

અર્પણ

જેમની ઉત્કૃષ્ટતા પ્રવૃત્તિથી ભાવાનુ તેજ પ્રગટ્યું છે
અને જેમની પ્રેરણાથી આ દેશ તૈયાર થયો
છે, તે પૂજ્ય ગાંધીજીને ચરણે આ
દેશ અર્પણ કરીએ છીએ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠે નેદગીકોશ તૈયાર કરીને આપે ને
 નેદગીને એકધારી અને વ્યવસ્થિત કરવાનો જે સફળ પ્રયત્ન
 કર્યો છે, અને જે નેદગીને લેખકો, સામયિકો, પ્રકાશન
 સંસ્થાઓ, મુખર્થ યુનિવર્સિટી તથા બીજા કેળવણી સંસ્થાઓ
 મોટા ભાગે અનુસરી રહી છે, તેને આ સંમેલન આવમાર છે
 છે, અને પરિષદને સૂચના કરે છે કે

(૧) એ નેદગી સર્વમાન્ય યાપ એવા પગલા લે,
 અને

(૨) વિદ્યાપીઠ તરફથી થનારા તેના પુનઃસરકરણમાં
 થોડા થોડા માન્ય સંસ્થાઓ પૂરેપૂરો
 સહકાર આપે

ઓક્ટોબર, ૧૯૩૬

૧૨મા ગુજરાતી સાહિત્ય સંમેલનનો ઠરાવ

‘ગુજરાતી શબ્દોની સાચી નેદગી વિશે ગુજરાતમાં
 ઘણું વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે અને પરિણામે, એ
 ભાષાના અભ્યાસમાં નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી,
 ગુજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક
 સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘નેદગીકોશ’ નામનો એક શબ્દમાસ
 પ્રગટ કર્યો છે આ ‘નેદગીકોશ’માં સ્વીકારાયેલી નેદગીને
 ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુખર્થ યુનિવર્સિટી, તેમ જ
 ઘણાખરા ગુજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ
 પણ સ્વીકાર કર્યો છે સર્વત્ર એક જ પ્રકારની નેદગી
 રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમાં ચોક્કસ સચવાય, એ
 હેતુથી મુખર્થ સરકાર એ જરૂરી અને હજી માને છે કે,
 ‘નેદગીકોશ’માં નક્કી કરેલી સર્વસામાન્ય અને એક જ
 પ્રકારની નેદગી હાલની શિક્ષણસંસ્થાઓમાં અનુસરવામાં
 આવે આ અનુસાર સરકારે એવો હુકમ બહાર પાડ્યો
 છે કે ભવિષ્યમાં ‘નેદગીકોશ’માં નક્કી કરાયેલી નેદગીને
 અનુસરે એવા જ પુસ્તકોને પાઠ્યપુસ્તકોની મંજૂર થયેલી
 યાદીમાં મૂકવામાં આવશે”

ઈ સ ૧૮૪૦

મુખર્થ સરકારના પ્રકાશન ખાતા તરફથી

નિવેદન

સાર્થ જોડણીકોશની ચોથી આવૃત્તિ ઈ. સ. ૧૯૪૯ માં બહાર પાડી ત્યારે નીચે મુજબનો વિચાર રજૂ કર્યો હતો —

“હવે આ (જૂદત) આવૃત્તિ જોતાં, એક જરૂર એ પણ લાગી છે કે, મેટ્રિક કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ માટે એક નાનો ‘વિનીત’ કોશ રચવો, જેથી તેમને માફકસરની કિંમતે તે મળી શકે. આ કામ હવે પછી પાર પાડવા વિચાર છે.”

આ વિચાર પાંચ વરસે અમલમાં આવે છે તેથી આનંદ અને સંતોષ થાય છે. વિશેષ તો એ કારણે કે, પાંચ વરસના ગાળામાં બૃહદ્ આવૃત્તિ લગભગ ખપી ગઈ છે તે વખતે આ તેની વિનીત આવૃત્તિ તૈયાર થઈ બહાર પડે છે. આથી કરીને, વિદ્યાર્થીને તથા વાચક-જગતને કોશ વગર રહેવું નહિ પડે.

તેના નામ પ્રમાણે, આ આવૃત્તિ મોટા જોડણીકોશનો અમુક ઢગનો સંક્ષેપ છે ખરો, પરંતુ તે તૈયાર કરવામાં તેના સંપાદકને કદાચ વિશેષ ચીવટ અને મહેનત પડી હશે માનું છું. મોટા કોશ પોતે ચાલુ ભાષાનો કોશ છે. તેમાં ભાષાની સમગ્ર શબ્દ-સંપત્તિ સંઘરાઈ ચૂકી છે, એમ કહેવું અધરું છે; છતાં શાળાપયોગી જરૂર કરતાં તેમાં કાંઈક વિશેષ સામગ્રી તો જરૂર આવી છે. આથી કરીને જ, કાંઈક સસ્તી અને સાદી એવી આવૃત્તિ હવે કરવી જોઈએ, એમ ૧૯૪૯ માં લાગેલું. અને તેથી તે કામ ત્યારથી પહેલું મન ઉપર લીધું હતું. તે તૈયાર થવાથી, વાચકવર્ગ આગળ હવે આ ત્રીજા પ્રકારનો કોશ રજૂ થાય છે — ૧. મૂળ સાર્થ જોડણીકોશ, ૨. કેવળ જોડણી માટે ખિસ્સાકોશ, અને હવે આ ૩. વિનીત જોડણીકોશ.

કઈ ઢગે સંક્ષેપ કરવો તેને માટે કેટલીક બાબતો કેટલાક અનુભવી શિક્ષકો સાથે ચર્ચા હતી. શ્રી. દેસાઈભાઈ પટેલે પોતાની દૃષ્ટિએ મોટા કોશનાં જપાયેલાં કેટલાંક પાનાંનો સંક્ષેપ કરી આપીને જ પોતાની દૃષ્ટિ બતાવી હતી. મર્યાદા એ રાખી હતી કે, સામાન્ય વિનીત-મેટ્રિક કક્ષા સુધીનું કામ તો આ કોશે ઓછામાં ઓછું હેતું જ જોઈએ. વળી ગણિત, પદાર્થવિજ્ઞાન, રસાયન, જીવવિદ્યા, વનસ્પતિશાસ્ત્ર વગેરે વિજ્ઞાનવિદ્યાઓ હવે ગુજરાતીમાં શીખવાવા લાગી છે અને તેમની પરિભાષા તેનાં પુસ્તકોમાં ઊતરી છે. તેથી તે પરિ-ભાષાનોય સમાવેશ કરવાનું ધ્યાન રાખ્યું છે.

આ રીતે, શાળાપયોગી શબ્દોની જ પસંદગી કરવા જતાં અમુક સંદેષ જરૂર સંધાયો છે. છતાં, ગુજરાતી ભાષાના વધતા જતા અભ્યાસ અને ઉપયોગને પરિણામે આજકાલ તે બાબતમાં શાળા અને મદાશાળા એ બેતા બેદની રેખા આંકવી અઘરી થવા આવી છે. એટલે વાચક જોશે કે, ભાષાના સામાન્ય ચાલુ કોષ તરીકેની બધી ગરજ સરી રહે તે પ્રકારનો આર્મા શબ્દોનો સંગ્રહ થયો છે. આ આવૃત્તિમાં કુલ ૩૯,૩૩૫ શબ્દો ઊતર્યા છે; આથી કેશ માફકસરની કિંમતે મળી શકે તેવો થયો છે, તે આજે મોટી સવડ લાગશે એમ માનું છું.

સંક્ષેપ કરવાની ખરી મુશ્કેલી ક્યા શબ્દો લેવા તે નક્કી કરવા ઉપરાંત ખાસ તો તેમના અર્થોનો તથા શબ્દપ્રયોગોનો કેટલો વિસ્તાર સંધરવો, એ ઠરાવવામાં રહેલી છે. સંપાદકે આ કામમાં પણ ઠીક ઠીક ચીવટ રાખી છે. પરિણામે, આ કેશ તેની મૂળ આવૃત્તિ કરતાં, કદની દૃષ્ટિએ, અર્ધ કરતાં સોએક પાન વધુ જેટલો અર્ધ રહ્યો છે. કિંમત પણ તેટલા પ્રમાણમાં ઓછી અર્ધ શકી છે તે આનંદની વાત છે.

સંપાદનનું કામ શ્રી. ગોપાળદાસ પટેલે કર્યું છે. જોડણીકાશના કામમાં તે તેની બીજી આવૃત્તિથી કામ કરતા આત્મ્યા છે. શાળાપયોગી દૃષ્ટિએ સંક્ષેપ કરવા માટે જરૂરી શિક્ષણદૃષ્ટિ તેમની પાસે છે.

કેશનું કામ એકલ હાથે કરવું અશક્ય જ ગણાય. તેથી શ્રી ગોપાળદાસને મદદ કરવા માટે કેટલોક વખત શરૂમાં અં મોહનભાઈ પટેલે કામ કર્યું. બાકી તેમને પૂરી મદદ અને સાથ અં મુકુલભાઈ કલાર્થીનાં મળ્યાં છે. બધો જ વખત તે ગોપાળદાસની સાથે સંપાદનકામમાં તેમ જ તેનાં મુક્ક જોવામાં રહેલા છે. આશા છે કે, વિદ્યાર્થી-જગતને તથા સામાન્ય વાચકને આ કેશ ઉપયોગી નીવડશે.

વિદ્યાર્થીઓને કેશનો ઉપયોગ કરવાની ટેવ પાડવાનું કામ હજી આપણા શિક્ષણમાં ખરોખર દાખલ નથી થયું; તે કરવાની જરૂર છે. એમ થાય તો, કદાચ આથી પણ નાની આવૃત્તિ આગળ ઉપર જરૂરની લાગે.

કેશના શબ્દોની સાથે તેમનું વ્યાકરણ, વ્યુત્પત્તિ તથા ઉચ્ચારણનો નિર્દેશ પણ મૂળ કેશમાંથી ટૂંકાવીને છતાં વિદ્યાર્થીઓને ખપ લાગે તેટલા સંધરવામાં આવ્યાં છે.

જોડણીકાશની આ નવી આવૃત્તિને શિક્ષકવર્ગ વધારે ઉપયોગી કરવામાં પોતાની સજ્જાદસૂચનાઓ આપી આભારી કરશે એવી વિનંતી છે. આ કેશના સંપાદનમાં જે શિક્ષક મિત્રોએ મદદ કરી છે તેમનો આભાર માનું છું.

જોડણીના નિયમો

તત્સમ શબ્દો

૧. સંસ્કૃત તત્સમ શબ્દોની જોડણી મૂળ પ્રમાણે કરવી. ઉદા. મતિ; શુરુ; વિદ્યાર્થિની.

૨. ભાષામાં તત્સમ તથા તદ્ભવ બંને રૂપો પ્રચલિત હોય તો બંને સ્વીકારવાં. ઉદા. કલ્પિત — કલ્પ; રાત્રિ — રાત; દશ — દસ; કાલ — કાળ; નદિ — નદી; હ્રસ્વ — આળેહ્રસ્વ; દર્શ — દરસ.

૩. જે વ્યંજનાન્ત તત્સમ શબ્દો ગુજરાતી પ્રત્યયો લેતા હોય તેમને અકારાન્ત ગણીને લખવા. ઉદા. વિદ્વાન, જ્ઞાત, પરિષદ.

આ નિયમ અગ્રેજી, ફારસી, અરબી વગેરે ભાષાના શબ્દોને પણ લાગુ પડે છે.

૪. પદ્માત્, કિંચિત્, અર્થાત્, કવચિત્, એવા શબ્દો એકલા આવે અથવા બીજા સંસ્કૃત શબ્દોની સાથે સમાસમાં આવે ત્યારે વ્યંજનાન્ત લખવા. ઉદા. કિંચિદ્કર; પદ્માત્તાપ.

આવાં અવ્યયો પછી જ્યારે ‘જ’ આવે ત્યારે તેમને વ્યંજનાન્ત ન લખવાં. ઉદા. કવચિત જ.

૫. અરબી, ફારસી તથા અગ્રેજી ભાષાના શબ્દો લખતાં તે તે ભાષાના વિશિષ્ટ ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો ન વાપરવાં. ઉદા. ખિદમત, વિઝિટ, નગર.

૬. ‘એ’ તથા ‘ઓ’ના સાંકડા તથા પહોળા ઉચ્ચારની ભિન્નતા દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ. પરંતુ અગ્રેજી શબ્દોના ‘એ’ ‘ઓ’ના ઉચ્ચારમાં ભ્રાંતિ ન થાય માટે, તે દર્શાવવા બંધી માત્રાનો ઉપયોગ કરવો. ઉદા. દોહી, ઓગસ્ટ, દોલમ.

૭. અનુસ્વારના ભિન્ન ભિન્ન ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ.

નોંધ — શક્ય હોય ત્યાં અનુસ્વારના વિકલ્પમાં અનુનાસિકો વાપરી શકાય. ઉદા. અંત, અન્ત; દંડ, દણ્ડ; સાંત, સાન્ત; બેંક, બેન્ક.

હસ્તિ તથા યદ્યતિ

૮. બહેન, વઢાણું, વઢાણું, પહોળું, મહાવત, શહેર, મહેરબાન, મહાવરો, મહોર જેવા શબ્દોમાં તથા કહે, રહે, પહેર, પહોંચ જેવા ધાતુઓમાં હ બુદ્ધો પાડીને લખવો.

૯. નારું, મોરું, બીક, સામુ, બીરું, મોર (અં), મોં, મોવું (લોટને), ન્માં, ત્માં, મ્પારે, ત્પારે, મારું, તમારું, તારું, તેનું, અમારું, આવું, વગેરેમાં લક્ષર ન દર્શાવવો.

(એટલે કે, હ ન્માં દર્શાવવો ત્માં જુદો પાડીને દર્શાવવો અને ન દર્શાવવો ત્માં મુદ્દલ ન દર્શાવવો; 'હ'ને આગલા અક્ષર સાથે જોડવો નહિ.)

૧૦. નાહ, આહ, સાહ, મોહ, લોહ, દોહ, સોહ એ ધાતુઓને અનિયમિત ગણી તેમનાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે રૂપો સાધિત કરવાં:

નાહ:—નાહું છું; નાહીએ છીએ; નહાય છે; નાહો છો; નાહો,—હા, —હી,—હું,—હાં; નાહીશ; નાહીશું; નહારો; નહારો; નહાત; નહાતો,—તી,—તું; નાહનાર; નાહવાનો અથવા નાવાનો; નાહેલો,—લી,—લું; નહા; નહાને; નાહવું.

નવાગ્ર(૨)વતું; નવાવું; નવામ; નાવણ; નાવણિયો; નવેણ; નવાણ.

આહ:—આહું છું; આહીએ છીએ; આહે છે; આહો છો; આહો,—હા, —હી,—હું,—હાં; આહીશ; આહીશું; આહરો; આહરો; આહત; આહતો,—તી,—તું; આહનાર, આહવાનો; આહેલો,—લી,—લું; આહ; આહને; આહવું.

અહવાગ્ર(૨)વતું; અહવાવું, અહવામ એ રૂપો શમ્ય અને વ્યાકરણદષ્ટિએ પ્રામાણિક લાગે છે, પણ આવા પ્રયોગો પ્રચલિત નથી.

સાહ:—સાહ પ્રમાણે. પણ નીચેનાં રૂપો દર્શાવ્યા પ્રમાણે:—

સવાગ્ર(૨)વતું; સવાવું; સવામ.

મોહ:—મોહું છું; મોહીએ છીએ; મોહે છે; મોહો છો; મોહો,—હા, —હી,—હું,—હાં; મોહીશ; મોહીશું; મોહરો; મોહરો; મોહત; મોહતો,—તી, —તું; મોહનાર; મોહવાનો; મોહેલો,—લી,—લું; મોહ; મોહને; મોહવું.

મોહગ્ર(૨)વતું; મોહાવું; મોહામ.

લોહ:—લોહું છું; લોહીએ છીએ; લોહે છે; લોહો છો; લોહો,—હા, —હી,—હું,—હાં; લોહીશ; લોહીશું; લોહરો; લોહરો; લોહત; લોહતો,—તી, —તું; લોહનાર; લોહવાનો અથવા લોવાનો; લોહેલો,—લી,—લું; લોહ; લોહને; લોહવું.

લોવાગ્ર(૨)વતું; લોવામ; લોવાણિયુ.

દોહ:—દોહું છું; દોહીએ છીએ; દોહે છે; દોહો છો; દોહો,—હા, —હી, —હું,—હાં; દોહીશ; દોહીશું; દોહરો; દોહરો; દોહત અથવા દોહત; દોહતો, —તી, —તું; દોહનાર; દોહવાનો અથવા દોવાનો; દોહેલો,—લી,—લું; દોહ; દોહને.

દોવાગ્ર(૨)વતું; દોવાવું; દોવાણ; દોણી.

કોહ:—સામાન્યતઃ મોહ પ્રમાણે. પણ નીચેનાં રૂપો દર્શાવ્યા પ્રમાણે—
કોવાગ્ર(૨)વતું; કોવાવું; કોવામ; કોહપણ; કોહવાણ; કોહવાટ.

સોહ:—મોહ પ્રમાણે.

૧૧. કેટલાક 'હ'ને બદલે હ અને ડ છૂટા પાડીને લખે છે. જેમ કે, કહાડવું, વહાડવું. તેમ ન લખતાં કાઠ, વાઠ, કઠી, ટાઠ, અઠાર, કઠવું એમ લખવું. પરંતુ લઠવું, દાઢમ ન લખતાં લાડવું, દાડમ એમ લખવું. ચડવું, ચઢવું અને માન્ય ગણવાં.

૧૨. કેટલાક શબ્દોના ઉચ્ચારણમાં ગુજરાતના કેટલાક ભાગમાં યથ્રુતિ થાય છે. ઉદા. જાત્ય, આંખ્ય, લાવ્ય, લ્યો, લ્યો ઇ. પછી તે લખવામાં દર્શાવવાની જરૂર નથી. જાત, આંખ, લાવ, લો, લો એમ જ લખવું.

તદ્ભવ શબ્દો

૧૩. અટપપ્રાણ અને મહાપ્રાણ સંયુક્ત હોય એવા તદ્ભવ શબ્દોમાં મહાપ્રાણનું કિત્ત કરવું. ઉદા. ચોખ્ખું, ચિટ્ટી, પથ્થર, જબ્બો, ઓધો, સુધ્ધાં, સબ્બર. પણ ચૂ તથા છનો યોગ હોય તો ચ્છ લખવું, છ્છ નહિ. ઉદા. અચ્છેર, પચ્છમ, અચ્છું.

૧૪. કેટલાક શબ્દોમાં (ઉદા. પારણ, બારણું, શેરડી, દોરડું, ખાંણી, દળણું, ચાળણી, શેલડી) ર, ડ, બ, લને બદલે ય ઉચ્ચાર થાય છે; ત્યાં મૂળ રૂપ જ લખવું.

૧૫. અનાદિ 'શ'ના ઉચ્ચારની બાબતમાં કેટલાક શબ્દોમાં પ્રાંતિક ઉચ્ચારબેદ છે. ઉદા. ડોશી-ડોસી; માશી-માસી, બેંશ-બેંસ, જાશ-જાસ; બારશ-બારસ; એશી-એસી. આવા શબ્દોમાં શ અને સ નો વિકલ્પ રાખવો.

૧૬. શક, શોધ, શું માં ડહ શ રાખવો; પણ સાકરમાં સ લખવો.

૧૭. વિશે અને વિષે એ બંને રૂપો ચાલે

૧૮. તદ્ભવ શબ્દોમાં અંત્ય ઈ તથા ઉ, સાનુસ્વાર કે નિરનુસ્વાર, એ અનુક્રમે દીર્ઘ અને હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા. ઘી; છુ; શું; તું; ધણી; વીંછી; અહીં; દહીં; પિયુ; લાકુ; જુદું.

નોંધ—સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં રુ અથવા રુ લખવાનો રિવાજ નથી; ર વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ ન્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ રુ લખવાનું હોય ત્યાં રુ અથવા રુ લખવું ઉદા. છોકરું—છોકરુ; બેરું—બેરુ.

અપવાદ—એકાદશી શબ્દોમાં નિરનુસ્વાર ઊ દીર્ઘ લખવો.

ઉદા. જૂ, લૂ, થૂ, ભૂ, ફૂ.

૧૯. અનંત ઈ તથા ઊ પર આવતા અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર પોચો થતો હોય ત્યારે ઈ કે ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદા. ઈડું; હીંગડા; ગૂંચવાવ; સીંચણિયુ; પીછુ; લૂંટ; પૂંછડું; વરસુંદ; મીંચામણું.

અપવાદ—કુંવારું, કુંભાર, કુંવર, કુંવરી, સુવાળું.

૨૦. શબ્દમાં આવતા યુક્તાક્ષરથી ન્માં આગલા સ્વરને થડો લાગતો હોય ત્યાં ધ કે ઉ જે હોય તે હ્રસ્વ લખવો. અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર અનુ-નાસિક જેવો થતો હોય ત્યાં યુક્તાક્ષર ગણવો. ઉદા० કિસ્તી, શિસ્ત, કુષ્ઠર, ભુસ્મો, ચુસ્ત, છેતરપિંડી, જિંદગી, જિંગોડી, હુગી, હુંદ, હુંઘર્.

નોંધ—સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં જિ લખવાનો રિવાજ નથી; છ જ વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ ન્માં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ જિ લખવાનું હોય ત્યાં જિ લખવું. ઉદા० જિંદગી; જિતાડવું, જિવાડવું.

૨૧. ન્માં વ્યુત્પત્તિને આધારે ભુદી નોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, ભુદું, ઉદવું, ડિવ) તેવા બે અક્ષરના શબ્દોમાં ઉપાંત્ય ધ તથા, બ દીર્ઘ લખવાં. ઉદા० ચૂક, ચૂર્ષ, વૂત બૂલો, ગ્રીણું, છનો.

અપવાદ—સુધી, દુખ, ભુઓ.

નોંધ—મુકાવું, ભુલાવું, મિચાવું, એવાં કર્મભિરૂપોમાં હ્રસ્વ થાય છે. ભુઓ નિયમ ૨૪ મો.

૨૨. ન્માં વ્યુત્પત્તિને આધારે ભુદી નોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, ઉપર, સુગલ, કુરતું, મુગટ, અંશુર) તેવા બેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં ધ કે ઉ પછી લઘુ અક્ષર આવે તો તે દીર્ઘ લખવાં, અને શુરુ અક્ષર આવે તો તે હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા० નીકળ, મૂલવ, વિમાસ, મજૂર, ખેડૂત, દુકાળ, સુતાર, તડૂક, કિનારો, ભુલાવ, મિચાવ, તડુકાવ.

અપવાદ ૧—વિશેષણ પરથી થતાં નામો તેમ જ નામ પરથી બનતાં ભાવવાચક નામોમાં મૂળ શબ્દની નોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા० ગરીબ-ગરીબાઈ; વઢીલ-વઢીલાત; ચીકણું-ચીકણાઈ, ચીકાશ; મીઠું-મીઠાશ, મીઠાણ; વૂઠું-વૂઠાણું; પીળું-પીળાશ; ગ્રીણું-ગ્રીણવટ.

નોંધ—વેધી-વેધિત, અભિમાની-અભિમાનિત, એવા શબ્દો તત્સમ સંસ્કૃત હોઈ ફેરફાર કરવામાં આવે છે.

અપવાદ ૨—કેટલાક શબ્દો ખોલતાં ઉપાંત્ય અક્ષર ઉપર ભાર આવે છે ત્યાં ધ કે ઉ જે હોય તે દીર્ઘ કરવાં. ઉદા० ગોટીલો, દાગીનો, અરહસો, દંતડી વગેરે.

નોંધ :—જેમાં આ બનતો ભાર નથી આવતો એવા શબ્દો : ટહુકો, ફઉડી, મહુકું.

૨૩. ચાર અથવા તેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં આદિ ધ કે ઉ હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા० મિજલસ, ભુલામણું, હિલચાલ, કિલકિલાટ, ખિસકોલી, ટિપણિયો, ટિટિયારો, ટિચકારી.

વિકલ્પ — ગુજરાત-ગૂજરાત.

નોંધ ૧ — આ જ્ઞાનનો શબ્દ સમાસ હોય તો સમાસના અંગભૂત શબ્દોની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા० ભૂલથાપ; ખીજવર; હીચુકમાઢિ; પ્રાણીવિદ્યા; સ્વામીદ્રોહ; મીઠાખોલું.

નોંધ ૨ — કૂદાકૂદ, ખૂમાખૂમ, ભુલભુલામણી, એવા દ્વિભાવથી થતા શબ્દોમાં દ્વિભાવ પામતા પદની જોડણી જ કાયમ રાખવી.

૨૪. પ્રાથમિક શબ્દો પરથી ધડાતા શબ્દોમાં તથા ધાતુનાં ગ્રેરક અને કર્મણિ પ્રયોગનાં રૂપોમાં પ્રાથમિક શબ્દ અથવા ધાતુની મૂળ જોડણી કાયમ ન રાખતાં ઉપર કલમ ૨૧, ૨૨, ૨૩, ૨૪ પ્રમાણે જોડણી કરવી. ઉદા० ભૂલ-ભુલામણી, શીખ-શિખાઢિ, શિખામણ; નીકળ-નિકાલ; ઊઠ-ઊઠવું, ઊઠાડ, ઊઠાવ, ઊઠાવું; મૂક-મુકાણ, મુકાવું, મુકાવવું.

નોંધ ૧ — નિયમ ૧૯, ૨૦ પ્રમાણે સાનુસ્વાર ઇ, ઉ વાળા શબ્દોમાં ફેર નહિ થાય. જેમ કે, ચૂંચવું, ચૂંચારો, ચૂંચાવું, ચૂંચાવવું; કિંગલાણ, કિંગલાવું, કિંગલાવવું.

નોંધ ૨ — ધાતુના અક્ષરો ગણવામાં તેનું સામાન્ય કૃદંતવું રૂપ નહિ, પણ મૂળ રૂપ લેવું. જેમ કે, જીયલ(વું), મૂલવ(વું); ઉચલાવ(વું), તડૂક(વું), તડૂકાવ(વું), તડૂકા(વું).

અપવાદ ૧ — કર્મણિરૂપોને નિયમ ૨૧ માં અપવાદ ગણી હ્રસ્વ કરવાં. જેમ કે, મિચ્યા(વું), ભુલા(વું).

અપવાદ ૨ — ક્રિયાપદનાં કૃદંતરૂપોમાં મૂળ જોડણી જ કાયમ રાખવી. જેમ કે, ભૂલનાર, ભૂલેલું; ભુલાવનાર; ભુલાયેલું; મૂકનાર, મૂકેલું; મુકાયેલું, મુકાવનાર; મુકાવણવેલું.

૨૫. શબ્દના બધારણમાં ઈ પછી સ્વર આવતો હોય તો તે ઈ ને હ્રસ્વ કરી સ્વરની પહેલાં ય ઉમેરીને લખવું. ઉદા० દરિયો, કડિયો, રંડિયો, ક્રડિયો, ઘોતિયું, માળિયું, કાઢિયાવાડ, પિપર, મહિપર, દિપર, સહિપર, પિપુ.

અપવાદ — પીયો; તથા જુઓ પછીનો નિયમ. વિકલ્પ —

પિયળ-પીયળ.

૨૬. વિભક્તિ કે વચનના પ્રત્યયો લગાડતાં કે સમાસ બનાવતાં શબ્દની મૂળ જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા० નદી — નદીઓ, નદીમાં ઇં. સ્ત્રી — સ્ત્રીઓ, સ્ત્રીને ઇં. ખૂમી — ખૂમીઓ. ખારીખારણાં.

૨૭. ક. કરીએ, છીએ, ખાઈએ, ઘોઈએ, સૂઈએ, જોઈએ, હોઈએ, મારીએ, એવાં ક્રિયાપદનાં રૂપો બતાવ્યા પ્રમાણે લખવાં. પણ થયેલું, ગયેલું, સચવાયેલું, એવાં રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવાં.

સ. જુવો, ધુવો નદિ પણ જુઓ, ધુઓ લખવું. તેમ જ ખોવું, રોવું જેવાં ઝોઝારાન્ત ધાતુઓમાં ખુઓ, ઝઓ લખવું. અને જુએ છે, ધુએ છે, ખુએ છે, રુએ છે, જોયેયું, જોતું; ખોયેયું, ખોતું; ધોયેયું, ધોતું વગેરે રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવા.

ગ. મૂવું, પીવું જેવાં ક્રિયાપદોમાં મૂએ છે, મૂઓ, મૂતુ, મૂતેય, મૂતાર, અને પીએ છે, પીઓ, પીતુ, પીધેય, પીનાર, એ પ્રમાણે લખવું.

૨૮. પંસો, ચૌદુ, પંડું, રવૈયો એમ લખવું. પણ પાઈ, પાઈડ, જાઈ, સઈ એવા શબ્દો દર્શાવ્યા પ્રમાણે લખવા.

૨૯ સજ, જિદગી, સમજ એમા જ, તથા ગોઝારું, મોઝારમાં ઝ, અને સાજ-ઝ, મજ-ઝા એમ લખવું.

૩૦ આમલી-આખલી, લીમડો-લીંબડો, તૂમડું-તૂંબડું, કામળી-કામળી, કામવુ-કાલવુ. પૂમડું-પૂંબડું, ચાંદો-ચાંદો, સાંદો-સાંદો એ બને રૂપો ચાલે.

૩૧. કહેવડાવવું-કહેરાવવું, ગવડાવવું-ગવરાવવું, ઉડાડવું-ઉરાડવું, બેસાડવું-બેસારવું જેવાં ત્રેરકરૂપોમાં ૩ અને ૨ નો વિક્ષેપ રાખવો.

૩૨. કવિતામાં નિયમાનુસાર જોડણી વાપરી હ્રસ્વ દીર્ઘ બતાવનારાં ચિહ્નો વાપરવા.

૩૩. જે શબ્દોની જોડણી કે ઉચ્ચારને વિષે એકરૂપતા ચાલતી હોય તે શબ્દોની, ઉપરના કોઈ નિયમો અનુસાર જુદી જોડણી થતી હોય છતાં, પ્રચલિત જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા. મુજ, તુજ, ટુકડો, ટુચકો, મુજબ, પૂજારી, મુદત, કુમળું, કુસડી, ગુડો, કુચડી.

કોશ વાપરનારને સૂચના

શબ્દોની ગોઠવણી

શબ્દોની ગોઠવણી કક્કાવારીના ધોરણે કરવામાં આવી છે. પરંતુ એકસમાન વ્યુત્પત્તિવાળા શબ્દો, સાધિત રૂપો તથા સમાસો કક્કાવારીના ક્રમમાં આવતા હોય, તેો સ્થળ સંકેત સાધવાની દૃષ્ટિએ એક ક્કરામાં ભેગા ગોઠવવામાં આવ્યા છે.

આમ ભેગા કરાતા શબ્દોને મૂળ યડમાં શબ્દમાં ઉમેરણી બતાવતું ૦ આણું ચિહ્ન કે તેના અંત્ય અક્ષરોનો વિકલ્પ સૂચવતું - આણું ચિહ્ન વાપરીને એકઠા કરવામાં આવ્યા છે. જેમકે ‘ધર્મ’માં વ્દેષ્ટ્ર = ધર્મક્ષેત્ર; -ર્માચરણ = ધર્માચરણ. આવા સમૂહોમાં દરેક પૂરા થતા શબ્દને અંતે પૂર્ણવિરામ મૂકવામાં આવ્યું છે. ।

વ્યુત્પત્તિ

વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ શબ્દના વ્યાકરણના સંકેત બાદ [] કૌશમાં કરવામાં આવ્યો છે. તેના સંકેતોની સમજ સંકેતોની યાદીમાં આપી છે.

સમૂહમાં આવેલા શબ્દોમાં, જે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ નિશ્ચિત હોય, તેને તે શબ્દની સાથે આપી છે. જ્યાં સમાસનું બીજું પદ સધિથી નોડાયું હોય, અને તેનો પ્રયોગ પ્રમાણભૂત કૌશોમાં મળતો ન હોય, ત્યાં સામાન્યતા: તેને જુદું બતાવ્યું છે. જેમ કે ‘રનેહ’ શબ્દમાં -હાધીન [+ અધીન].

જ્યાં આગળ મૂળ શબ્દની સાથે સંધિપથી તેના વિકલ્પ પણ જણાવ્યા હોય, ત્યાં વ્યુત્પત્તિ જે શબ્દની મળતી હોય, તેને તે શબ્દની સાથે જ (વ્યાકરણના સંકેતની પહેલાં) દર્શાવી છે. જેમકે રમ્યુક [સિ.], -ધી વિ.

કોઈ શબ્દના અનેક અર્થો હોય, પણ તેમની વ્યુત્પત્તિ જુદી હોય, તો તે શબ્દ સ્વતંત્ર તરીકે જુદા આપવામાં આવ્યા છે. જુઓ ‘ચાર,’ ‘દીન,’ ‘પાસ,’ ‘સર’ ઇ.

ઉચ્ચારણ

શબ્દોના ઉચ્ચારણ વિષે સૂચન મૂકવામાં આવ્યાં છે, તે તેના પછી તરત જ અને વ્યાકરણ બતાવ્યું છે તે પહેલાં, () આવા કૌશમાં છે.

ઉચ્ચારણમાં હસ્તુતિ, પોચો અનુનાસિક, પહોળા એ ઓ, અને કયાંક લઘુપ્રયત્ન અક્ષર (જેમ કે ‘કહેડું’), અને યસ્તુતિ (જેમ કે, પાર સો) બતાવ્યાં છે. દરેકના સંકેતની સમજ સંકેતસૂચિમાં જુઓ.

પોચો અનુનાસિક જ બતાવવામાં આવ્યો છે અને તે (૦) આણું પોણું મીડું કરીને બતાવ્યો છે. એટલે, સંસ્કૃત દબનો અનુનાસિક બતાવવા ખાસ ચિહ્ન નથી યોગ્યું. જ્યાં (૦) સંકેત ન હોય ત્યાં સંસ્કૃત દબનો અનુનાસિક સમજવો.

દીર્ઘ ઈ, ઊ સાથે આવતો અનુસ્વાર નોડણીના નિયમ ૧૬ પ્રમાણે નક્કી છે કે તે પોચો હશે. તેથી તે સ્થાનોએ (૦) આ સંકેત મૂકવામાં નથી આવ્યો. જેમ કે, જુઓ ખીટી, ખૂચ ઇ.

અને એથી ઠીક-પછે હસવ ઇ સાથેનો અનુસ્વાર સંસ્કૃત દળનો દરો, એ પણ નેડણીના નિયમથી સ્પષ્ટ છે. જેમ કે, કિમત ઇં. નેકે, ઉપર કહ્યું એમ, તે અનુસ્વાર ઉચ્ચારણમાં બતાવવાનું રાખ્યું નથી; એથી અનુનાસિક ન કરી હોય ત્યાં એ સમજ લેવા ઉપર રાખ્યું છે.

તેથી જ રીતે પહેળા એ એ જ્યાં હોય ત્યાં બતાવ્યા છે. જ્યાં તે ન બતાવ્યા હોય ત્યાં સામાન્ય સંસ્કૃત એ, એ સમજ લેવાના.

હથુતિનું સ્થાન જે બે વર્ણો વચ્ચે હોય તેના પહેલા વર્ણ નેડે તે બતાવ્યું છે. જેમ કે, તાદુ (તા'). પ્રાયઃ પહેલા વર્ણ સાથે વિશેષે તે શ્રુતિ નેડાયેલી છે, એમ માન્યું છે.

શબ્દપ્રયોગ

જે શબ્દનો શબ્દપ્રયોગ હોય તે, એ શબ્દના અર્થો પૂરા થયા પછી પૂર્ણ-વિરામ કરી, [] આવા કૌસમા આપવામાં આવ્યો છે.

તે શબ્દના થડ તળે બીજા શબ્દો કે તેના સમાસો હોય તો તે બધા, તેના શબ્દપ્રયોગોનો કૌસ [] પૂરો થાય ત્યાર પછી આપ્યા છે.

દૂંકાણે ખાતર, શબ્દપ્રયોગ લખવામાં મૂળ શબ્દ ફરી લખ્યો નથી, પણ આવું ં ચિહ્ન મૂકીને ચલાવ્યું છે. જેમ કે, 'દેવ'માં [ંથવું = મરણ પામવું].

જ્યાં મૂળ શબ્દનું રૂપાંતર થઈને શબ્દપ્રયોગ બને ત્યાં તે આખો લખ્યો છે. જેમ કે, 'વાયરે'માં [વાયરે ચઢવું = લહેરમાં આવવું ઇં].

સામાન્યપણે, શબ્દપ્રયોગો કક્કાવાર ક્રમે મૂક્યા છે. જ્યાં મૂળ શબ્દ આગળ કોઈ પદ આવે તો તેવા પદને () કૌસમાં મૂકીને શબ્દપ્રયોગ તેના ક્રમમાં દર્શાવ્યો છે. જેમ કે 'વટાવવું' શબ્દમાં [(-ને) વટાવે એવું રાં પ્રં -થી ચડિયાતું].

શબ્દપ્રયોગોમાં આખો પ્રયોગ ક્રિયાપદની સાથે આવતો હોય તો તેના અર્થને = ની નિશાનીથી આપ્યો છે. જેમ કે વાયરે ચઢવું = લહેરમાં આવવું ઇં. અને જ્યાં આખો પ્રયોગ ક્રિયાપદ સાથે ન આવતો હોય ત્યાં તેના અર્થને રાં પ્રં લખીને આપ્યો છે. જેમ કે, વાયદાનો સોદો રાં પ્રં અમુક મુદતે અમુક ભાવે માલ લેવાનો સદ્દાનો વેપાર.

નહિ સંઘરેલાં સાદાં શબ્દરૂપો

નેડણીમાં ફેરફાર થતો હોય તેવાં ક્રિયાપદોનાં બાવે, કર્મણિ અને પ્રેરક રૂપો યોજીને આપવામાં આવ્યાં છે. (જે ધાતુનાં એવાં રૂપ વિચિત્ર જેવાં લાગ્યાં છે તે આપ્યાં નથી.) તેવાં રૂપોમાં અમુકનું પ્રેરક કે ભાવે ચા કર્મણિ એટલો દૂંક ઉલ્લેખ કરવા ઉપરાંત અર્થ આપ્યો નથી, સિવાય કે, તેથી અલગ બીજો અર્થ હોય. કેટલાક શબ્દોમાં તો નેડણી ખાતર જ તેવાં રૂપો કરા પછી ઉલ્લેખ વગર () કૌસમાં દાખા અક્ષરમાં આપ્યાં છે. જેમકે, વીંટાળવુંમાં (વીંટાળાવવું, વીંટાળાવું).

વિશેષણ પરથી તા, ત્વ, પછું જેવા પ્રત્યયો લાગીને બનતાં નામોના અર્થ સામાન્યતઃ આપવામાં આવ્યા નથી. તેમ જ જ્યાં વિશેષણ અને નામ, કે વિશેષણ અને અવ્યયના અર્થ સરખા થતા હોય ત્યાં અર્થો ફરી ન લખતાં સાથે જ લખેલા છે. જેમ કે, વિવેચક; બરાબર.

પર્યાયવાચક શબ્દોના અર્થ દરેક ઠેકાણે લખવાને બદલે એક ઠેકાણે લખી બીજા શબ્દોમા, જુઓ અમુક શબ્દ, એમ જણાવવાનો રિવાજ રાખ્યો છે જ્યાં તે શબ્દના બધા અર્થો લાગુ ન પડતા હોય ત્યાં અર્થનો અમુક ક્રમ નોવાનુ કહ્યું છે

ગડગડાટ, ઘડાઘડ નેવા રવાનુકારી શબ્દોમા અર્થો ન આપતા (રવ૦) સહા વાપરી છે આ જ્યાં તે અવાજ શાનો છે એ ખતાવતુ જરૂરી લાગ્યું છે ત્યાં સાથે, અમુકનો અવાજ, એમ જણાવ્યું છે

સંક્ષેપોની સમજ

અ૦	અન્યથા	ખ૦વ૦	ખટુવચન
અ૦કિં	અકર્મક ક્રિયાપદ	મ૦મ૦	બવિધકાગ
ઉદા૦	ઉદાહરણ	ભ૦કૃ૦	ભવિધકૃ૦ત
એ૦વ૦	એકવચન	ભાવે	ભાવે પ્રયોગનુ રૂપ
કર્મણિ	કર્મણિ પ્રયોગનુ રૂપ	ભૂ	ભૂગોળ
કા	કાડિયાવાડી (શબ્દ)	ભૂ૦કા૦	ભૂતકાળ
કા શા	કાવ્યશાસ્ત્ર	ભૂ૦કૃ૦	ભૂતકૃ૦ત
કૃ૦	કૃદત	રવ૦	રવાનુકારી (શબ્દ)
ક્રિ૦	ક્રિયાપદ	ર વિ	રસાયણવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર
ખ	ખગોળશાસ્ત્ર	લા	લાક્ષણિક (અર્થ)
ગ	ગણિતશાસ્ત્ર	વ વિ	વનરચતિરાજ
ચ	ચરેતરી (શબ્દ)	વ કા	વર્તમાનકાળ
જીવિ	જીવવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	વ૦કૃ૦	વર્તમાન કૃ૦ત
જ્યો	જ્યોતિષશાસ્ત્ર	વિ૦	વિશેષણ
ન૦	નપુસકલિંગ	વિ૦ ન૦	વિશેષણ નપુસક લિંગ
ન૦ખ૦વ૦	નપુસકલિંગ ખટુવચન	વિ૦ પુ૦	વિશેષણ પુલિંગ
ન્યા	ન્યાયશાસ્ત્ર	વિ૦ સ્ત્રી૦	વિશેષણ સ્ત્રીલિંગ
પ	પદ્યમા વપરાતો (શબ્દ)	વ્યા	વ્યાકરણ
પ વિ	પદ્ય વિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	રા૦પ્ર૦	રાષ્ટ્રપ્રયોગ
પુ૦	પુનિંગ	સ૦	સર્વનામ
પુ૦ખ૦વ૦	પુનિંગ ખટુવચન	સર૦	સરખાવો
પ્રા વિ	પ્રાણીવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	સુ	સુરતી
પ્રેરક	પ્રેરકબેદનુ રૂપ	સ્ત્રી૦	સ્ત્રીલિંગ
		સ્ત્રી૦ખ૦વ૦	સ્ત્રીલિંગ, ખટુવચન

વ્યુત્પત્તિના સંકેત

અ.	અરબી	પા.	ફારસી
અપ.	અપભ્રંશ	મ.	મરાઠી
હં.	હિંદી	સ.	સંસ્કૃત
કા.	કાનડી	હિં.	હિંદુસ્તાની
દે.	દેશ્ય	તે ઉપરાતના નિર્દેશોમાં બાપાનું	
પો.	પોર્ટુગિઝ	પૂરું નામ લખ્યું છે.	
પ્રા.	પ્રાકૃત		

ઉચ્ચારણના સંકેત

- (૦) પોથો અનુનાસિક છે એમ બતાવે છે. જેમ કે આધળો (૦)
 ઓ પહોળો એ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે પેઠે (પે).
 ઓ પહોળો એ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે હોણ (હો).
 (') વર્ણ સાથે ઉપર મૂકેલું અર્પ
 વિરામ ત્યાં હ્રસ્વિતિ બતાવે છે. જેમ કે તારું (તા')
- (,) વર્ણ સાથે નીચે મૂકેલું અર્પ-
 વિરામ ત્યાં યશ્રુતિ બતાવે છે. જેમ કે પાર (ર).
 (˘) ઘોડાનું ચિહ્ન લઘુપ્રયત્ન અક્ષર બતાવે છે. જેમ કે કહેતું (કહે)

બીજાં ચિહ્નોની સમજ

- + કાલગ્રસ્ત રાખ્દ.
 ૦ આગલા રાખ્દમાં ઉમેરો કરવાનું સૂચને છે ઉદા० રામ (૦ડી) એટલે રાખ, રાખડી.
 - આગલા રાખ્દના અંત્ય અક્ષરને બદલે મૂકવાનું સૂચવે છે. ઉદા० સરિત (ન્તા) એટલે સરિત, સરિતા.

વિનીત

જોડણી કોશ .

અ

અ પું [સ] વર્ણમાળાનો પહેલો અક્ષર
 (૨) વ્યવસ્થાથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે
 નકાર કે વિરોધ વગેરે બતાવતો પૂર્વાંગ
 ઉદા. અસુખ, અરોગ્ય (૩) અતિના
 અર્થમાં કે ખાસ અર્થવૃદ્ધિ વગર વપરાતો
 ગુજરાતી ઉપસર્ગ ઉદા. અગર અનોખ
 અઉ (અ) નં [સ અહિ] ૨૨૩ એક
 છવ્વડ (૨) સૂચ

અઉ નં આડે, અડધું
 અક નં [સ] કુખ (૨) અન, પાપ
 અકચ પું [સ] કેતુ અઉ [સ]
 અકડાઅકડી સ્ત્રીં ચડસાયડસી (૨)
 કટોડી [કાકડાપણું]
 અકડાઈ સ્ત્રીં અકડપણું મગરૂરી (૨)
 અકડાટ પું અકડાટ તે કે તેની અગર
 અકડાણું અં કિં [જુઓ અકડ]
 સાધાનુ-અગનુ જનાઈ છવ્વ (૨)
 અગમામા ફરતુ, મગરૂરીમા રહેતુ
 અકતો પું [સ અતો] કારીગરોનો જૂનીનો
 દિવસ, અઝૂલો [અકચનીય
 અકથ વિં [સ] નહિ બહેતુ-વણવેતુ (૨)
 અકથનીય વિં [સ] ન કટી સકાય તેડ
 અકથંય વિં [સ] જુઓ અકચનીય
 અકખર વિં [મ] સૌથી મહાન (૨) પું એક
 પ્રખ્યાત મોગડ બાદા [સ] [તે
 અકખરદિલી સ્ત્રીં [વા] ઉદારદિન રાખતુ
 અકખરી વિં [વા] અકખર સંબંધી (૨)
 સ્ત્રીં ચોખાના લીનાની બનાવેલી એ વાની

અકખ ધ વિં [સ અક્ષતવ] એમનુ તેમ,
 વગર ખોતેડુ કે તોડેડુ
 અકરણું વિં [સ] કરણ-દ્રિય વગરનુ
 (૨) દેહ દ્રિયાદિ રહિત (પરમાત્મા)
 (૩) નં ન મરતુ તે
 અકરામ નં [અ] કૃપા માન, બક્ષિસ
 અકરાળા, અવિકરાળા વિં [અ-અતિરાય
 +સ કરાળો અતિ બધકર
 અકરાતિયાવેડા પું અં વં અકરાતિયા
 ની માફ વર્તણુ તે [ખાડધડુ
 અકરાતિયુ વિં [સ અતિરાતિ] બહુ ખાનાડુ,
 અકરુ વિં અધમ્ડુ ((૩) પું સાપ
 અકણું વિં [સ] કાન વિનાનુ (૨) બહેતુ
 અકર્ણક વિં [સ] કર્તા વિનાનુ [કામ
 અકર્મ નં [સ] કર્મનો અભાવ (૨) ખોટું
 અકર્મક વિં [સ] કર્મ વિનાનુ [કિં
 અક(-ક)ર્મણું વિં સ્ત્રીં [સ અર્કર્મ]
 અભાગણી (૨) દુષ્ટા [અનુભોગ
 અકર્મણ્યતા સ્ત્રીં કામકામનો અભાવ,
 અક(-ક)ર્મી વિં [સ અર્કર્મ] અભાગિયું
 (૨) મં નહિ મરનારું
 અકલ સ્ત્રીં [મ અર્ક] અકલ શુદ્ધિ
 અકલસ [અ] વિં [અ] સ્ત્રીં સમય એતુ,
 અગમ્ય [અગમ્ય લીલાવાળુ
 અકલકવ વિં [સ] અગમ્ય કળાવાળુ,
 અકલમદ વિં [વા] અનવાળુ
 અકલવકડિયુ વિં તનતણકિવાળુ
 અકલક વિં [સ] નિમ્લ ૦, દોષ-અગરહિત

અકલિત વિં. [સં.] ન કળેલું; કહી ન
 શકાય તેવું .
 અકલિપત વિં. [સં.] કલિપન નહિ તેવું;
 ખડું (૨) એચિત્તું; અણધારું
 અકલ્પ્ય વિં. [સ.] ન કહી શકાય એવું
 અકસર અં. [મ.] યજુર્ખડું; ધણુ કરીને; પ્રાયઃ
 અકસીર વિં. [મ. રસીર=કીમિયો] આખાટ,
 રામગાણ
 અકરમાત્ અં. [સ.] અચાનક; એકાએક
 અકરમાત્ પું. [સ. વ્રક્માત્] અણધારી
 ધરના; હોનારત
 અકળ વિં. જુઓ અકલ [મ.] [ખાવડુ
 અકળવિકળ વિં. જુઓ આકળવિકળ;
 અકળામણ સ્ત્રી. અકળાવાની અસર;
 અમૂંઝણ
 અકળાવું અં. કિં. [સ. આકુળ] અમૂંઝાવું;
 ગમગાવું (૨) કરાળવું (૩) ચિદાવું
 અકળિત વિં. જુઓ અકલિત
 અકંટક વિં. [સં.] કાંટા વિતનું [કામ
 અકાળ વિં. નકામું (૨) પાચાર (૩) નાંખોટું
 અકામ (—મી) વિં. [સ.] કામના વિનાનું
 અકાર અં. અકારણ; ફેગટ [પ.]
 અકારણ નં. [સં. સ્વાર્થ] અકાર્ય; ખોટું
 કામ (૨) અં. વ્યર્થ; ફેગટ
 અકારણુ વિં. (૨) અં. [મ.] જુઓ નિર્કારણ
 અકારત (—થ) અં. વ્યર્થ; નિષ્ફળ
 અકાર્દુ વિં. અપ્રિય; અળખામણું
 અકાર્થ વિં. [સં.] ન કરવા જેવું (૨)
 નાંખોટું કામ
 અકાલ [સં.] (—ળ) વિં. કવખતનું (૨) પું.
 અયોગ્ય સમય; કવખત (૩) દુકાળ (૪)
 પરમાત્મા. વૃદ્ધ વિં. અકાળે વૃદ્ધ થયેલું
 અકાલિક વિં. [સ.] કવખતનું
 અકાલી પું. [સ. અકાલ] શીખ ધર્મનો
 એક ફાંટો કે તેનો અનુયાયી
 અકાલીન વિં. [સ.] કવખતનું
 અકાળ વિં. જુઓ અકાલ
 અકાંડ વિં. [સ.] આકસ્મિક; એચિત્તું
 અકિંઅન વિં. [સ.] નિરિક્ત અન; સાવ ગરીબ

અકીક પું. [મ.] એક, જાતનો લીસો,
 ચળકનો પથર [ખનાવનારો
 અકીકિયો પું. અકીકની વસ્તુઓ
 અકૂત વિં. [સં.] નહિ કહેલું (૨) ખોટું
 કે અયોગ્ય કહેલું (૩) નાંખાપ
 અકેક (—કું) વિં. એકએક (૨) એક પછી
 એક (૩) પ્રત્યેક; દરેક
 અકોટ પું. [સ.] સોપારી કે તેનું આટ
 અકોટી સ્ત્રી. —ટો પું. [સ. અકોટ]
 સોપારી ધાટનું (સ્ત્રીનું) કાનનું ધરેલું—
 જૂમખાવાણુ લોળિયુ
 અકોણું વિં. અતડું; બળી ન જાય તેવું
 અકલ વિં. [સ. વ્રક્ષ, પ્રા. વ્રક્ષ] કલક;
 વળે નહિ એવું (૨) ટટાર (૩) મગડખીવાળું
 અકરચકર અં. અણધારી રીતે (૨)
 ગમે તેમ કરીને [અકર્મી
 અકર્મણ, અકર્મી જુઓ અકર્મણ,
 અક્લ સ્ત્રી. [અ. અક્લ] બુદ્ધિ
 અક્લક (—ગી) પું. [અ. આર્કલ] એક
 વનરપતિ—ઓષધિ
 અક્લખાળ વિં. બુદ્ધિશાળી; અક્લમંદ.
 ંખાં પું. અક્લનો ખાં; મૂખ (વ્યગ્રમાં)
 અક્લમંદ, અક્લવંત, અક્લવાન
 વિં. અક્લખાળ; બુદ્ધિશાળી [સમજ
 અક્લહોશિયારી સ્ત્રી. બુદ્ધિ અને ભાન—
 અક્લા સ્ત્રી. અબોલા; બાઈબધી તોડવી તે
 અક્લેક વિં. જુઓ અકેક
 અકિય વિં. [સં.] [પ. વિ.] નિષ્ક્રિય;
 ‘ઇનએકિય’ (૨) નિરુદ્ધોગી; સુસ્ત; ‘ઇનટ’
 અકૂર વિં. [મ.] દયાળુ (૨) પું. શ્રી-
 કૃષ્ણના પિત્રાઈ કાકા અને બક્ષાં [સં.]
 અક્ષ પું. [સં.] રમવાનો પારો (૨) માળાનો
 મણકો (૩) ધરી (ચકની કે પૃથ્વીની)
 (૪) આંખ (સમાસને અતે, ઉદા.
 ‘કમલાક્ષ’) (૫) વિપુલવૃત્તથી ઉત્તર-
 દશિણ કોઈ પણ જગાનું ગોળીય અંતર
 [મ.] (૬) અવકાશમાં બિંદુનું સ્થાન
 નક્ષી કરવા નિયત કરેલી પરસ્પર કાટ-
 ખૂણે આવેલી રેખાઓ. ઉદા. વેધાક્ષ [અ.]

અક્ષર્યું નં જુઓ અખિયાલું
 અક્ષર્યું જિ. [સં.] ઈત્ત પાચ્યા વિનાનું;
 અખડ (૨) પું. બં. વં. ધાર્મિક ક્રિયામાં
 અથવા કોઈને વધાવી લેવામાં વપરાતા
 વગર બાગેશ દાણા-ચોખા, ડાંગર,
 ધડ, જવ વગેરે [અસહિષ્ણુ]
 અક્ષમ વિં. [સં.] અરાક; અસમર્થ (૨)
 અક્ષમાલા સ્ત્રીં [સં.] દુદાક્ષની માળા.
 (૨) ૮/૫ કરવાની માળા
 અક્ષય વિં. [સં.] કદી ક્ષીણ ન થાય
 એવું; અવિનાશી (૨) અખટ
 અક્ષયતૃતીયા સ્ત્રીં [સં.] અખાત્રીજ;
 વૈરાખ સુદ ત્રીજ
 અક્ષયધામ નં [સં.] વૈકુંઠ (૨) મોક્ષ
 અક્ષયનવમી સ્ત્રીં [સં.] અખેનોમ;
 ધારતક સુદ નોમ
 અક્ષયપદ નં [સં.] મોક્ષ
 અક્ષયપાત્ર નં [સં.] જેમાંથી વસ્તુ લેવા
 હતાં ખૂટે જ નહિ એવું વાસણ
 અક્ષયવટ પું. [સં.] પ્રયાગમાં આવેલો
 એક વડ (પ્રલયકાળે પણ એ અક્ષય
 રહેશે એવું મનાય છે)
 અક્ષર વિં. [મ.] અવિનાશી (૨) પું.
 ભાષાનો વર્ણ (૩) હરફ; બોલ (૪) પું.
 બં. વં. દરકત (૫) વિધિના લેખ
 (૬) નં. શસ્ત્ર. [“એદિલ્લા”]
 અક્ષરગણિત નં [સં.] બીજગણિત;
 અક્ષરજ્ઞ પું. [સં.] જુઓ અક્ષરજ્ઞ
 અક્ષરજ્ઞાન નં [સં.] લખતાંવાંચતાં
 આવડતું તે
 અક્ષરદેહ પું. [મ.] નાશ ન પામે એવું શરીર
 (૨) કીર્તિ (૩) સાહિત્યકૃતિ
 અક્ષરધામ નં [સં.] શાશ્વતક; મોક્ષ
 અક્ષરપદ નં [સં.] મુક્ત દશા
 અક્ષરમાલો [સં.] (અખ) સ્ત્રીં મૂળાક્ષરો;
 વર્ણમાળા [(હદ)
 અક્ષરમેળ વિં. અક્ષરના માપવાળો
 અક્ષરવૃત્ત નં [સં.] અક્ષરમેળ વૃત્ત-છંદ
 અક્ષરશઃ અં. [સં.] અક્ષરે અક્ષર

અક્ષરાર્થ પું. [સં.] સંખ્યા (૨) સંકે-
 ચિત્ત અર્થ
 અક્ષવિષા સ્ત્રીં [સં.] જુગાર
 અક્ષવૃત્ત નં [સં.] અક્ષાંશ બતાવનારું વર્તુલ
 અક્ષારા પું. [સં.] વિષુવદ્વૃત્તથી ઉત્તરદક્ષિણ
 અંતર બતાવનાર ૧૮૦ અંશ [ખૂ.]
 અક્ષારોચ્ચૃત નં [સં.] અક્ષારાનું વર્તુલ
 અક્ષિ સ્ત્રીં [સં.] આખ [સમાસને અતે
 ‘અક્ષ’ રૂપ થાય છે; જુઓ અક્ષ (૪)]
 અક્ષિકા સ્ત્રીં નાની આંખ; ક્ષત વેસની
 બનેલી સોટી આંખ; ‘ઓસેલસ’ [પ્રા.વિ.]
 અક્ષુણ્ણ વિં. [સં.] ક્ષુણ્ણ-વટાયેલું નહિ
 તેવું (૨) અગ્નિવ; કૃતેદમદ
 અક્ષોહિણી સ્ત્રીં + જુઓ અક્ષોહિણી
 અક્ષોહિણી સ્ત્રીં [સં.] ૨૧, ૮૭૦ ૨૪,
 તેજા હાથી, તેથી ત્રણ ગણા ઘોડા ને
 પાંચ ગાયું પાળવળ-એવડી સેના
 અખ-(અખ)૯ વિં. ન ખેડાતું; પડતર
 (૨) ધારોય ન બેઠે એવું (૩) અવડ
 અખડહહાડા પું. બં. વં. કામકાજ
 નિતાના કે કંડાળો આવે એવા દિવસ
 અખડઅખડ, અખડાખખડી વિં.
 ખાડાખેલાવાળું; બેસુંતીયું
 અખડાવું અં. કિં અયડાવું
 અખણિયારું વિં. [કા.] જુઓ અખિયાલું
 અખત-(અત)૨ વિં. મેયુ; નકારું. ઠડાહું
 વિં. દોડાણું
 અખતરું વિં. જુઓ અખતર [અખમારા
 અખતરો પું. [મ. દક્ષિતરામ] પ્રયોગ;
 અખતર, ઠડાહું વિં. જુઓ ‘અખતર’માં
 અખત્યાર પું. [મ. દક્ષિતયાર] અધિકાર;
 તાબો [નં. મુખ્યધારનામું; સનદ
 અખત્યારનામું નં, અખત્યારપત્ર પું;
 અખત્યારી સ્ત્રીં સત્તા; અધિકાર
 અખની સ્ત્રીં ગિલ્લીદંડાનો એક દાવ; આંખી
 અખખાર પું. નં. [મ. ‘મર’નું બં. વં.
 વત્ત’માનપત્ર; છાપું
 અખખારનવીસ પું. [વા.] ખખરખતી (૨)
 છાપોનો લખનારો

અખર વિં અસથ (ર) સીં અમડ -
 ૫ તર જમીન ચરો [મેળવાખ
 અખરામણુ નં દૂધ આખરવા માટેનું
 અખરાબુ અં કિં દૂધનું દહીં થતું
 અખરોટ નં [મ, વા] રોક મેલો અખોડ
 અખડ વિં [સ] આખુ
 અખડનોભાગ્ય નં [સ] સૌભાગ્ય
 -સધવાપયુ અખડ નેતુ તે(સી માટે)
 વ્યતી વિં સીં [દૂ કમા અં સીં]
 અખડ સૌભાગ્યવાળી
 અખડિત વિં [સ] ખડિત નદિ એતુ
 (ર) કિનારીમા ખાયા ખાયા ન દોષ
 એતુ (પાન) એન્ડાયર [વ વિ]
 અખતર વિં અખતર મેતુ (ર) નં
 ભૂતનત વગગાડ
 અખાગ વિં [સ ઘગાવ] ન ખવાય એતુ
 કે ન ખાવા જેતુ (ર) નં નિષિદ્ધ
 ખોરા, માસમાર્ગી
 અખાડ પું + અખાડ મહિનો
 અખાડા કરવા = આખ આ કાન કરવા
 ન ગગનરતુ [કસરતમાજ
 અખાડિયો પું અખાડામા જનાર,
 અખાડી વિં સીં અખાડ માસની
 અખાડો પું [સ અશ્વવાન] કુમ્તી કે કસરત
 રવાની જગા (ર) બાવાઓનો મક
 (૩) વ્યસનીઓને એ યવાની જગા
 અખાત વિં [સ] નદિ ખોદેતુ (ર) પું
 (નં +) જમીનની અદર ગયેનો
 સમુદનો ફાટો (૩) કુદરતી તળાવ કે
 સરોવર [અક્ષયતૃતીયા
 અખાનોજ સીં [મ અક્ષયતૃતીયા] જુઓ
 અખિયાણુ નં [સ અક્ષયવાણ] અક્ષણુ
 શુભ કાર્યના આરંભમા ગોર તથા
 વસવાયાને અપાતી બક્ષિસ
 અખિયાણુ વિં [સ અખન] સદીસ નામત
 (ર) તદુસ્ત
 અખિલ વિં [સ] આખુ, બધું
 અખિવાઈ સીં દાડાઈ
 અખૂડ વિં [દે અખૂડ] ખૂટે નહિ એતુ

અખે વિં [સ ઘગાવ, પ્રા અખર] + અધ્ય,
 ગવિનાગી દહાં અખેનોમ, અખેપાત્ર
 અખોડ નં [સ ઘગાવ] જુઓ અખરો
 અખોવન વિં આખુ (ર) સીં એકે સત્તાન
 ન મડું દોષ એવી સૌનાચ્ચવની સી
 અખખાડ વિં જુઓ અખડ
 અગ વિં [સ] ન જઈ શકે એતુ (ર)
 પું જા' (૩) ૫૫ ત (૪) રાક્ષસ
 અગજ વિં [સ] પડાડમાજનમેતુ ૫૫ તનુ
 અગડ પું [પ્રા અગ] આખમાર્ગીનું
 મેદાન (ર) [૧] મેદાન
 અગડખખ વિં ધણુ નદુ, ગોજમગીગ
 (ર) પું ગોક ભતનો અવધૂત બાવો
 અગડખગડ વિં ખડુખોડ (૨) નં
 ખરીખોડી અખપટ ખોડી
 અગણુ (-ખિત) વિં [સ] અસપ્ત [૬૬
 અગણો (-ખિત) તેર વિં [મ અગા + સિતેર]
 અગણુ વિં [સ] ગાળી ન ગમાય એતુ
 અગણ્યા (અં) સી (-અં) વિં [સ
 જ્ઞોત + અં] ૭૮
 અગણોતેર વિં જુઓ અગણોતેર
 અગતિ સીં [સ] અવગતિ, નરહમા પડતુ
 તે (ર) અમુક વિધયમા પ્રવેશ નહિ તે
 (૩) વિં ગતિ વિનાનું રિય
 અગતિયો પું એક લીડું ચગતુ અને
 લા'તુ જવડુ [મદત્વ
 અગત્ય સીં, નં [સ અગતિ] જરૂર (ર)
 અગતિયો પું [સ અગતિ] એક જાડ
 અગડ નં [સ] દવા [અગ, લાલ
 અગન સીં [સ અગિ] અગિ (ર) બગતરા
 અગનગાડી સીં આગગાળી
 અગમ વિં [સ] અગમ્ય દન્દિયાતીત
 (ર) નં અવિધ્ય
 અગમચેતી સીં અગાડયી ચેતતુ તે,
 દૂર દેશી [ગગાને એક શણગાર
 અગમદોરો પું [મ અગમ + દોરો] ઘોડાના
 અગમનિગમ નં ભૂત અને અવિધ્ય
 (ર) [સ અગમ + નિગમ] વેદ અને શાસ્ત્ર
 અગમ્યરૂમ સીં [સ અગમ - અગમ]

આગનુ તથા પાળનુ તે, ભૂત અને
ભવિષ્ય
અગમપંથ પુનં નહિ જવાળેવો-અગ્નિપ્રયો,
ગૂઠ રસનો (૨) ઈશ્વરપ્રાપ્તિનો માર્ગ
અગમખુદ્ધિ સ્ત્રીં અગાડથી ભવિષ્યનો
નિચાર કરી શકનારી ખુદ્ધિ (૨) વિં
તેરી ખુદ્ધિવાળુ
અગમખુદ્ધિયુ વિં અગમખુદ્ધિવાળુ
અગમવાણી સ્ત્રીં ગૂઠ વાણી (૨) ભવિષ્ય
વાળી (૩) વેદવાણી
અગમો પુનં આણગમે
અગમ્ય વિં [સ] જ્યાં ન જઈ શકાય
એવું (૨) ગૂઠ (૩) ન જવાળેતું, નિષિદ્ધ
અગમ્યાગમન નં [સ] જેનો સંગ
નિષિદ્ધ હોય તેવી સ્ત્રી સાથે વ્યભિચાર
અગર પું [સ] આગરો મીઠું પકવવાની
કચારી કે જમીન (૨) નં [સ] અગર
એવું જાતનું સુગંધીદાર લાકડું (૩) અં
[ફા] ને (૪) અથવા [(૨) ને
અગરએ અં [ફા], અગરને અં ભેકે
અગરખતી સ્ત્રીં ધૂપસળી
અગરિયલુ સ્ત્રીં 'અગરિયો'નું સ્ત્રીલિંગ
અગરિયો પું [સ] આકારિકો મીઠું પંચનાર
અગરી સ્ત્રીં અગરિયલુ
અગરુ નં [સ] જુઓ અગર (૨)
અગમ્ય સ્ત્રીં [સ] પક, ફા અગરુ] ગંગી
અગલખગમ્ય અં [ફા] આમપાસ
અગવાપગવાં નંબંબં અધરણી વખતે
સીમતિનીને ભરાવનામાં આવતા પગવા
અગવડ સ્ત્રીં સંગવડથી બંધુતે મુરંજી
અગવાડું નં [સ] અગ્રવાળ આગળુ (૨)
મોખમનો ભાગ [રખાનો આગનો ભાગ
અગનાડો પું આગળુ (૨) કાચગી કે અગ
અગવો પું [સ] અગ્ર] આગળ ચાલનાર,
ભોમિયો (૨) નેતા
અગસ્તિ(-સ્ત્ય) પું [સ] [સ] એક
પ્રાચીન ઋષિ (૨) એ નામનો તાંત્રો
અગસ્ત્યના વાચના શંખ્ર વાળા ને ન
પગાય એવા-ખોગ વાચના

અગળ વિં આગમે નહિ કે આગળેનું નહિ
એવું (૨) આણગમ
અગાઉ અં [સ] અગ્ર પૂર્વે, પહેલા
અગાડી અં [સ] અગ્ર આગળ
અગાડીપછાડી અં આગપાછા(૨)સ્ત્રીં
ઘોડાને ગમે અને પગે બાધવાના દોરડાં
અગાધ વિં [સ] અતિ ઊંડું
અગાશિયુ નં [જુઓ અગાશી] ધરના
તોરડા પછીનો ઉપરથી ખુલ્લો ભાગ[ચ]
અગાશી(-સ્ત્રી) સ્ત્રીં [સ] આકાશિકા] રરના
ઉપના ભાગમાં કરેલી ખુલ્લી છાખધ
જગા, ગચ્છી [આ રા મુધી ખુલ્લું
અગામું વિં [સ] આકાશ] દાકણ વિનાતું,
અગિયર પું + અગર
અગિયાર વિં [સ] આકાશ] ૧૧
અગિયારમું વિં [સ] આકાશ] ૧૧
પછીતું (૨) નં મરણ પછીને અગિયારમે
દિવસે કરવામાં આવતી ક્રિયા કે વરે
અગિયારશ(-મ) સ્ત્રીં ૫૫વાડિયામાંની
અગિયારમી તિમિ કે તેનું પ્રત-ઉપવાસ
અગિયારા પું બંબં ૧૧૧૧નો નડિયો
ંગાણવા, ભણવા = નાસી કે છાંટી
જવું, પગાથન કરી જવું
અગિયારી સ્ત્રીં [સ] અગ્નિ+આકાશિકા] પારસી
લોથનું મંદિર, આતસબહેગમ
અગુવો પું જુઓ અગવો
અગોઅર વિં [સ] અગમ્ય, ઇડિયાતીત
(૨) પગ મૂકવો ગમે નહિ અથવા પગ
મૂકી ગકાય નહિ એવું [સ]
અગોષ વિં અગોષ
અગાડ પું જુઓ અગાડ(૧)/(૩) જકરાગ્નિ
અગ્નિ પું [સ] દેવતા(૨) અગ્નિદેવ [સ]
અગ્નિકર્મ નં [સ] અગ્નિમાં દોમ -રવો
તે (૨) અગ્નિપૂત્ર (૩) ગધવું તે
અગ્નિકાષ [સ] બાળવાના લા ડા (૨)
અરણીનું લાકડું
અગ્નિકુમાર પું [સ] અગ્નિ મારફતે ઉત્પન્ન
થયેના મિનનો પુત્ર-કાર્તિકેય [સ]
અગ્નિકુંડ પું [સ] નેત્રી

અમિત્રોણ પું [સં.] દક્ષિણ અને પૂર્વ
વચ્ચેનો ખૂણો

અમિત્રિયા સ્ત્રી[સં.] રાખને બાળવાની ક્રિયા
અમિત્રખૂણો પું અમિત્રોણ

અમિત્રય પું; નં [સં.] ત્રણ પ્રકારના
માત્રોબ્ધ અમિ (ગાઈપત્ય, આદવનીય
અને દક્ષિણ)

અમિદાતા વિં[સં.] રાખને આગ મૂકનાર
અમિદાઉ પું [સં.] મુદ્દાને બાળવું. તે
અમિપરીક્ષા સ્ત્રી[સં.] અમિ વડે પરીક્ષા
કરતી તે (૨) આકરી કસોટી

અમિપ્રવેશ પું [પં.] અમિમા દાખલ
થવું (જેમ કે મતી ચનારી જાનું)

અમિમાંધ નં [પં.] જડરામિની મદતા

અમિશાલા [સં.] (અગ્નિ) સ્ત્રી પવિત્ર
અમિ રાખવાનું સ્થાનક [ક્રિયા

અમિસંસ્કાર પું[સં.] મુદ્દાને બાળવાની
અમિહાત્ર નં [સં.] અમિમાં સવારસાંજ

ઉં મ કરવાનું સાત્તોમ કર્મ, ઠંડી વિં
અમિહોત્ર કરનાર (૨) બાકાણની એક

અડક [એવું બાણ
અઝઝર નં [સં.] જેમાંથી અમિ વરસે

અઝ વિં [સં.] આગળપડતું; મુખ્ય; પહેલું;
એખરેનું (૨) નં આગી, ટોચ [મુખ્ય

અઝગણ્ય વિં [સં.] ગણતરીમાં પડેલું;
અઝજ વિં [સં.] પહેલું જન્મેલું (૨) પું

એટા ભાઈ (૩) બાકાણ
અઝણી પું [સં.] આગેવાન

અઝધાન્ય નં વર્ષનો પહેલો-એમાસમાં
થતો-પાક [પ્રથમ ખેતનું માન

અઝપૂત સ્ત્રી[સં.] ઘેલ પુરુષને અપાતું
અઝલેખ પું વર્તમાનપત્રનો મુખ્ય લેખ

અઝસર વિં [સં.] અઝેસર
અઝન્ધતા નં આગળપડતું-મુખ્ય સ્થાન

અઝહાયણ (ન) પું[સં.] માગસર મદિનો;
આમદાયણ [અર્થ] કરાયેલી જમીન

અઝહાર પું[સં.] રાખ તરફથી દેવસ્થાનને
અધિમ વિં[સં.] મુખ્ય (૨) પું એટા ભાઈ

અઝેસર વિં (૨) પું[સં.] આગેવાન; નેતા

અધ નં [સં.] પાપ

અધટનું વિં અખરતું; અયોગ્ય

અધટિત વિં [મં.] પટિત નદિ એવું; અપટનું
અધટિતઘટના સ્ત્રી[મં.] નદિ બનેલી

ઘટના બતાવતી તે
અધટિતઘટનાપટીયસી વિં સ્ત્રી[સં.]

અસિતરનામાં કુશળ (આયા) [ખાડો
અધડ વિં અણપડ; મૂખ (૨) પું ધરો;

અધણખાડ (-ણ) સ્ત્રી અધવાનો ખાડો
અધમર્પણ વિં [પં.] અપનાસક (મંત્ર)

(૨) નવ એક નચકોરથી પાત્રી લઈ બીજા
નસકોરા વાટે કાઢી નાખવું તે

અધરણિયાત વિં સ્ત્રી અધરખીવાની સ્ત્રી
અધરણી નં; સ્ત્રી [૨. અમાદગિયા]

પહેલવહેલો ગર્ભ રહેલો તે (૨) એ પ્રસંગે
કરાતી ક્રિયા; સીમંત

અધર્મ વિં મુશ્કેલ [માલિકીનું
અધરણિયાત વિં ધરણિયાત નદિ તેવું-

અધ (-ધા) વળું સૂંકિં અરે એમ કરવું
(૨) ખૂબ મારવું; દીપવું [લા.] (૩) જોગ

જુલમથી કડાવવું (નાણું વગેરે)
અધવાડ સ્ત્રી, -ટો પું અધેવાની ગંદ-

વાડ (૨) ખૂબ ગંદી
અધવું અં કિં [સં. જગ] મળવાગ કરવો;

ઝાડે ફરવું (૨) જોગજુલમને વશ થઈ
આપવું પડવું [લા.]

અધાટ વિં અપાર; અનંત (૨) [દગતાવેળમાં]
કુલદક સાથેનું (૩) પું સિદ્ધાલેખ (૪)

દનામી જમીન; દાન કે દેવસ્થાનમાં
અપાયેલી જમીન (૫) ધણ; એવારો

અધાટિયું વિં અધાટ અપાયેલું (૨)
નિમદ્ધરામ

અધાડ (-વ) પું સૂંકિં અરે એમ કરવું
અધાડો પું [૨. અમાદગ] અધેડો-એક

છાડ; અપાભાગ
અધાણું વિં અધવાની હાજતવાણું

અધાત વિં + જુઓ અનાથ
અધામણ સ્ત્રી (વારવાર) અધવું કે

આવાનું થાય તે; અતિસાર (૨) બધ,

ત્રાસ અથવા સખત મહેનતને લીધે
 થયેલી-અરીજવાથ એવી રિથિનિ [લા.]
 અઘાધુ વિં [વ.] પાપી, દુષ્ટ
 અઘાર સ્ત્રીં પાપી કે જીવંતો મજ
 અઘારો પું અધવાડ; ગંદવાડ
 અઘાવતું સં કિં જુઓ અધવતું
 અઘેડી સ્ત્રીં [રે. અવાળા] એક વનરપતિ
 અઘેડો પું જુઓ આગોડો
 અઘોર વિં [અ + સ. ઘોર] અતિઘોર
 અઘોરપંથ પું મેલી સાધના કરનારા
 બાવાઓનો પથ
 અઘોરવિદ્યા સ્ત્રીં મેલી વિદ્યા
 અઘોરી વિં એની, જાનજી (ર) ચીતરી
 ચડે એવું ગદુ (૩) પું એવો મદો
 એક ભતનો (નાગડો) બાવો
 અઘોષ વિં [સ.] ઘોષ-અવાજ વગરનું;
 ગાત (ર) પું પાચ ઉચ્ચારનાનોના
 પડેલા જે વગેરેના ઉચ્ચાર (ક, ચ, ટ,
 ત, પ તથા ખ, છ, ક, થ, ફ) [ચા.]
 અચક સ્ત્રીં આગળ; દેચ; (ર) આડ
 અચકડું નં કાઈ માંમરી આવવાથી
 છાતીમાં ભરાઈ આવતો ડમો
 અચકનં પું; નં [હિં] એક ભતનો
 લાંબો ડગલો [ઓચિતું]
 અચક સચક અં અચાનક; એકદમ;
 અચકડું અં કિં અચકડું, ખમચાતુ
 અચકારો પું આચકો
 અચકાવું અંકિં અચકડું
 અચકો મચકો પુંલટકો, ડટકો (સોમોનો)
 અચક વિં ખાતામાં નહિ ચડેલી (રકમ)
 અચપચુ વિં કાચુ પોચું; અધકચકું
 (ર) નહિ પ્રવાની અને નહિ પદ
 અચર વિં [છ.] ખમે નહિ એવું રિચર
 અચરકો પું ઉમગકો (ર) આગમો
 અચરજ(-તા) નં, ન્તી સ્ત્રીં [સ. અચર્ય]
 નવાઈ; આશ્ચર્ય [રહીને, વારંવારે
 અચર ખચર વિં કાચકોડું (ર) અં રહી
 અચલ [સ.] (-તા) વિં દંડ, દ્વિધર; (ર)
 અચકારી [ગ] (૩) પું પવંત

અચલ(-તા) પદ નં નિત્ય રિથિતિ-મોક્ષ
 અચલો [સ.] (-તા) સ્ત્રીં પૃથ્વી
 અચંચો પું [સ. અચંચુન, પ્રા મચ્ચચુન]
 આશ્ચર્ય; નવાઈ
 અચાનક અં એકાએક, ઓચિંતું
 અચાર નં [વા] અપાતુ
 અચાલ સ્ત્રીં દુગ્ધત; અચાલ(ર) અદલાવ;
 રહેદગંન (૩) ભારે અગત્ય; બીડ
 અચાસો પું અનિવાર્ય અગત્ય; અપેક્ષા
 અચિંતિત વિં [સ.] અણચિત્તવ્યુ
 અચિતું (-તું) વિં ન ચિતતેવુ; ઓચિંતું
 અચિત્ય વિં [સ.] ચિતવી ન રાકાય
 એવું (ર) ન ચિતવવા જેવું
 અચિંત્યું વિં જુઓ અચિત્ત
 અચુષ્ણીય વિંચુષ્ણકલન સહીમકે તેવું;
 'નોનમેન્સીક' [પ વિ.] [વિના
 અચૂક વિં ચૂકે નહિ એવું (ર) અં ચૂક્યા
 અચૂકબાણુ નં (ર) વિં જુઓ રામબાણુ.
 અચાવતું = જરૂર આવતું
 અચેત(વન) વિં [સ.] ચેતન વિનાનું;
 જરૂર (ર) યેમાન
 અચેષ્ટ વિં [સ.] અચેતન
 અચો પું જમાન, લીટ (ર) કચતોનો
 જમાવ; ગંદકી (૩) અચુલો
 અચોપચો પું ગદરાડ, મુડો
 અચણત અં છતુ-જાણે થયા વિના;
 છાપી રીતે; ખબર ન પડે તેમ
 અચિછલ વિં [સ.] અખંડ
 અચું વિં [ઉ. અચુ] સારું
 અચેષ્ટ વિં [સ.] છેડી ન મકાય એવું
 અચેર પું અર્ધો શેર
 અચેરિયુ વિં જેમાં અચેર માથ તેવડું
 (ર) નં અર્ધો શેરનું માપિયુ
 અચેરિયો પું, અચેરી સ્ત્રીં અર્ધો
 શેરનું માપિયુ અથવા વજન
 અચેરો પું અચેરનું વજન-કાણું
 અચુત વિં [મ] પતન કે રૂપાવન વિનાનું
 નિમલ (૨) પું વિષ્ણુ [સ.]
 અચ્છ(-ર) પું વિંમાત્ર સપાટીને અડધીને

પસાર થઈ જતું (૨) કાના બરાબર
 (૩) છત્રકાનું
 અછત સ્ત્રીં તંગી; તાથ
 અછતું વિં અછતુ; શુભ (૨)+અસત;
 હયાત નહિ એવું [વદીય વિનાનું
 અછત વિં છત્ર વિનાનું; ખુલ્લું (૨) માથે
 અછખડા પું બં વં ગરીર પર આછી
 ફેાલીઓ નીકળે છે તે રોગ
 અછરતું વિં જુઓ અછડતું [કરમાતું
 અછવાતું અંકિં વણ્ટો લાગવો (૨)
 અછંગ અં અંધર
 અછાડપછાડ સ્ત્રીં ધમાધમ; ધમપછાડ
 અછાખા પુંબંબં વરચોડામા વરરાતનું
 મોં ઢાંકવા પાધરીએ લટકાવવામાં આવતા
 સોનેરી કસબના તાર [કાઢતું
 અછાવધું સંકિં (નહું વાસત) વાપરવા
 અછીપ વિં છીપે નહિ-તૂસ ન યાય એવું
 અછૂત વિં [દિં.] અરપૂરય (૨) અરપૂરય
 મનાતી કેમનું
 અછ્તોદ્ધાર પું અછ્તોનો ઉદ્ધાર
 અછો અછો કરવું, અછો અછો વાનાં
 કરવાં = લાડ લડાવવાં(૨)ખૂબ ઉમળકા-
 યી આદરસત્કાર કરવો
 અછોડાવા અં રાશ જેટલે અંતરે
 અછોટો પું રાશ (૨) ગળામાં પહેરવાનો
 સોનારપાનો દોરો(૩)દિયાળની સાંકળી
 અજ વિં [સ.] નહિ જન્મેયુ; અનાદિ (૨)
 પું બકરો (૩)[મ.] પ્રકાશ (૪) કામદેવ
 (૫) ચંદ્ર (૬) રામના દાદાનું નામ
 અજગર પું [સ.] બકરું ગળી જાય તેવો
 મોટો સાપ વૃષ્ટિ સ્ત્રીં[સ.] દેવ ઉપર
 આધાર રાખવાની વૃત્તિ
 અજન્મા વિં પું [સ.] જેને જન્મ નથી
 એવું; (ઈશ્વર) (૨) સ્ત્રીં માયા [સ.]
 અજપાજ(-ત)પ પું [સ.] પ્રયત્ન વિના
 સ્વાભાવિક રીતે વાક્યો બપ
 અજળ વિં [મ.] નવાઈ ઊપજે એવું;
 અજ્ઞુત [અર્કનાં પાસાદાર કૂલ
 અજમાનાં કૂલ નંબંબં અજમાના

અજમાયશ સ્ત્રીં[વા.માગમાદગ]અજમાવી
 તેવું તે; પરીક્ષા
 અજમાવધું સંકિં[વા.માગમાદગ]વાપરી
 તેવું; પ્રયોગ કરી જોવો
 અજમાશ સ્ત્રીં જુઓ અજમાયશ
 અજમો પું [મ. મજમોદા, વા. મજમુદો]
 એક વનસ્પતિ-ઔષધિ [ઔષધિ
 અજમોદ સ્ત્રીં [જુઓ અજમો] એક
 અજય વિં [સ.] જય મહિત (૨) ન
 જિતાય એવું; અજય(૩)પું હાગ; પશુજય
 અજયા સ્ત્રીં [સ.] માયા (૨) ભાંગ
 અજર વિં [સ.] ધરતું ન યાય એવું (૨)
 પચી ન શકે એવું
 અજર સ્ત્રીં [મ. ઉગ્ર] બહાનું (૨)
 આનાકાની; દીવ [અવિનાશી
 અજરામર વિં [સ.] અજર અને અમર;
 અજરો પું [સ.] અજર અપચો
 અજલ સ્ત્રીં [મ.] અત (૨) મોત (૩)
 કમોત (૪) વિં [સ.] નિર્જલ; ચૂકું
 અજલમંજિલ સ્ત્રીં છેવટનું સ્વધામ
 અજવાળવું સંકિં [સ. ઉગ્રજલ] ધસીને
 બેજાળું કરવું; માંગવું (૨) અજવાળું
 કરવું (૩) આખર વધારવી [વા.] (૪)
 બદનામી વહોરવી [બંગમા]
 અજવાળિયું નં ચંદની વધતી જતી
 કળાવાળું પળવાડિયું; શુકલપદ (૨)
 અજવાળા ત્રારુ છાપરામાં કે ભીંતમા
 મૂકેલું બળિયું-બાકું
 અજવાળી વિં સ્ત્રીં ચાંદરણવાળી (ગત)
 અજવાળું નં પ્રકાશ; ઉત્તર
 અજસ વિં [સ.] સતત; એકધારું (૨)
 અં વારંવાર; હમેશ [અશંતિ
 અજંપ(-પો) પું જ પનો અજાવ;
 અજત સ્ત્રીં [સ.] માયા; કુદરત (૨) બકરી
 અજતગત સ્ત્રીં પું; નં [સ.] બકરોને
 મળે લટકતો આંચળ (૨) નિરર્થક
 વસ્તુ [લા.] [અચાચક'માં
 અજત(-ચા)ચક, અજતચી વિં જુઓ
 અજતી સ્ત્રીં હાથી વગેરે પ્રાણીઓને કસાવી-

અક્રાંત સીં આડ દિવસ મુખી ચાલતી
 ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ; આડ ઉપવાસ [જેન]
 અક્રાંતુ(-અંતુ) વિં [સ. અટાવવૃત્તિ] ૬૮
 અક્રાંત ધ વિં સોકાંત્રાની રમતમાં અક્રાં
 ઉપરની સોમગી ન નરાય તે સી રાતવાળું
 અક્રાંવત વિં [સ. અટાવવાસ] ૫૮
 અક્રાં(-ક્રાં)-રીશ(-સ) વિં [સ. અટા-
 વિગતિ] ૨૮
 અક્રાંશિ(-સિ)યાં નં ૧૦ ૧૦ ૧૦ સ્ત્રીઓના
 પગનું એક ધરેલું; તોડા; કંઠાં
 અક્રો પું [સ અટક] આડની મખ્યાનો
 પાસે કે ગણકાનું પત્તં (૨) બાળને દરેક
 છેડે ત્રણ ખાના હોય છે તે [તેર, ૭૮
 અક્રો(-ક્રો)તેર વિં [સ. અટાવવૃત્તિ; ધંધો
 અક્રાંપીશ(-મ) વિં જુઓ અક્રાંપીશ
 અક્રાંપીશ(-સી) વિં [સ. અટાવવૃત્તિ]
 ધંધામી, ૮૮
 અક્રાંપોતેર વિં જુઓ અક્રોતેર; ધંધોતેર
 અડ સીં અડચણ (૨) આડાઈ
 અડક સીં ગોત્ર, મંત્રો કે વતન ધંધાદિ
 બનાવતું ઉપનામ; અટક
 અડકતું સં કિં અડતું, સ્પર્શ કરવો (૨)
 અંકિં વરચે આડું આવવું. ઉદા.
 'બાડતું વસાતુ નથી, શું અડકે છે ?'
 અડકાડતું સં કિં 'અડકતું' નું પ્રેરક
 અડકાવ પું અડકાવ, સીનુ અમડાતું-દૂર
 ભેગતુ તે; રહેદર્શન
 અડકાવવું સં કિં [વ. અટુ=આડું; બાધક]
 બાધ કરતું, વાસતું [વસાતું
 અડકકતું અંકિં અમડાતુ (૨) બાધ થવું;
 અડખેપડખે અં આજુબાજુ
 અડગ વિં દંઢ; ટો નહિ એવું
 અડધા(-પ, -મ)ડધો પું ભેસતે વધે
 મળસકામા કચરાચી બરેલુ હાલુ ચકસે
 જઈ ફેડે છે તે (૨) દોષની જવાબદારી
 અડચણ સીં અડખડ(૨)મુરકેની (૩) અડકાવ
 અડછતું વિં અડધપડધુ જણાયેલું
 અડછ નં દોરના ને અવધનમા દૂધ
 ભરાય છે તે; બાવલું

અડતાળીસ વિં [સ. અટકવારિસાર] ૪૮
 અડતાળો પું વિ. સં. ૧૬૪૮માં પડેલો
 મોટો દુકાળ (૨) મણના ૪૮ શેર
 ગણાય તે તોડા [કટોળ
 અડક પું ૧૦ ૧૦ [વ. ઝડિડ] એક અનાજ;
 અડકાવે(-ગો) પું છદાયાથી નરમ
 થઈ જતું તે; બેચો; ધાણ (૨) ખૂબ માર
 પડયાથી હાડકાપાસળાં નરમ થઈ જવાં
 તે (૩) છેક જ યાકી જતું તે
 અડકિયા પું ૧૦ ૧૦ અડક, ઓઠવા =
 મતરતું (૨) અડક દેખાડી નસાડું
 અડકિયું વિં અડકનું બનેલું કે તેના રંગનું
 (૨) નં અડકનું એક વસાણું
 અડધ વિં [સ. અર્ધ] અડધુ. ઓપાંસળીનું
 વિં નાજુક; નખળા બાધાનું
 અડધિયું નં અડધું માપ (૨) અર્ધાં-નાનો
 ચૂડો (૩) વચવા વળેલો નળો; પવાલી (૪)
 શોડાડખાની અને લાખે ન જતી લોકલગાડી
 અડધી સીં પાઈ
 અડધું વિં અધ. ઓઅડધું થઈ જવું =
 અતિ હરખમા આવવું
 અડધુંપડધું વિં લગભગ અડધું; થોડુંધણું
 અડધો પું અર્ધો રૂપિયો; આડ આની.
 ઓ પું અર્ધો પેસો
 અડધોઅડધ વિં બરાબર અડધુ
 અડ(-ડી)નું વિં [જુઓ અડધ] નજીકનું
 અડપ સીં ધેય (૨) ખત (૩) આમલ
 અડપલું વિં તોડાની; ચાલુ (૨) નં
 અડકચાળું; તોડાન, છેડતી
 અડપવું અં કિં અડચા-મરચા રહેવું
 અડક(-કે, -કે)ડ સીં અપડ; સપાટો
 અડકાઉ વિં જુઓ અવકાઉ
 અડકે(-કે)ડ સીં જુઓ અડકડ
 અડખ(-વ)ડધું અં કિં જુઓ અડવડવું
 અડખ(-વ)ડિયું નં લથડિયું, ચકરી
 અડખંગલિં નાદાન (૨) મૂખ; અવિચારી
 અડખાઉ વિં ફાંચે તેમ થયેલું કે કરેલું.
 ઓઠાડલું નં અટોળકાપલું [માપડ.
 અડખોત(-ય) વિં અડખગ(૨)સ્ત્રીઓના;

અડવડધું અંકિં [દિ અદમણ] લયડુ

(૨) આમનેમ રડડુ

અડવડિયુ નં અડખડિયુ, લયડિયુ, ચકરી

અડવાણુ વિં [સ અપુવનઈ] પગરખા

વગરનુ, અડડુ

[બગાડુ

અડવાળાનુ સં કિં મિથાલુ કરુ (૨)

અડધુ વિં [નુઓ અડવાણુ] રોખારહિત,

ખેડુ (૨) હાડપયુ

અડધુ સં કિં [સ અદ્દ] અડધુ, સ્પર્ગુ

(૨) [દિ અદ્દ=આદુ] નડુ, વચ્ચે આવડુ,

રોકાડુ (૩) ધસાડુ પડુ, ખાધ-નુકસાન

લાગડુ (૪) અંકિં [દા મામડુ] લગો નગ

યડુ, પહોચડુ (૫) મડયા રહેડુ (૬)

(ધોડાએ) અડધુ

અડવો પું લવાઈનો વાણિયાનો વેગ

અડઅટ્ટો પું અદાવ, શુમાર

અડનકં વિં [સ અદ્દાઈ] ૬૮ [તીથો

અડનકં તીરથ, તીથ^૯ રાંપ્રંબધા(હિંદુ)

અડઅર સોં મોમ (૨) પાટી

અડંગો પું [હિ અદગા] ધામો (૨)

કુસ્તીનો એક દાવ [(૩) હકં

અડબી સોં મગરી, તોર (૨) આડખર

અડા સોં આધાર, ટેકો બેધી = મચક

આપરી કે માનડુ

અડાઅડી સોં અડવા ન અડવાનો વિચેક

ન રહેતો તે (૨) કટામી (૩) નજક હેલુ

તે (૪) બાં બેડાનેડ, અડી અડીને

અડાઉ વિં વગર વાંચે ડગેડુ

અડાકડી સોં નુઓ અડાઅકડી

અડાડધું સં કિં [અડડુ'નુ પ્રેરક]

અડકાડુ (૨) ભેડુ ઉમેરુ, ધુસાડુ

અડાણિયુ વિં નુઓ ગાળા [કા]

અડાણુ વિં ગીરો મૂકેડુ [દા]

અડાળો પું સગીતમાએ નામનો એક સગ

અડાબીડ વિં ભય ઉપભવે તેડ મોટુ (૨)

ખોડખાપણ વગરનુ [પાટિયાની લીત

અડામી સોં લીત સાથે જડેડી ફેટાગ,

અડાધુ નં મુકાયેતો પોદળો

અડાવડું સં કિં [અડધુ'નુ પ્રેરક] ગપ

મારવી (૨) ધણુ ખાડુ (૩) ધુસાડુ

(૪) ધમકાવડુ, વડુ

અડાને અં નજક, પડખે [દાગ

અડાળ પડાળ નં મોમની બન્ને બાનુનો

અડાળી સોં [સ અદ્દાલિકા] એક જ

લીતાળી છપી ચોસરી [અડાળી

અડાળી પડાળી સોં આગળ પાડળી

અડિયડ વિં અડી બેસવાના કે અડી

જવાના સ્વભાવનુ-દડીડુ (૨) ધુસાડિયુ.

બંદુ નં હીલુ માધુસ

અડિયુ નં સોનીનુ એક ચોનર

અડિગો પું અડગો, ધામો

અડી સોં સોનીનુ એક ચોળા (૨)

કટામીનો વખત

અડીઆપટી સોં અડવાયુ, લીડ, આપતિ

અડીખમ વિં શરવીર, ખમે તેડુ

અડીજડીને અં ખતથી

અડીનું વિં અડધુ, નજકનુ

અડી વેળા સોં કટાકડીનો-લીડનો સમય

અડી'(-હી)દ વિં દીડા વિનાનુ

અડુ(-હે)ડાદ અં હડેડા, તડામાર કરીને

અડુકડકડુક અં ડીમા અડી નેપડીમા તડી

અડુકડકડુકિયુ વિં બન્ને પક્ષમા હોય તેડુ

(૨) અરિયર

અડેડાદ અં નુઓ અડુકાદ

અડો (અ'ડો) પું ગાડાનુ આગળુ ટેકા, હડો

અડોઅડ અં બરોબર અડીને, અડાઅગ

અડોલ વિં ન ડોલડુ (૨) અવગ

અડોડી સોં રાસને છેડે લગવવામા

આપનો નાનો લાકડાનો બટકો, માકડી

અડોશપડોશ પું નુઓ આડોગપાડોગ

અડોગીપડોશી નં નુઓ આડોશીપાડોશી

અડોળ કાટડુ નં કશા ડોળ-ચાટ વિનાનો

પથરો (૨) વિં નકામુ

અડો પું [હિ અડા] એડા મળવાની કે

પડયા રહેવાની અખાડ જેવી જગા (૨)

બ્યાપક અસર કે પ્રમાન [લા]

અડધુ વિં અડધુ અડધુ વિં અડી

કે ખડી રહેડુ

અદ્વૈત વિં પુષ્કળ
 અદ્વાર વિં [સ અદ્વાર પ્રા અદ્વાર] ૧૮
 અદ્વાવતુ સં કિં ટોરને ચરવા મોકલના
 અદ્વી વિં [સ અર્થતાવ] ૨૧
 અદ્વીકે પું ટપ્પુ [ગદિયુ, પાકુ [લા]
 અદ્વીકથુ વિં અદ્વી હાથનુ ગદ્દ (૨)
 અદ્વેવતુ સં કિં ટેકો દેવો
 અદ્વુ [સ અન્] નમર અને નિષેધવાચક
 ઉપસર્ગ ઉદાં અણનાવ(૨) [સ આની]
 પુંનુ સ્ત્રીં બનાવતો પ્રત્યય ઉદાં યોગી
 -ધાળપુ (૩) [સ અન્] કિં પરથી નામ
 બનાવનો પ્રત્યય ઉદાં હરણ જમણ
 (જુઓ અગી આપુ પ્રત્યયો પણ)
 અણનાવ(૦ત) સ્ત્રીં ન આરણુ તે
 અણકી સ્ત્રીં રમત અગે વાકુ યોગતુ તે
 અણકુ(-કો)ટ પું જુઓ અન્નકુટ
 અણખ સ્ત્રીં ઈર્ષા [૫]
 અણખત(-લ) સ્ત્રીં અણમો (૨) ઈર્ષા
 અણગણ(-ણુ) વિં અગણિત
 અણગમો પું નાપસદગી (૨) ટાળો
 અણગણ(-ણુ) વિં આજ્યા વગરનુ
 અણગાર વિં [સ અનગાર] ધરબાર વિનાનુ
 અણઘટતુ વિં અદિત
 અણઘડ વિં ધડાયા કેળવાયા વિનાનુ
 અણથા થે(-યતે) અં નાહટકે
 અણચિયુ વિં અણચી દરતુ
 અણચિતંયુ અણચિતુ (-યુ) વિં
 નહિચિતવેલુ-નહિ ધારેલુ એવુ(૨) એચિત
 અણચી સ્ત્રીં જુઓ અણકી
 અણછ સ્ત્રીં [સ અનિચ્છા] નામરછ
 અણછ સ્ત્રીં યો દેવ
 અણછતુ વિં છતુ નહિ એવુ ગુપ્ત
 અણછિયુ નં છણકો તિરરકાર
 અણછીપી વિં સ્ત્રીં છીધ્યા વગરની
 અણછો [સ અચ્છાદાવા] ંવણછો પું
 પાન્ને દાકી દઈ નુસાન કરે એવો છાયો
 અણજાણુ વિં જ્ઞેને જાણ નથી તેડ (૨)
 સ્ત્રીં અજ્ઞાન જાણ-સમજનો અભાવ
 અણતોવ વિં તોહ્યા વગરનુ (૨) અનુદય

અણદીક(-કુ) વિં દીકેતુ નહિ તેડ
 અણધાતુ વિં જુઓ અણચિતંયુ
 અણનમ વિં નમે નહિ એવુ
 અણનામી વિં નામ વગરન (૨) અપ્રસિદ્ધ
 (૩) સ્ત્રીં નનામી કાકી (૪) નં અન્ન
 અણબનાવ પું બનાવ નહિ તે કલિયો
 અણમાણુ(-નુ) વિં મન વિનાન ઉદાસ
 અણમાનીતુ વિં માનીતુ નહિ એવુ
 અણમૂય વિં અમૂય
 અણવટ પું સ્ત્રીં પગના અગૂકાનુ ધરેલુ
 અણવણુ વિં જુઓ આડુ
 અણવર પું [સ અનુવર] પહેલી વાર માસરે
 જતા વર અથવા મન્યા સાથે મોકળાતો
 સોમતી (૨) વરની સાથેનો કોઈ એમન્યે
 પરગે તે [અણવરખણુ (૩) અણવર
 અણવરિયુ વિં અણવરને લગતુ (૨) નં
 અણવાણુ વિં જુઓ અ તુ અડવાણુ
 અણવી ધ્યુ વિં વીધ્યા વિનાનુ (૨) નહિ
 નાયેતુ (૩) ખસી ક્યાં વિનાનુ
 અણમમજ(૦ણુ) સ્ત્રીં સમજનો અભાવ
 અણમમજણુ અણમમજુ વિં સમજ
 વગરનુ
 અણનાર પું [સ અનુસાર] મગતાણાનો
 અસ (૨) સૂક્ષ્મ અસર [ગણસારો
 અણનાર(-રો) પું કરારો સકેત (૨)
 અણહુતુ વિં ન હોય તેડ
 અણહોણુ વિં નહિ હોનાડુ
 અણાવતુ સં કિં 'આણુતુ નુ પ્રેરક
 અણુ(-ણુ) [સ] સ્ત્રીં વસ્તુનો ઝાણો
 ભોકાય અવો છેડો (૨) ટોચ સિખર (૩)
 અવધિ અત (૪) કટોકટીનો સમય
 અણિ(-ણુ)દાર વિં આપીવાણુ
 અણિમા સ્ત્રીં [સ] યોગની એ સિદ્ધિ,
 સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ ધારણુ દેવાની ક્ષમિત
 અણિયાણુ વિં આ પી ૧૨ [(૨) આકુ
 અણિયુ નં [જુઓ અ પી] હો દરની ટાંક
 અણિયેવ વિં અણિયુ
 અણિ(-ણુ)શુદ્ધ વિં સાવ અખતિત
 (૨) સ પૂય દોષરહિત

અતિપ્રશ્ન પું [સં.] અધિકાર કે મર્યાદા
બહારનો પ્રશ્ન (૨) તર્કની છેવટની હદે
જઈને વિચારાનો અતિમ પ્રશ્ન
અતિપ્રસંગ પું [સં.] પુંવધારેપડનો સંબંધ
અતિભોતિક વિં [સં.] ભૌતિકથી પર;
'મેટાકિંકલ' ['સુપરમેન']
અતિમનુષ્ય પું [સં.] અલૌકિક પુરુષ;
અતિમાનુષ [સં.] (-થી) વિં અલૌકિક;
મનુષ્યથી પર-તેના ગત ઉપરનું
અતિયોગ પું [સં.] રેવડેલ; અતિશયતા
અતિરથ (-થી) પું [સં.] જગદેવ-શ્રેષ્ઠ યોદ્ધો
અતિરિક્ત વિં [સં.] શન્ય; ખાલી (૨)
શ્રેષ્ઠ (૩) મિત્ત; વ્યતિરિક્ત
અતિ(-તી)રેક પું [સં.] અતિગયતા (૨)
ચરિયાતાપણું
અતિવાદ પું [સં.] બહુ બોલવું તે (૨)
અતિમ હદે તર્કને લઈ જઈને કરાતો વાદ
અતિવૃદ્ધિ સીં [સં.] હદ બહારની વૃદ્ધિ
અતિવ્યાસિ સીં [સં.] લક્ષ્ય ન હોય એવી
વસ્તુનો સમાવેશ થવો તે (-ન્યા.)
અતિશય વિં [સં.] ધણુ જ (૨) પું વિરોધતા
અતિશયોક્તિ સીં [સં.] અત્યુક્તિ; વધારીને
બોલવું તે (૨) એનામનો અલંકાર (કા. શા.)
અતિશૂદ્ર પું [સં.] ભંગી; ચમાર
અતિશે વિં જુઓ અતિગય
અતિ(-તી)સાર પું [સં.] જાણનો રોગ
અતીત વિં [સં.] ને વટાવી ગયેલું (૨) ગત;
વાનેલું
અતીત પું + જુઓ અતિયિ
અતીરેક પું [સં.] જુઓ અતિરેક
અતીવ વિં [સં.] અત્યંત
અતીસાર પું [સં.] જુઓ અતિસાર
અતીદ્રિય વિં [સં.] અગોચર; દન્દ્રિયાતીત
અતુલ (-લિત-હય) વિં [સં.] તુલના વગરનું;
અતુલ્ય (૨) તોલ વગરનું; ધણું જ
અતૂટ વિં અખંડ; (૨) તૂટે નહિ એવું
અનૃસ વિં [સં.] અસત્ય (૨) વિશેષ
દ્રાવ્ય ઓગાળવાની સક્તિવાળું દ્રાવણ;
'અનસેચ્યુરેટ' [ર. વિ.]

અનૃસિ સીં [સં.] તૃપ્તિનો અભાવ
અતોબ્રહ્મ તતોબ્રહ્મ વિં [ન.] અહીં તહીં-
બને કેકાણેથી બ્રહ્મ; નહિ પરનું નહિ ધાટનું
અતોલ વિં જુઓ અતુલ
અતાર નં [મ. રૂં] પુષ્પાદિક સુગંધીદાર
પદાર્થનો અર્ક (૨) અં [સ. ગત્ર] અહીં
અતારગુણાખ નં બં વં (સન્માનમાં
અપાતાં) અતાર અને કૂલ
અતારધરી અં અખરી; દમણા જ
અતારદાની સીં અતાર રાખવાનું પાત્ર
અતારપગલે અં જુઓ અતારધરી
અતારમતું, અતારસાખ. શં પ્રં જુઓ
અત્રમતું
અતારસાત અં જુઓ અતારધરી
અતારિયો, અતારી પું અતારવાળો; તે
બનાવનાર કે વેચનાર
અતારી પું [અ. અતારક] જુઓ અતારિયો
અત્યય પું [સં.] જુઓ અતિક્રમ (૨) નાશ
અત્યંત વિં [સં.] ધણુ જ; હદ બહારનું
અત્યાચલ પું [સં.] અતિઆચલ; હલ
અત્યાચાર પું [સં.] અધર્માચરણ (૨) બળા
હાર. -રી વિં [સં.] અત્યાચાર કરનારું
અત્યાં સીં [સં.] અત્યંત; ચાલુ ધરી; આ
સમય. -ને અં દમણા જ; આ ધરીએ
અત્યાવશ્યક વિં [સં.] અતિ આવશ્યક;
અતિ જરૂરી
અત્યાહાર પું [સં.] હદ ઉપરાંતનો આહાર
અત્યુક્તિ સીં [સં.] જુઓ અતિશયોક્તિ
અત્યુત્તમ વિં [સં.] અતિ ઉત્તમ; શ્રેષ્ઠ
અત્ર અં [સં.] અહીં
અત્રત્ય વિં [સં.] અહીંનું
અત્રમતું, અત્રસાખ શં પ્રં અહીં મતું કે
સાખ કરવી (એવા અર્થ) માં દરતાવેનમાં)
અત્રે અં [સ. ગત્ર] અહીં
અથ અં [સં.] ઉત્તે (૨) આરંભ તેમ જ
મંજગવાચક શબ્દ [પરેપૂરું]
અથકિતિ અં પડેલથી છેલ્લે સુધી; અધિતિ;
અથક વિં જુઓ અથક
અથકિમ્ અં [સં.] હા; એમ જ

અથઅ અં [મં.] અને વળી
 અથહું અં હિં જુઓ અથગું
 અથહાઅથથી સોં અથગાવું-દિયાણું તે
 (૨) રખડપટ્ટી; (૩) લાઈ
 અથહાઉ વિં રખડાડ
 અથહાટ પું અથગાવું તે (૨) તરંગો
 પગપર અથગાવાથી નળગા કે જોરદાર
 અને ડેતે ધના; 'હન્ટરફન્ટ' [પ.વિ.]
 અથહામળા(મળી) સોં રખડપટ્ટી,
 દિયામળ (૨) તકરાર, લગઈ
 અથહાવું અં હિં દિયાવું, અફગાવું (૨)
 રખડું; ખડકું (૩) કાફા મારવા [લા]
 (૪) ત-નગ થવી
 અથર્થ(અળ, એક) પું [મ.] થોથો વેદ
 અથવા અં [મ.] કિવા; કે
 અથાક વિં થાકે નહિ ને; અથક
 અથાક(અ) વિં અથાક; પાર વિનાનું
 અથાણું નં મીકા કે મસાનામાં આથી
 રાખેલા ફળ, નજ હં. ઠંડેરવું = અથાણું
 બનાવવું (૨) નકામું ગાળી મૂકવું [લા.]
 અથાવું અંકિર્ત્તિ 'આપવું'નું કર્મણિમીકું
 કે મસાનો બરાબર અથવાં (૨) આથો
 આવેલો; 'ટુ ક્લેન્ટ' [ર.વિ.]
 અથાલ વિં [સ.મળા] થાલ વગરનું; અથામ
 અથેતિ અં [સં.] અથથી દતિ; સંપૂર્ણ
 અઠક વિં [સં. મધિક] અઠક; વધારે
 અઠકજીભું વિં બુઝાણું; બઠકજોણું
 અઠકકું વિં દોડાણું
 અઠકપાંસણું(અળાણું) વિં મોટપ, પેસો કે
 વાત ન જીવી રાકે એવું
 અઠકું વિં અધિક; વધારે
 અઠકેડું વિં અઠક [પ]
 અઠત વિં [સ.] નહિ આપેલું (૨) નંશાંસ
 વિરુદ્ધનું દાન
 અઠતા વિં સોં [સં.] અવિવાહિતા
 અઠતાદાન નં [સ.] મોરી
 અઠન નં [સં.] મોજન; ખાતું તે
 અઠના [મ.] (નું) વિં મામૂડી; શંક
 અઠખ સોં [મ.] વિવેક; મર્યાદા(૨) અને

દાખ દેખીથી વાળી ગ્રામગ્રામી કોળી
 આગળ મોજીને કરાળી મુઠા
 અઠખાલ વિં અગ્રામસ; અસપવાળું
 અઠખસાર અં [વા.] અઠખથી; વિનયપૂર્વક
 અઠખ્ય વિં [સં.] દમાય નહિ કે દાળી ન
 શકાય એવું
 અઠય વિં [સં.] નિર્દય
 અઠ(અ)રકણું અંકિં જુઓ અધરકણું
 અઠરસ પું આદાનો રસ
 અઠરાણું અંકિં 'આરણું'નું કર્મણિ (૨)
 વિવાદ-અગાઈ થવી (પાનસીઆમાં)
 અઠરાં વિં [સ.] નહિ દેખાવું; ન દેખાય તેવું
 અઠ(અ)લ વિં [મ. અલ] બરાબર; ખરું.
 ંનો કાંટો = થોખળો ન્યાય. ંનો ધંદ
 = ન્યાય માનવા આવનારે વગાડવા માટે
 (નુના વખતમાં) રખાવો ધંદ
 અઠલ [સ.] (અ) વિં દલ-પાંદલી વિનાનું
 (૨) નડાઈ વિનાનું (૩) દાળ ન પડે એવું
 અઠલફદલ વિં શરીરે નડું-ગોળમટોળ
 અઠલખાલસ અં ફેળાલસ; દેરફેર
 અઠલાખલલી સોં, અઠલાખલલો પું
 ફેરખલલી
 અઠવારકું અં અખરડી
 અઠલનીય વિં ન બળી શકે તેવું; 'હનકમળ-
 રડીખલ' [ર.વિ.]
 અઠળ વિં જુઓ અઠલ
 અઠા સોં [વા.] અંગચેષા; નખગં (૨)
 અભિનયની છટા; અગ્નિન્યાસ; 'પાઝ'
 (૩) [મ.] અં પટ્ટ-ચૂકતે
 અઠા સોં જુઓ અઠાવત
 અઠાચિટ્ટી સોંવેરનો દાગળ; નસાચિટ્ટી
 અઠાપ પાનન - જો પાંચ પાનના -

=

અઠાપપ ૧૫૦ [સ.] વારસા લેનાનું (૨)
 વારસાને નહિ લગતું
 અઠાલત સોં [મ.] કાઈ; હંસાફની કચેરી
 અઠાવત સોં [મ.] વેર. -તિયું વિં
 અઠાવત રાખનારું

અદિતિ સીં [સં] દેવોની માતાનું નામ
 અદીક (-કું) વિં [સ. અદ્ય] દીરેલું નહિ તેવું
 અદીટ વિં જુઓ અદીટ
 અદુઃખનવગી સીં [સં] ભાદરવા સુદનોમ,
 જ્યારે સ્ત્રીઓ દેવીપૂજા કરે છે
 અદૂગડું વિં જુઓ અદૂકડું
 અદશ્ય વિં [સ.] દેખાય નહિ એવું; ગુપ્ત
 અદષ્ટ વિં [સ.] નીરેલું - જણાયેલું નહિ તેવું (૨)
 નં ભાગ્ય. ૦ પૂર્વ વિં [સ.] પૂર્વ નહિ
 દેખાયેલું; તદને નવીન
 અદેખાઈ સીં ખીનનું સાધું દેખ્યું ન ખમાય
 એવી લાગણી, ઈર્ષ્યા
 અદેખિયું, અદેખું વિં અદેખાઈવાળું
 અદેય વિં [સ.] ન અપાય એવું
 અદો પું આનો; દાદો (૨) 'કદય હો! જય
 હો!' એવા અર્થનો પોકાર. ૦ ભવાની
 શં પ્રં ભવાનીનો - માતાનો ઉદય થાઓ!
 (૨) દીનરો [લા.]
 અદસ અં [જુઓ અદસ] ધરાગળ; સચોટ
 અદ્ભુત વિં [સ.] આશ્ચર્ય કારક; અલૌકિક
 - (૨) નં ચમત્કાર; આશ્ચર્ય
 અદ્ય અં [સ.] આજ (૨) હમણાં, તત્કાલ વિં
 [સ.] આજનું; વર્તમાન (૨) ઉત્થામા ઉત્થલું;
 'અપ દુરોડ', - યાંપિ અં [સ.] હજુ પણ
 અદ્રક નં [સં. ગદ્રક] આદ્ર
 અદ્રવ વિં [સ.] પ્રવાહી નહિ તેવું (૨)
 ઓગળે નહિ તેવું
 અદ્રાંચ વિં [સં.] ઓગાળી ન સકાય તેવું;
 'ઈતરોદયુગ્મ' [૨. વિ.]
 અદ્રિ પું [સ.] પર્વત. ૦ જ વિં [સ.] પર્વતમાં
 ઊપજેલું. ૦ ભા સીં [સ.] હિમાલયની
 પુત્રી - પાર્વતી વપતિ, ૦ રાજ પું [સ.]
 પર્વતોનો રાજા - હિમાલય. ૦ સ્નાય પું
 [સં.] લેખક. ૦ મુલ્તા સીં [સ.] પાર્વતી
 અદ્વિતીય વિં [સ.] અલેક; અનન્ય
 અદ્વૈત નં [સ.] એકતા (૨) જીવાત્મા અને
 પરમાત્માની એકતા (૩) બ્રહ્મ. ૦ ભાવ
 પું [સ.] મેદુકદ્દિનો અભાવ. ૦ વાઠ
 પું [સ.] જીવાત્મા અને પરમાત્મા એક જ

છે એવા મત; જગતનું મૂળતત્ત્વ એક જ
 છે એવા મત વેદાંત. - તાનંદ પું [સ.]
 અદેત - બ્રહ્મનો આનંદ; પરમાનંદ
 અધ વિં [સ. અધ] અધુ. ૦ અધુરું વિં
 અધુ'પધુ' કચરેલું (૨) કાચુ'પાકું (૩)
 અધવધરું [લા.]. ૦ ખાતું વિં અધુ
 ખવાઈ ગયેલું (૨) ભેગવાળી (ધાતુ).
 ૦ ખોલું વિં અડધુ ખૂલેલું. ૦ ગારિયું
 નં માગી અને છાણનું મિશ્રણ. ૦ ધડી
 સીં અધી' ધડી; થોડીવાર
 અધકૂકું વિં જુઓ અધકૂકું
 અધધધ અં આશ્ચર્ય - અને જલુપણું
 દર્શાવેલો ઉદ્ગાર
 અધપડિયાળી વિં સીં અધી' મીચેલી;
 મસ્તીભરેલી (આંખ)
 અધપાંસળિયું વિં જુઓ અધપાંસળિયું
 અધમ વિં [સ.] નીચ (૨) ધિકારવા યોગ્ય
 અધમણ પું અર્થો મણ. - છિપ્યો,
 - ચીકિ પું અધમણનું કાટુ
 અધમાધમ વિં [સં.] અધમમાં અધમ
 અધમાંગ નં [સં.] નીચતુ અંગ, પગ
 અધમુદિ' વિં અધુ' મરેલું
 અધમોદ્ધાર પું [સ.] અધમ - પાપીનો
 ઉદ્ધાર (૨) તે કરનાર ઈશ્વર
 અધરવિં [સ.] નીચેનું (૨) પું હોઠ (નીચલો) -
 અધર અં જુઓ અધર
 અધરકલ્પ નં અખરામણ; આધરકલ્પ
 અધરકવું શં કિં આખરવું; આધરકવું
 અધરણુ નં જુઓ આધણ; આધરણ
 અધરતાલ વિં જુઓ અધરતાલ
 અધરતું વિં અધવચ યાદે પડેલું
 અધરપાન નં [સં.] નીચલા હોઠ ઉપર ચુંબન
 અધરરસ પું [સ.] અધર ઉપરનો રસ
 અધરવટ અં અધધર; અતરિયાળ
 અધરમુદાં સીં [સં.] જુઓ અધરામૃત
 અધરાત સીં અધી' રાત (૨) ભારે અગ-
 વડનો વખત [લા.]. ૦ મધરાત અં રાત્રે
 ખૂલ મોઢો - ગમે તે વખતે (૨) અગ્નિને વખતે
 અધરામૃત નં [સં.] અધરના રસરૂપી અમૃત

અધરો(-રો) પું [સં. પ્રવર્તી] નીચલો હોઠ
 અધર્મ પું [સં.] ધર્મ નહિ તે; પાપ;
 અનાતિ (૨) અઆય (૩) અકર્તવ્ય (૪)
 શાસ્ત્રવિરુદ્ધ કામ કે વર્તન -મર્ત્યરણ્ય નં,
 -મર્ત્યાર પું [સં.] ધર્મ વિરુદ્ધ વર્તન.
 -મર્ત્ય વિં [સં.] ધર્મ વિરુદ્ધ વર્તનારું.
 -મર્ત્ય વિં [સં.] અધર્મવાણુ; ધર્મ વિરુદ્ધ
 અધવચ્ચ સ્ત્રીં મધ્ય; વચ (૨) અં મધ્યમાં;
 વચ્ચે (૩) પડું થતા પડેલા; અતરિયાળ
 અધવચ્ચ વિં વચ્ચે લટકતું (૨) અધવચ
 આવીને અટકેલું (૩) જુઓ અધવચ્ચ
 અધવચ્ચાળ અં જુઓ અધવચ
 અધવચ્ચ વિં અધર્મવચ્ચ; કાચી સમજવાણું
 અધવાયું વિં [સ. મજાવાણું] ગાડાં ભાડે
 ફેરવનારું (૨) નં તેવો ધંધો
 અધ(-યો) વાયો પું ગાડા ભાડે, ફેરવનાર
 (૨) ટોરનો વેપારી
 અધવાર પું અર્ધો વાર (માપ) (૨) અર્ધો અધ
 કરીને આપતું તે [અર્ધો અધ] કરતું
 અધવાર પું અંકિં અધુ થતું (૨) અંકિં
 અધવારિયું વિં અધુ કરેલું (૨) નં
 જુઓ અધવારું (૩) અધુ કરેલું કામ
 અધવારું નં જે રથળે રહેવાનું રાખતું તે
 (૨) અધે ભાગે ભાગિયો રાખવો તે
 અધવાલી સ્ત્રીં અર્ધાવાલનું -ના રતીમારનું
 વજન-કાણું (૨) અધી પાલીનું એક માપ
 અધવાવયું વિં અધુ વાપરેલું અરચેલું
 અધસસતું વિં અધમૂઠું
 અધ: અં [સં.] નીચે. [સમાસમાં નામ કે
 વિં પૂર્વે 'નીચે' 'નીચેનું' એવા અર્થમાં].
 ઓપતન નં, ઓપાત પું [સં.] નીચે પડતું
 તે (૨) અધોગતિ
 અધાતુ સ્ત્રીં [ર. વિ.] ધાતુ નહિ તે; 'નોન-
 મેટલ'. ઓ વિં ધાતુ ન હોય એવા
 પદાર્થને લગતું; 'નોનમેટલિક'
 અધાધધ, અધાધુ(-ધુ) ધ(-ધી) સ્ત્રીં
 જુઓ અધાધધી
 અધાધુ(-યો) મ અં સાવ; નરાતાળ
 અધાધુધ(-ધી) સ્ત્રીં જુઓ અધાધુધી

અધિ [સં.] ઉપશર્ગ. નામ પૂર્વે :
 'મુખ્ય' 'કેષ' 'અધિક' એનો
 બનાવે, કદાં 'અધિગમ'; 'અધિ
 અધિક વિં [મ.] વધારે; વધારાનું (૨)
 રાચોડિ એવો એક અર્થકાર [ક
 ંતિથિ સ્ત્રીં જેમાં જે મુરોદિય
 જતા હોય તેની તિથિ. ંમાસ પું
 નો મહિનો; પુરુષોત્તમ માગ
 અધિકરણ નં [સં] અધિકૃત ક
 (૨) રચાન; આશ્રય (૩)
 વિમજિનો અર્થ [વ્યા.]
 અધિકાર પું [સં.] સત્તા; દક્ષમ
 પદ્ધતી (૩) પાતતા; લાયકાત (૨)
 (૫) પ્રકરણ (૬) મુખ્ય નિય
 બીજા નિધમો પર અધિકાર ચ
 [વ્યા.] (૭) શબ્દનો વાક્યમાં
 -રી વિં [સં.] પાત્ર; લાયક (૨)
 (૩) પું યોગ્યતાવાળો પુરુષ (૪) અ
 અધિકુ વિં અધિક [પ.] [સં]
 અધિકૃત વિં [સં.] નીમેલું (૨) સના
 અધિગત વિં [સં.] જાણેલું (૨) એ
 અધિગમ પું, ંત નં [સં.] પ્રા
 અધ્યાસ; જ્ઞાન (૩) રીકાર. -
 [સં.] જાણવા કે મેજવવા યોગ્ય
 અધિત્યકો સ્ત્રીં [મ.] ંવ્યાણ પર
 પ્રદેશ; 'ટેળલવેન'
 અધિદેવ પું [સં.] ક્ષેષ દેવ; પરમે
 રશક દેવ (૩) મુખ્ય અધિષ્ઠા
 અધિનાયક પું [સં.] મુખ્ય નાય
 અધિનિયમ પું [મ.] સરકારી કાયદે
 અધિપ પું [સં.] રાજા; ઉપરી;
 અધિપતિ પું [સં.] જુઓ અધિ
 વર્તમાનપત્રનો તંત્રી [સં]
 અધિભૂત નં [સં.] ક્ષેષ-પરમતત્ત્વ
 અધિમાંસ પું [સં.] એક ભૂત
 'કંસર' [અધિ:
 અધિચક્ર પું [સં.] ક્ષેષ ચક્ર (૨)
 અધિચારી સ્ત્રીં અધ્યારી; ફોગ
 કે માયાગીક (૨) વેક

અધિયાત્મું નં વિચાય ત્યાં સુધી દોરને
 યાલવવા ભાગે આપતું—અધવાડું કરતું તે
 અધિરાજ [સ.] (—જા) પું સમ્રાટ;
 રાજનો રાજ [સ.] (—જા) પું સમ્રાટ;
 અધિરોહણ નં [સ.] ચડતું તે (૨) ગાદીએ
 અધિવેશન નં [સ.] (સભા ઇંગી) બેઠક
 અધિષ્ઠાતા પું [સ.] મુખ્ય કરીને સ્થાપ્યા
 હોય તે (દિવ, રાજ વગેરે) (૨) નિયામક
 અધિષ્ઠાન નં [સ.] મુખ્ય સ્થાન; રહેઠાણ
 (૨) આધાર (૩) શક્તિ; પ્રભાવ
 અધિષ્ઠિત વિં [સ.] સ્થાપેલું; નીમેલું (૨)
 ઉપરી થઈને રહેલું (૩) વસેલું [અધ્યયન
 અધીત વિં [સ.] ભણેલું; ભણેલું (૨) નં
 અધીન વિં [સ.] વચ્ચે તાલેલું
 અધીર વિં [સ.] ઉતાવળ; ચચન (૨)
 સૌં અધીરાર્થ. —રાઈ સૌં, —રાપાણું
 નં ધીરજનો અભાવ. —રું વિં અધીર;
 ધીરજ ખોઈ બેઠેલું
 અધીરા (—ધર) પું [સ.] સમ્રાટ (૨) ઈશ્વર
 અધુનાં અં [સ.] હમણાં
 અધૂંકું વિં [સ.] અર્ધાંશ હુંઓ અધૂંકું;
 બાકે પડે બેઠેલું કે બરાબર બેઠેલું નહિ તેલું
 અધૂંચું વિં અધૂરું; અપૂર્ણ
 અધૂરું વિં અપૂર્ણ; બાકી; બહુ. —રા માં
 પૂરું શં પ્રબળિ અધૂરું બાકી હોય ને પૂરું
 કરાતું હોય એમ (બજામાં ચી જેડ) —રે
 જવું = કમુવાવડ યની [પું અધો પેસો
 અધેડી સૌં [સ.] અર્ધ] અડ્યો રૂપિયો. —લો
 અધો અં [સ.] અધ; નીચે (અધનુ ધોષ
 વ્યવન પહેલાં સમાસમાં થતું રૂપ).
 ંક્ષ સૌં બીજામાં દાગ નીચેની દાંડી;
 'દા'પોકોડી' [વિ. વિ.] ંગત વિં પતિત;
 અવનત (૨) નરકમાં પડેલું. ંગતિ સૌં
 [સ.] અવનતિ, પડતી (૨) નરકમાં પડતું
 તે; અવગતિ. ંગામી વિં નીચે—પતન
 તરફ જનાડુ (૨) [વિ. વિ.] દાંડી તરફ
 નીચે ઢગલું, 'ડીકરન્ટ'. ંગ વિં અધ;
 અવગતિમાં દૃષ્ટાન થયેલું (હોડન);
 'સીપ્સેલા'

અધોદી સૌં ગેરડીનો ઉકાળેલો રસ
 અધોડું નં મૂએવા દોરના બદલામાં ચમાર
 તેના માલિકને ને ચામડું આપે તે
 અધોણું નં વપરાયેલું કે છૂલું વસ્ત્ર
 અધોણુપ વિં [સ.] નીચા મોં વાળું (૨)
 નં નીચું મોં
 અધોલોક પું [સ.] નાગલોક; પાતાળલોક
 અધોવાયો પું જુઓ અધવાયો
 અધોવાલિની વિં પાદરંગે તેયાર કરેલો
 ખોરાક વહી જનાર (નળીઓ), 'ફ્લોએમ'
 [વિ. વિ.]
 અધોળ નં અદી રૂપિયામાર વજન. —ળી
 સૌં અધોળનું માપિયું કે વજન—કાટું,
 —ણું નં અધોળનું કાટું
 અધર અં અધર; હવામાં લટકે એમ; ટેકા
 વિના (૨) અનિશ્ચિત
 અધરતાડ અં લટકેલું, અનિશ્ચિત
 અધરપધર અં તદન અધર
 અધર પું [સ.] ઉપરી; મુખ્ય અધિકારી
 (૨) (સમાનો) પ્રમુખ. ંપદ, ંસ્થાન
 નં અધ્યક્ષની જગા
 અધ્યયન નં [સ.] ભણતું તે
 અધ્યવસાય પું [સ.] પ્રયત્ન; મહેનત (૨)
 નિશ્ચય (૩) અંત
 અધ્યસ્ત વિં [સ.] આરોપિત; માની લીધેલું
 અધ્યાત્મ વિં [સ.] આત્મા—પરમાત્મા
 સંબધી (૨) નં જ્ઞાનજ્ઞાન; આત્મજ્ઞાન.
 ંગામ નં જ્ઞાનજ્ઞાન. ંયોગ પું મનની
 વૃત્તિઓને બાહ્ય પદાર્થોમાંથી પાછી ફેરવીને
 આત્મામાં ભેડવી તે. ંવિદ્યા સૌં આત્મ-
 વિદ્યા, જ્ઞાનવિદ્યા. ંરાત્રે નં અધ્યાત્મ,
 યોગ દૃષ્ટાદિનું યાસ [આધ્યાત્મિક
 અધ્યાત્મિક વિં [સ.] અધ્યાત્મને લગતું
 અધ્યાપક પું [સ.] શિક્ષક; 'પ્રોફેસર'
 અધ્યાપન નં [સ.] ભણાવતું તે. ંમદિર
 નં શિક્ષકોને તાલીમ આપનારી શાળા
 અધ્યાપિકા સૌં [સ.] સૌં-અધ્યાપક
 અધ્યાપ પું [સ.] પ્રકરણ
 અધ્યાર અં [સ.] અધ્યાદાર

રખાયુ હોય તેમ, અનુભા, બાકી
અધ્યારી સીં[નુઓ અધ્યારી] અધિયારી,
દેગાની પંચાત, ખાલી માયાકી
અધ્યારી પું [સ અધ્યુ] નુઓ અધ્યુ(૨)
મહેતાલ, મારત(૩) નોતરિયો(૪) પારસી
ઓનો મોમે (૫) એક આશણ અધ્યુ
અધ્યારી પું, ઓણુ નં [સ] ન હોય તેવા
શુભધર્મોનુ આશણ ૨૨૩ તે (૨) બૂન
બરેલુ જ્ઞાન
અધ્યાન પું [સ] નુઓ અધ્યારી (૨)
મિધ્યા આશણ (૩) નિરતર રહેતુ લક્ષ કે
ડાહુ ચિતન
અધ્યાહાર પું [સ] અર્થ સમજવા અનુભ
પ અથવા અર્થનુ ઉમેરુ—વાવવુ તે
અધ્યાહાર વિં [સ] અધ્યાહાર રાખેતુ
અધ્યેતા પું [સ] વિગિષ્ઠ વિભાસ કે
સરોધન માટે વિદ્યાપીઠ તરફથી ચૂટારેનો
સ્નાતક (૨) નિદાનોના મહાનો સભ્ય,
ફેનો —ગ્રી સીં [સ] સ્ત્રી-અધ્યેતા
અધવ વિં [સ] અસ્થિર
અધ્વ પું [સ અધ્વ] અધ્વા, ગસ્તો ઓધે
પું [સ] મુસાફરીના થાક ઓ પું [સ]
મુસાફર
અધ્વર પું [સ] યજ્ઞ —યુ પું [સ] યજ્ઞક્રિયા
રાવનાર થતુ વેદ જ્ઞાનારો આશણ
અધ્વા પું [સ] માર્ગ, અધ્વ
અન્ [સ] સ્વરથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે,
અભાવ નશર કે નિષેવ દત્તાદિ બતાવવા
વપરાનો પૂન ગ (નુઓ અ)
અનગળ વિં [સ અર્ગલ] નુઓ અનર્ગળ
(૨) [અણ ગળતુ] અણગળ
અનગાર [સ] (—રિકે) વિં ધર વિનાનુ
(૨) પું સાધુ, સન્યાસી
અનગિ વિં [સ] અગિહોત્રી નહિ તેવુ (૨)
સન્યાસી [દોષરહિત
અનધ વિં [સ] અધ-પાપ વિનાનુ, નિષ્પાપ,
અનધડ વિં અણડ, અનરમરી
અનધિકારી વિં [સ] અધિકાર વિનાનુ,
અપાત્ર

અનધ્યાય પું [સ] અધ્યાસમાથી છુટી
અન(—ને)નામ નં [પો] એક રૂઠ
અનન્ય વિં [સ] અન્ય—નહુ નહિ તેવુ
(૨) અલોક (૩) એકનિધ્ય ંગતિ સીં
[સ] એ—જ માર્ગ ંભાવ પું અનન્યતા
(૨) એક (ઈશ્વર) ઉપર જ ભક્તિ હોવી તે
અનપેક્ષ વિં [સ] અપેક્ષાહિત, (૨) કશા
પણ સબ વધી પડ, 'ઓખોહ્યુ'—દિશત
વિં [સ] અપેક્ષિત નહિ એવુ, વગમાયુ
અનભિન્ન વિં [સ] અભાવ (૨) મૂક
અનભે વિં નિર્ભય
અનપ્ર વિં [સ] વાદળા વગરનુ, અનપ્ર
અનમનુ વિં નુઓ અન્યમનુ
અનરય પું + અનર્થ, ખોટી વાત
અનગધાર વિં મુગધાર
અનર્ગલ [સ] (—ળા) વિં ડુ—વા—અકુશ
વિનાનુ (૨) અપાર, પુષ્પ
અનર્થ વિં [સ] ખોટો અર્થ (૨) ખોટું
જામ (૩) નુલમ ંક વિં નિર્ધર્ક
અનય [સ] (—ળા) પું અગ્નિ (૨) શરસો
(૩) એક દિપત પખી
અનયલક (—ક) શંખ્રં [મ] (—લક—જુદા
હુ) 'મદ જ્ઞાપિય' જેવુ સુદી મહાવાકય
અનવચિત્ત વિં [સ] અવચિત્ત નહિ
ગેતુ, એક—અખડ
અનવધ વિં [સ] સુદર ખોડખાખી વિનાનુ
અનવરતા વિં [સ] સતત, નિરતર
અનવચ્ચા સીં [સ] અચ્ચરચા, ંગળો
(૨) નિર્ણય અથવા છંદો ન આવે એવા
કથનોની પરપરા (એક હેત્વાભાસ) [ન્યા]
દોષ પું અનવચ્ચાપુત્ત તર્કદોષ
અનવચિત્ત વિં [સ] અસ્થિર
અનશન નં [સ] આહાર બધ નેવો તે
અનસૂયા સીં [સ] અસૂયા—વેપનો અસાવ
(૨) અત્રિ નંધિની પત્ની [સ]
અનલક વિં ૬૬ વગરનુ, અપાર
અનલક વિં [સ] અનાહત + નુઓ અનાહત.
નાદ પું અનાહત નાદ

અનગી પું. જુઓ અનલ [અસખ્ય
અનંક વિ. [સ.] અંક-આંકડા વિનાનું;
અનંગ વિ. [સ.] અંગવિનાનું (૨) પું. કામ-
દેવ [સં.]. ંરાત્રુ પું. [સ.] મહાદેવ [સં.]
અનંત વિ. [સ.] અત વગરનું; આપાર (૨)
પું. વિષયુ; દુઃખ; જ્ઞા; શેષતાગ; ખજરામ;
(૩) આકાશ (૪) જૈનોના ચૌદમા તીર્થ-
કર. (૫) 'ઇન્દ્રિનીટ' [ગ.]. ંચતુર્દશી,
ંચૌદશ (અ) સ્ત્રીભાદરવા સુદ ચૌદમ.
ંદોરે પું. અનંતચૌદશને દિવસે જમાવે
હાયે બાધવામાં આવેના ચૌદ ગાડવાળો
રેશમી દોરો. ંમૂલે નં. [સં.] એક ઔષધિ;
કપલમૂરી [અં. પછી; ત્યાર બાદ
અનંતર વિ. [સ.] નજીકનું; પછીનું (૨)
અનંતમત નં. અનંતચૌદશનું મત
અનંતા સીં. [મં.] પૃથ્વી (૨) પાર્વતી (૩)
એક ઔષધિ; ગળો
અનાગત વિ. [સ.] અત્યાર મુ'ડી નહિ
આવેલું; ભવિષ્યમાં આવનારુ-યનારુ
અનાગાર (અરિક) વિ. (૨) પું. જુઓ
અનગાર [વિ. [સં.] દુરાચારી
અનાચાર પું. [સં.] દુરાચાર; અધર્મ. -રી
અનાજ નં. [મં. જરાયે] ધાન્ય; દાણા
અનાડ પું. બગાડ; નુકસાન (૨) અડચણ
(૩) વિ. જુઓ અનાડી
અનાડી વિ. [સં. જરાયે] મૂખ; જમાર (૨)
હડી, જસી. ંચેડા પું. બં. વં. અનાડી
જેવું વર્તન
અનાદમ વિ. [સ.] આત્મા વિનાનું; જડ (૨)
પું. આત્મા નહિ તે-નાશવત દેહ. ંચારક
પું. જડવાદ. -મા પું. [સં.] અજાણી પુરુષ
અનાથ વિ. [સ.] નિરાધાર (૨) સ્ત્રી ંદગદર.
-થાત્રય નં. -થાત્રમ પું. નં.
અનાથોને પાત્રી પેત્રી કે જવનાર સંઘ્યા
(૨) નિરાધારોને રહેવા ખાવાનું સ્થાન
[તિગરકાગમાં]
અનાદર પું. [સં.] અવજ્ઞા; અપમાન
અનાદરણીય વિ. [સ.] અનાદર ચોચ્ય
અનાદિ વિ. [સં.] આદિરહિત (૨) પહેલું

નહિ એવું. ંમધ્યાંત વિ. [સ.] આદિ,
મધ્ય કે અંતવિનાનું. ંસદ્ધ વિ. અનાદિ
કાળથી સ્થાપિત થયેલું [માનિત
અનાદત વિ. [સં.] અનાદર પામેલું; અપ-
અનાદન્ત વિ. [સં.] આદિ કે અંત
વિનાનું; સંતાનન
અનામ [સ.] (અમી) વિ. નામ વિનાનું;
નનામું (૨) નામના વગરનું (૩) અવલ્પ-
નીય; કતમ (૪) પું. પરમેશ્વર
અનામત વિ. [સ.] અમલતો સાધવી રાખવા
સોંપેલું (૨) સીં. નં. અનામન 'વસ્તુ, યાપણ
અનામય વિ. [સં.] નીરોમી (૨) નં. આરોમ્ય
અનામિક વિ. [સં.] નનામું (૨) પું. અંત્યજ
અનામિકા સીં. [સં.] ટચડી આગળી
પાસેની આંગળી (૨) વીડી
અનામી વિ. (૨) પું. જુઓ અનામ
(૩) સીં. ઠાડી
અનાયાસે -પું. [સ.] આયાસ-અમનો
અભાવ (૨) આજસ (૩) સહેલાઈ, મુગમતા
(૪) કરાર, આરામ (૫) વિ. ંમહેનત વિનાનું;
સહેલું. -સે અં. આયાસ વિના; સહેળે
અનાર નં. [જા.] દાડમ. ંકળી સીં.
દાડમની કળી
અનારમું નં. ચોખાના હોળનું પકવાન
અનાય વિ. [સં.] આય નહિ તેવું કે તેને
લગતું (૨) અસમ્ય (૩) આધેને અનુચિત
(૪) પું. આય નહિ તે
અનાવડ (૦૫) સીં. આવડતનો અભાવ
અનાવડી વિ. [સં.] ફરી ફરી ન આવે તેવું
અનાવડ્યક વિ. [સં.] આવડ્યક નહિ એવું
અનાવિદ્ધ વિ. [સં.] અજ્ઞાન
અનાવિદ્ધ વિ. [સં.] દોષગ્રહિત; સ્વચ્છ
(૨) એ નામની એક જાતિનું
અનાવૃત્તિ વિ. [મં.] ટંકયા વિનાનું;
ઉમડું (૨) અગ્નિન. ંખીન વિ. તેનાં
ખીજ ઉમડાં હોય એવી (વનરપતિ);
'જાનોરખમ' [વ. વિ.]
અનાવૃત્તિ સીં. [સં.] ફરી પાછા ન
આવતું-થતું તે (૨) મુક્તિ

અનાદિષ્ટિ સીં [સ] વરગાદ નદિ પડેવો તે
 અનાદિષ્ટિ વિં [સ] આદ્ય વગરનું
 અનાનૃ નં [મ] ઘાતિરો હૃદયમાં
 પ્રગાથેના આતમ, પાત્રી, પવન અને
 પૃથ્વી એ ચાર મુળતત્ત્વો
 અનાદિષ્ટિ સીં [સ] આરથાનો અભાવ
 અનાદિષ્ટિ વિં [સ] નદિ મારેલું (૨) ન
 પહેરેલું, નડ (૩) આરાત વિના ગેની
 મેગે થતો-અનદદ (જ્વનિ) બનાવેલું
 યોગીએને સુખાનો એવો જ્વનિ
 અનાદિષ્ટિ વિં [સ] કપાસી (૨) આદારમાં
 ન ગણાય ગેની (વસ્તુ) [જેન]
 અનાદિષ્ટિ વિં [સ] અજમેલાનું (૨)
 અં કાસુ, નાદક
 અનિદેલ વિં [સ] ધર વિનાનું
 અનિદેલ વિં [સ] દૃષ્ટા વિનાનું, નિરૂપ્ત
 (૨) નાનું - એણે સીં [સ] હૃદયનો
 અભાવ (૨) નાપુત્રી - અનિદેલ વિં ન
 હૃદય - એણે (૮૬) વિં [સ] જુઓ
 અનિદેલ
 અનિદેલ વિં [સ] અજુવ, નથર (૨)
 વિકારી 'વેરિયેન' [મ]
 અનિદેલ વિં [સ] નિદ્રા વિનાનું, ભગત - દ્રા
 સીં [સ] ધવનો અભાવ (૨) એનો રોગ
 અનિદેલ વિં [સ] કાગલ વિનાનું
 (૨) નં અપશુન
 અનિદેલ (-સે) વિં [સ] પનકારા વિનાનું,
 ઝિથર (૨) વિં (૩) પું જેની આખ
 હથડે પ્રમાણ નદિ તેડ (દેવ માંડ
 હયાદિ) [અનિદેલ]
 અનિદેલ વિં [મ] અનિદેલ (૨)
 અનિદેલ વિં નિયમિત નદિ એવું
 (૨) નિયમ વગરનું
 અનિદેલ નં [સ] નિરુદ્ધ
 અનિદેલ વિં [સ] શેકેલું - શેકાયેલું નદિ
 તેડ (૨) પું શ્રીકૃષ્ણનો પોત્ર [સ]
 અનિદેલ વિં [સ] નિદેશ ન કરી
 ગણાય તેડ [અવર્ણનીય
 અનિદેલનીય, અનિદેલ વિં [સ]

અનિદેલ પું [સ] પવન
 અનિદેલ (-થ) વિં [મ] નિવારી ન
 શકાય તેડ [અવર્ણનીય
 અનિદેલ વિં [સ] નિદેલ નદિ એવું,
 અનિદેલ વિં [મ] ન હૃદય (૨) ન હૃદય
 નેગ, બુડુ (૩) નં બુડુ - હાપતિ
 સીં [મ] નદિ હૃદય આપી પડું
 તે (૨) અસિદ્ધધારીને સિદ્ધિ વગર માટેની
 દલીલ, 'રીડકગીઆ એડ એપ્પ્રોગ' [મ]
 અનિદેલ વિં [સ] નદિ નિદાયેલું (૨)
 સુદર [મુદર
 અનિદેલ વિં [સ] નદિ નિદવા યોગ્ય (૨)
 અનીક નં [સ] હરકર (૨) યુદ્ધ
 અનીક વિં અખૂર, અપાર (૨) [સ મનિટ]
 અનુભ [અન્યાય
 અનીતિ સીં [સ] નીતિ નદિ તે, પાપ (૨)
 અનીતિ વિં [સ] અનિતિ
 અનીતિ વિં [સ] કપરી વિનાનું (૨) અસમય
 અનીતિ વિં [સ] ઈશ્વર વિનાનું (૨)
 ઈશ્વરમાં ન માનનારું
 અનુ [સ] ઉપસર્ગ. (૧) 'પછી, પાછળ',
 'સાથે, સાથેસાથે', 'ને મળતુ ને ગોઠતું'
 એવો અર્થ બતાવે ઉદાહરણ અનુગામી;
 અનુક્રાંત, અનુરૂપ (૨) નામ પૂર્વે
 'વારવાર' અર્થમાં ઉદાહરણ અનુરીયન
 (૩) અવ્યયીભાવ સમાસમાં 'પ્રત્યેક',
 'ક્રમશઃ' એવા અર્થમાં ઉદાહરણ અનુદિન
 અનુકરણ નં [સ] નમ્મ ૦રીવ વિં
 અનુકરણ કરવાના વર્ણવાણું - સ્ત્રીય
 વિં અનુકરણ કરવા યોગ્ય
 અનુક્રાંત સીં [સ] દયા
 અનુક્રાંત [સ] (-યા) વિં બંધબેસણ,
 કાવત (૨) હિતકર (૩) સમત
 અનુક્રાંત સીં [સ] અનુકરણ, નકલ
 અનુક્રાંત પું જે રેખાને હેઠળી રેખાની
 એક જ બાજુના ઉપર અગર નીચે બનતા
 ખૂણાના યુગ્મ, 'કોગરપોનિ ગએંગલ' [મ]
 અનુક્રાંત વિં [સ] નદિ હૃદયેલું (૨)
 તેડ (૫૬) [વ્યા]

અનુક્રમ પુ. [સ] એક પછી એક આવતુ
તે, ક્રમ (૨) પદ્ધતિ, ધારો. ંજીકા, ંજી
ઁીં [સ] સા-જિય -મર્દક પુ. અનુક્રમ
બતાવતો અક, ક્રમાંક

અનુક્રમ્ય અ. [સ] ક્રમે ક્રમે

અનુગ વિ. [સ] પાછળ ચાલનારું (૨)
પુ. અનુચર (૩) 'પૂર્વ' થી બેસટો-
શબ્દને પાછળ લાગતો પ્રત્યય ઉદા નાક,
વાન, માન ગર, પલ્લુ ઇં [બ્યા] ંસ
વિં [સ] પાછળ ગયેલું ંમ પુ. [સ] નુઓ
અનુગમન (૨) આચારવિચાર શ્રદ્ધાદિની
અમુક ધર્મ પ્રણીતિકા, રિનિત્યન' ંમન
નં [સ] પાછળ જવું તે -ગામી વિં
[સ] અનુગમન કરનારું, અનુયાયી

અનુગૃહીત વિં [સ] અનુગ્રહ પામેલું

અનુગ્રહ પુ. [સ] કૃપા (૨) ઉપમાર

અનુચ પુ. [સ] પાછળ ચાલનારો, ચાકર.
-રી ઁીં [સ] દાસી, ચાકરની

અનુચિત વિં [સ] અચોચ (અનુક્ત)

અનુચરિત વિં [સ] નહિ ઉચ્ચારેલું,

અનુજ વિં [સ] પછી જન્મેતુ (૨) પુ.
નાનો ભાઈ -ત વિં ઁીં [સ] પછી
જન્મેરી (૨) ઁીં નાની બહેન

અનુજીવી વિં [સ] આશ્રિત

અનુજા ઁીં [સ] પરવાનગી

અનુતાપ પુ. [સ] પશ્ચાત્તાપ, પસ્તાવો

અનુતામ વિં [સ] જેનાથી ઉત્તમ થયેલા
બીજું નથી એવું, શ્રેષ્ઠ (૨) ઉત્તમ નહિ
એવું, અધમ

અનુત્તર વિં [સ] નિરુત્તર (૨) જેનાથી
ઉત્તર-ચડિયાતુ નથી એવું, ઉત્તમ

અનુત્પાદક વિં [સ] ઉત્પાદક નહિ એવું

અનુદક વિં [સ] નિર્જળ (૨) જેને માર્ગ
શ્રાદ્ધની આજ્ઞા આપનાર ન હોય એવું

અનુદરી વિં ઁીં [સ] અનુદર કૃપાદરી,
પાતળી ંમરવાળી

અનુદાત વિં [સ] ઉદાત નહિ એવું (૨) નીચા
સ્વરવાળું (૩) પુ. સ્વરના ત્રણ મેદોમાનો
એક (ઉદાત, અનુ-ત અને સ્વરિત)

અનુદાત વિં [સ] ઉદારવા વગરનું (૨)
વિં પુ. પત્નીથી દોરવાતું

અનુદિત વિં [સ] નહિ બોલેતું (૨) નહિ
ઉલ્લેખાયેલું (૩) અનુદાદ કંચયેલું

અનુદિન અ. [સ] દરરોજ

અનુદાંગ પુ. [સ] ઉદાંગનો અભાવ (૨)
નુઓ અણુઓ

અનુદેગ પુ. [સ] ઉદેગનો અભાવ

અનુધાવન નં [સ] પાછળ હોડતું તે

અનુનય પુ. [સ] વિનવણી

અનુનાદ પુ. [સ] રણકાર, પડો

અનુનામિક વિં [સ] નાકમાંથી ઉચ્ચારાતું
(૨) પુ. અનુનાસિક વણું [બ્યા]

અનુપ વિં [સ] અનુવર્તી અતેડ, શ્રેષ્ઠ

અનુપદ નં [સ] પ્રદ, ટેક

અનુપપત્તિ ઁીં [સ] લાગુ ન પડતું તે
(૨) સિદ્ધ ન થતું તે [બ્યા] (૩) નિર્ણય

કે દલીલનો અભાવ

અનુપપન્ન વિં [સ] અપરિત (૨) અસંગત

અનુપમ વિં [સ] જેને ઉપમા નથી એક,
સર્વોત્તમ -મેય વિં [સ] ઉપમા ન

આપી શકાય તેવું, અદ્વિતીય [અચોચ
અનુપયુક્ત વિં [સ] અનુપયોગી (૨)

અનુપયોગિય ઁીં [સ] ન મળતું તે,
અપ્રાપ્તિ (૨) પ્રત્યક્ષ ન હોતું તે

અનુપરિચિત વિં [સ] ઉપરિચિત નહિ
એવું, ગેરદાનર

અનુપણ ઁીં [સ] અનુપલ પળનો સાક્રમે
ભાગ (૨) અં પછી પછે

અનુપાતી વિં [સ] પરિણમતું અનુસરતું (૨)
એકસગળું (૩) પરસ્પર સમાન ખૂણવાળી

(આદૃતિઓ), સિમિતર (ફિગસ) [મ]
અનુપાન નં [સ] ઔપચિની સાથે લેવાતી

તેને મદદરૂપ વસ્તુ

અનુપાવન નં [સ] પાલન કરતું તે

અનુપૃત્તિ (-ત્તિ) ઁીં [સ] ઉમેરો, પૂતિ

અનુપ્રાપ્ત પુ. [સ] એકનો એક અક્ષર જેમાં
વારવાર આવે એવો સંખ્યાદકાર

અનુપ્રધ પુ. [સ] સળધ (૨) (સાક્ષમ)

વિષય, પ્રયોજન, અધિકારી ને સખધ
એ ચારનો સમૂહ [અમગ]
અનુમોધ પુર્વ [સ] પાઠગી થયેતું જ્ઞાન (૨)
અનુભવ પુર્વ [સ] પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન, જ્ઞાનેષુ
કે ભોગવત તે ંગમ્ય વિં અનુભવથી
મમજગમ્યતેતુ ંગુ મંદિં [સ પ્રમુખ]
અનુભવ રવો ંનિદ્ધ વિં [સ] અનુ
ભવથી પુરનાર થયેતુ -વી [૧૦ [મ]
અનુભવવાણુ
અનુભાવ પુર્વ [સ] પ્રમાણ (૨) મનોગત
ભાવનો બાહ્ય વિકાર ંકતા સ્ત્રીં [સ]
સમગ્રસાક્ષિ જ્ઞાન [[સ] અનુભવ
અનુભૂત વિં [સ] અનુભવેતુ -તિ સ્ત્રીં
અનુભવ વિં [સ] સમગ્ર મંદૂર રામેતુ
કે થયેતુ (૨) નં -તિ સ્ત્રીં [મ] સમતિ
અનુમાન નં [સ] ન્યાયગાત્રમાના ચાર
પ્રમાણોમાનુ એ -અનુમિતિનુ સાધન (૨)
અમગ (૩) ગેનામનો અમગ [મ સા]
ંચિત્ત નં તેથી એવો અર્થ દર્શાવનારુ
ચિહ્ન () [અ] ંવાક્ય નં અનુમાનમા
ઉપયોગી પચાવયથ વાક્ય [ન્યા]
અનુમિત વિં [સ] અનુમાન રેણુ -તિ
સ્ત્રીં [સ] એક જ્ઞાનતા સાધનથી થયેતુ
બીજુ જ્ઞાન, અનુમાન પ્રમાણથી થયેતુ જ્ઞાન
અનુમેય વિં [સ] અનુમાન કરવા યોગ્ય
કે દરી સમ્ય એતુ
અનુમોદક વિં અનુમોદન આપનાર
અનુમોદન નં [સ] મમતિ ટેકો
અનુયાયિની વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં [સ]
અનુસંગારી સ્ત્રી
અનુયાયી વિં [સ] અનુસરનારુ (૨)
પથન મતનુ (૩) પુર્વ અનુમતાર વ્યક્તિ,
પથનુ માણસ દર્શાવનારુ [વ્યા]
અનુયોગી વિં [સ] જો નારુ, અન્વય
અનુરક્ત વિં [સ] રગારેતુ (૨) આમકત
-ક્તિ સ્ત્રીં [સ] રગાત્ર તે આસક્તિ
અનુગ્રહન નં [સ] સામો રાકાર થયેતો
અનુરત વિં [સ] રત, આસક્ત
અનુગ્રહન નં [સ] ખુશ કરણુ તે

અનુરાગ પુર્વ [સ] પ્રેમ, આસક્તિ, રત
-ગી વિં [સ] અનુ ગતાણુ
અનુરાધા સ્ત્રીં [સ] વિ આપા પળીનુ નક્ષત્ર
અનુરૂપ વિં [મ] -ના જેતુ (૨) યોગ્ય
અનુરૂપ પુર્વ [સ] આમકતરી વિતતી
અનુરૂપ સંકિં [મ અનુરૂપ] દં, સંકિં,
સગમા ગણતુ
અનુરૂપન નં [સ] શુભરૂપન, નિરૂપન
અનુરૂપ વિં [સ] ગતતા વપની સ્ત્રી
સાથેતો (રિરા) ંગ વિ [સ] અનુરૂપ
સખધથી ઉત્પન્ન થયેતુ
અનુરૂપ ંધનીય વિં ંકલ્પ ન ન દરી સમ્ય
તેતુ (૨) ંગ ન ન કરના જેતુ
અનુવર્તન નં [મ] અનુસંગ -નુ સ કિં
[મ પ્રમુખ] અનુવર્તન કરણુ
અનુવાદ પુર્વ [સ] કહેવી વસ્તુ રી કહેવી
તે (૨) તરજુમો, તાનાતર. ંગ પુર્વ [સ]
અનુવાદ કરનાર -તિ પુર્વ અનુવાદ
કરાયેતુ -દી વિં (૨) પુર્વ [સ] વાની અને
મવાની રવોમા બાળી જતો વાનીથી
ત્રીજો સ્વં [સ ગીત]
અનુવૃત્તિ સ્ત્રીં [સ] અનુસંગ (૨) પુનગ
વૃત્તિ (૩) આગળ આવી ગયેલા અર્થનુ
અનુસધાન [વ્યા]
અનુસાન્ધક પુર્વ [સ] અનુગમન કરનાર
-ન નં [સ] ઉપદેશ (૨) નિયમ ાયદો
(૩) અમન કરવો તે, સામ્ય થવાવણુ તે
(૪) (કાઈ વિષયનુ) વિવગ્ન કે નમજીતી
અનુદીવન નં [સ] સતત અને ંકે
અભ્યાસ
અનુપગ પુર્વ [સ] નિમ્ન મળધ (૨)
આસક્તિ (૩) રાસ્ય અધિક પસિદ્ધ
અનુરૂપ (અ) [મ અનુરૂપ] પુર્વ એ ંકલ્પ
અનુરૂપ વિં [સ] અનુગમન કરનારુ
અનુરૂપ નં [સ] ક્રિયા કરી તે (૨)
કાઈ પણ ધાર્મિક ક્રિયા
અનુરૂપ નં [સ] અનુસરણુ તે -તુ
સંકિં [સ અનુરૂપ] પાછળ પાછળ જણુ,
ઉપદેશ પ્રમાણે વર્તણુ

અનુ વિં મન અન્ય ટેમજે હોય
એતુ, ધ્યાનદિત -ચા સ્ત્રીં [મ] પરસ્ત્રી
અન્યાય પું [સ] ન્યાયવિરુદ્ધ કમ્ -ચી
વિં [સ] અન્યાયયુક્ત (૨) અન્યાયથી
વર્તનાડુ. -ચ્ય વિં [સ] ન્યાય
નદિ તેવુ

અન્યારી સ્ત્રીં બાળવાના લાગની હેલ
અન્યોદિત સ્ત્રીં [સ] એ અર્થાં ન કાર. મોનડુ
અમુને ઉગાને અને લાગુ પાડુ કોઈ
બીજાને એવી વાગીની આતુરી, સ્તુતિના
શબ્દોમા નિદાને નિદાના શબ્દોમા સ્તુતિ
દર્શાવવી તે [કા શા]

અન્યોચ્ય વિં (૨) અં [સ] પરરપર,
એકમેક -ચાશ્ય પું [સ] પરરપર
આશ્રય, ટેમ (૨) અ થી વ સિદ્ધ કરવો
અને પાટો વ થી અ સિદ્ધ કરવો તે હોય
અન્યય પું [સ] મ બ ધ (૨) પદોનો પરરપર
ચોગ્ય સ મ ધ [ચા] (૩) મારણ હોય
ત્યા માર્થનુ હોતુ તે નિયમ (૪) વશ
-ચી વિં [સ] અન્યય સ બ ધ બતાવનાર
(૨) અન્યયવાળુ (૩) વશનુ, વશવાળુ
-ચે અં અનુસાર, પ્રમાણે

અન્યથાં (૦ક) વિં [સ] અર્થને અનુસરતુ
અન્યિત વિં [મ] યુક્ત (૨) ઘરત, સપડાયેતુ
અન્વીક્ષણુ નં, અન્વીક્ષા સ્ત્રીં [સ]
બારીકીથી જોતુ -તપાસતુ તે

અન્વીત વિં [સ] જુઓ અન્યિત
અન્વેષક વિં [સ] તપાસનાર (૨) પું
હિસાબ તપાસનાર, 'ઓડીટર' -ણુ નં
[સ] તપાસ, શોધ, સશોધન

અપ [સ] ઉપસર્ગ ગળ્ફને લાગતા 'નીચેનુ',
'ઊતરતુ', 'હીન', 'ખરાબ' વગેરે ભાન
બતાવે છે

અપ નં [સ અ] પાગી
અપઈ વિં બ પિત્ર સમનય એતુ
અપકર્મ્ નં [સ] જુઓ અપકૃત્ય
અપકર્ષ પું [સ] પાતી ંણુ નં [સ]
પાગ પાડુ-નીચે પાડુ તે (૨) ઘટાડો
થવો તે

અપકાય પું બંબંવં [સ] પા પીના છવ
અપકાર પું [મ] દાનિ, અનુપમાર (૨)
કૃતપ્રતા -ચ્ નં ખરાબ કાય

અપકીર્તિ (-ત્તિ) સ્ત્રીં [સ] બદનામી
અપકૃત્ય નં [સ] ખરાબ કામ દુગચરણ
અપકૃષ્ટ વિં [સ] અવમ, દલકૃ

અપકમ્બુ અં કિં ઉત્ક્રાંતિથી પાગ ફરતુ,
'દૂ ગવો ન' [ગવોલ્યુગન'

અપકાન્તિ સ્ત્રીં અપકમ્બવાની ક્રિયા,
અપકવ વિં [સ] પકવ નહિ તેવુ, કાચુ
અપચય પું [સ] કાય, દાનિ, ઘટાડો
અપચો પું બંબંબંમી, અછરણ

અપરચાય વિં [સ] નમરી હાયાવાળુ
(૨) પુ જોનો જોનો ન પડે તે દેવ ઇં

અપછરા સ્ત્રીં [સ અપ્પરમ્] + અપ્પરા
અપખરશ (-ચ) પું અપયમ, અપકીર્તિ
અપ (-પ)ટ અં રોજ, દમેસ

અપ (-પ)ટ વિં [સ અપ] મૂખ, જેવકુક
અપટી સ્ત્રીં [સ] નાટકનો પડો ંક્ષેપ
પું [સ] પડદો ખસેડી એકાએક ર ગમ્મિ
ઉપર આવવુ તે [નુકંસાન

અપટી સ્ત્રીં વ્યવહાર-વેપારમા એપી-
અપડ વિં ન પડેલુ -અભણ

અપત્ય નં [સ] સતાન, બાળક
અપત્રપા સ્ત્રીં [સ] લગ્ન [કુપથ્ય

અપત્ય વિં [સ] પથ્ય નહિ એવુ (૨) નં
અપદેવતા પું [સ] ભૂતપ્રેતાદિ

અપદેશ પું [સ] ઉલ્લેખ કરવો-નામ
આપવુ તે (૨) બહાનુ, યુક્તિ (૩) કારણ
આપવુ તે [ન્યા]

અપદ્યાગદ્ય વિં [સ] નહિ ગદ્ય ં નહિ
પદ એતુ (૨) નં એવી માન્યરચના

અપદ્ધાર નં [સ] પાછલુ બારણુ (૨) ગુદા
અપદ્વંચ પું [સ] અધ પાત, વિનાગ

અપનાવવુ સં કિં પોતાનુ ંચુ કે માનતુ
અપભ્રષ્ટ વિં [સ] પડેલુ (૨) વિકૃત

અપભ્રંશ પું [સ] પાવુ તે (૨) શબ્દનુ
વિકૃત થવુ તે (૩) વિકૃત શબ્દ (૪) સ્ત્રીં
સંસ્કૃતમાથી અપભ્રંશ એક ભાષા

અપમાન ન૦ [સં.] માનથી હલકું તે, અનાદર;
 તિગરકાર. -નિતા વિ૦ અપમાન પામેલું
 અપમૃત્યુ ન૦ [સં.] ક્રમેાત
 અપયરા પું [સં.] અપજરા; બદનામી
 અપર વિ૦ [સં.] બીજું; બિત (૨) પાછળનું
 (૩) આરમાન; સાવકું. ૦મા, ૦માતા
 સી૦ સાવકી મા
 અપરત્ન પું [સં. અપરત્ન] (વિષ્ણુવોમો) અડકાય
 નહિ એવું હોયું તે
 અપરત્ન પું [સં. અપરત્ન] અધમ પ્રકારનો રસ
 અપરત્ન અ૦ [સં.] વિરોધમાં; વળી
 અપરંપાર વિ૦ અપાર; પુન્કજ
 અપરા વિ૦ સી૦ [સં.] નિરૂપ; હિતરતી (૨)
 બીજી; બિત. ૦વિદ્યા સી૦ [સં.] નામ-
 રૂપામક વિદ્યા; અગ્રવિદ્યા સિવાયની વિદ્યા
 અપરાગિત વિ૦ [સં.] પરાગિત નહિ એવું.
 -તા સી૦ [સં.] એક ઔપધિ (૨) દુર્ગા
 અપરાધ પું [સં.] દોષ; ગુનો (૨) પાપ
 અપરાધણ, અપરાધિની [સં.] વિ૦ સી૦
 'અપરાધી'નું સ્ત્રીલિંગ
 અપરાધિણી જુઓ 'અપરા'માં.
 અપરાહણ પું [સં.] પાછડો પહેાર
 અપરિચિત પું [સં.] પરિચિત ન રાખવો તે.
 ૦મત ન૦ અપરિચિતી રહેવાનું મત. -લી
 વિ૦ પરિચિત ન રાખનારું
 અપરિચિત વિ૦ [સં.] અનવ્યું
 અપરિમિત વિ૦ [સં.] અમાપ
 અપરિમેય વિ૦ [સં.] માપી ન સકાય એવું
 અપરિહાર્ય વિ૦ [સં.] રાખી ન સકાય એવું
 અપર્ણા સી૦ [સં.] પાર્વતી [સં.]
 અપલક્ષણ ન૦ નકારુ લક્ષણ (૨) દુરત્યરણ
 અપગ્રાપ પું [સં.] હપાવયું તે; ખરી વાત
 હડાવવી તે
 અપકથા સી૦ દુબળી સી (૨) કૂવડ સી
 અપવર્ગ પું [સં.] મોશ
 અપવાદ પું [સં.] સામાન્ય નિયમમાં બાધ
 (૨) નિદા; આજ
 અપવાસ પું ઉપરાસ (ખોટો રાખ્દ)
 અપવિત્ર વિ૦ [સં.] નાપાક; અશુદ્ધ

અપવ્યય પું [સં.] ખોટું ખરસ; બગાડ
 અપરાધુન પું [સં.] જુઓ અપરાધન
 અપરાધ પું [સં.] ગાળ; (૨) નિયમ
 વિરુદ્ધનો રાખ્દ [બ્યા.]
 અપ(વ)શુકન પું [સં. અપરાધુન] માકે
 શુકન (૨) અશુભ ચિહ્ન. -નિચાળ,
 -નિધું વિ૦ જેના શુકન ખરાબ હોય તેવું
 અપસંધ વિ૦ [સં.] જમણું (૨) હલકું (૩)
 અ૦ જમાણી તરફ (જનોઈ જમણે ખસે
 લાવી દેવી તે)
 અપસિદ્ધાંત પું [સં.] બૂલભરેલો સિદ્ધાંત
 અપરમાર પું [સં.] ફેરડું
 અપહરણ ન૦ [સં.] હપાવી જતું તે. -તું
 સંકિં હડાવી મૂકવું; 'એલીમીનેટ' [ગ.]
 અપહાર પું હરવું તે (૨) હડારી મૂકવાની
 ક્રિયા; 'એલીમીનેશન' [ગ.]
 અપત્તુતિ સી૦ [સં.] પ્રપાવયું તે (૨)
 જેના વસ્તુના અસર ધર્મને પ્રપાવી
 બીજા ધર્મનો આરોપ કરવામાં આવે
 તે અલંકાર [કા. શા.]
 અપંગ વિ૦ [સં. અપંગ] પાંગણું; કોઈ
 અંગની ખોડવાળું (૨) લાચાર [લા.]
 અપાત્ર વિ૦ [સં.] અયોગ્ય
 અપાદાન ન૦ [સં.] પ્રદા પડ્યું તે (૨)
 પાંચમી વિભક્તિનો અર્થ [બ્યા.]
 અપાન પું [સં.] પાંચ પ્રાણ (પ્રાણ, અપાન,
 બ્યાન, હવાન અને સમાન)માંનો એક જે
 શુદ્ધ વાટે નીકળે છે. ૦વાયુ પું અપાન
 અપામાર્ગ પું [સં.] અયોગ્ય
 અપાય પું [સં.] આકૃત (૨) નુકસાન
 અપાર વિ૦ [સં.] પાર વિનાનું; ખૂબ
 અપારવરણ ન૦ [સં.] ડાહ્યું-ખુનું કરવું તે
 અપારારો પું [સં.] લપાચય) જેન સાધુઓને
 રહેવાનું રથાન. અપાસરે દીવો રાંધ્ર૦
 (અપાસરે દીવો ન જ કરાય તે પરથી)
 અસકથ વાત
 અપાંમ પું [સં.] આંખનો ખાલો (૨) દીકું
 (૩) વિ૦ પાંગણું; અપંગ
 અપિ અ૦ [સં.] ખણ; વળી. ૦થ અ૦ વળી

અપિ(-પૈ)નૃક વિં [સ] બાપ વિનાનુ
 (૨) વડીનાપાત્રિત નહિ એવું
 અપીય સીં [સ] આગદમરી રિતની (૨)
 નીચની અદાતનાચુ દા સામે ઉપરની
 અદાતને અરજી ઠેકાણે સીં અપીત
 સામજનારી ઉપરની અદાત
 અપુષ્પ વિં [સ] જેને પૂત ન બેસે એવી
 (વનપતિ), કિષ્ટાશામ [વ વિ]
 અપૂત વિં પૂત વગરનું, ન પૂત
 અપૂષ્પ પું [સ] માનૂડો (૨) મધપૂડો
 અપૂતુ વિં પૂતુ નહિ એવું
 અપૂર્વ વિં [સ] શૂન્ય નહિ એવું - પૂર્વિક
 પું અપૂર્વ આપડો, અરિયમેદિય
 ફેશન' [ગ]
 અપૂર્વ વિં [સ] અવનત, દૂરે ન બનેતુ એવું
 અપૂરો સીં દાટો (પૂર્વ વીડીને કહેલો)
 (૨) દમ બાટેડો રાખવો તે [લા]
 અપૂ(-પૈ)શણુ નં [સ] માવોશાનુભોજનને
 આરંભે અને અંતે જે આયમન કરે છે તે
 (૨) ભોજનને આરંભે પીરમાનો ઘોરો ભાત
 અપેક્ષણીય વિં [સ] ઉચ્ચાલોગ, અપેક્ષ્ય
 અપેક્ષા સીં [સ] આ (૨) અમત્ય (૩)
 આપાક્ષા [બ્યા] - ક્ષિત વિં [સ] જેની
 અપેક્ષા હોય તેવું (૨) - ક્ષ્ય વિં [સ]
 અપેક્ષા રાખવા જેવું કે રાખવી બેઈએ એવું
 અપેખ વિં અદૃશ્ય
 અપેય વિં [સ] ન પી શકાય એવું
 અપૈનૃક વિં [સ] જુઓ અપિનૃક
 અપોશણુ નં જુઓ અપૂગણુ
 અપૌરુષ(-પેય) વિં [સ] બાપતુ (૨)
 મનુષ્યકૃત નહિ એવું (૩) નં બાપરાપણુ
 અસંગી વિં તરંગી ચચા
 અપ્પટ વિં (૨) અં જુઓ અપા
 અપ્રકટ વિં [સ] અપ્રસિદ્ધ (૨) છાતુ
 અપ્રકૃત વિં [સ] અપ્રસ્તુત
 અપ્રગટ વિં જુઓ અપ્રક
 અપ્રણીત વિં [સ] સરકારીન (૨)
 પ્રાપ્ત-રચેતુ નહિ એવું
 અપ્રતિ(-તી)કાર પું [સ] વિરોધ-સામનો

નહિ કરવો તે (૨) વિં જેનો પ્રતિધાન-
 ઉપાય નથી એવું - રી વિં પ્રતિધાન
 કરનાર, 'રેસિવ' [એવું
 અપ્રતિષ્ઠ(-છિત) વિં [સ] પ્રતિષ્ઠિત નહિ
 અપ્રતિષ્ઠ વિં [સ] અટકાવ વિનાનુ (-)
 અપ્રાવીવા દા ન શકાય એવું
 અપ્રતીકાર પું [સ] - રી વિં જુઓ
 'અપ્રતિધાન' મા
 અપ્રમત્ત વિં [સ] પ્રમત્ત નહિ એવું, નમ્ર
 અપ્રમાણિક વિં જુઓ અપ્રામાણિક
 અપ્રશન્ન વિં [સ] નિધ, ખર્તિ વિનાનુ
 (૨) દીક, પીતમ
 અપ્રનત વિં [સ] પ્રસન્ન નહિ તેવું
 અપ્રમગ પું [સ] સબધ કે સંજનો
 અનાવ (૨) વ્યખત, અસ્થાન
 અપ્રમિદ્ધ વિં [સ] પ્રસિદ્ધ નહિ તેવું
 અપ્રસ્તુત વિં [સ] પ્રસ્તુત નહિ તેવું
 અપ્રાસ વિં [સ] નહિ મગેતુ ન આવેતુ
 ંકાલ [સ] (ન્યા) વિં વ્યખતનુ (૨)
 પ્રસંગે અનુચિત (૩) વચમા ન આવેતુ
 (૪) પુર મોસમ, વ્યખત (૫) અપ્રસ્તુત
 કથનનુ એ નિગ્રહસ્થાન [ન્યા]
 અપ્રાપ્ય વિં [સ] પ્રાપ્ય નહિ એવું
 અપ્રામાણિક વિં [સ] પ્રામાણિક નહિ એવું
 અપ્રાપ્તિ ગિક વિં [સ] પ્રાપ્તિ નહિ એવું
 અપ્રિય વિં [સ] પ્રિય નહિ એવું (૨) નં
 અનિષ્ઠ વ્યાદી વિં [સ] અપ્રિય - માહું
 લાગે એવું બોલનારું [અભાવ, વેગ
 અપ્રીત(-તિ) સીં [સ] કપ્રાપ્તિ પ્રીતિનો
 અપ્રમરા સીં [સ] સ્વર્ગની વારાગના, પરી
 અદ્ધાત વિં (૨) પું [વા] એ નામની
 એક કેળન, માતુરી - નિરુતાન પું, નં
 અદ્ધાનોનો મુતક [સ]
 અદ્ધર વિં નિશ્ચિત, દ્ધર નહિ એવું
 અદ્ધરાદ્ધર સીં [અ] નાતક ત તદ્ધરે,
 ગોણાઓ (૨) આતુ પાદુ થઈ જતુ તે
 અદ્ધરાદ્ધરી સીં [જુઓ અદ્ધરતદ્ધર]
 ધાયપાયવ (૨) ધાયમે
 અદ્ધરામણુ સીં અદ્ધરાવુ તે

અભાગ વિં [સ] ગો કરોડ (૨) પું
તેટલી સખ્યા (૩) નં જલ-૪, કમળ
અબદ પું, નં [સ] વાદળ (૨) નં વર્ષ
(૩) નાગરમોય ંમાર પું [સ] કપૂર
અબદુર્ગ પું [સ] ચોદેર પાગીથી રક્ષાયેનો
મિલેનો

અભિષ પું [સ] સમુદ્ર
અબળા પું [મ] દિ વા ઉપરાત બીજી
સેમેટિક બાષાઓમા સમાન રૂપ મળે
છે] બાષા બંતન [જા] પું પિતાજી
(ત્રિમવાચક)

અબળા સીં મા (૨) ડોમી (૩) મૂર્ધ
અબળાસી વિં [મ] એ નામના વશનો
(ખીફ) (૨) નાજુડિયા વાદળી રગતુ
અબલ્લણ્ય વિં [સ] બ્રાહ્મણને ન છાને
એવુ (૨) નં પાપકૃત્ય

અભક્ષાભક્ષ પું જુઓ અભક્ષ્યભક્ષણ
અભક્ષ્ય વિં [મ] ન ખાવા જેવુ, સાત્રમા
જે ખાવાનો નિરેધ હોય તેવુ બલક્ષણ
નં તેવુ ખાવુ તે માસાહાર

અભાગ વિં [સ] અભાગી
અભડાલુ અંકિં અરપૂરયનો રપશ' યવો
(૨) (સીએ) દૂર બેસવુ

અભણુ વિં નહિ બણેલું, નિરક્ષર
અભદ્ર વિં [સ] અશુભ (૨) ખરામ
અભય વિં [સ] નીં (૨) પું, નં

ભયનો અભાવ (૩) સરક્ષણ, આશ્રય
બંદાન નં સલામતી બક્ષવી તે, અભય
વચન બપદ નં ભયરહિત રિયતિ મોક્ષ
બ્યચન નં સરક્ષણ વચન-ખાતરી
-યા સીં [સ] દુર્ગાનુ એક રૂપ (૨) હરડે

અભર વિં [સ] ખાતરી (૨) ગરીબ -રે
ભરવું = પુકળ ભરવુ સમૃદ્ધ કરવુ
અભર-(ળ)ખો પું જુઓ અબળખો
અભરાઈ સીં છાત્રલી

અભરામરણુ નં [સ] વિં ગરીબનું
ભરણપોષણ કરનાવુ (૨) નં ગરીબનુ
ભરણપોષણ [મૂળ પુરુષ [સ]
અભરામ પું [મ] રાહીસ] યદ્દીઓનો

અભરામ અં [મ] જગા] ભમ વિના
બુવન નાવા બન નાવા [અત્રમત્રન
દયર] (દરતાવે-માલખાય છે) ભમ વખર
-અક્ષર દોગિયારીમા ૨ ૩ હોવાથી કાઈ
લેવાદેવા કે દક દ તાકો ન દોવો તે

અભર્તુકા સીં [સ] ધી વિનાની સીં-
વિધવા કે કુવાગી [તે (૨) નાગ
અભવ પું [સ] મોક્ષ (૨) અસ્તિત્વ નહિ
અભળખા સીં, -ખો પું જુઓ અમળખા
અભાગ વિં [સ] આયુ, અમદ (૨) પું
એક મરાડી છદ

અભાગળુ-(રૂપી) વિં સીં [સ] અમાગિની]
હીણમાગી અમતસીમ

અભાગિયલુ વિં સીં અભાગી સી
અભાગિયુ વિં જુઓ અભાગી
અભાગી વિં [સ] અમતસીમ (૨) નાનાયક
(૩) બાગ વિનાનુ (વારસામ)

અભાવ પું [સ] અસ્તિત્વ ન હોતુ તે (૨)
અભગમે

અભાવા પું બંબં વં દોહદ

અભાવો પું અભાવ, અભગમે

અભિ [સ] ઉપસર્ગ 'પાસે-તરફ, ની ઉપર'
એવા ગતિવાચક અર્થ'મા ઉદાહરણ અભિ
મુખ, અભિક્રમ (૨) રવતત્ર શબ્દ જોડે
'ક્રેષ્ઠ', 'અધિ' એવા અર્થ'મા, 'દાહરણ
અભિધર્મ', અભિનવ

અભિકોણુ પું [સ] પરસ્પર ઉદાત્તી બેરેખા
ઓએ બનાવેલા ગમે તે ખૂબી બરાબર
સામેનો ખૂબો, વર્દિશ્ચ એન્ગલ [ગ]
અભિક્રમ પું [સ] આરબ (૨) ચર્ચાઈ
અભિક્રમણુ નં [સ] ચર્ચાઈ [(૩) નિદા
અભિકોશ પું [સ] પિતાપ (૨) કપડો
અભિગમન નં [સ] તરફ-સામે જવુ તે
(૨) સભોગ [(૨) ભોગવનાર

અભિગામી વિં [સ] ની પાસે જનાર
અભિયત્ત વિં [સ] ઘેરાવેતુ સપડાયેલુ
અભિચાર પું [સ] મેલા કામો માટે મત્ર
પ્રયોગ કરવો તે (તત્ર પ્રમાણે છ ભતના
અભિચાર છે - મારણ, મોહન, રતબન,

ત્રિદેવાણાં, ઉચ્ચાટન અને વશીકરણ). ૦ક
 પું ૦ નરણમારણ કરનારો
 અભિજન પું ૦ [સ.] સંબંધી જન. (૨)
 વતન (૩) વંશ, કુળ [એષ (૩) શિષ્ય
 અભિજ્ઞત વિ ૦ [સ.] ખાનદાન (૨) સુંદર;
 અભિજિત પું ૦ [સ.] એક નક્ષત્ર (૨)
 દિવસનું આકર્ષુ મુહૂર્ત
 અભિજ્ઞ વિ ૦ [સ.] અનુભવી (૨) માહિતગાર.
 -જ્ઞાતવિ ૦ [સ.] જોળખેલું. -જ્ઞાનન ૦ [સ.]
 રમૂતિ, જોળખ (૨) જોળખ માટેની નિશાની
 અભિજ્ઞ વિ ૦ [સ.] અતિ તપેલું (દુઃખથી)
 અભિજ્ઞ પું ૦ [સ.] સંતાપ
 અભિજ્ઞા સ્ત્રી ૦ [સ.] શબ્દનો મૂળ અર્થ
 (૨) એ અર્થની જોષક શબ્દસંજ્ઞા
 અભિજ્ઞાન ન ૦ [સ.] નામ; ઉપનામ (૨)
 શબ્દ (૩) શબ્દકોશ (૪) કર્તા માટેનું
 વિધાન [વ્યા.]
 અભિધેય વિ ૦ [સ.] કહેવા યોગ્ય (૨)
 નામ દેવા યોગ્ય (૩) અક્ષરાર્થ (૪)
 વિષય (જાણવાનો)
 અભિનય પું ૦ [સ.] મનોભાવદર્શક હલન-
 ચલન અથવા મુદ્રા (૨) વેશ ભજવવો તે.
 ૦કાર પું ૦ નટ [શિખાડ; કાચું
 અભિનય [સ.] (-ત્વ) વિ ૦ તદન નવું; (૨)
 અભિનંદન ન ૦ [સ.] ધન્યવાદ (૨) અનુભૂતિ
 (૩) સ્તુતિ. -નીય વિ ૦ [સ.] અભિનંદવા
 યોગ્ય. -ત્વું સંકિં ૦ [સ.] અગ્નિરજ અભિનંદન
 કરવું (૨) અગ્નિ ૦ આનંદવું; રાજ્ય થવું
 અભિનિવિષ્ટ વિ ૦ [સ.] અભિનિવેશવાળું
 અભિનિવેશ પું ૦ [સ.] તનમયતા (૨)
 આસક્તિ (૩) દંડ નિશ્ચય (૪) આમ્રક; હંક
 આભનિષ્કેમણુ ન ૦ [સ.] બહાર જવું
 તે (૨) સંન્યાસ
 અભિનેતા પું ૦ [સ.] અભિનય કરનાર; નટ
 અભિષ વિ ૦ [સ.] અખંડ (૨) જીવં નહિ
 તેવું; એક; એકસરખું (૩) પૂર્ણ (અંક) [ગ.]
 અભિમાય પું ૦ [સ.] મત (૨) હેતુ; મતલબ
 અભિપ્રેત વિ ૦ [સ.] મનમાં ધારેલું; ઇષ્ટ
 (૨) સ્વીકારેલું

અભિપ્રેદાણુ ન ૦ [સ.] મંત્ર ભણાવે પાણી
 છાત્રું તે
 અભિભવ પું ૦ [સ.] પરાજય (૨) અનાદર
 અભિભૂત વિ ૦ [સ.] હારેલું (૨) અપમાનિત
 અભિમત વિ ૦ [સ.] ઇષ્ટ (૨) સંમત
 અભિમાન ન ૦; પું ૦ [સ.] અહંકાર; ગર્વ.
 -ની વિ ૦ [સ.] અભિમાનવાળું
 અભિમુખ વિ ૦ [સ.] -ના તરફ મુખવાળું;
 સમુખ (૨) સામેનો (ખૂણે) [ગ.]
 અભિયુક્ત વિ ૦ [સ.] રોકાયેલું (૨) નિમાયેલું
 (૩) રાત્રી ઘેરાયેલું (૪) પું આરોપી;
 પ્રતિવાદી
 અભિયોગ પું ૦ [સ.] નિકટ સંબંધ (૨)
 ખંત (૩) વિદ્વતા (૪) હટલો (૫) આરોપ;
 ફરિયાદ. -ગી વિ ૦ [સ.] અભિયોગ કરનારું
 અભિરક્ત વિ ૦ [સ.] નિમગ્ન; અભિરત
 અભિરત વિ ૦ [સ.] અત્યંત આસક્ત
 અભિરામ વિ ૦ [સ.] આનંદમય (૨) મનોહર
 અભિરુચિ સ્ત્રી ૦ [સ.] રુચિ; શોખ; પ્રીતિ
 અભિરૂપ વિ ૦ [સ.] અનુરૂપ; યોગ્ય (૨).
 રૂપાળું (૩) માનીત
 અભિલપિત વિ ૦ [સ.] ઇચ્છેલું
 અભિલાખ પું ૦ [સ.] અભિલાખ મનકામના
 (૨) ઉત્કટ ઇચ્છા
 અભિલાષ પું ૦, -પા સ્ત્રી ૦ [સ.] અભિલાખ.
 -પી વિ ૦ [સ.] અભિલાષાવાળું
 અભિવંદન ન ૦, -ની સ્ત્રી ૦ [સ.] નમસ્કાર
 (૨) આસકા. -નીય વિ ૦ અભિવંદવાયોગ્ય.
 -ત્વું સંકિં ૦ [સ.] અગ્નિવંદ અભિવંદન કરવું
 અભિવંધ વિ ૦ [સ.] અભિવંદનીય
 અભિવાદ પું ૦ [સ.] નમસ્કાર (૨) આરોપ
 (૩) વાદવિવાદ. ૦ન ન ૦ [સ.] નમસ્કાર
 અભિવૃદ્ધિ સ્ત્રી ૦ [સ.] વધારો (૨) ઉન્નતિ
 અભિવ્યક્તિ સ્ત્રી ૦ [સ.] વ્યક્ત-પ્રગટ થવું તે
 અભિશાપ પું ૦ [સ.] શાપ (૨) સામે શાપ
 અભિચિદ્ધ વિ ૦ [સ.] અભિષેક કરાયેલું
 (૨) તપ્તનશીન થયેલું
 અભિષેક પું ૦ [સ.] જલસિંચન કે તેનો
 વિધિ (મૂર્તિ) અથવા નવા રાજ ઉપર

અભિસરણ નં [સં.] પાસે જતું તે (૨)
ફરતું તે

અભિસાર પું [સં.] સકેત અનુસાર પ્રેમી-
ઓનું મિલન (૨) પ્રેમીને મળવા જતું તે.
-રિકા સીં [સ.] સકેત પ્રમાણે પ્રેમીને
મળવા જતી સ્ત્રી

અભિહત વિં [સ.] આગત પામેલું
અભિહિત વિં [સ.] હટવાયેલું
અભીક વિં [સ.] ભય વગરનું, નિર્ભય
અભીપ્સિત વિં [સ.] હચેલું
અભીર પું [સ.] ગોવાળિયો; આબીર
અભીષ્ટ વિં [સ.] હચેલું (૨) મનગમતું
અભુજ્ઞ વિં [સ.] નહિ જાણેલું (૨)
નહિ જાણેલું

અભૂત વિં [સ.] નહિ થયેલું. અપૂર્વ વિં
[સ.] પૂર્વે કદી નહિ થયેલું, અપૂર્વ
અલેહ વિં [સ.] બેદરહિત; એકરૂપ; અભિન્ન
(૨) પું એકરૂપતા; અદ્વૈત ભાગ્ય પું
અદ્વૈતપથ. વવાદ પું અદ્વૈતવાદ. -ય
વિં [સ.] ભેરી ન શકાય એવું

અલોક (અ) પું [સ. આલોક] આલોક;
મુખનો તણ બાળોમાલો છેલ્લો [સ. ગીત]
(૨) કવિના નામવાળી કાવ્યની છેલ્લી દૂક
અલ્યથના સીં [સ.] પ્રાર્થના; વિનતી
અલ્યસનીય વિં [સ.] અવધાસ કરવા
જેવું કે, માટેનું

અલ્યસ્ત વિં [સ.] વારંવાર કરી જોયેલું
(૨) મહાવરાવળું, દેવાયેલું (૩) અવ્યાસથી
જાણેલું કે અવ્યાસ કરાયેલું

અલ્યંગ પું [સ.] શરીરે તૈલાદિ મુગંધીદાર
પદાર્થો યોજાવવા તે

અલ્યંતર વિં [સ.] અદગું (૨) ન અંદરનો
ભાગ (૩) અતર, મન (૪) અં અંદર; મનમાં
અલ્યાગત વિં [સ.] પાસે આવેલું (૨)
પું અતિથિ; પદોણી (૩) બિંદુ

અલ્યાસ પું [સં.] પુનરાવૃત્તિ (૨) બણતું તે
(૩) મહાવરો; દેવ. ઠક વિં (૨) પું
જુઓ અવધાસી. ઠકમ પું બંણવાની
નિયત રૂપરેખા કે યોજના. -સી વિં

મહાવરાવળું (૨) ઠકમી (૩) પું વિધાર્થી
(૪) પડિત [તે (૨) ઠકમ]

અલ્યુથાન નં [સં.] માનાર્થે લગા થતું
અલ્યુદ્ય પું [સ.] ઉન્નાતિ (૨) શ્રેય

અભ્ર નં [સ.] વાદળું

અભ્રક નં [સ.] જુઓ અભ્રક

અભ્રલેહી વિં અભ્રને બેઠે તેનું

અમ સં [મસન, પ્રા. અમ] ('અમે'માં દ્યુતિ

છે; દિ. દમ'મા તો રપછ છે. પણ 'અમ'-

મા ને લોપાઈ છે.) અમે (૨) અમારું [પ.]

અમકું વિં [સ. અમુક] અમુક અનિશ્ચિત

અમથું વિં અથ' (૨) વિના કાગળ (૩) મફતનું

અમન નં [અ. અમ] શાંતિ (૨) મુખચેન.

અમન નં મોગમન [ધ્યાન વિનાનું

અમનકું વિં [સ.] મન (દિવ્ય) વિનાનું (૨)

અમર વિં [સ.] મરે નહિ એવું (૨) પું દેવ

અમરણ પું [સ. અમર] ક્રોધ (૨) અસ-

દિષ્ટાતા (૩) અદેખાર્થ

અમરપટો પું અમરપાણું વરદાન-લેખ

અમરપતિ પું [સં] ઇન્દ્ર

અમરફળી નં અમરપણું આપનારું ફળ

અમરસોક પું [સં.] અમર

અમરવેલ સીં (વાદ, જાદુ, ત્યાદિ પર) ત્યાં

નાજો ત્યાં વગર પાણીએ થતી એક રેલી

અમરાઈ સીં [સં. અમરાઈ] અંત્યાવાદિયું

અમરાપુરી, અમરાવતી [સ.] સીંઠડની

રાજધાની

અમરાંગના સીં [સં.] દેવાંગના; અપ્સરા

અમરીણ પું અંબરીષ [પ.] [એક પદેલું

અમરીઅમરી સીં માથે ધાડવાનું સોજાનું

અમર્ત્ય વિં [સ.] અમર [(૩) ધણુ જ

અમર્યાદ વિં [સ.] નિરંકુશ (૨) નિર્લગ્ન

અમર્ષ પું [સ.] અસહિષ્ટતા (૨) ક્રોધ

(૩) અદેખાર્થ

અમલ [સં.] (અ) વિં નિર્મળ, શુદ્ધ

અમલ પું [અ.] સત્તા; અધિકાર, હકમત

(૨) કારકિર્દી; વરીવટ (૩) કેફ કે કેરી

વસ્તુ; અદીણ (૪) સમયનો શુભાર (૫)

વ્યવહારમાં-આચરણમાં મૂકવું તે

અમલદાર પુ. અધિકારી. ઠંદારી સો. અમલદારનું કામ કે પદ. ઠપાણી ન. અટ્ટીણનો કરખો. ઠપાણવણી સો. (જમ કે, અદાવતનો હુકમ) અમલ કરવો કે બળવવોતે. —દીકે વિ. અમલમાં મુકાયેલું અથવા મૂકવાનું; સક્રિય (૨) વ્યસની (૩) મુસ્ત, એટી. —સો. પુ. [મ, અમલદાર] અમલદારને એસવાની જગ્યા; કાર્યાલય; કચેરી (૨) ઇમારત, ઇમારતી બાંધકામ અમલદારનું; અમલદારનું વિ. જુઓ અમલ અમલ વિ. જુઓ અમલ અમળાટ પુ. આમળો; વળ (૨) પેટમાં ચૂ અગાવળવા તે, આકડી (૩) કરમેહાણું તે (૪) મિલન (૫) વફાત, વેર અમળાણું અ. કિં. 'આમળાણું'નું કર્મણિ (૨) પેટમાં દુખણ (૩) દુમાણ અમંગલ [સ.] (—ની) વિ. અશુભ (૨) ન. દુર્ભાગ્ય અમાત્ય પુ. [સ.] પ્રધાન, મંત્રી અમાત્ય ન. [મ.] અમત્ય; રક્ષણ. ઠા સો. [મ.] જુઓ અનામત. ઠાદારી સો. [ફા.] દૂધીપણ; વાળીપણ (૨) પ્રમાણિકતા (૩) યાપણ સાચવવી તે અમાનિતા સો., નવ ન. [સ.] અનનિમાનિતા; નમ્રતા અમાનુષ (—પી) વિ. [સ.] દેવી (૨) મનુષ્યને શોભે નહિ એવું (૩) દૂર; રાક્ષસી અમાપ વિ. [સ.] એકદલ, પાર વિનાનું અમારિધોષણ સો. [સ.] દિસાના નિષેવની 'દિસા કરશે મા' એવી ધોષણ અમારું (મા) સ. [જુઓ અમે] 'હું' નું છટ્ટી વિભક્તિનું બહુવચન અમાવ (—વા) સ્થા [સ.], અમાસ સો. અધારિયાનો ઉચ્ચો દિવસ અમિત વિ. [સ.] અમાપ (૨) નહિ માપેલું અમિત્ર પું. [સ.] મિત્ર નહિ તે; શત્રુ અમી ન. [સ. અમૃત] અમૃત (૨) મીઠાણ (૩) દૂધ (૪) ધૂક (૫) રસકસ અમીટ વિ. મીઠા વિનાનું; અનિમેષ

અમીદદિ સો. મીઠી નજર; મહેરબાની અમીન વિ. [મ.] વિશ્વાસુ (૨) એક અદક (૩) પું. દરદી, વાલી (૪) લવાઈ (૫) આમનો મોટો અધિકારી. ઠંગીરી, ઠંદારી [ફા.], —નાત [મ.], —ની સો. [ફા.] અમીનનો હોદ્દો (૨) અમીનનું સાધિયાણું અમીર પું. [મ.] સગદાર; ઉમરાવ (૨) રાજકર્તા (અધ્યાનિરતાનનો) (૩) આનંદાન દુટ્ટ બનો કે પેસાદાર ખાલસ. ઠંદારી સો. અમીરની ટીકરી. ઠંદારી પું. અમીરનો નીકરો ઠંશાણી સો. અમીરપણાનો દોર (૨) જેમા અમીર ઉમરાવોની હકૂમત ચાલતી હોય એવી રાજ્યપદ્ધતિ 'એરિટોક્રસી' [મીઠો રસ અમીરન પું. મુધારસ; અમૃત જેવો અમીરાઈ (—તા) સો. અમીરપણું (૨) અમીરપણા મારેનું સાધિયાણું અમીરી વિ. અમીરના જેવું (૨) સો. અમીરપણું અમૃક વિ. [સ.] વિરોધ અર્થમાં મુકરર કરેલું; ચોક્કસ, ફાણું (૨) અનિશ્ચિત (૩) મ. અમૃક (જણ). ઠામૃક વિ. ફાણું ઢીકલું [અકળાણું અમૃકાણું અ. કિં. [સ. આ + મુદ્દો] નૂઝાણું; અમૃકણું સો. અમૃકાણું તે અમૃત (—તા) વિ. [સ.] આકારરહિત અમૃ (—મો) વિ. જુઓ અમૃત અમૃત (ઠક) વિ. મૂળ વિનાનું (૨) આધારહીન (૩) ઉપાદાનકારણરહિત અમૃ (—મો) તખ, અમૃ (—મો) કું વિ. [સ. અમૃતક] જુઓ અમૃત અમૃત (ઠક) વિ. [સ.] જેની કિંમત આંખી ન મકાઈ એવું; ધણું જ કીમતી અમૃતણું સો. જુઓ અમૃત અમૃકાણું અ. કિં. જુઓ અમૃકાણું અમૃત વિ. [સ.] મૃત નહિ તેનું (૨) અમર (૩) ન. અમર કરે એવો માનેનો એક રસ. ઠંદાર ન. [સ.] અમરપણું. ઠંદાર ન. [મ.] જુઓ અમરદંડ અમૃત ન. [સ.]

અમૃત માટે (સમુદ્રનું) મંથન. ૦૨૬૭-
વની સ્ત્રી ૦ મરેલાને ઇવત્ત કરવાની વિદ્યા.
૦૨૬૨ પું [સ.] ધી. - ત્તા સ્ત્રી ૦ એક
વેલ; ગળો (૨) હરડે (૩) અતિવિપની કળી
(૪) આમલી. - તાંતુ પું [સ.] ચદ્ર
અમે(-મે) (મે', મો') સં [મ. મામદ]
અમ; 'ત'નુ બદ્ધચન
અમેષ વિં [સ.] અમાપ
અમેરિકન વિં [ફ.] અમેરિકાનુ (૨) પું
અમેરિકાનો વનની
અમેરિકા પું [ફ.] એ નામનો પૃથ્વીનો ખડ
અમો (મો') સં જુઓ અમે
અમોષ વિં [સ.] અચૂક; રામગાણ
અંમોલ (અમ, - છ) વિં નુઓ અમલ્ય
અમ્મો સ્ત્રી [પ. એવા] (દ્રાવિડી બાળા-
ઓમાં) પશુ આના રૂપમળે છે. ઘ. હમ્મ) મા
અમ્મ વિં [સ.] ખાટું (૨) નવતેજામ, 'એસિડ'
અમ્મલાન વિં [સ.] મેષુ કે કરમાયેલુ
નદિ તેલુ
અય નં [સ. યમ] લોખંડ |
અય અં [મ.] હે; અરે
અયન નં [સ.] પ્રયાણ (-) [ખ.] વિધુવવૃત્તની
દક્ષિણમાં અને ઉત્તરમાં દેખાતી સૂર્યની
ગતિ (ક) એ ગતિને લાગતો વખત; છ
મીસ (૪) ઉત્તરમાં અને દક્ષિણાયનનું
દૂરમાં દૂરનું બિંદુ; 'એસિસ્ટન્ટ'. ૦૭૪૨
નં આકાશમાં એ માર્ગે 'સૂર્ય' ફરેનો
દેખાય છે તે નોખ દેખા
અયસ્કંતા પું [સ.] લોહચુબક
અયાયક વિં [સ.] યાયના ન કરનાડુ.
૦૭૪૩ સ્ત્રી ૦ માયા વિના મળેલા વડે
ગુજરાત ચલાવેલું તે. ૦૫૫ નં તેલું મલ
અયિ અં [સ.] 'હિ' અર્થનું પ્રેમસંબોધન
અયુક્ત વિં [સ.] નહિ જોડાયેલું (૨)
અયોગ્ય (૩) જેણે ચિત્તને વરા નથી
કયું એલું
અયુત વિં [સ.] જોડાયેલુ નહિ એલું (૨)
વિં (૩) પું દસદબર. ૦૬૬૬ વિં એલું
પૃથક્ અસ્તિત્વ ન હોઈ શકે એલું [ચા.]

અયોગ્ય વિં [સ.] અનિયત (૨) નાસાયક
અયોનિ (અય) વિં [સ.] યોનિ દ્વારા ન
જન્મેલુ (૨) સ્વયં મૂ. ૦૪૬ વિં ૦૨૧ [સ.]
યોનિ દ્વારા ન જન્મેલી (૨) મીતા (૩) લક્ષ્મી
અર પું [સ.] આરો (પેડાનો)
અરક પું [મ. અર્] અર્ક; સત્ત
અરદાહીય વિં [સ.] રક્ષાનીય નહિ એલું
અરક્ષિત વિં [સ.] રક્ષિત નહિ એલું
અરગત્તે પું [પા. અર્ગત] એક મુગંધી
પીળા બૂરી
અરધટ્ટ (૦૬) પું [સ.] ૨૮ - ટ્રિકી સ્ત્રી ૦ ૨૮
અરધપું સંકિં [સ. અર્ધ] પૂન કરવી (૨)
અર્ધકિં શોભવું; ધારણ દોડું [કા.]
અર્ધધમું નં પૂનનું એક પાત્ર
અરજ સ્ત્રી ૦ ગર્ભવતીના અભાવ
અરજ સ્ત્રી ૦ [મ. અર્જ] વિનતી (૨) ફરિયાદ.
૦૬૪૨ વિં અરજ કરનાર. - ૨૭ સ્ત્રી ૦
અરજ કે ફરિયાદ (૨) તેનો કાગળ
અરજો (-જો) પે અં અધર (૨) અનિશ્ચિત
અરજોયો પું અણેલી લોતનું સીધાપણ
તેના લટકાવાનું વળન
અરજોયે અં જુઓ અરજોયે
અરકુસી સ્ત્રી ૦. - સ્ત્રી પું એક વનરપતિ
- સ્ત્રીયધિ
અરજિ (-ખી) સ્ત્રી ૦ [સ.] એક જતનું ગાદ
અરજુય નં [સ.] જંગલ. ૦૨૬૬ નં [સ.]
અરજુયમાં - ત્યા કોઈ સંત્રમે નહિ ત્યાં
કરેલુ જુલન. વ્યાસ પું [સ.] જંગલમાં
રહેલું તે (૨) સસારચાગ
અરતિ સ્ત્રી ૦ [સ.] રતિનો અભાવ
અરથ પું જુઓ અર્થ [પ.]
અરદાસ સ્ત્રી ૦ [પા. અર્દાસ] અરજ
અરદિએહસ્ત પું [પા. અર્દિહિસ્ત] [અદ]
પારસી વર્ષનો ત્રીતે મહિનો (૨) અગ્રિ
અરધી સ્ત્રી ૦ પાર્ધ (મુંબઈ)
અરધું વિં જુઓ અરધુ ૦૫૨૬ વિં ૦૫૨૬-
પડધું. - યી અરધ વિં અરધો અરધ
અરધ પું [સ.] અરબસ્તાન (૨) આરબ
અરધા પું (આરજોળી) લડાઈ; મુઠ્ઠ

અરબી વિં અરબને લગતુ (૨) અરબ-
સ્તાનનુ (૩) સ્ત્રીં અરબની બાપા
અરમાન સ્ત્રીં [વા] હમેદ (૨) આનુસ્તા
અરમાર સ્ત્રીં[વો] બાર્માડા]દરિયાઈ કાફલો.

—રી વિં નીંસૈન્થ સબધી
અરમારી સ્ત્રીં[વો] અમારિયો]સ્ત્રીં જુઓ
અવમારી [ઉદ્ગાર

અરર અન્ચિતા, દિલ પીરી, દુખ બતાવનાર
અરવલી(-લી) પું [સ] જેમા આણુ
પર્વત છે તે પર્વતોની દ્વાર

અરવા પું [અ] અર્વાહ-‘રુહ’નુ બં વં]
આરવા, આત્મા (૨) અત કરણ

અરવિંદ નં [સ] કમળ

અરનેપરબ અં [સ] પરસ્પર પરસ્પર

અરમિક વિં [સ] રમ-મન ન પડે એડુ,

શુન્ (૨) રસ સમજ ન ગડે એડુ

અરસે પું [અ] અરસદ મુન્ત (૨) અવસર

અરાખડું નં રેખાકૃતિ, છાપ

અરાગ વિં [સ] રાગરહિત, નિર્વિકાર

(૨) પું અપ્રીતિ (૩) અણબનાવ

અરાજક વિં [સ] રાજ વિનાનુ, અધા

ધૂધીવાણુ (૨) નં રાજ ન હોવો તે(૩)

અધાધૂધી વ્તા સ્ત્રીં [સ] અધાધૂધી

અરાતિ પું [સ] રાત્રી

અરામ વિં રામ-આજ વગરનુ

અરાવિ(-લી) [સ], (-ળિ, -ળી) સ્ત્રીં

(પેડાના) આરાનો સમૂહ

અરિ પું[સ] દુરમન (૨) કામ, ક્રોધ, લોભ,

મોહ, મદ અને મત્સર એ છ વિકાર (૩) છ

માટે કવિતામા વપરાતી મહા

અરિષ્ટ નં [સ] દુર્બાગ્ય, સ કટ (૨) મોતની

નિશાની (૩) અથ (૪) અરીસાનુ અદ(પ)

પું રાત્રી (૨) સૂર્ય (૩) વિં રિધ અશુભ

અરિષ્ટનેમિ પું[સ] જા રીસમા જૈન તીર્થકર

અરિષ્ટ વિં[સ] અરિષ્ટા]દુરમનોનો નાશ

કરનાર (૨) પું[સ] અર્હુ] જૈન તીર્થકર

તથા શુદ્ધ માટેની સહા

અરીડી સ્ત્રીં[સ] અરિષ્ટ] એક શાક. -કું નં

અરીડીનુ ફળ. -ડો પું અરીડી

અરીભાવન નં [સ] કિરણોનુ એન્ બિન્દુ

માથી ચક્રના આરા પેઠે ચોમેર ફેલાતુ તે

અરીસો પું [સ] આરસો] આયનો, દર્પણ

અરુ અં [હિ] અને [પ]

અરુચતું વિં ન રુચતુ [ન હોવી તે

અરુચિ સ્ત્રીં [સ] અણઅમે (૨) ભૂખ

અરુણુ વિં [સ] રતાગપ્પડ (૨) સોનેરી

(૩) પું સૂર્યનો સારથિ (૪) પૌરુષ

(૫) પદોદવખતનો આકાશનો રગ અચિત્ર

નં (૬) વગરના અરુણ જેવું કમરથી

ઉપરના શરીરના ભાગનુ ચિત્ર, ‘બરટ’.

અમૂર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રીં કમરથી ઉપરના

ભાગની મૂર્તિ અમારથિ પું [સ.] સૂર્ય.

-ણુ સ્ત્રીં [સ] મછક (૨) ચણેડી (૩)

નસોતર -ણુચલ પું [સ] સૂર્ય જેની

પાંખળથી ટાંગે છે તે કલિપત પર્વત

-ણુમા સ્ત્રીં [સ] ગ્વાગ -ણુ વિં ગ્વાગ

‘રગનુ. -ણુદય પું [સ] પદોદ

અરપન્ અં [સ] આરાધ વારાધ] આમ તેમ

અન્ અં [સ] આરાધ] પાસે (૨) આમ

અરુંધતી સ્ત્રીં[સ] વસિષ્ઠ ઋષિની પત્નીનુ

નામ (૨) સપ્તર્ષિના તારાઓ પાસે એક

અત્યંત જાણા તારાનુ નામ વદશન-

ન્યાય પું [સ] રમુલ ઉપરથી સૂક્ષ્મ

ઉપર જતુ તે

અરુંપરું અં જુઓ અરુપડુ

અરૂપ [સ] (-પી) વિં આકારરહિત

અરે અં [મ] આથર્થ, દુખ, ચિતા,

ક્રોધ ઇં સૂચક ઉદ્ગાર (૨) ઊતરતા

દરમનના માણસને સંબોધવાનો ઉદ્ગાર

(૩) સ્ત્રીં ફિકર (૪) દાઘ જરાદ પું,

અરી સ્ત્રીં અરે જેવી કચલી તે વરે

અં જુઓ અરર

અરોડું નં, -ડો પું કપાસના જૂની

જડિયા ફૂં નવો કપાસ થાય તે

અર્ક પું [અ] જુઓ અરક

અર્ક પું [સ] સૂર્ય (૨) કિરણ (૩)

ઉત્તરા ફાલગુની [અર્ધ] (૪) આકડો

વિવાહ પું [સ] ત્રીજ વારનુ લગ્ન

કરનાં પદેલાં અનિવરણાર્થે પુરુષનું
આકરી સાથે કરાતું લક્ષ
અર્ગલ પું [સં.] આગળો; બૃગળ. -લા
(-લી) સ્ત્રી [સં.] આગળી
અર્ધ પું [સં.] કિંમત (૨) ચોખ્ખા, દૂર્વા,
કૂલ ઇં પૂનપો (૩) તેનાથી પૂન-સન્માન
કરવાં તે. ંધાધ નં કૂલ, સુગધી તથા
પગ ધોવાનું પાણી (૨) મોટા માણસો
અથવા દેવતા તે દ્વારા આદરસંકાર
આપવાની એક રીત. -ધાર્દિ વિં [સં.]
પૂન્ય; અર્ધને ચોખ્ય
અર્ધ્ય વિં મુદ્ધવાન (૨) પૂન્ય (૩) નં પૂન
અર્ધક વિં [સં.] પૂનનાર (૨) પું પૂનરી
અર્ધન નં, -ના સ્ત્રી [સં.] પૂન (૨)
કષાણે ચદન લગાડતું તે. -તું સં કિં
[સં. અર્ચ] પૂન કરવી
અર્ધા સ્ત્રી [સં.] અર્ધના. -ર્ધિત વિં
પૂજેલું; સન્માનેલું
અર્જ સ્ત્રી [સં.] અરજ (૨) ફરિયાદ
અર્જન નં મેળવવું-કમાવું તે
અર્જિત વિં [સં.] મેળવેલું; કમાયેલું
અર્ણવ પું [સં.] સમુદ્ર
અર્થ પું [સં.] હેતુ (૨) માયનો; સમભૂતી
(૩) ધન; સંપત્તિ (૪) ગરજ; પ્રયોજન
(૫) ધર્માદિ ચાર પુરુષાર્થોમાંનો બીજો.
ંકામ વિં [સં.] ધનની ઇચ્છાવાળું.
ંકારણ નં આર્થિક તંત્રની વ્યવસ્થા.
ંભાભીર્થ, ંભોરવ નં [સં.] અર્થનું
જાણ. ંધન વિં અર્થથી ભરપૂર.
ંતંત્ર નં આર્થિક વ્યવસ્થાનું તંત્ર.
ંદાસ પું પેસાનો શુભામ. ંભાસિ
સ્ત્રી અર્થની પ્રાપ્તિ; કમાઈ; લાભ.
ંમધ પું [સં.] શમ્ભોની રચના;
નિબધ, કાચ દત્યાદિ. ંખુદિ વિં
[સં.] સ્વાર્થી (૨) સ્ત્રી ધનની ઇચ્છા
(૩) આર્થિક રહસ્ય સમજવાની શુદ્ધિ.
ંમોધ પું [સં.] (ખરો) અર્થ સમજવો
તે. ંલક્ષી વિં અર્થને લક્ષનાડું. ંવાંદ
પું [સં.] વિધિપ વાક્યોમાં રુચિ કરાવવા

તે તે વિધિઓની સ્તુતિ દત્યાદિ કરવી
તે (૨) સ્તુતિ; તારીફ (૩) અર્થને
જીવનમાં મદદવ દેનાર વાદ. ંશાસ્ત્ર
નં [સં.] સંપત્તિગ્રાસ (૨) રાજનીતિ.
ંશાસ્ત્રી પું તે બલ્લનારો પુરુષ.
ંસાધક વિં [સં.] અર્ધ સાથે બેલું;
ઉપયોગી. ંસિદ્ધિ સ્ત્રી [સં.] ધારેલી
મતલબ પાર પાડવી તે (૨) ધનપ્રાપ્તિ.
-ર્થાત્ અં એટલે કે. -ર્થાનુસારી
વિં અર્થને અનુસરતું. -ર્થાર્થી વિં
[સં.] ધનલોભી (૨) સ્વાર્થી. -ર્થાંતર
નં બીજો અર્થ (૨) વિષય બદલાર
બોલતું તે. -ર્થી વિં [સં.] ગરજવાળું;
મતલબી (૨) ચાચક. -ર્થે અં માટે;
વાસ્તે [દરનાર
અર્દન વિં (૨) નં [સં.] નાશ કરનાર;
અર્ધ વિં [સં.] અડધું (૨) નં એકના
બે સરખા ભાગમાંનો એક. ંગોળ વિં
અડધું ગોળ (૨) પું (પૃથ્વીના) ગોળાનો
અડધો ભાગ; 'હેમિસ્ફિયર' (૩) ગોળ
આકૃતિનો અર્ધો ભાગ [ગ.] ંચંદ્ર પું
[સં.] અડધો ચંદ્ર (૨) હથેલીની અર્ધચંદ્ર
જેવી આકૃતિ (બાંચીમાંથી પકડી ધક્કો
મારવા માટે). ંજરતીચ-ચાચ પું
[સં.] અધુ આ અને અધુ પેલું એમ
કરી અનિશ્ચિત રાખતું તે. ંદગ્ધ
વિં અડધું બળેલું (૨) અધકચરા જ્ઞાન-
વાળું. ંનારીશ્વર પું [સં.] શિવનું
એક સ્વરૂપ-અડધું પુરુષ અને અડધું સ્ત્રી.
ંમાગધી સ્ત્રી પ્રાકૃત ભાષાનું એક
સ્વરૂપ. ંવિરામ નં વાક્યના અર્ધ-
અડધાની સવક સાડા વચ્ચે અમુક થોભવું
તે કે તેનું સૂચક (ઃ)ગાલું ચિહ્ન. ંસ્વર
પું ચ, ર, લ, કે વ અક્ષર. -ધાંગના
સ્ત્રી પતિનું અધુ અંગ-ધર્મપત્ની.
-ધાંગવાયુ પું લક્ષ્મી; પદ્માધાત
અધુ વિં જુઓ અડધું
અર્પણ નં [સં.] આપવું તે (૨) ભેટ કરવું તે.
ંપત્ર નં બક્ષિસનાડું (૨) અર્પણ-

પત્રિકા વપત્રિકા સ્ત્રીં અથ અર્પણ
 કથાના લેખ. -તું સં કિં [સ. અર્]]
 આપતું (૨) ભેટ કરવું
 અર્પિત વિં [સ.] અર્પેલું; અર્પાયેલું
 અર્પુક પું [સ.] વાદન (૨) આણુ પર્વત
 (૩) દગ કોટિ સખ્યા (૪) એક રોગ
 અર્જક પું [સ.] બાગક
 અર્ચમા પું [સ.] સ્થા (૨) પિતરોમાં
 મુખ્ય તે (૩) ઉત્તમ કાલ્પની [ન્યો.]
 અર્વાચીન વિં [સ.] આધુનિક
 અર્શ પું [સ.] એક રોગ; હરસ
 અર્હ(-હ)ત પું [સ.] પરમ જ્ઞાની; છુદ્ધ
 તીર્થ કર [જૈન, બૌદ્ધ]
 અર્હ વિં [સ.] સ્તુત્ય(૨) પૂજ્ય (૩) ઉચિત
 અલ અં [સ. મલ્] + ખચીત (૨) બસ
 અલક પું [સ.] વાળની લટ (૨) કેશ
 અલકમલક પું દેશવિદેશ
 અલકા સ્ત્રીં [સ.] કુબેરની નગરી. ંધિપ,
 -કેશ પું [સ.] કુબેર
 અલક્ષ(૦ક) પું[સ.]લાલ લાખ(૨)અજોત
 અલક્ષિત વિં [સ.] નદિ જોયેલું
 અલક્ષ્ય વિં [સ.] અદૃશ્ય(૨)નેમ વિનાનું
 અલ્પ વિં [સ. અલ્પ] અલ્પ (૨)
 પું અલ્પ [અલખતવાળું]
 અલખત સ્ત્રીં દોષત; ધન. નિયું વિં
 અલખનિરંજન પું અલ્પ નિમ્ન અલ્પ
 અલખવાદી વિં (૨) મું અલ્પવાદી
 અલગ વિં(૨)અં [સ. અલ્પ] નુદ (૨)દૂર
 અલગત સ્ત્રીં અગત્ય (૨) ઘડો; ઉનાહરણ
 અલગાર સ્ત્રીં [સુર્ગ. અલાર] પક્ષિ
 અલગારી વિં [કા.] સોખીન (૨)મસ્ત
 અલયું વિં + અગયું [નતનું વાદ્ય
 અલગોત નં [અ. અલ્પ] પાનાની
 અલછ સ્ત્રીં [સ. અલ્પ] ગરીબાર્થ
 અલક (લં) વિં નુઓ અલક
 અલ્લે પું [સ. અલ્પ] નુઓ અજોત
 અલ્પચલ્પ વિં અલ્પ [સુ]
 અલ્પવું સંકિં [સ. અલ્પ] આકાષવું; ગાંઠ
 અલ્પ(-પા)વું અંકિં લપાવું; છુપાવું

અલકા પું [કા.] કૃષીરનો અલ્પ
 અલકાઉ વિં [અ. અલ્પ] નકામું; કાલ્પ
 અલખત(ત, -તા) અં [અ. અલ્પ] ખચીત; ખેરાક; ૭૨૨
 અલખેલું વિં કાંકડું (૨) દરજી
 અલભ(-લ્ય) વિં [સ. અલ્પ] અપ્રાપ્ય
 અલભ અં [સ.] બસ; પૂરતું [નિરાવર
 અલભન્ત વિં [કા.] મસ્તાન (૨) પુષ્ટ અને
 અલભારી સ્ત્રીં [વો. અલ્પારી] કબાટ
 (૨) અનેક ખાનાવાળું તાક (૩) છાત્રલી
 (૪) ખાનાવાળો ઘોડો
 અલવણુ વિં [સ.] અલ્પ; મીઠા વિનાનું
 અલવયું અં કિં મૂળ રહેતું
 અલવાઈ વિં સ્ત્રીં નાના બચ્ચાવાળો
 (ગાય, ભેસ ઇં)
 અલ્પવાન નં [અ.] કોરવિનાની શાલ; કામળી
 અલવે અં લીલાએ, લહેરથી
 અલવેસર વિં પું અલખેય
 અલશ સ્ત્રીં નુઓ અલ્પ [સ્ત્રીં મદગતિ
 અલસ વિં [સ.] આળસુ (૨) મંદ. ંગતિ
 અલસાવું અં કિં [સ. અલ્પ] આળસવું
 અલકાર પું [સ.] ધરેલું (૨) શાળગાર (૩)
 શબ્દ અથવા અર્થની ચમત્કૃતિવાળી રચના
 (૪) તાન કે આલાપમાં વપરાતી સ્વરોની
 મધુર મૂલ્યની [સંગીત] ંશાસ્ત્ર નં
 અલકારનું શાસ્ત્ર; કાંચશાસ્ત્ર
 અલકૃત વિં [સ.] શાળગારેલું
 અલંગલંગ અં અલ્પ, વગર ટેકે [સુ]
 અલંધનીય, અલંધ્ય વિં [સ.] લાંચી -
 એળગી ન શકાય એવું
 અલંબુદ્ધિ સ્ત્રીં [મ.] છે એટલું બમ છે
 એમ માનવાની વૃત્તિ; સતોષ
 અલા સ્ત્રીં [અ. અલ્પ] આમાની
 અલાઉ વિં નુદ (૨) અમલ્યુ
 અલાણુવું અં કિં બેટનું માગરવું
 અલાણી સ્ત્રીં કુવાનું આલાણ
 અલાણુંકલાણું વિં આ અને તે
 અલાત નં [સ.] ખોરલું (૨) મશાલ. ૦અંક
 ખોરલું નેરથી ફેરવતાં લાસવું વર્ણ

અક્ષર વિં [અ. અક્ષર] નિર્ધન; દીન
 અક્ષાન નં [સ. અક્ષાન] દાથી ગાંધવાનો
 ખલો, દોરડું ઇં [કરાવું તે
 અક્ષાપચારી સીં પાળી રીને તોફાન
 ; અક્ષાખડા સીં ઝોડખપડ; નડતર
 , અક્ષાણુ(-ખૂ) સીં [સ.] કચીલખડી(ર)
 સંચારીનું વળકું
 અક્ષાયચી સીં એક જાતની હાગર
 અક્ષાયચો પું જુઓ અક્ષાયચી (ર)
 [તુ અક્ષાયચી] એક જાતનું કોપડ
 અક્ષાયદું(લા') વિં [અ. અક્ષાયદું] અક્ષાયદું;
 સિન્ન, જુડું
 અક્ષાયો વિં પું આકેલો, હરાયો(સાઠ)
 અક્ષાર (લા') સીં અક્ષગાર, લગાર
 અક્ષાવ પું મોહરમને અંગે આસપાસ
 નાચવા સળગાવો અંગે [કરવા તે
 અક્ષાવડાવેડા પું બં બં અક્ષાવડા કંઈ
 અક્ષાવડું વિં સાચાં જુડાં કરનારું(ર) ધાપનાં
 કરનારું (૩) નં સાચું જુડું (૪) ધાપણું
 અક્ષાવા અં [અ.] તે સિવાય; ઉપરાત
 અક્ષાહિં વિં જુઓ અક્ષાયદું
 અક્ષિ(-લી) પું [સ.] જમરો
 અક્ષિસ વિં [સ.] લિપ્ત નહિ તેડું
 અક્ષિયાની વિં આકા-હિયા ખાનદાનેડું
 અક્ષિંગ(-ગી) વિં [સ.] જાતિરહિત (ર)
 શરીર રહિત (૩) પું પરમાત્મા
 અક્ષી પું [સ.] જુઓ અક્ષિ
 અક્ષી સીં [દ. અક્ષિ-વા] સખી (૩) અં
 એક સ્ત્રીવાચક સંબોધન
 અક્ષી પું [અ.] ઇસ્લામના એક ખલીફ
 અક્ષીક વિં [સ.] અપ્રિય (ર) ખોટું
 અક્ષીલખ વિં સખ્યાળધ
 અક્ષુખડું નં જુઓ 'અક્ષુખડું'
 અક્ષુકે ફેરે અં આ ફેરે [કા.]
 અક્ષુણું વિં જુણું-મીઠા વિનાનું (ર) નં
 અવજુ ખાવાનું મત. -જુણું નં જાળવં એ
 મતના દિવસ
 અલેક (લે') પું જુઓ અલેક [હંકારું તે
 અલેક નં [મ.] સુકાન સીધું રાખીને

અલેખું વિં લેખા વિનાનું (ર) નકામું;
 અક્ષ. -જો અં અક્ષ; અલે(ર) પુષ્કળ
 અલેચો પું જુઓ અલેચો
 અલેણાભાવ પું, અલેણું નં લેણાદેણી
 ન દેણી તે; અલેણનાવ
 અલેતું (લે') વિં હલેતું, ઊકરવાદ
 અલેપ વિં [સ.] જુઓ અલિપ્ત
 અલેસ (લે') વિં અધેરવાળું (ર) ઉપરપકે
 ક્યાસ કર્યો હોય તેડું. ૦૮૫ પું વિં અલેકે
 ઠોનાર, ગપાટિયું
 અલેયાંખલેયાં નં બં બં આવારણાં
 અલેાકી વિં + અલૌકિક
 અલૌક્ય વિં [સ.] અદૃશ્ય (ર) અલૌકિક
 (૩) પરલોક બગાડે તેડું
 અલૌપ વિં અદરશ; હુમ
 અલૌલોલો અં [૧૧૦] જુઓ અળોળોળો
 અલૌકિક વિં [સ.] અદ્ભુત (ર) દિવ્ય
 અલકડી પું પાણીમાં ઓગળીને રાતા
 લીટમસને લીલો બનાવવાનો ગુણ ધરા-
 વતો પદાર્થ (ર) અલકડીના ગુણવાળું
 અલકડોધડ પું અલકડીના જેવા ગુણધોષ
 ધરાવનાર વનરપતિજન્ય જેવી પદાર્થ
 અલપ વિં [સ.] થોડું (ર) કુલેલક. ૦૮૬ લિક
 વિં થોડો વખત રહેનારું-ટકનારું જીવી
 વિં થોડો વખત જીવનારું (ર) થોડા વડે
 જીવનારું. ૦૮૭ વિં [સ.] થોડું જીવનાર.
 ૦૮૮ વિં ઓછામાં ઓછું, 'મિનિમમ'
 [મ.] ૦૮૯ વિં [સ.] જેનો ઉચ્ચાર
 કરવાં થોડો શ્વાસ બેઈએ તેવા (અક્ષરો)
 [બ્યા] (ર) નમાવું. ૦૯૦ પું વિં [સ.]
 થોડી બુદ્ધિવાળું, નૂર્ખાં (ર) સીં થોડી બુદ્ધિ.
 ૦૯૧ પી વિં [સ.] થોડાંજુ ૦૯૨ વિં
 વિં જુઓ અલપબુદ્ધિ. ૦૯૩ વિં નં
 અર્થ અલ્પની સમવડ ખાતર વાક્યમાં
 થોડું થોળવું તે કે તેનું રચન બતાવનારું
 (,) આરું ચિહ્ન. ૦૯૪ વિં
 અલપસંખ્યાવાળું. ૦૯૫ વિં થોડાથી
 સંતુષ્ટ થઈ જાય એવું. ૦૯૬ પું
 અલપ માણસ ('મહાત્મા'થી ઊલટું).
 -કપાદાર પું [સ.] થોડું ખાવું તે

અધ્યા(—દ્યૌ) અં. એક તુકારામયુ”
પુરુષવાચક સંબોધન (તુચ્છકારમાં
“અધ્યા” નંબાવં ૩૫ પણ સંબોધવા
મળે છે. જુઓ ‘અલી’ સીં સંબોધન)
અદ્વૈતકદ્વૈતક અં અધ્યરધંધર(ર) સીં
છોકરાંની એક રમત [કચ્છંબા
અદ્વૈતક (ક) વિં અલેતુ, નાદાન (ર)
અદ્વૈત પું [મ.] ખુદા; ઈશ્વર. ઓટલી,
ઓટી સીં આધારાણા છોકરાને હળમત
કરાવતાં ને થોડા વાગ આગળ અથવા
જોતી ઉપર રાખે છે તે. ઓટલા પું
[મ.] ખુદાતાલા. ઓની ગાય, ગાવડી
ગંધ્રં રાંક—ગરીબ સ્વભાવનું માણસ.
ઠાડુ અકંઠર રાંધ્રં [મ.] ઈશ્વર સદૃશી
મહાન છે

અદ્વૈતાયો પું જુઓ યોજાયો
અદ્વૈત્યાંઅદ્વૈત્યાં નં બં વં જુઓ
અવૈયાળવૈયાં

અવ અં હવે [૫]

અવ [સ] ઉપસર્ગ. ‘અરાગ’, ‘ઓધુ’,
‘નીચું’, ‘તુચ્છ’ એવા બાવમાં. હદાં
અવગુણ, અવકૃષ્ટા, અવગણ્યું, અવતાર
(ર) નિશ્ચિતતા બતાવે, હદાં અવધોષણા,
અવધારણા

અવકરા(—ળા) સીં જુઓ અવક્રિયા
અવકળા સીં વ્યાકુળતા (ર) અવકરા
અવકારા પું [સ.] આકારા; ખાલી જગા
(ર) પ્રસંગ; તક (૩) દેવ (૪) કુરસદ
અવધીણું વિં [સ.] બીખરાયેલું (ર)
ચૂકા થયેલું

અવકૃષ્ટા સીં [સ.] દંતરાણ, કફા મરણ
અવક્રિયા સીં [સ.] ઉલટી અસર; નુકસાન
અવગણના સીં [સ.] ઉપેષા, અવદા
અવગણ્યું સંકિં [સ.] મરગા [લેખામાં
ન લેવું [અવગતિ પામેલું

અવગત વિં [સ.] આવડેલું, જ્ઞાત (ર)
અવગતિ સીં [સ.] ખરાબ દરા; (મરણ
પણી) ખૂન—પ્રેત થયું તે; નરકમાં પડ્યું તે
અવગતિક(—યું) વિં [સ.] અવગતિને પામેલું

અવગાઠ વિં [સ.] નિમગ્ન; ગરક થયેલું
(ર) નીચું; જીકું

અવગાઠ પું, બં નં [સ.] ફૂળકી મારતી—
ગરક થયું તે (ર) સ્નાન. બું અંકિં
[સ.] અવગાઠ] નાડવું (ર) ફૂળકી માગવી
અવગુણ પું [સ.] દોષ; દુર્ગુણ (ર) ગેર-
ફાયદો (૩) અપકાર. —ણિયું, —ણી વિં
કૃત્ય (ર) દુર્ગુણી

અવગુંઠન નં [સ.] આચ્છાદન (ર) ભુરખો

અવગુંઠિત વિં [સ.] આચ્છાદિત

અવચલ પું [સ.] નિચલ (ર) નડતર (૩)

સસ્તમામનો લોપસૂચવતું (૩) આવું ચિહ્ન

અવધડ-સીં મુશકેલી (૨) વિં મુશકેલ

અવધોષણા સીં [સ.] ઢેરા [અનિંદ્ય

અવચનીય વિં [સ.] ન જોડવા થોડા (ર)

અવચિહ્ન નં [સ.] અશુભ ચિહ્ન

અવચિહ્ન વિં [સ.] જીકું પડેલું—પાડેલું

(ર) મર્યાદિત [(૪) વિરોધતા

અવચેદ પું [સ.] ભાગ (ર) મર્યાદા (૩) હેતુ

અવજરા પું જુઓ અપયગ

અવજોગ પું અશુભ મુદ્દત; અવયોગ

અવજ્ઞા સીં [સ.] અનાદર

અવટક સીં અડક

અવટાવું અંકિં જુઓ અટવાવું (ર) ચૂક

આવવી (૩) પૂંડાઈને એકરસ થયું

અવડ (વ) વિં ઉવડ; અવાવડું

અવડચવડ વિં કાચરકુચર

અવઢવ નં ઢચપચુપચું (ર) સીં ઓરનો

અવણુ વિં [સ.] અર્થ] ચાર વર્ણ બદારનું;

નીચું; ઊતરતું [કા.]

અવતારણુ નં [સ.] નીચે ઉતરવું તે (ર)

અવતાર; જન્મ (૩) ઊતારનો દાગ (૪)

ઉતારો, ઠાંચણ. અચિહ્ન નં ઉતારો

દર્શાવતું () આવું ચિહ્ન. —ણિકા

સીં [સ.] પ્રસ્તાવના; કૌશલ્યના. —કું

અંકિં [સ.] અવગુંઠનું કદનુકૂળ (૨) અવગ

અવતાર પું, નં [સ.] કાનું એક ક્ષેત્ર

(ર) ભાષાનું ક્ષેત્ર (૩) અદ્વૈત —

અવતાર પું [સ.] નીચે ઉતરવું તે

જન્મ, દેહધારણ (૩) જન્મારો (૪)
પૃથ્વી પર અવતરેના દેવ કે ઈશ્વર
ઠકાર્ય નંભગમનના અનંતારનું વિશિષ્ટ
કાર્ય -રી વિં અનંતારને લગતુ (૨)
ઈશ્વરી, દેવી

અવતીર્ણ વિં [સ] નીચે ઠાતરેલુ (૨)
અવતાર પામેતુ (૩) ઉતારારૂપે લીરેલુ
અવદશા સ્ત્રીં [સ] દુર્દશા, પડતી [પરાક્રમ
અવદાન નં [સ] દેવતાને જન્મારવેતે (૨)
અવધ વિં [સ] ન કહેવાય એલુ (૨) નિધ
અવધ (ધ) સ્ત્રીં જુઓ અવધિ
અવધ પું [હિં] અયોધ્યા પ્રાત ૦ પુરી
સ્ત્રીં અયોધ્યા

અવધાન નં [સ] લક્ષ, ધ્યાન (૨)
સમાધિ. -ની વિં [સ] આન - એકામતા
ની સન્નિવાહુ

અવધાર પું [સ] નિર્ણય - નિશ્ચય કરવો
તે (૨) મર્યાદાબાધવી તે (૩) અંખચીત
ઠણુ નં, ઠણુ સ્ત્રીં [સ] નિર્ણય, નિશ્ચય.
ઠણુ સંકિં [સ] ભવણું નક્ષો કરતુ (૨)
ધ્યાન દૂરંક તપાસલુ

અવધિ પું, સ્ત્રીં [સ] ૮૬ (૨) અત (૩)
નિશ્ચિત સમય [ભાષા

અવધી સ્ત્રીં અવધ-અયોધ્યાના પ્રદેગની
અવધીરણા સ્ત્રીં [સ] અનાદર

અવધૂત વિં (૨) પું [સ] જુઓ અવધૂત
અવધ્ય વિં [સ] વધને અયોગ્ય

અવનત વિં [સ] નીચું નમેતુ ઠકોણુ
પું 'ગેગલ ઓફ ડિપ્રેશન' [ગ] -તાંશ
પું 'ડિપ્રેશન' [ગ] -તિ સ્ત્રીં [સ] પડતી
(૨) નીચે નમતુ તે [દોષક્ર

અવનદ્ધ વિં [સ] બાધેલુ, મટેલુ (૨) નં
અવનવુ વિં [સ] અગિનવું નવી નવી જાતનું

૧૦) વિચિત્ર, આદ્યુત
અવનિ(-ની) સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી ઠાવ

નં [સ] પૃથ્વીની સપાળી ઠપાલ પું
[સ] રા ન ઠમ ઉલ નં [સ] આખી પૃથ્વી

અવનેજન નં [સ] હાથપગ પખાવવાનું
પાળી, ચરણોદક

અવપાત પું [સ] નીચે પડલુ-ઠાતરલુ તે
(૨) ખાડો (ખાડ કરીને હાથી પકડવાનો)
અવબોધ પું [સ] જાગૃતિ (૨) જ્ઞાન
અવભામ પું [સ] પ્રકાશ (૨) દેખાતુ તે
(૩) મિથ્યાજ્ઞાન

અવમાન નં, ઠની સ્ત્રીં [સ] અપમાન
અવયવ પું [સ] શરીરનો ભાગ (૨) આખી
વસ્તુનો વિભાગ, અશ (૩) સાધન (૪)
'ફેક્ટ' [ગ] -વી વિં [સ] અવયવવૈજ્ઞાન
અવયોગ પું [સ] અવલેગ, અશુભ મુદ્ધત
અવર સં [મ] હાતર (૨) વિં બીજું,
અન્ય (-) કનિષ્ઠ, ઠાતરલુ

અવઝઝવઝ પું, સ્ત્રીં આવળ
અવરથા અં જુઓ વૃથા [પ] [દ કાલુ
અવરાતુ અંકિં 'આવરતુ' નું કર્મ [ગ],
અવરેખ અં ખચીત [એ-આટો
અવરે સ્ત્રીં ધણા વસાણાવાળો સુવાવડીનો
અવરોધ પું [સ] અટકાયત (૨) રાજનું

અત પુર ઠક વિં [સ] રોમનાર

અવરોહ પું [સ] ઠાતરલુ તે (૨) ઠાયા
સૂર ઉપરથી નીચા સૂર ઉપર આવલુ તે

[સ ગીત] (૩) 'ડિરેક્ટિંગ ઓર્ડર' [ગ]
અવર્ણ વિં [સ] રગડીન (૨) અત્યજ

અવર્ણનીય, અવર્ણ્ય વિં [સ] વર્ણવી
ન શકાય એલુ ૨

અવલ વિં [અ અવલ] પહેલુ (૨) ઉત્તમ
ઠકારકુન પું મુખ્ય કારકુન

અવલક્ષણુ નં [સ] અપલક્ષણુ
અવલગ્ન વિં [સ] ચોટેલુ (૨) ચોટાટેલુ

અવલમંજલ સ્ત્રીં દંનકિયા, પાપદસ્ત
અવલમિવક સ્ત્રીં અહિનાની ઇલાવી તારીએ

જે રોકડ ત્યાહિ હોય તે (૨) વિપાર,
પેટી હત્યાહિ શર કરતી વખતની મૂડી

અવવળ પું [સ] આધાર ઠન અવલળ
(૨) મદદ ઠણુ સંકિં [સ] અવલળ

આધારે રહેલુ (૨) અંકિં લગ્ન
અવલિસ વિં [સ] ખરડાયેલુ (૨) અદ કારી

અવલેહ પું [સ] ચાળુ, ચાટો
અવલોક પું [સ] જોલુ તે કે તેની શક્તિ-

દષ્ટિ, ૦૧ નં [સ]. નિરીક્ષણ; તપાસ.
 ૦૧૬૧૨ પું અવલોકન કરનાર. ૦૧૬
 સંક્રિં [સ. અવલોક] અવલોકન કરતું
 અવલોકિતેશ્વર પું [મ.] એક બેધિસત્ત્વ
 અવશ વિં [સ] પરત્ત (૨) લાચાર
 અવશકન પું [સ. અવ+ગત્ત્વ], -નિયાળ,
 -નિયું વિં જુઓ 'અવશકન'મા
 અવશિષ્ટ વિં [સ] વધેતુ, બાકી રહેતું
 અવશ્યકત પું -નિયાળ, -નિયું વિં
 જુઓ 'અવશ્યકન'મા [(૨) ખડેર
 અવશીષ પું [સ] બાકી -રહેલો ભાગ
 અવશ્ય અં [સ. અવશ્ય] ૧૨૨; ખચીત.
 ૦૧૬ અં [મ] ખચીત જ. -શ્યંભાવિ
 (-ની) વિં [સ.] અવશ્ય બનવાનું એવું
 અવસન્ન વિં [સ.] ખિન્ન (૨) મૃત
 અવસર પું [સ.] તક (૨) સમય (૩) ટાણું.
 ૦૧૬૧૧ શંખ્રં દટાડો પાણી. કિતરકિયા
 અવસર્પિણી સ્ત્રીં [સ] ધણો લાભો. સમય-
 ૧૦૦૦, ૦૦૦, ૦૦૦, ૦૦૦, ૦૦૦ સાગરવર્ષો
 જેટલો કાળ [જૈન]
 અવસાત અં હમણા જ (૨) એકાએક
 અવસાદ પું [સ] ખેદ (૨) નાશ
 અવસાન નં [સ.] અત (૨) મોત
 અવસ્તા સ્ત્રીં [વા. ઉત્તર] જ્ઞાન (૨)
 પારસીઓનું મૂળ ધર્મપુસ્તક
 અવસ્થા સ્ત્રીં [સ] સ્થિતિ, દશા (૨)
 આયુષ્યના પેશાભાગ (૩) ૧૫૫ ૦૫૫૫૫
 નં [મ] જીવનની ચાર અવસ્થાઓ તે-
 બાળ, હોમાર, ચીવન અને જરા. ૦૧૬
 નં [સ.] જાતિ, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ.
 ૦૧૬ નં સુષુપ્ત અને દૃષ્ટ. -સ્થાંતર
 નં [સ.] બીજી અથવા બદલાયેલી
 અવસ્થા -સ્થિતિ વિં [મ] રહેતું, વસેતું
 અવલેખન નં, -ના, અવલેહા સ્ત્રીં [સ]
 અનાદર; અવગણના. -તું અં કિં
 [સ. અવલે] અવગણું [અવળું
 અવળા વિં (એકું બાળે વપરાય છે)
 અવળકે પું તરફિયું. વધતું
 અવળચંદાઈ સ્ત્રીં અવળચંદાણું

અવળચંદું વિં કહે તેથી બાલકે કરનારું
 (૨) અડપણાખોર
 અવળપ સ્ત્રીં અવળપણું
 અવળપ ચક્ર નં એસતે પચકે કશું અવળું
 થઈ જતું તે (૨) વાર વાર (પાંચ વાર)
 એવી ને એવી વિટબણા આવી પડતી
 તે (૩) સાડું કરવા જતા ધોળું થઈ
 જતું તે [લા.]
 અવળવાણી સ્ત્રીં વાચ્યાપંથી બ્રહ્મદો
 અર્થ સૂચવતી વાણી, નહં વાણી (૨)
 અંદુ બોલતું તે (૩) અશુભ વાણી
 અવળાઈ સ્ત્રીં આઘાઈ; કહે તેનાથી
 ધોળું કરવાની ટેવ (૨) દહીઝાઈ
 અવળાસવળા અં બલદસ્યલ
 અવળાસવળી સ્ત્રીં એક વેલ (૨) અં
 અવળું ને સવળ એ કમમાં
 અવળાયું નં અદરપરતુ ઢંકણું
 અવળું વિં બહુ, બાલકે (૨) વાકું; આકું.
 ૦૧૬૧૧ વિં ધીપુ થતું [ચાટો
 અવળી સ્ત્રીં જુઓ અવળ; મુવાવડીનો એક
 અવાક વિં [સ.] નૂક, સ્તંભ
 અવાક વિં વાક -સત્ત્વ વિનાનું
 અવાચ વિં [સ] વાચા વિમાન. ૦૬ વિં
 મૂઝુ (૨) બેમાન. -ચી સ્ત્રીં હેંચી;
 હચકું. -ચે વિં [સ.] અવપચ (૨) ન
 વ ચાય એવું
 અવાજ પું [વા. અજાત] બ્રહ્મ; રાખ
 (૨) ઘાટો, નાદ. -જ વિં અવાજવળું
 (૨) પું તોપ બદલ ફેરનારું (૩) સ્ત્રીં
 બાલકનો કંઠ [સ્ત્રીં ખોટો રસ્તો
 અવાટ વિં વાટ પડેલી ન હોય તેવું (૨)
 અવાકું નં આક; બાલક
 અવાટો (વા) પું જુઓ દવાટો
 અવાક વિં કપાય નહિ તેવું (૨) કાપે
 નહિ તેવું, છૂટું
 અવાક વિં શેરડીના વાવેલું વિનાનું
 અવાક પું, નં જે હોમા યાત્રકા વચ્ચે
 નૂકેણ લાકડું. જેની આસપાસ ચળવલ
 કરી લેવામા આવે છે

અવાણુ સ્ત્રીં હીં છા; ચાઘ (ર) ગુણ્ય;
 નત. ંપું સંકિં હીં છા ઉપરથી
 પારખ કરી (બજાઈની) [વારાફરતી
 અવારનવાર અંપ્રસંગોપાત્ત; કદી કદી (ર)
 અવાયં વિં [સ.] વારી ન રાકાય તેવું; અટલ
 અવાવરું વિં બહુ વખતથી વપરાયા
 વિનાનું; અવડ [નહિ તેવું
 અવાસ્તવ(-વિક) વિં [સ.] વાસ્તવિક
 અવાળું પું; નં [ર. અવાડમા] દાતના
 પારા - પીડિયા [આની જણ
 અવાંતર વિં [મ.] અદરનુ (ર) વચમા
 અવિકલ [સ.] (-ળા) વિં અખડ (ર) વ્યાકૃત
 નહિ એવું
 અવિકાર વિં [મ.] વિકારરહિત (ર) પું
 વિકારનો અભાવ. ંક વિં રાખના
 અગમા ગુણ કે વૃદ્ધિનો ફેરફાર ન થાય
 એવું (પ્રત્યય) [બ્યા.]. -રી વિં અવિકાર
 (ર) નતિ કે વચનને લીધે રૂપમાં ફેરફાર
 ન થાય એવું (પદ) [બ્યા.]. (૩) 'કોન્ટ્રાટ';
 'ઇનવેરસેબલ' [ગ.]. -યં વિં જ્યાં
 વિકાર થઈ શકે નહિ એવું
 અવિચલ [સ.] (-ળા) વિં ચળે નહિ એવું;
 રિચર (ર) નિત્ય
 અવિચાર પું [મં.] વિચાર-વિવેકનો
 અભાવ. -રિતા સ્ત્રીં મૂખંતા; અવિચારી-
 પણું. -રી વિં [સં.] વિચાર ન કરે એવું;
 ઉતાવળિયુ
 અવિચિત્ત વિં [સ.] અખંડ (ર) સતત
 અવિચ્છેદ વિંછેદી પ્રકૃતિ ન પાડી રાકાય તેવું
 અવિધા સ્ત્રીં [સ.] અજ્ઞાન (ર) માયા [વેદાંત]
 અવિધવા નવમી સ્ત્રીં [સ.] ભાદરવા
 વદ ૬; ડોસીઓની નોમ; સૌભાગ્યવતી
 મરી ગયેલી સ્ત્રીઓનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ
 અવિનય પું [મ.] અસંબધતા. -યી વિં
 અસંબધ
 અવિનાભાવ પું [સ.] એકબીજા વિના રહી
 કે દોઈ ન રાકે એવો ભાવ કે લક્ષણ
 અવિનાશ (-શી) વિં [સં.] અવિનાશિનું
 અમર; અક્ષય; નિત્ય

અવિભક્ત વિં [સ.] એકપ(ર) મજિયાદું
 અવિભાજ્ય વિં [સં.] વિભાજન પરી શકે
 એવું (ર) શેષ રાખ્યા વિના બગાય નહિ
 એવું [ગ.]
 અવિધોગમત નં [સ.] માગદાર મુદ્દાને
 દિવસે સ્ત્રીઓ અરેધ્ય વ્રત કરે છે તે
 અવિરત વિં [મં.] નિરંતર, અનત
 અવિરામ પું [સં.] વિરામનો અભાવ (ર)
 અં સતત
 અવિવાહિત વિં [સં.] કુંવારું
 અવિવેક પું [સ.] વિચારશન્યતા (ર)
 અવિનય - છી વિં અવિચારી (ર) અસંબધ
 અવિધ્યાન્તા વિં (ર) અં [સ.] અયાદ, સતત
 અવિધ્યાન્સ પું [સ.] વિધ્યામનો અભાવ
 અવેજ પું [મ. રવા] ખદ્યો; સાદા જોડણી
 કિંમતનો માલ (ર) નાણુ; મૂઠી. -જ વિં
 ખદ્વામાં કામ કરનારું (ર) સ્ત્રીં -ની
 જગાએ - ખદ્વે હોવું તે
 અવેડો (વે) પું જુઓ અવાડો; ઉવેડો
 અવેષ વિં [સ.] ખોટાંપણ વિનાનું
 અવેર પું દેખરેખ; દાખ (ર) કરકસર
 અવેર (વે) નં [સ. અવેર] વેરનો અભાવ
 પ્રેમ [જગતવું
 અવેરવું સં કિં મુશ્કવરિયત રાખવું;
 અવેરાટ પું ગમગાડ
 અવેરું વિં ગમરાદિયુ
 અવેવ પું + જુઓ અવયવ
 અવેવતા સ્ત્રીં [જુઓ અવસ્તા] અવસ્તા
 (ર) તેની પ્રાચીન ભાષા
 અવેળા સ્ત્રીં મેદાનો પાતળો શીરો [જેન]
 અવેળું અં દવખતે (ર) અંતઃક્રિયાળ
 અવેષ વિં [મ.] વિધિ વિનાનું (ર) સાત્રે
 માન્ય નહિ કરેલું (૩) બધારાજવિરુદ્ધ
 અવેર નં [સ.] જુઓ અવેર નં
 અંયક્ષત વિં [સ.] અરપણ (ર) અદૃશ્ય (૩)
 અજ્ઞાત; રિશિષ્ટ સંખ્યા ન ખતાવનાર
 (રાશિ) [ગ.] (૪) નં ક્ષણ; પરમાત્મતત્ત્વ
 (૫) મૂળ પ્રકૃતિ
 અવ્યયિચાર પું [સ.] નિત્ય સાદચર્ય (ર)

એકનિષ્ઠા; વક્ષાસી. -રીં વિં એકનિષ્ઠ
 (૩) બધી વખતે એકસરખું
 અન્યથ વિં [સં.] ન બદલાય એવું; સાચત
 (૨) નં જેને જાતિ, વચન કે વિભક્તિના
 પ્રત્ય ન લાગે તેવો શબ્દ [બ્યા.]
 અન્યવસ્થા સ્ત્રીં [સં.] વ્યવસ્થાનો અભાવ;
 ગોપાળો. -સ્થિત વિં [સં.] વ્યવસ્થિત
 નહિ તેવું [શકે એવું
 અન્યાખ્યેય વિં [સં.] બ્યાખ્યા ન થઈ
 અન્યાજ વિં [સં.] નિષ્કપટ; સરળ
 અન્યાપાર પું [સં.] કામધંધાનો અભાવ
 (૨) પોતાનું કામ નહિ તે [અભોય
 અન્યાહત વિં [સં.] બ્યાહત નહિ એવું;
 અશક્ત વિં [સં.] નબળું; કમતાકાત. -કિત
 સ્ત્રીં [સં.] રાક્ષિનો અભાવ; નબળાઈ (૨)
 ગન્તુ-તાકાન ન હોવી તે
 અશક્ય વિં [સં.] અસંભવિત
 અશય વિં રાગ વિનાનું
 અશન નં [સં.] ખાવું તે; ભોજન
 અશનાઈ સ્ત્રીં [ફા. માધારી] આશનાઈ; ચારી
 (૨) અક્રયાણું
 અશનિ સ્ત્રીં [સં.] વીજળી
 અશણ્દ વિં [સં.] નિરાશ્વ; નીરવ (૨)
 શબ્દમાં નહિ વ્યક્ત થયેલું (૩) નં બહા
 અશરણુ વિં [સં.] નિગધાર. અશરણુ
 વિં અશરણના શરણરૂપ (પ્રભુ)
 અશરફી સ્ત્રીં [વ. અશરફી] સોનામહેર
 અશરાફ વિં [મ.] ઈમાનદાર. -ફી સ્ત્રીં
 ઈમાનદારી
 અશરીર (-રી) વિં [સં.] શરીરરહિત (૨)
 દેવી (વાળી) (૩) પું કામદેવ (૪) બ્રહ્મ
 અશસ્ત્ર વિં [સં.] હથિયાર વિનાનું
 અશંક (-કિત) વિં [સં.] શંકારહિત
 અશાત સ્ત્રીં અશાંતિ. અન્ના સ્ત્રીં અશાંતિ
 (૨) ઉલ્લ રન. -તા સ્ત્રીં [સં.] અશાંતિ
 અશાસ્ત્ર (-સ્ત્રીય) વિં [સં.] શાસ્ત્રવિરુદ્ધ
 અશાંત વિં [સં.] શાંતિરહિત (૨) તોફાની
 (૩) ચંચળ. -તિ સ્ત્રીં [સં.] શાંતિનો
 અભાવ (૨) તોફાન; બખેડો

અશિક્ષિત વિં [સં.] શિક્ષિત નહિ એવું
 અશિવ વિં [સં.] અશુભ; અકલ્યાણકારી
 (૨) નં અકલ્યાણ
 અશિષ્ટ વિં [સં.] શિષ્ટ નહિ એવું; આમ
 અશુચિ વિં [સં.] અશુદ્ધ (૨) સૂતકી
 અશુદ્ધ વિં [સં.] અપવિત્ર (૨) મહિન (૩)
 ભૂલભરેલું. -દ્ધિ સ્ત્રીં [સં.] મહિનતા
 (૨) શુદ્ધ દ્રવ્યમાં તેના સિવાયનો પદાર્થ;
 'ઈન્દ્રપુરિદી'
 અશુભ વિં [સં.] અમ ગત (૨) મરણને લગતું
 અશુ- (સું) વિં [સં. દંદર] આલું; એવું [પ.]
 અશૌચ વિં (૨) અં [સં.] પૂરેપૂરું
 અશૌચિયો પું એક વનસ્પતિ-ઓષધિ
 અશો (-ષો) વિં [ફા.] પવિત્ર. ઓઈ
 સ્ત્રીં પવિત્રતા
 અશોક પું [સં.] હર્ષ; આનંદ (૨) લાલ
 ફૂલ થાય છે એવું એક ઝાડ (૩) એક
 રાત્ર (૪) વિં શોકરહિત
 અશોચ વિં [સં.] શોક ન કરવા યોગ્ય
 અશોચ નં [સં.] અશુદ્ધિ (૨) સૂતક
 અશકર અં ધણું કરીને; આખરે
 અશમ પું [સં.] પથ્થર. ૦૨ વિં [સં.]
 પથ્થરવાળું; ખડકમય (૨) પું પથ્થર.
 ંરી સ્ત્રીં [સં.] પથરી (એક રોગ).
 -શ્મંતક પું [સં.] એક જાતનું ઘાસ
 (જેમાંથી પ્રાચીન કાળમાં બ્રાહ્મણો
 મેષબા બનાવતા હતા) (૨) ચૂલો (૩)
 એક ઝાડનું નામ. -શ્મા પું [સં.] પથ્થર
 (૨) પહાડ (૩) વજ. -શ્મારોહણુ નં
 વિવાહવિધિનો એક ભાગ (જેમાં કન્યાને
 પથ્થર હાથર પગ મુકાવી પાતિપ્રત્યમાં
 તેના જેવી રહવાનું કહેવામાં આવે છે.)
 અશ્વદ્ધા સ્ત્રીં [સં.] અનારયા; અવિધાસ
 અશ્વવણિય, અશ્વોચ વિં [સં.] ન
 સાંભળવા યોગ્ય (૨) ન સાંભળી શકાય એવું
 અશ્વંત વિં [સં.] યાકયા વિનાનું; અઠ-
 કયા વિનાનું
 અશ્વ પું [સં.] આંતુ [એવું
 અશ્વત્થ પૂર્વ વિં [સં.] પૂર્વ નહિ સાંભળેલું

અશ્રુપાત પું આંસુ પાડવાં તે
 અશ્રુક્ષીલ વિં [સં.] બીજત્સ
 અશ્રુભા(-પા) [સં.] સોં નવમું નક્ષત્ર
 અશ્રુ પું [મં.] ઘોડો. ંગંધા સોં એક
 વનસ્પતિ; આસપ. ંશ્રીવ પું એક રાક્ષસ
 (૨) વિષ્ણુનો એક અવતાર. ંશ્ર્યા સોં
 ઘોડાની સંભાળ
 અશ્રુત્ય પું [સં.] પીપળો
 અશ્રવપાલ (ંક) [સં.] -ળ પું ઘોડાનું
 પાવન કરનાર; ખાસદાર
 અશ્ર્વમંત્ર પું [સં.] જેથી ઘોડો પવનવેગે
 ચાલે એવો મંત્ર
 અશ્ર્વમેધ પું [સં.] એક યજ્ઞ (જેમાં દિગ્વિજય
 કરી આવેલા ઘોડો હોમવામાં આવતો)
 અશ્ર્વમેવ અં + [પ.] જુઓ અવરથમેવ
 અશ્ર્વવાર પું [સં.] ઘોડેસવાર
 અશ્ર્વાવધા સોં ઘોડા પારખવાની, કેળ-
 વવાની તથા ચલાવવાની વિદ્યા
 અશ્ર્વશાલા [સં.] (-ળા) સોં ઘોડાનો તમેલો
 અશ્ર્વાશ્વ વિં [સં.] ઘોડા ઉપર સવાર થયેલું
 અશ્ર્વાશ્વણુ નં [સં.] ઘોડા ઉપર સવારી
 કરવી તે
 અશ્વિની સોં [સં.] પહેલું નક્ષત્ર (૨) ઘોડી
 અશ્વિનીકુમાર પું [સં.] દેવાના બે વેદ
 અષા(-સા)ડ પું [સં.] અષાઢ વિક્રમ
 સંવતનો નવમો મહિનો [એક નક્ષત્ર
 અષાઢ પું [સં.] અષાઢ. -ઢા સોં [સં.]
 અષો વિં [મોલા] અશો; પવિત્ર (જરથુષ્ટ્ર).
 ંઈ સોં અશોઈ; પવિત્રતા
 અષ્ટ વિં [સં.] આઠ. ંક નં [સં.] આઠનો
 સમુદાય. ંકણુ પું [સં.] બ્રહ્મા.
 -કેશ્વણુ વિં આઠ શુભ ચિહ્નોવાળો
 (ઘોડો) [ચાર પગ, કપાળ, છાતી, ખાંધ
 તથા પૂંછડી જેના ઘોળાં હોય તે] ંકોણુ
 પું [સં.] આઠ ખૂણવાળી આકૃતિ. ંકોણુ
 (-ણી) વિં આઠ ખૂણવાળું. ંકુણુ
 પું [સં.] બ્રાહ્મણોમાં આવરથક એવા
 આઠ ગુણ-દયા, ક્ષમા, અનસૂયા, શૌચ,
 અનાયાસ, મંગલ, અકાર્પણ અને

અસ્પૃહા. ંદ્વિશા સોં ચાર દિગ્ગો
 અને ચાર ખૂણાઓ, મળીને આઠ
 દિશાઓ. ંદ્રંથ નં [મં.] યજ્ઞમાં જરૂરી
 આઠ પદાર્થ: પીપળો, ડામરો, પીપળ,
 ખાખરો તથા વડ એ પાંચનું સમિધ
 તથા તલ, ખીર અને ધી. ંધા અં
 [સં.] આઠ પ્રકારે. ંધાતુ સોં [સં.]
 આઠ ધાતુઓ-સોનું, રૂપું, તાંબુ, કપ્પર,
 પીત્તળ, સીસું, લોહ અને પારો. ંધક
 પું [સં.] આઠ પગવાળો તે-કરોળિયો.
 ંધૂતદ્રંથ નં પૂનમા ઉપયોગી આઠ
 પદાર્થો-પાણી, દૂધ, ધી, દહીં, મધ, દહાં,
 ચોખા તથા તલ. ંમધાન પું આઠ
 પ્રકારના મત્રી-પ્રધાન, અમાત્ય, સચિવ,
 મંત્રી, ધર્મધ્યક્ષ, ન્યાયાશાસી, વેદ અને
 સેનાપતિ. ંભુજા સોં આઠ ભુજવાળી
 મહાસક્તી. ંમ વિં [સં.] આઠમું (૨)
 સોં લાગલાગટ આઠ ટંકના ઉપનાસનું
 મત; અઠમ [જેન]. ંમહાશિવ પું આઠ
 પ્રકારના મોટા વ્યાધિ-વાત, અરમરી,
 કૂચ, મેલ, ઉદર, ભગંદર, અર્ગ અને
 સંઘડણી. ંમહાસિદ્ધિ સોં આઠ
 મહાસિદ્ધિઓ-અશ્વિમા, મહિમા, ગરિમા,
 લધિમા, પ્રાપ્તિ, પ્રાકાશ્ય, ઈશિત્વ અને
 વશિત્વ. ંમંગલ [સં.] (-ળા) વિં
 જુઓ અષ્ટકલાણી (૨) નં રાજ્યાભિષેક
 વખતે જરૂરી ગણાતી આઠ શુભ વસ્તુઓ-
 સિંહ, વૃષભ, ગરુડ, પૂર્ણિદેહ કુંભ, પંખો,
 નિશાન, વાદ્ય અને દીપ; અથવા બ્રાહ્મણ,
 અગ્નિ, ગાય, સુવર્ણ, ધૂત, સૂર્ય, જળ અને
 રાત્રિ (૩) પુનર્કમ; નાતકું. ંમી સોં [સં.]
 આઠમ. ંમૂર્તિ (-ર્તિ) પું [સં.] શં કર;
 મહાદેવ (પૃથ્વી, જલ, તેજ, વાયુ, આકાશ,
 સૂર્ય, ચંદ્ર અને ઋત્વિજ-એવાં આઠ
 રૂપવાળાં). ંરસ પું [સં.] આઠ રસ-
 શૂગર, હારથ, કુણુ, રોદ્ર, તીર, ભયાનક,
 બીજત્સ અને અદ્યુત. ંસોભાંય નં
 બં વં સેનામાં સિંહર, કપાળે ચાંદસો,
 આંખમાં કાંચળ, નાકે વાળી, કાને કંઈક,

કોઠમાં કીડિયાસેર, હાથમાં ચૂડા કે
બગડી, અને પગમાં અઘાસિયાં—એ આઠ
સૌભાગ્યવતીનાં ચિહ્નો. —ષ્ટપદ અં
આડુ અવળુ; અગડ'બગડ; ખડુખોડુ'

અષાદશ વિં [સં.] અઠાર
અષાધ્યાયી વિં [સં.] આઠ અધ્યાયવાળું
(૨) સ્ત્રીં પાણિનિનું વ્યાકરણ
અષાપદ પું [સં.] કરોળિયો
અષાવક વિં [સં.] આઠે વાંકાં અંગવાળું;
કરપુ; હખડુ' (૨) પું એક ઋષિ
અષાપું અંકિંકણાં; પીણાં (૨) હિજરાં
(૩) પગતાં

અષાંગ વિં [સં.] આઠ અંગવાળું (૨) નં
શરીરનાં આઠ અંગ, જેના વડે હંડવત્
પ્રણામ કરવામાં આવે છે તે (આઠ અંગો-
બે હાથ, બે પગ, બે ઢીચણ એ છ અને
છાતી તથા કપાળ કે વાચા તથા મન;
અથવા હાથ, પગ, ઢીચણ, છાતી, માથું,
મન, વાળી અને દહિ). ંચોગ પું ચમ,
નિયમ, આમન, પ્રાણાયામ પ્રત્યાહાર,
ધ્યાન, ધ્યાન અને સમાધિ—એ આઠ
અંગયુક્ત યોગ

અષ્ટિક્ષ્ણ (-ળ) નં અંદરનું ક્ષણચમ' કક્ષણ
હોય એવું ક્ષણ; 'કૂંપ' (કેરી, જોર ઇં.)
અસક્ત વિં [સં.] આસક્તિ વિનાનું
અસત વિં [સં.] ન હયાત; કાલ્પનિક (૨)
ખોટું (૩) ખરાબ (૬) નં શન્ય (૫) અસત્ય
અસતી સ્ત્રીં [સં.] વ્યભિચારિણી સ્ત્રી
અસત્ય વિં [મં] નિઃસત્ય; માલ વિનાનું
(૨) નં અભાવ; ન હોવું તે (૩) અસત્ય
(૪) ખરાબપણું; દુષ્ટતા

અસત્ય વિં [સં.] ખોટું; ભૂલું (૨) કાલ્પનિક
(૩) નં ભૂલણું
અસન [સં.] , એક સ્ત્રીં એક ઔષધિ
અસખાખ પું [મં.] સરસામાન
અસભ્ય વિં [સં.] અવિનયી; જંગલી
અસમર્થ વિં [સં.] સમર્થ નહિ તેવું
અસમાન વિં [સં.] સરખુ નહિ એવું (૨)
સપાટ નહિ એવું. ંતા સ્ત્રીં

અસર સ્ત્રીં [મં] વસ્તુનો (સારા કે માટે)
પ્રભાવ કે છાપ પડે યા ગુણ અવગુણ
દાખવે તે; પરિણામ; લાગણી. ંકારક,
ંકારી વિં અસર કરે એવું ,

અસરાર નં [મં] ખાનગી વાતચીત (૨)
હૂપો હેલ (૩) હોડકપદ

અસલ વિં [મં. ગણ] મૂળ (૨) પ્રાચીન (૩)
ઉત્તમ (૪) ખડું; સાચું (૫) અં પહેલાં.

ંનું, —દી વિં અગાઉનું; પુરાણું; મૂળ
અસવણું વિં [સં.] ભિત વણું—ભતિનું
અભવાર પું [કા.] થોડેસવાર. —રી સ્ત્રીં
સવારી [અસતા પ.]

અસલ વિં [સં.] ન સહી શકનાર (૨)
અસહકાર પું [સં.] સહકાર—સંબંધ ન

રાખતો તે (૨) અંગેજ સરકાર સાથે
સહકાર ન રાખવાની ગાંધીજીએ શરૂ
કરેલી એ નામની હાલત. —રી [સં.] વિં
અસહકારને લગત (૨) પું અસહકારમાં
જોડાયેલો માણસ

અસહાય વિં [સં.] સહાય વિનાનું (૨)
નિરાધાર [અનુદાર

અસહિષ્ણુ વિં [સં.] સહન ન કરે તેવું (૨)
અમદ્ય વિં [સં.] સહી ન શકાય એવું

અસંખ્ય (—ખ્યાત) વિં [સં.] અગણિત
અસંગ વિં [સં.] સંગ—આસક્તિ રહિત (૨)

સોખત વિનાનું; એકલું (૩) પું અનાસક્તિ
અસંગત વિં [સં.] મેળ ન ખાધ એવું;

પરસ્પર—વિરોધી (૨) અનુચિત
અસંગરો પું સોખત વિના સોરણું તે

અસંગી વિં [સં.] ત્યાગી; વેશગી
અસંગુષ્ઠ વિં [સં.] અસતોષવાળું

અસતોષ પું [સં.] સતોષનો અભાવ
અસંપ્રસાદ વિં [સં.] નિર્વિઃકલ્પ (સમાધિ)

અસંખદ વિં [સં.] સંખદ નહિ એવું
(૨) અર્થશન્ય (૩) અનુચિત

અસંભવ પું [સં.] અશક્યતા (૨) વિં
અસંભવિત. —વિત વિં અશક્ય

અસંભાવ્ય વિં [સં.] અકલ્પ્ય
અસંમત વિં [સં.] અમત નહિ

અનંયમ પું [સ] અંયમનો અભાવ
 અનંદકારિતા સ્ત્રીં [સ] અસરકારીપણું
 અસંદકારી વિં [સ.] સરકાવગરનું
 અનંદજૂત વિં [સ] અગિય, સન્ધારરહિત
 અમાડ પું જુઓ અપાડ [લોકોત્તર
 અસાધારણ વિં [સ] અસામાન્ય (૨)
 અમાધુ વિં [મ] દુષ્ટ, ખગળ
 અસાધ્ય વિં [સ] સાધી ન શકાય એવું
 (૨) સિદ્ધ ન થઈ શકે એવું (૩) જોના છલાગ
 ન હોય તેવો (દોષ) [સમય વિનાનું
 અનામયિકવિં [સ] કવચતનુ (૨) નિર્ણીત
 અસામાન્ય વિં [સ.] અસાવારણ
 અસાર વિં [સ] સાર વિનાનું (૨) નિરર્થક
 (૩) તુચ્છ (૪) પું સારનો અભાવ
 અમારો પું વગ દીરેલો દેશમનો તાર
 અસાવધ (-ધાન) વિં [સ. અસાવધાન]
 સાવધ નહિ એવું
 અસાવળી સ્ત્રીં એક ભતતું વસ્ત્ર
 અમાહાર્ય, અમાહ્ય વિં [સ] અસહાય,
 નિરાધાર
 અસાળિયો પું જુઓ અશેળિયો
 અમાંત્રત વિં [સ] પ્રાચીન (૨) અધ્યાત્મ
 અસાંમતું વિં ધીરજ વિનાનું, રક્ષાટિયું
 અગ્નિ સ્ત્રીં [સ] તવવાર
 અસિત વિં [સ] કાળું, શ્યામ (૨) નીલ (૩)
 પું એકઋષિનુનામ ઠા સ્ત્રીં [સ] નાગણ
 અનિદ્ધ વિં [સ] નહિ સધાયેલું, અપૂર્ણ (૨)
 પુરવાર નહિ થયેલું
 અસિધારામત નં [સ] તલવારની ધાર
 પરચાલવાજેલું કઠણ મત
 અસિપત્ર નં [સ.] તવવારનું ફળ કે મ્યાન
 (૩) ધારદાર પાનાની એક વનસ્પતિ (૩)
 શેરડી (૪) એક નરક
 અન્નિવતા સ્ત્રીં તરવારનું ફળ
 અમીમ વિં [સ.] સીમા વિનાનું, ખેદદ
 અમીલ વિં [મ.] ભતવાન, અસારાફ (૨)
 સાલસ (૩) પું કુળ (વૃક્ષીવનો)
 અમુ પું [સ] પ્રાણ
 અમુખ નં [સ] દુખ (૨) જેએની

અમુર પું [સ] દેવ, રાક્ષસ. -રાચાઈ
 પું અમુરનો આચાર્ય - શુક્રાચાર્ય.
 -રાધિપ (વતિ) પું [સ] અમુરનો
 રાજ (૨) બનિરાજ
 અમું વિં + જુઓ અમું, આતુ, એવું
 અમૂમ વિં સૂમ નહિ તેવું; દહાડ
 અમૂયા સ્ત્રીં [સ] અદેખાઈ (૨) પાનકાના
 ગુણોમા દોષ શોધવા તે (૩) કોષ
 અમૂ (-અ) અં [મ] ઉત્તર = સાજી મોટું
 અમૂર્થ વિં [મ] સૂય વિનાનું
 અમૂર્દે પું એક જાડ
 અમેમસે અં [મ. મિપ - 'મસ' નું ક્રિત્વ]
 કોઈ પણ મસે - બહાને [અખંડ
 અદખલિત વિં [મ] રખલન વિનાનું (૨)
 અસ્ત પું [સ] આયમતુ તે (૨) પડતી (૩)
 નાગ, મરણ. ંમાન વિં આયમતુ
 અસ્તર નં [વા.] અદરનું પડ (ડગલા છંનું)
 અસ્તરિયું નં [સ] સંગિ] સોનામદોર
 અસ્તરો પું [ફા] ઉત્તરજી વાળ કાઠવાનું
 જોખર, અસો [ભિત્ર, રકેતફે
 અસ્તંચસ્ત વિં [સ. અસ્ત+ચ્વત્] છિત્ર-
 અસ્તંગત વિં [સ] અસ્ત પામેલું
 અસ્તાર્ધ સ્ત્રીં [સ. અસ્તાર્ધ] કુપ્પદના ત્રણ
 ભાગમાનો પહેલો (અન્તાર્ધ, અંતરો અને
 આસોગ) (૨) દાગ, રાગ
 અસ્તાર્યલ [સ.] (-ળ) પું સૂય જેની
 પાછળ આયમે છે તે કાલ્પનિક પર્વત
 અસ્તિ સ્ત્રીં [સ] હયાતી, હસ્તી ન્વ નં
 [સ] અસ્તિ, હયાતી
 અસ્તુ અં [સ] નહે, ખેર (૨) 'તારા માત્રા
 પ્રમાણે થાઓ' એના અર્થનો દહુગાર
 અસ્તેય નં [સ] ચોરી ન કરવી તે. ંમત
 નં અગ્નેયનું મત, એક મહામત
 અસ્તોદય પું [સ] ઊગતું ને આયમતુ તે
 (૨) ચડતીપડતી [લા.]
 અસ્ત્ર નં [સ] ફેકવાનું હથિયાર (૨)
 હથિયાર ંવિધા સ્ત્રીં [સ.] અસ્ત્ર
 વાપરવાની વિધા. -સ્ત્રાગાર નં [સ.]
 હથિયાર રાખવાનો ચોરડો

અસો પું જુઓ અસરો
 અસ્ય નં જુઓ અસ્થિ; હાડકું
 અસ્યથાન નં [સ.] અયોગ્ય સ્થળ-પ્રસંગ
 અસ્યાયી વિં [સ.] વિકારી, ચણ (૨)
 'વેરિયેબલ' [ગ.]
 અસ્થિ નં [સ.] હાડકું (૨) નં ખંબક
 રાખને બાળતાં રહેતાં. હાડકાં-ફૂલ
 અસ્થિર વિં [સ.] સ્થિર નહિ તેવું (૨)
 'ચચળ (૩) ટચપચ
 અસ્થિસમર્પણ નં [સ.] ગળને બાળતાં
 અવશેષ રહેલાં હાડકા-ફૂલ કોઈ પવિત્ર
 નદીમાં પધરાવવાં તે
 અસ્થિસંચય પું અસ્થિસમર્પણ માટે
 હાડકા-ફૂલ એકકાં કરવાં તે
 અસ્થિસ્તિચન નં ચિતાને ઠાઠી પાડવી
 તે; ઠાઠી વાળવાની ક્રિયા
 અસ્પૃષ્ટ વિં [સ.] સ્પૃષ્ટ નહિ એવું
 અસ્પૃશ્ય વિં [સ.] ન અડકાય એવું (૨)
 અડીએતો અમડાવાય એવું (૩) એવી કામ-
 નું માનેવું. ઠાઠી સ્ત્રી. ઠાઠાનિવારણ નં
 અમુક કામ અસ્પૃશ્ય છે એ મતનું નિવારણ
 અસ્પૃષ્ટ વિં [સ.] સ્પર્શ કે અસર વિનાનું
 અસ્મિતા સ્ત્રીં [સ.] અહંતા (૨) પોતા-
 પાણીનું - વ્યક્તિત્વનું બાન
 અસ્ત્ર નં [સ.] આંસુ (૨) સોહી (૩) પું ખૂણે
 અસ્વરૂપ વિં [સ.] ગદું; મલિન, ઠાઠી સ્ત્રીં
 અસ્વસ્થ વિં હોવા અવાજ વિનાનું (૨)
 સ્વરિત નહિ એવો (ગજ)
 અસ્વચ્ચં વિં [સ.] સ્વર્ગની પ્રાપ્તિ ન
 કરાવે તેવું | એવેન, સહેળ બીમાર
 અસ્વસ્થ વિં [સ.] સ્વસ્થ નહિ એવું (૨)
 અસ્વાદ પું [સ.] સ્વાદનો અભાવ (૨) સ્વાદ
 ન લેવાતે ઠમત નં અસ્વાદ પાળવાનું મત
 અસ્વાભાવિક વિં [સ.] સ્વાભાવિક નહિ
 એવું (૨) કૃત્રિમ
 અસ્તીકાર પું [સ.] સ્તીકારનો અભાવ
 અહ પું [સ.] અહરું દિવસ
 અહન પું [સ.] + દિવસ [પ.]
 અહમ્ સં (૨) નં [સ.] જુઓ અહં.

-મહામહિ સ્ત્રીં [સ.] સ્પર્ધા; ચડસા-
 ચડસી. -મેવ પું અહ કાર [પ.]
 અહસો પું અર્જ પો (૨) જોડા
 અહર પું [સ.] + દિવસ [પ.]
 અહરહ અં [સ.] દરરોજ
 અહરામ નં [અ. રહામ] હજર કરવા
 ગયેલા કાબાના દર્ગાન કરતાં સુધી અમુક
 કામો ત્યજ, વગર સીવેલાં વસ્ત્રો પહેરે છે તે
 અહરિમાન પું [ફા. અહમન] અહિમાન;
 પારસી ધર્મમાં વર્ણવેલી, ઈશ્વરથી
 વિરુદ્ધ, સેતાન જેવી એક શક્તિ
 અહર્નિશ અં [સ.] દિનરાત
 અહસાન નં [અ.] અંદ વિં [વા.] જુઓ
 'અહેસાન' માં [સૂચવતો ઉદ્દગાર
 અહહ અં [સ.] હુ. ખ. આશ્ચર્ય, દયા, ઈત્યાદિ
 અહં સં [સ.] હું (૨) નં હુંપદ, અહ કાર.
 ઠકાર પું [સ.] અહિમાન; ગર્વ. ઠકારી.
 વિં અહિમાની. ઠાઠી સ્ત્રીં, ઠાઠી સ્ત્રીં
 અવિદ્યા; અજ્ઞાન; અહંતા ઠાઠી પું
 અહનો બાવ; અહતા
 અહા (ઠહક) અં [સ.] આશ્ચર્ય, ઉત્સાહ,
 હુ ખ વગેરે દર્શાવતો ઉદ્દગાર
 અહાલોક પું [સ. અહલ] આખી બાવાઓનો
 મિત્રા માગતી વખતનો પોકાર
 અહાહા અં જુઓ અહા
 અહિ પું [સ.] સાપ
 અહિત નં [સ.] અહંત્યાણ (૨) નુકસાન
 અહિપતિ પું [સ.] સાપનો ગાન (શેષનાગ,
 વામુડી ઇત્યાદિ) નિર્ગળિયો ઇત્યાદિ)
 અહિરિપુ પું [સ.] સાપનો શત્રુ (ગરુડ,
 અહિસક વિં [સ.] હિસક નહિ તેવું (૨)
 અહિંસાવાળું; દયારાન
 અહિંસા સ્ત્રીં [સ.] હિંસા ન કરવી તે.
 ઠમક વિં અહિસાના સિદ્ધાંત ઉપર
 રચાયેલું. -સ્ત્ર વિં [સ.] હિંસા ન કરે એવું
 અહીર પું [સ.] આહીર; અરવાળી એક જાત
 અહીં અં [સ. અમિન] અત્ર; આ સ્થળે.
 'ઠાહી' અં અહીં અને તહી; આમ તેમ.
 ઠયાં અં અહીં

અહુણ(-ણો) અં [સ. અધુના] + હમણું
 અહોડી પું + જુઓ આહોડી-શિકારી
 અહોતુક વિં [સ.] હેતુ વિનાનું; અકારણ
 અહોવાલ પું [અ. અહવાલ] વૃત્તાત્ હોવાલ
 અહોશા(-શો) ન નં [અ. અહમાન] કપકાર;
 આત્માર. ઓમદ વિં આત્મારી; દૃતજ
 અહોતુક વિં [સ.] જુઓ અહોતુક
 અહો અં [સ.] અહોહો (૨) સારું, ધણ
 દર્શાવનાર પૂર્વગ ઉદા. 'અહોભાગ્ય'
 અહોનિશ અં [સ.] અહનિ'શ, દિનરાત
 અહોભાગ્ય નં મોટુ ભાગ્ય [કે વખાણ
 અહોભાવ પું આશ્ચર્યનો ભાવ(ર)નુતિ
 અહોરાત્ર અં [સ.] દિનરાત, અહનિ'શ
 અહોહો અં આશ્ચર્ય, સ્તુતિ, કરુણા,
 ઇત્યાદિ સૂચક ઉદ્દેશાર
 અહિમાન પું જુઓ અહરિમાન
 અળખામણું વિં [સ. અલ્પમાન] અપ્રિય
 અળખું વિં [સ. અલ્પ] વેગળુ (૨) નિરાળું;
 'અનેડું' (૩) નં રત્નેદર્શન
 અળખેરું વિં જુઓ અળખ [પ.]
 અળછ(-શ) સ્ત્રીં નિર્ધનતા(૨) કચરોપૂર્ણ
 અળતો પું ઉકાળેલી લાખમાયી ખનાવેલી
 લાલ રંગ (સ્ત્રીઓના હાથપગ રંગવા
 વગેરેમાં વપરાતો) (૨) મેદીનો છોલા.
 અળદાવું અંકિં યાત્રીને લોથ થઈ જવું;
 ચિત્તાવ. -વે પું યાત્રીને લોથલોથ થઈ
 જડતે; ફસ [ઝાંધું; અલપત્રપ [સ.]
 અળપત્રળપ સ્ત્રીં હાવભાવ(૨) વિં ઝાંધું
 અળપાવું અંકિં અલપાવું; અલોપ થવું
 અળવી સ્ત્રીં [સં. અલ્પ] એક કદમૂળ
 (જેનાં પાંદડાંના પત્તરવેલિયા થાય છે)
 અળવીતરું વિં (૨) નં અટકયાળું
 અળરા સ્ત્રીં જુઓ અળજ
 અળશિ(-શિ)યું નં અળશીનું તેલ
 અળશી સ્ત્રીં [સં. અર્ત્તમી] એક તેલી ખી
 અળમાવું અંકિં આળસી જવું; કંટાળવું
 અળમિધુ નં [સં. અલ્પ] ચોમાસામાં
 દેખાતો જમીનનો એક કીડો
 અળસિયું નં [સં. અર્ત્તમી] અળશીનું તેલ

અળસી સ્ત્રીં જુઓ અળસી [ફોલ્લી
 અળાઈ સ્ત્રીં ઉનાળામાં શરીર થતી ઝીણી
 અળાવો પું ફાસો [દા.]
 અળાવો પું ઉપકાર
 અળાસવું અંકિં (માટીના કોરા વાસણને
 રસોઈમાં વાપરતાં પહેલાં) અદરની બાજુ
 તેલ ચોપવું [દા.]
 અળુળુળુ, અળોળોળો અં દાલરડું
 ગાતા બેસતો રાખ્દ [૨૦૦]
 અંકે સ્ત્રીં [દે. અકિષ્ત] બાથ; આલિંગન
 અંકે પું [સ.] આકો; ચિહ્ન (૨) સંખ્યાનું
 ચિહ્ન; આકો (૩) ડાઘો; કલક (જેમ કે
 ચદ્રમાં) (૪) ખોળો (૫) નાટકનો વિભાગ
 (૬) ટેક. ગણિત નં આકાશી
 ગણતરી કરવાનું સામ્ર; ગણિત
 અંકાઈ સ્ત્રીં આકવાનું કામ (૨) અંકામણ.
 -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં આંકવાની
 ક્રિમત અથવા મંદરી
 અંકિત વિં [સ.] નિશાની અથવા છાપવાળું
 (૨) અ કાયલું; પ્રસિદ્ધ (૩) અધીન
 અંકી વિં (સમાસને અંતે) અ કવાળું
 ઉદા. પંચાંકી (નાટક)
 અંકુર પું [સ.] ફૂલગો (૨) મૂળ; ખીજ
 [લા.] (૩) રૂઝ. -રિત વિં જેને ફૂલગો
 ફૂટ્યા લોથ તેણ
 અંકુશ પું [સં.] દાબ; કાબુ (૨) દાથીને
 કાબુમાં રાખવાનું લોદાનું સાધન
 અંકે(-કે)લ નં જુઓ અંકેલ
 અંકે અં રકમનો આંકડો રાખ્દોમાં. ઉદા.
 અંકે પચાસ
 અંકોટાળંધ અં સાંકળના અંકોડા જેમ
 એકબીજામાં બરાબર બેસતા કર્યા હોય
 છે તેમ (૨) સમજાડ
 અંકોડી સ્ત્રીં નાનો અંકોડો કે આંકડો
 (૨) એવા આંકડાવાળી લાખી લાકડી
 (૩) ગળ (માઝાં પકડવાની)
 અંકોડો પું [સં. અંકુશ] એક છેડે વાળેલો
 ધાતુનો કડી જેવો સળિયો; સાંકળનો
 આંકડો-કડી (૨) આંકડો; 'ફક' (૩) સાલ્સો

અકાર પું + જુઓ અકાર; કુળગો
 અકાર પું [સં.] એક વનપતિ-ઓપધિ.
 -કું નં તેનું કુળ
 અંગ નં [સં.] શરીર(૨) અવયવ(૩)ભાગ
 (૪) ભત; પાને જાને (૫) અંગાગના એક
 ભાગનું પ્રાચીન નામ. ૦૬૫૨ વિં (૨)
 અં અંગત શાખ ઉપર ફીરેલું. ૦૬૨૨૪
 સીં કસરત; વ્યાયામ. ૦૩૫ પું ખાર
 મુખ્ય જન ધર્મશ્રદ્ધામનો દરેક. ૦૮૮ વિં
 [સં.] શરીરમાંથી જન્મેલું (૨) પું પુત્ર. ૦૮૮
 વિં સીં [સં.] શરીરમાંથી જન્મેલી (૨)
 સીં પુત્રી. ૦૮૮ વિં ખાતગી; ભતને કમળું
 અંગ પું [સં.] વાલીનો પુત્ર. ૦૬૬૬ પું
 ઠીચો કુકો; 'દાઈ જ'પ'. ૦૬૬૬ સીં
 અંગે રામના દુન તરીકે રાજા શ્રાદ્ધે
 કરેલી વિધિ — સમાધાનની મસલત
 અંગના સીં [સં.] સી (૨) સુંદર સી
 અંગનું વિં પોતાનું; અંગત (૨) વિદ્યામુ
 (૩) નજીકનું (સમુ)
 અંગ-ચાસ પું ઉચિત મંત્રાચાર શ્રાદ્ધે
 શરીરના જુદા જુદા ભાગને દાપથી રપથ
 કરેલા તે
 અંગમદન નં ચોપી
 અંગમોહ પું અંગવં તાલ આલતાં પડેલાં
 શરીરનું ભાંગેલું તે; કસોટા (સેનિક
 અંગરક્ષક પું [સં.] અંગરક્ષા કરનાર ખાસ
 અંગરક્ષા સીં શરીરની રક્ષા (૨) ગાખી
 અંગરખી સીં નાનો અંગરખો
 અંગરખું નં. -ખો પું બહારી ઢબનો
 કમ બાંધવાનો કપડો [રસ
 અંગરસ પું પા ડી બેઠાના વિનાનો કુળો
 અંગરંગ પું શરીરની કાંતિ; ચંદ્રો (૨)
 ભોખનિહસ [ચિત્તાં તે
 અંગનામ પું [સં.] શરીરે સુખથી જોડે
 અંગવચ્ચ નં ખેસ; ઉપજો (૨) રખાવ [લા.]
 અંગાઉ વિં અંગને ભગ; આગું; ખાતગી
 (૨) ભાગ્યવરના ઉપનું; અંગ ઉપાર
 અંગાખકું વિં [અંગારખકું] જુઓ
 અંગારખું

અંગાર પું [સં.] અગ્નિ(૨)મુગમનો કાલસો
 (૩) બગતરા; અગન(૪)કપૂત [લા.]. ૦૬
 પું [સં.] નાનો અંગારો (૨) મગામદનું
 એક નામ (૩) એક ઊડ [કરેલું તે
 અંગારખું નં જીજા અંગારામાં રોડીને ખડું
 અંગારવાયુ પું કાર્ત્તિક એસિડ ગેસ
 અંગારિયું વિં બળીને ખાક થયેલું (૨) નં
 આગિયું પડવાથી બળી ગયેલી જુવાર
 અંગારી સીં નાનો અંગારો; ચિતગારી
 (૨) રાગી
 અંગારો પું જુઓ અંગાર
 અંગાંગિમાલ પું [સં.] અંગ અને અંગી-
 ગોળ અને મુખ્યનો પરપર સળધ
 અંગિય નં [સ. અંગ] કમળું. -ધો પું
 બાંધ વગરનો સીનો કમળે [અપિ
 અંગિરસ, અંગિરા પું [સં.] એક વૈદિક
 અંગી વિં [સ.] ખાસ પાતાનું (૨)
 (સમાસને વાતે) અંગ-અવયવવાળું.
 ૦૬૦ 'કામચાંગી' (૩) મુખ્ય; પ્રધાન (૪)
 સીં એક કપાળી. ૦૬૨૦ નં. ૦૬૨ પું
 [સ.] સ્વીકાર. ૦૬૨ વિં [સં.] અંગનું-
 પાતાનું કરેલું; રીકારેલું
 અંગી-ગોડી સીં [જુઓ અંગીકુ] સમી
 (ખાસ કરીને સોનીની) (૨) પાક પાડવા
 માટે તૈયાર કરેલી જમા(૩)ચાગ; અગન
 અંગીકું નં [સં. બેનિમદાન] જુઓ અંગીકી
 અંગીભૂત વિં અંગનું થયેલું; અંગરથ
 અંગુર નં, પું [સ. અંગુર] નળી ચામડી; ૩૪
 અંગુડ પું [સ.] આંગળ (૨) આમળી
 અંગુલિ-ભી સીં [સં.] આમળી.
 ૦૬૬૬ આંગળીથી નિર્દેશ કરેલો-
 ખાત; ૬૩ તે ૦૬૬૬ સીં [સં.] સીંની
 વૌં (૨) એની છાપ; મંદાર
 અંગુષ્ઠ પું [સ.] અંગુઠી
 અંગુલેક પું અંગ દનવાને કાંચ
 અંગુલિયું વિં અંગના પ્રાપ્તિ (૨) નં
 અંગનું એક પડેલું
 અંગુડી સીં પાને અંગે પડેલું તેનું
 પડેલું (૨) અંગના રક્ત મળેલી ખાત

અંગૂઠો પું [સ. અંગુઠ] હાથ અથવા
પગનું બહામાં બહું-પહેવું આંગળું.
ઠેપાડવો, ઠપાટાવવો = ઠિગો કરવું;
અંગૂઠો અંધુક હથે બતાવી ના રૂચવવી
અંગૂર સીં [ફા.] લીલી ટાકા
અંગે અં [સ. અંગ] -ની બાબતમાં; -ને વિષે
અંગેડી સીં નુઓ અંગીડી
અંગોઅંગ અં એકેએક અંગમાં
અંગોર સીં તળાવના સામેના કિનારાની
જમીન (૨) ખૂબ પાણી પાયેડી કે અતિથય
ફળદ્રુપ જમીન
અંગેજ પું [વો. અંગેજ] ઇંગ્લેન્ડનો વતની.
-છ વિં અંગેજ લોકો; અંગેજ લોકો
સંબંધી (૨) સીં અંગેજની ભાષા
અંગેડો પું [નુઓ અંગેડો] એક વનસ્પતિ
અંગોળ નં [વ. અંગોળ] સ્નાન. ઠી
સીંનાનું અંગોળિયું (૨) અંગોળ કરવાની
ઓરડી (૩) તાંમાફડી (૪) વરકન્યાને સ્નાન
કરાવતાં ગવાનું ગીત (૫) વરને સ્નાન
કરાવનાર સી. ઠું અંકિં નાદણું.
-ળિયું નનાદવાનું પાણી ગરમ કરવાનું
વાસણ (૨) નાદવા બેસવાનું પાટિયું.
-ળિયો પું સ્નાન કરાવનાર આકર (૨)
નાદવાનું પાણી ગરમ કરવાનું વાસણ.
અંધિ પું [સ.] પગ
અંચ સીં નુઓ આંચ [પ.]
અંચઈ સીં નુઓ અણચી, વાંક બોલવું તે
અંચક [સ.] (-અ) પું પાકવ
અંચળવો પું [સ. અંચળ] નાનાં છોકરાંને-
ઓંડાડવાનો ભાતીયજ રમાડ (૨) તેલમાં
બોળી સળગાવેડી દોરડી
અંચળો પું નુઓ અંચળવો
અંજન નં [સ.] આંખમાં આંજવાનો
પદાર્થ; કાજળ; મુરમો ઇં (૨) એક વૃક્ષ.
ઠંડાકા સીં [સ.] આંજવાની સળી
અંજના (-ની) સીં [સ.] હનુમાનની માતા.
ઠંપુ, ઠંપુત પું હનુમાન
અંજલિ સીં [સ.] બોલો; ધોર (૨) એમાં
બેસવું હોય તે (૩) માન [લા.]

અંજળ (ઠંપાણી) નં + નુઓ અંજળ, જાણોપામીનું નિર્માણ
અંજળિ સીં નુઓ અંજલિ
અંજતમ પું [ફા.] અંત (૨) પરિણામ
અંજતવણું સંકિં આંજવું પું પ્રેરક; આંખમાં
(અંજન) લગાડવાનું (૨) અંજનવું પું પ્રેરક
અંજતવું અંકિં તેજને લીધે આંખ મીંચાઈ
જવી (૨) ખીન આગળ આંખા પડી જવું
(૩) 'આંજવું'નું કમળિ
અંજર નં [ફા.] એક મેવો. -રિયું વિં
અંજરના જેવા રંગનું. -રી સીં
અંજરનું ઝાડ
અંજુમત નં [ફા.] મહા; સમાજ
અંદવાણુ સીં અંદવાણું તે (૨) અંદવાની
વસ્તુ. -વું અંકિં વચમાં અથડાયા કરવું
(૨) પગમા દોરડું ભરાવાથી ગળડી પડવું
અંદર પું વેગ; પાડખાર
અંદવાણું અંકિં નુઓ અંદવાણું
અંદવાણ સીં અંદકટમાં આવડવું તે; નહર
(૨) ગાય બેંચને દોડતી વખતે પાછડા
પરો મારવામાં આવતી આંધી
અંદોળ વિં અંધાંત્યાં અંદવાણું (૨) ભારબોજ
વિનાનું (૩) નકામું. ઠંકાટણું નં ખોટું
વજન (૨) નકામું રખણું-કચાયે જેનો
સમાજ ન થયો હોય એવું માણસ [લા.]
અંડ નં [સ.] પેળ; ગોળી (ચુલાંગની) (૨)
ઈડું. ઠંકટાણું પું સામાન્ય ઈડાનું અથવા
અક્ષાંડનું કોચણું. ઠંકાશ (-પ) પું પેળની
કોચળી. ઠંક વિં [સ.] ઈડામાંથી જન્મેલું
અંડળ વિં વગર મહેનતનું; હરામનું.
ઠંકડળ વિં ખરુ ખોટું; એલફેલ
અંડાકાર, અંડાકૃતિ [વં [સ.] ઈડાનો
આકારનું; અંબોળ
અંડોળ વિં [સ.] અંદોર ડાકવું [પ.]
અંત પું [સ.] છેડો; છેવટનો ભાગ (૨)
સમાપ્તિ; આખર (૩) હદ; સીમા (૪)
મરણ; વિનાશ. ઠંક પું પાતક; મારો (૨)
કાળ; મરણ (૩) થમ ઠંકાલ (-ળ) પું
આખરનો સમય (૨) મોતની ધડી

અંતર અં [સં.] 'અંદરનું', 'અંદર આવડું'
એવા અર્થમાં રાખવાની પૂર્વે

અંતર વિં [સં] અંદરનું (૨) નજીકનું (૩) ના
અંદરનો ભાગ (૪) અંતઃકરણ; મન (૫)
અવકાશ; છેડું (૬) વચ્ચેનો કાળ (૭) તકાવત
(૮) મેદાન (૯) સમાસને અંતે 'અન્ય',
'બીજું' એવા અર્થમાં હિંદાન્વિત (૧૦)
સ્ત્રી (૧૧) ખરેખરે સમાચાર. ૦૭૫૯
સ્ત્રી અંદરની છાત્ર. ૦૦૮૫ વિં (૨) પું
જુઓ અંતર્યામી. ૦૬૬૧ સ્ત્રી અંદર-
આત્મા તરફ વળેલી દૃષ્ટિ. ૦૦૧૬ પું
અંતઃકરણનો અવાજ. ૦૫૮૮ નં આહુ
કપડું તે-પડદો. ૦૫૧૬ વિં અંદરનું ને
ખદારનું. ૦૫૧૬ પું [સ. વાસ્તવ] નં આદ્ય
સરાવતાં ખમા ઉપર નાખવાનો દ્વંદ્વનો
કકડો

અંતરવાસો નં [સં. અંતરવાસિય] વિવાહ
વગેરે શુભ કાર્યોમાં વિધિ વખતે પાછાનો
છેડો કાઢવામાં આવે છે તે [મનોભાવ
અંતરવૃત્તિ સ્ત્રી અંતઃકરણની ધૃત્તિ;
અંતરવેલ સ્ત્રી એક વેલ, અમરવેલ
અંતરસ નં [જુઓ અંતરાશ] પાણી કે
ઝોરાકનું શ્વાસનળીમાં પેસી જતું તે
અંતરંગ વિં નજીકનું; અંદરનો ભાગનું
(૨) આત્મીય; દિશોબળ (૩) વિશ્વાસ
(૪) નં અંદરનો ભાગ

અંતરાર્ધ સ્ત્રી અંતર; છેડું (૨) જુદાઈ
અંતરમાં પું [સં.] જીવાત્મા (૨) અંતઃકરણ
અંતરામણ સ્ત્રી અંતરાત્મ તે
અંતરાય પું [સં.] અડચણ; વિદ્ય. ૦૬, -થી
વિં આડે આવડું; વિદ્યકર્તા

અંતરાક્ષ નં [સં.] વચમાંની જગ્યા; વચમાંનો
(૨) અંતર (૩) અવકાશ
અંતરાત્મ અંકિં 'અંતરત્મ'નું કર્મણિ;
રોકાણ, સપાકાણું, ઘેરાઈ જતું
અંતરાશ (-સ્ક) સ્ત્રી; નં [સં. અંતરાશન]
જુઓ અંતરસ

અંતરાણ નં જુઓ અંતરાય [અંતર
અંતરિ (-રી) સ્ત્રી નં [સં.] આકાશ; અનન-

અંતરિત વિં [સં.] વચ્ચે આંતરાની જેમ
આવેલું (૨) ઠંકાયેલું (૩) આંતરી લીધેલું
(૪) છૂટું પાડેલ

અંતરિન્દ્રિય સ્ત્રી [સં.] અંતઃકરણ; મન
અંતરિયાળ અં [સં. અંતરાળ] અધવચ;
અંધર

અંતરીક્ષ નં જુઓ અંતરિક્ષ
અંતરો પું [સં. અંતરા] કાપડનો ત્રણ
ભાગમાંનો ખીલો; આંતરો; કુવપદ પછી
આવતી દરેક દૂક

અંતર્કલક પું મોઢામાંહે કળિયો
અંતર્ગત વિં [સં.] અંદર સમાયેલું
અંતર્ગૃહ નં [મ.] ઘરનો અંદરનો ખંડ-
ભાગ [નં જ્ઞાનચક્ષુ

અંતર્થ (-થ) સ્ત્રી વિં અંતરદષ્ટિવાળું (૨)
અંતર્ભા (-થા) સ્ત્રી વિં મનોવૃત્તિ બાળનારું
(૨) પું પરમાત્મા

અંતર્જાત નં [સં.] અંદરનું-ગૂઠ જ્ઞાન (૨)
અંદરનું-સાદૃશ્ય જ્ઞાન

અંતર્દશા સ્ત્રી [સં.] અંદરની-ખરી હાલત
(૨) અંતરની-મનની રિયતિ (૩) [માણસ-
ની રિયતિ ઉપર] એક ગ્રહની મહાદશામાં
આવતી બીજી ગ્રહોની દ્વંદ્વી દશા [જ્યો.]

અંતર્દષ્ટિ સ્ત્રી [સં.] અંતરદષ્ટિ
અંતર્ધાત નં [મ.] અંદરથી-અંતરથી પડતું તે
અંતર્નાદ પું અંતરનાદ

અંતર્મુખ વિં [મં.] અંદર વળેલું આત્મ-
ચિત્તનપરાયણ [અંતર્મુખી

અંતર્યામી વિં (૨) પું [સં.] જુઓ
અંતર્વર્તી વિં [સં.] અંદરનું; અંતર્ગત
અંતર્વૃત્તિ સ્ત્રી અંતરવૃત્તિ

અંતર્હિત વિં [સં.] રૂપ, અંદરથી
અંતરેણા સ્ત્રી મરણકાર

અંતર્યજુ વિં (૨) નં જુઓ અંતર્યજુ
અંતર્ય વિં [સં.] અંદર ગેરેલું; વચ્ચે
ગેરેલું; અંદરનું (૨) અંદર અને અંદર
બંનેના ધર્મવાળો (અધર્મ) [અં

અંતઃ અં [સં.] રાખવાની પૂર્વે
'વચમાં' એવા અર્થમાં અંદર

જ્ઞાન મુખાદિના અનુભવનુ સાધન, મન,
 સુદ્ધિ ચિત્ત અલકાર એ પદોથી યોગ
 ખાતી અદરની ઉદ્ધિય (૨) અતર, હૃદય,
 'કેન્દ્રિયનમ' ઠંદેદ્ર નં અદરનુમ અધિદુ,
 'ઈન સેન્ટર' [ગ] ઠંદોલુ પું [ગ]
 'ઈન્દ્રિયર ગાંગા' (૨) 'ઈન્દ્રનય
 એંગન ંપુર નં [સ] જ્ઞાનખાનુ
 ંઅપાલ પું અદરનો - જ્યો પ્રવાલ
 ંપ્રેરણા સીંજીઓ સદગુણુદ્ધિ ંશત્રુ
 પું અદરનો-વરનો માણસ છતા રાત્રુ (૨)
 હૃદયમા રહેના હૃશ્મન (કામકાંધાદિ)
 ંમ્તના વિં સીં [સ] સગનાં ંરથ
 વિં [સ] નુઓ અતમ્ય

અતિક વિં [સ] પારોન નજીનુ
 અતિમ વિં [સ] હેલુ જહાન
 અતિયુ વિં [સ અત] અતે આવતુ (૨) બહુ
 જ ખિજયેતુ જીવ ઉપર આવેતુ (૧) (૩)
 નંબંબં અતે આવેનાએ કરેલુ વર્તન
 અતે અં [સ] છેવટે, આખરે
 અતેવામી વિં [સ] પાસે રહેનારું (૨)
 પું (ગુરુની સમીપ રહેનાર) શિષ્ય
 અત્ય વિં [સ] છેવટન હેલુ ંકર્મ નં,
 ંક્રિયા સીં [સ] અગ્નિસમ્પાર જગ વિં
 [સ] પચમવર્ણનુ અરપૂથ ગણાતી વર્ણનુ
 (૨) પું એ વર્ણનો માણસ ંપદ નં
 'શુભોત્તરનુ હેલુ ૫૬ ગેકમટ્રીમ ટર્મ'
 [ગ] ત્યાક્ષરી સીંબોના પેરી વિતા
 ના હેલ ના અક્ષરથી શરૂ થતી બીજી કવિતા
 બોનવાની રમત ત્યાક્ષમી પિં [સ]
 સંચારી ત્યેષ્ટિ સીં [સ] અત્યક્રિયા
 અત્ર નં [સ] આતરુદુ
 અદર ૨૧૦ [ફ] મા નદી ંખાને (૦થી)
 અદરથી, છપી રીતે
 અદાજ પું [વા] અડસદો, આશરો ંપત્ર,
 પત્રક પું નં (વ્યક્તિ કે સરથાના) વાર્ષિક
 આવ અને ખર્ચનો અદાજ હિસાબ
 બતાવતુ કાગળિયુ, બજેટ - ૭ વિં
 અદાજથી નહીં કરેલુ [સામગ્રી
 અદુ (-દુ)ક સીં [સ] હાથીને પગે બાધવાની

અદેશ (-શો) પું [વા] સદેદ, વહેમ
 અદોલન નં [સ] આદોન - ૩ સં કિં
 [સ અદોજર] હીયોગતુ ગુનાવતુ
 અધ વિં [સ] આધક (૨) વગર સમજનુ,
 વિવેચીન [લા] ંક વિં [સ] ગ્રાધુ,
 ગ્રાધક (૨) શીકુ (૩) પું એક રાક્ષસ ંકાર
 પું [સ] અધારું ંતામિત્ર પું [સ]
 પૂર્ણ અધકાર (૨) અનાન ંપર પરાસીં,
 આધગ્યોની હાર (જેવા વિચાર્યા વિના)
 ચાનના ગાનાની મહળી ંપ ગુન્યાય
 પું આધગ્યો ને પાગળો પરસ્પર સહાયથી
 ગમ હરે એવો ન્યાય ંપૂન સીં
 આધગી પૂન ંહાસ્તિ સીં આધગી-
 વગર સમજની બક્તિ ંઅદ્ધા સીં
 આધગી-ગર સમજની શ્રદ્ધા ંહાસ્તિ-
 ન્યાય પું હાથીનો પગ જેનાર આધળો
 એને યામના જેવો કપે, કાન જેનાર
 સૂપડા જેવો કપે એવો ન્યાય
 અધાધૂની સીં જુઓ અધાધૂથી
 અધાધૂધ (-ધી) સીં અરાગમતા,
 અતિશય અવ્યવસ્થા
 અધાધો પું આધગાપલુ
 અધાર પું [સ અધકાર] અધારું ંકોટ પું
 વરસાદનો ગોરબો, એથી થતુ અધારું
 ંકોટી સીં અધારી ઓરડી (૨) ગુરમ,
 દેખાતુ ંપછેડી સીં, ંપછેડો પું જે
 ઓઢવાથી અદ્દશ કે અગ્રુ રહેવાય એવું
 (મળુ કે નંદુઈ) વસ્ત્ર (૨) ગુમ કે
 અજ્ઞાત રહેતુ તે [લા] ંપિછોડી સીં
 ંપિછોડો પું જુઓ અધારપછેડી ંપુ
 અં કિં વાદગાથી આપગ ઘેરાતુ-
 ધનગોર થયુ - ૨૧ નંબંબંબં આખ અપદ
 ન હેખી શકે તેવુ થયુ તે, ચમર, તમ્બર.
 -રિયુ વિં અધારાવાગુ (૨) નં જેમા
 ચદ્ર ન હેખાય એવુ પખવાડિ ૧, કૃષ્ણપદ
 -રી સીં આખડાકાળી, આખનો દાખડો
 (૨) રોડીનુ એક જોતર (૩) બરડી (૪)
 તમ્બર (૫) જેની અધારી કોડી કે
 તેમા પૂરી રાખવાની સળ

અધારૂ નં [સ અધારૂ] પ્રકાશનો અભાવ
(૨) અધેર [લા] (૩) ગુપ્તતા (૪) અજ્ઞાન
(૫) વિનં અધારાનાળુ ંધાર વિ(ર)નં
ખૂણ રાડુ અધારૂ

અધું વિં [સ અધું] આધળું

અધેર નં [સ અધારૂ] અઅચર્યા, અરા-
વ્યતા ંભગરી, -રીનગરી સીં
અરાવ્યતાના વામરૂપ એ- કદિપતનગરી,
સાવ અધાધી, [દેવી

અંબ નં [સ અંબ] પાણી(ર) સીં [સ] મા,

અંબટ વિં [સ અંબ] ખાટું

અંબા નં [સ] આ-નગ (ર) વગ (૩)

કમળી છુટાવાળી રંગમી સાગી (૪) એક

મુગધી પદાર્થ [યથેતો પુત્ર(૨) મદાવત

અંબા પુ [સ] ત્રાક્ષાળથી વાણિયણને

અંબા સીં [સ] મા(ર) દુર્ગાં ૦૭ સીં

અબા ભવાની કે એમનું ધામ (આણુ

પાસે) [અસર

અંબાટ પું આગ પનાથની દાનને થતી

અંબાટ પું અમા[કા] (૨) આખમાતીત્ર

બોધ તાપ્તશ પછી અમુ- વખત મુધી

તેની ને અસર પહોંચે છે તે

અંબાડાં નંબાવં [સ આગાલકો] એક

ભતના આગ ફળ

અંબાઉયું નં દાણાનો દગલો [એકક

અંબાડી સીં [અ અમારી] દારી ઉપરની

અંબાભવાની સીં એક પેની

અંબાર પું [અ ફાર] હગનો ભડાર

અંબાવું અં કિં ખગઈ જતુ

અંબિકા સીં [સ] અબા ભવાની (ર)

ધૃતરાષ્ટ્રની માતા

અંબુ નં [સ] પાગી ૦૦૮ વિં [સ] પાણીમા

ભપજેતુ (ર) નં કમળ(૩) પું ચંદ્ર ૦૦૮

સીં [સ] લક્ષ્મી ૦૬, ંધેર, પું [સ]

વાદ્ય ંધિ, ંભાધિ, ંરાશિ પું [સ]

સમુદ્ર, ંદેહ નં [સ] કમળ

અંબાઉયું નં ભુજો આગાળિયુ

અંબાડી સીં નાનો અબોડો -ડો પું

[દિ આગાહ] માયાના કેશનો પાળળ

વાગવામાં આવતો બધ -રહે પું

અબોડો [પ]

અંબાથાવું ત્રં કિં ખટારા લગાડવી (ર)

ઉમેરુ, વધારુ

અંભ નં [સ] અબ, પાણી -ભોગ

નં ૦મળ -ભોદ, -ભોધર પું [સ]

વાદ્ય -ભોધિ, -ભોનિધિ પું [સ]

સમુદ્ર, અભુધિ -ભોરુહ નં [સ] નગ

અંશ પું [સ] ભાગ (ર) પગિના ૩૬૦મા

ભાગથી વનુલના મધ્યભિદુએ આવરાતા

ખૂંટાનુ માપ [ન] (૩) અપૂર્ણાં ૦મા

લીટી ઉપરનો અં, પૂર્ણ સખ્યાના છેદો-

માપીલીટીના વિભાગ [અ] (૪) કંખામાન

માપવાનો એકમ, 'ડિગ્રી' [પ રિ] ૦ત

અં [સ] નાઈક અરો, અમુ- દરગ

અંશભાગી વિં (૨) પું ભાગ પડાવનાર

અંશાવતાર પું [સ] ભેમા દૈશ્યની

ત્રિમૂર્તિનો માન અશ દોષ તેવો અવતાર

અંશાંશીભાવ પું [સ] અતથવ અને

અવયવનો સબધ [અ]

અંશિક વિં [સ] થોડું, થોડા ભાગનું

અંરો વિં [સ] અસવાળુ (ર) ભાગ પડા

વનાડુ, ભાગિધે (૩) અવયવી, ભાગવાડુ

૦૪૧ પું દેવાળી સાણસ

અંશુ નં [સ] કિંણ

અંશુક નં [સ] શીલુ કપડ (ર) રેશમી -પડ

અંશુમાન (-લી) પું [સ] સર્પ

અંન્ન પું [સ] ખોજો

અહ અં [૨૫૦] દરણી વગેરેનો હિન્નાર

આ

આ પું [સ.] વહ્ માળાને ખીલે અક્ષર
 (૨)એ જનથી ગરથતા શબ્દની પુલે '—ની
 ગરઆતથી' કે '—એટલે સુધી' એવા
 અર્થમાં અં બનાવે. ઉદાહૃત 'આજન્મ',
 'આકંઠ'(૩)ઉપસર્ગઃ ઓછાપણુ, અલ્પતા
 બતાવે: ઉદાહૃત આકંપ. ઊલટાપણું બતાવે:
 ઉદાહૃત આગમન '—ની તરફ, —ની પાસે'
 એવા અર્થમાં: ઉદાહૃત 'આકંપણુ'. 'ચારે
 તરફ' એવા અર્થમાં: ઉદાહૃત 'આવર્ત'.
 'ઉપર' એવા અર્થમાં: ઉદાહૃત આરોહ (૪)
 સંસ્કૃત વ્યાકરણ પ્રમાણે અકારાન્ત વિનું
 વિં સ્ત્રીં રૂપ બનાવે. ઉદાહૃત સુશીલ—લા
 આ સં (૨) વિં [સ. કવચ] 'ન છકનું',
 'બતાવેલું તે'—એવા અર્થ બનાવે છે
 —આ અંકને છેડે લાગતાં તે અ કના (પું
 બંવંગમાં) 'આંક કે ધરિયો' એ અર્થ
 બતાવે છે. ઉદાહૃત અગિયાર, બીસા વગેરે
 આધીતવાર પું [સ. શાસ્ત્રિય+વાર] રવિવાર
 આધાર પું [સં.] બંધ. ઠકીમ પું [સં.] ખાંડ,
 મસાસો વગેરે નાખીને બરફ વડે ઠારેલા
 (દૂધ, આમરસ વગેરે) પ્રવાહીની વાની
 —આઈ પ્રત્યય. વિં ઉપરથી (સ્ત્રીં) ભાવવાચક
 નામ બનાવે છે. ઉદાહૃત મોઢાઈ, ગરીબાઈ,
 લંબાઈ (૨) કિં પરથી પણ બનાવે છે. ઉદાહૃત
 લાડું—લાડાઈ; છાપડું—છાપાઈ વગેરે
 આઈ સ્ત્રીં [મ.] મા (૨) દાદી (૩) દેવી.
 ઽ સ્ત્રીં સાસુ
 આઈન પું [ફ.] કાયદો
 આઈન પું [ફ. બાઈનહ] આધને, અરીસો
 આઉ નં બાવડું
 —આઉ પ્રત્યય. કિં પરથી (તે ક્રિયાના શુભ-
 વાળું એવા અર્થનું) વિં બનાવે છે. ઉદાહૃત
 ફળાઉ, ઉપનંદ, ઠમાઉ
 આકે પું [સં. જર્ક] જુઓ આકંટો. ઠડિયું
 વિં આકંટાનું (૨) નં આકંટાનું ર (૩)
 આકંટાનું દૂધ એકડું કરવાનું સિંગડું

આકંટી સ્ત્રીં આકંટાની એક બત; સફેદ
 આકંટો. —ટો પું [સ. જર્ક] એક વનરૂપિ
 આકંટ પું [સં.] ખાલ (૨) સમૂહ. ંદંથ
 પું આકંટરૂપ પ્રમાણુમત મથ
 આકંટણુ સ્ત્રીં દાક પ્રાણી—પાટો પાણીને
 બોલાવડું તે
 આકંટું વિં સખત (૨) મુશ્કેલ (૩)
 આકંટું (૪) મોઢું
 આકંઠક વિં [સ.] ખેંચાલ કરે તેવું (૨)
 મોઢક. —ટું નં [સ.] ખેંચાન (૨) મોઢ.
 —ટું સંકિં [મ. જાહુ] ખેંચવું (૨) મોઢ
 પમાડવું
 આકંપિત વિં [સ.] આકંપાયેલું
 આકંલન નં [સ.] મઠણ કરવું તે (૨)
 સમજવું તે (૩) ગણવું તે. ંશક્તિ
 સ્ત્રીં આકંલન કરવાની શક્તિ
 આકલિત પું [સં.] સમજાવેલું (૨) મૂંઝાયેલું
 આકંસખાકંસ નં આ તે (૨) કાચુ કોડું
 આકંસ્મિક વિં [મ.] ઓચિંતું
 આકળવિકળ વિં [સ. જાહુ+વાહુ] ગતરાયેલું
 આકળું વિં [સં. જાહુ] અધીરું (૨) જટ
 શુરસે થઈ નય એવું
 આકંઠ અં [સ.] ગળા સુધી
 આકા પું [સ.] રોક
 આકાટો (—ટો) સ્ત્રીં આકંટાનું જાડું
 આકાર પું [સં.] આકૃતિ; ધાર (૨) વિષાદી.
 ંણી સ્ત્રીં જમાખંધી (૨) કિંમત કરવી
 તે (૩) આંક પાડવાનું ઓગર. ંવું સંકિં
 મૂંઝવડું (૨) અડસટ્ટો કાઢવો (૩) જમીનની
 માપણી કરવી (૪) ઉધારવડું. ંસીધવ નં
 આકારની સુંદરતા
 આકારી નં [સં.] ખાલી મન્ય સ્થાન;
 'રપેસ' (૨) ગગન. ંકુચુમ નં [સં.]
 આકારના પુષ્પ જેવી અસંભવિત વાત.
 ંગંગા સ્ત્રીં [મં.] આકારમાં રાતે

અસખ્ય ચાંદરૂપિણો ને લાંબો સફેદ,
ચળકતો પટ દેખાય છે તે. ંગામી વિં
[સં.] આકાશમાં ફરનારું (૨) દિવ્ય.
બલાધિત નં [સં.] રંગમૂર્તિ બહારની
કોઈ વ્યક્તિ સાથે જાણે વાત કરતો હોય
તે રીતે નટ કરેલી હક્તિ બલાણી સ્ત્રી
[સં.] દેવચાણી (૨) રેડિયોની વાળી.
બલાસી વિં [સં.] આકાશમાં રહેનારું.
(૨) પું. દેવ. -શિયું વિં નેના પાકનો
આધાર વરસાદ ઉપર હોય એવું (૨) નં
ધડની એક ભત

આકાંક્ષા સ્ત્રી [સં.] ઇચ્છા; આશા
આકીર્ણ પું; નં [અ. ચર્ચા] શ્રદ્ધા
આકીર્ણ વિં [સં.] વ્યાપ્ત (૨) સંકલ્પ
આકુલ [સં.] (-ળા), બંધાકુલ [સં.] (-ળા)
વિં ખૂબ ગમરાયેલું

આકુચિત નં [સં.] સકાય
આકુલું નં આકલાનું જીવું; આકાદોડી
આકૃત સ્ત્રી આકાર (૨) મૂર્તિ (૩)
રેખાથી દોરેલો આકાર

આકૃષ્ટ વિં [સં.] આકર્ષેલું; ખેંચેલું
આક્રમક વિં [સં.] આક્રમણ કરનાર. -ણ
નં [સં.] ચડાઈ; હુમલો. -ણીલીલ,
-ણાક્રમક વિં [સં.] આક્રમણ કરવાના
સ્વભાવવાળું; 'એથેસિવ'

આકંઠ નં [સં.] ગુદન; વિષાધ
આકાંત વિં [સં.] છાતી લીધેલું (૨) (પગ)
નીચે વાટેલું (૩) એળગેલું
આકોશ પું [સં.] યાદો પાડતે બેસેલું-રડેલું તે
આક્ષિપ્ત વિં [સં.] ખેંચેલું; ખૂંટી લીધેલું (૨)
નિદાયેલું

આક્ષેપ પું [સં.] આરોપ (૨) નિંદા
આખડવું અં કિં [સં.] ગાળવું રખડવું
(૨) ઠાકર ખાતી (૩) લડી પડવું

આખડી સ્ત્રી બાધા; માનતા
આખર સ્ત્રી [અ. અગ્નિ] અંત (૨) અં
અતે. બધી સ્ત્રી ઉત્તરી ધડી (૨)
મોતમો વખત

આખરણું નં મેગવણ; અધરકણ

આખરણું સં કિં અધરકણું
આખર સરવાળે અં ઉવટે; પરિણામે
આખરી વિં આખરણું; અતિમ. -રે અં
ઉવટે (૨) નિરુપાયે

આખલાઉંધામી સ્ત્રી આખલા જેવું
તોફાન; ધિંગામસ્તી

આખસો પું સાંઠ; ખેંચી ન કરેલો બેલ
આખળિયો પું આહણી

આખળી સ્ત્રી પથર ધડવાની જગા
આખા પું બં વં [સં.] અક્ષત; અક્ષત;

વણભાગેલા ચોખા
આખાખાઉ વિં (વગર હકે) આખું.

ખાઈ જવાની વૃત્તિવાળું; લોભિયું
આખાડ પું બંધાવે આધાડ. બહૂતી વિં

અપાદમાં થયેલું (૨) પું બંધાવે ટોંગી; ધુતારો.
-ડું વિં અપાદને લગલું

આખાખોડું વિં સાફ વાત કરનારું
(૨) કરવાખોડું [મોં [કા.]

આખિયું નં ચામડાની પખાતનું ઉપરું
આખિયો પું પૂરા કદનો મોટો પતંગ

આખિર સ્ત્રી [અ.] આખર; અંત
આખી સ્ત્રી અક્ષત ઉતારવા તે (૨) દાણા.

વાળવા તે
આખુ પું [સં.] કંદર. બંધી સ્ત્રી બંધારિયું

આખું વિં [મ. અક્ષત] બાઆ વિનાનું;
અખંડ. બંધાખું, બંધાખું વિં અખું પખું;

અધકચરું
આખૂન [કા.] બંધ, આખૂંદળ પું ગુરુ;

ઉત્તાદ (૨) અરબી બાપાનો શિક્ષક
આખેટ પું [સં.] શિકાર, મુગમા. બંધ વિં [સં.]

શિકાર કરનાર (૨) પું અધિકારી (૩) કૂતરો
આખોઘડી (બંધ) અં વારવાર

આખ્યા સ્ત્રી [સં.] નામ (૨) અટક (૩) નામના
(૪) અધવા. બંધ વિં [સં.] વણવાયેલું (૨)

નેનાં રૂપાખ્યાન કરવામાં આવ્યાં છે તેવું
[વ્યા.] (૩) નં કિયાપદ. બંધ પું [સં.] આ-

ખ્યાન કરનાર. બંધ નં [સં.] કથા; વૃત્તાંત.
બંધ નં [સં.] દ્રુકું આખ્યાન, -ચિકા

સ્ત્રી [સં.] કથા (૨) વંશાવલીનું વણન

આગ પું [સ અગ] આવશે, આવડું તે
આગ સીંઈસ અગિ દેવતા (૨) બળનગ
(૩) લાય (૪) ક્રોધ વોરેના આવેશની
લાગતી [લા] ગાડી સીં દેગાડી
આગતાસ્વાગતા સીં આવેશનો ગાદર
સુતાર, પરાખાસકરી

આગદાન નં અગ્નિપાન, આગિતુ (૨)
ગુપ્તાયે ગિત્તરકાર સ્વે વા નેના
સાવન પૂરા પાડવા તે [‘સીમર’
આગબોદ્ધીંઆગગિતીયાનુવદાગ,
આગમ પું [સ] આભન જન્મ (૨)
શાસ્ત્ર ધર્મગાત્ર (૩) પ્રાપ્તિ જ્ઞાન ધર્મ
મય (૪) મનશાસ્ત્ર (૫) દંતાવેજ (૬)
પ્રત્યય

અગમચ્છ(-જ) અગ મહેરેથી, અગાઉ
આગમણ સીં ચૂવનો આગતો ભાગ
(અથા અગારા નાદી આવવાય છે)

આગમન નં [સ] આવતુ તે
આગમનિગમ નં વેગાત્ર, ગાત્રો
આગરણ (ણ) સીં છુદારની મદદ કે મદદી
(૨) સોનીની બહી (૩) દિગ્ગજાસીની
સી [દા] [નાખવા

આગરવું સં કિં સરખે તારે બધે
આગરો પું નાખતી, નોત્ત પોનો વખત
આગવીપાછલીસીંગઈગુજરી નૂનીવાત
આગણ (ણ) વિં [સ અગિમ] અગાઉ
બનેન (૨) મુખ્ય ઓપાછતુ વિ (૨) નં
આગળ પાડતુ

અગવલો પુંગાનિનબોઈલરમાકોવસા
પૂરનારો, ‘કાપરમેન

આગવુ વિંલાય, પોતા માગેનુ

આગ(-ગુ)વો પું અગતી બે મિત્રો

આગળ ગાં [સ મત્રે] અગાઉ (૨) પાસે,

બે (૩) સુમુખ, સામે (૪) હવે પછી

ઠડપર અં ભવિષ્યમા ઓપડતુ વિં

બહારમા આવતુ (૨) મોખરેનુ ઓપાછળ

અંઆગળ અને પાછળ (સમયને સ્થળ)

(૨) ચારે પાસે ઓવેડા પું બં વં

વધારે પડતુ આગળ પડતુ તે

આગગિયો પું, આગળી સીં નુઓ
આગો

આગળું વિં[નુઓ આગતુ]ગણિયાતુ,એ

આગળો પું [સ અગ] ખારણુ ક્રાંડવા

વાચવા ની કળ, દાસો

આગતુક વિં [સ] આ ની અટેતુ દમેરનું

નદિ એતુ (૨) વાર નોતરે આવેતુ (૩)

પું અનિયિ (૪) મુસાદ

આગા પું [નગ] આ ની ગેડ ઓખાન પું

એનગોનો ધર્મ પું ઓખાની વિ

આગાખાનના ધર્મને નુમગતુ

આગામિક, આગામી વિં[સ] આવનાર,

ભવિ નુ

આગાર નં [સ] ર

આગા સીં [સ] વિંધનું સ્વન

આગિયા પું ૧૫ પરી

આગિયાખડન પું મવાગામુખી પર્વત

આગિયુ વિં [નુઓ આ ની] આવાતુ

(૨) ૧૬ મિમજ (૩) નં નુઓ આ દાન

(૪) ધામા મોને ક્રાંડમાના દાખા બની

નય તે રા. (બનુપ્રા નુવાગમા)

આગિયો પું [સા પરથી] ખવોન (૨)

નુવાર ક્યાદિનો ને મેગ (૩) એક

બનની મો ની નુવાર (૪) જેને અડકનાથી

બાય ન બને પચ પા જળી નય મેનો

એ છાડ (૫) વેતાન

આગુ વિં + આગણ

આગુવો પું નુઓ આગવો

આગો અગસ ગમે આગ ઠંદમ નં,

ઠંદ્ય સીં આગળ ધપન તે, પ્રગતિ

વાન વિં આગળ આવનાર (૨) પું

નેતા સરનાર વવાની સીં આગેવાનપણ

આગોતર (-કુ) વિં શરૂઆતનુ, પડેવાનુ

(૨) પામેનુ

આગનેય વિં[સ] અગિનુ (૨) અગિમેણ

મળથી ન્યાત્ર નં અગિ વડે હપરો ન

પ્રાય તેતુ દયિયાર

આગયણ પું[સ] યગમદ (૨) નં વર્ષાક્રાંતુને

અતે પડેવા પાકની આનુતિ

આચાર્ય પું[સં.]ખંત; નિશ્ચય(૨)હક, અમત
 (૩) ધર્મી વિનતિ
 આચાર્યપુ પું[સં.] માગધર
 આચાર્ય વિં આચાર્યવાણું
 આચાર્ય વિં આચાર્ય
 આચાર્ય પું[સં.] પ્રદાર (૨) અવાજ થાય
 એવી રીતે અપડાવું તે (૩) દુઃખની તીવ્ર
 લાગણી
 આચાર્ય વિં દૂર; છેડું(૨)કિં વિં આગળ.
 ંએસવું = દૂર ખસવું; છેડું-નજીક નહિ
 એમ-એસવું(૨)સોએ દૂર એસવું; અટકાવ
 આવવો
 આચાર્ય પાણું વિં(અમય કે અંતરમાં)આગળ
 પાછળ આવતું; અહીં તહીં કયાંક હોય
 એવું; સ્થાનફેર થયેવું(૨)(જગદેર થયેથી)
 નજર ન પડે એવું(૩)ઝાટું ખડું
 આચાર્ય અં દૂર; વેગળે. ૦થી અં દૂરથી. ૦નું
 વિં દૂરનું (૨) ભવિષ્યનું. ૦રું વિં
 આચાર્ય [પ.]
 આચાર્ય નં[સં.] સંપત્તિ તે(૨)તૃપ્તિ
 આચાર્ય પું સં કિં આંચકા સાથે લઈ લેવું
 આચાર્ય સીં આંચકી, તાણ. -કો પું
 આંચકો, ધક્કો (૨) સંકોચ; આનાકાની
 [લા.] (૩) કાસકો (૪) ખોટ
 આચાર્ય નં[સં.] જમણી લેણીમાં થોડું
 પાણી લઈ પી જવું તે(૨) પ્રવાહી પ્રસાદ.
 -ની સીં આચમન માટેની ચમચી. -વું
 સંકિં [સ. યાજ્ઞ] આચમન કરવું
 આચાર્ય અં વિં પરચૂરણ(૨)નં પરચૂરણ
 ખાવાતું(૩)પરચૂરણ સરસામાન
 આચાર્ય નં[સં.] આલયલગત; વર્તણૂક
 (૨)ચારિત્ર; લક્ષણ(૩) વ્યવહાર; અમલ.
 -શીય વિં[સં.] આચરવા યોગ્ય. -વું
 સંકિં [સ. યાજ્ઞ] કરવું; પાળવું(૨)
 અંકિં વર્તવું; ચાલવું
 આચાર્ય પું[સં.] વર્તન (૨) સદાચરણ(૩)
 વિધિ(૪)ધર્મશાસ્ત્રમાં કહેલા આચરણના
 નિયમો(૫) શિક્ષ સંપ્રદાય. ૦જડ વિં
 જડની પેઠે વિચાર વિના માત્ર આચારને

વળગી રહેવું (૨) આચારને વળગી રહીને
 વિચારશૂન્ય બનેવું. ૦વિષ્ટ વિં આચારથી
 ભ્રષ્ટ; પતિત. ૦વિચાર પું ૦ખંત વર્તન
 અને વિવેક (૨) ધાર્મિક રીતરિવાજ અને
 માન્યતાઓ
 આચાર્ય વિં આચાર પાળનારું-ચુરત
 આચાર્ય પું[સં.] ધર્માધ્યક્ષ (૨) વેદાદિ
 વિદ્યા શીખવનાર (૩) મત્રોપદેશ કરનાર
 (૪) મુખ્ય શિક્ષક; 'પ્રિન્સિપાલ'(૫) ગોર
 (૬) વિદ્વાન
 આચાર્ય નં[સં.] ઓઠવાનું કે ટાંકવાનું
 જે હોય તે (૨) સંતાવું તે. -વું સં કિં
 [સ. યાજ્ઞ] ટાંકવું
 આચાર્ય વિં[સં.] છવાયેવું; ઢંકાયેવું
 આચાર્ય સીં [નુઓ આચાર્ય] ઓઠાપણું (૨)
 છાગનું પાણી (૩) પાતળાપણું
 આચાર્ય સીં, -લાપણું નં, -લાવેલા
 પું ૦ખંત આંકવું વર્તન
 આચાર્ય વિં છીડરા મનનું (૨) ફૂલણ
 આચાર્ય પું ૦વરણાગિયાપણું
 આચાર્ય પું પોગાક (૨) પાથરણું (૩) સીં
 ગચેડાની ગણ નીચેની ગાત્રી
 આચાર્ય અં કિં ઓસરણું(૨)નરમ પડવું
 (૩) પાથરવું
 આચાર્ય પું નં પાથરણું(૨)ગચેડાની આચર
 આચાર્ય વિં છટું છટું (૨) થોડું (૩) પાતળું
 (૪) ઝાંખું. ૦પાતળું વિં થોડું થણું (૨)
 જેવું તેડું. -છેડું વિં આચાર્ય. -છોટાડું
 વિં થણું જ આચાર્ય; સ્વરૂપ
 આજ અં [સ. યજ્ઞ] આજે (૨) સીં
 આજનો દિવસ
 આજકાલ અં આજે અથવા કાલે; થોડા
 વખતમાં(૨)દમણાં; હાલ (૩) સીં આજ
 અને કાલનો દિવસ. ૦નું વિં હમણાંનું જ;
 થોડા વખતનું (૨) અર્વાચીન (૩) કાચી
 ઉમરનું [જિંદગીમર
 આજન્મ અં [સં.] જન્મથી જ (૨)
 આજ(-જ)મ વિં [ય. યાજ્ઞ] થોડું (૨)
 માનનીય

આગતન(-નુ) પાલુ, આગતન(-નુ) બુલ

વિં [સ. બાજાનુ + બાડ, મુલ] દીચણ

મુધી પહોંચે તેવા લાંબા હાથવાળું

આગતર પું[કા.] મદવાડ (ર) ઉપદ્રવ.-રી

વિં હરદી; રાગી [માની મા

આજ સોં [‘આલે’નું સોં, સં. બાવી]

આજજ સોં [મ. આગિર્ગી] કાલાવાડા

આજવન વિં [સ.] જીવન પયંતનું(ર)અં

જીવન પયંત [સાધન

આજવિકા સોં[સ.] ગુજરાન(ર)ગુજરાનનું

આજુ(-જી) પાજુ(-જી) અં આસ-

પાસ; ચારે બાજુ

આજી કું વિં આજનું

આજે અં [સ. અજ] આજ; આ દિવસે

આજો પું [સ. અર્થ] માનો બાપ. ૦પડવો

પું તેનું આજ કરવાનો દિવસ; આસોમુદિ

એકમ

આજા સોં [સં.] હુકમ (ર) રત્ન. ૦ધીન

વિં આજાને આધીન; આજા પ્રમાણે જ

વર્તનારું. ૦પકે વિં [સ.] આજા કરનાર.

૦પત્ર નં રાત્રનો લેખી હુકમ કે તેને

કાગળ (ર) હુકમનામું. ૦પત્રિકા સોં

આજાપત્ર(ર) સરકારી ‘ગેઝેટ’. ૦પત્ર

નં હુકમ; ફરમાન. ૦થ પું કિયાપદના

રૂપમાંથી આજાનો અર્થ નીકળેલો તે

[બ્યા.]. -સાંકિત વિં આજા પ્રમાણે

વર્તનારું; તાગેદાર

આજ્ય નં [સ.] ધી (ર) ચણદંચ

આઝમ વિં જુઓ આજમ [સ્વતંત્રતા

આઝાદ વિં [ફા.] સ્વતંત્ર. -દી સોં

આટ પું વણકરનું એક ચોત્તર (ર) સોં

ઉપર મૂકેલું વાસણ પરી ન લાય એવી

છાણાની ગોડવણ (૩) કિં પરથી નામ

ખનાવતો એક પ્રત્યય. ઉદાં મરડાટ [બ્યા.]

આટઆટલું વિં આટલું આટલું; આટલું

અધું [લાકડું

આટ(-ડ)કાટ પું સાગ સિવાયનું બીજું

આટલાંટિક પું [ફિ.] એક મહાસાગર

આટલું વિં [સં. રથ, પાવત] અમુક

દેખાડેલા કદ, જરયા, પ્રમાણ નેટલું

આટલું સં કિં [સં. અટ] હુંદી ખુંદી

એકસ કરતું (ર) નામ કે કિંને લાગતાં

‘વારંવાર થવાપણું’ના અર્થનું કિંબનાવે

છે. ઉદાં ‘હાંઆટલું’; ‘ગોઆટલું’ [બ્યા.]

આટાપાટા પું ૦ ૫૦ ૫૦ એક રમત

આટાપાણી નં ૦ ૫૦ ૫૦ લોટ અને પાણી;

ખોરાક (ર) આજવિકાનાં માધન [લા.]

આટાસૂણું નં આટો ને ગણ (ર)

ધૃતધાગી [લા.]

આટિયાંપાટિયાં ૦ ૫૦ ૫૦ એક બાજરમત

આટિયું નં ૦ ૪૧ માંથી લોટ વાગવાનું લૂગડું

અથવા નાજિયેનું ટોડું

આટીટીટી સોં ૫૨ માંની ઝીણામાં ઝીણી

વસ્તુનો જેમાં સમાવેશ થાય તે [કા.]

આટો પું [ફિ. અટ] લોટ (ર) મૂકો

આટોપ પું [સં.] આડંબર

આટોપલું સં કિં સંકેલતું (ર) પતાવડું

આઠ વિં [સ. અટ] ૮. ૦ટો પું આઠનો

આંકડો (ર) વણતી વેળા તાળી જે આથેલી

રહે તે સાડ કરાવે બધું [બિંબર

આઠણું નં દોરડું ભાગતાં વળ દેવાનું

આઠપેજ વિં આઠ પૃષ્ઠ નેટલા કદનું;

‘એકાદવો’ [તિથિ

આઠમ (ઠ) સોં પખવારિયાની આઠમી

આઠા પું ૦ ૫૦ ૫૦ આઠનો ધરિયો

આઠિયા પું ૦ ૫૦ ૫૦ આઠ ટેકાવાળો

રાસનો પ્રકાર

આઠિયું વિં ૦ ૫; લુચ્ચું

આઠું નં આઠનો સમૂહ (આંકમાં)

આઠોડ સોં ટોડ પર બિંબાં કાણસલાં

ખંધેરી (કાપીને નહિ) એકડી કરેલી

જીવાર

આડ પું (કપાસનાં કાંડાં ઇંની) વખાર

આડ સોં [દે. અડ] પિયળ (ર) હઠ (૩)

આડે હોડું તે (૪) આડે ને હોય તે વસ્તુ

(૫) હરકત (૬) ‘ગોણ’ અર્થ ખતાવતો

‘ઉપ’ જેવો પૂરંગ. ઉદાં આડકથા.

૦કતરાતું વિં ૦ ૫૨ કતરાતું - વાંકું જડ.

આદ્યું અઠ્ઠિં ચરવા-રખવા જુ
આદિયો પું રની વખાર રાખનાર વેપારી
(૨) ગોવાળિયો [‘ગુણાદય’
આદય વિં [સ] ધનવાન (૨) મરપૂર. ઉદા.
-આણુ પ્રત્યય. કિં પરથી નં બનાવે.

ઉદા. બેઠાણુ, લખાણુ

આણુ (ણ) સીં [સ આણ] આણા (૨)
મનાઈ (૩) ઠંઠેરા. ઉદાણુ સીં દાણુ-કર
વસુન કરવાની સત્તા (૨) અધિકાર
આણુપાણુ સીં આના, પા આનો ન્યાદિ
દર્શાવનારી આડી ઊભી લીટીઓ ઉદા.
- ગણાણા

આણુવું સંકિં [સ. વાર્તા] દુગથી લાવવું
આણુઆણી સીં આણા વખને આપાની
મીઠાઈ વગેરેની ભેટ [ગોરાણી
-આણી સીં નિગમે એક પ્રત્યય. ઉદા. ગોર-
આણી સં આ. ઉકેર, ઝગમ, ઠારક
અં આ બાળુ. ધપાર અં આ પાર કે
બાળુ. ધપામે અં આ બાળુ ધપેર અં
આ ગીતે. ધપાળુ, ઝમગ અં આ બાળુ
આણું નં [સ. માનવને] પિયરથી વઢૂને વિધિ-
સર સાસરે વળાવી આણી તે; તેડું (૨)
કન્યાને સાસરે વળાવતા કરાવી રીત,
કરિયાવર

આણે (આ'ણે) સં આ માણસે (ત્રીજી
વિભક્તિ ઉદા. આણે મને માર્યો.) (૨)
આનાથી (૨ રૂ અરે 'આ'ની ત્રીજી વિં)
(બં વં આમણે)

આતતાથી વિં [સ] મહાપાપી (૨) ખૂની
આતપ પું [સ] તાપ ઝત્ર નં છત્ર, છત્રી
આતમ પું આત્મા [પ]. ઋમૂળી સીં
એક ઔષધિ, ધમાસો. ૦રામ પું પોતા-
નો આત્મા. ૦રાદય નં એક વનરપતિ;
- સતાનરી. -મા પું આત્મા [પ.]
આતવાર પું [નુ] આદિત્યનાર રવિવાર
આતશ (-સ) પું [ફા. આતિશ] અગ્નિ (૨)
બળતરા (૩) કોપ. ૦પરસ્ત વિં અગ્નિ-
પૂજક (૨) પું પારસી. ૦ખહેરામ [ફા.
વહરામ] પું પારસીઓની અગિયારી.

આણસીં દાણાનું ફેણવાની વિવિધ
બનાવટો. -ગિ(-સિ)યું વિં આતગ-
અગ્નિના રગનું. -ગિ(-સિ)યો પું
આગિયો. -ગી(-સી) વિં અગ્નિપુજા,
ગરમ (૨) ગરમ વખાવનું (૩) ગરમ
આગ સંદન કરી મટે તેવી (૨૧૧૧)

આતકં પું [સ.] આધિ, રોગ

આતાણ પું [નુ] આ આનો+ણ દાદાજી
આતિથેય, આતિથ્ય નં [સ] પદોણા-
આરી

આતી (-થી) પોતી (-થી) સીં આય,
પૂજા અને ધરમ લંગોટી શં પ્રં
પૂજા દેવ યોગી ને વધુ હોવાનો ડોળી
કં-વો (જો ભાવમા બોળાય છે)

આતુર વિં [સ] -થી પીડાતુ (૨) અધીડુ;
આમળુ (૩) કલ્પક

આતો પું [સ. આતમ] આત્મા જેવો
પ્રિય પુત્ર (૨) પાછી પુત્ર (૩) દાદો

આતમ [સ] તત્પુરુષ મમાસના પૂર્વપદ તરીકે
'આત્મા' કે 'પોતાની જાત' એના અર્થમાં
આવે ૦ક વિં [સ] બનુટીટિ મમાસને
અતે 'નું બનેતું' 'ના વખાવતું' 'ના
ગુણધર્મવાળું' 'જેવા અર્થમાં ઉદા. ૦વર્ણ-
નાત્મક.' ૦કયા સીં પોતાની જીવન-
કથા. ૦ગત વિં [સ] મનમાનુ (૨) અં
વ્યવસ્થા ધ્યાત પું [સ] આપણાત વ્યવસ્થા
નં આત્મકથા ૦ચિંતન નં આત્માનું
ચિંતન ૦ગત વિં [સ] પોતામા કે
પોતાનાથી ઊપજેલું (૨) પું પુત્ર (૨)
કામદેવ. ૦જન પું; નં વ્યવસ્થા. ૦ગત
વિં સીં [સ] પોતામાથી-પોતાનાથી
ઉત્પન્ન થયેલી (પુત્રી) (૨) સીં છુદ્ધિ.
૦ગત વિં (૨) પું [સ] નુ] આત્મજ.
૦જાન નં [સ] પોતાના સબથી જ્ઞાન
(૨) અ-આત્મજ્ઞાન; આત્માનો સાક્ષાત્કાર.
૦તત્ત્વ નં [સ] આત્માથી તત્ત્વ-
પદાર્થ (૨) આત્માનું તત્ત્વ-સત્ય-રહસ્ય.
૦દર્શન નં [સ] આત્મસાક્ષાત્કાર;
આત્મજ્ઞાન, ૦નિચિંત પું પોતાની વાસના-

ઓનો નિમગ્ન-સયમ ઓનિમગ્નતા,
 ઓનિરીક્ષણ ન ઓપોતાની જનનુનિરીક્ષણ.
 ઓનિવેદન નં [સ] પોતાની જાતને તથા
 પોતાનું બધું ઈશ્વરના ચરણોમા સમર્પી
 દેવ તે, ભક્તિના નર પ્રકાશમાનો એક
 (૨) પોતાની તરફનો બુદ્ધિ ઓનિપદ નં
 [મ] સરસ્વતી ધાનુષોના બે પ્રકાશમાનો
 એક ઓપરીક્ષણ નં આત્મપરીક્ષા
 કરવી તે ઓપરીક્ષા સીં પોતાની
 જાતની પરીક્ષા ઓખવ (ખ) નં આત્માનું
 બળ, મનનું કે હૃદયનું બળ ઓબુદ્ધિ
 સીં પોતાની સ્વતંત્ર સમજણ (૨)
 પોતાપણની બુદ્ધિ (૩) મતવબિધાપણ
 ઓધા પું આત્મજ્ઞાન (૨) જાતને-જાતને
 ઉપદેશ ઓભાવ પું ગર્વ, દુષ્ટ (૨)
 પોતાના રક્ષણ અને ઉન્નતિની ઈચ્છા (૩)
 આત્મભાવના ઓભાવના સીં પોતાના
 જેવો જ આત્મા બધામા વસે છે એવી
 ભાવના ઓમૂ વિં [મ] સ્વયંભૂ (૨) પું
 ધક્કા (૩) મમદેવ (૪) પુત્ર. ઓરક્ષણ
 નં, ઓરક્ષા સીં [સ] પોતાનું રક્ષણ-
 સભાગ ઓરક્ષી વિં પોતાને ધક્કીને
 રચાયેલું, સ્વાતંત્ર્યવરણ, સંખ્યેકિય.
 ઓવત્ત વિં [સ] પોતાના જેવું વંચનાં
 સીં [સ] જાતને ઉતારી તે ઓવિદ્ય
 પું માત્રાને જાતનાર, જગજ ઓવિદ્યા
 સીં અધ્યાત્મવિદ્યા, ધર્મવિદ્યા ઓવિદ્યા-
 પદ નં પોતે ચત્યવત્ થયું કે તેન
 વર્તણૂ તે ઓવિદ્યામ પું જુઓ આત્મ
 ચર્યા ઓત્તાં પું નં [મ] પોતાને અડે
 વા આત્મચર્યા ઓવેત્તા પું આત્મચરિદ.
 ઓશક્તિ સીં [સ] આત્મચર ઓબુદ્ધિ
 સીં [સ] આત્મચર-પોતાની જાતની
 શક્તિ ઓશક્તિ સીં આત્માની-પોતાની
 રક્તિ ઉપરનો નિમગ્નતા ઓવિદ્યા સીં
 [સ] આત્મચર્યા ઓનિમગ્નતા ન જુઓ
 આત્મનિવેદન ઓનિમગ્નતા પું નં સ્વતંત્ર
 ઉક્તિ, 'સોવિતોક્તિ ઓનિમગ્નતા પું [સ]
 પોતાના-ઉપર-મન ઈન્દ્રિય ઉપર સયમ

હોવો તે, જાતનો નિમગ્ન. ઓશક્તિ કર
 પું આત્માનો સાક્ષાત્કાર-જ્ઞાન થયું તે
 ઓશક્તિ અં તં પોતાના જેવું-પોતાનું
 હોય એમ, એકરૂપ ઓનિદ્ધિ સીં
 આત્મસાક્ષાત્કાર, મોક્ષ ઓખવ નં
 આત્મામાથી હૃદયવત્ સુખ ઓસ્થિતિ
 સીં આત્મામાથી ઓસ્થિતિ સીં આત્મામા
 આત્મા પું [સ.] જાત, જાતનાત્વ (૨) ઓસ્થિ
 જાત, જાતમા (૩) તત્વ-સારભૂત તત્વ
 (૪) પરમાત્મતત્વ (૫) મૂળસ્વભાવ, પ્રકૃતિ
 (૬) અત કરણ (૭) પોતાની જાત ઓનંદ
 પું આત્મામાથી પ્રાપ્ત થતો આનંદ,
 આત્મજ્ઞાન કે સાક્ષાત્કારને પગલાં
 મળતું સુખ. ઓનિમગ્નતા નં હુદ્દ (૨)
 સ્વમાન. ઓનિમગ્નતા વિં આત્મા તરફ
 વળેલું, આત્મમૂળ. ઓરમ વિં [સ]
 આત્મા એ જ જેને આનંદનું જ્ઞાન કે
 સાધન છે તેનું (૨) પું સાક્ષાત્કાર માટે
 પ્રયત્ન કરતો પોતાની (૩) જાતનાત્વ પોતાની
 (૪) આત્મા, પરમા મા ઓથી વિં આત્મ
 મત્ત્યાણ હૃદયનાં -તિમક, તમીય વિં
 આત્માનું (૨) પોતાનું (૩) સત્ત્વ -તમોક્તિ
 સીં આત્માની ઉક્તિ -તમોક્તિ નં
 બધાને પોતાના જેવા મળવા તે
 આત્મતિમક વિં [સ] અનંત, સતત (૨)
 ખૂન (૩) સ્વતંત્ર (૪) આત્મા, અતિમ
 -કી વિં સીં આત્મતિમક એવી
 આત્મેથી સીં [સ] અતિ જાતની પત્ની,
 જાતસુખ
 આથ (આ) સીં [સ મં] પદ, થાપ
 આથડ સીં રખડપદી, અથડમ
 અઠકિ રખ હૃદયમાત્ર (અ) આથ હૃદય
 આથડિયં નં અઠકિ રખ હૃદયમાત્ર (અ) આથ
 અથડિયા [સીત
 આથડું નં અથડું (૨) આથડાની ક્રિયા
 આથમલું વિં આથડાની ક્રિયા નં અથડમ
 તરફનું [સીત
 આથમલું અઠકિ અથડમ (૨) પત્ની
 આથર પું આથડાનાથર (૨) પડી, પથરડું,

મોહ(૩)મે ૧ કપરનાખવાની ઠગી ૦છુ
 નં આ(૨) મોહ(૨) પથારી, બિરતરો
 આથરણ સં કિં [સ આ(૨) પાથર(૨)
 ગ છ કરવી (૩) ગાઝાઈન કરણ
 આથવણ નં આથો લાવનાર પદાર્થ
 (૨) પાથનમા ઉપયોગી પદાર્થ,
 'એ-ઝાઈમ' [૨ વિ]
 આથવું સંકિં મીકુ મસાનોચડેતેમ કરુ
 (૨) ખમીર ચગનડ [પૂછ
 આથા, આથીપેથી સીં જુઓ આથ
 આથો પું અથા-ખમીર ચ વુ તે (૨)
 અથાના નાખેલી વસ્તુ
 આઠ વિં આથ, આઠિ
 આઠત સીં [મ] ટેવ, મહાવરો
 આઠમ પું [મ] સુણિનો સીથી પ્રથમ
 જન્મેનો પુરુષ (૨) માણસ ઓઠાર વિં
 માણસખાકિ ઓઠત સીં માણસખત
 આઠમી પું [મ] માણસ
 આઠર પું [સ] સન્માન ૦છી સીંવેલિશાળ
 થયા પછી જન્યાને વગરપદ તરફથી લૂગડા,
 ધરેલા ૬ યાદિની અપાની ભે' વસત
 ૦છીય વિંઆઠર ગાપવા યોગ્ય ૦ભાવ
 પું માનની લાગણી ૦છુ [સ આ(૨)
 ગારભડ સત્તરણ (૩) સવનન કરણ
 આ(૨) પું [સ] દર્પણ (૨) નમૂનો (૩)
 વેય (૪) વિં નમૂને ૧૨ ૦વાહ પું
 આઠગેનુ જ પરિપાન કરણ લોઈએ એવો
 નાદ, 'આ િ યેનિઝમ'
 આઠવેર નં લૂનુ વેર (૨) હાડવેર
 આ(૨)નમદાન નં લેણુદેણુ તે, આપે
 આઠપાક પું આ નો પાક (૨) માર[યા]
 આઠાણ પું [મ] અ બ સલામ વિવેક
 આઠા-(ધા)શીશી સીં [સ મર્થ શીર્ષક]
 અ ધુ-એક જાનુનુ માથુ દુખે એ રોગ
 આઠિ વિં [સ] પ્રારભનુ (૨) મુખ્ય (૩)
 જુઓ ગાઠિક (૪) સું પ્રારભ, રાઝઆત
 (૫) મૂળ કારણ (૬) પહેલું પદ [ગ]
 આઠિક વિં વગેરે, ઇત્યાદિ (બહુમીલિ
 સમાસને અતે)

આઠિકતા(નતા) પું [મ] બદ્ધા
 આઠિકવિ પું સીથી પહેલો વિ (૨) બદ્ધા
 (૩) ના મીલિ
 આઠિકારણ નં [મ] મૂળ કારણ (૨)
 વિચનુ-સુણિનુ મૂળ કારણ ૧
 આઠિકાવ(ન) પું ગારભકાડ (૨)
 સુણિની ગરઆતનો કાગ
 આઠિકાવ્ય નં [સ] સીથી પહેલું રચાયેલું
 નાથ (૨) રામાયણ (અનુક્રમમાં)
 આઠિય થ પું પહેલો-મૂળ અથ(૨) શીખ
 લોકોનુ ધર્મપુસ્તક, અથસાદેમ
 આનિય પું [સ] સૂચ, નિ (૨) અનિતિના
 બારે પુત્રોમાનો મોઈ પગ (૩) બાગની
 સજ્ઞા ૦વાર પું ગાતવાગ, ગવિવાર
 આઠિપુષ્પ પું [મ] મૂળ પુષ્પ (૨) વિણુ,
 બદ્ધા સર્ગનહા
 આઠિમ વિં [સ] પ્રારભનુ મૂળ અસન
 ૦તતિ સીં આનિવાસી બલિ
 આઠિમૂય નં ખીજમા રહેલા છો નો એ
 ભાગ જે ખીજ ભિગતા મૂળ યાય છે,
 'નડિન' [વ વિ]
 આનિવનરૂપિત સીં સુણિની ગરઆતમા
 ઉદ્ભવેની સાગી એમગી વનરૂપિન,
 પ્રેટોકાર્થયા' [ન વિ] *
 આનિવાસી વિદેશમા આનિવાસી રહેલું
 આઠુ નં [સ આ(૨) એ ૨૬, જેની
 સૂઠ બને છે
 આદેશ પું [સ] આના (૨) ઉપદેશ (૩)
 ફેરફાર, એમને બદલે બીજે વણ' આવે તે
 [વ્યા] (૪) ઉત્થાપન, સંવિરુદ્ધચૂશન [ગ]
 આથ વિં [સ] પ્રથમનુ મૂળ
 આથત અં [સ] આદિથી તે અત સુધી
 આથ વિં [દિ] અડધુ
 આથ(૦ર)ણુ નં રાધવા માટે એકતુ પાણી
 પહેરેથી તપવા માટે મુકાય છે તે
 આધાન નં [સ] મૂકવું તે (૨) ધારણ
 કરણ તે (૩) ગર્ભધારણ, ગબ (૪) અગ્નિ
 લોનોનુ પ્રાથમિક કર્મ
 આધાપતીત(નુ) વિં અડધુ ગાડુ

આપત સોં [સ] જુઓ આપતિ. -કાંઈ
 પું આપતિનો સમય [મુરકેલી
 આપતિ સોં [સ] આફત, સ ૫૮ (૨) દુ ખ,
 આપત (-૧) સોં [સ] જુઓ આપતિ
 આપદષ્ટિ સોં ગ્વાઈ દષ્ટિ
 આપદ્ધર્મ પું આપતિના સમયનો ધર્મ,
 મુરકેલીની વેળાએ નહટકે જે ગ્વાની
 ધર્મશાસ્ત્રે રત્ન આપી હોય તેવું કામ
 આપન્ત પિં [સ] મળેલું (૨) આપતિમા
 આતી પડેડું [આત્મસતોષ
 આપન્થા સોં પોતાની રિયતિનુ બાન (૨)
 આપપરબાવ પું એ-ભાવ, મારાતારાપલ
 આપભોગ પું સ્વાર્થત્યાગ [સ્વાર્થી
 આપમતવખિયુ, આપમતવખી વિં
 આપમતિયુ, આપમતીલુ વિં પોતાની
 જ મતિ અનુમાર ચાનનારુ
 આપમુખ્યાર વિં પોતાની મરજી પ્રમાણે
 કરવાની સત્તાવાળુ
 આપમેળે અં આપોઆપ, પોતાની મેળે
 આપરખું વિં પોતાનું જ સાચવીને બેસી
 રહે એવું [કા]
 આપવે સોં આપતુ અને લેવું તે, લેવડદેવડ
 આપવડાઈ સોં પોતાની વડાઈ-મોટાઈ
 દેખાડવી તે, જને પોતાના વખાણ કરવા તે
 આપવીતી સોં પોતાને વીતેલું તે (૨)
 આત્મકથા
 આપવું અંકિં [સ] અપવું (૨) સોં પતુ
 આપુશાહ પું શાહુમાર
 આપુચ્છા સોં [સ] ખળરચ તર પૂંની
 તે (૨) પડપૂં (૩) જિહાસા
 આપે અં આપોઆપ
 આપો પું [દે] અપ] બાપ, પિતા (૨)
 વૃદ્ધ માણસ વગલ [લા] રીને
 આપોઆપ અંખુ, જને (૨) સ્વાભાવિક
 આપોશાન નં [સ] જમતા પહેલા અને
 પછી બોલવાનો મત્ર (૨) જુઓ અપૂરાણ
 આસ વિં [સ] સગુ (૨) વિશ્વાસપાત્ર
 [સમાચાર કત્યાદિ] (૩) વિશ્વાસુ [માણસ]
 (૪) મેળવેલું (૫) પું પોતે જે વસ્તુ વિષે

કહેનો હોય તે વસ્તુ જને જોઈ હોય-ના [૧]
 હોય એવો-પ્રમાણભૂત માણસ ઠકાર
 વિં [સ] જેની ઇચ્છા ફળી હોય એવું,
 સત્વટ જાત પું, નં સગુ; રનેલી (૨)
 વિશ્વાસુ માણસ, અગત માનસ વગાડ્ય
 નં [સ] આસનુ વાક્ય, વિશ્વાસ મુકવા
 ચોચ વાક્ય
 આફણી સોં આપતિ (૨) ફેણ (૩) અં
 જુઓ આફણીએ [પ.] [એકાએક
 આફણીએ અં [પ] પોતાની મેળે (૨)
 આફત સોં [જ] જુઓ આપતિ
 આફતાળ પું [વા] સૂચ
 આફટું અંખુ જુઓ આફળીએ
 આફરવું અંકિં આફરો ચડવો
 આફરીત અં [વા] ફરજાન, ફિદા ધુગધુગ,
 વાગી ગયું હોય તેમ (૨) ખન્થ, શામાગ
 (કફ્યાગ) (૩) સોં ચાખાશી
 આફરો પું પેટ ચડતું તે (૨) યજુ ખાવાથી
 થતી અકળામણ
 આફલાતૂન વિં (૨) પું જુઓ અફલાતૂન
 આફણવું અં કિં [સ] મારજાલ, પ્રા.
 માજાજી ડિચાડ, અફણાવું (૨) અફળ જવું
 આફડું (-ફું) અં જુઓ આફળીએ
 આફૂસ સોં [વો. માજોજો] કેરીની એક
 જાત (૨) તે જાતની કેરી
 આફોડું અ + જુઓ આફળીએ
 આફ્રિકન વિં [ફ] આફ્રિકાનું (૨) પું
 આફ્રિકાનું વતની [ખટમાનો એક
 આફ્રિકા પું, નં [ફ] પૃથ્વીના પાય
 આફ્રીદી પિં [પુસ્તક] હિંદની સરહદ ઉપર
 એ નામની એક ટોળીનું નામ (૨) પું
 એ ટોળીનો એક માણસ
 આખ નં [કા] પાળા, જળ (૨) તેજ, નૂર
 (૩) ધારની તીક્ષ્ણતા ઠકારી બોં [વા]
 દાર ગાયવાનું કામ (૨) દાર વગેરે કંઠી
 ચીને પર લેવાનો કર (૩) વિં એને લગત
 ંખોરી સોં ટોચથી, લોગી ંખોરો
 પું [વા] અતોરહ] લોટો ંદારખાનું
 નં પાણિયાફું

આખર સ્ત્રીં [કા] ક્રીતિ, શાખ, નામના (૨)
 સ્ત્રીની લાજ [લા] ંદાર વિંઆખરવાણુ
 આખા પું [મ] આપો, પિતા (૨) દાદો
 આખાઈ વિં [કા] વસ્તીવાણુ (૨) મરપૂર,
 સમૃદ્ધ (૩) ખેડારેલુ, ફળદ્રુપ [જમીન]
 (૪) સત્તામન, મુખી (૫) સરસ (૬) અચૂક
 (૭) અંચૂલા વિના -દાન વિં
 આખાઈ -દાની, -દી સ્ત્રીં આખાઈ-
 સમૃદ્ધ હોય તે [૪૬ પર્થત
 આખાવવુદ્ધ અં [સ] બાગકથી માડીને
 આખિ(-એ)ઈ વિં [મ] ધાર્મિક, પવિત્ર
 આખેડયાત નં [વા] અમૃત
 આખેડૂળ વિં [અ] હૂવળા હૂબડ, તાંદણ
 આખેડવા સ્ત્રીં [કા] હવાપાણી
 આખિંક વિં [સ] વાર્ષિક (૨) નં વર્ષે
 પ્રગ્ન થતુ સામયિક
 આમ નં [સ] અમ્ર આમગ (૨) વાઈણુ
 આખડછેટ સ્ત્રીં અમડાણુ તે (૨) અમુકના
 અર્થથી અમડાઈ જવાય તેવી માન્યતા
 (૩) રજસાદ, અગ્રકાવ (૪) પ્રસવ સમયે
 ઓર, લોહી છવાઈ નીકળે છે તે
 આખડવુ અં કિં અમડાણુ (૨) અડડ
 (૩) કોઈની ઉત્તરક્રિયામા જડ
 આખરણુ નં [સ] અંદાર આમૂખણુ
 આખણું નં આકાશ, આમ (૨) વાઈણુ
 (૩) દર્પણ (૪) નં ઝીણે ગોળ કાચ (કાઠી
 સ્ત્રીં આ વોરે વસ્ત્રમા મોડે છે તે) [કા]
 આભા સ્ત્રીં [સ] દીપ્તિ (૨) શોભા
 આભાર પું ઉપકાર અદ્દેગાન ંદર્શક
 વિં આભાર દર્શાવતુ ંદર્શન નં
 આભાર માનવો તે
 આભાવાહુ પું (દ્રુપી લીધેયો) મોટો
 નફો -ફાયદો (૨) મોટી વાત, આશા
 (દ્રુપી લીધેયી) (૩) અસકય આશા
 આભામ પું [સ] ભ્રમ ખોટો દેખાવ (૨)
 અખો પ્રકાર
 આભિ-તત્ય નં [સ] કુલીનતા (૨) શ્રેષ્ઠતા
 આભીર પું [સ] ગોનાળિયો, ભરવાડ
 આહુ વિં [સ] જડ્યુત] ચકિત, દિગ

આખૂણુ નં [સ] ધરણુ
 આભેસ [અ] હક્કો સદ
 આભોગ પું [સ] ભોગવતુ તે (૨) ઘેરાવો
 (૩) દુપના ત્રણ ભાગમાનો ત્રીજો (સ ગીતો)
 (૪) સાપની ફેણ [(૨) ખાનગી
 આભ્યતર [સ] (-રકે) વિં અંદરનું
 આમ પું [સ] કાચો મળ, જળસ (૨) મરડો
 આમ સ્ત્રીં [સ] બાજી કેરી
 આમ અં આ પ્રમાણે (૨) આ તરફ અહીં
 આમ વિં [અ] સામાન્ય ખાસ નહિ એવું
 આમથુ નં આગોળિયુ (૨) કાકમ (૩) કોઈ
 પણ ખાટા ફળની મુકવણી
 આમચૂર નં કેરીનો છદો એવું અથાણું
 આમજનતા સ્ત્રીં સાધારણ લોભ (અમીર
 ઉમરાવ નહિ)
 આમટ વિં ખાટું -દી સ્ત્રીં [મ] (દખણી
 દખની) આમનીના પાગીની મી કે દાગ
 આમણુ (ણુ) સ્ત્રીં આતરડાનો છેડાનો ભાગ,
 આમી (૨) પેગનો એક ભાગ
 આમણુ (-ચૂડી) કૃત્તવ્યય કિં પરથી અનુ
 કરે નં ને સ્ત્રીં ખનાવે તે ક્રિયા કે તેની
 મહેનત મનુષી એવો અર્થ ખતાવે છે ઉદાં
 પી નમણુ -ડી
 આમણે (આ મ) સં આ માણસે (ત્રીણ
 વિં 'આણે' નું બં વં)
 આમતેમ અં અવ્યવસ્થિત રીતે ગમે તેમ
 (૨) અહીં તહીં ંથી અં ગમે તે રીતે
 (૨) ગમે ત્યાંથી, અહીંથી તહીંથી
 આમથી અં આ બાબતુએથી
 આમદ (બની, -દાની) સ્ત્રીં [કા] આવક
 (૨) પેદારા, ડાખજ [પરપર
 આમનઆમન અં આમસામે આદોમાદે,
 આમનુ વિં આ બાબતુ (૨) [આ મ] સં
 'આ નુ સંનુ બં વં [સંમતતા
 આમન્યા સ્ત્રીં આજ્ઞાપાત્ર (૨) મર્યાદા,
 આમખલ સ્ત્રીં જુઓ આમજનતા
 આમય પું [સ] રોગ
 આમરણુ (-ણાત) [સ] અં જિંદગી
 પર્થત (૨) વિં મરણ પર્થત રહેનારું

આમરસ પું [સં.] પેદાનો કાચો મળ
 આમરસ પું આમ-કરીનો રસ
 આમરસાચો અધક પું સ્ફટિકમય
 અધક; 'સામ્રિક સદ્દર' (ર. વિ.)
 આમલી સોં [સ. ગામ્હિરા] એ નામનું ઝાક;
 આબલી (ર) તેનું ફળ. ૦ પીપળી સોં
 એક રમત [વર્ગ-સમૂહ]
 આમવર્ગ પું આમ-સાધારણ લોકોનો
 આમસત્તા સોં આમવર્ગના લોકોની
 સભા (ર) તેમના પ્રતિનિધિઓની સભા
 આમસરા સોં [આમસરા] વર્મગાળા (ર)
 મહોલ્લા વચ્ચેની છટી સાવંજનિક જગ્યા
 આમળ સોં, નં આનગડાનો છેક નીચલો
 ભાગ (ર) જનનનાથ, આમિલ
 આમળવું સંકિં વળ દેગો; મચણું
 આમળિયું નં બાળકોનું પગનું એક ઘરેણું
 આમળી સોં [સ. ગામ્હિરા] આમળાનું
 ઝાક. -પું નં [સં. ગામ્હિરા] એક ફળ
 આમળો પું વળ (ર) ટેક (૩) દૂધ
 આમંત્રણ નં [સ.] બોલાવવું તે; નોતરું,
 બપત્રિકા સોં આમત્રણ આપના માટે
 મોકલેલી પત્રિકા -કાળ. -વું સં કિં
 (સ. ગામ્હિરા) બોલાવવું; નોતરવું
 આમંત્રિત વિં [સ.] આમત્રણું
 આમિલ પું [સ.] અમલદાર; અધિકારી
 (ર) સિધની એક હિંદુ જાતનો માણસ
 આમિય નં [સ.] માસ (ર) લાક્ષ્મી
 આમીન અં [હિં. અ.] તથાસ્તુ (અંતનું
 વ્યાખ્યાન)
 આમુખ નં [સં.] પ્રસ્તાવના; કોપાદ્યત
 આમુત્રિક, આમુત્રિક વિં [સ.] પારલૌકિક
 આમેજ વિં [કા.] સામેલ; ભેગવેલું
 આમોદ પું [સ.] આનંદ (ર) સુગંધ
 આમનાય પું [સ.] વેદ, શ્રુતિ (ર)
 સંપ્રદાય; મત (૩) શિષ્યાચાર; રૂઢિ
 આમ પું [સં.] અમે
 આય નં જુઓ આયણું [પ.]
 આય સં (ર) વિં આ [પારસી]
 આય પું [સં.] સાત્ર (ર) પેદાશ

આય (આ'ય) સોં શક્તિ (ર) હિંમત
 આયણું નં [સં. આયણ] આવરદા
 આયત વિં [સ.] દીર્ઘ; લાંબું
 આયત સોં [સ.] કુશનનું વાક્ય
 આયતન નં [સ.] રહેઠાણ; ગ્યાન
 આયતારામ પું આયતા-મનના પર
 છવના [મફતિયું]
 આયતું વિં અનાયાસે આવેલું-મળેલું;
 આયત વિં [સ.] અધીન; તાબે
 આયદો પું બાગિયાનો ભાગ
 આયન નં [દ.] [ર. વિ.] વીજભારવાળું
 પરમાણુ, અણુ કે સંયોજનનું અંગ. ૦ પું
 સં કિં આયન છટા પાડવાની ક્રિયા
 આયનો પું [કા. ગામ્હિરા] અરીમો
 આયપત સોં આવક (ર) નં પારસી.
 ૦ વેરો પું આવકવેરો
 આયર વિં [સં. ગામ્હિરા] એ નામની ભતિનું
 (ર) પું એ ભતિનો પુરુષ
 આયદે અં [કા.] દબે પછી (ન) સરવાળે
 આયંચ્ય પું [સ.] આવક અને ખર્ચ
 આયા સોં [વિ.] ડાકરને સંબાળનારી બાઈ
 આયાત વિં [સ.] બહારગામથી કે
 પરદેશી આવેલું (ર) સોં બહારગામના
 માલનો આવનો
 આયાત [વ.] સોં બંધવં કુશનની આવનો
 આયાસ પું [સં.] કષ્ટ; મહેનત (ર) પ્રયત્ન
 (૩) યાક; પીડા
 આયુ નં [સ.] આયુષ્ય (ર) ઉંમર
 આયુધ નં [સં.] દ્વિધાર
 આયુર્વેદ પું [સ.] આયોનું વેદક શાસ્ત્ર.
 -દેકે પિર [સ.] આયુર્વેદને લગતું
 આયુષ (અય) નં [સ.] આવરદા. -૦ માન
 વિં [સં.] આયુષ્યવાળું, જીવંત (ર) મૃત્યુથી
 આયોજન નં [સ.] વ્યવસ્થા કરવી તે (ર)
 તેને માટેની સાધનસામગ્રી. -ના સોં
 વ્યવસ્થા; સંગઠન
 આયોદીન નં [સં.] એક તત્ત્વ [ર. વિ.]
 -આર પ્રત્યય [સ. કાર] વસ્તુને લાગતાં તે
 કરનાર' એ અર્થનું નામ બનાવે છે. ઉદા.
 છંદાર, કુંભાર, ચમાર

આર પું પાળીનો વેગ-નાણ
 આર સ્ત્રીં [સ આરા] (લોહાની) અ પી (જેવી
 કે પદોણાની) (૨) પદોળી (૩) મોચીનું
 ટોચણું [આહાર
 આર (આર) પું [સ આહાર] કાણ (૨)
 આરકત વિં [સ] રતારા પત્તુ (૨) રેડુ લા
 આરગણું નં આર મોચીનું ટોચણું
 આરલ્લ સ્ત્રીં [સ આર્ણી] લેન સાધ્વી
 આરલ્લ સ્ત્રીં [સ] ધચ્છા (૨) આરા (૩)
 આનુરતા
 આરડડુ અં કિં [સ આમરદ, પ્રા આરહ]
 ગળામાથી ખે રીને અવાજ કાઢવો (હોર
 ધત્યાદિનું) (૨) મોટો અને ભેચુરો અવાજ
 કાઢવો [સ] [અનિશ્ચિત
 આરણુકારણુ નં પાણીનું (૨) વિં
 આરણુક વિં [સ] અરણ્યને લગતું વગડાડ
 (૨) પું વનવાની (૩) વેદોગાના ધાર્મિક
 અને તાત્વિક મથોડું નામ
 આરત વિં [સ નારી] પીડિત (૨) ભીડમા
 આવી પડેલું (૩) અગચ્છુ (૪) આનુર
 આગત સ્ત્રીં [સ આત] પીળા, ભીડ (૨)
 આગિયો -તિયુ વિં આરતવાણુ
 આરતિયુ નં આરતી ઉતારનાનું પાત્ર
 આરતી સ્ત્રીં [સ આદાતિક પ્રા આરતિન]
 દેવની મૂર્તિ સમક્ષ દીવો ઉતારવો તે
 (૨) તે વખતે ગરાતુ પ (૨) જુઓ
 આગતિડુ (૪) એક છદ
 આરદ્રા સ્ત્રીં [સ આર્દ્રા] આર્દ્રા નક્ષત્ર
 આરપાર અં [સ આરમ્પર] સોસરું
 આરખ પું [મ] અરખખાનનો વતની
 આરમાર સ્ત્રીં [લો આનાગા] મનવાર
 આગવા પું [મ અર્વાર] આ મા, મન
 આરન (અપહોણ) પું સંગ્રેમ મર
 આરમી સ્ત્રીં [સ આર્મી] નાનો બરીમો
 ગરે પું આરમીનો કારીગર -સ્ત્રી
 પું અરીમો
 આરભ પું [સ] શરઆત તેયારી ૦ કિં વિં
 [સ] આરભ કરનારું ૦ડુ સંકિં
 [સ આર] શર કરુ (૨) તેયારી કરી

આર ભરૂર (-રું) વિં સ્પષ્ટિ કંડાણવાણુ,
 આરભમા શરતા ખતારી પછી શિથિલ
 થઈ બચ તેડુ
 આરાધક વિં [સ] આરાધના કરનારું
 નં નં [સ] પ્રસન્ન કરવું તે (૨) આરાધના
 નો સ્ત્રીં [સ] પૂજા, સેવા -ડુ અં કિં
 [સ આરાધ] પ્રસન્ન કરુ (૨) પૂજુ,
 ભજુ
 આરાધ્ય વિં [મ] આરાધવા યોગ્ય
 આરામ પું [સ] બગીચો
 આરામ પું [સ] યાત્રા ખાવો તે (૨)
 શાન્તિ (૩) દુખ છંભાથી મુક્તિ (૪)
 ક્વાયતમા આરામની ભાગ રહેવાનો
 દુકમ ંચુરશી (-મી) સ્ત્રીં આરામ
 માટે જેમા ભેરી ૨ લાખા થઈ સમય
 તેની ખુરશી ગંગાદ સ્ત્રીં આરામનું અંગ
 (૨) કબર [ખાવામા વપરાય છે
 આરાણ્ટ નં [સ] એક કદ જેનો લોટ
 આરાવ (-વા) વ્યા, આરાવાર પું બં
 વં શ્રાવના તિરો
 આરામુર પું અરન ની પર્વતનું આકુંતુ
 એ સિખર -રી વિં સ્ત્રીં આરામુર
 હાર વમનારી (દેવી અબાજ)
 આગિયાં નં બં વં [સ આગિયા] હોડી,
 વડા ૧ લગેરના સદ કનારી -પાની નાખવાતે
 આરિયુ નં ટોપસે [સ]
 આરિયુ નં મકાની રીમ
 આરી નીં નાની કરવતી (૨) મો રીતુ એ
 એગર
 આરીકારી સ્ત્રીં અનુસર્થ (૨) દાવપેચ
 આકડ વિં [સ] -ની લપર ચડુ બેડુ
 આરેડુ વિં તોડાની (૨) ૭ કી (૩) નં
 સાત માણુ એક માપ કે વજન
 આરેટોરે અં લગમગ મિનારે ખેડાયતા
 લગમગ રૂડુ યાત્રા વખતે ૧ ખર વખતે
 આરે પું [સ ગર] મિનારો (૨) છેડો
 (૩) છવાનો કપાય [સ]
 આરે પું [સ અર ગરા] પેડાને નામિપી
 પરિપ પર્થતને કહડો

આરો પું છાજાનો જાણો (૨) નિયત
કાવધિ જિનો (૩) ચૂનો અને રેતીના
મિશ્રગુના કાનનો ખાડાવાળો ઢગનો [કા]
આરોગુ સં કિં [દ મરોળ] જમતુ
આરોગ્ય નં [સ] તદુરસ્તી ંધામ નં
દરનીએને સાજ થવા માટે સારી આયો-
જવામા આવેતુ રચળ, 'સનેગેગિયમ ંપ્રદ
વિં આરોગ્ય આપનારું ંવિજ્ઞાન નં,
ંવિદ્યા સ્ત્રીં ંશાસ્ત્ર નં આરોગ્ય
સબધી જ્ઞાન, તદુરસ્તીને લગતા નિય
મોનુ શાસ્ત્ર

આરોપ પું [સ] આરોપ (૨) આરોપતુ તે
ંણુ નં આરોપતુ તે (૨) આરોપ, તહોમત
(૩) આપના (૪) રોપતુ તે ંણુ સંકિં
એકના ધર્મ બીજાને લગાવવા (૨) આજ
કે આરોપ મૂકવો (૩) ધાવણ, પરાવણ,
મૂકતુ લગાડવુ નાખતુ (વરમાળા
આરોપની મત પ્રશ્નમા આરોપતુ ઇં)
આરોપી વિં જેના પર તહોમત હોય
એણ (૨) પું તહોમતદાર
આરોવારો પું છટકો (૨) ઉવ
આરોલ પું [સ] ચડાણ ચડાવ (૨) રાગ
ખેચવો તે (૩) ચડતી ગોઠવણી,
'એસેન્ડિંગ ઓડ ર' [ગ] ંણુ નંચડતુ
તે (૨) સવારી કરવી તે (૩) ઉપર ખેસવુ તે
આર્જવ નં [સ] નજીતા, નિખાલસતા
(૨) પ્રામાણિકતા (૩) વિનવગી
આર્ત (-ત્) વિં [સ] પીડિત, દુ ખી
ંત્રાણુ વિં પીડિતોનું રક્ષક (૨) નં
પીડિતતુ રક્ષણ ંત્રાતા પું પીડિતનું
રક્ષણ કરનાર પુરુષ
આર્ત (-ત્)વ વિં [સ] કંતુને લગતુ (૨)
રજસાવને લગતુ (૩) નં રજ, રજસાવ
આર્ત (-ત્)સ્વર પું દુ ખનો પોકાર
આર્તિ (-ત્તિ) સ્ત્રીં [સ] પીડા, દુ ખ
આર્થિક વિં [સ] નાણા સબધી
આર્દ્ર વિં [સ] ભીતુ (૨) મૂક (૩) માયાણુ
આર્દ્રક નં [સ] આદુ
આર્દ્ર સ્ત્રીં [સ] છઠું નક્ષત્ર

આર્થ વિં [સ] કૃત્તીન (૨) આર્થ લોકોને
લગતુ (૩) પું એ નામની પ્રત (૪)
સદાચારી માણસ ંપુત્ર પું [સ] પતિ,
સ્વામી ંસ્ત્ય નં આર્થ - ખુદેખતાવેલા
આર મહાન સત્યો - દુ ખ, સમુદય માર્ગ
અને નિરોધ ંન્માજ પું, સ્ત્રીં સ્વામી
દયાન દે રથાપેતો ધર્મ સપ્રદાય
આર્થ સ્ત્રીં [મ] કૃત્તીન સ્ત્રી (૨) એક છદ
આર્થવર્ત પું [સ] આર્થોનું ગ્રહણ,
હિમાનય અને વિધ્યાચળ વચ્ચેનો પ્રદેગ
જેમા આર્થો આરબમા આવી રહ્યા
કહેવાય છે તે (૨) જગતપદ
આર્થ વિં [સ] કપિ સબધી (૨) પવિત્ર,
દિવ્ય (૩) પું એક પ્રકારનો વિવાદ, જેમા
કન્યાનો બાપ વગર પાસેથી માત્ર એક કે
બે ગાયની જોડ લઈને કન્યા આવે છે
ંપ્રચોગ પું કેવળ કપિઓએ જ કરેલો
અતિ પ્રાચીન પ્રયોગ

-આલ પ્રત્યય હતુઓ 'આન'

આલપાકો પું [ર કાયાકા] એક નંતનુ
થેટું (૨) એના ડાનનુ બનાવેલુ કાપડ
આલપાલ સ્ત્રીં સેવાચારી (૨) માવજત
(બાળકોની) [સાચવવા માગેની વહી
આલખમ નં [ર] ફેટાઓ અને સહીઓ
આલખેલ સ્ત્રીં [ર બેલ વળ] બધુ સલામત
છે એમ સુચવતો ચોરીદારોનો એક પોકાર
આલમ સ્ત્રીં [મ] દુનિયા ંગીર વિં [કા]
દુનિયાને જીતનારું (૨) પું ઔરંગઝેબનુ
ઉપનામ ંપનાલ વિં [વા] આલમનુ
રક્ષણ કરનારું (૨) પું પા'શાહ
આલય નં [સ] ધર, સ્થાન રહેઠાણ
આલણુ સં કિં [પ્રા અલ્લિય] આપણ
આલસપીલમ અં તરસથી પીડાતુ
આલસાવ વિં સાદપોલિયુ, દીલા-ખરાબર
નહિ બેઠેલા સાતવાણુ
આલસ્ય નં [સ] અજસ, આજસુખણુ
આલ'કારિક વિં [મ] અલકાર સબધી,
અન કારણન
આલખ પું [સ] આધાર (૨) લખરખા

૦૧ નં આધાર; ટેકો. ૦૫ સં કિં
 [મં. બાલ્ય] આધાર લેવો; ટંગાવું
 આલો વિં [અ.] સૌથી ઊંચું; ઉત્તમ
 આલોત નં [સ.] જુઓ અલોત. ૦૫ક
 નં જુઓ અલોતયક
 આલોપ પું [સ.] વાતચીત (૨) ગાયનની
 પૂર્વે તેની તૈયારી રૂપે અને વચ્ચે રાગની
 મૂતમાં 'આ આ' એમ ગાવામાં આવે છે
 તે (૩) ગૂઝન [આલોપ માથે ગાવું
 આલોપવું સંકિં [મં. બાલ્ય] બિલવું (૨)
 આલોખાલો નં ૦૫૦૫૦ બુદ્ધાનાં
 આલિ(-લી) સીં [સ.] સખી (૨) દાર
 આલિમ વિં [અ.] પડિત; વિદ્વાન
 આલિગન નં [સ.] છાતી સરસુ ચાંપવું તે
 આલિગવું સંકિં [મં. બાલ્ય] લેવું;
 છાતી સરસુ ચાંપવું
 આલી સીં [સ.] જુઓ આલિ
 આલી વિં [મં.] કચ્ચ; કીચું; બચ્ચ
 આલીગારું વિં આલીગાણું; અટકચાણું
 આલીજનાખ વિં [વા.] મોટી-હોટી
 પત્નીવાળું [ફળદ્રુપ; સમૃદ્ધ
 આલીલીલી વિં સીં તાણ; લીલી;
 આલીશાન વિં જુઓ આવેશાન
 આલીહજરત વિં [ફા.] જુઓ
 આલીજનાખ
 આણુ [સ.] પ્રત્યય. જુઓ 'આણુ'
 આણુ નં [જુઓ આણ] ખોટો આરોપ
 આણુ નં આણુ (એકમાં) ' '
 આણુ નં [વા.] એક મેરો; જરદાણુ
 આણુ નં [સ. અન્ન = ખાવ કદ] બકાટો
 આલેક પું જુઓ અહાલેક
 આલેખ પું [સ.] લખાણ (૨) ખત, દસ્તાવેજ
 (૩) સનદ (૪) મહોર; 'રીક' (૫) 'આક'
 (૬) ચિત્ર. ૦૧ નં લખવું તે, લખાણ (૨)
 ચિત્ર; (૩) ચીતરવું તે; ચિત્રકામ
 આવે/(-ગે)ખવું સં કિં [સ. માલિક]
 દોરવું, રેખા કાઢવી (૨) ચીતરવું (૩) લખવું
 આવેખ્ય વિં [સ.] આવેખવા થોગ્ય (૨)
 નં ચિત્ર (૩) લખાણ

આવેશાન વિં [અ. બાલીશાન] પ્રતિષ્ઠિત;
 ઉત્તમ (૨) ખૂબ મોટું (૩) મમકાદાર; બચ્ચ
 આલોકન નં [સ.] આલોકવું તે. -વું સં
 કિં [સ. બાલોત્ત] નેત્રુ (૨) અવલોકન કરવું
 આલોચન નં, ૦૧ સીં સીં [સ.] જુઓ લોકન;
 નિરીક્ષણ [વગેરે વનરપતિ
 આલોપાલો પું ઝાડનાં પાંદડાં, મૂળમાં
 આલોચણ નં [સ. બાલોચન] વિચાર (૨)
 દોષોની કળ્યાત કરીને પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું તે;
 આલોચના જીન
 આલોલ વિં [સ.] હાથવું (૨) મુખ્ય
 આવ સીં આવક; આયાત
 આવક સીં આવવું તે (૨) ઉપનન્ન; પેદાશ;
 કમાણી. ૦૬૦૫૬ સીં આવવું અને
 જવું તે (૨) ઉપજ-ખર્ચ (૩) તેની વહી.
 ૦૬૦૬૦ પું કમાણી ઉપનન્ન કર (૨)
 આયાત યતા માલ ઉપરની જકાત
 આવકાર પું આનો-પધારો એમ કહેવું
 તે; સ્વાગત. ૦૬૦ સંકિં આવકાર આપવો
 આવચીઆવચી સીં એક વનરપતિ કે
 એનાં બીજ, તુકમરિયા
 આવલ (૦૫) સીં આવવું અને જવું તે
 -આવટ કૃત્ પ્રત્યય; કિં પરથી સોજનાવે.
 ઉદાં બનાવટ; છણાવટ
 આવડ (૦૧) સીં આવડવું તે; કુળળતા.
 ૦૬૦૬૦ સીં-ધરકામની વેતરણ; કરકસર
 આવડવું અંકિં [સ. આવડ] -ની નાણ
 દોષી, -નું વાકેફ હોવું; ની કુશળતા હોવી
 આવડું વિં આ કદનું; આવડ
 આવડાતી સીં જુઓ આમદની
 આવરણ નં [સ.] આવરણ (૨) વિદ્ય
 આવરદા પું; સીં; નં [સ. આવડું+દાવ]
 આપ્ય (૨) જિંદગાની
 આવરવું સં કિં [સ. આવ] ઢાંકવું (૨)
 વ્યાપવું (૩) ઘેરવું
 આવરો (આ'વ) પું (માંદગીમાંથી) હાડયા
 બાદ થતો ખારાનો ભજડાટ કે લાદસા
 આવરો પું [વા. અજારહી] માસિક આવક-
 લવકની ખાતાવાર મોધપોથી

આવરો પું આવક. ૦૦૮૫૨૦ પું
 અવરજવર (૨) આવકભવક
 આવર્ત પું [વ.] ચક્રી; ભમરી (પાળીની).
 ૦૬ વિં [સ.] ફરી ફરી આવતુ-આંટા
 ખાતું (૨) 'રિકરિ મ' [ગ] (૩) પું જુઓ
 આવર્ત. ૦૦૮૫૨૦ ફરવું ને (૨) વાર વાર
 ફરી ફરી કરવું તે (પાગથળ)
 આવલ નં તાજુ પી જેવું ૩-પોલ
 આવતાં નં બં ૧૦ ફાફા (૨) કોસ, વરત
 ઇત્યાદિ પાળી જે ચાતા માધન
 આવલિ(-લી) [સ.] (-ળિ, -ળી) સીં
 , હાર; પગિ (૨) પં પગ
 આવવું અંકિં [સ] આપો ફર હોય ત્યાંથી
 પાસે પહોચવું (૨) રથાન હોય ઉદાં
 અમદાવાદ ગુજરાતમાં આવ્યું (૩) ન હોય
 ને જન્મવું કે દેખા દેવી કે ફરવું ફૂલવું.
 ઉદાં આંત્રે ફરી આવી; તાવ આવ્યો (૪)
 (કપડું) કે પોશાકની ચીજ બરોબર
 જેવું (૫) (કોઈ ભાવ કે વસ્તુ)
 નીપજની, બનતી. ઉદાં ઘાટ આવ્યો,
 દયા આવી (૬) થયું, ઊંસાંત્રે ઊતરવું.
 ઉદાં ખચ આવવું. (૭) માવું; સમાવું
 ઉદાં આ કપડામાં ફેરવું આવરો? (૮)
 શરીરનું અંગ ફેરવું કે કામ હેતુ થવું કે તેનું
 દરદ થવું. ઉદાં દાત આવવા; આખ
 આવની (૯) બીજા કિંબાવદના સદાયકારી-
 પણામાં તે કિયાનુ ભૂતકાળથી ચાલુપણું
 બતાવે. ઉદાં રિવાજ ચાલ્યો આવવો.
 (૧૦) સદાયકારી કિં તરીકે બીજા કિં
 સાથે આવે છે. (ત્યારે કેટલાંક કિંમાં તે
 અણધારી થવાનો ભાવ આવે છે) ઉદાં
 આવી ચડવું. આવી બાતવું = ભારે
 સંકટ કે મરણની ઘાંટી આવવી
 આવશ્યક વિં [સ] જરૂરી. ૦૦૮૫૨૦ સીં
 -આવલ વિં [સ.] આણનારું; ઉપનવનારું
 (સમાસને છેડે ઉદાં 'ભાવલ')
 આવળ પું; સીં એક વનરપતિ
 આવળિ(-ળી) સીં જુઓ આવલિ
 આવાગમન નં આવવું ને જવું તે (૨)
 અવતરવું અને મરવું તે

આ વાર અં આવખને-સમયે (૨) આ ફેરા
 આવાસ પું [સ.] ઘર (૨) ઓરડો
 આવાલન નં [સ.] આમંત્રણ (૨) દેવની
 પ્રતિજ્ઞા કરતી તે
 આવિલાવિ પું [સ.] ખડાર નીકળવું કે
 પ્રગટવું તે (૨) અવતાર; જન્મ
 આવિંકરણ નં, આવિંકાર પું [સ.]
 પ્રગટ-ખુલ્લું કરવું તે
 આવિંકરણ ત્રિં [સ.] દેખાડેલું; બતાવી
 આપેલું; ખુલ્લું કગાયેલું - થયેલું
 આણું (આ'ણ) વિં આના જેવું
 આવૃત વિં [સ.] આવરેલું; ઢાંકેલું (૨) અપત
 આવૃત્તિ સીં [સ.] ચક્રાકારે ફરવું તે (૨)
 પાણું આવવું તે (૩) વારંવાર થવું-કરવું
 તે (૪) પુનઃકર્તવ્ય પ્રકાશન; 'અંદિરાન'
 આવેગ પું [સ.] જુસ્સો (૨) ક્ષોભ; આવેશ
 (૩) ક્રોધાવળ; દોડાદોડી
 આવેદન નં [સ.] નિવેદન (૨) ફરિયાદ.
 ૦૫૨ નં ફરિયાદ કે અરજનો કાગળ
 આવેશ પું [સ.] જુસ્સો; ઓખરો (૨) ગુસ્સો
 આવેદન નં [સ.] વીટી વળનારી વસ્તુ
 (ગલેફ, રેપર ઇં)
 આશ સીં જુઓ આગા [પ.]
 -આશ પ્રત્યય. વિં પરથી સીં નામ
 બતાવે છે ઉદાં કલ્પાશ; પીળાશ
 આશંક પું [મ. શાસ્ત્રિક] પ્રેમી (૨) વિં
 પ્રેમવરા; મોહિત; ફિદા. ૦૦૮૫૨૦ નં
 બં ૧૦ વંદાવોલવાલી
 આશ(-સ)કા સીં દેવની આસતી, ભરમ
 ઇત્યાદિ લેવા તે [પણકવું [પ.]
 આશંકવું સં કિં જુઓ આશંકવું;
 આશનાઈસોવ[િ]વા. મગના] ભાઈબંધી, મારી
 આશય પું [સ.] મનની ધારણા; ઇરાદો
 (૨) નં રથાન (૩) પાત્ર (૪) કર્ત્તા
 કર્મોના સંસ્કાર કે તેમનો સમૂહ
 આશરે અં શમારે; લગભગ
 આશરો પું [સ.] શાસ્ત્ર] છત્રછાયા (૨)
 આધાર (૩) અસહ્યો. [આશંક
 આશંક પું [સ.] આંચકા; શરમાવું તે (૨)

આશંકા સ્ત્રી [સ] ગા, વહેમ -કિત
 વિં [સ] આશા મવાણુ
 આશા સ્ત્રી [સ] ઉમેદ (૨) વિશ્વાસ
 આશા(-વા)ઈ પુ [સ] અપાઈ વિદેશ
 સવતનો એ મટિનો અપાઈ
 આશાખંધ પુ [સ] આશાનુ બંધન,
 આગાનો વતુ
 આશાવરી પુ એ રાગ
 આશાવાદી વિં જે થાય છે તે સારા
 માટે-નિરાશ થવાપણુ મ્દી નથી-એવા
 વાતમા માનનારું [રક્ષાનો પ્રસાદ
 આશિકા સ્ત્રી સાધુ કે દેવનો કે યજ્ઞની
 આશિષ સ્ત્રી [સ] હુવા આશીર્વાદ
 આશી વિં [સ] ખાતાર (સમાસમાનામને
 અતે) ઉત્તમ કૃતિમાળી (૨) સ્ત્રી
 સર્પની દાંડ
 આશીર્વાચન નં [સ] આશીર્વાદ
 આશીર્વાદ પુ [સ] હુવા
 આશીર્વાચ પુ [સ] સર્પ
 આશુ વિં [સ] શીઘ્ર ઉતાવળુ બેસાવિં
 [સ] જલની સત્તથ યઈ બંધ એણુ (૨) પુ
 એના દેવ-શંકર
 આશ્ચર્ય નં [સ] નવાઈ, અચ્ચો (૨)
 આશ્ચર્યકાંત બનાવ ચમકાર
 આશ્રમ પુ નં [સ] વિસામાનુ સ્થાન,
 રહેણા (૨) વિશ્રાંતિ (૩) સાધુનો નિવાસ,
 પર્વકુળી (૪) જીવનનો વિભાગ (અશ્વર્ય
 ગૃહસ્થ દિ ચાર વિભાગમાનો ઘઈ પણ)
 (૫) રાષ્ટ્રીય થા ધાર્મિક હિતચાનનુ મથક
 વ્યાખ્યા વિં આશ્રમમા વસનારું બંધ
 વસ્થા સ્ત્રી આશ્રમ પી-જીવનના વસા
 ગની વ્યવસ્થા
 આશ્રય પુ [સ] આગરો (૨) ગરણુ
 બંધનાન નં આશરો લેવાનુ સ્થાન
 આશ્રિત વિં [સ] આશ્રયે રહેણુ
 આશ્રનં પુ [સ] આશ્રન બેગુ તે
 આશ્રેણ સ્ત્રી [સ] નવમુ નક્ષત્ર
 આશ્વાસન નં [સ] ના સ્ત્રી દિસો,
 સાતવન, હિમત

આશ્વિન પુ [સ] આસો માસ
 આપાઈ પુ [સ] અપાઈ માસ -હા સ્ત્રી
 [સ] વીસમુ અને એકવીસમુ નક્ષત્ર (પૂર્વા
 પાદા અને ઉત્તરાષાઢા)
 આસકા સ્ત્રી નુઓ આગકા
 આમદ્ધ વિં [સ] મોહિત અનુરમ્ત -કિત
 સ્ત્રી [સ] અતિશય બેહુ મોહ
 આનન નં [સ] ખેલવાની ગા (૨) ખેલવા,
 સવા કે બેસા રહેવાની દબ (૩) આસ
 નિય, ખેલવાની વસ્તુ (૪) મોપડી અથવા
 પત્રનો મોટો ખાતુ [સન્ધરા
 આમનાવામના સ્ત્રી આશ્વાસન (૨)
 આસનિયુન આસન માટે પાથરનાની વસ્તુ
 આમન વિં [સ] નજી આવેલ વેણુ
 પુ એકસાન્ટ ગગન [સ] [નજીમા
 આમપામ (૦મા) અં આનુખ્યાનુ (૨)
 આસમાન નં [સ] આમા, ગગન ની
 વિં આમગના બેવા રમતુ (૨) દેવી,
 દેવતી (૩) સ્ત્રી દેવી આદ્ય-મા
 ની મુલતાની સ્ત્રી દેવી તેમ જ રાગ્યે
 બેસી કરેલી બેવડી આદ્ય
 આસવ પુ [સ] ઔષધિઓમા આથો લાવી
 તેચા કરાતુ પેચ (૨) ગાળેસો દાર
 બુ સંકિં ગરમીથી પ્રવાહીનુ વાહુરૂપ
 કરી તેને ફરી કરીને પ્રવાહી બનાવડુ,
 'ગરમી' [૨ વિ]
 આસંગ પુ [સ] આસક્તિ
 આસત્રો (-દ્રો) પુ [સ] અદ્ભુતકો એક આંક
 જેના પાન બીડી વાગવામા ખપ લાગે છે
 આમંદિકા પુ [સ] નાનુ આસન, નાની
 પુરસી
 આસદ્રો પુ નુઓ આસત્રો
 આનંધ સ્ત્રી [સ] અશ્વત્થા એક ઔષધિ
 આમાએશ સ્ત્રી [સ] અસાન આરામ
 આમાન વિં [સ] સહેન નરમ બંદે
 સ્ત્રી સાગી કેદ ની સ્ત્રી સહેતાર
 આમામી પુ સ્ત્રી [સ] અસાની માણસ,
 વ્યક્તિ (૨) દેણદાર (૩) પેસાદાર-પ્રતિષ્ઠિત
 માણસ (૪) વરાધ, અસીન

આસિરદંટ વિં [દં. મેસિરદંટ] મદનીશ
 (૨) પું એવી વ્યક્તિ
 આસુર(-રી) વિં [સ.] અસુર સંબધી;
 રાક્ષસી; જંગમી. ંવિદાહ પું કન્યા-
 વિકયવાળો વિવાહ
 આસૂ(-સો)દરે પું જુઓ આસૂ ત્રો
 આસો પું [સ. આશિવ] વિક્રમ વર્ષનો
 ઉરલો મહિનો તિરણ બનાવાય છે
 આસોપાલવ પું એક ઝાડ, જેના પાનનાં
 આસોદરે પું જુઓ આમ ત્રો
 આસ્તર પું, ંજુ નં [સ.] પાથરવું-
 ણિગવડ તે (૨) પાથરણ, ગાદીચો
 આસ્તિક વિં [સ.] ઈશ્વર અને પરલોકના
 અસ્તિત્વમા માનનારું (૨) શ્રદ્ધાળુ
 આસ્તે અં [ફા. મહિત્તહ] ધીમે(૨) 'ભિષ્મ'
 રાખો' ધીમું કરે' એમ સૂચવતો ઉદ્ગાર
 આસ્થા સ્ત્રીં [સ.] આદરમાન (૨) શ્રદ્ધા;
 આકીન (૩) મૂડી, પૂછ
 આસ્પદ નં [સ.] રથાન, જગા(૨) વિં હાથક;
 પાત્ર (સમાસને અતે) ઉદાં રોભારપદ
 આસ્પદન નં [સ.] અક્ષાત્ર કે અક્ષાળું તે
 આસ્પદ પું, ંન નં [સ.] ચાખડું;
 પોલે હાથે ઠોકત તે (૨) ભિષ્મવું તે
 (૩) પ્રગટ-મહેર કરવું તે (૪) ભરાકા-
 ધરાકા સાથે ફૂલું, તે
 આસ્થ નં [સ.] મુખ (૨) મહેરો
 આસ્તવ પું [સ.] દુઃખ; ખીડા (૨) સાવ (૩)
 [ફિનો] કર્મનું આત્મામાં દાખલ થવું તે (૪)
 તેના નિમિત્તરૂપ પાપપ્રવૃત્તિ [માણવું તે
 આસ્વાહ પું [સ.] ચાખડું-સ્વાહ લેવો તે (૨)
 આસ્વાદ વિં [સ.] આસ્વાદ લેવા યોગ્ય
 આહ સ્ત્રીં હાથ, નિસારો (૨) અં [સ.] અરે!
 આહત વિં [સ.] ઈર્ષ પામેલું; જખમી (૨)
 હણાયેલું (૩) વગાડેલું; વગાડવાથી નીપજતું
 આહરરડું સંકિં [સ. અહત] સડાકાની
 સાથે ખાણ (પ્રવાહી) પું હોમનો અગ્નિ
 આહવનીય વિં [સ.] હોમવા યોગ્ય (૨)
 આહા (ંહા) અં આશ્ચર્ય, દુઃખ આદિ
 સૂચવનાર ઉદ્ગાર

આહાર પું [સ.] ખોરાક (૨) ખાઈતે; ખાન-
 પાન. ંવિહાર પું આહાર અને વિહાર
 આહાહા અં જુઓ આહા
 આહીર પું [સ. આમીર] મરવાડ; રખારી. ંડી,
 ંજુ, ંજી, -રાણી સ્ત્રીં આહીરની સ્ત્રી
 આહુત વિં [સ.] હોમેલું, બહિરૂપે અપાયેલું
 આહુતિ સ્ત્રીં [સ.] હોમવું તે (૨) હોમ-
 વાનુ દ્રવ્ય-વસ્તુ; બહિરાન
 આહીડી પું [સ. અપેચક] ગિકારી; સ્ત્રીં
 આહોતું નં દૈનિક ક્રિયા; રોજનું કામ
 આહુતિક વિં [સ.] દૈનિક (૨) નં નિત્યકર્મ
 આહુતિ પું [સ.] આનંદ; હર્ષ. ંક વિં
 આહુતિ કરાવે તેવું
 આહુવાન નં [સ.] આમંત્રણ (૨) પડકાર (૩)
 આવાહન (૪) રાજરથવાનો હુકમ, 'સમન્સ'
 આળ નં ખોટો આરોપ; કલંક (૨) આળ-
 પંખાળ; ઓહું (૩) સ્ત્રીં અટક્યાળું
 -આળ [સ. આળ] પ્રત્યય. નામને લાગતાં
 'વાળું' અર્થનું વિં બતાવે. ઉદાં
 શરમાળ, દયાળ
 આળપંખાળ વિં મિથ્યા (૨) સાચું નહિ
 એવ (૩) પડામણ (૪) નં આશ્વાસન
 (૫) ભૂતપ્રેતાદિ
 આળવીતરું વિં મન્ત્રીખોર; તોફાની
 આળસ સ્ત્રી, નં [સ. અળસ] એદીપણું;
 સુસ્તી. -સુ વિં આળસવાળું
 આળાહું ખો પું સસારની આશાતૂષણ
 આળિયું નં, -યો પું બખોલ; ખાટો
 (ખાસ કરીને ક્ષત્રીની દીવાલમા)
 આળી સ્ત્રીં [સ. આળી] સોનીની અગીડી
 મુકવાની ઊંચી એટલી
 આળીગાળું વિં અટક્યાળું; તોફાની
 -આળું [સ. આળું] પ્રત્યય. નામને લાગતાં
 'વાળું' અર્થનું વિં બતાવે. ઉદાં દયાળું
 આળું વિં [સ. આદિ; દે. આળીલીલ; લીન (૨)
 તાળું ઉતરડેલું; કાચું (આમડું) (૩) જરા
 અટકવાથી દુખાવાય એવું (૪) નરમ; પોચું
 -આળું પ્રત્યય. નામને લાગતાં 'વાળું'
 અર્થમાં વિં બતાવે છે. ઉદાં દુધાળું

આળ ભોળું વિં ભોળું (૨) નં બાગક
આળે અં એળે

આળેખતુ સં કિં નુઓ આળેખતુ
આળેખતુ અં કિં [સ ગાડુ] સંનેએક

કેમથેથી બીજેકેમી એમગમડુ, લોડુ
આં(આ)અં[રવં] હા, એ (૨) ઠીક, બને,

વાડે ઇલાદિ અથા બતાવનો કુદગાર
આંક(૦)પુ[સં મક] સખ્યાની નિશાની(૨)

ભાવ, મૂલ્ય(૩)અગઈ કેપાતગઈનોહિસાખ
[ચતરનો] (૪) નિશાની (૫) અડસટો(૬)

સીમા, હંદ (૭) પુખ્તવં વડિયા, પાડા
આંક(૦) પુ[સં મક] ધરી [ચાળળી

આંકચાળળી(૦) સીં ઝીણા હિંદવાની
આંકડાવણી(૦) સીં ભરતિયા નોધવાની

વહી
આંકડાશાસ્ત્ર(૦) નં હકીકતના આંકડા

એકત્ર મરવાની અને તેનો ઉપયોગ
કરવાની ત્રિયા, 'રેડિરિક્ટસ'

આંકડી (૦) સીં હોડેથી વાળેડો સળિયો
(૨)મગ(૩) આતરડામા થતી પોડા, ચૂક

(૪) તણ [રોગ] (૫) સખતવાળો[લા]
અંકડી સીં આગીધૂરી

આંકડો (૦) પું હોડેથી વાકો સળિયો
(૨)મગ(૩)(વીછીડનો)ક ખ(૪)(મૂળનો)

આંકડો પાડેનો વગ
આંકડો (૦)પુ[સં મક] સખ્યા, સખ્યાની

નિશાની(૨)તેણેપોનોહિસાખ-મગ(૩)
મિય(૪)વરને આપવાનો ચાલ્યો, પરકલ

આંકલુ (૦) નં આંકતુ તે (૨) જાણતા
સાડું સાડું અનાજ નુક પાડતુ તે

સીં સીંઆંકવાનુ-નીપીદોરવાનુસાધ
(૨) કસ-કિ મતનો અડસટો મહેવો તે

સુ નં આંકવાનુ આભર(સુતરી) (૨)
દાગોના પંર ચીતરવાનુ સોનીનુ આભર

આંકલુ (૦) નં આંકવાનુ કળ -નો પું
નુઓ અકોલ

આંકતુ (૦) સંકિં [મં અક] આંકો કે
નિશાની પાડની (૨) લીગી દોરની (૩)

કસ કિ મતનો અડસટો કાઢવો (૪)

ડામીને નિશાની પાડવી લેથી આળખાય

(૫)ખાસ કામ માટે નામ પાગી કુડ કેરકમ
અગ કરવા, 'ધંધરમાક' [લા]

આંકો (૦) પું [સ મક] નિશાનીની લીટી
(૨) અડસટો (૩) હંદ નેક

આંકોશિયા (૦) નં બંબં પાસના (૨)
સખત પ્રયત્ન (૩) એથી ડીપજતો શાસ

આંખ (૦) સીં [સં મક] અક્ષુ નેત્ર (૨)
[લા] નેવાની શક્તિ, નજર (૩) નિના,

ધ્યાન દેખદેખ(૪)કોઈ ચીજનુ આખજેતુ
નાનુ માલુ હિંદ (૫) બીજની ગાંઠ (જેમ

મેશોરની) અંઆવળી = આખ દુખરી
(૨) પશુના બચ્ચાની આખ મામ મરતી

થવી અંચાંકો અંચાંકો પુંડે અવસરે
સીએને ગારે મેખાગમલગાડાતીદીપકી

અંચીરી સીં અણુમતી વસ્તુ ઉપરથી
આખ ખસેડી લેતી તે (૨) નેપુ હેલ્ય

છતા તથી નેપુ તેવો દેખાવ કરવો તે
અંકલુ સીં આખનો ડાળનો (પોડા

વગેરેનો) અંમ(મિ, -મી) અંકાંકો પું
પડકારો (૨) આંખથી મેરી છારારત

અંમ(-મી)આમલુ નં નેપુ ન નેપુ
કવુ તે અંમ(-મી)આમલુ નંબં

વં એક બાજરમત(૨)નેપુ ન નેપુ મરુ
તે (૩) છારારત (આખ મીચીને મેલી)

આંખિયુ (૦) નં આખદામળી (૨) સૂક્ષ્મ
દ્રવ્ય કે દુરદ્રવ્યનો આખતરક રાખવાનો

હોડો અગર તે ઠેકાણે બેસાડેલો લેન્સ,
'આઈપીસ' [પ વિ]

આંખિયાં (૦) નં બંબં મૂર્છાં (૨)
ડોળા મડવા તે (૦) અગચિયા

આગડી (૦) સીં [સ મક] અગરખી ઝમલુ
આંગપુ -લુ (૦) નં [સ મક] ધરના

મુખ્ય ઠાવ સામેની પુલી જગા
આંગમલુ (૦) સીં કોવત, નેર (૨)

નુઓ આગમલુ
આંગમતુ (૦) સંકિં [સ મક] ની સામે થતુ

આંગલુ (૦) [સ મક] ઝમલુ
આંગળી (૦) નં [સ મક] આંગળી (૨)

આગળીનેટલી ન બાઈ તરુ(૩) રાની મ દા
આંગિયાત, આંગિયુ(૦) વિ(૨) ન
આગના ધમીનુ (બાળ)

આંગળી (૦) સ્ત્રી [સ અગ્નિ] હાથપગના
પત્ત આગના પાચ અવયવોમાનો દરેક
અવયવ [આગની થયી તે

આંગળી દેખામણુ (૦) નં ક્ષેત્રો,

આંગળું (૦) નં જુઓ આગની

આગિરમ વિ[સ] અગિરમ નધિને યગતું
(૨) પું જુદમ્પતિ

આગી (૦) તો[સ અગિર] પરાગનાર પુરુષને
મોસાગતરુદ્ધી મળતુ ઓટયા વિનાનુ કોટું

વસ્ત્ર(૨) માતાની મૂર્તિને બાળે મુખની રગ

બેર ગી ધાતુઓના પતરાની તક્તી (૩)

હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનુ તે નસિ દૂરનુ મડ

(૪) મૂર્તિના - ભગાગ્નિન (૫) આધીથી

ચ તો ધૂળનો ગોટો

આંગ્ય વિ[સ] બેલોપરથી સ રૂપ આપ્યું છે

અથેલેને લગતુ બેરેશ પું, અથેલેનો

દેશ ઉચ્ચ નભાપા સ્ત્રી અથેલ ભાષા

આંચ (૦) સ્ત્રી [સ અંચમ] અગ(૨) દીપ્તિ,

રૂઆળ (૩) ધમકી (૪) ઈન્ત

આંચકણુ(૦) સંકિન્નેરથી એકદમ ખેચતુ

આંચકી (૦) સ્ત્રી તાડુ, (૨) હેડકી

આચમે (૦) પું જુઓ આચકો

આચણી (૦) સ્ત્રી બોતા અચકાતુ તે(૨)

વાતથી નમા વારે વારે બોલવાની ટેવ હોય

એવા નિરર્થક શબ્દો તે

આંચુ (૦) વિં દોડડાતુ [અગ્નિ ભાગ

આચળ (૦) [સ અચળ] પશુમ દાની આકેનો

આચળી (૦) સ્ત્રી [સ અચળ] ડેડો, પાલવ

આછ (૦) સ્ત્રી અંખ (૨) આખની છારી

આચણુ (૦) નં અજન કાજળ(૨) છળ

આચણી (૦) સ્ત્રી પાપણના મૂળ આગ

થની ફો રી [હનુમાન

આચનેય પું [સ] અજનાનો પુત્ર

આંચુ (૦) સંકિં [સ અ] આખમા

લગાડતુ (૨) અતિ પ્રભયી આખ ૧ તેજ

હરીલેતુ(૩) શેહમાનાખતુ ૭ કરીદેતુ[યા]

આંગિયુ (૦) નં જુવાગ્નો એક રોગ, આંગિયુ

આંલો (૦) પું કુવાય બની બે બાજુના

સદ બાધવાના મોગ દોગડા

આંટ (૦) સ્ત્રી આગી, ચૂચ (૨) ખેનો, વેર

(૩) શાખ, આગર (૪) દયોગી (૫) હાથ

મામગા કે મોના લખવામા દોગિયારી,

અડપ(૬) અચૂકાને તર્જની વચ્ચેનો ભાગ

કે જ્યા કનમ ૭ કરીને લખીએ છીએ

(૭) તામેડિયાપણુ ચો [ચિહ્ન

આંટણુ (૦) નં (ચામગી પર) ધમારાતુ

આંટણુ (૦) સંકિં તાડતુ (૨) પી જતુ

આંટી (૦) સ્ત્રી ગ, ગાડ ચૂચ (૨) દાને ન

દોરાની કરાની ગગી (૩) છીનો [જા] (૪)

ફાસો, પચ, પ્રપચ (૫) મયડો (૬) શાખ,

આ ૭ ઘુટી સ્ત્રી દાવ પેચ(૭) છળમ્પ

આંટો (૦) પું વગ (૨) ફેરો, ધમ્પો (૩) અટસ

બંદરો પું આટો બને ફેરો (૨) ફેરો ફોટો

આંતર વિં [સ] અદરતુ માદોમાહેતુ

આંતરજન્ય વિં જેમની વૃદ્ધિ અદરથી

રાડ થાય છે 'એટોજન્ય [વ વિ]

આંતરજીવી વિં ઊંની અદર રી

તેમાથી પોરાગ મેગવી જીવનારુ, એટો

ફા ટિક' [વ વિ]

આતરડી (૦) સ્ત્રી દિવ, હુદય

આતરેતુ (૦) નં [સ અત] પેમાના

અતરસને પચારી મળે બાદાર કા'નાર

નગના આકારનો અવયવ

આંતરરાષ્ટ્રી(-ષ્ટ્રી)ય વિં સર્વ રાષ્ટ્રોને

કે તેમના પરસ્પર સબધને લગતુ

આંતરવિચરક પું એક સમૂહના લોકોમા

અદર અદર વિમર્દ-યુદ્ધ, સિવિલ વોર

આતરતુ (૦) સંકિં [સ અતરિ-અતરતુ]

(વાડ કરી કે પડો ભરીને) નુક પાડ

(૨) વેરતુ (૩) રસો શકવો

આંતરસ્ત્રી(-સ્ત્રી)વો, આંતરસ્ત્રી (૦) પું

અદરતુ સીવણ, સીને ના કપાને બા

ખેસતુ કરવા માટે અદરથી ભરેલો દો

આંતરિક વિં [સ] અદરતુ (૨) હુદય

આતરી (૦) સ્ત્રી કાપના વગર વણે

છાગે(૨) પાન(૩) માપડ-ચોપગઆમા
પાતી એમ જવાત (૪) વહાણની કિનાર
(૫) મુખાવાના પાનની નર(૬) કૃષ્ણના
આપાને વળગેના રેસા

આંતરો(૦) પુનંસ અત્રાગાળો() આતર
પટ (૩) બેદ (૪) મુખનો ખીતે ભાગ
(૫) બેલીગીઓથી કપારેનો ત્રીજી લીગીનો
ભાગ ઉત્તરમેષ્ટ [ગુ]

આંતો(૦) પુનં ત્રણ સેરોનો દોર ભાગતા
પહેની બે સેરો ઉઘેળી તે [આતરકુ
આંત્ર વિનંસ] આતરગને (ગુ) (૨) નં
આંદોલ પુનંસ] આંદો ન ડોનન(૨)
વિનંસ પાન (૨૧૨) નં નંસ] હાલત
તે (૨) હિનયાલ ચગન

આધણ(૦) નં [કા] નુઓ આધણ
આધણિયુ(૦) નં સાદમ, અવિચારી કમ
આધણીયાકણ(—પી, પીણ) (૦) સોંબે
મુખનાળો એક સાપ

આંધળુ(૦) વિનંસ [વ] નં જેણુ (૨)
જાનહીન (૩) અધારું ંધળ, બેલીત
વિનંસ આધળુ

આંધી(૦) સોં દિશાનો કૃષ્ણ પુરાઈ
નય જેણુ સખત વારાગ્રહ (૨) અધાપો
આખટ વિનં ખાટું

આખરિયો(૦) પુનં આખો [પ]
આખડો(૦) સોંસ [અ] આખ આમલી
(૨) આમલીનો કચૂમ [કા] ંપીપળી

સોં એક રમત [અંકિં ખટાઈ જણ
આંખણું (૦) સં કિં પાન પાણુ (૨)
આખળી (૦) સોં, —ણું નં નુઓ
'આમળી આ

આંખાગાળો(૦) પુનં ફેરીની મોસમ
આખામોર (૦) પુનં આખાનો મોર (૨)
હાગરની એક ભત
આંખાવાડિયુ(૦) નં આંખાવાડી સોં

આમાનુ વન અમરાઈ
આખાશર(—પા)ખ (૦) સોં આખા
ઉપર કુત્તી રીને ખાંદેલી મેરી
આંખાલગર (૦) સોં એક ભતની હળદર
આખેલ નં [પ્રા અલિ, આ લિ] એક
ટક અપાણુ જમવાણુ મત [નિ]

આખેલ (૦) સોં જનનનાળ આમળ
આખો(૦) પુનં [સ આખ] આખરૂદ, મેરીનુ
ગાડ (૨) હાકરાની એક રમત
આખોઈ (૦) સોં ફેરીનો રોળી ગાક
જેવો અદરનો ભાગ

આખોસુ (૦) નં, રૂક આપુ (૨) સુકી દાણ
આખોળિયુ (૦) નં કાચો મેરીની ચૂંચેલી
ચોરી

આંબે (૦) પુનં [સ અંબ] ધરી
આપુ (૦) નં [સ વંચુ] આખોમાથી કુખ
કે હપ વળતે ટપાટા ગીપા

આંદાં (૦) અં નં મર ખતાવતો ઉદ્ધાર
આહી, ંકો (૦) અં અહીંયા [કા]

છ

છ સોં [સ] મરૂત મુળની વહાંમા નો
ત્રીજો અખર, એમ સ્વર

છંકખાલ નં [અ] નસીમ (૨) આખાદી
(૩) પુનં એક પ્રસિદ્ધ ઉદ્ધું કવિ

છંકાર પુનં [અ] હા પાતી તે (૧) ગોધાર.
નંતમુ નંવા પ્રતિસાપ્તકં મુજાતનો
લેખ એડેવિન

છંકોતરે વિનં પુનં વિ સ ૧૮૭૧નો દુકાન
છંકોતર વિનં [સ અંકિ] ૭૧, એમોતર
છંકુ સોં [સ] મેરી

છંદવાકુ પુનં [સ] સુપ વરનો આલિ ગાન
છંખનાન પુનં [અ] સં પ દોરની

છંચનધારા સોંસ અવિરિટ ધરા અતર
ધારા ચાણ પ્રસાદ (૨) અંબેકપાત્ર

છંચણુ સંક્રિં [મ અંચ] છંચા મરવી
(૨) આરા ગામી

છંચા સોં [સ] મરજ (૨) આરા (૦)
કામના નુનાં અં મરજ મુજા
અપૂરક અં છંચા મુજા (૨) નામી
નોઈને, છંચાપૂરકં ંકી (—પી) નં છંચા

પ્રમાણે મળતું-યતું ને (૨) ત્રિરાશિમાં ઇચ્છિત
 ચોથું પદ; દિમાખનો જવાબ [ગ.] . ૦૪૨
 પું ૦ ને પસંદ કરેલા વર. ૦૨૩ કિલ સો ૦
 સંકટપ બળ. -૨૪૦ ક પું ૦ ઇષરાશિ;
 ત્રિરાશિનું ત્રીજું પદ [ગ.] -ચિહ્ન વિ ૦
 ૪૨૩ તું. -૨૪૦ (૦૬) વિ ૦ [સ] ઇચ્છાવાળો
 ઇજત ન ૦ [અ. ફગ] નોતરું; આમંત્રણ
 ઇજનેર પું ૦ [ક. એન્જિનિયર] બાંધકામ ઇત્યા-
 દિની ચેજના કરનાર આદમી (૨) યંત્ર-
 વિદ્યા જાણનાર -રી વિ ૦ ઇજનેરને -
 ઇજનેરના કામને લગતું (૨) સો ૦ ઇજનેરી
 કામ કે વિદ્યા
 ઇજત સો ૦ [અ.] પરવાનગી; રત્ન
 ઇજત સો ૦ [અ.] વધારો; ઉમેરો (૨) જોડી
 દેતું તે; ખાણસા કરતું તે. ૦ગામ ન ૦
 ઇનામી ગામ કે વતન
 ઇતર સો ૦ [અ.] સુગવાળ; લે ત્રી -
 ઇતરદાર પું ૦ [પા.] ઇતરો ધરાવનાર
 ઇતરખાંસ પું ૦ ઇતરનું નાહું; કમરપટો
 ઇતરવું અંકિં સંતાપ કરવો; દુઃખી થતું
 ઇતરાપદ્ધતિ સો ૦ ઇતરો આપીને કાર્ય-
 વ્યવસ્થા કરવાની પદ્ધતિ
 ઇતરો પું ૦ [અ.] કરાવેલી રાત પ્રમાણે
 કોઈ હમ્મનો એકલથ્થ બોગવટો; કરાર
 કે કરાવ (૨) સનદી હક
 ઇજ્જત સો ૦ [અ.] આબર (૨) શિયળ.
 ૦૬૨ વિ ૦ આમરદાર; પ્રતિષ્ઠિત
 ઇજરાયલ વિ ૦ [હિં] ચઢ્ઠી લોકોને લગતું
 (૨) પું ૦ ચઢ્ઠી લોકોનો એક મૂળ પુરુષ
 (૩) ચઢ્ઠીઓનો દેરા
 ઇજોતેર વિ ૦ [સ. ઇજ્જતસિ] ૭૮; અજોતેર
 ઇકચારી (-સી) વિ ૦ [સ. અજ્ઞાતસિ] ૮૮
 ઇડરિયો વિ ૦ પું ૦ ઇડરનો (૨) ધણો મજબૂત
 -છતનો મુરદા (ગદ) [લા.]
 ઇડા સો ૦ [સ.] તણ નાદીઓમાંની જમણી
 બાજુની નાદી (ઇડા, પિંગલા અને સુષુમ્બા)
 ઇતબાર પું ૦ [અ.] વિશ્વાસ [(૪) તુચ્છ
 ઇતર સ ૦ (૨) વિ ૦ [સ.] અન્ય (૩) બિન્ન
 ઇતરડી સો ૦ દોરના રાત્રીરે વળગતું એક જંતુ

ઇતરવાચન ન ૦ અભ્યાસક્રમ ઉપરાંતનું
 વાચન
 ઇતરાઈ સો ૦ આહકલાઈ; મિથ્યા મોટાઈ
 ઇતરાજ વિ ૦ [અ. દક્ષિરાજ] નાણુય. -જી
 સો ૦ નાણુરી; અવકૃષ્ટા
 ઇતરાવતું સ ૦ કિ ૦ 'ઇતરાવું'નું પ્રેરક
 ઇતરેતર વિ ૦ (૨) સં [સ.] પરસ્પર. ૦૬૬
 પું ૦ [સ.] દંડ સમાસનો એક પ્રકાર
 ઇતવાર પું ૦ જુઓ આતવાર; રવિવાર
 ઇતસ્તતઃ અ ૦ [સ.] અટી તટી; આમ તેમ
 ઇતઃ અ ૦ [સ.] અટીથી
 ઇતિ અ ૦ [સ.] આ પ્રમાણે (૨) સમાસ;
 પૂરું થયું એમ બતાવે છે (૩) સો ૦ સમાસિ.
 ૦૬૮ (-ત) વ્યત્ત સો ૦ [સ.] અવશ્ય
 કરવા યોગ્ય કામ (૨) કૃતકૃત્યતા. ૦૬૯
 ન ૦ [સ.] બનેલી દુષ્ટીકતનું બ્યાન; દતિદાસ-
 ૦૨૩ સો ૦ સમાસિ. ૦ સિદ્ધમ અ ૦
 'કયુ. ઇ. ડી.' [ગ.]
 ઇતિહાસ પું ૦ [સ.] તવારીખ; બૂતકાજનું
 વૃત્તાંત. ૦૬૨ પું ૦ દતિદાસ લખનાર
 ઇતિહાસ પું ૦ [અ.] એકમતી (૨) સં (૩)
 બનાવ; સંલેગ
 ઇત્યલમ અ ૦ [સ.] હવે બસ
 ઇત્યાદિ (૦૬) [સ.] વગેરે
 ઇદમ સ ૦ [સ.] આ
 ઇદત્તૃતીયમ વિ ૦ [સ.] ધાર્યા કરતાં નહું
 જ -જુદુ જ (૨) ન ૦ અવનહું જ હંક
 ઇધર અ ૦ [હિં] અહીં. ૦૬૪, ૦૬૫
 અ ૦ [હિં] અહીંતહીં
 ઇનકાર પું ૦ [અ. દ્વ્યાર] મના (૨) અસ્વીકાર.
 ૦૭ પું ૦ સંકિં ઇનકાર કરવો.
 ઇનસાદ (-ફી) જુઓ 'ઇન્સાદ'માં
 ઇનામ ન ૦ [અ.] બક્ષિસ; યોગ્યતાની કદરમાં
 મળતી બેઠ. ૦૫૬ રામ ન ૦ બક્ષિસ (૨)
 બક્ષિસ અને માન. ૦૬૨ વિ ૦ ઇનામ
 મેળવનાર (૨) ઇનામી જમીન કે ગામ-
 વાણું (૨) પું ૦ એક અટક. ૦૬૨ સો ૦
 ઇનામદારની પદવી. ૦૫૬ (-દો) પું ૦
 ઇનામી જમીન કે ગામનો લેખ -સનદ.

એકામી સીં સલામી દાખલ થોડું
મહેરાન વરણ પડતુ હોય એવી દનામી
જમીન -મી વિં દનામને લગતું (૨)
દનામમા મળે (૩) એમા દનામ મળે એવું
દનાયત સીં [અ] એનાયત, બેટ
દનિગ સીં [દ] કિકેના મોઈ પક્ષનો
રમવાનો દાવ [વિરો, આવકવેરો
ઇન્કેમટેક્સ પું [દ] આવક પર લેવાનો
ઇન્કાર પું [અ] મના (૨) અસ્વીકાર
ઇન્કું સંકિં ઇન્કાર કરવો [ધણુ છવો
ઇન્કિવાખ જિ દાખાદ રાં પ્રં [વા] કાવિ
ઇન્ગાઅલવાહ રાં પ્રં [અ] ઈશ્વરેન્દ્રા
ઇન્સાન પું; નં [અ] માણસ (૨) માણસનાત
-નયત સીં માણસાઈ, સમજનતા
ઇન્સાફ પું [અ] ન્યાય (૨) ચુકાદો -ફી
વિં ઇન્સાફને લગતું (૨) ન્યાયી [નાર
ઇન્સેક્ટર પું [દ] નિરીક્ષક દેખરેખ રાખ
ઇખાદત સીં [અ] બક્ષિ, સ્તુતિ ઇખાના
નં, ઇગાહ સીં ઇપાસનામદિર-
મન્નિદ, મદિર વગેરે [દખ શૈલી
ઇખારત સીં [અ] બોલવા લખવાની)
ઇમામ પું [અ] મુસનામોનો વડો ધર્મગુરુ
(૨) ઉપદેશક ચા કુશન વાચનારે, મુલ્લા,
કાજી (૩) તાજિયાની આગળ રાખવામાં
આવેનો ઝડો (૪) માણનો મેર
ઇમારત સીં [અ] મોટું મનન હવેલી -તી
વિં ઇમારતને લગતું (૨) ઇમારતમાં જરૂરી
ઇમ્તિહાન પું [અ] પરીક્ષા, તપસ
ઇયતા સીં [સ] આટલાપણુ (૨) પ્રેમાણુ,
પરિમાણુ (૩) સીમા
ઇયળ સીં [સ] ફરિયા એક કોડો
-ઇયુ નામ પરથી વિં ઇનાવનો લક્ષિત
પ્રત્યય 'વાળુ, -ને લગતુ, -ની દેવવાળુ'
એવા ગર્થમાં કલાં બૂમિતુ, લોભિયું
ઇરાદો પું [અ] હેરા, આરાય
ઇલકાખ પું [અ] ખિતાબ
ઇલમ પું [અ] શ્લ્મી વિદ્યા (૨) ભદુ (૩)
મેરી વિદ્યા (૪) ઉપાય ઇખાજ, -મી વિં
ઇલમ ભણનારું (૨) કાબલ

ઇલા સીં [સ] પૃથ્વી (-) પુરવાની માતા
ઇજ્જત નં [સ] (પ્રાચીન આચ' વ્યોજીભી)
જીજીદીપના નવ ખડો પેગેનો એક ખડ
ઇલા અં [અ] ફલાહી ચા ખુદા ઇલા
પોઠરાવવી = તોળા - ત્રાહિ ત્રાહિ
પોઠરાવતુ
ઇલાદો (-ખો) પું [અ] પ્રાત (૨) દુહમતનો
પ્રદેશ (૩) હા, લાગતુ વળગતુ તે
ઇલાજ પું [અ] ઉપાય (૨) ઉપચાર
ઇલાયચી સીં, નં [સ] ફલા તામિલ (લાલો)
એક તેમનો
ઇલાયચો પું જુઓ અનાયચો
ઇલાયદું વિં [અ] જુઓ અલાયદુ
ઇલાહી વિં [અ] ખુદા-ઈશ્વર સખ ધી (૨)
વદનીય
ઇયેકિટ્ટકવિં [દ] વીજળીને લગતું (૨) ઝડપી
ઇશક ઇખાજ, -કી જુઓ 'ઇશક' મા
ઇશારત સીં [અ] સાત, સકેત
ઇશારો પું [અ] ઇશારત (૨) સૂચન
ઇશક પું [અ] પ્રેમ (૨) કામવિકાર (૩)
રાગ, આવેશ ઇખાજ સીં પ્રણય
વ્યાપાર, લોભવિનાસ ઇમિલતજી સીં
લહેરીપણુ લાનાઈ -શકી વિં પ્રેમી (૨)
ફક્ક હેન -શકી દુકુ-નં ઇશકબાજ,
વ્યભિચારી કે કામી માણસ, -શકેમિલતજી
પું દેવળ કામવાસના -શકેલકીકી પું
ખરા -દેવી પ્રેમ
ઇશ્તેહાર નં [અ] નહેરનામુ, ઘોષણા
ઇશ્યુ પું [દ] (અદાલતમાં કેસના) વાદનો
મુો (૨) છુટો તક
ઇયુ પું [સ] તીર (૨) પાચની સખ્યા
(૩) ઉત્ક્રમણ્યા 'વરડ' સાર્ધન [ગ]
ઇષ્ટ વિં [સ] ઇષ્ટુ (૨) પ્રિય, મનગમતુ
(૩) મહેલુ [ગ] (૪) યોગ્ય (૫) હિતાવહ
(૬) યજ્ઞ વડે પૂજેલુ (૭) નં ઇષ્ટા (૮)
આજિહોત (૯) યજ્ઞ દત્યાદિતુ પુરુષ
ઇષ્ટદેવ પું ભા પું બલવન [સ] (૨) સીં
પ્રિય - પોતાની આરથાનો દેવ (૩) કુળદેવ
ઇષ્ટ (-ઈ) કા સીં [સ] ઈષ્ટ (૨) વેદી ચણવા
માટે વપરાતી ઈ

ધ્રુવરાશિ સ્ત્રી૦[સં.દશરાશિ] કાપેલી સંખ્યા
 ઉપરથી ખરે ઉત્તર કાઢવાની રીત [ગ.]
 ધ્રુવપત્તિ સ્ત્રી૦ [સ.] દક્ષિણ બનવું તે (૨)
 વિરુદ્ધ પક્ષ તરફથી અનુકૂળ કાચું કે દક્ષીણ
 [ન્યા.] [દિશાદિ કરાવવાનું પુરુષકર્મ]
 ધ્રુવપૂર્વ ન૦ [સ.] યજ્ઞયાગ અને વાવ, કૃત્વા
 ધ્રુવર્થે પુ૦ [સ.] હચ્છેલી વસ્તુ (૨) મન-
 ન પસંદ અર્થ [દિવસે કરાવતું આદ્ય]
 ધ્રુવિ સ્ત્રી૦ [ગ.] ધ્રુવ(૨)યજ્ઞ (૩) અમાસને
 ધ્રુવિકા સ્ત્રી૦ નુઓ દયકા
 ધ્રુવપ(-બ)ગુલ, ધ્રુવપ(-બ)ગોળ ન૦
 [પા. રવળૂ(ના)જ] ઠિગુ છકુ
 ધ્રુવમ પુ૦ [મ. રત્ન] માણસ; વ્યક્તિ
 ધ્રુવોટો પુ૦ લાકડાની નિસરાનીનું પટખાનું
 લાકડું, જેમા પગથિયા ધાલેલાં હે થ છે
 ધ્રુવકામત સ્ત્રી૦ [મ.] માલમતા; મિલકત
 ધ્રુવકાતરિયો, ધ્રુવકાતરો પુ૦ [વો. ઘેરિ-
 ં વોરિયો] નાની પેટી
 ધ્રુવકુ પુ૦ [દ. સ્ક.] ગોળ આંધ્રાવાળો ખીલો
 ધ્રુવકાપટી સ્ત્રી૦ [દ. રોપર] બારીબારણાં
 ધ્રુવકાદિ બંધ કરવા માટે તેના ઉપર
 જડવામાં આવતી ચાપ-ટેસી; 'રૂપકર'
 ધ્રુવકાકળાસ પુ૦ [મ.] સામે લેવા જવું તે;
 આન્દરસતકાં
 ધ્રુવકારી સ્ત્રી૦ દસી; સફાઈ અથવા કડકપણું
 લાવવા માટે ધોધેલા કપડા પર ગરમ
 ગરમ ફેરવવાનું સાધન
 ધ્રુવિત(-સ્ત્રી)કા પુ૦ [મ.] રાજનામું
 ધ્રુવેમાલ પુ૦ [મ.] ઉપયોગ; વાપર
 ધ્રુવે સ્ત્રી૦ નુઓ ધ્રુવતરી
 ધ્રુવિપતા(-બ) સ્ત્રી૦ [દં. દોલિપ્ત] (રોગી-
 ઓને રાખીને ઉપચાર કરવા માટેનું)
 દવાખાનું
 ધ્રુવિયલ વિ૦(૨) પુ૦[મ.] નુઓ ધ્રુવરાયલ
 ધ્રુવકામ પુ૦ [મ.] મુસલમાની ધર્મ. -મી
 વિ૦ ધ્રુવકામને લગતું (૨) ધ્રુવકામનું
 અનુયાયી
 ધ્રુવ અ૦ [સં.] અહીં. ંલોક પુ૦ આ દુનિયા.
 -હાં અ૦ + અહીંયાં

ધ્રુવકાદિગદી સ્ત્રી૦ એક રમત
 ધ્રુવળા સ્ત્રી૦ ધ્રુવ નાદી
 ધ્રુવાર પુ૦[સ. કંગાર] અંગારો
 ધ્રુવિત ન૦ [મં.] ધ્રુવારો; સુકેત (૨) મનો-
 વિકારનું બાળ ચિહ્ન-ચોટા(૩) મનની વાત
 ધ્રુવુદી સ્ત્રી૦ [સં.] એક વનસ્પતિ; ધ્રુવોદી
 ધ્રુવોદી સ્ત્રી૦, -રિયો પુ૦[સ. રૂદી] ધ્રુવુદી.
 -રૂં ન૦ ધ્રુવુદીનું ફળ; દિગોરુ
 ધ્રુવેજ પુ૦ [વો.] અથેજ. -જ વિ૦ (૨)
 સ્ત્રી૦ નુઓ અથેજ
 ધ્રુવેકંઠ પુ૦; ન૦ [દં.] અથેજેનો દેશ
 ધ્રુવિલરા વિ૦ [દં.] નુઓ અથેજ
 ધ્રુવ પુ૦ [દં.] તમુ જેટલુ અથેજ માપ; કૂટનો
 ૧૨ મો ભાગ [પાદરી
 ધ્રુવલ પુ૦ [મ. મન્ન] ખાનખલ સમજનારો
 ધ્રુવિન ન૦ નુઓ એવિન
 ધ્રુવલ ન૦ [મ.] પ્રખ્યાતોનો ધર્મમંથ;
 બાઇબલનો નવો કગર
 ધ્રુવિ(-તે)ખાંખ પુ૦ [મ.] ચૂલગી; ચૂંદી
 ચૂંદીને કહેલો મંચલ (૨) સાર
 ધ્રુવેભમ પુ૦ [મ. રંજામ] બંદોમરત
 ધ્રુવેભર વિ૦[મ. રંજિતાર] આનુર; અધીરુ.
 -રી સ્ત્રી૦ આનુરતા
 ધ્રુવિરા સ્ત્રી૦ [સ.] લક્ષ્મી
 ધ્રુવિ(-દી)વરન૦[સ.] વિષ્ણુ(૨) બહુ કમળ
 ધ્રુવ પુ૦[મં.] ચંદ. ંભતી સ્ત્રી૦[સ.] પૂજિમા
 ધ્રુવ પુ૦ [મં.] દેવોનો રાજા (૨) સમાસમા
 નામને અતે, તેમાં શ્રેષ્ઠ એવો અર્થ બતાવે
 છે જેમ કે મનનેન્દ, ગનેન્દ. ંખીલ પુ૦
 દ્વાયીના ધ્રુવરાયી નગરદ્વારને બચા-
 વવા આટે રખાળો મજબૂત ચાંબલો.
 ંગોપ પુ૦ [સં.] ચોમાસાનું એક ઇંચકું.
 ંચાપ ન૦ [સ.] મેરધનુષ્ય ંચપ પુ૦
 કહુ નામના ઝાંટુ બીજ. ંભલ [સં.]
 (-બ) સ્ત્રી૦ ભટ્ટ; નજરબંધી (૨) દાથ-
 ચાલાકી (૩) કાવતરું; ઇજકપટ. ંજિત
 પુ૦[સ.] રાવણનો પુત્ર ંધનુ(૦૫, ૦૫)
 મ૦ મેરધનુષ્ય ંનીલ પુ૦ નીલમ ંપુત્ર
 પુ૦[સ.] ઇન્દ્રનો પુત્ર; જ્યંત (૨) અનુન.

૦પુરી સોં અમરાવતી, ઇદ્રની રાજધાની.
 ૦કોંક પું [સ.] રવગ. ૦વગ્ગો સોં એક
 છંદ વારાણું નં [સ.] દ્વારણિકા દેખીતું
 જેટલું સુદર તેટલું જ કડવું એકું એક કુળ
 (૨) કૂટકું પલ્લ કુળી-કપટી માણસ [લા.].
 -દ્રાણી સોં [સ.] ઇદ્રની સી. -દ્રાણું
 નં [સ.] દ્વારણી 'ઇદ્રવારણું' નો વેલો;
 -દ્રાયુધ નં [સ.] વજ. -દ્રાસન નં [સ.]
 ઇદ્રનું સિંહાસન-પદ
 ઇદ્રિય સોં [સ.] જ્ઞાન તથા કર્મનું (ખડારનું
 કે આંતર) સાધન (ત્વચા, ચક્ષુ, કાન, જીભ
 અને નાક તથા વાચા, હાથ, પગ, અપદ્માર
 અને ઉપરથે દ્રિય એ પાંચ અનુક્રમે જ્ઞાને-

દ્રિયો તથા કર્મે દ્રિયો છે.) (૨) જનને દ્રિય.
 ૦ગર્ય, ૦ગોચર [સ.] વિં ૦ દ્રિયોથી
 નાણીસમજ રાજ્ય તેવું, પ્રત્યક્ષ. ૦ચાર
 પું [સ.] ઇદ્રિયોનો સમૂહ. આદ્ય વિં
 ઇદ્રિયગમ્ય. ૦ગર્ય વિં ૦ દ્રિયો વડે
 ૭૫૪૭-થતું. ૦જિત વિં ૦ દ્રિયોને
 જીતનાર. ૦નિઘ્ન પું [સ.] ઇદ્રિયોને
 વરા રાખીતો; સંયમ. ૦મુખ નં [સ.]
 ઇદ્રિયોથી અનુભવાતું મુખ (૨) વિષયમુખ.
 -ચાતીત વિં ૦ ઇદ્રિયોથી અતીત-પર;
 અગોચર-પારામ વિં [સ.] વિષયાસક્ત
 ઇધક નં [સ.] જુઓ ઇધર
 ઇધન નં [સ.] ઇધણ; બાળવાનું લોકકું

ઈ

ઈ સોં [સ.] સન્નિવૃત્ત કુટુંબની વણ' મા' જાનો
 ચોથો અક્ષર - એક સ્વર
 -ઈ [સ.] સોં નો પ્રત્યય. ઉદાહરણ 'ઓઠી;
 મહેતી' (૨) [સ.] નામને લાગતા, 'ના
 સળખી', 'કરનાર', 'વાળું' એવો અર્થ
 બતાવતો પ્રત્યય. ઉદાહરણ 'કપટી' (આ પ્રત્યય
 બેવડા અર્થ માં બુલથી પણ વપરાનો મળે
 છે, જેમ કે, નિર્વિ' કારી, સેથરી, ધ ધાદારી
 ઇં) (૩) વિશેષગુણ પરથી નામ બતાવતો
 કારણી પ્રત્યય. ઉદાહરણ આખુલ-આખુલી
 ઇક્ષા સોં [સ.] નજર (૨) જેવું-વિચારવું તે
 ઇચ્છાનું (ઈ) સંક્રિં કામીને ખાતું (નિ'દાયે')
 (૨) દંડથી ન મીમાની મોઈને ઉડાવવી
 ઇજાત સોં, ૦દાર વિં ૦ જુઓ 'દમજાત' માં
 ઇજા સોં [અ.] કષ્ટ (૨) (સારીરિક) તુકસાન
 ઇજાતકબૂલ નં [અ.] મુસલમાનોના લગ્ન
 કમુલ હોવાની વરકન્યાની પ્રતિભા
 ઇરહી સોં ચોખાની ઢોકળા જેવી વાની
 (ખદારી)
 ઇરહી પીરહી સોં, ઇરિયું નં, ઇડી પીડી
 સોં વરકન્યાને નજર ન લાગે તે માટે
 તેમની પર ઉતારીને ફેંકી દેવાની ક્રીડાની
 રાખોડીની ગોળાઓ, ચોંખવામાં વપરાતી
 એક વસ્તુ

ઈતરાવું અંકિં ૦ ગાઈ મારવી
 ઈથર પું [અ.] એક અતિ સુદૃઢ તત્ત્વ જેમાં
 ચર્મને પ્રકાશના મોજાનો સચાર થાય છે
 (૨) એક પ્રવાહી રસાયણ
 ઈદ સોં [અ.] મુસલમાનોનો એક તહેવાર
 (૨) યુશાવીનો દિવસ. ૦ગાહ સોં ઈદ
 ૭૫૪૭ વાની જમા
 ઈદકું નં જુઓ ઈદની
 ઈદર વિં [સ.] આવું; આ પ્રકારનું
 ઈત મીત ને (૦સાડે) લીન રાં પ્રં જુઓ;
 સ પચામા ચોડું
 ઈષ્ટા સોં [સ.] દૃષ્ટા
 ઈષ્ટિત વિં [અ.] દૃષ્ટિ (૨) નં દૃષ્ટા
 ઈષ્ટક વિં [સ.] છ આગળીવાળું (માનવ)
 ઈષ્ટક સોં ઈષ્ટક, ડર [સ.]
 ઈમાન પું; નં [અ.] આરથા, શ્રદ્ધા (૨)
 ધર્મ; ઈન (૩) અંત કરણ (૪) પ્રમાણિકતા.
 ૦દાર વિં ઈમાનના ગુણ; પ્રમાણિકં ૦દારી
 સોં પ્રમાણિકતા. -ની વિં ઈમાનવાળું;
 પ્રમાણિક
 ઈરખા, ઈર્ષ્યા સોં + ઈર્ષ્યા
 ઈરાન પું [કા.] ઈરાન દેશ. -ની વિં
 (૨) પું ઈરાનનું; ઈરાનને લગતું
 ઈર્ષ્યા (અર્ષ્યા) સોં [સ.] અદેખાઈ. ૦ખેર

વિં ઈર્ષા કરવાની ટેવ માણુ ંણુ વિં
 ઈર્ષાવાળુ અદેશુ
 ઈવ સીં [દિશ્ ૬] (ખાખ ૧ પ્રમાણે)
 આથ સી આદમની નેતિ દેખ
 ઈશ પું [સ] ધ ણી, માનેક (૨) પરમેશ્વર
 (૩) મદાદેવ શિવ (૪) ગિયારની સહા
 ઈશાન સીં [સ] ઉત્તર અને પૂર્વ વચ્ચેની
 દિશા કે ખૂણે (૨) પું મદાદેવ દુર્ગા
 ઈશાની વિં [સ] ઈશાન દિશાતુ (૨) સીં
 ઈશાતા સીં -ત્વ નં [સ] એક મહા
 સિદ્ધિ (૨) સર્વોપરીપણુ [પુષ્પ
 ઈશુ(-સુ) ંધિસ્તપંધિસ્તીધમ્મોઆદિ
 ઈશ્વર પું [સ] પ્રભુ પરમેશ્વર (૨) સ્વામી,
 માનેક (૩) રામ બદત્ત વિં ઈશ્વર
 તરફથી મળેતુ કુદરતી ંધિધાન નં
 [સ] ઈશ્વરનુ ધ્યાન ધરતુ તે (૨) મમ કુળનો
 ત્યાગ, પોતાના કર્મ ઈશ્વરને સમર્પણુ
 કરવા તે ંધિધર્મ (-ધર્મ) અં
 ઈશ્વરની પ્રીત માટે, પોને કુળપ્રાપ્તિની
 ઇચ્છા રાખ્યા વિના -રાખીન વિં [સ]
 ઈશ્વરને આધીન -રી વિં ઈશ્વરસખધી
 (૨) સીં [સ] દુર્ગા (૩) દેવી -દેવચા
 સીં ઈશ્વરની ઇચ્છા
 ઈષણુ સીં [સ] જ્ઞાના વાસના (૨) સી,
 પુત્રાદિ પ્રતેની આસક્તિ
 ઈષત્ત અં [સ] જરા, થોડું
 ઈમ સીં ખાખાના પાયાને જોડુતા બે લાખા
 લાકડામાનુ દરેક
 ઈમ્મપ પું પ્રાચીન ઓસનો એક હજારસી
 ગુલામ જેની કથાઓ ભગીતી છે
 ઈમ્મવી વિં [મ] ઈસુખ્રિસ્તનુ ંમન પું,
 ઓંઈસુના જન્મથી ગુણો સવત (ઈસ)
 ઈસાઈ વિં [મ] ઈસુનુ અનુયાયી, ખ્રિસ્તી
 (૨) ઈસુને લગતુ

ઈમા મમીદ [મ] ઈમુ (બિશ્વ-ત) પું
 ઈમુ
 ઈમુ વિં + [સ] દેશ] આગ
 ઈમ્મર નં [દ] એક ખ્રિસ્તી ઉત્તર -તહેવાર
 ઈરવી વિં [મ] નુઓ ઈસવી ંમન પું,
 સીં ઈસવી સન
 ઈરા સીં [સ] ઇચ્છા (૨) આશા, હમેદ
 ઈગદીદી ગદી સીં ઊકગની એક રમત
 ઈજુ (૦) સંક્રિં અર્પણ કરતુ, આપી દેતુ
 (૨) અગિયારીમા અગ્નિની સ્થાપના કરવી
 (૩) અભિષેક કરવો (૪) પ્રસન્ન કરણુ
 (૫) તેડ ઊજણુ
 ઈટ (૦) સીં [સ] દેશા પ્રા દેશીધર દત્તાદિ
 ચળવામા વચગતુ આગીન યજ્ઞેણુ ચોક્કસ
 ંધી વિં ઈટાનુ બાધેતુ (૨) ઈનું
 બાધમામ વારો પું ઈટા પકવવાનો બદો
 -ટાળા (-નુ) વિં ઈનું બનેત ઈવાણુ
 -ટાળી સીં ઈટા મારી મારીને દેવાતો
 દડ -સળ -ટાણુ વિં નુઓ ઈગજ
 -ટાળો પું [પ્રા દેશ] ઈનો કમડો (૨)
 ઈટા બનાવવાનું ઓળખ. -ટેરી (-લ)
 વિં ઈબધી
 ઈટાળ (૦) સીં ઈ. લઈને જનારી પ્રાગ
 ઓની દાર (૨) ઓળા ઓળાઈ નો જથ્થો
 (૩) ઊંચાની ધાડ-બૂજરવાડ [લા]
 ઈટું (૦) નં [સ] બટ] બેટુ (૨) શિખર
 પરનો કળણ
 ઈટોણી (૦) સીં નુઓ ઉડાણી
 ઈતડી (૦) સીં એક જીવ, હતરડી
 ઈધણુ (-નુ) (૦) નં [સ] રથન] બગતણુ
 ઈધણુધારો (૦) પું બગદ (૨) બાર
 વહેનારો આદમી (૩) વિં બગદિયા
 જેવો, મૂખ

ઉ

કું [સ] સંસ્કૃત કુટુમ્બની વર્ણમાળાનો
 ૥૫મો અક્ષર - એ - મુખ્ય સ્વર
 ક્રિયાપદને લાગતા તે ક્રિયા કરનારું
 મે અર્થમા વિનં બનાવતો પ્રત્યય ઉદા
 તાતુ કાકુ ખાકી
 રડી સ્ત્રી [રિ ઉમ્મરડો] નાનો ઉકરડો
 ર) વિવાહના સમયમા કચણ પૂળે
 ખવાની જગા (૩) એક મનિન દેવતા
 રટો પું છાણ અને પૂળનો દંડો,
 રદો (ર) ગદુ સ્થાન, ગદવાડો [લા]
 રટો પું આવેશ (ર) તાનાની
 નાવનુ સંકિં ડાવવુ નુ પ્રેરક
 ગત નં ડાળવાની ક્રિયા [ર વિ]
 ગાટ-(ટો) પું ધામ, મ્હારો (ર)
 રસો (૩) સતાપ
 ણવુ સંકિં [અળવુ] નુ પ્રેરક [કળે
 મેમ કરવુ (ર) લાખ કરવો સાતુ કરવુ
 લા] (૩) બગાડવુ (કાણમા)
 ણો પું કાળવુ તે (ર) વનસ્પતિ,
 મોસાલિયા કે તેજનાનો કાવો (૩) ધામ,
 માફ (૪) કઢાપો, સતાપ
 િચળી વિંસોં કાચળી પહેર્યાં વિનાની
 ટો પું ઉકારટો (ર) બકારી (૩)
 મમાવાની લાગળી (૪) કપારી (૫)
 બવાવડુ કિનારો
 મિણ(નયુ) નં ઉકાસવુ તે
 મવુ સંકિં [સ ઉલ્લા] ખોલી કાઢવુ,
 મહાર કાઢવુ (ર) ધ્યન પર લાવવુ,
 મુનાયેતુ તાનુ કરવું [લા] (૩) ઉરકેરવુ
 રો પું [સ રલ્લો] રથો ઉકરડો
 ર પું, સ્ત્રી સૂચ સમજ (ર) રસો
 ંણી સ્ત્રી ઉકેરવુ - નિકાન કરવો તે
 ંવુ સંકિં ગૂચ કાઢવી વળ માઢવો,
 ખાપેતુ કેચયેતુ પાણી છટુ કરવુ (ર) વાચવુ
 (૩) પૂડું કરવુ - નિકાન કરવો (૪) ઉકાસવું,
 ખુલ્લુ રવુ નવાવવુ સંકિં - માવુ

અંકિં 'ઉકેરવુ'નુ અનુક્રમે પ્રેરક અને
 કર્મણિ
 ઉદ્ધા વિં [સ] મ્હેલુ, બોવેલુ
 ઉક્તિ સ્ત્રીં કથન [ઉખેડાવવુ
 ઉખડાવવુ સંકિં ઉખાડવુ નુ પ્રેરક,
 ઉખડિયો પું તવેયો
 ઉખરાંટુ વિં ઠાકથા વિનાનુ ઉખાડુ
 ઉખરાંટો પું ધાતુના વાસણ પરનો એથગળો
 ઉખાડ પું ઉખાડેતુ હોથ તે (ર) ખાડો
 ઉખા(-ખે)ડવુ સંકિં [પ્રા ઉક્તિલ]
 'ઉખાડવુ'નુ પ્રેરક(ર) મૂળ ખેચી નાખવુ
 (૩) ૫ વ્યુત કરવુ [લા] (૪) નારા કરવો
 ઉખા(-ખે)ડાવવુ અંકિં ઉખા(-ખે)
 ડાવુ અંકિં તેના પ્રેરક અને મર્મણિ
 ઉખાણુ નં, -જો પું [સ ઉપાલ્લ્યાન]
 સમસ્યા, કોયડો (ર) કહેવત, દશાત
 ઉખાલખખાચ સ્ત્રીં ૧૫દી અને ઝાડો
 ઉખા(-ખે)ખાવુ સંકિં [પ્રા ઉક્તિલ]
 ઉખાડ (ર) ઉકેરવુ (૩) બુટાયેતુ તાનુ
 કરવુ ઉખાસવ[લા] ઉખા(ખે)ખાવવુ
 સંકિં, ઉખા(-ખે)ખાવુ અંકિં તેનુ
 અનુક્રમે પ્રેરક અને મર્મણિ
 ઉખેડ વિં ખેડવાને અયોગ્ય (ર) આગ
 ખેડુ વેગન (૩) પું સ્ત્રીં ઉખાડ પોષડો
 ઉખેડવુ સંકિં જુઓ ઉખાડવુ ઉખેડાવવુ
 સંકિં ઉખેડાવુ અંકિં તેના પ્રેરક
 ને કર્મણિ [ઉખાણુ મા
 ઉખેળવુ, ઉખેળાવવું ઉખેળાવુ જુઓ
 ઉગટણુ નં પીડી ભગ
 ઉગમ પું [સ ઉગમ] ડાળુ તે, ઉકથ (ર)
 મૂળ આરભ વળુ વિંપૂર્વ દિશા તરફનુ
 ઉગાડવુ સંકિં ભિગવુ નુ પ્રેરક, ડાગે
 મેમ કરવુ ઉખાડાવવુ સંકિં,
 ઉગાડાવુ અંકિં ઉગાડવુ નુ અનુક્રમે
 પ્રેરક ને કર્મણિ [ઉખાડવુ
 ઉગામવું સંકિં [સ ઉગમ] મારવા

ઉગાર પું [ઉગારવું] બચાવ; ઇટકો (૨)
બચત; લાભ
ઉગારવું સં કિં 'ઉગારવું'નું પ્રેરક; ઉગરે
એમ કરવું; રક્ષણ કરવું; બચાવી લેવું.
(૨) બચત કરવી
ઉગારો પું જુઓ ઉગાર
ઉગારો પું ચોમાસામાં ઊગતા નાના
છાટેનો સમૂહ; ઉગારો
ઉગારો પું ઊગતું તે; ફૂલવુંફાલવું તે (૨)
ચોમાસાનો ઉગારો [તા સીં
ઉચ [મ.] જલ (૨) કેથી (૩) બિદામણ.
ઉચલાવવું સં કિં 'ઉચલવું'નું પ્રેરક
ઉચરાઈ(-તા) સીં મહેસૂલ, સાંચ, દેવું
ઇંની વસૂલાત કરવી તે
ઉચરાણિયો પું ઉચરાણી કરનાર
ઉચરાણી સીં લેણીની વસૂલાત(૨)નકાદો
ઉચરાણું નં લખાણી; કાળો; ફંડ. -તા
સીં ઉચરાઈ. -તદાર વિં ઉચરાતનું કામ
કરનાર. -વણું સં કિં [સ. ઉચ્છ્ર]
કેકેકાણેથી મેળવી એકું કરવું
ઉચલાવવું સં કિં 'ઉચલવું'નું પ્રેરક
ઉચાડ પું [સં. ઉચ્છાડ] આકારા વાદળાં
વિનાનું થઈ તડકો નીકળે તે (૨) ઉચ્ય;
લાભ [લા]. ઓપણું વિં નેચ વિનાનું.
ઓપણું વિં ચોરને ફાવે એવું; ઉચાડું
(૨) નનાકાબારી; નાસી છૂટવાનો રતો.
ઓપસ સીં ઉચાડવું અને ઓપ કરવું તે.
ઓપું સં કિં [સ. ઉચ્છાડ] ઊધડે એમ
કરવું; ઉચાડું કરવું; ઓલવું. -ઊપણું
સં કિં, -ઊપણું અં કિં 'ઉચાડવું'નું
અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ
ઉચાડું વિં [જુઓ ઉચાડવું] યુલું; નહિ
હોયું, વાગેયું કે બિડાયેયું (૨) નહિ એવું.
પહેરેયું કે રાખાવું (૩) ચોખ્યું; રપટ
(૪) પ્રગટ; નહેર (૫) અરક્ષિત
ઉચાડું પુગાડું વિં સાવ ઉચાડું-નાયું
ઉચકામણું નં, -ણી સીં બચકવાનું
મહેનતાણું
ઉચકાવવું સં કિં 'ઉચકવું'નું પ્રેરક

ઉચાટ પું ચિંતા; ફિકર (૨) અધીરાઈ
ઉચાટિયું વિં ઉચાટ કર્યા કરતું
ઉચાપત સીં ખોટી રીતે ઉપાડી-ઉઠાવી
જવું તે; ઓળવવું તે
ઉચારવું અં કિં જુઓ ઉચારવું.
ઉચારાવવું અં કિં (પ્રેરક). ઉચારાણું
અં કિં (કર્મણિ)
ઉચાળવું સં કિં બચવું; ખાલી કરવું
ઉચાળો પું ધરવખરા. ઉચાળા ઉચ્ચા
= ધરખાર ખાલી કરીને નીકળી જવું (૨)
નોકરીમાંથી જતા રહેવું
ઉચિત વિં [સં.] યોગ્ય; પ્રિય
ઉચે(-યે)ડવું સં કિં [સ. ઉચ્ચાટન]
ઉતેડવું; (હા) ઉતારવી
ઉચેલ પું પાલવ (૨) કંઠીનો ઊંડો
ઉચ્ય વિં [સ.] જુઓ ઉચ્ય
ઉચ્યક વિં બધડું; બચક
ઉચ્યતમ વિં સૌથી ઉચ્ય; ઉચ્યામાં બચું.
-ર વિં વધારે ઉચ્ય
ઉચ્યરવું સં કિં [સં. ઉચ્ચર] બોલવું
ઉચ્યાટન નં [સ.] એક અભિચાર; (મંત્ર-
તંત્રથી) ઉચાટ કરાવનો તે
ઉચ્યાર પું [સં.] મોમાંથી બોલ કાઢવો તે
(૨) તેમ કરવાની ઢબ. ઓણું નં ઉચ્યાર
(૨) ક્યન. ઓણું સં કિં [સં. ઉચ્ચાર]
ઉચ્યારણું કરવું (૨) બોલવું
ઉચ્યાલક પું ઉચ્યાલન ક્રિયાનું મુખ્ય
સાધન; 'લીવર' [પ. વિ.]
ઉચ્યાલન નં [સં.] બોલું કરવું તે (૨)
ઉચ્યાલક વડે બળ વાપરવાની એક
ચોળના [પ. વિ.] (૨) નાનું મોટું
ઉચ્યાવચ્ય વિં [સં.] બોલું નીચું; અણસરણું
ઉચ્યેઃક્રિયા પું [સં.] ઇદનો થોડો (ચોદ
રતોમાં) એક
ઉચ્યોચ્ય વિં [સં.] ઉચ્યતમ
ઉચ્યવ પું ઓચ્યવ; જુઓ ઉચ્યવ
ઉચ્ય(-ચ્ય)મ પું જુઓ ઉચ્યમ; ખોળો
ઉચ્યમ વિં [સં.] તોડી નાખેયું; નિમૂળ કરેલું
ઉચ્યવિં [સં.] એકું (૨) ખાતાં વધેલું
(૩) નં ઊંચ

ઉચ્છ્રાપન [સ] (-પા) વિં ઉઠાછુ, ઉઠત
 ઉચ્છ્રાપન પુર્ણ [સ] જડમૂળથી ઉખાડી નાખવું તે;
 સમૂહો નાશ ૦ ઉં વિં ઉચ્છ્રાપ કરનાર.
 ૦ નં નં ઉચ્છ્રાપ કરવો-યવો તે ૦ પું
 સંકિં [સ ઉચ્છ્રાપ] ઉચ્છ્રાપ કરવો
 ઉચ્છ્રાપિયુ વિં વગ કે વાગસ વિનાનું (૨)
 ઉચ્છ્રાપક (૩) નં નિર્વાસની નિવસત
 ઉચ્છ્રાપણુ નર્ણ [સ] શોષણ, મુખવુ-ખે ચાર્ધ
 જુ તે
 ઉચ્છ્રાપન નં [સ] આસ બહાર મૂકવો તે
 ઉચ્છ્રાપનિત વિં [સ] પૂર્ણ ખીજેકુ
 ઉચ્છ્રાપન પું [સ] આસ લેવો મૂકવો તે
 (૨) આગા (૩) પ્રકરણ (૪) નળિયુ
 ઉચ્છ્રાપ પું આનદ કે તેનો ઉછાળો
 -ગી વિં ઉચ્છ્રાપિયુ
 ઉચ્છ્રાપન પું ઉચ્છ્રાપ તે. ઉછાળો
 ઉચ્છ્રાપણી સીં હરીફાર્ધ (૨) હરાલ
 ઉચ્છ્રાપ (-પા) વિં નુઓ ઉચ્છ્રાપલ
 ઉચ્છ્રાપ પું [સ] ઝસાળો ખોળો
 ઉછાપીક નં + આગક પાસુ ફેરવવું થાય
 ત્યારે કરાવી ઉત્સવદિયા
 ઉછાપા સીં ઉછાળો ૦ પું સં કિં
 [સ ઉચ્છ્રાપ] હાથે ફેરવવું (૨) ઉપરતળે
 કરવું (જેમ કે શા. છં) (૩) (ગમે તેમ)
 ખરચવું, વાપરવું -ગી પું ફૂડકો, છપગ
 (૨) એકાએક વધારો (૩) આવેશ (૪)
 હુમનો (૫) બળદો, બકારી
 ઉછાંછાપાવેડા પું બંબં ઉછાંછાપવર્તન
 ઉછાંછાપુ વિં ઉઠત (૨) લાજ વિનાનું
 ઉછીપું (-નું) વિં થોડા દિવસ પછી પાછું
 આપવાની ચરતે આપેતું-નીધેકુ (વ્યાજ
 હત્યાદિ આપ્યા કીધા વિના)
 ઉછેદિયુ વિં (૨) નં નુઓ ઉચ્છ્રાપિયુ
 ઉછેર પું, સીં ઉછેરવું તે (૨) કેળવણી
 ઉછેરવું સં કિં [સ ઉચ્છ્રાપ, પ્રા ઉચ્છ્રાપ]
 પાળાપોલી મોડું કરવું (૨) સરકારવાળું
 કરવું કેળવવું ઉછેરાવવું સંકિં (પ્રેરક),
 ઉછેરાવું અં કિં (કર્મણી)
 ઉચ્છ્રાપ (-વ) સીં [સ ઉચ્છ્રાપ] ઉચ્છ્રાપવું
 તે (૨) ઉચ્છ્રાપી

ઉચ્છ્રાપ (-વ) સીં નં નં વોરેની સમા-
 પ્તિની ઉચ્છ્રાપણી
 ઉચ્છ્રાપાણું વિં ઉચ્છ્રાપી (૨) ઉચ્છ્રાપ
 ઉચ્છ્રાપું નં બરમાખણ, અનુચ્છાદ્ય
 ઉચ્છ્રાપણી સીં [નુઓ ઉચ્છ્રાપણી] બિજવણ
 તે (૨) ઉચ્છ્રાપી
 ઉચ્છ્રાપણું નં નુઓ ઉચ્છ્રાપણું
 ઉચ્છ્રાપાવવું સં કિં 'ઉચ્છ્રાપવું' પ્રેરક
 ઉચ્છ્રાપિયાત વિં [નુઓ ઉચ્છ્રાપણું] ઉચ્છ્રા
 વણન
 ઉચ્છ્રાપર વિં ઉચ્છ્રાપણ, બપકાદાર
 ઉચ્છ્રાપરે પું બાગરણ (૨) ચિતા
 ઉચ્છ્રાપ સીં [સ ઉચ્છ્રાપ] ઉચ્છ્રાપણ, પાથ
 માપી ૦ પું વિં ઉચ્છ્રાપ કરનાર (૨)
 અપચાનિયુ ૦ પું સં કિં ઉચ્છ્રાપ કરવું
 ઉચ્છ્રાપી સીં [સ ઉચ્છ્રાપ ઉચ્છ્રાપી, પ્રા
 ઉચ્છ્રાપિયા] વન, મદિર હત્યાદિ રચણે
 બિજવાત જમણ, વનભોજન (૨) ભક્ત,
 મિત્રાણી
 ઉચ્છ્રાપ (-સ) પું અચ્છ્રાપણ પ્રકાર
 ઉચ્છ્રાપક પું પ્રકાર આપનારો પદાર્થ,
 'હલ્યુમીનટ' [૨ વિ]
 ઉચ્છ્રાપણું સં કિં [સ ઉચ્છ્રાપ] ઉચ્છ્રાપ
 કરવું (૨) સારું કરવું શોભાવવું [વા]
 ઉચ્છ્રાપાર (-સ) વિં સુદર, ઉચ્છ્રાપ
 ઉચ્છ્રાપ (-સ) પું નુઓ ઉચ્છ્રાપ
 ઉચ્છ્રાપ વિં [સ] ઉચ્છ્રાપ વેરાન
 ઉચ્છ્રાપ નં, ઉચ્છ્રાપ (-ય) ની સીં [સ]
 માળવામા સિપ્રા નદીના કિનારા ઉપર
 આરોધ પ્રાચીન હિંદુ રાજનગર
 ઉચ્છ્રાપણ [સ] (-પા) વિં દેહીઆમાન
 ઉચ્છ્રાપણું સંકિં નાખ વગેરેથી ધસરડીને
 ઉખાડવું, સોલવું ઉચ્છ્રાપણવું સંકિં
 (પ્રેરક) ઉચ્છ્રાપણવું અંકિં (કર્મણી)
 ઉચ્છ્રાપે પું ઉચ્છ્રાપાચારી યતો હિસોટો
 ઉચ્છ્રાપે પું [સ ઉચ્છ્રાપ] એક વતરપતિ
 ઉચ્છ્રાપણ નં (વાસણ) અજવાળવામા
 વપરાતી વસ્તુ (૨) ઉચ્છ્રાપાનું મહેનતાણું
 ઉચ્છ્રાપણું સં કિં 'ઉચ્છ્રાપવું' પ્રેરક

ઉત્પત્તિ-(નંદી)મ વિં (૨) નં નુઓ ઉત્તંગ
ઉત્પત્તિ નં [ધં. રૂઢિ] સરીરે યોગવાની
પુનઃસાધાર યોગેનું મિશ્રણ; ઉત્પત્તિ
ઉત્તિ-(નંદી)મ વિં આધાર વગરનું; તરંગી
(૨) નં આધાર વગરની વાત; ગમ્બુ
(૩) તરંગ; ભુટ્ટો

ઉત્તંગ વિં ઉપભવી કાઢેલું (૨) ગમ્બી

ઉત્તંગ વિં નુઓ ઉત્તંગ

ઉત્તરિયું નં, -ધો પું એક રાગ [તે
ઉત્તમ-(વ)યું નં ગમરુ પસને એસવા જતું
ઉત્તરિ(ગંગીર) વિં નજર ચુકાવી પારકી
વસ્તુ ઉડાવનારુ-ચોરનારુ]

ઉત્તરવું સં કિં 'ઉત્તર'નું પ્રેરક; બહે
એમ કરવું (૨) જગવું (૩) બિયું કરવું.
ઉત્તરવવું સં કિં (પ્રેરક). ઉત્તરવું
અં કિં (કર્મણ)

ઉત્તમણું નં નુઓ ઉત્તમણ

ઉત્તમ પું બિયું-ઉપસતુ તે (૨) બંચાઈ
(૩) ઉપાડ; અપત (૪) કપના; ભુટ્ટો
(૫) દેખાવ; બામક. 'ઉત્તમણ' સં કિં
'ઉત્તમણ'નું પ્રેરક. ઉત્તમ વિં આરા

ઉત્તમ-દેખાવવાળું. ઉત્તમણું સં કિં
ઉત્તમણવું વડું સં કિં [ધં. રૂઢિ+
પર્યાર] બિયકતું; ઉપાડવું (૨) ધીમેથી
ઉપાડી જતું-ચોરવું (૩) (ખુબ) ખાતું (૪)
ઉત્તમણું; જગાડવું (૫) બિયુ કરવું; અગિત-
ત્વમાં આપવું; તેમાર કરવું (૬) પાળવું;
માનવ; બાલવવું (જેમ કે, મુકમ, ચાકરી
ઇં)-આણું અં કિં 'ઉત્તમણ'નું કર્મણ

ઉત્તમણું અં કિં 'ઉત્તમ'નું ભાવે પ્રયોગનું રૂપ
ઉત્તમો પું બનાવડી વાત (૨) અપત
ઉત્તમરી સીં આલ્યા જતું તે

ઉત્તમણીસ વિં નુઓ અત્તમણીસ; ૪૮

ઉત્તર વિં ઉડાવનારું; અતિ અર્થાળ

ઉત્તર-(ર)વું સં કિં નુઓ ઉડાવવું (૨)
(પાંખવાળો જવ) બેડી નય એમ કરવું
(જેમ કે માંખ ઉડાવવી. 'ઉડાવવી' નહિ.)

ઉડાવું-(ન) વિં [ધં. રૂઢિ, પ્રા. રૂઢિ] બેડે
એવું, પવનવેગી (૨) નં બેડું તે.

ઉડાવું પું અધર બેડે તેવો ઘોડો;

પવનવાવડી (૨) પવનવેગી ઘોડો

ઉડામણી સીં મરકરીમાં ઉડાવવું તે

ઉડાવવું સં કિં [ધં. રૂઢિ, પ્રા. રૂઢિ]

બેડે એમ કરવું; ચગાવવું (જેમ કે પતંગ)

(૨) વાપરી નાખવું; વેડી નાખવું (૩)

(વાન, ગપ ઇં) ફેડાવવું (૪) જગાવ-

માં ચાલાકી કરવી (૫) મરકરી કરવી

(૬) રફ-નપાચ કરવું (જેમ કે પરીક્ષામાં)

ઉડાવું અં કિં 'ઉડાવું'નું ભાવે પ્રયોગનું

રૂપ; ઉડાવની ક્રિયા થવી

ઉડુ પું [ધં.] તારો (૨) મડ (૩) નમ્ર.

અણ પું તારાઓનો સમૂહ; તારાઓ.

અપતિ, ઉડાવ પું અં

ઉડાવન નં [ધં.] બેડું-બેડે બેડું તે

ઉડાવવું નં બેડાણ; ઉડાવું

ઉડાવણું નં ઉડાવણી

ઉડા(-વે)ણી સીં નાનું ગૂંચું ઉડાણું

ઉડા(-વે)ણું નં માથા ઉપર પગ ન ડાલકડી

વખને વચ્ચે મૂકવામાં આવતો તરંગ

ધત્યાદિનો વીંટો

ઉત્તરવવું સં કિં 'ઉત્તરવું'નું પ્રેરક

ઉત્તપત (તા.) સીં નુઓ ઉત્તપતિ

ઉત્તરડ સીં [ર. રૂઢિરિવિદિ] વાસણ ઉપર

વાસણ - ખામ કરીને એક એકથી નાનાં

-એવી ચોક્કસણી

ઉત્તરડવું સં કિં ઉત્તરડવું; રીવાજ ઉકેલવું;

ઢાંઢા તેડી જુદું કરવું (૨) (હાથ-આમડી

ધત્યાદિ) ઉતારવી. ઉત્તરડાવવું સં કિં

(પ્રેરક). ઉત્તરડાવું અં કિં (કર્મણ)

ઉત્તરડિયું નં ઉત્તરડવાનું ઓઝર

ઉત્તરણ સીં; નં ઢાળ (૨) બેડાણ એવું

હોતું તે (૩) એવો નદીનો ભાગ. -ણી

સીં ઉત્તરવું - પાર જતું તે

ઉત્તરણ સીં [નુઓ ઉત્તરણણ] મંકર-

સંકાંતિ (૨) એ દિવસે પળાતો તહેવાર

ઉત્તરણ નં [બિનરણ] ઉતાર; ઉતરણ

ઉત્તરણવું-(વું) વિં ઉત્તર તરફનું

ઉત્તરામણ નં, -ણી સીં ઉત્તરાવવું તે

(૨) તેનું મહેનતાણું કે અર્થ

ઉત્તરવવું સંકિં ઉતારે એમ કરવું (૨)
'જિતરવું'નું પ્રેરક (૩) (માથેથી) વળત
નીચે ઉતારવામા મદદ કરવી (ખેડુ,
ટોપનો ઉતારવવા)

ઉતારવડ સ્ત્રીં જુઓ ઉતારડ

ઉતાર પું ઉતારાય એવું હોય તે કે તેવું
(ની વંનુ) ગ્યાન (૨) એટ (૩) કેડ,
ઝેર, ખરાળ અસર, કડક દવા વગેરેને)
ઉતારવાનો - દૂર કરવાનો ઉપાય (૪)
ભૂતપ્રેતની અસર કાઢવા માટે માથેથી
ઉતારેલુ હોય તે (૫) તન નકામુ અથવા
બૂડામા બૂડુ માણસ કે તેવાનુ ન્યૂય [લા]

ઉતારવું સંકિં [સ અતારવું] ઉતારે એમ
કરવું, 'ઉતારવું'નું પ્રેરક (૨) ઉપરથી
નીચે મૂકવું (૩) ધાર કાઢવો (જેમ કે,
ખમરડો સડાડી પર ઉતારવો, કુહાર
વાટ ઉતારો) (૪) ધાર કાઢવી (૫) લખવું,
નકલ કરવી (૬) ઝેરની અસરથી મુક્ત
કરવું (૭) પાર લઈ જવું (૮) વળગાડ
કાઢવા માથે ફેંચવું ઉતારવવું સંકિં
(પ્રેરક) ઉતારાવું અંકિં (કર્મણિ)

ઉતારું પું પ્રવાસી, મુઆફર (૨) ઉતારો
કગાર (વીંથી ધમંગાળા હં ના)

ઉતારો પું ઉતારવાનો મુકામ (૨) કરામાથી
ઉતારેલુ લખાણ, અવતરણ

ઉતારવળી સ્ત્રીં [ઉ ઉતારવળી] ત્વરા, તાકીદ.
-ગિયું પિં ઉતારવળ કરનારુ કગવનારુ
(૨) ઉતારવળી; અધીરું -ળી સ્ત્રીં
(અં યતી) એક જાતની જુવાન કે ડાગર
-ળી વિં વેગી, ઝડપી (૨) અધીરું

ઉતારવું અંકિં 'જિતરવું'નું બાવે
ઉતેડવું સંકિં જુઓ ઉતારવડ ઉતેડાવવું
સંકિં (પ્રેરક) ઉતેડાવું અંકિં
(કર્મણિ)

ઉતેડવું વિં [સ] તીમ, જલદ, પ્રખળ (૨)
મત (૩) વિષમ (૪) મુશ્કેલ વ્તા સીં
ઉતેડવું પું [સ] ઉપર ખેચાવુ તે, ઉત્તરિ
(૨) અભિરુદ્ધિ

ઉતેડવનં [સ ઉત્તર ઉપરથી] ઉકળવું

તે. ંખિનું નં, -નાંકિ પું ગ્યા સુધી
ગરમી પહોંચવાથી પદાર્થ ઉકળવા માંડે
એ સીમા (૨) તેના માપનો અંક
ઉતેડવું વિં [સ] કંકભાચો કંકભા દોષ એવું
(૨) અતિ ઉત્સુક, આતુર

ઉતેડવું સ્ત્રીં [સ] તીમ હં, આતુરતા
(૨) આશા -કિંત વિં [સ] આતુર

ઉતેડવું પું [સ] ધૂલરી, ક્ષોભ
ઉતેડીવું વિં [સ] આયેખેયુ, મનરેલુ
ઉતેડવું વિં [સ] શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ

ઉતેડવું વિં [સ] મધ્યખિનુથી આધુ (૨) એક
કેન્દ્રવાળું નહિ એવું (૩) વિવસણું

ઉતેડવું પું [સ] બિલોટા કમ (૨) ઉલ્લખન
(૩) કમિક વધારો, બિલોટા કમ બળુ
નં [સ] બલુ જલુ - ઉલ્લખન કરવું તે
(૨) કમે કમે થાયા જલુ તે, ખિલવટ

ઉતેડવું વિં [સ] ઓળગી ગયેલું (૨)
ઉત્કાંતિ પામેલું (ઉત્કાંતિવાદના નિયમાનુ
સાર) -તિ સ્ત્રીં [સ] વિકાસ, ખિલવળી
-તિવાદ પું જાતિવિગેયો ('રપીશીશ')
એકમ નવા સર્મ્યા નથી ના અગાઉ
પ્રચલિત એવા આકારો વચ્ચે ધીમે ધીમે
વિકસિ પામીને બન્યા છે એવો મત

ઉત્કાંત વિં [સ] ઉત્ક્રેષ્ઠ પામેલું [ફેડ તે
ઉત્ક્રેષ્ઠ પું [સ] ઉપર ફેડવું તે (૨) ફેડી

ઉત્કાંત વિં [સ] ખોલી કાઢેલ (૨) ઉપાડેલું
ઉત્કાંત વિં [સ] થયું ગરમ થયેલું (૨)

ઉત્કાંત વિં [સ] સીધી સાવ, દેખ બુરુષ
પું [સ] શ્રેષ્ઠ આદર્શ (૨) પરમેશ્વર (૩)

પહેલો પુરુષ [વ્યા] -મંગ નં [સ]
માયુ (૨) મુખ -મોતમ વિં [સ] ઉત્તમ
લગમ] ઉત્તમમા ઉત્તમ

ઉત્તર વિં [સ] પાંચ, બાકીનું (૨) પાંચનું
(૩) વધતું, વધારે (૪) ડાણ (૫) પું,
નં જવામ પૂછ્યા કે કંઈ સામે મહેતું
તે, રજિયો (૬) બચાવનું કથન (૭) સ્ત્રીં
ઉત્તર દિશા (૮) પું ગણિત-એટીના બે
સંખ્યાની વચ્ચેમાનું અંતર () પું
વિરાટ ગામનો પુત્ર (૧૦) અં પછી.

ંક્રિયા સ્ત્રીં [મ] મગ્ધ પાળીની અતિમ
 ક્રિયા ંક્રિય પું પૃથ્વીની ધરીનો ઉત્તર
 તરફનો છેડો (૨) ઉત્તર દિશામાં રિયર
 દેખાતો તારો ંપદ્મ પું [સ] બચાવપદ્મ
 પ્રતિવાની (૨) પ્રતિવાનીનો જવાબ (૩)
 અધારિયુ (૪) અભીમુગ ત્યાગિની
 જમ ધી બાજુ [ગ] ંપદ નં પું
 પરીમાના પ્રશસ્તના ઉત્તરની વટી
 ંપથ પું [મ] હિમાનથ કપં ંક્રિય
 ને જામે જતો ઉત્તર દિશા તરફનો
 માગ, દેવયાન (૨) મૃત્યુની તૈયારી
 તરીકે કળામાં આવના તપ અને
 નત્રામો ંપદ્મ નં [મ] (અમાસનુ)
 છેલ્લુ પદ (૨) મેન્ડ ંક્રિય ગાફ ંક્રિય
 રશિયો [ગ] ંસીમાંમાં સ્ત્રીં [સ]
 મીમાસા દર્શનનો પાછો ભાગ જે લ
 ંપથ સ્ત્રીં [સ] ઉત્તરાવરથા ંવહી
 સ્ત્રીં જુઓ ઉત્તરપત્ર ંશ્વરી સ્ત્રીં
 જ્યોતિર્દિવ્ય પ્રોયેગન [ગ] ંશ્વરિયુ
 (—સ્ત્રી) સ્ત્રીં જ્યોતિર્દિવ્ય સીરીઝ [ગ]
 —સી સ્ત્રીં [સ] ઉત્તર દિશા (૨) અભિ
 મન્યુની પની (૩) ઉત્તરાક્ષાત્રની નક્ષત્ર
 —સાખડ પું [સ] હિમલય પાગેનો
 ઉત્તર દિશાનો પ્રદેગ, ઉત્તરખડ —ગાંધ
 કાર પું [સ] પાઠગથી—ભવિષ્યમાં મગ
 નારો અધિકાર વારમાનો અધિમાર.
 —સાધિ—સી સ્ત્રીં [સ] ઉત્તરાધિકાર
 જાણ, પાળી અધિકાર પગાવનારું
 —સાપથ પું [સ] વિષ્ય પરંતની ઉપરનો
 હિં —સી ક્ષાત્રુની સ્ત્રીં [મ] બારમુ
 નક્ષત્ર —સી ભાદ્રપદા સ્ત્રીં [સ] ૨૬મું
 નક્ષત્ર —સાપાઠા સ્ત્રીં [સ] ૨૧મું
 નક્ષત્ર —સાપથ નં [સ] સૂર્યનું
 ઉત્તર તરફના રશ્મિપદ્મમાં જતુ તે (૨)
 ઉત્તરાણ —સાધ્ નં, પું [સ] ઉત્તરનો—
 પાછો તારો ભાગ —સાવરથા સ્ત્રીં
 [મ] ઉત્તર+વરથા] ધ.પણ —સીય નં
 [સ] ઉપવર —સાવરથા અં [સ]
 વધારેને વધારે દિવસો દિવસે, કમરા

ઉત્તમ પું [સ] માથે પડેલાનુ એ આન
 પણ (૨) કાનુ એક આમૂષ્ય
 ઉત્તાન વિં [સ] ચતુ (૨) પડોણુ પથગ
 પેડ, છીડકું
 ઉત્તાપ પું [સ] મતાપ, નિતા
 ઉત્તીર્ણ વિં [સ] તરી પાર ંતરેલું (૨)
 પાસ થયેલું (પરીક્ષામાં)
 ઉત્તુગ વિં [સ] ંક્રિય
 ઉત્તેજક વિં [મ] ઉત્તેજન આપે તેલુ (૨)
 ઉત્સા દોગપ્રેરેતેલુ —નં [સ] ઉત્સાદ
 આપવો—પુષ્ટિ આપવી તે (૨) [અગળ
 અર્થમાં] ઉત્તેજ ધી —ના સ્ત્રીં [સ] ઉત્તે
 ગાળી આવેશ —તુ સંકિં [સ] જિત્તી
 ઉત્તેજન આપતુ
 ઉત્તેજિત વિં [સ] ઉત્તેજન કે ઉદ્દોષન
 પામેલુ (૨) ઉત્તેજાયેલુ
 ઉત્થાત નં [સ] ંક્રિય —બા થયુ તે (૨)
 ંગતુ તે (૩) ઉદય, નમૃતિ (૪) ઉત્સાદ
 (૫) ટેકા, મદ
 ઉત્થાપક વિં [સ] ઉથલાવી નાખનારુ,
 ઉખાડનારુ (૨) ઉચ્છેડનારુ (૩) ંક્રિય
 ધરનારુ —નં [સ] ઉત્થાપતુ તે (૨)
 [મદિરમાં] દેવનુ સુધને ંક્રિય તે (૨) એકને
 ઉઠાવી એ જગાએ બીજુ મૂક્યુ તે
 'સુષિર' યુગન [ગ] —નમત્ર પું ધી
 પ્રિન્સિપલ ંક્રિય સુષિર યુગન [ગ] —ના
 સ્ત્રીં ઉત્થાપતુ તે —તુ સંકિં [સ] ઉત્થાપ
 ગ્યાપુ ન ગ્યાપુ કરતુ, ઉખાગ નાખતુ
 (૨) ઉથાપતુ, ન માનતુ (૩) ઉઠાડતુ
 ભગત રતુ
 ઉત્પત(ત) સ્ત્રીં + ઉત્પત્તિ, જુઓ ઉત્પત
 ઉત્પત્તિ સ્ત્રીં [સ] પેદાશ (૨) જન્મ (૩) મૂળ
 ઉત્પથ પું [સ] ખોટો માર્ગ
 ઉત્પલ વિં [સ] જન્મેલુ (૨) નીપજે બનેલુ
 (૩) ંગેલુ (૪) નં પેદાશ, નીપજ (૫)
 કમાઈ (૬) નરો
 ઉત્પલ નં [સ] મમળ
 ઉત્પાત પું [સ] કુલુ તે (૨) ધાધન
 (૩) આપતિનું ચિહ્ન (૪) વિનાશકારક

આપતિ. -તિયું, તી વિં ૪ પીમે ન
એસે એવું. (૨) તોફાની; મસ્તીખોર (૩)
હત્યાત કરે એવું

ઉત્પાદક વિં [સ.] ઉત્પન્ન-પેદા કરનારું
ઉત્પાદન નં [સ.] ઉત્પન્ન કરવું તે (૨)
પેદાગ; ઉત્પત્તિ (૩) કૃત [કરાય એવું
ઉત્પાદ્ય વિં [સ.] ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય કે
ઉત્પીડન નં [સ.] એકબીજાને દબાવવું તે
(૨) પીડા કરવી તે (૩) પીડા (૪) સ્પર્ધા
ઉત્પ્રેક્ષા સોં [સ.] ધારણા; કલ્પના (૨)
એક અર્થકાર, જેમાં ઉપમેય અને
ઉપમાન કેટલીક બાબતોમાં મળતાં આવતાં
હોવાથી વસ્તુના એક જ છે એવી
સમાવના કરવામાં આવે છે [કા.મા.]

ઉત્પલ્લવ પું [સ.] ફફડા
ઉત્પ્લુહક વિં [સ.] ખીચેલું (૨) વિકસેલું
ઉત્પ્રગ્ પું [સ.] તણ હેવું તે; ત્યાગ (૨)
સમર્પણ (૩) ખરીદમાથી મળભૂતદિકાદેવાં
તે (૪) સામાન્ય લાગુ પડતો કાયદો કે
નિયમ ('અપનાદ'થી ઉલટું) [બ્યા.]-ર્તન
નં તણ હેવું તે (૨) ઉપવીત બદલવાની
વાર્ષિક કિંયા (૩) વેદાધ્યયન મુલતવી
રાખતી વખતે કરવાની કિંયા (૪) મળ-
ભૂતનો ત્યાગ કરવો તે

ઉત્સર્પિયુ નં [સ.] હોને સરતુ -જવું તે
ઉત્સર્પિયુ સોં [સ.] અવસર્પિનીના નેટલો
લાંબો પડે કન્નતિ તરફ વળતો સમર્પિયુ
ઉત્સવ પું [સ.] આનંદનો દિવસ; તહેવાર
(૨) આનંદનો મેળાવડો; યોગ્ય

ઉત્સર્ગ પું [સ.] ઉછેગ; ખોળો
ઉત્સારક વિં [સ.] દૂર કરનારું; ખસેડનારું.
-ચા સોં [સ.] ખસેડવું તે

ઉત્સાહ પું [સ.] હોંગ (૨) આનંદ (૩)
ખત (૪) વીરસને એક ગથારી બાવ-
દના [કા.મા.] -ટી વિં [સ.] ઉત્સાહવાળું
ઉત્સુક વિં [સ.] આનુર (૨) અપીડું. -તા સોં
ઉત્સેક પું [સ.] છાપુ તે (૨) -નો વધારો
થવો - ઉત્સરાવું તે

ઉત્સાહક વિં [સ.] એકત્રિય કરવાનું ન દોષ તેવું

ઉત્સાવવું અં કિં ઉત્સવવું નું પ્રેરક;
ગમડાવી દેવું; છાધુ ચતું કરી દેવું (૨)
પદ્મ્યુત કરવું (૩) ફેરવવું. ઉત્સાવાવું
અં કિં (કર્મણ)

ઉત્સાપ પું ઉત્સાપવું -ઉલટાવવું તે (૨) આમી
યાપ. -તાં નં, -તાં સોં [સ.] ઉત્સાપન,
-ના] નચન કરવું તે (૨) મહિરમા દેવનું
સુધ્ધ ઉલટું તે (૩) ઉત્સાપવું તે. -વું સંકિં
[સ.] ઉત્સાપ] બદલી કે કાઢી નાખવું (૨)
ઉલટાવવું (૩) ન માનવું -પાવવું અંકિં
(પ્રેરક). -પાવું અંકિં (કર્મણ)

ઉત્સામવું સંકિં [અવલગમિય=ઉત્સામેયું]
આમરી તેમ જાયલું ને મુંવું;
ઉપાડઉપાડ કરવું (૨) ફીદું; છાધુ નીચું
કે આમ તેમ કરી નાખવું (૩)
મિથ્યા મહેનત કરવી (૪) આમ તેમ
ખોળવું. ઉત્સામાવવું સંકિં (પ્રેરક)
ઉત્સામાવું અં કિં (કર્મણ)

ઉત્સામો પું ઉત્સામવા-ઉપાસવાનો પ્રયાસ
(૨) નુઓ ઉપામો

ઉદ નં [સ.] પાણી (પદ્ય કે સમાસમાં)
ઉદક નં [સ.] પાણી. -કિયા સોં [સ.] મૂએ-
લાની ષાળ કરાવી જલના તર્પણની કિયા
ઉદક વિં [સ.] ગેયી ટોચવાળું (૨) એવું (૩)
આગળ પડવું; પ્રતિક (૪) મોટી ઉમરનું
ઉદ્ધિ પું [સ.] સમુદ્ર વંકન્યા, વાતન્યા
સોં [સ.] સમુદ્રની કન્યા, લક્ષ્મી (ચૈદ
રતોમાંનું એક). -મેખલા [સ.] (-ળા)
સોં પૂરતી. -મુતા સોં [સ.] લક્ષ્મી
ઉદ્ધાત્તી સોં [સ.] ઉદ + વર્તી આગ-ગતા;
બદમતી

ઉદપાન નં [સ.] જળાગચ (૨) ઉપાડો કે પરબ
ઉદ (-ધ) માત પું તોફાન, મળી. -તિયું,
-તું વિં ઉદમાત કરનારું

ઉદય પું [સ.] ઊગવું તે (૨) ઉન્નતિ
(૩) પ્રાગ્ધ્ય, ઉદ્ભવ (૪) કર્મોનું કૃત દેવા
તત્પર થવું તે [ચિન]. -ગિરિ પું [સ.] જેની
પૂરેથી સૂર્યવંદનાં હો છે એવો કલ્પિત
પર્વત; મેરુ. -ચાચલ [સ.] (-ળા) પું

ઉદ્યગિરિ મેરુ યાત વિં જેમા સુરોદ્ય
આનનો હોય તેની (તિથિ) યાસ્ત પું
ઉદ્ય અને અગ્નિ (૨) ચ તીપતી
ઉદર નં [સ] પે (૨) ગર્ભાશય (૩) બખો ૧
(૪) આશ્વિનિ [લા] (૫) અદરનોભાગ
નિર્વાહ પું આશ્વિનિ ગૃન્ગાન
બપદ્ય નં છાતી અને પેની વચ્ચેનો
પ દારૂ એ અવયવ રાયેમે

ઉદરમ્ સ્ત્રી [ચ] જુગો ઉધરસ [અકગતિયુ
ઉદર ભરિ વિં [સ] પ બીજી બાજુ (૨)
ઉદ્ધુ અં કિં [સ] કિં + ગા
ઉદ્ધર (સે) પું [જુગો ઉદ્ધર] ઉમરડો
(૨) ડામરો (૧૨નો) (૩) દીગડો
ઉદાત્ત વિં [સ] ઉદ્ય ઉદ્ધત (૨) ઉદાર,
સખી દિનુ દાતાર (૩) ઉદ્યા સ્વરવાણુ
(૪) પું રસના ત્રણ બેદોમાંનો પ્રથમ
(ઉદાત્ત અનુત્ત અને સ્વરિત)

ઉદાન પું [સ] પચ વાયુમાંનો એક જે
ગળા તરફ ડાચે ચઢીને માથામા જાય છે
ઉદાર વિં [સ] સખી દિનુ દાનશી ૧ ત્યાગ
શીન (૨) જુગો મનન નિખાવસ સરગ
અસ્તિ નિ [સ] કિં ગચ્છિત્રવાણુ બતા
સીં ૦ મતવાદ પું રિયતિયુરતન રહેતા
નવા મુદાગ માટે મન ખુદુ રાખવાનો
વાદ નિ રતિગ્રમ

ઉદામ વિં [સ] નિરપેક્ષ ત રપ, બેફિકર
(૨) વેગગી વિષય તરફ અપ્રીતિવાળુ (૩)
ગમગીન મત્ત - મી વિં [સ] ઉદાસ (૨)
પું ઉદા પીપ થનો સાધુ (૩) સીં ઉદાસી
નતા - મીન વિં [સ] ઉદાસ રસનધરાવ
નારું તાગ્ય - સીપ થ પું શીખધર્મી
માધુઆનો એક પથ

ઉદાહરણુ નં [સ] હાખનો દાહત
ઉદાહૃત વિં [સ] હહેતારેણ (૨) નામ
હર્ષને બોનાયે (૩) દાહત રૂપે અપાયે
ઉદિત વિં [સ] ડાગે (૨) ખીલે (૩) બોહલ
ઉદીચી સીં [સ] ઉત્તરદિશા બં વિં [સ]
ઉત્તર તરફનું - સ્વ વિં [સ] ઉત્તર દિશામાં
આવે (૨) પું ઉત્તર ગુજરાતમાં

મરસ્તની નનીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે
આવેનો પ્રદેશ

ઉદીચમાત વિં [સ] ડાગત ઉદિત થત
ઉદુ બં પું [સ] જુગો ઉદબં (૨)
બાહ્યગોની એ બં નત (૩) એ શી ગીનું
ગેક વચન

ઉદે પું + જુગો ઉદ્ય
ઉદેતી વિં સીં જે તિથિમાં સૂર્યનો ઉદ્ય
થતો હોય તેવા ઉદ્યાત ઉદ્યવાણી (તિથિ)
ઉદો ઉદો રાંબં [સ] કચ્છ નદી ઉદ્ય દો,
ઉદ્ય દો જય દો જય દો
ઉદ્ધ [સ] ઉદ્ધગ, યાન, કક્ષા મ ન દ મા
ગચ્છે ઉદ્ધર, અથવા અમુ માથી
અનગ દે બદાગ, મેવો અમ્મ બતાવે
છે ઉદાં ઉદ્ધમ ઉદ્ધબ ઉદ્ધીવ (૨)
નંબું કે ખોટ એવા અથ મા નામ
પૂર્વે ઉદા ઉદ્ધમાગ

ઉદ્ધગત વિં [સ] ઉપર ગયેનું ચાંડુ (૨)
બહાર નીકળે (૩) ડાગુ (૪) બાચુ
ઉદ્ધગમ પું [સ] ડાચે જુ - ન વુ તે (૨)
ડાગત - બહાર નીકળે તે ઉદ્ધનિ (૩)
ઉદ્ધગત માન બગમ (૪) કુજગો ખીડો
ઉદ્ધગતા પું [સ] સામવેદની યાચો
ગાનાર ધામણ

ઉદ્ધગાર પું [સ] કચ્છાગ માં ૧ રાબદ
અનિહન નં લાગ મર્યો ઉદ્ધગાર સુચવણ
૧ આલુ ચિદન

ઉદ્ધીવ વિં [સ] બેચી ડામવાળુ, ઉદ્ધક
ઉદ્ધાટન નં [સ] ખોડવુ તે કુચીથી
ઉદાગુ તે (૨) રપદ કરવું - સમનવણ
તે (૩) ઉદાગાતુ સાધન (કુચી વગેરે)
(૪) રેડ બકિરા સીં પહેલપ્રથમ કાર્ક
ઉદાગવાની ક્રિયા - વિધિ

ઉદ્ધ ડ વિં [સ] નિરમ્મ
ઉદ્ધમ વિં [સ] અકુગ કે બંધન વિનાનું
(૨) ઉદ્ધપક્ષ (૩) બહાર બપદ્ય પું
બહાર પક્ષ [(૩) ધાઉ
ઉદ્ધિ વિં [૧] બતાવે (૨) ઉદ્ધારે
ઉદ્ધીપક વિં [સ] ઉદ્ધીપન કરનારું

ઉદ્ગીપત નં [સ] -ના સ્ત્રી પ્રગ્વલિત
કરુ તે (૨) ઉદ્ગેરગી (૩) ઉત્તેજના
ઉદ્ગીપત વિં [સ] સંગગાવેલુ -પ્રગ્વલિત
પ્રેલુ (૨) ઉત્તેજિત થયેલુ ઉદ્ગેરાયેલુ
ઉદ્ગેશ પું [સ] હેલુ ધરાદો ંલુ સં કિં
[સ ઉર્] નામ ઈર્ષને-અનુપક્ષીને રોનલુ
-કહેલુ -શ્ય વિં [સ] ઉદ્ગેરાવા વિચારવા
ચોચ લક્ષ્ય (૨) નં જેને ઉદ્ગેશને કઈ
કહેવાયુ હોય તે સ્ત્રીપદ્ધ [વ્યા] -શ્ય-
વર્ધક નં ઉદ્ગેશના અર્થમા વધારો
કરનાર રાખડસમૂહ [વ્યા]

ઉદ્ગત વિં [સ] ઉદ્ગતપદ્ધ -તાર્થ સ્ત્રી
ઉદ્ગત પું [સ] કૃષ્ણના ગાંઠા અને ભક્ત
ઉદ્ગાર પું [સ] મુક્તિ (૨) સારી રિયતિ
યતી તે ંલુ સં કિં [સ ઉદ્ગાર]
ઉદ્ગાર કરવો [ઉદ્ગારેલુ ઉગારેલુ
ઉદ્ગત વિં [સ] અવતરણ તરીકે લીધેલુ (૨)
ઉદ્ગતસ્ત વિં [સ] જડમૂળથી નાસ પામેલુ
ઉદ્ગમેષન નં [સ] જયત યલુ તે (૨) યાદ
આવલુ તે -ડ અં કિં ઉદ્ગમેષન રલુ
ઉદ્ગભય પું [સ] જન્મ ઉત્પત્તિ (૨) મૂળ
ંલુ અં કિં [સ ઉદ્ગમ] ઉત્પત્ત યલુ
ઉદ્ગભાવિત વિં [સ] મામે ૧ ક પે ૧
ઉદ્ગભિજ્ઞ નં [સ] વનપતિ
ઉદ્ગભિન્ન વિં [સ] ઉત્પન્ન થયેલુ (૨)
કૂટેલુ ખીચલુ

ઉદ્ગભૂત વિં [સ] ઉત્પત્ત થયેલુ, પ્રગટેલુ
ઉદ્ગભાન્ત વિં [સ] ગામરુ વ્યાકુળ
ઉદ્ગત વિં [સ] ખતીલુ (૨) તત્પર
ઉદ્ગમ પું [સ] યન્ન (૨) ઉદ્યોગ -મી
વિં [સ] મહેનતુ (૨) ઉદ્ગમમા લાગેલુ
ઉદ્ગાન પું નં [સ] બગીચો વાડી
ઉદ્ગાપન નં [સ] ધર્મકર્મ-વ્રતાદિની
અમાપ્તિની વિધિ
ઉદ્યોગ પું [સ] ધર્મો રાજગાર (૨) કામ
(૩) મહેનત ઉદ્યોગ પું ધર્મો-રાજગાર
પ્રવૃત્તિ ંમદિર નં ંશાવા (-ળા)
સ્ત્રી ગદ્યા ઉદ્યોગો શીખવાતા હોય તેવી
શાળા ંગમજન -ગી વિં [સ] મહેનતુ

ઉદ્યોત પું [સ] પ્રકાશ
ઉદ્ગિષ્ઠ વિં [સ] વ્યાકુળ ખિન્ન, દુ ખી
ઉદ્ગેક પું [સ] પુરુષગતા (૨) અડિયાતાપણ
ઉદ્ગ પું [સ] વ્યાકુળતા (૨) ચિતા (૩) દુ ખ
ઉદ્ગડ (-ગ) કંલુ અં કિં (હૃદયનુ) થકલુ,
ધકલુ, ધૂજલુ (૨) અગત્ય, ચોકલુ
ઉદ્ગડિયુ વિં ઉદ્ધકુ રાખેલુ આપેલુ (દામ)
(૨) ઉદ્ધકુ કામ કરનારુ (૩) બેપરવાઈથી
કરેલુ [૧] [ઉદ્ગમાત મા
ઉદ્ગમાત પું -તિયુ -તી વિં નુઓ
ઉદ્ગરકલુ અં કિં જુઓ ઉદ્ધકલુ
ઉદ્ગરન્ સ્ત્રી ઉદ્ગરન્ ખારી
ઉદ્ગગવલુ સં કિં ઉદ્ધરલુ નુ ગેરક
ઉદ્ગાત નં નયે ચ લુ તે (૨) એ રાગ દમ
(૩) મોગી બરતી (૪) પશુની મામભોગની
છાછા (૫) નણની સખ્યાનો વેપારી સમેત
ઉદ્ગામે પું પ્રયત્ન (૨) વલણ
ઉદ્ગાયેલુ વિં ઉદ્ધઈથી ખવાયેલુ
ઉદ્ગાર વિં [પ્રા ઉદ્ગાર] પેસા આપ્યા
વિના નામે લખાવીને દેવા કરી લીધેલુ
કે આપેલુ (૨) બરપાઈ નાટિ થયેલુ
એલુ (૩) દમ વગરનુ મોભાષ [૧]
નોધ સ્ત્રી નેચેનો માન નોધવાનો ચોપડો
પાડુ નં ચોપ મા ગદ્યા ઉદ્ધાર ગદ્યો
નોધાય છે તે પામુ વળી સ્ત્રી ઉદ્ધાર
નોધ ંલુ સં કિં [પ્રા ઉદ્ધાર=ઉદ્ધાર
આપલુ] નામે લખલુ (૨) ઉદ્ધારક (૩)
ઉદ્ધરલુ [સ] -રાવલુ સંકિં (ગેરક)
-રાલુ અંકિં (કમણિ) -રિયુ વિં
વારવાર ઉદ્ધારે ખરીદ કરનારુ -રિયો
પું ઉદ્ધારે લેનાર અદમી -રુ નિ ઉદ્ધાર
-રો પું ઉદ્ધાર દિસાળ (૨) વાચદો (૩)
વિવળ, હીન (૪) ગાસા ખો
ઉદ્ધેઈ સ્ત્રી [ર ઉદ્ધેઈ] ઉદ્ધેઈ, જમીનમા
રહેલુ એક અપ
ઉદ્ધેડલુ અંકિં (ધા ૧ ઉતારી) ઉદ્ધેડાવલુ
સંકિં (ગેરક) ઉદ્ધેડાલુ અંકિં (મંણિ)
ઉદ્ધેરલુ સંકિં યીમાથી લેવાય ગયો-માલો
ઉદ્ધેડ વિં [સ ઉદ્ધેડ] જુઓ ઉદ્ધેડ

ઉનામણિયુ ઉનામણુ (ના) નં નાહ
 વાન પા પી ડીનુ નકવાનુ વાસય
 ઉનારતુ (ના) અં કિં [નુઓ ડીનુ] ગરમ
 પા પીથી (નુવારનો) લોખ બાધવો[સિ]
 ઉનાયુ અં કિં દિજયતુ, ઝૂરુ
 ઉનાયુ (ના) વિં ઉનાયામા વવાતુ-પાકતુ
 (૨) ઉનાયાને બગતુ
 ઉનાયો (ના) પું [સ] રળવાલ કપ
 હદાલો ફાગયથી લેક માસ સુધીનો
 ગરમીનો સમય
 ઉનાત વિં [સ] ૧૨ (૨) ૫૫ (૩) ઉન્ન
 તિવાણુ ઠંડાણુ પું ૨૫૫૫ આફ એવિ
 વેશન [ગ] -તિ સીં [સ] ચ તી (૨)
 મહતા -તેહઠંડાણુ પું ૩૬૫૫
 કરતા મોટા ખુઓ કાન્નેમ્મએન્ના ૧૫
 ઉન્મત વિં [સ] ગાડુ (૨) છાટ્ટુ (૩)
 ગવિંધ ઉદ્ધત [ખિન્ન
 ઉન્મતુ વિં [સ] રમનન] અધીરુ આતુર,
 ઉન્માહ પું [સ] ૧૧૫ (૨) મદ (૩) એક
 રાગ (૪) તોફાન ૦૫ વિં [મ] ઉન્માહ
 કરાવનારુ (૨) અનીતિનો માર્ગ
 ઉન્માર્ગ પું [સ] ખોટો પ્રવેશ રસ્તો
 ઉન્મીવિત વિં [સ] લેપડેતુ (૨) વિકસેલ
 ઉન્મુખ [મ], -મુ વિં એવા મુખવાણુ
 (૨) નારાજ (૩) તત્પર આતુર
 ઉન્મૂલનનં [સ] જડમૂળથી કાઢી નાખવું તે
 ઉન્મય પું, ૦૫૫૫ [સ] પતકારો આખની
 ઉનાવાસ (૨) સુરુ (૩) વિકામ
 ઉપ [સ] ઉપસારી પાસે નજીક એવો
 અર્થ (અપ થી લે ૧૫) બતાવે છે ઉદા
 ઉપગમન (૨) નામની માથે ગોણ, ૧૫૨૨
 એવા અપ મા ઉદા ઉપમયા, ઉપનામ
 ઉપકથા સીં [સ] મુખ્ય કથામા આવતી
 નાની કથા આ મયા
 ઉપકરણુ નં [સ] સાધનસામગ્રી
 ઉપકાર પું [સ] બહુ કરતુ તે (૨) મદદ
 (૩) પા ૦૬ વિં [સ] ઉપકાર ૦૫૫૫
 (૨) સજાયક ઉપરોગમા આવે તેણુ
 -રી વિં [સ] ઉપકાર કરનારુ

ઉપૃત વિં [સ] આભાગી -તિ સીં [મ]
 આભાર પાડ
 ઉપકોણુ પું [સ] નુઓ આસન્નમાણુ
 ઉપકમ પું [સ] આનંદ (૨) ચોજના
 ઠંણુકા સીં [મ] પ્રગ્તાનના (૨)
 અનુક્રમણિયા [૧૪૬૬૨] ૧૫
 ઉપગુણુ પું [સ] મુખ્ય નદિ એવો ગા (૨)
 ઉપમણુ પું [સ] મુખ્ય પ્રાણી આસપાસ
 ફનારો ચડે એવો નાનો પ્રક (૨)
 ગાકાશમા આવેતા નાના પ્રહોમાંનો
 દરેક (ખમડેતુ) રાડુ ટેલુ દત્યાદિ ઉપમણો
 કહેવાય છે)
 ઉપચય પું [સ] મચય, વધારો (૨) દગડો
 (૩) આભારી (૪) લગ્ન -ગીમાના ૩, ૬,
 ૧૦ ને ૧૧ મા ગ્યાનોમાનુ ૧૪૬ પચ એક
 ઉપચાર પું [સ] સારું કરવા જે ઉપાય-
 સારવાર એમ -વેસડ દત્યાદિ કરવા તે
 (૨) પૂલવિધિ (૩) સેવાનામરી (૪)
 ખીજને ખુશ કરવા કરેતુ મિથ્યા વ્યવ
 ૦૬ વિં ચિત્સિસ (૨) પું એવન -ગિકા
 સીં ઉપચારક સી, નમ્ [ફળદ્રવ્ય
 ઉપજાઉ વિં ૦૫૫૫ કરનારુ; ઉત્પા (૨)
 ઉપજાતિ સીં [સ] પું અંક ૭૬
 ઉપજાવણુ સંકિં 'ઉપજવુ'નું પ્રેરક,
 પેદા રુ જન્મ આપવો (૨) મનાવણુ,
 ડાણુ કરતુ ક પુ
 ઉપજવન નં ઉપજવિકા સીં [સ]
 ગાલવિકા ગજરાન [જવનારુ
 ઉપજથી વિં (૨) પું [સ] -ના આધારે
 ઉપજણુ (-ણુ) નં [નુઓ ઉપજણુ]
 નવતા પહેલા સરીરે ચોપ વાતુ સુગંધી
 દ્રવ્ય પીડી ઉવટાણુ
 ઉપટામણી સીં વેચાઈ ૧ આગળ
 વાચનામા આવતી મન્યાના સુગાઓની
 ચાની (૨) લગ્નનો દરતાપેજ, લગ્નખત
 ઉપટાવણુ સંકિં 'ઉપજવુ'નું પ્રેરક, જાણુ
 કરવુ (૨) દિગીર કરતુ [પ્રેરક
 ઉપટાવણુ સંકિં ઉપા ૩, ૧૫૫૫ નુ
 ઉપજાવણુ સંકિં ઉપજવુ નુ પ્રેરક

ઉપલિપ્તું નં ઉપલિપ્તવાનુ સાધન
 ઉપતંત્રી પું [સ] મદદનીશ તંત્રી
 ઉપત્યક્ત સ્ત્રીં [સ.] તળેનીની-નીચાણની
 જગીન [રાગ, ચાટી
 ઉપદંશ પું [સ] કરડલુ તે, ડંખ (૨) એક
 ઉપદેશ પું[સ] શિક્ષણ(૨) પ્રાધ, ગિખામણ;
 સલાહ(૩) પાસેનો દેગ. ૦ક વિં (૨) પું
 [સ.] ઉપદેગ આપનાર. ૦ચું સંકિં [સ.
 ઉપદેગ, ઉપદેશ આપવો- કરવો
 ઉપદ્રવ પું [સ] પગલગી(૨) ત્રાસ; ઉપાધિ
 (૩) મ કટ -ની વિં [સ] ઉપદ્રવ કરનાર
 ઉપધાતુ સ્ત્રીં [સ] દયકી ગૌણ-ધાતુ
 (૨) મિશ્ર ધાતુ [અનાજ
 ઉપધાન્ય નં [સ] ખડધાન, દયકી જાતનુ
 ઉપનગર નં [સ.] મુખ્ય નગરનું એક યુ, ,
 'સમર્પ' [સિરકાર
 ઉપનયન નં [સ] જનોઈ દેવુ તે, તેનો
 ઉપનામ નં [સ] બીજું નામ (લાડ,
 અડક, મરકરી વગેરેનું)
 ઉપનાયક પું [સ] વાર્તા, નાટકદિમા મુખ્ય
 નાયક પછીનુ બીજું પાત્ર ['કોલોની'
 ઉપનિવેશ પું [સ] સમ્પાન, વસાઈત,
 ઉપનિષદ સ્ત્રીં, નં [સ] મેદનો અતર્ગત
 ગણનો અને તેનાગૂઠ અર્થોને સ્પષ્ટ કરતો,
 બ્રહ્મવિદ્યાનુ પ્રતિપાદન કરતો તાત્ત્વ-અર્થ
 ઉપન્યાસ પું [સ] યાપણ (૨) નવવક્ત્યા
 (૩) ખ્યાન
 ઉપપતિ પું [સ] ચાર (૨) દિયર
 ઉપપત્તી સ્ત્રીં [મ] મુખ્ય નહિ એવી
 પત્ની (૨) રખાત
 ઉપપદ્યમભાસ પું [સ] ધાતુસાધિત રાખ્
 -ફૂટતી શાયે થતો નામનો સમાસ.
 ઉદાં કુસકાર, ધરભેદ [બ્યા]
 ઉપપન્ન વિં [સ] યોગ્ય, સુસગત (૨)
 સાબિત-સિદ્ધ થયેલુ [ગૌણ પુરાણ
 ઉપપુરાણ નં [સ] મુખ્ય નહિ એવુ
 ઉપપ્રમુખ પું [સ] મદદનીશ પ્રમુખ
 ઉપપ્રશ્ન પું, નં [સ] પ્રશ્ન પરથી નીકળેનો
 પ્રશ્ન (૨) ગૌણ પ્રશ્ન

ઉપસોક્તા પું [સ] ઉપસોગ કરનાર(૨)
 માલિક (૩) વારસ
 ઉપસોગ પું [સ] ભોગવટો (૨) અનુભવ
 (૩) માણવુ-મળ લેવી તે. ૦ચ વિં
 [સ] ઉપસોગ કરવા યોગ્ય
 ઉપમંત્રી પું [સ] મદદનીશ મંત્રી
 ઉપમા સ્ત્રીં [સ] સરખામણી(૨) મળતા
 પણુ (૩) એ-અર્થાંક કાર-જેમા
 ઉપમેય તથા ઉપમાનબદ્ધ કાયમ સખીને
 તેમનો સમાન ધર્મ જતાવવામા આવે
 છે. [કા શા] ૦ન નં [સ] જેની સાથે
 સરખામણી હોય તે (૨) ચાર પ્રમાણો-
 માનુ એક-પ્રસિદ્ધ વસ્તુના સાધ્યર્થથી
 સાધ્ય સિદ્ધ કરવુ તે [ન્યાય]
 ઉપમેય નં [સ.] જેને ઉપમા આપવામા
 આવી હોય તે [મિસત્ર (૨) ઉપયોગી
 ઉપયુક્ત વિં [સ] છાત્ર, યોગ્ય, બધ
 ઉપયોગ પું [મ] કામ, વાપર, વપરાગ (૨)
 ખપ, જરૂરિયાત (૩) ધ્યાન, આવડેની
 [નિન] -ગિતા સ્ત્રીં [સ] ઉપયોગીપણુ
 ઉપયોગી વિં [સ] ઉપયોગમા આવે તેવુ
 ઉપર અં [સ] ઉપરિ પર; ઉચે (૨) રથાન
 કે કમથી જોતા નીચે કે પાછળ નહિ પણ
 એથી ઉલટું(૮)-ના વરતાવધારે, ઉપરાત.
 ઉદાં 'સો ઉપર ખચ' યસો'(૪) (ના કગતા)
 અડિયાતુ કે આગળ આવે એમ ઉદાં
 'વર્ગમા તે ઉપર રહે છે' (૫) અગાડ, પૂવે.
 ઉદાં 'વેદો ઢલરો વર્ષ ઉપર લખાયા'
 (૬) કોઈ બાવની સાથે શ. પ્ર. મદ)
 ની પ્રત્યે ઉદાં 'પશુ ઉપર દયા' (૭)
 ના આધારે, ને લઈને, ને કારણે
 ઉદાં 'શા ઉપર આ ફૂંફૂ છે?' (૮)
 ની આટથી, ને આધારે ઉદાં 'ધર
 કે માલ ઉપર પૈસા ધીરે ડ' (૯) કું
 સાથે આવતા, તે ક્રિયા થયે કે થાય
 ત્યારે કે ત્યાર પછી કે થાય એટલે.
 ઉદાં તેના આવવા ઉપર સમા મુવતની
 રાખી' (૧૦) વિષે, બાજતમા ઉદાં 'ગાય
 ઉપર નિમંધ લખો' (૧૧) ના મિનારા
 ઉપર, ને કિનારે, ઉદાં 'તે નદી ઉપર

ફરવા ગયો' (૧૨) —ની લગોલગ ઉદાઠ
 'તેઓ મારામારી ઉપર પહોંચ્યા' (૧૩)
 સાતમી વિક્રમિતો ભાવ બતાવે. ઉદાઠ
 'કામ ઉપર ગયો' ઉપરથી અં ઈડા-
 લામા ઠિત્યા વિના (૨) સદેજસાજ.
 ઉપરનું વિં ઉપર્યોગિયુ ંચોટિયુ,
 ંછતુ (—છુ) વિં ધીડુ, ઉપરકિયુ.
 ંટપકે અં ઉપર ઉપરથી (૨) ચોપડામા
 રીતસરજખ્યાવિના ંનીચે થતુ=અધીડુ
 થતુ ંપડતુ=દરીકાર્થમા ઠિતરુ (૨)
 રૂપચુલ હંમા મળત આવતુ ઉદાઠ
 'એ એના બાપ ઉપર પાંચો છે'
 ઉપરણી સીં [સં પ્રારણ] ઓડાગી
 ઉપરણુ નં, —જો પું ખેસ, પિઠાડી
 ઉપરતિ સીં [સ] વેરાચ (૨) વિરામ,
 અટકતુ તે
 ઉપરવટ સીં અનધિકારપણુ દાખરતુ તે
 (૨) ઉલ્લખન, અવગણના(૩)વિં વિરુદ્ધ,
 અવગતુ (૪) ટપે એવુ, સરસાઈ કરતુ
 ઉપરવટ ગોપુંઅલ્લોખતો,વાપનાનો પથ્થર
 ઉપરવાડ સીં [સ ઉપરિ+વાગ] ધર,ફળિયુ
 કે ગામની નજીકનો ભાગ પરવાડ (૨)
 ધરની વાડ—સીમાત દીવાલની બેબાજુનો
 ભાગ —ડિયો પું ઉપરવાડે રહેનારો,
 'આશ્રિત માણસ (૨) પાસેના ગામની
 ખેતી કરનાર ખેડૂત
 ઉપરવાલ અં પવન કે પાગીના વદનની
 વિરુદ્ધ દિગાએ ઉપને ભાગે
 ઉપરવાસ પું મેડાનો વાસ
 ઉપરવાનિયો પું ભગી
 ઉપરવામો પું મેગનો વાસ
 ઉપરાઉપર,ઉપરાઉ(—છા)પરી અં એક
 પછી મેં, લાગડાગટ
 ઉપરાણું(—છુ) નં પક્ષ લેવો તે
 ઉપરામ પું [સ] નિવૃત્ત-વિચ્છત થતુ તે
 (૨) વિરામ, અ-તુ તે
 ઉપરામળી સીંતક્ષરન,કરાવેલી કિ મતથી
 ઉપરતુ જે હોય તે
 ઉપરાણું નં જુઓ ઉપરાણુ, તરફદારી

ઉપ(—ફ)સટું(૦) વિં પાસાબેર એવુ (૨)
 બાજુ ઉપરનું, સામેતુ (૩) ડોહુ (૪)
 અવજી, ઊધુ
 ઉપરાંત અં વધારે;વિશેષમા (૨) ત્રિવાચ,
 વળી બીજુ (૩) પછી, ઉપરથી
 ઉપરી પુંઉપરનો અધિકારી(૨)વિંઉપરનુ.
 ંપાણુ નં ઉપરી હોય એવુ વર્તન
 ઉપ(—ફ)સ વિં [સ ઉપરિ] પાસાબેર (૨)
 ઊમુ (જેમ કે ખાપ્પો ઉફરો કરવો)
 ઉપરો(—યું)છા વિં [સ. ઉપરિ+ડના] ઉપર
 કહેન—જણાવેલુ
 ઉપસ પું [સ] પથ્થર, રાયા (૨) ગલ
 ઉપવક વિં ઉપર્યોગિયુ (૨) ફાલતુ (૩)
 ચોપડામા (૪) ખાસ ખાને) નદિ નોધેલુ
 એવુ —ફિયુ વિંઉપર ઉપરનુ, ઉપર્યોગિયુ
 ઉપવક્ષણુ નં [સ] ગિદ્દન, વિશેષ લક્ષણ
 ઉપવકધ વિં [મ] મળેતુ, મેગવેલુ (૨)
 ભણેલુ —ઉપ સીં [સ] પ્રાપ્તિ (૨) મોધ
 ઉપલભ્યનિં [સ] મેળવી—જાણીશમય એવુ
 ઉપવાલુ વિં ઉપરનુ, ઉપરના ભાગનુ (૨)
 નં ઉપનો ભાગ અથવા બાજુ
 ઉપલિયું નં એક રોગ, ઉડાગિયુ
 ઉપલી સીં [સ ઉપલ પગથી] જમીનમા
 દાટેલી ખાડી,ખાડણિયો [કે જણાવેલુ
 ઉપેલું(—છુ,)વિંઉપરનુ(૨) આગળ આવેલુ
 ઉપલત નં [સ] બગીચો, વાગી
 ઉપવચ્ચે નં [સ] અગવચ્ચે, ખેસ
 ઉપવાચ પું [સ] મત કે નિયમ તરીકે
 ન ખાતુ તે—વીવિં [સ] ઉપવાસ કરનાર
 ઉપવિધ નં [મ] બનાવટી હેર (૨) મુખ્ય
 વિષયી જુદા—આકાંડાનુ દૂધ વગેરે હેર
 ઉપવીત નં [સ] જનોઈ
 ઉપવેદ પું [મ] વેદોમાથી નીકળેલી ગોણ
 વિદ્યાઓ, જેવી કે, આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ,
 ગાદર્વેદ અને રથાપત્ય શાસ્ત્ર
 ઉપરામ પું ંન નં [સ] ગાત પડતુ—
 વિરામલેવો તે(૨) શાંતિ(૩)સાત્વન ંડુ
 અંકિં [સ ઉપરામ] ગાત—નિવૃત્ત થતુ
 ઉપમર્ગ પું [સ] આકૃત, સકટ (૨)

ધાતુઓ કે ધાતુ ઉપરથી બનેલા નામોની આગળ જોડાતો તથા તેમના મૂળ અર્થમાં વિરોધતા આણતો શબ્દ કે અવ્યયિ (પ્ર, પરા અપ, સમ, અનુ, અવ, નિસૂ અથવા નિરૂ દુસ અથવા દુરૂ, વિ, આ, નિ, અધિ અપિ, અતિ સુ ઉત્-દ અધિ, પ્રતિ, પરિ ઉપ) [વ્યા]

ઉપસહાર પું [સ] એકત્ર કરવું તે (૨)

સારાશ (૩) દૂકામાં આટોપી લેવું તે ઉપસાગર પું [સ] પહોળા મુખનો અખાત ઉપસાટ પું [સ] ઉપસવું તે (૨) સોભે (૩) કુતારો ઉપસાવવું સં કિં [સ] ઉપસવું તુ પ્રેરક ઉપસિદ્ધાત પું [સ] મુખ્ય સિદ્ધાતમાંથી સીધી રીતે ક્ષિત થતો સિદ્ધાત, કોરો લરી [ગ] [શબ્દચિન્દ્રય]

ઉપરથ નં [સ] પુરુષ અથવા સ્ત્રીની

ઉપરધ્યાન નં [સ] દેવની સન્મુખ પૂજા માટે મન્ત્ર કે સ્તુતિ બોલતા બીજા રહેવું તે, પૂજા [હાજર, રબૂ]

ઉપરિથત વિં [સ] નજીક બેસેલું,

ઉપરમનીય વિં [સ] ઉપહાસને પાત્ર

ઉપહાર પું [સ] ભે, ખસિસ (૨) પૂજનો

સામાન [હાથ કરવાદોરાતુ ચિત્ર

ઉપહાસ પું [સ] મર ગી નચિત્ર નં ઉપ

ઉપાખ્યાન નં [સ] નાનું આખ્યાન

ઉપાડ પું [ઉપાડવું] ઉપસાહ, સોભે (૨)

ભરાઉપણ (૩) જુ-સો (૪) આરભ (૫)

કોશિસ (૬) મૂકેના નાણામાંથી પાકું લેવું

તે (૭) પાણી લીધેલી રકમ (૮) અપત માગ

ઉપાડવું સં કિં [સ] ઉપાડ, પ્રા ઉપાડ

‘ઉપાડવું’નું પ્રેરક ગયું કરવું નીચેથી ઉપર

લેવું (૨) માથે લેવું, વહોરવું (૩) મૂળમાંથી

ખેતી કાઢવું (૪) નાણા મૂકેના હોય

ત્યાંથી લેવા (૫) ચેરી કરી (૬) શરૂ

કરવું, માણ ઉપાડાવવું સં કિં

(પ્રેરક) ઉપાડાવું અં કિં (કર્મણિ)

ઉપાડો પું જુઓ ઉપાડ (૨) ઝરડા આખ

સાનો વાદીને કરેલો જથ્થો

ઉપાદાન નં [સ] અગીકાર, સ્વીકાર (૨)

કારણ, સમવાથી મારણ (૩) જેમાંથી

કોઈ પણ વસ્તુ બતાવાઈ હોય તે દ્રવ્ય

ઉપાદેય વિં [સ] લઈ શકાય એવું (૨)

સ્વીકાર્ય (૩) પસંદ કરવાનું (૪) ઉત્તમ

ઉપાધિ સ્ત્રી [સ] પીડા, આપદા (૨) જાળ, પચાત, ચિતા (૩) ખાસ લક્ષણ (૪)

પદ્ધતિ, ‘ઉચ્ચો’

ઉપાધ્યાય [સ] ઉપાધ્યો + પું શિક્ષક

(૨) પુરોહિત (૩) બ્રાહ્મણોની એક અંગ

ઉપાન નં [સ] ઉપાનિષદ પગરખું, જોડો

ઉપાય પું [સ] ઉપાય, સાધન (૨) ચિકિત્સા

ઉપાજન નં, ના સ્ત્રી [સ] પ્રાપ્તિ, કમાઈ

ઉપાજિત વિં [સ] મેળવેલું (૨) વાર

સામા મળેલું

ઉપાલભ પું [સ] કપડો [સ્થાન

ઉપાદ્યય પું [સ] અપસરો (૨) આશ્રય

ઉપાનક પું [સ] ભક્ત (૨) સેવક

ઉપાખ્ય પું નં (ભુતાયે) કે ચાત પડે

બાબતને) ફરી ઉપાડવી કે તાણ કે ઊણી

કરવી તે ઉપરથી સગી કરવી તે

ઉપાખન નં, ના સ્ત્રી [સ] આરધના,

સેવા, ભક્તિ

ઉપાખ્ય સં કિં [સ] ઉપાખ્યા આરાધવું

ઉપાનિકા સ્ત્રી [સ] ઉપાસક સ્ત્રી

ઉપાદ્ય વિં [સ] ઉપાસના કરવા યોગ્ય

ઉપાહાર પું [સ] નાસ્તો ભગ્નનં હોઈ

ઉપાગ નં [સ] અગત્ય અગ (૨) વેદાગ

જેવા ચારશાસ્ત્રો પુરાણ ન્યાય, મીમાંસા

અને ધર્મશાસ્ત્ર

ઉપાંત પું [સ] નજીકનો પ્રદેશ (૨) કોર,

ઉડો ન્ય વિં [સ] ઉડતાની પહેલું

ઉપેક્ષા સ્ત્રી [સ] અનાદર (૨) ત્યાગ

(૩) ઉદાસીનતા (૪) બેદરકારી

ઉચેદ્ર પું [સ] વિષ્ણુ

ઉચેદ્રવળા સ્ત્રી [સ] પું એં છદ

ઉચોદ્ધાત પું [સ] આરભ (૨) પ્રેરતાવના

ઉચોપણ નં [સ] ઉપવાસ

ઉચ્છાવવું સં કિં ઉચ્છવું નું પ્રેરક

ઉદ્ધરાર પું ગર્વ કરવો તે, હુદ્

ઉસેટવું સંકિં નુઓ ઉસેટવું; કેમી દેવું.
ઉસેટાવવું સંકિં (પ્રેરક). ઉસેટાવું
અંકિં (કર્મણિ)

ઉસેટવું, ઉસેટાવવું, ઉસેટાવું નુઓ
'ઉસરટવું'માં

ઉસેવળુ નં નુઓ ઉસવળુ; ઉસેવળા
માટેનું ખાગનું પાળી

ઉસેવવું સંકિં સુતર અથવા રેશમને
રમ અથાવવા માટે પહેલાં ઊસના ખાર-
વાળા ઉઠાળામાં બોળી રાખવું (૨) ખાદ્ય
આપવો; ધેણું (૩) સેવવું; પરિશીલન
કરવું

ઉસતાદ વિં [ફા.] કાબેલ; પહોચેલું (૨) પું
ગુરુ (૩) વિદ્યાગુરુ; આચાર્ય; તખ્ત. -લી
વિં ઉસતાદની દબનું (૨) સીં ઉસતાદપણું;

કાબેલિયત (૩) ચલાણી; યુક્તિપ્રયુક્તિ
કરવાની હોશિયારી

ઉખૂખળો પું [સ. જુલુ] ખાંડલિયો

ઉદર પું [સ. હંદુર, મા.] ઊદર, ંકણિયું, નં
ંકણી સીં બંદરિયું. ંડી સીં ઉદરની
માદા (૨) નાનો ઉદર. ંટો પું નર ઉદર
(૨) મોટો ઉદર. ંવાઈ સીં, -રિયું નં
ઉદર પકડવાનું પિંજરું

ઉખર પું બમર; ધરનો ઉમરો

ઉખર પું [સ. હુવર] એક ગ્રાહ; ઉમરટો.

-રી સીં ઉમરટો. -રું નં ઉમરટું.

-રો પું ઉમરટો

ઉખરો પું ધરનો ઉમરો

ઉખી સીં [દ.] યદ, જવ, ઇં ધાન્યનું ઇંડું

ઉમર, ંદરાજ, ંલાયક નુઓ 'ઉમર'માં

ઊ

ઊ પું [સં.] સરકત વણ્માંજાનો છટો
અક્ષર-એક રતર

ઊકટો પું ઉખતી આંખની એક દલા

ઊકટું વિં [સં. હુતુ] નુઓ ઉબડક, અધૂકટું

ઊકલવું અંકિં ગડી કે ગૂંચગાંડનું ખૂલવું;
ગૂંચગાંડ વિનાનું -સગળ કે સીધું બનવું
(૨) (અક્ષરો કે લખેલું) વાંચી શકવું (૩)
પાર ખલવું

ઊકળાળિંદુ નં કોઈ પણ પદાર્થ ને
ટેમ્પરેચરે ઊકળે તે; 'બોઇલિંગ પોઇન્ટ'
[પ. વિ.]

ઊકળાણું અંકિં પ્રવાહીનું બિમરો કે ઉઠાળો
આવે એટલું ગરમ થવું (૨) ગુરસે થવું

ઊખડવું અંકિં [નુઓ ઉખાડવું] (વળગેલું
કે ઘોટેલું હોય ત્યાંથી) છટું પડવું (૨)
જડમૂળથી નીકળી જવું (૩) [લા.] ગુરસે
થઈ જવું (૪) વઢી જવું

ઊખડેલ વિં વટેલ

ઊખર વિં [સ. ઉપર] ખારાટવાળું (૨)
સીં જેમાં કોઈ પાકે નહિ એવી જમીન;
ખારાટવાળી જમીન

વિ. જો-૭

ઊખળી નં, -ળી સીં, -ળું નં [સં.
હુલુ] ખાંડલિયો (૨) ચાર બળદવાળા
ગાળા જે આગળના બળદનું ધૂસરું

ઊખળો પું ઊખળ; ખાંડલિયો

ઊગટ સીં બિભેલા ગાટી-ગાડાના પેડાની

આગળપાછળ મુકાતું અટકણ (૨) કંગડલું

ઊગટો પું નુઓ ઊકટો [શરૂઆત

ઊગમ પું ઊગવું તે (૨) ઉદ્ભવસ્થાન (૩)

ઊગરવું અંકિં બચવું (૨) બાકી રહેવું

ઊગરું અંકિં [સ. હુગમ] આગળ અંકુર

થવા, વધવું; ફૂટવું (બીજામાંથી) (૨) ઉદય

થવો (જેમ કે સૂરજ, ચંદ્ર) (૩) (મનમાં)

રહુરવું -ઉત્પત્ત થવું (૪) ફળદાયી થવું;

પરિણામરૂપે નીપજવું [લા.]

ઊઘડવું અંકિં [સ. હુદ્દહ] ઉધાડું થવું;

ખૂલવું (૨) ખીલવું; પ્રદુલ્લ થવું (જેમ કે,

ફૂલ, કળી ઇં); નરીખ [લા.] (૩) સાફ-

રપથ થવું (જેમ કે રંગ, આદાગ ઇં)

(૪) નવેસર શરૂ થવું (જેમ કે, નિશાળ)

ઊઘલવું અંકિં પસલવા (વરસાદમાં)

નીકળવું (૨) ફળેત થવું [કટાક્ષમાં]

ઊચક અં ઊધડું; ઉચ્યક
 ઊચકડું સંકિં ઊચુ કરવું; માથે લેવું (૨)
 કપડા આપવો; ધમકાવવું [લા.]. ઊચ-
 કાડું અંકિં (કર્મણિ)
 ઊચકી સ્ત્રી વાધાળી; હેડકી
 ઊચડવું સંકિં ઉચેડવું; ઉખાડવું
 ઊચમૂચ અં અચાનક
 ઊચરવું સંકિં [સ. ઉચ્ચર] ઉચ્ચારવું;
 બોલવું. ઊચરાડું અંકિં (કર્મણિ)
 ઊચકાઊચક (દી) સ્ત્રી ઊચકાઊચકી
 (૨) દોડદોડી (૩) અશાંતિ [બંધ થવું
 ઊચી જવું અંકિં (દોર) વચકવું, દૂધ દેવું
 ઊછરવું અંકિં પાલનપોષણ ને સભાળથી
 મેળા થવું. ઊછરાવું અંકિં (કર્મણિ)
 ઊછરેલ પાછરેલ, ઊછરું પાછરું વિં
 ઊછરીને મોડું થયેવું (બાળમરણમાંથી
 બચીને)
 ઊછળવું અંકિં [સ. ઉચ્છળ] ઊચે જવું
 -ફે કાડું (૨) ઉઘાળો મારવો (૩) છલંગ
 મારવી; ફૂંડવું (૪) છૂટે હાથે વપરાવું
 (લાકડી, તલવાર, વસ્તુ ઇત્યાદિનું) (૫)
 ખૂબ વધી જવું (જેમ કે ભાવ)
 ઊજડ વિં જુઓ ઉજ્જડ; વેરાન. ઓમ
 સ્ત્રી અપાડ સુદ્ધ
 ઊજમ પું [સ. ઉજમ, પ્રા. ઉજ્જમ] હોંશ; ઉમંગ
 ઊજમાડું અંકિં ઊજમમાં આવવું
 ઊજવવું સંકિં [પ્રા. ઉજ્જવળ] (મતનું)
 ઉદાપન કરવું (૨) ઉત્સવ કરવો; કોઈ
 પ્રસંગ વિધિસર ખૂરો કરવો (૩) ફજેત
 કરવું [કટાક્ષમાં]
 ઊજવાડું અંકિં 'ઊજવવું'નું કર્મણિ
 ઊજળાઈ સ્ત્રી ઉલ્લાસ (૨) સ્વચ્છતા (૩)
 સરકારિતા (૪) પેસેટકે સુખી હોવાનો
 દેખાવ [સ્ત્રી ઊજળાપણું
 ઊજળાટ પું, -મણુ સ્ત્રી; નં, -સી
 ઊજળું વિં [સં. ઉજ્જળ] ધોળું (૨)
 ચકચકટું (૩) નિર્મળ (૪) ઉજળિયાત
 (૫) રીતમાતે મુગડ (૬) પેસેટકે સુખી;
 સારું; રડું

ઊટ(-ડ)કવું સંકિં માંગવું; અનવાળવું
 ઊટોફટો પું [ફટો'નું કિત્વ] અનાજને
 ખાડ્યાઝાડક્યા પછી રહેલા ફોનગં
 ઊઠ(-ઠું) [સ. ઝવંચલુર્વ, પ્રા. અચુટ] વિં
 સાડાતણગણ
 ઊઠમેસ સ્ત્રી ઊઠવું અને બેસવું તે (૨) એવી
 કસગત (૩) એવી શિક્ષા (૪) વારે વારે
 ઊઠવું અને બેસવું તે
 ઊઠવું અંકિં [સ. -ત્વા] ઊભા થવું (૨)
 નળવું અને પયારી છાડી ઊભા થવું (૩)
 નળવું સાવધ થવું; તૈયાર કે ખડું થવું (૪)
 એકાએક ઓચિત્ત ખડું થવું, આવી
 લાગવું, બનવું (જેમ કે, બંડ, બમ) (૫) પૂરું
 કરીને ઊભા થવું (જેમ કે, સમા, અદાવત)
 (૬) ખીલવું; બરાબર ડાખડવું; રપટપણે
 પરિણમવું (જેમ કે; છાપ, રંગ) (૭) (દિલ)
 ઊતરી જવું
 ઊઠવેઠ સ્ત્રી-સેવાયાકરીમાં હાજરને હાજર
 રહેવામાં પડતો શ્રમ (૨) વેશ્ય શ્રમ
 ઊઠાં નંબંબંબં [જુઓ ઊઠ] સાડાતણના
 ગુણાકારવાળા થડિયા. ગંગાણાવવાં,
 ભણાવવાં = રમાડી જવું; બરમાવવું;
 છેવરવું. -ઠું વિં જુઓ ઊઠ
 ઊડકવું અંકિં જુઓ ઊડકવું
 ઊડજૂડ અં ઊધું પાલીને; આડું અવળું;
 વિવેકવિચાર વિના. -ડિયું વિં ઊડજૂડ
 થવું (૨) તેમ કરનાડું
 ઊડણુ વિં [ડિડવું] ઊડે એવું (૨) ચેપી
 (૩) સાધારણ ઉપમામાને ઊડી નથ તેવું
 (તેલ ઇં); 'વોલેટાઈલ' [ર.વિ.].
 ખાટલી સ્ત્રી-બેડે એવી ખાટલી; બડત.
 ખિસકોલી સ્ત્રી ઊડતી ખિસકોલી.
 ંધો સ્ત્રી ચંદનધો. ંધોટો ઉડાણધોડો.
 ંદંડ પું ઊડી રાકે એવી નદુઈ લાકડી.
 ંફળ નં રેસાને આધારે ખીજ ઊડીને
 ફેલાય તેવું ફળ; 'સમારા' [વ. વિ.]
 ઊડવું અંકિં [સં. ડૂંધી] હવામાં અધ્ધર
 જવું (૨) નેરથી ચાલવું; દોડવું (૩) ફીકું
 પડવું અને જવું રહેવું (રંગ ઇત્યાદિ) (૪)

ખરી જતું (વસ્તુ, માણસ, વગેરે) (ખ) ફેલાવું
પ્રસરવું (૧) ધસી જવું; લડવા ફરી પડવું
(જેમ કે, તેનો શો વાંક કે તેના પર તમે
ડડ્યા?) (૭) (પરીક્ષામાં) નાપાસ થવું.
(તકરાર અધ્યાદાર રહીને સ્ત્રીઓમાં).
ઊડવી = તકરાર કે લડાઈ થવી; વધી
પડવો. ઊડી જવું = વાયુરૂપે હવામાં જવું
ચેડવું (ગંધ કપૂર, રિપરિટ ઇત્યાદિ)

ઊડાઊડ (-ડી) સ્ત્રીઓ પરાછાપરી ઊડવું તે
ઊડેલું (-છું) વિં ચંચળચતિનું (૨) ફાટેલું;
વઢેલું (૩) ઠોર થણ ન ખાય એવું બગડેલું
ઊડણું નં નુઓ ઉડાણું

ઊણું વિં [સ. કન] ઊણું (૨) સ્ત્રીઓ ઊણપ;
ઓછપ; ખોટ (૩) અપૂર્ણતા (૪) ખોડ.
વું સંકિં વણાટમાં ઊણું હોય તે પૂરવું;
વણવું. -યું વિં ઓછું ભરાયેલું; અપૂર્ણ;
ખૂટતું; કમી [અંકિં (કમ) ણિ]

ઊતડવું સંકિં જીવો ઊતરવું. ઊતડાવું
ઊતરવડ સ્ત્રીઓ ઊતરવું અને ચડવું તે
ઊતરતી ભાંજણી સ્ત્રીઓ ભારે કિંમતની
સંખ્યાને ઓછી કિંમતની સંખ્યાનું
રૂપ આપવાની રીત [ગ.]

ઊતરતી ઓઠી સ્ત્રીઓ ઊતરતી એક રીત; જે
હારમાં એક થઈ એક ઊતરતી સંખ્યાની
રકમો મુકાય તે [ગ.]

ઊતરવું અંકિં [સ. ચ્ + ત્] ઉપર કે
ઊંચેથી નીચે આવવું (૨) નીચે આવવું;
કમી થવું (જેમ કે, વસ્તુના ભાવ) (૩)
(ગુણ, રિપતિ, સ્વભાવમાં) ઓછું નીવડવું;
બગડવું (જેમ કે, ફેરી) (૪) (તાલમાં) આવી
રહેવું; બરોબર થવું (શેરનાં છ રીંગણ
ઊતર્યાં.) (૫) થવું, નીપજવું; ફળ તરીકે
હાથ આવવું-મળવું (જેમ કે, પાક ઊતરવો)
(૬) ઉતારો કે મુકામ કરવો (જેમ કે તેઓ
વીરોમાં ઊતર્યાં) (૭) બરોબર આમેલૂખ
થવું, પાર પડવું (જેમ કે નકત, છમી) (૮)
(સ્પર્ધા, નાટક, ઇત્યાદિ) સામેલ થવું (૯)
(કોઈ અંગ કે હાડકું) પોતાને સ્થાનેથી
હડવું-ચળવું (૧૦) (અહ કે દરા) ની

અસર પૂરી થવી (જેમ કે પનોતી ઊતરી)
(૧૧) (મો) ફીકું પડવું; વિલાવું (૧૨)
(૨, ૩) ધોવાથી નીકળવો (૧૩) (મન, હૃદય,
ધ્યાનમાં) બરાબર જવું; સમજવું; ગમવું;
હસવું (૧૪) (વાળ માટે) ખરી પડવું;
નીકળી જવું (૧૫) સંકિં પાર કરવું;
ઓળંગવું (નરી, પુલ ઇત્યાદિ)

ઊતરાવું અંકિં ઊતરવાની ક્રિયા થવી
(“ઊતરવું”નું ભાવે)

ઊતરી સ્ત્રીઓ ગળાનું એક ધરેલું

ઊતરેલું વિં વાપરવામાંથી દૂર કરાયેલું
(જેમ કે કપડું); ‘સેકન્ડ હેન્ડ’

ઊતવું અંકિં પાણી કે હવા લાગવાથી
(લાકડું) વાંક ચૂકું થવું

ઊતળું વિં ઊંડું નહિ એવું

ઊથલપાથલ વિં [દિ. કલ્પલ પલ્પલ] ઊધું-
ચતું (૨) સ્ત્રીઓ ઊધું ચતું થવું તે

ઊથલ (-લા) વું અંકિં ઊંધા થઈને પડવું;
ઊધું ચતું ઉપર તળે થવું; ઊધું કે ઊલટું થવું

ઊથલો પું [દિ. કલ્પલ] ઊંધાચતા થઈને
બીજ બાળુ પર પડવું તે (૨) ‘ગયેલો

મંદવાડ પાછો આવે તે (૩) વલણ (કાવ્યમાં)
(૪) સામે જવાબ

ઊંચો ફેરો પું નાની મોટી કચુંબર (૨)
નકામી મહેનતનું પરચુંબર કામ

ઊંધપત્તી સ્ત્રીઓ ઉંધપત્તી; અગરળતી
ઊંધ સ્ત્રીઓ [દિ. કલ્પલ] ઊંધ; (ગાડાનો) ધોરિયો

ઊંધઈ સ્ત્રીઓ નુઓ ઉંધઈ

ઊંધડ વિં [નુઓ ઉંધડ] ભાવતાલ કે વજન
ક્યાં વગર એમનું એમ આપેલું-રાખેલું

કે અંદાજે કરાયેલું (જેમ કે, ઊંધડ ભાવ,
માપ, ખરીદી). -ડું વિં ઊંધડ (૨) નં

નુઓ ઊંધડો. ઊંધડું લેવું = ખૂબ વડેલું;
સખત કપડાં આપેલો. -ડો પું ઊંધડું કામ

ઊંધરવું અંકિં નુઓ ઉંધરવું (૨) દૂર
થવું; ટળવું (૩) ઊંધરવું

ઊંધર (-રા) વું અંકિં ઉંધાર ખાતે ધખાવું
ઊન વિં [સ.] ઊંધ (૨) ઊંધપરાળું

ઊનતા સ્ત્રીઓ ઊંધપ

જિનવા (ન) પુઠ એઃ મૂતરોગ
 જિનુ (નુ) વિઠ્ઠિસ ઈજાગરમ (૨) તાવમડુ
 જિપજ સ્ત્રીઠ પદાશ (૨) ગાવડ, મગતર (૩)
 નરો ઠનીપજ સ્ત્રીઠ ઉત્પન્ન મનેવૃદ્ધિ (૨)
 પદાશ (૩) ચેખખી આવક ઠવુ અઠ
 કિઠ [સ ય] ઉત્પન્ન યવુ, પદા યવુ,
 જનમવુ (૨) નીપજવ, નીવ જ (૩) મગતર
 સધાવુ, મગતર કે આનક યની (૪) મિમત
 તરીકે મગતર ઠવેરો પુઠ આવઃવેરો
 જિપડવુ અઠ કિઠ જાણુ પગી જન
 જિપટો પુઠ જુઓ ઠકટો
 જિપડવુ અઠ કિઠ [સ યવ] ઠપસવ,
 જાણુ યવુ (૨) જાણવાવુ (૩) પ્રયાણ કરવુ
 નીમજવુ (૪) ગોકાઅઃ ગર યવુ (૬) ખ,
 રોગ ઠયાદિનુ (૫) ચોરાવુ, ઉપાડાવુ
 (૬) નાણા ઉપાડાવા, ઉપાઃ યવો (૭)
 ખપવુ, વેચાવુ (જેમ કે 'હમણા ખાની
 ખૂમ ઠપડે છે) (૮) ધસવુ, ફૂં પ વુ
 (ઉદાઠ તે એને મારવા ઠપડયો)
 જિપણુવુ સઠ કિઠ [સ યવુ] (અનાજને)
 પવન નાખી ચોખ્ખુ કરવુ
 જિપણાવુ અઠ કિઠ 'પગવુ'નુ ઠમણિ
 જિપણુ (-ગુ) નઠ ખાણવાના માયા અથવા
 પાગથ આગળનુ લાઠુ
 જિપતવુ અઠ કિઠ ઉત્પન્ન યવુ (૨) નમડ [પ]
 જિપમ (-મા) તુ અઠ કિઠ બહાર નીકળવુ,
 જાણુ યવુ (૨) ફૂંડ (૩) સોલે આવવો
 જિપગુ નઠ જુઓ ઠપણુ
 જિફરે વિઠ જુઓ ઉપડુ
 જિખ સ્ત્રીઠ ફૂગ ઉખાટ [ઉજાળો
 જિખક સ્ત્રીઠ-કો પુઠ બકારી જિલગી યવાનો
 જિખટ વિઠ જિખાર્ઠ-અમકી મરેતુ (૨) જોડુ
 જિખડુ વિઠ અપૂક, અપર બેરેતુ ઉમડક
 (૨) જિવુ (સુ)
 જિખવુ અઠ કિઠ જુઓ ઉખાણુ, ઠખ લાગવી
 જિખળ પુઠ જિપટો વળ
 જિખ (-મ) ઠાણુ અઠ કિઠ (વગતુ) ઠમલી
 જવુ (૨) (રૂઝ વળ્યા પગી અથવા મટવા
 આઠ્યા પગી) ફૂંડ ઠપડવુ, ઠયનો ખાવો

જિખ (ઠડ) વિઠ જગક જાણુ ઠાય એવુ જિખ
 જિખડ પુઠ મ ઠૂર દહાડિયો (૨) અરિય
 વાસવાળો આઠમી ઠવેરો પુઠ મિનજેડવ
 ઉપર લેવાનો કર
 જિખડુ વિઠ જુઓ ઠખ
 ઠખણી સ્ત્રીઠ ધરના પરધાતથી મેરા લગીની
 જાણી (૨) ધરનો પરધાત, ધર ઠ ખેમણી
 જિખર (-ઠા) વુ અઠ કિઠ ઠમીના જોગથી
 જાવે આ ઠિને મહાઠ નીકળવુ (૨) ન માવાથી
 બહાર આવવુ -જવઠાણુ (જુરસો) બહુ
 ઠખરાર્ઠ અથ (૨) અતિ મોગી સ ખ્યામા
 ઠાળે વળવુ
 જિખરો પુઠ ઉમજ (૨) લાગગીનો ઉજાળો
 જિખવુ અઠ કિઠ [જુઓ ઠખ] ઠમા રહેવુ
 -યવુ (૨) યખવુ (૩) ઠમ્બુ, સામે
 ઠકર ઝીની
 જિખળવુ અઠ કિઠ જુઓ ઠમજવુ
 જિખાજિખ સ્ત્રીઠ ઠખા ને જિખા રહેવુ તે
 (૨) અઠ ખેડા વિના, નિરાત વિના ઠખા
 ઠમા (૩) સપાગમા
 જિખુ વિઠ [સ જર્ઠ પ્રા -વા] ઠખેલું (૨)
 યખેતુ યે ખેન ચાનુ બધ યયેતુ (જેમ
 કે ગાડી ઠખી છે) (૩) ઠ્યાર, (૪) સીધા-
 એઠમ બનુ ઠાગના ચડાણવાણુ (જેમ કે
 ઠખી બે મડ) (૫) અપૂડ, ચાણુ આગળ
 ચાનવાની કે પૂરુ યવાની વાઠ જોતુ કે દૂર
 કરવાનુ ખાકી (જેમ કે આ ઠમતો હજી
 ઠખુ છે ઠખો પાક = લણવાનો ખાકી-
 ખેતરમા ઠખેનો પાક) (૬) મીધુ આણુ
 એક લાખા પટમા પડેતુ (ઠખો રસ્તે,
 ઠખેબરડે મેલગાવવી જોઈએ) (૭) હયાત,
 મોનુદ (ઠખો ધણી) (૮) સપાગીને લખ
 દિસાએ આવેલુ (જેમ કે જલો લીટી,
 ઠલટ-આગ લીટી)
 જિમગતુ અઠ કિઠ રુકરવુ ઉત્પન્ન યવુ
 જિમટ (-ડ) તુ અઠ કિઠ ઠાટબેર ધસવુ એક
 સમઠા જથામા આગળ આવવુ (૨) પામડુ,
 ફૂં જિતરવુ [જેવુ જવાઈ જઈને
 જિમડપૂમડ અઠ ચદરવા જેતુ આગળ

ભિમડતુ અં કિં જુઓ ભિમડતુ
 ભિમર પું [૩ ઉમ્મર] ઉબરો, વરનો ભિમરો
 [૫] -રો પું ઉબરો (પરનો)
 ભિમરો પું એક ક્ષણકાં, ઉમરડો
 ભિમડતુ અં કિં [૩ ઝમીજ] ખીતુ,
 વિનાસ પામતુ (૨) હોરતુ વિચાવાનુ
 થતુ (૩) પડળીને ખૂંદો થતુ (કળીચૂનાનુ)
 ભિરજાતુ અં કિં મૂંજાતુ
 ભિરવા પું બદનામી
 ભિરુ પું [૩] ભય
 ભિર્જની વિં [૩] જળરુ, બજવાન
 ભિર્જિત વિં [૩] જળરુ, બજવાન (૨)
 ઉમદા, મુદ્દ (૩) મદાન, બાથ
 ભિર્જુ નં [૩] જીન (૨) તાર, તણ (૩)
 કરોળિયાનુ જળુ વ્તાભ(-જિ)પું[૩]
 કરોળિયો -જ્યાં સ્ત્રી [૩] જીન (૨)
 આખતી ભમરો વચ્ચેની વાળની ખા
 -જ્યાંકુ વિં [૩] બિનતુ (૨) પું પેટા
 (૩) મરોળિયો
 ભિર્જ વિં (૨) અં [૩] જિર્જુ મરેતુ
 ઉન્નત વગામી વિં [૩] જિર્જે જનારુ
 (૨) ઉન્નતિ તર્ક જનારુ [૩] ઠરેત
 (-તા બંધ) વિં [૩] જિર્જાનીયનુ પતન
 થતુ નથી એવું (૨) નિત્ય શ્રદ્ધાયથ
 પાગનારુ બેલક પું [૩] અર્ગ
 વર્વાહની સ્ત્રી મૂળે ચૂસેનારસને ઉપર
 લઈ જનાર નગી, 'ઝાઈલેમ [૩] વિ
 ભિર્મિ સ્ત્રી [૩] તરગ મોજુ (૨) પ્રવાહ
 (૩) લાગળીને તરગ-કાળો ઠકાવ્ય,
 ઠકીતનં ભિર્મિથીભરેતુ-રચાવેતુ કાવ્ય
 કેળીત નિર્મિ' ઠલ વિંવાગી પ્રધાન,
 તરગનશ [૩] જળી છારી
 જિહ સ્ત્રી [૩] હે હ(ઓ) લા] જાત ઉપર
 જિવક (લ) સ્ત્રી બાગી, 'એકકુ તે
 જિહકુ નં ખાલી જુમરાણથી નામભાગ
 ને ગમરા' થવો તે
 જિવકુ અં કિં ગૂંચવાતુ
 જિહક સ્ત્રી હોરા ઉમગ
 જિવક વિં બાકુ, અવજુ, પાધુ વતપાસ

સ્ત્રી પ્રતિપક્ષી તરફની (સાક્ષીની) તપાસ
 બપા(-પૂ)કદ વિં અવળાસની, બા
 સુત(૨) અવ્યવસ્થિત (૩) સ્ત્રી બાક
 પાત' તપાસ (૪) અવ્યવસ્થા
 જિવકભ(-ભે)ર અં ઉમગમેર, હોરામેર
 જિવકવું અં કિં બાગી કરતુ (૨) ધરતી
 આવતુ (૩) હુમરો કરવો (૪) જિધુ યઈ
 જતુ (૫) ફરી થતુ પાધુ થતુ
 જિહકમવાય પું સામો સવાય
 જિહકસુત વિં અવળામવળી (૨) જિધુ
 ચતુ, આકુ અવજુ, તમે ઉપર એવું
 જિવકાસુત વિં જુઓ બાકસુત
 જિવકી સ્ત્રી [જુઓ બાક] એમ્બુ તે
 જિહકુ વિં [૩] હલ્લુ જિવક જિધુ અવજુ
 (૨) વિજુ આકુ (૩) સામુ નિપરીત
 જિવકુ (૧) અંકિં (મોસમનુ) ખવાસ થતુ
 જિવનતુ અં કિં [૩] હલ્લુ જુઓ
 હ નાસવુ (૨) એકએકી જાથવુ, નિજાવુ
 જાગીતુ (લ) અંકિં [૩] હલ્લુ નમી
 જતુ, લળી પડતુ (૨) ગાડા વ્યાહિનુ
 આગળથી બાકુ યઈ જતુ (૩) જિહકાર્ક
 જતુ (૪) હલ્લુ (૫) જતુ રહેતુ, નાસ
 પામત (૬) હોગમેર ધસતુ-જિયા ને
 બાકા રહેતુ [૩]
 જિવિધુ નં બાક હતારનાની ચીપ
 જિવક સ્ત્રી આપદા (૨) અડચણ પીડા
 જિવર વિં (૨) સ્ત્રી [૩] જુઓ ઉખર
 જિયા સ્ત્રી [૩] જુઓ ઉધા
 જિભા સ્ત્રી [૩] ઠક્કર પું ઠલેલ વિં,
 -ઠક્કર પું જુઓ 'ઠક્કા મા
 જિમ પું [૩] ઝપ્પે એકક્ષાર
 જિમ સ્ત્રી શેરગી
 જિસરપાટો પું વિનાગ(૨) અ પૂર્ણ નિક દન
 જિસરતુ અં કિં [૩] હલ્લુ દગતુ, જતા
 રહેતુ (૨) નાસ પામત નિક દન નાકળી
 જતુ (૩) એસરતુ, એધુ થતુ
 જિહક પું [૩] તક મ્લપના (૨) પરીક્ષણ
 (૩) અધ્યાહાર થતુ
 જિહ અં [૨૦] મર રી, એકા તિરુમા

અને ગર્વમૂલ્યધ્વનિ (૨) દુપણનો ઉદ્દગાર
 ઠંકારો પુઠ્ઠી નિ શ્વાસ, નિશ્વાસો (૨)
 સામણુ ધુ, ઠીંછે સ્વીકારુ ધુ ઇત્યાદિ
 દર્શાવનારો ધ્વનિ (૩) ગર્વનો અને
 અનાદર કે તુચ્છમારનો ઉદ્દગાર

ઊહાપોહ પુઠ્ઠી [સ] ચર્ચા
 ઊંગ(-જ)તુ, ઊંગા(-જા)તુ, ઊંગા(-જા)
 વતુ જુઓ ઉજવુ મા

ઊંઘ સોં જામતુ તે, નિદ્રા
 ઊંઘડિયુ, ઊંઘડું વિઠ્ઠા ભરાયેલુ
 ઊંઘણુ સોં ઊંઘવુ તે (૨) બહુ ઊંઘવાની
 ટેવ ંશી વિઠ્ઠા કરવાની ટેવવાળુ
 (૨) આજસુ એની

ઊંઘરેટું વિઠ્ઠા ભરાયેતુ
 ઊંઘવુ અઠકિં [પ્રા વ] નિદ્રા લેવી (૨)
 આજસુ યદને પડયા રહેતુ (૩) અજાણુ મા
 -અજ્ઞાનમા રહ્યા કરવુ [લા]

ઊંઘાડવું સઠકિં ઊંઘે એમ કરવુ (૨)
 પડતુ મૂડતુ, યાત પાડતુ

ઊંઘાવુ અઠકિં ઊંઘવાની ક્રિયા થવી
 ઊંઘાળ(વુ) વિઠ્ઠા જાણી, બહુ ઊંઘનારું
 (૨) સદેજ મહેજમા ઊંઘી બય તેવુ

ઊંઘેટુ વિઠ્ઠા જાણિયુ

ઊંચ વિઠ્ઠા [સ ઉચ્ચ] ચડિયાતુ (૨) ઉમદા

ઊંચકવું સઠકિં [સ ઉચ્ચ] નીચેથી
 ઊંચ કરવુ, ઉપાડવુ (૨) હાથ પર લેવુ,
 (ખાજ) માયા ઉપર લેવુ, ઉઠાવવુ

ઊંચકામણુ નં, -ચૂંચી સોં ઊંચવાનુ
 મહેનતાવુ

ઊંચકાવતુ સઠકિં, ઊંચકાવું અઠકિં
 'ઊંચવું'નુ અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ
 ઊંચનીચમાય પુઠ્ઠા અમુક ઈશુ અને
 અમુક નીચુ એવો ભેદભાવ

ઊંચાર્ધ સોં ઊંચાપણુ (૨) તેનુ માપ

ઊંચાણુ નં ઊંચાર્ધ (૨) ઊંચી જગા ટેમરી
 ઊંચુ વિઠ્ઠા [સ ઉચ્ચ] સપાટી કે ખેસાણીની
 ઉપર ઊંચુ આવેલુ કે ઊંચુ ('નીચું'થી
 ઊંચુ) (૨) ઉચ્ચ, ચડિયાતુ ઉમદા (કદ,
 પ્રમાણુ ઇંચા) (૩) અતિ તાણેદ,

લખાવેલ (સૂર કે અવાજ) (૪) જપ,
 નિરાત કે શાંતિ ગમાધાન વગરનુ,
 અણખનાવવાળુ (મન, શ્વાસ, જીવ).
 ંનીચું વિઠ્ઠા ખાડાખેયાવાળુ

ઊંચે અં સપાટીથી ઉપર, ઊંચી-ઊંચાણુ-
 વાળી જગાએ, ઊંચી દિશામા, માયા ઉપર
 ઊંચણુ નં ઊંચવુ તે (૨) ઊંચવાનુ દ્રવ્ય
 -તેજ દિવેલ દત્યાદિ -ચૂંચી સોં મત્ર
 ભણીને ખપડાના, સાવરાણી ઇંચા ઊંચાથી
 રોગ કે ભૂતને દૂર કરવાની ક્રિયા -ચૂં
 નં રાજકુમારી કે રાણીનો ચસાલો

ઊંચવુ સઠકિં [પ્રા વ=સીચવુ] તેલ
 નાખવુ-પૂરવુ (૨) રોગ કે ભૂત કાઢવા
 ઊંચણી નાખવી. ઊંચવવું સઠકિં
 (પ્રેરક) ઊંચવું અઠકિં (કર્મણિ)

ઊંચ નં [સ ઉચ્ચ, પ્રા ઉચ્ચ] રણમા ખૂબ
 ખપતુ એક ઊંચુ પશુ ંચી સોં સાદ,
 સાદણી, ઊંચી માદા (૨) સોનીનુ ંચાનર
 ંચો પુઠ્ઠા ઊંચ (૨) જુઓ ઊંચિયો ંચેદ
 પુઠ્ઠા ઊંચો -માણસની દવા કરવાને
 નાકાયક એવો, લેભાગુ વેદ ંચેદું નં
 જીવેદનુ કામ, રાડરી ઉપચાર

ઊંચિયા(-ચુ) ંચું નં એમ ઔષધિ,
 ઇસપગોળ

ઊંચિયો વિઠ્ઠા ઊંચો ઊંચો (૨) પુઠ્ઠા
 (૩) મદજુદિ ને આગસુ માણસ (૪)
 ભારે વજન ઉપાડવાનુ (જીગી ડાક જેવુ
 લાગતું) યત્ર (પ) અટો [વચ્ચુ

ઊંચણ સોં ખાથ (૨) ખાથમા ભરાય તેટલી
 ઊંચણ સોં [દ ઉચ્ચ] પેટનો ગોળો - ચૂક
 ંચું ઊંચ નં ગોળો, પિડાળો (૨) પેટમા
 ગોળો ચડવો - ચૂક આવવી તે (૩)
 દગધડા વચરવો નવુ તે (૪) અં અવળ
 સવળ, ગોડાળો થાય એમ

ઊંચાર્ધ સોં ઊંચાપણુ (૨) તેનુ માપ
 ઊંચાણુ નં જુઓ ઊંચાર્ધ (૨) નીચાણુ
 ઊંચું વિઠ્ઠા [દ ઉચ્ચ] સપાટીથી નીચે ઊતરતુ
 (૨) ઊંચું નહિ એવુ, વેડું (૩) અદરથી
 લાગુ -દૂર સુધી અદર ને અદર વિસ્તરતું

(૪) ધાડું; ગીચ (જેમ કે વન) (૫) ગદન;
ગભીર; ન પામી સકાય એવું [લા.]
જિંદર પું, ઠંડિયું નં, ઠંડી સીં, ઠંડી સીં
ઠંડી સીં માયાની ચામડીનો એક રોગ
ઠંડી સીં અડા અને માંચડાને સાંધેનો
ગાડાનો ભાગ; ઠાંધ [કરનારું
ઠાંધકામું વિં અકરમી (૨) ઠાંધાં કામ
ઠાંધખોદિયું વિં ઠાંધાં કામ કરનારું
ઠાંધાંધળું વિં [દે. હૃદયલિય] આપુ (૨)
ચૂંખડુ (૩) મૂખ [કા] (૪) ઉડાક [ખાણું
ઠાંધિયું નં અમુકરીને બાકેલા સીંગ કંદનું
ઠાંધું વિં અવળું; ઠાંધું; નીચે માથું ને

ઉપર પગ જેવા આસનનું (૨) આડું;
અવળું; સીધા કે સવળાથી સાવ બાકું-
વિરુદ્ધ; ખાડું. ઊંધી પાધડી મૂકવી=
દેવાળું કાઢવું. ઊંધી પૂતળાનું વિં જેની
કીકામાં જીધુ પ્રતિબિંબ પડતુ હોય એવું.
અંધ-છ)તું વિં જીધુ અને ચતું
આડું અવળું [લા.]
ઊંખાડિયું નં [નુઓ ઉખાડિયું ઉખાડિયું
ઊંખેસો પું આડાની હાજત ગાય તે; ચૂંક
ઊંધ અં [રવં] કું ખ, તુલકાર કે અભિ-
માનનો ઉદ્ગાર. ઠંડીરે પું જાદુ એવો
ઉદ્ગાર [ઉદ્ગાર
ઊંધું અં [રવં] દનકાર કે જીદ દર્શાવતો

નં

ઝ પું [સ.] વર્ણમાળાનો સાતમો અક્ષર-
એક સ્વર (ત્રીરૂપ ઝ)
ઝક-અ, અ) સીં [સ] ઝગ્ગેદ (૨)
વેદનો મત્ર
ઝક પું, નં [સ] રીછ (૨) નક્ષત્ર; તારો (૩)
પૌરાણિક ધર્મોચના સાત પર્વતમાનો એક
ઝખિ પું + ઝખિ; ગુરુ
ઝગ્ગેદ પું [સ.] ચતુર્વેદમાંનો પહેલો વેદ.
ઝગ્ગેદ સીં [સ] ઝગ્ગેદની ઝગ્ગા-
ઓનો વ્યવસ્થિત સંગ્રહ
ઝગ્ગેદી વિં [સ] ઝગ્ગેદને બાળનારું (૨)
ઝગ્ગેદ બાળનાર પ્રાણભોના કુળમાળ-મેડુ
(૩) પું ઝગ્ગેદી પ્રાણભ
ઝગ્ગ-અ) સીં [સ.] નુઓ ઝક
ઝગ્ગુ વિં [સ.] સરલ, સીધું (૨) અનુકૂળ;
નરમ, બહુ. ઝગ્ગા સીં [સ.]
ઝગ્ગુ નં [સ.] દેવ (૨) આખાનો બાર (૩)
વિં નુઓ ઝગ્ગાતમક [ગ., પ. વિ.].
ઝગ્ગ નં દેરઝગ્ગ. ઝગ્ગિઝગ્ગ અને
પિતૃઝગ્ગ; અથવા અતિધિઝગ્ગ, મનુષ્ય-
ઝગ્ગ અને બૃતઝગ્ગ ઝગ્ગ વિં ઝગ્ગ-
વિદ્યુતથી ભરેલું [પ. વિ.]. ઝગ્ગિઝગ્ગ સીં
ઝગ્ગ રિજળી [પ. વિ.] ઝગ્ગિઝગ્ગ પું

પૂર્વજ-મનો ઝગ્ગાનુમધ. -ઝગ્ગા પું;
નં ઝગ્ગ છેડો [પ. વિ.]. -ઝગ્ગાતમક વિં
'મેગ્ગિવ' [ગ., પ. વિ.]. -ઝગ્ગાનુમધ પું
લેણાદેણી. -ઝગ્ગા પું (વાંચળીના)
પ્રવાદનો ઝગ્ગ છેડો [પ. વિ.]. -ઝગ્ગિયું,
-ઝગ્ગી વિં [સ.] ઝગ્ગવાળું
ઝગ્ગ નં [સ] સત્ય (૨) નકી અથળ નિયમ;
દેવી નિયમ (૩) પાળી. -ઝગ્ગ પું [સ.]
સત્યને ટકારી રાખનાર તે-ઈશ્વર.
-ઝગ્ગ વિં સીં [સ.] વિપર્યાસ
વિનાની, સત્ય (પ્રસા)
ઝગ્ગ પું [સ] નુઓ ઝગ્ગકાવ (૨) અડકાવ;
રજસાવ (૩) સીં જે મદિનાનો નિયત
કાળ (પડઝગ્ગ શબ્દ નુઓ) (૪) મોસમ
[લા] (૫) હવાપાળી. ઠંડાવિ [સ.] -ઝગ્ગ
પું ગર્ભાવાનનો સમય. ઝગ્ગાવિ વિં [સ.]
ઝગ્ગકાવે જ સંભોગ કરનારું. ઠંડીરે નં
અડકાવતું દેખાતું તે ઠંડાવ નં ગર્ભાવાન.
ઝગ્ગ પું ઝગ્ગિઝગ્ગ. ઝગ્ગાવિ સીં
ઝગ્ગકાવ નં. -ઝગ્ગી વિં સીં [સ.] રજસવા.
ઝગ્ગ પું [સ.] ઝગ્ગાવિ ઝગ્ગ એવી
ઝગ્ગ-વસત. ઝગ્ગાવ નં [સ] અડકાવ
પગી (ચોથે દિવસે) નાહવું તે

નકલે અં [મ] ગિવાય, સિવાય કે [પુરોહિત
નકલિય પું [સ] યત કરાવનાર આદ્ય,
નકલિ ઓં [સ] રુદ્ધિ; સમુદ્ધિ (૨) આગારી,
ઉત્તમ (૩) સિદ્ધિ (૪) લક્ષ્મી, પાર્વતી
દુઃસ્થિત પું [સ] આખતો (૨) સ્વરસહક-

મનો બીજે સ્વર (-) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ
(સમાસમા છે)
નકલિ પું [સ] મનદક્ષા, નકલિ ન પામનાર
પુરુષ (૨) મુનિ, તપસ્વી. ઓપંચમી સ્ત્રી
[મ] બાવરા સુધ પાચમ, આપાચમ

નક, લુ,

[નાગરી વર્ણમાળાના આ બે અક્ષરો સરફતમા આવે છે ગુજરાતીમાં એમનાથી
થેનો કે તે અક્ષરવાળો ગમ્ નથી પ્રાપ્ત લાખાઓમા તેમનો લેખ થયો છે.]

એ

એ પું [સ] વર્ણમાળાનો દગમો અમર
-એ સ્વર
એ સં [મ] લલ, પ્રાણ્ય (દશંક) તે, પેલુ
(૨) વર અથવા વડુની સહા (હિંદુઓમા)
(૩) વિં પેલુ [સ્યક ઉદ્ગાર
એ અં [સ] 'અરે, ઓ, હો' આદિ
એ ત્રીજા કે સાતમી નિમજ્જિતો પ્રત્યય
(રાજાએ હુકમ કર્યો, ગપરે ચડ્યો)
એક વિં [સ] '૧', સખ્યામા પહેલુ (૨)
અલોડ, અદ્વિતીય (જેમ કે, ઈશ્વર એક છે)
(૩) ટાઈ અમુક તાન એકમ નહિ એલુ
(એ- ગાલ હોના) (૪) એકસરખુ,
સમાન ('તમે અમે સૌ એક છીએ') (૫)
એક મનનુ, એકતાવાળુ ('બધા પક્ષો એક
ન થયા') (૬) સખ્યાવાચક શબ્દને છેડે
આવતા 'આગરે' 'શુમારે' એવો અર્થ
બતાવે ઉદાહરણ રોએક (૭) 'કુટા,
માન' જેવો બાવ બતાવે છે જેમ કે, 'એક
પિતાના વચનને સાડુ' [એક, કમિ
એક એક વિંએમી સાથેએ- (૨) એક પાત્રી
એકકક્ષિક નમીકરણુ નં 'ઉત્તેશન
એકધીકર' એકધીકર [ગ]
એક કતાગ [દિ] કવાયતનો, એક કતાર કે
પંખિમા થવાનું કહેવાનો, હુકમ કે બોલ
એકકેમરી વિં જેમા એક જ પુલકર કે
એકેસર હોય તેવું (કૂલ), 'મોનોકાપેલરી',
'મોનોપીરીનીરી' [વ વિ]

એકકેમરી વિં આખુ અગ એક જ પેરા
હોય એલુ, 'મોનોએપુરા' [વ વિ]
એકચુરી વિં એ- અઅડ ધરીવાળુ
(માળી) (૨) નં રાસરેલુ એક રાસ
એકગાંઠ સ્ત્રી સપ, મેગ, મેત્રી
એકધાતપદી સ્ત્રી 'ધીકર' દિગ્રી એક
એકસ્થેગન [ગ]
એકધાત સમીકરણુ નં સુરેખ સમી-
કરણ, 'લીનિયર ઇન્વેનન' [ગ]
એક (-કે) ચક્રે અં એકચક્રે, એક જ
જાણના હાથમા બધી સત્તા રાખીને
એકચક્રે વિં [સ] ચક્રવર્તી -કી વિં એક
પેડાવાળુ (૨) ચક્રવર્તી (૩) સ્ત્રી એક
પેડાની સંસ્કૃતિ એકચક્રે એકચક્રે
એકચિત્ત વિં [સ] એકાગ્ર, તત્લીન (-)
નં ધ્યાન, એકાગ્રતા
એકછત્ર વિં એક રાજવાળુ (૨) નં
દુવ અધિકાર એક જ હાથમા હોય એવી
શાસનપદ્ધતિ -ત્રે અં એક જ ગાનના
અમલ તણે
એકજથે (-એ) અં એકમાથે એક કે માણે
એકલતા વિંએક જ ભતનુ-વર્ગનુ, સરખું.
-તીય ત્રિં [સ] એક વર્ગનુ કે કુટુંબનુ (૨)
એક જ ભતિતુ (નં કે માઈ)
એકજવ વિં જવ મળી ગયા હોય તેવું,
પરસ્પર એકમાન વગરનુ [વ ગુરુ]
એકદંતુ, એકદંતુ વિં એકપત્ર (૨)

એકટાણું નં એક ટંક જમું તે
 એકકું વિં [સં. વ્રક્ષ] એકત્રિત; એકું
 (૨) અં એક જગાએ-સાથે
 એકડિયર નં ૧૦ ૧૦ વં એકડો બગડો શીખ-
 વાનો બાળપોથીનો વર્ગ; બાળવર્ગ
 એકડો પું [સં. વ્ર] એકની સંજ્ઞાસૂચક
 આંકડો-૧ (૨) સહી (૩) કબૂલાત (૪)
 જ્ઞાતિનો ગોળ
 એકઢાળિયું વિં એક જ બાળુ ઢળતા
 છાપરાવાળું (૨) નં એવું મકાન કે આસરી
 એકતરફી વિં એકપક્ષો; એક બાળુનું
 એકતંત્ર વિં [એકતંત્ર] આગ્રહી (૨) પું
 આગ્રહ-તે અં સાથે મળીને, એકસાથી
 (૨) લાગુ રહીને; ખંત ને આગ્રહથી
 એકતંત્ર વિં [સ. વ્રજતંત્ર] બધાની સંમતિ-
 વાળું (૨) તટ પડ્યા વિનાનું (૩) એક
 વ્યવસ્થા નીચેનું (૪) નં એક સરખી
 વ્યવસ્થા તે (૫) સ્વર્ણમતિ
 એકતંત્રે અં [એક+ત્રા. ત્વ (સ. સ્તવ)]
 એક સાથે સંપીને; એક બંધમાં
 એકતા સીં [સં.] સપ; એકથ
 એકતાન વિં (૨) નં [સ.] જુઓ એકચિત
 એકતાર વિં એક તારવાળું (૨) એકસરખું
 (૩) એકરસ (૪) એકચિત્ત. -રો પું એક
 તારવાળો તંબૂરો
 એકતાલ પું [સ.] જેમાં એક જ તાલ
 આને એવો સમ (૨) સંગીતનો એક
 તાલ (૩) એકથ (૪) વિં એક તાલવાળું
 એકતાળીસ વિં [સ. વ્રજલર્ણીશ્વર] ૪૧
 એકતાળો પું મણના એકતાળીસ શેર
 થાય એવું માપ
 એકતી (-ત્રી) સ વિં [સ. વ્રજિસત] ૩૧
 એકથ અં [સં.] એક જગાએ; સાથે (૨)
 એકંદર-નિત્ર વિં એકત્ર કરેલું એકકું
 એકત્રીસ વિં જુઓ એકત્રીસ
 એકદમ અં [એક કેવા. વરન્દમ] તાળડ-
 તોમ (૨) સાવ; તદન (એકદમ કાળું)
 એકદળ વિં જેની દાળ પડતી ન હોય તેવું;
 'મોનોક્રીટીડોન' [વ. વિ.]

એકદંડિયું વિં એક થાંભલા ઉપર રચેલું
 એકદંડી પું [સં.] એક પ્રકારનો સંન્યાસી;
 ઠંસ (૨) વિં એક જ મોટી મંથરેષા
 હોય તેવું (પાન); 'યુનીકોરટેટ' [વ. વિ.]
 એકદંડો પું મરતી વેળા બપડતો સામ
 એકદંત વિં [સ.] એક દાંતવાળું (૨) પું
 ગણેગ (૩) એક દાંતવાળો દાંથી
 એકદા અં [સં.] એક વખતે (૨) અગાડના
 વખતમાં [ની કંડી; મંગળસૂત્ર
 એકદાણિયું નં એકસરખા દાણા-મણકા-
 એકદાણી વિં બધા દાણા સરખા હોય
 તેવું (૨) એક કદનું; એકસરખું
 એકદિલ વિં જેના દિલમાં જુદાઈ નથી
 એવું; એકજવ. -દી સીં એકદિલ હોવું
 તે (૨) મનનો મેળ; સંપ
 એકદેશી (૦થ) વિં [સં.] એક જ દેશનું-
 વતનનું (૨) એક દેશ-ભાગને લાગુ પડતું;
 એકતરફી, એકંદ્રિય (૩) સંક્રમિત; મર્યાદિત
 એકધારું વિં એકસરખું; ફેરફાર વિનાનું
 એકનિશ્ચયી વિં [સં.] કરેલા નિશ્ચયને
 વગળી રહે તેવું; દંડ
 એકનિષ્ઠ વિં [સં.] એક જ નિષ્ઠાવાળું
 એકપક્ષી વિં [સં.] એકતરફી
 એકપદે અં અધીકું; નલપાપડ થતું હોય એમ
 એકપત્નીમત નં [સં.] એક જ પત્ની
 કરવાનું મત [મિચલ' [ગ.]
 એકપદી વિં [સં.] એક પદવાળું; 'મોનો-
 એકપાડી વિં એક જ વખત વાચવાથી
 અથવા સાંભળવાથી માફ રાખી શકે એવું
 એકપુષ્પી વિં એક બીજકોરાવાળું;
 'યુનિકોકયુલર' [ફોનકરટ' [ગ.]
 એકખિંદુક વિં એક ખિંદુમાં મળતું;
 એકબુક્ક વિં [સં.] એક ટંક ખાનાર
 (૨) નં એક ટંક ખાવાનું મત
 એકમ પું ગણતરી વગેરે હેતુઓ માટે એક
 અને આખી પૂણ્ માનેથી વસ્તુ અથવા
 સમૂહ; 'યુનિટ' (૨) એકડો (૩) સંખ્યા-
 લેખનમાં જમણા હાથથી પહેલા રચાતો
 આંકડો (૪) સીં પડેલો

એકમત વિં એક મત - અભિપ્રાયવાણુ;
 સર્વાનુમત -તી સ્ત્રીં બધાનો સરખો
 મત હોવો તે એક જ
 એકમાત્ર વિં [સ] એકનુ એક, ક્ષ્મ
 એકમાગી વિં એક જ માર્ગને વગળી
 રહેનારુ (૨) સરળ, સીધે માર્ગે જનારુ
 એકમેક અં પગપર, માલોમાલો [માપ
 એકર પું[દ] ૪/૪૦ ચોરસવાર જમીનનુ
 એકગણિયું વિં જમી
 એકન્ન વિં [સ] જગજગ મળી પીગળી
 ગયેલુ (૨) ગુપ્તતાન
 એકરાગ પું એકમતી, સપ, સવાદ
 એકસર પું સ્તામું નંનુઓ ઠકરા'મા
 એકસાશ વિં એક રાગિનુ - એકસરણુ,
 સમાન ગણનાશુ (૨) સ્ત્રીં મગતાપણુ
 (૩) સપ [સગ્ગા દેખાવનુ
 એકરેખિક વિં એક જ રેખા ઉપર ચાલનારુ,
 'કાવિનિયમ ગ]
 એકરૂપ(-પી) વિં [સ] એક જ આકારનુ
 એકલ વિં [પ્રા જ્ઞલ્] એકાક્રી, એક
 એકલક્ષી વિં એક જ લક્ષ દેહેતુવાણુ
 એકલકો(-દો)કલ વિં એક્યુ, સોખત -
 સગાય વિનાનુ (અથવા એકાદ
 સગાયવાણુ)
 એકલપેટું વિં આપરવાથી
 એકલમલ્લ પું અદ્વિતીય મત્ય કુમ્તીબાજ
 (૨) ધણો જળરો માણસ (૩) એકો (૪)
 વિં અનેક (૫) એકમાગી
 એકલમૂઠિયુ, એકલમૂઠું વિં સ્ત્રી, પુત્ર
 આદિ પરિવાર વિનાનુ, ગેલેગેલકુ
 એકલવાયુ વિં એકયુ, એકલદોકન
 એકલવીર પું એકલે હાથે જૂઝનાર વીર
 એકલચૂકું વિં એકલુ, સોખત વિનાનુ
 (૨) એ નપેકું
 એકલિયું નં એકને સૂવાના માપનુ ગોઠકું
 એકલિગ પું [સ] મેવાડના રજપૂતો
 વગેરેના દુનદેવ ગેવા મહાદેવ (૨) કુબેર
 -ગી વિં [વ. વિ] નર અને નારી એ
 બેમાથી એક જ પ્રકારના કૂન બેસે તેવો

(હાડ), 'હથોગિયસ' (૨) નરકૃત અગર
 નારીકૃત જેમાક્ષ્મ પુકેસર હોય અગર તે
 સ્ત્રીકેસર હોય એવુ (કૃત), 'હા' 'હવીનસ'
 એકલું વિં માર્ગના સાથ વિનાનુ, એકાક્રી
 એકલોલિયું વિં એક લોલીવાણુ - એક
 કુળમા જન્મેલુ
 એકલગું વિં (૨) અં એકસાથે - એક-
 બાનુએ હોય એવુ (૨) એ-જથે
 એકલચન નં [સ] એક જ વસ્તુનો બોધ
 કરે તે [બ્યા] - ની વિં એકાનુ પાળે એવું
 એકલકું વિં નાનુક-નાનગા બાધાનુ (૨)
 એક પડનાણુ
 એકવાક્યતા સ્ત્રીં [સ] એકસમાન કે
 સર્વમાન્ય મત કે અભિપ્રાય હોવો તે
 એકવારિયું નં એક વાર ખાડેલી ડાગર, કરડ
 એકવીચ વિં [સ] જ્ઞવિશતિ ૨૧
 એકસક વિં [સ. જ્ઞવિશતિ] ૧૧
 એકમતાક વિં એકદંથુ સત્તાવાણુ
 એકમગ્ધુ વિં સમાન, બધી મીને સગ્ધુ
 એકમગી વિં એકસેરુ (૨) સ્ત્રીં એવુ
 કાળુ એક ધરેલુ
 એકમગ્ધુ વિં પાંચાબાદ એક જ રેખાએથી
 ફાળનારુ (કળ), 'દોષીકય' [વ વિ]
 એકમપ વિં એકસપીવાણુ (૨) પું
 એકય, સપ
 એકમાથે અં સૌ માથે મળીને, એકીવખને
 એકસેરુ વિં એક સેરવાણુ
 એકમે (-સો) વિં ૧૦૦ હોય એવુ
 એકલથુ (-થુ) વિં એક જ હાથમા
 એકંદર વિં ગધુ મળીને થતુ, કૃત -ર(-રે)
 અં સામગી રીતે, બધી બાબતોનો
 વિચાર કરતા
 એકાએક અં એકિયુ, એકદમ
 એકાકાર વિં [સ] એક આકારવાણુ,
 એકપ (૨) સેગલો
 એકાકિતા સ્ત્રીં એકાક્રી હોય તે -કિની
 વિં સ્ત્રીં એકાક્રી
 એકાક્રી વિં [સ] એકયુ (૨) નિરાધાર
 એકાક્ષ(-ક્ષી) વિં [સ] એક આખવાણુ
 (૨) કાણુ (૩) પું કાગડો

એકાદશર વિં [સં.] એક અક્ષરવાળું (૨)
 પું એક અક્ષર (૩) એવો ગૂઢ મંત્ર—ૐ
 એકાદશી જુઓ એકાદશ
 એકાદશ વિં [સં.] એકલક્ષી (૨) તક્ષીન
 એકાદશ (-યું) વિં [સં.] પ્કતવતિ ૯૧
 એકાદશ વિં [સં.] પોતાના ઉપર જ આધાર
 રાખનારું; એકાદશ (૨) એક-સમાન આત્મા-
 વાળું. ૦તા સ્ત્રી, ૦જાવ પું આત્મેક્ય
 એકાદશ (-દુ) વિં કોઈ એક (૨) એક
 અથવા એ (૩) બાણે એક
 એકાદશી સ્ત્રી [સં.] અગિયારસ
 એકાદશ વિં જુઓ એકાદશ
 એકાદશ હાર પું એક આવડી-સેરનો હાર
 એકાદશ (-સ) લુ (-યું) નં [સં.] પ્કાશન
 એક ટક ખાતુ તે
 એકાદશી (-સી) વિં [સં.] પ્કાશીતિ ૮૧
 એકાદશ લુ (-યું) નં જુઓ એકાદશ
 એકાદશ અં દરેકે દરેક; તમામ
 એકાદશી વિં એક અંકવાળું (નાટક)
 એકાદશી વિં [સં.] એકતરફી (૨) એકેદિય;
 એક વાતને પકડી રાખનારું; હડીતું
 એકાંત વિં [સં.] કોઈના અવરજવર વિનાનું
 (૨) એકલું; એકાદશી (૩) ખાનગી (૪)
 એક જ બાજુ અથવા વસ્તુને લગતું,
 અનેકાંતથી વિરુદ્ધ એવું (૫) નં, સ્ત્રી
 ન્યાં કોઈ ન હોય એવી—કોઈના અવર-
 જવર વગરની—એકાંત જગા
 એકાંતર વિં [સં.] વચમાં એક આંતરે પડે
 એકું (૨) દર ત્રીજો દિવસે આવતું ૦ પ્રમાણ
 નં 'ઓલ્ટરનેટો' [ગ્ર.] ૦ વૃત્તખંડ પું
 'ઓલ્ટરનેટ સેગ્મેન્ટ ઓફ એ સર્કલ' [ગ્ર.]
 એકાંતરા (૦) અં [એક+આંતર] એકને
 આંતરે; વચમાં એક મુજી હઈને. -વિધું
 વિં એકાંતર. -રિથો પું એક એક
 દહાડાને આંતરે આવતો તાવ. -રું વિં
 એકાંતર. -રે અં જુઓ એકાંતરા
 એકાંતવાસ પું એકાંતમાં રહેતું તે (૨)
 છપી રીતે રહેતું તે
 એકાંતિક વિં [સં.] એક જ હેતુ, માણસ

કે સિદ્ધાંતને વળગી રહેનારું (૨) (સિદ્ધાંત
 જેવું) હેતુનું; 'એન્સોલ્યુટ'
 એકી વિં [સં.] એકે વડે નિ શેષ ન લાગી
 રાકાય એવી (સખ્યા) (૨) સ્ત્રી એકતા
 (૩) પેશાબની હાલત [લા.]
 એકી વિં એક જ (પ્રાયઃ એકી સાથે જેવા
 અં પ્રયોગમાં આવે છે)
 એકીકરણ નં [સં.] અનેકને એક કરવા તે
 એકીકલમે અં એકી સાથે
 એકીકરણ (-સે) અં એકી નજરે; ટગર ટગર
 એકીભવન નં, એકીભાવ પું [સં.]
 અનેકનું એકરૂપ થયું તે
 એકીસાથે અં એક સાથે; સૌ સાથે લઈને
 એકુંકું વિં [જુઓ એકુંકું] એકેએક (૨),
 એક પછી એક
 એકે (-કે) વિં એક પછી
 એકેક વિં એક એક (૨) છટું; નોખું (૩)
 અં એકી વખતે એક એમ
 એકેકુંકું વિં એક પછી એક
 એકેચક્રવે અં એકચક્રવે
 એકેશ્વરવાદ પું ઉશ્વર એક જ છે
 એવો મત [ભાનવાળું; એકાંગી
 એકેન્દ્રિય વિં એક દિગ્વિધના—બાબતના
 એકાંતેર વિં જુઓ દોકોને; ૭૧
 એકાંક વિં એકું રહેવાના સ્વભાવનું,
 એકાંતપ્રિય
 એકે વિં જુઓ એક
 એકો પું [એક' પરથી] રમવાનાં ખાન-
 માંનું એક સજાવાળું પતું (૨) એક બળદ
 કે ઘોડાથી બે ચાતુ વાહન (૩) એકતા;
 સં (૪) સૌથી બાહોશ અથવા કુશળ
 આદમી; કેટલું પુરુષ [લા.]
 એકચક્ષુરિ (-સરી) વિં એકાંકી; ૮૧
 એકરૂપે વિં [સં.] ઉતાવળનો (તાર) (૨)
 સ્ત્રી એક પેઠે વેગવાગીને મોટા રેલગેનો જ
 કરતી ટ્રેન—ગારી
 એખરૈ (એ) પું [સં.] એક ઔષધિ
 (૨) એનો ઊડ (૩) કચરાપૂત જેવો
 માલ [લા.]

એખલાસ પુ. ૦ જુઓ ઇખલાસ; દોસ્તી
એમત અ. ૦ [મ.] એ જ; ઉપર પ્રમાણે
એમત પુ. ૦ [દ.] આડતિયો; યુનીમ (૨)
પ્રતિનિધિ મુખત્યાર. — સી સી. ૦ આડત
(૨) આડતની દુકાન (૩) અમેનેના
વખતમા સરકારી એજન્ટની હકૂમત
નીચેનો (દિસી રામ્યમાનો) પ્રદેશ
એટએટલું વિ. ૦ એટલુ એટલુ; બધું
એટલું વિ. ૦ [સ. જ્ઞાતવત, પ્રા જ્ઞાતિ] જાણવેલા
માપ કે મુખ્યાનું
એટલે અ. ૦ અર્થાનું (૨) તેથી; એ ઉપરથી (૩)
એ જગાએ, ત્યાં સુધી (જેમ કે, વાત હવે
એટલે આવી છે) (૪) એ વખતે, એટલામાં
એઠ (એ) વિ. ૦ [સ. ઉચ્છિષ્ટ] એકુ (૨) સી. ૦
એકવાડ વ્યાડ (—ડો) પુ. ૦ ખાવાપીવાથી
થેના ગદવાડ (એકુ વામણ, છાડણ વગેરે)
(૨) કચડાપૂતે; મહિનતા. — કું વિ. ૦
જમતાં વચેડું; ઉચ્છિષ્ટ (૨) ખાઈ પી કે
અડીને જોડેલું કે જોડાય એવું (૩) એક-
વાડથી ગંદું (૪) ન. ૦ એકું કે તેનું થાય એવું
અન્ન. — કું જુ. કું વિ. ૦ એકું (૨) ન. ૦
છાડણ; એકવાડ
એડ (—ડી) સી. ૦ પાનીનો છેડો (૨) મૂની એડી
(૩) ત્યાં લગાડાની ઘોડાને મારવાની ચાર
એડો (એ) પુ. ૦ મેડો; રનેડ
એડવેકેટ પુ. ૦ [દ.] વકીલ; ધારાગણો
એડ સી. ૦ જુઓ ટેડ [પેથી
એણી (એ) ઈંગ્લેન્ડ સ. ૦ [એનું સી. ૦] એ;
એણી દોર, એણી ગમ, એણી પા અ. ૦
એ જાનુએ [પ્રમાણે
એણી પેર (—રે) (એ; પે) અ. ૦ એ રીતે; એ
એણીમગ અ. ૦ એ જાનુએ
એતાન પત્રની નૂની રાક્ષીમા રાક્ષમાં વપરાનો
રાખ્ડ. 'એતાન શ્રી ગામ. . . થી વિ. ૦ .'
એદી (એ) વિ. ૦ [મ. મહદી] પ્રમાદી, આજસુ
એધાણુ (ઓ) ન. ૦, — એડી સી. ૦ [સ. મગિગાન]
(એજાખવા માટેની) સંસાર, નિસાની, ચિહ્ન
એન (એ) વિ. ૦ [મ.] ખડુ; અસવ (૨) ખાસ,
મુખ્ય (૩) મુંદર (૪) ઠીકઠીક [કા.] (૫)

સી. ૦; ન. ૦ શોભા; આમર (૬) અણીનો
વખત [બંધિસ
એનાયત સી. ૦ [જુઓ હનાયત] આપનું તે;
એનિમા સી. ૦ [દ.] બસ્તી; ઝાડો કચવા માટે
અપાની પિચકારી કે તેનું જોભર
એપ્રિલ પુ. ૦ [દ.] અગ્રેષ્ઠ વર્ષનો ચોથો
મહિનો [(૨) દુપણ; કલંક
એખ (એ) સી. ૦ [મ.] જોડખાપણ; ખામી
એમ (એ) અ. ૦ [મ. જ્ઞામ] એ રીતે; એ
પ્રમાણે. ૦ નું વિ. ૦ એ જાનુનું, એ રીતનું, એક
એમોનિયા પુ. ૦ [દ.] એક વાધુ
એરણુ (—ણી) (એર) સી. ૦ [પ્ર. અહર]]
અમુક પ્રકારનું લોખંડનું ગચિયું, જેના
ઉપર સોની, લુહાર વગેરે ધડવાનુ ધટે છે
એરંડિયું ન. ૦ દિવેલ
એરંડી સી. ૦ [સ. જ્ઞાત] નાની જાતનો દિવેલો
(૨) દિવેલી. — ડો પુ. ૦ દિવેલો
એરિયલ પુ. ૦ [દ.] જ્ઞાતિ ૦ વદન કરનારાં
ગોળને પકડવા માટે રેડિયો વગેરેનો
હવામાં જાયે રાખવામાં આવેલો તાર
એરિંગ ન. ૦ [દ. ફરિંગ] કાનની ખૂટનું એક
ધરેલું [સાપ વગેરે જેડી નનવર
એરં (એ) પુ. ૦ સાપ. ૦ જાંઝર (—સં) ન. ૦
એરોટોમ ન. ૦ [દ.] વિમાની મથક, જ્યાં
વિમાનો ચડે ઊતરે, વિમાનોનું રેશન
એરોપેન ન. ૦ [દ.] વિમાન, ઉવાઈ જતા
એલચી પુ. ૦ [લુચી] એક રામ્યનો બીજ
રામ્યમા મોકલેલો પ્રતિનિધિ — વકીલ
એલ (—યા) ચી ન. ૦; સી. ૦ જુઓ હલાયચી.
ઠોડા (—ઠો) ડો પુ. ૦ હલાયચીના દાણાનો
પોપટો. — ચો પુ. ૦ એક જાતની મોટી
એલચી (૨) એક જાતનું ઝાડ
એલફેલ (એ; ફે) વિ. ૦ [ફેલ પરથી] આડું-
અવણુ; ગમે તેવું (૨) અવિચારી; ગાંડું-
ધેણુ (૩) અસમ્ય (૪) ન. ૦ નખડું; તેજાન
(૫) અસંખ્ય — મિથ્યા પ્રલાપ
એલખનું (એલ) અ. ૦ કિં ૦ [પ્ર. એલિંગ]
ઉપરથી] એસરડું પાણી છટકું (હાય
મીડુ ઇ. ૦ માંથી)

એલા સીં [સ.] ડલાયથીનો ડાક (૨) ડલાયથી
 એલાયથી નં; સીં નુઓ ડલાયથી
 એલ્યુમિનિયમ નં [ફ.] એક ડલાયથી ધાતુ
 એવડું વિં [પ્રા. પ્વઙ] એટલા કદનું (૨)
 એટલું બધું
 એવામાં અં એટલામાં
 એવું (એ) વિં [પ્રા. પ્વઙ] એ રીતનું
 -પ્રકારનું (૨) એના જેવું -સરખું. -વે
 અં એ વખતે
 એશ (એ) સીં [મ.] મોજમજ; સુખચેન.
 અશરમ પું લોગવિલાસ; સુખચેન
 એશિયા પું; નં [ફ.] પૃથ્વીનો એક મોટો
 ખંડ. ઈં વિં
 એથલા સીં [સ.] ઇચ્છા; વાસના
 એસરપું (એ) અંકિં [સ. હસ; મા. હસર]
 એલળું (૨) એસરપુ (૩) પાછું વળતું;
 હાતરી જતું [નીકળેના વાપું [૨. વિ.]
 એસિટિકીન પું [ફ.] કાનઈડમાંથી
 એમિડપું, નં [ફ.] એકરસાયનીતત્વ; અમ્લ
 એસેટિકએસિડ પું [ફ.] એક તેલબ
 [૨. વિ.]

એસોસિયેશન નં [ફ.] મંડળ
 એડ વિં [સ. ઈદરૂ, અપં [ઈ] પેતું (૨)
 સં એ; તે [પ.]
 એળથી નં; સીં ડલાયથી
 એળિયો પું કુંવારના પાકાનો સુકવેલો
 ગર્મ; એક સ્ત્રીવધિ
 એળે, એળે (એ; વે) અં ફાકડ; વધા
 (૨) વગર મહેનતે; સહેજમા
 એથલું (એ) સં કિં ઇચ્છું; નાખતું;
 ફેંકતું (લખોટી ઇ) (૨) ખેતરું (પતંગ)
 (૩) હીચતું
 એગિન નં [ફ.] વેગ આપનારુ ચંત્ર;
 ઇગિન. -નિયત પું ઇજનેર
 એટ (એ) સીં મમત; ઇદ (૨) આંદ;
 સાખ (૩) ટેક. ંતું અં કિં ગર્વ
 કરવો (૨) જક કરવી
 એંઠ, વ્વાડ, -હું (એ) નુઓ એક,
 વ્વાડ, -હું [એધાણ
 એંધાણ (એ) નં, -શ્ચી સીં નુઓ
 એંશી (-સી) (એ) વિં [સ. અગ્નિ] ૮૦

ઐ

ઐ સીં [સ.] વણ'માળાનો અગિયારનો
 વણ' - એક સ્વર .
 ઐકાંતિક વિં [સ.] એકાંતનું; એકાંતને
 લગતુ (૨) નુઓ એકાંતિક
 ઐકથ નં [સ.] એકતા [મરજિયાત
 ઐચિછક વિં [સ.] ચેનાની ઇચ્છાનું-ખુશીનું;
 ઐડ વિં આડું; જિદી. ંતર વિં સાવ
 આડું - એડ

ઐતિહાસિક વિં [સ.] ઇતિહાસને લગતું
 ઐરાવણ (-તા) પું [સ.] ઇદનો હાથી
 (ચૌદમાંનું એક રત્ન)
 ઐશ્વર્ય નં [સ.] ઇશ્વરપણું (૨) સર્વોપરીપણું
 (૩) મોટાઈ; આહોની (૪) વિભવિ; સ પતિ
 ઐહલૌકિક વિં [સ.] આ લોક સંબંધી
 ઐરિક વિં [સ.] આંસારિક; આ લોક
 સંબંધી

ઓ

ઓ પું [સ.] વણ'માળાનો બારમો અક્ષર
 - એક સ્વર
 ઓખ્યા (ઓ) અં [૨૫૦] ઓટકા આવતાં
 થનો - કરાનો સતોપજનક ઇદગાર (૨)
 નં ઓડકાર કે તેનો અવાજ (૩) પચાવી
 પાડું - પાડતુ તે

ઓક (ઓ) સીં [વિ. ઔદિગ્ધ] હાલથી;
 બહારી. ંતું સં કિં હાલથી કરતી (૨)
 [લા. હીધેતું પાડુ આપતું (૩) કાલી નાખતું
 ઓકળી સીં [મ. હાલિગા] હાલથી (૨)
 હી પડતી હાલથી જેથી દેખાતી બાત
 ઓકાત (ઓ) સીં [વિ.] નુઓ ઓખાત

ઓકારી (ગો) સીં ઓમ, મકારી, બયદી
 ઓકાવવુ (ઓ) સં કિં ઓમ્તુનુ પ્રેરક
 ઓક્ટોબર પું[ફ]ઈ સ નો દમો મહિનો
 ઓકમવણી સીં [ર વિ] ઓકિસજન
 સાથે રામાયણિક સયોજન થવાની ક્રિયા,
 'ઓકિસડેરાન -પુ સં કિં તે ક્રિયા
 કરવી ઓકિસગઈય
 ઓકનાઈડ વિં પું [ફ] ઓકિસજન
 ભળેનો સયુક્ત પદાર્થ [ર વિ]
 ઓકિમજન પું [ફ] એક વાતુ [ર વિ]
 ઓખર (ઓ) નં [સ અવર] નરક,
 ગદવાં વ્વાડો પું ઉમરડો, ગદવાં
 વુ સં કિં (ટોરે) ઓખર કરવું-
 મળમૂત્તાદિ ગદવાડ ખાવી -રા(-વા)ડો
 પું ઓખરવાડો [પત્ની -ઉષા
 ઓખા (ઓ) સીં [સ ઉષા] અનિરુદ્ધની
 ઓખાત(-ઠ) (ઓ) સીં [નુઓ ઓકાત]
 તાકાત, ગુભરાં (ર) વિસાત
 ઓગટ(-ઠ) (ઓ) પું, નં [સ અવદ્વિત,
 પ્રા ઓવદ્વિત] ઠોરનુ છાંડેતુ અને પગ
 તળે ફાળેતુ ધાસ
 ઓગણુ [સ ઈવોન] એક ઓણ એ અર્થ'મા
 સખ્યાને લાગે છે જેમ કે, ઓગણ
 ચાળીમ-૩
 ઓગણીસ વિં [સ ઈવોનવિસતિ] ૧૮
 ઓગણોતે વિં [નુઓ અગણોતેર] ૬૮
 ઓગણ્યાએ શી (-સી) વિં [નુઓ
 અગણ્યાએ શી] ૭
 ઓગલો (ઓ) પું ગેનાડુ (ર) તાકુ (૩)
 રાધવામા રહી ગયેલો એક તરફનો
 કાચો ભાગ
 ઓગસ્ટ પું [ફ]ઈ સ નો ટમો મહિનો
 ઓગળવુ (ઓ) અંકિં [સ અવગલ, પ્રા
 અવગલ] મનુ પ્રવાહી થવુ (ર) (શરીર)ગળી
 જવુ (૩) નરમ થણુ, દયા લાવવી [લા]
 ઓગાટ (-ઠ) (ઓ) પું, નં ઓગટ,
 ઠોરનુ છાંડુ ધાસ
 ઓગાર(-ળા) (ઓ) પું [સ ઉદગાર] ઓગાટ
 ઓગાળ (ઓ) પું [પ્રા ઓગાળ] ચાવીને
 રસ બનાવેલી વસ્તુ

ઓગાળવુ (ગો) સં કિં 'ઓગળવુ'નું
 પ્રેરક (૨) ધીમે ધીમે-વોગળના ન્તો
 -ખાઈ જવુ
 ઓઘ પું[મ] પૂરનુ પાણી, પ્રવાહ (ર) ઠંગલો
 ઓઘડ (ગો) વિં અણુ, બોટ, બોધડ
 (ર) લાગ મીવગરનુ ભયના બાન વખરનુ
 ત્તાથ પું ઓડ માણસ
 ઓઘરાણુ (ઓ) વિં ઓપરાણાવાળુ -ગો
 પું પ્રવાહી ઓરામ પીગસવાનો પડોળા
 ઠામોનો અને દૂધાદાનો એક ચમચો
 ફોર (૨) ઓગાળનો ડાવ, દેલા જેવો ડાવ
 ઓઘરી સીંકપગને છેડે છટા રહેલા તાતણા,
 આતરી જૂદ
 ઓઘચો પું નુઓ ઓચો
 ઓઘો પું [સ ઓઘ] ઓપ ગછ (ર) ગોટો,
 ફગફગતા વાળનો જથ્થો (૩) જમણ જમ
 નાગનો મોટો સમૂહ (૪) રત્નોલો (જીન)
 ઓચર(-રિયુ) (ઓ) નં બિન, આધારપ
 (હિસામી) કાગળ દરતાવે, 'વાકચર'
 ઓચરવું (ઓ) સં કિં [સ ઉચ્ચર]
 (ર) ઉચ્ચરવુ, બોધવુ [પ]
 ઓચરિયુ નં નુઓ ઓચર
 ઓચિતુ (ઓ) વિં અણુચિતયુ (ર) અં
 અણધારી રીતે, એકદમ
 ઓચવ (ઓ) પું [સ ઉચવ] ઉત્સવ,
 ઉજવણી (આનંદ કે પુરાનીના કે સપરમા
 દિવસની) (ર) (મછરા મૂદગ ઇં સાજ
 સાથે કરાતુ) ભજનકીર્તન
 ઓછ (ઓ) સીં ઓછાપણુ બોટ
 ઓછાડ (ઓ) પું [સ અવછાડય, પ્રા
 અવછાડ] ઠાકવા-પાથરવાનુ વચ્ચે, ચાદર
 (ર) ઓઢો વુ સંકિં ઠામ્વુ, ઓડાડુ
 (ર) છાત્ર દાખડો થાય એમ કરવુ
 ઓછાઓણુ વિં ઓણુ બોનાડુ
 ઓછાચો (ઓ) પું [સ અવછાડ] છાયા,
 પછાચો (ર) સ કેચ, લાજ
 ઓછાવુ અંકિં ઓણુ થવુ (ર) હલકું-
 નકાડું થવુ
 ઓછુ વિં [સ ઉચ્ચ] નેઈ એ તેથી થાડું,

કમી(ર)અધૂરું; બેણું(૩) બિતરતું; હલકું.
 ૦વડું ૦ વિં ઓહું કેવધારે; થોડું થણું
 ઓજસ નં [મ.] શુક ધાતુમાંથી તત્વરે
 ક્રિતિ ને પ્રભાવરે વિરાજતી ચરીરની
 ધાતુ (ર) પ્રકાશ; તેજ (૩) બળ; પ્રતિભા;
 પરાક્રમ (૪) ચૈતન્ય. -સ્ત્રિતા સ્ત્રી ૦
 [મ.] ઓજસ્વી થણું. -સ્ત્રી વિં [મ.]
 ઓજસવાણું
 ઓજ્જ્વલ (ઓ) નં [મ.] રાજ, હથિયાર;
 કાંઈ કરવા માટેનું ચત્ર - સાધન
 ઓજ્જ્વલ(-ડ) સ્ત્રી ૦ ઓજાથો (ર) ઝપટ;
 અડકટ (મૂતપ્રેતની)
 ઓજાણું (ઓ) નં દાયબે; કન્યાને પિતા
 તરફથી મળતી સંપત્તિ કે દાસદાસી (ર)
 ગરાસિયાની કન્યાને પરણીને તેણી લાવવા
 માટે જતી ખાડા સાથેની વહેંચ
 ઓજાપણું અઠકિં સકાય આનને
 ઓજાબ સ્ત્રી ૦ જુઓ ઓજા
 ઓજાલ (ઓ) પું; સ્ત્રી; નં પડદો;
 જુરખો (ર) જનાં. ૦પડ(-ર)દો પું
 સ્ત્રી-પુરુષની બેક જુડી પાડનાર પડદો
 (ર) લાજ કાઢવાનો રિવાજ
 ઓઝી સ્ત્રી ૦ કુંભાળ. -ઝો પું કુંભાર
 ઓઝોન પું [હિ.] એક વાયુ [ર. વિ.]
 ઓટ પું, સ્ત્રી ૦ [મ. અવજી] ભરતીનું બિતરી
 જતું ને (ર) એણું; પડદો (૩) પડતી [લા.]
 (૪) અં પરત, વળતું
 ઓટણું નં ઓટતું તે (ર) બખિયો. -સ્ત્રી
 સ્ત્રી-ઓટણ(ર)ઓટાઈ [જુઓ ઓટા
 ઓટલી સ્ત્રી ૦ નાનો ઓટલો. -સ્ત્રી પું
 ઓટણું સંકિં બખિયો દેવો; કપડાંની
 કિનારી અદરવાળોને સીતું (ર) ઉકાળો,
 ઘસી કે હલાવીને એકસ કરવું
 ઓટી સ્ત્રી ૦ [દે હમદાં] કમ્બર ઉપરના
 વસ્ત્રનું વાળીને બધ જેડુ કરાતું પડ
 ઓટો પું ઓટલો; બેક તરીકે વપરાય
 એવી ઘરને અડીને કરાતી ડેચી જગા
 ઓઠ (ઓ) પું [મ. બોઠ] હોઠ
 ઓઠવડું (ઓ) સંકિં બોટી વસ્ત્ર ઓઠવી

દેવી; ભૂડું ઓડતું (ર) મૂકવું; મોડવડું (૩)
 ચાંપીને ખાતું
 ઓઠમણું સંકિં જુઓ અઠિગણું
 ઓઠગિણું, ઓઠિં(-ડી) ગણું નં જુઓ
 અઠિગણું
 ઓહું (ઓ) વિં મોહું; ચાંપું (ર) નં
 પડદો; આંતરો (૩) આંતરને લીધે અધારું
 અને એકાત હોય નેવી જગા (૪) છુપાવાની
 કે આશરો લેવાની જગા (૫) ઓળો (૬)
 ડાથો; ડબકો (૭) બહાનું (૮) નમૂનો;
 બીચું (૯) ઓહું (૧૦) મહેણું
 ઓહ વિં (ર) પું [ર. હટ્ટ] (ઓહવાનું
 કામ કરનારી) એ નામની ભતનું (માણસ)
 ઓહ (ઓ) પું પવન ફેલાવો પડદો
 ઓહ (ઓહ) સ્ત્રી ૦ [ર. અવજી] બોચી;
 ગરદન.
 ઓહકાર [મ. હદ્ગાર] પું પેટનો વાયુ
 મોમાથી નીકળતાં યતો ડકાર
 ઓહણ સ્ત્રી ૦ ઓહ ભતની સ્ત્રી
 ઓહનું ઓહ (ઓ; યો) વિં કેવાનું કેવું!
 વિચિત્ર; બધું અવળું જ
 ઓહિયાં (ઓ) નં ૦ ૦ ૦ ઓહ-ઓચી
 પરના વાળ
 ઓહું નં [ર. અવજી] બેતરનો ચાડિયો
 (ર) કામચલાઉ બોટી રીને બધું કરેવું
 નકામું માણસ
 ઓહણ નં -સ્ત્રી સ્ત્રી ૦, -ણું [ર. મોહણ]
 (સ્ત્રીઓ અને છોકરીઓ) ઓહવાનું-
 પહેરવાનું એક વસ્ત્ર. -તું સંકિં શરીર
 કે માથું ઢાંકવું; શરીર કે માથા પર
 ધારણ કરવું (ર) [લા.] વહોરવું; માથે
 લેવું (૩) દેવાણું કાઢવું
 ઓહાહ પું ઓહાહવું તે; ઢાંકણ. ૦ પું સં
 કિં 'ઓહવું' તુ પ્રેરક
 ઓહો પું જુઓ ઓહાહ
 ઓણ (ઓ) અં [મ. અધના પ્રા. અટના]
 આ સાવમાં (ર) ચાલુ સમયમાં. -ણું કે
 વિં આ સાવનું
 ઓતણી સ્ત્રી ૦ ઓતવું તે (ર) ઓતવાળું

પાત્ર (૩) જોતવાની યજ્ઞ ભરતનુ કામ
(૪) ધાતુ ગાવતાની વાટી (૫) જોતવાનું
મહેનનાણુ
જોતપ્રોત વિવંસિ એન્ગીભમા પદોવાને,
એક ભીલ માથે મળી બળી ગયેલુ (૨)
તરનીન, તન્મય
જોતરગ (ઓ) પું, નં [સ ઉત્તર] જાર
સાખતો ૧૫૨૦ બાય
જોતગચીતગ નં ૫૦૦૦ ઉત્તરાક્ષા ગુની
અનેચિરાનક્ષત્રોને અતિગય તાપનોઅમય
જોતગાનુ (ઓ) (ગો) વિં [સ ઉત્તર]
ઉત્તર દિગાનુ ઉત્તર તરફનુ
જોતનુ સંકિં ધાતુનુ ભરતનુ કામ કરતુ
જોથ સીં આગરો () મદદ
જોથમીર પું 'મૂખ' અર્થ મા 'અક્ષતનો'
તેડે ૪ આવે છે, જુઓ અક્ષતમા
જોથાર (ઓ) પું બય ૨૨ સ્વપ્ન સ્વપ્નમા
પઈ જાળી ઉપર ચળે બેલુ હોથ એમ
લાગતુ [અર્થો]
જોથુ (ઓ) નં જુઓ 'જોથુ' (૨ ૩, ૪, ૫)
જોથો (ઓ) પું જોથ (૨) વચ્ચે આવતુ
તે (૩) છારો
જોન પું, નં [સ] રાવેના જોખા
જોબ્દ (ઓ) પું જુઓ ઉબ્દન
જોધ નં [મ આધમ] અડખ જાવલુ (૨)
સીં વરા કુળ (૩) વાગસો
જોધવ (ઓ) પું જુઓ બ્દવ
જોધવાડો પું [જુઓ જોધ] જોતાદ,
સતતિ [મહેતો તે
જોધાન (ઓ) નં [સ આધતિ] ગર્મ
જોધાર (ઓ) પું + ઉદ્ધાર [-રી હોદો
જોધેદાર, -રી જોધેદો જુઓ હોદેદાર,
જોપ પું [૨ બોળ, બોળિમ - પસીને
જોપડી ચળાપ દોળ (૨) સફઈ, શોભા
જોપટી સીં [સ આધતિ] અડખલ, મુશકેની
(૨) અપાવ, સતુ (૩) મુતારડ
જોપણી સીં જોપ (૨) જોપ ચળવવાનુ
જોન
જોપતુ અંકિં [જુઓ 'જોપ'] જો

(૨) સંકિં માછ ધરીને ચળમતુ કરતુ
(૩) [જોનાકાનો] દોળ ચડાવે
જોદિન સીં [૬] માર્યાવ ૦૨ પું (મોટો)
અમનદા [૨] નીનો કાપ
જોખાખા (-ગો) પું ઉખાગો, બજતવ
જોખા સીં મુશકેલી, ઉપાધિ, પીગ ૦ મણુ
(-ણી) સીં જોખાતુ તે ૦૩ અંકિં
મુશકેલી માથી-પ્રમૂતિની પીગ માથી કટવાને
વડખા મારવા (૨) અમુજાતુ, સન્વાતુ,
ઉપાધિ કે પચાતમા ચાલી પડતુ
જોમ પું [સ] વેદનો પદોતે અને પવિત્ર
ઉચ્ચાર, પ્રણવ, ં. ૦ કાં પું [સ]
જોમ, પ્રણવ (૨) જોમ એવો ઉચ્ચાર
જોગ સીં ઉગરડી, ચડસાચળી (૨) પું
[૨] પા ભીની જો
જોર (ઓ) વિં [સ અપર ના અવર] અન્ય,
બીનુ (૨) નિરાણુ, નિચિત્ર
જોર (ઓ) સીં ગર્મના રમતુ માટે તેના
ઉપર રહેતુ પાતળી ચામડીનુ ૫. (૨)
કરીને પામવા નાખતી તે
જોરડી સીં [સ અવરવ] નાનો મોરડો
-ડો પું મોટો-મુખ્ય અડ કે મોઈ પણુ
ખડ (૨) રંગી પગસાગ પછીનો ખડ [ચ]
(૩) ધર (૪) મત પુર [લા]
જોરણી સીં જોરતુ તે (૨) જોગળીનો
સમય (૩) ચાવડુ (૪) દગવાની ધરીનુ મો,
જોમા દળણુ જોરાય છે (૫) મોમા જોરતુ
-ખા ખા રતુ તે (તુચ્છકારમા) -ણુ
નં જુઓ જોગળી ૧, ૦, ૪ અર્થો (૨)
જોરવાની વસ્તુ (અનાજ, બી દત્યાદિ)
(૩) મોમા જોરવાનું ખાવાનું (તુચ્છકારમા)
જોરત (ઓ) સીં [મ] સી ખેરી
જોરતો (ઓ) પું [સ આધરવ] જોરિયો,
લડાવાની ઉમેદ
જોરવો પું લી પણુની જોમળી જોની એક
હોલી દાર કે પટ [ચ]
જોરમાઈ (ન -યુ) (ઓ) વિં [સ અપર
માત્ર પ્રા અવરમાઈ] ચાવડુ (મા કે બાળો
માટે) [કે વાસ
જોરવણી સીં જોર વા માટેની દોરી

ઓરવતું સંકિં છટુ છટુ કરીને સૂવવ
(વજ વોરે) (૨) (ખેતરને ખેતવા પોચુ
૨૨વા) પાગી પાણી (૩) પાગી જવવ, કરમોવવ
ઓરવું સંકિં - મા નાખવ દરેડો ૨૨વા
(જેમ કે ૨૨ીમા દળવાનુ અનાજ) (૨)
(ખી) વેરવા, ઓરગીથી (ખેતર) વાવવ
(૩) (રાધવામટે) દાણા ૨૨ાધામા નાખવા
(૪) મોમા નાખવ, ખાણ (૨૨૦કારમા)
ઓરશિયો પું [૨] ઓદરિમ] મુખડ
હત્યાદિ ધસનાનો ધરધર
ઓરમ પું જુઓ ઉરસ
ઓરમ પુ નં પેસ અને વરત એ ખેને
જેડનારો લાંડાનો કંકડો - ખીનો
ઓરગિયો પું જુઓ આરશિયો
ઓરાટવ સંકિં જુઓ ઓરાટવ
ઓરિયો (ઓ) પું જુઓ ઓરનો (૨)
માડા ઉપરનો ફોનો
ઓરી સોએક ચેગી રાગ(બાળકોનો પ્રાય)
ઓરું (૩) વિં નજક, પ્રારો
ઓરું પું [૪] હુમ આશા (૨) (માન
કે હોટેવની ચીજ) ખરીવા જણાવવતે
ઓરિંન.ન. પું, નં [૪] ધારાસબાની
સમતિ વગર તાત્કાલિક કરાતો કાયદો
- વાંદુકમ
ઓવપાવવ સંકિં સતાવ, ઓવવ[પ]
ઓવવ (૫) સ કિં [પ્રા મેંડર] મૂકવવ
ઓલાણ (લા) નં ઓવવ તો
ઓવાણ (નણ) (ઓ) નં [સં મેંડર]
કેસ ખેતના બજાને બેતરવાનો ઢાળ
વાગો ખાડો
ઓવાણ (લા) નં એ લાવવ તો
ઓવાફ (ઓ) સોં [મ] સતતિ (૨) છુ
ઓવં નં અવ વડ કરા
ઓવિય (ઓ) વિં સોં ઓવિયું નં સોં
ઓવિયુ (આ) વિં [મ] ઓવિયું નિખાસ,
ઉદાર (૨) બજા - ચો પું ઓવિયો
આમી (૨) ખુદાનો બંદો બમ
ઓવું (નં) વિં [કા] પેતુ ઓવું
વિં આ અને તો, કુટકળ

ઓવો (ઓ) પું [૪] જાગી ચૂલાની સાથે
જેડેનો નાનો ચૂલો
ઓવું ઓવું વિં જુઓ ઓવું મા
ઓવસિયર પું [૪] બાધમામ હંમા
દેખદેખ રાખનાર, નાના દરમળનો
ધજેરી અમદાર
ઓવારણું નં અશુભ તથા કુ ખન વારણ
કળવા માટે આરવીઈ આપવાની એકરીત
ઓવારવું સંકિં [સ અવવાર, ના બોતાર]
ઓવારણા લેવા (૨) વારી નાખવ
ઓવાવણુ [સ અવવાર, પ્રા ઓમાર] [નાક
ઉપરનું સૂતર] કળકા પર ઉતારવ
ઓવારો પું [સ અવવાર પ્રા અમાર]
કિનારો નાકવાયોનાનો ધા
ઓવાળવ સંકિં કુ ખ - સ કટનુ વારણ
કળવા થાગીમા સજની દિવેડો તથા
પેસો મૂખી માણસના માથા ઉપર ઉતારવ
(૨) આરતી ઉતારતી (૩) અપાઈ કરવ
ઓશરી (ઓ) સોં [દે આનરિવા]
અડાગી, માડવી (૨) ધનો રાડનો - પરસા
બમા જતા પહેડાનો ખુલ્લો (આગળ પૂડું
થતા ગર થતો) બાગ [માત્રા)
ઓશયો પું છાની (૨) રાડો (૨૨૦
ઓશિયાળ વિં જુઓ ઓશિયાળુ (૨)
સોં, નં આશ્રય ઉપમાર કે ગરજને
લીંચે પરાધીનતા કે દીનતા
ઓશિયાળુ વિં આશ્રય, ઉપકાર કે
નજને લીંચે પરાધીન-દખારે (૨)
સરમિદુ (૩) નં ઓશિયાળાણ
ઓશિ કળ, ઓશિગણ (ઓ) વિં
આ શરી
ઓશિગણું વિં અવ (૨) નં અવડ
જગા (૩) અવડ જગામા બાજવ જુ
ઓશિગણું નં ઉરડું [ઓશિગણું
ઓશિગણું નં (૨) નં જુઓ
ઓવધિ (-ધી) સોં [૪] જુઓ ઓવધિ
ઓષ પું [૪] દોડ
ઓષ્ઠ વિં [૪] દોડ સબધી (૨)
દોષી જેને ઉચ્ચાર થતો હાય એવું
(૫) વર્ગનો વ્યજન) [આ]

ઓસ પું; સીં [દિ.] ઝાકળ (૨) મૂગજળ
 ઓસડ નં [સં. ઘોષ] દવા (૨) ઉપાય;
 ઇલાજ [લા.]. ઓસડ નં દવાદાર.
 -ઉચું નં દવાના ગુણવાળી વનસ્પતિ
 ઓસરવું (ઓ) અંકિં [સ. અપસ, પ્રા.
 ઓમર] પાછા દહું; સંકોચાવું (૨) ઓધું
 યવું; ધરવું (૩) સુકાવું (૪) સરમાવું
 ઓસરી (ઓ) સીં જુઓ ઓસરી
 ઓસતો પું જુઓ ઓસતો
 ઓસવવું સંકિં [નુઓ ઓસામણ]
 દાહો ચરી નય એટલે વધારાનું પાણી
 નિતારી નાખવું
 ઓસવાવું અંકિં 'ઓસ(-સા)વવું'નું
 કર્મણિ (૨) (દાણા) ચડવું; બકાડ
 (૩) શોષાઈ ઓધું યવ (૪) મનમાં દુઃખ
 પામવું [લા.] (૫) સરમાવું; સંકોચાડ
 ઓસાણ(-ત) (ઓ) નં (કટોકટી
 વેળાની) હિમત; ધીરતા
 ઓસામણ નં [પ્રા. અવમાવળ] ઓસાવ-
 વાળીની કળેયું પાણી (૨) દાળના પાણીની
 એક વાની [સીં ઓય; રક્ષણ
 ઓસાર (ઓ) પું ભીંતની ભડાઈ (૨)
 ઓસાર (ઓ) પું [મ. અપસર, પ્રા. ઓમર]
 ઓસરવું-ઓધું યવું તે; સંકોચાવું તે
 (૨) પાછા દહું તે (૩) ખસેડવું, ફર
 કરવું તે (૪) બીક; નબળાઈ; પોચાપણું
 ઓસારો પું ઓસરી જેવી મોટી ખુદલી
 અડાળી [પડવ તે
 ઓસારો પું સંકોચ કે સરમથી પાછા
 ઓસાવવું અંકિં જુઓ ઓસવવું
 ઓસાંક પું જે ઉખામાને ઝાકળ પડ-
 વાનું શર યાય તે; 'ડચ પોષ્ટ' [પ. વિ.]
 ઓસિંભળું વિં (૨) નં ઓસિંભળું
 ઓસીકું(-મું) નં જુઓ ઉશીકું
 ઓસીભળું વિં (૨) નં જુઓ
 ઓસિંભળું [ખડોમાનો એક
 ઓરેટ્રેસિયા પું [દિ.] પૃથ્વીના પાંચ
 ઓદિયાં અં [૨૧૦] જુઓ ઓદિયાં
 ઓળ (ળ) સીં [દે. બોર્ની] દાર; પડિ

(૨) ઝેળી; વગં (૩) ગલી; શેરી
 ઓળ સીં ઉપસાગર અગર અખાનના
 મોં ઓળ તણાઈ આવેલો દાનવ
 ઓળ સીં [દે. બોર્ની] બેલ કે તે ઉતાર-
 વાની ચીપ
 ઓળખ સીં ઓળખાણ (૨) અટક (૩)
 ઓળખવાનું ચિહ્ન-સાધન. ઓપત્ર નં
 આ એ જ માણસ છે એવું પ્રમાણપત્ર.
 ઓપાળખ સીં ઓળખ અને પરીક્ષા;
 ઓળખાણ. ઓવું સંકિં [પ્રા. ઓટસ્કિ
 (સ. ડગલ્લિન)] ભાખવું; પિગાનવું.
 -ખાણ (ઓપાળખાણ) સીં; નં
 પિગાન; પરિચય (૨) ઓળખવાનું ચિહ્ન-
 સાધન (૩) ઓળખીતા માણસની ખાતરી
 ઓળખાવવું સંકિં 'ઓળખવું'નું પ્રેરક
 ઓળખાવું અંકિં 'ઓળખવું'નું કર્મણિ
 (૨) પરખાવું; આશ્ચર્યજનક વસ્તુ (૩)
 પ્રસિદ્ધ યવું (સારે કે ખોટું કાણું)
 ઓળખીવું ('ઓળખીવું') વિં ઓળ-
 ખાણવાળું; પરિચિત; ભગીન
 ઓળઘોળ અં માથે ફેરવીને - ઉતા-
 રીને [કા.] [ચિજવું તે
 ઓળઘોળ (ઓ; બેડ જ.) સીં ઓળવું
 ઓળઘોળ અં ઓળેઝાળે
 ઓળપટિયું વિં દીચણ વાળીને દીચણ
 અને કેળી ફરને જેમ બાંધીને બેઠેલું
 ઓળપો પું જુઓ ઓરપો, ઓળીપો
 ઓળવવું સંકિં ખોટી રીતે લઈ લેવું;
 પચાતી પાડવું (૨) છુપાવવું; સંતાડવું
 ઓળવું (ઓ) સંકિં (કેસને) કાંમકીથી
 સાર અને વ્યવસ્થિત કરવા; હોળવું.
 ઓળવું સંકિં (માણ-કેડા) ઓળીને
 ઘોણું અને કાંસકીથી સાર કરવું
 ઓળસવું સંકિં ઓળાંસવું
 ઓળંગવું સંકિં [સં. ઝર-ધ] પાર જવું;
 ઉપર ચઢને જવું; વટાવી જવું (૨) ફરી
 જવું (૩) ઉલ્લેખવું; અવગણના કરવી;
 લોપવું [ઓળંગીને જવું [ચ.]
 ઓળંગવું સંકિં [પ્રા. બોર્ન (સં. જંપ)]

ઓળખો પું [સ અવલગન, પ્રા બોલવળ]
કડિયાનું એક ઓળખ
ઓળખો પું [સ ઉપાલમ] કપકો (૨)
ફરિયાદ, રાવ (૩) મરકરી, કઠો
ઓળખ પું ખં વં લીલા ચણાના પોપગ,
પોપગ સોની એના છાંવવાની બૂડીઓ(૨)
ચણાના રોટ્ટા પોપટા [એં હારમા
ઓળખાઓળ અં હારખ ધ (૨) એક પછી
ઓળખો (ખા') પું આત્ર (ચદન ')
ઓળખાંડું સં કિં જુઓ ઓળડ
ઓળખાંમિત્ર (૦) સં કિં માલિસ કરતુ,
આનુ (૨) ખુશામત કરવી [લા]
ઓળખિયાપટ્ટી (-ટ્ટી) સીં બૂચ કે ઠાટો
બરાબર બેસાડવા આનુબાનુ વીટલી
(કપડાની) પગી

ઓળખિયુ નં ઓળ વીટાળે તે લાખો કાગળ,
ભૂગણ (૨) ટીપણ, પચાગ
ઓળખો પું ઓકળી (લી પળની) [કા]
ઓળખોળે અં સુપડે ને ટોપડે, છૂટે હાથે
ઓળખો પું ચણાના પોપગનો ચોક, ઓળખ
ઓળખો પું પગાયો (૨) સહેજ રપસા
કે સળધ [લા] (૩) રક્ષણ, આશ્રય
[કા]
ઓળખ (૦) નં [કા] પહેં નગીન ગરા
સિયાણ વહેલમા બેમીને જતી આવવી
હોય તે (૨) ઓળખ (૩) ગરાસિયાની
પરણેલી મન્યાને તેગી જતુ વહેલકુ
ઓળખાવુ (૦) અં કિં કરડાવુ, માપમાથી
આધુ પાછું થતુ (કદાં ચોમાસામા ખાટલો
ઓળખ ગયો)

ઓ

ઓ પું [સ] સંસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો
તેરમો અક્ષર-એક સ્વર
ઓચિત્ય નં [સ] ઉચિતપણુ ચોગ્યતા
ઓળખવંચ નં [સ] ઉચિતવલતા (૨) પ્રકાશ
ઓહરુકચ નં [સ] ઉત્સુકતા
ઓહારિક વિં [સ] ઉદર-પેટ સખધી
(૨) અકરાતિયુ
ઓહાર્ય નં [સ] ઉદાગતા
ઓહાસીન્ય નં [સ] ઉદાસીનતા
ઓહીઅ(-અથ) વિં [સ] ઉત્તરદિશા તરફનું
(૨) પું એ નામની જ્ઞાતિનો શ્રાવણ
ઓહત્ય નં [સ] ઉદ્ધતપણુ
ઓહોગિક વિં [સ] ઉદ્યોગને લગતુ
ઓપચારિક વિં [સ] ઉપચારને લગતુ

(૨) ઉપચાર પૂરતુ જ (સાચુ નહિ)
ઓરમ(-અથ) વિં [સ] ચોનાની પરણેલી
સોથી પેદા થયેતુ (સતાન)
ઓવધ નં [સ] ઓસડ, દરા -ધાવ્ય
નં [સ] ઓવધ + ગાવ્ય] દવાખાનુ (૨)
દવાઓનુ કારખાનુ 'ફાર્મ'સી
ઓવધિ(-ધી) સીં [સ] વનસ્પતિ (૨)
ઓસડ, દવા વપચામુત નંસૂક, કાળી
મૂસળી ગળોનુ સત્ત્વ થતાવરી અને ગોખતુ
-એ પાચ ઓવધિઓનુ મિશ્રણ
ઓષ્ઠ્ય વિં [સ] જુઓ ઓષ્ઠ્ય
ઓમ પું, નં [હ] એક અથેષ્ટ વજન
[રતનો સોજમો કે બારમો ભાગ એમ
બે ખતાનુ એ]

ક

ક પુઁ [સ] કઠયાની પહેનો વ્યજન (૨)
 (પ્રાય બદુમીદિ સમાસને અતિ અર્થ
 તદ્દિ કર્યાવગર આવે છે) । ત હિ સાત્મક
 કરેશાનુક (૩) નામ કે રિઁને લાગેના
 તદ્દિન પ્રયય-અવ્યય વાગુન બતાવે છે,
 નમામોષ । આવે છે દા ત બાન ૮૪૨ક
 ક [સ] કુનકાદુ, ગાયોચ દત્યાદિ અથ સૂચક
 પૂર્વગ ઉદાઁ મૂત કલેકુ
 ક (પ્રધાયક પૃ સાંરે બદુ લાગતા)તેના
 મર્થમા અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય
 ઉદાઁ મેક કથારેક
 કઅવમર પુઁ [સ] કુ + અમર] કવખત
 કઈ સઁ (૨) વિઁ સીઁ કુડુ સોલિગ
 ઝનકુ સીઁ ખરા ન-અરોચ્ય જતુ (૨)
 અસાધારણ કે મોસમ અમરનો સમય
 કકંડુ વિઁ [૨૪૦] ઠકગતુ (૨) ચોખ્ખુ
 અને ઇસીરાણુ (કપુ) (૩) આકરી-
 ધુલવે એવી (દાઁ)
 કકંડુ અઁ કિઁ [૨૪૦] દુડ દુ એવો
 અવાજ મરેનો (૨) દાત કકંડે એમ્લુ
 ધૂજતુ (૦) મ કંડ યાય એટલુ ઠકગતુ
 કકંડાટ પુઁ [૨૪૦] કકંડુ તે કકંડ
 એવો અવજ (૨) અઁ અમાખધ વેગ
 બેઁ (૩) એકસરખી રીતે અટક્યા વગર
 કકડી સીઁ છેક નાનો કકડો
 કકડીને અઁ સખત રીતે
 કકંડે બચકે ગાં થોડે થોડે કરીને
 કકંડો પુઁ એક બાગ દ ડો
 કકંડુ કકંડાટ(-ટો) જુઓ કણ
 કા પુ મા
 કકંડાવુ સઁ કિઁ કામર દાવવા
 કકરુ વિઁ [સ] કવર] લીસુ નહિ-કરકર
 લાગે એવુ (૨) આકરા સ્વભાવનુ [લા]
 કકના(-પા)ણુ નઁ [સ] વલકુલ] મળકળુ
 તે, કપાત (૨) ધુમરાણુ

કકળુ અઁ કિઁ મળ ત કરે, જુ પાળવો
 (૨) બમ તુ (૩) ઠકગતુ
 કકળાટ પુઁ કજિયો, નેશ રડારોળ
 (૨) ધુમરાણુ - દિયુ વિઁ મળકળા કરે -
 કરાવે ગેણુ કજિયાખોર
 કક્કાવારી સીઁ કકાનો અનુક્રમ
 કક્કો પુઁ ક અક્ષર (૨) મૂળાચરોની
 આખી યોજના (૩) કાનો દરેક અક્ષર
 લઈ બનાવેની કાળની એ મ રચના
 (૪) પ્રાથમિક જ્ઞાન [સ] ંખરો
 કકચો - પાતાતો મત કે જીત ખીજ
 પાસે સ્તીકારાવવા [પડખુ
 કક્ષ પુઁ [સ] બગન કાખ (૨) પાણુ
 કક્ષા સીઁ [સ] ઝડનો આકારમા ફર
 વાનો માર્ગ (૨) સ્થિતિ યેમી તમકો
 (૩) કેટ પડખુ (૪) કાઠડી (૫) ઓરડો,
 ખાનગી ખડ
 કખના પુઁ બગનમા થતી એક ગાડ
 કખચ પુઁ [સ] વાપ] બગવો ંગ (૨)
 મનોવિમાર (૩) વિઁ તુ, કસણુ (૪)
 કયાય બગતુ
 કગરણુ અઁ કિઁ અત્યત નીનતા હવંક
 બાજી કરવી - માતાવા કવા
 કંગો પુઁ [સ] કાકો કંગડો [પ]
 કચ પુઁ [સ] મથાના કેશ ચોટલો (૨)
 પુઁ જુદરપતિનો પુત્ર
 કચ સીઁ [સ] કચ ઉપરથી] કચચ
 કચકચ સીઁ [ચ+કચ] દ-દ- નાખી
 માયાફોડ (૨) કજિયો તકરાર ંબુ અઁ
 કિઁ કચકચ કરવી (૨) કચકચ એવો
 અવાજ થવો - ચાટ પુઁ કચકચ કરવી
 તે (૨) કચકચ એવો અવાજ થવો તે
 -ચાવણુ મ કિઁ ' કચકચતુ નુ પ્રેરક
 (૨) જોગથી મચીને બાધતુ (૩) હેર ન કરતુ
 -ચિયુ વિઁ કજિયાખોર (૨) માયાફોડિતુ

કચકડુ નં. -ટો પું કાચબાની પીકું
લાકું; કચબડું

કચબડું સંકિં જુઓ કચરું
કચકાકચકડ(-ડી, -રી) સીં કચરાઈ
જવાબ એવી સખત બીડ

કચબાકડું નં કેરીનું ગાબડું-ચીરિયું
(૨) કાચબાનું ઢાંકું

કચબાર પું જોડો; અજોડો
કચરકૂટ સીં કચરું અને કુલુ તે
(૨) મહેનત

કચરપચર વિં કાચુ કોડું
કચરવું સંકિં ચગડું (૨) છંદું (૩)
કૂટો કરવો [સખત બીડ

કચરાકચર(-ડી) સીં કચરાકચડી;
કચરાપટ્ટી (-ટ્ટી) સીં કચરો; પૂને (૨)
કચગપૂનનો ઢંગલો

કચરાપેટી સીં કચરો નાખવાની -ભેગો
કરવાની પેળી [તેજબર્યો કૂટો
કચરિયું નં કચરું તે; તેડી બીજોનો
કચરુ નં [સ કચરકું = અદું; ર. ક. વાર]
નકામો કચરો. -રો પું નકામું કેકી
દેવા જેવું તે (મૂળ, વચ્ચાં, વિષ્ણુમણ
છં) (૨) ખરાબમાં ખરાબ માણસ;
કનાર [લા] [માર્ગી

કચરો પું [ર. કચર] કાઈવ (૨) ચણતરની
કચવડું સંકિં દિવ કુખવડું (અસતોપથી)
કચવાટ પું મનનું કચવાડું તે; અસતોપ
(૨) અજમતાવ (૩) કચકચાટ; ચાપાકડું.
-ટિયું વિં કચવાટ કરનારુ -છુ નં
ચૂથાઈ જવું તે; ભેગસેગ; ખરાબી
(૨) ગમરાગ; અમૂઝણ (૩) મન કચ-
વાડું તે (૪) વણખોલાવ્યા વચમાં ભેળવ
તે. -વડું સંકિં કચરાય તેમ કરવું.
-નું અઠકિં દિલગીર થવું; મનમાં
મંજાગુ (અસતોપથી)

કચાકચ સીં જુઓ કચકચ (૨)
કાઈ વચ્ચ કપાયાનો એવો અવાજ (૩)
અં કચકચ - કપાયાબધ કપાચ એમ
કચાટ વિં જિંદી (૨) પું; સીં કચકચ

(૩) અદ (૪) કચવાટ; મૂંઝવણ. -ટિયું
વિં કચાટ કરવાની આનતવાળું
કચાલ પું જોડો ચાલ -રિવાજ (૨)
સીં ખરાબ વર્તણૂક (૩) કૂટેવ. -લો
પું કુગિવાજ

કચારો સીં કાચાપણું (૨) ન્યૂનતા
કચિયાણું નં બીડ; ગરદી
કચિયું વિં કચકચિયું
કચુંખર સીં; નં ઝીની કકડીઓ
કચકો પું ચિચુકો; આંબળીનો કગિયો
કચકડકચકડ અં [ચવં] એવો અવાજ
ચાચ તેમ

કચુંખર સીં કચુંખર
કચરો પું [સ. કર્કૂર] ડેરકચોડું
કચેરી સીં કોટ (૨) ઓફિસ; કાર્યાલય
(૩) નીવાનખાનું

કચેરી સીં ખાવાની એક બનાવટ
કચેરો પું કપૂરકાચથી જેટુ મુગધી
દ્રવ્ય (૨) જુઓ કચરો [ક કાવડી
કચોડું નં [પ્રા કચોડ] ચલાણું (૨)
કચરવ વિં કચરાઈ-છંદાઈ ગયું હોય
એવું (૨) લોટી ન નીકળ્યું હોય પણ
અદગી સખત ઈત્ત થઈ હોય એવું.
કક્ટ સીં જુઓ કચરકૂટ. ધોણું પું
પૂરેપૂરું કચરાડું-છંદાડું તે, પૂર્ણ પાચમાડી
કચચાંગચચાં નં અં વં ડાકરકેયાં
કચચું વિં કાણુ; અતુભવ વિનાનું
કચ્છ પું [સ] કોટો; લગોટ (૨)
કાચમો (૩) કિનારો; કિનારા પરનો
પ્રદેશ (૪) હમેશ જ્યાં પાણી વહે એ
દેશ (૫) પું; નં કાકિયાવાડની કિતર-
નો એ નામનો દેશ

કચ્છ પું [સ] કચ્છો
કચ્છો પું કોટો; લગોટ
કોટાટી સીં [સ કચ્છ] લગોટી (૨) એમાં
બધાનો અવયવ, અખંધ વિં લગોટ-
બધ, બ્રહ્મચારી (૨) પુરુષવાર (નાનકા).
-ટો પું કચ્છો; કાગડો (૨) કચ્છમાં
બધાનો અવયવ

कछोर(-र) न० नकाशु छोकु
 कछरी शी० लुओ कछरी
 कछरी(-ली) नु अ० कि० [कछरी] उपरथी
 राधथी दमाधु, हरी लघु, गीतराउ
 (अ गारागु)
 कछर सी० [म] मिमन (२) आदत रम
 (३) गीत (४) अशुभनी आग मिला
 कछर सी० लुओ, त० री० गगलु वि० लुओ मिमन
 कछर अ० वि० लुओ गगलु (२) मधु
 निपलने ओषु [दृ] लु, नीय
 कछर त० री० [क + गल (गन्धे)] [दृ] क
 कछर रदत सी० [म] गग + गगलु [दृ] रनो
 गग आदत (२) गीत
 कछर वे० पु० [पा] गीक प्रहारनु छेतुं
 पनाल नेनी जने तरदु ओसाय छे
 कछियाओर वि० कछि रोकरानी देववाणु
 कछियाओर वि० कछि रोकरानी देववाणु
 गीतलु करी आपनार दना (२) [तिर
 रेकारमी] वधीन (३) कछिया करानीने
 अथवा करनाराओनो मध्यस्थ जनीने
 कछाई आनार आदमी
 कछियाणु वि० कछि रो कछाई करनारु
 कछिया पु० [फा] क कास, वकशर, टटो
 कछोडु न० रवभाव इप के उभर लुओ मिमन
 असमान - अथवा नेडु (वचनवतु)
 कछर न० [म] + काय
 कछर ल० [म] गीग (२) कागल
 कछर सी० [म] गधक गने पाराउ
 गीक मिमन
 कट सी० [प] कटि, कट (२) धासनी सादडी
 कट सी० [लुओ] कटो कटो
 कट री० [स] कट [क] कट (२) पवत रीधार
 कट ग० [रव०] तरत (नेम के 'कट हर्ने)
 कट पु० [ग] काय वेतरवानी रीत (पोगाक)
 कटक न० [स] सैन्य (२) छावणी (३) लुभनो
 (४) कट, कट, क कट (५) कट (६)
 कट, पवतनी धार
 कट सी० [रव०] गीक कटलानाधो अवाज
 (२) कटक, गीट अडे ओ री टोक, कछिया

(३) ग० कटक अवाज धाय ओम
 (४) व्यनयितपणे पपु वेगधी
 -टोट(-र) पु० कटक-कटक करपीते
 -टावधुं ग० कि० (दात) कटक करवा
 -टियु वि० कटकियु (२) कन्याओर
 कटकलु वि० क० हर्ने-कटलानी नय ओउ
 कटकलु कटन० कटकोनयधु योउ धलु कछि
 (आउ ते)
 कटकियु वि० कटकलु, गद
 कटकियु न० [स] कट [ग] छापु (२) भाग गेटो
 कटकियु वि० कटक - सैन्यने लगतु - यो
 पु० सैनिक
 कटकी सी० नानो कटको-टोटो
 कटको पु० [स] कट [ग] कटको कटको पु०
 ग० उरता मोमा आने ओयो भाग
 कटकुं न० [स] कट उपरथी] नाउ लुपु
 (२) कटतु
 कटकट(-टी) सी० [लुओ] 'कट' भाग
 भारी, अथवा (२) अथवा दुरमनावर
 (३) तीन छरीदार्थ (४) लुओ कटोकी
 कटोद पु०, न० [स] ग्रीम अ कट के कोध
 बरी वकहर् (२) रोजि, गगलु कथन [दा]
 कटोदु वि० कटोदु (२) कटलानी नेउ
 ओरद (३) जगरेत (मो), अलगाभा
 लुओ (४) न० कवेगा
 कटोमलु वि० क० अगवे ओउ (२) कटो
 नय ओषु (३) कटलु
 कटोर सी० [म] कटार वतमानपत्रनु कोलम
 कटोर(-री) सी० [स] कटार ओउ जेवाउ रास
 कटोव पु० [स] पने, प्रा कट [ग] पतानी
 रमतमा अमुक पता न होना ते (२)
 कटगणी कलम करी ते (३) पतगोना
 पथे यना-करवा ते
 कटोवपु अ० कि० क० अडे ओम करउ
 कटोवपुं रा० कि० [कटलु उपरथी] कपावपु
 कटोवपु अ० कि० कट अडे
 कटोमलु न० [स] कट [ग] जान के धास
 हर्नु आसन
 कटोपु पु० [स] कायजानी पीडनु कटोपु
 दास (२) सी० पेली

કડકડ અં [૨૧૦]. ંભૂસં જુઓ કડકભૂસ
 કડ(-ઠ)જુ સીં [સ કટક] કરાડ (૨)
 કાસની કાખી (૩) આડત; લઠણ
 કડતણું નં [જુઓ કટજુ] કપાસની
 સાડીઓનો ગૂથેલો પડદો [કાટજુ]
 કડદો પું ઓજુ આપવું તે (૨) ભેગ (૩)
 કડપ પું જુઓ કરપ(૨)સીંજુઓ કડળ
 કડપજુ નં છાડને કાપી કાપીને ખેતરમાં
 થોડે થોડે અતરે ઢંગળા કરવા તે [સાડા
 કડખ સીં [સ ક-વ] જનમાજરીના સૂકા
 કડલી સીં [મ. કટકો] ટાંચનું એક ધરણું;
 કટી. -જુ નં પગનું એક ધરણું; કટલું
 કડવાટ સીં કડવો સ્વાદ (૨) લાગ ગીઓ-
 ની-સ બધની કટુતા [લા.]. -સી સીં
 કડવાપણું
 કડવી સીં એક વેલ; ગળો
 કડજું વં [સ કટકજન] એક જ રાગના
 કાળ્યની કેટલીક કડીઓનો સમુદાય
 કડજું વિં [સ. કટક] કરિયાતાના સ્વાદ
 જેવું. કટુ(૨)અપ્રિય -જેર, વધખ વિં
 જેર - વિષ જેલુ - ખૂમ કડજું
 કડવો પું કરવડો, નાળચાવાળો લોટો
 કડવો પું પાણીદારની એક જાતનો માણસ
 કડમવો પું પડળી તિયુ
 કડા પું એક જાતની રાગર - ચોખા
 કડા પું [સ. કુટવ] કટો
 કડા સીં [સ. કટાક] તળવાનું વાસણ;
 પેગી (૨) ચડું. ંઈ સીં પેગી
 કડાક અં [૨૧૦] કડાક એવો અવાજ
 કરીને
 કડાકડ અં [૨૧૦] કડાકડ એવા અવાજ
 માથે. -ડી સીં ચડસાચડસી(૨)સખત
 યોવાત્રોત્રી; મારામારી/૩ કડાકો, લાંધણ
 કડાકટ સીં માયાકટ. -ટિયું વિં માયા-
 કોડિયું; કટાળાખરેલું. -ટો પું કડાકટ
 કડાકો પું [૨૧૦] કડાક એવો મોટો
 અવાજ (૨) નકોરડો ઉપવાસ; લાંધણ
 કડાજૂડ અં ધમધોકાર
 કડાનું વિં [સ જુટ, પ્રા. કટ + નું] (કોઈને

માટે) અકિત કરાયેલું; -ને યોગ્ય; -ને
 માટેનું ઉદા. 'આ અનાજ કૂતરાના
 કડાનું છે.'

કડાખાંડ અં કડાજૂડ

કડાખીન સીં [સ કરારીની] એક નાની
 દૂધી બદ્ધ

કડા(-ઠા)યું નં મોટી કટાઈ - પેગો

કડાસન નં [સ કટાસન] દર્મનું આસનિયું;
 ધાસની ચટાઈ

કડિવાકામ નં ઘોવા ચાથવાનું કામ

કડિયાળી વિં સીં કડિયાળી (દાંડ)

કડિયું નં [જુઓ કડ = કેડ] જુઓ કેડિયું

કડિયો પું ઘોવા ચાથવાનું કામ કરનાર
 દારીગર [કરીને

કડિંગખીન અં [૨૧૦] એવો અવાજ

કડી સીં [સ કટક] આંકડી; 'દુક' (૨)

ગોળ વાળેલો તાર કે સળિયો (૩) કાનનું

એક ધરણું (૪) બેગી (૫) કવિતાનું પદ;

ચગલ (૬) ઓળ; ઢાર (૭) બાગલાની

આકડી-સાકળ. વોલેડ વિં કડી અથવા

સાકળ નોડે એવું (૨) મજબૂત ંખજી

ંખધ વિં વાગળ ધ(૨)સાકળરે ગોડેલું

કડું નં [સ. કટક] એક વનપતિ-ઓષધિ

કડું નં [સ કટવ,] ગોળ વાળેલો ધાતુનો

સળિયો, મોટી કડી (૨) ઢાંચનું એક ધરણું

કડુચું વિં કડવા જેવા સ્વાદનું

કટેટાટ અં [૨૧૦] સપાટાળ ધ

કટેધડેઅં [૨૧૦] ધમધોકાર, બહુ સારી રીતે

કટો પું [સ. કુટવ] એક વનપતિ; ઉદ-

જનનું ગાડ

કટોકટી નં ચક્રમક અને દોરીનું દેવતા

પાડવાનું એક ઓળર

કઠણ વિં જુઓ કઠણિયું (૨) સીં જુઓ

કઠણ (૩) વારી [સું] (૪) નં મસા-

લાવાળું ઓસામણ. -જિયું વિં ચોડિયું;

કટાપો કરવાના સ્વભાવવાળું. -પું

સં કિં [સ. કટ, પ્રા. કટ] ખૂબ ઉકાળવું

(૨) અં કિં કટાપો કરવો; ઊકળવું

કઠંચું વિં દંગ વગરનું; બેડાળ

કહા(૦ઈ) સીં જુઓ 'કહા'માં
 કહાપો પું ['કહુ'] ધામ (૨) કલેશ
 (૩) કહી (તિરકારમાં)
 કહામ નં થોડા અને બળદને પડોડવાનું
 ત્રિકાણ ચોકું
 કહાયું નં [સ. જાજ] મોગી કહાઈ
 કહિયલ વિં કહેડુ; ખૂમ ઉકાળેડુ
 કહી સીં [જુઓ કહુ] ખાવાની એક
 વાની. -કે પું જુઓ કહાપો ૨, ૩
 (૨) કાદો
 કહુ પું [સ.] દાણો (૨) ધણો નાનો ભાગ;
 પરમાણુ (૩) બ્રાહ્મણ કે અભ્યાસતને
 આપેલું શિક્ષાન્ત [ધા.]
 કહુ(-હુ) પ્રત્યય, કિંને લાગતા 'તે ક્રિયા
 કરનાર', તેની ટેવવાણુ' એ અર્થનું વિં
 બનાવે. ઉદા. બીકલ
 કહુક વિં કડક; જરા કાચું [શિક્ષાત
 કહુક સીં [સ. કળિક] ખાવેયો લોટ (૨)
 કહુકલુ સીં [રવં] કલકલાટ. ંહું
 અં કિં દુ ખ અથવા અસતોપને લીધે
 ગળામાંથી અરપટ અવાજ કાઢે; ઝીણુ
 રોડ. -છાટ પું કલકલહું તે
 કહુકવું અંકિં [સ. કળ] કચૂડ કચૂડ થવું
 કહુકી સીં [સ. કળિક] ચોખાનો ભગાર
 (૨) ઝીણો કલ. ંકાર વિં દાણાદાર
 કહુકિયું નં કલજના પીનુ તેલ
 કહુજ સીં [સ. કરજ] એક ઝાડ
 કહુજું નં કલજનુ બી [અનાજ
 કહુજું નં ['કહુ'] દરમાયા તરીકે અપાતું
 કહુપીઠ સીં દાણાપીઠ
 કહુખી વિં [સ. કુકુશિન] એ નામની
 એક જાતિનું (૨) પું એ જાતિનો માણસ
 કહુપટ(-ટિયું, -પા) નં [સ. કળ + પટિ]
 શિક્ષાથી ભેગુ કરેલું પરચૂરણ અનાજ.
 -તિયું વિં શિક્ષા ઉપર જીવનારું
 કહુવું અં કિં [સ. કળ] કલકલહું
 કહુમહું નં [સ. કળિક] રડું; કલસુ
 કહુસહું અં કિં દુ ખના ભેરને લીધે
 જીડકાર કરવો-યવો

કહુથયું નં જુઓ કહાતું
 કલિક પું; સીં [સ.] કલસહું (૨) કલ;
 કરચ (૩) કલક
 કલિકા સીં [સ.] છેક ઝીણો કલ; ઝીણો
 કરચ (૨) આંધણ, કપાશી [ફિડિયો
 કલિયો પું ['કલ'] અનાજ વેચનારો;
 કલ્પી સીં [સ.] જુઓ કલિકા (૨) તેલ-
 ધીમાં ફોઈ વસ્તુ તથા પછી જે ઝીણી
 બૂધી રહેછે તે. -હું નં [સ. કળ] નાનેક
 કલ-દાણો (૨) જુઓ કલિકા (૩)
 જુઓ કલ(-હુ)
 કલેર સીં [સ.] કરણ
 કલેર પું થોડા દિવસનું જ-મેલુ સાપનું
 બચ્ચું (૨) ફેટો (૩) રિયાની ધરી
 (૪) ચરખાની આંકવાળી લાટ
 કલેપતું નં જુઓ કલપ, કલપતું
 કલ સીં [અ. કળ] કલમનો કાપ
 કલકું નં [સ. કલક] ભાગ ખાંડવાનો
 લાકડાનો દસ્તો (૨) ફટકું
 કલરજોડ વિં વળગુ, છટે નહિ એવું;
 જિદી (૨) અં ઝોડની જેમ
 કલરણી સીં [સ. વર્તની] ધાતુનાં પતરા
 કાપવાની કાતર
 કલરાતું(-યું) વિંત્રાસું; ઓડું જલ. -હું
 અં કિં [સ. કલ ઉપરથી] આડું-
 ત્રાસું જડું (૨) ત્રિરુદ્ધ જડું (૩) કપાટું (૪)
 ગુરસાની નજરે ભેલું
 કલરાંશ(૦) પું આડાપાણુ; કરડ (૨) દ્રેષ
 કલસ સીં [અ. વલ] કાપાકાપી, ખૂનરેછ.
 બખાનું નં કલસ થતી હોય તે જગા-
 મકાન. બની રાત સીં મોહરમની
 આગલી રાત (૨) ખૂમ કટોકટી કે તડા-
 ભાવનો વખત, ફોઈ કામ કે સભેગને
 પહોંચી વળવા માટેની, તાકડા ઉપરની
 પૂર્વતિયારી કે તેની ધમાલ
 કલાર સીં [અ. વિનાર] અલગાર (૨) લડાઈ
 કલાલ(-બ) પું, સીં [ક+તાલ] કલિયો
 (૨) રડારોગ
 કલિપય વિં [સ.] કેટલુંક; અમુક

કલેઆમ સોં[અ.] કરા અ કુશ કે વિવેક
 વિનાની કતલ; આમ કતલ; ખૂનરેણ
 કથન નં [સ.] કહેવું તે. —ની સોં કયા;
 વાત (૨) કહેવાની રીત; કહેણી (૩)
 ક્યલી. —નીય વિં [સ.] કહેવા જેવું
 કથરોટ સોં [સ. કાઠ+વાટી] મોટો થાળ
 કથવું સંકિં [સ. વણ] કહેવું; બોલવું
 (૨) કથા-વાત કરવી (૩) ટીકા કે
 વિવેચન કરવું
 કથણવું અંકિં [સ. વુ + સ્થળ] ભતરી
 જવું (હાડકુ ઇત્યાદિ) (૨) બજડવું
 કથા સોં [સ.] વાર્તા, કહાણી (૨) ઈશ્વર
 કે ધર્મ સંબધી બામણ, કીર્તન કે
 વાર્તા કરવી તે (૩) વૃત્તાત; ચરિત્ર.
 ઠંકાર પું કયા કહેનાર (૨) વાર્તા
 બનાવનાર ઠંક નં [સ.] કથાનો ભાગ
 —હિરસો (૨) આડકથા; ઉપકથા
 કથિત વિં [સ.] કહેવું; વર્ણવેવું
 કથીર નં [સ. કક્ષાર] કહાઈ અને
 સીસાની મેજવણીથી બનેલી ધાતુ;
 જસત (૨) હલકી-તુચ્છ વસ્તુ [લા.]
 કથીરી સોં એક છવડ. —રો પું મોટી
 કથીરી
 કથોલ સોં [ક + સ્થલ] સારા લાગનો
 અબાય (૨) કથણવું તે. —લ(-લું) વિં
 (૨) કહેકાણાનું (૨) લાગ વિનાનું;
 અગવડ ભરેવું
 કથ્યાર્થ વિં કાયાના જેવા રંગનું
 કઠ [સ. વદ્] 'કુ'—ખરાબ, નિઘ એ અર્થ
 બતાવતો (નામ પૂર્વે આવતો) પૂર્વંગ.
 ઉદાં કઠરપુ
 કઠ નં [અ. કર] શરીરની બિચારી (૨)
 પ્રમાણ; વિગતાર; આકાર
 કઠન નં [સ.] મારવું તે; વધ (૨) કુખ
 કઠમ નજ [અ.] પગ (૨) પગલું; ડગલું.
 ઠંભાર વિં ચરણ ચૂમનારું (૨) નમ્ર;
 આજ્ઞાંકિત. ઠંભારી સોં ચરણ
 ચૂમવા તે (૨) હંડવત્ પ્રણામ; નમ્રકાર
 કઠમી વિં [અ. કરીમ] પ્રાચીન (૨)

પડેલા આવનાર અને ગરીબ (પારસીના
 બે વિભાગ—કઠમી ને ગદેનશાલી—માંના
 એકનું) [તે; પૂ. ૪
 કઠર સોં [અ. વદ્] ધરતી કિંમત કરવી
 કઠરજ વિં [સ. કર્થ] કન્યા (૨) પાછ
 (૩) કઠરપુ
 કઠરદાન વિં કઠર બાજે એવું; ગુણદા. —ની
 સોં કઠરદાન હોવું તે; કઠર બાજવી તે
 કઠર(—ર)વું અંકિં [કંજળવું] ઉપરથી
 બોલવાવું; બુઝાવું (નીવાનું કે દેવતાનું)
 કઠરપું વિં [સ. વદ્] કુખડું; બેડોળ
 કઠલી [સ.] (—ળી) સોં ણ. ઠનાલ(—ળી)
 સોં કેળના યરની અંદરનો સુવાળો ભાગ.
 ઠપુપ નં [સ.] કેળનું ફૂલ. ઠંલ
 (—ળી) નં કેળ. ઠવન નં કેળોનું વન;
 કેળો જ્યાં ધણી દોષ એવી જગા.
 ઠસ્તંબ પું કેળનો થાંભલો
 કંઠળ નં [સ.] એક ફૂલઝાડ; કદમ
 કંઠા અં [સ.] કચારે (૨) કોઈ સમયે;
 કદાચ. ઠચ અં દેવયોગે; રખેને (૨)
 કોઈ વાર(સંભવ બતાવવા). ઠચિત અં
 [સ.] કોઈ વખતે; કચારેક; કદી. ઠપિ
 અં [સ.] કદાચિત(૨) કોઈ દહાડો પણ;
 હરમિજ [આકૃતિવાળું] (૨) મજબૂત
 કદાવર [વા કદાવર] મોટા કદ અથવા
 કદી અં કદાપિ; કચારેય પણ (૨) કોઈક
 વેળા. ઠક અં જવરણે; કોઈક જ વાર.
 ઠંદી અં કોઈ કોઈ વાર
 કંદવા સોં [ક + દવા] શાપ
 કંદુ પું [વા. વદ્] દૂધી (૨) [લા.] ખતો;
 કંદો નરો ને મજબૂત લાકડાનો દડો
 (૩) ધોકણ
 કંદુ સોં [મ.] કરચપ ઋષિની સ્ત્રી; નાગ-
 લોકોની માતા ઠંદુમાર પું નાગ
 કંદૂપ [સ.] (—પું) વિં કુખડું; કઠરપું
 કધોટું (—ણ) વિં [ક + ધોટું, ધોણ]
 કધોણ. —ણી સોં લાખો વખત ચીજ
 ન ધોવાયી થતી એની ગાંઠ મેલભરી
 રિયતિ (ખાસ કરીને કપડાની) —ણું, —ણું,
 —વણુ વિં ધોયુ ધોવાય નહિ એટલું મેલું

કનક નં [સ.] સોનું (૨) ધન; હોલત (૩)
 ધંત્રો. ૦ફૂલ નં સોનાનું ફૂલ (૨)
 કાનનું એક ધરેણું (૩) ધંત્રાનું ફૂલ
 કનકવી સ્ત્રીં નાની પતંગ. -વેા પું પતંગ
 કનકામલ [મ.] (-ળા) પું મેરુપર્વત
 કનકગત સ્ત્રીં કનકડું તે, હેસનગતિ
 કનકપું સંકિં દુઃખ દેહું; પગવું
 કનકૂલ નં કાનનું એક ધરેણું
 કનકરત્ન નં [ર. કૈનિર] વાંસ કે ધાસની
 ચોપાની ટોપલી કે કરંડિયો (૨) શીકી
 (પડિયાની) (૩) ટિનના પતરાનો ડબ્બો
 કનાઈ પું [સ. કૃષ્ણ] + કનેયો; કંદાન [પ.]
 કનાત સ્ત્રીં [મ.] તબૂની કપડાની લીત
 (૨) નડા કપડાનો પડો
 કનિક વિં [સ.] ઉમ્મરમાં સૌથી નાનું (૨)
 સૌથી નાનું (૩) છેક ઊતરતું, હલકામા
 હલકું. -ધિકા સ્ત્રીં [સ.] ટચલી આંગળી
 (૨) વિં નાની (બહેન)
 કની. અં 'કે નહિ' એ અર્થમાં
 કને અં [સ. કળ] પાસે
 કનેયો પું [સ. કૃષ્ણ] ફૂલ; કનાઈ
 કમા સ્ત્રીં [સ. કૌ, મા. વજ] કન્યા; (ઉડવા
 માટે) પતંગના ઢૂંઢૂ અને કમાન સાથે
 બધાની હોરીની યોગના. ૦વું અંકિં
 એક બાનું નમતું રહેડું; ગિનાવું
 (પતંગનું). -ની સ્ત્રીં કન્નાની બોલી
 કરવા માટે પતંગને છેડે બોડાતી પૂછી
 (૨) નાની પતંગ
 કન્યકા સ્ત્રીં [સ.] નાની કુંવારી છેકરી
 કન્યા સ્ત્રીં નુઓ કન્ના
 કન્યા સ્ત્રીં [સ.] કુંવારી છેકરી (૨) પુત્રી
 (૩) એક રાસિ (૪) પાવંતી. ૦કાળ
 પું કુંવાગપણનો સમય (૨) કન્યાને
 પરણાવી દેવાનો સમય. ૦કુમારી સ્ત્રીં
 [સ.] હિંદુ-તાનના દક્ષિણે ઊડાની બીગર (૨)
 દુર્ગા ૦કાન નં [સ.] કન્યાને વિધિપૂર્વક
 પરણાવતી તે (૨) તે વખતે અધાતી
 પહેરામણી. ૦રાસિ વિં સોના જેવા
 ગુણવાળું; ખાચુ (૨) સ્ત્રીં એક રાસિ.

૦વિકય પું કન્યા દેવા બદલ પૈસા લેવા
 તે. ૦રાળા સ્ત્રીં છેકરીઓની નિરાળ
 કપ પું [ક.] ખાલો (૨) હરીફારના
 વિજેતાને મળતું ખાલો જેવું ધનામ
 કપ પું નમગરી, કફ [પથરનો ભૂકો
 કપચી સ્ત્રીં સડક પૂરવાનો પથર (૨)
 કપટ નં [સ.] છત્ર; પ્રપંચ. ૦રૂપ વિં
 કપી રૂપવાળું; કમાડું. ૦વેશ પું [સ.]
 નૂઠો બનાવતી વેશ; સોગ. -ટી વિં
 [સ.] કપડવાળું; કપડાનું
 કપડછાણુ વિં કપડાથી ચાળેલું (૨) કપડા-
 માં સીવી લઈ છાણમાટીથી લીધેલું (૩)
 કપડાથી ચાળેલું તે
 કપડમટ્ટી સ્ત્રીં હવા ન પેસે તે માટે,
 કપડા અને માટી વડે ડાટે મારવા કે
 કપડું લપેગી માટીનો લેપ કરવો તે
 કપડાંલતાં નં ૦બંબ ૦બંબ હેરવાનાં લગડાંલતાં
 કપડું નં [સ. કાંઈકો] કાપડ; લગડું (૨)
 પહેરવાનું લગડું-વસ્ત્ર
 કપટરું (-છું) નં છાત્ર; ઊતરું (કેરી, કંધી
 વગેરેનું) (૨) ગાબચુ; ડગણ
 કપરું વિં [વ. તખ્ત] મુરકેલ; અડું (૨)
 વસમા-કડક સ્વભાવવાળું (૩) ખાપડું;
 બારે પહોંચેલું [કિંમતનું નાણું
 કપટિકા સ્ત્રીં [સ.] કોડી (૨) છેક ૮૫૪
 કપાટ નં [સ.] કમાડ; બારણું (૨) કપાટ
 કપાતર વિં નુઓ કપાત
 કપાલ [સ.] (-ળા) નં બમરની ઉપરનો અને
 માથાના વાળની નીચેના મોઢાનો ભાગ
 (૨) જોપરી (૩) ભાગ્યલા. ૦લીપું [સ.]
 જોપરીનો દાર રાખનાર-મદદેવ; શિવ
 (૨) એક ભતનો અટોરી ખાવો-શિવ-
 ભન. -ટી વિધા સ્ત્રીં અટોરીની વિધા
 કપાશિયું વિં જેમાં કપાસનો પાક થયો
 હોય એવું. -યો પું કપાસનું બી (૨)
 પાકેલા ગૂમડા, ખીલ દર્યાદમાંથી
 નીકળેલા ગઢયેલો ફાણો
 કપાળી સ્ત્રીં (પગની) કળી, આંટણ
 કપાસ પું [સ. કાંઈક] કપાસનો ઊંડ (૨)
 બી સાથેલું ર

કપાસિયું(યો) જુઓ 'કપાસિયું'માં
 કપાસી સીં જુઓ કપાસી
 કપાળ સીં જુઓ કપાળ. ૦ફટ સીં
 માયાફોડ; મગજમારી. ૦ફટિયું. ૦ફટું
 વિં માયાફોડિયું, ૦ફટ કરતુ (૨) ધૂળી
 મગજમારી કરાવે એતુ. ૦ફટોપું કપાળફટ
 કપિ પું [સ.] વાદરો

કપિલ વિં [સ.] ઘેરા બદામી રંગનું (૨)
 પું સાખ્ય ફરિનના પ્રણેતા જાધિ
 કપિલા વિં સીં [સ.] રંગબદામી રંગની
 (૨) સીં રેરા બગમી અથવા તદન
 કાળા રંગની ગાય (૩) તદન એક
 રંગની ગાય (૪) કામરેતુ

કપિલાધરી સીં બાદરવા વફ છડ, હસ્ત
 નક્ષત્ર, વ્યતિપાત અને મગજવાર, એ
 યોગવાળો દિવસ

કપિલજ નં [સ.] તેતર (૨) ચાતક
 કપૂત પું [સ.] કુરુ ખરાબ - નામ બોળે
 એવો પુત્ર

કપૂર નં [સ.] કૌરો એવ મુગધી પદાર્થ.
 ૦કાચરી(લી) સીં એક મુગધીદાર
 મૂળિય. ૦ચીની સીં એક ઔષધિ
 (૨) ચિનાઈ સાકર. -ચિયાં નંખંબં
 કપૂરી પાન (૨) કાચી ફેરીના લાંબાં
 ચોરિયા -રી વિં કપૂરના જેવું; સફેદ
 (૨) એ નામની જાતનું (નાગરવેલનું
 પાન)

કપોટી સીં, -ટું નં પોપટી (રોટવા,
 રોટલી દત્તાદિની) (૨) પાતળી છાલ;
 ઝીણું પડ

કપોત નં [સ.] કપૂતર (૨) હોલો, ૦ની,
 -તિની, -તી સીં [સ.] કપોતની માદા
 કપોલ [સ.] -ળી પું ગાય. ૦કલિપત
 વિં પાયા વિનાનું કલ્પી દાદેલું, આકાશ-
 પુષ્પ જેવું

કપોતન પું [પો] આગેવાન, વડો-ઉપરી
 અમલદાર (૨) ટડેલ; વહાણ કે આગ-
 બોલનો ઉપરી (૩) પલટાબોલ કે કોઈ
 દુકાનો ઉપરી (જેમ કે ફિકેટનો)

કપ્પડ નં [મ.] કપરો કપડ
 કપ્પી સીં ગોડવેલી ગરગડીઓનું ચોકડું
 કંદ પું [મ.] આપુવેદ પ્રમાણે સરીરની
 ત્રણ ધાતુમાંની એક; ક્લેષ્મ (૨) ખાંસી;
 ઉધરસ (૩) ગળફો; બળબો
 કંદ પું ચક્રમકના તણખા ઝીલવાનું ક;
 નમગરી, કપ

કંદન નં [અ., દ. કોદિન] રાખને ચોરાડ-
 વાનુ લૂગડું (૨) રાખ મૂકવાની પેટી.
 -ની ફરીરતુ કંદુ, ફરીરનો વેશ (૨)
 દેશી બાયનું લાણુ પહેરણ

કંદા વિં [કા. છા] ખરા; કોધાયમાન;
 નાણુસ. ૦મરણ સીં નાણુમી, છતરાણ
 કંદોડું વિં [ક+કોડ] વિષમ, વિપરીત (૨)
 કંદગૂં મુરફેલ

કબલતગીરો પું [અ. કબ+ગા. ગિરો]
 મિલકતનો કબજો આપીને તે ઉપર બ્યાળે
 નાણા લેવાં તે

કબલિય(યા)ત સીં [અ. કબ-યાત]
 રોકાણ, અટકાવ (૨) બધકોગ, મગા-
 વરોધ; એક રોગ

કબજો પું [અ.] તાણો; હવાણો; બોગ-
 વટો (૨) કબાણ; પકર (૩) બાય વગરનું
 અથવા દેશી બાયનું બદન (૪) ચોળી

કબર સીં [અ. કબ] કથ, ઘોર (૨)
 મટું દાંડી તેના ઉપર કંદેલું ચણતર.
 ૦સ્તાન નં [ખા.] મટલ દાટવાની
 જગા

કબરી સીં [સં.] ચોટયો; વેણી

કબ'ષ પું; નં [મં.] માયા વિનાનું સરીર
 (૨) રાડુ (૩) એક રાક્ષસ

કબાણ સીં [ક+બાણ] બધો ધયો
 કબાટ પું નં વસ્તુઓ મૂકવાની ખાતા-
 વાળી એક બનાવટ

કબાડ વિં કદરુ, કુદ (૨). પું ધાસનો
 બોર (૩) નં ઇમારતી લાકડું. -રિયું
 વિં નડું અને નેરવાણું (૨) કબાડી.
 -ડી વિં કબાડાં કરનારું (૨) પું
 ઇમારતી લામ્યાનો વેપારી (૩) કલિયારો.

-કું વિં બેડોળ; કંઠં; કંઠંપુ (૨)
 નકાકું; કું, વ્યવિચારી (૩) નં તેવું કામ.
 કખાખ પું [કા.] માંસનું મૂકિયું-અગ્નિયું
 કખાખચીની સીં એક ઔષધિ
 કખાલો પું [અ.] સાકું (૨) સાટાનો કરાર
 (૩) વાયદે નાણાં આપવાના કરારથી
 કરેલી ખરીદી
 કખી અં [હિ. કમી] કખૂ; કંઠી
 કખીર વિં [અ.] મહાન, મોટું (૨) પું
 ભાટ; કવિ (૩) પ્રસિદ્ધ ભક્તકવિ
 અને જ્ઞાની. -રો પું કખીરપચીઓનું
 બડોળા મેંનું બિજાપાત્ર; કટોરો (૨)
 ઇસ્લામી ગરેહ પ્રમાણેના મહા અપરાધ
 કખીલો પું [અ.] બેરાઠાકરાં (૨) કુંબ; પરિવાર
 કખુલાવનું સંકિં, કખુલાનું અંકિં
 'કખુલવું'નું પ્રેરક ને કમંલિ
 કખૂ અં [હિ. કમૂ] કદી, કોઈ વાર
 કખૂતર નં [કા.] એક પખી. ંખાનું
 નં કખૂતરો રાખવાનું પીજડું (૨)
 નાના નાના ધણા ખાનાવાળુ એવું
 કખાટ [લા.] (૩) ગંદી જગા -રી સીં
 કખૂધ સીં કખુદિ. -ધિયું વિં કખુદિ-
 વાળુ
 કખૂલ વિં [અ.] મનુર; માન્ય. ંત સીં
 કખૂલ ને. ંતનામું નં, ંતપત્ર
 પું કખૂલાતનો લેખ, કરારનામું. ંમંતુર,
 વિં કખૂલેલુ, મનુર થયેલું -કરેલું.
 ંનું સંકિં હા પાડવી, મ્વીકારવું (૨)
 કખુલાત આપવી
 કખૂલાત, ંનામું, ંપત્ર, જુઓ 'કખૂલ'માં
 કખ [અ.] ંસ્તાન [કા.] જુઓ 'કખર'માં
 કખારાત સીં કખારાત, કંકંશા સીં
 કખો.કું વિં [ક+ખો.કું] ધેલુ ધોવાય નહિ
 એવું
 કમ વિં [કા] જો.કું (૨) ખરાબ ંઅક્કલ
 વિં જો.કી અક્કલવાળું; મૂખ' (૨) સીં
 જો.કી અક્કલ [ક પારી ખાલી
 કમકમનું અં કિં [સ. કમ્] કમનું;

કમકમાટ પું, -રી સીં કમકમનું તે;
 કમકમી (૨) તાસ (૩) જુઓ સા
 કમકમાં નં બંબંબં કમરો, ક પારી
 કમકમી સીં ક પારી (૨) સૂગ [કાંચળી
 કમખો પું [કા. કમલાલ પ-થી] કાંપું; -
 કમલરે અં [ક+મ-રો] એવો, બરબાદ
 કમલત વિં [કમ+લત] રાંડના -રાખેલી-
 ના પેટનું [-રી સીં અશક્તિ
 કમલોર વિં [કમ+લોર] કમતાકાત; કુખળ.
 કમકં પું [સ] કાચો (૨) વાસ -ઠાકું
 નં ખપાટિયુ (ખાસ કરીને વાંસનું)
 કમકાણુ નં મોટો ખટલો, રસાલો (૨)
 વાખરો; સરસામાન (૩) ઢગધડા વગરની
 કે ખાલી મોતી રચના
 કમકાચો પું બાધકામનો સારો અનુભવી
 મિત્રો; શિષી
 કમકાળ સીં ચિતાળ; કારેલું લાકડું
 કમતર વિં [કા. કમતર] વધારે જોધુ-
 ઊતરતું -રીન વિં [ખા. તરોન] સીંથી
 જોધુ-ઊતરતું
 કમતાકાત વિં કમલોર
 કમતી વિં કમ, જોધુ
 કમત નં [ક+મત] અપ્રોતિ; અભાવ
 કમનસીબ વિં દુર્ભાગી (૨) નં દુર્ભાગ્ય.
 -ખી સીં દુર્ભાગ્ય [(૨) સુદર, મજેનું
 કમનીય વિં [સ.] ચાલવા-ઇતવા થોડું
 કમખખત વિં [કા.] કમનસીબ (૨)
 ખૂં, બદમાશ -તી સીં [કા.] કમ-
 નસીબી (૨) ખૂંતા; બદમાશી
 કમખખત, -ખતી જુઓ 'કમખખત'માં
 કમર સીં [કા.] કમર કેડ
 કમરકં(-ખ) નં [સ. વર્મણ] એક ખાટું
 ફળ. -ખી સીં કમરખનું ઝાડ
 કમરપટો, કમરખંધ પું કમરે -કેડે
 બાધવાનો પટો
 કમલ નં [સ.] એક કૃષ્ણ; કમળ (૨) ગર્ભા-
 ગલન મુખ (૩) સ્ત્રીકેસરનો અગ્રભાગ;
 'રદીખા' [વ. વિ] ંત સીં લક્ષ્મી.
 ંતલું પું કમળનો રેસો. ંલ નં

પ્રસન્ન કરેલો આપણેનો કગવ; પહેરા-
મગી, રીત
કરું વિનં કકરું; મીઠી કાકરી લેતુ લાગતું
રક્તર સીંચારી ખર્ચ જ કરતુ - થવા
દેવું તે. - રિયું વિનં કર-સગ કરનારું
કેકલુ, ચાય પુનઃ કિંકરમાં ઓરું અને
નામ દેલે એવો ન્યાય
કેચલી સીં કરચેલી; કરચલી
કેલવું સં કિં ધીમે ધીમે કાતરી ખાતુ
ગરું અં કિં જુઓ કમરુ
ચ સીં છેક નાની પાતળી કકરી
ચલી સીં કોઈ મુંવાળી સાફ વસ્તુ
સગવાવાથી એમાં પછી રેખા
ચલી સીં કરચણની માગ. - હું નં,
-લો પુનઃ કિંકરિલું એક જગચર કાલુ
ચળી સીં કરચવી; કરચવી
ચાતું અં કિં કરનો પડે એમ થતું -
કપાતું; કચ કરચ ચર્ચ જતું
લો પુન સાફ ન મુંડાયાથી આગ કેલ
ની નય તે; ખૂપેરો
પોલી (-ળી) સીં કરચવી, કચળી
જ નં [અ. કર્ણ] દેવું; કલ. ૦૬૧૨ વિનં
વાદાર. - લાઉ વિનં કરને લીધેલું આજુકું
ની સીં [અ. કર્ણ કપરથી] મેરા
કેલિયુ (૨) ધુમાડિયું
મ. કા-કોતરા કાકવો ડાંગરનું
ભરગને કાકેલો દાણો
પરડેલું તે (૨) કરડતું તે; ચૂંટ
કરી છંની ખરીની પર
નો વધારો
ની દેવવાળું
કરડવાનો અવાજ)
મુખાચન (સીંચો
મે જમે છે)
મચકું ભરકું;
નુચકારમાં)
વાળીની)
છેલાર્થ;

અકકાર્થ (૩) કકકાર્થ; સર્જતાર્થ. - ૮ પું,
-૨૧ સીં કરડાપણુ [નિર્દય
કરડું વિનં. - કુલ] આકરું, સખત (૨) ૦૬૧૨;
કરડું નં સીંચોના કાનનું એક ધરેલું
કરડો પું [અ. કર્ણ] આંગળીએ ધાલવાનો
સોનારપાનો ચામળાવાળો વીલો (૨)
સોનીનું એક ચોળર
કરડું નં [અ] કારણ; હેતુ (૨) કોઈ પણ
કિયાનું સાધન (૩) કદિય (૪) કરડું તે;
કર્. ૦૬૧૨ વિનં કરનારું [૫]
કરણી સીં [અ. કર્ણ] કટુક; આચરણ (૨)
કદિયાનું એક ચોળર (૩) ચમકાર; જાડું
કરણીય વિનં [અ.] કરવા લેતુ
કરણે નં [અ] હરે તી. ગાત વિનં [અ]
હરે તીમા હેમ તેડું. ૦૬૧૨ સીં હરે-
તીમાં માય તેડવી જ મિલ્લા લેવાનું મત
કરતાર પું જુઓ કિરતાર; કર્તા
કરતાલ [અ.] (-ળી) સીં હાય વડે તાળી
પાડવી તે (૨) કાસી-લોડા, અંક
કરતાં અં - થી, યજી (દુલના સૂચવવાના
અર્થમાં)
કરડું નં - ત્ય; કર્મ
કરડું કરચલું વિનં કર્તાલતાં; મુખ્ય; આગે-
વાન, ચડણવાળું; કારભારી
કરડું (-ત) નં [અ. કર્ણ] કલ; કરચી
(૨) વર્તણૂક; આચરણ (ખરાલ)
કરચાસ પું [અ.] મન ભાગિને કર આદિ
વિભાગો કપર જાડા જાડા દેવનું સ્થાપન
કરુ તે
કરપ પું કડપ, દામ; ધાક; અકર
કરપત નં [અ] કરવત
કરપલું નં જીડળ (ભાગમાં)
કરપકલવ પું [અ.] પલે; પહેલો (૨)
હાયરૂપી પલવ (૩) કોમળ દામ. - થી
સીં હાયના - આગળીઓના શાગળી
વિચાર જાણવા - સગાવવાની વિદ્યા
(૨) હાયનો દયારો - રા દેત
કરપલું સં કિં [અ. કર્ણ] ઘોડું ઘોડું
કરડું, કાપડ કે કોરડું

કમળની પાદની ઓળી ઓળી કમળની
 દાડી (૨) ઓઠેસરનો વચનો કેસરવાળો
 બાગ, 'ગદા' ૧' [વ વિ] વપત્ર નંકમળ
 દલ વપત્રાદિ વિં કમલદલ જેવી
 આખવાળુ - ૧૧ ઓળી [સ] વિપુળી
 પત્ની લક્ષ્મી (૨) મુદરી - ૧૧ કર પું
 [સ] કમળોનો સમુદાય (૨) કમળન તળાવ
 - સરોવર - ૧૧ દિવિં, - ૧૧ દિવિં
 ઓળી [સ] કમળ જેવી મુદર આખવાળુ
 - લાપતિ પું [સ] વિપુળ - ૧૧ મન પું
 બ્રહ્મ - વિની ઓળી [સ] કમળની વે
 (૨) તેથી બરૂર તળાવ
 કમળા નં જુઓ કમ ૧ ઠંકડી ઓળી
 કમળનુ મીઠું ઠંકડાશ(-પ) પું કમળના
 દૂનો ઠંકડા વત્તુ પું જુઓ કમલતત્ત
 ઓળી ઓળી જુઓ મમલનાં વપત્ર
 ઓળી કમળ ચાલીને પૂલ કરી તે (૨)
 જેમા દેવને મસતક ચડાવાય છે એવી
 પૂલ - ૧૧, - ૧૧ પતિ, - ૧૧ મન જુઓ
 કમળા કમલપતિ કમલસન
 કમળી ઓળી [સ કામગા] એ રોગ - ૧૧
 એક રોગ (૨) વિકૃત દષ્ટિ [લા]
 કમલુ નં [સ] સન્ધારીનુ જાપાત્ર (૨)
 એક ધાનુપાત્ર (પી-સવાના કામનુ)
 કમલુ (ન) નં જુઓ કમલુ
 કમાઈ ઓળી કમાળી - ૩ વિં જુઓ મમાત્ર
 કમાઈ નં [સ વપાટ] બારણું [કમાઈ
 કમાણી ઓળી રણતર કમાઈ - ૧૧ વિં
 કમાન ઓળી [વા] મામલુ ધનુષ (૨) મામલો
 આકાર એ આમરની કોઈ પણ રચના,
 મહેરાબ (૩) ચિત્રાચાપક શુભવાળુ
 ગૂઢળુ, રિપ્રગ
 કમાય વિં [મ] સપૂર્ણ (૨) કંટક યુ
 સાઈ (૩) મુદર (૪) ઓળી ૬૬ પરાકાષ્ટા
 કમાઈ પું નપુસક, વ્યજ
 કમાવતર નં જુઓ કમાવતરના વ્યામાવિક
 ગુણ વિનાના - જો કરાતુ ધૂંડુ કરે એવા
 માળાપ
 કમાવતુ સંકિં (ચામડું) કેળવતુ સાઈ

અને સુવાળુ કરવું (૨) 'કમાતુ'નું પ્રેરક,
 કમાળી કરાવવી, રજાવતુ
 કમાળીમદાર પું [મ] જુઓ કમાળીમદાર
 કમાવુ સંકિં પેદા કરતુ રણુ
 કમિટી ઓળી [૧] સમિતિ
 કમિશન નં [૨] દલાલી, દલસાઈ (૨)
 નિયુક્ત તપાસપત્ર (૩) અખત્યાર
 નામુ સનદ (૪) અખત્યાર અધિકાર
 ઓળી ૬ પું [૧] દલાલ ૦૨ પું
 અમેજી ગમ્યનો એક અમલદાર સૂચો
 (૦) ખાસ કામ માટે નિમાયેના માળસ
 કમી વિં [વા કમ] કમ, ઓળી (૨) ઠાણ
 અધુરું (૩) ઓળી [વા] ઓળી ઠાણ
 ઓળી ૧૧ વિં ઓળી વતુ
 કમીન વિં [વા] ૯૧૧ મનનુ - ૧૧
 ઓળી [વા] ઓળી, ખો - ૧૧ વિં [વા
 કમાઈ] કમાળી, પામર, દલક
 કેસરત નં અશુભ મુદત - ૧૧ નં જુઓ
 કમુરતવાળી દિવસો
 કમોત નં અવામાવિક મોત - તિયુ
 વિં કમોતે મરેતુ (૨) કમોતે મરે તેતુ
 (૩) સાદસિક [વા]
 કમોદ ઓળી એક ભતની ડાગર - દિયુ વિં
 જેમા કમોદ પામી હોય એ (૨) કમોદનુ
 કમોસમ ઓળી કમલુ કવખત
 કમર ઓળી જુઓ કમર
 કમલુ નં [જુઓ કર] માલને કે સુવા
 વગેને આપવાની એક ગળ
 કયામત ઓળી [મ] જુઓ કયામત
 કમુ સં (૨) વિં (ઓળી કઈ) માણ, શુ
 (પ્રદવાયક)
 કર પું [સ] દાય (૨) વેદો મહેસુલ,
 બકાત (૩) લાગો (૪) કિલ્લ (૫) સદ
 (૬) જેની સદા
 કરકદિયો વિં વખતરધારી
 કરકદી ઓળી કાકડી
 કરકર ઓળી [સ કર] કીલી માંચી - રાવપું
 સંકિં કાકર કદાવવા
 કરકરિયાવર પું [કરકરિયાવર] લમ ધં

પ્રસંગે કરેલો આપલેનો કરાવ, પહેરા-
માળી, રીત
કરકરું વિં કચ્છ; જીભી કાકરી જેતુ લાગતું
કરકસર સીંજરી ખર્ચ જ કરતુ - થવા
હેતુ તે. -રિયું વિં કરકસર કરનારું
કરકરું ન્યાય પું [સ] કડમાં હાકું અને
ગામ હાલે એવો ન્યાય
કરકસર સીં કરચોળી, કરચળી
કરકસરું સં કિં ધીમે ધીમે કાવરી ખાતુ
કરકસરું અં કિં જુઓ કરકરું
કરચ સીં હેક નાની પાતળી કકડી
કરચલી સીં કોઈ સુવાળી સાફ વસ્તુ
મકોચાવાળી એમાં પડતી રેખા
કરચલી સીં કરચળી માલ -કું નં,
-લો પું [દિગ્ગજિ] એક જગત્ર પ્રાણી
કરચળી સીં કરચળી, કરચોળી
કરચાતું અં કિં કરચો પડે એમ થતુ -
કપાતુ, કરચ કરચ થઈ જતું
કરચો પું સાફ ન મૂંડાયાથી આજ કથ
ગી નય તે; ખૂપરો
કરચોલી (-ગી) સીં કરચળી, કરચળી
કરચ નં [મ. કર્મ] હેતુ, જામ. ૦૬૨ વિં
દેવાદાર -નક વિં કરચોલી રેખાજાતુક
કરચળી સીં [સ. કર્મ ૭૫૫] મેગ
પાડવાનુ કોડિયુ (૨) ધુમાડિયુ
કરક સીં [સ. કર્મ-કેવર કાડવા] ડાગરનુ
મેકવાલિયુ-અરગને કાઢેનો દાખો
કરક સીં ૭ ખ, કરકેતુ તે (૨) કરકેતુ તે, ચૂક
કરક સીં કેગા કરી ઇંની ખરીની પર
સે કડે આપાનો કરનો વધારો
કરકકરું વિં કરચળી ટેવવાનુ
કરક કરક અં [૨૪૦] (કરચળો અવાજ)
કરકપાંચમ સીં કાવણ સુપાચમ (સીઓ
કરચળી ખીચળ તે દિવસે જમે છે)
કરકરું સં કિં ૮ ખતુ, બચક બચક,
દાવથી કાપતું (૨) ખાતું (કરકકારમા)
(૩) તીમખે ખૂચતું [૩]
કરકાપી (-ગી) સીં [કરક] (લા ળીની)
વકતા, કડા; મામિકતા (૨) હેકાઈ;

અકકાઈ (૩) કકકાઈ; સર્જતાઈ. -ટ પું,
-સી સીં કરકાપણુ [નિર્દય
કરકું વિં [કુલ] આકું સખત (૨) કકોર,
કરકું નં સીઓના કાનનું એક ધરણુ
કરકો પું [સ. કર્મ] આગળાએ ધાધવાનો
સોનારપાનો આમજાવાળો વીટલો (૨)
સોનીતુ એક ઓગર
કરક નં [સ] કારણ, હેતુ (૨) કોઈ પણ
કિયાનું સાધન (૩) કદિય (૪) કરકું તે,
કર્મ. ૦૬૨ વિં કરકાપું [૫]
કરકી સીં [સ. વરગો કરક, આચરણ (૨)
કરિયાનુ એક ઓગર (૩) અમકાર, નં
કરકીય વિં [સ] કરવા જેતુ
કરક નં [સ] દયેતી ગત વિં [સ]
દયેતીમા દોષ તેતુ ૦ લિક્ષા સીં દયે-
ળામા માય તેવલી જ બિદા લેવાનુ મત
કરકાર પું જુઓ કિરકાર; કર્તા
કરકાલ [સ] (-ગી) સીં દાધ વડે લાગી
પાડવી તે (૨) કાસી-નોડા, ગાઠ
કરકાં અં - થી, થકી (તુલના સુચરવાના
અર્થમાં)
કરકું નં + ત્વ; કર્મ
કરકું કારકવું વિં કરકાં કર્તા, મુખ્ય, આગે-
વાન, સજાવવાનુ, કાગબારી
કરકક (-ત) નં [સ. કર્મ] કૃત્ય, કરકી
(૨) વર્તણુ, આચરણ (ખગબ)
કરચાસ પું [સ] મ ન બાળીને કર આદિ
વિગમે ઉપર જુદા જુદા દેવનુ સ્થાપન
કરક તે
કરક પું કરક, દામ; ધામ; અકમ
કરક નં [સ] કરકત
કરકકું નં કાક (બાકમાં)
કરકકવ પું [સ] પાને, પડોચો (૨)
દાધરૂ પાન (૩) કામળ દાધ -લી
સીં દાધના - આન તીઓના આગાથી
વિચર જાવાવત - અમજવાની વિધા
(૨) દાધનો દારો - સકેત
કરકનું સં કિં [સ. કર્મ] ચોડું ચોડું
કરકેતુ, કાપતુ કે કોરકું

કરપી સીં [કરપણ] રાપડી
 કરપી વિં [સ ૫૫૦] કન્દસ
 કરપીડન નં [સ] પાણિમણ
 કરપીણ વિં કમકમાગીતડું, નિદંય
 કરપુટ પું [સ] નમરનર માટે હાય
 જોડવા તે (૨) જોડો
 કરપ પું [અ ૬૧] જુઓ ૨૨૫
 કરખડી સીં કરી રાપગ (૨) પખીઓને
 ચાલ નામના ટીંગાનેતુ ગીધ
 કરખડરવત્ અં [સ] હાથમા રહેલા
 જોન્ની પેડે બંદોબર જાગી ગયય તેહુ
 કરખતુ સં કિં ૨૨બગ-રાપગ દેવી
 કરખ પું [સ] હાથીનુ બચ્ચુ, નાનો-
 જુવાન હાથી (૨) ૧૮ ડાટનુ બચ્ચુ
 કરખાગ પું કરપે આપનાના બાગ
 કરભાર પું [સ] કરવેરાનો ભાર-ખોલો
 કરખૂપણુ નં [સ] હાથનુ ધરેણુ (૨)
 પ્રતિ (૩) દાન
 કરમ નં [અ ૬૧] કૃત્ય (૨) કૃત્મં (૩)
 નમીન વિધાતા બના જોગ (પુંબં
 ૧૦) રાંપ્રં પાઠના મ્મના કળ, સર્જિત
 કરમ સીં [અ] જાગતા (૨) ૨૫ [અિકલ્પ
 કરમ પું [જુઓ કિરમ] કૃમિ પેટમા થતો
 કરમકથા સીં [કમં + કથા] વીત
 કરમકટો પું [કા] એક સાં કોખી
 કરમકહાણી સીં કરમયા
 કરમકૂટ સીં નકામી મહેનત માયાફોડ
 (૨) એન્ની એક વાનનુ પીજણ
 કરમજ, કરમજ જુઓ પ્રિમજ
 કરમદી સીં -દો પું [સ કરમદે] એ
 કળજા - નં ૨૨મરીનુ કળ
 કરમનડો, કરમનો (-જો) પું માથવો
 કવર (૨) જુઓ કમો [આધીન
 કરમાધરગી, કરમાધર્મી વિં ભાગ્યને
 કરમાધુ અં કિં [સ] ચીમળ તુ વિનાતુ
 કરમિયા પું જુઓ કિંગ કૃમિ
 કરમી વિં નરીબદર (૨) ધનાક્ય
 કરમો પું [સ કરમા] ની તથા જુઓ મીકુ
 નામેવા બાનનુ માવાનુ નેવેદ

કરમોહ સીં કમોહાતુ તે, લય ૨ ૦૫
 સં કિં મરડુ (૨) ૨૨મોવતુ -હાતુ
 અં કિં લયકાતુ મરડાતુ
 કરમો (૦૫) નુ સં કિં સદેજ પ્રવારી સાથે
 ભેગવતુ-મસગતુ
 કરમકું નં [સ કરમ મા ૫૫૦] નાજી
 -દો પું નાજાવાળો લોટો
 કરવત સીં, નં [સ કરવત] લાકડા વહેર
 વાનુ ગેક જોખર. -તિયો પું કર
 વતપી કામ કરનારો વહેર ના -તી
 સીંનાનું કરવત (૨) સીનીનુ જોડ જોખર
 કરવકું વિં જોડા પાંચાણુ (વધ) (૨)
 નં ખરડિયુ નાનો કુકળ
 કરવાય સીં [સ] -હુ નગતવાર ખણ
 કરધુ અં કિં [સ -] આચરણ બના
 વતુ યોગતુ, ધડતુ ઉપજવત વગેરે (૨)
 બન્ય કિં સાથે આવતા તે કિયામા
 ખીજ આનુષંગિક કિયાઓનો આવ
 ઉમેરે ઉદાં જેતુ કરતુ (૩) કિંના
 બૂતનાગનાકપની સાથે વપરાતા સાતલ્ય
 નો બાર બતાવે ઉદાં 'જોયા કરતુ.
 ૦કાંવવુ સં કિં સામોપાગ કરતુ
 (૨) કિયાથી બધી રીને પરવારતુ
 કરવો પું જુઓ કરવડો
 કરવેયો પું કરી જાણનારો કરનારો
 કરશણુ નં [સ કર્ણ] જેતી (૨) વાવેતર
 મોવ (૩) રૂ
 કરનપુટ પું નં [સ] જુઓ કરપુટ
 (૨) વચ્ચે પેડાણુ ગહે એમ હાય
 ઉપર હથ રાખવો તે
 કરક પું નં [સ] હાલપિજર (૨)
 મડ, રણ [ના]
 કરલ નં [સ] એક જા, કાણ
 કરલો પું [કા કરલ] કુવારો
 કરડંક સીં [સ] ૨૦ [૧૦] -ઉકા સીં
 નાનો કરડો -ઉકો પું ૦ ઉકો
 કરદુ વિં ૨૨ ગેક ઉદોગી
 કરો પું બંબં [સ કરક] આકાશમાથી
 પડતા કુદરતી બરફના કકડા

કરાખી સોં રીવણમાં વળખના બાગો
(જેમ કે બગલ) આગળ મુકાતી ત્રિકાણા
કાર કાપતી .

કરાડ સોં ખડક (ર) જાડા ખાડાની જાણી
કાર; બેખડ (૩) પર્વતની ખા

કરાડી સોં પર્વતની સાંકડી ને જાણી કાટ;
ખા (ર) ધરો (૩) નદીનો બેખડવાળો
કાંઠો (૪) રોનીનું એક બોમર

કરાડો પું જુઓ કરાડ ૧, ૨ (ર) ને આડા
લાકડા ઉપર વહેરવાનું લાકડું મુકાય છે તે
કરાણી પું વડાણનો નિરીક્ષક, કારકુન
કે ભંડારી

કરાખીન સોં [જુઓ] કડાખીન; બંદૂક
કરામત સોં [મ.] કારીખરી; કસખ (ર)
હિકમત; ચાતુરી (૩) બનાવટ (૪)
ચમતકાર; બદુ. -તી વિં કરામતવાણું
કરાયું (રા') નં જુઓ કરેયુ-ચાણતર
કરાય પું [મ.] કબૂલાત; કરાવ(ર)દુઃખની
શાંતિ; નિરાંત, આરામ. બદાક પું [ન. પા.
દાર] કબૂલાતનો કાગળ(ર)સુલેદગાતિની
અગ્ન, બનામું, બપત્ર નં કરાવપત્ર;
દસ્તાવેજ (ર) સધિપત્ર

કરાલ વિં [સ.] ભય કર, ખિદામણું (ર)
જમ; તીવ્ર(૩)જમુ. -સિની સોં દુર્ગાનું
એક ભય કર સ્વરૂપ(ર)ભય કર સો. -ળ
વિં કરાલ

કરાંજ સોં કરાંજું તે. બું અંકિં કાડે
કુશતાં શુદ્ધને ભેર આપવું (ર) ધણા
ભેરથી બોલવું

કરાંટું (રા') નં જુઓ કરેટું; ખરેટું
કરાંડી સોં સાડી, કપાસ, તુવેની સૂધી સોડી
કરિણી સોં [સ.] હાથણી

કરિયાણું નં ગાધીને ઘેર મળતુ બોસડ,
મસાથો વગેરે (ર) ગાધિયાટું

કરિયાતું નં [સ. કિરાત] એક ઔષધિ
કરિયાવર પું પહેરામણી, રીત

કરી પું [સ.] હાથી

કરી સોં ચરી; પથ્થ; પરદેહ(ર)અગુને

કરી અં -ને લીધે, કારણે

કરીને અં -ને લીધે, કારણે (ર) નામે
(જેમ કે દસથ કરીને એક રાખ હતો.)

કરીમ વિં [મ.] દયાળુ; હદાર

કરણુ વિં [સ.] દયાગનક; સોંકકારક.
બંધારિત સોં પ્રસારિત કાબ્યનો એક
પ્રકાર; 'એલીજ'

કરણુ સોં [સ.] દયા; અનુકંપા. બંકર
વિં [ન. બાફર] દયાનિધિ; દયાળુ

કરણાંત વિં કડુણ અતવાળુ (ર) નં
એતું વરત, 'ટ્રેન્ડી'

કરૂપ(-પુ) વિં કદરપું

કરેટું નં જુઓ ખરેટું (ર) ધીમાંની છાશ

કરેડી સોં જુઓ કળોડી

કરેટું નં જુઓ કરેટું

કરેણુ સોં [સ. વેળેજ] એક કૂલખાડ

કરેણુ(-ણુ) પું [મ.] હાથી (ર) સોં
હાથણી

કરેણો પું જુઓ કરેણ [કોધની જાળ

કરેણી સોં કળેણી, ચીસ (ર) કોધ;

કરેયું (રે') નં મોખારાની બનેમાની કોઈ
પણ એક બાળુના કરાનું કાળપડતુ ચણતર

કરો(રા') પું [સ. કર] રની બાળુની દીવાલ

કરોચણી સોં જુઓ કરચણી

કરોઠ સોં શરીરનું પાતું

કરોટું નં રાટું, આડું

કરોડ પું કોટિ; સો લાખ

કરોડ સોં [સ. વોડ] બરડાની જાણી
હાડમાળા (ર) બરડો

કરોડપતિ પું કરોડાધિપતિ

કરોડરજુ પું કરોડમાંથી પસાર થતું
જ્ઞાનતત્ત્વ દેરકું [આસામી

કરોડાધિપતિ પું કરોડ રૂપિયાનો

કરોળિયો પું [સ. કૌલિક] એક છપડું
(ર) ચામડીનો એક રાગ

કકું પું [સ.] કરચલો (ર) એક રાસિ

કકંટ(બક) પું [સ.] જુઓ કકં. બકી
સોં [મ.] કરચલાની માદા

કકંટિ(-ટી) સોં [સ.] કાકડી

કકંટી સોં કરકડી, કાકડી

કર્કટી સ્ત્રીં [મ] કરચવાની માદા

કર્કર વિં [સ.] કઠણ

કર્કરેખા સ્ત્રીં વિષુનવૃત્તની ઉતરે

૩૩' ૨૭' અક્ષાંશની ગોળ રેખા

કર્કરૂત નં કર્કરેખાનું વર્તુલ

કર્કશ વિં [સ] આકરુ (૨) કડવાઓનું

(૩) નિર્દય. —શા વિં સ્ત્રીં વઠકારી

કર્ણ પું [સ] કાન(૨)કાટખૂણ-ત્રિકોણમા

કાટખૂણાની સામેની બાહ્ય [ગ] (૩)

મુકાન (૪) કુતીનો સુખથી ચયેયો પુન.

ઠંકડુ, ઠંકડોર વિં કાનને કટ્ટ-કઠોર

લાગે એક. ઠંધાર પું [સ] મુકાની;

નેતા. ઠપટલ નં કાનનો પડદો. ઠપાલી

સ્ત્રીં [સ.] કાનની જૂ. ઠકૂલ નં કાનમા

પહેરવાનું કૂલ, સ્ત્રીઓનું એક ધરણ

કર્ણિકા સ્ત્રીં [સ] કળી, બીજકોગ (૨)

લાથીની સુઠની આણી (૩) વચ્ચી આગળી

કર્ણેન્દ્રિય સ્ત્રીં [સ] સામજવાની ઘડિય;

કાન [બીબ કાને, એમ ફરતું

કર્ણોપકર્ણ-(-ર્ણ) અં [સ] એક કાનેથી

કર્તે નં [સ] કાપરુ કે કાતરતું તે

કર્તરિપ્રયોગ પું [સ.] જેમા ક્રિયાપદ

કર્તા પ્રમાણે નતિ અને વચન લેતુ હોય

તેવો પ્રયોગ [વ્યા]

કર્તવ્ય વિં [સ] કરવા યોગ્ય(૨) નં કામ;

કર્મ(૩)ફરજ(૪)વર્તન ઠતા સ્ત્રીં [સ.].

ઠનિષ્ઠ, ઠપરાયણ વિં પોતાના કર્તવ્યો-

માં પરાયણ-મડયું રહેનાર. ઠબુદ્ધિ

સ્ત્રીં કર્તવ્યની ભાવના કે સમજ

કર્તા વિં [સ] કરનારું; બતાવનારું

(૨) પું કરનાર-બતાવનાર માણસ.

ઠબુજ પું ઉચ્ચાલકમાં આધારબિંદુ

કે રેકાથી બળ વગાડવાનો જગા મુઘીનું

અતર [પ વિ.]. ૦૨ પું કિરતાર; સદા.

ઠહર્તા(-ર્તા) પું સરજનાર અને નાશ

કર્નાર (ઈશ્વર) (૨) સર્વોપરી સત્તાધરા-

વનાર પ્રગુણ; મુખ્ય ધર્મી

કર્ણ વિં (૨) પું [સ] જુઓ કર્તા. ઠલ

નં કરવાની-રચવાની શક્તિ(૨) કર્તાપણ

કર્તવ્ય, ઠતા, ઠનિષ્ઠ, ઠપરાયણ, ઠબુદ્ધિ

જુઓ 'કર્તવ્ય'મા

કર્તા, ઠહર્તા(-ર્તા) જુઓ 'કર્તા'માં. -ર્તા

સ્ત્રીં [સ.] કર્તાનું સ્ત્રીલિંગ

કર્મ પું [સ] કાદવ; ક્રીયડ

કર્પટ નં [સ.] માપટ, કપડું (૨) ચીથડું

કર્પર નં [સ] બોપરી (૨) કલેકું; ઠીકડું

કર્પૂર નં [સ.] કપૂર

કર્મ નં [સ.] ક્રિયા, કામ (૨) પ્રવૃત્તિ,

ધ ધો ઉદાઠ વેચકર્મ (૩) આચરણ,

ધર્મકર્મ (૪) કરમ, નસીમ, પૂર્વજન્મનાં

કર્મ [લા.] (૫) કર્તવ્ય (૬) કુકર્મ; પાપ

(૭) જેની ઉપર ક્રિયા થતી હોય તે [વ્યા.].

ઠકથા સ્ત્રીં જુઓ કરમકથા. ઠકોર

(-રી) પું [સ] કામ કરનાર, કાચકર્તા

(૨) મ દૂર (૩) કારીગર (૪) સુદાર (૫)

બળદ. ઠકંઈ નં [સ.] ધર્મક્રિયાઓ

અને ધર્મકર્મોને લગતો વેદનો ભાગ

(૨) એમાં બતાવેલી ધાર્મિક ક્રિયાઓ

અને કર્મો ઠક્ષેત્ર નં [સ.] જુઓ કર્મ-

ભૂમિ. ઠચંડાળ પું [સ.] કર્મનો ચંડાળ,

અધર્મી; દુરાચારી ઠંક વિં [સ.] આદ-

નિક કર્મમાં ચુસ્ત; કર્મનિષ્ઠ (૨) બાહ્ય

આચારમાં આમલી

કર્મણિ વિં [સ.] કર્મ પ્રમાણે નતિવચન

છં લેનારું [વ્યા.]. ઠપ્રયોગ પું

જેમાં કર્મ પ્રમાણે ક્રિયાપદ નતિ અને

વચન લેતુ હોય એવો પ્રયોગ

કર્મણ્ય વિં [સ.] કુશળ (૨) નં ઉદ્યોગ

કર્મધાર્ય પું [સ.] જે તત્પ્રગુણ સમા-

સમા બનને પદો સમાનાધિકરણ હોય તે

સમાસ. ઉદા. મહારાજ [વ્યા]

કર્મનિષ્ઠ વિં [સ] કર્મકાંડમા આસ્થા-

વાળું-ચુસ્ત (૨) કર્તવ્યપરાયણ

કર્મભૂમિ સ્ત્રીં [સ] કર્મ કરવાનું ક્ષેત્ર

(૨) ધર્મકર્મ કરવાનો દેશ (ભારતવર્ષનું

એક વિશેષણ)

કર્મભીમાંસા સ્ત્રીં [સ.] કર્મની દ્વિલસૂત્રી,

કર્મ સ બ ધી વિચારણા(૨) પૂર્વભીમાંસા

કર્મયોગ પું [સં.] કર્મમાર્ગની સાધના
(૨) નસીબનો ભોગ. —ગી પું કર્મ-
યોગનો માર્ગ

કર્મવાદ પું કર્મને લગતો વાદ (૨) પ્રાર-
બ્ધવાદ; દેવવાદ. બ્ધી વિં (૨) પું
કર્મવાદમાં માનનાર

કર્મવિપાક પું [સ.] કર્મનું ફળ-પરિણામ
કર્મવીર વિં કર્તવ્ય કર્મ કરવામાં વીર-
બતાવું (૨) પું એવો માણસ [તાકડો
કર્મસંભોગ પું બાલિનો યોગ, નસીબનો
કર્મહીણ (—યું) વિં અમાગિયુ; કમનસીબ
કર્મિષ્ઠ વિં [સ.] કર્મ કરવા પર પ્રીતિ-
વાળું (૨) કાર્યકુળ

કર્મી વિં [સં.] નસીબદાર (૨) ઉદ્યોગી
કર્મેન્દ્રિય ઓં [સ.] રચૂળ કામો કરવાની
ઉદ્વિધ (ભુઓ 'ઉદ્વિધ'માં)

કર્ષ પું [સ.] એક પ્રાચીન તોડ (૨)
ખેંચાણ. ઠક વિં [સં.] ખેંચે-આકર્ષે
એવું (૨) પું ખેંચત. ૦૭૩ નં [સ.]
ખેડ; ખેતી (૨) ખેંચતાણ (૩) આકર્ષણ
કલ પું [સં.] એક અવાજ; ગુંજન (૨) કળા;
માત્રા [પિંગળ]. ઠકલ પું [સં.] પરી-
ઓનો કલરવ (૨) ગુંજનરવ (૩) કલબળ;
મનુષ્ય યા યજુપત્રીઓનો મિશ્ર ધ્વનિ

કલકલાટ પું [સં. કલ્ ઉપરથી] થોંચાટ
કલકલાણ નં ભુઓ કલકલાણ
કલકલિયો પું એક પરી
કલકો પું [સં. કલ્ ઉપરથી] ચોરજોર
કલગી ઓં [ગુફો] મુગટ અથવા મસ્તક
પર મૂકવાનો એક ગુણપાત્ર; મંજરી
(૨) ફૂલોનો ગોટા [વસ્ત્ર; બાંટ

કલગેર ઓં એક ક્રીમની રંગમી
કલભુગ પું ભુઓ કલિયુગ
કલમ નં [સ.] વટુ; પત્ની
કલદાર વિં અથેલ ચણાનું (નાણું)
કલત નં [સ.] કળી જતું-સમજતું તે
(૨) પાડવું-ઝાડવું તે (૩) ગર્ભાધાન
યથા પત્નીની અર્ધની દરઆતની રિધવિ;
'કલગોટ'

કલના ઓં [સં.] સમજણ; મહણ (૨)
આસહો (૩) વિજાન

કલપ પું [મ. વળ-મેં પર પડતા
ડાર] વાજ રંગવાની એક બનાવટ
કલપયું અઠકિંશૂરવું (૨) રડવું; કલ્પાંત કરવું
કલપયું સઠકિં [સં. વળ્ ઉપરથી] સારવું
(આજ્ઞ); મરનાર વામે પુરુષ કરવું

કલદ પું ભુઓ કલપ
કલદાત ઓં [મ.] વદાણનાં શરિમાં
જરાબર બેસાડી કથાય હવા કે પાણી
પેસી ન મહે એવું કરવાની ક્રિયા
કલબલ ઓં [સં. કલ્ ઉપરથી] વાતચીતથી
આડા થતો થોંચાટ (૨) ન સમજાય તેવું
બોલવું તે. —લાટ પું થોંચાટ

કલમ ઓં [મ., મ.] લેખણ (૨) ઠકત
(૩) ચિત્રકામની પીછી (૪) લેખન-
શક્તિ, ચીતરવાની છગ [લા.] (૫) કલમની
પેડે ત્રાંમી કાપીને રાખવાને કળાની ઝાડની
ડાળી (૧) કલિકા; લખાણમાં પડેલો
કમિક ભાગ (જેમ કે, કાયદાની કલમ)
(૭) કરારની ગરત (૮) બાધા કે રૂબિ
[લા.] ઉદાંત ત્રણ કલમ ભાણનાર.
ઠકરી વિં [કા.] લેખણ વાપરી ભણ-
નારું (૨) પું લલિયો (૩) લેખક;
કુરાળ લેખક; મુસરી. ઠકરી ઓં કલમ
વાપરતી તે; સુંદર છાત્રદાર લખાણ
કરતું તે. ઠતરાશ પું [કા.] કલમ
પડવાનો ચપ્પુ (૨) કલમ પડનાર
આદમી. ઠતસિ વિં કલમની માફક
ત્રાંસું. ઠદાન (—નિયું) નં કલમ રાખ-
વાની બૂંજાની-પેરી. ઠબ્દી ઓં કલમ-
વાર-પેંગ પાડીને કરેલુ ચોંટાણ લખાણ
(૨) રાંચ; જમી (૩) જમ કરેલી વસ્તુ-
ઓની ચાવી (૪) કોઈ પણ બાગની
બ્યવરગા કે કામકાજનુ ચોરણ બતાવતી
તપસીય (૫) કાલકગર. ઠવાર અં
દરેક કલમ-ફકરાના કમરી કે તે પ્રમાણે
કલમી પું [મ. વળ્ ઉપરથી] એક ભગના
ચોખા (૨) વિં કલમ દરીને ઉઠારેલું (અડ)

કલભી, ૦ન સ્ત્રીં વહાણની ડાવકાડી;
 નાનો મઢ
 કલમેશરીફ પું ૦ જુઓ કલામેશરીફ
 કલમો પું [મ.] કુરાનનું મૂળ સૂત્ર-દ્ર-
 માન; ઇસ્લામનું દીક્ષાવાક્ય
 કલરવ પું [સ.] મધુર ધ્વનિ (ખાસ
 ફરીને પખીઓનો)
 કલરોળ પું ૦ ઘોસાટ; મોટો કલબલાટ
 (૨) કલરવ; મધુર અવાજનો સમુદાય
 કલવણું સં ૦ કિં ખીજવણું
 કલવો પું [સ. કલ્પવત્, પ્રા. કલ્પવત્]
 કવય; કળિયો (૨) પરણવા આવેલા
 વરને ધાર્યતા પહેલા કન્યાપક્ષ તરફથી
 મોકલાનો કાચો કસાર-ખાવાનું
 કલશ પું [સ.] કળશ; લોટો (૨) દેરા
 ઉપર મુકાવ ધરાના આકારનું ધાતુ કે
 ઊતુ શિખર-ટોચ [મધુર શીર
 કલશીર પું [સ. કલ+પા. શીર] કલરવ;
 કલક પું [સ.] કળિયો; કંકાસ; લડાઈ
 કલકેસ પું [સ.] હસ
 કલકે નં [મં.] ડાઁ, લાંછન (૨) આળ.
 -કિત વિં [સ.] કલ કવાણું; કલક
 પામેલું. -કિની સ્ત્રીં [સ.] કલકવાળી.
 -કી વિં ૦ કવ કવાણું (૨) પું ચદ્ર
 કલકી(-ગી) પું [સ. કલ્પી] જુઓ કલકી
 કલકર પું [મ.] એક ભતનો ફૂંદર (૨)
 નિરપૂર્ણ માણસ (૩) મહારી (૪) વર્ણ-
 સંકર આત્મી
 કલા સ્ત્રીં [સ.] કૌઈ પણ વસ્તુનો એક ભાગ
 (૨) ચદ્રનો સોગમો ભાગ (૩) 'મિનિટ';
 ઉશ્ચોનો સાકમો ભાગ [મ.] (૪) કાવમાન
 (ખ) કુક્કિ; હિકમત (૬) દુત્તર; કસબ (૭)
 સોદ્યયુક્ત રચના કે તેવી હિકમત
 કલાર્થ સ્ત્રીં [સ. કલાવી] કાણીથી કાંડા
 નેટવો હાથ.
 કલાર્થ સ્ત્રીં [મ.] એક ધાતુ (૨) વાસણ
 પર ચડાવાનું કલાર્થનું પદ. ૦ગરો,
 ૦વાળો પું વાસણની કલાર્થ કરનારો
 કલાકે પું ૬૦ મિનિટ નેટલો સમય.

૦રીરી સ્ત્રીં રેતી ગરવા પરથી સમય
 નેવાની ગીગીનું ચંત્ર .
 કલાકાર પું [સ.] કલાયુક્ત રચના કરનારો
 પુરુષ (કવિ, ચિત્રકાર ઇં)
 કલાકીશલ્ય નં ૦ કળાની આવડત (૨)
 દુત્તરકલોગની આવડત [જુઓ કલેહું
 કલાડી (લા') સ્ત્રીં નાનું કલાહું. -હું નં
 કલાધર પું [સ.] મોર(૨)ચંદ્ર(૩)કલાકાર
 કલાપ પું [સ.] સમૂહ(૨)મોરનાં પીંછાંનો
 સમૂહ (૩) ભાથો (તીરનો) (૪) ધરેલું
 (૫) મ્યાન (૬) ચદ્ર
 કલાપી પું [સ.] મોર
 કલાપીટ સ્ત્રીં [સ. કલ + પીટ (પીટકું)]
 શોરબકાર (૨) રડાદોળ
 કલાફૂલ નં ૦ ફાનનું એક ધરેલું
 કલાભો પું [મ. કુલાત્તો] બાથનો કાપ(૨)
 જે છેડા સાધવા વચ્ચે નખાતી લોઢાની કડી
 કલાભવન નં ૦ દુત્તરકળાની રાણા
 કલામ સ્ત્રીં [મ.] વાણી; વાક્ય; રાખ્દ
 (૨) કડી; ફકરો (૩) લખાણ
 કલામેશરીફ પું [પા.] કુરાન
 કલાર (લા') પું; નં ૦ (જેમ કે બોડિયો
 કલાર) એક વનસ્પતિ [દુકાનદાર
 કલાલ પું [સ. વલ્લવાટ, પ્રા. વલ્લ] દારનો
 કલાવતી વિં સ્ત્રીં [સ.] કળા કાતિવાળી
 (૨) નૃત્યાદિ કળાભણનારી (૩) સ્ત્રીં ૦ વીણા
 કલાવણું, (૦પટાવણું) સં ૦ કિં કળથી
 સમજવણું
 કલાવતી વિં સ્ત્રીં ૦ નૃત્યાદિ કલા ભણનારી
 કલાવાન વિં [સ.] કળા ભણનારું;
 કળાવાણું (૨) પું ચંદ્ર
 કલાવિધાન નં ૦ કલાનું સજ્જન-રચના
 કલાવિધાયક વિં પું ૦ કલાવિધાન કરનારું
 કલાંકલાં અં ૦ સપણું ખાંડેલું દોષ એમ
 કલાંકે વિં લાંક; તોફાની અને હુમ્મય
 કલાંડી સ્ત્રીં ૦ પાસળી (૨) પાસુ; કરોડી
 કલિ પું [સ.] ટટો (૨) કુદ (૩) કળિયુગ
 (૪) કળિયુગનો અધિષ્ઠાતા પુરુષ-અસુર
 (૫) પાપની કુદ્ધિ [લા.]

કલિકા સોં [સ] આખખીનેયુ કૂલ, કળી
કલિકાલ(-ળા) પું કળિયુખનો સમય
કલિયુગ પું [સ] ચાર યુગમાંનો છેલ્લો
યુગ, અધર્મનો સમય (જુઓ યુગ)

કલિગ નં [સ] પ્રાચીન ભારતનો એક
પ્રાત, ઓરિસા [તડમૂચ

કલિગડ(-કું) નં [સ કલિંગ] કલિંગકુ,
કલિંગ પું [સ] એક પર્વત જેમાંથી
મનિદી-ચમુના નીકળે છે [પાપી

કલુપિત વિં [સ] કાલવાણી, મનિન (૨)
કલેકકર પું [ક] જિલ્લાનો વડો મહેસૂલી
અમરદાર

કલેજુ નં [સ કાલેજ, પ્રા કાલિજ] પિત
કલ્પન કરનારો અને શિરાગોમાનુ લોહી
સાફ કરનારો એક મોટો માસુય અવચવ,
માનુ (૨) હૃદય [યા]

કલેડી સોં [ક કાલદગી] નાનું કલેકું
-કું નં કાલ્યા શેખવાની માલીની તરી

કલેવર નં [સ] શરીર, યોગિયુ

કલેકું પું [સ] ઝીજનો ચદ્રમા

કલેલ પું જુઓ કલ્યોલ

કલક પું [સ] વાગીને બનાવેલો લોહો, લૂગરી
(ઓપધ વગેરેની) [કલ્યો અવતાર

કલિક(-કી) પું [સ] વિજીનો ક્ષયો અને

કલપ પું [સ] મક્કાનો અક દલાડો અર્પાત

૪,૩૨૦,૦૦૦,૦૦૦ વર્ષોનો સમય (૨)

ધર્મકર્મનો વિધિ (૩) આચાર(૪) એક

વેદાન, જેમાં યજ્ઞક્રિયા હયાદિનો ઉપદેશ

છ (૫) ઔષધપ્રયોગ (૬) ગળદને અતે

જેવ, સદ્ગતના અર્પમા (કલાં દ્રીપદ્ય)

કલપતરુ, કલપદ્રુમ નં [સ] નીચે જેસનાર

જેનો સુકલપ કરે તે વસ્તુ આપનારું

સ્વર્ગમાનુ એક કાલ્પનિક ઝાડ

કલપના સોં [સ] નવુ ચિતરી કે કલ્પનની

કાલ્પાની રાક્ષિ (૨) પાનજા, ખસાલ

(૩) તરંગ, જુને ંસૂદિ સોં કલ્પનાની

સૃષ્ટિ, મનોગામ્ય

કલ્પલતા સોં [વ] જુઓ કલ્પતરુ

કલ્પર્ણ સં કિં -લ્પના કરી

કલ્પજૂક્ષ નં [સ] જુઓ કલ્પતરુ

કલ્પાંત પું [સ] કલ્પનો અંત, જગતનો

પ્રવચકાળ (૨) નં રક્ષાકાળ, અતિગમ્ય

રડવુ-શોક કરવો તે

કલિપત વિં [સ] કલ્પેકુ (૨) જોડી કાલેકુ,

ખોટું (૩) નં કલ્પેય વસ્તુ

કલ્પમય પું, નં [સ] મેન, કાળાશ (૨) પાપ

કલ્પમેશરીફ પું [મ. કાલમેશરીન] કરાન,

કલ્પમેશરીફ

કલ્પાણુ નં [સ] સુખ, આખાદી (૨) દેવ,

કલ્પાંત ંકારી વિં કલ્પાણુ કરે એક

-પૂડી સોં [સ] કલ્પાણુ કરનારી દેવી

(૨) સોમાગ્યવતી સો

કલ્પી સોં નાનો કલ્પો (૨) દ્વાધની

આગળીઓ વડે (ધોનિયા કે સાગ જેવા

કપડાની) કરાવી ગઈ

કલ્પી સોં [કલ્પી] હાથના કાડાનુ એક

ધરેલું -કલ્પું નં સોના પગનુ જે - ધરેલું

કલ્પો પું હાથમાં માય ઓળો જથો

કલ્પોલ પું [સ] મોજી, ઘોડો (૨) આનંદ,

આનંદથી ભિભગતુ તે ંજુ અં કિં

કલ્પોલ કરવો

કલ્પહાર નં જુઓ કલ્પહાર

કલ્પ અં [સ વદા] + કથારે

કલ્પભત પું, સોં અસોન્ન સમય

કલ્પ્ય નં [સ] બખત (૨) તાલીજ,

(૩) મૂંજોળથી શરીરનુ રક્ષક કળો

મનાનો મત

કલ્પ્ય સોં [સ કલ્પિત્વ] એક વનગપતિ,

કૌવચ -કું નં કલ્પનુ બીજ

કલ્પ્ય મં [પ્રા] જુઓ કાણ, ક્યુ [પ]

કલ્પન નં [સ] લલિતા કરી તે (૨)

લલિતા -ચિત્રી સોં સો કલિ

કલ્પ નં [ક] પરમીટિયુ

કલ્પર્ણ વિં વાડુ, તીલક મટ (વચન)

કલ્પાવલુ સં કિં કલ્પકું-કાલર -૨૩,

દેરાન કરડ

કલ્પર્ગ પું ક, ખ, ગ ધ ઙ એ પાંચ અક્ષરો

કલ્પક પું [પ] કોળિયો, માસ

કવણું નં નળિયું (૨) મોભારિયું
કવણું સં કિં [સં. કવ] કવિતા કરવી
(૨) સ્તુતિ ગાવી (૩) વણ્ણવણું
કવણ પું ન્હુઓ કવણ; કોળિયો
કવા પું પ્રતિજ્ઞ પવન (૨) પ્રતિજ્ઞ સંભોગ.

૦ પેસવો = (ગરીર) બગડવું

કવાણ નં [ક + વાન] ખોડખાંપણ; લાંછન.

—ણું વિં કવાણવાણ (૨) નં ખોડખાપણ

કવાળ પું કલાલ, માસનુ ભળિયુ — મૂઠિયુ

કવાયત સ્ત્રીં [અ. વત્તાર] ડૂલ; લશ્કરી

તાલીમ; પરેડ (૨) તાલીમ. —તી વિં

કવાયત પામેલું

કવારે અં અશુભ દિવસે કે સમયે

કવાલ પું ન્હુઓ કવાલ. —લી સ્ત્રીં ગજલ

કવાણું અંકિં શરીરમાં કવા પેસવો; શરીર

બગડવું (૨) કથળવું (૩) વચ્છી જવું (૪)

વગોવાણું [મેજવણીનું] પેચ

કવાસ સ્ત્રીં જવ, મધ અને મીઠાની

કેવિ પું [સં.] કાચ—કવિતા કરનાર (૨) માટ.

૦ ત નં એક ભતની કવિતા (મનહર છંદ).

૦ તા સ્ત્રીં [સં.] કાચ (૨) પદબંધ (૩)

કાચનો ગુણ. ૦ ત નં [સં.] કાચ રચવાની

શક્તિ (૨) કવિપણું (૩) કાચનો ગુણ.

૦ વર પું શ્રેષ્ઠ—ઉત્તમ કવિ. —નીશ્વર

[+ ફર], —વીંદ્ર [+ ફર] પું સૌથી

મોટો કવિ

કવેણુ નં અપ્રિય વેણ; અપરાધ

કવેળા સ્ત્રીં કવણત

કંચ નં [સં.] પિતૃને આપેલ પિંડ, મોજન છં

કંવાલ પું [અ.] કવાલી આનારો. —લી

સ્ત્રીં ન્હુઓ કવાલી

કશ સ્ત્રીં, ૦ણુ નં [સં. કશ] અગરખુ,

બી વગેરે બીડવાની નાની દોરી હોય

છે તે (બટનને બદલે)

કશાલો પું અચો, બીડ (જેમ કે, ધરમાં

કામનો કશાલો બહુ પડે છે)

કશીદો પું ઈ. અથવા નળિયાને ખૂન

તપવીને તેના રમ્ભો બનાવેલો ક્રોટો

કશીદો પું [અ.] જરીનું ભરતકામ

કશું સં (૨) વિંડોઈ; કાઈ (અનિશ્ચિતાઈ) કે

૦ કે સં (૨) વિંડોઈ; કાઈ કે

કશમલ વિં [સં.] ખરાબ; મંદુ (૨) નામોશી-

બરેલું (૩) નં પાપ (૪) દુઃખ; ઉદાસીનતા

કશય પું [સં.] કાચો; કશય (૨) એક

ઋષિ (દેવો, દાનવો છંના પિતા)

કષણી સ્ત્રીં [સં. કણ] કસોટી (૨) કસોટીની

વેળા; આપત્તિ (૩) પેસા બરવાની

લાખી, કેડે બધાય એવી કાચળી

કષાય વિં [સં.] ન્હુઓ કષાયિત (૨) પું

કાવો; ઉકાળો (૩) વરો સ્વાદ (૪) ગેરુવો

—ભગવો રંગ (૫) કાટ; મેલ; કાલપ (૬)

પાપ (૭) ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ

એ ચારમાંનું કાઈ પણ [જેન]. —ચિત્ત વિં

[સં.] રંગેલું; રંગવાળું થયેલું (૨) ભગવું (૩)

કસાણું; ખેત્વાદ (૪) કષાય—વિકારવાળું

કષ્ટ નં [સં.] મહેનત; શ્રમ (૨) દુઃખ; સંતાપ

૦ મદ વિં કષ્ટ આપે એવું. ૦ સદૃશ્ય વિં

[સં.] કષ્ટથી સધાય એવું. —ટાણું અંકિં

દુઃખ પામવું; પીડાવું (૨) પ્રસવની પીડ

—વેણ આવવી. —છિ સ્ત્રીં [સં.] ન્હુઓ કષ્ટ

કષ્ટો સ્ત્રીં લેણા પેટ આપવાનો ઉપનો

કસ પું [સં.] કસોટી ઉપરથી નક્કો કરેલો

. સોનારપાના ભાવનો આંક (૨) કસોટી

કસ પું [ફા. કર્ણાદન] સાર; માલ; સત્વ

(૨) બળ; નેર

કસ સ્ત્રીં ન્હુઓ કસ

કસકસ સ્ત્રીં ખૂન કરીને બાંધવાથી થતો

અવાજ. ૦ણું વિં ખૂન ખેચીને બાંધેલું

(૨) પરાણે ખરાબર ખેસવું થતું ૦ણું અં

કિં ખૂન ખેચાવું (૨) પરાણે બધાં ખેસવું

થતું (૩) સંકિં ખૂન ખેચીને બાંધવું

કસકાગળ પું રાસાયનિક પ્રક્રિયા દેખા

ડનાર કાગળ; 'ટેરરપેપર' [ર. વિ.]

કસડિયો પું એકના સવાયા કરનારો—

માલ ધરાણે લઈ પેસા ધીરનારો આદમી

કસણુ નં [ન્હુઓ કશણ] કસ

કસણુ સ્ત્રીં ન્હુઓ કષગી

કસણુણું સંકિં [સં વળગ] ચોળા મસળીને

એક કરવું; ગૂદણ; કેળવવું

કસણી સ્ત્રીં [સં.કામ] નાનાં છાકરાંને થનો
 કક કે આસનો એક રોગ
 કસણી સ્ત્રીં જુઓ કધણી [રહેતું
 કસણું. વિં પરાણે બેસતું થતું (૨) ઓહું
 કસનળી સ્ત્રીં કસ કાઢવા વપરાતી શીશી
 જેવી નળી; 'ટેસ્ટ ટ્યૂબ' [૨. વિ]
 કસખ પું બરતકામ, વણાટમાં વપરાનો
 સોનારૂપાનો બારીક તાર
 કસખ પું [અ. કલ્પ] ધ ધો; રોજગાર; કામ
 (૨) હુનર; કળા; કારીગરી (૩) કળાકૃશળતા;
 નિપુણતા. ઓર પું પોતાનો હુનર
 બીજાને ન દેખાડે એ; આવડ સંતાડનાર
 આદમી (૨) ધંધામાં કગારો વિશ્યા
 કસખણ, કસખાતણ સ્ત્રીં ['કસબો']
 કસખાતી વિં [કા.] કસખામાં રહેનારુ
 (૨) મુસલમાનોની વધુ વસ્તીવાળું
 કસખી વિં કળાકૃગળ; નિપુણ (૨) કસખ-
 વાળું (૩) પું કારીગર
 કસખો પું [અ.] મુસલમાનોની વિશેષ
 વસ્તીવાળું ગામ (૨) મોટું ગામ (૩) ગામનો
 મુસલમાનવાડો
 કસમ પું ૫૦ વ૦ [અ.] સોગળ. ૦નામું
 ન૦ સોગળનામું; 'એફિટેવિટ'
 કસમોડા પું ૫૦ વ૦ [કસણું + મોડણ]
 અંગ મરોડવાના હકાંટા આવવા તે (૨)
 પ્રસવ વખતનું શરીરનું દુખનું ને આંકડી
 -વેણી આવવી તે. ૦ધું અં કિં
 કસમોડા ખાવા
 કસર સ્ત્રીં [અ. કલ્પ] ધટ; ખોટ (૨) કચારા;
 અપૂર્ણતા (૩) ખામી; કચૂર (૪) કરકસર
 (૫) નુકસાન
 કસરત [અ. કલ્પ] સ્ત્રીં બ્યાયામ (૨)
 અભ્યાસ -ખાન વિં કસરતની; કસરતના
 શોખવાળું. -શાળી સ્ત્રીં બ્યાયામશાળી.
 -તિયું, -તી વિં કસરત કરનારું
 કસરણું ['કસર'] અં કિં તાવ આવે
 એવું વાગતું
 કસવાદ નં ધાણીમાંનું આંધાવાળું ચોકું,
 જેમાં ઘઉંને તેલ બહાર આવે છે

કસવાટો પું હળપૂળીને ચવડામાં બરાબર
 બેસાડવા માટે વપરાતી લાકડાની લાંબી
 મેખ -કાચર
 કસવાણ સ્ત્રીં [ક+સવાણ] માંદગી; બેચેની
 કસણું સંકિં [કા. કર્ણાવન] ખૂબ ખેંચતું;
 સખત બાંધતું
 કસણું સંકિં [સં. કવ] કસોડી કરવી;
 અજમાવતું (૨) મહેનત આપવી; રગણું
 (૩) પીટણું; સતાવતું (૪) ઓહું આપવાનો
 પ્રયત્ન કરવો
 કસાર્ધ પું [અ. કલ્પાવ] પશુઓને મારીને
 તેમનું માંસ વેચવાનો ધંધો કરનાર;
 ખાટકી (૨) ગળકટ્ટો; ખૂની
 કસાકસ(-સી) સ્ત્રીં ંસાકસી
 કસાણું વિં [સં. કવોય] કાટના સ્વાદવાળું;
 કટાણું; બેસ્વાદ. -ચેણું વિં કટાયેણું
 કસાયેણું વિં ['કસાણું'] પલોટાયેણું અનુભવી
 કસાણું અંકિં અનુભવથી કે પરિશ્રમથી
 ધરાણું
 કસાદિ પું જુઓ કશીદો (બેડમો)
 કસાદિ પું [અ.] કાબ્યનો એક પ્રકાર, સ્તુતિ-
 પ્રશંસા કરવાને માટે લખાયેલું કાબ્ય
 કસુતર(-રુ) વિં સુતર નદિ એવું; મુરદેહ
 (૨) બગડી ગયેલું (૩) આડું; વાંકું
 કસુવાણ સ્ત્રીં જુઓ કસવાણ
 કસુવાવડ સ્ત્રીં [ક+સુવાવડ] ગમનું તેના
 નિયત સમય પહેલા ગરી જતું તે
 કમુંબગર પું કમુંબાનો રંગ ચડાવનાર
 કમુંબસ(-ણું) વિં કમુંબાના રંગનું; લાલ
 કમુંબી વિં [સં. કમુંબ] કમુંબલ (૨) સ્ત્રીં
 કમુંબાના કૂલનો રંગ
 કમુંબો પું [સં. કમુંબ] એક વનરપતિ
 (૨) એના કૂલમાથી નીકળેના રંગ (૩) એ
 રંગનું કપડું (૪) પાણીમાં ઘેળેલું અરીણ
 કે તે મિલે થનો મેળાવડો (જેવા કે, અમુક
 જ્ઞાતિમાં લક્ષણો)
 કચૂર સ્ત્રીં [અ.] ખામી; બલચૂક; વાંકગુનો
 કસુંબગર, કસુંબડ (-ણું), કસુંબી,
 કસુંબો જુઓ કમુંબગર, કમુંબલ,
 કમુંબી, કમુંબો

કસોળ(-ળુ) વિં [ક+સોળ] બગા
ગેતુ સુતર

કસોટી સોં[સ વપરિકા] સોનાનો ઝસ
જોવાની પથરી (૨) સ કાંવાની રીત

પરખ (૩) કડક તપાસ-પરીક્ષા

કસ્તર નં [ક વમટ] તપુખતુ, રજ કચરો

કસ્તર [સ કર્તાર = નાઈ] ક સારા તોડો

રાધવાના વાસણને જે લેપ કરે છે તે

કસ્તી સોં [કા] પારસીની જનેઈ કે તે

દેવાનો સરકાર

કસ્તુરિકા ંમુગ [સ] જુઓ કસ્તુરિકા મા

કસ્તૂરિકા કસ્તૂરી [સ] અમુક ભતના

દરજાના રૂઠામાંથી મળેા એક મુગધી

પાંચ મુગમ ંમુગ પુંજેના રૂઠામાંથી

કસ્તૂરી મળે છે તે દરજ

કસ્મન નં (૨) વિં [સ] જુઓ કસ્મન

કહાણી (ક) સોં[સ વ્યાનક પ્રા વહાણ] વાતા

ફતકયા (૨) કહેવત

કહાન(-નો) (ક) પું[સ વળા] કૃષ્ણ

કહાર પું [ક કાઠાર] ભોઈ, મ્યાનો-

પાખી ડાચકનારો

કહાવતુ સંકિં [સ કવય પ્રા વહાણ]

કહેવતુ પ્રેર સદેશો મોકલવો

કહી અં [પ્રા કહિ કહિ] કયા કરેડે માં

(પ્રશ્નાર્થક) ંક અં કયાક ંકહી

અં મેલે મથળે કયાક કયા

કહેણુ (ક) નં મહેરગાનતુ તે સદેશો

(૨) હુકમ(૩) વે । વચન(૪) નેહુ, નોતહુ

જુહી સોં મહેવત(૨) મહેતુ તે કહેવાની

રીત (૩) મહાણી (૪) લોકાપવાદ દોષ

નયુ નં મહેણ [પરાદ

કહેની સોં કહેનત(૨) કહાણી (૩) લોકા

કહેવડાવતુ (ક) સંકિં કહાવતુ (૨)

‘કહેવતુ પ્રેરક

કહેવત (ક) સોં લોકોમિતિ (૨) દશાત

વહાદર । (૩) કહાણો (૪) હેરમાભણ

કહેનરામ(-વ)ણુ (ક) નં મહેરાપણ દોષ

કહેવરાવતુ સંકિં જુઓ કહેવડાવતુ

કહેવાપણુ નં મહેતુ પડે એવું હોતુ તે ખામી

કહેણુ (ક) સંકિં [સ કવ, પ્રા વહા] મોદન
જગાનતુ (૨) સમજાવતુ (૩) ગિનામત
આપણી(૪) આજ્ઞા મરી(૫) કપડો આપવો
(૬) નામ આપતુ

કહ્યામત વિં મહુ કરે એવું આજ્ઞામિત

કહ્યુ નં મહેતુ તે વચન શિખામજ

કહેવાર નં [સ] ધોણુ કમળ મ દાર

કળા સોં પેગી વગેરેને જડેતુ ચત્ર, જેમા

કૃતી ફેરવવાથી તે વસાય લગાય છે (૨)

ચત્રની ચાવી આપ(૩) મુક્તિ રામત[સા]

કળા સોં એમદમ (વાગવા વોરેથી) થતુ

તીક્ષ્ણ કેસતતદુ ખ(૨) નેથી આવતી મૂ

કળા પું [પ્રા કળ = મદન] કળી જવાય

એવી જમીન કળણ

કળા સોં [સ કળ] અગળ મમજ

કળાકળા સોં [સ કળ કપરથી] કળકળા

(૨) ટિપ્પણો માયાગ્રીક (૩) પખીનો

મદન-મલકન ંવુ અંકિં જુઓ

કમળ નળાટ પું જુઓ કમળ

નળાણુ નં જુઓ કંકાણુ

કળાજ(-ળુ)ગ પું જુઓ વિતુ ।

કળાણુ નં જેમા પગ મૂકતા કળી જવાય

ગેવી જમીન-જગા

કળાણુ નં કળતુ -ભણતુ તે સૂઝ સમજ

કળતર નં કળી જવાય એવી જમીન

કળતર નં શરીરની અદર થતી પી ।

મગ-વેદના

કળતર નં ગણતરી અગળ અદાજ

(પાકનો) -તરુ પું પાકનો અદાજ રનાર

કળતાણુ નં પાકનો અડસટ્ટો-કળતર

કાદાનુ મહેનતાણુ (૨) આનાવારી વખતે

ધેણે એટા પાંચથેના જાણા એકૂતને

મળતી રાહત

કળાજ નં + જુઓ મલત્ર [કોળ

કળાથી સોં [સ કુળવ] એક ભતતુ હલ

કળાપત્ર સંકિં [સ કવ] મૂએ નાને નામે

સ કલપ મરી દાન આપતુ (૨) અપત

ઉપયોગમા આવતુ

કળાપત્ર અંકિં [જુઓ મપવ] મૂરતુ રડતુ

કળપી સ્ત્રીં કરપી; રાંપડી
કળખ સ્ત્રીં મોટી રાંપડી. ૦ંયું સંકિં
રાંપડી દેવી-ફેરવવી
કળવ(-વિ)કળ સ્ત્રીં યુક્તિ, તદ્દત્તીર (૨)
ચેન; સાતા (૩) ચૂઝ; સમજ
કળવું સંકિં [સં કળ] સમજવું(૨)કલપું;
ધારવું; અટકળ કરવી; હિસાબ કે અંદાજ
કાઢવો
કળવું અંકિં દુખવું; કળતર યવું
કળવું અંકિં [પ્રા. કળ] કાઢવામાં ઊતરી
જવું; ખૂંતી જવું
કળશ પું [સ. કલશ] એક વાસણ; લોટો
(૨) મંદિરના શિખરતરીકે મુકાનો ધાત;
ધૂમ્રાની ટોચ; કલશ. ૦ંદી સ્ત્રીં લોટી.
-શિયો પું લોટો (૨) ઝાડો (રિંગ)
કળશી સ્ત્રીં સોળ (કાચા) મણનું માપ
કળશો પું [સ. કલશ] લોટો
કળસહી સ્ત્રીં જુઓ કળશહી; લોટી
કળા સ્ત્રીં જુઓ કલા (૨) (ભારતી) કળા
-કલાપ ફેલાવવો તે
કળાઈ સ્ત્રીં કલાઈ; કાળીથી કાંડા મુધીનો
હાથનો ભાગ [ઈં
કળાકાર, કળાકૌશલ્ય જુઓ કલાકાર
કળાણ નં કળણ-કાઢવવાળી જગા
કળાધર જુઓ કલાધર
કળાપો પું કળપવું તે; રાસોળ(૨)કઠાપો
કળાભવન જુઓ કળાભવન
કળાયલ વિં કળા કરેલી હોય એવો(મોર)
કળાવ(-વ)તી, કળાવાન, કળાવિધાન,
કળાવિધાયક જુઓ કલાવતી ઇં
કળાવું અંકિં 'કળવું'નું કર્મણિ; પ્રતીત
થવું; દેખાવું
કળિ, ૦ંકાળ, ૦ંયુગ જુઓ 'કલિ' ઇં
કળિયો પું [જુઓ 'કળી'] કળિયો (૨)
ઝાડો (૩) દાઢમનો દાણો
કળિગઢ(૦ંકું) નં કળિંગકું; તણ્ય
કળી સ્ત્રીં [સ. કલિ] અલ્પખીર યુક્ત; કલિકા
(૨) છટો મોતીચૂર (૩) અગરખાને કે
પકેરણની અમુક દબને સીવતાં બગવ
આગળ કરાવું સીવણ

કળીચૂનો પું વિશુદ્ધ કરેલો ચૂનો
કળુંકું(-કું) વિં ['કળવું' ઉપરથી]માટી-
કાઢવવાળું
કળો કળો, કળો વળો અં [કળ+વળ]
યુક્તિપ્રયુક્તિથી; સમન્વયથી
કળેળવું અં કિં કળકળવું
કળેળી સ્ત્રીં કરેળી; કળેળવું તે
કળો પું કલહ
કળોટી(-ટી) સ્ત્રીં એક જાતની સફેદ રેતી;
સાચિયા પૂરવાની બૂકી (આરસ વગેરે
પથ્થરની)
કંઈ અં વાક્યમાં પ્રશ્નાર્થવાચક ને નકાર-
સૂચક ઉપયોગ. ઉદા. 'કંઈ મારાથી
જવાય ?'
કંઈ અં [ચ.] કયાં. ૦ંકે અં કયાંક
કંઈ વિં (૨) સં(અનિશ્ચિતાય', પ્રશ્નાર્થ
તથા નકારાર્થમાં મુખ્યત્વે વપરાય છે)
કંઈ; અમુક; કંઈ. ૦ંકે વિં (૨) સં
કશુંક; કાંઈક (નિશ્ચયાર્થ' ને હકારાર્થમાં
વપરાય)
કંઈ વિં (૨) સં [સં. કલિ, પ્રા. કલ] અનેક
(ઉદા. 'તમારા જેવા તે કંઈ આવી
ગયા') ૦ંકે વિં (૨) સંકેટલુક; થોડુંક
કંઈક જુઓ ત્રણે 'કંઈ' ૨, ૩, ૪
કંકે પું [સ.] જેની પાખમાથી રારપુંખ
ચાય છે તે પખી (૨) બગચો (૩) પીછાણ
તીર (૪) નામધારી શાહાણ (૫) યુધિષ્ઠિરે
વિરાટ રાજાને ત્યાં ધારણ કરેલું નામ
કંકણ નં [સ.] કાંગરાવાળી ચૂટી-નળગરી
(૨) કંકણદોરો. ૦ંદોરો પું લઘુવિધિ
સર કરતાં વરકન્યાને કાંડે બધાતું મીટળ
અને લાલ દોરો; કાંકણદોરો. -જુકાર,
-જુધૃતિવિં [મ્રાકાર, આરુતિ]કંકણના
આકારનું[અશ્રાસમદણ માટે]; 'એન્ડુલર'.
-જુ સ્ત્રીં કાંગરીવાળી સોનાની બગરી;
કાંકણી (૨) ધૂરીઓવાળો કદોરો
કંકર પું [સં. કંકર] કાકરો; નાનો પથ્થર
(૨) મરહિયો [સાપ
કંકાસુ પું [પ્રા.કલ્પ] એક જાતનો પાણીનો

કંકાલ નં [સં.] હાડપિંજર. -લી પું
 કપાતી, શિવ(૨) શિવભક્ત [આલી
 કંકાવટી સીં [સ. કુંકુમવર્તિ] કંકુ ગખવાની
 કંકાસ પું કંકિયો; કંકિશ ંછું વિંક કાસ
 કરે એયું. -સિયલું વિંસીં કંકાસિયા
 સ્વભાવની. -સિયું વિં કંકાસણા
 સ્વભાવનું
 કંકુ નં [સ. કુંકુમ] આંહા ઇંમાં વપરાતું
 લાલ દ્રવ્ય; કુંકુમ. ૦પડી સીં, ૦પડો
 પું કંકનું પડીકું
 કંકોડી સીં [સ. કલ્કોટકી] કંકોડાની વેલ
 (૨) સૂતક કાઢવા માટે સ્નાન વખતે
 માથામાં ન ખાતી એક મૂઢી. -કું નં
 કંકોડાનું શાક-કુળ
 કંકોતરી, કંકોત્રી સીં [સં. કુંકુમપત્રિકા]
 લક્ષ્મી શુભ પ્રસંગની આમ ત્રણપત્રિકા
 (૨) (વ્યંગમો) ન ગમતું નોતરું કે ખબરની
 ચિહ્ન
 કંકોસ પું [સં.] એક ઔષધિ; ચિનિકબાલા
 કંકણ નં જુઓ કંકણ
 કંકન નં [દિ.] કંકણ. -ની સીં કાંસકી
 કંકવો પું [સં. કંકત] કાંસકી
 કંકાલ (-ળ) વિં છેક ગરીબ (૨) દરિદ્રી;
 તુચ્છ (૩) રસકસરહિત. -લિ (-ળિ) યત
 સીં અત્યંત ગરીબી; દીનદા
 કંચન નં [જુઓ 'કાંચન'] ચોખ્ખું સોનું
 (૨) ધન; દોલત
 કંચની સીં કળાવંતણી; ગણિકા
 કંચવે પું [સ. કંચુક] કાંચળી
 કંચુક પું [સ.] કાંચળી, કમખો (૨) નાપની
 કાંચળી (૩) બખ્તર. -પ્રી સીં કાંચળી
 (૨) પું [સ.] જનના ખાતાનો ચોમદાર
 કંજ પું [સ.] બહા (૨) નં કમળ
 કંજકંજ (-જ) રી સીં એક વનસ્પતિ
 કંજુસ વિં અતિસય-વધારેપડતી કર-
 કસર કરે એયું; કંજણ; પાછ. -સાઈ સીં
 કંજસપણું [(માછલા પકડવાનો)
 કંટક પું [સ.] કાટોફાંસ (૨) આંકડો; ગલ
 કંટાવિયું નં રાજ ઉપરનું કપડું

કંટાળું અં કિં કંટાળો ચઢવો-આવવો
 કંટાળી વિં સીં કાંટાવાળી (૨) સીં
 [દે. કંટાળી] હાથિયો થોર; થોરી
 કંટાળું વિં [સ. કાટુ] કાટાવાળું (૨)
 ભૂંટું કાળું [જતો અણગમે
 કંટાળો પું અવિવિધતા કે થાકથી લીપ-
 કંટિયું નં કૂડું [ભૂખ્યાં રહેવું તે
 કંટિયો પું ભારે જમણને બીજે દિવસે
 કંટી સીં કૂંડામાંના બારીક કણ (૨)
 કૂડું (૩) તાજ ડાંગર
 કંટીવાળો પું ચૂલે ચડાવવાના વાસણને
 બહારની બાજુએ કરાતો માટીનો લેપ
 કંટું નં ખરેટું
 કંટેવાળો પું જુઓ 'કંટીવાળો'
 કંટેસરી સીં ગળામાં નાંખવાનું એક ધરેલું
 કંટોડિયું નં ઉકરડાનો-કચરોપૂર્ણ નાંખ-
 વાનો ખાડો (૨) અધણખાડ
 કંટોલી (-ળી) સીં [દે. કટોલ] એક
 વેલો; કંકોડી. -છું (-છું) નં કંકોડું
 કંટ્રાક્ટ પું [ફ. કોંટ્રાક્ટ] કરારથી કરવાનું
 કામ; ઠેકા. ૦૨ પું ઠેકેદાર
 કંટ્રોલ પું [ફ.] કાબૂ; નિયમન
 કંઠ પું [સં.] ગળું (૨) હેડિયો (૩)
 કંઠમાંથી નીકળતો અવાજ; સૂર (૪)
 કાઠો-કાંઠો (૫) કિનારો. ૦ચંચિ સીં
 કંઠમાં આવેલી એક ચંચિ; 'ચાયતોઈડ
 ઝેન્ડ'. ૦મણિ પું [સં.] કંઠીમાંનો હીરો
 (૨) હેડિયો (૩) અત્યંત પ્રિયજન [લા.].
 ૦માધુર્ય નં કંઠના અવાજની મધુરતા.
 ૦માળા સીં ગળાનો એક રોગ. ૦સૂત્ર
 નં કંઠી; મંગળસૂત્ર (૨) ગળામાં પહેરવાનું
 ધરેલું. ૦સ્થ વિં [સ.] કંઠે-મોઢે-માદ
 હોય તેડ (૨) કંઠથાની (વ્યંજન).
 ૦સ્થાની વિં કંઠમાંથી બોલાતો
 (વ્યંજન). -ઠાભરણ નં [સ.] કંઠનું
 ધરેલું; ગળચવો, છડો
 કંઠાર (-ળ) સીં દરિયાનો કાંઠો; કિનારો
 કંઠાળ સીં કયાર (૨) વાસણ બરવાનો
 કાંચળો (૩) ચીતળ (લાકડાની)

કંડી સીં [સં.] ડોકનું એક ધરણું (૨)
 કંઠમાં પહેરવાની ગુરુએ બંધાવેલી માળા
 (૩) [અંગરખાના] ગળા આગળના ભાગ
 ઉપરનું શીશીનું સીવણ કે ભરતકામ.
 ૦૫૫૭ = વિષ્ણુના પગલાની ચકતી-
 વાળી કંડી. -ડો પુંઠાર; મોટા મણકાની
 માળા(૨)નુઓકંડી ૩ [ક ઠરયાની
 કંઠેય વિં [સ.] કંઠનું; કંઠ સંબંધી (૨)
 કંડ પું કંડ (૨) કૂવો ચણવાની વાંકી ઈટ
 કંડાર પું [કંડારવું] નકસી; કોતરણી
 (૨) આલેખ; ચિત્રકામ [કરવી
 કંડારવું સંકિં [પ્રા. વંટાર] કોતરવું; નકસી
 કંડિકા સીં [સ.] નાનું પ્રકરણ (૨)
 વેદની ઋચાઓનો સમૂહ (૩) કંડો
 કંડિયો પું [સં. વરડ] વાંસની ચીપોની
 શંકણવાળી ટોપલી
 કંડી પું [સ. કરવિન] કરડિયામાં સાપ
 લઈને ફરનારો મદારી
 કંડીલ નં [નુઓ 'કંદીલ'] દીવો
 કરવાનો કાચનો ખાલો; હાંડી (૨)
 ફાનસ. -સિયું નં દીવાદાંડી (૨) દીવાને
 પવન ન લાગે તેમ રાખવાને બનાવેલું નાનું
 માટીનું વાસણ [ખસ; ખૂણલી
 કંડું (-ફ) સીં [સં.] ચણ; ખજવાળ (૨)
 કંતાઈ સીં કાંતવાનું મહેનવાણું
 કંતાન નં રાખનું કપડું (૨) ગૂણપાટ
 કંતામણુ નં, -છૂડી સીં નુઓ કંતાઈ
 કંતાવું અં કિં 'કાંતવું'નું કર્મણિ (૨)
 પાતળુ થયું; સુકાયું (૩) એણુ થયું
 કંથ પું કાંત; પિયુ; પતિ
 કંથવો પું [સ. કવા + વહો] કંથાધારી;
 વેરાગી; ખાલો(૨)આવ્ય ત ગરીબ માણસ
 કંથવો: [પ્રા. કુંથુ] એમાસમાં થતું એક
 નાનું જીવડું
 કંથા સીં [સં.] ચી ધરાંનું બનાવેલું વસ્ત્ર
 (૨) ગાદડી. ૦ધારી પું [સ.] કંથવો;
 કંથા પહેરનારો; સાધુ; યોગી
 કંથાર નં, -રી સીં [સં.]. -રો પું એક
 વનરપતિ. -રું નં એનું ફળ -બી

કંથારિયા પું નાગર બ્રાહ્મણની નાતમાં
 એક અટક [લાહવાની ગૂણ
 કંથાળ સીં ઘોડા ગધેડા ઉપર માલ
 કંઠ પું; નં [સં.] જેમાં ગર હોય તેવું
 મૂળ; સૂરણ, ખટાટા ઇં (૨) મૂળ; કારણ
 (સમાસને અતે) ઉદાં આનંદકંદ.
 ૦કંડી સીં કેતકી વગેરેમાં દાંડા ઉપર
 ભગતી કળી, જે જમીનમાં દટાતાં
 નવો છોડ ઉત્પન્ન કરે છે; 'બદિબલ'.
 ૦મૂલ [સ.] (-ળ) નં કંદ તથા મૂળ
 કંદર નં, -રો સીં [સં.] યુક્ષા; ખોલ
 કંદર્પ પું [સં.] કામદેવ ['કંદીલ'માં
 કંદીલ નં [અ.] -સિયું નં નુઓ
 કંદુક પું [સં.] રમવાનો દડો; દડી
 કંદો પું કુદો; બંદુકનો હાથો
 કંદોઈ પું [સ. કાદવિક] મીઠાઈ બનાવનાર
 તથા વેચનાર આદમી; સુખડિયો
 કંદોરાબંધ વિં કંદોરો પહેરનાર-પુરુષ
 પૂરતુ (નાતરું)
 કંદોરી સીં નાનો કંદોરો. -રો પું
 [કવિ + દોરો] કમરે પહેરવાનો કાઈ
 પણ દોરો કે સેર (સૂતર, સોનારખા
 વગેરેનો) (૨) બીંતમાં ચણેલી ઈંટની
 કિનારી (૩) આંકો; લીટો
 કંદ્રપ પું + [નુઓ કંદર્પ] કામદેવ
 કંધ સીં [સં. કંધ] ખભો(૨)ભાર વહેનાર.
 પશુઓની ખાધ -જાતી
 કંધર (-રો) સીં [સં.] ડોક; ગરદન
 કંધોડું નં [નુઓ 'કાધુ'] ખેડવા માટે
 અમુક શરતે દોર ભાડે રાખવું તે
 કંપ પું [સં.] કંપારો; મુન્નરો. ૦નં નં
 [સં.] કંપવું તે
 કંપની સીં [ક.] ટોળા; મંડળી (૨)
 ભાગીદારો મેળવીને કાઢેલી પેટી કે મંડળી.
 ૦સરકાર સીં એક વખત હિંદનો
 રાજવલીવટ કરતી કંપની; 'ઈસ્ટ ઇન્ડિયા
 કંપની' [ખીલું; ડરકું
 કંપવું અંકિં [સ. વંદ્ય] મૂળ; ચરધરકું (૨)
 કંપાઉંડ નં [સં. મૂળ મળાવી] ધર કે

મકાનની ચોતરફની આંતરી લીધેલી
જમીન; વારો
કંપાઉંડર પું [ક.] દાકર કહે તે દવા-
દવાનું મિથલ તૈયાર કરી આપનારો તેનો
મદદનીશ [ધાતુની ટુલા
કંપાણુ (લા.) સ્ત્રી એક જાતનો કાંટો;
કંપાયમાન વિં [સ.] ધૂળતું; કાંપતું (૨)
અરિયર; ચલિત
કંપારી સ્ત્રી, -રો પું [સ. કળ] ધુળરી;
કમકમી [ખાનું
કંપાટ'મેન્ટ નં [ફ.] આગગાડીના ડબ્બાનું
કંપાસ પું [ફ.] હોઠાયત્ર (૨) વટુંળ
દોરવાનુ યત્ર
કંપિત વિં [સ.] ક પેતું
કંપોઝીટર પું [ફ.] છાપખાનામાં ખીખાં
ગોઠવનારો માણસ
કંબલ પું [સ.] કામળી (૨) ગાયબળદની
ગોદડી-ગરદન નીચે લટકતી જડી ચામડી
કંબા સ્ત્રી [સ. કંઘી] વાંસની ચીપ (૨)
સુતારનો ગજ
કંબુ પું; નં [સ.] શંખ (૨) શંખની બંગડી
કંબુજ પું કંબોજ; શંખ
કંબોઈ સ્ત્રી [સ. કાંઘી] એક વનસ્પતિ
કંબોજ પું [સ.] શંખ
કંસ પું જુઓ કૌસ
કંસાર પું [ફ.] એક ખાવાની વાની
-કંસારી સ્ત્રી [ફ.] એક છવડું
કંસારો પું [સ. કસકાર] ધાતુનું વાસણ
ધંવા-વેચવાનો ધંધો કરનારો પુરુષ
કંધ(-ય)હિ-આઝમ પું [ફા.] મોટો-
મહાન નેતા કે આગેવાન
કાઈલ સ્ત્રી, [ફ. કલિલ] શેરડીનો રસ
કાઢવાની મોટી કઠાઈ
કાઉ પું [રવં] કાગડો
કાઉમિલ સ્ત્રી [ફ.] વિચાર કે વહીવટ
કળાર મંડળ (૨) તેની બેઠક-સભા
(૩) ધારાસભા [લા]
કાફિવાફિ અં [રવં] ગરબાટબયુ" અને
ન સમજાય તેમ (૨) સ્ત્રી એકસામટાં
ધણાં માણસો બોલાબોલી કરે તે

કાક પું [સ.] કાગડો
કાકડી સ્ત્રી [સ. કર્કશી] આરિયું; ચીમડું
(૨) ચીથરાને વળ દઈ બનાવેલી
દિવેટ. -રો પું ચીથરાની મોટી
કાકડી (૨) ગળાની બારીની આસપાસનો
એક અવચય; બોળિયો (૩) પડજમ
કાકતાલીય વિં [સ.] કાગનું તાડ પર
બેસતું અને અકસ્માત્ તાડફળનું પડતું યાય
એવું; અણધાયું; ઓચિતું
કાકદિ સ્ત્રી કાગડાના જેવી ચંચલ કે
છિદ્રાન્વેષી દિધિ
કાકપદ પું [સ.] જુઓ કાનઠેરિયાં
કાકપદ નં [સ.] જુઓ દંસપદ
કાકળ પું [ફ. કલકલ] ગોળ કે મટુડાંની
રસી (તમાકુ બાંધવામાં વપરાય છે તે)
કાકમ પું [જુઓ 'કાકબ'] પ્રવાલી ગોળ
જેવો યાય ત્યાં સુધી કાળેલો શેરડીનો રસ
કાકર પું [સ. કર્કર ઉપરથી] હાંત; હંવડોળ
(સૂતરાદિ પ્રાણીના) (૨) કરવતનો દાનો
(૩) ચામડીમાં પડેલો કંઠલ ચીરો
કાકર પું [સ. કર્કર] કળિયો (૨) કાંકરો
કાકર સ્ત્રી પીંજણને છેડે તાંતની નીચે
રહેતી ચામડાની અઘડ કકરી પડી
કાકરણી સ્ત્રી ['કાકર'] કાનસ; અતરડી
કાકરણું સં [ફ.] કરવતના કાકર કાઢવા
-તીક્ષ્ણ કરવા (૨) ઉશ્કેરવું; મમત પર
ચડાવડું (૩) ધીરે ધીરે ખોતરીને ખાતું
કાકરિયા પું બંબં અંદર ચણા મગફળી
વગેરે-કાકર-ગખી લોટગોળની બના-
વેલી એક વાની-ગોળીઓ
કાકરિયા કુંભાર પું એક કલગીદાર પક્ષી
કાકરી સ્ત્રી નાના હાંતાવાળી ધાર (૨)
નાનો કાંકરો (૩) કરકર; રેતી. -રો
પું (ચ.) કાકરો (૨) ડચકું (જેમ કે
કુંગળીનું)
કાકલી વિં [સ.] કામળ ને મધુર
કાકલૂદી સ્ત્રી [સ. કાલ્લી] દયા ઉપભવે
એવી આછજી; કાલાવાલા. બેઠકા પું
બંબં કાકલૂદીમયું વર્તન

કાકડવંજી, - કાચા [સ.] સીંઠ એક જ વાર
 ફળનાર વનસ્પતિ (૨) એવી સીં
 કાકડશિખંડ પું [સ.] બાબરી
 કાકા (કા-કા)અર્થ(૨૦)કાગડાની બેળી
 કાકા પુંબળવંજી[વા. = મોટો બાઈ] 'કાકા-
 તું' માનવાચક ૩૫. [નતનો ચોપડ
 કાકાકોચો પું [મળ્યા કાકાજી] એક
 કાકાજી(-સસરા) પું સસરાના બાઈ;
 કાકાસસરા (માનવાચક)
 કાકી સીં કાકાની સી
 કાકીડો પું [દિ. કક્કિટ, કિલ્કિટ] કાચડો
 કાકીજી(-સાસુ) સીં કાકાજીની સી
 કાકુ પું [સ.] દુખ, મય. ક્રોધથી સ્વરમાં
 પડતો ફેર (૨) કરકાષીમા કે વ્યગમાં
 બોલતું તે
 કાકુ પું કાકા (બાધિયા લોકમાં)
 કાકુદેથ પું [સ.] રામ
 કાકો પું [જુઓ 'કાકા'] બાપનો બાઈ
 (૨) પિતાનું સંબોધન કરવામાં વપરાય
 ઉ (૩) દુરમન [વ્યગમાં]
 કાકોદર, કાકોડ પું [સ.] સાપ
 કાકોસસરા પું કાકાજી
 કાખ સીં [સ. કણ] બગલ. બપલાર્ધ,
 બજિલાડી સીં બગલમાં થતુ એક
 ગમડું; બામળી ંડી સીં કાખ; બગલ.
 ંડી હંટવી = આનદમાં આવી જતુ.
 -ખી સીં અંગરખા કે કાપડાની બગલની
 કરાખી. -ખું પું કાખનો વાળ
 કાગ પું [સ.] કાક; કાગડો.
 કાગલ(-જ) [વ.] -જ પું વાંસ, ધાસ,
 ધાગા હંભાથી કરાતી લખવા વગેરેના
 કામની એક બનાવટ (૨) પત્ર; પત્રિકા
 કાગડી સીં કાગડાની માલ (૨) ગાડાની
 જે લોગની પિત્તળથી જડેલી અડી
 કાગડો પું [સ. કાગ] કાક; એક કાગું
 પક્ષી (૨) ચાયાક લુચ્ચુ પ્રાણી [લા.]
 કાગડી જિં [વા.] પાવતી જાલનાથુ (જેમ
 કે લીધું) (૨) તકલાદી (૩) પું કાગળ
 બનાવનારો કારીગર (૪) કાગળ વેચનારો

અથવા ચોપડા હં બાંધનારો વેપારી.
 બચણુ નં કાગળનું ચણ
 કાગવારો (શ.) સીં [સ. કાગવારુ = બોલતું
 બોધારતું] શ્રાદ્ધને દિવસે પિતૃનિમિત્તે
 કાગડાને બધી નાખતી વખતનો ઉદ્ઘાત
 (૨) એ બલિ
 કાગળ પું જુઓ કાગળ. બપાર, બપ:
 પું ચિઠ્ઠીચપાટી કેટપાવનો પત્ર. -ખિ:
 નં કાગળનો કંટકો (૨) ચણણી નો
 લોન, હડી અને રોર જેવો - જેનાં નાણ
 યાય તેવો કાગળ
 કાગાર્તીદર સીં કાગડાના જેવી, ંડી
 બચ એવી ંધ [ગરખડ]
 કાગારોળ પું (કાગડા જેવી) રોકકળ:
 કાચ પું [સ.] દેતી અને ખારવાળી મા
 બોગાળીને બનાવાતો એક પદાર્થ (:
 દપંણ (૩) માસાદાર, ચળકતી મિશ્રધ
 (૪) નિર્મળ કે કણ્ણકગુર એવી ઉપ:
 આપતાં વપરાય છે; જેમ કે - કાચ જે
 પાણી; કાચનું વાસણ
 કાચકી સીં કાચ; એક વનસ્પતિ (૧
 ગળાની બારી આગળ થતો એક રે
 (૩) સંક્રામણ; મુરકેલી. -કું નં, -
 પું કાચકીનું ફળ
 કાચડ સીં [કાચું ઉપરથી] ગૂમડા
 આજુબાજુનો સુએલો ભાગ
 કાચબી સીં કાચબાની માલ (૨) એ
 રોગ; કાચકી. -બો પું [સ. કાચ
 એક જળચર પ્રાણી
 કાચર સીં કકડી. કંચર નં પરચુ:
 ખાધ વસ્તુઓ (૨) પરચૂરણ બાંધી
 વસ્તુઓનો સમૂહ. -રી સીં મીઠા
 આથેલી ફળની - સાકની કકડી; સુકવા
 -રું નં ચીરિયુ; કકડી
 કાચલી સીં [દિ. કચ્છરા] સાકની - ખ
 કરીને કાકમડાની સુકવણી
 કાચલી સીં [સ. વવળ ઉપરથી] નાજિરે
 ભાગેલું કોટલુ. -કું નાજિરેનું ભાં
 કોટલ (૨) કોઈ પણ ભજિયં અધકં

કાલિદાસ કીં [હિં] કાપકૃપ, સુધારોવધારો
કાલિદાસ કીં પું કાલ-કાલિદાસ કાલિદાસ
વેપારી

કાલિદાસ પું [કાલ-કાલિ] જનનુ પરચરણ
કાલિદાસ કાલકુ (વળી, વાસ કાલ)

કાલિદાસ પું [સ કિદાલ] કલેનો કચરો,
પ્રવાહી વસ્તુનો મેન (૨) કાલ-અગત્યને
ખરાબ થઈ ગયેનો માત્ર, નકામો રહી
સરસામાન કાલ

કાલિદાસ નં વળત, અમુક નક્કી વળતનુ
તોનાનુ સાધન (૨) સુવાવડમાં સીએને
અપાત્ર ગુદર વગેરેનુ વસાણુ (૩)

એણુ રહુ તે, વાપી લેયુ તે કાલિદાસ =
આડખીલી દૂર કરવી (૨) મારી નાખયુ

કાલિદાસ સં કિં [સ કર્મ પ્રા કર્મ] માપયુ,
છેલ્લું (૨) કરકસુ (૩) છેલ્લુ

કાલિદાસ વિં કાલના રગનુ - એ પું ચોકનો
કાલના રગનો સાલનો

કાલિકાલ કીં કાપકાપી (૨) કલત (૩)
અટલ અપવત

કાલિકાલ પું જીએ 'કાલિકાલ' (૨) ચક્રમ
(૩) કાચી ધાતુમાંથી લોટું કાઢી લીધા

પછી ભઠ્ઠીમાં રહેનો અવરોધ
કાલિ વિં [કાલ-કલિ] કલ, પહેલેવ

કાલિ પું [સ કાલ] કાલ (૨) કાલિકાલ કાલ
(૩) કાલિકા (૪) કલિકાલનુ ચોક્કું, હેડ

કાલિ કીં નાનો કાલિકા કાલ નં, કાલ
પું કાલ વગેરે જનવરની પીઠ પર મુકાયુ

કાલિકાલ આસન [વાતુ ધરેણુ
કાલિકા પું કાલિકા પરણાવતા પહેલા ચડા

કાલિકા વિં (ખંબક) કાલિકા પડતા એક
જાતના (કલિકા)

કાલિકા નં [સ] કલિકા (૨) કલિકાલ
કાલિકાલ કીં કાલ કીં

કાલિકાવાલ પું, નં ગુજરાત પાસેનો
એક પ્રદેશ સૌરાષ્ટ્ર - કીં કાલિકાવાલનું

-તે સખી (૨) પું કાલિકાવાલનો રહીગ
કાલિકા વિં (૨) પું કાલિકાવાલની એક
અસતી જાતનુ (માણસ)

કાલિકા કીં [સ કાલ] જાળવાનુ કાલિકુ (૨)
જમીનનુ એ માપ (૪૦૦ કાલિકા=વીધુ)

(૩) કાલિકા, કાલિકા, વાસ(૪) કાલિકા (શરીરનુ)
કાલિકા વિં [સ કલિકા] કલિકા, આકા (૨)

કાલિકા (૩) કલિકા (૪) ખરાબ માલુ
કાલિકા નં [સ કાલ પરચી] કલેવર, શરીરનો

બાધો (૨) ખોખુ (કોલ કું કલિકાલનુ)
આમાર (૩) કાલિકા (૪) કાલ ચોલવાની

કોય એવુ સા તાનુ વપકુ
કાલિકાલ (ક, લ) કીં કાલિકા ને વાનુ તે

કાલિકા સં કિં [સ કાલ, પ્રા કાલ] (કોય
ત્યાથી કે અદરથી) બહાર ખેચુ - કાલિકા

-લેવુ - મોકલવુ (૨) અગત્ય કરવુ છકુ
પાડવુ (૩) રહ કરવુ (આ કાલિકા કાલિકા તો

લખાણ મનુર છે) (૪) આને ખુલુ દોરવુ
(જેમ કે અગત્ય થિત કાલ) (૫) કલેવ,

ખોનુ, કલિકાલ (જેમ કે અવાજ સાલ
કાલ) (૬) સ્થાપવુ, નવુ ખોનુ રા. ૨૨. ૨

(જેમ કે નિશાળ દુકાન કાલ) (૭) ગણી
કાલિકા, ગણતરી કરવી (જેમ કે માપ માપ)

(૮) કલિકામાં બહાર આણવુ (જેમ કે નામ,
આમાર, દેવાણુ) (૯) અદરનો સાર કે

અમુક ભાગ અગત્ય કરવો (જેમ કે માર્ગ
કાલિકા 'તેણે ૫૦૦ રૂ. આ ખોને

કાલિકા') (૧૦) કાલિકા, મેગવલુ લેગ કરવો
(દુકાનમાંથી રાખો કાલિકાનો છે) (૧૧)

ખોલ કિં સાથે તે કિયા પૂરી કરી દેરી,
પતવવી, એવો ભાવ પ્રેર છે (જેમ કે

એણે આણુ ખેતર ખોલી કાલિકા)
કાલિકા પું [સ કાલ] કાલિકા કાલિકા

કાલિકા, કાલિકાલ (કાલિકા) મરણ પાળ
કાલિકા, કાલિકા અથવા કાલિકા જાત તે

-કલિકા વિં કાલ કરનાકુ
કાલિકાલ વિં [કાલિકા] એક આખવાણુ

કાલિકા વિં [સ કાલ] વેલ-કલિકાલ (૨)
એક આખવાણુ (૩) નં વેલ, કલિકા, કાલ

કાલિકા કીં [સ કલિકા] આખી
કાલિકા વિં [સ] કાલિકા, કાલિકા (૨) ખી,
કાલિકાલ (૩) કલિકાલ, કાલ

જેઠ કકણ કોટલુ હાંન 'હીન' (૩)
એવો વાડકો

કાચલું નં નનીના ભાકાની ખેડેલી જમીન

કાચ'(-ચિં,-ચી)ટો પું [જુઓ

'કાકીડો'] ધરોળીના જેવું એક પ્રાણી

કાચું વિં પાકેલુ નહિ એલુ (કાચી કેરી)

(૨) બરાબર નહિ પકવેલુ કે રધાયેલુ

(કાચી ચાસણી; કાચી માટલી; કાચો

ભાત) (૩) રોકેલુ - ગમેલુ નહિ એલુ

(કાચી સોપારી, ચણા ઇં) (૪) કશા

સરકાર ન કરાયેલુ - કુદરતી સ્થિતિમા

હોય એલુ (કાચો માપ, કાચી ધાતુ) (૫)

તકલાદી, મજબૂત કે ટકાઈ નહિ એલુ

(કાચી સડક, કાચો રંગ) (૬) નાદાન;

બિનઅનુમતી (માણસ, જ્ઞાન, ઇં) (૭)

અધૂરું, અપૂર્ણ (કાચુ કામ, કાચી ભુદ્ધિ)

(૮) કામચલાઉ, છેવટનું નહિ એલુ (કાચો

હિસાબ ઇં) (૯) પૌત્ર; નરમ (કાચા

કાગળનું) (૧૦) બારદાન ઇં સાથેનું કે

અદાલત (વજન, માપ) (૧૧) પાકુ - બગાળી

નહિ, તેથી અડધા વજનનું (રોર, મણ

ઇં વજન) (૧૨) નં કચારા; કચર;

અધૂરાપણું. ઠંડું વાનું વિં કાચી વચનું

અને અવિવાહિત. ઠંડોનું વિં નહિ

રાધેલુ અને લૂણ. ઠંડાવ વિં સાવ કાચું.

ઠંડાકું વિં કઈક કાચુ અને કઈક

પાકું એવું; અર્ધઠંડા. ઠંડાચું વિં

અનુભવ અને હિમત વગરનું, બોળું

'કાચોડું' પું છેવટનો બાકી રહેલો ભાગ

કાચ પું જુઓ 'કાકીડો'

કાકીડી સ્ત્રી [જુઓ કકાડી] કાકાડાની રીતે

પાછળ ખોસેલો ધોતિયાનો એક ભાગ.

ઠંડૂટો વિં પું બ્યક્તિચારી. -ટો પું

ધોતિયુ કે સાટ્યો જોયો લઈ બે પગની

વચ્ચેથી પાછળ ખોસેલો તે; તે રીતે

ખોસેલો વસ્ત્રનો ભાગ

કાછિયણુ સ્ત્રી કાછિયાની સ્ત્રી

કાછિયો પું શાક વેચવાનો ધંધો કરનાર

આદમી (૨) એ ફાતિનો માણસ

કાછો પું જુઓ કકાટો. ઠંડી સ્ત્રી જુઓ

'કકાટી'. ઠંડો પું જુઓ કકાટો

કાજ નં [સ. કાર્ય] કામ (૨) કારણ;

પ્રયોજન. ઠંડું વિં ગમિતવાળું; કારણ

(૨) જીવાનજોધ; તરુણ (૩) ધાતુ ખાતું;

માનીતુ; લાડકુ (૪) નાનુંક; તકલાદી

કાજળી નં [સ. કાજલ] મેરા (૨) આંખમાં

આવવાની મેરા. ઠંડુંકુ નં બં વં

(સૌભાગ્યવતીના ગણગારના) કાજળ ને

કકુ. ઠંડાણી સ્ત્રી કાજળી ત્રીજ. ઠંડું

અંકિં કાજળ - મેગ વળવી (૨) કાજળી

જવુ; ઓપવાનું. -ળી સ્ત્રી મેગ (૨)

આવણું વડ ત્રીજ; કાજળસાળી

કાજ પું કાઠી, છાલામી ન્યાયાધીશ

(૨) ઇસ્લામી વિદ્વાન - પદિત

કાજુ પું [મલાર્યા કાચુ] એક સૂકો મેવો.

ઠંડિયા પું બંબંબં કાજુ (૨) સાકરિયા

કાજુ

કાજે અં [જુઓ કાજ] માટે; વાસ્તે

કાઠી પું [મ.] જુઓ કાજ

કાટ પું [પ્રા. કિટ્ટો] ધાતુને લાગેલો મેલ

કે તેનો વિકાર (૨) નકામો બારણ ઉતાર

કે મેલ [લા.]

કાટ પું [સ. કાઠ] ઇમારતી લાકડું

કાટ પું (દાવો કાપવા) સામે મડાનો

દાવો; પ્રતિકાર (૨) (દ.) સ્ત્રી ગંજકામાં

અમુક ભાત ન હોવી - કાપતું હોતું તે

કાટ પું કાટો; નડતર; આડ; વિદ્રા. ઉદાં

રાતુનો કાટ કાટવો

કાટફેટ સ્ત્રી કાપતું અને ફૂટતું - ખાંડતું દીચતું

તે (૨) નૂટેલો ફૂટેલો સરસામાન (૩)

મકાનના બાધકામનો માપ

કાટકો પું [જુઓ કકાકો] મોટી ગજના

કાટખૂણુ પું તેવું અરાનો ખૂણો (૨) એ

માપનુકડિયા - સુતારનું ચાળર. ઠંડિકોણુ

પું કાટખૂણાવાળો ત્રિકોણ - ડો પું

કાટખૂણુ

કાંઈ સીં [હિં] કાપકપ, સુધારોવધારી
કાપીટિયો પું કાટ-કમારની લાડાનો
વેપારી

કમાળ પું [કાટ-કાણ] જુનનવ પરચૂરણ
કમારની લાકડું (વળી, વામ ઇં)

કરડો પું [સ. કિટ્ટાલ] કરેનો કચરો,
પ્રવાહી વસ્તુનો મેય (૨) કાર્થ-અગકીને
પરાળ યઈ ગયેનો માય, નમામો રી
પરસામાન ઇં

કું નં વજન, અમુક નસી વજનનુ
કાવાનુ સાધન (૨) સુવાનકમાસીએને
નપાત્ર ગુદર વગેરેનુ વસાણું (૩)
માથુ કરતુ તે, કાપી લેતુ તે કાંઈકું =
માડખીની દૂર નરની (૨) મારી નાખતુ
કું સં કિં [સ. કર્મ, પ્રા. કટ્ટ] માપતુ,
કું (૨) કરડતુ (૩) ઉતરતું
કુ વિં કાટના રગનુ. -વે પું રોકનો
પ્રવા રગનો સાદવો

કાટ સીં કાપામાપી (૨) કતલ (૩)
પરસ, અદાવત

કો પું જુઓ 'કાટરડો' (૨) ચક્રમક
કો કાપી ધાતુમાપી લોહું કાટી લીધા
કો ભટ્ટોમા રહેનો અવરોધ

વિં [કાહુ - કહિન] થત', પહોચેત
પું [સ કાળ] કાટ (૨) કમારની કાટ
કો કાડો (૪) હેડમેટીનુ ચોકડું, હેડ
કો સીં નાનો કાડો કું નં, ઠોડ
કો કો વગેરે જાતવરની પીઠ પર મુકાણ
કાનુ આસન [વાણ ધરેલું]

કા પું કન્યાને પરણાવતા પહેલા ચડા
વિં (બંબં) લાંબા પડતા એક
ગના (ધક)

ક નં [સ] કહિનતા (૨) કહેરતા
કાણી સીં નાડી સીં

કાવાડ પું નં ગુજરાત પાસેનો
પ્રદેશ, સોરખ - કી વિં કાઠિયાવાડનું
સબધી (૨) પું કાઠિયાવાડનો રહીશ
વિં (૨) પું કાઠિયાવાડની એક
પી જાતનુ (માણસ)

કાડી સીં [સ કાળ] બાળવાનુ લાડું (૨)
જમીનનુ એ- માપ (૪૦૦ કાડી = વીધુ)

(૩) નાકડી, દડો, વાસ (૪) કાહુ (ગરીબનુ)

કાહું વિં [સ વટિન] કહણ, આકર (૨)

કોર (૩) કલસ (૪) ખરાળ, માહું

કાહું નં [સ કાળ પરથી] કવેવર, ગરીરનો

બાધો (૨) ખોણ (દોડ ડફ ત્યાહિનુ)

આમાર (૩) માડો (૪) કોર ચોડવાની

હોય એવુ સાવાનુ પહુ

કાંઈકાંઈ (દ, લ) સીં માડુ ને નાકતુ તે

કાંઈકું સં કિં [સ લુપ્, પ્રા. કાઠ] (હોય

ત્યાપી કે અદરથી) બહાર ખેચતુ - લાવતુ

- રેતુ - મોડવતુ (૨) અવગ કરતુ, છુટું

પાડતુ (૩) રં કરતુ ('આ રાખ કાઠો તો

લખાણ મનુર છે') (૪) આનેખતુ, દોરતુ

(જેમ કે અસર ચિત્ર ઇં) (૫) કહેતુ,

ખોવતુ, કચારતુ (જેમ કે અવાજ સાદ

ઇં) (૬) રથાપતુ, નવ ખોવતુ શરૂ થતુ

(જેમ કે, નિરાગ દુકાન ઇં) (૭) ગણી

કાઠતુ, ગણતરી કરતી (જેમ કે ભાવ, માપ)

(૮) જાહેરમા બહાર આણતુ (જેમ કે નામ,

આમર, દેવાણું) (૯) અદરનો સાર કે

અમુક ભાગ અગ કરવો (જેમ કે માર્ગ

કાઠતી, 'તેણે ૫૦૦ રૂ. આ ખાને

કાઠયા.')(૧૦) કમાતુ, મેળવતુ ભેગ કરવો

('દુકાનમાથી રાંધતો કાઠવાનો છે') (૧૧)

ખીખ કિં સાથે, તે કિયા પૂરી કરી દેવી,

પતવવી, એવો ભાવ પ્રેર છે (જેમ કે

'એણે આણુ ખેતર ખોની કાઠયું')

કાઠો પું [સ કાળ] કાવો, ઉકાળો

કાણુ, કોમકાણુ (લ) સીં મરણ પાછળ

રેતુ, કુણુ અથવા લીકિકે જતુ તે

-લિયુ વિં કાણુ કરનારું

કાણિયું વિં ['કાણુ] એક આખવાણુ

કાણુ વિં [સ કાળ] વેહ - હિંદવાણુ (૨)

એ આખવાણુ (૩) નં વેહ, હિંદ, બાક

કાતડી સીં [સ કુતિ] ચામડી

કાતર વિં [સ] બીકણુ, કાચર (૨) કુ ખી,

ભયભીત (૩) કતરાણુ, વાક

કાતર સ્ત્રીં [સ. વર્તારી] કાતરવાનું ઓળર
(૨) વાળ ખરી પડવાનો બનવરોનો એક
રોગ (૩) કાતરના જેવી ધારવાળી પાતળી
ઠીકરી, પતડું છં. બહુ નં કાગળની
કપાયેલી પગીઓ. બહુ સ્ત્રીં કાપડું તે;
કાપવાની રીત (૨) કાતર (૩) કરસણ
કાપી લીધા પછી ખળું કરતી વખતે
બાહ્યભેને જે લાગ આવે છે તે

કાતરડું સંકિં [સ. ક્વ.] કાતરથી કાપડું
(૨) કાપડું, કરડડું (૩) ઓહું કરડું (૪)
ખોતરડું, ખણડું (૫) ધસાતુ ખોલડું [લા.]
કાતરિયું નં છેક છાપરાની નાચેનો નીચો
મેડો (૨) લાકડાંનું એક બેધાડું અજે (૩)
દીવાન કાચવાનું ચોરનું એક ઓળર (૪)
જે ચૂડીની વચમાં પહેરાયું પાતળી ચીપનું
ક કણ (૫) મેનું (૬) કટાક્ષ, કરડી આખે
જોડુ તે (૭) રચેરો બાગેલા મોટા દુકડો
કાતરી સ્ત્રીં [પ્રા. કલરિઓ] પાતળી, ચપટી
કકડી

કાતરો પું ચપડું, લાચુ ને વાંકું કળ. ઉદાં
આમલીનો કાતરો (૨) એને મળતા
આકારનું એક દાડખાનું (૩) એક જીવડો
(એ જીગતા અનાજનો છોડ કાતરી ખાય
છે) (૪) દાડીની બને બાહુ રખાતા
વાળના લાખા ઘોમિયામાનો પ્રત્યેક

કાતળી સ્ત્રીં જુઓ કાતરી
કાતળું નં [કાતરી] જી સ્ત્રીં ચીરી-ગામચુ
(૧) ગડેરી (૩) મોટો ખેડોળ કકડો
કાતલ વિં [મ.] કતલ કરનારું-કરે એડું
(૨) વાતક(૩) મમંવેધી [દોષ(લા.)]
કાતી સ્ત્રીં [સ. કવોંછરી (૨) કરવતી(૩)
કાતુ નં [કાતી] ખૂંટી છરી-પાળી
કાત્યાયન પું [સ.] એક ઋષિ (૨) એક
વેપાકંગળી (૩) નં નિક દન

કાત્યાયની સ્ત્રીં [મ.] પાર્વતી-દુર્ગા.
૦મત નંકરેયો પતિ મેળવવા કન્યાઓ
કાત્યાયની દેસીને ઉદેશી કરે છે તે પ્રત
કાત્યાકબડા પું બં ૦ ૦ ૦ કૂચડી, સાચાં-
લ્લકા(૨) નકામી ભાગડા; નજવી તકચાર

કાચિયું વિં કાચાના રંગનું (૨) નં
કાચીનું દોરડું (૩) કાચીની સાદડી (૪)
કાચીનું બનાવેલું પગલુંબિયું

કાચી સ્ત્રીં [મ. કાચી] નાળિયેરનાં છોડાંના
રેસા કે તેની દોરી

કાચો પું ખેરની છાપનું સત્ત

કાચો પું જુઓ કાચી

કાદર વિં [મ. વાદિરો] રક્તિમાન

કાદવ પું [સ. કાદમ] પૂજ-મટોડીમાં પાણી
મળીને બનતો ગારો, કાચા. બધીચડ
પું ખૂમ કાદવ

કાદખરી સ્ત્રીં [સ.] બાણકૃત સુપ્રસિદ્ધ
કથા (૨) તે કથાનું મુખ્ય સ્ત્રોત (૩)
નવલકથા [લા.]

કાન પું [સ. કર્ણ] સાંભળવાની ઉદ્રિય
(૧) લક્ષ, ધ્યાન [લા.] (૩) નાક; છિદ્ર.
બંખનુરો પું [સ. પંજુર=વીછી] ધણા
પગવાળો એક જીવડો. વચિમહિયું નં
વાગેળ (૨) ચામાચીડિયુ. બેરિયાં નં
બં ૦ ૦ કાન ઉપરના વાળના ગુચ્છા.

કાટાપી સ્ત્રીં કાન હ કાચ તેવી ટોપી
કાનડી વિં [સ. કર્ણગ] કર્ણાટકનું-ને લગતું
(૨) સ્ત્રીં કર્ણાટકી બાષા

કાનન નં [સ.] વન; જંગલ

કાનપટી(-ટ્ટી) સ્ત્રીં કાનની કોર કે બૂટ.
બપકંટી=મૂળ કબૂલ કરવી(૨) સામાની
બૂળ બતાવવા-તેને સાનમા લાવવા કાન
આલવો [નાર સાધુ]

કાનફોટો પું કાનમાં મોઢું કુંડળ-કડું પહે-

કાનકુંડું વિં બહેરું

કાનકુંસિયાં નં બં ૦ ૦ કાનબેરણી.
-યું વિં કાન બેરેનાડું (૨) ચુમવખોર
(૩) નં બેરેણી કે ચુમવી કરવી તે
કાનફોડિયુ વિં કાન ફોડે એવું મોઢા
અવાજ કરીને

કાનલોભેપુડી સ્ત્રીં કાન બેરેવા તે;
કાઈનું કાઈ કદી બીધી દોરવણી કરવી તે
કાનમ (ન) સ્ત્રીં [સ. જ્ઞાનમ્મિ, પ્રા. વાદમ્મ,]
વાદમ્મ] ધણી જમીન (૨) નં વડોદરા
અને ભરૂચ વચ્ચેનો પ્રદેશ

કાનશિખાં, કાનશિખાં નં ૫૦ ૫૦
કાનશિખાં

કાનસ સ્ત્રી એક સ્ત્રીનર; અતરસી (૨)
ધરની મેડાની આગલી પાટી ઉપર

ગોડવવામાં આવતો ખીને નાનો પાટો

કાનશિખાં નં ૫૦ ૫૦ કાનશિખાં

કાનીન વિં [સ.] કન્યાનું, -ને લગતું

કાનુડો પું [સ.] કહાનો; કૃષ્ય [પુરુષ

કાનુગો પું [કા. કાનુતંગી] કાયદો બાબતનાર

કાનૂન પું [મ.] કાયદો; નિયમ(૨) ધારો;

રિવાજ. ૦૯૩૫ પું કાનૂનનો - કાયદાનો

અગ. -ની વિં કાનૂનને લગતું

કાનેકાન અં જુદા જુદા કાને ધરને (૨)

જુદ મોળાના કાનથી

કાનો (કા) પું [સ. કાંઈ] લિપિમાં 'આ'નું

'ા' આતું ચિહ્ન (૨) વાસણની કોર

કાનોકાન (કા) અં [વાસણના] કાના

સુધી (૨) કાનેકાન

કાન્યકુદુજ પું; નં [સ.] કનોજ

કાપ પું કાપતું તે (૨) કાપવાથી પડતો

આકો; વાદ; કાપો; (૩) સ્ત્રીઓના કાનનું

એક ધરેલું (૪) કાપવાની - વેતરવાની

રીત, ખૂબી. ૦૬૫ સ્ત્રીઓ જુઓ કાપાકૃપ

કાપડ નં [સ. કાપડ] કાપડું કપડું. -ડિયો

પું કાપડ વેચનાર. -ડી પું કાપડિયો

(૨) વિં કાપડને લગતું [સન્યાસી

કાપડી પું [સ. કર્પાસિક] કાપડિક; સાધુ-

કાપડી સ્ત્રી [સરં કાપડી] નાતું કાપડું.

-ડું નં સ્ત્રીઓનું છાતીએ પહેરવાનું

વસ્ત્ર; કાંચળી

કાપણી સ્ત્રી [સ. કલ્પની] કાપવાની રીત

(૨) માકેલા અનાજને કાપતું તે; લણણી

(૩) પતરાં કાપવાનું સ્ત્રીનર, કાતર

કાપતું વિં કાપતું નું વંદન; મોટી રકમમાં

નાની સમાવાને ગણત (બ્યાજ)

કાપડી સ્ત્રી ['કાપડી'] નાનો કાપડો.

-સો પું કાચળ કે કપડાનો કંકડો

કાપડું સંકિં [મ. કાપડું] વાદ્યું, વાદી જુદું

પાટુ (૨) ધડાડતું (૩) દૂર કરતું; ફેડતું (૪)

[અંદાજી રમતમાં] સ્ત્રીઓ વાદ્ય પાત્રો
વહેંચતાં પહેલાં અધ્ધર અમુક ભાગ
ઉઠાવે (૫) રમતી ભાતનું પાત્ર ન હોય
તો હુકમનું પાત્ર ભિતરતું; કાટુ

કાપાકાપ(-પી) સ્ત્રી એક ખીજને સામ-

સામે કાપી નાંખતું તે; ક્તલ; ખૂદેજ

કાપાકૃપ (-પી) સ્ત્રી થોડુંથોડું કાપતું

ધડાડતું (૨) સુધારાવધારો (૩) કરકસર

કાપાલ(-લિક) પું [સં] જુઓ 'કપાલી'

કાપુરુષ પું [સ.] બાચડો માણસ (૨)

અધમ-તુચ્છ માણસ [ચીરો; કાપ

કાપે પું [કાપતું] આંકો; લીટો; છોકો (૨)

કાફર વિં [અ. કાફિર] મુસલમાની ધર્મને

નહિ માનનાર; નાસ્તિક; અધર્મી (૨)

હુચ્ચ; હરામખોર (૩) જંગલી (૪) પું

આફ્રિકાની મૂળ વતની જાતનો માણસ

કાફરી પું [અ. કાફિર] સમુદાય; સંધ

(૨) લડાયક વટાણનો સમૂહ

કાફી સ્ત્રી એક રાગિણી

કાફી સ્ત્રી [ફ. કાફી] જુદાણામાંથી બના-

વાતું એક પીણું

કાફી વિં [અ.] પૂરતું; જરૂર જેટલું

કાખર સ્ત્રી એક પંખી (૨) કચકચિયણ

સ્ત્રી [લા.]. ૦૬૬ સ્ત્રી કાખરનો કલહ

(૨) યોડાચાલી-જાડો, કચકચાટ [લા.]

કાખરચીતરું વિં [સ. કાખર+ચિત્ર] ચિત્ર-

વિચિત્ર; તરેહવાર રમતું [કાખરચીતરું

કાખરિયું વિં [સ. કાખર]. રંગબેરંગી;

કાખરી સ્ત્રી ૦૬૨ ખીલી (૨) કાખરચીતરા

ધોળા અને કાળા રંગની તલી

કાખરું વિં કાખરિયું

કાખા પું [અ. કાખર] મક્કામાં આવેલું

મુસલમાનોનું એક નવાનું રથાન

કાખુલ નં [અ.] અફઘાનિસ્તાનનો એક

પ્રાત (૨) અફઘાનિસ્તાનનું પાટનગર.

-લી વિં કાખુલનું, -ને લગતું (૨) પું

કાખુલનો વતની; અફઘાન; પકાણ

કાખૂ પું [તુર્કી] સત્તા; અખત્યાર (૨)

અફરા (૩) કમળે (૪) વળત; વગ

કામેલ વિં [મ ઝાલિ] પદોચેતુ, દોગિધાર
 (૨) પ્રીણ, બાહોશ - સિયત સીં [મ
 કાલિવિત] કામેલ દોવાનો શુણ
 કામેલ પું કચ્છ ૨: વસની એક છુગડુ
 અને ચાચિયા નતનો આદમી, હટારો
 (૨) વિં પું કામેલ, પક્ષી
 કામે પું [સ] ઇચ્છા, વાસના (૨) ચાર
 પુરુષાર્થોમાનો એ (૩) ઇદ્રિયમુખ, વિષય-
 સુખ, મેથુનેચ્છા (૪) - નમદેવ, મદન
 કામે નં [સ કમ, પ્રા કમ] કમ, કૃત્ય
 (૨) નોકરચાકરનુ કામે (જેમ કે કામે
 કરનારી) (૩) કર્તવ્ય (૪) વ્યવસાય, ધધો
 (૫) જરૂર, અપ, ઉપરોગ (૬) દેસ,
 મુકમો (ઉદાહરણ એના ઉપર કામે ચલાવતુ
 નેઈએ) (૭) અંકાને, માટે ("શુ કામે?")
 ંઆવવુ = ઉપયોગી થતુ (૨) (ધુકમા)
 ખપી જતુ
 કામેકાજ નં નાનું મોટું કાઈ પણ મામ,
 વ્યવસાય (૨) ધધો, રોજગાર
 કામેકામી વિં [સ] વિષયમુખની
 ઇચ્છાવાળુ [અનિરુદ્ધ
 કામેકુમાર, કામેકુંવર પું પ્રધુનનો પુત્ર
 કામેકેવિ(-લી) સીં [સ] સ્ત્રીપુરુષની
 કામવાસના પ્રેરિત રમત (૨) સભોગ,
 મેથુન [અ] કરવાનુ કામે
 કામેગરી સીં નોકરી, ચાકરી (૨) નોકરી
 કામેગરું વિં કામેમા મચ્ચુ રહેનારું, ઉધોગી
 કામેગાં વિં કામે-મહેનત મ તરી કરનાર
 (૨) પું, મમદાર, મનુર
 કામેગીરી સીં કામેગરી
 કામેચુણ પું [સ] શબ્દાતિ પાત્ર વિષય
 કામેચર વિં [સ] સ્વચ્છદી
 કામેચ્છાઉ વિં કામે ચલાવવા પૂરતુ જ
 દોષ એતુ (૨) કાચમીથી જોલકું, હાગમી
 કામેચાર પું [સ] સ્વચ્છદ -રી વિં
 [સ] સ્વચ્છદી
 કામેચોર વિં પોતાને સોપાયેતુ કામે બરા-
 બર નહી કરનાર - હાડકાનુ આપુ
 (૨) પું એવો આદમી (૩) કસબચોર.
 -રી સીં કામેચોરનુ કમ

કામેનિત વિં [મ] વિષયવાસના છતનારું
 કામેજોગ (-ગુ) વિં કાચપૂરતુ
 કામેજવર પું તીવ વિષયવાસના
 કામેડી સીં [સ કમટ=વાસ] નાનુ કામેકું,
 સાં ધનુષ્ય (૨) કામેડીવાળો માણસ,
 બીધ. -કું નં ધનુષ્ય
 કામેડી વિં [સ કમટ=વાસ] નબળા
 બાધાનુ, સુકલકડી (૨) સીં વાસની
 ચીપ -કું વિં (૨) નં જુઓ કામેડી
 કામેકું વિં કામે દે એતુ, કર્તવ્યનિષ્ઠ
 (૨) મદેનતુ
 કામેજુ નં [સ કામંજ] વગીકગણ, મોહિની
 લગાડની તે (૨) ધતરમતર, દુષ્ટ મે ગાડુ
 વિં કામેજ કરે એતુ, મોટું બ્રહ્મજુ
 નં કામેજ અને બીજા દુષ્ટકા,
 ધતરમતર
 કામેદ વિં [સ] મનકામના પૂરી કરનારું
 (૨) પું ઈશ્વર (૩) કાતિંદસ્વામી
 કામેદા વિં સીં [સ] કામેદ (૨) સીં
 કામેરેતુ (૩) નાગરવેળ
 કામેદાર પું કારભારી, દીવાન (૨) કામે
 કરનાર - નોંદરિયાત માણસ અથવા
 મનુર. વપદે પું મનુરોનો પદ્મ ંસધ
 પું કામેદારોનો અથ -રી સીં
 કામેદારપણ
 કામેદુધા સીં [સ] કામેધેનુ
 કામેદેવ પું [સ] કામેવાસનાનો નિષ્પત
 દેવ, મદન [રોજગાર
 કામેધધો પું કામે અને ધધો, વેપાર
 કામેધેનુ સીં [સ] મનકામના પૂરી કરનારી
 એક કલ્પિત ગાય [ઇચ્છા, અભિલાષા
 કામેના સીં [સ] વાસના, મનોભાવ (૨)
 કામેની સીં [સ કામિની] કામે - પ્રેમ -
 હેત રાખનારી સી (૨) સુદરી
 કામેખાણુ નં કામેદેવનુ બાણ (અરવિદ,
 અરોક, આમ્ર, નવમરિચકા અને નીચો-
 ત્વ) (૨) નેત્રકણકા
 કામેભાવ પું કામેવાસના
 કામેભોગ પું [સ] વિષયભોગ

કામરૂ પું [સ. કામરૂ] કામરૂ દેશ.
 ૦૫ વિં [સ.] ઇચ્છામાં આવે એવું રૂપ
 ધરનારું (૨) મુંદર; મોઢક (૩) પું આસામ
 દેશના એક ભાગનું પ્રાચીન નામ. ૦૫
 વિં [સ.] કામરૂ

કામરૂ વિં [સ.] કામવાસનાને વશ થયેલું
 કામવાસના સીં કામભોગની ઇચ્છા
 કામવિકાર પું કામવાસનાને લીધે થતો
 મનોવિકાર [(૨) મેળવવું; કામનું

કામનું અં કિં કામના-ઇચ્છા કરવી
 કામરૂ પું; નં [સ.] કામખાણ
 કામરૂ નં [સ.] કામભોગનું શાસ્ત્ર
 કામરૂ ૨૦ કામને માટે-અગ્રે

કામરૂ નં [સ.] કામશાસ્ત્ર નિરૂપનો
 વાસ્તવ્ય મુનિએ રચેલો ગ્રંથ
 કામળ (ખી) સીં [જુઓ 'કામળ'] જનની
 ધામળી. -ગો પુ ધામળો, મોટી કામળી

કામા સીં [સ. કામિની] મુંદર સીં
 કામાક્ષી વિં સીં [સ.] વિષયી આખવાળી
 સીં (૨) સીં ત્રે પ્રમાણે દેવીની એક
 મૂર્તિ (૩) કુર્માનું એક નામ

કામાસિ પું [સ.] કામવાસનારૂપી અગ્નિ
 કામાતુર વિં [સ.] વિષયેચ્છાથી આતુર
 બનેલું [કામાસિ

કામાનલ [સ.] (-ળ) પું કામરૂપી અનલ;
 કામાયુધ નં [સ.] કામખાણ
 કામાર્ત્ત (-ર્ત) વિં [સ.] કામવાસનાથી
 આર્ત - પીડિત [જુઓ

કામાવેશ પું [સ.] વિષયેચ્છાનો આવેશ-
 કામામત્ત વિં [સ.] વિષયામત્ત. -કિત
 સીં વિષયામત્ત

કામોદ નં [સ.] કામખાણ
 કામાંધ વિં [સ.] કામાવેશની આંધળું
 બનેલું ત્તા સીં [વિં સીં કામી
 કામિની સીં [સ.] જુઓ કામની (૨)

કામી વિં [સ.] વિષયી; વિષયાસક્ત
 કામુક વિં [સ.] ઇચ્છુક (૨) વિષયી; કામી
 (૩) પું ચાર (૪) કામી પુરુષ. -કા
 વિં સીં [સ.] કામી (સી)

કામું નં [જુઓ 'કામ'] કામ; કાય' (૨)
 વ્યાપાર; ક્રિયા

કામેચ્છા સીં [સ.] કામની-વિષયભોગની
 ઇચ્છા. -ચ્છુ વિં કામેચ્છાનાણો-કામુક
 કામેચ્છર પું [સ.] વિષયવાસના પર કાજ
 મેળવનાર પુરુષ (૨) મદારેવ; સિવ -સી
 સીં [સ.] પાવ'તી [પરાક્રમ

કામે પું [કામ' ઉપરથી] બદાદુરીનું કામ;
 કામ્ય વિં [સ.] ઇચ્છા કરવા યોગ્ય (૨)
 કામનાથી-ઇચ્છાથી કરેલું (૩) મુંદર
 કાય સીં [સ.] શરીર. ૦કદ નં કાયનું
 કદ (૨) તપ આદિથી દેહનું દમન કરણ
 તે (૩) શારીરિક કામ-મહેનત. ૦કદી
 વિં કાયકદ કરનારું

કાયદિયો પું કાયદું કરાવનાર પાસણ
 કાયદું નં [સં વરત, દ. વરત] મરનારના
 અગિયારમાને દિવસે કરવામાં આવતી
 ક્રિયા કે જમાનું

કાયદાખાત વિં કાયદાની ઝીણવટ જાણ-
 નાર; કાયદાની આવડવાળું
 કાયદાખાત પું કાયદો તોડતો તે
 કાયદાશાસ્ત્રી પું કાયદાનો જ્ઞાણકાર;

ધારાશાસ્ત્રી
 કાયદાસર ૨૦ નાયદા સુગળ
 કાયદે આજમ પું જુઓ કાંદે આજમ
 કાયદેસર ૨૦ કાયદાસર

કાયદો પું [મ.] નિયમ, ધારા (૨) સરકારી
 કાનૂન (૩) ચોડાના ચોકડા સાથે સંબંધ
 રાખતી દોરી, જે તેની ડોકની ઢાસડીના
 આંકડામા ભેરવાય છે

કાયમ વિં [મ.] રિયર; ટકે એવું (૨)
 હમેશ માટે; સ્થાયી, કામચલાઉથી જીવદું
 (જેમ કે દોહરી) (૨) મજૂર, બદાય. -મી
 વિં હમેશ માટેનું; સ્થાયી; નિયમ

કાયર વિં [સ. કાતર; પ્રા.] નાહિ મત;
 ડરકણ; બામહું
 કાયર (-રું) (કા') વિં [મ. કાહિલ-મુસ્તા]
 કામથી કંટાળી નીચ એવું, આળસુ (૨)
 યાજી-કાજી ગયેલું

કાયરું વિં કાયર ૨૨૪૫ બાયતુ

કાયા સ્ત્રીં [સ વાય] શરીર ૦૬૮૫ પું
 વૃદ્ધ કે અશક્ત શરીરને નવુ તાલુ કરવાનો
 એક ઔષધ ને ચિકિત્સાનો વિધિ ૦૬૮
 નં ૦૬૮૬ સ્ત્રીં તપ પ્રતાપિ અર્થે
 શરીરને વધ આપતુ તે (૨) દુષ્ણ પીડા
 વપવડો પું શરીરની ફેગમહતી, નવો
 અવતાર તેવો તે (૨) માલ દેખાવની
 -વેગની ફરબતી

કાયિન્ વિં [સ] યા-શરીરને લગતુ
 શારીરિક

કાર પું [સ] કિયા માય (૨) નિશ્ચય (૩)
 ચત્ન (૪) સબધ વ્યવહાર (૫) વસ્ત્ર,
 ગાળ (૬) ગતુ (૭) ફેરફાર

કાર પું [સ] એક અનુગ નામને અતે
 કરનાર એવા અર્થમા ઉદાહરણ ચિત્રકાર
 (૨) વગને અને તેવણ કૃતેના ઉચ્ચાર
 એવા અર્થમા ઉદાહરણ (૨) રવાનુ મારી
 શબ્દ અતે તે રવ એવા અર્થમા ઉદાહરણ
 કુકાર હુકાર આવકાર

કાર પું [ફા] માર્થ કામ (૨) મામમાજ પ્રધો
 કાર સ્ત્રીં [ર] મોરગાદી (ખાનગી
 માખીની પ્રાય)

કારક વિં [સ] કરનારું - કરાવનારું
 (સમાસને ઝેડે) ઉદાહરણ મકારક (૨) નં
 વાક્યમા નામ અને ક્રિયાપદ અથવા એની
 સાથે વિભક્તિનો સબધ ધરાવતા શબ્દો
 વચ્ચેનો સમધ [વ્યા] (૩) પદવિન્યાસ
 કારકર્મગી સ્ત્રીં [ફા] કારભાર દરમિયાન
 નો સમય (૨) અમન દરમિયાનમા કરેતુ
 કામકાજ વહોવટ [પણ વિભક્તિ
 કારક વિભક્તિ સ્ત્રીં છૂટી સિવાયની કોઈ
 કારકર્મગી સ્ત્રીં [ફા] જુઓ કારકર્મગી
 કારકુન પું [ફ] ગુમાસ્તો મહનો -ની
 સાં કરકુનનુ કામ

કારખાનદાર પું કારખાનાનો માનિ
 કારખાનુ નં [વા] જ્યા દુનરકેધોગતુ
 કામ યતું હોય તે મમાન (૨) કોઈ પણ
 મોટા કામકાજનું ખાતુ

કારગત સ્ત્રીં શક્તિ મીવત (૨) વગ ચલણ
 (૩) કામ અર્થ (૪) કામમા આવવાપણ
 કારજ નં [સં વાર્ધ] લામ (૨) વિવાદ કે
 મુત્યુ સબધી (પર્યતો) પ્રસંગ
 કારકિયો કારકુ જુઓ કાયકિયો કાયકુ
 કારકુન નં [ર] મમલ કે કેમગી યા મ્હાસ
 હં કરવા માટે દોરાતુ - નનં સૂચક ચિત્ર
 કૃષ્ટચિત્ર નર્મચિત્ર

કારણુ નં [સ] માર્થની કલ્પતિ કે પ્રવૃત્તિનુ
 મૂળ - ળિજ, સબધ (૨) દેતુ ઉગ (૩)
 જરૂર ગરજ (૪) મૂત પ્રેત મૂકું ચાદિયી
 જે વ્યથા થાય તે (૫) અં કારણુ
 અવતાર પું અમુન્ નિશ્ચિત માર્થ
 કરવાને સાધુ ઈશ્વર જે અવતાર લે છે તે
 ૦૬ અં એવા વાગે કે જમ કે વહેલ
 પું કારણુ શરીર અમૂત વિં કારણુ -
 સાવનરૂપ બનેન ૦૬૫ વિં કારણુ મૂત
 (૨) નં બધા ઉપોના મૂળગીતરૂપ એક
 રૂપ વ્યસાત્ અં કારણુને લીધે વંશીર
 નં [સ] રચૂત - સૂક્ષ્મ શરીરના મૂળ
 મારણરૂપ (અવિદ્યા મારણરૂપ) દેહ [વિદ્યોત]
 (૨) નિગદેહ વંશર અં -ના કારણુથી

કારતક પું [સ] કાર્તિક] વિક્રમ સવતનો
 પહેલો મહિનો - ધી વિં ૧૨૮૫
 કારતુમ સ્ત્રીં [વા] બનૂક છંમા લરી
 ફેડવાની ટોટી જેની બનાવટ

કારભાર પું [વા] કારોવાર, સ કાર્યમાર
 કારોવાર વ્યવસ્થાનુ કામ (૨) એકાદા
 મોગા કામનો વ્યવસ્થા ૦૬૫ સ્ત્રીં કારભાર
 કરનારી સ્ત્રી (૨) મારમારીની સ્ત્રી -રી
 પું કારભાર કરનારો, વ્યવસ્થાપક,
 પ્રધાન -કુ નં કારભારીનુ કામ પ્રધાનવદ્
 કારકુ વિં [સ] કાર્મિક] ભય કર (૨) ફે
 સ્વરૂપવાળુ અ ભુત (૩) દેવી સુંદર
 કારવધુ સં કિં [સ] કારવ] બીજ કિં
 સાથે વપરાતા તેમા ઇત્યાદિનો ભાવ ઉમેરે
 છે ઉદાહરણ નેઈકારવીને કરીમારવીને
 કારવા પું આખર, પ્રતિગ
 કારવા પું [વા] કાર્ણો

કારોબાર કરનારું (૨) પું. કારભારી.
 વ્વાહકસભા સ્ત્રી. કાર્યવાહકોનું મંડળ.
 વ્વાહી સ્ત્રી. કાર્ય ચલાવવાની રીત;
 'પ્રોસીજર' (૨) કાર્યક્રમ. ૦ગણિત સ્ત્રી.
 કાર્ય કરવાની શક્તિ. ૦સાધક વિ. [સ.]
 કાર્ય સાથે-પાર પાડે એવું. ૦સાધક-
 સંખ્યા સ્ત્રી. મંડળનું કાર્ય કરવાને
 જરૂરી (સંખ્યાની) નાનામાનાની સંખ્યા;
 'કારમ'. ૦સિદ્ધિ સ્ત્રી. [સ.] કાર્યની
 સિદ્ધિ; કામ પાર પાડવું તે -ચાલથ નં.
 [+ચાલથ] કામ કરવાની જગા, ઓફિસ

કાલ (લ.) સ્ત્રી. [સ. કલ્પ, કલ્લિ] ચાલતા
 દિવસની આગળ કે પાછળનો દિવસ (૨)
 અં. ગઈ કાલે અથવા આવતી કાલે (૩)
 હમણા, થોડા દિવસ ઉપર કે પછી [લા.]
 કાલ પું. [સ.] સમય; વખત (૨) સમયનું
 માપ; વેળા (૩) મોત; નામ (૪) મોસમ;
 નં. ૦ફૂટ નં. [સ.] હવાહલ હેર
 (૨) અશીષ (૩) સમુદ્રમયન વખતે
 નીકળેલું અને સિવે પીચેલું તે-હલાહલ.
 ૦કંમ પું. [સ.] વખતનું જલું તે (૨)
 કાળગણનાની કમિકતા. ૦કંમદોષ પું.
 કાળની કમગણનામા કે સમજમાં દોષ;
 'એનેકોનિઝમ'. ૦દોષ પું. [સ.] વખત
 ગુમાવવો તે; વિલપ કરવો તે. ૦અસ્ત
 વિં. કાળનો શ્રાસ ધર્ષ ગયેલું; નૂનું
 થયેલું, 'ઓપ્સોલીટ'. ૦અક નં. [સ.]
 કાળનું ચક્ર-પેડું (૨) [લા.] લાગ્યુંનું ચક્ર;
 જિંદગીના વારાફરા (૩) મોગી આકૃત.
 ૦ફૂ વિં. [સ.] કાલને-સમયની યોગ્યા-
 યોગ્યતાને જણનારું (૨) પું. ૦જેશી, ૦જ્વર
 પું. કાળરૂપ જ્વર; મોત નિપજવે એવો
 તાવ. ૦ત્રય નં. [સ.] ત્રણે કાળનો-ભૂત,
 ભવિષ્ય અને વર્તમાનનો સમૂહ. ૦દોષ
 પું. સમયનો દોષ (૨) કાલવ્યુત્ક્રમ ૦ધર્મ
 પું. [સ.] સમયને યોગ્ય એવો ધર્મ-કર્ત-
 વ્યકર્મનો માર્ગ (૨) સમયનો ધર્મ-ગુણ
 નિયમ (૩) મોત. ૦નિદ્રા સ્ત્રી.
 મોતની નિદ્રા

કાલપણુ નં. કાલાપણું; કાલા થવું તે
 કાલપાશ પું. [સ.] ચમનો ફાસો
 કાલપુરુષ પું. [મ.] ચમરામ
 કાલપત્ર નં. સમયનું પત્ર
 કાલપૂત નં. [ફા. કાલપૂત] જોડાની અંદર
 ઠોકવાનો લાકડાનો પગનો ઘાટ (૨) ઘાટ;
 બીણુ (૩) પાયો; એકું (કળ્યાનું)
 કાલમાન નં. [સ.] સમયનું માપ (૨)
 સમય-સંતોગોની યોગ્યાયોગ્યતાની ગણ-
 તરી. -પકથંત્ર નં. સમયને માપવાનું
 યત્ર; 'કોનોમિટર'
 કાલરાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી. [સ.] મોગ અધારી
 રાત (૨) કાળરૂપી રાત્રી; જગતના નાશની
 રાત્રી (૩) ૭૭ વર્ષે આવતી આસો સુદ
 આઠમ કે શ્રાવણ વદ આઠમની રાત (૪)
 કાળીના જન્મની રાત (૫) ચમરામની
 ખડેન [સાથે મેળવી પૂરું]
 કાલવર્ણ સં. કિં. [ર. વલ્લભિમ] પ્રવાહી
 કાલવિપર્યાસ પું. કાલકંમદોષ
 કાલવ્યુત્ક્રમ પું. કાલકંમદોષ
 કાલસિદ્ધિ વિં. કાળની કસોટીએ ઊતરેલું
 કાલાસિ પું. [સ.] કાલરૂપી અગ્નિ; પ્રલયાગ્નિ
 કાલાતિકંમદોષ પું. કાલકંમદોષ
 કાલાતીત વિં. [સ.] કાલથી અતીત-પર
 (૨) પીતી ગયેલું (૩) નૂનું થઈ ગયેલું
 કાલાનુક્રમ પું. કાલકંમ
 કાલાપણું નં. જુઓ કાલપણ
 કાલાવાહા પું. ૦જ્વર ૦કરગરવું તે, આજી
 કાલાપ્રમી સ્ત્રી. કાર્તિક વદ ૮
 કાલાં નં. ૧૦ વં. કાવપણ
 કાલાંતરે અં. [સ. કાલાંતર] ઘણા લાંબા
 સમયના -યુગોના અંતર પછી (૨) કેટલોક
 કાળ વીત્યા પછી (૩) કદી પણ [લા.]
 કાલિક વિં. [સ.] કાલ-સમયને લગતું
 કાલિકા સ્ત્રી. [સ.] ચંદ્રિકા; કાલી
 કાલિકાસ પું. [સ.] સરકત ભાષાનો એક
 પ્રખ્યાત કવિ
 કાલિમા સ્ત્રી. [સ.] કાળપ (૨) અંધારું (૩)
 કલંક (૪) છાયા

કાલિય પું[સ] શ્રીકૃષ્ણે નાથેલો કાળીનાગ
 કાલિંગડું નં [સ. કાલિંગ ઉપરથી]
 કલિંગડ, તડબ્ય
 કાલિંગડો પું [સ. કાલિંગ] એક રામ
 કાલિંદી સ્ત્રીં [સ] કલિદ પર્વતમાંથી
 નીલગની - ચમુના નદી
 કાલી સ્ત્રીં [મ.] કાળી; કાળકા
 -કાલીન વિં[સ.] (અમુક) સમય સબધી
 (સમાસમા). ઉદા. તકાલીન
 કાલીંગડું નં જુઓ કાલિંગડું
 કાલીંગડો પું જુઓ કાલિંગડો
 કાલુ પું, સ્ત્રીં દરિયાર્થ ખડક (૨) એક
 જાતની મોની બતાવનારી માછલી
 કાલું વિં બાળકની વાળી જેવું, બાળું
 વરૂ અને મધુર (૨) તોતડુ (૩) આલિશ;
 આણસમજી
 કાલું નં [સ કાક] કપાસનું છંડુ
 કાલે અં[સ કહિ, કલ્લે] જુઓ કાલ અં
 કાલપનિક વિં[સ] સાચુ નહિ એવું, કપેલું
 કાવડ સ્ત્રીં [રે] ખારે બોળે ઉપાડવાને
 બતાવેલી ટુપા
 કાવડિયું નં પેસો
 કાવડિયો પું[રે કાવડિયો] કાવડ બિચકનારો
 કાવડી સ્ત્રીં જુઓ કાવડ. -ડું નં
 કાવડનુ લાકડું [કાવડનું કરનારું
 કાવટરાખોર, કાવટરાખાજ વિં
 કાવટરું નં છગ, પ્રપચ, કારસ્તાન (૨)
 ગુપ્ત અને કપટપૂર્ણ ચોગતી
 કાવરું, વખાવરું વિં બેબાકજી
 કાવલું વિં ધણુ નાજીક અને શેખીનું ખલ

કાવ્ય નં [સ] કવિતામાં જે કલાત્મક
 રસનુ તત્ત્વ હોય છે તે (૨) રસાત્મક
 વાક્ય કે પદ્યધ(૩) પદ્ય; કવિતા. ૦મ્ય
 વિં કાવ્યથી ઓતપ્રોત થયેલું. ૦શાસ્ત્ર
 નં [સ.] કાવ્ય - કવિતાનું શાસ્ત્ર
 કાશ(-સ) પું, નં [સ.] એક ધાસ (૨)
 નં એનું કૂલ
 કાશ(-સ) પું [સ કાશ] ખાંસી, ઉધરસ
 કાશ (-સ) સ્ત્રીં આડખીલી(૨) ચીકણાશ;
 ચોળાચોળ [ચ.]
 કાશંડી(-દી, -દ્રી) સ્ત્રીં (કાળીની બના
 વરનો) મોટા પેટનો પડીવાળો કોટો
 કાશી સ્ત્રીં [સ] યાત્રાનું પ્રસિદ્ધ સ્થળ
 વારાણસી
 કાશ્મીર સ્ત્રીં [સ] એક જાતનું કપડું
 (૨) નં કેસર (૩) કાશ્મીરનું નં
 હિંદુસ્તાનની છેડે ઉત્તર-પશ્ચિમે એક
 દેશ. -રી વિં કાશ્મીરનું પશ્ચિમીર
 સબધી (૨) સ્ત્રીં કાશ્મીરની જા
 કાષાય વિં[સ] જમર (૨) નં જમરું વસે
 કાષ નં [સ] લાકડું (૨) કાંચી જાતનું
 કાસ જુઓ કાષ વસે
 કાસદ પું [સ કાસદ] સરોવર - કાન
 લાસનાર હો જા. ૨ નં કાસદ, બેરિયેલ
 -દિયું નં = કાસ (૨) વિં એ કાસ
 કરનાર (કાસ-રો -દું નં કાસનું કાસ
 કાસનું નં = કાસદી, નં કાસ
 કાસર પું નં [સ] સરોવર; તલાર
 કાસ કું જુઓ કાસ (૨) કાસનું કાસ
 કાસક કું જુઓ કાસક

કાળાનુ વિં મગ જેડુ - અતિ નુનુ

પુરણ

કાળાવર પું કાળ વર, જીલેલ તાવ

કાળનિદ્રા સીં નાવનિદ્રા (૨) ગાંઠ નિદ્રા

કાળપ સીં કાળપણ (૨) ક૨ક

કાળપુરુષ પું યમરાજ

કાળબળ નં કાળબળ

કાળબગવ પું મહાદેવ

કાળમાપક યત્ર નં કાળમાપક યત્ર

કાળમીઠ વિં ધણ જ માણ (૨) નિષ્કુર

(૩) પું એક જાતનો ધણો મહલ અને કાળો

પથર

કાળામુખ વિં મગના જેવા મોવાણુ

કાળમૂર્તિ (-ત્તિ) વિં કાળના જેવી મૂર્તિ

વાણુ (૨) સીં સગીરધારી માળ પોતે

કાળયોગ પું સમયનો યોગ મળેગ

કાળારાત્રી સીં કાલગત્રી [મધ્યાકાળ

કાળવેળા સીં ભયર વખત (૨)

કાળા બલતરિયો પું કાણુ બતર ચા

વનાર માણસ કે વેપારી

કાળાગ્નિ પું જુઓ કાળાગ્નિ

કાળાદ પું કાળાપણુ - રી સીં કાળાદ

(૨) સહેજ કાળાપણુ [અજન મુરમો

કાળાજન નં [પ કાઠ + અજન] કાણુ

કાળાતરે જાં જુઓ કાળાતરે

કાળાધોળા નં બં વં કારરતાન, બદ

ચાવ (બં વં મા વપરાય છે જુઓ

‘કાણુ ચોણુ’)

કાળિકાન પું જુઓ કાળિકા

કાળિયાર પું હરાજના ટોળાનો મુખી -

માગો નર

કાળિયુ વિં કાળા રગતુ (૨) નં

કાળીનાળી (૩) અફીણ (૪) કાળિયો

-ચો પું માળી તમાકુ

કાળી વિં સીં કાળા રગની સી (૨)

સીં કાળી દાવવાળી ગજીકાના પતાની

એક જાત (૩) કાલિકા

કાળીકઠી, કાળીગાડી સીં [સ વચ

વચિયા] સીંચોની કાઠનુ એક ધેણુ

કાળીચોરસ (-મ) સીં ગાસો વદ ૧૪.

કાળીનીલી સીં ક૨ક લાગત

કાળીનાગ પું કાળો નાગ-સાપ (૨) જુઓ

કાલિય [વાસી લોગ]

કાળીપરજ સીં દૂબળા વગેરે આદિ

કાળીરોટી સીં માવડીઓ

કાળીરોળી સીં રોળી-સાગનો વખત

કાણુ વિં [સ વાણ] મરાના રગતુ (૨)

[લા] નમરુ દ અગર અનીતમય

(જેમ કે માણુ કામ બતર હં) (૩)

વસમુ સખત કારમુ હં બાવવાણુ

(જેમ કે કાળો ચોર, કાળી મલૂરી) ઓધાણુ

નં ખગલ કામ બપાણી નં દેશનિદા

જ-મગીય બખતર નં છાનુમાનુ ચાવ

ગેરમાલદે નફાખોરીનુ બતર-વેચાળ ને

ખરીદ લેખરમર વિં બમરા જેડુ ખૂળ

કાણુ ઓંચેશ વિં મેશ જેડુ કાણુ

કાળો કામણુગાનો પું શ્રીકૃષ્ણ

કાળો કાચદો પું ખૂળ અકારો જુડમી

કાચદો (૨) પડેલા વચ્ચુબ્ધ બાદ અમેજ

સરમાદે દિદમા લાણુ કદેનો જુડમી

કાચદો - રોનેટ એમટ [ચિપિયો

કાળોતરિયો પું કાળોતરી લઈ જનારા

કાળોતરી સીં [મ કાળપચિયા] મરણના

સમાચારની ચિટી - રુ વિં કાણુ - રો

પું કાળો નાગ ક૨કાધ

કાળોત્રી સીં જુઓ માળોતરી

કા (૦) અં જુઓ મેમ (૨) કિવા કાનો

કાઈ(૦ક) (૦) વિં (૨) સં જુઓ

કઈ, ૦ક

કાકચ (૦) પું કાચખ એક વનરપતિ

કાકરાણુ, કાકરિયાણુ કાકરિયુ (૦)

વિં માંરીવાણુ

કાકરી (૦) સીં [જુઓ કાકર - ની] ઝીણો

કાકરો (૨) રેતી પથરી (૩) એ નામનો

રોગ બચાળો પું ઠાઈના પર મગકરીમા

કાંરી નાળવી તે

કાંકરો (૦) પું [કાકર] ઝીણો પથર (૨)

કાઈ પણ મહલ પદાય નો નાનો ગાગરો (૩)

કંકક, કંકસ, નડતર (૪) થ મા, વહેમ,
ખડકો (૫) ખડક (આખમા થતો)
કાંકે (૦) અં કમ જે, કારણ કે
કાંકા સોં [સ] આકાંકા, અંકા
-કાણી વિં સોં આકાંકા રાખનારી
-કી વિં [સ] કંકે કરનારુ (સમાસમા
અતે ઉદાં દરાં ન માંકી)
કાંગ પું, સોં [સ] કાંગ એં જાતનુ ધાન્ય
કાંગકું (૦) નં [પ્રા] કાંગકું ગાંગકું દાણો
કાંગરી (૦) સોં [જુઓ] મારો દાંતા જેવી
હાર-ભાત (૨) કોર, ધાર
કાંગરો (૦) પું [પા] કાંગરો દાંતો (૨)
શિખર (૩) કોપની કોરણ ઉપરનુ એક
ચણતર (૪) મોડા દાંતાની કાંગરી (૫)
ભરત ભરવાની એક તરેલ
કાંગણું (૦) વિં જુઓ કાણુ
કાંગાડ નં [ફ] એક ચોપણુ પ્રાણી
કાંગાવેડા પું બં વં કાંગાપણુ
કાંગું (૦) વિં રાં, કાચર
કાંચન નં [સ] સોં (૨) ધન, દો નત
ંગારિ પું મેરુ પવંત
કાંચળી (૦) સોં [સ] કાંચળી કાપડું, કમળો
(૨) સાથે ઉતારી દીધેલી ચામળ-ખેળ
કાંચિ-ચી સોં [સ] ધૂરીચળો ક હોરો
(૨) દક્ષિણમા આવેલુ દિવ્યોનુ એક
પવિત્ર ધામ
કાંછ (૦) સોં [ન] રાજ (૨) નાટી (૩) ખેળ
કાં જે (૦) અં કમ જે, કારણ કે
કાંટ સોં (૦) કાંટાના વૃક્ષોની ધીચ આડી
કાંટાદાર (૦) વિં પા પીદાર, જેનુ સાવાણુ
કાંટાળું (૦) વિં કાંટાવાળુ
કાંકિયુ (૦) નં મંદા ઉપર તાખવાનુ
કપડું (૨) સડાસ
કાંકિયો (૦) પું [કાંકિયો] સડાસ, જાંજર
કાંકિયો (૦) પું કાંટો-અટસ રાખનારો
કાંકું (૦) નં માં આપવા લેવાની ગોકાણ
-કરાર (પાય અણુ જાતો) (૨) કોકોળના
પાકડા ડાખ્યા ઇંનો બૂકો, ગોતર
કાંટો (૦) પું [સ] કાંટો કાંટીક વનસ્પતિ

પર હોગનો કાંકુ આણીદાર સીધો કે વાકો
અકુર, શણ (૨) એના જેવા આકારની
કોઈ પણ વસ્તુ (ધડિયાળનો કાંટો) (૩)
યુરોપી ઢંચે જમતા વપરાતુ દાંતાનુ,
ચમચા ધાતુ સાધન ઉદાં છગીકાટો
(૪) તો ન કરવાનુ યજ, ક પાણુ ઇં (૫)
નાકે પહેરવાનુ સોંચેનુ એક ધરેલુ (૬)
રોમાચ [લા] (૭) નડતર, કંકસ
(૮) અટસ કીનો (૯) વહેમ, રા કા (૧૦)
જુરસો, પાણી (જેમ કે કાંટાદાર માણસ)
(૧૨) ટેક, મમત
કાંકેલી (૦) સોં સોંચોતા કંકુ એક
ધરેલુ, ઢાસડી (૨) વાણાનો તાર તાણામા
નાખવાનુ વણકરનુ એક ચોખર, કાંકો
કાંકેલો (૦) પું [સ] કાંકે ગજાને બેસતો
આવતો અમરખાનો માપ (૨) પોપાને
કંકે કાણુ વતુંલ હોય છે તે (૩) જુઓ
કાંકી (૪) ધડા, ગાગર વગેરેના પેગની
ઉપરનો-કંકના ભાગનો ગોળ કાંકો (૫)
ધાપ, કિનારો
કાંકિયુ નં, -ચો પું, કાંકી (૦) સોં
એક જાતનુ જાંજર, કટણુ
કાંકો (૦) પું કિનારો, તટ, ધાપ (૨) અત,
છટો (૩) ધટો, ગાગર, કૂત્રો ઇંની છેક
ઉપરનો વતુંલાકાર ભાગ
કાંકે પું [સ] પ્રકરણ, વિભાગ (૨) હોડની
બે ગાંઠ વચ્ચેનો ભાગ, પેરી (૩) ડાળી
કાંકાધડિયાળ (૦) સોં કાંકે પહેરનાની
ધડિયાળ, 'ચિરલોચ'
કાંકાછોડ (૦) વિંગમે તેણુ સખત પકડેણુ
કાંકુ હોડલી નાખે એણુ, બળવાન (૨) કાંકા
બળની રમત (૩) ચડસાચડમી, હુમાલેસી
કાંકાબળ (૦) નં કાંકાનુ-હાથનુ બળ
કાંકાબળિયુ (૦) વિં કાંકાના બળવાણુ,
મજબૂત
કાંકાવછોડ વિં જુઓ માંકા હોડ
કાંકિયુ (૦) નં સોંચોનું કાંકે પહેરવાનુ
ધરેલુ (૨) ખમીસ ઇંનો કાંકા આન
જનો ભાગ

કાંડી (૦) સ્ત્રી નીવાસણ કે તેની પેઠી
 (૦) જુઓ કાડુ
 કાડુ (૦) નં [સ વાળ] જ્યા દાથનો
 પત્તે ભેગયેનો છે તે ભાગ
 કાંત વિં [સ] ઇચ્છિત, પ્રિય (૨) મજેનુ
 અનુકૂળ (૩) સુંદર, મનોહર (૪) પું
 પ્રીતમ (૫) વર, પતિ (૬) ચદ્ર
 કાંતણુ (૦) નં કાતવુ તે કાતવાની ક્રિયા
 કાંતવુ (૦) મંકિં [સ કર્ત] વળ દઈને
 તાર કાઢે (૨) ઝીંગી-નકામી ચર્ચા
 કરવી [લા]
 કાંતા સ્ત્રી [સ] પ્રિયા (૨) મુદર સ્ત્રી (૩) પ ની
 કાંતાર નં [સ] મોટું કે નિર્જન જગત
 (૨) દુગમ માર્ગ
 કાંતિ સ્ત્રી [સ] શોભા સૌદ્ય, મનોહરતા
 (૨) તેજ, નૂર, નીમિ (૩) ચહેરાનુ તેજ
 કાં તો (૦) અં અથવા, અગર તો
 કાંદો (૦) પું [સ કર્ત] હુગમી (૨) મદ,
 હરકોઈ વનસ્પતિના મૂળની ગાડ-જડ
 (૩) લાભ ફાયદો [લા]
 કાંધ (૦) સ્ત્રી [સ સ્વધો] જ્યો (૨) ખાધ,
 ધૂસરીનુ આટણુ -ધાખત નં હપતા
 પ્રમાણે હેવ બરી દેવાનુ લખત -ધાં
 પાંજરા નં બં બં વં દેરા બાધા ચૂકતે
 ન થાય તો બધાજ સાથે તેના ફરી માધા
 કરવા તે -ધિયો પું ખબા ઉપર બાર
 ઉપાડનાર મજૂર (૨) બગદ (૩) મુઠ્ઠુ
 જીવકનાર આદમી (૪) કાધાખત મરી
 નાણા ધીરનાર આદમી (૫) સાગરીત
 -ધુ નં હપતા પ્રમાણે બરી દેવાની
 રકમ હપનો -ધેવાળિયો પું મોટો
 છાકો પરનો બાર વહેનાર નીચો (૨)
 સાથી -ધો પું જુઓ કાડુ
 કાંપ (૦) પું કાળો-ચીમ્લો ઠરેલો કાદવ
 કાંપ (૦) પું કપ કપારો બુ અંકિં
 [સ વર્ત] કપડુ, ધૂજુ (૨) ભયથી ધૂજુ
 કાખળ (પી) (૦) સ્ત્રી [સ વચ્ચ] કામગી
 -જો પું ધાખળો, કામજો
 કાંબી (૦) સ્ત્રી [સ કર્ત] સ્ત્રીઓના પગનુ

એક ધરેલુ (૨) મેચના મોનો કાંકો (૩)
 ચારણગાડ દબાવવાનો દોરો
 કાંશિયાં (૦) નં બંબં જુઓ કાસીનેડ
 કાંચ (૦) પું પા ની લઈ જવાને બનાવેલી
 નાની નદે (૨) પા ની વટી જવાને માટે
 વેદી નીક, ગગ
 કાંમિટી (૦) સ્ત્રી [સ વક્તિવા, વક્ત્રી]
 વાળ ઓળવાનુ એક સાધન -કો પું
 વાળ ઓળવાની મોગી કાસરી
 કાંમિટું (૦) અં કિં [સ વાળ] ખાસવુ
 (૨) ખાખારવુ (૩) હાકત, ફેફ ફરવુ (૪)
 સં કિં કાસવુ, ચગદીને બરવુ [સ]
 કાંમિં (૦) નં બંબં કાસીનેડ
 કામિયો (૦) પું પિત્તળની ઠંડી (૨)
 માસનો મોટો વાળ-તાસણુ (૩) કાસકો
 કાંમી (બેડ) સ્ત્રી, કાંમીબેડું (૦) નં
 (બુવચનમા) કાસાની બનાવેલી મોગી
 આજ, કાસાનુ છમછબિયુ
 કાંચુ (૦) નં [સ કાસ] તાણુ જસત અને
 કાર્કથી બનતી એક મિત્રધાતુ
 કાંચ્ય નં [સ] કાસુ ઠંડાર પું કસારો
 કિકવાવવુ સં કિં કીમ્લાવનુ પ્રેરક
 કિકિયાલું નં [વં] એસામગ વણા
 મોટા તીપા અવાળે યના તે
 કિકિયારી સ્ત્રી [વં] તીંગી કારમી
 ચીસ -કો પું મોટી કિકિયારી
 કિચૂમે પું કચૂકો, આમ નીનો કળિયો
 કિચૂડ અં [વં] તેવો અચાજ થાય તેમ
 (જેમ કે કોસના ચામ્ળાનો)
 કિચૂ-ચોડો પું કિચૂકો (૨) કિચૂડ કિચૂડ
 થતો અવાજ (૩) નાનો ચકડો
 કિતવ પું [સ] જુગારી (૨) કપડી, કગારો
 કિતાબ સ્ત્રી [સ] ચોપડી, ગ્રથ બખાનુ
 નં ગ્રથમ ડાર, પુસ્તકાવય બપરસ્ત
 વિં ચોપડીયુ બક
 કિતો પું [સ કિતમ્હ] તેણે કાપ્યુ ઉપરથી
 બડા કાપની કામ-લેખણ (૨) સારો
 લખેલો ખરડો-નમૂનો (૩) ખેતરનો કકડો
 -વિભાગ (૪) અં એનુ એ જ, એજન

કિનખાખ પુઁ [કા કમ્પાવ] જરીભુટાના
 વણાટનું એક જાતનું પાપડ(૨) સ્થાન
 કિતાર(-રી) સ્ત્રી[કા] ધારનો ભાગ કોર
 (૨) વચ્ચે પર મૂકવાની કોર(૩) મિનારો
 -રો પુઁ મોડો, તો
 કિતાર પુઁ [સ] એક જાતનો દેવ, કુબેરનો
 ગણ ૦ઠઠ વિં, ૦ઠડી વિં સ્ત્રી
 [તર જેવા મધુર સ્વરવાળો -રી સ્ત્રી
 [સ] કિન્નરની સ્ત્રી (૨) સારંગી
 કિત્તાખોર, કિન્નો જુઓ કીતાખોર કીનો
 કિદ્દાયત સ્ત્રી [અ] બચત (૨) વિં જુઓ
 કિદ્દાયતી -તી વિં ક્ષાયદા પડતુ સરતુ
 કિયુ વિં (૨) સં કયુ
 કિરકોત(-ળ) વિં [સ] પરચૂળ (૨)
 અં છટક થોડે થોડે કરીને
 કિરજુ નં [સ] પુઁ, તેજની રેખા, રશિમ
 ૦માત્રી પુઁ [સ] સૂધ્ -સદ્યા
 કિરતાર પુઁ [સ કર્મ] સુધિનો કરનારો
 કિરપા સ્ત્રી જુઓ કૃપા [૫]
 કિરપાણુ સ્ત્રી [સ હુવાળ] (શીખો ધર્મ
 ચિહ્ન તરીકે રાખે છે તે) એક હથિયાર
 કિરમજ પુઁ [અ કિર્મજ] એક જાતનો
 કીડો (૨) એમાથી નીકળતો કિરમજ-
 રાતો રગ અને દવા -વિં કિરમજ
 ના રગનુ ઘેરુ લાવ
 કિરાત પુઁ [સ] પહાડી જગલી હોહોની
 એક જાત (૨) એ જાતનો માણસ,
 જીવ -તી સ્ત્રી કિરાતની સ્ત્રી, બીલડી
 (૨) પાવંતી દુર્ગા
 કિરાયાદાર વિં કિરાયે -ભાડે રહેનારું
 -રાખનારું (૨) પુઁ બાહ્ય
 કિરાયુ નં [અ] ભાડું
 કિરીટ પુઁ [સ] મુગટ -ટી વિં
 કિરીટવાળુ (૨) પુઁ રાજ (૩) અજુનું
 કિલ અં [સ] ખરેખર
 કિલકાર પુઁ[૨વં] આનંદમયો કલખવાટ
 (૨) આનંદની કિમ્બારી ૦નું અં કિં
 કિલકાર કરવો -રી સ્ત્રી જુઓ કિલકાર
 (૨) તીણી ચીસ કે પોમાર

કિલકિલ સ્ત્રી [સ] [૨વં] પક્ષીઓ એકી
 સાથે બોનવાથી થતો કિલકિલ એવો
 હર્ષભર્યો અવાજ -લાટ પુઁ પગીઓનું
 કિનકિલ એમ કરવું તે (૨) હર્ષધ્વનિ
 કિવાલો પુઁ [કા કલાલો] હાથીને ગળે
 લટકતું દોરકું જેના ગાળામા પગ ભેરવીને
 મહાવત હાથીને ચાલવા વગેરેનો ઘસારો
 કરે છે
 કિટિપાથ [સ] કિટિમથ [પ] નં પાપ
 (૨) અપરાધ (૩) રોગ
 કિલ્લી સ્ત્રી, ૦દાર પુઁ જુઓ કીરી ૦દાર
 કિલ્લુ નં [સ કાપ+હ] અનાજમા પડતું
 એક છવકું, ભોટકું
 કિલ્લેદાર પુઁ કિલ્લાનો ઉપરી અમલદાર
 (૨) કિલ્લાનો કબજે ધરાવનાર કે તેનું
 રક્ષણ દરનાર સેનિક
 કિલ્લેબાદી(-ધી) સ્ત્રી-રાત્રીના સામે રક્ષણ
 મળે એવું બાધકામ -કિલ્લો કરવો તે
 (૨) મિનાતું બાધકામ
 કિલ્લો પુઁ [અ કિલ્લ] કોટ, દુર્ગ
 કિલિવથ નં [સ] જુઓ કિલિવથ
 કિશોર વિં [સ] નાની ઉંમરનું સગીર
 (૨) પુઁ ૧૧થી ૧૫ વર્ષ સુધીની ઉંમરનો
 છોકરો -રાવન્થા સ્ત્રી કિશોર વય
 કે સ્થિતિ -રી સ્ત્રી [સ] કુમારી, ૧૧થી
 ૧૫ વર્ષની છાત્રી
 કિશ્ત સ્ત્રી [કા] રોતરજનો એક દાવ,
 શેઠ (૨) ખેતી, વાવેતર
 કિશ્તી સ્ત્રી [કા] હોડી
 કિષ્કિષ્ત સ્ત્રી [સ] મુઝીવની રાજધાની
 કિન્ન સં[હિ] + કોણ? શું? [પ્રાય ૫]
 કિન્નમ સ્ત્રી [અ કિન્ન] જાત, પ્રકાર, રીત
 કિન્નમિન્ન સ્ત્રી [કા કિન્નમિન્ન] નાના
 દાણાની એ જાતની ચૂકી દ્રાક્ષ
 કિન્નસાથ નં [સ] કૃષ્ણ
 કિન્નસાન પુઁ [હિ] ખેડૂત
 કિરત સ્ત્રી [કા] મહેસૂલ વગેરેનો હપતો
 (૨) મહેસૂલ, કીસ (૩) ખડણી, ૦૨ (૪)
 જુઓ કિરત

કિસ્તી સોં જુઓ કિસ્તી
 કિસ્મત નં [મ.] નસીબ
 કિસ્સો પું [મ.] કહાણી; અદ્ભુત કથા
 -બનાવ (૨) કલ્પિત વાર્તા
 કિહાં અં જુઓ કથાં [પ.] [ચાકરડી
 કિંકર પું [સ.] ચાકર. -રી સોં [સ.]
 કિંકર્ત્ત્વ-ત્ત્વ વ્યત્તા સોં [સ.] કર્ત્વ્ય
 શું છે તેવો પ્રશ્ન બેઠે એવી દશા. -મૂઠ
 વિં કિ કર્ત્વ્યતાથી મૂઠ - મૂઠાયેલું
 કિંકિણાટ પું કિંકિણીના જેવો અવાજ
 કિંકિણી સોં [સ.] નાની ઘટ્ટી, પૂરી-
 વાળો કંદોરો; કાચી (૨) ક કણ, કાગરા-
 વાળુ વલય
 કિંગલાલ નં કિ ગલાલું તે(૨)કિંગલાવાનો
 હાથધ્વનિ. -મું અં કિં આનંદમાં આવી
 જવું; ખૂબ ખુશી થવું
 કિંચિત્ત વિં [સ.] થોડુંક (૨) અં સહેજ;
 જરા. બંકર વિં [મ.] કિ ચિત્ત કરે એવું.
 બમાત્ત વિં (૨) [સ.] અં કિ ચિત્ત જ
 કિંડરગાર્દન નં [જર્મન] ગમત સાથે
 જ્ઞાનઆપવાની બાળશિક્ષણની એક પદ્ધતિ
 કિંતુ અં [સ.] પરંતુ; તોપણ
 કિંપુરુષ પું [સ.] કિન્નર (૨) પ્રાચીન
 કાલની એક જંગલી નતનો પુરુષ (૩)
 વલ્લંકર-નીચ-તુર મહાસ
 કિંબલુના અં [સ.] વિરોધ(કહેવા)થી શું ?
 કિંમત સોં [જુઓ કીમત] મૂલ્ય; બદલો;
 વળતર (૨) કદર; ખૂબ; લેખું
 કિંવદંતી સોં [સ.] લોકવાયકા; અફવા
 કિંવા અં [સ.] અથવા
 કિંશુક પું [સ.] ખાંખરા [કિંગલાલું
 કીકલાલું અં કિં. [સ કિલ્કિલ પરથી]
 કીકલી સોં નાની કીકી -લો પું નાનો કીકો
 કીકી સોં [પ્રા. કાંચી] આંખની પૂતળી
 કીકી સોં નાની બાળકી. -કો પું નાનો
 બાળક
 કીચ્ચ(બંડ) પું કાદવ
 કીજે કરવામાં આવે; કરો(વિધ્યથ ૩૫)[પ.]
 કીટ વિં બરાબર પાડે-મોઢે કરેલું (૨)
 પૂરું માહિતગાર; કાબેજ

કીટ પું [સ. કિટ્ટો] મેલ; કાટ (૨) કચરો;
 કસતર; કીટું (૩) ગદ્દો; ગાંક
 કીટ(બંક) પું [સ.] કીટો; જંતુ
 કીટલી સોં [સ.] ચાદાની
 કીટિયું વિં કીટીવાળું (૨) નં લાકડાની ચીપટ
 કીટી સોં [પ્રા. કિટ્ટી] રમાં લે (કપાસિયાની
 કસ્ય કે પાંદડીનો બૂકો ઇં) કસતર
 વળગી રહેલું હોય તે [જમતો કચરો
 કીટું નં [મ. કિટ્ટો] ધીને તાવ્યા પછી નીચે
 કીટો (બંડો) પું [સ. કિટ્ટો] ઈટો કે નળિયા
 - પકવતા પીગળીને ગદ્દો થઈ ગયેલી માટી
 (૨) બળી-પીગળીને કસો કોઈ પણ કચરો
 (૩) ધાતુના પદાર્થો, ધણ તાપથી રસાયણ
 થઈ બંધાઈ જાય છે તે (૪) બાવળના
 લાકડાનો ગાંકવાળો કકટો
 કીડ સોં [મ. કાંટો] કીડ; ડાઘ (૨) એક
 રાગ; દાદર, ડાંદરી ઇત્યાદિ (૩)
 ખજવાળ; ચળ
 કીડિયાલું નં કીડિયાનું દર
 કીડિયાસેર સોં કીડિયાંની સેર-કંઠી
 કીડિયું નં ખૂબ નાનો કાચનો મણકો
 કીડી સોં [સ. કાંટિકા] એક કીણો જીવ -
 જંતુ. બેગ પું કીડીના જેવો-ધીમે
 વેગ [નાનો જીવડો
 કીડો પું [સ. કાંટો; પ્રા. કીટ્ટો] પેટે ચાલનારો
 કીધ સંકિં કીધું; કદ [પ.] [૩૫]
 કીધું સંકિં કીધું ('કરવું'નું ભૂતકાળનું એક
 કીધું સંકિં કદ [પ.] ('કહેવું' ના ભૂતકાળ
 માટે વપરાતું એક ૩૫)
 કીનાબોર વિં કીનો રાખે એવું; દંશીલું
 કીનો પું [ફા.] વેર; અટસ
 કીમત સોં [મ.] જુઓ કિંમત. -તી
 વિં [ફા.] બારે કિંમતનું
 કીમિયાગર પું [ફા.] કીમિયો કરી
 બાણનારો આદમી (૨) કળાવાન-યુક્તિ-
 બાજ આદમી (૩) મુતારો
 કીમિયો પું [મ. કાંમિયા] હલકી ધાતુને
 કીમતી બનાવવાની ગુપ્ત રસાયણવિદ્યા
 (૨) [લા.] ઇલમ; યુક્તિ (૩) સહેલાઈથી

ધણ દ્રવ્ય મળે અથવા કાચહો યાય એવો
હલમ-ધધો અથવા વસ્તુ

કીર પું [સ.; રે.] પોપટ

કીરચ સીં કરચ; ધણો નાનો કકડો
(૨) સગીન; 'એવોનેટ'

કીરત સીં જુઓ કીર્તિ [પ.] ૦ન જુઓ
કીર્તન ૦નિયાં નં ૫૦ વં કારીનેડ;
કીર્તન કરવાનાં હમહમિયા. ૦નિયાં પું
કીર્તનકાર

કીર્તિ(-ત્તિ) નં નં [સ.] યશોગાન; ગુણ-
કીર્તન (૨) ગાયન અને સંગીત સાથેનું
ઈશ્વરનું ગાયવર્ણન. ૦કાર પું કીર્તન
કરનારો આદમી; હરદાસ. -તીચ વિં
[સ.] વખાણવા નેહુ

કીર્તિ(-ત્તિ) [સ.] સીં ખ્યાતિ; નામના.
૦કર વિં ખ્યાતિ કરનારું. ૦ત રિં [સ.]
પ્રખ્યાત; નં પિતુ. ૦ંવજ પું કીર્તિપી
ધન ૦માન વિં કીર્તિવાણુ. -વંત વિં
કીર્તિમાન. ૦જેખ પું કીર્તનું સુચન કે
વર્ણન કરતો લેખ. ૦સ્તંભ પું કીર્તિ
કરવા (કે કાચમ રાખવા) માટે રોપેલો
કે ચણેલો સ્તંભ -મિનારો; ગમરણસ્તંભ

કીસ પું (આડાની) મળી

કીસ પું [ન.] નખ; ખૂટો; દોર બાંધવાનો
ખીરો. ૦ક નં મેખ; ખૂટો (૨) દોર
બાંધવાનો ખીરો (૩) ધરી. ૦કાર્થ
નં જેની વચ્ચે કરેહરજાનુ હોય છે
તે કરેહની લાડમાળાનો બીજો માખડ

કીલી સીં [સ. કિલ્-મેખ] કૂચી (૨)
તિલેરી; નાણાની પેટી. ૦કાર પું જેની
પાસે કૂચી રહેતી હોય (કિલ્લો, તિલેરી,
હત્યાદિની) તે આદમી, કિલ્લીદાર

કીશ પું [સ.] વારો (૨) સૂચ

કીસ સીં [પાકિત] બહેસુદ, હરકારમરણુ

કુ અં [સ.] નામ પૂરે આવતાં ખરામ,
હવડું, નિહિત, પાપી એવો અર્થ સૂચવે.
હાલ કુમાર (૨) સીં પૂચી

કુકરેકુક નં [રવં] કુકરેક

કુકર્મ નં [સ.] ખોટું-ખરામ કમ. -મો
વિં. કુકર્મ કરનારું

કુકુટ પું [સ.] કુકડો

કુકા(-કા) સીં [સ.] કુખ

કુચ પું [સ.] સીની છાતી; રતન

કુચાલ સીં કચાલ; ખરાખ વર્તણુક

કુચેલા સીં, -હિત નં [સ.] ખોટી-
ખરાખ ચેલા

કુછંદ પું [સ.] ખરાખ છદ-વ્યસન કે
ચસકો; લંખાણુ

કુજવાર પું [સ.] મુંગળવાર

કુજોગ પું કુજોગ

કુટા પું [સ.] એક કાઠ; કડો

કુટામણુ નં કુટાલું તે; ટિયામણુ

કુટાલો પું કુટામણુ (૨) માથાકુ; પચાત[લા]

કુટાલવું સં કિં 'કુટુ'નું પ્રેરક

કુટાલું અંકિં 'કુટુ'નું કર્મણુ (૨) ટિયાલું

અથાણું (૩) સૂજન પડવી, કટાચેયવો [લા.]

કુટિ સીં [સ.] ખૂપણી

કુટિલ વિં [પ.] વાંકું; વળેલું (૨) હડીકું

(૩) છળવાણું; કપી ૦તા સીં

કુટી (૦ર) સીં [સ.] કુટિ; ખૂપણી

કુટુંબ નં [સ.] એક બાપનો પરિવાર -

વરા (૨) બેરી, હાકરા વગેરે ધરના માણુ-

સોનો સમૂહ (૩) બેરીહાકરાનો સમૂહ.

૦કખીલો પું કુટુંબ અને કખીલો.

૦પરિવાર પું કુટુંબ અને પરિવાર.

-ખિની સીં [સ.] કુટુંબી સીં. -ખી વિં

[સ.] કુટુંબનું (૨) કુટુંબવાણું (૩) નં;

પું કુટુંબનુ માણુસ

કુટુંબ સીં નકારી રેવ - આદત

કુટુંબી [પ્રા.], -ની [ન.] સીં કુટુંબી

કુકાર પું [પ.] કુકારો (૨) કુકરી

કુકુતું નં પદેરાણુ

કુકુતું અં + મેણુ

કુકુતું નં [વિકો કુતકો] કુકુતું; ખૂં

કુતારિયું નં એક ધાસ; કુતરી

કુતારું પું [પ.] ખોટો તં (૨) ખરાખ વિચાર

કુતુખ પું [મ. કુલ] ધડીનો ખીલટો (૨)

ધવતારો. ૦નુમા નં [વા.] દોકાચં

કુતુહલ નં [સ.] અમુક વસ્તુ - નવી વસ્તુ

નેવા બાણવાની ઉત્કંઠા; કૌતુક (૨)
નવાઈભરી વસ્તુ

કુત્તી સોં [રિ] કુતરી. -તો પું કુતરી
કુસ્તિત વિં [મ] ધિકારવા થોચ્ચ, નિદિત

(૨) નીચ, નહારું અધમ (૩) મેલુ, ગદુ
કુથ પું [સ] હાથી ઉપર નાખવાની ચૂં

(૨) સોદગ, રોતરણ (૩) કથા

કુઠકારો પું કુઠકો

કુઠકું નં જુઓ કુતકુ

કુદરત સોં [અ] ઈશ્વરી શક્તિ, નિસર્ગ,
પ્રકૃતિ (૨) નિતિસ્વભાવ (૩) જોર તાકાત.

-તી વિં કુદરત સખધી, નૈમર્ગિક,
સ્વાભાવિક

કુદાવણુ સં કિં, કુદાણું અં કિં અનુ
કંમે 'કુદકુ'નુ ધેરક અને કમંણિ

કુદદિ સોં [સ] ખોટો મત-કપના (૨)
ખોગ - ખરાબ ખ્યાલથી નેત્રુ તે

કુધાન નં હલકા પ્રકારનુ ધાન્ય

કુધારો પું ખરાબ રિવાજ (૨) મુધારાથી
વિરુદ્ધ એવી ખોટી દિશામા ગતિ

કુનેહ સોં [અ કુન્હ] હિંમત (૨) ચતુરાર્થ
કુપથ પુ [મ] ખરાબ-અનીતિનો માર્ગ.

ગ્યામી વિં કુપથે જનારુ

કુપથ્ય વિં [સ] પથ્ય નહિ તેવુ, આરો
અને માફક ન આવે એવુ (૨) નં પદેજ -

હરી ન પાળવી તે

કુપાત્ર વિં [સ] નાલાયક, અનધિમરી
(૨) બેઅદબ, હકી ગથેલુ (૩) નં ખરાબ

વાસણ (૪) કુપાત્ર માણસ

કુપિત વિં [સ] કોપેલુ, કોપે ભરાયેલુ
કુપુત્ર પું [સ] કપૂત [પું ૬૨૬૩]

કુપ્પી સોં [સ કૂપી] નાનો કૂપો - ૨૫૬
કુફર નં [અ. કુજ] નારિતકતા, કાફરપણુ

કુફરાન નં [અ] કુફર (૨) ખોટુ તહોમત,
આળ (૩) ધાધળ, તોફાન

કુખલ સોં કુખલ (૨) ખરાબ સ્ત્રી

કુખુદ્ધિ સોં [મ] નહારી બુદ્ધિ, સુઅર્થ
કુખેર નં [સ] ક્ષદના ધનનો ભડારી

કુખજ વિં [સ] ખૂંધું - કૂખડુ

કુખલ વિં સોં [સ] ખૂંધી - કૂખડી (૨)
સોં કૂખીની દાસી - મથરા (૩) કૂખણી

કૂખાપાત્ર કસની એક દાસી

કુખારલ સોં [કુ+માર્ગ] નહારી સ્ત્રી
(૨) કન્નિયાખોર સ્ત્રી, કકંશા (૩) કૂવડ

કુભાંડ નં [સ કુ+મટી] નહુ તહોમત (૨)
તરકટ - ડી વિં ટો ડી, વેષધાગી, તરકટ

કરનારુ (૨) ખોટો આરોપ મૂકનારુ

કુમક સોં [ત્રિપી] મદન

કુમકુમ નં જુઓ કુકુમ, કંકુ

કુમતિ સોં [સ] નહારી મતિ

કુમખાશ સોં કુમખાણુ

કુમળું વિં [મ. વોમલ] જુઓ કોમળ

કુમાતા સોં [સ] ખરાબ માતા સતતિ પ્રત્યે
વાસણ કે ફરજના બાન નિનાની માતા

કુમાર પું [મ] પાચ વર્ષની ઉમરનો બાળક
(૨) યુવાવસ્થા અથવા એની પહેલાની

અવગ્યાવાળો ડાઝરો (૩) પુત્ર (૪) ગાજપુત્ર
અમદિર નં પ્રાથમિક કેળવણીની શાળા

કુમારિકા, કુમારી સોં [સ] બાર વર્ષ
સુધીની કન્યા (૨) કુવારી કન્યા (૩)

રાજકુવરી (૪) પુત્રી

કુમાર્ગ પું [સ] નહારો - આડો રસ્તો (૨)
અધર્મ (૩) દુષ્ટ

કુમાલિનદાર પું [અ. કર્માલિનદાર] મહેસૂલ
ઉરાવનાર આદમી, મહેસૂલી અમદદાર,

મદાય-નરી

કુમાર સોં [અ] સુવાગપ, નરમાય
(કપડાની) (૨) સફાઈદાર વણાટ

કુમિત્ર પું [સ] નહારો - મિત્રધર્મથી
ભલગે ચાલનાર મિત્ર

કુમુદ નં [સ] ધોળુ કમળ; પોચણુ.
નાથ, અપતિ, અખણુ પું [સ] ચક્રમા

-દિની સોં [સ] કુમુદના કૂલનો વેલો (૨)
ધણા કુમુદવાળી જગા - પુષ્કરિણી હં

કુચોગ પું [સ] (અહો ખરાબ થોગ) (૨)
કવખત

કુરકુર પું [મા. (૨૫૦)] કુરકુરિયાને
ખોવાવવાનો ઉદ્ગાર (૨) દાંત વડે ચોડુ

થોડું કરવાથી અત્યંત થાય છે તે.
 -રિયું નાં [સં. કુર્મ] કૈતરાનું નાનું
 બચ્ચું; બટોગિય
 કુરુતું નાં [સં.] પટ્ટેરખ
 કુરુત(નિ)મ્મ શ્રીં [નુબો કુનિંશ]નખીને
 -શ્રીને સથામ કરવી તે
 રખાન વિવ[મ]અધિદાન વરીકે સમખેલું
 (૨) ન્યેળવર; કુચ. ન્ની શ્રીં કુરુખાન થવું
 કે કરવું તે, અધિદાન [શ્રીં ડિટોડી
 ૨૨ પું [સ.] એક પંખી; ડિટોડો. -રી
 રંમ પું [સ.] ઘરણ; મૂગ. બણી, ન્ની [સં.]
 શ્રીં કરગી; મૂખી
 રખન [સં.] નુસલમાનેનો મુખ્ય ધર્મ અંચ.
 બ(ને)શરીફ નાં કુગન (માનવાચક)
 કે પું [સં.] પદ્મકૌરવોનો પદ્મ (૨)
 અર્વાચીન દિલીની આનુબાનુના પ્રદેશનું
 પ્રાચીન નામ. બદેન નાં [સં.] દિલ્હીની
 પામે આવેલું એક વિરાજ મેદાન, ત્યાં
 પાંચ કૌરવો વચ્ચે યુદ્ધ થયું હતું
 કુન્દમ પું [સ. કુન્દવિન્દ] એક સખત
 ખનિજ પદાર્થ જેમાથી ક્ષેરાતનાં નંગ
 બનાવવામાં આવે છે [૨ વિ.]
 કુપ વિં [સ.] કદરૂપું બાર સીં
 નિંશ શ્રીં [સં.] કુરનિસ
 કે વિં [સ. કુન્દ] એકંદર; બધું મળીને
 થાય એવું (૨) તમામ
 કે [સં.] નાં કુર્મ; વંસ (૨) ખાનદાની;
 કુલીનતા (૩) ટોણું; ભૂય (૪) અસીલ
 (વણીવો)
 કુકર્ણી પું [સ.] નુબો કુળકર્ણી
 કુકુડા વિં કુલ અખત્યાર ભોગવતું (૨)
 અગવ, ખાસ (૩) અં કુલ અખત્યાર
 સમેન
 કુલુ નાં [સ.] અપલક્ષણ; ખોડ (૨)
 કુટવ. ન્યું વિં કુલશાલવાળું
 કુરુ પું કોટુખિક કે વંશપરપરાના યુગ
 કુલ વિં [સ.] કુલનો નાશ કરે એવું
 કુલપદ અં બધું મળીને; કુલ
 કા શ્રીં [સં.] ખરાબ ચાલની શ્રી

કુલ્લી (લ) સીં [સ. કુન્દ] કસી જેવું
 નાનું માટીનું વાસણ; ચડનો (૨) સોનું રૂપ
 માળવાનું એવું પાત્ર (૩) ગુદાનો ભાગ
 (જેમાંથી મગ બહાર આવે છે)
 કુલ્લીપક પું [સં.] કુલને લીધાવનારો યુગ
 (૨) પુત્ર
 કુલ્લેવ પું, બાર [સં.] પું બં વં; સીં
 કુળનો ઇલેવ. -ની સીં કુળની ઇલેવી
 કુલ્લધર્મ પું [સં.] વશપર પરાથી ચાલતો
 આવેલો વિરિય ધર્મ આચાર
 કુલનાયક પું કુલપતિથી બીજા કમનો
 વિધાપીકનો અધિકારી; વાર્ધસ ચેન્સેલર
 કુલપતિ પું [સં.] કુલબનો - કુળનો વડો
 (૨) ૧૦,૦૦૦ શિષ્યોને ખવાડનાર અને
 ખવાડનાર ઋષિ (૩) વિધાપીકનો મોટામાં
 મોટો અધિકારી; ચેન્સેલર
 કુલપર્વત પું [સં.] નુબો કુલાચલ
 કુલ્લી શ્રીં [સં.] બરફમાં કાચે કુલની
 એક બનાવટ
 કુલવધૂ સીં [સં.] સારા કુલબની વડુ - સો
 કુલમન નાં [સં.] કુળનાં વિરિય મત
 કુલલીન વિં કુળ વિનાનું; કુલીન નહિ એવું
 કુલાચલ [સં.] (ન્યા) પું મુખ્ય પર્વત
 (મહેન્દ્ર, મલય, સલ, શક્તિમાન, ઋક્ષ,
 વિદ્ય અને પરિચાન એ જ્ઞાન)
 કુલાચાર પું [સં.] કુલધર્મ; કુળનો આચાર
 કુલાણો પું બુશિરની જમીન (૨) માંખનો
 [અતિમાન
 કાપ
 કુલાલિમાન નાં [સં.] પોતાના કુળ વિષેનું
 કુલાલ પું [સં.] કુલાર [સો
 કુલાંગના સીં [સં.] કુલીન ધરની (સુશાલ)
 કુલાંગાર પું [સં.] કુળમાં અચાર જેવો
 નીવડેલ આદર્શ
 કુલિશ નાં [સં.] ઇશનું અસ - વળ
 કુલી પું [સં.] ભાર દાયકનારો; મનુર
 કુલીન વિં [સં.] કાચા કુળનું; ખાનદાન.
 બાર સીં
 કુલીશ નાં [સં.] ઇશનું વળ
 કુલે (-લે) અં [સ. કુલ] એકંદરે

કુલેર (લિ) સ્ત્રીં [દિ કુલરી] ડીગણ સાથે
ચોગેનો બાજરી વગેરેનો કાચો લોટ-
એક ખાધ

કુલોદ્ધાર પું [સ] કુલનો ઉદ્ધાર-ઉત્કર્ષ
કુલયા સ્ત્રીં [સ] સુગીલ સ્ત્રી (૨) નાની
નની, નહેર અથવા ઝરણુ

કુલ્લી (કુ) સ્ત્રીં જુઓ કુલી (૨) નાનું
કુલુ -કુલુ નં રીતે નખરવાનું ચામળાનું
મોટું પાત્ર

કુલે અં જુઓ 'કુને'

કુલચન નં [સ] ગાળ (૨) કડવું વેણું

કુલવય નં [સ] મૂકું કમળ - પોચાણું

કુલાકથ નં [સ] કુલચન, ગાળ

કુલાહલ વિં ગરમી અગર વિદ્યુતને પરાણે
પરાણે લલી બધ તેડ [પ વિ]

કુલિચાર પું [સ] ખરાબ વિચાર

કુલેણુ નં જુઓ કુલચન

કુલેતર નં કુલાવાળી જમીન [આદમી

કુલેતી પું કુલા પરનો - મેલ હાકનારો

કુલ્લત નં [ફા] કૌવત

કુલ પું [સ] એક બતનું ધાસ, દર્શ (૨)
રામનો એક પુત્ર

કુલકા પું બં વં [વેલુકુ(-વતુ)સ] ડાગર,
મદદાર ત્યાદિના હોડા -કી સ્ત્રીં ખાડેલા
ચોખાનું ઝીણું ઝાકામણું

કુલાલ [સ] (-ળા) વિંશુભ (૨) આરોગ્યવાન
(૩) પ્રવીણ (૪) નં કુલાળતા બહેમ
વિ સુખી અને આરોગ્ય (૨) નં આબાદી
અને તદુરસ્તી

કુલાચ્છુદિ વિં [સ] તીવ્ર છુદિવાળું

કુલાલ વિં [ફા] છુલ્લુ (૨) વિરાળ;
સગવડવાળું (૩) નિખારસ

કુલીલવ પું [સ] બાટચારણ (૨) ગૌરવા

(૩) નટ નાટકનો ખેલાડી (૪) વાહમીકિ

(૫) પું બં વં કુલા અને લવ

કુલ પું, નં [સ] મોટું -છી વિં કોઠીડ

કુલ્મંગ પું [સ.] નકારો સગ, ખરાબ સોબત

કુલ્મ પુ [સ. વુ+સ] સપ નહિ તે,
અણખનાવ

કુસુમ નં [સ] ફૂલ પુષ્પ બંધન્યા [સ],
બ્યાણ પું [સ] કામદેવ. -માકર

પું [સ] વસતત્કતુ (૨) બાગ, બગીચો

-માયુધ પું [સ] કામદેવ -માજલિ

સ્ત્રીં [સ] કુસુમોની અજાનિ -મિત

વિં [સ] ફૂલવાળું, ફૂલથી ભરેલું

કુસુખી (-ખો) જુઓ કસુખી -ખો

કુસ્તી સ્ત્રીં [ફા] અંગસ્થગતની એક રીત

(૨) બથ બથા બ્યાણ વિં કુન્તીમા

પ્રવીણ [ખરાબ મેવા

કુન્તેવા સ્ત્રીં [સ] સેવાથી બેધક આચરણ,

કુહર નં [સ] ગુફા, બખોલ

કુહાડી સ્ત્રીં [સ] લુહાર, મા | નાનો છાડો

-ટો પું લાકડા કાપવાનું-રાડવાનું ગેક

હથિયાર, પરશુ

કુળ નં જુઓ કુલ [સ]

કુહું, બુહું, બંકાર પું [૨૧૦] કોયલનો

એવો બોલ [અટ-

કુળકણ્વી પું [મ] તરાડી (૨) એક મરાડી

કુળગુરુ, કુળગોર પું જુઓ કુલગુરુ

કુળતારક વિં કુળને તરે એલુ

કુળદીપક, કુળદીવો પું જુઓ કુલનીપં

કુળદેવ, કુળદેવતા, કુળદેવી, કુળધર્મ

જુઓ કુલદેવ, કુલદેવતા કુલદેવી કુલધર્મ

કુળવધૂ સ્ત્રીં જુઓ કુલવધૂ

કુળવંત વિં, -તી વિં સ્ત્રીં કુલીન

કુળવાટ સ્ત્રીં [કુળ+વાટ] કુળની રીત

કુળવાન વિં કુલીન

કુળહીણુ (-ણુ) વિં કુલહીન

કુકુમ નં [સ] કુમકુમ, કકુ બપત્રિકા

સ્ત્રીં કકોતરી

કુન્ડ સ્ત્રીં [સ] ઝાડ અથવા વેવાના

ખાંડાથી થયેલી ધગ, લતામડપ બંએકા

દર્શી સ્ત્રીં કાગણું સુદ ૧૧. બગલન

[પ], બગલી સ્ત્રીં કુન્ડમા થઈને

જતો સાકડો માર્ગ (૨) સાંઠો અને

છાયાવાળો ગીચ વનમાર્ગ (૩) જોવાનની

પ્રાચીન કુળજાતી, જેનું સ્થાન યાત્રાણ

ગણાય છે બી સ્ત્રીં એક ૧ ૧. કુન્ડરી

(૨) નાની કુંજ; કુંજગલી. -કું નં એક પક્ષી. -ટો પું કાઠિયો (૨) માળી (૩) એક પક્ષી. ંખિ(-બિ)હારી વિં કુંજમાં વિહાર કરનારું (૨) પું કૃષ્ણ
કુંજર પું [સં.] હાથી (૨) હસ્ત નક્ષત્ર
ંકષી પું કુંજરનો કાળ - સિંહ
કુંજરાણું અંકિં ખીલણું અટકતું; બટકું
અને અણખીલ્યું રહી જતું (૨) અતરમાં
બળતું

કુંદાર વિં કુંજ જેતું; ધટાદાર
કુંદો પું કુંદો; મોટવો; ચંદુ
કુંદિત વિં [સં.] બૂહું; ખાંડું (૨) રંધાયેલું
કુંડ પું [સં.] જમીન મોદી બારેલો ખાડો
(યજ્ઞ માટેનો); વેદી (૨) પાણી માટેનો
પાકો પગથિયાવાળો હોજ (૩) કુંડના
આકારનું પાત્ર (૪) બલિ આપવાની જગા
(૫) કુંડી; નાનો હવાડો (૬) ખાડો
કુંડલ નં [સં.] કાને પહેરવાનું એક ધરેણું.
-લિની સોં [સં.] મૂલાધારમાં મુખગણા
નાડીની જડની નીચે રહેતી મનાતી એક
સર્પાકાર શક્તિ, જેને જાગ્રત કરવી એ
યોગીઓનો એક મહા પુરુષાર્થ ગણાય છે.
-લી સોં [સં.] નાનું કૂડાણું (૨) લાકડી,
ભાલા વગેરેને છેડે ધટાની ધાતુની ખોળી
(૨) મહા વગેરેની ગણતરીનું ખાનાંવાણું
ચોકકું કે ચકરકું [જ્યો.]

કુંડળ જુઓ કુંડલ. -ળી જુઓ કુંડલી
કુંડ પું [સં.] ભાંડો
કુંડલ પું [સં.] માથાના વાળ; જુલકું
(૨) હથ [ખાંડવોની માતા
કુંડા, કુંડી [સં.] સોં પાંડુરાજની સો;
કુંક પું; નં [સં.] એક જલવો મોગરો (૨)
એનું ફૂલ
કુંકલ નં શુદ્ધ સોનું
કુંદી સોં [દિ.] ધોયેલાં કપડાંને દીપીને
સફાઈદાર કરવાનું એક એભર; લાકડાની
મોગરી (૨) ધોયેલાં કપડાંને સફાઈદાર
કરવાની ક્રિયા (૩) દીપણું-મારણું તે.
ંપાક પું માર; ઠોક

કુંદો પું [કા.] દંડકો, ધોકો (૨) લાકડી અથવા
બટકનો નડો છેડો

કુંભ પું [સં.] વડો (૨) હાથીના માથા ઉપર
જે બાજુ ઉપસી આવેલો ભાગ; ગંડગળ
(૩) એક રાશિ [રંધી રાખવો તે
કુંભક પું [સં.] પ્રાણાયામ કરતાં શ્વાસ
કુંભકણું પું [સં.] રાવણનો એક ભાઈ.
ંની ઉંધ રાં પ્રં લાંખી ને બારે ગોઠ
(૬ મહિનાની) ઊંધ

કુંભકાર પું [સં.] કુભાર
કુંભમેળો પું [કુંભ+મેળો] મોટો મેળો (૨)
દર બાર વરસે બરાતો એક હિંદુ મેળો
કુંભસ્થલ (-ળી) નં જુઓ 'કુંભ' (૨)
કુંભાર (૦) પું [સં. કુમાર] માટીનાં વાસણ
ધડનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) અણધડ
અથવા 'મૂખ' માણસ [લા.]

કુંભિયો પું જુઓ કુંભિયા
કુંભી સોં [સં. કુંભક] કુંભી; પાંખલાનીચેની
પથર અથવા લાકડાની ખેસડી (૨)
મકાનનો ધાંખલો (૩) ચાર વર્ષે બરાતો
નાનો કુંભમેળો

કુંભી સોં [સં.] નાનો કુંભ-પડો (૨)
નાનું કુંહું (મશાલમાં તેલ પૂરવા માટે)
ંપાક પું [સં.] એક નરક (૨) માર; ઠોક
કુંવર (૦) પું [સં. કુમાર] કુંવારો છોકરો (૨)
રાજકુમાર (૩) પુત્ર-લાડકો પુત્ર. ંપછેટો
પું રાજકુંટુંબમાં સતાન જન્મે તે પ્રસંગે
ચામળને અપાતી ઘેટ [દા.]. -રી સોં
[સં. કુમાર] કુંવારી કન્યા (૨) રાજકુમારી
(૩) દીકરી; લાડખી દીકરી [ચોષધિ]

કુંવાર (૦) સોં [સં. કુમાર] એક વનસ્પતિ -
કુંવારકાં (૦) સોં [સં. કુમારિકા] કુંવારી
કન્યા (૨) સમુદ્રને મળતી ન હોય એવી નદી
કુંવારકું (૦) નં [સં. કુમાર ઉપરથી] નાના
બાળકના મરણ પાછળ અપાતું બોજન
કુંવાર (૦) પાકું (૦) નં કુંવારનો બરછી
જેવો શણગો (આમાથી એળિયો
બને છે.)

કુંવારી (૦) વિં સોં [સં. કુમારી] સમુદ્રને

નહિ મળતી(નદી) -રૂં વિં[સ કુમારક]
 નહિ પચેતુ
 ફેઈ સીં [સ કૂચી, પ્રા કૂચા] નાનો ફેવો
 ફેઈ નં [૨૧૦] ફેઈફેઈ (૨) એ જિનની
 સિસોડીનો અવાજ ંગાડી સીં આગ
 ગાડી (બાળભાષા)
 ફેઈડાં નંબંબં [સ કુચુર] મરયા ખતકા
 વગેરે, 'પોલ્ટ્રી'
 ફેઈડી સીં [સ કુચુર] મરયા ંફેઈ અં
 [૨૧૦] સતાફેઈની રમતમા કરાતો
 અવાજ -ફેઈડે નં [૨૧૦] ફેઈડાના
 બોનવાનો શબ્દ
 ફેઈડો પું [સ કુચુર] મરયા
 ફેઈર પું [સ કુચુર] ફેઈરો
 ફેઈર પું [સ] રાધવાનુ એક ખાસ પાત્ર
 ફેઈરી સીં હળમા મારેલી ફાયર (૨)
 શરખાઓનુ એક છરાજેતુ શસ્ત્ર [કાકરી
 ફેઈરી [સ ફાઈર] સીં નાનો ફેઈ રમવાની
 ફેઈરેફેઈ નં જુઓ ફેઈરેફેઈ, ફેઈરેફેઈ
 ફેઈવો પું [૨૧૦] મરનારને નામે પુરુષો
 શિશ્યાચાર ખાતર રહે તે
 ફેઈ સીં નાનો ફેઈ
 ફેઈ નં ફેઈરુ (બાળભાષા) ગિજા ફેઈડો
 ફેઈ પું પચરનો ગોળ કાકરો (૨) ફેઈરીનો
 ફેઈ સીં [સ કુચી] પેઈનુ પડખુ (૨) [લા]
 ગર્ભાશય, પે (૩) સતતિ -ખિચો પું
 સોચોના કળનનો ફેઈ ઢાકતો બાગ
 ફેઈ સીં [પા] રવાના થયુ-મુમમ ઉપાડી
 ચાલતા જયુ તે (૨) વરકરી ઢળની ચાલ
 ફેઈ પું [સ] કુચ, રતન
 ફેઈડી સીં [સ કૂચ] નાનો ફેઈડો બડા
 વાળની પીંછી -ડો પુંવાસણને અદરથી
 માળવાનો એક હટે ફેઈવાળો લાકડાનો
 કકડો (૨) ધોળવા માટે બનાવેનો લીડી
 કે મુજના રેસાનો ઝૂડો (૩) વણાટમા
 પવાયત વખતે વપરાયુ એક સાધન
 ફેઈપાણી વિં ફેઈ અને પાણી જેતુ,
 એકરસ નહિ થયેલુ એવુ(૨) નં બંબં
 ફેઈ અને પાણી(૩) સત્ત્વહીન વસ્તુઓ[લા]

ફેઈ સીં [સ કૂચી, કુચા] ફેઈ -
 પું કચરાવાથી અથવા ચવાવાથી ને
 રેસેરેસા જુદા થઈ ગયા હોય એવી વ
 (૨) જુઓ ફેઈડો ૧, ૨ (૩) પ્રવાહી
 નીચે કરેનો કચરો અથવા અણબોગવે
 ફેઈ જેવી વસ્તુ (૪) [લા] વારં
 બહેવાયેલી-સત્ત્વહીન થઈ ગયેની વ
 (૫) પૂરી સમજ વિચારી લીધેડી વ
 (૬) નિદા [વાસણ વેચન
 ફેઈડો પું ['ફેઈ' ઉપરથી] મારી
 ફેઈન નં [સ] ફેઈરુ તે -પુ અં
 [સ ફેઈ] મધુર શબ્દ મરવા, મધુ ગા
 ફેઈત નં [સ] ફેઈન
 ફેઈ પું [પા] બોલવો, ચણ
 ફેઈ વિં[સ] ન સનનય કે ન વચાચ એ
 (૨) બેઠ અથવા ગૂચવણભર્યું (૩) જુ:
 ફેઈમયુ (૪) પું, નં ફેઈ, કંગા
 ઉતરપિડી (૫) પર્વતની ટોચ, ગિપ
 (૬) ઢગડો (૭) ન સમનય એવુ જે કે
 હોય તે (૨૬૨થ, કોચડો કલ્યાઈ)
 ફેઈ સીં [ફેઈ] કડાફ (૨) સગા
 ફેઈજુખાનુ નં [ફેઈજીખાનુ] વેરયા
 ફેઈજુ નં બંબં વં ફેઈતી વખતે બોલવા
 બોન રાજિયા (૨) માધાઝીક, ડાહ
 ફેઈજી સીં [સ કુચી] અનીતિના મમ
 દાહ મરનાર કે ફેઈજુખાનુ ચાવન
 સીં નં બડવાઈ
 ફેઈજુ નં [ફેઈરુ પરથી] મરણ પાળુ ફેઈ
 તે(૨) તેવો પ્રસંગ
 ફેઈમશ પું ફેઈ એવો પ્રશ્ન, મયડો
 ફેઈજુ સંકિં [સ કુચી] મારુ, ઠાકુ (૨)
 ખાડુ (૩) મૂએલા પાળ છાતી પીટ
 ફેઈરથ વિં ટોચ પર-૦ ચામા ૦
 રથળે ૦ કેનુ(૨) એથ(૩) સુવં માડે એમ
 રહેનારુ, અચળ (૪) પું પરમાત્મા
 ફેઈફેઈ સીં ઠાકાકોક (૨) મૂએલા પાળ
 ખૂળ ફેઈ તે
 ફેઈજુ નં [ફેઈ] માર (૨) બાજરી
 ખાડીને કરેલી એક વાની

ક્રી સીં ક્રી; સોકરી
ક્રી પું [ક્રી] કચરાથેલું - ખંડાથેલું
હોય તે; ભંગાર ભૂકો (૨) માર; કોક
ક્રી નં [સં. ક્રી] કપડ; કાઠ (૨) વધિ-
વચકો. ૦કપટ નં ક્રીકટકો; છત્રપચ
ક્રી વિં ક્રીવાળું; કપરી (૨) વાકું (૩)
નં વધિવચકો (ખાસ કરીને દેવીને કે
માતાને પટે તે)

ક્રીપ, ક્રીપારી સીં ક્રીપાથ
ક્રી વિં ક્રીપ
ક્રીકું નં [ક્રી ક્રીક] ક્રીકું; ક્રીકું
ક્રીકારી ક્રીપી સીં, ક્રીકારી કાન પું
ક્રીકારીમાં અથવા ક્રીની જગામાં થતી
એક છત્રાકાર વનરપતિ; શિલિધ
ક્રીકરી સીં એક વનરપતિ (૨) એની ચમરી
ક્રીકરી સીં ક્રીકારી માદા. -ક્રી પું એનો
નર [શ્વાન

ક્રીકું નં [સં. ક્રીકાર, કે. ક્રી] એક પથ્થ;
ક્રીકરી સીં [સં. ક્રી પરથી] નિંદા
ક્રીકરી, ક્રીકરી પું [સં. ક્રી પરથી] ખરબડ
ગોટો; ગૂચવાડો (૨) કડાકટ (૩) ક્રી
(૪) ક્રીલી; નિંદા

ક્રીકું નં ક્રીકરી ક્રીકું
ક્રીકરી પું [ક્રીકરી] ક્રીકરી; છત્રગ
ક્રીકું અંકિં [સં. ક્રીકરી] છત્રગમારવી; ક્રીકરી
મારવો (૨) ગળ ઉપરવટનો ભપકો-
અથ કરવો [લા.]
ક્રીકરી (ક્રી), ક્રીકરી સીં વારંવાર ક્રીકું
તે (૨) [લા.] વલવલાટ (૩) ક્રીકરી ન્યાદે
અથકું તે

ક્રી પું [સં. ક્રી]. ૦મંક્રી પું [સં.]
ક્રીમાંનો ક્રીકો (૨) ખૂબ સંક્રિયત
દક્ષિવાળો આદમી [લા.]

ક્રી સીં [સં.] નાનો ક્રી. -ક્રી પું
ક્રીલા પેટનું અને સાકડા મોનું ચામડાનું
પાત્ર; ક્રી (૨) એ પાટનો કાચનો રીશી
ક્રીકું વિં [દિ. ક્રીકરી] ક્રીકું
ક્રી પું [અ. ક્રીકરી-ક્રીકરી] પરીએ બાધિલો
માળો (૨) ક્રીકરીવાળું પાસનું ક્રીકું

ક્રી પું [અ. ક્રીકરી-ક્રીકરી] ક્રી-કાંકરીવાળી
જમીન; રથક (૨) તે ટીપવાનું લાકડાના
કે લોદાના વજનદાર કચકામાં લાકડી
ખોસી બનાવેલું સાધન

ક્રી પું [સં.] ભાત; રાધિલા ચોખા. -ક્રી
પું જુવારને મોટી મોટી બરડીને બના-
વાતી એક વાની (૨) જુવારનો પોક
(૩) જુવારના ઠોઠા (૪) ચોખા

ક્રી પું [સં.] માથું (૨) દાઢી (૩) ક્રીકરી.
-ક્રી પું ક્રીકરીના સાંધા પરનો કોરી
જેવો ખંધ

ક્રી પું [સં.] કાચખો. -મંવતાર પું
[સં.] કાચખાપે વિધાને એક અવતાર

ક્રી પું [સં.] કિનારો
ક્રી પું [દિ. ક્રી] ક્રીકરી
ક્રીકરી પું [ક્રીકરી-ક્રીકરી] જલ્દાના વચલા
સડનો ચામડો

ક્રી પું [સં. ક્રી] જમીનમાંથી ખાણી
કાઠવા માટે ખોદેલા ખાડો

ક્રી પું જુઓ ક્રીકરી
ક્રી વિં જુઓ ક્રીકરી, ક્રીકરી
ક્રી (૦) સીં [સં. ક્રીકરી] ચાવી (૨)
[લા.] ઉપાય (૩) રક્ત નાથવાનું સાધન

ક્રીકરી (૦) સીં [સં. ક્રીકરી ઉપરથી] એક
પક્ષી; ક્રીકરી. -ક્રી નં એક પક્ષી, ક્રીકરી
ક્રીકરી (૦) અંકિં જુઓ ક્રીકરી

ક્રીકરી (૦) સીં જુઓ ક્રીકરી
ક્રીકરી સીં નાનું ક્રીકરી
ક્રીકરી (૦) નં [સં. ક્રીકરી] ગોળ આકૃતિ
(૨) ગોળાળો [લા.]

ક્રી (૦) સીં [સં. ક્રીકરી ઉપરથી] ક્રીકરી
નાનો ખાડો (૨) પહોળા મોનું નાના ક્રીકરી
જેવું વાસણ (૩) નાનો હવાડો (૪) ત્રીસની

સંખ્યાનો સકેત (૫) ગળી. -ક્રી નં
ક્રીકરી પહોળા મોનું નાનું મોટું ક્રીકરી
(૨) ક્રીકરી વાવવાનું એક પાત્ર (૩) ક્રીકરી

ક્રીપ, ક્રીપારી સીં ક્રીપાથ
ક્રી (૦) વિં જુઓ ક્રીકરી [લા.]
ક્રીકરી (૦) સીં સંજિવાને ડોલમારેલું ગોળ

हं६वु (०) स० कि० कुही करवी
हं६(-ध)वु (०) न० धासनी गछ -वे।
पु० हं६वु (२) लाकडानो ढगो।
हं६ण (०) सो० [स कुइमज] कुमजु -नवु
हं६णु पाहडु [पु० नुओ] हं६पी
हं६पी (०) सो० [मा कुपय] नुओ हं६पी -ये।
हं६वियो (०) पु० [स कुमज] यामला
नीये मुझतो धडेला पथर
हं६ली (०) सो० नुओ कुली [पूवाडियो
हं६वाडियो (०) न० ओ० वनरपति-छाड,
हं६णु (०) वि० [स कामल] कुमजु हं६णु
हं६णु वि० [स] कष्ट पडे ओतु (२) पु०
कष्ट (३) प्रायश्चित्त, मत ०थां०प्रायणु
न० धला कष्टे याय ओतु ओक
प्रायश्चित्त-मत
हं६त वि० [स] करेतु, जनावेतु(२)पु० हं६तुग
(३) न० कर्म०कृण (४) बारनी सभ्या
०कृत्य वि० [स] पेतानी इरज पुरी करी
यूकयु होय ओतु (२) तेना सतोपनागु
०झ-झी) वि० करेतो छपगर भूली जय
ओतु, निमकडराम ०झ वि० [स] करेता
छपकारनी कर करनाउ निमडलान
०निश्चय वि० [स] निश्चय करी जेरु
०युग पु० [स] स ययुग, -ताथ ० वि०
[स] हं६तय -तांत पु० [स] यम(२)
काग, भूतु
हं६ति सो० [स] कार्य, काम (२) रयना,
सज्जन (३) आयरल, करणी
हं६ती वि० [स] हं६तय (२) जाग्यशागी
हं६तिका सो० [स] नीनु नक्षत्र
हं६अत्यय पु० [स] धातुने लागी नवे राव
जनावतो प्रत्यय जेम के आक (भारक),
आमजु (इरामजु) छ० [था]
हं६त्य न० [स] कार्य, काम (२) आयरल (३)
भूमितिभा रयना करवाने अगेनो
सिद्धात 'मोप्येम' [ग]
हं६त्या सो० [स] मेनी देवी (२) डाकल
(३) नद करनारी सो(४)ककशा, राणणी
हं६मि वि० [स] जनावी

हं६त पु०, न० [स] धातुने काग के अथ
वायक प्रत्यय लागवाथी जनाव अपूर्ण
अथवायक ३प जेम के, करतु, करनी,
करेख छ० [था]
हं६पलु वि० [स] कन्स ०ता सो०
हं६पा सो० [स] भडेरजानी (२) दया
हं६पाणु पु० [स] तरवार, भडग
हं६पाहृष्टि सो० [स] हं६पाभरी हृष्टि, गहेमन
हं६पानिधान न०, हं६पानिधि पु० हं६पानो
जडार ते [काजग
हं६पापन पु०, न० (विवेकनी भाषाभाषन,
हं६पापान वि० (२) न० हं६पाने योग्य होय ते
हं६पाणु [स] (-ण, -णु) वि० दयाणु
हं६मि पु० [स] कीडा(२)पेगमानो ओक छव,
करमिगे
हं६श वि० [स] जूण, सुक (२) पातणु, नानुक
-शांग वि० [स] इश अग -शरीरवागु
-शांगी वि० सो० [स] इश -नानुक
शरीरवागु -शोइरी वि० सो० [स] हज
+ उररो पातगी डेवागी [पु० जेइत
हं६वि सो० [स] जेनी ०क पु० [म] ०क
हं६वीवल पु० [म] जेइत
हं६वि वि० [स] ताजेतु, जेजेतु, जेनी मडेडु
(२) आकपावेतु (३) जेजेतु
हं६व वि० [स] श्याम, कागु (२) पु०
विष्णुनो आकमे अवतार ०पद पु०,
न० [स] अधारिणु ०सार पु० [स]
कागियार, भूग -हं६व सो० [स]
द्रौपनी (२) हं६वि वि० इनी ओक नदी
-हं६वागर (२) न० [स] जणागु काणु
अगु -हं६वप ० न० [स] जर्ण
हं६व जगवानने अपूर्ण करतु ते
-हं६वतार पु० [स] अवतार विष्णुनो
आकमे अवतार -हं६वाहरी सो० [स]
हं६वनी जन्मतिथि श्रावण वद ८
के अ० [वा कि] अथवा या वा (२)
आकाशसूयक जमयानथी हं६व 'मे
ओने कहु के आव, कारण के जेम के इम के'
(३) वाक्यने अते आवता प्रसाथसूयक

ઉદાઁ કનુ કે? (૪) નિરય ક સબધક
 ને સં અ ગગ આમ વપરાય છે નળ
 રાત્ર કે જેને વનવાસ સોગવવો પડ્યો
 હતો તે ' (૫) એલે એથી તરત
 ઉદાઁ વહુનુ જરાક કાઈ કહીએ છીએ કે
 ચાટમે ચટે છે [વાની-મીઠાઈ]
 કેક સીં [દ] વિલાયતી ઢબે કગતી એક
 કેકા સીં [સ] કેમારવ
 કેકાણુ પું [વન] ઘોઘાટ (૨) ગો?
 કેમારવ પું [સ] કકા+રવ] મોરનો ટહુમાર
 કેકાવન [સ] (-ળ) પું મોર -વિ(-લી)
 સીં [સ] કંચા+આવલિ] મોરના ટહુમારની
 પરપરા
 કેકી પું [સ] મોર
 કેટલુ વિં [સ] કિયત] [માપ સખ્યા કે
 કંમા] ગા માપનુ-પ્રમાણુ (પ્રમાયક)
 ંએકે ંકે વિં અમુક માપ કે પ્રમાણુ
 (અનિશ્ચિતાયક) ંકેટલુ, ંખધુ, ંય
 વિં ઘોડુ પ્રમાણુના હિ પગ અનિશ્ચિત
 હતા પ્રમાણુમા રહુ [માપ સખ્યા કે કક]
 કેક (કક) સીં [સ] કા પ્રા કાગિ] મરીરનો
 મધ્ય ભાગ કમર(૨)કમ પીડળ [લા]
 કેક સીં નુઓ કેકા પીડા, પૂઠ [બડી
 કેકિયુ (ક) નં કેક સુધી આવે એવુ બદન,
 કેકી સીં સાકડો પગરતો પગથી
 કેકે અં પૂઠે પાળળ
 કેકો પું પગરતો (૨) પીડા પૂઠ(૩)કેકો
 અત (૪) સતામગી [લા] [કઈ બાનુ
 કેણીગમ કેણીપા કેણીમગ(-ગા) અં
 કેતક પું [સ] એક વનરપતિ કેવડો (૨)
 અગ્રાડા પર ખોસવાનુ એક ધરેલુ -કી
 સીં [સ] એક કૂંવ ઝાડ(૨)એ ઝાડનુ પાન
 કેતન નં [સ] ચિહ્ન (૨) ધન (૩) ઘર
 કેતુ પું [સ] એક શ્રદ્ધ પૂમકેતુ(૨) ધન નિરાન
 કેથનિક વિં (૨) પું [દ] એ નામના
 એક પ્રસી સપ્રદાયનુ (માણુમ)
 કેક (ક) વિં [અ] બધનપુકા (૨) સીં
 એવી રિયતિ ંખાનુ નં જેલ, કારા
 ગાર તુરગ

કેદાર પું, નં, [સ] ખેતર (૨) પું
 હિમાનયનુ એક શિખર-એ-યાત્રાસ્થાન
 કેદાર(-ચે) પું [સ] એક રામ કેદાર
 કરવો=મોડુ પરાક્રમ કરતુ(૨)મગાના
 ભાઈ જેવુ કરતુ બાકુ [લા]
 કે દી અં કયે દહાડે? કચારે?
 કેદી (કે) વિં કેમા પડે (૨) કેં કરેતુ
 (૩) પું કેં કરેલો માપસ, બહીવાન
 કેનુ વિં કોનુ?
 કેંવામ નં [દ] એક ભતનુ બકુ કપકુ
 કેંદન પું [દ] નુઓ કપાન
 કેફ (કે) પું સીં [કા] નરો ઘેન
 કેફિયત (૨) સીં [અ] અધિકારી આગળ
 રત્ન કરાની હકીમત
 કેફી વિં કેફવાળુ કેફ ચટે એવુ
 કેળિન સીં [દ] નાની ચોરડી (જેમ કે
 આગમોળી)
 કેમ (ક) અં [સ] વિમ્] શા માટે? (૨)
 કેવી રીતે? (૩) પ્રમાયસ્યક અવ્યય
 'તમે જરો કેમ?
 કેમ કે, કેમ જે અં કારણ કે
 કેમ જે અં (ધમકાવવા માટે) કેમ અવ્યા?
 કેમેરા પું [દ] ફોટો પાડવાનુ ચત્ર
 કેયૂર નં [સ] બાનુબધ જેરખો
 કેર (કે) પું [અ] કહ્યું નુવમ ગંજબ
 કેરખી સીં કાગરી (૨) સોનાની ગોળ
 કીપકીએની હાર
 કેરડી (ક) સીં [સ] કકરા] એક વનરપતિ
 -કુ નં તેનુ ફળ કેરુ -કો પું કેરડી
 કેરખો (કે) પું એક નાચ મારવો (૨)
 એમા ગવાતુ ગાયન (૩) એનો રાગ
 કેરખા [વા કજ્જા] સુગંધી ગુદર જેવો
 એક પદાર્થ તિના પારા ફૂકો રંખિ જે
 કેરલ [સ] (-ળ) પું મળ્યાર પ્રાત
 કેરી (કે) સીં આળાનુ ફળ ંગાળો પું
 કેરીની મોસમ
 કેર (ક) નં કેરડીનુ ફળ
 કેરુ વિ કરો નુ (છટ્ટી વિભક્તિનો અર્થ
 બતારે છે) [પ]

કેરોસીન નં [૬] આસતેલ [ચુનો
કેલ પું [સ કટ્ટ=કેવવુ ઉપરથી]કેળવેનો
કેલરી સીં [૬] એક આમ વળનના પાણીને
શુન્ય ડિઝી(સીડી)થી ૧ ડિઝી સુધી લાવ-
વામા આપવી પડતી ગરમી ૦મીટર
નં તે ગરમી માપવા વપરાતુ પાત્ર
કેલિ(-લી) સીં [સ] રમત (૨) મૈથુન
કેલીપર પું [૬] જુઓ પરમાર
કેવોમન નં [૬] પારે અને કોરીનનુ
સચોજન જુ સાબતરીકે વપરાય છે [ર વિ]
કેલિશયમ નં [૬] એક ધાતુ-તત્વ [ર વિ]
કેવડિયુ વિં કેવડામા રાખેલુ કેવડાની
સુગંધીવાળુ
કેવડુ વિં [સ કિયવ] (માપ કદ કેવયમા)
કેટલુ મોટું? ૦૬ વિં આગરે કેરડુ ?
૦૪ વિં અનિશ્ચિત છતા પ્રમાણમા મોટું
કેવડો પું [સ કતક] એક ઝાડ (૨) એનો ડોડો
કેવલ વિં [સ] શુદ્ધ (૨) કૃત્ર (૩)
એકમાત્ર (૪) અં સાવ, ૭૬ ૦જ્ઞાન નં
ભ્રાતિશુન્ય વિશુદ્ધ જ્ઞાન ૦ધામ નં [સ]
મુખિપદ -વાદૈત પું [૫ સ અદૈત]
શ કસાયો? સ્થાપેલો જીવ અને બ્રહ્માના
અદૈતનો સિદ્ધાંત ૦લી વિં [સ] [જન]
કેવનાદૈતમા માનનારું (૨) કેવજ્ઞાન
જેને પ્રાપ્ત થયું હોય તે (૩) સીં ચેતન
અને અચેતનની એકતાનો સિદ્ધાંત
કેવળ વિં (૨) અં, ૦જ્ઞાન ૪૦ ૦ધામ
નં જુઓ 'કેવન મા ૦પ્રયોગી વિં
કેવળ ઉદ્ધાર દર્શાવતો (અભ્યય) [આ]
-ગી વિં જુઓ કેવલી
કેવું વિં મ્યા પ્રકારનું? (પ્રસાર્થક કે
કે ગારવાચક) ૦૬ વિં કેવું? (પ્રસાર્થક
કે કાર્થક અનિશ્ચિતાય વાચક) ૦૪ વિં
અજ્ઞાત-અનિશ્ચિત પ્રકારનું
કેશ પું ૦૦૦૦ [સ] વાળ ૦૬ વાપ પું
[સ] મેશનો સમૂહ (૨) અ બોડો, વેલી
૦નળી સીં વાળ જેવા બારીક વેલવાળી
નળી [૫ વિ] ૦પાશ પું [સ] વેળી,
ચોપો ૦ભાર પું અ બોડો, ચોટલો

કેશર નં [સ] જુઓ કેસર -રી વિં પું
કેસરના રગનુ પીળુ
કેશરી પું [સ] મેસરી, સિદ્ધ
કેશલુ અન નં વાળ ખૂટી કાઢવા તે
કેશવ પું [સ] શ્રીકૃષ્ણ [ઉપરના કેસ]
કેશવાળી સીં સિદ્ધ કે ધોગની ગરદન
કેશાકર્ષણ નં કેળવાઉની માનુ (પ્રવાલી
પદાર્થનું) આન્ધ્રા - ખે ચાણ [૫ વિ]
કેશાકેશિ અં [સ] સામસામા વાળની
ખે ચાખે ચી કરીને
કેશિની સીં [સ] સુદર લાખા કેશવાળી સીં
કેશી પું [સ] સિદ્ધ (૨) ગોડો (૩) શ્રીકૃષ્ણે
સહારેલો એક રાક્ષસ ૦નિષદન પું
[સ] શ્રીકૃષ્ણ
કેસ નં [૬] મુકદ્દમો કામ (૨) દરદી કે
તેના વિષેની હકીકતનો દવાખાનામા
કરાતો કાગળ (૩) કોઈ અમુક બાબત
કે કિરસો ચાતે સખધમા આવતી વ્યક્તિ
કેસર નં [સ] એક વનરપતિ (૨) તેના
કૂલની અદર વચ્ચે ડગતો સુગંધીદાર
ફેસો-તત્તુ (૩) હરકોઈ કૂલની અદર
થતો તત્તુ (૪) સીં ચાળ
કેસરપશુ વિં ૦સહેજમા વચ્ચાઈ -રિસાઈ
બચ એલુ (૨) વેતા વિનાનુ ગાડિયુ (૩)
બટકતુ (૪) પું રિસાગ મ લ્હસ (૫)
મદ્રાસ તરફનો ચાળા કરી લીખ માગતો
બ્રાહ્મણ
કેમરલીનુ વિં મેસરિયા કરીને નીકળેતુ
કેમરિયા નં ૦૦૦૦ મેસરી વાધા પહેરીને
ચાતો છેલ્લો કસૂબો પીને મરણિયા
થઈને લાવુ તે
કેસરિયુ વિં કેસરી રગનુ પીળુ (૨)
રગીન, ઉમગી આન દી (૩) નં સીઓને
પહેવવાનુ મેસરી રગનુ વસ્ત્ર
કેમરી વિં કેસરના રગનુ, પીળુ
કેસરી પું [સ] સિદ્ધ, કેસરી
કેસૂ (૦ડા) નં ૦૦૦૦૦ [સ કિંગુક મા વગુમ]
મેસરી રગના એક ભતના કૂલ, ખાખરાના
કૂલ ૦ડી સીં, ૦ડો પું ખાખરો

કેહ વિં (૨) અં કોણ ? [પ.]

કેળ સો[સ. ફલ]ને કેળા ખેસે છે તે આડ
કેળવણી સોં કેળવણું તે (૨) વ્યવસ્થિત
ઉછેર, ખિલવણી અને શિક્ષણ(૩)શિક્ષણ
(૪)મણ્વતર; વિદ્યા.૦કેર પું કેળવાણીના
સિદ્ધાંતોનો-તેના શાસ્ત્રનો નળકાર
અથવાતેનોઅમલ કરનાર પુરુષ

કેળવણું સંકિં [પ્રા. કેળાવ] વ્યવસ્થિત
રીતે ખીલવણું, ઉછેરણું-સુધારણું-તાલીમ
આપવી (૨) (કણક-લોહ) ગૂંચીને
તેયાર કરણું; (૩) (કાથા આમણને)પકવી
નરમને સફાઈદાર બનાવણું (૪) પચોટણું
કેળસોપારી નં; સોંભીચી નતની એક
સોપારી

કેળિયું નં કેળ-કેળવેલા ચૂનો ભરવાનું
-ભીચકી જવાનું લોહાનું વાસણ; તળાણું
(૨) કાનનું એક ધરણું [કા.] (૩) એક
ઉલ્કાની નતનું રેશમી વસ્ત્ર

કેળું નં કેળનું ફળ

કેચી (કેં) સોં[ત્રિફા]કાતર(૨)છાપરાના
આધાર માટે મુકાતુ ત્રિકોણાકાર ચોકડું
કેંદ્ર નં [સ.] મધ્યબિંદુ (૨) મધ્ય-મુખ્ય
સ્થાન (૩) ઇંદ્ર લક્ષ્મી મહાનું પહેણું, ચોપું
અને દશયું સ્થાન [ન્યા.] . ંગામી વિં
કેંદ્ર તરફ જણું; 'સેન્ટ્રિપેટલ'. ંત્યાગી
વિં કેંદ્રમાંથી વિખેરાણું; 'સેન્ટ્રિફ્યુગલ'.
ંવતીં વિંકેંદ્રમાં રહેણું-રહેણું. ંરથ
વિં કેંદ્રવતીં. ંરથાન નં કેંદ્રરૂપ
સ્થાન; મધ્ય-મુખ્ય સ્થાન. -દ્રાનુસારી
વિં કેંદ્રને. અનુસરનાણું; કેંદ્રગામી.
-દ્રાપગામી વિં જુઓ કેંદ્રત્યાગી.
-દ્રાભિમુખ વિં કેંદ્ર તરફ મુખ છે
જેતુ એણું. -દિત વિં કેંદ્રમાં સ્થિત
કરેણું. -દ્રીકેરણું નં કેદિત કરણું તે
કેક(-કે)ચી સોં[સં.] દશરથની એક પત્ની;
ભરતની માતા

કેતવ નં [સં.] શરતમાં મૂકેલી વસ્તુ (૨)
જુગાર (૩) જુકાણું (૪) જગતપટ (૫)
પું જુગારી (૬) ધુતારી; કંગ (૭)ધંતરો

કેલાસ પું [સ.] હિમાલયનું એક શિખર
(૨) શિવનું નિવાસસ્થાન. ંવાસ પું
કેલાસમાં રહેણું તે (૨) મૃત્યુ. ંવાસી
વિં કેલાસમાં વસનારું (૨) મૃત્યુ પામેણું
કેવર્ત પું [સ.] માછી

કેવલ્ય નં [સ.] કેવળસ્વરૂપ-અક્ષરસ્વરૂપ
યણું તે (૨) નિર્લિપપણું; મોક્ષ
કેન્સેરેલિંક પું [બ.] એક ઇલકાળ
કો સં (૨) વિં જુઓ કોઈ [પ.] (૩) કોણ
(૪) પું હોલાના બોલવાનો રાખડ [રવં]
કોઈ સં (૨) વિં [સં. કોડપિ] ગમે તે
(જણ કે વસ્તુ માટે, અનિશ્ચિતાથવાચક)
ં(ંઓ)કે વિં (૨) સં ગમે તે એક
કોઈનું નં સરપણનાં લાકડાં ચીરવાનું રાજ.
-તો પું નાળિયેરની છાંય ઉખેડવાનો
મોટો છરો

કોક વિં (૨) સં જુઓ કોઈક
કોક પું [ક.] કાખનનો એક પ્રકાર [ર. વિ.]
કોકટી વિં [સ. કુલ્કુટી] રંગી એક નત
(૨) એની બનેલી (ખાલી)

કોકડાણું અં કિં કોકડું વળણું
કોકડિયો કુંભાર પું એક પક્ષી
કોકડી સોં નાનું કોકડું (૨) ચામડી વળી
ચડી નય તે; કરચલી (૩) સંકેતેણું રાચણું.
-કું નંશક આકારમાં વીટાળેલા સૂતરનો
કે કોઈ દોરાનો દડો (૨) ચામડીનું કે
ચીરનું વળી-ચડી જણું કે સંકેતણું તે.
(૩) પૂરવણીમયું કામકાજ કે મામલો [લા.]
કોકમ નં એક ખાટું ફળ. ંનું ઘી, ંનું તેલ
નં કોકમનાં બીમાંથી કઢાતુ તેલ (સિંધા-
ળામાં ચામડી ન ફાટે તે માટે વપરાય છે)
કોકરવરણું, કોકરવાણું [સ. કોળ (ક +
વળ)] = ચોડું બીનું+વળી જરાવરા બીનું
કોકરણું સં કિં છેતરણું; ફેસલાવણું (૨)
નં કાનનું એક ધરણું . [કામશાસ્ત્ર]
કોકશાસ્ત્ર નં [સ.] કોકપડિતે રચેણું
કોકળી નં કોકમનું આડ [-નમા
કોકા પું બં વં સારાં ને કીમતી કપડાં
કોકા સોં બોલી; ચુંબન

કોકા સ્રીં [દ.] એક વનરપતિ, જેમાથી
કોતેન બને છે
કોકિલ પું [સ] કોયલનો નર. -લા સ્રીં
[સ] કોકિલની માદા, કોયલ
કોકીશુ' નં કામકાનો છેડો-ગાળો, જેમા
પણ ચડાવાય છે(૨)નુઓ કોસીસું (૨)
કોકેન નં [દ.] એક કુટ્ટી ઓપધિ
કોકો પું [દ.] નાળિયેરની નતવતુ એક ઝાડ
(૨) તેનુ બીજ (૩) પીણા માટે કરાતી
તેની બૂધી (૪) તેનુ પીણુ
કોકો પું ઝમતુ (૨) ગુબન, કોકા
કોગળિયુ (કો) નં ઝાડા અને લવડીનો
એક રોગ, કોયેરા
કોગળો (કો) પું મો ભરાય એવુ પાણી
-કોઈ પણ પ્રવાહી વસ્તુ (૨) તેને મોમા
હલાતી બહાર કાઢી નાખવુ તે [તિ, કાણુ
કોચ નં [કોચુ' ઉપરથી] કોચાઈને થયેલુ
કોચ પું [દ.] સુખાસન, સોફા(૨)છત્રપલગ
(૩) સુખાસનવાળા ચાર પેડાની ગાડી.
એમ પું કોચ ગાડી હાકનારો
કોચરાની માલ સ્રીં [નુઓ કોચુ' પણ
નુનુ વધ
કોચરી સ્રીં સ્રી (તિરકારમા)
કોચરુ વિં કોચાઈ ગયેલુ છિદ્રવાળું (૨)
પણુ નુનુ -રોપુનુ પુરુષ(તિરકારમા)
કોચરું નં [સ કવચ] કોટલુ, કઠણુ છાડુ
(ફળ, ઈલા વગેરે ઉપરનુ)
કોચવવું સં કિં દુભવવુ
કોચવું સંકિં કાણુ પાડવુ (૨) [ધરમાં]
ખાતર પાડવું (૩) દિલ દુખવવુ [લા]
કોચુ' વિં 'સુકાઈ સ કોચાઈ ગયેલુ (૨)
સરસીન (૩) સડી ગયેલુ
કોલતગરી સ્રીં [સ કોગળર ઉપરથી]
માણેકકારી (પનમ)
કોટ પું [સ] કિરવાની દીવાય, રક્ષણ માટે
કરેલી ભીંત (૨) શત્રુ ન ભેદી શકે એવી
બૃહદ્ગચના (૩) વડો (૪) કોટની અદરનો
ભાગ
કોટ પું + નુઓ કોટિ; કરોડ

કોટ પું [દ.] ડગલો (૨) એકદમ સાત ડાથ
હડી લેના અને સામાને એકે ન કરવા દેવો
તે (પાનાની રમતમા)
કોટ સ્રીં [દ. કોટ્ટા] કોક; ગળુ
કોટડી સ્રીં [સ કોટ પરથી] ઓટ્ટી -હું
નં નાનુ -પીંદેરી ધર (૨) દીવાલ
કોટર નં [સ] ઝાટની બખેલ
કોટલું નં [સ કોટ ઉપરથી] કઠણુ છાડુ,
કોચુ(૨)જેની અદર કંઈ માન ન હોય
તેવી સ્ત્રી [લા.] [પારો(૨)કોઠાર
કોટલો પું [સ કોટ] માનીનો બનાવેલો
કોટવાલ(-ળા) પું [દ કોટ + વાલ -પ્રા.
વાલ] કાનો -શહેર કે ગામનો બહોળત
રાખનાર અમલદાર(૨)એક અટક -દ્વી
(-ળી) પું, સ્રીં કોટવાળુ કામ
કોટાકોટ વિં કરોડો
કોટાનકોટ(-ટિ, -ટી) વિં [સ. કોટિ +
અનુ + કોટિ] કરોડો
કોટિ સ્રીં [સ] કરોડ; સો લાખની સખ્યા
(૨) કમાનનો છેડો (૩) તકરારના
પ્રશ્નની એક બાનુ -પૂર્વ પક્ષ (૪) વર્ગ,
પ્રકાર (૫) જિયામા જીવુ બિંદુ; અતિમતા
(૬) [ગ] કાટખૂણ ત્રિકોણની કણ
સિવાયની બાનુ (૭) 'એબ્સિરમા'. એક
વિં [સ] કરોડો, અગણિત. કોટ્ટુ પું
પૂરો કાટખૂણો બનાવનાર પૂતિ રૂપ ખૂણો,
'કોમ્પિએન્ટરી એન્ગ' [ગ] એન્ગ
સ્રીં [સ] 'કોસાઈન' [ગ.] એન્ગ પું
કરોડપતિના ધર પર ફરકતી ધન (૨)
કરોડાધિપતિ
કોટિયું નં હોડકુ, મઝો (૨) મોઈ દડાની
રમતનો એક દાવ (૩) જનવરના ગળામા
બધાતુ ગોળ લાકડુ
કોટી સ્રીં [નુઓ કોટ (ગળુ)] આલિગન
કોટી સ્રીં [સ] નુઓ કોટિ
કોટીલી સ્રીં કાળા રંગના વપડા પર કોક
વાનુ છીપાનું એક બીયુ
કોટીલો પું પીળવા માટે પીળણની
તાતને યડકાવવાનુ ઓલર, ગોટીલો

કોટું (કો) નં સામે છેતરાય ને આપણને
ફાયદો થાય એવો પેતરો-ખાણ (૨)
તકરારી-ખટખનું વચ્ચે જીભ કંટેલું કામ
કોટચક્ષુ પું [સ.] કરોડ આંખવાળો-ઈદ
કોટચલધિ વિં [સ.] કરોડોથી ગણતું હોય
એવું (૨) અપાર

કોઠદી સીં [સ. કોઠ ઉપરથી] નાની કોઠી
(૨) નાનો કોઠલો. -લો પું માટીના
ખનાવેલો પહારો (ખાવાની વસ્તુઓ
મૂકવાનો) (૨) કોઠાર

કોઠાયુદ્ધ નં કોઠામાનુ - ચકરાવામાંનું -
અટપટા દાવપેચવાળું યુદ્ધ

કોઠાર પું [સ. કોઠાગાર] અનાજ ભરવાનો
ઓરડો (૨) કોંચરુ કે ચાર લીંતોવાળી
ચલેલી જીયા કોઠી (૩) ભંડાર; વખાર
(૪) ખમનો

કોઠારિયું નં નાનો કોઠાર. -રી પું કોઠારનો
ઉપરી (૨) એક અટક (વાણિયાની)

કોઠાવિરામ પું [સ. કોઠ + મગિરામ] ભૂદી
ભૂદી પ્રકૃતિને ભૂદું ભૂદું ખાવાનું અનુકૂળ
આવડુ તે

કોઠી સીં [સ. કોઠ ઉપરથી] માગીને (કે
ધાતુનો) જીયા નજો (૨) વખાર (૩)
વેપારીની પેટી-દુકાન (૪) ચાણુ (૫) કોઠીના
આકારનું એક દારૂખાનું

કોઠી (કો) સીં કોઠાનું ઝાડ

કોઠીમડી સીં એક વેલો. -ડું નં કોઠી-
મડીનું ફળ

કોઠીખડી સીં કોઠીમગ. -ડું નં કોઠીમડું

કોટું (કો) નં ભૂઓ કોટું: પ્રપચ; પેતરો

કોટું (કો) નં [સ. કપિષ્ઠ] એક ફળ

કોટું (કો) નં ચહેરો; મો

કોટું પું [સ. કોટ] પેટ (૨) સરીર; સરીરની

અદરનો કોઈ પણ કોષરૂપ ભાગ (૩)

મન; અંતઃકરણ (૪) ખાનું. હાલ કોઠી

પાટીને લખતું (૫) (સોમયાં દત્તાદિખાણનું)

ધર; ખાનુ (૬) મોટી કોઠી; વખાર (૭)

મોટા કૂંચો (૮) કિલ્લાનો ભુજ (૯)

મુધરાઈની મુખ્ય ઓફિસ; મહેસૂલ, વેરો

દત્તાદિનાં નાણાં ભરવાની જગા (૧૦)

રખડતાં દોર પૂરવાનો ડમો (૧૧) વ્યૂહરચના

(૧૨) કોષ્ટક; આકનો પાડો (૧૩) અગત્ય

ખાનો ગળાની આસપાસનો ભાગ

કોડ પું [કિ. કોટું] મનામાવ; અંતરની ઉમેદ

-ડામણું વિં કોડવાળું; કોડીલું (૨)

વરણાગિયુ

કોડિયું નં [કિ. કોડિયું] માટીનું નાનું શોકરું

(૨) એ આકારનું દીવો વચ્ચેનું પાત્ર

કોડી (કો) સીં [સ. કપરિકા, કે. કવલિમા]

એક ભતનું દરિયાઈ છવડાનું ધર, અખલી

(૨) એક ઉપકું ચલણ (૩) વીસની સત્તા

કોડીલું વિં કોડવાળું

કોડું (કો) વિં એકડું; રીતમાત્ર વગરનું

કોડું (કો) નં [કોડી] રાખલી. -ડો પું

રાખલો

કોઠ પું [સ. કુઠ] આમડીનો એક રોગ

કોઠ (કોઠ) સીં [સ. ગોઠ] ગમાણ; દોરને

બાંધવાની જગા (૨) કારીગર લોખને

કામ કરવા બેસવાની જગા. -ઠારું;

-દિયું નં દોરની કોઠ

કોઠિયું (-ચેલ) વિં કોઠના રોગવાળું

કોઠી (કો) સીં કુઠાડી

કોઠી (કો) વિં કોઠના રોગવાળું

કોઠો (કો) પું [ચિં] ભૂઓ કુઠાડો (૨)

વિં પું કોવાડ; કોઠાળ [લા.]

કોણ પું [મ] ખૂણો

કોણ (કો) સં (૨) વિં [મા. વચ્ચા] કયુ

(પ્રમાયંક, બહુધા માણસ માટે) બતાવે

= શી ખબર ? હું નથી બાણનો એ અર્થ-

માં. બમાત્ર વિં જેનો દિસાખ નહિ એવું

કોણમપક વિં કોણ - ખૂણો માપનારું

(૨) નં એ માટેનું એક ચોખર

કોણાકાર વિં કોણ - ખૂણાના આકારનું

(૨) પું કોણનો આકાર

કોણિયાદત્તું (૨) સંકિં કોણીને મારતું

કોણી (કો) સીં [કિ. કુળી] ખમા નીચેનો

દાયનો (પહેલો) સાધો (૨) એ સાધાનું

આગીદાર હાડકું

કોણે (કો) સં કોઈએ પણ [પ]
 કોતર નં [સ કોટર] જમીન કે પત્તમા
 બેડા પહોળો ખાડો કે બખોલ
 કોતરકામ નં કોતરીને કરેલું નકશીકામ
 કોતરણી સ્ત્રીં કોતરણુ તે (ર) કોતરવાની
 દબ (૩) કોતરકામ; નકશી (૪) કોતરવાની
 મન્દીરી (૫) કોતરવાનું એભર
 કોતરણું નં [કોતરણુ] જુઓ ખોતરણુ
 કોતરણું સં કિં આપુ આપુ ખોલુ,
 ખોતરણુ, કોતરણુ
 કોથમી(૦૦) સ્ત્રીં [મ કુમ્તુવરી, પ્રા.
 કુલુમરી] ધાણાની બાણ
 કોથળી સ્ત્રીં [કિ કોથળ] થેલી(ર) અડકોષ
 (૩) હળરની સહા ંછોડામણુ નં
 કરને રૂપિયા આપતા પહેલા સાલુકાર
 ને વ્યાજના રૂપિયા પ્રથમથી કાપી લે
 છે તે. ંસાથ સ્ત્રીં જમીનદારના,
 ગરાસિયાના અથવા સરકારના બરણા
 માથી અપાનો લગવ. -જો પું થેલો
 કોદરા પુંબંબં [સ કોદવા] એક ધાન્ય.
 -રી સ્ત્રીં તે ધાન્યના દાણા
 કોદંડ નં [સ] ધનુષ્ય, કામકું
 કોદાળ (કો) વિં કોદાળેતુ, ભડી બુદ્ધિનું
 કોદાળી (કો) સ્ત્રીં [સ. કુદાળકો] ખોદવાનું
 એક એભર -જો પું મોટી કોદાળી
 કો દી અં કોઈ દિવસક્યારે, કેદી [પ]
 કોદું (કો) નં ધરગ કે થોડું ચા નહિ જેવું
 દૂધ દેતી એસ
 કોદો (કો) પું કોદાળ આદમી
 કોનું (કો) સં કેનું કઈ બ્યક્તિનું ? [કોણ-
 નુ પછીનુ રૂપ] (ર) કોઈનું [પ]
 કોન્સ્ટેબલ પું [ર] પોલીસનો સિપાઈ
 કોપ પું [સ] કોપ, રોપ (ર) નાગકારક
 આક્રંત, ગજબ
 કોપરખરાસ નં [ર. કોપરખાસ] તાણુ
 અને પિતળ મળીને બનતી એક ધાતુ
 કોપરાપાક પું કોપરાના ખમણની બના-
 વેલી એક મીઠાઈ (ર) [કથાકામો] માર
 કોપરું નં નાળિયેરની અંદરનો ગર, ગેપરુ

કોપરેલ નં કોપરાનું તેલ
 કોપરું અંકિં [સ. કુર] કોપ-ગુસો કરવો
 કોપાયમાન, કોપાવિષ્ટ, કોપિત વિં [સ]
 કોપેલું, રૂથેલું [કરીને સંઆસીની]
 કોપીન નં [સ. વૈપીન] લગોળી (ખાસ
 કોપીરાઈટ પું [ર.] લેખક પ્રમાણકાદિને
 થોતાની કૃતિ પર મળતો કાનૂની હક
 કોફી સ્ત્રીં [ર] શેકેલા બુદ્ધાણનો મૂક
 (ર) તેનું પીણું
 કોખાડ વિં મૂખ
 કોખાલ્ટ નં [ર] એક ધાતુ-તત્વ [ર. વિ.]
 કોખી (૦જ) સ્ત્રીં; નં [ર. કૅવન] એક
 સાકમાલ-કરમકલો
 કોમ સ્ત્રીં [મ. કૌમ] એક જ નામથી
 ઓળખાતો લોકસમૂહ (જાતિ, ધર્મ કે
 ભતવારનો)
 કોમલ વિં [સ] કુમળું; મુલાયમ (ર)
 સુકુમાર; નાનુંક (૩) નરમ, મૃદુ (૪)
 મધુર (૫) દયાળુ. -લાન્થિય નં [+
 સં. અસ્થિ] કુમળું હાડકું; જેનું વર્ણિત
 જતાં હાડકું બને છે તે પદાર્થ. -લાંગી
 વિં સ્ત્રીં [+ અંગી] કોમળ શરીરની
 કોમવાદ પું કેવળ કોમના જ આકંડા
 હિતાહિતની દૃષ્ટિનો મત
 કોમળ વિં જુઓ કોમળ
 કોમી વિં કોમનું, કોમ સબધી
 કોચ સં [સ કોડવિ] કોઈ [પ]
 કોચરો (કો) પું જુઓ કોરડો
 કોચલ (કો) સ્ત્રીં [મ કોચિલ] એક પક્ષી,
 કોકિલા [બગતરા થવી તે
 કોચલી (કો) સ્ત્રીં ગજાનો એક ભાગ (ર)
 કોચલો (કો) પું [દ કોચલો] કોચસો (ર)
 કારેનો કોચસો (૩) અગારો
 કોર સ્ત્રીં વસ્તુનો હેડો; કિનાર (ર) ત્યા
 મૂકવાની બાત કે પટ્ટી (૩) બાજુ (૪)
 બાજુ પરનો કંકડો; થોડાંક ભાગ
 -કોર સ્ત્રીં ['કુવર' ઉપરથી] સ્ત્રીઓના
 નામને હેડે મુકાનો શબ્દ. ઉદા. નેકોર
 કોરટ (કો) સ્ત્રીં [ર. કોટ] અદાલત

કોરકું વિં [કોરું] બીનારા વિનાનુ (૨) ગાગડું
કોરડો પું ગ્રેલો ચાબકો, સપકો (૨)

[લા] કોર, સત્તા (૩) ત્રાસ, બુલમ,
સખ્તાર્થ (૪) ઝટ ન લીધી રાકે એવો પ્રસ
કોરણુ સ્ત્રીં બાનુ (૨) વસ્તુનો ઊડા પરનો
ભાગ, કાનો કે સીમા (૩) ધૂળનુ વાવા-
જોડુ, આધી

કોરણુયો પું કોરીને કરેલી ખામણ-
ખાચો (૨) કોરવાનુ કામ કરનાર (૩)
શરીર કોરી ખાય તેવો તાવ, હાડગ્નર
કોરણી સ્ત્રીં કોરવાનુ બોળર (૨) કોરવાની
રીત-કોરીગરી

કોરમ નં [ર] સભા-સમિતિનુ કામ રાડ
કરવા કે ચલાવવા માટે સંયોગી જરી
આકેવી કાનૂની સખ્યા

કોરણું નં દાળનો ભૂકો-ચૂરો

કોરવંકું વિં એક કોરયી વાકુ ઢળણ

કોરવું અંકિં [પ્રા કોરણ] વીંધવુ, કાણુ
પાડવુ (૨) અદરથી કોતરવુ, આણુ ખોદવુ

કોરાકું (-ણ, -ણું) વિં કોરુ, સકું

કોરી સ્ત્રીં આસારે કું રૂપિયાની કિમતનુ
એક કચ્છી રૂપાનાણુ

કોરું વિં બીનુ નહિ એવુ, સક (૨) લખું
(૩) વાપર્યા વિનાનુ તદન નહુ (કાપક)
(૪) લખ્યા વિનાનુ (પતું કાગળ ઇત્યાદિ)
(૫) રાધેતુ નહિ એવુ (સીધુ, અનાજ).
ઠંકટ વિં તદન કોરું. ઠંકટકટણું વિં
તદન નહુ (વસ્ત્ર) ંધકોટ (-ર) વિં
તદન કોરું ંધોરું વિં તદન નહુ, વાપર્યા
કે ઉકેલ્યા વિનાનુ

કોરેકોરું નં તદન કોરુ

કોરેન્ટાર્થ નં [ર] ભુઓ ક્વોરેન્ટીન
કોરે (કોરે) સ્ત્રીં [ર] અપ્રમદિત, અપ્રમદની.
અદાલત કોરટ ંફી સ્ત્રીં [ર] મગના
કેસના ખર્ચની સરકારને ભરવી પડતી
રકમ-રેટપખર્ચ

કોડન નં [ર] ભુઓ ચક્રવ્યૂહ

કોલ પું મેલ, ચૂનાની મેળવણીનો ગારો

કોલ (કો) પું [ખ] વચન, કબૂલાત, ખાતરી.

ઠંકરાર પું કોલ અને કરાર, પાળવાનુ
વચન આપ્યુ હોય એવુ કબૂલાતપત્ર (૨)

સધિપત્ર, તઈનામુ [ચૂવો, ડામર

કોલટા (-તા) ર પું [ર] ખનીજ કોલસાની

કોલન-બોટર નં [ર] એક પ્રવાહી દવા

કોલમ પું; સ્ત્રીં [સ વલ્લમ] ડાગરની એક ભત

કોલમ નં [ર] વર્તમાનપત્ર, અથ દત્તાદિના

પાનાના લખાણની લેખી બોળ, કટાર

(૨) વિભાગ, ખાનુ, કોડો

કોલર પું [ર] કપડાનો ગળા માટેના સીવ

ણનો ભાગ (૨) (અથેલ લેખાસમા) ગળે

પહેરાતી કાઠકા જેવી એક બનાવટ

કોલસી (કો) સ્ત્રીં [ર. કોલ્લ, ર કોલ]

મેલસાનો ભૂકો (ખાસ કરીને બળેલા

ખનીજ કોલસાનો) -સો પું એક ભતનુ

બળતણ

કોલાઓ પું ભુઓ કુલાઓ

કોલાદલ પું [સ] શોરબકોર, ઘોષાટ

કોણુ (કુ) નં [રિ કોલુમ] શોરડી પીય-

વાનો સચો

કોણું (કુ) નં [રિ કુલ્હ, કોલુમ] શિયાળ

કોણું (કો) વિં પકવણું, ગોરું

કોલેજ સ્ત્રીં [ર] મહાવિદ્યાલય, ઉચ્ચ શિક્ષણ

માટેનુ વિદ્યાલય -જયન પું [ર] તેનો

વિદ્યાર્થી [એક ચેપી રોગ, કોગળિયુ

કોલેરા (કો) પું [ર] ઝાડા અને ઊલડીનો

કોલો (કો) પું ખૂણો, મેણ

કોવડામણ (કો) સ્ત્રીં કોવડાવેલી વસ્ત્ર, સડો

કોવડા (-ર) વસ્ત્ર (ગો) સંકિં 'કોટણ'

નું પ્રેરક [ઠે છે તે લોકકુ

કોવાડ (કો) પું જેના આધારે મસનું પેકું

કોવાડ (કો) વિં કુલાગીની ધારજેવી (દબ,

વાણી) (૨) મેદાણ, બગ. ભુદિન-૪૪

મારફાડ કરી બેસે એવુ (માલસ)

કોવાણું (કો) અંકિં સડવુ ('કોટણ'નુ

કર્મણ) [વિદાન, પરિત

કોવિદ વિં [સ] ભલકાર, પ્રતીક્ષ (૨)

કોશ (કોશ,) સ્ત્રીં [સ. કુલી ઉપરથી]

ખોદવાનુ એ મ્યો ૧૨, નરાજ (૨) ૧૭૫૨

કોશ પુ. [સ] કોઈ પણ વસ્તુ સધરવા-
સાચવવાનું પાત્ર, ખાત, આવરણ અથવા
ધર (૨) બડોળ, ખળનો (૩) સખ્દકોશ
(૪) મ્યાન (૫) કૃત્રિમાથી પાણી કાઢવાનું
ચામચાનું પાત્ર, કોસ (૬) જીવતા પ્રાણીના
શરીરનો આણુ જેવો મૂળ ધટક (જેની
પેશી, માંસ ઇંડો અને છે) ૦૬૧૨ પુ.
[સ] સખ્દકોશ બતાવનાર આદમી ૦૬૧૩
પુ. મેશના તટુઆ 'સિનિક [વ વિ]
-સાધ્યક્ષ પુ. [સ] કોશનો અધ્યક્ષ,
ખળનથી, બડારી

કોશિ(-ચે) પુ. કોસ ચાવનાર-
હામનાર, (૨) પાણી કાઢનાર

કોશિશ સી. [પા] પ્રચલ [કોમ્પુ]

કોશીટો પું. [સ કાશ] રેશમના કીડાનું ધર-

કોષ [સ] ૦૬૧૨ [સ] -પાધ્યક્ષ [સ] જીઓ

કોય, ૦૬૧૨, -પાધ્યક્ષ

કોષ્ટક નં. [સ કોષ્ટ] આડી અને જાણી
સમાવર લીટીઓ દોરવાથી જે ચોખ્ખી
આકૃતિ પડે તે, કોઠો (૨) તોલ માપ,
નાણા વગેરેના હિસાબો સહેલાઈથી કરી
શકાય એ માટે તૈયાર કરેલો એમના
પરિણામનો કોઠો

કોષ્ટ પું. [સ] પેટ, કોઠો (૨) પેટનો નીચલો

જાગ, મળાગય (૩) કોઠાર

કોસ પુ. [સ કોસ] ગાઉ અથવા દોઢ

માઈલનું અંતર

કોસ પુ. [સ કોસ] કૃત્રિમાથી પાણી નાં

વાનો ચામચાનો કોયળો

કોસળી સી. [સ કૌશલી, પ્રા] એક

પ્રાચીન નગરી (વત્સ દેશની રાજધાની)

કોસિયો પું. જીઓ કોશિયો

કોમીનું નં. [સ કમિચારી] કોમમાથી બૂક,

તીર ૬૦ મારવાનું બાક, કોમીશું (૨)

કોમકીવરનું શોભાનું નાનકડું શિખર

કોમુ નં. [સ કુમ્મ ઉપરથી] બાજરી, જુવાર

દત્તાત્રિના ગાંડામાથી ફૂટેલો ફણગો (૨)

બાણનો છેડો [ના એક કોગ

કોડ (કો) પું. કોહડુ તે, સડો (૨) ચામગ

કોહવ(-વા)જી નં. કોહવાટ(-ઠો) (દા)

પું. કોહ, સડો [સહુ (૨) મોહ યવો

કોહ્યું (દા) અંકિં [સ કુવ, પ્રા વાટ]

કોહિનૂર પું. [પા] તેજનો પવંત (૨)

એક ધણો તેજસ્વી હીરો [મહેજુ

કોહિલું વિં. જેને મોહ થયો દોષ એવું (૨)

કોહ્યું વિં. [મોહડું] સડેતું

કોળ પું. [સ, કોલ] મોટો નડો ૦૬૨

વ્યર્થ સીં ૦૬૨ચિયુ

કોળવુ (કો) અં. કિં ખીલવું, ફૂંડ

પાગરવું (૨) ફેવાતું [કુતીતું

કોળાવુ (દા) અંકિં ૦૬૫ કે અભિમાનથી

કોળિયુ (કા) વિં. [સ વળ ઉપરથી]

જડખા માય એણું, થોડુંક. -ચો

પું. મોમા એક વાર લેવાય એવો

ખોરાત - ગ્રાસ

કોળી વિં. [સ કોલ ઉપરથી] ઠાકરડાની

નતનું (૨) પું. ઠાકરડો ૦૬૫૧ વિં.

અનાથ - શૂદ્ર નતિનું (માણસ)

કોળી (કો) સીં [સ કુમ્મળા] કોળાનો

વેલો -જી નં. ગાંક તરીકે વપરાતું એક ફળ

કોળોકોળ(-ગો) લઈને = ખૂબ ખડખડાટ

(હસવું)

કોંકણ પું. [સ] સલાટિ પવંતની પશ્ચિમે

આવેલો એક પ્રદેશ ૦૫૮૧ સીં

કોંખણો (કિનારાનો પટ્ટો જેવો) મુલક

૦૬૨૫ વિં. મોખ્ખ પ્રદેશમાં રહેનારું (૨)

મહારાષ્ટ્રી બ્રાહ્મણોની એટ નતિનું (૩)

પું. તે નતિનો માણસ -જી વિં. કોંખણ

(૨) સીં મરાઠીની એક બાની

કોંચિસ સીં [જ] અખિન ભ રતીય રાષ્ટ્રીય

મહાસભા -સી વિં. કોચિસનું કે તેને

લગતું (૨) પું. મહાસભાવાદી

કોંટાઈ (કોં) સીં મગરૂરી

કોંટી (કોં) સીં તરવારને મ્યાન સાથે

બાધી રાખવાની દોરી અથવા સાંળી

કોંટું (કોં) નં. કોટું પેતરો

કોંટો (કોં) પું. [સ કાંક] ફણગો

કૌટિલ્ય પું. [સ] કૃતિલ ગજનીતિજ

ચાણ્ય (૨) નં. કૃતિલાતા

કૌટુંબિક વિનં [સ] કુટુંબનુ, કુટુંબને લગત
 કૌતક નં + જુઓ કૌતક
 કૌતુક નં [સ] કુતુહલ (૨) કુતુહલ અમત
 કરે એવું ગમે તે (૩) નવાઈ, અભયબી
 (૪) દીપ્તિ અપ્રિય વિનં કૌતુકના શોખ-
 વાળુ. —કથાર પું વિવાદવિધિના એક
 ભાગ, જે દરમિયાન કેટલીય રમતો તેમજ
 મીઠાઈ બાધવાનું વગેરે કરાય છે
 કૌતુહલ નં [સ] કુતુહલ, ઇતેભરી
 કૌપીન નં [સ] લગેગી, કૌપીન
 કૌલાંડ નં કાનતરુ; તરકટ
 કૌમાર નં [સ] કુમારપણું અમત નં
 કુમાર દશામા કરવાનું મત (૨) કુવારા
 રહેવાનું મત. —ઈ નં કૌમાર
 કૌમુદી સ્ત્રી [સ] આદની
 કૌરવ પું [સ] કુરુનો વરાજ (૨) ધૃત
 રાષ્ટ્રના પુત્રોમાનો દરેક
 કૌલ વિનં [સ] વામભાગી, શાક્ત
 કૌલ્ય સ્ત્રી, નં એક વનસ્પતિ (૨) એનો
 ખનૂરી-રાણો ફાડો
 કૌલત નં [મ. કુલ્લત] તાકાત
 કૌલો પું કાગડો
 કૌશલ (—ત્ય) નં [સ] કુશલપણું, પ્રવીણતા
 કૌશલ્યા સ્ત્રી [સ] રામચંદ્રની માતા
 કૌશિક પું [સ] વિશ્વામિત્ર (૨) ઇંદ્ર
 કૌસલ્યા સ્ત્રી [સ] કૌશલ્યા
 કૌસ્તુભ પું [સ] અકલતનો મણિ, સમુદ્ર
 મથનથી નીકળેલા ચોદ રત્નોમાનું એક
 કૌમ પું [મ. વૌસ] કસ, લપાણામા વપરાતું
 (), [], { } આડું ચિહ્ન

કચમ અં + જુઓ કેમ ? [પ]
 કચડું અં + કર્યાં પણ [પ]
 કચામત સ્ત્રી [મ. કિયામત] મરણ બાદ
 ખુદા આગળ બિમારઈને જવામ આપવાનો
 દિવસ, ઈશ્વર આગળનો ઇન્સાફનો દિવસ
 કચાંડી સ્ત્રી નાનો કચારડો —ડો પું
 જેમા પાણી ભરાઈ રહે એવું પાણ બાંધિયું
 જેતર (હાગર વગેરેનું)

કચારી સ્ત્રી નાનો કચારો (૨) પાણી પાણ
 પડે તેવી જમીન (૩) પાણી ભરાઈ રહે એવી
 જમીન (૪) ખેડાણ જમીન
 કચારે અં [પ્રા કિવારો] કયે વખતે ? ૦ક
 અં કોઈક વખતે. ૦થ અં ગમે ત્યારે
 (૨) કહી પણ
 કચારો પું [સ. કેદાર] કચારડો (૨) ઝાડ,
 છાડ વગેરેની આનુબાહુ પાણી ભરવા
 માટે કરેલો ખાડો
 કચારા પું [મ. કિયાત] અટક, ધારણા
 (૨) કિ મતની આકાંક્ષી, અદા
 કચાં અં ૦ઈ જગાએ ? ૦ક અં કોક
 જગાએ ૦થ અં કોઈ પણ જગાએ
 કેતુ પું [સ] ચંદ્ર
 કેમ પું [સ] એક પછી એક આવે એવી
 વસ્તુસકલના (૨) એણી, હારમાળા (૩)
 ડગલું, પંગલું (૪) ધારો, રિવાજ (૫)
 આકમણ હુમલો. ૦ખાદ્દ વિનં નિયતકમ
 વાળું ૦ભાંગે પું [સ] કમ નિયમનો બગ.
 ૦વાર અં હારબધ, અનુક્રમ પ્રમાણે.
 ૦રા અં [સ] નિયતકમ પ્રમાણે, કમ
 પ્રમાણે, એક પછી એક (૨) કમેકમે,
 હપનેથી —માગત વિનં [સ] વરાપર પરા
 પ્રમાણે ઊતરી આવેલું અથવા મળેલું
 —માનુમાર અં [સ] કમવાર. —મોક
 પું અનુક્રમ પ્રમાણેનો નબર —મોક
 વિનં [સ] એક પછી એક —કમ પ્રમાણે
 આવે એવું (૨) વરાપર પરાગત.
 કેય પું [સ] ખરીદનું તે, ખરીદી
 કેંકન નં [સ] રડતું તે, કુદન
 કાંઉન વિનં [ર] (છાપવાના) કાળજના એક
 માપનું, ૨૦' x ૩૦" (૨) પું એક અમેઇ
 નાણું-રાા સિલિંગ
 કાંત વિનં [સ] અતીત, લીનેલું (૨) આકાંક્ષ.
 ૦દશી વિનં [સ] અતીત, અનાજત
 તથા સૂક્ષ્મ પદાર્થ જેઈ શકનારું (૨)
 વસ્તુનું રહસ્ય જેઈ શકનારું (૩) સર્વજ્ઞ
 કાંતિ સ્ત્રી [સ] એક રથાને / બીજે રથાને
 જતું તે, ગતિ (૨) (ધરમપાથી) દેવદર

કલ્પેદ પું [સ.] ભેજ; ભીનાશ (૨) દુઃખ.
નં નં ભીનું કરવું તે (૨) પરસેવો
આણવો તે [કંઠાસ

કલ્પેશ પું [સ.] ખીડા; દુઃખ (૨) કલ્પિયો;

કલ્પેશ્ય નં [સ.] કપીખપણુ; નામદર્શ

કલ્પેશ્વણી સ્ત્રી [ર. વિ.] કલ્પેશ્વવાની ક્રિયા.

નું સંક્રિં કલ્પેરીન વાયુનો પાસ દેવો

કલ્પેશાર્ધક પું [દં.] [ર. વિ.] જેમાં ઋણાધન

તરીકે કલ્પેરીન હોય તેવો પદાર્થ (૨) કોઈ

પણ ધાતુનું કલ્પેરીન સાથેનું સંયોજન

કલ્પેરીન પું [દં.] એક વાયુ-તત્ત્વ [ર. વિ.]

કલ્પોદોદોર્મ નં [દં.] રાસક્રિયા માટે

દરદીને અચેત કરવા વપરાતી એક ઔષધિ

કવચિત્ત અં [સ.] કદાપિ, કદી, કોક વખત

કવાથ પું [સ.] ઉકાળો; કાઠો

કિવનાઈન, કિવનીન નં [દં.] સિ કોના

નામના ઝાડની છાલનું સત્ત્વ; તાવની એક

દવા

ક્યોરેન્ડીન સ્ત્રી; નં [દં.] રોગચાળાને

ફેલાવો રોકવા માટે રોગના રક્તમદ

વહાણુ, મુસાફર, કે રોગીની અવરજવર

ઉપર મુકાતો અમુક વખતનો પ્રતિબંધ

કે મનાઈ [નં 'એકસ-ર'

ક્ષ પું [સ.] ક્ + ધનો લોડાક્ષર. ઠકિરણુ

ક્ષણ પું; સ્ત્રી [સ.] વખતનું એક માપ;

સેકન્ડનો ૬ ભાગ (૨) ઠક જ નૂજ સમય

[લાં]. ૦૭વી વિં ક્ષણ મુધી જ છેલ્લે

કે ટકે એવું. ૦૭૨ અં ક્ષણને માટે;

ક્ષણવાર. ૦૭૨ ગુરુ વિં [સ.] ક્ષણમાં નાશ

પામે એવું; નશ્વર. -ણિક વિં [સ.]

ક્ષણનું; ક્ષણમં ગુરુ

ક્ષણુ સ્ત્રી + ક્ષણ

ક્ષત વિં [સ.] ઈભ પામેયું, જખમી (૨)

ઓછુ થયેલું (૩) નં નાનો છેદ, ધા. -તિ

સ્ત્રી [સ.] નુકસાન, હાનિ (૨) ગ્રણ્ય, ખોડ

(૩) કલક (૪) ક્ષત, ધા

ક્ષત્ર પું [સ.] ક્ષત્રિય વંશ સ્ત્રી નુઓ

ક્ષત્રીવટ. -ત્રાણી સ્ત્રી ક્ષત્રિય ભતિની

સ્ત્રી; રજપૂતણી. -ત્રિય વિં (૨) પું

[સ.] જેનો ધર્મ પ્રભુનું સરક્ષણ કરવાનો

છે તે વર્ણનો (પુરુષ). -ત્રિયાણી સ્ત્રી

[સ.] ક્ષત્રાણી. -ત્રી પું [સ.] ક્ષત્રિય.

-ત્રીવટ સ્ત્રી [સ. ક્ષત્રિય + વૃત્તિ] ક્ષત્રિય

ભતિનું બિરદ

ક્ષપણુક પું [સ.] બોદ્ધ યા જેન સાધુ

ક્ષપા સ્ત્રી [સ.] રાત્રિ

ક્ષમ વિં [સ.] સહન કરી શકે એવું- (૨)

સાધી શકે એવું (૩) સમર્થ; શક્તિમાન

(૪) યથાર્થ; યોગ્ય (૫) ધીરજવાળું. ૦૮૧

સ્ત્રી [સ.] લાયકાત (૨) સહનશક્તિ (૩)

સામર્થ્ય

ક્ષમા સ્ત્રી [સ.] દરગુજર કરવું તે; માફી.

૦૯૨ પું પર્વત (૨) પૃથ્વીને ધારણ

કરનાર-રોષનાગ. ૦૫૧ નં ક્ષમાને યોગ્ય

ક્ષમ્ય વિં [સ.] ક્ષમા આપી મક્કાય એવું

ક્ષય પું [સ.] ક્ષીણ થવું - ધસાઈ જવું તે

(૨) નાશ (૩) ક્ષય રોગ. ૦૮૧ સ્ત્રી

જેનો લોપ થતો હોય તે તિથિ. ૦૨૦ પું

[સ.] એક રોગ

ક્ષર વિં [સ.] નાશ પામે એવું

ક્ષતંત્ર્ય વિં [સ.] ક્ષમ્ય, ક્ષમા યોગ્ય

ક્ષાત્ર વિં [સ.] ક્ષત્રિયનું, -ને લગતું (૨)

નં ક્ષત્રિયનું વર્મ (૩) ક્ષત્રિયપણું (૪)

ક્ષત્રિયોનો સમૂહ; ક્ષત્રિય ભતિ [તત્ત્વ

ક્ષાર વિં [સ.] ખાટું (૨) પું ખારાશવાળું

ક્ષાંતિ સ્ત્રી [સ.] ક્ષમા; સહિષ્ણુતા

ક્ષિતિ સ્ત્રી [સ.] પૃથ્વી

ક્ષિતિજ સ્ત્રી [સ.] આંખને પૃથ્વી આકાર

સાથે મળતી જણાય છે એ કહિયત રેખા;

દક્ષિમર્થદા

ક્ષીણ વિં [સ.] ધસાઈ ગયેલું, મુકાયેલું;

નખણું. ૦૧૧૪ વિં જેનું વીર્ય - પરાક્રમ

ક્ષીણ થયેલું છે એવું; નમાયું

ક્ષીર નં [સ.] દૂધ (૨) પાણી (૩) ખીર (૪)

ઝાડનું દૂધ - રસ. ૦૨૧ ગર પું [સ.]

(પુરાણપ્રસિદ્ધ) દૂધનો સમુદ્ર. -રોદક

નં [+ વદક] દૂધ જેવું સફેદ પાણી (૨)

ક્ષીરસાગર (૩) એક ભતનું ધોણું રેશમી

વસ્ત્ર, ખીરોદક

ખખરો પુઠ [રવઠ] રો સતાપ (ર)
પરતાવો, પશ્ચાત્તાપ (૩) શરૂ, અદેશો
ખખળતું વિઠ [ખખળતુ નુ વઠંઠ] ખૂળ
ઠિનુ, ઠીકળતુ (ર) ખખખા કરતુ વહેતુ
ખખળતું અઠ કિઠ [રવઠ] ખૂળ ઠિનું
યતુ ઠીકળતુ (ર) વહેતા ખખખા અવાજ
કરવો (૩) ખાધાનુ ઠાલી ઠાલવ ખખ-
છણ - અશાન્ત યતુ

ખખળાવતુ સઠ કિઠ 'ખખળતું'નુ પ્રેરક
(ર) પક્ષા પાણીથી ધોતુ

ખખ પુઠ [સ] પપી (ર) સૂધ (૩) દેવ વપતિ
પુઠ [સ] પક્ષીઓના રાગ - ગરડ (ર) ઢસ
વાહત પુઠ વિપ્લુ

ખખોલ [સ] (-ળ) પુઠ ગગનમડળ
વિદ્યા સીઠ [સ] અહનશ્વર ઇત્યાદિ
સખધી રાજી વેત્તા, વશાત્રી પુઠ
ખખોળવિદ્યાનો ભક્ષકાર

ખખગ નઠ ખડગ તરવાર [પૂર્ણ અહણ
ખખામ પુઠ [સ] સૂધ, ચદ કે કોઈ પણ અહનુ
ખચ અઠ [સ] રાત્રી = ખેચી બાધતુ
ખેચીને સખત રીને (ર) અદર પેસી જવા
કે ભોકવાનો કે તેથી ઠાલી કિમ્બાનો રવ
(ખચ દઈને પેસી ગતુ)

ખચકાવતુ સઠ કિઠ ખચ દઈને ખોસી દેતુ
ખચકાવતુ અઠ કિઠ [ખચકો] અચકાવ
(ર) પાછા પડતુ

ખચકો પુઠ સપાટી પર પડેલા ખાડો - ખાચો
(ર) અડકાવ, અતરાય

ખચખચતુ અઠ કિઠ [ખચતુ નો કિર્માર]
ખીચીખીચ કરાતુ ખિડાતુ

ખચર નઠ ખચર - રી સીઠ ખચચરની
માદા - રું નઠ નિર્માધ્ય - ખચચર જેતુ
ધોડ (ર) વિઠ ધરડુ, નખડ

ખચરું નઠ નુવાનતુ મરણ

ખચતુ સઠ કિઠ [સ] તજૂ ઉપરથી જડતુ,
ખેસાડતુ (ર) ખીચીખીચ કરતુ - લાકડ

ખચાખચ અઠ [રવઠ] ખચ ખચ (ર)
ખીચીખીચ [ગિરની, ઘીડ

ખચાખચી અઠ ખચીત, અવશ્ય (ર) સીઠ

ખચીત વિઠ [સ] જડેલુ ખેસાડેતુ

ખચીત અઠ જરૂર અવશ્ય

ખચૂક ખચૂક અઠ [રવઠ] ખદુકખદુક,
ઠીકળતુ અને ધીરું ચાનતુ હોય તેમ
(ધીંગની ચાન માટે) [ખીચીખીચ

ખચોખચ અઠ [નુચો ખચ] ખચોખચ (ર)

ખચચ અઠ નુચો ખચ

ખચચ નઠ ધોડો અને ગધેડુ જે ખનેની
મિથ્ર જતિતુ પ્રાણી

ખજવાળ સીઠ [સ] તજૂ ઉપરથી ખજવાળ

વતુ સઠ કિઠ ખજવાળતુ [કાપાધ્યક્ષ

ખજનચી પુઠ [જા] ખજનનો ઉપરી,

ખજન (-છ) નો પુઠ [જા] નાણુ રાખવાની

જગા, બહાર (ર) ધન, દોરત [લા]

(૩) હથિયાર કરવાની ખેન કે બાકાવાળો

પટો (૪) ખદુકમાનુ ગોળા બ વાનુ ખાનુ

(૫) ચપમખા ગડાકુ મૂંચવાનો ખાડો (૬)

મીકું પકવવાનો અગર

ખજૂર નઠ [સ] તજૂર એક કળ, જે મુકા

વાથી ખારૂ ખને છે વઢોપરા કરવાં

(બાળકને) પીક પર લઈ ખજૂર ટોપરા

વેચતા હોઈએ એમ રમત કે ખેન કરવો

ખજૂરિયુ વિઠ ખજૂરી - ખજવાળ લાવેતેતુ

ખજૂરી સીઠ [સ] તજૂ મા તજૂ ખજવાળ

લાવે એવા નાના નાના કાટા (ર) ખજવાળ

ખજૂરી સીઠ ખજૂરનુ જાડ (ર) એક મીકાઈ

- રું નઠ ખજૂરીની જતનુ જાડ જે માથી

તાડી નીચે છે

ખજૂરો પુઠ [સ] તજૂર + કાન ખજૂરો

ખટ વિઠ [સ] વટ છે

ખટ પુઠ [સ] જટ કચ લખાડ આદમો

ખટ અઠ [રવઠ] કચું ઠોકાવાનો અવાજ

ખટક ખટક અઠ [રવઠ] ખટ ખટ અવાજ

થાય એમ

ખટકરમ, ખટકરમ ન વળવઠ [સ] વટ +

વર્મ] જાગણે કરવાના છે ધમ કાર્યો

(યજન, ચાગન, અધ્યયન અ-ધાપન,

દાન અને પ્રતિયદ) (ર) ધર્મ સખધી

નિત્યકર્મ

ખટકલુ અંકિં [રવં, પ્રાગ્જય] કાકરીની
વેઠે ખૂચલુ, ભોકાલુ, સાવલુ (૨) અદરથી
લાગલુ, પથાતાપ થવે

ખટકો પું ખટકલુ તે કે તેનો અવાજ
યા પીડા (૨) હરકત, નડતર (૩) રાક,
અદેશો (૪) ચાનક, કાગજ

ખટખટ સ્ત્રીં [રવં] ખટ ખટ એવો
અવાજ (૨) હરકત, નડતર (૩) પચાત,
માથાકૂ -ટારો પું -ટારો આવે એવી
માથાછીં, કચચાટ

ખટગુણુ પું બં બં [સ પટ+ગુણ] છ
ગુણ (ઉદ્યોગ, સાહસ, ધૈર્ય, બળ, બુદ્ધિ
'ને પરાક્રમ)

ખટચકે નંબંબં [સ પટ+ચક] [ચિગ]
શરીરની અદરના છ ચકો (આધાર,
નિગ નાભિ, અનાહત ટક અને મૂર્ધા)

ખટદર્શન નંબંબં [સ પટ+દર્શન]
હિંદુ તત્ત્વજ્ઞાનના છ શાસ્ત્રો-દર્શનો
(સાખ્ય, યોગ, ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા
અને વેદાંત)

ખટપટ સ્ત્રીં [રવં] યુગ્મિપ્રયુક્તિથી કામ
સાધી લેવાની તમ્બીજ, પ્રાયશ્ચિક્કગોઠવણ
(૨) ગોઠવણ (૩) ટાકૂ, પચાત -ટિથુ
વિં ખપપવાલુ, કડાકૂટિયું (૨) ખટપટી,
હારવાની -ટી વિં ખપટિયું,
કારસ્તાની

ખટપઠ પું [સ પટ+પઠ] છ પગવાળા
પ્રાણીઓનો વર્ગ (૨) કમરો (૩)
મધમાખ (૪) નહ

ખટમધુર(ન) વિં [સ ણ, દે ણટ+
મધુર] કઈક ખાગ અને કઈક મીઠા
સ્વાવાળુ

ખટમવ પું [હિ] માકડ [આવલુ] હમાસી
ખટમાસી વિં [સ પટ+માસ] છ મહિને
ખટમીકુ વિં [સ દે ણટ+મીકુ] ખટમધુરું

ખટરસ પું બંબંબં [સ પટ+રસ] છ સ્વાદ
(ખાટો, ખારો, કડવો, દુરો, તીખો અને
ગળ્યો) (૨) વિં છ રસ-સ્વાદવાળુ,
બધા રસવાળુ

ખટરાગ પું [સ પટ+રાગ] છ રાગ (એવં
મત પ્રમાણે ભૈરવ, માલધારા, હિરોળ,
શ્રીરાગ, દ્વાર અને મતાર) (૨) ઋષિયો,
અણબનાવ (૩) સાસારિક જનની
-ગી વિં કનિયાખોર (૨) જનની

ખટવો પું છુ બકળીનો, પરિવાર, રસાનો
(૨) સરસામાન, સરભમ (૩) મુકે મો
(૪) ગૂચવણવાળુ -મુરકેન કામ

ખટવલુ સંકિં ખટારા ચડે એમ કરલુ
(૨) 'ખાલુ'નું ગ્રેર, ખટાવલુ

ખટશાસ્ત્ર નંબંબં [સ પટ+શાસ્ત્ર]
જુઓ ખટદર્શન

ખટાર્થ સ્ત્રીં ખાટાપણુ (૨) ખાટી વસ્તુ
ખટાઉ વિં ખગાવે -લાગ કરાવે એવુ
ખટાખટ અં [રવ] -ટ(-ટી) સ્ત્રીં
ખટાખ એવો અવાજ (૨) ઋષિયો,
તકરાર [લા]

ખટાટોપ પું આડબર, (ખોટો) મોટો
દેખાવ, જગ સરખા કામની જગાનો બારે
ઠાકૂનુ તોખાન થલુ તે [તકરાર

ખટાપટી સ્ત્રીં [ખટપટ] ગરબડ (૨) ઋષિયો,
ખટારો પું બાર બરવાલુ ગાડુ (૨)
તેના જેવુ મોટુ કોઈ વાહન, બારની

'મોર-લોરી' (૩) કકંઈ અવાજ કરે
એવુ -ખરાબ વાહન [લા] (૪) ધગવખરો

ખટાવલુ સંકિં 'ખાલુ', ખાટલુ નુ ગ્રેરક
ખટાલુ અંકિં ખટારા ચડવી, ખાટુ થલુ

(૨) 'ખાલુ'નું કમણિ
ખટારા સ્ત્રીં [દે ણટ=ખાટુ ઉપરથી]

જુઓ ખટાર્થ [૨] અણમનાવ [લા]
ખટખડુ, ખટખડુ વિં થોડુંક ખાટુ

ખડ વિં [દે ણટ=મોટુ] સમાસના
પૂર્વપદ તરીકે 'મોટુ' એ અર્થમા

ખડ નં [સ ણટ-હ] ધાસ, કડબ (૨)
ખેતરમા ડોંગેલુ નકામુ ધાસ, નીદામણ

ખડકે પું [સ ણટ=રથાણ] પાળીમાંનો
કે જમીન ઉપરનો પથ્થરનો ટેકરો (૨)

ખરાખો, ધારદાર ભેખડ
ખડકે પું એક પ્રકારની ચૂડી [ચ]

ખડકેલો પું ખડકેલી ચીજોનો જથ્થો; ઢગલો
ખડકેલું સંકિં ઉપરાઉ પરી ગોઠવવું; સીંચવું
ખડકી સ્ત્રી [સ. લલ્લકી] ધર આગળની
બાંધેલી-બારણાવાળી છરી જગા; ઢેલી (૨)
બે અથવા વધારે ધર આગળની એક
સામાન્ય દરવાજાવાળી ગલી કે રોરી (૩)
એવી ભતની-દરવાજાવાળી રચના અથવા
એની ઉપરની ઢેલી

ખડખડ અં [રવં] ખડખડ એવો અવાજ
કરીને (હસવું) (૨) સ્ત્રી એવો અવાજ
(૩) [લા.] ખટપટ; ડખલ; પીડા; ઉપાધિ
(૪) વંકરા; ખટપટ. ઠવું વિં ખડખડ
અવાજ કરવું (૨) નં સૂકું નાળિયેર
(૩) ખરતરક થવું તે [લા.]. ખડખડવું
અપવું = કાઢી મૂકવું. ઠલડલડ
અં ભડભડ એવો અવાજ કરીને
(૨) સ્ત્રી એવો અવાજ (૩) ગરબડ.
ઠવું અંકિં ખડખડ અવાજ થવો.
-ડાટ પું ખડખડ એવો અવાજ
(૨) અં એવો અવાજ કરીને (હસવું).
-ડાવવું સંકિં જુઓ ખખડાવવું.
-ડિયું વિં (૨) નં જુઓ ખડખડવું.
(૩) વસાય ખોલાય એવી નાનાં નાનાં
પાટિયાની બારીબારણામાં મુકાતી રચના
(૪) અં ખાવાની વાની [શિંગડું]
ખડગ નં ખડગ; તલવાર (૨) ગેંડાનું
ખડગ પું ખડક; ચૂરી
ખડચંદો પું [દે. સદુ = મોટું + ચ પો] એક
ભતનો ચંપો [હાડકાનું; આળસુ
ખડલું વિં [ખડવું ઉપરથી] હરામ
ખડતર(-લી) વિં [સ. સરતર] દુઃખ ખમી
રાકે એવું; ખરવાણ (૨) મહેનત (૩)
મજબૂત બાંધાનું (૪) તુચ્છ
ખડતાલ(-ળા) પું સંકિં ખરી વડે તાડવું
-ઠાકું -ખોટું (જમીન)
ખડતું (-તૂત્ત) નં ખડખડતું; રત્ન; ખરતરડી
ખડકું નં ખડલું; પ્રવાહી પદાર્થનું ભરેલું
ચોસલું
ખડકું નં ખૂધકું; છિંક; દોષ

ખડધાન નં [ખડ'જેવું 'ધાન'] વગર ખેડયે-
છેલ્લું -ખેડયા કે વાગ્યા વિના થતું ધાન
(સામો, મણકી વગેરે) (૨) હલકી
ભતનું અનાજ
ખડધાયેલું, ખડધાલ વિં [ખધરાવું]
ચાડાં, ખૂજલી ઇચ્છાદિ થવાથી ખરાબ
થયેલું; કીડ પડી હોય તેવું; ખવાયેલું (૨)
ખરડાયેલું; મેલું (૩) ધસાયેલું; નખળું
ખડપવું સંકિં [જુઓ ખડપું] ખોતરી-
ઉમેરી કાઢવું; સોરણું
ખડપું નં [ખૂરપી] ખડપવાનું ચોભર. -પો
પું જુઓ ખરપો, ખરપડો [નીચું
ખડખચડું વિં ખાડાખેલાવાળું; છિંકું-
ખડખાદાર વિં ખડખાં નીકળે એવું
ખડખું નં ભમી ગયેલા પ્રવાહીનું
ચોસલું; ખડકું
ખડખૂચ નં [સ. લવંજ, ફા. લવંજ] એક
ભતનું ફળ; તરબૂચ. -ચી સ્ત્રી તેનો
વેણા; તરબૂચી. -ચું નં ખડખૂચ
ખડભડ સ્ત્રી [રવં] એવો અવાજ (૨)
ગરબડ; ધાંધલ (૩) કનિયો, બોલાબોલી
(૪) દખલ. ઠવું અંકિં ખડખડ અવાજ
થવો (૨) બોલાબોલી થવી. -ડાટ પું
ખડખડ અવાજ (૨) ગરબડ; ધાંધલ
ખડમા(-મો) કડી સ્ત્રી એક જીવડું
ખડમોસાળ નં [દે. લટ્ટ + મોસાળ]
માનું કે બાપનું મોસાળ [બાપ
ખડવેવાઈ પું [દે. લટ્ટ + વેવાઈ] વિવાઈનો
ખડવું સંકિં [પ્રા. લટ્ટ = મઠ'ન કરવું]
ખરડવું; લેપ કરવો (૨) ટાપ લગાડવો
(૩) સડોવવું; આળ મૂકવું (૪) નકારા
કામમાં સામેલ કરવું
ખડવું અંકિં [દે. લટિમ] અટકવું;
રેકાવું; ચંબી જવું (૨) હાથપગ ઇં
અવયવ ભિતરી જવો (૩) આખડી
પાડવું; પડી જવું
ખડંગે અં [રવં] એવો અવાજ કરીને
ખડા. સ્ત્રી મેધધનુષ્ય
ખડા સ્ત્રી પાવડી; ચાખડી. ઠઉતાર વિં

નેડા ઉતારતાવેન-તરત સ્વીકારાય
એવી (હંડી)

ખડાઈ સ્રીં ['ખડ' = ગડ] શકતા, કામચોરી

ખડાઉ સ્રીં પાવડી; ચાખડી

ખડાખડ અં [રવં] એવો અવાજ થાય
એમ (૨) ઉતાવળથી

ખડાખાટ નં [સ. ષટ્ + અટ] ન્યોતિષ-
મા હ અષ્ટકવાળો યોગ (જે જે માણસો
વચ્ચે આ યોગ આવે તેમને બને નહિ
-અણખનાવ રહે એમ કહેવાય છે).

-પટું, -પટું, -સટું નં જુઓ ખડાખાટ

ખડિયાખડખડ વિં [રવં] સખજડખજ;

ખખળી ગયેલું; છણું (૨) સ્રીં ભાંગીતરી
હાલત (૩) જ નળી; માયાફોડ

ખડિયાટ પું તળાવમા ઊતરવાની, દાળ
પડની પણ ખસી ન પડાય એવા ચણતર-
વાળી, એકળીબધ રચના

ખડિયું નં [જુઓ ખરડિયું સુકવણું (૨)
સુકવાથી તડો પડી ગઈ હોય તેવી જમીન
(૩) ચોમાસામાં કેટલાક દિવસ વરસાદ
ન પડવાથી જે તાપ પડે છે તે

ખડિયું નં ['ખડું'] ખાજમાં છેવટની કૂટી
ધરમાં બરાબર પહોંચે એથી વધારે દાણા
પડતાં તેણે બહાર નીકળવું પડે તે

ખડિયું નં ચિત્તો; વાપ (૨) જુવાન ભેંસ

ખડિયો પું ['ખડી'નું પાત્ર] લખવાની શાહી
રાખવાનું પાત્ર (૨) દીવો કરવાનો નાનો
ઉઓ (૩) ઘણા પડવાળી ઝાળી; ખજાની જે
તરફ જૂવતો નખાય એવો કોયળો (૪)
ખડનો; વાઢવો

ખડિયો ખાર પું ['ખડી' + ક્ષાર] એક
નતનો ક્ષાર; ટકણખાર

ખડિંગ અં [રવં] એવો અવાજ કરીને

ખડી સ્રીં [સ.] ખડી માટી (૨) રરતા પર
નખાય છે એવા પથ્થરના કાંકરા-ખરડિયા

ખડી સ્રીં વગર વિચાયેલી ભેંસ [લશ્કર

ખડી ફોજ સ્રીં ['ખડું' + ફોજ] કાયમી

ખડી બોલી સ્રીં [હિ] (હિટી પાસેની-
અધિમી) હિંદી-હિંદુસ્તાની ભાષા

ખડીમાટી સ્રીં ખડી; એક નતની ધોળી
માટી

ખડી સાકર સ્રીં એક નતની સાકર

ખડું વિં [પણું] (૨) તપર (૩) ખડિયું નં. ૨

ખડેઘાટ વિં ['ખડું' + ઘાટ] બહીમાં બાક્યા
વગર ઘોયલું (કપડું) (૨) અં. ટહાર;

મગર રીતે સમજ; તપર

ખડે ચોક અં હચોક; નહર રીતે

ખડે જોડે અં ભલે ભલે; આવતાવેંત

ખડુગ નં [સ.] જુઓ ખડગ

ખણ સ્રીં ['ખણું'] વધુર; ચળ, ખંજવાળ

ખણખણ અં [રવં] ખણખણ અવાજ

થાય એમ. ૦ પું અં કિં [પ્રા. લગલગ]

ખણખણ અવાજ થવો.-છાટ પું ખણ

ખણ અવાજ.-છિયાં નં બંબં બણ-

ખણે એવી નાની નાની પૂરીઓ કે કાંસી-

નેડ જેવાં પતરાં (રથ દંત્યાદિનો) (૨)

કાંસીનેડ; હળહળિયાં.-ણું વિં બૂળ

રોકાયેલું; ખડું થયેલું, ખૂબ તપેલું

ખણખોજ (-ત, -તર, -ઠ) સ્રીં [ખણવું

+ ખોજવું, ખોતરવું, ખોદવું] બારીક

તપાસ-શોધ (૨) કોઈના દોષ શોધ્યા-

કાઢ્યા કરવા તે, નિર્દોષ કરવા તે [લા].

-દિયું વિં બખણખોદ કરવાની ટેવવાળું.

-ળા સ્રીં ખણખોજ

ખણજ સ્રીં ખંજવાળ; વધુર; ખણ

ખણવું સંકિં [સ. લગ, પ્રા. લગ] ઉઝડડું;

ખોતરવું (૨) ખોદવું (૩) વધુરવું; ખંજવાળવું

(૪) ચીમટી ભરવી (ચૂંટી ખણવી)

ખણ નં + કણ. ૦ ખણ અં કણે કણે

ખત નં [ખ.] લેખ; લખત; દસ્તાવેજ.

૦ ખતર, ૦ ખત્ર નં ખત કે તેને લગતાં

કાગળિયાં

ખતમ અં [ખ. લગ] ખડાસ; સમાખ

ખતરવટ અં આગદપૂર્વક; છદ્ધપૂર્વક

ખતરિયાંવટ સ્રીં + જુઓ કાત્રીવટ

ખતરી વિં [સ. કાત્રિય] કાત્રિયની એક

નતનું (૨) કાપડ વણવાનો ધધો કરતી

એક ન્યાતનું (૩) પું એ ન્યાતનો માણસ

ખતરું નં [જુઓ ખતરો] અડચણ; આકૃત
ખતરું નં અધરું; ખોડ; છિદ્ર
ખતરો પું [અ.] બચ (૨) અદેશો
ખતવણી સ્ત્રીં ખતવણું તે
ખતવણું સં કિં (રોજમેળમાંની રકમની)
ખાતાવાર નોધ કરવી
ખતા સ્ત્રીં [બ.] નુકસાન (૨) ચૂક
ખતીબ પું [અ.] ઉપદેશક; વ્યાખ્યાતા
ખતા સ્ત્રીં જુઓ ખતા. -તો પું દોકર
(૨) ધરો.

ખત્રાણી સ્ત્રીં ખત્રીની સ્ત્રી
ખત્રી વિં (૨) પું જુઓ ખતરી
ખદખદ અં [રવં] એવો અવાજ યાય
તેવું. ંવું અં કિં ખદખદ થવું (૨)
ખદખદ અવાજ સાથે ઊઠણું
ખદડવું સં કિં ખૂબ દોડાવણું; તગેડવું
(૨) ફેરા ખવડાવવા; અથડાવવું (૩)
ખૂબ મહેનત આપવી
ખદડામણ સ્ત્રીં ખદડવું કે ખદડાવું તે
ખદડુકે ખદડુકે અં [રવં] એવો અવાજ
કરીને (ખૂબ દોડવાનો અવાજ, પ્રાયઃ
વોડાનો) ((કપડું)
ખદડું વિં [ર. તખ] ઘટ પોતનું જડું
ખદખદ અં [રવં] અદખદ કરતું સડતું
હોય-કીડાઓથી તળેડપર થતું હોય એમ.
ંવું અં કિં અદખદ થવું
ખદખદિયાં નં બં વં (સુખી સ્થિતિ,
મોજા મળે એ અર્થમાં વપરાય છે.)
ખદિર પું [સ.] ખેરનું ઝાડ. ંસાર પું
[સં.] ખેંસાર
ખદુકે-(-૨) ખદુકે (-૨) અં [રવં]
ખદુક ખદુક; દુકે ડગલે વોડું ગરેડું
ચાલે તેમ
ખદેડવું સં કિં જુઓ ખદડવું
ખદડ વિં જુઓ ખદડું
ખદોત પું [સં.] આકારમાં તેજ કરે તે
આગિયો, તારો, સૂરજ વગેરે
ખદરાણું અં કિં [ર. તખ = ખાવેયું]
સપાટી પરથી ખરાવું-ખરબચડું થવું

ખદ્યા સ્ત્રીં + ક્ષુધા; ખૂબ (૨) વારંવાર
ખાવાની વૃત્તિ [તપાસ; ખણખોદ
ખનખન સ્ત્રીં છંદ; વ્યસન (૨) ખત (૩)
ખનન નં [સં.] ખોદવું તે
ખનિ સ્ત્રીં [સં.] ખાણ. ંજ વિં ખાણ-
માંથી નીકળેલું; જમીનમાંથી ખોદી
કાઢેલું (૨) નંતેવી ધાતુ (સોનું, લોહું વગેરે)
ખનિત્ર નં [સ] ખોદવાનું એનાર; કોદાળી
ખની સ્ત્રીં, ંજ વિં (૨) નં [સ.]
જુઓ 'ખનિ'માં
ખપ પું [ખપવું ઉપરથી] વપરાણ (૨)
અગત્ય (૩) તંગી; ખોટ (૪) અપત (૫)
પ્રયત્ન. ંજેયું વિં ઉપયોગ પૂરતું. ંજ
સ્ત્રીં વેચાણ; ઉપાડ. ંજ વિં વપરાય
એવું ઉપયોગી (૨) વેચાય એવું (૩)
વ્યવહારમાં ચાલે એવું; લેવાય-અવાય
એવું. ંજ વિં ઉપયોગી
ખપરડી સ્ત્રીં નાનો ખપરડો (૨) અપેડી.
-ડો પું વાંસની ચીપેની સાદી-ટટ્ટી
ખપવું અં કિં [સં. ક્ષર] વેચાણ; ઉપાડ
દોનો (૨) વપરાણું; ખરચાણું; ખતમ થવું
(૩) લેખાણું; ગણાણું (૪) વહેવારમાં ખપવું
હોવું (૫) જોઈવું; કામ લાગવું ;
ખપાટ સ્ત્રીં કામકું; વાંસની-લાકડાની
ચીપ. -ટ્ટિયું નં ખપાટ; વાંસની
ચીપ (૨) વાસનું-લાકડાનું કાટિયું
ખપાડવું અંકિં 'ખપવું'નું પ્રેરક
ખપુખ નં [સ] આકારાકુસમ, મિથ્યા
કલ્પના
ખપૂસવું અંકિં ખતથી પાછળ લાગવું-
મંડવું; એકબીજાન થવું (૨) સંકિં
મારવું; જૂડવું
ખપેડી સ્ત્રીં ઊગતા હોડ ખાઈ જનારું એક
છવડું (૨) હોડું; પોખડો (૩) ચૂંચું
ખપેડો પું ખપરડો; વામની ટટ્ટો (૨)
પાવખમાં વપરાનો વાંસનો ત્રાપો
ખપોટી સ્ત્રીં પોપડી; બિંચડું (૨)
કપોટી. -ટું નં પાતળું હોડું; બિંચડું.
-ડી સ્ત્રીં અપોટી

અપ્પર નં [સ તર] એમા આવેલું બધું
 નામ પામે એવું પાત્ર (દેવીનું) (૨) એરી
 નારિયેળનું કે બીજનું કોઈ પાત્ર બિજાપાત્ર
 અફગી સીં [કા] અફાપણ, નાણુશી, રોષ
 અફા વિં [જ] નાણુશ, કોધાયમાન
 અળખળ અં [રવં] ખડકખડક
 અળડ વિં બડુ, ઘટ (હાલં ધ)
 અળડદાર વિં જુગો ખનરદાર -રી
 સીં અળદારપણ
 અળડું નં બડુ પડ કે યર-અપોટ્ટ
 અળર પું બં વં, સીં [જ] સમાચાર,
 બાતમી (૨) સદેશો મહેલ (૩) જાન, જાન,
 જાન (૪) નજર સમાગ બચતર પું
 બંવં, સીં માહિતી, સમાચાર (૨)
 તબિયતના સમાચાર ઓર વિં હોશિ
 ચાર, કાબેલ (૨) સાવધ (૩) અં 'સાવધ
 રહો યાદ રાખો' એવા અર્થનો ઉદ્દગાર
 ઠંદારી સીં બપત્ર પું ખબરઅતર કે
 કાગળપત્ર (૨) ખબરદોતપત્ર, બપત્રી પું
 (છાપામા) ખબર મોકલનાર, 'રિપોર્ટર'
 અખાખળ અં [રવં] ઘોડાટ - ધાગાટ
 ચામ એમ (૨) સીં ઘોડા, ઘોઘલ
 (૩) ઘાડાપાટ, તકરા, બોતામોતી
 ખખખુ સંકિં જુઓ ખપ્પસુ
 ખખેડું સંકિં ગમે તેમ ખૂદતુ
 ખળળડ વિં જુઓ ખળડ
 ખળળાનું અં કિં [રવં] ખળખળ
 અવાજ થવો (૨) હાથી બેઠડ, તળેકેપર ઘડ
 (૩) મનમા અળપો થવો, નક્કરાતુ [લા]
 ખળળાટ પું જુઓ ખળખળા
 ખલો પું [ર રવં] ઘડ ને હાથ ન્યા
 જોડાય છે તે અવયવ
 ખમચ (અ) તુ અંકિં ખચાતુ, અપ્પ
 ખમણુ નં બીજીને કરેલો છદો (૨)
 ખમણુદોળા ઠંકકડી સીં ખમણી
 ગકાય એવી કાકડી (૨) નાળિયેરનું
 ખમણુ (દાળિયા અને મરીમીઠું નાખી
 મે છે તે) ઠંકકડી તંબળવં એક
 ખાવાની વાની, ખમણવાની ઠોકળા બું

સંકિં બીજતુ - છી સીં ખમણવાનું
 એભર, છી
 ખમતવ વિં ખમનાટ, સદન કરનાટ
 ખમતીધર વિંખમત (૨) સંવર, પેસાદાર
 ખમતું વિં ખમી સકે એવું (૨) ગભ
 પ્રમાણેનું (૩) સંવર, પેસાદાર
 ખમલુ સંકિં [સ દર્] સદન કરતુ,
 સાખતુ (૨) કામા કરી [નિ] (૩)
 અંકિં યોમતુ
 ખમા સીં [સ કમા] કામા (૨) રૂ હી
 (૩) અં જુઓ ખમા
 ખમાર પું [જ મમાર] દાર ગાગનારો
 ખમીં નં [મ] ખમીય કે આધો ચડાવનાર
 તત્ત (૨) ખમગવાળું ઉત્તરણ (૩)
 જોશ, તાકાત
 ખમીં નં [મ કમીં] એક જાતનું પહેરણ
 ખમા અં [જુઓ 'ખમા'] ક્ષેમકારી
 રહો - કુ ખ ન યાઓ' એવું બતાવતો
 ઉદ્દગાર
 ખયાલ પું [મ] ખયાલ
 ખર પું [સ] ગરેડો
 ખર વિં [સ] તીક્ષ્ણ (૨) ઠોર
 ખરકેલો પું ખરકેલો, ઢગડો
 ખરખર પું બં વં, સીં ખબર,
 સમાચાર
 ખરખર સીં જુઓ ખરખરી (૨) અં
 એક પછી એક ખરતુ હોય એમ
 (આસુ), સપાગબધ
 ખખખનજાત સીં પરચૂરણ અર્થ (૨)
 ઘટ, ખાધ નુકસાન [ખખરો
 ખખખરી સીં જુઓ ખખરી - રો પું જુઓ
 ખરખરો પું ખરકો ઢગડો
 ખખગોશ (અ) નં [કા] સસતુ
 ખરચ નં, પું અર્થ, વાપર (૨) કિ મત,
 લાગત (૩) મોરી ર-મ વાપરવાનો સારો
 નરસો અવસર બપૂદણુ નં પરચૂરણ
 - કાલતુ અર્થ (૨) અવસર વખતે
 કરવાનું અર્થ, વરો બપાણી નં
 ખરચોપા ડી (૨) વરો, જમણવાર ઠં

મા છાથી ધન પરચું તે પું સંકિં
 ખર્ચ કરવું, વાપરવું -ચાઉં(-ળી, -છી)
 વિં ખર્ચ કરે એવું, છાવનું છટ્ટ (૨)
 મોણુ -ચી સીંખરચવાને માટે ભેઈતી
 રકમ ગુજરાનનું પરચ. -ચી પાણી
 નં ખરચી, (૨) પરચૂરાણ પરચ
 પરચું નં [વાતી] કોડે જતું તે, મળત્યામ
 પાણી નં ખરચું
 ખરચો પું જુઓ ખર્ચ
 ખરચો પું ખાપો (વાળનો કે છોડનો)
 ખરજ પું [સ પર્વ] ખડજ-સાચર (સગીત)
 ખરજ સીં [સ છર્જી] ચામગનો એક રોગ
 (૨) ખજવાળ ંધુ નંચામડીનો એક રોગ
 ખરડ સીં [ખરડડ] નડા રગડનો લેપ
 [પ્રા ટરડ] ંધુ સં કિં લેપ કરવો (૨)
 ખરામ -મેલું કરવું, બગાડવું (૩) સડેલવું,
 લનદાવડ [લા]
 ખરડાવું અં કિં 'ખર'ડનું કમંચિ
 ખરડિયું નં [ટ ટરડિય] સુધવલું, દુકાળ
 જેડ વધ
 ખરડો પું [ખરડડ] ધૂલવાના અક્ષરોનો
 દાગ (૨) કાચુ લખાણ, મુસરો (૩)
 ચાદી (૪) ખરડ, લેપ [વિ. વિ]
 ખરડવ વિં ખરી પડે એવું, 'ડેસિડ્યુઅસ'
 ખરપડી સીં ખરપવાનું ચોળર -ટો
 પું મોડી ખરપડી (૨) મોટો તવેથો
 (૩) એ જિનની આગળનું પાગ પર થોડું
 ઊંચું રહેલું ખરપી જેવું તે (૪) ચામડા
 ઉઝરડવાનું ચોળર (૫) કમચક્રવ ગામ
 ડિયો, ગમાર માણસ [જુઓ ખડપડ
 ખરપણું સં કિં [પ્રા સુલ્લ ઉપરથી]
 ખરપી સીં જુઓ ખૂરપી -પો પું
 જુઓ ખરપડો
 ખરખચડું વિં ખડખચડ
 ખરર, ંખડ અં [રવં] ક્રપાગળધે
 ખરે તેમ (જેમ કે તારો)
 ખરવ પું [વિ] જુઓ ખડ પું
 ખરવ વિં જુઓ ખર્વ
 ખરવડ સીં [દ ગર્વિઅ = સુકું, તલડેડ]

ખડની છાવ ઉપરનો મુકાયેનો બાગ (૨)
 (ભાત દૂધ ઇં મા) નીચે દાઝીને વળતું
 ખળડું, ખરેટો (૩) તળાવ મુકાઈ ગયા
 પછી તળિયે ખાડી જતી કાદવની પોપડી
 ખરવા પું પશુઓની ખરીમા કીડા પડીને
 ચતો એક રોગ [કરાય છે
 ખરવાડ સીં ગામનું પાદર, ગયા ખગા
 ખરવાણું વિં ખડતલ, દુ ખ ખમી ચુકે એવું
 ખરવું અં કિં [સ છર્] ઉપરથી નીચે
 પડતું (૨) મુકાઈને પડી જતું, ખરડ (૩)
 હારીને દૂર થતું -જતા રહેડ [લા],
 ખરખટ વિં ખરખચડું, ખરખટ
 ખરખડી સીં પશુઓને ખાવાનું કીણું
 સૂકું ઘાસ, ખસલી
 ખરખડું નં ખસલું, ઘાસ કે તેનું પાન
 ચા તણખડું [એક વનસ્પતિ
 ખરખાણી, ખરખાંડી સીં [સ ટરખોનિ]
 ખરખુલું (-છું) વિં જરા ખાડું તે
 ખરાખ અં નક્કી, ખરેખર -ચી સીં
 ખરાપણું, સચ્ચાર્થ (૨) સામિતી (૩)
 સકંટવેગ, ખારીક વખત [લા]
 ખરાજતત સીં [મ અરજાત] મલૂરી કે
 બગાડને કારણે માથું પાછળ થતું ખર્ચ
 ખરાજ સીં [પ્રા ટરોડ] લાકડું, ડાપીદાત
 વગેરેના ઘાટ ઉતારવાનું ચત્ર, સંધાડો
 ંજું સં કિં ખરાડીકામ કરવું -દી
 પું ખરાદધી ઘાટ ઉતારનારો કારીગર
 ખરાપણું નં ખડ હોવાપણું
 ખગાખ વિં [ખ] (કાઈ બાજતમા) સાડું
 નહિ તેડું નકાડું (૨) અનીતિમાન બ્રહ્મ
 ંખરત (-રતા [વા]) વિં અત્યંત
 ખરાજ, શયમાદ થયેનું -ખી સીં [વા]
 બગાડ, નુકસાન (૨) નાશ, પાચમાવી
 ખરાખો પું [વા] પાગીચી ઢકાયેડો
 ખરક (૨) ખગાખ -ખેડવા લાયક ન
 હોય તેવી જમીન
 ખરખોડું વિં સાચાખોડું
 ખરાવાડ વિં જુઓ ખરવાડ
 ખરી સીં [સ ટર] કંટલાક ચોપચા પ્રાણી

એને પગનાં આંગળાંને ઠેકાણે ને આખા
કે ફાટવાળા નખ હોય છે તે
ખરીતો પુ. [મ.] સરકારી કાગળિયાનો
લખોટો - થેલો (૨) ખરીતો
ખરીદ સી. [વા.] ખરીદી; ખરીદવું તે.
નારું વિ. ખરીદ કરનાર. ઠંડું સં. કિં.
[વા. મરીદન] નેચાણ લેવું. - દાવવું
સં. કિં., - દાવું અ. કિં. અનુક્રમે
'ખરીદવું'ના પ્રેરક ને કર્મ. સિ. - દી
સી. ખરીદવું તે [માટેનું ઉપરાણું
ખરીદટ્ટી સી. ગામને દેવામાથી મુખ્ય કરવા
ખરીદ સી. [મ.] ચોમાસુ પાક
ખરું વિ. સાચું; 'ખોટું' થી બેલટું; યથાર્થ;
જેવું હોય તેવું (દિસાખ, વાત, ઇ. (૨)
શુદ્ધ, નકલી કે બનાવટી નહિ એવું, જેવું
હોય તેવું એ તેવું; અસલ (ખરો રૂપિયો)
(૩) સાચાખોટું; ઈમાનદાર (માખસ) (૪)
રોકાને કઠક કરેલું કે થયેલું (ખરી રોકલી)
(૫) પાકું, બરોબર; બિણપ વગરનું
(ખરા ખપોર) (૬) આશ્ચર્યના ઉદ્દગારનો
('સહુ' 'ખરોખર' જેવો) ભાવ બતાવે છે
('તમે તો ખરી વાત કહી') (૭) અ.
'અહા, હા - સાચું, વાત, અલબત્ત, 'જેવા
અર્થ'નો ઉદ્દગાર સૂચવે છે. 'ખરું, ખરું!
'જોખરું ને' ઇ. (૮) 'હોહું' નં પોલાદ.
- રે અ. સાચે; ખરેખાત (૨) નક્કી.
- રેખર સાચે (૨) ખચીત. - રેખરું
વિ. સાચેસાચું. - રેખાત અ. સાચે
(૨) ખચીત [જમીન
ખરેદી સી. કાદવ સુકાઈ ફાટી ગયેલી
ખરે (ઠંડું) નં કરેટું, તરત વિથાયેલી ગાય-
બેસનું દૂધ (૨) દિવને વાંકું - કુટું પડવું તે
ખરેટો પુ. ઓપરાણો; ફેલાનો ડાર (૨)
દાટી ગયેલા અન્નનો પોપડો
ખરેડી સી. [રવ. ૦] મરમટી
ખરેડી સી. [રવ. ૦] ખખરી (૨) ગળામાં
ખરખર થયું તે
ખરેરો (૨) પુ. ઘોડા, બળદ વગેરેની
માલિસ કરવાનું બોજાર

ખરેટી (૦) સી. - ઠંડું નં નુઓ ખરેડી
ખરોખર અ. નુઓ ખરેખર
ખરોટી સી. એક નૂની લિપિ
ખર્ચ [મ.], ૦ખૂટણ, ૦ખું, - ચાઉ (૦ખ,
- ૭) નુઓ 'ખરચ' માં
ખર્ પુ. [સ.] ટનર કરોટ (૨) વિ. ખોડીયું;
અપગ; અખરું (૩) વામન; ડી ગણુ.
ખલ પુ. [સ.] ઔષધ વગેરે કચરાવાનો કે
ધૂટવાનો ખાડાવાળો ધોલો પથરો
ખલ વિ. [મ.] શંક; ધૂત
ખલક સી. [મ. લાકો] જમત; દુનિયા (૨)
માણસબત; સંસાર
ખલકો પુ. [મ. મિર્કી] ફીરનો લેખાસ; કંધા
ખલતો પુ. [વા. લર્જાતદ] ખાનાખાનાંવાળો
થેલી, મોટો વાટવો ખલ અને ખતો
ખલખતો પુ. ખલનો બનો; ઉપરવટણો (૨)
ખલલ સી. નં [મ.] દરકત; અડચણ
ખલવું સં. કિં. ખરલ કરવું; ખલમાં ધાલીને
ધૂંલું - બારીક કરવું
ખલવું નં ગાડાના પાંજરાં ટેકવવા માટે
માથડામાં થકાતો લાકડાનો ઠોચો (૨)
કિકેટમાં રેપાતો દાડિયો; 'રટ' પ
ખલાસ વિ. [મ.] સમાપ્ત, પૂરું
ખલાસ (-સી) પુ. [મ.] ખારવો
ખલિત વિ. + રખલિત; ખરી પડેલું
ખલી સી. [સં. મળ] ખરું (૨) કઠોળની
દાળ કરવાની જગા
ખલીતો પુ. [વા.] લખોટો; પરબીડિયું
ખલીફ (-ફા) પુ. [મ.] મદમદ પેગબર
પછી ઇસ્લામી ધર્મનો વડો; ધર્મરક્ષક
ખલુ અ. [મ.] જરૂર; નક્કી
ખલેચી સી. [વા. મરીતદ ઉપરથી] ખાના-
વાળો કોથળી; ચેલી
ખલેડી (-રી) સી. ખિસકોલી
ખલેલ સી. નં નુઓ ખલલ
ખલક સી. [મ.] નુઓ ખલક
ખલડા (-સી) વડું સં. કિં. 'ખાલું' નું પ્રેરક
ખલખલું અ. કિં. ભોય, બિછાના પર
આખોટું (૨) વડુરું (૩) ખળસળવું

ખનાડડુ સં કિં ખના વડુ
 ખવાખ પું [નુઓ ખવાખ] રવન
 ખવાખ અંકિં ખાવુ નુ કર્મણિ(ર) ૯
 કે સડો લાગે. કીણ થડ
 ખવાખ વિં [અ] સેવાચાકરીને. ધ ધો
 કરતી એક નાતનુ (ર) પું તે નાતો
 માણસ (૩) દનુગિયો (ર) ચીજની
 ખાસિયત પદાર્થનો ધર્મ (પ) રવભાવ
 મિલન ંણુ (-ણી), -સી સીં દાસી
 (ર) ખવાસની સી [(ર) સક્ષસ
 ખવીન્સ પું [અ] એક નાતનુ ભૂત નેત
 ખશિયાણુ વિં ખશિયાણુ છાશુ
 ખમ્મ સીં [સ] ચામડ નો એ રોગ
 ખમ્મ સીં [કા] વીરણનો વાળો
 ખમ્મ પુ અં કિં નુઓ ખીસકકડ
 ખમ્મકો પું [નુઓ ખચકો] ખાચો
 ખમખમ સીં [સ લક્ષમ] અડીણનો
 છાડવો (ર) એ છાડવાનુ ખીજ તિમ
 ખસડકમડ અં [રવં] (ર) ધસગણુ હોય
 ખસમ પું [અ લક્ષ] પતિ ધ ડી
 ખમ્મ સીં નાનો ખસરકો ંકો પું નીટો
 ખચકો (ર) કંકરડો કાપો [ખરસની
 ખમવી સીં પથુને ખાવાનું ચીણુ સૂક ધાસ
 ખસડુ નં ધાસ ં તપખુ
 ખમ્મ વિં ખસના રોગવળુ
 ખમ્મ અં કિં [સ લક્ષ] સરમ્મ આડા
 થડ (ર) લપસડ (૩) કરા મત
 માન્યતા થન હં માધી કરી જડ
 ખમિયાણુ વિં ખિસિયાણુ
 ખમિયુ (-યેવ) વિં ખસના રોગવાળુ
 ખમ્મી સીં [અ] અડ-ટપા પર ઉપચાર
 કરી તેમને નિરુપયાગી કરવા તે
 ખમ્મ (બં) અં [અ] ખચીત નર(ર)
 ખાસ કરીને [દર દરડ
 ખસેડવુ મં કિં [ખસડ ઉપચારી]
 ખસમી સીં નુઓ ખસી
 ખખ વિં [નુઓ ખા] રમ્મ ધૂર્ત
 ખખકવુ અં કિં રોમવુ દીપડ
 ખખમ્મ અં કિં [રવં] ખડખડ

ખખટો પુ [સ લક્ષ = એમ્મ કરડુ] કમ્મ
 રમ્મ અમ્મ સખ્યા (ર) જો સમૂહ
 ખખખખ અં [રવં] ખખખખ અનાજ
 યાચ એવી રીતે (ર) સીં નં ખખ
 ખખા ંણુ વિં નુઓ ખખખા ંણુ
 અં કિં [સ લક્ષ] નુઓ ખખખખ
 -ખાટ અં ખખખખ અવાજ માથે
 અમ્મ વગર વહેતુ હોય એમ (ર) પું
 એવો અવાજ
 ખખખખ સીં [સ લક્ષ] અ ખડ
 ધોનાટ (ર) મનનો અજ પો અખરા ંણુ
 અં કિં નુઓ ખખખખ ંણાટ પું
 આન અખરા (ર) ગરખડ કોન દુન
 ખખખ અંકિં [સ લક્ષ] અચમ્મ અડવ
 ખખાવાડ સીં ખખ કરવાની જગા
 ખખાડળા અં ખખા ડિસરાઈ બચ એમ
 પુમ્મ છન હોય ગેમ
 ખખી સીં નુઓ ખા
 ખખ નં [સ લક્ષ] મ્પ્રસાના ચૂદીને ં
 ચૂદીને અનાજ કા વાની જગા
 ખખેખો પું [રવં] દૂડો
 ખખ વિં ખાની (ર) ખોખા જેવુ નકામુ
 (૩) ધનદીન
 ખખચેટવુ મંકિં જરાતરા ચોપડવુ
 ખખખાવવુ સં કિં અખમીને ધોત
 ખખખડ
 ખખખરવુ અં કિં ખોખારવુ
 ખખખખવુ સં કિં ધાણીમા અખમીને
 અને દાવાની ધોત ખા ડી વડે ખૂમ
 પોત - સાક કર (ર) પાળના કો ના મરી
 (મો) ખૂમ સાક મરુ
 ખખેવુ સં કિં ખેતવી નાખર (ર)
 અમ્મ ડી કા વી ધમ વડુ [ના]
 ખખેરવુ સં કિં ખોરવુ સમરુ
 (દેવતા) (ર) વરી નાખર વી ખી નાખર
 (૩) નખ વતી ખોતરવ
 ખખેખા પુખ વં, -ખા નં અં વં
 મોખ ખોખા
 ખખેખિયા નં અં વં ખાડીપી નવાનુ

તે(નવડાઆ પછી વધેલું પાણી એકીસાથે
બાળકના માથા પર રેડતી વખતે મા આ
શબ્દ બોલે છે)

ખંગ પું ખરકલો; દગલો(૨)દાઝ; વેર(૩)

ખલો (૪) ખંત; ખાંત

ખંગ વિં [નુઓ ખંગ] વિં લલું

ખંગબાવલું સંકિં નુઓ ખખગાવડ

ખંગાળવું મં કિં નુઓ ખખાળ

ખંચાવું અં કિં ખમચાવું; અટકક

ખંગ વિં [સં.] લગલ; લલ

ખંગલ નં [સં.] એક પક્ષી

ખંગર નં [ફા.] કદાર જેવું, બેધારું

એક શબ્દ [નગરી - ૬૬

ખંગરી સોં [હિ.] ધૂરીઓવાળી નાની

ખંગવાળી સોં [સ. લન્ + સ. જલ]

ચામડીના એક રોગ, લૂખસ; ચૂટ (૨)

ખંગ; વડર. ઠું સં કિં વડરવું

ખંગેળવું સં કિં નુઓ ખંગવાળવું

ખંડ પું [સં.] ભાગ; કકડો (૨) નુસ;

સમૂહ (૩) પ્રકરણ (૪) એક ચોળી કે

કાંચળી થાય તેટલું મોળિયાં સાથે વળેલું

કપડું; રેને(૫)ધરના એક ભાગ; ઓરડો

(૬) પૃથ્વીના પાંચ મોટા ભાગોમાંનો પ્રત્યેક

(એશિયા, અમેરિકા, આફ્રિકા, યુરોપ

અને ઓસ્ટ્રેલિયા) (૭) વિં વિભાગવાળું

(૮) નાનું; દૂકું. ઠંકથા સોં [સં.]

નાની - દૂધી વાર્તા. ઠંકાંથ નં [સં.]

નાનું કાંથ (૨) અનેક ઇંદવાળું કાંથ

ખંડણી સોં ખડિયુ રાખ્ય ઉપરી રાખ્યને

જે રકમ દર વર્ષે બરે તે

ખંડન નં [સં.] તોડવું તે (૨) દલીલ કે

વાદને તોડી પાડવો - રહિયો આપવો તે.

ખંડન નં તોડવું અને માંડવું તે (૨)

અર્થમાં વાદને તોડવો અને માંડવો તે

ખંડવું સંકિં [સં. ઘટ્ટ; પ્રા.] તોડવું;

કકડા - વિભાગ કરવા (૨) માગતા પેટે.

અમુક ઓણું આપી પતાવવું (૩)

સામટો ભાવ કળીને સોંમાં ખરીદવું

ખંડખંડા સોં [ખાંડવું ઉપરથી] ઉપરા-

ઉપરી ખાંડવું તે (૨) ખંડાખંડી

ખંડાખંડી સોં [સરં પ્રા. હંટારિં]

કચરંકચરા; લીડાલીડ

ખંડાવવું અંકિં 'ખાંડવું', 'ખંડવું'નું પેરક

ખંડાવું અંકિં 'ખાંડવું', 'ખંડવું'નું કર્મણિ

(૨) તુકસાનમાં આવવું (૩) પીડાવું;

લીડમાં હેરાન થવું

ખંડિત વિં [સં.] ભાંગેલું; ખાંડ

ખંડિયું [પ્રા. સહિમ = પરાજિત] ખંડણી

બરનાડું; તાબેદાર (૨) ખંડિત

ખંડિયેર નં [સં. હંલિત, પ્રા. હંલિત પરથી]

ભાગીદારી હમારત; પડી ગયેલા ધરનું ખોખું

ખંડેર નં નુઓ ખંડિયેર

ખંત સોં ચીવટપૂર્વક લાગ્યા - મંડ્યા

રહેવાનો ગુણ (૨) ચીવટ; કાળજી. -તી,

-તીલું વિં ખંતવાળું

ખંધ પું [સં. રવથ; પ્રા.] + ખસો; ખાંધ

ખંધાઈ સોં [ખંધું] હુઆઈ; ધૂતંતા

ખંધું વિં હુઆઈ; ધૂતં [ખંધી

ખંપાલી(-ળી) સોં ખેતીનું એક ઓળર;

ખંભ પું [સં. રતંગ; પ્રા.] યાંત્રલો; રતંભ

ખંભાતી વિં (મૂળ ખંભાતમાં બનતું)

એક મજબૂત ભતનું (તાળું)

ખંભો પું નુઓ ખંભ

ખા અં [ખાવું ઉપરથી] વારતાં છતાં

ન માને ને નિષ્ફળતા મળે ત્યારે કટાક્ષનો

બોલ; 'હેતો ભ'

ખાઈ (ખા) સોં [સં. યાત્રિ] ખાણ; બડો

ખાડો (૨) કોટને ફરતી ખાડી (૩) ગામનું

પાણી જવા ખાદેલો કાંસ [સાધન

ખાઈ સોં ખાવાની ચીજ; આજીવિકાનું

ખાઈખૂંપસીને અં ખંત અને એકામતાથી

ખાઈપીને અં ખાઈખૂંપસીને

ખાઈખંદેલું વિં [ખાવું + ખંદવું] પહોંચેલું;

પાકું; યુક્તિપ્રયુક્તિ વગેરે પામી ગયેલું

ખાઉ વિં ખાનાડું, સહન કરનાડું, એવા

અર્થમાં નામને હોડે વપરાય છે. ઉદા.

'ભાજખાડ'; (૨) નં ખાવાનું; ખાવું.

ખંધર વિં ખાખા કરનાડું; ખાતાં ધરાય

નહિ એવું (૨) લાંચિયું. ંધરાવેડા
 પુંબબંધ બાંધધરાવણું કરવું તે. ંધરું
 વિં બાંધધર
 આએશ સ્ત્રીં [કા.સાહિત્ય] ંધરા, અભિલાષા
 ખાક સ્ત્રીં [કા.] રાખ; ધૂળ (૨) મારેલી
 ધાતુ (૩) નારા; પાચમાલી
 ખાકટી સ્ત્રીં, -ટું નં કેરીનો મરવો
 ખાકસાર વિ. [કા.] પગની રજ જેવું
 તાલેદાર; નમ્ર (૨) પામર; અધમ (૩)
 એક રાજદારી મુસલમાની સંધનો સભ્ય
 ખાકી વિં [કા.] આખવાણું; રાખોડી
 ચોળનાડું (૨) રાખોડિયા રંગનું (૩) ઘેરા
 પીળા રંગનું (૪) એલિક [લા.]
 ખાખ સ્ત્રીં જુઓ ખાક
 ખાખર પું [દિ. લગર] એક ઝાડ, જેનાં
 માનનાં પતરાળાં ધાચ છે
 ખાખર પું [૨૪૦] ગિતા તરીકે દોર
 ખાય તે) તુવેરની સૂકી પાંદડી. -રી સ્ત્રીં
 નાનો ખાખરો (૨) રોટલી (૩) તખાફનું
 મુકાઈ ગયેલાં પાતરાં; સૂકો. -રો પું
 [દિ.સમ્ભરણ] રોડીને કડક કરેલી રોટલી
 ખાખરો પું જુઓ ખાખર નં. ૧
 ખાખરોટું સંકિં જરાતરા ચોપડું
 ખાખસૂસ અં ખરસૂસ; ખરીત
 ખાખાવીખી [વાંખાં] વિં છિન્નખિન્ન
 (૨) કુખી; હેરાન (૩) સ્ત્રીં પાચમાલી;
 ધૂળધાણી
 ખાખી વિં જુઓ ખાકી (૨) ખાલી; નિધન
 (૩) નં ખાખી રંગનું ઘૂઘડું. ંખંખાલી
 (-ળી) વિં ખાલી હાથે ફફડ થઈને
 ફરનાર. ંખાવો પું રાખ ચોળનાર ખાવો
 ખાચ નં [મ. સાગ] ખાચ (૨) ખાજું
 ખાજ સ્ત્રીં [સિ. લગર] ખૂજળી; ખંજવાળ
 ખાજલી સ્ત્રીં નાનું ખાજું; એક ખાવાની
 વાની. -હું નં ખાજું (૨) ચકરડું; કંડાણું
 ખાજું નં [મ. લગર] એક ખાવાની વાની
 ખાટ સ્ત્રીં [સિ. લગર] દોડિયાખાટ
 ખાટકી પું [સિ. લગર] કસાઈ
 ખાટખટુંખટું વિં ખટમખટું

ખાટખટુંખટું વિં ખાટખટુંખટું
 ખાટલાવશ વિં સુવાવડ કે સખત
 માંદગીથી પધારીવરા
 ખાટલી સ્ત્રીં નાનો ખાટલો; માંચી (૨)
 કાંડી. -લો પું સુવાનો ખાટ; માચો;
 ચારપાઈ (૨) [લા.] મંદવાડ (૩) પ્રસૂતિ
 ખાટવું સંકિં કાંચદો મેળવવો
 ખાટસવાહિયું, ખાટસવાહુ વિં ચોતાના
 સંબંધ વિનાની નકામી વાતમાં રસ લેનાર
 ખાટિયું નં ખાટું, પ્રવાહી શાક (૨) કાચી
 કેરીને બાકીને બનાવતી પ્રવાહી વાની
 ખાટીમીડી સ્ત્રીં ખટમધુરી ખાવાની
 ચકતી કે ગ્રામી; 'પેપરમિંટ'
 ખાટું વિં [સિ. લગર; દે. લગર] ખટાશવાણું (૨)
 કચવાયેલું; નારાજ. ંચડ; ચરડ, ંચુના
 જેવું, ંચેડ, ંખડચ (-સ) વિં એકદમ
 ખાટું [(લમને આગલે દિવસે)
 ખાટુંવડું નં ડાકરાના લગનની નાત
 ખાટોડી સ્ત્રીં એક જાતની ખાટી ભાજ
 ખાડ સ્ત્રીં [જુઓ ખાડો] ખાઈ
 ખાડાજળજરૂ નં ખાડા ઉપર ગોઠવાતું
 ફેરવી શકાય એવું જળજરૂ
 ખાડી સ્ત્રીં [ખાડો] દરિયાની બરતી પહોંચે
 ત્યાં સુધીનો નદીનો ભાગ (૨) જમીનમાં
 ગયેલો દરિયાનો સાંકડો પ્રવાહ (૩)
 ગર; મોરી
 ખડકું નં ભેસોતું ટોણું
 ખાડો પું [દિ. લગર] ખાધરો; જમીનમાં
 ખોદાણ (૨) ખોડ; નુકસાન. ંખડિયો,
 ંખયો પું ખાડો કે ખાધરો
 ખાણુ (લ.) સ્ત્રીં [સિ. લગર] ખનીજ
 પદાર્થો કાઢવા માટે ખોદેલો ખાડો (૨)
 તેવા પદાર્થો ખોદતાં મળી આવે તેવું
 સ્થળ-દૂધો ભંડાર (૩) જેમાંથી બટાર
 ન નીકળાય તેવા જાડો ખાડો (ઉદા.
 નરકની ખાણ) (૪) અખડ ભંડાર (૫)
 અનાજ ભરવા માટે બનાવેલું ભંડારું;
 ભંડાર (૬) ઉત્પત્તિસ્થાન (૭) ધારવાળો
 વસ્તુની ધારમાં પડેલો ખચકો

ખાણ નં [૧ જાદન, ૫] ઠોરને ખાવાનું
 અનાજ કે મોત
 ખાણિયો પું ખાણનો મનુ
 ખાણી સોં ખાણ, ઉત્પત્તિસ્થાન (૨) બહાર
 ખાણી પીણી સોં ખાવા પીવાન, ખાનખાન
 ખાણ નં જમણ લોજન (૨) મિજબાની
 (૩) ખાવા પીવામા પગાતો મરણનો રોડ
 ખાત વિં [સ] ખોદેલું ંમુરત, ંમુદૂત
 નં બાધકામનો પાયો નાખાનો મગગ
 સમય કે તેનો વિધિ
 ખાતમો પું [અસાતિમહ] હોડો (૨) મોત
 ખાત સોં [પાસાતિર] ચાકી, બરદારી,
 સરબરા (૨) તરફદારી (૩) અં માટે
 ખાતર નં [ટ ટ] ખેતર સુધારવા સાડુ
 તેમા નખાતા છાણ કાપ, લીં ગ વગેરે
 પદાર્થો, તેવો બીજો રમાયણી પદાર્થ
 ખાત નં [ટ ટ] ચોરે બીતમા પાડેલું
 બાક (૨) ચોરી ંપડો, ં પાડુ પું
 ખાતર પાડનાર, ચોર
 ખાતર પૂંને પું ખાતરમા કામ આવે એવો
 પૂંને, ધારા, છાણ, વાગીદું વગેરે કચરો
 ખાતર પાડારી (અ) સોં [પાસાતિર +
 વરદાત] આગતારવાગતા, સરબરા
 ખાતરિયુ નં [સ ટાવ] વર કાચવાનું ચોરનું
 દુધિયા
 ખાતરિયો પું [જુઓ અખતર] મેલી
 વિદ્યાગા પ્રવીણ માણસ, ભૂવાનો સાથી
 ખાતરી સોં [અસાતિર] બરોસો, પતીજ
 (૨) નિશ કંપલું ચોક્કસાઈ (૩) સાબિતી,
 પ્રમાણ હદાર વિખાતરીવાળું ંપૂર્વક,
 ંખધે અં ખાતરીથી
 ખાતાબધી સોં [પાસાતિર + વરદાત]
 જમીન મહેસૂલીની રેખતવારી પદ્ધતિ
 ખાતાબાકી સોં ખાતે બાકી નીકળે તે
 ખાતાબાકી સોં ખાતાવાર દિસાબ
 મેધવાની વરી-ચોપગી
 ખાતાપીતાં અંકિં ંનિવાંદનું અર્થ કાઢતા
 ખાતાપોતા નંખવં દિસાબિતિયા
 ખાણ નં [પાસાતિર] આસામીવાર અથવા

આવ-અર્થની જાતનાર જમે-કવારનો
 દિસામ (૨) લેણાદો પિતુ લખાણ (૨)
 વિપથ, પ્રકરણ (૪) અમનની કાગવા પિતુ
 અગ હદાર 'દેવવાગી ખાણ, ંસાદ
 ખાત' ંપડું નં લેવડદેવડ (૨) લેણ
 દેણને લગતુ લખાણ [સાધનવાળું
 ખાણ પીણું વિં હીં હીં- જુગનના
 ખાતન સોં [ટુકો] મોગપરની સો, બેગમ
 ખાતે અં રથમે, મુદામે હદાર મુબઈ
 ખાતે બરાયેલી સમા
 ખાતેદાર પું સરમાગતા મટેચુટી કેદારના
 ખાનગી ચોપડે ખાતાવાળો
 ખાદી સોં [ખાદુ] હાથે કાનેલા સૂતનું હાથે
 વળેલ કાપડ ંકાર્યસિય નં ખાદીતુ
 કામ કરતુ દંતર ંદ્રનં ખાદીતુ કામ
 કરનાર મથક ંકેરી સોં ખાદી વેચવા
 નીકળતુ તે. ંભંડાર પું ખાદીની ટુકાન
 ખાધ વિં [સ] અવાચ એણ, ખાયા યોચ
 (૨) નં ખાવાનું
 ખાધ સોં [ખાધરો] ખોટ, તુકસાન (૨)
 ખોટ, ખાપણ (જેવી કે ટીંગ મોતીમા)
 ખાધ (ધ), સોં [સ છુપા] ખોરાત, આદાર
 ંખોરાટી સોં ખાધાખોગટી ંનં
 વિં ખાધવડું, ખાધ ખાધ કરનારું
 ખાધરો પું ટોડો ખાડો (૨) તુકસાન
 ખાધાખરચ, ખાધાખચ ખાધાખાઈ,
 ખાધાખોગટી સોં બરણ પોપણ માટે
 જરી રકમ
 ખાધાવેધ પું, સોં રાત્રવડ, જેર
 ખાધાણુ વિં ખાધ-ખોડ કે તુકસાનીવાળું
 ખાધું સંકિં [ટ ટ] ખાધું ભૂતકાળ
 -ધેલ બૂંદ, -ધેલ પીધેલ વિં,
 -ધેલું બૂંદ ખાધેપીધે સુખી (૨)
 માતેતુ, હુધપુધ
 ખાન પું [પા] સાદબદા, અમીર શુદ્ધરથ
 વગેરેને અપાતુ મુસલમાની ઉપનામ
 ંખાના, ંખાનાન વિં [પા] ખાનના
 ખાન-સૌથી મોગ ખાનનો હવકાળ
 ધરાવનાર

આનગી વિં [ફા.] પોતીકું; અંગત (૨)
 નહેર નહિ એવું; ગુપ્ત
 આનદાન વિં [વા.] સારા ધરનું; કુળવાન
 (૨) પ્રતિષ્ઠિત (૩) નં કુટુંબ; કુળ. —ની
 સ્ત્રીઆનદાનપણું; કુલીનતા (૨) સન્નતા
 આનપાન નં [સં.] ખાવું પીવું તે (૨) તેની
 વસ્તુ [ધરાવનાર
 આનખહાદુર વિં (૨) પું એં છલકાળ
 આનસામા પું [ફા.] (મુસલમાન અને
 અંગ્રેજ ધંરમાં) રસોઈ વગેરેનો કારભારી
 આનસાહેબ વિં (૨) પું એ છલકાળ
 ધરાવનાર
 આનાખરાખ વિં [ફા.] સત્યાનારા
 વાળનારુ. —ખી સ્ત્રી સત્યાનારા
 આનાજીગી સ્ત્રી [ફા.] ધરમાં—આપસ-
 આપસમાં હાથું તે
 આનાશુ(—સુ)મારી સ્ત્રી [ફા.] ધરોની
 (વસ્તીની) ગણતરી
 આનું નં [ફા.] ધર; ધરનો ભાગ; ખંડ (૨)
 ભંડાર, નિધિ (૩) પેટીપટારો કે મેજ, કબાટ
 વગેરેમાં વસ્તુ મૂકવા કરેલો વિભાગ (૪)
 લખાણ માટે અલગ પડતો વિભાગ કે કોડો
 આપ સ્ત્રી [સં. કર્પર ઉપરથી] દર્જા (૨)
 અગરખની પતરી
 આપરિયું નં [સં. સર્વેથી] આપનું એક ઔષધ
 (૨) બાળકને આપવાનું એક ઔષધ
 આપરું વિં [સં. સર્વ] આપનું ન નાપ
 એવું; બહુ જ પહોંચેલું; કપરું. —રો
 કોડિયો પું એકખીનથી કગાય નહિ
 એવા એ ખર્નોમાનો એક (૨) સમાન
 હરીફ. —રો એવેરી પું, ચાંપાનેરનો
 એક પ્રાચીન, મહા કાબેજ અને ધૂત
 એવેરી (૨) [લા.] મહા કંગ (૩)
 હીરાનો હોશિયાર પારખ
 આપરું સંકિં ખાંપરું; થોડું થોડું સોગરું
 આખ પું [વા. સ્વામી] ડાઘ (૨) સ્વાન
 આખકું અંકિં [સ્વગ] લેએથી ટપકું
 (૨) વચ્ચે બોલી કહવું [લા.]
 આખડખૂબ વિં આડા મેથાવાળું

આખોચિયું નં પાણીથી કરેલો નાનો ખાંડો
 આમણિયું નં નીચે આમણ પર રહેતું
 કોસનું દોરડું; વસ્ત
 આમણું નં (પાણિયારા વગેરેમાં) વાસણ
 મૂકવા સાડુ કરેલી બેસણી (૨) છછેરા
 કયાશ [ઝાડનો] (૩) આમું; કદ (૪)
 વિં હીગણું
 આમી સ્ત્રી [ફા.] ખોડખાંપણ; કસર;
 લજપ (૨) ખોડ; ઘટ (૩) બૂલ; દોષ
 આમુખા અં [વા. સાહમસાહ] ઇચ્છાએ
 કે અનિચ્છાએ; નાશકે; અવશ્ય (૨)
 ખાસ કરીને (૩) નાણીએઈને
 આમું નં આકાર; કદ
 આમોશ અં [ફા.] સખૂર; ચોતો, ચાંતો
 એ અર્થનો ઉદ્ગાર
 આમોશ(—રી) સ્ત્રી [ફા.] સખૂરી; ધીરજ
 આયકી સ્ત્રી પેદારા; મળતર (૨) કોઈનું
 છાતું ખાતું—મેજવડું તે
 ખાર પું [ફા.] કોટો (૨) વેર (૩) ઈર્ધા
 ખાર પું [સં. હાર; પ્રા.] ખારાશવાળો
 પદાર્થ; ક્ષાર. બપાટ પું નં ખારવાળો
 —જેમાં મીઠું પાકતું હોય એવી જમીન
 ખારવાં નં બંબં વરસાદને અભાવે
 નરખાજરીના ખેતી લીધેલા સાકા
 ખારવો પું [સં. હાર+વહ] ખારસી;
 વડાણ અણવતારો (૨) સંચારો (૩)
 ખારાટવાળો ગોળ
 ખારાટ પું સહેજસાજ ખારાણુ. ૦૨
 સ્ત્રી ખારાટ (૨) અણખનાવ [લા.]
 ખારિયું વિં ખારવાણુ (૨) ખારીકું (૩)
 નં મીઠું ચડાવેલો ચીમડાનો કકડો
 ખારી સ્ત્રી ખારવાળી માટી કે જમીન
 (૨) ખારાશવાળી એક સાથ
 ખારી સ્ત્રી [સં.] એક વળત (દોડ મણ)
 ખારીકું વિં [ખાર ઉપરથી] દેશીકું
 વેરઝેર ગળતાકું [નહતું વસ
 ખારુઈ સ્ત્રી વિધવાની પહેરવાનું એક
 ખારું વિં [ખાર ઉપરથી] મીઠા બેથા
 સ્વાદનું (૨) મીઠામા આણ; મીઠું

(૨) ઘોડુ ઘોડુ ખોડુ ખાવનાથી
(કમનામાંથી લઈ) આમનેમ ફેરવડ
ખાખો (૦) પુઁ [ખુપડ] કાખ્યા પરી રટેડ
ગણખોનારેડુજડિયુ(૨)માથેની નામગીતુ
થાને વગથી રહેલું કું (૩) કોઈપણ
સપાળી ઉપર રટી ગયેનો કરચો ખુપરો
(૪) ખાખ ખો ખાખી (૫) રાખો [ના]
ખાંખ (૦) પુઁ [સ રજા] થાખનો -ભી
સીંખ પાળિયો રમરણરતખ (૨) ખોખણ
ખાખ્યા ખેસાખ્યા લાન્કામા પાડેની ખાચ
-ખો પુઁ મીમાડાની હદ બતાવતો
પથર (૨) ખાખી પાળિયો
ખાંસતુ (૦) નાંકિં [સ વાણ] ખાસી ખાવી
ખાંખી (૦) સીંખા લામિય] કધરસ કાસો
ખાચડિયુ વિંખ [ખીચડી ઉપરથી] પચરાડ,
બેળમેળ (૨) ખીચડીના મમતુ
ખિન્નમત સીંખ [મ રિન્નમત] સેવાચાન્દી
તહેનાત ંગાર પુઁ સેવક નોન્દર, ચાકર
ખિન્નવણી સીંખ ખીજવડ તે
ખિન્નમાટ પુઁ ખિજવડ તે ગુરસો કોવ
ખિન્નવડુ સં કિંખ ખિન્નવડુ અં કિંખ
ખિજવડુ નુ પ્રેરક અને કર્મણિ
ખિંડી સીંખ [હિં] ખારી
ખિતાખ પુઁખ [નંખ] [ખિજમત મા
ખિજમત સીંખ, ંગાર પુઁ નુઓ
ખિજ વિંખ [સ] દિનાગીર ગમગીન
ખિતી સીંખ [સ કારિયા] રાયણ [દોર]
ખિરોયુ વિંખ નં [સ કાર = દુધ] દુધાળ
ખિચકોડી સીંખ ખિચકોડી ખિનોડી
ખિનખિચ અં [ચવં] ખિચકોડીનો રવ
(૨) ખૂડ હસવાનો રવ
ખિચવડ(-ણી) સીંખ ખીનવડ તે
ખિચાફ વિંખ [ખ] વિરુધ્ધ [સસા
ખિચાફત સીંખ [ખ] ખીફની ગાદી અથવા
ખિચાવડુ સંકિંખ ખીને એમ કરવડ
ખિનાવડ સીંખ ખિનવડ
ખિચાવડુ અં કિંખ [નુઓ ખીતો] બે
અપી રહેન ભરાઈ જવડ દિગાડ
ખિનોડી સીંખ નુઓ ખિનકોળ

ખિચેપુણ (વો) નંખ મમડ
ખિન્નકાવડુ સંકિંખ ખીચ વડુ પ્રેરક
ખિન્નમંદી સીંખ એક જનાવડ ખિન્નમંદી
ખિચિયાણુ વિંખ ખસિયાણુ અખતણુ
ખિચ્ચાકાતર, ખિચ્ચાખરચ,
ખિચ્ચાખરચ, ખિચ્ચુ નુઓ ખીચા
કાતર ખીચાખરચ, ખીચાખરચ, ખીચ
ખીખી અં એવો અવાજ મરીને(૨) સીંખ
ખીખી હસવડ તે
ખીચ વિંખ ગીચ બરચ
ખીચડી સીંખ [સ કુગર, દે વિચ્ચ] એ
ખાવાની વાની ંખાઉ વિંખ ખીચડી
ખાનાડુ હાખી પખિનુ -કુ નંખ ખીચડી
(હંખારમા) -દો પુઁ આખા મગ ને
ચોખાની અથવા આખા ધડ ને દાળની
ખીચડ(૨) ખીચડુ (૩) લાખો સેગસેગ
તે [ના] [ચ, કાસી કાસીને
ખીચા(-ચો) ખીચ અં ગીચાગીચ બર
ખીચ સીંખ [ર વિચ્ચિય] ચીડ, ગુરમે
(૨) ખીચવા માટે પાડેડુ નામ
ખીજડો પુઁ [સ હરિ] એક જાડ, સમગ્ર
ખીજવડુ સં કિંખ ખીજે એમ કરવડ
ચીડવન ખીજવાનુ અં કિંખ (કર્મણિ)
ખીજવડુ અં કિંખ [સ સિદ્ધ, પ્રા વિજ્ઞ]
ગુરસે ધર(૨) સં કિંખ ઘાડુ વડડ
ખીણુ સીંખ બે ટકરીઓ વચ્ચે આવેનો
સાકડો માર્ગ (૨) પવંતના બે બા
ભાગ વચ્ચેનો પ્રદેશ
ખીમણુ નંખ નગની બેસણી (૨) વાળી
દે નચમા જડેડુ નચ
ખીમો પુઁ [મ કામદ] માસનો છદો
ખીર સીંખ [સ કાર] દુધગાતની એ વાની
(૨) + કીર દુધ -કું નં લોખ અને
પાળીને અનામી કરેનો રાડો (પડા,
ખજિયા હંખ બનાવવા) (૦) ખમીર
ચાવેનો આથો (જામેની હંખો) (૩)
એ નતની કુમળ કાકડી (૪) એક
નતનુ નકું કાપડ -રોડક નંખ નુઓ
શીરોદક (૨) એક ધોડુ રેશમી વસ્ત્ર

ખીલ પું [સ. કાંલ] જુવાનીમાં મોં પર
ચળી ફાલ્લી (૨) આંખનાં પોપચાં પર
ચળી લોહી માંસની મટી(૩) ધીની ખીલડો.
ઠગોટીલો પું ધીની ખીલડો. ઠોડો પું
ધીના હેઠલા પડમાં વચ્ચેવચ્ચે આવેલી
ખીલી, જેના પર ઉપલું પડ ફરે છે. ઠમા
(-માં) કડી સોં ધીના ઉપલા પડિયાની
વચ્ચેવચ્ચેનું લાકડું, જે ખીલડામાં પડોવાય
છે (૨) ખીલડો અને માંકડી

ખીલવવું સં કિં ખીલે એમ કરવું (૨)
ખીલવું; ફાંટવું; સીવવું (ધાળળા ચોક્કળના
જે પાટ પેકે)

ખીલવું અં કિં ફલવું ફાલવું; વિકસવું
(૨) શોભવું; દીપવું (૩) ખુશીમાં આવવું;
ગરમને ચડવું (૪) ચગવું; ઉરકરાવું; વીકરવું
(૫) સંકિં (ચોક્કળ, કામળા ઇન્ને વચ્ચે)
ખખિયા ઢઈને સીવવું; ફાંટવું; ખીલવવું

ખીલાઉપાડ અં ગડમૂલથી, નિર્વં ચ થાય
એવી રીતે [ખનાવવાનું એભર
ખીલાપાટી સોં પેચ, માડવાનું - સ્ક
ખીલારખું વિં અમુક ખીલે જળ ધાવાની
આદતવાળું (૨) બહાર ચરતા નહિ જતાં
ઘેર ખીલે બાંધું રહેવાની ટેવવાળું

ખીલી સોં નાનો ખીલો; ચૂક. ંખટ્ટો
પું ખીલી ખૂચવા જેટલી પીડા; ઈભ;
હરકત(૨) અડચણ; વિષ્ણ. ંખખિ(-સિ).
ચારાં નંખંબં ખીલી અને પસિયારાં
(કલકાં, સાકળાં)

ખીલો પું [સ. કાંલ] ખૂટો; મેખ (૨)
છક્કાપંખના જુવારમાં પેસાની હોડ લાગે
તે લેનારો મંચરથ જુવારી [લા.]

ખીલકવું અંકિં [ર. જિના] લપસવું
ખીલકાતરુ વિં ખીલું કાતરી ચોરી કરનાર
ખીસાખરચ, ખીસાખચ પું સામાન્ય
ખરચ માટે ખીસામાં રાખવાનું નાણું
(૨) પસંદ પડતી બાળનમાં વાપરવા મળેલું
- ખાસ ખરચનું નાણું

ખીસું નં [ફા. કાંલ] ગજવું; ખિરમું
ખીટી સોં નાનો ખીટો (૨) કપડાં
ભરવા લીંતમાં જડેલું ટેકણું

૩ જો-૧૩

ખીટો પું ખૂટો; ખીલો; મેખ
ખુટાડવું સંકિં ખૂટે એમ કરવું; ધટાડવું
(૨) પૂડું કરવું

ખુડો પું [ફા. સુદૈહ] ચોટા સિક્કાની
કિંમતના નાના સિક્કા તે; પરચૂરણ
(૨) કકડેકકડા; ભૂકો [લા.]

ખુણિયાળું વિં ખૂણાવાળું
ખુતગો પું [મ. મુતગા] તારીફ; પ્રસંસા
(૨) જુમાને દિવસે નમાજ વખતે
પડાતો ખાસ સુતિ-પાડ

ખુતાડવું સંકિં 'ખૂતવું'નું પ્રેરક
ખુદ વિં [ફા.] અસલ, શુદ્ધ (૨) સંપોતે, ભતે.
ંખખત્યારી સોં પોતાનો કાખ હોવો
તે. ંકાશતા(-સ્તા) વિં [ફા.] ભતે
ખેડેલું. ંકુશીં સોં [ફા.] આપધાત.
ંગરણ વિં [ફા.] રવાધી; આપ-
મતલબી (૨) સોં આપનરણપણું

ખુદા પું [વા.] ઈશ્વર; પ્રભુ. ંઈ વિં
ઈશ્વરનું - ઈશ્વરને લગતું (૨) પવિત્ર (૩)
ફરતી; દેવી (૪) ભોળું [લા.] (૫) સોં
ઈશ્વરપણું (૬) સુદિ. ંતાલા પું [ફા.]
મહાન પ્રભુ. ંપરસ્ત વિં પ્રભુપરાયણ,
આસ્તિક. ંવંત(-દ કા.) વિં ઈશ્વરતુલ્ય
(સાદેખ, અન્નદાતા ઇન્ને એમ રામરાણી
કે માલિકને સંબોધનરૂપે). ંહાફેજ
સંપ્રં [મ. ફાજિજ - રક્ષણ કરનાર]
પ્રમુ તમાડું રક્ષણ કરે

ખુદી સોં [ફા.] હુપણું; હુપદ; ગર
ખુનામરકી સોં [ખૂન + મરકી] ખૂનરેલ
ખુલસ સોં; નં ખૂનસ; વેરઝેર

ખુપાવવું સં કિં, ખુપાવું અં કિં
'ખૂપડું'નું અનુક્રમે પ્રેરક અને કમ'ણિ
ખુફિયા વિં [મ.] ગુસ્સ; હુપું. ંચોલીસ
સોં હુપી પોલીસ

ખુમારી સોં [મ.] આંખમાં દેખાતો નરો,
ઘેન; મરતી (૨) ઘન, વૈશવ, બોધ્યા
વગેરેનો ગર

ખુર સોં [સ] ખરી
ખુરદો પું [ફા.] જુઓ ખુડો

પુરમું નં [કા.] એક જતની મીઠાઈ
પુરશી સીં [મ. કુર્મી] એક જતનું આસન
(૨) માનનું કે પદ યા અમલનું સ્થાન [લા.]

પુરશેઠ પું [કા.] સૂરજ

પુરસી સીં જુઓ પુરશી

પુરાસાની વિં [કા.] ઈરાન દેશમાં આવેલા
પુરાસાન નામના પ્રદેશનું કે તેને લગતું

પુરી સીં [જુઓ પુર] ખરી

પુલાસાવાર અં પુલાસા સાથે

પુલાસો પું [મ.] રખી કરણ; ચોખવટ
(૨) સાર; બાવાઈ (૩) નિકાલ, રત્નો (૪)
મોકળાશ (૫) દસ્ત; ઝાટો [લા.]

પુલડાં પુલડાં અં પુલેપુલેલી રીતે

પુલડું વિં [મ. લગા] ઈલાકું (૨) નિખાલસ;
ચોખ્ખું (૩) રપટ (૪) નાચું; ઢોકલું નહિ તેવું
(૫) છૂપું નહિ - જહેર (૬) અસહ્ય (૭)
અણપેરાયેલું (૮) ઘેરુ નહિ - આણું

પુલેપુલડું વિં સાવ પુલડું

પુવાર વિં [કા. સ્વાર] અતિ દુઃખી; હેરાન
(૨) પાંચમાલ. - રી સીં [તંદુરસ્ત

પુશ વિં [કા.] આનંદી, હર્ષિત; પ્રસન્ન (૨)

પુશટી સીં [કા.] જમીનમાર્ગ

પુશપુશાલ વિં તંદુરસ્ત તેમ જ પુશ;
ખૂબ પુશ [રમણીય

પુશનુમા વિં [કા. લુગ + નુમા] સુંદર;

પુશખખતી, પુશખખતી [કા.] સીં

સદ્માગ્ય (૨) પુશાલીની બેટ - બક્ષિસ

પુશબો (બંધ) સીં [કા. પુશવૂ] સુમંધી.

બદાર વિં સુમંધીદાર

પુશમિભાગ પું સારો - આનંદી સ્વભાવ

(૨) વિં પુશમિભજવાળું

પુશાલાલ વિં - લી સીં [કા.] જુઓ
‘પુશાલ’માં

પુશામત, [કા.] સીં સ્વાઈ માટે કરેલાં

હદ બહારનાં વખાણ; પગશી; હાજી હા.

ખેર વિં પુશામતની રેવવાળું.

પુશામતિયું. - તિયું વિં પુશામત

કરનારું. - ન સીં પુશામત. - હખેર વિં

પુશામતખેર

પુશાલ વિં [‘પુશાલાલ’ ઉપરથી] ખુશ
હાલતમાં હોય એવું; કુખી (૨) કુશળ;
તંદુરસ્ત. - લી સીં

પુશી સીં [કા.] (૨) વિં હથ (૩) મરજ;
હથ્થા (૪) વિં પુશ; રાજ

ખૂનલી (-ળી) સીં [સં. લૂં] ચળ; વલર;
ખજવાળ (૨) ચામડીનો એક રોગ (૩)

જે લાગવાથી ખજવાળનું પડે તે; ખૂનરી

ખૂટ સીં ખોટ; ધટ (૨) છાપખાનામાં

ખીખાં ગોડવતાં ખૂટતાં ખીખાં

ખૂટલ વિં અપ્રામાણિક; ખોટાખોટું [હા.]

ખૂટવું અંકિં [ર. તુટ] એણું થયું; ધટું

(૨) પૂરું થયું

ખૂણિયું વિં ખૂણાવાળું (૨) નં સાલને

મજબૂત કરવા લગાડાતી લોઢાની કાટખૂણ

આકારની ચીપ

ખૂણેખાંચરે અં કાઈ ખૂણામાં - ખૂણા-

પટ્ટી અપરિચિત જગાએ

ખૂણો પું [સં. કોળ] જ્યાં જે દિશા કે

લીટી મળતી હોય તે જગા; કાણ; ખાંચો.

ખાંચરો પું ખૂણો કે ખાંચો; ખૂણા

પટ્ટી કે ખાંચામાં આવી જતી - એાછી

જહેર - જગા

ખૂટવું અંકિં [ર. તુટ] જુઓ ખૂંટવું

ખૂંદ (-ધ) રું નં ખોનરણું, ક્ષેપ ખાતર

કાટેલી બૂલ; વાંધાવચકો; છિદ

ખૂન નં [કા.] લોહી (૨) ખૂનની - વેરની

તરસ; ખૂનસ (૩) જીવથી મારી નાખવું

તે; હત્યા. ખંખરામો પું [+ ખરામો

(કા. લરાતી)] મારફાડ. ખંખાર વિં

[કા.] લોહી રેડાય એવું (૨) ધાતકી;

ખૂની. બરેજી સીં [+ કા. રેજી] લોહી

રેડવું તે; કાપાકાપી; કતલ (૨) લોહી

રેડાય એવી - ખૂનખાર મારામારી

ખૂનસ સીં નં ખૂનની - વેરની તરસ;

ખૂનસ [ખૂન કરનારું; હત્યાડું

ખૂની વિં ખૂન કરે એવું; ધાતકી (૨)

ખૂપવણું સં કિં ‘ખૂપવું’નું પ્રેરક (૨)

ખરાખર ગોઠવણું, જમાવણું (જેમકે, દુકાન)

ખૂપવું અં કિં [પ્રા. સુખ] ખૂપવું; બુંડું
ભિતરું; ભોંકાવું (૨) કળી જવું; અંદર ભિતરી
ચોડી જવું; ખૂતવું

ખૂખ વિં [ફા.] સાંકું; સુંદર (૨) ધણું;
પુઝળ. ંસૂરત વિં ૩ પાણું; ફૂટકું

ખૂખી સ્ત્રીં [ફા.] ખાસ ગુણ; રહસ્ય (૨)
મન; લિંગજત (૩) ચતુર્થ (૪) સોદર્ય;

ચમત્કાર (૫) મહાર્થ. - દ્વાર વિં ખૂખીવાળું
ખૂમચાવાળો પું ખૂમચામાં ભરીને
વસ્તુઓ વેચનારો ફેરિયો

ખૂમચો પું [ફા. લાન્વદી] ઢળતા કાનાનો
છાછરો યાજ (૨) વેચવાની વસ્તુઓથી
ભરેલો ખૂમચો (૩) એમાં ભરેલી વસ્તુ;
ભેટની વસ્તુ

ખૂરપી સ્ત્રીં [સં. છુરપ] ખરપડી

ખૂલવું વિં [ખૂલવું] ખુલ્લું કે પહોળું;
ભોંસાવું - તગ નહિ એવું (૨) બેઠકવું

ખૂલવું અં કિં [ખુલ્લું] ઉપરથી ખુલ્લું
ચવું; બિધાવું (૨) ખીલવું (ફૂંધ) (૩)
દીપવું; શોભવું (રંગ)

ખૂખારવું અં કિં [રવં] ખૂખું અવાજ
કરવો (૨) (અમુક અવાજ કરી) ગળું
સાફ કરવું (૩) હણહણવું (૪) પોતાની
હાજરી, મરદાઈ કે બહારી બતાવવા)
ખૂખારાથી અવાજ કરવો

ખૂખારો પું [રવં] ખૂખારવું તે (૨)
ખૂખારવાનો અવાજ [નિ] અવાજ

ખૂખું નં [રવં] (ખૂખારવાનો કે ખાંસી-
ખૂચ (ખાંચ) સ્ત્રીં ખૂખું; ખાચો (૨)

ખૂચવાની અસર; લોંક (૩) [લા.] લાગળી;
અસર (૪) દાઢ; વેર (૫) બારીક સમજ

(૬) વાંચોવચો [લેવું] કિં સાથે
ખૂચવવું સંકિં ખેચીને લઈ લેવું [બડુધા]

ખૂચવું અંકિં નડવું; ભોંકાવું (૨) મનમાં
ખટકવું; દુખવું (૩) બધનમાં પડવું, ખૂપવું

ખૂચાવવું સંકિં ખૂચવી લેવું; ઝૂંટી લેવું
ખૂટ પું આખલો; સાંદ (૨) સ્ત્રીં જમીનની

હદ બતાવતો પથર (૩) અં બરાબર
માપસર; પૂરેપૂરું

ખૂટકું નં ખૂટવાનું ચોખ્ખર
ખૂટવું સંકિં મૂળ સાથે ખેચી - દૂધી

કાઢવું (૨) ચૂંટવું; દૂધવું
ખૂટિયો પું ખૂટ; સાંઠ

ખૂટી સ્ત્રીં [દિ. હુંટ] ખોટી
ખૂટો પું ખોલો

ખૂતવું સંકિં [દિ. છુત = નિમજ] ખૂપવું;
કાઢવમાં ભિતરી જવું - ચોડી જવું

ખૂંદવું સંકિં [સૌરસેની - હુંદ] પગ વડે
ગ્રહણવું; ગ્રહણવું; કચરવું

ખૂંદાખૂંદ સ્ત્રીં [ખૂંદલ] ઉપરથી ગૂંદાગૂંદ;
અગદાચગદી (૨) ફાફા; ધમ્માચકડી

ખૂંધ સ્ત્રીં [નુઓ ખાંધ] (પથુના) વાંસા
પર હોતો ઢેકા (૨) વાંસો વળી જવાથી

યતો ઢેકા (માણસને). - ધિયું, - હું વિં
વાંસે ખૂંધવાળું (માણસ)

ખૂંધ પું પરણ્યા જતાં વરને પહેરવાનો
ફૂલનો એક શણગાર

ખૂંપવું નં ખાપો. - રો પું (જાડ - છાંડ
કાપ્યા પછી રહેલું) જડિયું; ખાંપો (૨)

હળમત કરતાં રહી ગયેલા ખાંપાજેવા વાળ
ખૂંપવું સંકિં (૨) અંકિં નુઓ ખૂપવું.

ખૂંપ (-ખા) વવું સં કિં (પેરક)
ખેકડો પું [સ. કાંકડો] કરચેલો

ખેચર વિં [સ.] આકારમાં ફરનારું (૨)
નં પક્ષી (૩) ભૂતપ્રેતાદિ (૪) પું તારા,

ચંદ્ર, ઝડ ઇત્યાદિ (૫) દેવ. - રીં સ્ત્રીં દેવી;
ભૂતકી; નેગણી (૨) પખિણી; સમકી (૩)

એક યોગમુદા
ખેડ નં [સ.] ખેડ; ગામડું (૨) પું; નં

સિકાર. ંક પું સિકારી (૨) નં નાનું
ગામડું. ંધી પું સિકારી

ખેડ સ્ત્રીં ખેટી (૨) નં ખેડ; ગામડું.
ંછુ વિં ખેડનારું (હદાં 'ચખેડલ').

ંછુહાર પું ખેડત (૨) હાંકેલું ંવું સં
કિં [પ્રા. લેલ] જમીનને હળ વડે ખોદી,

ચાસીને પેચી કરવી (૨) મુધારવું; કેળવવું
[લા.] (૩) (સાડસ કે વેપારધંધો) કરવો

(૪) મિસાફરી કરવી (૫) ચલાવવું; હાકવું.
ંછક (૭-ક) પું ખેડવાનો હક્ક.

ખેડાણુ વિં ખેડેતુ ખેડાણુ હોય એતુ(ર)
 નં ખેડેતી - ખેગતી હોય એવી જમીન
 ખેડુ વિં ખેડનારો (ર) પું રેડા
 ખેડુ નં [મ ત] ગામડું
 ખેડૂત પું ખેડવાનો ધવો કરનાર(ર) તે
 વગ નો આદમી

ખેત નં [સ ક્ષેત્ર] ખેતી માટેનો જમીનનો
 ટુકડો ૦૨ નં ખેત(ર) + ક્ષેત્ર ૦૦ પાદર
 નં યાવર મિનકત ૦૦ પાળ પું
 [પાણ] ખેતરનું રમચ રનાર દેવ (ર)
 આમદેવતા (૩) સાપ ૦૦ ઊં(કુ) વિં
 ખેતરનું - નેલગણુ(ર) ખેતર વચ્ચે થઈને
 જતો (માગ)

ખેતી સીં જમીનમાં અનાજ વગેરે પ વવા
 માટે કરવાનું નામ ૦ વાડી સીં ખેતર
 અને શાકભાજી કે ફળફળાદિની વાગ (ર)
 ખેડતનો કામધંધો [ગીરી(૦) યાક
 એક પું ૦ ના સીંગલ] સીંગ, સતાપ, દિલ
 ખેડાન મેડાન (ખે મે) વિં તારાજ, પાયમાર
 ખેડી ન પું [દ, જ સર્દાર] મિસરનો રા ન
 ખેડો(ધે) પું ૦ ટો પીડા
 ખેત (ખે) નં ક ટાળો આપે એવું માણસ કે
 કામ, પીડા(ર) મુસીબત વિષદ

ખેપ સીં [સ ક્ષેત્ર] ભાર લઈને ઘેઈ દૂરની
 જગાએ જઈ આવતું તે આટો, ફેરો(ર)
 લામી મુસાફરી સફર(૩) ફેરાનું મહેનતાણું
 (૪) રેપારની વસ્તુનું એક દેશથી બીજે દેશ
 આવતું તે(૫) પગાડે લાગતું તે, ખત(૬)
 હપતો, વારો [(જેમ કે 'દો'તુ)]

ખેપટ અં મૂડીઓ વાળીને અપાગબધ
 ખેપાની (ખે) વિં તોફાની(ર) મુઝિબાજ
 ખેપિયો પું [ખેપ ઉપરથી] દૃત કાસદ
 ખેમકુશળી (ખે) વિં(ર) નં જીઓ હોમ
 કુશળ

ખેર (ખે) નં [સ યદિર] એક ઝાડ
 ખેર (ખે) ૦ નં [જ] અને હશે ફિકર
 નહિ (ર) સીં ખેરિયત
 ખેર સીં મૂળ, ખેરો [શુભેચ્છક
 ખેરખાણ (ખે) વિં [જા] જતું ચાહનારું

ખેરવણુ સંકિં ખરી પટે એમ કરતું,
 ગેરવન(ર) ખમે'તુ દૂર કરતું કાઢી મૂકતું
 ખેરમત્યા (ખે) સીં [જ રોમનદા]
 મુખપપતા મુજેદશાતિ(ર) અં ખેર દશે,
 બજી એરો મન વાગવાનો કહૂગાર
 ખેરમા(૦-૯) (ખે) પું ખેરનાલા કામાથી
 નીંગનો પદાર્થ

ખેર ચો(ટો) પું ખેર ૨૭, ફી
 ખેરાત (ખે) સીં [જ] દાન, પુણ્ય,
 મુખાવત - તિ વિં ખેરાત માટે કાઢેલું,
 ધર્માંદાનું (ર) ખેગત કદે એવું

ખેરિયત (ખે) સીં [જ] મુખપપ-ક્ષેમ
 કુશળ હોતું તે [પોપગ]

ખેરી સીં ખેરો ૨૦(ર) દાત ઉપર બાજી
 ખેરીચો પું [જ સરા ન = પચૂરણ પચથી]
 પચૂરણ ચીતેનો રાખડો

ખેરીજ વિં [જ ચાતિ] વધારાનું બદર
 ચાલી ગયેલું ન હોય તેવું (ર) અં વિના
 મિવાય, વધારામાં

ખેરો (ખે) પું ૦ યાને ખતાવેલો દોરીઓનો
 જળાદાર થો - કે ની [એ રોગ]

ખેરો પું ખેરો, બૂકો(ર) કાગળના રૂડાનો
 ખેવ પું [મ] રમત (ર) તમાસો, ભેવાતું
 નાક, ભવાઈ (૩) રચના લીડા [લા]

ખેવદિલી સીં દિનમાં ખેવ કે રમતનો
 પ્રસન્ન બાવ હોવો તે

ખેવડ અં કિં [સ જા] રમત ગમન
 કરી (ર) મુઝિ કે પ્રપચથી કાચ કરતું
 ખેવાડી વિં રમતમાં કામ કાઢી લે એવું
 ચતુર, મુસી (ર) પું ખેવ કદે - રમત
 રમે તે, નં

ખેવટ [દિ] (-દિયો) પું માર્ગદર્શક નેતા
 (ર) સુકાની - ટુ નં સુકાનીડું - હોગ
 ઉકારવાનું કામ, વહાણવટું

ખેવતા સીં કાળજી, ચાનક, સભાળ
 ખેમ પું ખમે નાખવાનું વસ, દુપટ્ટો
 ખેમવણુ સંકિં [ખસડું ઉપરથી] ખસેડ
 ખે(મથુ નં ખેસ તરીકે ચાને એવું વસ, ખેસ
 ખેલ સીં [દિ] મૂળ, ૨૦

ખેહ પું [સ. ક્ષય ઉપરથી] ક્ષય
 ખેળ (ખે) સ્ત્રીં લાછી; આર; કંઠ
 ખેંકડો પું ખેકડો; કરચડો
 ખેખલી (ખેં) વિં [ખેં ખેં ઉપરથી]
 ખવાઈ - ખળખળી ગયેયું; આચંત અશક્ત
 ખેખે (ખેં) અં (ર) સ્ત્રીં ઉધરસનો
 અવાજ [૨૪૦]
 ખેચ (ખેં) સ્ત્રીં [પ્રા. સંચ = ખેચું]
 ખેચાણ, તાણ(ર) આશ્રદ(૩)તંગી; તાણ.
 ન્તાણ સ્ત્રીં ખેચાખેચ(૨)આશ્રદ[લા.]
 ંચું સંકિં પોતા તરફ આણું;
 આકર્ષું; તાણું(ર) કસડ, તંગ કરું
 (૩) આશ્રદ કરવો; આશ્રદથીવળગી રહેવું
 (૪) શોષી લેડ; ગૂસવું. -ચખેચા સ્ત્રીં
 તાણુંતાણા. -ચાખેચ(-ચી) સ્ત્રીં
 તાણાતાણ (ર) અશ્રદ. -ચાણ નં
 જીઓ ખેચ. -ચાતાણ સ્ત્રીં ખેચાખેચ
 ખેડ સ્ત્રીં [ખ. દિયુખાણી ન પાલુ-મુકાવર
 દેવું તે (ર) મુકવણ, ચક. -ડિયું વિં
 પાણી વિનાનું નીક કે નહેર દંભાદિથી
 જને પાણી ન પવાનું હોય તેડું (ખેતર)
 (ર) નં મુકવણ, ખગડિય
 ખો (ખો) આં[કા. જી] ટેવ; આદત(ર)
 ખાર, દેખ, વેર [ખીણ, કાતર
 ખો (ખો) સ્ત્રીં [જીઓ ખોઈ] ખાઈ,
 ખો (ખો) સ્ત્રીં [૨૪૦] એક રમત (ર)
 ખોખો રમતનો એક ખોલ
 ખોઈયું નં જીઓ ખોણ
 ખોઈ સ્ત્રીં ખાળકને સુવાડવા માટે કરેલી
 કે બાથેલી ગળી હોય તે
 ખોખ નં ખોટા કંદનું પણ ખાલી ખોણ
 ખોખરાટ પું ખોખરાપણ
 ખોખરું વિં [૨૪૦] જોડો ને પોલી અવાજ
 નીકળેયેયું(ર) અડધું પડધું બાગેલું-ફૂટેલું
 ખોખલી સ્ત્રીં ['ખોખ' ઉપરથી] રડા
 શિયાળ (ર) પડી ગયેલા દાતવાળી વૃક્ષ.
 -હું વિંખખળી ગયેયું, રક્ષ(ર) ઉધરસ
 ખાત -લો પું ઉધરસ; કાસો(ર) રક્ષ-
 ખખળી ગયેલો આદમી

ખોખું નં [સ. કુખ] અદરથી પોણું ને સાર
 -ગર કાઢી લીધેલું ને કાંઈ હોય તે(ર) માલ
 કાઢી લીધો હોય તેવી ખાલી તકવાદી પેટી;
 હલકી બનાવટની પેટી (૩) કાગળ અને
 લૂગડું લાલીથી ચોખ્ખી બનાવેલો પાપડોનો
 આકાર, કકડાઓની બનાવેલી પાપડી(૪)
 ભરપાઈ થઈ ગયેલો ઢૂંડોનો કાગળ (૫)
 નમૂનો; બીણ (૬) કાચું લખાણ; મુસદ્દો
 (૭) કલેવર; હાડપિજર
 ખોખો સ્ત્રીં એક રમત; ખો
 ખોગીર નં [ખા] થોડા ઉપર મૂકવાની
 ઊનની ગાદી; છન
 ખોચરું (ખો) વિં પોચું (ર) ખાંચાવાણું
 (૩) નં ખો (૪) જૂનો જમાનો
 ખોચરે (ખો) અં ખાણે, યદ્યપિ ન પડે
 તેવી જગાએ
 ખોજ સ્ત્રીં [મ. ઘોં] તપાસ, શોધ; ખોજ.
 ંચું સંકિં ખોજ કરવી; ખોજવું
 ખોજો વિં [ખા. જ્વાહ] હિંદુમાંથી
 મુસલમાન અનેકી એક ભતનું (ર) પું
 એ ભતિનો પુરુષ
 ખોજો પું [ખા. છોજ] વ્યંજન; હીજો;
 જનાનખાનામાં સ્ત્રીઓની તહેનાતમાં
 રહેતારો નપુંસક નોકર
 ખોટ સ્ત્રીં ['ખૂટ' ઉપરથી] ૫૪, ચોખાપણું;
 અપૂર્ણતા (ર) નુકસાન, ગેરલાભ (૩)
 બહચૂક (૪) નાની બરતી (ઉધાનથી
 ઊંચકા પ્રકારની)
 ખોટક(-કો)વું અં કિં [સ. લોટ =
 લગડાવ ઉપરથી] અટકવું; અચકાવું
 ખોટાઈ સ્ત્રીં ['ખોટું' ઉપરથી] નફાપણ;
 અસત્યતા (ર) દરામીપણ, આળસપણ
 ખોટાખોટું વિં ખોટું બોલે તેડું, ખોટીને
 ફરી નય એડું [રાખનો ગોટો
 ખોટારો પું છાણાખળી ગયા પછી રહેલો
 ખોટારું વિં ['ખોટું' ઉપરથી] નફું (ર)
 બહું; ખોટું (૩) નં નફાણું (૪) તરકટ
 ખોટારો પું ઈત્નો કંટો; પપોચો (ર)
 અ. ગારો, લાખો

ખોટી અં વિદ્યં - દીક્ષ યાય એમ; નકામું
થોભી રહેવું પડે - વખત બગડે એમ (૨)
શ્રીં વાર; વિવંબ

ખોટી પો પું ખોટી થયું તે; શેઠાણ
ખોટીલું વિં ['ખોટું' ઉપરથી] આખાં
દાડકાંનું; આગસુ (૨) ખોડવાણું (૩) નં
નિઃસંતાનને ધણી વખત બાદ થયેલું -
ખોટીનું બાળક

ખોટું વિં ભૂકું; અસત્ય (૨) મૂલચૂકવાણું
(૩) ખરાબ; નકારું (૪) ફરી નય એવું;
ખેતફા (૫) નં નુકસાન; અન્યાય; ખોટું
કામ ઉદાહરણ 'કોઈનું ખોટું કરવામા
આપણને શો લાભ ?'

ખોડ (૩) શ્રીં ખો, આદત; કુટેવ (૨)
શારીરિક ખામી (૩) ભૂલ; ખામી; કલંક;
લાજન (૪) નં ખોડસું. બંખાંપણુ શ્રીં
ખોડ કે ખામી

ખોડવું સંક્રિં [સ. છોડ = હાથી ખાંધવાનો
યાંત્રો, કે. છોડ = સીમાકાંઠા - તે ઉપરથી]
દાડવું (૨) શેપવું; ઊણું કરવું
ખોડમું નં મોટું લાકડું - ફલકું; આડું
ભૂનું થડિયું.

ખોડંગ (ખા) વું, ખોડાવું અં કિં [સં.
છોટ] લગડાણ; ખોડું ચાણવું
ખોડિયું વિં ખોડવાણું; અપંગ
ખોટીખાડું નં [લાકડા 'ખોટી' ને કહેવું
બાડું ખેતરમાં જવા આવવા માટે બે
ખાખિયાંવાળું લાકડું ધાડી કરવામાં
આવતો રસ્તો - છીંડું]

ખોટીલું વિં ખોડવાણું; ખોડિયું
ખોડું વિં [સ. છોટ] ખોડિયું (૨) લગડું
(૩) ચ્વર વિનાનું (અધ્ધર માટે)

ખોટો (ખો) પું [સ. વિહ] માયાની
ચામડી પર બાજતો એક મેલ (૨) માયાની
ચામડીનો એક રોગ (૩) સંદાર; નાશ
ખોતરણી શ્રીં ['ખોતરણું' ઉપરથી] દાંત
ખોતરવાની સળી (૨) ખરપડી (૩) કોતર-
વાનું એભર; ટાંકણુ (૪) કોતરણી,
નકશીકામ. નણું નં ટાંકણુ (૨) ખરપડી

(૩) ખોતરવાનું સાધન (૪) ખૂંધડું; દોષ
ખોતરણું સંક્રિં [જુઓ કોતરણું] આડું
આણું ખોદવું; ખાનડું (૨) પાથમાલ કરવું;
(કોઈનું) ખોદવું [લા.]

ખોતરકામણુ નં ખોતરવાનું મહેનતાણુ
ખોટકામ નં ખોદવાનું કામ (૨) કોતરકામ
ખોદણી શ્રીં ['ખોદવું' ઉપરથી] ખણખોદ;
નિદા, બદગોઈ [લા.]

ખોદવું સં કિં; અંકિં ભોંચ ઉખાડવી;
ખણવું (૨) કોતરવું, નકસી પાડવી (૩)
ખોદણી કરવી [લા.]

ખોદાણુ નં ખોદાણું કે ખોદવું તે; ખોદકામ
(૨) પાણીના ભેરથી ખોદાયેલી જમીન
ખોપરી શ્રીં [સ. ઉર્ધ્વ] માથાનું પેટી જેવું
દાડકું, જેમાં મગજ છે તે

ખોફ (ખો) પું [મ.] ડર (૨) ગુસ્સો. નાક
વિં ભયાનક

ખોખલો, ખોખો પું બે હાથ છતાં
નેડવાથી બનતો યાત્રનો આકાર; પોરા
(૨) તેમાં માથ તેટલું માપ

ખોભણુ (-ણી) શ્રીં ખો; ચૂફા (૨)
કોતરની બે બાનુનો ખાંચો (૩) ખાડો
(૪) અંખ કે હલોખો અટકે એવો

ખોભખો પું દીલો - કદ કરતાં મોટો -
ગણેફ (૨) એવું પહેરણુ વગેરે [લા.]

ખોચણી (ખો) શ્રીં વધાર

ખોચણું (ખો) નં બળણુ લાકડું કે સળેખડું
(૨) નમગરી (૩) ચાદવું; ઉરકેરણી [લા.]

ખોચું નં ઘોડિયાની ખોઈ (૨) ઘોડિયું

ખોર વિં [કા.] 'ખાનાડું', 'ની ટેવવાણું',
'ખાડ' એવા અર્થ મા પ્રાયઃ નામને અતે
(અનિષ્ઠ ભાવ સૂચવે છે). ઉદાહરણ
ખોર; દગાખોર

ખોરણું નં ખૂંપડું; માટીની લીતનું નાનું
ધર (૨) ખોલી; ખોરડી

ખોરણુ નં ['ખોરણું' ઉપરથી] હોડવાઈ
ગયેલું જે હોય તે (૨) ખોરવાનું સાધન

ખોરણી શ્રીં ખોરણું તે (૨) ઉરકેરણી
(૩) ખોચણી

ગ પું [સં.] કંઠયાની ત્રીજે વ્યંજન (૨)
 ગંધાર સ્વરની સંજ્ઞા
 ગા [સં.] સમાસને અંતે 'જતું' 'ચાલતું'.
 એવા અર્થમાં. ઉદાહરણ; ઉચ્ચ
 ગઈકાલે સ્ત્રી આજની પહેલાંનો દિવસ (૨)
 અં ગઈકાલે. - એ અં આજની પૂર્વેના
 દિવસે; કાલે (૨) બહુ જૂના કાળમાં નહીં
 - તાજેતરમાં [લા.] [ઉચ્ચકત
 ગઈચુજરી સ્ત્રી બની ગયેલી - ભૂતકાળની
 ગગડવું અંકિં [૨૫૦] ગાજવું
 ગગરાટ પું ગડગડ એવો અવાજ (૨)
 અં સપાટાબંધ; વગર હરકતે. - વળું
 સંકિંગડગડે એમ કરવું (૨) સપાટાબંધ
 - અટક્યા વગર કામ ચલાવવું (જેમ કે
 વાચનનું)
 ગગણવું અંકિં [૨૫૦] ગાજગણ એવો
 અવાજ કરવો (૨) નાકમાં બોલવું (૩)
 પોતાની નામરજી અરપજ રીતે બતાવવી
 [લા.] (૪) સં કિં મનમાં બખડવું;
 ગગણતા કહેવું
 ગગણાટ પું ગગણવું તે
 ગગન નં [સં.] આકાશ; આભણું. ગગામી
 વિંગગનમાંજનારું. ગગાંકિયા પું બંબવં
 એક મીઠાઈ; ધડના લોટના ચાસણી
 પાથેલા ગાંડિયા. ગંચુખિત, ગંચુખી વિં
 આકાશને ચુંબતું; બહુ જીવું. ગંલેદી વિં
 ગગનને બેઠે એવું મોટું (અવાજ કે નાદ).
 ગંવિહાર પું આકાશમાં વિહાર (૨)
 બહુ જીવ્યા જીવ્યા ખ્યાલો કરવા તે [લા.].
 ગંવિહારી વિં [સં.] ગગનવિહાર કરનારું.
 ગંચપશી વિં આકાશને અડે એવું;
 બહુ જ જીવું
 ગગરી સ્ત્રી [સં. ગર્ગરી] નાનો ગગરો. - રો
 પું ધાતુનો ધડો [ઉપર આવેલું
 ગગણું વિં [સં. ગજિત] દીકું; દીન (૨) પાકવા

ગગા સ્ત્રી (બાળભાષા) બાળકનું જબજું
 ગગી સ્ત્રી ઊણી; દીકરી. - ગો પું ઊકરો;
 દીકરો
 ગચ અં ઘોંચાવાનો અવાજ
 ગચકડું, ગચકિયું નં [૨૫૦] (ફળનો)
 તરફડિયાં મારવાં તે (૨) ગચરકું
 ગચરકું નં, - દો પું [૨૫૦] ખાટો કે
 સીખો ઝોડકાર; ધચરકું
 ગચિયું નં [ગચચ' ઉપરથી] ઢેકું; ચોસણું
 (જેમ કે છૂં ચૂનો ઇં નું) (૨) આડ;
 નડતર [લા.]
 ગચચ અં [૨૫૦] ગચ (૨) સજડ; તૂટે છૂટે
 નહિ એવું. - ગચિયું નં જુઓ ગચિયું
 ગચચી સ્ત્રી [ફા. ગચ] માટી, ઈંટો, કાંકરા
 અને ચૂનો વગેરેનું બાજી જવું તે. ઉદાહરણ
 ચૂનાગચી (૨) અગાસી; ધાણું (૩)
 છોળંધ જમીન
 ગચચું નં જુઓ ગચિયું
 ગચચ પું [સં.] સમુદાય; જથ્થો
 ગચચ.તી સ્ત્રી [સં. ગચ્છ' ઉપરથી] નાસી જવું તે
 ગચચી સ્ત્રી જુઓ ગચચી
 ગજ પું [ફા., સં.] લંબાઈ બરવાનું ચોવીસ
 તસુનું માપ (૨) બારણાની બૂંગળ (૩)
 ધાતુનો નકર સળિયો (૪) બંદકની નાળમાં
 દારૂ કાંસવા માટે વપરાતો સળિયો (૫)
 તંતુવાદ્ય વગાડવાનું ધનુષ્ય જેવું સાધન
 ગજ પું [સં.] હાથી. ગંકરણ, ગંકણું [સં.] પું
 હાથીનો કાન (૨) હરાજ; દારૂ (૩) ગણપતિ.
 ગગતિ સ્ત્રી [સં.] હાથીની ચાલ (૨) તેના
 જેવી ઊલટી ને મગર ચાલ. ગગામા,
 ગગામિની [સં.] વિં સ્ત્રી ગજગતિથી
 ચાલનારી. ગગામી વિં [સં.] ગજગતિથી
 ચાલનારું. - ચાલ પું 'ટગ' ઓડવોર; પક્ષ
 પાટીને દોરડું જે અવાજની રસાકસીની
 રમત. ગંધા નં હાથીનું લરકર. ગંધંત

પુન[સ] દત્તગજ (૨) ગણપતિ (૩) ખીટી
 • ગજાળ પુન [ક] દર (૨) મોડું દુ ખ (૩)
 આશ્ચર્ય વ્તાકિ વિન[વા] ગજાળ વરનારુ
 ફેર વર્તાવનારુ
 ગજાળ પુન પડોર પડોરને આતરે યિયાગા
 વગાડવામા આવે છે તે ગજાળ (૨)
 ચોરડિયા
 ગજારુ નં દોડે કે અ મોડે ધાવવાનો દૂનો
 દાર(૨) મોડે પહેરવાનુ સોનુ ધરેણુ
 ગજારો પુન ગજારુ ૧ જુઓ
 ગજાણ સોન, -વિરતાનનનજુઓ મગન મા
 ગજાવકન, ગજાવન પુન [સ] ગણપતિ
 ગજાવણુ સંકિં ગાજે એમ કરન
 ગજાવાકાતરુ પુન ખીસામાનુ ખીસાચોર
 ગજાનુ નં [સ ગુચ] ગજા, ખીસુ
 ગજાવેલ સોન ખરુ લોહુ, પોલાદ
 ગજાતન પુન [સ] ગણપતિ
 ગજાર સોન ગિાજાગે (રસોડા કે બડા
 તરીકે વપરાય એવો) મુખ્ય ચોરડાની
 બાજુનો ખડ
 ગજાવણુ સં કિં જુઓ ગજાવણુ,
 ગજાવણુ નુ પ્રેરક [કાષ્ઠ
 ગજિયાણી સોન ગજ પનાનુ એ રેશમી
 ૧ જાથુ વિં એક ગજ માપનુ (૨) નં
 ન ૧ ચારતુ (બહુધા ગજ) કપડુ
 ગજ વિં ગજિતુ (૨) સોન ગજિયાગી
 ગજુ નં મુજાથ, રામિ
 ગજેન્દ્ર પુન [સ] ઉત્તમ હાથી(૨) એરાવત
 ગજાળ પુન [મજાધર] વડો મુતાર મિસ્રી
 (૨) વડો મુમદમ
 ગજાળ પુન ગજુક વખત થયો એવુ દર વિ
 નારો દોકોરો ગજાળ (૨) સમય મા
 ગજાનરી વિન[વા] ગિજની નામના ગદેરનુ
 ને સમગ્ર (૨) કુ એ મુસદમાન આક
 ગજેન સોન [ક] એ દારરી રાગ રેખનો
 (૨) એ રાગનુ કાચ -વિરતાન નં
 મજાનો સમય
 ગટકાવણુ સં કિં ગજાળ ગા પીડુ કે
 ખાઈ જતુ એલિયા કરતુ પી જતુ
 ગટગટાવણુ સં કિં ગજાળ કરતા-જલ

ગટર સોન [ર] ગટ પાણી જવાની નીક
 ગટરપટર અન[વવં] ગમે તેમ આ આવજુ
 ગટિયુ વિં જુઓ ૨૬ [ગમે
 ગટચી સોન [સં દુહુચા] એ વનરપતિ
 ગટ્ટી(-ટ્ટી) વિં [સ પ્રથિત=ગદાઈ ગમેતુ]
 ઠી ગણે (૨) બપુ અને ન
 ગઠડી સોન [દિ] પોની, બચકી
 ગઠન નં [સ પ્રથનો] ગઠનુ -ખાધત તે
 એકનિત દરતુ તે
 ગઠિયણુ વિં સોન [ગઠિયુ] હુચી, પકી
 ગઠિયુ [સ પ્રથિત] હુચુ પ
 ગઠો પુન [સ પ્રથિ] ગાગે ગથિયુ બાઠી
 ગરેલા જથા
 ગડ નં [મ મુકુ-ગાક કે ના=મોટા
 પાથગ] ગાડ (૨) ગમુ, ગો (૩) સોન
 જુઓ ગરી (વગાળી)
 ગડમડ અન [વવં] ગમતુ દોષ એમ
 વ્તુ -ડાટ, -ડાવણુ જુઓ ગગતુ
 ગગડા, ગગડાવણુ
 ગડમુમડ નં નાના મોટા ગૂનડા (૨) તે
 થઈને થનો ચામળીનો રાગ
 ગડમુદી સોન ગડ દાનુ ગાડ
 ગડમુદુ નં એક ક્ષણ મોટુ ગૂદુ વ્યૂદી
 પુન ૧૬ દી [ભિતભિતામા
 ગડગડક અન [વવં] ગર ગ, ગ
 ગડદાગડદી સોન ગ દાથી મારામારી (૨)
 લીગલી
 ગડદાટણુ સંકિં ૧ દાવણુ
 ગડદાપાટુ નં ગળવં ગ દા ને પાટ (૨)
 દાથપાડી મારામાર
 ગડદાવણુ સંકિં ૧૬ ગ દે મરતુ
 ગડદો પુન [મગ્ગ ગુજાલિય-માગીને]
 પિટો દી નાખેતુ દોસો પીનમે
 ગડળ સોન ન, ગાક મોલો
 ગડબડ સોન [ગ જાળ, વવં] ગાજા
 (૨) અચ્ચવરથા ગાગો [ગ] ગોદટો
 પુન ગેાગો અચ્ચવરથા (૨) દિસાગમા
 ગાવમેવ તફડેલી
 ગડબડતુ અન કિં જુઓ ગજાળ

ગડખડસડખડ અં ગડખડગોટો (૨)
 ધમાવ; ઘોંસાટ
 ગડખડાટ પું ગરખડ
 ગડખડિયું વિં ગડખડ કરે તેવું; ધાંધલિયું
 (૨) નં અડખડિયું; ગોધું
 ગડખડું સં કિં [ગડખ] દાખીને બરડું;
 ઠાસવું (૨) મારીને અધમૂઠ કરવું
 ગડમથલ સ્ત્રીં મહેનત; ફાંફા; ધાલમેલ
 ગડવું અંકિં [૨વં] અદર પેસવું-જવું;
 ગરવું (૨) ગખડું (૩) ગડગડું
 ગડવો પું [સં. ગડ્ડક] ધડાના જોવો ગોળ
 પડધીદાર લોટો (૨) ગાડવો
 ગડાકુ પું; સ્ત્રીં ગોળ કે કાકળ ભેળવી
 કરાતી તમાકુ
 ગડિયું નં [‘ગડ’ ઉપરથી] તમાકુના પાન
 આમળીને વાળેલી ઝૂડી (૨) ગડાકુનો ગોળો
 -નાનો ગડો (૩) નં પાલી કે માણાના
 સોળમા ભાગનું માપ [કા.]
 ગડિયો પું જુઓ ધડિયો
 ગડી સ્ત્રીં [ગડ] ગાંઠ; આંટી (૨) ગેટ
 (જેમ કે કપડાની) (૩) ગરેડોના ખચકો
 ગડી પું [મ.] દક્ષણી ચાકર; ધાટી
 ગડુડાવવું સંકિં ‘ગડડું’નું પ્રેરક
 ગડુડુડું અં [૨વં] (ગખડવાનો)
 ગડૂચી સ્ત્રીં [સં. ગુદ્ધી] એક વનરપતિ;
 ગડૂચી, ગળો [અવાજ કરવો; ગાજવું]
 ગડૂ(-ડે)ડું અંકિં [૨વં] ગડડ એવો
 ગડેડાટ અં (૨) પું [૨વં] ગડગડાટ
 ગડેરિયો પું ગાડરાં સાચવનાર-બરવાટ
 ગડો પું [સ. ગડ] કાંકરો; મોટો ગાંગડો
 (૨) તમાકુ-ગડાડું મોટું ગડિયું
 ગઠ પું [દિ.] કિલ્લો; પર્વત પરનો કોટ.
 ંધી પું ગઠનો રખેવાળ (૨) ચારણ
 ગઠડું નં [સ. ઘટિત, પ્રા. ગઠિમ] ધડવું;
 માટલું (ગોળનું) [એવી જમીન; ખીટ
 ગઠાણ નં જ્યાં એકનું ધાસ થતું હોય
 ગઠી સ્ત્રીં નાનું ગઠડું-માટલું
 ગઠી સ્ત્રીં નાનો ગઠ
 ગઠેરો પું [ધરડું] મોટેરો-મુખ્ય માણસ

ગણ. પું [સં.] ટોળું; મંડળ (૨) જાત; વર્ગ
 (૩) શિવનો સેવક-સમુદાય (૪) છંદ-
 શાસ્ત્રમાં ત્રણ અક્ષરનો ખંડ (ઉદા.
 ચગણ, મગણ છંદ)
 ગણક પું [સં.] નેશી
 ગણકારવું સંકિં ગણતરીમાં-લેખામાં
 લેવું; દરકાર કરવી; માનવું
 ગણગણ અં ગણગણતું હોય એમ. ૦વું.
 -ણાટ જુઓ ગગણવું, ગગણાટ
 ગણતર વિં [‘ગણ’ ઉપરથી] ગણીશકાય
 એવું; ગણ્યમાંકયું (૨) નં જુઓ ગણતરી
 ગણતરી, સ્ત્રીં ગણવું તે (૨) ગણવાની રીત
 (૩) ગણિને કાઢેલી સંખ્યા (૪) અંદાજ.
 ઉદા. ગણતરી બહારનું ખર્ચ (૫) માન;
 પ્રતિષ્ઠા; લેખું [લા.]
 ગણતર નં જુઓ ગણરામ્ય
 ગણતી સ્ત્રીં જુઓ ગણતરી
 ગણધર પું [સં.] વર્ગ અથવા સમૂહનો
 મુખી (૨) એક પ્રકારનો આચાર્ય; જે
 તીર્થ કરના શિષ્ય હોય છે [જેન]
 ગણના સ્ત્રીં [સ.] ગણતરી [(૨) શિવ
 ગણનાથ પું [સં.] ગણેશ ઉપરી; ગણપતિ
 ગણનાથક પું [સં.] ગણપતિ (૨) શિવ
 ગણપતિ પું [સં.] મહાદેવના નાના પુત્ર
 ગણરામ્ય નં [સં.] ગણતર; પ્રાચીન હિંદનું
 એક પ્રકારનું પ્રજાસત્તાક રાજ્ય
 ગણવત (બપટો) જુઓ ‘ગણોત’માં
 ગણવું સંકિં [સ. ગણ] સખ્યા કાઢવી
 (૨) હિસાબ કે ગણિતનો દાખલો કરવો
 (૩) [લા.] લેખામાં લેવું; માનવું, આદર
 કરવો (૪) સમજણ કે ડહાપણ મેળવવું
 (જેમ કે બણેયો પણ ગણેયો નહિ.)
 ગણવેરા પું આખા સમૂહનો એક સમાન
 પહેરવેશ; ‘યુનિફોર્મ’
 ગણસારો પું [૨વં] અણસારો; અવાજથી
 ચેતરાણી આપવી તે [(૨) જાણપતિ
 ગણાધિપ પું [સં.] ગણોનો અધિપતિ
 ગણિક પું + ગણક; નેશી
 ગણિકા સ્ત્રીં [સં.] ગુણકા

ગણિત વિં [સ.] ગણેતુ (૨) નં ગણિત-
વિદ્યા (૩) તેની (ખાસ કરી અંક-
ગણિતની) એપદી. ગવિદ્યા સ્ત્રીં,
ગશાસ્ત્ર નં ગણિતનું જ્ઞાન કે શાસ્ત્ર.
-તી પું [સ.] ગણિતશાસ્ત્રી [સમૂહ
ગણિપિટક નં [સ.] જૈન ધર્મગ્રંથોનો
ગણું વિં [સ.ગુણ] -થી ગણતાં આવે
તેટલું (હદાં ચાર ગણુ)
ગણેશ પું [સ.] ગણપતિ. -ચતુર્થી,
ગયોથ સ્ત્રીં ગણેશ પૂજનનો દિવસ;
ભાદરવા સુદ ચોથ [હથિયાર
ગણેશિયું નં, -ચો પું ખાતરપાકું એક
ગણોત સ્ત્રીં; નં [સ. ગ્ન + પત્ર] ગણવત;
સાય (૨) ગણોતનામું. ગનામું નં,
ગપટો(-ટો) પું જમીનદાર અને ખેડૂત
વચ્ચેનો સાયનો કરાર-દસ્તાવેજ -તિયો
પું જમીન ગણોતે રાખનાર-ખેડનાર;
સાંધોડો

ગણ્ય વિં [સ.] ગણનામાં લેવા જેવું
ગણ્યુંગાંઠયું વિં ગણતર, ચોડુંક
ગત વિં [સ.] ગયેલું (૨) ભૂતકાળનું; વીતી
ગૂકેતુ (૩) મરી ગયેલું (૪) અં સુધી.
દાં તં “પેસા પેદીઓ ગત કોઈના
પહોચતા નથી.” (૫) [સમાસને અંતે]
-મા આવેલું, -નું, -ને અંગેનું કે
લગતું એ અર્થમાં. હદાં વ્યક્તિગત,
અંતર્ગત

ગત (ત,) સ્ત્રીં [સ. ગતિ] જુઓ ગતિ
(૨) વાઘ પર વગાડવાની (કોઈ રાગના)
સ્વરોની રચના [મરકરી

ગતકંકું નં નવાઈનો ખનાવ (૨) ટોળ;
ગતાગત વિં [સ.] ગયેલું અને આવેલું
(૨) નં અવરજવર; જન્મ ને મરણ
ગતાગમ સ્ત્રીં [ગતિર્ગમ] સમજણ; જ્ઞાન
ગતાનુગતિકે [સ.] વિં ચોલે ચાલનાર;
ગાડરિયુ

ગતિ સ્ત્રીં [સ.] ચાલ (૨) ઝડપ (૩) પ્રવેશ;
પ્રવેશ કરવાની શુદ્ધિ-શક્તિ (૪) સમજ;
મતિ (૫) શક્તિ, બળ; (૬) રિયતિ; દસા

(૭) મૂઆ પછીની હાલત (૮) રસ્તો;
માગ. ગચ્ઠક વિં વેગ આપનાર, વેગનું
બળ સંગૃહીત કરનારું અથવા વેગનું
નિયમન કરનારું પેડું. ગમાન વિં [સ.]
ગતિવાળું (૨) નં ગતિ-વેગનું માન-
પ્રમાણ. ગશાસ્ત્ર નં ગતિની ગણિત-
વિદ્યા; ‘ગાઠનેમિકસ’ [પ. વિ.]

ગત્યથક વિં [સ.] ગતિના અર્થવાળું [વ્યા.]
ગઠકું નં બહાનું; મિથ

ગઠગઠ વિં (૨) અં જુઓ ગઠગઠ
ગઠગઠિયાં નં બં વં [સ્વં] ખાનપાન,
નાણાં, કે આનંદની ફેલછેલ (૨) ગલીપચી
થવી તે [ગયેલું

ગઠગઠું વિં [ગઠગઠ] પાણીપોચું (૨) કોલી
ગઠડણું સંકિં (પગ વતી) દબાવણું (૨)
હેરાન કરણું [લા.]

ગઠખઠ વિં [સ્વં] ખઠખઠ
ગઠખઠિયાં નં બં વં જુઓ ગઠગઠિયાં
ગઠા સ્ત્રીં [સ.] લડાઈનું એક હથિયાર.
ગંધર પું [સ.] ગદા ધારણ કરનાર
(૨) વિષયુ [યકવલ

ગદાવણું સંકિં દડ કે રેતીમાં દોડાવણું;
ગઠિયાણો [સ. ગણાળ] અર્ધાં તોલાનું વજન
ગઠેલું નં ગાદણું (૨) નડી ગાદી

ગઠગઠ વિં [સ.] ગળગળું (૨) અં
ગળગળા કહે. -દિત વિં [સ.] ગઠગઠથયેલું
ગઠ નં [સ.] ગવાય નહિ એણું, પદથી
ઠવડું-સાદું લખાણ. ગંકાંબ નં કાંબની
રેલીમાં લખેલું ગઠ

ગઠાડિયું નં જે ચપટા અને મોટા
લાકડામાં ગાડીના પેડાના લઠ્ઠા ધણાય છે
તે (૨) વિં જુડુ; ગધેયા જેલું (જેમ કે
કપડું) (૩) મૂર્ખ

ગઠાડી સ્ત્રીં ગઠાડાની માદા. -ડું નં
[સ. ગઠા] એક પશુ. -ડો પું નર ગઠેડું
(૨) મૂર્ખ [લા.]

ગધેડિયું નં જુઓ ગઠાડિયું
ગધેડી (-ડું, -ડો) જુઓ ‘ગઠાડી’માં
ગધેયા પું એક પ્રાચીન સિંહો; ગધેયું

ગંધાપટ્ટીની(સી) સીં ૧૬ થી ૨૫
 વર્ષ મુધીનો સમય, જ્યારે માણસમાં
 ગંધાપણુ જેર હોય છે
 ગંધાપાટુ સીં, નં ગંધામસ્તી
 ગંધામસ્તી સીં મૂર્ખાઈબહુ અતિશય
 તેજાન લાતવાતા
 ગંધાવૈતરુ નં સખત વૈતરુ (૨) લાભ
 વગરની - નદામી મહેનત
 ગંધી સીં ગરેડી
 ગંધૈયુ નં બકી બેરોળ વસ્તુ (૨) એ-
 પાવીન શિક્ષો ત્રિયો
 ગંધૈયુ નં [સ ગંધમક, પ્રા ગંધવ](દાણામાં
 પડતુ) એ- જીવડું
 ગંધો પું ગંધો (૨) મૂખ [લા]
 ગનામત સીં [મ] ઈશ્વરકૃપા સદ્ભાવ્ય
 ગપ સીં [કા] બેડતી વાત, અફવા (૨)
 ખોટી વાત, ડિગ
 ગપ અં [૨૧૦] ગપ જાં ઠંડાવતુ સં
 કિં ગપ દર્દને લઈ લેવુ કે ખાઈ જવુ
 ગપગોળો પું [ગપ + ગોળો] ગપાટો
 ગપતાળીસ વિં ('અંધર અનિશ્ચિત
 સખ્યા' એમ સૂચવે છે) ઉદાં સાંઠી
 ગપતાળીસ
 ગપમપ સીં [ગપ ઉપરથી] ગપા, આગ
 અરળી નવરાગની વાત
 ગપાગપ અં [૨૧૦] ગપગપ [પું ગપ
 ગપાટી વિં ગપાટા હાકનાટું ગપી - ટો
 ગપાવતુ સંકિં 'ગપાવુ નું પ્રેરક
 ગપાવુ અંકિં [સ ગુરુ] સુપચાપ
 છાનામાના ધસતુ
 ગપાટક નં ખોટા તગમ, ગપ
 ગપોડશ પા પું ગપીદાસ
 ગપોડુ નં, -ટો પું ગપુ
 ગપોનિયુ નં [સ ગુરુ ઉપરથી] પ્રામાયી
 છટ્ટી જઈને લરાઈ એસડુ તે (ખાસ
 કરીને નિરાળમાથી) (૨) વ્યભિચાર
 ગપી વિં ગપા મારે એવુ -દાંત પું
 ગપ મારવાની આદતવાળો માણસ -પુ
 નં ગપ ગપાટો

ગફલત સીં [મ] બેદરમદી, (૨) બૂલ
 -તિયુ, -તી વિં ગફલત નનારુ
 ગફર વિં [મ] દયાળુ
 ગફફે પું [૨૧૦] ઉતાવળમાં-ગપ દર્દને
 બરેનો મોટો ફાળિયો-બૂડો
 ગળ અં [નુઓ ગપ અં] જટ, ચટ
 ઠંડાવતુ સંકિં નુઓગપમાવતુ ગળ
 અં ટપોટપ [દાધાગુ, મૂખ]
 ગળડગડ(-ડું) વિં [ગરખડિયુ + ગાડું]
 ગળડગડું વિં [મરખડિયુ + ગડું] ગડું
 અને અ-ચવચિત
 ગળડવુ અંકિં [નુઓ ગળડવુ] તળે
 ઉપર ચતા સરવુ (૨) આભોટડ (૩) (વગર
 વાધે કે વિધે) ચાલી કે નળી જડ,
 આગળ વધવુ [લા]
 ગળડી(-રડી) સીં ['ગળડડ' ઉપરથી]
 એકદમ દોડી જવુ તે
 ગળરુ વિં નુઓ ગભરુ
 ગળાગળ અં [૨૧૦] ગળગળ, ટપોટપ
 -આ સીં મુકામુકી (૨) ભોલાભોલી
 ગળારો પું [મ ડુવારહો] નાનુ જડન (૨)
 ટવાઈ, હવામાં ડિયે જઈ ફૂટે એડ
 એક બતનુ દારખાનુ
 ગળી સીં લખોગી કે મોઈદાની રમતમાં
 કરાનો નાનો ખાડો
 ગળો પું [મં ગલી] મરખો, રાખો
 ગળોગળ અં [૨૧૦] ગળગળ, ઉપરાઉપરી
 ગળોળો પું નુઓ ગપગોળો (૨) ભવાગે
 ગળખર પું [સ ગર] અલાજ પારેનો
 એક (નડવામાં કંઠણ) હુ ગશે (૨)
 વિં જળડું
 ગળમો પું ગળો, મૂરખો
 ગભરાટ પું [ગભરાડ ઉપરથી] ગભરામભા
 -તિયુ વિં ગભરાટવાળુ, ગભરાટની
 સ્વભાવનુ -સણુ સીં અકળામણ
 મૂજવણ (૨) ભય -તુ અંકિં ગૂનાવ,
 મૂંગવુ, કંધાવુ (૨) બીડ
 ગભરુ વિં ગામવા જેવુ, ગોડું અને માસ'ય
 (૨) નિર્દોષ ભોળુ

ગભાણુ સીં [સં. ગમ્ભરી] ઠોરના નીરણ
 માટે આડું લાકડું રાખી કરેલી જગા.
 ગામના પાદર પરની ગાયર જમીન; ચરેા
 ગભાર(-રો) પું [સ. ગર્ભાર] મંદિરની
 અંદરનો ભાગ [નુઓ ગભીર
 ગભીર વિં [સં.] બેડું (૨) ધાડું (૩)
 ગમ સીં [સં. ગમ્ભરથી] બાણુ (૨) મનનું
 વણણ (૩) ગતિ; પ્રવેશ (૪) સુઝ
 ગમ સીં [મ.] શોક; દુઃખ (૨) ખામોશી.
 ગમીન વિં ખિન્ન; ઉદાસ. ગમીની સીં
 [ફા.] ગમગીનપણુ
 ગમચાં નં બં વં [૨૧૦] બોલતાં
 બોલતાં અચકાતું તે (લાગણી વિચાર કે
 નામરજથી)
 ગમત સીં [‘ગમતું’ ઉપરથી] વિનોદ; મન;
 આનંદ. -તી વિં વિનોદી (૨) આનંદી
 ગમત નં [સ] જલું-ચાલતું તે (૨) ચાલ;
 ગતિ (૩) સીસંગ
 ગમતું અંકિં [સ. ગમ્] મનને સારું
 લાગતું; ગોઠતું (૨) પસંદ પડતું
 ગમણુ સીં નુઓ ગમણુ સીં -લિયું
 નં આડું લાકડું
 ગમ્બાર વિં [ર.] અણસમનુ (૨) રેંકું
 ગમે તે સં (૨) વિં કોઈ કે કશું પણ
 (૩) રુચિ કે ઇચ્છા મુજબનું
 ગમે તેમ અં રુચિ મુજબ; ઇચ્છા પ્રમાણે
 (૨) કાંઈ બધન કે મર્યાદા વગર; નિરંકુશ
 ઉચ્છૃંખલ રીતે (૩) અવ્યવસ્થિત રીતે
 ગમો પું ગમતું તે; રુચિ
 ગમ્મત સીં નુઓ ગમત; ગમત
 ગમ્ય વિં [સ.] જવાબ-પહોચાય એવું કે
 જવા ધારેલું તેવું (૨) સમન્વય એવું
 ગયવર પું [પ્રા.; સ. ગવ્વર] + મોટો હાથી
 ગયંદ પું [પ્રા.; સ. ગયેન્દ્ર] + હાથી [પડો
 ગયાવ(-વા)ળ પું [હિં. ગયાવાળ] ગયાનો
 ગયું [સ. ગત] ‘જતું’નું શૂતકાળનું રૂપ (૨)
 વિં ગયેયું; નીતેયું, શૂતકાળનું (૩) મરી ગયેલું
 ગર પું [સ. ગર્મ] ફળની કે ઝાડના થડની
 અંદરનો ગર્ભ (૨) મનનો લોહ; સર્મ [લા.]

ગર પું [સં.] ઝેરી અધાર; ગલ
 ગર [ફા.] ‘કરનાર’ એવો અર્થ સૂચવતો
 પ્રત્યય. ઉદાં ‘સોદાગર’; ‘હારીગર’
 ગર પું નુઓ ગીર. ઉદાં કેશવગર
 ગરક વિં [મ.] રૂબેલું (૨) મમ્મ; લીન.
 ંવું અંકિં કળી-ખૂંપી જતું (૨) રૂપી
 જતુ (૩) મમ્મ-લીન થઈ જતું. -કાવ
 વિં ગરક; મગગ્ય
 ગરગડી સીં [‘ગડગડ’ ઉપરથી] ફરે તેવું
 નાનું પેટું (૨) દોરાની ગરગડી; ‘રીસ’
 ગરજ સીં [મ.] ખપ; જરૂર (૨) સ્વાર્થ
 ગરજતું અંકિં [સ. ગર્જ] ગર્જના કરવી,
 ગાજતું (૨) મોટેથી બરાડતું; તડકતું
 ગરજાઉ, ગરજાયું, ગરજ(ંભું), ગરજુ
 વિં ગરજવાણુ; સ્વાર્થી
 ગરબો પું ફણગો; અકુર (૨) કાટો; લાભો
 ખીસો (૩) ખૂપરો [ઈર્ષને, અચાનક
 ગરડગપ(-ફ) અં [૨૧૦] ગરડગપ; ઝટ
 ગરડવું સંકિં [સં. વર્ણ] (અક્ષર) પૂટવા
 ગરણી સીં [સ. ગુર ઉપરથી] સી ગુરુ
 (૨) ગરણીય. ંજ સીં [જ માનાર્થે]
 જૈન સાંત્રી
 ગરથ પું નાણુ; પૈસો
 ગરદ સીં [ફા. ગર્દ] ધૂળ (૨) વિં સિંચાયેલું,
 સાકડમાં ચાલેલું, દડાયેલું
 ગરદી સીં ગિરદી; લીડ [બૂટે; જરદો
 ગરદો પું [ફા. ગર્દ] તમાકુનાં પાદડાંનો
 ગરનાળ સીં [વો. ગાર્નેલ] હરાના ગોળા
 ભરવાની, ખાંડગી જેવી તોપ
 ગરનાળું નં [ગર(ગરત)+નાળું] પાણી
 આવવા જવા માટે ખાંચેલો સાંકડો
 માર્ગ; નાળું
 ગરખડ, ગોડો, ંવું, ંસડ(-ર)ખડ,
 -ડાટ, -ડિયું નુઓ ‘ગરખડ’ વગેરેમાં
 ગરખાં સીં સોએના રાગમાં ગાવાની એક
 નતની કવિતા. ૦૯૧૮ પું ગરબીઓ
 ગાનારો; બેરોનો રાગ તાણનારો બ્રાહ્મણ
 (૨) વિં પું રાંડવો [લા.]
 ગરબો પું નોરતામાં અથવા માતા વાવે

છે તે પ્રસંગની કાણાનાળી માળલી જેમાં
 ચાલુ ધીમે ધીમે રખાય છે તે(ર)દીવા કે
 માટીની આસપાસ ફરતાં ફરતાં તાળીઓ
 પાડીને ગાતું તે (૩) મોડી ગરબી, રાસડો
 ગરબ પું [મ.] જુઓ 'ગમ'માં. ઓઠંટ
 સ્ત્રી ઇરા બરેલો દારૂનો ગોળો (ર)
 ગરનાળ. ઓતરાઉ, ઓતર વિ.
 વાણામાં રેશમ અને વાણામાં સૂતરના
 વણાટવાળું [દ્વિધિયો ટોડો
 ગરબોળું] નં [સ. ગમ પરથી] મકાઈનો
 ગરમ વિં [વા. ગમ] બિનું (ર) સરીરમાં
 ઉપ્પત્તા પેદા કરે-વધારે તેણે (૩) નેસમાં
 કે કોઈમાં આવેલું [લા]. ઓમસાલો
 પું તજ, લવિંગ ઇત્યાદિ ગરમ તેલ-
 નાનો બુકો
 ગરમર સ્ત્રી; નં એક વનસ્પતિ (તેનાં
 મૂળનું અથાણું થાય છે)
 ગરમાગરમ વિં ગરમ ગરમ, બિનું બિનું.
 -ગી સ્ત્રી ઉકેરાટ; ઝંડો
 ગરમાટો(-વે) પું ગરમી, ઉપ્પત્તા
 ગરમાળાનો ગોળ પું ગરમાળાની શી ગ-
 માંથી નીકળતો રેચક પદાર્થ
 ગરમાળો પું [સ. કૃતમાલ્લક] એક ઝાડ
 ગરગી સ્ત્રી [વા.] ઉપ્પત્તા, તાપ (ર)
 ગરગી-ચાંદી કે પરમિયાનો રોગ
 ગરગી સ્ત્રી માપસર આંક પાડવા માટેનું
 સુતારનું એક ઓભર [વાડકો
 ગરમું નં તપેથી જેવો પડધી વિનાનો મોટો
 ગરબ નં [સ.] વિષ; ઝેર
 ગરવ પું [સ. ગર્વ] ગર્વ; અહંકાર
 ગરબું વિં [સ. ગુસ્કું] ગૌરવવાળું
 ગરબું અંકિં [સ. ગલ્] ખરડું, પડ
 ધીરે રહીને અહર પેસડું
 ગરાડી વિં બધાણી; બાંગ, અડી
 ગામે વગેરેનો વ્યસની
 ગરાશિયો પું ગરાસ ખાનારો (ર)
 ખાનારો રજપૂત; રાજવંશી બાયાત
 કોઈ પગ રજપૂત-એક ભત. -
 સ્ત્રી ગરાશિયાની સ્ત્રી

ગરાસ પું [સ. ગ્રામ] ગામનું રક્ષણ કરવાના
 બદનામાં કાઢી આપેલી જમીન અથવા
 ડચક રકમ (ર) ગુજરાત માટે આપેલી
 જમીન (રાજવંશીઓને). ઓણ, ઓણી
 સ્ત્રી ગરાસિયાની સ્ત્રી (ર) ગરાસિયા
 ભતિની સ્ત્રી. ઓદર વિં ગરાસ ધરાવ
 નાદું. -સિયણ, -સિયે સ્ત્રી જુઓ
 'ગરાસિયો'માં
 ગરિમા સ્ત્રી [સ.] મોટાઈ; પ્રીઠતા (ર)
 ઇચ્છા પ્રમાણે ભારે થઈ જવાની યોગ્યતા
 એક સિદ્ધિ
 ગરિયો પું [ગરવું ઉપરથી] બમરડો [કા]
 ગરિય વિં [સ.] ભારેમાં ભારે (ર) સૌથી
 વધુ અગત્યનું
 ગરીબ વિં [મ.] નિર્ધન; કંગાલ (ર)
 બાપડું; દુઃખી (૩) નમ્ર; સાવસ; ચંક
 [લા]. ઓ(-ગુ)રણું નં [મ. ગુલા
 -ગરીબનું બંવં] ગરીબ અને કંગાલ
 માણસ. ઓ(-નિ)વાજ વિં [નિવાજ
 (વા.)] ગરીબ પર રહેમ રાખે-ગરીબનું
 પોષણ કરે એવું. ઓપરવર વિં [પ્રકા.
 પરવર] ગરીબને પાળનારું. -ખાઈ, -ગી
 [વા.] સ્ત્રી નિર્ધનતા; કંગાલિયત (ર)
 નમ્રતા; સાવસાઈ
 ગરીયસી વિં સ્ત્રી ગૌરવશાળી, મહાન
 ગરડ પું, નં કશ્યપનો વિનટ
 વાહન. ઓગા
 પું ધન પર
 ગરડો પું [સ.]

ગર્ભવું અઠકિં જુઓ ગરજવું
 ગર્હર પું[દં.] લોખંડોના પાટડો
 ગર્ત પું; નં [સં.] ખાડો; ખાણ
 ગર્થ પું + ગરથ
 ગર્હ સ્ત્રી [કા.] ધૂળ; રજ [ગધેડી
 ગર્હભ પું [સં.] ગધેડો. -લી સ્ત્રી [સં.]
 ગર્ધવ પું જુઓ ગર્દભ
 ગર્હ પું [સં.] માના પેટમાં રહેલું જીવનું
 રૂપ(૨) ગર; અદરનો માવો (૩) કોઈ પણ
 વસ્તુનો અદરનો ભાગ (૪) નાટકની એક
 - સંધિ. ઠોકાશ(-ય) પું [સં.] કળેસો અંક-
 કોરા; 'ઝાઈગોટ' [વ. વિ.] ંટુલ નં [સં.]
 મકાનની અંદરનો ભાગ (૨) ગભાર.
 ંજેગી પું શુકદેવ. ંદાર નં મદિરનો
 છેક અંદરનો ભાગ; ગભાર. ંપાતે વિં
 [સં.] ગર્મનું પાડવું - પડવું તે. ંમંદિર
 નં ગભાર. ંવતી [સં.] ંવતી વિં સ્ત્રી
 સગર્ભા (૨) સ્ત્રી ગર્ભિણી. ંવાસે પું
 [સં.] ગર્મનો ઉદરમાં વાસ. ંથીમંત વિં
 ગર્મથી - જન્મથી ચેસાદાર; શ્રીમંતને ઘેર
 જન્મેલું. ંસ્પોર પું સમાન ભત્તીય
 કોરાના સ યોગથી બનેલો સ્પોર; 'ઝાયગો-
 સ્પોર'. [વ. વિ.] ંસ્ત્રાવ પું [સં.] ગર્મ
 સ્ત્રી - ગળી જલુ તે; ગર્મપાત
 ગર્ભાગાર પું; નં [સં.] ગર્ભાશય (૨)
 અંદરનો ખાનગી - સૂવાનો ઓરડો (૩)
 મદિરનો ગભાર-અંદરનો મૂર્તિવાળો ભાગ
 ગર્ભાધાન નં [સં.] ગર્મ મૂકવો તે (૨)
 ગર્મધારણ કરવો તે (૩) એક સરેકાર
 ગર્ભાશય નં [સં.] સૌરાષ્ટ્રીરમાં ગર્મ
 રહેવાની જગા - તે અવથવ
 ગર્ભિણી સ્ત્રી [સં.] સગર્ભા સ્ત્રી
 ગર્ભિત વિં [સં.] જેના ગર્ભમાં-જિંદાજીમાં
 કંઈ બીજી વસ્તુ, અર્થ કે ભાવ રહેલો
 હોય તેવું; ધપું
 ગર્વ પું [સં.] અભિમાન; ગુમાન. -વિંત.
 [સં.] -વિંઈ, -વીં, -વીંલું વિં
 ગર્વવાળું; અભિમાની
 ગર્હણ નં, -ણા સ્ત્રી [સં.] નિંદા. -ણીય
 વિં [સં.] નિંદા; તિરસ્કરણીય

ગર્હ સ્ત્રી [સં.] નિંદા. -હિંત વિં [સં.]
 નિંદિત. -હિં વિં [સં.] નિંદા
 ગલ પું [સં. ગલ = ગળું] માછલાં પકડવાનો
 આંકડો(૨) લાચ; લાલચ(૩) માત, ખાતમી
 (૪) ગર; માવો
 ગલ પું [સં. ગલ = ખરવું] ગર; જેરી અધાર-
 લાળ(૨) બત્તીનો મોગરો(૩) પિવાઈ ગયેલી
 -બળી ગયેલી ચક્રમમાંની ગણક
 ગલકંબલ પું [સં.] ગાય - બળદને ગળે
 લટકતી ગોદડી જેવી ચામડી
 ગલકી સ્ત્રી શાકનો એક વેલો. -કું નં
 ગલકીનું ફળ
 ગલખોડ પું, -ડી સ્ત્રી અછાડે કે ટોરને,
 ગાળિયે ધાલેલો મોઈના આકારનો
 લાકડાનો કકડો
 ગલગલિયાં નં બંબવં, ગલગલ્લી સ્ત્રી
 ગલીગલી; ગલીપથી
 ગલગોટો પું [ગલ(ગલ) + ગોટો] એક
 ફૂલનો છોડ (૨) તેનું ફૂલ
 ગલહું વિં ધરહું; વૃદ્ધ; મોટું [કા.]
 ગલહેરો પું [ગલહું = મોટું; વૃદ્ધ ઉપરથી]
 , કાકી ગરાસિયો [કા.]
 ગલત વિં [મ.] ભૂલભરેલું; ભૂલું. -તી
 સ્ત્રી ભૂલ; ચૂક [જુઓ ગળધૂથી
 ગલધૂથી સ્ત્રી [ગાળ + ધૂથી (ધૂસો) - પૂમહું]
 ગલપટો(-ટો) પું [સં. ગલ + પટો] ગળે
 વીંટવાનો પટો; ગલખંધ
 ગલખો પું [કા. ગુલબન] એક ફૂલઝાડ
 ગલસ્થલ નં [સં. ગલસ્થલ] ગળું
 ગલસ્થલ નં જુઓ ગળસ્થળ
 ગલિત વિં [સં.] પડેલું, પકેલું (૨) ગળી ગયેલું
 ગલી સ્ત્રી [સં. ૨૦ દે. મર્ગોલિત્ર] જુઓ
 ગલીપથી
 ગલી સ્ત્રી [હિં.] સાંકડી વાટ - શેરી.
 ંદે(-દે)થી સ્ત્રી [+ કા. દૂચદ] ગલી-
 ંઓમાનો આડોઅવળો અને સાંકડો માર્ગ
 ગલીગલી સ્ત્રી [જુઓ ગલી] ગલીપથી
 ગલીચ વિં [મ. ગલીચ] ગંદું - અતિ ગંદું
 ગલીચો પું જુઓ ગાલીચો

છે તે પ્રથમ ગની કાણવાની માગલી જેમા
ચાહું રીમે દીવા રખાય છે તે (૨) દીવા કે
મા રીની આસપાસ ફરતા ફરતા તાળીઓ
પાડીને ગાહું તે (૩) મોઢી ગરળી, રાસડો
ગરભ પું [મ] જુઓ 'ગર્મ' મા ૦છાંટ
સ્રીં છરા ભરેલો હાડો ગોળો (૨)
ગરનાળ ૦સુતરાડો, ૦સૂતર વિં
તાપામા રેશમ અને વાણામા સૂતરના
વણાટવાળું [દ્વિધિયો ડોડો
ગરભોણું નં [સ ગર્મ પરથી] મકાઈનો
ગરમ વિં [પા ગર્મ] ઊનુ (૨) શરીરમા
ઉપ્પતા પેદા કરે-વધારે તેડુ (૩) નેસમા
કે ક્રોધમા આવેલું [લા] ૦મન્માવે
પું તજ, લવિગ કલ્યાદિ ગરમ તેજ
નાનો બૂકો
ગરમર સ્રીં, નં એક વનસ્પતિ (તેના
મૂળનુ અથાણુ થાય છે)
ગરમાગરમ વિં ગરમ ગરમ ઊનુ ઊનુ
-મી સ્રીં ઉશ્ચાર, ઝાડો
ગરમાટો(-વે) પું ગરમી ઉપ્પતા
ગરમાળાનો ગોળ પું ગરમાળાની શીંગ
માથી નીકળેના રેચક પદાર્થ
ગરમાળો પું [સ જ્ઞતમાલ્ક] એક ઝાડ
ગરમી સ્રીં [કા] ઉપ્પતા તાપ (૨)
ગરમી-ચાદી કે પરમિયાનો રોગ
ગરમી સ્રીં માપસર આક પાડવા માટેનું
સુતારનુ એક ઓળર [વાડકો
ગરમુ નં તપે ની જેવો પાડધી વિનાનો મોટો
ગરલ નં [સ] વિષ જેર
ગરવ પું [સ ગર્વ] ગર્વ, અહ કાર
ગરવુ વિં [સ ગુરવ] ગૌરવવાળું
ગરવુ અંકિં [સ ગલ] ખરવુ પડવુ (૨)
ધીરે રહીને અદર પેસવુ
ગરાડી વિં બધાણી ભાગ અડીણુ કે
ગાળે વગેરેનો બચસની
ગરાશિયો પું ગરાસ ખાનારો (૨) ગરાસ
ખાનારો રજપૂત, રાજવશી ભાષાત (૩)
કોઈ પા રજપૂત-એક ભત્ત -ચણુ
સ્રીં ગરાશિયાની સ્રી

ગરામ પું [સ ગ્રામ] ગામનુ રક્ષણ કરવાના
બદલામા કાઢી આપે ની જમીન અથવા
ઠીચક રકમ (૨) ગુજરાન માટે આપે ની
જમીન (રાજવશીએને) ૦ણુ, ૦ણી
સ્રીં ગરાશિયાની સ્રી (૨) ગરાશિયા
ભતિની સ્રી ૦દાર વિં ગરાસ ધરાવ
નારું -મિયણુ, -મિયો સ્રીં જુઓ
'ગરાશિયો મા
ગરિમા સ્રીં [સ] મોટાઈ, પ્રોતા (૨)
કમ્પા પ્રમાણુ બારે થઈ જવાની યોગની
એક સિદ્ધિ
ગરિયો પું [ગરવ ઉપરથી] ભમરડો [કા]
ગરિય વિં [સ] બારેમા બારે (૨) સૌથી
વધુ અગત્યનુ
ગરીબ વિં [મ] નિર્ધન, ક ગાલ (૨)
બાપડુ, કૂખી (૩) નમ્ર, સાનસ, રા
[લા] ૦ગ(-ગુ)રણુ નં [મ મરવા
-ગરીબનુ બંબં] ગરીબ અને ક ગાલ
માણસ ૦ન(-નિ)વાજ વિં [મનેવાજ
(વા)] ગરીબ પર રહેમ રાખે-ગરીબનુ
પોષણ કરે એવુ ૦પરવર વિં [મ
પરવર] ગરીબને પાળનારું -ખાઈ, -ની
[પા] સ્રીં નિર્ધનતા, ક ગાલિયત (૨)
નમ્રતા, સાનસાર્થ
ગરીયસી વિં સ્રીં [સ] ગૌરવશાળી મહાન
ગરુડ પું નં [સ] એક પક્ષી (૨)
કશ્યપનો વિનતાથી થયેલો પુત્ર, વિષ્ણુનુ
વાહન ૦ગામી પું વિષ્ણુ ૦વજ
પું ધન પર ગરુડના ચિહ્નવાળા વિષ્ણુ
ગરુડો પું [સ ગુરુ પરથી] દેડનો ગોર
-ગસ વિં બનાવતો પ્રયથ હાડો કામગરુ
કલાગરુ
ગરુર વિં [મ ગુરુર=અગ્નિમાન] મગર
ગરુવું વિં + ગરુ
ગરેડી સ્રીં [૨વં] ગરગડી
ગરેડો પું જુઓ ગરુડો [હિરીજનાવર
ગરેળી (૨) સ્રીં [વ વરોગી] રેશી એક
ગર્ભ નં, ના સ્રીં [સ] ગજુ તે
(૨) એનો અવાજ -ત વિં ગર્જત [પ]

ગર્ભવું આઠકિં જુઓ ગરજુ
 ગર્હર પું[ર] લોખડનો પાટડો
 ગર્ભ પું, નં [સ] ખાડો, ખાણ
 ગર્થ પું + ગરથ
 ગર્હ સ્ત્રીં [ફા] ધૂળ, રજ [ગરેડી
 ગર્હભ પું[સ] ગરેડો -ભરી સ્ત્રીં [સ]
 ગર્ધવ પું જુઓ ગર્હભ
 ગર્ભ પું [સ] માના પેટમા રહેલું જીવનુ
 રૂપ(ર) ગર, અદરનો માવો (૩) મર્ધ પણ
 પસ્તુનો અદરનો ભાગ (૪) નાનકની એક
 સધિ ઠેકાણા(અ) પું[સ] ફળેયો અડ
 કોણ, ગર્ધગો[વ] વિ વિ જુલે નં [સ]
 મનનની અદરનો ભાગ (ર) ગભાર
 જોગી પું શુકદેવ ઠઠાર નં મદિરનો
 છેક અદરનો ભાગ, ગભાર બપાત વિં
 [સ] ગર્ભનુ પાડવુ - પડવુ તે ગર્ભદર
 નં ગભાર વવતી[સ] વવતી વિં સ્ત્રીં
 સગર્ભાં (ર) સ્ત્રીં ગર્ભિણી વ્યામ પું
 [સ] ગર્ભનો હદરમાવાસ ંશીમંત વિં
 ગર્ભથી-જન્મથી પેસાદાર, શ્રીમતને ઘેર
 જન્મેલું ંરપોર પું સમાન જાતીય
 કોણના સયોગથી બનેતો ખેપાર, 'આયગો
 રપોર' [વ વિ] ંરપાવ પું[સ] ગર્ભ
 સત્રી-ગત્રી જુલુ તે, ગર્ભપાત
 ગર્ભાગાર પું, નં [સ] ગર્ભાશય (ર)
 અદરનો ખાનગી-સૂવાનો ઓરડો (૩)
 મદિરનો ગભાર-અદરનો મૂર્તિવાળો ભાગ
 ગર્ભાધાન નં [સ] ગર્ભ મૂકવો તે (ર)
 ગર્ભધારણ કરવો તે (૩) એક સરકાર
 ગર્ભાશય નં [સ] સ્ત્રીશરીરમા ગર્ભ
 રહેવાની જા - તે અવયવ
 ગર્ભિણી સ્ત્રીં [સ] ગ્રગર્ભાં સ્ત્રી
 ગર્ભિત વિં[સ] જ્ઞેતા ગર્ભમા-જાણમા
 કઈ બીજ વસ્તુ અર્થ કે ભાવ રહેલો
 હોય તેલ, ધ્રુપુ
 ગર્ભ પું [સ] અનિમાન, ગુમાન -વિંત
 [સ] -વિંધ, -વીં, -વીંહું વિં
 ગર્ભવાણ, અભિમાની
 ગર્હણુ નં, -ણુ સ્ત્રીં[સ] નિદા -સ્ત્રીય
 વિં [સ] નિધ, તિરકરણીય

ગર્હ સ્ત્રીં [સ] નિદા -વિંત વિં [સ]
 નિદિત -ધ્રુ વિં [સ] નિધ
 ગત્ર પું[સ] ગત્ર=ગત્રી માળખા પકડવાનો
 આઠડો(ર) લાય, લાનય(૩)વાત, બાતમી
 (૪) ગર, માવો
 ગત્ર પું [સ] ગત્ર=ખરવું ગર, જેરી અધાર
 લાળ(ર) ખતીનો મોગરો(૩) ખિવાઈ ગયેલી
 -ખળી ગયેલી ચનમમાની ગડાક
 ગત્રક ખવ પું [સ] ગાય -ખગદને ગળે
 લટકતી ગાદી જેવી ચામડી
 ગત્રકી સ્ત્રીં સાકનો એક વેલો -કું નં
 ગત્રકીનુ ફળ
 ગત્રખોડ પું, -કી સ્ત્રીં અછાડે કે દોરને
 ગાળિયે ધારેતો મોઈના આકાગનો
 લાકડાનો કકડો
 ગલગલિયાં નંબવવં, ગલગલી સ્ત્રીં
 ગત્રીગત્રી, ગત્રીપત્રી
 ગલગોટો પું [ગલ(ગુલ) + ગોટો] એક
 ફૂલનો છાડ (ર) તેનુ ફૂલ
 ગલહું વિં ધરહું, વૃહ, મોટું [કા]
 ગલહેરો પું [ગલહું=મોટું, વૃહ ઉપરથી]
 કાઠી ગરાસિયો [કા]
 ગત્રત વિં [ભ] ભૂલભરેલુ, ભૂલ -ત્રી
 સ્ત્રીં ભૂ, ચૂક [જુઓ ગત્રધૂથી
 ગત્રધૂથી સ્ત્રીં ગિળ+ધૂથી(ધૂથો)-પૂમહું]
 ગલપટો(-ટો) પું [સ] ગલ + પટો] ગળે
 લીટવાનો પટો, ગલપથ
 ગલમો પું[કા] ગુલ્લનો એક ફૂલજાડ
 ગત્રચલ નં [સ] ગત્રચલ] ગળુ
 ગત્રચલ નં જુઓ ગત્રચળ
 ગત્રિત વિં[સ] પટ્ટુ પટ્ટુ(ર) ગાળી ગયેલુ
 ગલી સ્ત્રીં [સિરં દે ગત્રાલિમ] જુઓ
 ગલીપત્રી
 ગલી સ્ત્રીં [હિ] સાકની વાટ-શેરી
 ંફ(-ફ)થી સ્ત્રીં [નં ફા ફવદ] ગત્રી
 • જોમાનો આડોઅવળો અને સાકડો માર્ગ
 ગલીગત્રી સ્ત્રીં [જુઓ ગત્રી] ગત્રીપત્રી
 ગત્રીય વિં [મ ગત્રીય] ગદુ -અતિ ગદુ
 ગલીયો પું જુઓ ગત્રીયો

ગતીપતી સ્ત્રીં શરીરના અમુક ભાગમા
અપ્રતી યતા સળવળાની મળેદાર અસર
ગલ્લુડગલ્લુડ અં બલે ગળાડુ દોય તેમ
(ચાલડ)

ગલ્લુડયુ નં બટોળિયુ

ગલ્લુખદ(-ધ) પું [ફા ગુલ્લુદ] ગતપટ્ટા

ગવેફ પું [મ મિગફ] ગાદીતકિયા વગે
રેની ખોય [—ગમ]

ગવેલી સ્ત્રીં તાડના ફળની અદરનો ગર

ગવોટિયુ નં [નુઓ ગતપ] ગોટીમુ

ગવોડુ(-કુ) નં ગાન નીચેનો મોની
અદરનો ભાગ

ગવોલ સ્ત્રીં ગોફલુ જેડુ ગવો ના ફે-વાનુ

એ સાધન(ર)તેના વડે ફે કાતો ગેવોલો

લી સ્ત્રીં નાનો ગવોલો -વો પું

[મ ગલ્લુ] ગવોન વડે ભારવાનો ગોગ

કાકરો કે પથરો [આનાકાની

ગલ્લવાંતલવાં નં બળવં [રવં] બહાના,

ગતવો પું [તુર્કો-ગુલ્લુ અથવા ફા

ગુલ્લુદાનો] નાણુ રાખવાનુ કામ-ખલ્લો

(ર)પરચૂરણ વકરાનુ નાણુ રાખવાનુ પાત્ર

ગવડાનયુ સં કિં ગાતુ'નુ ધૈરક

ગવન નં [હ 'ગાતન'] એક ભતનો સાવ્લો

ગવરાવયુ સં કિં નુઓ ગતગવયુ

ગવરી સ્ત્રીં [મ ગોરા] ગાય(ર)વિં સ્ત્રીં

ગૌરી, યોળી ને સહેજ લાલ ધાળાવાળી

(ગાય)

ગવનર પું [ર] રાખ્યોનો વડો હાકેમ

(ર) સાડકલો દાથો (૩) એ બિનમા

જનારી વરાળનુ નિયમન કરનારો ભાગ

[પ વિ] બજારલ પું [ર] વડો ગવનર

ગવડી(-ળી) પું [મ ગરડી] ગોવાળિયો

(ર) ટોર રાખનાર અને દૂધ વેચનાર

(મુબઈમા)

ગવાફ પું [સ] ખાફ, બળિયુ

ગવાનિ(-ને)ક નં [સ ગવાનિ] જમના

પહેલા નાખને માટે નુદ કાળેયુ અત્ર

ગવાર પું એક વનસ્પતિ, શુવાર (ર)

તેની શીંગ અને બીજ. ંફળી, ંશિ

(-શી, -મિ, -મી) ગ સ્ત્રીં ગવાગની
સીંગ [નિ દાતુ, ફળેત થતુ [લા]

ગવાવુ અં કિં 'ગાતુ'નુ ંમ'ણિ (ર)

ગવાલ પું [ફા] સાફી પૂરનાર, સાફી.

-લી સ્ત્રીં સાફી, પુરાવો

ગવાગો પું સરસામાન વાંરનો પરચૂરણ

દગો (ર) એ લરવાનો કાથળો

ગવેપક વિં [સ] અન્વેષ- -છુ ન

[સ], -છા સ્ત્રી [સ] અન્વેષણ

ગવેયો પું ગાનારો, ગાવામા ઉસ્તાદ

ગવ્ય નં [સ] ગાયમાથી નીપજતુ દૂધ,

દરી, ધી, છાણ, મૂત્ર વગેરે

ગશત(-સ્તા) સ્ત્રીં [ફા] રેત, ચોળી, પહેરો

ગલન વિં [સ] ઠાડુ, ગાઠ (ર) દુર્ગમ,

દુર્લેધ (૩) અક્ષળ, ગૂં

ગહિરગ લીર વિં [ર] ગહિર = લાડુ +

ગલીર] ગહન અને ગલીર, બાણ

અને ગલીરતાવાળુ [ગુદા

ગલ્લવર નં [સ] પહાડની અદરની બખોન,

ગળી સ્ત્રીં નુઓ ગા

ગળીકાં નં બળવં [નુઓ ગળી] રૂખ ૧,

ફળની વખતના ટસકા

ગળકો પું એક વાર ચાખેલી વસ્તુનો

રતી ગવેલો સ્તાદ (ર) ચસરો

ગળગળુ વિં [સ ગલ્લ-ગલ્લ] પાણી

પોચુ, ઢીનુ (ર) દુ પથી કે લાગણીથી

હેયુ વા કક ભરાઈ જવાથી થાય એડ

ગળચકુ' નં નુઓ ગચકુ

ગળચકુ' વિં જરા ગળપણના મ્વાદવાળુ

ગળચવા નં બળવં ગૂંચવાઈને ખોત ભેવા

ભા રહેતુ કે ખોતતા અચકાતુ તે

ગળચનુ સંકિં ગળા મુધી ઈચતુ

ગળચલો પું પુરુષનુ ગળાનુ એક ધરણુ

ગળચિયુ વિં ગળા મુધી આવે એટલુ

(ર) નં નુઓ ગળચી(૩) ફળતા માણસનુ

ઉપરનીયે આવતુ તે, ફળતા ખાવા તે

ગળચી સ્ત્રીં [ગળ+ચુ (ફા વહ લુલ્લ

વાચક)] ગળ, બોલી -ચુ' નં ગળ

(તિરસ્કારમા)

ગાળી સ્ત્રી ગાળવાનું હિંદવાણું સાધન.
 -ભુ નંબાણી ઇંગાળવાનો કપડાનો કકડો
 ગાળતી સ્ત્રી [સ. ગલ્તી] જેમાથી ટીપે ટીપે
 પાણી ગળ્યા કરે એવું શિવલિંગ ઉપર
 લટકાવાતું વાસણ
 ગાળથૂથી સ્ત્રી [ગલ્થૂથી] તરત જન્મેલા
 બાળકને આપવાનું ગોળ, ધી તથા પાણીનું
 મિશ્રણ
 ગાળધરી, ગાળધાઈ, ગાળધી સ્ત્રી [ગળું
 + સ દાટ] પિત્તવિકારથી ગળું બળતું તે,
 અન્નનળની બળતરા
 ગાળપણું નં ગળ્યા રવાઈ (૨) ગોળ ખાંડ
 જેની ગળી વસ્તુ
 ગાળફા પું ગળામાથી જે કદ મોંમાં આવતાં
 ધૂણીએ છીએ તે; બળખો
 ગાળખંધ પું ન્હુઓ ગળખંધ
 ગાળમાણું નં એક ગળ્યું પેથ
 ગાળવાઈ સ્ત્રી 'તેયાર' થયેલાં ગોળનાં
 માટલાં રાખવાનું બળવાઈ જેવું સ્થાન
 ગાળતું સંકિં [સ. ગિલ] ગળામાં ઉતારી
 જવું (૨) ગાળવું; શુદ્ધ કરવું
 ગાળવું અં કિં [સ. ગ્લી] ઝમવું (૨)
 ઓગળવું (૩) ઢીકુ થવું; પાકવું (૪) અદર
 ઉતરી જવું, કળવું
 ગાળસૂણું નં ગળું સૂળી-સૂણ આવવું તે
 ગાળસૂળા નં [સ. ગલ્લસૂળ] ગાલ
 ગાળાટ્ટો પું ગળું દૂધી-દબાવીને મારી
 નાખતું તે
 ગાળાફાંસો પું ગળે ફાંસો ખાવો-દેવો તે
 ગાળાખૂડ વિં ગળું ખૂડે એવું
 ગાળામણું નં (સોતું રૂપ ઇં) ગાળવાની
 રીત કે તેનું મહેનતાણું (૨) ગાળતાની કળેણો
 કચરો
 ગાળામણું સંકિં 'ગળવું', 'ગાળવું'નું પ્રેરક
 ગાળિયારો પું [ગળી + સ. કાર] ગળાથી
 કપડા સૂતર વગેરે રંગનારો
 ગાળિયું વિં [સ. ગલ્લ ઉપરથી] ઊકું ઊઠે
 નહિ એવું (૨) [લા.] નિર્માલ્ય (૩) જાકી
 ગાળિયેલ વિં ગળીના રંગનું; નીકું
 વિ એ-૧૪

ગાળી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ (૨) એનાં
 પાંદડાંમાંથી કઢાતો નીલો રંગ
 ગાળું નં [સ. ગલ્] શરીરનું એક અંગ
 (૨) અવાજ; સૂર. -ગાળખંધ પું ગળાનું
 એક ધરણું. -ગાળપણું વિં પારકી વસ્તુ
 બયાલી પડનારું (૨) ખોટો આરોપ મૂકનારું
 ગળો સ્ત્રી [સ. ગુઢવી, પ્રા. ગલોઈ] એક વેલ
 ગાળ્યું વિં [સ. ગુલ્લ પરથી] ગોળ સાકરના
 જેવા સ્વાદવાળું; મીઠું
 ગંગા સ્ત્રી ગંગા નદી
 ગંગરી સ્ત્રી ગળે બધાંતી સગડી (કારમીરમા)
 ગંગા સ્ત્રી [સ.] હિંદુઓની પવિત્ર નદી;
 ભાગીરથી (૨) ગંગાજળ [લા.]. ંગોળી
 સ્ત્રી ગંગા જેવી પવિત્ર ગોળી (જે
 ગોળીમાંથી ઘોરલે વાસણે જ કાઢીને
 પાણી પિવાય છે તેને એમ મરકરીમા
 કહે છે). ંછાપ વિં વચનાં મૂળ અને
 તળે ઉપર ટીકા છાપી હોય તેવું (મુદણ).
 ંજમની વિં એ બાનુ ન્હુદા ન્હુદા રંગ
 વાળું (૨) ન્હુદી ન્હુદી ધાતુઓનું બનેલું.
 ંજળી નં ગંગા નદીનું પાણી. ંજળી
 સ્ત્રી ગંગાજળ રાખવાનું વાસણ (૨)
 તાંબાફૂંડી. ંપૂજન નં ગંગાયાત્રા કરી
 ઘેર ગંગા લાવે ત્યારે કરાવે પૂજનવિધિ
 -વરો. ંવલરણું નં ગંગાનું પૃથ્વી પર
 અવતરણ થતું તે. ંસ્વરૂપ વિં પવિત્ર
 (વિધવાના નામ આગળ માનાથે) વપરાતું
 'ગ. રવ.' વિશેષણ
 ગંગોત્રી સ્ત્રી ગંગા નદીનું મૂળ-એક તીર્થ
 ગંગોદક નં [સ.] ગંગાજળ
 ગંજ પું [કા, સ.] દગલો (૨) એક ભતની
 એકબીભમા ખેસતી વસ્તુઓની ઉતરડ
 ગંતવર વિં [કા.] ચણું મોઢું
 ગંજિયું નં ગજમાનું એક પાત્ર; છાલિયું
 ગંજ સ્ત્રી [ન્ટુઓ ગંજ] ઘાસનો દગલો;
 ઓપો. ંનો ફૂતરો સંખંખ ખાય નહિ
 ને ખાવા દે નહિ એવો અદખો માણસ
 ગંજકરાક નં [ગજ+ક. ક્રાંક] શરીર
 ચપટ આવો રહે એવું ગૂંથેલું બદન

ગણદે પુઠ [વા] રમવાના પાનાનો જો
 ગળેટી(-રી) વિઠ [ગાળ' ઉપરથી] ભાગ
 ગાળનો વ્યસની
 ગાઠાતુ' અઠકિં 'ગાઠાતુ'નું ધર્મ'લિપ્ત (૨)
 વધતુ અઠકતુ [લા]
 ગાઠિયુ વિઠ [સ ઘ્ય (પ્રા ગઠ) = દુષ્ટ હોડ]
 ઠગ (૨) ખીસાકાતડુ
 ગાઠો પુઠ મટે પહેરવાનું એક ગાઠેતુ ધરેલુ,
 કઠો (૨) દાખીને બાધેલી ગાસડી (૩) ગાઠ
 કૂટની લબાઈનું માપ (૪) ગાઠિયો
 ગાઠોડો પુઠ ['ગાઠુ ઉપરથી] સ્ત્રીના પગનું
 એક ધરેલુ (૨) હાથનું સોનાનું સાકળુ
 (૩) પીપરીમૂળ, એક ઔષધિ
 ગાઠ પુઠ [સ] લમણો (૨) ગાન (૩) ૧૧ ને
 લમણા સહિત ચહેરાની એક બાજુ (૪)
 ગાઠ, ગોઠ વમાળ સ્ત્રી ૫ વમાળ
 વસ્થા [મ] (-ળ) નં (હાથીનો)
 લમણાનો ભાગ, કુભરચળ (૨) ગાલ
 ગાઠું વિઠ ગાઠિયું, ગાઠ
 ગાઠુષ પુઠ [સ] કોગળો
 ગાઠેરી સ્ત્રી [રે ગઠેરી] હાથેની ચેરગના
 કઠડા (૨) લાકડાના ગોળવા
 ગાઠડી સ્ત્રી [ફા ગઠડી] ગઠવાડ
 ગઠવાડ પુઠ, સ્ત્રી -ટો પુઠ [ગઠુ] વાસ
 મારતો કચરોપૂતે અથવા મળમૂત (૨)
 અસ્તવ્યહતા [વોળાખડું વિઠ ગઠુ
 ગઠુ વિઠ [ફા ગઠા] ગઠડીવાડ, મેતુ
 ગધ પુઠ, સ્ત્રી [સ] સોડ, વાસ (૨) દુર્ગંધ
 (૩) સુગંધી પદાર્થ, ચદન (૪) તિલક,
 ચાટનો (૫) [લા] મિથ્યાભિમાન (૬)
 અણગમો (૭) (જરા પણ) સદવાસ,
 નિકટતા ઉદાઠ 'મારે એની ગધન નેઈએ'
 ગધક પુઠ [સ] એક ખનિજ પદાર્થ
 ગધગાજ પુઠ [સ] ઉત્તમ ભતનો હાથી
 ગધદ્રવ્ય નં [સ] સુગંધી પદાર્થ
 ગધખિરોડો પુઠ એક વનસ્પતિ, જેરલો
 ગધર્વ પુઠ [સ] ગધર્વનો ગરેથો વનગર
 નં [સ] ગધર્વની કાલ્પનિક નગરી (૨)
 મુગજળ [લા] વડાશ નં, વધિવાલ

[સ] પુઠ વિવાહનો એક પ્રકાર જે
 વરકન્યા પોતાની મેળે હાની રીતે પર
 છે વેદ પુઠ [સ] સગીતશાસ્ત્ર
 ગધવા પુઠ [ગધવા] સદવાસ, મોખ
 (૨) ખોડખાણ કાઢવાની ટેવ
 ગધમાર પુઠ [સ] સુગંધીવાળી વસ્તુ અત્યંત
 (૨) મુખડ
 ગધાક્ષત પુઠ વાવં [સ] ચદન અને ચોખ
 ગધાર પુઠ [સ] હિંદુસ્તાન અને ઈરાન
 વચ્ચે આવેલા દેશનું પ્રાચીન નામ (હાલનું
 કહદાર)
 ગધાર પુઠ ગાધાર - 'ગ' સ્વગ (સગીત)
 ગધાતુ' અઠકિં [સ ગધ ઉપરથી] ગધ -
 બદળે મારવી (૨) કોવાતુ
 ગધીલુ' વિઠ ['ગધે ઉપરથી] વાસ મારતુ
 (૨) [લા] અદેણુ (૩) કમસિયુ (૪)
 અતિશય ચીમણા સ્વભાવનું
 ગભીર વિઠ [સ] જીંદુ (૨) અહોભાવ ને
 માન ઉપજાવે તેડ, પ્રીટ (૩) પુખ્ત કરેલ,
 વજનદાર (માણસ, વિચાર વગેરે) (૪)
 ધીર, સદનશીલ (સ્વભાવ)
 ગમત સ્ત્રી નુએ ગમત
 ગાઠિ પુઠ [સ મૂત, પ્રા ગાઠ] અતરનું એક
 પરિમાણ (દોઢેક માર્દલ)
 ગાગર સ્ત્રી [સ ગર્ગર] સામગ્રી મોતુ પાણી
 ખરવાનું વામણ, અમુક ધાટનો ધડો
 (૨) હળનો વચ્ચેનો ભડો ભાગ [ચ]
 વેદિયુ નં જેતણ ગાગરોની ઉતરડ
 -રિયો ભટ પુઠ માણભટ
 ગાગ પુઠ [ર ગોગ] ગોરિયુ ધાલવાનું નાકું
 ગાગર પુઠ, નં [સ] એક વનસ્પતિ
 તથા તેનું કંદ -રિયુ નં -રિયો પુઠ
 ગાગરના આકારનું મોટું ઠોસ ટીકુ [તા]
 ગાગવીજ સ્ત્રી [ગાગ + વીજ] વાદળાની
 ગજ'ના અને વીજળી
 ગાગલુ' અઠકિં [સ ગં] ગરજલુ (૨)
 ભહેર યવ, નામના થવી [લા]
 ગાઠ(-સી) વિઠ [મ] ધર્મને માટે લડનાર
 કે મરનાર વીર

ગાંધુ અંકિઠ ઠગાંધુ; છેવરાધુ
 ગાંધુએ પુઠ ગઠિયો [(૨) ધારેલું
 ગાંધુ વિં [સ. દહ] ધસાયેલું; નખથું પડેલું
 ગાંધર નં [સ. ગુરુ] રેલું; મેં હું. -રિયું વિં
 ગાંધરને લગતું (૨) ગાંધરની જેમ-આંધળા
 રીતે અનુસરતું; ગતાનુગતિક [લા.].
 -હું નં ગાંધર [ખાડો કરીને દાટતું
 ગાંધુ સંકિં [સં. ગર્ભ; પ્રા. ગુરુ ઉપરથી]
 ગાંધવો પું ધડા જેલું વાસલ્ય (વી-તેલ
 ભરવાનું) [હાંકેલું
 ગાંધાખેલું પું ગાંધુ સલાવનારે; ગાંધાનો
 ગાંધી સીં [પ્રા., દે. ગુર્ગી] એક વાહન
 (રેત-ગાંધી, મોટર-ગાંધી, ઘોડા-ગાંધી છં).
 ગાં(-વાન) પું ગાંધી હાંકનાર. -હું નં
 એક વાહન (૨) રસ-સાર-રોજગાર [લા.]
 ગાંધ[સં.]-(-હું) વિં ધટ્ટ, ધાડું (૨) અત્યંત, યથું
 (અજ્ઞાન, અધારૂં) (૩) ભારે; ધાર (નિદ્રા)
 ગાંધું નં [સ. ગાવન] ગાંધું તે (૨) ગાયન; ગીત
 ગાંધી સીં [સ. ગાવ] વગર સીવેલું કપડું
 ઓઢીને ગળે વાળેલી ગાંઠ
 ગાંધર નં બંબંબં [સ. ગાવ] સરીરના અવયવ
 ગાંધ નં [સ.] સરીર (૨) સરીરનો અવયવ-
 ભાગ. બંચે બંચે નં ગાંધેની સુંદરતા
 ગાંધા સીં [સં.] કપા (૨) છદ્ધ વાલ્લાં (૩)
 . યથોક્ત (ઉદાઠ બોલ ગાંધા) (૪) એક
 પ્રાકૃત ભાષા
 ગાંધુ નં ખૂબ રૂપી ભરેલું ગોદહું
 ગાંધી સીં બેસવાના ગાંધું નાનું ગાંધું
 (૨) રોડ કે મોટા માણસ કે મહંત છંનું
 આસન કે પદ (૩) રાજનું તખ્ત; સિંહાસન.
 ગાંધિયો પું ગાંધી અને તકિયો (૨)
 આસન અત્યંત સુખની સ્થિતિ [લા.]. બંધારીત
 વિં ગાંધીએ આવેલું; ગાંધી પર બેઠેલું.
 બંધિ પું રાખ (૨) ગાંધીનો વારસ
 ગાંધિ(-ધી) શ્રુત પું [સં.] ગાંધિના પુત્ર
 વિશ્વામિત્ર
 ગાંધ નં [સં.] ગાંધું તે; ગાયન. ગાંધા નં
 ગાંધું બળવું તે (૨) ચેતમાણ [લા.]
 ગાંધવી સીં યુક્તિભેર કાઢી કેની કળીજીવું

તે. -યું નં ગાંધવી (૨) ડગથું; દગદાર
 દુકડો
 ગાંધ(-ધી) સ વિં [અ. ગાંધિ] અસાધ્ય
 ગાંધિયત, ગાંધેલી સીં ગાંધવલ્ય
 ગાંધવી સીં -યું નં જુઓ ગાંધવી-યું
 ગાંધડગાંધડ નં બંબંબં નાનાં મોટાં
 પરચુરણ ગાંધડાં
 ગાંધડી સીં કાલુ (૨) નાનો ખાડો (ઉદાઠ
 ગાંધડીદાર રૂપિયો) (૩) ગાંધવી [લા.].
 -હું નં બાકું; કાલું (૨) ખાડો (૩)
 નુકસાન; ખોટ [લા.]
 ગાંધ પું [મ. ગર્ભ] ગર્ભ (પશુની માદાનો).
 બંધુ નં જુઓ ચિરાડી (૨) વિં સીં
 ગાંધી. બંધી વિં સીં [મ. ગર્ભગી]
 ગર્ભવાળી (પશુની માદા)
 ગાંધરું વિં ગર્ભરાયેલું
 ગાંધરું વિં [સ. ગર્ભ ઉપરથી] નરમ; પોચું
 (૨) નંચીનેલા રોનો પોલ (૩) વાદળનો જથ્થો
 ગાંધાચુંથા પું બંબંબં [ગાંધો+ચુંથા]
 રૂઢીકાગળ કે કપડાંના રૂથા-ગાંધા
 ગાંધો પું [સં. ગર્ભ] જેનાથી વરતુની અદરતું
 પોલાણ પૂરવામાં આવે તે (૨) ખાડીનું
 બોતાનું (૩) ધરેલાની અંદરનો તાંબા-
 પિત્તળનો સળિયો (૪) અંદરનો ગર-ગરમ
 (૫) રૂઢી કપડું-રૂથો
 ગાંધ નં [સ. ગાંધ] માણસના વસ્ત્રવાટનું
 સ્થળ (બુધ્ધા શહેરથી નાના પાયા પરનું)
 (૨) વતન; રહેઠાણ. બંધ વિં આખા
 ગાંધનું, -ને લગતું. ગાંધાસ પું ગાંધાએ
 બંધિસ આવેલી જમીન (૨) ગાંધ કે
 જમીનની આવકરૂપી આવકવિઠા (૩)
 ગાંધ કે ગરાસ; માંડવિલકત. બંધાણ નં
 [સ્થાન] જેની પર ગાંધ વસ્યું હોય તે
 જમીન કે સ્થળ. બંધી વિં [સં. ત્ય] ગાંધા-
 નું, -ને લગતું (૨) ગાંધ; ગાંધિયું [લા.].
 બંધિયણ સીં ગાંધિયા સીં. બંધિયું વિં
 ગાંધાનું, -ને લગતું (૨) તેવી રીતમાતનું;
 રાંધા જેવું; પ્રાકૃત [લા.]. બંધિયો પું
 ગાંધાનો પ્રાકૃત માણસ. બંધુ નં

[પ્રા ગામટ] નાનુ ગામ ંતરુ નં
[સ ગામતર] એક ગામ છોડી ખીજે ગામ
જડુ-આમાતર કરુ તે વવખો પું
[તવખો (વિખૂપા પડવુ)] ગામનો વિયોગ
(૨) તેનુ દુખ (૩) આખા ગામ સાથે
લડાઈટ ટો ંમ(-અ)રછી સીં આખા
ગામને જમાડુ તે, ગામેડુ

ગામાત વિં [‘ગામ’ ઉપરથી] જુઓ ગામઈ
ગામી પું [સ ગ્રામિક, પ્રા ગામિક] ગામનો
માયિક (૨) મુખી

ગામી પું [દ ગન્ધિય] માળી

ગામી વિં [સ] (સમાસને અતે) ‘જડુ,
પદોચતુ’ એવા અર્થમા ઉદાં ક્ષેત્રગામી
ગામેતી પું [સ ગ્રામપતિ] ગામનો મુખ્ય

માણસ, મુખી (૨) ગામનો રખવાળ [કા]
ગામેરુ નં આખા ગામને જમાડુ તે-
મેરો વરો (૨) ગામ

ગામેટ વિં [‘ગામ’ ઉપરથી] ગામનું (૨)
ગામડિયુ (૩) પું ગામનો ગોર ંટી પું
ગામેટ -દું નં ગામનુ ગોરપદું

ગામેતાર પું [સ ગ્રામ+તર] ગામનો
ખડારવટિયો

ગામેતરું નં જુઓ ગામતરું

ગાય સીં [સ ગા] દૂધ દેતુ એક ચોપડુ

ગાયક પું [સ] ગાનારો, ગવૈયો

ગાયત્રી સીં [સ] એ વૈદિ છદ (૨) એક
વૈદિક મન ંપુરશ્ચરણુ નં [સ] સવા
લાખ ગાયત્રીનો વિધિપૂર્વક જપ

ગાયન નં [સ] ગાયુ તે (૨) ગાવાની ચીજ
વ્યાદન નં ગાયુ બળવડુ તે

ગાયખ વિં [અ ગામ] ગેખ, અગેખ

ગાયિકા સીં [સ] ગાનારી સ્ત્રી, ગાયક સ્ત્રી

ગાર સીં લી પવા માટે બનાવેલો છાણ-
માનીનો ગારો [(ઠડુ ગાર)

ગાર વિં (પ્રાય ‘ઠડુ’ સાથે) ધણુ ઠડુ

-ગાર વિં [ફા] ‘કરનાર’ એવા અર્થનો
તદ્વિત-નામને લાગતો પ્રત્યય (ઉદાં
મદદગાર)

ગારત(-ઠ) વિં [અ] નેર, મૃત્યુવશ

ગારયો પું + ગોરવ, ગવ’
ગારિયુ નં [‘ગાર’ ઉપરથી] ગૃનીને ગાર
કરવા છાણમાદીનો કરેલો ગોળો (૨) રાંચેલુ
અન્ન ઠાકવાનુ ટોપના જેવુ માદીનુ કામ
ગારી પું [સ ગારિય] મદારી (૨) સ્ત્રીપનો
મત્ર જાણનાર (૩) જડુગ

ગારો પું કાદવ, કીચડ (૨) ચણતરમા
વાપરવા કરેલી તૈયાર માદી (૩) કેલ
ગારી સીં [સ] ઉપનિષદોમા પ્રસિદ્ધ એવી
બ્રહ્મવાદિની સ્ત્રી

ગારડ પું [ર] (લગ્નરી) પહેરગીર, રક્ષક
(૨) આગગાડીને સહાળીને દ કાવી જનાર

ગાર્ધપત્ય પું [સ] હિંદુ ધર્મશાસ્ત્ર પ્રમાણે
ગૃહસ્થે રાખવાના ત્રણ અગ્નિમાંનો એક

ગાર્ધસ્થ નં [સ] ગૃહસ્થાશ્રમ

ગાલ પું [સ ગ્લ] માણસનાં મોની બે
બાજુનો ભાગ. ંપચોરિ(-ળિ)યાં નં
બંબં કાંડા કે ચોળિયા ફૂલવા તે ંમશ

(-સૂ) વિયુ નં [+સ મયરક=ઓસીક]
ગાય તળે રાખવાનું મશાં કંબુ નાનુ ગોળ
ઓશીકું

ગાલિપ્રદાન નં [સ ગાલિ + પ્રદાન] ગાળ
આપવી-લાવી તે [પાયરહુ

ગાલીયો પું [વા] ડિનનુ એક જાતનુ

ગાવોઠું નં ગવોઠું, ગવોઠું

ગાલ્લી સીં નાનુ ગાલ્લુ (બારનુ કેવાઈનનું)
(૨) એક પરિમાણ, ત્રીસ મણનુ માપ
-લુ નં ગાડુ

ગાવટી સીં ગાય

ગાવટોલ પું મુખ્ય કુવારચબ

ગાવલી સીં [હિ] દલાલી, કમિશન ંકાદી
જડુ = કામના બોલમાથી છટકી જડુ
-લુ નં ગાવલી કાદી જડુ તે

ગાવી પું ગાવટોલ ઉપર ચડાવેનો શદ

ગાવુ સં જિં [સ ગે] સુરેલ અવાજ કાઢવો,
સ ગીતમા બોલવુ (ગીત વગેરે) (૨) [લા]
વખાણ કરવા (૩) એકની એક વાત
વારવાર કહેવી

ગાશા(-શિયો) [અ] પું ઘોડાની પીઠ
ઉપર નાખવાની ડળી, ધાસિયો

ગાંઠાણું, ગાંઠિયું (૦) વિં ગાંઠવાણું
 ગાંઠિયો (૦) પું [ગાંઠ ઉપરથી] મુકવેલી
 દળદળને કાંકરો(૨) ચણાના લોટની એક
 તળેલી વાની (૩) મોટી ગાંઠ (૪) વિં
 ગાંઠ સાથે સબધવાણું
 ગાંઠી (૦) સ્ત્રીં [સ. વળિયા] એક ધરેણું
 ગાંઠે (૦) અં પારો; કબજામાં
 ગાંઠો (૦) પું મોટી ગાંઠ; પેરાઈ આગળનો
 ભાગ. બગાડો પું જુઓ ગાંઠગળો
 ગાંઠ (૦,) સ્ત્રીં [૨ તરી = અપકાર]
 (અસિદ્ધ પ્રયોગ) ગદા (૨) કસાધની
 બેસ ની - બધુ [સ્ત્રીં ગાંઠાપણું
 ગાંઠછા (૦) સ્ત્રીં, -પણું નં, ગાંઠાઈ
 ગાંઠિયુ (૦) વિં ગાંઠ; ગાંઠા જેવું
 ગાંઠિય નં [સ.] અજુનનું ધનુષ્ય.
 બંધના, બંધાણું પું અજુન
 ગાંઠી (૦) સ્ત્રીં [‘ગાંઠ’ સ્ત્રીં] બાજમાં
 અવળી ચાલે ચાલી કૂડી
 ગાંઠીય, બંધના, બંધાણું જુઓ ‘ગાંઠિય’ મા
 ગાંઠું (૦) વિં થેયુ; અલસમનું; નાદાન;
 મગજનું ચસકેલું (૨) નં ગાંઠું કામ કે
 વર્તન (૩) બાજમાં અવળી ચાલે કૂડી
 ચાગવાનું રમતું તે. ‘બંધિયું’ વિં ગાંઠા
 જેવું. ભૂર [અ. જાણુર (મ.)] છેક ગાંઠું
 ગાંઠું (૦) નં, -રો પું ગોંઠું; ગામનાં
 દોર બેઠાં રહેવાની બાગેળ પારોની જગા
 (૨) ગામની બાગેળ
 ગાંધવ વિં [સ.] ગંધર્વોને લગતું(૨) પું,
 ભગર નં, ભલમ નં, બંધિવાડ પું
 જુઓ ‘ગંધવ’ મા [એક-ગં]
 ગાંધાર પું[સ.] સગીતના સાત સ્વરમાનો
 ગાંધાર પું[સ.] ગંધાર દેશ -રી સ્ત્રીં[સ.]
 ગાંધાગ્ના ગન્તની પુત્રી-ધૃતરાષ્ટ્રની પત્ની
 ગાંધ્યાદુ(અણું)(૦) નં જુઓ ગાંધીવટું
 (૨) ભેગસેળ, શૂચવાડો [લા.]
 ગાંધી (૦) પું [સ. ગાંધિય] કરિયાણું
 વગેરે વેચનારો વેપારી (૨) એક અટક
 ગાંધીછ(૦) પું મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી;
 મદાના ગાંધી -ટોપી સ્ત્રીં આદીની
 સફેદ લાંબી ટોપી

ગાંધીવટું(૦) નં, -ટો પું ગાંધીનો ધધો
 (૨) બધી બાળનોનું થોડું થોડું જ્ઞાન
 હોતું તે [લા.]
 ગાંધીવાદ (૦) પું સત્ય અને અદિસના
 પાયા પર આધી સમાજવ્યવસ્થા તથા
 માનવજીવનની ગાંધીજીએ બતાવેલી
 દૃષ્ટિ કે દિલસૂઝી [દુરેગને દારો
 ગાંનું (૦) નં (રેગથી) ગઠાઈ ગંધેલો
 ગાંભીર્ય નં [સ.] ગભીરતા
 ગાંચળો (ગાં) પું [દ. ગંગ] વાળદ (૨)
 દયાક માનસ [લા.]
 ગાંસડી (૦) સ્ત્રીં [ગાંઠડી] અનેક વસ્તુ
 એકડી બાધી કરેલો બોલો; પાટલી.
 -ટો પું મોટી ગાંસડી; પાટલો
 ગિગલાવણું સ્ત્રીંકિં ‘ગીમલાવું’નું પ્રેરક
 ગિદગડું નં [મ. મુદર પરથી] થેડાનું
 બચ્ચું [કા.]
 ગિદડ વિં [મં. મુદ્દ] મુરત, બારે (થેલું
 બાધારી) (૨) નં શિયાળ
 ગિનતી સ્ત્રીં[દિ.] ગણતરી; દાગરી લેવી તે
 ગિની સ્ત્રીં [દિ.] જુઓ ગીની
 ગિન્નાણું ‘અં દિં [‘ગિની’ ઉપરથી]
 (પતંગનું) એક બાનું નમતું -કતરાણું
 ગેલું (૨) રિસાણું
 ગિમ્મી સ્ત્રીં[દિ.] ચક્રર ખાણું -ખવરાવણું તે
 ગિરજા સ્ત્રીં ગિમ્મિન; પાવંતી
 ગિરજા, બંધર નં [વો. રંમિનિવા] ખિની
 દેવળ; ‘ચર્ચ’
 ગિરદી સ્ત્રીં [કા.] લીટ [શ્રીકૃષ્ણ
 ગિરધર, ગિરધારી પું[સ. ગિરિ+ધર, પારી]
 ગિરનાર પું કાઠિયાવાડનો એક પર્વત
 ગિરફતાર વિં [વા. ગિરિપતાર] પકડાયેલું
 (૨) તડીન. -રી સ્ત્રીં કેદ પકડાણું તે
 ગિરમીટ નં [દ. ગિમ્મે] છેક પાડવાનું એક
 બોલાર; સાગી
 ગિરમીટ સ્ત્રીં [દ. ગિર્મામટ] દિદ બહાર
 સંચાનોમાં મલૂરી માટે લઈ જવાતા
 મેલૂરો પામે કરાવી લેવાતું કરારપત્ર.
 -ટિયો પું ગિરમીટથી બધાયેલો મલૂર

ગિરવી સ્ત્રીં જુઓ 'ગીરવી'
 ગિરા સ્ત્રીં [સ.] વાણી (૨) બાપા
 ગિરિ પું [સ.] પર્વત. ૦૬૬૨(=૨૧) સ્ત્રીં
 [સ.] પર્વતનીચુકા. ૦૦૮ સ્ત્રીં [સ.] પર્વતી.
 ૦૦૮પતિ [સ.] ૦૦૮વર પું મહાદેવ.
 ૦૦૮સુત પું [સ.] ગંગેય. ૦૦૮નયા સ્ત્રીં
 પર્વતી. ૦૦૮૨, ૦૦૮૨ી પું શ્રીકૃષ્ણ.
 -રીશ પું [સ.] મહાદેવ (૨) દિગ્માલય
 ગિરો અં (૨) પું [કા.] જુઓ ગીરો
 ગિરતાન પું મોખવગેરેને ત્રિશક્ષાકાર ટેકા
 મૂકવામા આવે છે તે (૨) ફરેતાય જડતાં
 માંડવીમાં પાટી ઉપર મુકાની બીછ બે
 ચીતરેલી પાટીઓમાંની પહેલી
 ગિરેટ પું [દ. કિન્નર] ટોળ (સોના ઇંનો)
 ગિરદી સ્ત્રીં મોઈ (૨) ગરૂમક કે બીભ
 દરદને લીધે આવનો સોળે; વેળ. ૦૦૮૦
 પું મોઈ ને દંડો કે તેની રમત
 ગી એક ફરસી તદ્દમવ તદ્દિત પ્રત્યય. વિં
 પરથી ભાવવાચક નામ બને છે. ઉદા.
 માંડગી; પચ્છંબી [કિ ગવાણું, પુગ થવું
 ગીગણાણું અંકિં અઠળાણું; ગમરાણું (૨)
 ગીગી સ્ત્રીં નાની છાકરી; કીકી. -ગો પું
 નાનો છાકરો; કીકો
 ગીચ વિંબોસે પાસે સંકટાઈને આની રહેલું.
 -ચો ગીચ અં બીચોબીચ; બીડ-ગરદી
 યાય તેમ(૨, વિં બૂચ ગીચ [ગાણું
 ગીત નં [સ.] ગાયન(૨) અવસર પર ગવાણું.
 ગીતા સ્ત્રીં [સ.] કેલક ધાર્મિક પદ્યમથેને
 આપડામા આવેલું નામ ઉદા. 'શિવગીતા'.
 પરંતુ ખાસ કરીને તે નામથી જગવદ્ગીતા
 જ ઓળખાય છે. ૦૦૮૨ પું ગીતા રચનાર;
 શ્રીકૃષ્ણ. ૦૦૮૪૦ સ્ત્રીં બગવદ્ગીતા
 કદેશ્વરના હિવસને કદેશ્વર (એક મને,
 આગર મુદ અગિયારગા)
 ગીધ નં [સ.] ગ્રંથ એક મોટું માંસાદારી પક્ષી
 ગીની સ્ત્રીં [સ.] સોનાનો એ = ત્રિદિગ મિષ્ટો
 ગીર પું [સ.] ગિરિ (ગાસાઈની એક જલના
 નામને અતે વપરાય છે) (૨) ગિરનારનો
 ગિરિપ્રદેશ

-ગીર [કા.] એક પ્રત્યય. 'વાણ', 'ઝાલનાર'
 એવા અર્થમાં નામને અતે. ઉદા.
 જડાંગીર; દગ્ત-ગીર [મિથ
 ગીરણી સ્ત્રીં [મ.] ચંત્રથી ચાલતુ કારખાતુ;
 ગીરવણું સંકિં ગીરો-ધરણે મૂકવું.
 ગીરવાણું અંકિં (કર્મણ)
 ગીરવી અં [કા. ગિર્વી] ગીરવેણું; ધરણે
 -ગીરી [-ગીર+ઈ] સ્ત્રીં નામ બનાવતો
 પ્રત્યય. ઉદા. શુભરતાગીરી; શુદ્ધાગીરી
 ગીરો અં [કા. ગિરો] ગીરણી (૨) પું
 ગીરવણું; દેવા પેટે આડમાં કાંઈ મૂકવું તે.
 અપત નં ગીરો મૂક્યાનું અપ-લખાણ
 ગીર્વાણું પું [સ.] દેવ; સુર. ૦૦૮૫૫ સ્ત્રીં
 સંરૂત
 ગીદી સ્ત્રીં, ૦૦૮૦ પું જુઓ 'ગિદ્દી'માં
 ગીસ સ્ત્રીં [મ. ગીસ=નારાણું] ચોરી.
 ૦૫૦૫=ખોટ જવી; નુકસાન થવું
 ગુચપુચ અં [૨૧૦] ગુસપુચ; છાની રીને;
 કોઈ સાંભળી નાન્ય એમ(૨) એકમેકમાં
 ન્યવાનું ગયેલું હોય તેમ, અરપટ (લખાણ)
 (૩) સ્ત્રીં એમ કરેલી વાત. -ચિયું વિં
 અરપટ; ગુચપુચ હોય એવું -છ અં જુઓ
 ગુચપુચ [વાળો જુઓ-નુચકું
 ગુચ [સ.] (-ચે) પું ગોરો; કલગી (૨)
 ગુજર સ્ત્રીં [કા.] ગતિ; પ્રવેશ
 ગુજરણ-ગોરમટી સ્ત્રીં ગુજરણું ને ગોરમટી;
 તે લાવવાનો લક્ષ્મી એક વિધિ
 ગુજરણું નં ગુપતિ આગળ મૂકવાનું માટીનું
 વાસણ (૨) ગારાની ગાજર જેવી આકૃતિ,
 જે માંગણિક પ્રસંગે વેદી ઉપર મૂકવામાં
 આવે છે
 ગુજરણું અંકિં [કા. ગુજર ઉપરથી] જતું;
 વટી જતું (૩) વીતકું; મારે આવી જતું
 (૩) સંકિં જતું કરવું; દરગુજર કરવું.
 ગુજરી જતું = મરી જતું
 ગુજરાત પું; સ્ત્રીં, નં [સ. ગુજરાત-ગુજરાત.
 -તી વિં ગુજરાતનું, -ને લખવું (૨) સ્ત્રીં
 ગુજરાની ભાષા (૩) પુરુષ ગુજરાતનો રહેવાસી
 ગુજરાન નં [કા.] નિર્વાંટ; ગુલદો

ગુજરાતી સીંચીના દાણનું એક પદ્ય
 ગુજરાતી સીંચી [વા ગુજરાત] શહેર-કસબામાં
 બસાતું બનતર
 ગુજરાતરુ સંકિર [વા ગુજરાત] નિર્ગમન
 કરતું, ગાગરુ (૨) રત્ન કરતું, દાદ માગરી
 (૩) માથે નાખતું, વિતાડતું
 ગુજરાતી પું [વા ગુજરાત] નિભાવ, નિર્વાહ
 ગુજરાતરુ વિં [વા ગુજરાત] ગુજરાત, વાણિયા,
 અહીંના ને કાનિયોનો એક ભેદ
 ગુટકો પું [મ ગુટકો] ધ ની ઓળી લખાઈ
 પડોગાઈની બની ચોપાની
 ગુટપુ(-મુ)ટ અં બરોબર ઓળી દરીને
 (ચુના માટે), ગોપોટ
 ગુટકા, ગુટી સીંચી [સ] ગોળી (દવાની)
 ગુડ પું [સ] ગોળ
 ગુડગુડ અં [ગવં] એવો અવાજ દરીને
 (૨)ધીરે વીરે, ગળાડુ હોય એમ(ઓળીના
 કે બાળાં ચાલે એમ)
 ગુડાકેશ પું [સ] અનુન (૨) ચિવ
 ગુડાવણ સંકિર, ગુડાવું અંકિર 'ગુડાવું'નું
 અનુચ્છે પ્રેર અને કમ્પિ
 ગુણ પું [સ] બનિસ્વભાવ, મૂળ લક્ષણ,
 ધર્મ(૨) સરુણ (૩) પ્રકૃતિના ત્રણ ધર્મ
 - સત્વ, રજ, તમ-તે(૪)અસર, કાયદો
 (૫) ઉપમાર [દિલો 'અવગુણ ઉપર ગુણ
 દરો'] (૬) પાણ (૭) દોરી, દોરો, દોરડું
 (૮) દોકડો, 'માક' (૯) સ્વરોના બે
 ફેરફાર-ગુણ વર્તિ-માનો પ્રથમ [બ્યા]
 (૧૦) કૃતિનુ રસપ્રદ લક્ષણ (નિલી, શાલિત્ય
 વગેરે)(કા સા) (૧૧) વિં [સ] ખ્યાને અતે
 સમાસમાં ગણુ ઠક પું [સ] ગુજરાત
 અક - સખ્યા - રકમ [ગ]
 ગુણુકા સીંચી ગણિકા વેરશા
 ગુણુકારક, ગુણુકારી વિં કાયદો કરે એણ
 ગુણુગાન નં [સ] ગુણ ગાવા તે, નખાણ
 ગુણુગુણુ અં [રવં] ગણમય
 ગુણુચક્ર નં [સ] ગુણની બૂજ-કદર
 રચી તે
 ગુણુઆમ નં [સ] ગુણોનો સમૂહ

ગુણુઆલક વિં [મ] ગુણુ
 ગુણુચિતન નં ગુણુચાનુ આડ(૪)ચિદ્[ગ]
 ગુણુજ વિં [સ] ગુણુ જ નનારું, વદનદાન
 ગુણુત્રય નં [સ] સત્વ, રજ અને તમ એ
 નખ ગુણુનો સમૂહ
 ગુણુદોષ પું [મ] ગુણ અને દોષ, સારાસાર
 ગુણધર્મ પું [સ] વસ્તુસ્વભાવથી પ્રાપ્ત
 થયેલા ગુણ-ધર્મ [કિતમતા, શ્રુતા
 ગુણવત્તા સીંચી [સ] ગુણવાળા હોત તે (૨)
 ગુણુવતી વિં સીંચી ગુણવાળી
 ગુણુવાચક વિં [સ] ગુણ બતાવનારું
 (વિશેષણ) [બ્યા]
 ગુણુસ સંકિર [સ] ગુણુ એક સખ્યાને
 બીજી સખ્યા વગલી વાગ વધારી
 ગુણુકારપુ ગુણુતે(૨)એથી આવતીરકમ
 ગુણુદય વિં [સ] ગુણુથી બગડ
 ગુણુતીત વિં [સ] સત્વ વગેરે ત્રણ
 ગુણુને-તેમના કાર્યોને બોળાની ગયંતુ
 પરમજાની [આસમિ કે આદર
 ગુણુનુરાન પું [સ] બીજના ગુણો પ્રત્યે
 ગુણુનિવત વિં [સ] ગુણુવાળુ, ગુણી
 ગુણુકંક પું [સ] ગુણુકાર કરવાથી
 આવેથી રકમ
 ગુણુચય વિં સદ્ગુણી
 ગુણુ વિં [સ] સદ્ગુણી(૨)પું ગુણુવાન
 પુરુષ (૩) શ્લાઘાવિદ (૪) જ તરનતર
 બળનાર બળન પું, નં કદરદાન ચુનર
 માણસ (૨) સજ્જન, ગુણુચય માણસ
 ગુણુભૂત વિં [મ] ગોળ અનેતુ (૨) ગુણુરૂપ-
 બુદ્ધગણ અનેતુ-સુતુ
 ગુણુત્તર પું, નં [સ] બે રકમ વચ્ચેનું
 પ્રમાણ, 'દેગિયો' [ગ] [દાર
 ગુણુ સીંચી [સ] ગરીરમાથી વિદ્યાની નવાનુ
 ગુનેગાર વિં ગુનો કરનારું, અપરાધી-ગી
 સીંચી ગુનેગારપણ
 ગુનો(નો) પું [વા] અપરાધ, વાક, તર્સીર
 ગુપચુપ અં [ગુપ (ગુપ્ત) + ચુપ] ચુપચાપ,
 છાનુચાનુ
 ગુસ વિં [સ] છુપાવેતુ, સતારેણુ (ધન વગેરે)

(૨) છાત્ર ગૃહ (વાત વીરે) અંચર પુઠ
 [મ] અસુસ વહાન નં [સ] છુપુ દાન
 શુભી સોં [સ] શુભી વાકીની અંદર શુભી-છુપુ
 રહે એક એક જાણીદાર સળિયા જેવું
 હથિયાર [કાતર, શુદ્ધા
 શુદ્ધા સોં [સ] શુદ્ધા પહાડની બાજી-કાંટ
 શુદ્ધા-અંદરે ગોશી-કા] રાતથીત, મસવત
 શુભાચે પુઠ નુઓ અચારે
 શુભ વિઠ [વા] ખોવાયેડ
 શુભસૂમ અં સૂમસામ, શુભયુષ
 શુભાન નં [વા] અભિમાન, ગવ' ની
 વિઠ અભિમાની
 શુભાવડા-(ના)વધુ સં કિં [નુઓ
 શુભાવધુ] ખોવાયેડ
 શુભાવધુ સંકિં [વા] શુભ ઉપરથી] ખોડ
 (૨) ધગધા ડી કરવું, ઉડાવી દેડ
 શુભાસ્તાગીરી સોં શુભાસ્તાનુ કામ,
 મહેતાગીરી
 શુભાસ્તી સોં શુભાસ્તાગીરી -સ્તે: પુઠ
 [વા] શુભાસ્તી કારકુન, મહેતા
 શુભા પુઠ [વા] મુશી
 શુભા પુઠ નેપાળ દેશનો વતની
 શુભા પુઠ [વા] એવે અનાજ થાય તેમ
 શુભા પુઠ [વા] મુશ્કિલ, 'કિડની'
 શુભા વિઠ [સ] મોટું (૨) બારે (૩) દીડ (૪)
 પુઠ શિક્ષક (૫) શુદ્ધાદિત, ગોર (૬)
 એ નામનો અંદ બુદ્ધગતિ (૭) શુભાર
 ઠંડાપુઠ [વા] આલોમોટા કરા ઠંડાદી
 સોં શુભાગી ઠંડાવ-(વા) નં શુભાને
 શુભાનુ ઠંડાવ ન્યાવિદ્યાથી એને રાખીને
 તે શિક્ષણ આપે છે (૨) તે શિક્ષણને
 અનુસન્ની શિક્ષણસરથા ઠંડાવી સોં
 અનેક તાગને 'શુ પડે એવી' ની,
 'શુભાર-શી (૨) ગમે તેવા અભોગમાય
 કામ દે ને સી યુક્તિ, ઉપાય સાધન છં
 [વા] ઠંડાવ પુઠ માટખાણી મોટા ખુલો,
 'ઓખટ્યુસ એ ગડ [ન] ઠંડાવ વિઠ
 દ્વારા જ સમભય એક અર્થાસી [સ]
 શુભી સેના ઠંડાવ પુઠ, ન-અંબવં [મ]

વડીલવર્ગ (માખાપ, શિક્ષક વ્યાદિ) વતમ
 આધારણ અવયવ પુઠ 'દમાજ' [૧]
 વતનં [સ] શુભાવધુ (૨) મોગઈ, ગોરવ
 (૩) મારેપાડ વતનં-દ્ર વતમ અર્થાપિ દુ
 નં જે બિડુથી વતનં સમતોલ્યથા યુ
 હોય તે, 'સેન્દર ઓર એવિદી [૫ વિ]
 વતનં-વા] સોં શુભાવધુ-કા
 આકાશની હીદી યા દિગોરેખા
 વતનં-કર્ણણ નં ભાગુ પુરનીના કેન્દ્ર
 તરફ એ ચાલુ તે એવિદેગન' ઠંડાવિદ્યા
 સોં [સ] અભ્યાસ પૂતા કયા પછી
 ગુરુને આપવાની દક્ષિણા વહાન વિઠ
 પુઠ બહા, બારો (કાશમા) વપન્ની
 સોં [મ] ૧૩ની પત્ની ઠંડાવ સોં [સ]
 ગુની પૂત-આ-માન વખતુ વણાઈ
 પુઠ એક શુભો સિધ્ધ સદાચારી વતમ
 પુઠ ગુણ આપેડો મત (૨) છપી સત્ત્વ,
 શિ મવગી [લા] ઠંડાવ વિઠ ગુણના
 મોખેથી મોટું (૨) મનરરી નહિ પશુ
 નિશિત-ગુણના મોખે અનુસરનાડુ (૩)
 નં ગુણ સુ મ ઠંડાવ વિઠ ગુણામુખનુ
 (૨) સોં શીખોમા રાજ થયે સી પાખળી
 એ વિધિ વધાર પુઠ [સ] અકવારિયાનો
 એ દિવસ
 શુભાર વિઠ [સ] ૧૩રાતનુ (૨) પુઠ શુભાર
 વત (૩) શુભાર (૪) ગજરાતનો વતની
 -રી સોં [મ] ૧૩રાત મ (૨) રમાગણ,
 ગોવાળ સી (૩) ગે નુતો ગજગની ગણ
 (૪) ગજની એ દબ (૫) ૧૩રાતી બાપા
 (૬) શુભાર રાત્રી દેવી (૭) વિઠ શુભાર-
 ગજરાત દેશને દાત
 શુભ નં [વા] કૂત (૨) શુભાવધુ ૨૦ (૩)
 વતની 'પગે બેસેડો ભાગ મોગઈ [૧]
 ઠંડાવ પુઠ [વા] ૧૩રાતની પાખળીને
 આ-નો મુગળો વહાવી સોં એક
 કૂત (૨) તેનું કૂત (૩) શુભાવધુ મોટા
 અથવા તે (૪) એ દબ વતનં-વા] ર
 પુઠ [વા] શુભાવધુ વાગ, કૂત (૨)
 વિઠ મોગઈ મુદર

ગુણતાન વિં [ફા.] મરાગુલ; તલ્લીન
 ગુણતોરો પું [ગુવ+મ. તુરંદ] ગુલાબનો ગોટો
 -ગજરો (૨) એક ફૂલઝાડ
 ગુલદસ્ત પું [ફા.] ફૂલનો ગોટો-તોરો
 ગુલદાન નં [ફા.] ફૂલદાની
 ગુલદાવદી (-રી) સીં [ફા. ગુલિ (-હે) ડામ્દી]
 એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ
 ગુલનાર પું [ફા.] દાડમ
 ગુલખાસ નં [ગુલ+મ. સવ્વાન] એક ફૂલઝાડ
 (૨) તેનું ફૂલ
 ગુલખાંગ નં [ફા.] શોરખકાર (૨) ચાન દની
 -કઠામરકરીની વાત (૩) ગામગપાટો
 ગુલમોર (મો) સીં [ફા. ગુલ્મુદ્દ] એક
 ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ
 ગુલશન નં [ફા.] ગુલિસ્તાન
 ગુલાબ નં [ફા.] એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ.
 ઝળી નં ગુલાબની પુશાબોવાણું પાણી.
 ઝલ્તું નં એક મીઠાઈ. ઝદાન નં [ફા.],
 ઝદાની સીં [ફા.] ગુલાબઝળી છાટવાની
 શિરોઈના આકારની ઝરી -ખી વિં [ફા.]
 ગુલાબના રંગનું (૨) મીઠું; મજેદાર
 (કેદાઝી બ, સ્વભાવ) (૩) સીં ગુલાબના
 જેવો રાતો રંગ
 ગુલામ પું [ખ.] ખરીદ કરેલો ચાકર, લૂટો
 (૨) પરવરા-પરતંત્ર માણસ [લા.] . ઝખત
 નં ગુલામ તરીકેના વેચાણનું લખત (૨)
 પરતંત્ર બનાવે એવું લખાણ-કરાર. ગીરીં
 સીં [ફા.] જુઓ ગુલામી. ઝી સીં
 ખરીદ કરેલી દારી -લૂંઢી. ઝદાર પું
 ગુલામનો ધણિયામો. -મી સીં [ફા.]
 ગુલામપણું (૨) ઘણી હલકી તાબેદારી (૩)
 મરાઈનતા [સુગંધીદાર જૂકો
 ગુલાલ પું; નં એક રાતા રંગનો સહેજ
 ગુલાંટ સીં [દિ. ગુલ્થ (ચ્છ)] ગોદીમડું (૨)
 ઊલટું ફરી જવું તે [લા.]
 ગુલિસ્તાન નં [ફા.] ગુલશન; ફૂલવાડી; બાગ
 ગુલમ નં [સં.] ગોશાનો રોગ (૨) ગાંઠ
 (૩) ઝુંડ; ઝાડી
 ગુલ્લર નં ગુલર; જમરડો

ગુલ્લું નં [જુઓ ગુલ્લ] પાપડની કણકનો
 લૂઓ; ગુલરું
 ગુવાર. ઝંધળી, ઝંશિ (-શી, -સિ, -સી) ઝ
 જુઓ 'ગવાર' માં
 ગુમપુસ સીં [રવં] ગુચપુચ; ઝાની વાતથીત
 ગુસલ નં, ખાનું નં જુઓ 'ગુસ' માં
 ગુસ્તાખી સીં [ફા.] બેશરમી; અસબ્યતા
 ગુસલ નં [ખ.] રનાન. ઝખાનું નં નાહવાની
 ઓરડી
 ગુસો પું [ખ.] કોષ
 ગુહા સીં [સ.] ગુફા
 ગુહા વિં [મં.] છપું; છુપાવવા યોગ્ય (૨)
 નં રહસ્ય; મર્મ (૩) છપી વાત
 ગુહક પું [સં.] દેવોનો એક વર્ગ; કૃષિરનો
 અનુચર
 ગુંગ [ફા.; સ.] -ગું, વિં જુઓ 'ગૂં' વિંમાં
 ગુંજ પું, ઝન નં [સં.] ગણગણાટ
 ગુંજવું અં કિં [સં. ઝું] ગણગણવું;
 ગુનર કરવો
 ગુંતફલ [મ.] -ખી, નં ચનોડી
 ગુંતર (ઘ) પું ગુંજવાનો અવાજ (૨)
 અવ્યક્ત મધુર અવાજ [લા.]
 ગુંતરા સીં [ફા. ગુંજાર] ગજુ; તાકાત
 (૨) સમાવવાની શક્તિ
 ગુંઠન નં [સં.] ઢાંકવું - છુપાવવું તે (૨)
 ચોપડવું લગાડવું તે
 ગુંઠો પું [ફિ. Gunter-એક જણનું નામ.
 ' તેની સાંકળ માપમાં લેવાતી તે પરથી]
 'જમીનનું એક માપ (એકરનો ૪૦ મો
 ભાગ; ૧૧ × ૧૧ ચોરસ વાર)
 ગુંડાગીરી સીં ગુંડાપણું; ગુંડા જેવું વર્તન
 ગુંડેર વિં જળરહસ્તીનાં કામ કરનારું;
 બદમાશ; દાંડ (૨) પું એવો આદમી
 ગુંદ (૦૨) પું ફેટલાંક ઝાડમાંથી ઝરતો ચીકણો
 રસ (૨) ચોટાડવાના કામમાં આવતો
 તેવો બાવળનો રસ. ઝરપાક પું ગુંદર
 બેળવી બેળાવેનું વસાણું (૨) એક મીઠાઈ
 (૩) માર [લા.]. ઝરિયું નં પલાળેલો ગુંદર
 રાખવાનું પાત્ર (૨) લકરું; કંઠાળો આવે

તોય ન ખસે એવું—ચોટણ વૃત્તિનું માણસ.
 [લા.]—હિયું નં ગુદરનું પાત્ર; ગુંદરિયુ
 ગુંદિત વિં [સ.] ગૂંચુ
 ગુંબજ પું [પા. ગુંબ] ધૂમટ
 ગૂ નં [સ.] વિશ્વા; મળ
 ગૂંગળા પું [સ. ગુગ્ગુલ] એક હુંગરી ઝાડનો
 ગુંદર (તે દવાના તેમ જ ધૂપ કરવાના
 કામમાં આવે છે)
 ગૂંગળી વિં (૨) પુંં ચોખામંડળના
 ઘાણણેલી એક જાતનું
 ગૂંજ સીં [સ. ગુજ] ગુમ વાત; રહસ્ય (૨)
 જે બાનુ અલીવાળો (પાટિયાં જોડવાનો)
 ખીલો (૩) વિં ગુલા; ગુસ
 ગૂંજરાત, ંજ, -તી [સ. ગૂંજરા] જુઓ
 'ગૂંજરાત'માં
 ગૂંજ સીં જુઓ ગૂંજ
 ગૂંડલું નં [સ. ગૂંડ=દડો] ગૂંદલું
 ગૂંડલું સં કિં કાપલું (૨) જોદલું
 ગૂંડાલાકડી સીં એક પ્રકારની જૂની
 સમ—રિખામણી
 ગૂંડી સીં [મ. ગુંડાં (કાનડાં ગુટિ=ધ્વજ)]
 ઉત્સવને દિવસે ઊભો કરેલો ઝડો, માણેક-
 થકા. ંપડવો પુંં એત્ર મુદ પડવો
 ગૂંડો પુંં [સિરં દે. ગોટ=પગો] [યિ પગનો
 નળો (૨) બળ; શ્મિ; હામ [લા.]
 ગૂંડ વિં [સ.] ગુલ; છાનું (૨) ન સમભય
 એવું, ગદન (૩) દ્રિયાતીત; 'મિરિટક'.
 ંવાદ પુંં વસ્તુ ગૂંદ હોઈ સ્વાનુભવનો જ
 વિષય છે એવો તત્ત્વજ્ઞાનનો વાદ; 'મિરિટ
 મિઝમ'
 ગૂંચુ સીં [સ. ગોંઈ] ઘેલો; ફાળો (૨)
 છાલક (ગધેડા વગેરે કપનું) (૩) ચાર
 મણનું માપ ંપાટ નં ગણ કે સૂતળીનું
 વણેલુ તાપડું; ટાટિયું (૨) નં ંબંબં તેના
 વસ્ત્ર કે તે પહેવવાની જેડસિક્કા. -ણિયું
 નં ગૂંચપાટનો બનાવેલો થેલો. -ણિયો
 પુંં તાબાનો ધડો (૨) ઘેલો; ગૂંચ (૩) પુંં
 કાઠખળો (કારીગરનો) [કામી
 ગૂંધ વિં [મ. ગૂંધ, ગુપ] ગમતિયાળ (૨)

ગૂંધ (ધ.) સીં ગૂંમડું મટચે રહેતું ચિહ્ન
 -ખાડો [ય.] [ટાટા જેવો ગૂંધો
 ગૂંમડ(-ડું) નં શરીરે ઊઠતો ફોલ્લો—
 ગૂંમૂતર નં મળમૂત
 ગૂંરછ પુંં એક જાતનું પુષ્કળ વાળવાળું
 ફીંગળું કૂતરું [‘ગૂંજ’ ર’માં
 ગૂંજ ર વિં (૨) પુંં, -રી સીં જુઓ
 ગૂંજર નં ગુલ્લર; ઉમરડો (૨) ઉમરડું (૩)
 કાનનું એક ધરેલું. -રું નં [જુઓ
 ગૂંજી પાપડનો લૂઓ (૨) જુઓ ગૂંજર
 (૩) ઘોડિયે લટકાવવાનું એક લાકડાનું
 રમકડું. -રો પુંં ઉમરડો
 ગૂંગણું વિં [સ. ગુગ] નાકમાથી બેળનું
 ગૂંગળામણુ નં સીં ગૂંગળાનું તે
 ગૂંગળાવતું સંકિં 'ગૂંગળાનું' પ્રેરક
 ગૂંગળાનું અંકિં [ગૂં] ઉપરથી રવં
 હવાની ખોટ કે અટકાયતને લીધે
 અમૂંચાણ; શ્વાસ રૂંધાવો
 ગૂંગાવેડા પુંંબંબં ગૂંગાના જેવું વર્તન
 -ચાળા; ગૂંગાપણુ (૨) કોઈ કામમાં ચીકણ
 કર્યા કરવી તે (૩) વગર આવડયે કામમાં
 ચૂંચણાં કરવા તે
 ગૂંચું વિં [સ. ગું] નાકમાથી બોલતું, ગૂંચણું
 (૨) મૂંચ (૩) નં નાકના મળનો બધાઈ
 ગયેલો પોપડો. -ગો પુંં (નાકમાંનું)
 ગૂંચું (૨) એક જાતનો છવડો
 ગૂંચ સીં (દોરા વગેરેનું) ગંઠાઈ જતું તે
 (૨) આગી દૂધી, મુરકેલી [લા.]. ંવણુ
 * સીં ગૂંચાઈ જતું તે (૨) જેમાંથી ઉકેલ
 ગાંઠવો મુરકેલ થઈ પડે એવી પરિસ્થિતિ.
 ંવણિયું વિં ગૂંચવણવાળું. ંવણું
 સંકિં ગૂંચવણમાં નાખતું. ંવાડિયું
 વિં ગૂંચવાડાવાળું. ંવાડો પુંં જુઓ
 ગૂંચરાણ. ંવાણું અંકિં નકાડું (દોરા
 વગેરેનું) (૨) [લા.] સપાડા; ઉપ ન સૂચો
 (૩) મૂંચાણ; ગમરાણ. ંળિયાળું વિં
 ગૂંચળીવાળું. ંળી સીં દોરાની અંદરની
 કરેલી આગી કે ગોળો. ંળું નં ગોળ
 આગરમાં વળેલું કે વીંટલું હોય તે

ગુચાલુ અંકિં જુઓ ગુચવાલુ
 ગુચળિયાળુ, ગુચળી(-જુ) જુઓ
 ગુચળિયાળુ, ગુચળી(-જુ)
 ગુજુ (-જુ) નં [સ રુણ, પ્રા ગુ-] ગજુ
 ગુતો પું ગુચ(ર) વધો શકા(૩) કસક
 ગુચપુ નં ગચતુ તે (ર) ગુચવાનુ કામ
 (૩) ગુચવાની કળા -જુ સ્ત્રીં ગુચવાનુ
 કામ(ર) રૂચવાની કળા કે આવડત (૩)
 ગુચમાલી
 ગુચતુ સં કિં [સ પ્રા] દોરો કે સેરને
 આગી પાગ પાડીને સાકળતુ - જળીદાર
 રચના કરવી [મહેનતાણ
 ગુચામલુ નં, -જુ સ્ત્રીં ગચવાનુ
 ગુચાવતુ સં કિં, ગુચાતુ અં કિં
 'ગુચતુ ના અનુક્રમે પ્રેર અને કર્મલિ
 ગુદતુ સં કિં ખૂદતુ, પગ તમે કચરન
 (ર) દામી મસળીને નરમ કચુ (૩)
 મારલુ, ઠાકલુ [લા] [માર [લા]
 ગુદાપાકે પું [ગુદ] એક મીઠાઈ (ર)
 ગુનાવલુ સંકિં, ગુદાલુ અંકિં 'ગુદલુ'
 ના અનુક્રમે પ્રેરક અને ભાવે રૂપ
 ગુદી સ્ત્રીં [સ ગુદ] એક જાડ બપાકે
 પું જુઓ ગુદાપાકે
 ગુદુ નં ગરીનુ રૂપ
 ગુદમ નં [મ] ગીધ
 ગુદ નં [સ] ધર(ર) છાત્રાધ્ય (૩) જા,
 આપય, માન કે આરડો (અને ગ્રામસમા,
 જેમ કે રાયનગુદ, બોજનગુદ) ઉદ્યોગ
 પું કાલનુ સમયમા ઘેરબેડા થઈ શકે તેવા
 ઉદ્યોગ (ઉદા. રેશિયાનો ઉદ્યોગ) બકાર્થ
 નં [સ] ધરનુ ગમકાજ (ર) ધરથી કરી
 ગાવવાનુ લેસન જેનતા સ્ત્રીં [સ] રંગી
 દેરી (ર) પું બંબંબં ધરના દેવો (કુલ ૪૫
 છે) બપનિ પું [સ] ગુદરથ(ર) છાત્રો પર
 દેખરેખ ગાખનાર શિક્ષક અપેક્ષા પું
 [સ] ધરમા વિધિપૂર્વક પ્રવેશ કરવો તે
 (ર) ખીલના ધરમા કે હદમા રત્ન વિના
 પેસતુ તે, 'ટૂંસપાસ' બંદુબી સ્ત્રીં
 સુશીન સચ્ચરિત સ્ત્રીં અચિય પું

દેશની આતરબ્યવસ્થા સભાજનાર
 પ્રધાન, 'દોમ-મેગર' અંગ્રા પું
 વરસસાર, ધરખટો બંદુ પું [સ]
 બદ્ધચર્ચાશ્રમ પૂરો દરી ગુદગ્યાશ્રમમા
 દાખન થયેનો માણસ(ર) સારો ખાનદાન
 માણસ, સમજન બંદુગ્યાશ્રમ પું [સ]
 બદ્ધચર્ચાશ્રમ પળીનો ખીલે આશ્રમ
 બંદુથી વિં ગુદરથને લગતુ (ર) સ્ત્રીં
 [હિ] રૂદસ્થાઈ, ગુદસ્થાશ્રમનુ દામદાજ
 વોરે -દિણી સ્ત્રીં [સ] ગુદરથની સ્ત્રી,
 ધરલિયાગી -દી પું [સ] ગુદગ્યાશ્રમી
 (ર) ધરધાળી
 ગુદીત વિં [સ] ગુદલુ દેતુ (ર) માની
 લીધેલુ [અદીતા પું ('ગુદીતા ખોટુ છે)
 જુઓ તેના કમખો] -તોગમા સ્ત્રીં
 [ગુદાન+થાગ] દેવે યુનિવર્સિટીની બી
 એ ને મળતી પદવી કે તે ધરાવતી સ્ત્રી
 ગુદા વિં [સ] ગુદનુ, ગુદ સળધી બંદુ
 નં [સ] ગુદધર્મ સળધી સૂતોનો
 સરદુત ગ્રથ
 ગેડ (ગે) સ્ત્રીં ગડ, પડ, ગગ (કપાળી)
 (ર) સગ (દાગળો) (૩) મેળ બેસવો તે,
 સયુક્તિમા [લા]
 ગેડી સ્ત્રી [ગુદા] ગેદગાની રમતમા
 વપરાતી છેટેથી વાળી લાકડા બંદો પું
 ગેગ અને દડો કે તે વડે રમાતી રમત
 ગેલિયુ, ગેલુ (ગે) નં [સરં ૬ ગાગ=
 બગદ] કી ગજો પણ વેગથી ચાલનાર
 એક નતનો બગદ
 ગેખ (ગે) વિં [બ] ન દેખાય એવું,
 અગ્ય (ર) નં ગેખ હોય તે, અગ્ય
 -મી વિં ગુમે, અદગ્ય, ગુદ
 ગેમેટ પું [દ] નતીય મગ [વ વિ]
 ગેય વિં [સ] ગવાય એવું કે ગાવા જેવું
 ગ્તા સ્ત્રીં, બંબ નં
 ગેર પું [ગરતુ ઉપરથી] ગરેલો બુધ
 ગેર (ગે) [ફા] 'નિષેધ, અભાવ, ખોટું'
 એવો અર્થ દર્શાવનાર પૂર્વગ બંધનમાદે,
 બંધનમાદે પું અન્યાય બકાર્થ વિં

(૨) અં [કા.] કાયદા વિના; કાયદા વિરુદ્ધ. ંકાયદેસર અં ગેરકાયદે; કાયદા પ્રમાણે નહિ. ંકાયદો પું ગેર-લાભ. ંમુનાસ(-સિ)અ વિં ગેર-વાજગી. ંરસ્તે અં ખેડીરીને; ગેરકાયદે. ંસામ પું ખોટ; મુકસાન (૨) ખોટો લાભ. ંવર્તણૂક સોં ખરાબ રીતભાત-વર્તન. ંવહવે અં [મ. વળ પરથી] ન્યાયી ન જડે એવી જગાએ; ખેડી જગાએ [ખ ખેરવું ગેરવણું સંકિં [‘ગરવું’ ઉપરથી] પાડવું; ગેરવહીવટ (ગે) પું અવ્યવસ્થા; અધેર ગેરવાજગી (ગે) વિં અયોગ્ય; અધિષ્ઠિત ગેરવો પું [નુઓ ‘ગેરુ’] ઘડના પાકમાં થતો એક રોગ [ખેડી સમજ ગેરસમજ (-ભૂત, -ભૂતી) (ગે) સોં ગેરલાજર (ગે) વિં હાજર નહિ તેવું. -રી સોં ગેરુ પું; નં [ઈ. ગેરિય] એક ભવની લાલ મટોડી (૨) નુઓ ગેરવો. ંચો(-ચો) પું ગેરુનો - ભગવો રગ ગેરેજ નં [ઈ.] મોટર રાખવાનું મકાન ગેરો પું [‘ગરવું’ ઉપરથી] ખરેલો બુકો; ગેર ગેડ (ગે) નં લાડ(ર)લાડમર્થ ખેડરમત ગેડન પું [ઈ.] પ્રવારીનું વિલાયતી માપ (આસારે દસ રોર) ગેડરી સોં [ઈ.] એક પળી એક દાર ડાચી દાચી ગોડવી દોય એવી એકક (નાટક-શાળામા દોય છે તેવી) (૨) છનું ગેડી સોં [ઈ.] (ઝાપખાનામાં) ગોડવેલ્ બીબાંના ચોક્કાને મુકવાનું લંબકારસ પવડુ કે પાટિયુ (૨) ગેડીપૂક [લા.] ૦ મૂક નં [ઈ.] ગેડીનાં બીબાં પગથી કડાનું પૂક ગેસ પું [ઈ.] વાયુરૂપી પદાર્થ (૨) કોલસા-માથી કડાનો બળે એવો વાયુ. ંએજિન નં [ઈ.] મેલ કે તેના ગેસથી ચાલતું એજિન ગેસુ પું [વા. નેજ] વાગની લડ, જુલુડું ગેસુ પું, ંડી સોં પૂજ; ભેડુ ગેસ નં [ઈ.] ખર. -સિની સોં [ઈ.] નહિલી

ગે‘ચુ’ (ગે) વિં [રવં] સહેજમાં રડી પડે એવું; ગાંચું ગે‘ગાટ (ગે) પું [રવં] બારે રોક ગે‘ઘટ (ગે) વિં ચકચૂર; મસ્ત ગે‘ટી (ગે) સોં ગે‘શની માદા. -ટો પું [છ. મંટક] એક જંગલી ભનવર ગે‘ક (ગે) સોં [છ. મંડુક] દડી (ખાસ કરીને ફૂલ કે રેશમની) ગે‘ સોં [છ.] ગાય (૨) દડિય (૩) વાણી (૪) પૃષ્ઠી (૫) આકારા. ંકજુ પું [છ.] ગાયનો કાન (૨) અંગકાથી અનામિકા સુધીના વિસ્તારનું પ્રમાણ (૩) એક ભાતનો મૂગ (૪) નં એક ધાતું ફૂલ (૫) દક્ષિણમાં આવેલું રિવનું એક પ્રસિદ્ધ તીર્થ. ંકરી સોં ગોવધ ગોકળાઆઠમ સોં [છ. મંસુન] આવનું વડ આઠમ; કૃષ્ણની જગતિયિ ગોકળગાય સોં ચોમાસામા યનું એક લાલ અને મુલાતું છવડું; દડગોપ (૨) શિંગડાંવાળું એક છવડું (તેને પરમેશ્વરની ગાય પણ કહે છે) ગોકળગાંડું વિં ગોકળની ગાંધી જેવું ગાંડું; સાવ ભાન વચરનું ગોકળિયું નં ગોકળ (લાલિલ્લવાયક) (૨) વિં ગોકળનું, -ને અંગેનું ગોપીસે પું શોરબકાર; ધોંસાટ ગોકુલ [છ.], (-ળ) નં ગાંધાનું દોણું (૨) મથુરા પાસેનું, કૃષ્ણ ન્યાં ઘિછાં મના તે ગામ. -જિધે રોગ પું વિરહને લીધે (ગોકળની ગાંધી જેવો) થતો રોગ ગોખ (ગો) પું [છ. ગામ] છનું; જરખો (૨) ગોખડો ગોખણ; નં ગોખનું તે. ંપટ્ટી સોં ગોખી પાડતું તે. -જિયું વિં ગોખી પાડનારું ગોખરુ પું; નં [છ. મોરુ] એક વનરૂપિ (૨) એનું કાંચાણું બીજ ગોખડી (ગો) સોં નાનો ગોખડો. -તો પું ગોખ; તાડું [છાડું ગોખતું સંકિં (મોટું કરવા) વારંવાર

ગોખાટવું સંક્રિં ગોખ ગોખ કરવું
 ગોગળો પું હડપથીની નીચેનો ગળા
 તરફ લચી પડતો ભાગ-(૨) ઊંટ
 મસ્તીમાં આવે ત્યારે મોમાંથી જીભની
 પાછળથી તાળવાનો ભાગ બહાર કાઢે છે તે
 ગોથું વિં માલ વગરનું(૨)આવડ વગરનું
 ગોઝાસ પું [સ.] જમતા પહેલા ગાયને
 માટે નુકડ કાઢેલું અન્ન; ગવાનિક
 ગોચર વિં [સ.] ઉદિચગમ્ય (૨) નં
 ગોચર; ચરો. -રી સ્ત્રીં ભિક્ષા
 ગોચલું નં [ગુછળું] વતું લાકારમાં એકઠા
 થયુ તે. ગોચલાં ગણવાં = પાર ન
 મૂકવો - ગૂચવાયા કરવું
 ગોળું વિં ગડ
 ગોઝાર સ્ત્રીં [સ. ગુલામ] નુઓ ગમર
 ગોઝારું વિં [સ. ગો+હત્યારું] ગામની
 હત્યા કરનાર; પાપી (૨) જ્યા હત્યા થઈ
 હોય એવું; અપવિત્ર. -રો પું ગોહત્યા
 કરનાર (૨) હત્યારો
 ગોટ પું ગોટો(ધુમાડાનો)(૨)ધૂંટો(૩)
 બેરા તથા છાકરાને હાથે પહેરવાનું એક
 ધરેલું (૪) બીજા રંગના કપડાને ઓટીને
 મૂકેલી કિનાર [તિ (કટાક્ષમાં)]
 ગોટપીટ નં [૨૪૦] અ એછ કે તે બોલવું
 ગોટપો(-મે)ટ અં [ગોટા] નુઓ ગુટપુટ
 ગોટલી સ્ત્રીં નાનો ગોટલો (૨) ગોટલાની
 અદરની મીઝ (૩) કામમાંથી ગપોલિયું
 [લા]. વખાજ વિં કામચોર; ગોટલી
 મારવામાં હોશિયાર. ગોટલી મારવી =
 કામમાંથી ગપોલિયું કરવું. -રો પું
 કૂળની અદરનું કોટલાવાળું બીજ (૨) કઠણ
 માસપિંડ. ગોટલો અડવો = રનાયું
 ઉપર તાણ આવતા સખત કળતર થયું
 ગોટાવું અંકિં [ગોટો' પરથી] ગોળ
 ગોટા વળવા (૨) ધુમાડ (૩) ગૂચાડું
 ગોટાળો પું [ગોટો] અવ્યવસ્થા, છબરડો (૨)
 ગૂચવણ (૩) (દિસાળ કે પેસાની બાબતમાં)
 ગરબડ કે ઘાડમેલ થા અફરાતફરી
 ગોટી સ્ત્રીં [સ. ગુટી] ગોળી (૨) નાની ગાંઠ

ગોટીમડું; ગોટીલું નં ગુલાંટ
 ગોટીલો પું [ગોટી] ખીજાણની તાંતને
 યડકાવવાનું ઓતર (૨) નક્કર ગોળો;
 દડો(૩) કાંલો(૪) કપડાનો વણેલો સાટકો
 ગોટો પું [ગોટી' પરથી] ગોળો; પિટો
 (૨) કૂલનો તોરો; કલગી (૩) ગલગોટો(૪)
 વાદળા જેવો ગોળો (ધૂળ, ધુમાડાનો) (૫)
 કૂળની અદરની ગોળ ચીજ; ઉદાં નાળિ-
 ચેરનો ગોટો (૬) છબરડો, ગોટાળો [લા.]
 ગોઠ (ઠ,) સ્ત્રીં [સ. ગોઠિ] છાની-અંતરની
 વાતચીત; ગુજ (૨) મિજબાની; ઉત્તમી
 (૩) મરકરી; ટોળ (૪) મિત્રતા (૫) ભેટ
 (ખાસ કરીને હોળીના દિવસોમાં ગુલાલ
 ઇં છાટનારને અપાતી). ઠડી સ્ત્રીં છાની
 - અ તરની વાતચીત (લાલિત્યવાચક).
 ઠણુ સ્ત્રીં ગોઠિયણ
 ગોઠણુ પું [નુઓ ધૂંટણ] ઢીચણ
 ગોઠણી સ્ત્રીં [ગોઠવું ઉપરથી] ઉતરડની
 બેસણી; ઈટાણી; સૂચિયુ (૨) ગોઠવણ
 ગોઠવણુ (-ણી) સ્ત્રીં ગોઠવણુ તે કે તેની
 રીત; રચના (૨) સગવડ; બ હોખરત. -વું
 સંક્રિં વ્યવસ્થિત બધબેસતું મૂકવું કે
 કરવું(૨) નોકરીમાં કે કામધંધામાં રાખવું
 -રખાવવું [આવવું; ગમવું]
 ગોઠવું અંકિં [ગોઠ' ઉપરથી] અનુકૂળ
 ગોઠિયણુ સ્ત્રીં [ગોઠ] સીમિત્ર; સખી
 ગોઠિયો પું [ગોઠ' ઉપરથી] મિત્ર; દોસ્ત
 ગોટીમડું નં નુઓ ગોટીમડું
 ગોઠ (ગો) નં [સ. ગઢ; ળંઢ] સરીર ઉપર
 થતી ગાંઠ; ઢીમણુ
 ગોઠ સ્ત્રીં ગોઠવું તે. ઠણું સંક્રિં ખોદવું
 ગોઠાઉત સ્ત્રીં; નં [રં.] માલ ભરવાની
 વખાર; ગોઠામ [સાથે, સોળતમાં
 ગોઠે (ગો') અં [કા.] પેઢે; જમ(૨) ની
 ગોત સ્ત્રીં [ગોતવું' ઉપરથી] શોધ; ખોળ
 ગોત નં [સ. ગોત] + કુળ
 ગોતર (ગો) નં [ગોત] કઠોળની શિંગોનાં
 ફેતરા અને પાંદડાનો ભૂકો (દોરનું ખાણ)
 ગોતર નં + ગોત; કૂળ. ઠજ પું; સ્ત્રીં

નુઓ ગોતરજ્ઞ. ૦કું નં ગોતરજ્ઞની
પૂન માટે આશ્રયી માટી અથવા વસ્તુ કે
તે લાવવાનો સમારંભ (લક્ષમાં મંગળ
તરીકે કરાય છે) ..

ગોતરજ્ઞું સં કિં દિ. વૃત્તિ (રોધિયું)
ઉપરથી રોધિયું; ખોળું

ગોતુ (ગો) નં દિ. ગ્વત=ધાસ] ટોરને
માટે બાફેલું ખાણ(ર)ગમે તેમ રાધિયું કે
દાદું ને સ્વાદ વગરનું અન્ન [લા.]

ગોત્ર નં [સં.] વંશ; કુલ; 'દ્વાર્ધન' (કાઈ
ખાસ મુનિથી શરૂ થતું). ૦મ વિં [સં.]

ગોત્રમાં જન્મેલું (ર) પું; સ્ત્રી કુલદેવતા;
ગોતરજ્ઞ. -ત્રીય વિં એક ગોત્રનું

ગોથ (ય.) સ્ત્રી [મ. ગોત્તહ=ફળછી] બધે
માથે ફરી જવું તે; ગુલાંટ (પતંગની) (૩)
બૂલધાપ; ગોથું [લા.]

ગોથણો પું ધૂંસરી નાટવાનો ખીલો

ગોથાટવું સંકિં ગોથે ગોથે મારવું

ગોથાવું અંકિં ગોથાં ખાવાં

ગોથું નં [નુઓ 'ગોથ'] માથું નીચે હોય
તેની શરીરની સ્થિતિ (ર) ગુલાંટ (૩) માથું
મારવું તે (૪) [ખંબં] નકામાં ફાંફાં (૫)
બૂલધાપ [લા.]

ગોદ સ્ત્રી ખોળો

ગોદ (દ.) સ્ત્રી [ગોદવું] વારંવાર ટાક્યા
કરવું તે ડખલ; અંતરાય

ગોદઉયું વિં [ગોદકું ઉપરથી] ખડખડકું
ને નકું (ર) ગોદકીમાં હોઈએ ને થતું-રાતનું
(મદદ) (૩) પાસે માન ફાટેલી ગોદકી કે
ચીંચરાં રાખનાર (ખાવો, સાધુ) (૪) નં
એક જાતનો શીતગાનો રોગ - એરી

ગોદકી સ્ત્રી નાનું ગોદકું (ર) વૃક્ષમાં કકડા
વગેરે ગોડકીને કરાતું હલકું પાતળું બોદણ
કે પાથરણું (૩) આયની ટાક નીચેની
લખાતી ગોદકી જેની નીચી આમડી. -કું
નં [દિ. ગોદકું] ર બરીને કરાતું બોદું
બોદખ કે પાથરણું

ગોદવણી સ્ત્રી ગોદ; દખલ; પગવળી

ગોદવું સંકિં ગોદવું; બોદવું

ગોદાટવું સંકિં ગોદા મારવા (ર) વારંવાર
ક્યા કરવું; ટાકવું [લા.]

ગોદાન નં [સં] ગમનું દાન (ર) કેમ
કપાવવાનો સરકાર - વિધિ

ગોદામ સ્ત્રી; નં [દિ. ગોડાગ] ગોદી

ગોદાવયું સંકિં 'ગોદવું'નું પ્રેરક (ર)

ગોદો મારવો (૩) ટોડીને જાત કે સતેજ
કરવું [લા.]

ગોદી સ્ત્રી અંદર પાણી કઢાય પલાય એવી
સવડવાળું, વડાણો બાંધવાનું અને બાંધાં
રાખવાનું બદર (ર) ગોદાન

ગોદો પું ગોદાને - ખૂંચે યા ભોંકાય એવું
બપોરેયું તે (ર) મુકો; ઠોસો (૩) ખોટ;
મુકસાન [લા.]

ગોધણું નં [નુઓ ગોધન] ગંધોનું ટાળું

ગોધન નં [સં.] ગાયો રૂપી ધન - દોલત
(ર) ગોધણ

ગોધલિયું નંનાનો ગોધો; વાહરડો [લક્ષ
ગોધા લગન નં ગોધલિક-સમીસાંજનું

ગોધુમ પુંખંબં [સં.] ધક

ગોધુલગન નં નુઓ ગોધાલગન

ગોધું નં નુઓ ગોધલિયું

ગોધૂમ પુંખંબં [સં.] ગોધુમ; ધક

ગોધૂલિક [સં.], ગોધૂલિક વિં ગોરજ -
સમીસાંજનું લક્ષ [કરેલો બળદ

ગોધો પું [સ ગોધવ] આખલો; ખરસી નહિ

ગોપ પું [નુઓ ગોપ] (પુરુષનું) કોટનું
એક ધરણું

ગોપ પું [સં.] ગોપાળિયો. ૦કાંચ નં
આમ જીવન વણવતું કાચ; 'પોટોરલ'

ગોપદ નં [સં.] ગાયનું પગ; ગોપદ

ગોપન નં, ના સ્ત્રી [સં.] સંરક્ષણ (ર)
ચિત્ત રાખવું તે [ચિત્ત]

ગોપનીય વિં [સં.] ગોપ્ય; ગુપ્ત રાખવા

ગોપવયું; ગોપવું સંકિં [સં. ગુપ્ત ઉપરથી]

સંતાડવું; છુપાવવું [ધરણું]

ગોપલાર પું [ગોપ] (સ્ત્રીનું) કોટનું એક

ગોપાત (૦ક) પું [સં.] ગોપાળિયો (ર) શાન
(૩) કપ્પ. -લિકા, -લી સ્ત્રી [સં.] ગોપી

ગોપાદમી સ્ત્રીં [સ] કારતક સુ' ૮
 ગોપિકા, ગોપી સ્ત્રીં [સ] ગોવાળ (૨)
 વૃદ્ધવનની કૃષ્ણભક્ત ગોવાળ
 ગોપીચંદન નં [સ] દીપ્ત કરવામા વપરાતી
 એક પીળી માગી (ગાંકેતુ) ગોપી
 ચંદન કેરુ = (ગાંકેતુ) પેસા બગાડવા
 (ભને) નુકસાનમા ઠોતરુ
 ગોપુર નં [સ] શહેરનો કે મંદિરનો દરવાજો
 (૦) મુખ્ય દાર
 ગોપતા પું [સ] રક્ષક, વાલી
 ગોપ્ય વિં [સ] ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય ગોપનીય
 ગોફ પું [સ] ગુપ્ત માનુ એક ધરેલુ (૨)
 હાથનુ એક ધરેલુ (૩) રાસ રમતાની સાથે
 હાથમાના રંગરંગી દોરડા ગ્યાતા લય
 છે તે રમત
 ગોફલુ સ્ત્રીં [ર ગોપળા] ગોળા પથરા ફે કવાનુ
 ભેતરજેલુ સાધન - જિયુ વિં ગોફલના
 માનુ, કઠણ (પથર) (૨) ચોડા બીના
 કઠણ (નાના લાડુ) - જિયે પું ગોફલ
 મા ફે કવાનો ગોળો (૨) લાડુ (બગમા)
 [લા] - જી સ્ત્રીં અઘોડે લટકાવવાનુ
 સ્ત્રીઓનુ એક ધરેલુ - જો પું જુઓ
 ગોફાલી (૨) તુ ॥ પર જડેલો લાંબાનો
 એક લાગ
 ગોખર નં [ર ગાવર] (ગાયનુ) છાણ (૨)
 છાણનો ભૂકો [ગોઈડિયુ
 ગોખરુ પું ચોરી, એક ભતની શીતળા,
 ગોખરુ વિં [ગોખર] ગદુ (૨) નં ગોખર
 ગોખરો પું ધૂસરી બાધવાની હળની દાડી
 ગોખાણુ અંકિં ગોખો પડવો
 ગોખો પું પગાયાથી ધાતુની બનેની
 વસ્તુની સજાદીમા પડતો ખાડો
 ગોખાણુ પ્રતિપાલ [સ], - ખા વિં (૨)
 પું ગાયને ચાલણનો રક્ષક (ગમ)
 ગોમય [સ] - ખા નં ગાયનુ છાણ
 ગોમડવ [સ] - ખા નં પૃથ્વીનો ગોળાદાર
 - ચક્ર
 ગોમામ નં [સ] ગાયનુ માસ
 ગોમુખ નં [સ] ગાયનુ મોઢું (ખાસ

હરીને પથર વડે માથી બનાવેલુ (૨) એક
 ભતનુ નગારુ - ખી સ્ત્રીં [સ] મામા
 જપવાની ગોમુખના આકારની કોથળી
 ગોમૂત્ર નં [સ] ગાયનુ મૂત્ર, ગોમૂત્ર
 ગોમૈધ પું [સ] જેમા ગાયનો ભોગ
 આપવાનો હોય તેવો ચક્ક
 ગોમૈલ્લી (ગો) સ્ત્રીં ગોમતી
 ગોમૈલ્લી (ગો) સ્ત્રીં [સ] ગોરી હપરથી
 સોભાચવતી સ્ત્રી (૨) મત નિમિત્તે જમવા
 ખોડાવેલી સોભાચવતી સ્ત્રી
 ગોમરો (ગો) સ્ત્રીં [સ] ગોરા ગોરમાનુ મત
 ગોર પું (છાણનો) ભૂકો, ગોરો
 ગોર (ગો) પું [સ] ગુરુ પુરોહિત (૨) પટો
 ગોર સ્ત્રીં (ગોર) જુઓ ગોરમા
 ગોરક્ષા સ્ત્રીં ગાયનુ રક્ષણ
 ગોરખ વિં [સ] ગારુડ] ઉદિયોને સ્વાધીન
 રાખનારુ, સયમી (૨) પું શિવમાળી
 સાધુઓનો એક પ્રકાર (૩) પું મરચેન્દ્રનો
 પ્રમિદ્ધ ગિમ્ધ ગોરખનાથ [આગે આગે
 ગોરખ ભગે = આગળની વાત આગળ
 ભેવારો, સૌથરો - વખત આગે કાર્ક
 જડરો - એવો ભાવ] ંઆમલી,
 ંઆંખલી સ્ત્રીં એક જા' (૨) એનુ કળ
 ંધધો પું ગોરખપથી રાખે છે એણ
 એક ચત્ર (૨) એમના એક કામનુ નિરર્થક
 પુનરાવતન [લા]
 ગોરખ સ્ત્રીં [સ] ગાયના બા નવાથી ઠોડી
 ગજ - ધૂળ (૨) સમીસાજ [લા] ંલક
 નં સમીસાજનુ લક [ધર્મોપદેશક
 ગોરજ (ગો) પું [સ] ગુરુ + જો નેન સાપુ -
 ગોરજ, - (દિયુ, નુ) વિં [સ] ગોરગોરુ, ગોરાટ
 ગોરજી (ગો) સ્ત્રીં જુઓ ગોપાલી નં ૨
 ગોરતો (ગોર) પું [સ] ગોરા હપરથી
 સોભાચવતી સ્ત્રી એને જમાડવાનુ એક મત
 ગોરધન પું જુઓ ગોવર્ધન
 ગોરધનુ (ગો) નં [સ] ગુરુ + વરુચક્રમાન
 વૃત્તિ ગોરનું કામ
 ગોરમટી સ્ત્રીં [સ] ગૌરમટિકા] લાન -
 પીળી માગી, મટાગ

ગોરમા (ગોર.) સ્ત્રી. [સં. ગોરી + માતા]
ગોરી, પાવંતી (૨) કુમારિકાઓનું ગોરી-
પૂજનનું વ્રત

ગોરસ નં. [સ.] દૂધ, દહી વગેરે (૨) તે
રાખવાનું પાત્ર, ગોરસી. ૦ડું નં. જુઓ
ગોરસું. -સિયું વિં. ગોરસવાળું (૨)
નં. જુઓ ગોરસ. -સી સ્ત્રી, -સું નં.
દહી દૂધ રાખવાનું માદીનું વાસણ; દોણી
ગોરલા (-ભા) વું અં કિં. [સ. વીર+ભાવ]
ધનવોર થયું (વાદળાથી આકારાનું) (૨)
ધુમાડુ (૩) સૂઝ ન પડવાથી ચૂચવાડું
ગોરભી પું. ગોરખાડુ તે; ચૂચવણ (૨)
વેરો (૩) વાદળા ચડી આવવાં તે

ગોરાટ વિં. જુઓ ગોરાટ
ગોરાટ (-ડું) વિં. [સ. ગાર ઉપરથી] થયો,
રેતાળ અને લાલાશ વા ખીજાશ માસતી
(માદી વા જમીન)

ગોરાણી (ગો.) સ્ત્રી. ગોરની સ્ત્રી (૨)
ગુરુત્ત્વી કે સોગુરુ [દેહવાળી સ્ત્રી
ગોરાંદે, ગોરી સ્ત્રી. [સ. ગારી] ગોરા
ગોરીલો પું. [દં.] એક ભતનો મોટો વાદરો
ગોરચંદન નં. જુઓ ગોરચંદન

ગોચં વિં. [સ. ગોર] ઊજળા રંગનું. ૦ ગંદ,
૦ ગંદાક, વિં. એકદમ ગોરુ. -ચો પું.
ગોરી ચામડીનો પરદેશી (યુરોપ, અમેરિકા
વગેરેનો) માણસ

ગોરચંદન નં., -ની [સ.] સ્ત્રી. ગાસન
માથામાંથી મળતી કે તેના પિત્ત થા મૂત્ર-
માથી બનાવાતી એક ઔષધિ

ગોલ પું. [દં.] (કૂટબોલ વગેરે રમવાના) ગોળું
ગોલ વિં. [સ.] વર્તુલના-દંડાના આકારનું
(૨) પું. ગોળ આકાર

ગોલક પું. [સ.] ગોળો (૨) નં. ઇદિયાતું
અધિષ્ઠાન-જે દ્વારા તેનું કામ થાય છે
તે જગા [ગત્યો-ચેગી

ગોલક પું. [પા. ગુલ્ફ] પેસા નાખવાનો
ગોલમાલ પું. [દિ.] ગરબડોટો, અવ્યવસ્થા
ગોલનું (ગો) સં. કિં. ૦ પગ વડે ખૂંદી નાખતું
ગોલદાંજ પું. [કા.] તોપચી [ગોળો
ગોલાઈ પું. અર્ધગોળ (૨) પૃથ્વીનો અર્ધો

ગોલાં નં. ૦ ૫૦ ૧૦ ૧૦ [ગાયો] જનાનખાનાના
હવના દરમ્યાનનાં દાસદાસી. -સી સ્ત્રી.
ગોલણ (૨) વડારણ [રેડેરિકલ] [ગ.]
ગોલીય વિં. ગોળાકાર; ગોળને લગતું;
ગોલો પું. [સ. ગોલ-લા] એ નામની
જ્ઞાતિનો માણસ (૨) જનાનખાનાનો નોકર
(૩) ગચ્છાનુ એક પત્તુ [રથાન
ગોલોક પું. [સ.] વિષ્ણુવા કૃષ્ણનું નિવાસ-
ગોલ્લો પું. [સ. ગોલપરથી] વા. ૦ ૨ ૦ ૨ (૨)
માતાનો સુત ભક્ત (૩) ગચ્છનો ગોલો
-એક પાતુ

ગોવધ પું. [સ.] ગાયનો વધ
ગોવડું નં. ગોળડું; ચોરી
ગોવર્ધન પું. [સ.] વડાવનમા આવેલો
એક હુંગર. ૦ ધર, ૦ ધારી પું. [સ.] કૃષ્ણ

ગોવંદા પું. [સ.] ગાયની ચોપાદ; બગદ
ગોવાડું નં. [સ. ગો + વડ] ગાય-દોરનું ટોળું
ગોવાડણી સ્ત્રી. [સ. ગોવાળિની] ગોવાળણ
ગોવાળી પું. [સ. ગોવાળ] ગાય-દોર ચરાવ-
નારો. ૦ જુ. (-જુ) સ્ત્રી. ગોવાળની સ્ત્રી.
-ગિયો પું. ગોવાળ. -જુ નં. ગોવાળનો
ધધો. -જો પું. ગોવાળ [પાદર

ગોવાંદરું (૦) નં. [સ. ગોવંદ ઉપરથી] ગોવંદુ;
ગોવંદ પું. [સ.] કૃષ્ણ

ગોવંદ નં. [સ.] ગાયનું ટોળું

ગોવજ નં. [સ.] ગાયોને ખાધવાનો વાડો (૨)
ગાયોને ચારવાની જગા (૩) ગાયોનું ટોળું
ગોશચેચ વિં. [પા.] કાન ઢાંધી દે તેવું
(પારડી માટે)

ગોશાલા [સ.], -ગા સ્ત્રી. જુઓ ગોશાળા
ગોશીતલા સ્ત્રી. [ગો + શીતલા] શીતલા
ગોશત નં. [કા.] ગોસ, માસ

ગોષ્ટ પું. [સ.] ગાયોનો વાડો (૨) સરવાડવાડો
ગોષ્ટિ (-ષ્ટી) સ્ત્રી. [સ.] વાતચીત, ગોઠી (૨)

મસલત, છપી વાતચીત

ગોષ્પ (-ષ્પા) નં. [સ.] ગાયનું પગડું
ગોસ વિં. જમગી બાજીનું (સુકાન ફેરવવા
વિષે) (૨) નં. સઠની નાથનું દોરડું

ગોસ નં. [કા. ગોસ્ત] માસ

ગોઆર્ધ (૦) પુ. [સ ગા + દર્વાર્ગ] એક
 ભતનો સાધુ - રેરાગી (૨) મૂળ ગોઆર્ધ
 ૫૫ હાલ ગૃહસ્થીમા રહેતી એક નાત
 ૦૭૭ પુ. જુ. ગો ગોઆર્ધી
 ગોસેવા સીં [સ] ગાય નેતેના વરાની સેવા
 ગોસ્વામી પુ. [સ] વૈષ્ણવોના આચાર્ય
 (૨) એ. અડક
 ગોહ સીં [સ] શુક્ર
 ગોહત્યા સીં [સ] ગાયને મારી નાખવી
 તે (૨) તેનું પાપ ૦૬૬ વિ. ગાહત્યા
 ૦૭૫૨ (૨) ગાગરુ
 ગોહર પુ. ગાહ ગક્ર
 ગોળા વિ. (૨) પુ. જુ. ગો. ગોલ (૩) પુ.
 ૫૨૨૫૨ કન્યાની લેવડદેવડ માટે નક્કી
 કરેલું નાનીવાઓનું જૂથ
 ગોળ (ગો) પુ. [મ ગુટ, ગુલ] શેરડીના
 રસને ઉકાળીને બનાવાતું એ ખાદ્ય
 ગોળકેરી (ગોક) સીં ગોળવાણ કેરીનું
 એક અધાણું
 ગોળગોળ વિ. [ગોળ] અસ્પષ્ટ, ઉકાડ
 ગોળગોળ (ગો-ગા) વિ. નરમ, પૂર્ણ
 રીને ચગ ગયેનું (૨) જેનું મન પીગળી
 ગયું હોય એવું [લા.]
 ગોળજી (ગો) નં. જેમા ગોળનું પ્રમાણ
 વચારે હોય એવું અધાણું
 ગોળધાણા (ગો) પુ. બં. વં. ગોળ સાથે
 મેળવેલા ધાણા (માનવિક અવસરે
 વહેચાય છે) [મુખડી
 ગોળપાપડી (ગો) સીં એક મીઠી વાની,
 ગોળમટોળ વિ. બરાબર ગોળ (૨) હુલ્લપુલ
 ગોળમેળ વિ. (૨) સીં ગોળ મેળને ફરતા
 ભેરીને બરાબરી (પરિપક્વ)
 ગોળવા પુ. બં. વં. [ગોળ ઉપરથી]
 સીંઓના હાથના સોનાના કડા (૨) તેવા
 ધાતુની કાચની બગીડા (૩) વાકડાના ગોળ
 દુકડા - વે. પુ. ગોફલ વડે ફેરવાનો
 ગોગો (૨) દુકા અને ગોળ ગોસિયાનો
 ૦ ડા (૩) ગોગો ગોળ આકૃતિ
 ગોળાર્ધ સીં ગોળપણ - કંકર વિ. ગોળ

-કૃતિ વિ. ગોળામર (૨) સીં ગોળ
 આકૃતિ -ધર્. પુ. ગા. વ
 ગોળિયા કેરી (ગો-) સીં ગોળકેરી
 ગોળી સીં [મ ગુળા] મેઈ ન ની ગોળ
 વસ્તુ (૨) દવાની ગોળી ગુદમા (૨) બદ્ધ
 કેપિનોદમા બરીને માગવાની (ગિસાની)
 ગોળી (૪) પા. ની બરવાની માળી (૫)
 દરી વગેરેવાનું ગોળ વાગમ (૬) ન. ૧૨૫
 ૦૭૫૨ પુ. બદ્ધકમાથી કે પિત્તો વમાથી
 માળી ડાડરી તે
 ગોળો પુ. [સ ગાળ વા ગાળ] મેઈ પણ
 ગોળ વસ્તુ પિટો (૨) ગોફલથી મારવાનો
 ગોળો () તેપથી માગવાનો ગોળો (૪)
 પા. ની બરવાની મોળી ગોળી (૫) પેનો
 એ. રોગ (૬) ગળોળો (૭) ફાનસનો કે
 વીજળીના દીવાનો પોટો
 ગોઈદું (ગો) નં. જુ. ગોઈદું - રો. પુ.
 જુ. ગોઈદો [દે કરડ
 ગોઈધુ (ગો) સંકિં. બધ જગામાં પૂરડ,
 ગોઈધ (ગો) પુ. સેગલે, ખીચડો
 ગોઈધારું (ગો) વિ. ગોઈધ મરાય એવું
 બધિયાર (૨) નં. ઘોનડ
 ગો સીં [સ ગો] ગાય
 ગોડ પુ. [મ] બગાળાનો એક પ્રાચીન
 વિભાગ (૨) વિ. ગોડ - બગાળાને લગતું
 ગોડિયો પુ. [‘ગોડ’ ઉપરથી] ગાડુ, મદારી
 ગોડી સીં [સ] ગોડ પ્રાતની સી (૨) એક
 ગોડી (૨) ગોળમાથી કાઢેલો દારૂ
 ગોણુ વિ. [સ] મુખ્ય નહિ એવું પેદામા
 આવતું
 ગોતમ પુ. [સ] જુ. ભગવાન (૨) ન્યાય
 દર્શનના સુસ્થાપક (૩) કૃપાચાર્ય
 ગોતરાટ, ગોત્રાટ નં. [સ ગો + ત્રાટ]
 ગા. રાત પાગવાનું ગોપૂજનનું સીંઓનું
 એક વ્રત (બાદરવા સુદમા)
 ગોદાન નં. ગાયનું દાન
 ગોહાણુપ્રતિપાલ (-ળ) વિ. ગા. રો અને
 બાહ્યોનું પાપન પોષણ કરનાર (રામ)
 ગોમુખ નં. જુ. ગોમુખ - ખિયુ વિ.

દેખીતુ ગાયના મો જોતુ-દીન મુખવાતુ

-ખી સ્ત્રીં જુમે ગોમુખી

ગોમુખ નં ગાયતુ મનર

ગોં વિં [મ] ગોરુ [(૩) આદર

ગોરવ નં [મ] ભાર, નળન (૨) મદતા

ગોરંગ વિં ગોરા અગવાતુ (૨) પું

ચેતન્ય -ગિની વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં

ગોરી સ્ત્રી

ગોરી સ્ત્રીં[સ] પાવંતી (૨) આડ વર્ધની

બાળા (૨) સ્ત્રીબોના નામ નાથે માતાથે

વપરાના ગેક રાખ્મ હન 'લિમ્બાગોરી'

૦પૂજન નં પાવંતીની પૂજન(૨)એં મત

૦શ કર, ૦શિખર નં ગિ માલયનુ એક

જથુ શિખર

ગોમાલા(-ળા) સ્ત્રીં ગાયો રાખવાનુ

મકાન અથવા વાટો (૨) દુધાપય

ગોહત્યા સ્ત્રીં જુઓ ગોહત્યા

અસતેલ નં જુઓ ધાસતે

અથન નં[મ] જુઓ અથન -તુ સંકિં

[સ મ] ગયતુ, ગાડતુ (૨) રચતુ, લખતુ

અથિત વિં [સ] અથેતુ

અનનુ સં કિં [સ મ] પકડતુ(૨) મળિયો

કરવો, ખાતુ(૩) સુચંચદ્રને ગદુએ ઘેરતુ

અમિત, અસ્ત વિં [મ] પદગયેન આસ

કરેતુ

અડ પું [સ] (પ્રાચીન વ્યાખ્યા પ્રમાણે)

નય, ચદ્ર, મગળ, બુધ શુક્ર, શનિ,

રાહુ અને કેતુ એ નવમાનો એ (૨)

[અર્વાચીન વ્યાખ્યા પ્રમાણે] સુધંની

આસપાસ ફરતો આમારીય મોળો (હાલ

બુધ શુક્ર, પૂરની વડે) (૩) અડતુ તે,

અડણ(૪) ભૂમ(૫)માગ્ય, નન્નીમ[વા]

અડણ નં [સ] લેતુ-પકડતુ તે (૨) સમજ

(૩) ભૂ અને પૃથ્વી વચ્ચે ચદ્રતા

ગાવવાયા કે સુધં અને ચદ્ર વચ્ચે

પૃથ્વીના આવવાથી મુધ અને ચદ્રનુ

મગ્ય-અસાતુ તે [મયો] ૦રીય વિં

અનુ ૦રવાના ગ્વભાવનું, 'રિસેપ્શન'

અહરશા સ્ત્રીં અહોની સિધિ (૨) તેને

૧. તે ધની મનુ-ચની જાતી ન જાતી

અવરથા (૨) હૃદિશા [સા]

અહોદાન નં અહોની નકારી અસગ નગડવા

માટે અપાનુ દાન [માત્રી અસગ

અહમય (-ળા) નં અહનુ જો-સાગી

અહમહત [સ] (-ળા) નં અહોતુ મહળ

અહયોગ પું અહનો યોગ મલે

અહતું સંકિં [સ મ] લેતુ, પદકુ (૨)

સમજતુ

અહસાંતિ સોં[સ] (-તે)કનં ૦ ૬ પદ

મગ્ય ભૂની શર-આતમા અહોની નાકી

અસગ નિવારવા માટે કનાત્રી ધાર્મિ-

ક્રિયા

અહીતા પું [મ] અહમ કરનાર, અહનારો

અથ પું [સ] પુત્ર-૦ંકર્તા, ૦ંકાર પું

[સ] પુસ્તક રચનાર ૦ં નં, ૦ના સ્ત્રીં

[સ] મૂલ્ય, ગઠણ (૨) પુસ્ત-રચનુ-

લખતુ તે ૦પાત્ર (-ળા) પું પુસ્તકાલય

મા પુસ્તકોની રક્ષાઅને આપવા તવાની

અવરથા ૫રનાર, 'લા. મેરિયન'

૦માળા સ્ત્રીં અથોની માળા ૦સ્ત અહ

પું પુસ્તકાલય ૦ના હેળ પું શીખ

લોખિનો ધર્મ અથ ૦સ્થ વિં અથમા

રહેતુ -થાપણ નં [+કર્ત્ર] અથતુ

અર્પણ રવામા આવે છે તે-થાલય નં

[+ગાત્ર] પુસ્તકાલય -થાવણ (-લી)

સ્ત્રીં [+આકર્ષિ] અથમળા -થાવણેકન

નં [-અવગેરની પુસ્તકના ગુણોપતુ

અરનોત્ત થાવણ (-ળા) સ્ત્રીં અથાવણ

અથિ સ્ત્રીં [સ] ગાડ (૨) સાલો

અથિત વિં [સ] અથિત, સકળાયેત

અથિલ વિં [સ] અથિવાતુ

આન્ત સ્ત્રીં[ર] અન્તરીકે અપાની ૦ મ

આમ નં [સ] ગામ, ગામકુ (૨) સમૂહ

૦હિયોગ પું ગામગામ ને તેની અથ

નીતિની દિએ કરીને ખીચી મધ્ય

એયો હિયો વયો, 'વિદે' ૦.૩૫

૦દેવતા પું ૦.૦૦૦ [સ] નામન રક્ષણ

કરનાર દેવતા (૨) સ્ત્રીં ગામની દત

દેવતા, ૦૫ આયત સ્ત્રી ગામનો વ્યવહાર
ચલાવનાર પંચાયત. ૦૬ ગઠન નં
ગામડાના આખા જીવનનું સંગઠનકામ.
૦૭ ધાર પું ગામડાના આખા જીવનને
મુધારતું તે. ૦૮ સેવક પું આમસેવા
કરનાર. ૦૯ સેવા સ્ત્રી ગામડાઓની સેવા.
-મીણુ વિં [સ.] ગામડાનું -ને લગત
(૨) પું ગામડિયો. -મોદાંગ પું નું આ
આમ ઉદ્યોગ
આમોદાન નં [ર] યાજી ચડાવીને વગાડ-
વાનું એક વિલાયતી વાજી
આમ્ય વિં [સ.] નું આ ગામડિયુ (૨) અગ્નીય
આસ પું [સ.] કોળિયો (૨) અદણને લીધે
સૂચકનો ઘેરાયેલો ભાગ
આહ પું [સ.] અહલ, ૫૬૨ (૨) મગર
આહકે વિં [સ.] અદણ કરનાર; સમજનારું
(૨) પું ધરાક (૩) અહલ કરનાર
આહી વિં [સ.] અહલ કરનારું (સમાસને
અતે). ઉદાં ગુણ્યાલી (૨) કળજિયાત
કરનારું
આહા વિં [સ.] અહલ કરવા ચોગ્ય

ઝીક વિં [ર.] ઝીસ દેગનું (૨) પું ઝીસનો
વતની (૩) સ્ત્રી ઝીસની માયા
ઝીવા સ્ત્રી [સ.] ગરદન; ટાક
ઝીભ પું, સ્ત્રી [સ.] (છત્રમાની) ગરમીની
મોસમ (જેક અને અપાદ). ૦૯ વર્ગ પું
ઝીભ - ઉનાળાની રમતોમાં ચલાવવામાં
આવતો શિક્ષણનો વર્ગ
ઝોયુએટ પું [ર.] યુનિવર્સિટીનો સ્નાતક
(બી. એ., બી. દોમ. ઇં કોઈ પદવીવાળો)
ઝેન પું [ર.] એક ધણું નાનું વજન
(ચોખા કે જવ-ભાર જેવું)
ઝેકાઈટ પું [ર.] એક કાળો ખનિજ
પદાર્થ જેમાંથી પેન્સિલની આણી બને
છે [પ. વિ.]
ઝોસ નં [ર.] બાર રૂબન-૧૪૪
ઝાતિ સ્ત્રી યાક (૨) અનુસાદ; ખિતતા
(૩) વૃક્ષ; અણગમો
ઝામ પું [ર.] કાચ (૨) કાચનો પ્યાલો
(૩) ડોસો અને લાંબો કોઈ પાત્ર પ્યાલો
ઝીસરિન નં [ર.] વનસ્પતિ તેલોમાંથી
નીકળતો મધ જેવો પદાર્થ [ર. વિ.]

ધ

ધ પું [સ.] કંઈકાની ચોથો બ્યંજન
ધઈ સ્ત્રી નું આ ધાઈ
ધકે પું ૦૦ વં [સ. મોઘન; પા. ગુમ] એક
અનાજ. ૦૯ ૦૦ વં [સ. મોઘન; પા. ગુમ] એક
ધધરણું નં નાતરું
ધધ્ય (૦૬) અં [રવં] (બોંકાવાનો રવ)
ધધ્યડું સં કિં [રવં] કચડું; બીડું
ધધ્યધધ્ય (૦૬) સ્ત્રી [રવં] લીડાલીડ;
કચડાકચડી
ધધ્યરકું નં, -કે પું [રવં] ગચરકું
ધધ્યરડું સં કિં [રવં] કચડું [એમ]
ધધ્યધધ્ય અં [રવં] (ઉપરાઉપરી બોંકાચ
ધધ્યમલ વિં [ધમ્યો] ધધ્યમલાવાળું
(૨) સ્ત્રી ધધ્યમલો. -લો પું બૂધ; ઝાહું
(૨) ગૂચવાડો; અબ્યવરથા

ધટ (૦૬) સ્ત્રી ધટું તે; ધટાડો (૨) ખોટ
ધટ વિં નું આ ધટ [યતો અવાજ]
ધટ અં [રવં] (પ્રવાહી ગળતાં ગળામાંથી
ધટ પું [સ.] ધટો (૨) શરીર (૩) હૃદય; મન
ધટક વિં [સ.] વસ્તુના અંશરૂપ (૨)
ચોળનારું; રચનારું (૩) પું વસ્તુનો અંગ-
ભૂત અવયવ; 'યુનિટ'; 'કોમ્પોનન્ટ'
ધટક અં [રવં] (પ્રવાહી ગળતાં ગળામાંથી
યતો અવાજ). ૦૬ ધટક અં [રવં].
-કાવણું સં કિં ધટક ધટક-જટ પીળડું
ધટલું વિં [ધટલું] વં કું ચોખ, વાજબી
(૨) કમી; ખૂતું
ધટલ નં [ધટ] ધનકળતા એકમ જેટલા
પદાર્થનું વજન; 'ડેન્સિટી'. -લ્વાંકે પું
કોઈ પશુ પદાર્થ પાણી કરતાં કેટલો ભારે છે

ધડી સ્ત્રી [સં. ધડી] જુઓ ધડી (૨) [લા.]
 શાપ (૩) તક; પ્રસંગ. ધડી અં
 ધડીએ ધડીએ; વારંવાર; હાંપડી. ઠાપા
 અં મરવાની આવી પર. ઠમર અં
 એક ધડી સુધી; ધોડી વાગ. ઠસાધ અં
 ધડીતાળ

ધડુડાટ પું [રવળ] ધડડ અવાજ
 ધડૂડ ધડૂડ અં [રવળ]
 ધડૂલિયો પું જુઓ ધડૂલો
 ધડૂલી સ્ત્રી નાનો ધડૂલો. -લો પું ડો [પ.]
 ધડો પું [સ. ધડ] ધાનુ કે માટીનું પાણી
 ભરવાનું પાત્ર. ધડાટ પું નિકાલ, કે સહો.
 ઠડાડવો પું મહાને બાજ્યા પછી
 રમરાનમા લાડવાવાળો ધડો ખાગવો તે
 (૨) નિકાલ, કે સહો [લા.]

ધણુ પું [મ. ધન] મોટો બાટે દધોડો
 ધણુ પું [સ. ધન] લાડલામાં થતો એક કાંડો
 ધણુધણી સ્ત્રી ધણો રમેલ; ગાંડ અળધ
 ધણું વિંગ [સ. ધન] બહુ; ખૂબ; પુષ્કળ. ઠક
 વિં ('ધણુ'થી જરાક ઓછું એવો અર્થ
 બતાવે છે). ઠમરું અં બહુધા; મોટો
 ખાગે. ઠય વિં ('ધણુ'થી વધારે અર્થ
 બતાવે). -ઠેરું વિં ધણુ [પ.]

ધન વિં [સ] નમ્રર (૨) યાદુ; ગીચ (૩) યાદુ;
 પુષ્કળ (૪) લંબાઈ, પહોળાઈ અને જી ચાઈ-
 વાણું; 'કથૂબિક' [ગ.] (૫) પું કાઈ
 સખ્યાને તેનાથી જ ને વાર રૂણવાથી
 આવતો ગુણકાગ; 'કપૂળ' [ગ.] (૬) છ
 ચરખી બાનુઓની આદૃત (૭) પું; નં
 વાદજું. ઠધટા સ્ત્રી વાદજાની ધા. ઠધોર
 વિં ગાટું (જેમ કે, વાદજ) (૨) બયાનક
 (જેમ કે, અવાજ, યુદ્ધ). ઠયમર વિં
 મગજનું ચસકેનું. ઠશકે નં એક
 ભતનું યત્ર, જેમાં ખેતડી છખી મૂકી
 લેવાથી પડાઈની લંડાઈ ભડાઈ પણ
 આમિદુળ દેખાય છે; 'રીરિયોકોપ'.
 ઠફલ [પ.] (-ળ) નં વસ્તુના કદનું માપ;
 'વોલ્યુમ' [ગ.] ઠમૃમિતિ સ્ત્રી ઠોલિડ
 ન્યોમેટ્રી [ગ.] ઠમાન, ઠમાપ નં

'કથૂબિક મેટર'. ઠમૂળ નં [મ. ધનમૂળ]
 'કથૂબિક' [ગ.] ઠવાધ નં થંટ મંજરા
 વગેરે નક્કર વાગ. ઠશ્યામ વિં [સં] મેપ
 જેવું કાળું (૨) પું કપૂલ. ઠસમીકરણ
 નં 'કથૂબિક હંચેરાત' [ગ.] ઠસાર
 પું [સ.] કપૂર (૨) પાણી (૩) પારો (૪)
 અંદન. -નિષ વિં [સ.] મોથી ધન-
 ગાડ. -નીકરણ નં ધનરૂપ કરવું તે.
 -નીભૂત વિં [સ.] નક્કર કે ધટ બનેવું

ધમ અં [રવળ] એવો અવાજ ગાય તેમ.
 ઠકતું અં કિં [રવળ] ધમમ અવાજ
 થવો (જેમ કે ધૂરાનો). ઠકાર (-વો),
 ઠકો પું [રવળ] ધમકવાનો અવાજ.
 ઠધમાવડું અં કિં ધમ દઈને જોરથી
 મારવું [અવાજ જેમ

ધમરધમર અં [રવળ] ગોળ ગોળ ગતિના
 ધમસાણુ નં [પ્રા. ધંવાન (સં. ધંગ)]
 રમજમમણ; નોદાન (૨) બળંકર યુદ્ધ
 (૩) વિનાશ (૪) લોકોની લીડ

ધમંડ પું અડંદાર; ગર્વ (૨) જોટો
 દેખાવ; ડાળ. -ડી વિં ધમંડવાળું

ધમેણું નં તગાડું; તળાહડું

ધમ્મર અં ગોળ ગતિના ચોર અવાજની
 જેમ. ઠધંટી સ્ત્રી મોડી બારે ધંટી.
 ઠધાધરો પું મોટો-ખૂબ ધેરવાળો પારો.
 ઠવઝોણું નં મોટું બારે વડેણુ

ધર નં [સ.] (માણસ કે પશુ પખીનું) રહેવાનું
 ઠેકાણું; મકાન (૨) ગૃહ; એક કુટુંબનું
 નિવાસસ્થાન (૩) વસ્તુને રાખવાનું કે
 રહેવાનું જોણું, ખાનું, મોડી, ઠેકાણું વગેરે
 (૪) 'અરમાનું ધર', 'સોકરીનું ધર'
 (૪) અંતનું જે રાસિમા સ્થાન હોય તે
 [ન્યો.] (૫) કુટુંબ (કે લક્ષણથી તેની
 આગર, મુખસંપત્તિ, વ્યવહાર હં) (૬)
 ધરસંસાર (લક્ષણથી સ્ત્રી, પુત્ર હં) (૭)
 ખાનદાન; કુળ. ઠયાંગણું નં ધરનું
 આંગણું (૨) અતિ પરિચિત - પાસેનું
 સ્થાન [લા]. ઠકાજ (-મ) નં ધરનું
 સાધારણ કામકાજ. ઠફકડિયું, ઠફકડી

વિં ૨૨મા ને ધરમા જરાઈ ઘડેનાઈ
ખટલો પું ધરને લગનો સગમામાન,
સ્વાખરો (૨) સસાગવહેવાગતુ મામ
૧૪ (૩) સ્ત્રી છાકરા વગેરે સમુદાય
ખરથ ંખરથ પું, નં ધર ચના
વામા મતો ખરથ ંખૂછે અં ધરને
જો ખાનગીમા ંખોઈ વિં ધરનુ જ
હનાર-બગાહનાર ંગતુ (-થુ -રથુ)
૧૦ જેની કૃત્તિ કે વપરાસ ધરમા જ
૧૫ તેજુ (૨) નેચના માટે નહિ કરેલું
૧) ખાનગી ંધાલુ વિં ધર માને એજુ
તાના જ ધરને તુ-સાન પડોચાનારુ
૧) ખગ્યાળ (૩) ં માખા
પેાળુ નં સીઆને પહેરવાનુ એક
ગમી વસે [ઘડેનારો જમાઈ
૧માઈ પું સસરાને ૨૨ સમાગ માડી
સીં [૨ કાટુ=રેટ] સીં (૨) ચાહ
લાની કે રૂઢિ [લા]
અં [૨૪૦] જુટુ રાકિં [૨૪૦]
સગતુ ખેચતુ () જોરથી વ રૂટુ, ધવટુ
૧૫૧ પું ધવટુ (૨) રડાના જેટ
કાપલ દોહડોપ [૧૧] -થું વિં-૨૨કુ
ખાય એટ, ધરગને ચોગ્ય
ડેથુ વિં ધરકુ, દહ -ચો પું ધરડો
વગત માપસ
ડયો પુ [૨૪૦] ગળામા પ્રોનતો શ્વાસ
ખાસ મ્દીને મરના માણસનો)
૩ [૧૦ [સ જાઈ] પાકી ઉમરે પહોચેતુ
૧૧ વધતુ (૨) પુરાણ જુટુ (૩) ચાખી
થેતુ કહ્યા ંખખા વિં સાવ વરકુ-
ખખા ગયેતુ ંહરથર વિં સાવ ધરકુ
તેગરમારમા) -રેરુ વિં ૨૨કુ વગલ
કુ નં [સ ગ્રાહકો] મૂલ ચડતુ ગ્રાહ
છેલુ વિં અધું ગાકુ (૧) નેવતી સ્ત્રી
૬૧ નેતુ હોય તો તેનુ બા ૧૦ ગાકુ
૧૫ એની માન્યતા પરથી)
૧૫૧૫૧૫૧ સીં ૨૪૫ ૧૧ની પત્ની
૦) ધગ્ની માલિક ધરના ૧
૧૫૧૫૧ પું ધર ચનાવનારો મુ મ્ય પુરુષ
૨) ધગ્નો માલિક

ધરધધો પું ધરને લગતુ કામકાજ
ધધધધુ વિં વડીતોની પૂજા પરજીવનારુ
(૨) નિરુધમી [મામમા
ધરધોણી સીં ધરના કપડાના ધોવાનું
ધરતુ વિં પોતીકુ, પોતાના ધરજેલુ માનગી
ધરધવેશ પું જુઓ શુદ્ધવેશ
ધરકાકુ વિં ધર કાગને ચોરી દગાકુ,
ખાતર પાડનારુ
ધરખાર નં ધર, રાયરચી મહામિનકત
વોરે (૨) કુટુમ્બખીનો -રી વિં ધર
ખારવાળુ (૨) અસારી
ધરખાળુ વિં ધરને છોળે -જેઆખર કે
પાથમા ૧ કરે એટ
ધરલગ પું (સ્ત્રી મરવાથી) ૨ જ ગાકુ
તે (૨) વિં તેવી દરામા ગારે ૩
ધરલેદુ વિં પાતાના ૨રનો ભેઁ જગનાકુ
(૨) ૧૦ ભેઁ બહાર પાડઈ દોહ દેનાકુ
ધરગોળે અં માહામાહે અમજને (ગોળ
પક્ષ પાગે ગયા વિના) (૨) મિત્રતાની ગીતે
ધરગોળુ વિં ધરકુ મરુ
ધરરથુ વિં ધરની અભાળ રાખે એટ
ધરવખડી સીં જુઓ વરવાખરો
ધરવળુ વિં ધરની આજનાવાળુ ધરગોળુ
ધરવડ સીં એ ધરના દોય તેનો ગાઠ
અપધ (૨) વિં ધર જેવા સખ ધરાળુ
ધરવલુ વિં ધર પ્રત્યે મમતાનાળુ
ધરવાખરો પું ધરને લગનો સગમામાન,
રાચરચીતુ
ધરવામ પું વર મ્દીને રહેલુ તે, શુદ્ધથાશ્રમ
ધરવાળી સીં ધરધમિયાગી (૨) પત્ની
-ગો પું ધરવગી (૨) પતિ
ધરવેદુ નં ધરગથુ વેડ
ધરસસાર પું શુદ્ધથાશ્રમ (૨) સસાર
વહેવા -રી વિં ધરસસારવાળુ,
શુદ્ધથાશ્રમી (૨) ધરસસારને લગતુ
ધરમૂઝ નં જુઓ ધરસસાર
ધરાઈ પું, નં [સ ગ્રાહકો] ખરીદનાર
() ખૂની પિતાનનાર -કી સીં ધરામ્બલુ
(૨) ખરીદનારાનો ગાવરો (૩) ખપત કાવ

ધરાણિયાત વિંધરેલો લીધેલુ કે આપેલુ
 ધરાણે અં નુઓ ધરેલે
 ધરું નં [ધરં ઉપરથી] મઈ વતુ રાખ
 વાનુ ખોણુ - ધર
 ધરૂણી સીં ગૃહિણી [પ]
 ધરેડ સીં નુઓ ધરડ(ર)કૂવા પરના પથ્થર
 ઉપર-દોરડાના ધસારાથી પડેલો ખાડો
 ધરેડી સીં [રવં] ગરગી (ર) ધરડ ધરડ
 એમ ખોલતો - મરતી વખતનો શ્વાસ,
 ધરેડો પું [રવં] મરતી વખતના શ્વાસથી
 થતો અવાજ (ર) ધરડ, ચીલો
 ધરેણુકિ વિં [નુઓ નરેણે] ગીરો સબધી
 (ર) ગીરો રાખેલુ [ધરાણિયાત
 ધરેણિયાત, ધરેણિયુ વિં નુઓ
 ધરેણું નં [દ ગણય] દાગીનો ગંગાકું
 નં રેણુ ને ખીને ગાઠેયો અલ કાર
 ધરેણે અં [દ ગણ = ગીરો લેલું] આઠમા
 - ગીરો આપેલુ લીરેલુ હોય તેમ
 ધરેરાટ પું [રવં] ધર ધર અવાજ
 ધરોધર અં ઘેર ઘેર
 ધરોપું નં, -પો(-ખો) પું ધરના જેવો
 ગાઠ સબધ, ધરવ
 ધરોળી સીં [દ ઘરોળા] ગરોળી
 ધર્મ પું [સ] ધામ, ઉક્ષાળ, બકારો
 ધર્મણુ નં [સ] ધસાવુ તે, ધસારો (ર)
 સામસામી એયગમણ, તકરાર [લા]
 ધલાત સીં ધાતી કે ધથાઈ જુલુ તે,
 નુકમાની, ખોટ (ર) વસૂલ ન આપવુ તે
 ધલાઈ અંકિં 'ધાવ'નું કર્મણિ
 ધવેડી સીં એક શાકનો વેવો, ધિવોડી
 (ર) નુઓ ગરોળી -કું નં નુઓ ધિવોડ
 ધવડવું અંકિં ખણવુ, જેરથી વધરવુ
 ધવાવું અંકિં [ધાવ ઉપરથી] ધાયલ થવુ
 ધસધમ(-સાટ) અં [ગનં] ગાઠ રીતે
 (વચુ તે) [મહેનત
 ધમડખોરો પું ધસડવા-ખલખ કરવાની
 ધમડવું સંકિં [સ ડ્રુ] ઠસગાતુ ખેચવુ
 (ર) ઝખાટખધ - ગમેતેમ લખવુ કે કામ
 કરવુ [લા] [આકો
 ધમરકો પું ['વસડવું ઉપરથી] કાપો,

ધમગડવું સંકિં નુઓ ધસડવુ
 ધમરકો પું ધમરકો, ડમરકો (ર) ડસરકો, નેક
 ધમરપમર અં ધસડાવુ પડાવુ, જેમ તેન
 (ર) પરાલો, વેક લેખે
 ધમડવું સંકિં [સ ડ્રુ] એક વસ્તુને ખીં
 વતુ પર દાખીને જેરથી આમતેમ ખેચવી
 (ર) ઝાગવ, મમગલુ (૩) માગલુ (વાસણ)
 (૪) ધરીને ધાર ચડાવવી કે ઝોપ-ખાપવો
 ધમાધમ સીં ખૂબ ધસડ તે
 ધમાતુ વિં [વં ૬૦ 'ધસાવુ'] ટારી પાડે
 એડ (૦) નુકસાનકારક
 ધમાગ પું ધસારો ણુ નં ધસાવુ તે,
 ધમારો (ર) ધસાવાથી પડેલી નજ (૩)
 ધસાવાથી લાગતી ખોપ, નુકસાન (૪)
 ધસારડ ણુ નં ધરીને પીવાનુ ખોસડ
 -રો પું નુઓ ધમારણ
 ધમાવલું સંકિં 'વસડવુ'નું ધ્રેગ
 ધમાવું અંકિં 'ધસડવું'નું સર્મણિ (ર)
 ધસારો વેકવો, ખર્ચ કે ખોટયાનુકસાનનો
 ઊતરડ [ભીક]
 ધમિયુ વિં [ધસડ] ગાગડુ નદિ-બૂકા જેડ
 ધમિયો પું લોપ રોષ્ટીને કરાતી એકવાની
 ધમીટ સીં [ધસડ] એક રવર પરથી
 ખીલ વર પર જતા વચેનુ અતર
 નાદવરથી પ્રકાશિત કરવુ તે (સ-ગીત)
 ધધોલિયું નં [દ ઘ] નમરું, ખરાબ ધર
 -ખોરડ (ર) માથેમોઢે-ગોઢપોટ ઓઢવુ
 તે, ચોરો (૩) ચિનારા, ધૂલધાણી [લા]
 ધંટ પું મોમી ધટી
 ધંટ પું [સ ધગ] ધાતુની (કાસાની) ઢાધા
 ખાનાના આકારની વસ્તુ (ર) ભટ્ટી લોઢી
 જેવી વગાડવાની વસ્તુ, ઝાલર (૩) એના પર
 વગાડેલો ટકરો (૪) પક્ષોધૂત, ડરતાદલા
 ંડી સીં છે નાનો ધટ, ટાકરી (ર)
 શૂન્ય, -ઈ નદિ [લા]
 ધંટલો પું અગવની ધાગ ચિનાની ધટી
 ધંટા સીં [સ] ધટ, ધટગ ૦૨૫ પું
 ધટનો અવાજ-રણકો
 ધટાળી સીં [સ ધગલી] ધૂધરીઓની ઢાર

ધાટી સીં [સ વરડા] દળવાનુ સાધન
(દાયનુ કે યાત્રિક) ઓર પુન નાતક
ચોર (૨) ખીસાકાતુ
ધાટો પુન મોટો ઘટ (૨) એનો પકરો
ધા પુન [સ વાન=મધાન, જથો] ચોવીસ
કાગળનો જથો
ધા પુન [સ વાન=પ્રહાર, જખમ, પ્ર
વાય] ઝટકો, પ્રહાર, ચોટ (૨) માથ, જખમ
(૩) મોળા દુખની ઠાંગ અસર [લા]
ધાઈ સીં ઉતાવળ, દોડાદોડી (૨) ધાધળ,
ધમાળ (૩) લોડ, ભરાવો
ધાધરાપાટ પુન ધાધરાનુ લૂગડુ
ધાધરી સીં નાનો ધારો -રો પુન
[દિ વચ્ચર] અણિયો
ધાટ પુન [સ ઘટકપરથી] આકાર દેખાવ
(૨) પ્રસંગ, લોગ [લા] (૩) યુક્તિ
પ્રયુક્તિથી કામ કરી લેવાની ચોજના,
તજનીજ (૪) રીત, લક્ષણ શોભા
ધાટ પુન [સ] ખારોનો આરો, ચોવારો (૨)
પહાડી રત્નો (૩) સલાટિનો પહાડી પ્રદેશ
ધાટ પુન સીં એને પહેરવાનુ એક રેશમી વસ્ત્ર
ધાટડી સીં રાતા રંગનુ બાધણીની બાતનુ
સીં એને પહેરવાનું રેશમી વસ્ત્ર-ચૂંદડી
(૨) ગાતડી [બેલીડવી=સીં એ મહેનત
કે મરદાનગીનુ કામ ઉપાડડું]
ધાટણુ સીં ધાટીની સીં
ધાટી વિં દખખણના ધાટમા રહેતી એક
નતિનુ (૨) પુન તે નતનો માણસ
ધાટીણુ વિં ધાવાણુ, રૂપાણુ
ધાટુ (-ડ) વિં [સ ગાટ] ઘટ્ટ, લચકદાર
(૨) ખીચોચીચ (૩) પુચ્છ, ગાંઠ (૪)
કોણ સગીન
ધાડનું નં [ધડો ઉપરથી] ગળ ભરવાનુ
માણુ -વે પુન નુઓ ગાડવો
ધાડુ વિં નુઓ ધાડુ
ધાણુ પુન [દે] એં દેરે રધાય, તળાય
કે કચરાય, ખડાય એટલો જથો આખા
જથાનો ભાગ (૨) સહાર, ખરાખી
ધાણુ પુન [પ્રા વળ, સ વળ] મોગે હોરોડો, ઘણુ

ધાણુ પુન [સ હાગ] લાકડું કેરી ખાનાર
એં પ્રીડો
ધારુ સીં [સ પ્રાગ] ગધ, બદમે [સાધન
ધાણી સીં [દ વળ] તેલીળી પીનાનુ
ધાત પુન [સ] ઝડકો, ધા (૨) નાત, ખૂન
(૩) 'પાવર' [ગ] (૪) 'ડિઓ ઓફ એન
એપ્રેશન' [ગ] (૫) ઈન્ડોલ્યુશન [ગ]
(૬) સીં અકાળ મૃત્યુની ધારી ંકે વિં
[સ] મોત નિષળને એવુ, નાશક ંકી
વિં ખૂની (૨) કૂર, નિદંય ંચિહન નં
આંકાને તે જ આંકાથી જોડવી વાર
ગુણે હોય તે બતાવનાર અંક, બંડા/સ'
-તિની વિં સીં [સ] હવારી -તી
વિં [સ] ૯ મા ખૂન રનારો
ધાતેલ નં ૧૧ ઉપર ચોપડવાનુ તેન
ધાપહાણુ પુન ઔરધિ તરીકે વપરાનો
એં પથર [એક વનપતિનુ રડુ
ધાખાજિયુ નં ધા પર ૧૫ આસતી
ધામ પુ [સ વર્મ] તાપ (૨) ઉકળાટ,
બકારો (-) પરસેવો
ધામઅ (-છ, -ટ) વિં ધામ -પસીનાથી
ગદુ થયેતુ (૨) નં પરસેવો (૩) તડમા
થઈને વહાણમા ભરાયેલુ પાણી
ધામતફુંડી સીં વહાણમા પેસતા
ધામચની કૂડી
ધાયક વિં + નાતક
ધાયડમજ (-લ) વિં પહેનનાન, શરવીર
ધાયલ વિં ધાવાણુ, જખમી
ધાયાંપડધાયાં, ધાયાંખૂડયાં વિં બવાયા
ખૂડવા વગેરેથી ંમોતે મરેલા
ધારણુ નં [પ્રા] ઘોર નિદ્રા (૧) ૧ થથી
જોરતુ તે (૩) ઠાપ લાતે એડુ ઔષધ
ધારી (ખૂરી) સીં [દે વારિયો] એક મીઠાઈ
(૨) અડકે મગની દાળનુ વડુ (-) ચોટની
ની ચારે બાજુએ રાખેલા ગાનુ ચકગડુ
ધારુ નં રોગથી શરીરમા પડેતુ નારુ
ધાલ (લ) સીં સાવે જમવા જોડેનાઓની
હાર-ઓળ (૨) તેમનો આખો સમૂહ
ધાલ (લ) સીં [ધાલણુ] નુસ્તાન, ખાધ

ઠમેલ સ્ત્રી [ધાનુ + 'મેનુ'] કાદ ૧૧,
અગમરખ (૨) પચાત, ધમાય (૩)
ખખ, પ્રપચ

ધાનુ સંકિં [પ્રા વજ] જોસુ, અદર
મૂકુ (૨) પહેરુ (૩) પ્રસંગે ભે
તરીકે પહેરાવત હદાં 'મે' કન્યાની
કોમ્મા અહોડો ધા'યો' (૧) અદર
નાખવા-મવાની રીત મગવના સહાય
હારી ક્રિયાપદ સાથે વપરાય છે, જેમ કે,
'જોમી યાવતુ, 'અગી યાવતુ (૫)
[લા] નાણા ખાઈ જવા (૬) જગાડત,
જાયમાન કરતુ હદાં ૧૨ યાવત

ધાવ પું [સ વાન] ધાનખમ(૨) સમગ્ર
ધામ નં [સં] અડ, ચાર ળખાવુ =
માડુસની ગણનામા ન રહેતુ અચારો
પું ટોગુ યાસ ચારો વોરે

ધાનણી સ્ત્રી ક્ષયરોગ
ધામતેલ નં [હ ગેવ + તેન] ધામનેન
ધામનેટ નં ધાસનેય, બાગવાતુ એક
ખની પ્રવાની -ટિયુ વિં હવકા
પ્રકારતુ [લા] [ધસાતુ

ધામ પું સંકિં જુગો યસવ(૨) અંકિં
ધાનિયુ વિં જેમો ધામ નીપજુ હોય
તેવ (૨) ધામમાંથી હવન થતુ (૩)
સત્ત વગરતુ હવકુ (જેમ કે ધાસિયુ ધી,
ગોન) [લા] [ધાસ કાપનારો

ધાનિયો પું સાયરો, ધાસનો પાયરો (૨)
ધાનિયો પું જુગો 'ગાસિયો'
ધાને(-સો)ટિયુ નં [વાસવ] ઉપરથી
ધમા પહેરનાની (સામાન્ય) નૂગી

ધાંધરડતુ (૦) અ કિં [રવં] ભારે
ધાગે હાદીને - ખૂમ રોત (૨) આરડતુ
(જેમ કે પારીનુ)

ધાંધવુ (૦) નં એવાનણ (હદાં ૧૧ ના લેવા)
ગાડા જેવુ આય ભ (દાં ૧૧ ના કાદવા)

ધાંધુ (૦) વિં ઉતાવણુ (૨) ગમરાયેલુ
ધાથ (૦, ૧) સ્ત્રી [ધથ' કે 'ખાથ'
ઉપરથી] સીનામા પટેનો ખાડો, ખાડો
(૨) ગૂથ, મુકેડી

ધાંચણુ (૦) સ્ત્રી ધાની સ્ત્રી
ધાંચી (૦) વિં [વ ધચિય] યા ધી ચનાવી
તેવ હાદી આપવાનો ધયો કરતી એક
ન્યાતનુ (૨) દૂવ વેચવાનો ધ'ના કરતી
એક ન્યાતનુ (-) પું તે ન્યાતનો માલસ
ધાંચો (૦) પું વાસફોડો, ટોપવા, સાદકી
વગેરે બનાવના

ધાંટાધાટ (૦) સ્ત્રી [ધાટો] ખૂમામૂમ
ધાંટી (૦) સ્ત્રી યાટા કે કઠની-પડખની
જગા, દેડિયો (૨) અનાજ, સર

ધાંટી (૦) સ્ત્રી ધા, મે પવ'તની કે કુગરાની
વચ્ચનો સાકડો ગ્નો(૨) [લા] મુરથીનો
બાગિક સમય દગ-ત, અડવાણુ બધૂચી
(૦) સ્ત્રી [ધાગી + ધૂટી] આદીધૂટીવાળો
માર્ગ (૨) મુરથીની મુડલીનો સમર્પણ
-ટો પું મોગી યાગી -કુગરાજ રરતો

ધાંટો (૦) પું [સ વટ = જોડા] કક સાદ (૨)
મોટો સાદ, મ(ક) જિનઈને કાદેલો સાદ
ધિમેલ સ્ત્રી એં જતનુ લાન રમતુ
મકોડાની જતનુ અનકુ

ધિયાળ વિં વધારે ડી આપે એડ (દોર)
ધિયો પું ધી વેચનારો

ધિયોડી સ્ત્રી જુગો વનોડી -કુ નં
પિતોડીનુ ફળ-વનોડુ

ધિસાવણુ સંકિં, ધિમાવું અંકિં
'નીસડુંનુ પ્રેર- ને કમ'ણિ

ધિરસો પું [ધિસાવ] ઉપરથી] એમ
તેરથી પટેવા ધસરમે

ધી નં [સ જૂન] ધૂત, તૂપ ઠંડોટો પું
જ્યા ધી લેખાતુ વેચાતુ હોય એ જગા,
લીનુ બજાર ઠેકણા નં જાં વં વી
અને દેશ (૨) ભારે વ્યવસાય

ધીસ વિં જુગો ગીચ -ચોધીચ વિં
ગીચોગીચ

ધીચોપડ નં ડી ને તેવો ચી ટ પદાથ
ધીતેલું નં વેચાગીના મળમા થતી ગાડ

ધીસ સ્ત્રી [વા મ્લ] રોન

ધીમ સ્ત્રી રિસો, ધસરકો (૨) મોરી (૩)
માર, દોક [વપડી = નુમાન થવું (૨)
લાભ થવો ઠમાચી = ચોરી કરવી]

ધીસ સીં હોળાનો વરગોડો [ધૂસરુ
 ધીસરુ' નં [પ્રા. વિન; સ. પ્રય] ઉપરથી]
 ધીસરુ' નં [પ્રિસાવું' ઉપરથી] ને સને
 ધીસરુ' સં કિં ધસરું
 ધીસાધીસ સીં [ધીસરુ' ઉપરથી] કોડ કોડો
 ધીસરુ' નં વીસરું; 'ધીસરું
 ધુધરવટ સીં [ધૂરી + વત્તિ] ધારાના ધેરની
 નીચેની ધૂરીઓવાળી જૂલ (૨) પું જૂલ
 ૫૦ ધૂરીઓની હાર હોય એવા ધાધરો
 ધુધરિયાળું વિં ધૂરીઓવાળું
 ધુધવાટ (-ટી) પું [૨૫૦] ધાવણું તે
 ધુમ્મો પું [૨૫૦] ધુમ્મો
 ધુલ પું [સા. સાકડું] કારી ખાનારો એક કોડો
 ધુમડાવણું સં કિં 'ધૂમડું' ન પ્રેરક
 ધુમરડવું સં કિં ધુમરડી ખનડાવણી
 ધુમરડી સીં [ધૂમડું] ઉપરથી] ચકાકારે
 ફરું-નાચણુ તે; ફૂંકી (૨) ફેર, ચક્કર
 (૩) પંડાગને ચુકાવી દેના ધૂમી જવું
 તે (૬) લીચેળું તે
 ધુમરાઈસીં [ધુમરાઈ ઉપરથી] મગરડી; ગવ'
 ધુમરાવણું સં કિં 'ધૂમરાડું' નું પ્રેરક
 ધુમાવણું સં કિં, ધુમાડું અં કિં 'ધૂમડું' નું
 પ્રેરક ને ભાતે
 ધુમ્મો પું [૨૫૦] ધુમ્મો, મુખો
 ધુરકાવણું સં કિં 'ધૂરકડું' નું પ્રેરક
 ધુરકિયું નં ધુરવાનો અંગાજ (૨) છાતિયું;
 ધુમ્મોનો ભાવ [નિવે] અનજ
 ધુરધુર અં [સ; ૨૫૦] -રાઈ પું ધરકવાનો
 ધુરડ પું, નં [સ. પૂન] સાં જ દેખી
 રકડ એક પક્ષી [અંગાજનું
 ધુસણિયું વિંગમે તેમ જીને ભનાડું તેવા
 ધુસપુસ અં (૨) સીં [૨૫૦] ધુસપુસ
 ધુસાડવું સં કિં [ધૂસરું] ઉપરથી] પેસાડવું;
 દાખલ કરડ (વગર રનએ ક હકે)
 ધુમાવણું ૫૦ કિં, ધુમાડું અં કિં,
 'ધૂસરું' નું પ્રેરક ને ભાતે
 ધુમ્મડ પું [વા. ધુમ્મડ] દેના અથવા મકાન
 ઉપરનું છાતાર ધાતુ; ગુળ (૨) ધુમ્મડ
 નીચેનો દે નો અદરનો ભાગ

ધૂક નં [સ.] ધુવડ
 ધૂધર સીં-નુઓ ધૂરી [પ.] ૦ માળ સીં
 (બજાને કોટે બાધવાની) ધૂરાની માળા
 ધૂધરી સીં [સ. વર્ણો] ધાતુના પતરાની
 પોલી ૫ ધૂબણની ગોળી (૨) સીંઓના
 હાથનું ધુરિયાળું એક ધરેણું (૩) એક
 રમકડું; નાનો ધૂરો (૪) બાફેલી નર-
 બાજરી વગેરે. -સી પું અદર કાંકગ
 નેવી વરુ બરીને કરેલો ખખડે તેવા ધાતુ
 વગેરેના પોલો ગોળો (૨) તેનું એક રમકડું
 (૩) એક વાની (૪) વસોણાનો દોડો
 ધૂરા નેના ને ધાટમાં ફેર છે, ને ને
 ગોળાને મોઢે મોકવાય છે તે ગોળ ધાટ
 ધૂધવણું અં કિં [૨૫૦] 'ધૂ' એવો અવાજ
 વરો (૨) ગજ' વું
 ધૂધવાણું અં કિં વૂ ધૂ અવાજ થયો
 ધૂધઅં [૨૫૦] (રેકમાડી, સમુદ્ર વગેરેનો ગવ)
 ધૂડ પું; નં નુઓ ધુવડ
 ધૂમ અં [વા. ગુમ, પ્રા. ગુમ] ગરક; લીન
 (૨) ચક્ર-ગેમાન
 ધૂમચી સીં [ધૂમરુ' ઉપરથી] ધુમગી,
 ચકાકારે ફેરી વાત તે [જયો; મગ્ન
 ધૂમચી પું [વા. ધુમર=પાદીઓનો જયો]
 ધૂમટ પું નુઓ ધુમગ. -ટી સીં ધુમગ
 નેની નાની આકતિ
 ધૂમટો પું ૫૫ [(૨) ચક્ર ચક્ર ફેરવણ
 ધૂમડવું સં કિં [ધૂમડું] ઉપરથી] ની મોળડું
 ધૂમડાવું અં કિં 'ધૂમડું' નું કર્મણ
 ધૂમડી (-ટી) સીં [ધૂમડું] ઉપરથી; પ્રા.
 ગુમગ] ધુમગી
 ધૂમરાણું અં કિં [ધૂમડું] ઉપરથી] રીસમાં
 મોં ચડાવું, ધૂધવાટ (૨) ધૂમરી ખાતી (૩)
 વરસાદનું ચડી આનડું (૪) હોળાણું
 ધૂમરી સીં [ધૂમડું] ઉપરથી] વમગ;
 ભમરો (૨) ધૂમરી, ધુમરડી (૩) મદમા કે
 તોગમા આખો ચક્રગવકળ થયી તે
 ધૂમગડું અં કિં [સ. ધૂમ] ગોળ ફરડું (૨)
 ગખડ [સા] (૩) મોઢો ધાતાર કરેલો;
 મડાણડું (૪) મચ્છા રહેલું

ધુમાધુમ(-મી) સ્ત્રી ૦ ['ધુમધુ' ઉપરથી]
 હરકર; દોડધામ
 ધુરકનું અંકિં ૦ [સં. પુનઃ, (૨૧૦)] ધુરધુર
 કરવું (૨) નેરથી બસવું (૩) ગુરસામાં
 ઘાંટો પાડવો; તડકવું [ધા.]
 ધૂંકાધૂંકી સ્ત્રી ૦ સામસામે ધરકવું તે
 ધૂંકાધૂં અંકિં ૦ ('ધૂંકવું'નું ભાવે) ધૂંક-
 વાની ક્રિયા થવી
 ધૂંલુધિમાન વિં ૦ [સ.] ચમકારે ધૂમનું
 ધૂંલર, -રું નં, -રો પું ૦ ન્હાં 'ઘૂલર'માં
 ધૂંસ પું ૦ ઉદર; કોળ
 ધૂંસાણુ નં ધૂસવું તે, વગર હકનો પ્રવેશ
 (૨) વિં ધૂસણિયુ પિસી જવું
 ધૂસવું અંકિં ૦ નેગથી કે ગમેનેમ કરી
 ધૂંસિયું નં ['ધૂસ' = ઉદર] ઉદરિયુ
 ધૂંસિયું મધ નં (આદ વગેરેની બખોડમાં
 ધૂંસીને બાંધેલા મધપૂડાનું) એક ભતની
 ઝીણી માખણે બનાવેલું મધ
 ધૂંધટ(-ટો) પું ૦ ધૂમટો; સોએ મોં પર
 કપડું ઢાંકે છે તે
 ધૂંટ પું ૦ [દિ. પુર] ધૂંટો (૨) ઘાંટો; કંઠ
 (૩) સ્ત્રી ૦ (જીવનું) ધૂંટાવું-ગૂંગળાવું તે.
 ઠો પું ૦ ગળા વાટે એકી વખતે ઊતરી
 રાકે તેટલો પ્રવાહી પદાર્થ
 ધૂંટણુ પું ૦; નં, -ણિયું નં [સં. કું] ઠીંચણ
 ધૂંટવું સંકિં ૦ લસોટણ; પીસવું (૨) ઘેરવું;
 રોધવું (આસને) (૩) અસ્થાસથી-પુનરા-
 વર્તનથી પાકું કરવું (જેમ કે, અક્ષર, રાગ)
 ધૂંટવાયું સંકિં, ધૂંટાવું અંકિં ૦
 'ધૂંટવું'નું ઘેરક ને કમંણિ
 ધૂંટી સ્ત્રી ૦ પગની પાટલી અને નળાને
 બેડનાર સાંધા આગળનું હાડકું
 ધૂંટી સ્ત્રી ૦ ['ધૂંટવું' ઉપરથી] ગળધૂથી
 ધૂંટી સ્ત્રી ૦ [સર ૦ 'ધાંટી'] ગૂંચવણ; બરાઈ
 પડાય એવી મુશ્કેલી
 ધૂંટો પું ૦ ધૂંટીને બનાવેલો લોદો (૨) લસોટ-
 વાનું સાધન (૩) ધૂંટવાથી આવેલો બોપ
 ધૂંટા સ્ત્રી ૦ [સ.] તિરકાર
 ધૂંત નં [સ.] ધી

ધેધૂર વિં ૦ ગાદ; ધનધાર (૨) મગન; ચકચૂર
 ઘેટી સ્ત્રી ૦ ઘેટાની માદા. -ટું નં ૦ લેતા
 ગરીર ઉપર બેન યાય છે તે પ્રાણી. -ટો
 પું ૦ ઘેટાનો નર [મદ; અભિમાન
 ઘેન (યે) નં [ધ. ગેન] નરો; કેક; સુગ્ની (૨)
 ઘેબર નં [મ. ઘાપુર; દે. ઘેર (વે)ર] એક
 વાની-પકવાન. -રિયું વિં ૦ ઘેબરના ભેટું
 ગ્વાદિષ. -રું નં ૦ ઘેબર
 ઘેર (ધ) અં ૦ ધરે, ધગમા, ૧૨ તરફ. [-ને
 ઘેર ઊઠવી = ના તુકસાનમાં પડવું. ઘેર
 બેસવું = બેઠાર બનવું (૨) બરતરફ થવું
 (૩) ની સાથે (જોએ) નાતવું કરવું (૪)
 -તુ તુકસાન થવું (સોને ૨૨ બેડી).]
 ઘેર પું ૦ પેગવ; 'સર્કમ્બરન્સ' (૨) સમૂહ;
 ટોળી (૩) સ્ત્રી ૦ કોર પરનો ભાગ (૪)
 ચોટલીની આસપાસ રાખેલી પારી (૫)
 પેરેયાનુ ટોળું
 ઘેરગભીરું, ઘેરગભીર વિં ૦ + ['ગરીર
 ગભીર'] ઘેરુ અને ગભીર, અતિ ગાદ
 ઘેરદાર વિં ૦ ઘેરવાળું (કપડું) (૨) ખૂટવું;
 અપસીને નહિ એવું
 ઘેરવું સંકિં ૦ ચારે તરફ વીંટળાઈ વળવું
 (૨) (પથને) પાછી પાવું
 ઘેરાવ પું ૦ ઘેર; ચારે તરફનો વિસ્તાર (૨)
 ઘેરવું તે; રોડાણ; અટકાયત
 ઘેરાવું અંકિં ૦ ઘેરવું નું કમંણિ (૨)
 સપડાવું; ઘેરામાં આવી જવું (૩) ઘેરુ થવું;
 વ્યાપવું (જેમ કે આંખ નસા કે બિધથી;
 આકાશ કે ચંદ્ર વાદળથી, વાદળ
 ઢાળાથી)
 ઘેરાવો પું ૦ ઘેરાવ
 ઘેરું વિં ૦ [સં. ગભીર] ગાદ; પાકું (૨) ગત
 સંબંધમાં, સ્ત્રી માત્રામાં રંગવાળું (જેમ
 કે ઘેરો લાલ) (૨) ઠેંકું; ગદન (૩) ચકચૂર,
 પુમારીવાળું (આંખના સંબંધમાં)
 ઘેરેયા ચોદશ સ્ત્રી ૦ [વિરેયા + ચોદસ]
 ફાગણ સુદ ચોદશ
 ઘેરેયો પું ૦ ['રે' = ટોળી] ટોળી એવવા
 નીકળેલો, ઘેરમાંનો માણસ

ધેરો પું ઘેરી લેવું તે (૨) રોકાણ; અટકાવ
(૩) સમૂહ; ધયૂમલો (જેમ કે ગાડો)
ધેલઅંદ્ર (ધે) વિં બેની રેલછા અંદ્રનાં
દયપદ્મિની પેઠે પાક્ક હોય એલું, વખતે
ડાહું અને વખતે ગાંડું યઈ જતું હોય એલું.
ધેલછા (ધે) સીં ગાડપણ (૨) ધન
ધેલાઈ (ધે) સીં ધેલાપણ; ગાડપણ
ધેલું (ધે) વિં [મ. ગ્રહિણ] ગાડુ; અક્કલ
વગરનું (૨) નંગાડપણ [રૂબરૂમાં
ધેવર નંગાડ, -રિયું વિં, -રું નંગુઓ
ધેંધટ (ધેં) વિં બે ધે કે કંઈથી ધેરાયેલું
(૨) સીં વરસાદ અધારો હોય એવી
આડાગની રિયતિ [વાની-બદડક
ધેંશ (સ) (ધેં) સીં ખાવાની એક દુલકી
ધેયું નંગ [સ. ગાડર] ખાડો; ખાધેશ
ધે સીં [સ. ગોષા] ગેરાળીના આકારનું
એક ઝેરી પ્રાણી
ધેાધર પું ભારે માથાનો જંગલી બિલાડો
(૨) બાગકને બિવડાવવાનો હાક (૩) નંગ
એક પરી
ધેાધરું વિં [રવંગ] ખોખડું - ભારે સાદવાળું
ધેાધરો (ગે) પું [રવંગ] ભારે સાદ;
ધોટો (૨) ગળાના ને બાગમાંથી અવાજ
નીકળે છે તે
ધોધો વિં પું અમણ; મૂખ (માણસ)
(૨) પું સાપ (૩) મોંમાં ધું ઢંકાય
એમ એકલું તે; ધવાલિયુ
ધોચ સીં ધોચલું-ધોચાલું તે; ધોંચાયાની
અસર. ઓપરોણી સીં, ઓપરોણો પું
જુઓ ધોચપરોણો
ધોચલું અંકિં ધોચલું; ભોંકું
ધોટ પું ધૂંટ; ધૂટડો
ધોટક પું [સ.] ધોડો
ધોડદામણ અંગ વારાધરતી
ધોડદોડ (દો) સીં ધોડાઓની દોડવાની
હરીફાઈ (૨) એને માટેનું મેદાન અથવા
સ્તો
ધોડાકળ સીં ધડિયાળના લોલકની
ગતિને ઉપરના ચક્ર સાથે જોડતી કળ;
'એસકેપમેન્ટ'

ધોડાગાડી સીં ધોડા વડે ખેવાની ગાડી
ધોડાગાંઠ (ઠ) સીં ખેવડી સેડકાગાંઠ
(૨) ચેતરંબમાં ખે ધોડાને એકમેકના
જેરમાં રાખવા તે
ધોડાગીની સીં ધોડાની છાપવાળી ગીની;
સોનાનો એક ચિહ્નિસ સિકો
ધોડાધાટડી સીં ધોડે બેટેલી કન્યાને
વર તરફથી માથે બોડાગીની ચૂંદડી
ધોડાપૂર નંગ ધોડાની જેમ એકદમ ધરતી
આવતુ મોટું પૂર (૨) અંગેની જેમ; જેરાથી
ધોડાર (૨) સીં [ધોડું + સ. અગાર] ધોડા
બાંધવાની જગા; તખેનો. -રિયો પું
ધોડારની સાફસફ રાખનારો. -સર સીં
ધોડાર
ધોડિયાખાતું નંગારખાનાંમાં કામ કરતી
સીઓનાં બાગકો સાચવવાનું ખાતું
ધોડિયાટ પું [ધોડા ઉપરથી] મોખને
ટેકવવાનું ત્રિકોણિયું [પારણ
ધોડિયું નંગ [ધોડા ઉપરથી] એક જતન
ધોડી સીં [પ્રા. વોટો (સ. વોટિકા)] ધોડાની
મદદ (૨) જેની ઉપર કોઈ વસ્તુ મુકાય
અથવા ગોઠવાય કે ટંગાવાય એવી લાકડા-
કે ધાતુની ખનાવટ (૩) જેનો ટેકો લઈ
ચલાય એવી લાકડી (૪) જો ચે ચડવાની
નિસરણી જેવાં પગચિયાવાળી ખનાવટ.
[ધોડીએ ચડવું = નરો કરવો (કાળી
ધોડીએ = અશીલથી, લીલી ધોડીએ =
બાગથી, લાલ ધોડીએ = દારૂથી). -રું
નંગ ધોડો અથવા ધોડી (૨) તાનું
અથવા દુખાંજ ધોડું; ટટું, (૩) દયદળ;
ધોડાનો સમૂહ
ધોડે અંગ ચેટે (કા.)
ધોડેસવાર પું ધોડા ઉપર સવારી કરનારો
માણસ કે સિપાઈ. -રી સીં ધોડેસવાર
ધવું તે
ધોડો પું [જુઓ ધોડી] સવારીનું એક
પશુ; અથ (૨) નદી કે દરિયાનું મોટું
મોજું; લોઢ (૩) ધોડા જેવા આડારની
ભરી નકશીદાર ખીટી (૪) ચાપ-કળ

(જેમ કે બદ્ધનો) (૫) મોડી ઘેલી,
કોઈ વસ્ત્ર મૂકવા માટે બનાવેલું ઉમેદ
[ઘોડા દોડાવવા = રોખચલી જેવા
તરગદોડાવવા ઘોડે ચડવું = અધેસર
થવું (૨) વરરાત્રી થતું (-) ક્ષેત્ર થતું
[૧] (૪) તત્પર થતું]

ધોધરુ (૧) નં ગોત્ર બા. નાનો ચૂડો
ધોધુ નં જખમ (૨) બમર-ગાંધી રમતમાં
ચડતો દાવ

ધોઁ વિં [સ] બિહામણ (૨) મ-માર્ગી
ઉપખાતે ગેરુ (૩) ગાઠ અચત

ધોર પું એવો અચાજ કે નમકો (૨)
તબજા હંમો ખજજ વચના તારનો
અચાજ કે રામે

ધોર સોં [વા ધાર] મહડું દાવનો ખાડો,
ગાર બોદિયા પુંગીર ખાદનારો (૨)
ધોર ખોદીને મળા કાઢી ખાનારું એક
પ્રાણી (૩) દીણ કામ કરનારો [૧]
બોદિ વિં ગોર ખાદનારું

ધોરખોદું નં એક પ્રાણી, ધોરખોદિયો
ધોરવું અંકિં [ધો ધોર (સ દુર)] (જા. મા)
નસધરાથી રાજ કયો (૨) નસધસાટ દાવડ

ધોરભ (-ભા) પુ અંકિં ગોરભાતુ; વાદળા
ચડી આવવા, ધેરાડ

ધોરભો પું જુઓ ગોરભો

ધોરી વિં [ધોરુ ઉપરથી] બિલગી

ધોરી પું ઢોરનુ ઢોણુ (ચરવા માટે જગ
આનત)

ધોવક (-ધી) સોં, -કું નં સાવ નાનું
અધારું ધર, 'સ્વમ' [જનારું]

ધોમૈયું, ધોદલુ વિં વગરનોતરે જમવા

ધોપ પું [સ] મોટો ધ્વનિ, અચાજ (૨)
દહેરો (૩) ગોવાળિયાનું ગુહાણુ મૂકડું

(૧) મૂઠ વ્યવજનના ઉચ્ચારણનો બાવ
પ્રવાલ [બા] બપુ સ્ત્રીબંધગાવ (૨)
દહેરો વ્યવજન પુ મેમળ, મૂઠ
વ્યવજન (બ, જ, ડ ધ મ ડ) [ચા]

ધોળા પુ સં કિં [સ વાળુ] કુનેથી દામીને
નરમ રડ (-) ચોળા (૨) મેમળ
(૬) નેરથી ધૂમ'તુ [ધોળીને પી જડુ
= ન બદલ, ન ગાંધ]

ધોળાધોળા (-ળી) સોં ખજ સાવજ તે
(૧) મનમાં વિચાર ગોળામાં -ગ્વો તે,
મનની મનિશ્ચિત રિયત [૧]

ધોળાપુ સંકિં સાવડનું મમણિ
ધોળુ વિં ગોળેતુ -ધૂટેતુ (૨) બડુ
મૂક (કદાં ધોળ્યો પગાર) [૬]

ધોંકેતુ (યોં) [જુલો મેમળ] કોળી કે
ગોલો મારવો (૨) વાવડ

ધોકો (યોં) પુર્વ મોકલું ઉપરથી ગોળો
ગોલો, ઢોલો (૨) મુકો [ગરખા]

ધોંધાટ (યોં) પુ [રવગ] ગોરમધગ,

ધોંચ સોં (યો) ચીડામાં પડેડો ડાટો

ખાડો (૨) ભોમવાથી પડેડો ખાડો-વા

કે તેની અસર (૩) નુ સાન [લા]

બપેડાણો પુ વારે વારે પડેડો ભોકવો

તે ઠડ મ કિં ભોમડુ. -ચાટડુ

સંકિં વારવાર ધોચવું -ચાવું

અંકિં ભોકાડ [તુચકારમાં]

ધોંટવું (યોં) અ કિં ધોગડુ, ધધડુ

-ધા લવં [સ] લણનારું-નાસ મરનારું

(સમાસને અતે) કદાં રાત્રમ

ધાણુ નં [સ] વાસ, ગધ (૨) નામ.

-એદ્રિય સોં [સ] વામ ચેવાની

દ્રિય-નાક

અ

અ પું [સ] તાલુસ્થાની પડેયો વ્યવન
(૨) અં અને, વળી

અક પું [તુર્કી ચિન્ન] બારણા પર નાખવાનો
સાગીઓનો પડદો, બાગીદાર અંતરપટ

અક પું (સીઓતુ) એક ઘરેલું

અક પું [સ. ચક્] કુબારનો આક

અકઅક [રવં] (અકલાનો અવાજ કે
નકામો લગાવો સુચરો)

અકઅક અં અગક્ટ હોય એમ ંબું
અંકિં [મ. ચર્, પ્રા. ચિન્નચિત્તાય]
અગકટ મારવો; ઝગકટ. -કોટ પું
અગકટ -કિત્ત વિં અકઅકટુ; અગકટ

અકઆર સીં પડપૂઠ, અચી; વાતનો
બાલપોષ

અકચૂર વિં તલ્લીન; મરક; મરત (જેમ
કે, દાર કે કેદી) (૨) અં ચૂરેચૂરા

અકટોલ(-ળ) પું [સ. ચન્નચીન્ન] પારણા
જેવી ડાળીમા બેસીને ગોળ ફરવાનો
ફાગો (૨) ફેર; ચકરી

અકતી સીં નાની ચપડી ગોળ તક્તી (૨)
ફૂલપેસાળીનો વૃદ્ધિ પામતો ભાગ, જેમા
કોઈકવાર મધ હોય છે; 'દિરક' [વ. વિ.]

અકતું નં ગોળ કે ખૂણાદાર ચારસ ઢેકું;
બહું દળદાઁ પક (૨) ચકામું [લા.]

અકતું વિં ['અકતુ' ઉપરથી] સાવધ;
સાવચેત

અકમિલકલુ નં એક રમત

અકમક પું [તુર્કી] એક ભતનો પથ્થર
(તેની સાથે લોખંડ અફાળવાથી અગ્નિ
ઝરે છે) (૨) સીં તાળખો (૩) ચમક,
ઝરક (૪) તકસાર; કન્નિયો [લા.]

અકમંડળ નં ઉપર ચકર ચકર ફરત
તે(૨) તેમ ફરતી વસ્તુઓનો સમૂહ (૩)
અતિ ખટપટથી વધી ગયેલી અવ્યવસ્થા
(૪) મજાકમરકરી કરવાનેમળેલી ટોળી

અકરઅકર અં ફરતા ચકની માફક
ગોળ ગોળ

અકરડી સીં [સ. ચક્ ઉપરથી] ફૂદડી
૧ (૨) ફેર; ચકરી (૨) ચન્નર ફરતી

અકની; ફરકડી (૪) ચન્નર ફરે એવું એક
રમકડું. બહુમરડી સીં ફૂદડી ફરવાની

એક રમત. -કું નં અક (૨) ફૂદડી;
મીકું (૩) ચકરી પામડી (તિરરકારમા)

અકરબગર અં ફરતા ચકની જેમ

અકરવકર અં ચકરી આવવાથી બેખાત
(૨) ચકની પેટે આમ તેમ ફરવ તે
વ કાતું (જેમ કે આંખ)

અકરાચો પું ફેરાવો (૨) ઘેર; પરિર
(૩) દોઢાપુલ; ચકચૂલ

અકરી વિં [સ. ચક્] ગોળ આમારતુ
(જેમ કે ચકરી પામડી=ગોળ દક્ષિણી

પામડી) (૨) સીં ફેર, તમ્ભર

અકડી સીં ['અક' રવં ઉપરથી અથવા સ.
ચક્કા, ચરિકા] અકલાની માદા (૨) [લા.]
પાળીનો નળ ખોળવાની ચાકી (૩)
પાળીનો નળ. -કું નં અકડીનું નં
રૂપ (૨) કોઈ નાનું પખી (જેમ કે, અંધા
ખટુ ખાઈ નાથ છે.)

અકકું નં [સ. ચન્નચ્ક, પ્રા. ચન્ન ઉપરથી]
મદોદય આગની છૂટી જગા (૨) ચાર
રતના મળતા હોય એવું નાકું

અકલો પું અકલું કે અકલામાં બેસતુ બન્નર

અકલો પું નર અકલુ; એક પખી

અકલી સીં ચકવાની માદા

અકલું વિં [સ. ચક્] વાગ જોડું,
તત્પર (૨) અંકિં વાગ જોડું બેસતું
(૩) તકાસત [સં પ્રં મા]

અકલે અં ચકરની પોતે ('ચોંચકર')

અકલો પું [સ. ચન્નચાર] એક પખી

અકળવ(-વિ)કળ વિં (૨) અં [સ. ચક્

(અમિત)+વશળ(બ્યાકુળી)] આકુળબ્યાકુળ
 ગાકાચક અં [મ ચત્ર=પરિતૃપ્ત થયું]
 ભરપ, પે ભરીને ખૂબ [કે આકુ
 પ્રકાશું(-યુ) નં આમલી પગ પડેતું આકુ
 ચકારાણા પુનં ચકો ચ તો (બાગભાષામાં)
 ચકાનયુ સંકિં તપારીને લેતું
 અકિત વિં [સ] છ મર્થ નરેતુ આશ્ચર્ય
 પામેતું [ભાષામાં]
 ગાકી(બ્યાકુ) સીં ચકની પક્ષી (બાગ
 ચકી પુનં ચના (બાગભાષામાં)
 ચકોતરુ નં, -ચે પુનં મોટા લીધું લેતું
 ગેમ કૃષ્ણ પપનસ
 ચકેર વિં [સ ચક્ર ઉપરથી] તરત ચેતી
 નય એતુ ચાતાક [ચકેરની માદા
 ચકેર પુનં, નં [સ] એક પક્ષી -ચી સીં
 ચકર વિં [સ ચક્ર ઉપરથી] ગાકુ ચસકેતુ
 (૨) નં ચક પેકુ (૩) આગ મારવા-ફરતુ
 તે (૪) ડાગુ, ગોળામાર (૫) ચકામાર
 ગોકાણ મા મકાનેનો વાકો (જેનો) (૬)
 ચકરી તમર (૭) અં ગોળામાર
 ચકી સીં [સ ચકિત] પરી (૨) ગાણી
 ચક્ર નં જુઓ ચાકુ ચાપુ
 ચક નં [સ] પેકુ (૨) ધારવાળું એક ગોળ
 હથિયાર (૩) વિષજુતુ એક હથિયાર-
 સુદાનેચક (૪) કૂડાળું, ગોળાકાર (૫)
 ધયુ મોટુ રાખ્ય (૬) સમૂહ સમુદાય, મડળ
 (૭) તત્રમા વણવેલા સુદાથી તાગવા
 સુધીમા આવતા છ ચાનેમાનુ મર્થ પણ
 ંધર વિં [સ] ચક ધારણ વરનારુ (૨)
 પુનં વિષજુ બનાવિ સીં [સ] ચકનો
 મચભાગ જેમા આરા ખોસે ના હોય છે,
 નાયત્ર બેભિ સીં [સ] ચકનો
 પરિ-મેરાવે બ્યાણિ પુનં [સ] વિષજુ
 ચકમ પુનં ગાકો-ચક્ર માણસ
 ચકવતિ-ન નં ચકવતી પાણુ
 ચકવતી વિં [સ] એકચકે રાખ્ય કરનાકુ
 સાન'ભૌમ (૨) પુનં તેવે રાત્ર
 ચકવાક પુનં [સ] એક પક્ષી ચકવે -કી
 સીં [સ] તેની માદા

ચકનુદ્ધિ વિં [સ] મ' ૧ સાથે બાજુ પ ૧
 બ્યાજ ગણાતુ હેય તેવ[ગ] [ચચના
 ચકબ્યુહ પુર્વમ] ચકાકારે ગોકારે ની નેન્ય
 ચકાકાર વિં [સ] ચકના આકારનુ
 ચકી વિં [સ] ચકવાળુ (૨) માવ'ભૌમ (૩)
 પુનં સાન'ભૌમ ગાન(૪) વિષજુ (૫) કુભાર
 ચકીય કમ પુનં 'સા કિ ૧૦ નાદ'ર [ગ]
 ચક્ષ નં [સ ચત્ર] આખ [પ]
 ચક્ષુ નં [સ] આખ બંગોચર વિં
 આખથી દેખાય ગેતુ -ક્ષુ ટ્રેવા પુનં
 [સ] આખથી સાતગના-સાપ બંભાન
 વિં [સ] દેખતુ, આખોવાળુ
 ચકાગમ પુનં [સ] આખોની લાગરા (૨)
 આખો વડે દેખાડાનો ગગ-પ્રમ
 ચક્ષુરોગ પુનં [સ] આખનો રોગ
 ચખ નં [સ ચત્ર] ચક્ષ, આખ [પ]
 ચખાકુલુ સં કિં 'આખતુ નુ પ્રેર
 ચખાર પુનં (ચોર સાથે વપરાય છે)
 ચગદોળી નં જુઓ ચકડોળી [દામતુ
 ચગડલુ સં કિં પગ તળે વચરતુ, જોરથી
 ચગડલુ અં કિં 'ચગદન'નું કમ'ણિ રપ
 ચગલુ અં કિં [સ ચક્ર ઉપરથી] આકા
 રામા-બચે બડતુ (૨) રમમા ચાત્ર,
 ખીલતુ [લા] [ચીને ખાતુ
 ચગળલુ સંકિં નીમે ધીમે ચાવતુ મમગા
 ચચણલુ અં કિં [ચવં] બળતરા થવી
 લાય બળની (૨) ચલ્ ચમ થઈને બળન
 (૩) મનમાદુ ખી થતુ-બળીતુ [લા]
 ચચણાટ પુનં ચચગન તે, લાય
 ચચરતુ અં કિં [ચવં] બળતરા થવી
 લાય બળની [લાય બળની
 ચચરાટ ૨૧૦ કિં [ચવં] બળતરા થવી
 ચચુકો(-કો) પુનં [સ] ચિત્તા=આખલી ઉપરથી]
 ચિનુકો કનુકો, આખનીનો ઠણિયો
 ચચચાર વિં ચાર ચાર
 ચટ પુનં શાહમા દેવને રથળે મુદાની ગાંઠ
 વાળેની દામની સળી
 ચટ સીં [સ ચક્ર ઉપરથી] કાગળ ચાતક
 (૨) છં. ઉઠં (૩) અં ઝગ, ચપનીની
 સાથે (૪) તન સફા (ખાવાતુ)

ચટક પુ. [સ] ચક્રો

ચટક વિ. [સ ચટ ઉપરથી] આખે બાહે એવુ દીપતુ (ઉદા. લાલ ચટક) (૨) સ્ત્રી. લહેજત, સ્વાદ (૩) ચટકા, ડખ, ચાનક, લાગણી [લા] અંધાંની સ્ત્રી. ધણી સ્વરૂપાન સ્ત્રી. ૦તુ વિ. ભપકાદાર, ચાંદાર. ૦દાર વિ. સ્વાદિષ્ટ, લહેજત દાર (૨) મોહક, ચિત્તાકર્ષક (૩) મનમા ડખે તેટ્ટ (૪) યાગણી ઉશ્કરે એવુ (૫) ખાણ, લાવળ ૦મટક વિ. કુદુ, નખરા, બાજ (૨) સ્ત્રી. વરલાગિયો-નખરાબાજ દેખાવ કે ચાલવાની રીત ૦તુ સં. કિં. ચાકો ભરવો (૨) મનમા ચટકો લાગવો [લા] (૩) અં. કિં. (વાદનીનું) દીપતુ, ખીનતુ. -કેતુ વિ. જુઓ ચટકુ -કાટણુ સં. કિં. ચટકો ભરવો -કાવતુ સં. કિં. ડખ ભરવો, કરડણુ (૨) મનમા ખૂચતુ -ક્રી સ્ત્રી. તીવ્ર લાગણી (૨) ચૂટી, ચપી (૩) મોહિની (૪) ખૂતો. બાપ રગ -કીદાર વિ. જુઓ ચાંદાર ૧ થી ૩ -કુ નં. દીપુ છાટો -કો પું. દમ, ડખ (૨) મનની તીવ્ર લાગણી [લા] (૩) સ્વાદ, લહેજત ચસમે ચટચટ અં. [જુઓ 'ચટ' અં.] ઝટઝટ, સપાગમા

ચટણી સ્ત્રી. [ર ચટ=ચાટણ ઉપરથી] વાદીને બનાવાતી એક ચાંકદાર વાની ચટપટ અં. [રવં] તાબડોળ, ઝટપટ. -ટી સ્ત્રી. અતિ ઉત્સુકતા, તાબાવેલી (૨) અકળામણ, સતાપ [લાગવી ચટયું અં. કિં. [સ ચટ] દિલ પર ચોટ ચટાર્થ સ્ત્રી. [સ કટ] સાદરી ચટાકો પુ. [દ ચટ=ખખ] ચટકો, તીવ્ર લાગણી (૨) સ્વાદ ચટાચટ અં. ચટચટ, ઝટઝટ ચટાડવું સં. કિં. 'ચાટણ'નું પ્રેરક ચટાપટા પુ. બં. વં. રગમેરગી આડા અવળા પટા ચટાપટી સ્ત્રી. જુઓ ચટપટી

ચટિયું વિ. [ચટ' સ્ત્રી. ઉપરથી] બિંદી, ઢંડીનું ચટીણું વિ. ચાવાણુ ચટકું વિ. ['ચાટ' ઉપરથી] ખાવાનું લાવણુ (૨) લાચિયું [તાબડોળ ચટોચટ (-ટ) અં. ['ચા' અં. ઉપરથી] ચટ અં. જુઓ ચટ. -ટું અં. જુઓ ચા, ખતમ, ચોહિયા ચડ હાતર (-ટી) સ્ત્રી. ચડતુ અને હાતરતુ તે ચડચડ અં. [રવં] (બજવાનો રવ) ૦તુ અં. કિં. તતડણુ (૨) ચડચડ એવા અવાજ સાથે બજતુ -કાટ પું. તતડણુ ચડણુ (૨) નં. ['ચડણ' ઉપરથી] ચડાવવાળો માર્ગ, ચડાવ ચડતી (૨) સ્ત્રી. [ચડણ] ઉન્નતિ (૨) બઢતી, વૃદ્ધિ ૦પડતી સ્ત્રી. ચડતુ અને પડતુ તે, અસ્તોદ્ય ૦ભાંજણી સ્ત્રી. નાનાભાથી મોટા પરિમાણમા રજમ ફેરવતી તે [ગ] ૦શ્રેઢી સ્ત્રી. સરખા ઉત્તરની અથવા સરખા શુણ્ણોત્તરની વધતી સખાઓનો હિસાબ ગણાવાની રીત [ગ] -તુ વિ. વધતુ ડાચે જતુ (૨) ચડિયાત ચડપ (૦ચડપ) અં. ઉતાવળથી, ત્વરાથી ચડપતુ સં. કિં. જુઓ ચડપતુ ચડણડ સ્ત્રી. [રવં, દ 'ચણ' ચડબડત તે -તુ અં. કિં. ગુરસે થતુ, ખીજણ, લડી પડતુ, જિયાનીચાથતુ -કાટ પું. ચડણડ ચડણુ (૨) સં. કિં, અં. કિં. [પ્રા ચટ-કો] નીચેથી ઉપર જતુ (૨) વધણ, ડાચે જતુ (ઉદા. ભાવ, રેવ) (૩) સવાર થતુ, બેસણ, (ઉદા. ઘોડે ચડણુ) (૪) ચડાર્થ કરતી (ઉદા. ગુજરાત ઉપર ચડી આવ્યો (૫) બફાવ, રધાવ (ઉદા. ભાત ચડી ગયો છે) (૬) ગર્વથી ફૂલણ (૭) ગુરસે થતુ (ઉદા. ચડી ચડીને બોલે છે) (૮) સકોચાણ, દેકે વૈતુ (ઉદા. કપડું ચગ ગયું) (૯) -ના કરતા શ્રેષ્ઠ કરણ (૧૦) -નો નરો કે ખૂબ અસર કે પાસ લાગવો (ઉદા. અગ્રીણુ ઇં. તથા યાક, કોધ, કાટ, રગ ઇં) (૧૧) -ની લતમા કે નાદમા

કસાતું (કદાં હડે ચડતું) (૧૨) (કાઈ વખતની ખાશી) વધવી, ચૂકતે કે અદા કરવાનું એકદુ થતું (કદાં કામ, ઉવરાણી, રત્ન ઇં) (૧૩) લેપ કે અર્ચા થવી (કદાં ઇનુમાનને તેલ ચડવું, પીડી ચડવી) (૧૪) નેવેલ ૭૦ તરીકે અપાવું (કદાં દેવને ફૂલ, નાળિયેર ચડવું) (૧૫) —ના ઉપર દાંઠણ કે ગલેફ પેટે આવવું (કદાં પૂહ, ગલેફ ઇં)

ચડવો પું માદીની નાની લોટી
ચડસ પું એક માદક પદાર્થ (૨) વ્યસન,
ચડકો, લત (૩) મમત. —સાચડસી
સીં હરીફાર્થ. —સીહું વિં લતવાળું
(૨) મમતી, હડીતુ

ચડાર્થ (ડા) સીં [‘ચડવું’ ઉપરથી]
લરકરી આક્રમણ, હુમલો —ઉં વિં કૂલણુ
(૨) ઝટ શરસે યઈ ભય એલું (૩) મમીનને
માફક એલું; ગુણકારી (૪) ચડવા —સવારી
કરવા યોગ્ય —જીતર (-રી) સીં જુઓ
ચડતર. —ચડ (-ડી) સીં હુ સાતસી;
સરસાર્થની સ્પર્ધા. —જુ નં ચડાવ;
ચડાવવાળો માર્ગ. —વ પું ડ ચાણ
(૨) ચડતા ડ ચાણવાળી જગા (૩) તેવો
માર્ગ (૪) વૃદ્ધિ; વધારો (૫) ચડાર્થ
ચડાવવું (ડા) અં કિં ‘ચડવું’નું પ્રેરક
(૨) ઉશ્કેરવું (૩) આરોગી જવું

ચડાવો પું જુઓ ચડાવ (૨) ઉશ્કેરણી
ચડિયાતાપણું (ડિ) નં ચડિયાતુ હોણ તે
ચડિયાતું (ડિ) વિં [‘ચડવું’ ઉપરથી] વધારે
સરસ, ચડતુ

ચડેડાટ અં [રવં] મોટે અવાજે (કાટવું)
ચડી સીં [કા] અધું પાટવન, ભધિયો
ચડજીતર સીં જુઓ ચડજીતર
ચડવું સંકિં, અંકિં જુઓ ચડવું
ચડાઈ, ચડાઉ, ચડાજીતર (-રી),
ચડાચડ (-ડી), ચડાવ, ચડાણ
જુઓ ‘ચડાર્થ’ મા

ચડાવવું અંકિં જુઓ ચડાવવું
ચડાવો પું જુઓ ચડાવો

ચડિયાતાપણું નં જુઓ ચડિયાતાપણું
ચડિયાતું વિં જુઓ ચડિયાતુ
ચણ (ણ) સીં પખીઓને ચાવવા માટે
નખાતું અનાજ [કપડાની સીવણી
ચણ સીં [જુઓ સીણ] કરચવીવાળી
ચણક પું [મ] ચણો
ચણચણ અં [વં] ‘ચણણ’ ધાય એમ.
૦વું અં કિં જુઓ ચચાપણું. —ખાટ
પું ચચાણાટ [(૨) એની રીત
ચણતર નં ચણવું તે; ચણવાતું કામ
ચણાણુ અં ધીમે અવાજે (૨) સીં
ધીમે અવાજે ચાલતી લોકચર્ચા [કા]
ચણવું સં કિં [સ. વિ. પ્રા. વિગ] (ઈ
ઇં વડે) દીવાલ, મકાન વગેરે બનાવવું
ચણવું અં કિં [પ્રા. ચુગ] લીળીને ખાવું
(પકી માટે) [કાર
ચણાખાર પું ચણાના ઘાડ ઉપરથી મળતો
ચણાપણી સીં ચણાનો પોપડાવાળો ઘાડ
(૨) તેના ઘાડની શૂઠી
ચણિયાટ (-ણિ) નં ખાડામા ટેકાવાથી
ખારણુ ફરે છે તે
ચણિયો પું [સ. ચલ્ની] ધારો
ચણી સીં નાનો ચણો, ચણાની એક ભત
૦ખેર નં ચણા જેવું નાનું ખેર
ચણો પું [સ. નાગક] એક દોળ
ચણોડી સીં [વ. નિળોટ્ટી] એક વેણો (૨)
તેનું ફળ (૩) વાલના ત્રીભ ભાગનું વજન;
રતી [ભતનું વાણું
ચતરંગ વિં જુઓ ચતુરંગ (૨) નં એક
ચતુર વિં [સ.] ચાર (સમાસમા પૂર્વપદ
તરીકે કદાં ચતુર્ભંજ)
ચતુર વિં [સ.] ચાપાક, હોશિયાર
ચતુરસ વિં [સ.] ચોખ્ખણુ
ચતુરંગ વિં [સ.] ચાર અંગવાળું (૨) પું
રોતરંજ. —ગણી વિં સીં [સ.] હાથી,
ધોડો, રથ અને પાથણ એ ચાર અંગ
વાળી (સેના). —ગી વિં [સ.] ચતુરંગ
ચતુરંત વિં [સ.] ચાર ઘડાવાળું
ચતુરો સીં [સ.] ચતુર સી

ચતુરાઈ સ્ત્રી ચતુરપણુ, ચાલાકી
 ચતુરાનન પું[સ.] ચાર મુખવાળા-અક્ષા
 ચતુરાશ્રમ પું[સ.] ચાર આશ્રમ (બ્રહ્મ-
 ચર્ય, યજ્ઞચર્ય, વાનપ્રસ્થ અને સંન્યસત)
 ચતુર્થ વિનં[સ.]ચોથું.-ચૈશ્રમ પું[સ.]
 ચૌથો આશ્રમ-સંન્યસતાશ્રમ.-ચૈશ્ર
 પું[સ.] ચૌથો ભાગ [[બ્યા.]]
 ચતુર્થી સ્ત્રી[સ.] ચૌથ(ર) ચૌથી વિભક્તિ
 ચતુર્દશી સ્ત્રી[સ.] ચૌદ઼
 ચતુર્લુપ્ત વિનં[સ.] ચાર હાથવાળુ(ર) હાથ
 પાછળ બાંધ્યા હોય તેડ-કેટ પકડેલું
 (૩) ચાર ખૂણા કે બાજુઓવાળું(૪) પું
 ચાર બાજુઓવાળી આકૃતિ(૫) વિધ્ય
 ચતુર્માસ પુંબંબંવં [સ.] ચાતુર્માસ(દેવ-
 ચૌદીથી દેવગ્રી એકાદશી સુધીના)
 ચતુર્મુખ પું[સ.] ચારમુખવાળા-અક્ષા
 ચંતુર્યુગ પુંબંબંવં [સ.] ચાર યુગ (સત્ય,
 દ્વાપર, ત્રેતા, કલિ)
 ચતુર્વર્ગ પું બં બં [સ.] ચાર પુરુષાર્થ
 (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ)
 ચતુર્વર્ણ પું બં બં [સ.] ચાર વર્ણ
 (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર)
 ચતુર્વિધ વિનં [સ.] ચાર પ્રકારનું
 ચતુર્વેદ પુંબંબંવં [સ.] ચાર વેદ(ઋગ્વેદ,
 સામવેદ, યજુર્વેદ અને અથર્વવેદ).-દી
 વિનં ચારે વેદ બધાનું (ર) બ્રાહ્મણોની
 એક બનતું ['ક્યોદિસેટસ' [ગ.]]
 ચતુર્ષોણુ વિનં [સ.] ચાર ખૂણાવાળું(ર)
 ચતુર્થ નં [સ.] ચારનો સમુદાય
 ચતુર્થય પું [સ.] ચાર રસ્તા એકઠા થતા
 હોય એવી જગા-ચક્રુ
 ચતુર્થવિનં [સ.] ચાર પગાળું.-દી
 સ્ત્રી[સ.] ચાર પદની બનેથી કડી
 ચતુર્સીમા સ્ત્રી[સ.] ચાર બાજુની સીમા
 ચતુર્ વિનં જુઓ છત્રું. ઓપાટ વિનં છત્રપાટ
 ચત્તાપાટ અં છત્તાપાટ
 ચતુર્ (ઓપાટ) જુઓ 'ચતુ'માં
 ચતમનિયાં નં બં બં ગદ્યપદિયાં (ર)
 ચેનબાજ, હલેર

ચતોડી સ્ત્રી જુઓ ચલોડી
 ચપ અં [રવં] ચટ હઈને, એકદમ
 ચપકાવણું સં કિં બિનું કરી ચાંપણું (ર)
 ચોટાટણુ (૩) વચાર કરવો
 ચપકો પું ['ચપકાવણું' હપચી] કામ(ર)
 [લા] મહેલુ (૩) મહેલુનો ડાંખ
 ચપચપ અં[રવં] તેવો અવાજ(ર) ઝટઝટ
 ચપચપુ વિનં ચીકલ અને બીનું
 ચપટ વિનં [સ. ચિપટ] ચોટણુ, ચપટું ચપટ.
 -ટાણું અં કિં ચપટ થણુ; દબાણું
 (ર) નુકસાનમાં આવણું [લા.]
 ચપટી સ્ત્રી [પ્રા. ચણુજિવગે] હાથનો અંગૂઠો
 અને આગળી લીડવાં તે(ર) તેમાં પકડાય
 તેટલુ માપ(૩) તેમ કરીને કરાતો ચટ એવો
 અવાજ(૪) એ અવાજ કરતાં લાગે એટલો
 સમય; જરા વાર (૫) પકડ; ચીમડી
 ચપટું વિનં [જુઓ 'ચપટ'] બેઠેલું; દબાયેલું
 ચપટો પું મોટી ચપટી
 ચપડણું સંકિં ટીપીને ચપટું કરણું
 ચપડાકાખ સ્ત્રી ચપડીને લગતી બનાવેલી
 ચોખ્ખી લાખ
 ચપડિયો પું સોનારપાના તાર ચપડનારો
 ચપણુ(-ણિયું, -ણું) નં ચપ્પણ, ગોકારું;
 બટણુ (ર) બિંદાપાત્ર [કકડી
 ચપટણું નં[પનરુ] (સ વર) પરથી] કાગળની
 ચપરચપર અં જુઓ ચબડ ચબડ
 ચપરાસ સ્ત્રી સિપાઈના પટાની પિત્તળની
 તખતી (ર) મિલગરુ(૩) બડાઈ, પતરાણ.
 -સી પું ચપરાસવાળો-પટાવાળો (ર)
 સ્ત્રી બડાઈ
 ચપલ વિનં [સ.] ચચલ (ર) હોશિયાર,
 ચાલાક. ઓતા સ્ત્રી. -લા સ્ત્રી [સ.]
 ચપલ સ્ત્રી (ર) વીજળી (૩) લક્ષ્મી
 ચપસણું અંકિં [ફા. ચસીદન] દાખણું;
 જોરથી દાખણું (ર) ચપ હઈને બરાબર
 બધાંજેસુ
 ચપળ(ઓતા, -ગા) જુઓ 'ચપવ'માં
 ચપાચપ અં [રવં] ઝટઝટ
 ચપાટ અં સાફ; ચટ (ર) સપાટ

અપાટવું સંકિંસપાગળધ ખાટુ, ચા કરી
જડું [રાટલી (૨) નટી રાટલી
અપાટી-(તી) સોં [સ ચર્ચગી] આર પડવાળી
અપેટ-(ટી) સોં [સ ચર્ચગી] આપો, તમાચો
(૨) સકચો, કબાને (ખાસ કરીને ભૂતના
વગગચ માટે) (૩) નુકસાન, આફત
-ટો પું તમાચો

અપોઅપ અં [૨૧૦] ઝટઝટ
અપોતરું નં [નુઓ અપતરું] કાગળની કકંગ
અપટ વિં [નુઓ અપગ]
અપણુ-(ણિયુ) નં નુઓ અપણુ
અપુ પું, નં નુઓ આકુ
અખકાવવું સંકિં નુઓ અપકાવવુ
અખકો પું નુઓ અપકો [આવે એમ
અખડઅખડ અં [૨૧૦] અપઅપ(ર)મનમા
અખરકી-(ખી) સોં [વરખ = પાતુ, પત
ઉપરથી] કાગળનો નાનો કકડો
અખરાક વિં [ફા ગવજ=આપાક, ચર્ચ =
અપગ, તેજ] અપગ, ચાલાક(ર)ગોવવામા
કરાગ, વાચાગ -કિયું નં દૂકી અખરાક
હમ્તિ -કી સોં અખરાકપણુ

અખાવણું વિં દોઢડાણુ
અખા અં મોમાથી ઉચ્ચાર નીકળતો
હોય તેમ [કંકરવું = ચૂ કે ચા કરવુ,
કાઈ પણ બોલવુ (૨) સોં જબ]
અખૂતરી સોં નાનો અખૂતરો, પરબડી
-રો પું પોલીસથાણુ, 'ગેટ' (૨) કર
લેવાની ચોટી, નાકું(૩) ચોતરો(૪) પખી-
એને માટે દાણા નાખવાની જગા, પરબડી
અખોલા પું બંબંબંસામસામે મારેલા ટોણા
અખોળવું સંકિં ગાળ ચોટી દેવી
અખડઅખડ અં [૨૧૦] (ચાવવાનો
અવાજ), બચડ બચડ

અખડવું અં કિં નુઓ અખડવું
અખડાટ પું અખડાટ
અમક સોં [પ્રા ચમચ] અમકારો (૨)
ધુભગી-તાણુ આવવી તે (૩) તાનુખી,
આશ્વર્ષની ચોક (૪) પું લોહચુબક.
બપથર, બપડાણુ પું, બખાણુ નં

લોહચુબક (૨) ચકમક. બું અંકિં
અચકડ (૨) ચોકડ (૩) વહી જવુ. -કાટ
પું અમકારો, અખકારો (૨) વાઈનો
આવેગ (૩) વહી જવુ તે. -કાર(ર-રો)
પું [પ્રા. ચમચ્ચાર, સ ચમચ્ચાર] અખકારો
(૨) અમક, ક પારી (૩) અમચમ ચતો
અવાજ -કાવણું સં કિં 'અમકવું' નુ
પ્રેરક (૨) ચોટી દેવુ, મારવુ

અમચમ અં [૨૧૦] અમચમે એમ બું
અંકિં 'અમચમ' એવો અવાજ થવો
(૨) તીવ્ર બગતરા ચવી. -માટ પું અમ
અમતુ તે

અમચી સોં નાનો અમચો [ખાસ કોથળી
અમચી સોં પાનસોપારી ઇં રાખવાની
અમચો પું [તુર્મી ચુમ્મદ, સ, પ્રા ચમચ]
રસોઈમા તથા ખાવાપીવાના કામમા
આવતુ એક કડકી જેવુ સાધન

અમડી સોં [હિં] ચામડી
અમટકાર પું [સ] આશ્ચર્ય, આશ્ચર્ય કારક
બનાવ -દેખાવ (૨) કરામત, અલૌકિક
ક્રિયા. -રિક-રી વિં [સ] અમટકારવાળું
અમટકૃતિ સોં [સ] નુઓ અમટકાર
અમત પું, નં [વા.] બાગ (૨) આનંદ,
મોજમલ

અમર પું નુઓ અમરબધ
અમર સોં [સ ચમચ=અમરી] વાળ કે પીઝા
(૨) સોં, નં નુઓ અમર
અમરખું નં [સ. ચર્મ પરથી] રેડિયાની
ત્રાક જેમારખાથ છે તે (ચામડાનો કકડો)
અમરબધ પું [સ ચર્મબધ] ચામડાનો
પટો -ધી વિં કુટે અમરબધવાળું
(૨) શરવીર (૩) પું અમરબધી માણસ
અમરી સોં [સ] રેસાવાળી કૂંચની માજર,
મજરી (૨) કૂંચની મજરીના આકારની
રેશમ કે બિનની બનાવટ (૩) મજર
વગેરે ઉડાડવાની ઘોડાના વાળની બનાવેલી
ચામર, ઝગાય સોં એક પ્રકારની પહોડી
ગાય, જેના પૂછડાના વાળની ચામરબને છે
અમસ પું [સ] સોમરસ પીવાનો પ્યાલો,
એક ચણપાત

અમાર વિં [સં] ચમકારો આમણિયાની જાતિનું
 (૨) પું તે જાતિનો માણસ, આમણિયો
 અમૂ સ્ત્રીં [સ] સેના ંપણિ પું સેનાપતિ
 અમેલી સ્ત્રીં એક કૂતરો
 અમમલ વિં [સ] ચમકારથી આમળાજેતુ,
 અતુરુદિ નહિ એવું (૨) કપણ, કનૂસ
 ંતોડ વિં કનૂસ
 અમમર સ્ત્રીં, નં [સ] ચમર] ચમરી ગાયના
 કે બીજા વાગની બનેલી ચમરી આમર
 અથ પું [સ] ઢગનો, રાસિ (૨) વધારો
 (૭) 'કોમન ડિનોમિનેટર' [ગ]
 અર વિં [સ] અચળ, અસ્થિર, ફરતુ (૨)
 ફરનારું (સમાસને છેડે) હાલં જલચર,
 ખેચર' (૩) પું ભસમ, ખાતમીદાર
 અર પું [સ] તજી હોમ નિમિત્તે નરેતુ અત્ર
 અર અં [રવં] (કપકુ વગેરે ફાવોનો)
 અર સ્ત્રીં ખાઈ, નીક (૨) ચૂત તમણ
 અરકં નં પખીની ચરકેલી અસર
 અરકં પું [સ] પ્રસિદ્ધ પ્રાચીન વૈદ્યશાસ્ત્રી
 અરકણ (-ણ) વિં ચરક્યા કરતુ (૨)
 બીંનુ માધુ' ચરખી બધ એટ, ડરકણ
 અરકણું વિં ચરકણ (૨) નં ચકણ, ચકુ
 અરકણુ અંકિં થોડું પ્રવાહી જેતુ અંતુ
 (ખાસ કરીને પક્ષી માટે)
 અરકુ (-ખુ) વિં મંદેજ તમતમુ તથા
 કડચુ, બેસ્તાં
 અરખો પું [જ] ખાસ લોહવાનો સચો
 (૨) મિત્ર (૩) ખરાદ, સધાડો (૪) રે ટિયો
 (હિંદીમાં)
 અરચર અં [રવં] બગવાનો અવાજ
 (૨) ઝડપથી જડનીથી (૩) સ્ત્રીં 'ચરચર'
 એવો અવાજ (૪) થીમી બગતરા, ચચરાટ
 (૫) ચિતા, ફિકર [લા] ંવું સ કિં
 જુઓ ચચરણુ - રાટ પું જુઓ ચચરાટ
 - સ્ત્રીં સ્ત્રીં બગતરા, ચિતા
 અચચુ સંકિં [સ] તજી ઉપરથી (અદન
 વગેરેનો) લેપ કરવો, અર્થા કરી
 અચડ અં [રવં] કપકુ વગેરે ફાવતા
 થુનો અવાજ (૨) જોડામાથી નીકળેનો

અવાજ ંકો પું ચરડ થતો અવાજ
 (૨) હિંદુ ચિરાય એવી લાગળી, હમ ચિતા,
 ધાસકો [લા]
 અરણુ પું, નં [નં] પગ (૨) તક, કડી
 (કવિતાની) ંરજ સ્ત્રીં પગની રજ -
 ધૂજ ંનેવા સ્ત્રીં [નં] પગચાળી (૨)
 ભક્તિનો એક પ્રકાર ંપશ્ક પું પગનો
 રપશ્ક - છામૂત નં [સ] ચરજોદક
 (૨) દૂધ, દહી, ઘી, મધ અને પાણી વગેરેનું
 મિશ્રણ જેના વડે દેવમૂર્તિને મ્નાન
 કરાવ્યું હોય તે - છારવિક નં [સ]
 ચરણરૂપી અરવિક - કમળ - છોદક નં
 [સ] દેવ, ચુક વગેરેના ચરણ ધોયલુ પાણી
 અરણુયો પું ચણિયો, ધાધરો
 અરખી સ્ત્રીં [જા] પ્રાગીઓના માસમા -
 રતેયોતેની પાઈ (૨) મદ, અભિમાન [વા]
 અરભણ નં [સ] ચરખણું હોમ માટે ગધેડું
 અત્ર વરકન્ધાએ એન્ખીબને ખવાળવલુ
 તે, લગને બીજે દિવસે કરાવી એ ક્રિયા
 અરમ નં + [જુઓ ચમ] આમકુ
 અરમ વિં [સ] અતિમ, ડેવલનું
 અરર (૦ર) અં [રવં] (કપકુ રંગે
 ફાવોના અવાજ માટે)
 અરણુ અંકિં [સ] ચાણુ ફરતુ (૨)
 ધાસ દાણો વગેરે ફરીને શોધી ખાવો
 (પથુ પ ખીએ) (૩) રાત પેદા કરતુ
 અરમ, - સાચરમી, - ખીલુ જુઓ
 'ચડસમા
 અરદ વિં [જા] ચરિદરો ચરનારું - ધાસ
 ખાનારું (૨) નં ભનવર પથુ
 અરાર્ધ સ્ત્રીં ટોર વગેરે ચારવાનું મંદનતાણુ
 - ઉં વિં ચરતા માટે ચોખ્ખા, ચરા તરીકે
 વાપરવાનું (૨) નં ચરો
 અચચર વિં [સ] ચર અને અચર, ચેતન
 અને જડ, ગ્યાવર અને જગમ (૨) નં
 આખી સુદિ
 અરાણુ નં ચરો, ગોચર (૨) ચચમાજ
 અરામણુ નં, - ચુપી સ્ત્રીં ચરાઈ
 અરાવણુ સંકિં 'ચચુ'નું પ્રેરક

ચરિત નં [સં.] આચરણ; વર્તન (૨)
 જીવનચરિત્ર. - તાર્થ વિં કૃતકૃત્ય; કૃતાર્થ
 (૨) સફળ (૩) પું નિર્વાહ (૪) ભાવાર્થ
 ચરિત્ર નં [સં.] જીવો ચરિત (૨) કષ્ટ;
 પાખંડ; કાનાદાવા [લા.]. ઠંકાર પું
 જીવનચરિત્ર લખનાર. ઠંકાર (-ત્) ન
 નં જીવનચરિત્રનું ગુણગાન. ઠનકૃપણ
 નં જીવનનું વણન; જીવનકથા
 ચરી સ્રીં બેઠક બેઠેલા ટોરને જામું
 રાખવાની લાઠડાની થોડી
 ચરી સ્રીં [સ. ચર્ચા] કરી, પરેજી
 ચરુ પું [સં.] એક પડોળા મોનુ વાસણ;
 દેશ (૨) હોમનો ચર. ઠંકારણુ નં
 જીવો ચરબક્ષ
 ચરેડાટ અં [રવં] જીવો ચરેડાટ
 ચરેટો પું [રવં] ધાસકો (૨) ચીરો
 ચરેરાટ પું [રવં] ચરેડો; ધાસકો (૨)
 ચર એવો અવાજ
 ચરેશો પું ચરેડો
 ચરો (રો) પું ['ચરવું' ઉપરથી] ગીચર
 તરીકે ઇલાયદી રાખેલી પડતર જમીન
 ચરોતર નં મલી અને સાબર એ બે
 નરીઓ વચ્ચેનો શુભરાતનો પ્રદેશ
 ચતુરતર - ૧૦૪ ગામનો પ્રદેશ. - રિયું,
 - કું વિં ચરોતરનું;
 ચર્ચ નં [સં.] ખ્રિસ્તીઓનું પ્રાર્થનાગૃહ
 ચર્ચાં સં કિં [સં. ચર્ચ] ચર્ચા કરવી
 (૨) કૃપણી કરવી (૩) ચરચણું; લેપ કરવો
 ચર્ચા સ્રીં [સં.] વાદવિવાદ (૨) કૃપણી (૩)
 લેપ. ઠંકાર વિં [સં.] ચર્ચા કરતું;
 ચર્ચાથી ભરેલું; ચર્ચા જગતે એવું (જેમ
 કે, નિબંધ, વાત, મુદો ઇં). ઠંકાર નં
 ચર્ચા કે વિવેચનનો છાપામાં આવેલો
 પત્ર-લખાણ. ઠંકારી પું ચર્ચાપત્ર લખનાર.
 ઠંકારિપદ સ્રીં ચર્ચા કરવાની પરિવહ -
 સભા. ઠંકાર વિં ચર્ચા યાય તેવું. ઠંકું
 અંકિં 'ચર્ચા'નું કર્મણિ. ઠંકાર વિં
 [૫ સં. જાણવ] ચર્ચાને જેમાં રથાન હોય
 તેવું; ચર્ચાપત્ર

ચર્ચિત વિં [સં.] ચર્ચાયેલું
 ચર્ષટ પું [સં.] ધપ્પડ; થોડ
 ચર્મ નં [સં.] ચામડું; તથા. ઠંકારુ નં
 ભૌતિક - કુદરતી આંખ (જ્ઞાન-ચક્ષુથી
 ઠંકારું). - મૌલય નં [૫ સં. જાણવ]
 ચામડાનું કારખાનું; 'દેનેરી'
 ચર્ચા સ્રીં [સં.] કામકાજ, વ્યવહાર (૨)
 રીતઠાત; વર્ણણક (૩) ચેવા (૪) અદરનો
 ભાવ સમનય તેવો દેખાવ - ચહેરો
 ચર્ચણુ નં [સં.] ચાવડું - વાગોળનું તે (૨)
 મનન [લા.] [ઉપભોગ]
 ચર્ચણુ સ્રીં [સં.] ચર્ચ (૨) આરવાદ;
 ચર્ચિત વિં [સં.] જેનું ચર્ચ થઈ ગયેલું છે
 એવું. ઠંકારણુ નં એકની એક વાત ફરી
 કહેવી તે; પુનરુક્તિ [ચલાયમાન
 ચલ વિં [સં.] ચાલતું; હાલતું (૨) અરિથર;
 ચલણુ નં [સં. ચલન; પ્રા.] ચાલતું તે;
 અમલ; ચત્તા (૨) ચલણી નાણું; 'કરન્તરી'
 (૩) ધારો; ચિવાજ. - ચર્ચી વિં વ્યવહારમાં
 પ્રચલિત - વપરાતું હોય એવું
 ચલતી સ્રીં સંગીતની એક ઢળ, જેમાં
 ગાનનો પ્રવાહ બદલ ઝડપથી ચલાવવામાં
 આવે છે
 ચલન વિં [સં.] હાલતું; કંપતું (૨) નં
 ચાલવાની ક્રિયા. ઠંકારન નં હાલતું
 ચાલતું તે; હરફર; ગતિ
 ચલમ સ્રીં [ફા.] તમાકુ વગેરે પીવા
 માટેનું માટીનું એક પાત્ર
 ચલવણું સંકિં જીવો ચલાવણું
 ચલવિચલ વિં અરિથર; ડગમગતું
 ચલાઉ વિં ચાલી રાકે - નલો એવું
 ચલાચલ વિં [સં.] રથાવર અને જંગમ
 ચલાણી સ્રીં નાનું ચલાણું. - ચું નં
 પડધીવાળી નાની પ્યાલી [બદલાઈ
 ચલાયમાન વિં [સં.] હાલતું (૨) ફરતું
 ચલાવણું સંકિં 'ચાલવું'નું પ્રેરક
 ચલાવું અંકિં ચાલવાની ક્રિયા થવી;
 'ચાલવું'નું ભાવે [અરિથર
 ચલિત વિં [સં.] ચળેલું; રથાનજી (૨)

ચલિયું નં ચક્રું; એક નાનું પંખી
 ચલુકું નં કચોલું; ખાલી (૨) માટીની
 લોટી; લોટું [(આજ્ઞાપ્રપ)
 ચલો અંકિં [દિ.] ચાલો; તૈયાર થાઓ
 ચલકું નં ચક્રાની નીતનું નાનું પંખી, ચક્રું
 ચલકું નં [સ. ચુલક] ચાંગળું; અંજલિ
 ચવ પું; સીં મોતીનું એક તોલ; ટકા
 (૨લી=૧કાા ટકા) (૨) હોરા; રામ; સકાર
 (૩) આવડત; ગમ (૪) ઢંગ; ઠેકાણું (૫)
 રવાદ; લહેજત
 ચવચવ વિં પરચૂરણ; કુટકળ (૨) સીં
 જુદે જુદે ઠેકાણેથી ચૂટી કાઢેલી-કુટકળ
 બાબતો
 ચવડ વિં મુશ્કેલીથી તૂટે કાઢે ચવાચ એવું
 ચવડાવવું સંકિં 'ચાવડું'નું પ્રેરક
 ચવડું વિં ચવડ(૨)નં હળોનો અણીદાર
 દાનો, જે ભોંધમાં પેસે છે
 ચવરાવડું સંકિં 'ચાવડું'નું પ્રેરક
 ચવર્ગ પું ચ, છ, જ, ઝ, ન એ પાંચ
 તાલુકાની બ્યંજનોનો વર્ગ
 ચવડું સંકિં [પ્રા. ચવ = કહેડું] કહેડું;
 વર્ણવડું [પ.]
 ચવળીડું અંકિં સજવળડું; ચળ આવવી
 ચવળાટ પું ચળ (૨) તનમનાટ
 ચવાણું નં [સં. ચર્વણ] કાચું કાડું કે રોકડું
 ખાવાનું (ધાણી, ચણા, મમરાશેવ વગેરે)
 ચવાડું અંકિં 'ચાવડું'નું કમ્પ્લિ (૨)
 વગોવાડું; લોકમાં ગવાડું [લા.]
 ચશમ સીં [કા.] આખ. ંપોરી સીં
 દીકું અટીકું કરવું તે; આંખ આડા કાન
 કરવાતે. -શું નં અંખે બરાબર દેખાય
 તે માટે પડેરવાનો કાચ(પ્રાયઃખંબંમાં)
 -શમેધખ વિં ચશમાં વગર ન જ દેખાય
 એવી અંખિવાણું
 ચસક સીં (નસ કે સાંધાના સ્નાયુના
 એકાએક) ચસકવાથી થતું દુઃખ
 ચસકડું અંકિં પકડમાંથી અચવાએ કાઢી
 સ્થાનમાંથી ખસડું; છટકડું (૨) ગોડા થડું;
 મગજ ઠેકાણે ન રહેડું

ચસકો પું ચસક; સજક(૨) તલખ; ભાવ;
 ચડસ (૩) લત; ખો (૪) નખરાંબાજ
 ચસચસ અં ચસે નહિ તેમ. ંપું
 અંકિં તંગ હોડું; જકડાડું (૨) સંકિં
 ચસચસાવડું; બરાબર ખેંચીને પીડું.
 -સાટ અં ચસી ન નાચ તેમ-તંગ
 (૨) સપાટાબંધ (પીડું) (૩) પું તંગ હોડું
 તે. -સાવડું સંકિં તંગ કરડું (૨)
 જપાટામાં કે બરાબર પીડું
 ચસમ પું રેગમના દોરાની ગૂંછળી
 ચસમપોરી સીં જુઓ ચરમપોરી
 ચસમું નં જુઓ ચરમું [ખસડું
 ચસડું અંકિં [સરં ચમકડું] ચળડું;
 ચસાચસી સીં ચટસાચડસી; રપર્ધા
 ચાડુ વિં [સ. ચુલ, પ્રા. ચડ] + ચાર
 ંકિંશ અં + ચારે દિશાએ, બધી બાજુ
 ચહેબચો પું [કા. ચહચહ] લીધ અને
 વનસ્પતિથી બરપૂર હોજ
 ચહેરાદાર વિં ધાટીકું; મુંદર
 ચહેરો પું [કા. ચહરહ] મોનો ધાટ; ચિકલ;
 સૂરત (૨) કપાળ પરની એક હાલમત
 ચળ વિં ચલ; અરિયર
 ચળ (ળ,) સીં ખૂચલી; ખંજવાળ (૨)
 અજ પો; ચટપટી [લા.]
 ચળક સીં ચળકાટ(૨) ચળકતી ટીકી. ંપું
 અંકિં તેજ મારડું; ઝમકડું. -કાટ પું
 ચકચકાટ; પ્રકારા. -કારો પું પ્રકારનો
 ચમકારો; જબકારો. -કી સીં ચળકાટ
 (૨) ચળકારા મારતી વસ્તુનું હાંટલું
 (ઉદા. કપડા ઉપર ચળકી છંટાવી છે)
 ચળવળ સીં [સ. ચલ + વળ] ચટપટી;
 અજ પો; વલોપાત (૨) હિલચાલ; પ્રવૃત્તિ;
 આંદોલન. ંપું અંકિં જરા હાડડું;
 ચળવળડું (૨) 'કંઈક' જલ્પતેલ, ચળીતપ.
 થડું (૩) મનમાં ખૂચડું. -ળાટ પું
 ચળવળડું તે (૨) તલસાટ; વલવલાટ
 (૩) ખંજવાળ. -ળિયું વિં ચળવળ
 જગાડવાના સ્વભાવડું; ધમાલિયું
 ચળવિચળ વિં જુઓ ચલવિચલ

ચળતું અઠકિં [સ. ચળ] ડગલું; ખસતું
(૨) પતિત યતું; ધવનું [લા.]

ચળાઈ સીં [‘ચળતું’ પરથી] ચળામળી
ચળાચળ વિં જુઓ ચલાચલ

ચળામણ નં ચળામણી (૨) ચળતાં
નીકળેતું બસુ - કચરો. -ણી સીં
ચળવાનું મહેનતાણું

ચળાયમાન વિં જુઓ ચલાયમાન
ચળાવતું સં કિં ‘ચળતું’, ‘ચળાતું’ પ્રેરક
ચળાવું અઠકિં ‘ચળાતું’ કર્મણિ (૨)
‘ચળતું’ બાવે

ચળું નં [સ. ચુકર] હાથમાં પાળી લેતા
હથેળીને પાત્રાકાર કરવામા આવે છે
તે (જમી ભરી હાથ મો ધોતી વખતે)
ચંગ વિં [સ] સ્વચ્છ (૨) મનેદાર (૩)
તદુગ્ગ (૪) પુઠ્ઠળ

ચંગ પું [કા] મોથી પકડીને વગાડવાનું
એક વાનું; મોરચંગ (૨) વગાડવાની
-પિતળની તકતી, તાળ (૩) પતંગનું પૂછડું
(૪) ગજકાની એક રમત (૫) નં ધંટું
ચંગી(ભંગી) વિં [ચંગ+બંગ(ભાંગ)]
ભાંગમાંભમાં મગ્ત રહેતાર; વ્યસની (૨)
વ્યભિચારી

ચંગું વિં નીકોળી, તદુરસ્ત
ચંચ સીં જુઓ ચચૂ
ચંચરી પું [સ.] બમરો (૨) સીં બમરી
ચંચલ વિં [સ.] ડગમગતુ (૨) અધીરું
(૩) ક્ષણિક, ક્ષાની (૪) ચકોર; ચાલાક.
તા સી. -લા સીં [સ.] ચચળ સી
(૨) લક્ષ્મી (૩) વીજળી

ચંચલાળાણું સંકિં [ચંચ (સં. ચન્) +
લપરથી] ચાંચમા આવે તેટલું થોડું થોડું
મેંમાં લઈને મમળાવતું (૨) ઝટ પાર ન
આણવો [લા.] (૩) પપાળ્યા કરતું
ચંચળ, તા, -ળા જુઓ ‘ચચલ’ ઇં
ચંચુ(-ચ) સીં [સ.] ચાંચ. ંપાત,
અંપ્રવેશ પું ચાંચ બોળવી તે (૨) પ્રવેશ
માત્ર; અલ્પ પરિચય [લા.]
ચંડ વિં [સ] ગરમ (૨) કોથી (૩)

બયંકર. -દી સીં [સ.] ડંચ મ્વભાવની
સી (૨) દુર્ગાદેવી

ચંડાલ (સ.) (-ળા) વિં નિદંચ; ધાતકી
(૨) પાથી; નીચ (૩) પું એક ભતનો
ચાત્યજ (૪) મારો; જલ્લાહ (૫) નીચ-
ધાતકી ંમ કરનાર પુરુષ [લા.]. -ળાચક
નં અનયની કે અનિયની પર પરા-
ચક, ‘વીશિયચ સકલ’. -ળાચોકી
સીં કાળા સામ કરનારાઓની ટોળી.
-ળાણુ(-ણી) સીં ચંડાળ સી (૨)
ચંડાળની રા

ચંડિ, ંકા, -ડી સીં [સ.] જુઓ ચંડા
ચંડીપાઠ પું [સ.] દુર્ગાદેવીનું મોત્ર-સમસ્તી
ચંડૂલ પું અશીણનું સરવ (ચક્રમમાં
પિવાય છે)

ચંડોલ(-ળા) પું એક પક્ષી
ચંત સીં + જુઓ ચિંતા (૨) નં + ચિત
ચંદવતું સં કિં [મ. ચિત્] ચિંતાવતું;
વિચારણુ [પ.]

ચંદ વિં [કા.] કેટલુંક; થોડું, ન્દ
ચંદ પું [સ.] ચંદ્ર (૨) ચારલા તરીકે
કપાળે ચોડવાની ટીકી

ચંદન નં [સ.] સુખડનું ઝાડ-લાકડું
(૨) સુખડનો લેપ (૩) ટીપુ, તિલક.
ંગિરિ સીં [સ] જ્યાં સુખડનાં ઝાડ
થાય છે એવો એક પર્વત; મલયાચલ.
ંધો પું જુઓ ડાહ્યો. ંહાર પું
સીંચોના કોટનું એક ધરણું

ચંદની સીં [દ. ચંદિળ = ચંદિકા; સરં
દે. ચંદર્ગા = ચંદની પત્ની.] ચાંદની (૨)
ચંદરવો; છત (૩) એક વનરપતિ-
બારમારી

ચંદરવો પું [મા. ચંદામ્વ, ચંદાયયો] છતનું
રંગપ્રેરંગી કપડું (૨) છત; ચંદની
ચંદા સીં ચંદ (૨) ચંદની; ચાંદરાણું
ચંદાણું અઠકિં ચાંદું પડતું; કાઢવાણ લાગતું
ચંદી સીં ધોલા કે બળદને અપાતો સુખ
દાણો (૨) [લા.] (લરકરના વાહનને ચંદી
રૂપે) ખંડણી (૩) લાંચરુશવત

ચંદો પુઁ [હ ચદ્ર] ચાદો (૨) ધાતુના
પતરા ઉપર લખેલું બહિષ્કરણામુ (૩)
ચહેરો, મુખવટો (૪) ચદ્રમા જેવો ગોળ
આકાર (ટાપીનો ચદો) (૫) ચાંચો
(૬) મહોર, છાપ

ચદ્ર પુઁ [સ] ચાદો (૨) ઉપચદ્ર (જેમ
કે, શનિને અમુક ચદ્ર છે) (૩) છદ્ધ
ટપક (૪) ચાટનો (૫) એકની સજા
૦૬ પુઁ[સ] ચાંચો (૨) મોરના પીછાની
દીનીડી (૩) મહોરજાપત્રાણો સિમ્પે બિલ્કો
(૪) ચદ્રમા જેવો આકાર ૦૬લા સ્ત્રી
[સ] (-ળા) ચદ્રની યજ્ઞા બિબ્બો
સોળમો ભાગ (૨) એક જાતની સાગ
(૩) ચદ્રનું કિરણ (૪) અણે કાનુ એક
ધરણી, ચાક ૦૬લા પુઁ [સ] એક
જાતનો મણિ જેના ઉપર ચદ્રના કિરણ
પડતા તેમાંથી પાણી ઝમે છે ૦૬લા
નં [સ] ચદ્રનું ગ્રહણ ૦૬ડ
(-ડામણી) પુઁ [સ] શિવ ંખિદુ
નં [સ] અનુતાસિઃ અવાજની ()
આવી નિગાની ૦મણિ પુઁ [સ]
જુઓ ચદ્રકાલ ૦મડલ [સ] (-ળા)
નં ચદ્ર અને તેની આસપાસનું
કૂંચાળું ૦મા પુઁ [સ] ચદ્ર ચાદો
૦મુખી વિં સ્ત્રી [સ] ચદ્રના જેવા
મુખવાળો મહિષ પુઁ [સ] મહાદેવ
૦રે(-ચે)ખા સ્ત્રી [સ] ચદ્રની યજ્ઞા
૦રોખર પુઁ [સ] મહાદેવ ૦હોમ પુઁ
[સ] અધ્યક્ષી તત્ત્વાર (૨) રાવણની
તત્ત્વારનું નામ (૩) એક પૌરાણિક રાજ

ચંદ્રિકા સ્ત્રી [સ] ચાની

ચંદ્રી સ્ત્રી ચદ્ર [ષ]

ચંદ્રોદય પુઁ [સ] ચદ્રનો ઉદય

ચપક પુઁ [સ] ચપો

ચપન પુઁ, સ્ત્રી, નં ઉપર જોલ વગરનું

એક જાતનું પગરજી

ચપાવણું સંકિં ચાપનું ટ્રેરક

ચપાણું અંકિં ચાપનું કંમણિ રૂપ(૨)

ગદ્દીમા પગ પડવો

ચંપી સ્ત્રી [દિ ચપામ-આકમણ દબાવ]
મસળણ-દબાવણું તે

ચપૂ સ્ત્રી, નં [સ] ગદ્ય અને પદ્ય
બંનેવાળી સાહિત્યકૃતિ

ચપેલી સ્ત્રી ચમેલી, એમ કૂલવેન

ચપો પુઁ [સ ચપક] એક કૂલકાંડ

ચણુ પુઁ જોખવા માંડતું એક વાસણ (૨)
કૂતો મોટવો

ચખૂડિયો પુઁ [સ] ચા માંડો લોટો

ચખૂડી સ્ત્રી નાનો ચણુ

ચમેલી સ્ત્રી જુઓ ચપેલી

ચા (ચા) પુઁ સ્ત્રી [ગાની-વા સા]

એક ડાંગર(૨)તેના પાનનું પીછું

ચાગિર નં વાનગી માટે અનાજ ચોરવાનું
એક જોતર

ચાગિર પુઁ [ગુર્કો ગવળ] ૧૨૨૨મા ડબ

નિશાન રોડેની ટ મનો જનાદાર (૨)

ચાગળ ત્રિપાઈ

ચાચોળા નં જુઓ ચાગિર

ચાક વિં [ગુર્કો] તદુરસ્ત બરોબર તૈયાર

(જેમ કે તખિયત એની ચાક છે)

ચાક પુઁ [સ ચક્ર પ્રા ચક્રો (૨) કુભારનું

ચક ચાકડો(૩)ચકની ગોળ ગતિ ચક્ર

ચકર ફરતું તે, ચક્રી (૪) અભોડામાં

ધાતુ એક ગોળાકાર મિલ્લા જેડુ ધરેલું

ચાક પુઁ [૩ ચાક] એક જાતની ધોળી

પોથી માટી ખડી [આધળો સાપ

ચાકટ સ્ત્રી [૨ મકુલ્હા] જે મોખનો

ચાકડો પુઁ [સ ચક્ર] કુભારનો ચાક

ચાકણુ (ણ) સ્ત્રી જુઓ ચાકટ

ચાકર પુઁ [ફા] દાસ નોકર ૦ડી સ્ત્રી

ચાકરનું કામ કરનાર સ્ત્રી -ગિયાત

વિં ચાકરી કરનાર(૨)ચાકરિયુ(૩)પુ

નોકર ચાકર -રિયુ વિં ચાકરી પેટે

મળેતું -રી સીંચાકરનું કામ (૨)સેના

સારવાર(૩)ચાકરનું મહેનતજી(૪)મેનરી

ચાકનો પુઁ કાચળી ઉપર પાડેલી રેગમ

૨ કસળની ભાત

ચાકળ(૦ણ) (ણ) સ્ત્રી જુઓ ચાકટ

આક્રોશ પુનંદિ ચક્ષુ આખજિયો, આક્રોશી
(૨) મસની મોટી ગરમી (૩) ગોળ કે
ચોરસ નાની ગાદી (ખાસ કરીને
ચામડાની)

આક્રી સ્રીં [સ ચક્ર ઉપરથી] ખીલા, રક્ત
વગેરે સાથે વપરાતી પેચવાળી કે પેચ
વિનાની ચક્તી (૨) ગોળ ગાઠડી (૩)
ગોઠવીને કરેલો ઢગલો

આકુ પુનં, નનં ચાકુ, ચપ્પુ

આકુ' નનં [સ. ચક્ર ઉપરથી] ચક્તુ (૨)
અચિયુ (૩) ખંદરનું વાદિયુ

આકુ પુનં, નનં [વા] ચાકુ, ચપ્પુ

આખડી સ્રીં પાવડી

આખડું સંકિં [સ. ચપ, પ્રા. ચક્ષુ] જમથી
સ્વાદ ભેવો (૨) જરા થોડું ક ખાટું [લા.]

આગલું (-ળું) વિનં મૂખ' છતા ચતુર
હોવાનો ટોંગ કરતુ (૨) ખ્યાર કે લાઃ ચાલતું

આચર પુનં [સ ચતુર, પ્રા ચક્ષર] મહપની
બહારનો ખુલ્લો એક (૨) ચાર રસ્તાનું
ચક્તુ (૩) સ્રીં ચક્ષાની દેવી. -રિયાં
નનંખં વનં ચક્ષાની દેવીના ગણ

આચા [માનાય], આચો પુનંભુઓ કાકો

આદ વિનં ભોડું; શરમિડ

આદ (દ.) સ્રીં કૃતરા વગેરેને ખાવાનું
નાખવાનું કામ (૨) ખાવાનો ચસકો, લાલસા

આદ સ્રીં [સ ચક્ર ઉપરથી] લયકાક; વમાચો
(૨) મહેલુ, ટોણો

આટકો પુનં મનમાં લાગતો ચટકો

આટલું નનં ચાલતું તે (૨) ચાટવાની ઔષધિ.

-ણિયું વિનં ચાટવા - ખાવાની લોઢુપતા-
વાળું. -ણું નનં ચાટવાની ઔષધિ

આટલું નનં દર્પણ. -લો પુનં રૂપિયો
(તિરસ્કારમાં)

આટલું સં કિં [દિ. ચક્ર] જમ વની અડીને
વસ્તુને રપરાંવી, જમ તે પર ફેરવવી કે
તે વટે ચાખવું, ચૂસવું કે ખાવું

આટલો પુનં [દિ. ચક્ર (૦૪)] લાકડાનો
કડો (૨) હથેતુ

આટુ વિનં [સ] પ્રિય; મીઠું (વચન) (૨)

સ્રીં પ્રિય લાગે તેનું વાક્ય - વાત - દૃષ્ટિ
સ્રીં [સ] પ્રિય લાગે તેનું કથન

આટ્ટી સ્રીં નાનો ચાટવો (૨) કંઠામાં
નગ ખેસાડવાનું ધર

આટ્ટું વિનં [ચાટુ] દોડાણું; ચખાવવું

આટ્ટું વિનં ચાટણિયુ (૨) લાચિયુ

આટો પુનં [ચાટુ ઉપરથી] ચાટલું; ચાટલું

આટું નનં ચામડું, ડાઘ, ચકામું

આટિયલું વિનં સ્રીં ચાટી ખાનારી (સ્રીં)

આટિયું વિનં ચાટી ખાનારુ. -ચો પુનં

સુકવક્ત્રી માણસ (૨) પખી, વાદરા

વગેરેને બિવરાવવા માટે કરેલો માણસ

જોવો આકાં (૩) ગામ - રોરીનો નકારો

માણસ (૪) વિનં પુનં ચાટી ખાનારો

(માણસ)

ચાટી સ્રીં [નુઓ ચાટું] જેમાં ગોળો

મુકાય તેવો ગોઠણનો ભાગ

ચાટી સ્રીં એકની વાત બીજને કહી દેવીતે.

ચુગલી સ્રીં ચાટી, ચુગલી

ચાટું નનં [દિ. ચક્ર] ગોઠણની ચાટી (૨)

ખાડાવાળું દીવો મૂકવાનું ચોક્કું (૩)

મોં, ડાઘ (તુચ્છકારમાં) (૪) ખામલું

ચાલુક્ય પુનં [સ.] અર્થશાસ્ત્રનો પ્રાચીન

પ્રસિદ્ધ લેખક - કોટિલ્ય

ચાણાદો વિનં ચતુર; ચાલાક

ચાતક પુનં નનં [સ.] એક પખી (તેને

વિષે એમ કહેવાય છે કે તે આકાશમાંથી

પડતા વરસાદના ટીપા જ પીને રહે છે)

ચાતરલું સંકિં સુપચાપ સરકાવી લેવું

ચાતુર વિનં [સ.] ચતુર. -રી સ્રીં [સ]

ચતુરાઈ

ચાતુર્માસ પુનં ખનં વનં ભુઓ ચતુર્માસ

ચાતુર્થ નનં [સ] ચાતુરી, ચતુરાઈ

ચાતુર્વર્ણ્ય નનં [સ.] ચારવર્ણ - બ્રાહ્મણ,

ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, અને શૂદ્ર (૨) ચારે વર્ણના

ધર્મ કે તે પ્રમાણેની સમાજવ્યવસ્થા

ચાતુર્વેદ વિનં [સ] ચાર વેદો કે જ્ઞાન-

શાખાઓવાળું, -ને લગતું

ચાદર સ્રીં [વા] ઓછાડ (જેમ કે,

ઓઢવાની, પધારીની, મડદા કે ઢ્ઢનની)
[ઁઓઢવી=દેવાળુ કાટલુ ઁઓઢાઢવી
=વારસદાર ચેનો નીમવો] ંપાટ પુઁ
ચાદરો કરવા લાયક કપડાનો તારો -ઁ
નઁ ચાદરથી મોટું અને રંગેનુ પાથરણુ
કે ઁઓઢાઢ

આદાની (ચા) સ્ત્રીઁ ચાની ક્રીડલી
આનક સ્ત્રીઁ મળજી (૨) ચેતવણી (૩)
નજીતિ ચાનાકી

આનકી સ્ત્રીઁ નાનો રાખલો કે લાખરી
આનકુ નઁનુઓ આનકી (૨) નાનુ ડોકકુ
આપ નઁ [સ] ધનુચ્ચ (૨) 'આક' ઁઁ
એ સઁ'લ', વટુ'લ-ખટ [ગ] ંદીવો
પુઁ કાળ'નની બે પદો વચ્ચે થતો
વીજળીનો દીવો, 'આઠ' રેપ' [પ વિ]
આપચીપ સ્ત્રીઁ ટાપીપ (૨) ચીકણાઈ,
દોડડહાપણુ

આપટ સ્ત્રીઁ [સ ચદ્ર] લપડામ તમાચો
આપટ અઁ, [ચપટ' ઉપરથી] પલાડી
વાળીને (બેસણ)

આપટો પુઁ ચપટ-સમજડ રાખે ઁચેવો
બધ - પટો (૨) ગોળ નહિ પણ ચપટા
પતા પર વીટેલો દોર (પતંગનો)

આપણિયુ નઁ રામપાતર
આપણુ સ્ત્રીઁ [ફા] ખુશામત (૨) ચીપી
ચીપીને બોલવુ તે ચબાવનાપણુ

આપટય નઁ [સ] ચપળતા (૨) સાઈસ,
અવિચારી કામ

આપલુ નઁચાપુ, હાથ કે પગની આગળીઓ
વાળો ભાગ (૨) કાનની બૂટ (૩) કાનનુ
એક ધરેણુ

આપાચીપ સ્ત્રીઁ નુઓ ચાપચીપ
આપાણી (ચા) નઁઅઁવઁ ચા કે ચા
આથેનો નારતો (૨) સ્વાગત કે વિદાયની
મિજાસ

આપુ નઁ ચપ્પુ ચાકુ
આપુ (-પ્પુ) નઁ પગનુ ચાપલુ
આખખો પુઁ [ફા ચાલુક ઉપરથી] કોરડો
(૨) અસમદાર-માર્મિક વચન [લા]

આપુક પુઁ [ફા] પાતળી દોરીનો કોરડો
આમ નઁ [સ ચન] આમની, આમડુ

આમકુ નઁ ચાકુ, સોળ

આમડ વિઁ આમગ જેવુ ચીકણુ

આમડિયણુ સ્ત્રીઁ આમડિયાની સ્ત્રી

આમડિયો પુઁ આમડાઉતારવા-ઁળવવાનુ

કામ કરનારો કે તેની નાતનો, ચમાર

આમડી સ્ત્રીઁ [નુઓ આમ] ત્વચા (શરીર

પરની) ઁચોર પુઁ, ંરખુ વિઁમામમા

પોતાની નત સમાજયા કરે તેણ કામ

ન કરનારુ

આમકુ નઁ દોરની ઉતારેલી ખાલ (કેળવેલી

કે ન ઁળવેલી (૨) ચામડી (તુચ્છમારમો)

આમર પુઁ, નઁ [સ] ચમર ચમરી (૨)

એક છદ [નાનુ પ્રાણી

આમાચીડિયુ નઁ વાગોળની નતનુ એક

આમાચેણુ સ્ત્રીઁ છજુદર (૨) આમાચીડિયું

આમોદિયુ વિઁ નખરાખોર (૨) અડપતુ,

ચાદરુ (૩) નઁ નખરુ (૪) અડપતુ

આમોદી સ્ત્રીઁ નખરાખોરી (૨) ચાદવો

રવમાવ

ચાર પુઁ [સ] નસસ (૨) ખેપિથો

ચાર (૨) સ્ત્રીઁ [પ્રા ચારિ] લીલુ ધાસ, ચારો

ચાર વિઁ [સ ચત્વારિ, સરઁ પા ચહાર] ૪'

(૨) થોડુધણુ કાર્થક ગણનામા લેવા

જેટલુ (જેમ કે તે ચા પેસા કમાયો છે,

આટલાથી ચાર માણસમા આખર રહી)

(૩) થોડુ અટપ (જેમ કે ચાર દિવસનુ

ચાદરણુ) [ઁઆખ થવી, કરવી =

ચરમા આવવા (૨) ચરસે ચલુ (૩)

સામસામી આખો મળવી ચારે હાથ

હોવા = કપાદહિ હોવી]

ચારખૂણિયુ વિઁ ચાર ખૂણાવાળુ

ચારખૂટ વિઁ (૨) અઁ ચોખૂટ

ચારણુ વિઁ [સ] રા તના ગુણકીર્તન અને

વખાણુ કરવાનો ધધો કરનારી એક

નતિનુ (૨) પુઁ એ નતિનો માણસ

ઁકાઁચ નઁ બેનડ -ચી વિઁચારણુ,

-ને લખતુ (૨) સ્ત્રીઁ ભાખારણી કવિતાની

ભાષા (૩) ચારણ સ્ત્રી

ચાર ધામ નંબર ૧૦ દિંદુઓનાં ચાર
મુખ્ય લીધો—જગન્નાથપુરી, ચેતુષ્ઠ
રામેશ્વર, દારકા, બદરી કેદાર
ચાર પદાર્થ પું ૭૦ વ૦ છવનના ચાર
મુખ્ય પુરુષાર્થ—ધર્મ, અર્થ, કામ, મોક્ષ
ચારપાઈ સોં [દિ.] ખાટલો [ચલાવતું
ચારતું સંકિં (દોર) ચરાવતું (ર) સોગદું
ચારનો પીસ વિં સોં પીનલકોટની
૪૨૦મી કલમ—છેતરપિ ડી, દગાખાજ,
૬૦ માટે (૨) વિં તેવા ગૂતા કરનારું
ચારિત્ર(—ચ) નં [મ.] આગેશન(૨) પીસ;
સદાચાર. ૦૫૫ નં ચારિત્રનુ બળ
ચારિયું વિં નેમા માત્ર ચાર થની દોય
તેતું (ચેતર) (૨) કુજ ચાર—ધાસ પામનારાં
દોરનું (ચી) (૩) નં ચાર વાઢી લાવનાર
માલસ (૪) ચાર બાધવાનુ વર
ચારુ વિં [સં.] મુંદર; મનેહર
ચારો પું [ચરતું] 'ચારતું' ઉપગ્રી પશુ
પખીનો ખોરાક; બક્ષ [ચલાવ[લા.]
ચારો પું [વા.] ઇલાજ; ઉપાય (૨) સતા;
ચારોળી સોં એક સુધે મેવો
ચાર્પાક પું [સં.] નારિતક મનનો પ્રવર્તક
(૨) દુર્યોધનનો એક મિત્ર; એક રાક્ષસ
ચાલ સોં જુઓ ચાવી
ચાલ પું ['ચાલતું' પરથી] રિવાજ (૨)
સોં ચાલવાની પદ્ધતિ હીડછા; ચાલવાની
ગતિ (૪) (૨મતમાં) કૂટી વગેરે ચલાવવી
તે કે તેનો દાવ (૫) ચાલચલગત, વર્તણુક
ચાલક વિં [સં.] ચલાવનારું; પ્રવર્તક
ચાલચલગત સોં, ચાલચલછુ નં
વર્તણુક (૨) ચારિત્ર; શીલ
ચાલછુગાડી સોં ડાકરાંને ચાલતાં
શીખવવાની ગાડી
ચાલતી સોં ચાલતા થતું તે
ચાલન નં [સં.] ચલાવવાની ક્રિયા; એક
વસ્તુને એક જગાએથી બીજી જગાએ
લઈ જવી—મૂકવી તે (૨) ઇલાવતું તે
ચાલખાજ સોં કૂટી ૬૦ ચલાવવાની રીત
કે દોરિયારી (૨) પ્રપંચ; ચાલાખી [લા.]

ચાલતું અં કિં [સં. ચર] લીડતું (૨)
કોઈ ચંત્ર ગતિવાળું કે ક્રિયાવાન થતું
(કારખાનું, ચ ચો) (૩) નિર્વાદ યોગ; નબતું
(આમ આપણું કયાં મુખી ચાલશે?)
(૪) ટકતું; પદોચતું (આટલા ધકે ૬૫૫
દિવસ ચાલશે) (૫) કલાનો અમલ યોગ;
સત્તા દોળી (ચેનું કંઈ ચાલતું નથી) (૬)
વર્તણું; અનુચરતું (મારા કલા પ્રમાણે
ચાલશે, તે સુખી થશે) (૭) બસ—પરતું
થવું (આમાં ચાલતું દૂધ ચાલશે) (૮) કોઈ
પણ પ્રવૃત્તિનું અનિમાન થતું કે દોતું [લા.]
(અર્ધ મસલત ચાલે છે) (૯) વ્યવહારમાં—
અત્યારે ઉપયોગમાં દોતું (અર્ધ આ પુરતક
નથી ચાલતું; અર્ધ બાખારી રૂપિયો
ચાલે છે)

ચાલાક વિં [વા.] ચતુર; દોંરિયાર (૨)
પૂત. —છી સોં ચાલાકપણું
ચાલી સોં પાવડીપને બાધેલી અનેક
ઝોરડીઓવાળી ધમારત.

ચાલુ વિં ચાલુ; ભરી (૨) ડાલનું; વર્તમાન
ચાવડી સોં [ચાર+વાડ] પોલીસથાણું, નેટ
ચાવડું નં અનાજ વાવવા—ઝોરવાનું
સાધન; ચાલર —[ચવાણું]

ચાવણું નં ['ચાવતું'] કાચું કાંટું ખાવાનું
ચાવલ પું ૭૦૦૦ [ર. ચાટ] ચોખા
ચાવલાં નં ૭૦૦૦ નખરાં; દાવભાવ (૨)
મલાવડાં [માટે દાંત વની કચરતું
ચાવતું સંકિં [મ. ચર્ચ] (અન્નને) ખાવા
ચાવણું વિં દોડદહાપણ કરનારું (૨)
ચાંપણું; ચિખાવણું

ચાવી સોં [પો.] કૂચી (૨) ઉપાય [લા]
ચાપ(—ચ) પું [સં.] એક પક્ષી
ચાસ પું [ર. ચામ] ખેડવાથી પડતો લાંબો
આંકો. ૦૫૫ સોં. ચાસવાની ક્રિયા
ચાસણી સોં [વા. ચાશની=ચારખત]
ઉકાળીને કરાતું ખાંડનું પ્રવાહી (૨) કરોડી
ચાસન વિં (૨) અં જુઓ ચાહન
ચાસતું અંકિં ચાસ પાટવા
ચાસિયા વિં ૭૦ વ૦ ['ચાસ' ઉપરથી]

પાણી પાયા વિના ભગેલા (ધર). -યું
વિં ચાસના જેવા સળ પડ્યા હોય
એવું; 'ફરોડ' [વ. વિ.]
ચાહ પું ['ચાહવું' પરથી] પસંદગી; ઇચ્છા
(૨) આર, હેત. ૦૬ વિં ચાહનાર; હેતાળ
ચાહન વિં (૨) અં ૦ નહેર-કવાડું
ચાહના સ્ત્રીં ૦ નુઓ ચાહ [કરવે
ચાહવું સંકિં [પ્રા. ચાહ] ઇચ્છવું (૨) પ્રેમ
ચાહે [ચાહવું પરથી] ઇચ્છામુજબ, મરજમાં
આવે તેમ. ('ચાહે તે કર' ઇં પ્રયોગમાં)
ચાળ સ્ત્રીં ['ચાળવવું' ઉપરથી] અગરખાનો
છાતી નીચેનો ઘેર (૨) ચાળવવું તે
ચાળણુ નં ચળામણ
ચાળણી સ્ત્રીં [સ. ચાળી] ચાળવાનું
બારીક છિદ્રવાળું સાધન. -છો પું
મોટાં છિદ્રવાળી કે મોટી ચાળણી
ચાળવણી સ્ત્રીં ચાળવવું તે
ચાળવવું સંકિં ['ચાળવું'નું ઘેરકું] અવાર-
નવાર ઉપલાવવું-ફેરવવું કરવું (૨)
સંચારવું (છાપડું) (૩) એક ઉપર બીજું
દોડવાનું આવે એમ ગોઠવવું કે સીવવું
(૪) જુદી જુદી રીતે ઉપયોગ કરવે
(૫) ચારવું (બાજમાં); ફટી ચલાવવી
ચાળવું સંકિં [સ. ચાળ] ચાળણી વડે
ચોખ્ખું કરવું (૨) સંચારવું (છાપડું)
(૩) સાડું માહું વીણી અલગ કરવું
ચાળા પું ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ મરકરી ખાતર કોઈનું
અનુકરણ - નકલ કરવી તે (૨) હાવભાવ;
નખરાં, અંગચેષ્ટા (૩) અડપલા; તોફાન.
૦ ચરકા પું ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ નખરા; હાવભાવ
(૨) આનાકાની
ચાળીસ વિં [ચિત્વારિસ] '૪૦'
ચાળીસાં નં ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ચાળીસ વર્ષે આવતાં
ચરમાં કે તેવી આંખની રિયતિ
ચાળો પું ચાળાનું એવં (૨) લક્ષણ;
નિશાની; એધાણ
ચાઈ (૦) વિં ચરમિંદુ (૨) સ્ત્રીં નાનો ચાંદ્યો
ચાઈ કરવું, કરી જવું = પચાવી પાડવું;
અથાચ રીતે લઈ લેવું - ખાઈ જવું

ચાંગળું (૦) નં ચાર આંગળાંની અંજલિ
ચાંચ (૦) સ્ત્રીં [સ. ચંચુ] પક્ષીઓનું
અણિયાળું મોં (૨) તેના આકારની વસ્તુ
(પાપડીની ચાંચ)
ચાંચડ (૦) પું એક જંતુ
ચાંચદય નં [સં.] ચચળતા
ચાંચવું (૦) નં ચાંચવાળું, અનાજમાં
પડતું એક જીવડું (૨) વિં બહુ બોલ
બોલ કરનારું
ચાંચવો (૦) પું ['ચાંચ' ઉપરથી] જમીન
ખોદવાનું હથિયાર; તીકમ
ચાંચાટવું (૦) અંકિં ચાંચો મારવી
ચાંચિયો (૦) પું [ચાચ = અરળી સમુદ્રનો
એક બેટ] ફરિયાદી છુટારો [ચંચાળ
ચાંચાલ [સ.], (-ળ) વિં (૨) પું ૦ નુઓ
ચાંદ (૦) પું [સ. ચંદ્ર] ચાંદો (૨) ચંદ્રક;
ખિલ્લો. ૦ દાસ સ્ત્રીં મુદ્દ બીજ
ચાંદની (૦) સ્ત્રીં [નુઓ ચંદની] ચંદ્રનો
પ્રકાસ (૨) ચંદરવો
ચાંદરડું (૦) નં [સ. ચંદ્ર ઉપરથી] તારા-
ઓના અખો પ્રકાસ (૨) ચાંદની (૩)
ઝીણા કાણામાંથી પડતું અજવાળાનું ચાંદું.
-ણી વિં ચાંદરણાવાળી (૨) સ્ત્રીં તારો
(૩) ચાંદગણ. -ણું નં ૦ નુઓ ચાંદરડું
ચાંદસ્તું (૦) વિં વોળા ચાંદાવાળું (૨)
નિરંકુશ; મરતાની [લા.]
ચાંદલાવહેવાર (૦) પું [ચાંદલોત્તવહેવાર]
શુભ પ્રસંગે નાણાંની બેટ આપવા લેવાનો
વહેવાર - સંબંધ; ચાંદલાવહેવાર
ચાંદલિયો (૦) પું ચાંદો [પ.]
ચાંદલો (૦) પું ['ચાંદ' ઉપરથી] ચાંદલો.
[ચાંદલો ચેંદતું = (સોને) નસીબમાં
લખાવું; ચાંકવે મડતું]
ચાંદવું (૦) વિં [નુઓ ચાંદવું] અડપલાંખોર;
અટકચાળું (૨) નં અડપલું; અટકચાળું
ચાંદાચેલું (૦) વિં કોદવાણ કે ચમડાંનાં
ચાંદાવાળું
ચાંદી (૦) સ્ત્રીં એક ધાતુ; શુદ્ધ રત્ન
ચાંદી સ્ત્રીં [ચાંદું] એક ચેપી રામ

(૨) જ્યાથી ખાત ખસી ગઈ હોય કે
ઠપગી હોય એવું

આદુ (૦) નં ધારુ, ચાદી(૨) ચાદાનો ડાખ,
ચાદુ(૩) યાઠન, ડાખ [લા] (૪) છિદ્ર, દોષ
ચાદુડિયાં (૦) નં બં વં ચાદવા
ચાદો (૦) પું [સ ચદ્ર] ચદ્ર(૨) તેના
જેવો ગોળ આકાર

ચાંદ્ર વિં [સ] ચદ્રનું, ચદ્રને લગત
બાસ પું [સ] ચદ્રની ગતિ ઉપરથી
ગાનો માસ - દ્રાવણ નં [સ] ચદ્રની
કાળી વધધટ પ્રમાણે રાજ કોળિયો
વધારતા ધડાડતા જવાનું એક મત

ચાંપ (૦) સીં [જુઓ ચાપ] કોઈ પણ
ચત્ર કેયુમ્તિને ચાલુ કે બધા પ્રવાની કળ,
પેચ (૨) નાનો ઉનાળો (૩) પૈસાનું પાકીટ
[સ] (૪) દાખ, ધાક [લા] (૫) સાન,
ચેતવાળી (૬) કાગળ ંજી સીં ચાપવું
- દામતુ તે (૨) કશકેર શી (૩) અકુશ, દાખ
(૪) કળ જેને દાખનાથી ગતિ આકે તેવી
ચોખ્ખા 'મેક' ંજીયું વિં લાય આપ
વાની ટેવવાળું (૨) નં ખારણાના ચોકકાનું
ઉપતુ લાકડું ંજી સીં જુઓ ચાપણ
ંજી નં સાગમા તાર ઠિયાનીચા
કરવાની પાલકી ચિતવાળી

ચાંપતી (૦) સીં [જુઓ ચાપત] તાકીદ,
ચાંપતું (૦) વિં [જુઓ ચાપતું] સખત,
આકડું (૨) ંજ અસર કરે તેવું

ચાંપલાવેડા (૦) પું બં વં ચાપતું
વર્તન, દોડડાપણ

ચાંપવાશ (૦) સીં ચાપનાંપણ
ચાપણું (૦) વિં [જુઓ ચાપણી] દોડ
ડાઉં ચિખાવણ

ચાપણું (૦) સંકિં [દ ન] દખાવણ
(૨) વગાડવું, દજાડવું (૩) નાચ આપવી [લા]
(૪) ઠાસણ

ચાંપુ (૦) નં ફણસની પેશી
ચાંકલાવહેવાર પું જુઓ ચાંકલાવહેવાર
ચાંકનો પું [જુઓ ચાંકો] કપાળે કરાવ
(કકનું) ગોળ ટપક (૨) તેની ઉપર

ચોડવાની ટપખી (૩) શુભ પ્રસંગે અપાતી
નાનાની ભે (૪) બરાબર નહિ ગળેડો
(દાગનો) દાણો

ચિકટાવણું સંકિં 'ચીકટાન'નું પ્રેરક
ચિકાખાઈ સીં જુઓ ચિકાકાઈ
ચિકાર વિં (૨) અં જરા ખાતી ન હોય
એક, બરપૂર

ચિકારડું નં એક જ ગળી બનવર
ચિકિત્સક વિં [સ] ચિકિત્સા કરનારું
(૨) પું વેદ, હકીમ

ચિકિત્સા સીં [સ] વેદકનો ઉપચાર (૨)
ગુણદોષ પારખવાની શક્તિ (૩) ટીકા,
દોષદર્શન. ંજોર વિં ટીકાખોર,
ખણખોઈ કરનારું

ચિકોરી સીં [ર] ખુદાણા સાથે દળવામાં
આવતું એક છોડનું મૂળિયું (કોશીને
બંદેરે પણ ચાને છે)

ચિખવ પું [સ ચિકિલ] કાદવ
ચિચરવટો પું જમીનનો લાત્રો કકડો
(૨) પું કાસકો, કાળ

ચિચરૂકો પું હીચકો (૨) ચીચનો
ચિચવાવણું સંકિં ('ચીચવાડું'નું પ્રેર)
ચીસ પડાવવી (૨) ટળવળાવવું

ચિચિયારી સીં [રવં] (દુ ખ કે બચની)
ચીસ, કિકિયારી

ચિચુકો (-ટો) પું [સ ચિંચા = આમથી
પરથી] આખતીનો કળિયો

ચિચોટો પું હેડિયો

ચિચોટો પું શેરડીનું ફોણ

ચિટનવીસ પું ચિનીસ

ચિટનીમ પું મત્રી, અવલકારકન

ચિટ્ટી સીં શેડી મૂત રખતે નાનો કાચળ
કે કાપની (૨) કાળોતરી (૩) બામખ
પત્ર ંજોર પું મૂત પિરાચનું વળગણ
દૂર કરવા બાધવામાં આવતો મતરેસો
દોરો કે ચિટ્ટી

ચિટકણું વિં ચીડિયા સ્વભાવનું

ચિડાણું અંકિં ખીજવાણું, ગુરસો થવું

ચિડિયવ વિં ચીડિયું

ચિંતિયારુ' નંભાટલીમાંથી સમતા પાણીને
 ઝીલવાનીચે મુકાતું (માટીનું) વાસણ [ચ]
 ચિંદાણું વિં ચીકટવાળું અને નાસ મારતું
 ચિણ્ણગારી સ્રોં તણ્ણો
 ચિત નં [સ.] જ્ઞાન; ચેતના (૨) ચિત
 (૩) ચેતન્ય; જ્ઞાનસ્વરૂપ બ્રહ્મ. ઓચાર પું
 ચિતચોર. ઠું નં ચિત [પ.]
 ચિતરામણ નં ચિત્ર (૨) ચીતરવાની ક્રિયા
 ચિતરાવણું સં કિં 'ચીતરણું'નું પ્રેરક રૂપ
 ચિત્તા સ્રોં [સ.] મહત્ત્વ ખાળવા જોકવેલી
 લાકડાની ચોટ્ટી; ચેદ
 ચિત્તાક પું ગજાનું એક ધરેણું
 ચિતાર પું ચિત્ર (૨) આબેદૂબ વણું ન
 ચિતારો પું [સ.] ચિત્રકારો ચિત્રકામ
 કરનારો [ચીતક; કૃષિરો
 ચિતાળ સ્રોં ચીરલા લાકડાનો કકડો;
 ચિત્કાર પું [સ.] ચીસ; ચીત્કાર
 ચિત્ત નં [સ.] અંત કરણ; મન (૨) લક્ષ.
 ધ્યાન [લા.]. ઓચાર પું ચિત ચોરી
 જનાર-વય કરનાર. બ્રહ્મ પું [સ.]
 ઉન્માદ (૨) ભ્રમ. ંશુદ્ધિ સ્રોં [સ.]
 ચિત્તા મેલો-કામાદિ વિકારો તથા
 વૃત્તિઓની શુદ્ધિ-સફાઈ. -તાકર્ધક
 વિં ચિત્તને આકર્ષે એવું; મનોહર
 ચિત્તો પું [સ.] ચિત્રકો વાળું એક પ્રાણી
 ચિત્ર નં [સ.] ચીતરેણું તે; છબી. ંકલા
 (-ળા) સ્રોં ચિત્ર દોરવાની કળા. ંકામ
 નં ચિત્રનું કામ, ચિતારાનો ધંધો. ંકાર
 પું [ન.] ચિત્ર દોરનારો ંકૂટ પું [સ.]
 પ્રયાગ નજીક આવેલો એક પર્વત. ંચુસ
 પું [સ.] છત્રોનાં કર્મો નોધી રાખનાર
 ચમરાળનો સેવક. ંપટ પું; નં [સ.]
 જેના પર ચિત્ર દોર્યું હોય તે કપડું કે
 પાટિયું (૨) પડદો (૩) સિનેમાની 'ફિલ્મ'.
 ંફેલક નં [સ.] ચિત્ર કાઢવાનું પાટિયું.
 ંમંજૂષા સ્રોં ચિત્રોના સંગ્રહની વહી,
 'આલ્બમ'. ંલિપિ (-પી) સ્રોં સાંકેતિક
 ચિત્રોની બનેલી લિપિ. ંલેખા સ્રોં [સ.]
 ચોખાની સખી. ંવત્ત અં ચિત્ર જેણું;

સ્તમ્બ. ંવિચિત્ર વિં [સ.] રંગપ્રેરંગી
 (૨) વિચિત્ર; વિલક્ષણ. ંશાલા [સ.]
 (-ળા) સ્રોં ચિત્રો કાઢવાનું અથવા
 કાઢતાં ગીખવાનું સ્થાન

ચિત્રા સ્રોં [સ.] ચીટું નક્ષત્ર
 ચિત્રાકાર વિં [સ.] ચિત્રવત્; સ્તમ્બ
 ચિત્રાપિત વિં [સ.] ચીતરેણું; ચિત્રમાં
 ઉતારેણું [બમ્બુવાહનની માતા
 'ચિત્રાંગદા સ્રોં [સ.] અનુ'નની એક પત્ની;
 ચિત્રિણી સ્રોં [સ.] ચતુર, સુંદર અને
 ગુણવાન સ્રોં (પદ્મિની, ચિત્રિણી, હસ્તિની
 અને રાખિની એ ચાર પ્રકારમાની)
 ચિત્રિત વિં [સ.] ચીતરેણું (૨) રંગપ્રેરંગી
 ચિત્રો પું જુઓ ચીતરો
 ચિત્શક્તિ સ્રોં [સ.] ચેતન્ય
 ચિત્સ્વરૂપ નં [સ.] પરબ્રહ્મ
 ચિથરિયું વિં જુઓની થરેદાલ; ચીથરિયું
 ચિદાકાશ નં [સ.] શુદ્ધ બ્રહ્મ
 ચિદાત્મા પું [સ.] ચેતન્ય સ્વરૂપ પરબ્રહ્મ
 ચિદાભાસ પું [સ.] જીવ
 ચિદધન વિં [સ.] જ્ઞાનથી ભરેણું; જ્ઞાનસ્વરૂપ
 (૨) પું બ્રહ્મ
 ચિદૂપ વિં [સ.] જ્ઞાનસ્વરૂપ
 ચિદ્વિહાર વિં [સ.] જ્ઞાનમાં જીવિલાસ
 હ જેનો એવું (૨) પું પરબ્રહ્મમાં રમાય
 (૩) ચિત્સ્વરૂપ ઈશ્વરની માયા-લીલા
 ચિતગારી સ્રોં [સ.] જુઓ ચિણ્ણગારી
 ચિનાઈ વિં ચીનમાં બનાવેણું; ચીન
 દેશનું (૨) ચિનાઈ માટીનું બનાવેણું
 (૩) તકલાલી; આકર્ષક પણું ટકે નહીં
 તેણું (૪) સ્રોં એક જાતની રેશમી
 સાડી. [ંભાટી સ્રોં એક જાતની સફેદ
 માટી, જેનાં વાસણ વગેરે ઘાટ બનાવાય
 છે. ંસિ'(-સી) ં સ્રોં શેકેલી કે મીઠે
 પાસેલી મગફળી]
 ચિન્મય વિં [સ.] જ્ઞાનમય (૨) નં બ્રહ્મ
 ચિન્માત્ર વિં [સ.] જુઓ ચિન્મય (૨)
 નં શુદ્ધ જ્ઞાન
 ચિપાવણું સંકિં, ચિપાણું અંકિં
 'ચીપડું'નું પ્રેરક અને કમંચિ

ચિપામિયુ વિં ં બ્દસ (૨) વાનને ચોળાને
નીકણ કરવાની ટેવવાણુ, ચીકણ ને
દીડચી

ચિખાવણુ વિં બ્દચો ચખાવણુ
ચિખુકં સોં [મ] ઢ પડી દાડી
ચિખોળણુ સંકિં બ્દચો ચીખોળણુ
ચિખળાવણુ સંકિં ચીખળાવ ચીખ
જવ નુ ખેરક

ચિખાવણુ સંકિં ચિખાવણુ ખેરક
ચિખાવણુ અંકિં ચુખારું અમુક વસ્તુ
ખોતાની ખાસે નહિ હોવાથી મનમા બળવ
કે ગરમાવ (૨) તે મેળવવાની દેખાથી
તાકીતાકાને બેઠુ

ચિખોડિયુ નં જિગોડો [મુ]

ચિખોડી સોં ચિખોચિયુ

ચિર વિં [સ] વાણુ (સમય માટે) (૨) લાખા
વખતનુ (૩) અં લાખા વખત સુધી
ંકાચ (-ળ) પું લાખો સમય ંકાચીન
વિં [સ] લાખા વખતનુ - ભૂન ંચાચી
વિં [સ] દીડ કાળ સુધી ટકી રહે એવ
ંચમરણીય વિં ચિરકાળ ચાદ
રાખના ચોગ્ય - ૨૯૫ વિં [સ] લાખા
આવરદાવાણુ (૨) પું પુત - ૨૯૫ વિં
વિઠ સોં [સ] લાખા આવરદાવાણી
(૨) સોં પુત્રી - ૨૯૫ વિં [સ]
બ્દચો ચિરજીવ - ૨૯૫ વિં [સ]

ચિરમાલીન ભૂન પ્રાચીન

ચિરાઈ સોં ચીરવાનું મહેનતાણુ

ચિરામ પું [વા] દીવો બસો (૨) રાગ
દીવાની મથોત

ચિરાડો પું બ્દચો ચી

ચિરામણુ નં, -ણી સોં બ્દચો ચિરાઈ

ચિરાવણુ સંકિં ચિરાવણુ અં કિં
ચીરવ નું ખેરક અને કમપિ

ચિરુટ પું સોં [ર] તમાકુના પાનનો જ
વાળેરો મોટો ટોટો - એક પ્રકારની ખીંગ

ચિરોદી પું એક ભતનો પોચો પથ્થર

ચિરગોળા નં [વા] એક મેવો - ફળ

ચિરખ નં [સ] નિશાની (૨) સાધન [ગ]

ચિશુ (-ચુન) વિં બ્દ કરકસરિયું
કંબુસ (૨) મીઠું

ચિત સોં [બ્દચો ચિતા] ફિકર (૨) વિચાર

ચિતકં વિં [સ] ચિતન કળાવુ (૨)

પું વિચારક ફિકર

ચિતતનં [સ] વિચાર મનન - નાતમકં

વિં [સ] વિચાર-મનનથી બરેણુ - નીચ

વિં ચિતન કરવા બેઠુ

ચિતવન નં [ચિતવણુ] ચિતન

ચિતવણુ સંકિં [સ] ચિત મનન કરવ

વિચારવ

ચિતા જાં [સ] ફિકર (૨) વિચાર ંકુચ

[સ] (-ળ) વિં ચિતાથી આશ્ચર્ય થયેણુ -

ગમચયે ૧ ંતુર નં [ચાતુર] ચિતાથી

બ્યાકુળ ંમણિય પું [સ] ચિતરેણુ આપે

તેવો મપિ - તિત વિં [સ] વિચારેણુ

ધારેણુ - ત્ય વિં [મ] ચિતનીચ

-ચી [તુકી] વાણુ એ અથનો નામને

લાગેલો પ્રત્યય ઉદાં મસાચી તોપની

ચીકં પું, સોં વનસ્પતિના ફળ ડાખળા

વગેરેમાંથી નીમળણુ ચીકણુ પાટી

અથવા દૂધ

ચીકટ વિં ચીમણુ (૨) તેલ દત્તાદિના

પાસવાણુ (૩) નં, સોં ચીકણ (૪)

ચીકાગવાણી વસ્તુ (ધી તેડ વગેરે) કે

પદ ધંખા હોત તેની તત્ત્વ, ફેટ - ટાણુ

અં કિં ચીકટવાણુ થય તેડ વગેરેથી

ખરડાવ (૨) ચીમટવાળો પદાર્થ ખાવામાં

આવવાથી રાગ કે ગૂમના વીકરણુ - ક

વિં ચીમટવાણુ

ચીકણાઈ (૨) સોં ચીકણાપણુ

ચીકણુ વિં [સ] ચિત્તણી ચાટી રહે તેવ (૨)

[લા] ચિગૂસ કંબુસ (૩) ચાપચીપિં,

દોડડાણુ

ચીકણા સોં ચીકણાઈ

ચીકી સોં નાની ચક્તી પરે (ગોળ ખાડની

ચાસગીથી કરાની) એક મીઠી વાની

ચીકુ નં એક ફળજાડ (૨) એણુ ફળ

ચીચવાટો (-ડો) પું [ચવં] ચીસ ચુમાટો

ચીચવાનું અંકિં [૨૧૦] ટળવળનું
ચીચનું અંકિં [૨૧૦] ચીસ પાટવી;
ચી ચી અવાજ કરવો

ચીચવો પું[૨૧૦] અળીકાર બિમાંલાકડા
પર એક આડી મૂખી ટી ચાતા ગોળ
ફરવાનું રમતનું સાધન

ચીચી અં [૨૧૦] [આધન
ચીજ(-ઝ) [ફા] સોં વરતુ (૨) સરસ
ચીટકતું સંકિં ચોટતું; વળગતું

ચીટકી સોં [૨૧૦] ચપટી
ચીટું વિં ચીકલું; ચીકટવાણું (૨) નં
ધી તાબ્યા પછી નીચે કરતો કચરો-કપડું

ચીડ નં હિમાવય તરફ થતું એક ઝાડ
ચીડ (ડ') સોં ગુરસે; રીસ (૨) સખત
આગમો. ૦૫થું સંકિં ગુરસે કરતું;

ખીજવનું. ૦૫થું અંકિં ખિલતું;
ચિડાવું. ૦૩ અંકિંચિડાવું; ગુરસે થતું.
-ડિયું વિં સહેજમાં ચિડાઈ જતું (૨)

નં છાછિયુ, ગુરસે થવું
ચીડિયું નં ચકતું; પક્ષી
ચીણ સોં[નુઓ ચીણુ]ચીઓની કોટનું

એક ભળનું ધરેલું (૨) ધાધરાના નેકા
આગળની કરચલીઓ

ચીણુ સંકિં [સ. ચિ] ચીણુ ભરવી
(૨) કણે કણે ખાતું; ચાંચ વડે ખાતું
ચીણો પું [પ્રા. ચીણ] એક ભતનું અનાજ

ચીત વિં પીઠ પર પડેલું; ચત્ત (ફરતીમાં)
ચીત નં [સ. ચિત્ત] ચિત્ત. ૦૬ નં ચિન
ચીતરતું સંકિં ચિત કાઢવું, આલેખતું

(૨) જેમ તેમ લખી કાઢવું
ચીતરી સોં સૂઝ કે અણગમાની કંપારી
ચીતરો (-ખ) પું[સં. ચિત્રકો]ચિત્તો; એક

ભળનો સાપ; ચીતળો [ફાયરો
ચીતળ સોં [નુઓ ચિતાળ] લાકડાનો
ચીતળ સોં સોઓની કોટનું એક ધરેલું

(૨) ચપટી પહોળા ખંચડી; પાટલી
ચીતળી સોં નુઓ ચીતરી
ચીતળો પું [પ્રા. ચિત્તલિ] એક ભતનો
સાપ, ચીતરો

ચીકાર પું [સં.] ચિત્કાર; ચીચ
ચીચકું નં ચીચકું. -રી સોં, -કું નં,
-રેહાલ વિં નુઓ ચીચરી ઇં.

ચીન પું[સં.] હિન્દુસ્તાનની ઉત્તરે આવેલો
એક દેશ

ચીનતું(ન') સંકિં ભણતું; ઓળખતું
ચીનતુંશુક નં [સં.] ચીનનું રેશમી કાપડ

ચીની વિં ચીન દેશનું. -ને લગતું (૨) સોં
એક ભતની સફેદ માટી (૩) ચીન દેશની
ભાષા. ૦૬ખાલા પું [સં. કળેજ; જ.

કશાવ] એક વનરપતિનાં ખીજ-ઓષધિ.
૦૬કામ નં ચીની માટીનું કામ(૨) કાચનું
કામ. -નો પું ચીન દેશનો વતની

ચીપ સોં [નુઓ ચીપકું] લાંબી ચપટી
પટ્ટી; ચીપટ (૨) પત્તાં ચીપવાનું કામ કે
તેની વારી. ૦૬ સોં ચીપ; પટ્ટી

ચીપટી સોં નુઓ ચપટી. -ટો પું
જરા મોટી ચપટી; ચપટો
ચીપકું નં સુકાઈ ગયેલો આંખનો મેલ;

ચીપટો. -ટો પું આંખનો મેલ; પીચો
ચીપણી સોં. -ણું નં પત્તાંની ચીપ
(કંઈક તુચ્છકારમાં)

ચીપતું સંકિં [રે. ચિપ્પ] દાખી જે ચીને
ચીપ બનાવવી (૨) સફાઈથી ઠીક કરીને
ગોઠવતું (જેમ કે ધોતિયાની પાટલી,

ગંજીનાં પાનાં, બોલવાની ટળ ઇં)
(૩) ગંજીના પાનાને છટાં પાડવા ઉપરતળે
કરવાં (૪) (વાતને) બોળીને લાંબી કરવી

ચીપાચીપ સોં વારંવાર ચીપવાની ક્રિયા
ચીપિયો પું [ચીપ ઉપરથી] દેવતા વગેરે
ઝાલવાની પકડ; ચીમટો

ચીખડી સોં [૨૧૦] એક પક્ષી
ચીખકું વિં ચીખ; ચપકું
ચીખરી સોં નુઓ ચીખડી

ચીખું વિં[સ ચિપિટ=ચપકું નાક]જેડેલા-
ચપકા નાકવાણું [નં એનું ફૂંજ
ચીખડી સોં[સ. ચિખિકા]એક વેલો -કું
ચીમટી સોં [રે. ચિપ્પ] ચીપટી (૨) ચૂટી.
-ટો પું ચીપટો(૨) ચૂટલો (૩) ચીપિયો

ગીમની સ્ત્રી [દ] ધુમાડિયું (૨) કાનસની
બત્તીનુ રક્ષણ કરનારી કાચની નળી ગોળો
ગીમળાણુ સંકિંચી બોળણુ, આમળણુ (કાન)
ગીમળાણુ અંકિં [' ગીમળ' ઉપરથી]
વરમાવ (૨) મનમા બળ્યા કરતુ, જુરવ (૩)
ગીમળણુ નુ કમ્ભિ
ગીર સ્ત્રી [ગીરણુ] ગીરી (૨) ફાટ, તરડ
ગીર નં [સ] સ્ત્રીઓનુ એક રંગમી વસ્ત્ર
(૨) વહન (૩) કોઈ કીમતી વસ્ત્ર
(પ્રાય ૨૫૧૫૫)
ગીરતું અંકિં [સરં સ ચીંજી] ફાટણુ,
પાપણુ (૨) વચ્ચેથી બે બા. કરવા સોસડું
કે આગપાર નય એમ કરણુ (એમ કે,
રીરીને જણુ) (૩) ધરાક પાસેથી ખૂબ
ભાવ લેવો [લા]
ગીરિયાં નંબંબંબં કેરીની નીરીનુ અથાણુ
-યુ નં ફાટ ગીરી (૨) (પ્રાય ફેરીનો)
અથાણાનો કમ્ભો
ગીરી સ્ત્રી ગીર, નાની પાતળી ફાટ-કકડો
ગીરો પું લાળો પાતળો કકડો (ગીરીને
પાટેડો) (૨) ફાટ, તરડ, કાપ
ગીલ સ્ત્રી વનરપતિમાથી દૂરતો ચીકણો
રસ, ચીક (૨) એક લાણુ
ગીલ સ્ત્રી [સ ચિન્ન] સમગી બંકડપ
સ્ત્રી સમગી પેટે બંકડ પડતે
ગીલો (ગી) પું [દિ ચિત્તવ] ગાડાવાટ-
ધરડ (૨) રિવાજ, રૂઢિ [ના]
ગીવટ સ્ત્રી કાળણુ
ગીવર નં [સ] વસ્ત્ર, વપડ (૨) ફાટેણુ
-પડ, કયા (૩) ભિક્ષુઓનુ અગવસ્ત્ર
ગીમ સ્ત્રી [દિ ચીંદાઈ] તીણી ખૂમ, રાડ
ગીમગીમ સ્ત્રી ઉપરાઉપરી ચોસો
પાડવી તે
ગી ગી અં [રવં] (ચં નાનો)
ગી થરિયુ વિં ફાટયા તૂટયા વસ્ત્ર પહેર્યા
હોય તેવું
ગી થરી અં નાનુ નીચડું ચીદરગી
-તુ નં ફાટી ગયેતુ કપડું કે કકડો
-રેડાણુ વિં ફાટયા તૂટયા વસ્ત્ર પહેર્યા
હોય એવું (૨) હેક જ ગરીમ [લા]

ગી દરડી સ્ત્રી ભૂલ્યાની લાખી પડી -
પું મોગી ચીદરગી
ગી દડી સ્ત્રી જુઓ ચીદરડી
ગી ધણુ સંકિં [સ જિન ના જિ
આગળી ળગીને દેખાડતુ (૨) રંગમાવ
ગી બોળણુ સંકિંચી આમળણુ ગીમળણુ (કા
ચુકાદો પું [ચૂકવણુ ઉપરથી] ફેસગી
ચુકાવણુ સંકિંચી ચુકાણુ અંકિં ચૂક
નુ પ્રેરક ને વમ્ભિ
ચુગવ વિં [જુકાં જુગલ, પા જુગલ] ચુ
ખોર (૨) સ્ત્રી પીક પાછળ કરેલી નિ
બોર વિં જુગવી કર્યા કરનાર
સ્ત્રી ચુગવ - લીખોર વિં ચુગવ
ચુટેલ સ્ત્રી ડાંચ [કા
ચુનદા (-દુ) વિં [પા] ખાસ પસદ કરે
ચુનાઈ વિં ચૂનાણુ, ચૂના સબલી -
નં ચૂનાનો દેડ ભરવાનુ તગારું - રો
ચૂનો પકવનાર (૨) ચૂનાથી બોળ
કડિયો (૩) ચુનારાની ન્માવનો માણ
ચુનાણુ વિં ચૂનો દીરેણુ ધોમેણુ (
ચૂનાણુ (૩) નંકડિયાણુ એડ એનાર
ચુપ વિં [સ ચુર = ચૂપકીથી ચાલતુ]
કે મૂક (૨) અંશાવટે મૂક રહેવા ચૂપવ
નિગાની કે ઉગાર બંડી, બંડીદી સં
શાતિ, મોન બંધાપ - પાચુપ ર
કઈ પણ અવાજ થાં વિતા, છાતામા
ચુમગવણુ સંકિંચી ચુબક બનાવણુ [પ
ચુમાણુ સંકિંચી ચિમાતુ મરણ વિગુહડ
ચડ (૨) મનમા બળણુ
ચુલેતરુ નં પાટવીને જાડેની ધારિય
પાટની પાળી, ચૂરિય - રો પું ?
કાપનાનું એનાર, ચુડો
ચુડિંકા સ્ત્રી [સ] ચૂડો
ચુમ્ભિયુ વિં ચૂસવાના રવમાવવાણુ (
નં બાગકને ચૂસવાનુ રમકડું, ધાર
ચુમાડ (-ર) તુ સંકિં 'ચૂસણુ' નુ પ્રે
ચુમાણુ અંકિં 'ચૂસણુ' નુ કમ્ભિ
ચુસ્ત વિં [પા] આમરી, દદ (૨) તમ સં
ચુગ (-ગા)વ સ્ત્રી [પા] પાને (૨) એ
કે એવી મજબૂત પદ, સંચો [ડા]

સુગી સીં તમાકુ પીવાની નજીના
આકારની ચત્રમ

સુગી સીં દાણ; જકાત

સુખક વિં [સં.] સુખન કરનારું (૨)
પોતાની તરફ આકર્ષનારું (૩) નં સુખક
વસ્તુ. ઉદા. લોહસુખક (૪) કંભસ. - નં
નં ખચ્ચી. - સું સં કિં [સં. સું]
ખચ્ચી કરવી

સુખિત વિં [સ.] સુખેયું

સુખાળાં નંખાવં ૪૪ વર્ષની ઉંમર
યતાં આંખે ઝાંખ પડવી-નખખાઈ આવવી
તે; સુવાળાં. - ખીસ વિં [પ્રા. ચડ
આલમ; (મ. ચતુશ્ચારિણ)] '૪૪. - સું
વિં ૪૪ શેરના મણ ગણાય તેવું;
સુવાળું (તોલ)

સુખોતેર વિં [જુઓ સુખોતેર] '૭૪'
ચૂઓ પું ઉદર

ચૂક સીં ['ચૂકું' ઉપરથી] બહુ; કસર
ચૂકવું વિં ચૂકવી દીધેયું (ઉદા. દેયું).
-તે અં ચૂકવું હોય એમ

ચૂકવણું સંકિં ચૂકાવણું; ખુલાવણું; (૨)
પતાવણું (કનિયો; દેયું)

ચૂકવાણું અંકિં 'ચૂકવણું'નું કમ'ણિ રૂપ
ચૂકવું અંકિં [પ્રા. ચુક્ક = બહુણું] બહુ કે
ગફલત કરવી; બહુણું (૨) ચૂકતે યણું;
પતાવું (જેમ કે દેયું, કનિયો) (૩) ખીખ
ક્રિયાપદની સહાયમાં આવતાં, તે ક્રિયા કરી
પરવારણું, એવો અર્થ બતાવે છે. જેમ
કે, મારી ચૂકયો; લખી ચૂકયો ઇં (૪)
સં કિં ખોણું (જેમ કે વખત, ગારી,
તક, અણી)

ચૂગણું સંકિં (પક્ષીનું) ચાંચ વડે ખાણું
ચૂચવણું અંકિં [રવં] ચૂચુ અંવાજ
કરવો (પેણ વગેરેએ)

ચૂટકી સીં ચંપટી

ચૂડ સીં [રૂ.] આંટી; પેકડ (આપની)
ચૂડગર પું [ચૂડી+ગર] ચૂડી વહેરનાર
-ઉતારનાર; મણિયાર
ચૂડલો પું જુઓ ચૂડો

ચૂડા સીં [સ.] ચોટકી (૨) મરનક (૩)
શિખર [હોય એવું]

ચૂડાઉતાર વિં ચૂડી પેટે એકએકથી નાનું
ચૂડાકરણ, ચૂડાકર્મ નં [સં.] સોળ
સરકારમણિ એક; વાળ ઉતારવા તે
ચૂડાદાન નં પતિને બચાવી સીને ચૂડીઓ
-સીમાય આવતું તે (વેધ માટે)

ચૂડામણિ પું [સ.] મુગટમાં ભેડેલો મણિ
(૨) (સમારને છેટે) તે વર્ગમાં કંતમ; વેષ.
ઉદા. નરચૂડામણિ

ચૂડી સીં [રૂ. ચૂડ] નાનો ચૂડો (૨) મામો-
ફાનની ભૂડી ચૂડી-દળની રેકડાં. - કંટરમ
નં પતિનું મરણ યતાં સીના હાથની
ચૂડીઓ બાગવી તે. - ગર પું જુઓ
ચૂડગર. - ટો પું [રૂ. ચૂડ] સીઓના
કાંડાનું એક ધરણ

ચૂણ સીં ['ચૂણું' ઉપરથી] ખોરાકની
શોષ (પક્ષીની) (૨) ચૂણી ં સંકિં
[સ. વિ. પ્રા. ચુણ] જુઓ ચીણું. - ઘી
સીં બાંધની કરચલી; ચીણ

ચૂત પું [સ.] આખો

ચૂનણું સં કિં [જુઓ ચૂણણું] વીણણું;
ચૂટણું (૨) પસદ કરણ

ચૂનાગચી (અટી) સીં ચૂનાતુ મજબૂત
ચણતર (૨) તેની બનાવેલી અગાસી; ધાણું
ચૂની સીં હીરાકણી (૨) ચૂનીવાળી નાકની
નાની જડ

ચૂનું નં કંઠાળ મરડતાં પડેલો ઝીણો ભૂકો
ચૂનો પું [સ. ચૂળ, પ્રા. ચુલ] ચણવામાં
વપરાતો પથર મરડ વગેરેનો પકવેલો
ભૂકો ['ચુપ'માં]

ચૂપ, ંકી, ંચાપ, - પાચૂપ અં જુઓ
ચૂમણું સંકિં [સ. ચુવ] બચ્ચી કરની
ચૂમી સીં બચ્ચી

ચૂર પું ['ચૂરણું' પરથી] ચૂરો; ભૂકો. ંજી
નં ભૂકો; ચૂરો (૨) ઓપધિનો ભૂકો.
ંમું નં બોજનની એક વાની - છટો
લાકુ. ંજી સં કિં [સ. ચૂળ; પ્રા. ચૂર]
ભૂકો કરવો. - ચી સીં ચૂર; ઝીણો ચૂરો
(જેની કે સોપારીની). - ચી પું ભૂકો

ચૂં વિં [સ] ચૂં થયે (૨) નં ચૂં
 ચૂં (ચૂં) સ્ત્રીં [સ ચુત્રિ] રમેઈ માટે
 ખાદેલો મોગ ચૂં તમાય
 ચૂં ચારા-(૨)ગ-(ધ)ડી (ચૂં) સ્ત્રીં ચૂં ચાની
 પચ ગરજ સારે એવી સારી
 ચૂં (ચૂં) સ્ત્રીં [સ ચુત્રિ-૨] નાનો ચૂં
 કે ચૂં એ પું રાધવા વડે માટે
 બાળત્યગીકવવા કરાતી જગા કે ગોકનલ
 ચૂં ચાદન નં એક ભતની સુખ
 ચૂં અંકિં [સ ચુર, ના તુ] ટપપુ,
 ગાવુ (હિદમાથી)
 ચૂં પું ચૂં, ઉદર
 ચૂં પું પાણી ચૂં એણે છાપરામાનુ કાણુ
 (૨) પાકડું કે કાચની બાળતાની મોતો રસ
 ચૂં સ્ત્રીં ચૂં ઉપરથી ચૂં પાતુ તે,
 શોષણ ંણુ નં ચૂં (૨) વિં ચૂં સારું
 ંણુનીતિ, ંણુપદ્ધતિ સ્ત્રીં પારકું
 ચૂં પાત્રાની પદ્ધતિ, એ મોઈટેસન
 ંણી સ્ત્રીં ધાવણી (૨) ચૂં પાતુ તે
 ચૂં સંકિં [સ ચૂં] મો વડે રસ
 એ ચૂં (૨) નિસત્વ કરતુ [યા]
 ચૂં [૨૪૦] અં (ઉદરનો અવાજ) [ચૂં કે
 ચાં ન કરવું = તં ન ચૂં રહેલુ, જરા
 પચ આનાકાની ન કરવી]
 ચૂં સ્ત્રીં [સ ચુત્રક] પેની આપી (૨)
 નાની ખીરી, રેખ -કાણુ અંકિં
 (૨) ચૂં આવની (૨) મનમા ગુપ્ત
 વાંચો હોવો-ના ગમતુ [લા]
 ચૂં પડું-(ચૂં) વિં (તેજથી અનર્થ ભય
 તેથી) ઝીંગી આમોનાણુ, મદ દહિતુ
 ચૂં ચણુ અંકિં મનમા ચુમાતુ
 ચૂં ચણુ વિં જુઓ ચૂં પડું
 ચૂં ચા નં [૨૪૦] ચૂં કે ચા-જરા પચ
 જોવતુ તે, સામો જવાળ આપવો તે
 (૨) આનાકાની
 ચૂં ચુ વિં જુઓ ચૂં પડું
 ચૂં ચુ નં [૨૪૦] ઉદરનો તેવો અવાજ
 ચૂં સ્ત્રીં [જુઓ ચૂં ડી] બજનાગ, વર
 ંણી સ્ત્રીં ચૂં તુ તે, પસદગી (૨)

પ્રતિનિધિને ચૂં વો તે, 'ઇલેકન' બંદી
 સ્ત્રીં ચૂં એ પું મોગી ચૂં ંણુ
 સંકિં [સ, પ્રા ચુત્ર] તોડતુ, ટપતુ
 (૨) પસદ કરતુ -ટાવણુ સંકિં,
 -ટાણું અંકિં 'ચૂં તુ' પ્રેરક અને
 કમંણિ -ટિયાટુ સંકિં બં
 ચૂં યો ખણી -ટી સ્ત્રીં [દ ચુત્રિયા,
 સ ચુર=કાપતુ, છટ પાડણુ] ચીમી
 ચૂં ચૂં ચૂં ચારા-પીડા ંણુ નં ચૂં
 તે ંણુ સંકિં આપતેમ અગત્યગત
 કરીને ચોળી નાખતુ, ફેદતુ, કમ કે બપવં થા
 ંણગાગી નાખવા -ચાચૂં ચૂં ફરી
 ફરીને ચૂં થતુ તે -ચારા પું ચૂં
 ગયેલી વસ્તુ (૨) શરીરમા થતું કળતર
 (૩) ચૂં ચૂં (૪) હૃદય ચૂં થાતુ હોય
 એવી પીડા, ગમરામણ -ચાવણું સંકિં
 'ચૂં થતુ' પ્રેરક -ચાણું અંકિં
 'ચૂં થતુ' કમંણિ રૂપ (૨) (શરીરમા
 કે મનમા) ચૂં ચારા થયો -ચો પું
 રોગાયેયો, ચોગાયેયો રૂચો [ચૂં
 ચૂં ડી સ્ત્રીં એક ભતતુ ભાતીગર રેરામી
 ચૂં ધણું વિં જુઓ ચૂં પડું [૨૪૦] માવતુ
 ચૂં ધીખોર વિં નકામી ખણ ખોદ કરવાના
 ચૂં વાળ પું અમવાદ, પાટણ અને કંગ
 વચેનો ૪૦ ગાગોનો અમુક જથો-પ્રદેસ
 ચૂં વાળાં, -ળીંગ, -ળું જુઓ 'ચુ માળા'મા
 ચૂં વોતેર વિં [પ્રા ચત્રતરી, ચાત્રતરિ, સ
 ચુત્રતરિ] ચુ મોનેર, '૭૪'
 એક પું [૨] એક ભતતુ ચોકડી ભાતતુ કાપક
 (૨) બેકમાથી નાણા ઉપાડવાની ચીઠી
 એકણું (ચ) સંકિં જુઓ ઉકડ
 એક એકા, એકાએક (ચ) સ્ત્રીં ઉકાડ
 એકા (ચ) પું ઉકા (૨) એકાવાથી પડેયો
 લીટા કે ડાટો
 એક પું [સ] દાસ, સેવક
 એક નં ભૂત, વળગણુ (૨) ભદુ
 એકા, એટી સ્ત્રીં [સ] દાસી, લોડી
 એકા નં બંબંબં ગાડા (૨) અડપણ, આદવા
 એક (ચ) નં છાંદર

येतन वि० [स] येतनाशु; सञ्च (२)
 न० येतन्य; लवनशक्ति; प्राण (३) होरा;
 सुध. —न० श्री० [स] येतन्य; लवन-
 शक्ति (२) समञ्जशक्ति
 येतवर्णी श्री० येतवर्णं ते; अगाडि
 आपेयी पणर; सावयेती
 येतवर्णुं स०कि० 'येतुं'नुं प्रेरक
 येतवुं अ०कि० [म. चि०] सगगु, लागुं
 (२) आग लागनी (३) धारातमा समञ्ज
 श्च (४) सावधानपुं, अगाडिपी नपुं, ज्वं
 येतावर्णुं स०कि० नुओ येतवर्णुं
 येदि पु० [स] सुदेवपुं पासेना प्रदेष्टुं
 प्राचीन नाम. ०राज पु० [स] शिशुपाव
 येन (ये) न० सुप; आराम (२) गम्भत
 येन (ये) न० [स. चि०] + चि०, लक्षण.
 ०यागो पु० नामनिष्ठान, चि० (२)
 पु० ज० व० छावभाव; येष्टो
 येनभाञ्च (ये) श्री० सुपयेन; मोक्षम
 येप पु० पु०, रसी (२) श्रीमता रोग के
 स लघनी अस्त्र
 येप पु० म्माश्च (२) तत; दुग्ग्राह, श्रीकृष्ण
 ०वुं स०कि० यापु, हावु (२) निवेवव
 (३) मोक्षु; दोषु
 येपी वि० येप लगडे येपुं (२) श्रीकृष्ण
 येरभेन पुं० [स] (मभा के समितिने) प्रमुप
 येरवुं (ये) स०कि० छेवु (२) मोतरणी
 करी, यथा करी. ०यूथ श्री० येरवुं
 ने यूथवु ते [चिरवु ते; छेवु छेवु
 येरयेर (—रा), येरायेर, (ये) श्री० भूष
 येरीभेरी श्री० पक्षि
 येरी (ये) पु० [नूओ येरवु] छेवु
 येवपी श्री० [दि. चि०] ठाडी (वदावतेम न
 तिररमारभा) (२) येपी (तिररमारभा) —कुं
 न० छेवु —कुं पुं० छेवु [सिप्य
 येदी श्री० शिष्या. —ये पुं० [दि. नि (—चे) छेवु]
 येवडो पुं० [स. निपिच=पी आ] येक यवा
 येववुं स०कि० रोक्कुं, गरम करवुं (जलता
 ३ के भीष्यी)
 येष्टा श्री० [स] यागा (२) हू, भरकरी.

०येर वि० येष्टा करनाडु; दीपनी.
 ०णी श्री० ठेकडी; भरकरी
 येछ (ये) श्री० [सर० प्रा. चि०] (—यगा)
 भडानी यिता
 येये (ये०) श्री० [स्व०] यी यी (२)
 क्यक्य. ०येये (ये०) य० आननी
 रीते, भाहोभाहो (२) श्री०; न० आना-
 हानी (३) जडजड
 येतन्य न० [म] येतना, येतनपु (२)
 समञ्ज; ज्ञान (३) आत्मा (४) परमात्मा
 (५) जग, पराक्रम (६) पु० येक प्रसिद्ध
 जगाणी वैष्णव संत. ०धन वि० ज्ञानपी
 लरेवुं, ज्ञानस्वरूप (२) मद्य ०फापी वि०
 येतन के जग-पराक्रम आपनाडु
 येतर पु० येत मास
 येत्य न० [स] इद जतावतो पश्यर (२)
 रमरजस्तत; पाणिपी (३) देवालय (४)
 बुद्धदेवना अवशेष डपर पाधिलो भिनारे,
 जोद्ध मंदिर (५) देरासर (जैन)
 येत्र पु० [स] निम्न सवतनो छहो मास.
 —ये वि० [स] येतनु, येतनी राइ यत
 वर्ष (२) श्री० येतनी पूतम
 येस न० [स] वस्त्र
 ये (ये) वि० [स. चि०] प्रा चो, चउ (सभा-
 सनी राइआतभा) 'यार' येवु जतावतो
 पूतंग उहा० 'येतरड' [सावध
 येक (ये) वि० 'येकवु' डपरथी] मन्तग,
 येक (या) वि० [स. चि०] प्रा चउ
 डपरथी] यानलु (आहभा) (२) पु०
 धर वस्त्रेयी योप दी पु/पी जगा (३)
 आगला आगनी भुली जगा (४)
 वरती वस्त्रेयी भुली जगा (५) जग;
 गुजरी. [०पूरवा=येकभा साविधा
 पाडवा (२) मगवकायं करवु (३) रोप-
 यल्लीना विचार करवा]
 येकडुं (ये) न० [प्रा. चउकडी (स चउर
 काभा)] जारी के आरणा येसाडवा यार
 लाकडा सावनीने हरेलो योपडो धा
 (२) येवो कौ योपडो धा; 'देम'

(૩) યુક્તિ, બાજી [લા] (૪) શેરી કે પોળનુ ચક્રુ-ચોગાન
 ચોક્કડિયુ (ચો)વિં ચોગચોવાણુ, ચોક્કગી
 બાતનુ (૨) નં તેણુ ચોનુ વસ
 ચોક્કડી (ચો) સીં [સ ચતુષ્, પ્રાચરક
 ઉપરથી] x આની આકૃતિ (૨) ચોરડામા
 (સામાન્ય રીતે તેના ખૂણામા) પાણી
 ટોગવા કરવામા આવતુ ખાગવાણુ કડિયા
 કામ (૩) ચારની ટોળી દાંડાં ચડાળ
 ચોક્કડી (૪) ચાર યુગનો સમુદાય
 ચોક્કડું (ચો) નં [સ ચતુષ્ક ઉપરથી]
 કાનનુ એ ધરેણુ (૨) ગાડા ઉપર માન
 બરવા મૂકવામા આવતુ લાડાનુ પાજર
 (૩) ચોગતા મોમા રહેનો લગામનો
 લોગનો બા. (૪) ચોક્કડી x (તુચ્છ
 કારમા) (૫) લગામ, ચક્રુ, દાળ [લા]
 ચોક્કડુ (ચો) અન્કિં નુઓ ચો તુ
 ચોક્કમ (ચો) વિં [સ ચતુ + કર્] ચોક્કસ,
 નક્કી, બરાબર (વસ્તુ) (૨) સાવધાન
 (માણસ) (૩) ખાતરીદાર (માણસ) (૪)
 અનક્કી અવશ્ય -માઈ સીંચોક્કસપણુ
 (૨) ખાતરી (૩) સાવધાની, ખબર
 દાગી -સી પું સોનારૂપાનો ટસ કાંઠનાર
 (૨) સોનારૂપાનો ધધો કનાર (૩) એક
 અડક (૪) સીં નુઓ ચોક્કસાઈ
 ચોક્કાધર્મ (ચો) પું રસોઈના ના ના -
 ખાનપાનાદિના નિયમો વગેરે પાળવા તે
 કે તેલમા મનાતો ધર્મ
 ચોક્કિયાત (ચો) પું ચોક્કી કરનાર, રખવાળ
 ચોક્કી સીં [પ્રા ૩, ચરકિયા સ ચતુષ્કિકા]
 રખેવાળને રહેવાનુ સ્થાન 'ગેટ' (૨)
 રખેવાળી (૩) તપાસ, સલામ (૪) જકાત
 લેવાનુ નાકુ (૫) એક ભતન ધરેણુ (૬)
 નાનો બાજક ંદાર પું ચોક્કિયાત,
 રખેવાળ ંદારી સીં રખવાળી ંપહેરે
 પું ચોક્કી અને પહેરે સખત નપનો
 ચોક્કો (ચો) પું [સ ચતુષ્ક] ચાર ખૂણા
 વાળી જગા (૨) રસોઈ કરવા અગ્રે
 રેની જગા (૩) મગનાગે મુનાડવા લીંપી
 તેયાર રેવી જગા

ચોક્કો (ચો) પું [સ ચતુષ્ક] ચાગ્ની સદા
 વાણુ ગજકાનુ પન
 ચોક્કમ નુઓ ચો સ
 ચોમો (ચો) પું ચો. (ગજકાનો)
 ચોખ વિં [સ ચાણ, ટ ચોક્ક] ચોખુ
 (૨) સીં ચોખખાઈ (૩) નિમન [લા]
 ંકિયાત વિં વગળ વિનાનુ ંકિયાવેડા
 પું બં વં વગળ બદુ પાગતા હોઈએ
 એમ બતાવતુ તે ંકિયુ વિં ચોખવિયાત
 (૨) શુદ્ધિ કે નીતિનો અતિ આશય
 રાખનાર ંકિયાત, ંકિયાવેડા, ંકિયુ
 નુઓ 'ચોખવિયાત' ૬૦ ંવટ સીં
 ચોખખાઈ, પવિત્રતા (૨) રપછતા (૩) નિકાલ,
 છુલાસો [લા]
 ચોખંડ (ચો) વિં નુઓ ચોખંડ (૨)
 પું ચોખ ગ આકૃતિ (૩) ચારે ખડ
 (પૃથ્વીના) -ડુ વિં ચારખૂણિયુ (૨)
 ચોરસ (૩) ચાર ખડવાણુ
 ચોખા પું બં બં (ડાગર બરગને કાંતુ)
 એક અનાજ. [અમૂકવા જતું = નોતરું
 આપવા જતું] ંપૂર વિં એક ચોખા
 ચોખા જેટલુ (માપ કે વજનમા) (૨) જરાક
 [લા] ંભાર વિં એક ચોખાના વજન
 જેટલુ (૨) જરાક [લા]
 ચોખાસુ વિં [ચોખખુ ઉપરથી] નુઓ
 ચોખવિયાત, વઘાળ વિનાનુ
 ચોખુ (અંચટ) વિં નુઓ 'ચોખખુ મા
 ચોખખુ (-ણિયુ) (ચો) વિં ચાર ખૂણાવાણુ
 ચોખૂટ (ચો) વિં ચારે દિગાની મર્યાદામા
 આવતુ -તમામ (૨) અં ચારે ખૂણાઓમા
 -ચારે ખાનુ
 ચોખો પું ચોખાનો દાણો
 ચોખખાઈ સીં રવચ્છતા, શુદ્ધતા (૨)
 પ્રમાણિતા, નિખાલસતા
 ચોખખુ વિં [૨ ચોલ] ચવચ (૨) બે
 વગરનુ (૩) સાચુ, પ્રમાણિક (૪) ખુલ્લુ
 રપછ ંચટ વિં બિનકુલ ચોખખુ
 ચોગઠ (ચો) સીં ચારે છેડે ગાંઠ તે
 લગનની ગાંઠ (૨) ચોરીની આસપાસ
 બાંધેલી દોરીની ગાંઠ

ચોગડો (ચો) પું ચારનો આંકડો '૪'
ચોગણું (ચો) વિં [સ. ચતુર્ણ] ચાર ગણું
ચોગમ(-૨૬મ) (ચો) અં [ચિ=ચાર+
ગમ. કે ગરમ (મિર્દ કા.)] ચારે દિશામાં;
ચોમેર

ચોગાન (ચો) નં [વા.] ખુદ્દી જગા; મેદાન
ચોધડિયાં (ચો) નં બંબંચાર ચાર ધડીને
આંનદે વગાડતાં નગરાં [(૨) મુરત
ચોધડિયું (ચો) નં ચાર ધડી નેટ્યો વખત
ચોતતવો (ચો) પું નવાથી આવતી ચાર
તેનનાની વસ્તુઓ-લવિંગ, હંડાયચી,
તગ અને નયકળ(૨) ગરમ મસાલો; નેનનો
ચોટ સ્ત્રીં [સ. ચુટ=તોડી પાડવું] આઘાત;
મહાર; મુઝી (૨) દાવ; લાગ (૩) એક નતનું
નડું-મારણ; નૂડ (૪) નિશાન (તીરગોળાનું)
ચોટકું (-કું, -ચું) (ચો) વિં ચોટી રહે-
ખસે નહિ એવું [નં ચોટીલી વસ્તુ
ચોટણું (ચો) વિં ચોટે એવું; ચીકણું (૨)
ચોટદાર વિં ચોટવાળું; તાડું
ચોટલી સ્ત્રીં [દિ. ચોટ્લી] શિખા (૨)
નાળિયેરના ઉપરના રેસા (૩) મકાઈ
જેવા દોડામાં સ્ત્રી કેસરનું ઝૂમણું. -ચો
પું વેણી; અખોડો

ચોટણું (ચો) સં કિં [૩. ચુટ્ટું=ચોટણું]
ચીકાગને લીધે વળગતું (૨) આગ્રહપૂર્વક
વળગતું; અડો જમાવતો [લા.]. (૩)
અં કિં બેસતું (તિરસ્કારમાં)
ચોટાડણું સં કિં 'ચોટણું' પ્રેરક ૩૫
ચોટી સ્ત્રીં [દિ. ચોટ્લી] ચોટલી
ચોટાઈ સ્ત્રીં ચોટાપણું
ચોટું વિં ચોરી કરવાની ટેવવાળું (૨)
હુચું [૫૫૫]
ચોડ (ચો) સ્ત્રીં [નુઓ ચોટો] વસ્તુઓની
ચોડ (ચો) વિં [નુઓ ચોડું] પહોળું
ચોડણું (ચોડ) સં કિં ચોડાણું (૨)
જડતું; બેસાડતું (જેમ કે ખીડી) (૩)
લંગાડણું; ડોડણું (જેમ કે સોડી, ઘોડ)
(૪) ખડોખર લાગે તેવો સચોટ આંકડો
બોલ કહેવો

ચોડાઈ (ચો) સ્ત્રીં પહોળાઈ [૩૫
ચોડાવણું (ચોડા) સં કિં 'ચોડણું' પ્રેરક
ચોડું (ચો) વિં; પહોળું (૨) ચાર પડવાળું;
ચોપડું [ખરદેલો
ચોડો (ચો) પું એક ઉપર એક વસ્તુઓનો
ચોતરફ (ચો) અં ચારે તરફ
ચોતરો (ચો) વિં [સ. ચતુર્] મોટો ચોટલો;
ચતુરો (૨) પોલીસચોટી; ચાવડી
ચોતારું (ચો) વિં ચાર તારવાળું
ચોત્રીસ (ચો) વિં [સ. ચતુર્ત્રિંશત, પ્રા.
ચત્રીમ] '૩૪'. -સા પું બંબંચોત્રીસનો
પરિચો

ચોથ (ચોથ,) સ્ત્રીં [સ. ચતુર્થ પ્રા. ચત્થ] ૫
ખવાડિયાની ચોથી તિથિ (૨) નુઓ
ચોથાઈ. -ચાઈ સ્ત્રીં ચોથો ભાગ (૨)
ખડાળી તરીકે આપવાનો મહેસૂલનો ચોથો
ભાગ. -થિયું વિં ચોથે દિવસે આવતું
(૨) નં ચોથો ભાગ (૩) નાના બાળકના
મરણ પાછળ ચોથે દિવસે કરાતી ક્રિયા
કે ભોજન. -થિયો (તાવ) પું ચોથે
દહાડે આવતો તાવ [ચોતરફ
ચોદ (-દિ) શ (ચો) અં ચારે દિશાઓમાં;
ચોધરી (ચો) પું મુખ્ય ગાડીત; સારથિ
(૨) સીમનું રક્ષણ કરવા ખદલ પસાયતું
ખાનાર (૩) જગતી હુગરઓમાં વસતી
એક કોમ. -રો પું પોલીસપટેલ; ગામનો
પટેલ (૨) ચોધરી કોમનો પુરુષ
ચોધાર (ચો) વિં (૨) અં [ચિ=ચાર+ધાર]
પુષ્કળ (૩) વિં ચોધારું. -રું વિં ચાર
ધારવાળું એક હથિયાર
ચોપ સ્ત્રીં [સરં 'ચોપ'] ખંત (૨) કેસાઈ
(૩) નુઓ ચોપ [નં બંબંચર; ૫૫૫
ચોપગ (-ગું) (ચો) વિં ચાર પગવાળું (૨)
ચોપટ (ચો) સ્ત્રીં સોગટાની રમત (૨) તે
રમવાનું કપડું કે પાટિયું
ચોપડ નં [પ્રા. ચોપટ=ચોપડું] ઉપરથી
(ચોપડવાનું) થી. ણું સં કિં લગાડતું;
લપેડણું. -ડાવડું સં કિં 'ચોપડણું' પ્રેરક ૩૫ (૨) ગાળ કે અપગાળ કહેવો

ચોપડી (ચો) સ્ત્રીં પુરત્ અંચું ખંક વિં
ચોપડીઓમા મશામૂક રહેનાર -કું વિં
[ચો=ચાર+પડ] ચાર પડવાળુ. (૨) નં
ચાર પડવાળી રાખી

ચોપટો (ચો) પું દિસાળ લખવાની વહી

ચોપન (ચો) વિં [સ ચા પગાગુ, પ્રા
ચગવ] 'પ૪'

ચોપડું સંકિં [નુઓ ચાપડું] યોસવુ,
શપડ (૨) મીપડ (૩) મારવુ, હેકડ

ચોપાર્થ (ચો) સ્ત્રીં [સ ચુ પદા પ્રા
ચગવ] એક છદ(૨) ચારપાર્થ, ખાપો

ચોપાટ (ચા) સ્ત્રીં [ચા+પાટ] નુઓ
ચોપ(૨)સરખી મુધરેલી જમીન, ચોગાન
(૩) પરસાળ જેવો બેકનો ભાગ

ચોપાતિયુ (ચો) નં ચાર તાય પાનાનુ
પનામ્કુ, જેમ્કેલે(૨)નાનકડુ નડેરનામુ
(૩) વર્તમાનપત્ર

ચોપામ (ચો) અં ચારે પાસ-ખાનુ

ચોફાળ (ચો) પું ચાર ફાળવાળી-નહી
મોપી પિઠાકી [ચારે ખાનુ

ચોફેર(-રી) (ચો) અં [ચો=ચાર+ફેર]

ચોળ સ્ત્રીં [ફા] નાની લાકડી, દડકો (૨)
ગી (૩) તખ્તો વચો પાસ ૦દાર
પું છગદાર

ચોળવુ અંકિં ચાપડુ, ડામડુ

ચોળો પું [સ ચુરેરી] મથુરા તરફનો બાણાણ

ચોળીકુ વિં [નુઓ ડામીકુ] બોડુ

ચોમગ (ચો) અં [ચો=ચાર+ગમ
(અત્યયથી), અથવા ચો+મ (માગ)]
ચાપાસ ચોમેર

ચોમાસુ (ચો) વિં [સ ચાતુર્માસિક] ચોમા

સામા થવુ -ચુ' નં વરસાદના ચાર
મહિના, વર્ષાઋતુ

ચોમુખ(-ખુ) (ચો) વિં ચાર મો બારણા
કે ખાનુઓવાળુ [ચારે તરફ

ચોમેર (ચો) અં [ચો=ચાર+મેર]

ચોર પું [સ] ચોરી દરનાર માણસ હુગો
ખાનું નં (કખાટ પેપી હં નુ) છપું
ખાનુ અંચખાર પું ચોર વગેરે ૦દ
વિં ચાદ

ચોરણી સ્ત્રીં [સરં સ ચળની, ચળનક દ
ચળનગ=અધિયો] લેડી, ચૂથાડી -જો
પું માથાગ આગળ ખૂવો દોષ એવો
લેધો (૨) મોપી ચોરાડી

ચોરદાનત સ્ત્રીં ખોમી દાનત, અપ્રામાણિકતા

ચોરવુ સંકિં [સ ચુર] પારકાનુ છપી
રીતે લઈ જડ (૨) પૂરેપૂરુ કામ ન
હેડ, કસર રાખી (જેમ કે ટાય પા
કે મન થા કામ ચોરવુ)

ચોરમ (ચો) પું [સ ચુરમ, પ્રા ચરમસ]
ચારે મંખી બાહુ ને મરખા ખૂવાની
ચુપ્કાણ આકૃતિ (૨) વિં તેવા
આકારનુ 'રંરંરં' [ગ] -મી સ્ત્રીં ચોરમ
આકારની તખતી -સો પું નર
કાપનો ચોરસ કકડો (૨) વિશેષ પડોળી
એક પિઠાગ

ચોરાઉ વિં ચોગચેડુ

ચોરાણુ(-ણુ) (ચો) વિં [સ ચર + નવલિ,
પ્રા ચગવ] '૪

ચોરાસી(-મી) (ચો) વિં [સ ચુરગીલિ,
પ્રા ચરગી] '૮૪' (૨) સ્ત્રીં માલભોળી
ચોરાણી-બધી નાતોનુ જમણ

ચોરી (ચો) સ્ત્રીં [દ ચરગી] માહડું,
વરકન્યા પગલવા બેસે છે તે મડપ

ચોરી સ્ત્રીં ચોરવુ અથવા ચોગડુ તે (૨)
ચોરનો ધત્રો અંચપાટી સ્ત્રીં મર્ધ
નતની ચોરી અથવા ચુનો ૦છૂપી સ્ત્રીં
ચોરી કે ચુપતતા

ચોરીફેરા (ચો) પું ૦૦૦૦ ચોરી-માલગમા
વરકન્યાને ફેરવાતા ફેરા

ચોરો (ચો) પું [કિ ચરગ] ગામમા ચુને
બેસવાની જગા (૨) પોનીમથાણુ, 'ગેટ'
(૩) મોટો બોલો

ચોવટ (ચો) પું, નં [ચો=ચા+વાટ]
ચકડુ, બનર, ખુલ્લી જગા (૨) પચનો
નિર્ણય-ચુમદો (૩) અં નુઓ ચોવાટ
(૪) સ્ત્રીં પચાત, (લામી દોડગીરી)
ચોગચોળ -ટિયણુ વિં સ્ત્રીં દોડકાડી
-ટિયુ વિં દોડકાણુ (૨) નં પચનો

ચુકાદો. -ટિયો પું ચોરે બેસનારો;
આગેવાન પુરુષ; ૫૫
ચોવડું (ચો) વિંચાર પડવાળું (૨) ચારગણું
ચોવાટ (-ટે) (ચો) અં [ચો = ચાર +
વાટ] ચોતરફ, બધી બાજુએ
ચોવીસ (ચો) વિં [સ. ચતુર્વિંશતિ; પ્રા.
ચત્વીસ] '૨૪'
ચોવડું સંકિં [સ. ચૂણ] ચૂસવું
ચોથ વિં [સં.] ચૂસવા લાયક (૨) નં
ચૂસીને ખાવાનું ખાધ [૧૪]
ચોસઠ (ચો) વિં [સ. ચતુર્થાશ્રિ, પ્રા. ચત્તમટ્ટિ]
ચોસર (ચો) વિં [દે. ચત્તમર] જુઓ
ચોસેડું (૨) સીંચાર દોરીવાળો ગળયે
(૩) ચાર ચેરનું બગ્ત - ચૂથણ (૪) રોગગ
વડે રમાતી એક બાજુ (૫) ચારની નેડ
(બજાની)
ચોમડું (ચો) નં ગચિયું
ચોસાર (ચો) સીં દાંડીની ચારે બાજુ
બજાની નેડમાં ૫૨૨૫૨ કાટખે પાન
બેસવાની પદ્ધતિ, 'ડેકચુસેટ [વ. વિ.]
ચોળ વિં [દ. ચોલ = મજા] ('શા' અને
'શા' સાથે 'ખૂણ' એ અર્થ મા) [સીંગ
ચોળ (ચોળ) સીં [નુઓ ચોળા] ચોળાની
ચોળવું સંકિંધસતું - મસળું (૨) ચૂંચું,
વારંવાર ઉચલાવણું; બગાડું [સા.]
ચોળા (ચો) પુંબંબંબં [દે. ચળ્યા] એક કડોળ
ચોળાઈ (ચો) સીં એક બાજુ
ચોળાચોળ (-ળી) સીં ['ચોળા' ઉપરથી]
વારંવાર ચોળાવું - ચૂંચવું તે
ચોળિયા પુંબંબંબં ગળાના કાકા (૨) એ
ફગવાથી થતું દંડ
ચોળિયું (ચો) નં ['દે. ચો' = મજા ઉપરથી]
કાઠિયાવાડી સીંચોમાં વપરાતુ લાઝ કપડું
ચોળિયું (ચો) નં એક ભતના કાંકરા
ચોળી સીં [સ. ચોલી] સીંચોના દૂધી
બાયનો કબલે [કોળ
ચોળી (ચો) સીં ચોળાની શીંગ (૨) એક
ચોળો પું ['ચોળા' ઉપરથી] પ્રવાહીમાં

ચોળાને કે કાળાને બનાવેલું પેય (૨)
વિચારોની ધડલાંગ
ચોળો પું [સ. ચોળ] અંગરખાનો કોડો
(૨) (સાધુ કપોરી દીસો ખૂસતો પહેરે છે
એવો) એક ભતનો ઝળો
ચોંક (ચો) સીં [સ. ચમત્ક, પ્રા. ચમક =
ચમકવું] ચોંકવું તે. ંબું અં કિં
ભડકવું, ચમકવું
ચોંચણું વિં ઉછાળવું; તોડાની (૨) ચૂખણું
ચોંટવું (ચો) સંકિં [નુઓ ચોટવું, વળગવું
ચોંટાડવું (ચો) સંકિં ચોટાડવું
ચોટું નં બાજર
ચોદ વિં [સ. ચતુર્દશ, પ્રા. ચત્તર (૦૮)] '૧૪'.
બંબ (-બું) વન, બંબોડ પુંબંબંબંબંબંબં,
ગુરબોંક, ચરબોંક, મહબોંક, બનબોંક,
તથોલોંક, સત્યલોંક વા થાલોંક, અતલ,
વિતલ, સતલ, રમાતલ, તલાતલ, મદાતલ
અને પાતાલ (૨) સમગ્ર થાલોંક; આખું
વિથ. ંબું વિં કમમા ૧૩ પછી આવે
એવું (૨) નં માણસના મરણને ચોદમે
દિવસે કરાવે બંબલોંક. ંબું ગતન
નં અમૃત (૨) માર; કંડ [લા]. ંરલ
નંબંબંબં સમુદ્રમથનમાથી નીકળેલાં
ચોંબંબં (લક્ષ્મી, કીરતુબ, પારિભતક,
સુરા, ધન્વતરિ, ચંદ્રમા, કામદેવા,
અરાવત, રભા, સાતમુખી થોડો, હેર,
સારગધનુષ, પાંચાન્ય રાખ, ને અમૃત).
બંબિયા સીં પ્રાચીન ચોદ વિથાચો -
ચાર વેદ, છ પેરાગ, ધર્મ, પુરાણ, ન્યાય
ને મીમાંસા ંશ સીં પખવાટિયાની
ચોદમી તિથિ. ંશિયો પું વિથન
સતોપી માણસ. ંસ સીં ચોદમ
ચોર પું [સં.] ચોર. ચોં નં [સ.] ચોરી
ચોલ (કેમ) નં [સ.] જુઓ ચૂકાકમ
ચવલ પું [સ.] એક મલિ (૨) પતન; પ્રજા
ચવલું અંકિં [સં. ચુ] પડવું; અપ્રતિ થવી
ચુત વિં [સ.] પડેલું; બ્રહ્મ થયેલું. -તિ
ઓપન (૨) ખામી (૩) રખડન; બુ

છ

છ પું [સ] ત હુરયાની ખીતે વ્યજન
 છ વિં [સ પદ, પ્રા છ] '૯'
 છક અં દિગ્મંદ, ચકિત [છ નો જયો
 છકડુ નં, -ટો પું [સ પદ્ય પ્રા છ]
 છકડો પું [સ ગદ્ય] ગાફ ખાસો
 છકડુ અંકિં [સ ૧૨] બહેરી જન
 વહી જડ
 છમડ સ્રોં તમાય યપ્પડ (૨) મૂઢયાપ
 છમડ(-ડિયો) પું [સ પદ્ય પ્રા છન્
 યથી] ૭ આગમીવાળો માયસ
 છમો પું [સ પદ્ય, પ્રા છન્] છ ચિહ્ન
 વાણુ ગજકાનુ પતુ (૨) છ દાણાવાળો
 પાગો [છક્કા છૂટી જવા = નાકમેદ ધઈ
 જતુ દિમત ટારી જતુ] ૦૫ જો પું
 સદાનો એન કે ગજકાની એક રમત
 (૨) જુગાર (૩) દાવપેચ દગડબાજ
 છખૂણ(-ણિયુ) વિં છ ખૂણા કે બાજી
 વાણુ (ધ્વજાણ)
 છગ પું [સ] બકરો, છાગ
 છગટો પું [સ પદ્ય પ્રા છ(ળ)] છનો
 આકડો [નહેરમા
 છચોક (ચો) અં છડચો, ખુની રીતે,
 છછણુ અંકિં [૨૦] છછણુ અવાજ
 કરવો (૨) ગચ્છગચ્છ (૩) ગજગચ્છ (પાણી)
 (૪) ગરગે યડ [લા] [ગરસો
 છછણાટ પું ખણખણ (૨) મિખજ,
 છછરુ વિં [જુઓ છીછરું] જીહ્વ નદિ તેડ
 છછુદર નં [સ છ ૨૨] હદરના જેડ એ
 પ્રા ૧ (૨) એ જાતનુ દાડખાનુ (૩) વિં
 અડખાજોર તોફાની [લા] -રી સ્રોં
 છહરની માદા -રુ નં છહુદર
 છહુદર, -રી, -રુ જુઓ છહુદર છં
 છછોરુ વિં છાકરવાદ, બાગક સુદ્ધિનુ
 નાદાન [વાહરિડુ
 છતવટી સ્રોં છત ઉપરનુ નાનુ છાપડ

છતવટું સંકિં 'છાજડુ'નુ પ્રેરં (૨)
 છડ કાઢી ધગે રોખાવ (૩) છાપડ
 બનાવડ, છાજ નખાવડ
 છળુ નં [પ્રા જાન = છાજ નખાવડ કે
 ૨ છગિયા-ઠગરી દામગી ઉપરથી] ૪ ખો
 છટ અં [૨૦] ધુતકારસૂચક હૃદયાર
 છટકવું અં કિં એકદમ છટડ -ખસડ
 (૨) નાગી જડ, સટડ [લા]
 છટકારુ મંકિં છ કટેડ, ધુતકારુ
 છટકિયુ નં [છટડુ] કટ - માટે રખાનો
 બાનો રમાવ
 છટકુ નં [છટકુ ઉપરથી] દાવપેચ, બજ
 છટા સ્રોં [સ] રોખા કાતિ(ગ)રીત, ખૂણી
 (૩) જુઓ અચાં ઠદાર વિં છગવાણ
 છટાંક નં [૭ + ટાંક (સ ટકા)] નવયા
 છક સ્રોં પખવાડિયાની છટી વિધિ -કિયુ
 નં છટીને દિવસે બાજમે ઓડાડવામા
 આવડુ લગડ -ટી સ્રોં [સ પકી, પ્રા
 છટા] બાગમના જન્મ પછીનો છટો દિવસ
 (૨) તે દિવસે કરવામા આવતી ક્રિયા -કે
 વિં [સ પદ્ય, પ્રા છટા] કમમા પાચ પછીનુ
 છડ સ્રોં છડડ તે
 છડકવું સંકિં છાડવુ
 છડવું સંકિં [૪ છટિય = જડેડ] બાગને
 છાગ જુદા કરવા (૨) [લા] મારડુ યેડ
 (૩) છટરી લેડ
 છડા પુંખવં (૨ કુતા) થાપા મારવા તે
 (૨) (સ્રોં કે બાજકના) પગનુ એક રીણ
 છડા(-મણ) નં છડવાનુ મહેનતાણુ
 (૨) છડતા નીકળેસો બૂકો કુશકી
 છડી સ્રોં સીધી પાતળી સોગી (૨) રાજ
 ચિહ્ન તરીકે ગળ આગ ૧ રખાનો દડ
 (૩) સળી ઉપર ફૂલ બાધી રેલો ગોટો
 કાગી [૦ પોકારવી = નેપા પોકારવી]
 ઠદાર પું નેપા પોકારનાર, ચોખદાર

છડું વિં [પ્રા. છડઢ = છાડવું. તજવું પરથી]
એકલું; સાથ વિનાનું (૨) [લા.] કુંવારું
(૩) છાકરાંછેયાં વિનાનું

છડેચોક્ક અં [છડું (=નને) + ચોક્ક =
નાણીખૂણે] ખુદી રીતે, નહેરમાં
છડેછડું વિં સાવ છડું [મિતીનો કંઠો
છડો પું 'છડા'નું એવં (જુઓ છડા)(૨)
છણકું, છણકારવું સંકિંછણકો કરવો,
ગુરસામાં બોલવું, તરછાડવું (૨) સ્પષ્ટ
વડે જાટકવું.

છણકાકો પું છણકો; તોર
છણકો પું [૨૫૦] ગરમ તેલમાં પાણીનો
છાટો યડવાથી થતો અવાજ (૨) ગુરસાનો
બોલ; ગુરસો (૩) તુચ્છકાર; તરછાડ.
છાકોટો પું છણકો; ગુરસાનો બોલ
છણછણવું, છણછણાટ જુઓ છણવું,
છણાટ

છણવું સંકિં [દિ દાળળ = આળવું કે ગાળવું
તે] બારીક કપડાથી આળવું કે ગાળવું (૨)
બારીક તપાસ કરવી [લા.]

છણવું સંકિં [પ્રા. છળ (સં. જળ)] ખણવું;
નખથી વલૂવું (૨) દબાઈ ગયેલી વાતને
ફરી ઉમેળવી - છડવી [લા.]

છણણી, છણાવટ સ્ત્રીં છણવું તે
છત સ્ત્રીં [સ. સત્ત] હોવાપણ; હરતી (૨)
પુષ્કળપણ; બરતી

છત સ્ત્રીં [સં. છત્ત; પ્રા. છત્ત] ચોરડા કે
મકાનના છાપરાનો અદરનો ભાગ -
'સીલિંગ'; અંદરવો; વિતાન (૨) ધાણ;
અગાશી

છતાં અં [સ. સત્ત ઉપરથી] તોપણ
છતું વિં [સં. સત્ત ઉપરથી] યવત; વિદ્યમાન
(૨) ચત્ત; સવણ (૩) સીધું; પાંસડું
(૪) હાડું; નહેર

છતુંપાટ વિં ચત્ત; ચતુંપાટ
છતે અં એક નકામો વપરાતો રાખ્દ-
પ્રયોગ (જેમ કે, છતે તમે ક્યારે
આવશો?) (૨) 'છતું' 'સતિ સમી' પ્રયોગનું ૩૫ (જેમ કે છતે હાથે લૂંટી ધું)

છતર નં જુઓ છત
છતા(-તું)પાટ વિં જુઓ છતપાટ

છત્ર નં [સં.] મોટી બારે છત્રી (૨) રાજ-
ચિહ્ન તરીકે વપરાતી છત્રી (૩) રક્ષણ
કરનાર; પાલક (૪) ફૂલબેસણીનો એક
પ્રકાર જેમાં બધાંજ ફૂલ એક જ
સપાટીએ હોય છે; 'અબેક્ક' [વ. વિ.].
છાયા સ્ત્રીં છત્રી છાયા (૨) આશ્રય
[લા.]. ઓપતિ પું [સ.] રાત, યહેનરાહ.
ઓપકંગ પું છપરપકંગ. - ત્રાકાર વિં
છત્રના આધારનું. - ત્ર, તાપ તથા
વરસાદથી બચવા માથે બોલવાનું એક
સાધન (૨) ગાડી, પદંગ વગેરે પર હોતી
છત્ર-દાંકણ

છત્રીશ(-સ) વિં [સ. પત્રિશ; પ્રા.
છત્રીશ] '૩૬' [બહાનું]

છત્રી નં [સ.] છળકપટ (૨) બનાવટ; ઢોંગ;
છત્રીછત્રી સ્ત્રીં [૨૫૦] ઉપરાઉપરી છત્ર છત્ર
અવાજ થયા કરવો તે (૨) પૈસાની
રેલ છેલ [લા.]

છત્ર વિં [સ.] દંકાયેલું
છત્રું(-તું) વિં [સ. પળવતિ; પ્રા. છળ
(-ન્ન)ક] '૯૬' [થઈ ગયેલું]

છપતડું વિં છાહડું (૨) પસાઈને પાતળું
છપર નં છાપડું. ઓપાટ સ્ત્રીં; પું
(મચ્છરાનીની) છત્રીવાળો પલંગ
ઓપડું વિં ચાલતાં જેનું જમીન પર
આપ્તું પગનું પડે એવું (તે અભાગીનું
ચિહ્ન મનાય છે). ઓપકંગ જુઓ
છપરખાટ

છપવું અંકિં છુપાવું; સંતાવું
છપાઈ(-મણ, મણી) સ્ત્રીં છાપવાનું મહે
નવાણું (૨) કાપ

છપાવવું સંકિં 'છપવું', 'છાપવું'નું પ્રેરક
છપાવું અંકિં 'છાપવું'નું કર્મણિ (૨)
છાપરાની ક્રિયા થવી; 'છપવું'નું બાવે (૩)
[પતંગનું] એકદમ નીચે પડવું

છપન વિં [સ. પત્તંગશલ; પ્રા. છળ્લ-
(ન્ન)] '૫૬' (૨) (૫૬ દેશ, ૫૬ ભાષા ને

૫૬ સંસ્કૃત કોશ છે એ સમજ પરથી)
પાંગુ; અનેક; બદુ; બધુ. ભોગ પું
કાકેરછને ધરાવવાની છપ્પન પ્રકારની
રસોઈ (૨) દુનિયાના બધા ભોગવિલાસ
[લા.]. -નિધિ વિં પું સં. ૧૯૫૬માં
પડેલા મોટો દુકાળ

છપ્પથ પું નુઓ છપો [છપર]માં
છપર, બપાટ, બપુ, બપડંગ નુઓ
છપો પું [પ્રા. છપવ] છ પદનો એક છંદ
છખ, (બછખ, બક છખક) અં [૨૧૦]
પાળીમાં કાંઈ અકળાવાનો અવાજ.
બછખાવવું સંક્રિં 'બગછખ' કરવું (૨)
તેમ કરતા કપડુ ધોતુ

છખતરું વિં છીછરું (૨) ગંદુ, ચૂધાયેયું
(૩) નં છપનરુ; ધસાયેયુ પતરુ (૪)
ચૂધાયેલો કાગળનો કકડો

છખરડો પું ગોડાળો, અગ્યવરયા; કામ
કે કળને નામે મીકુ [છમછખિયાં
છખલીકાં નં બં વં [૨૧૦] કાંસાં;
છખ(-ખી) સ્રોં [નુઓ છવિ] તસવીર
(૨) કાંતિ; સૌદ્ય. -ખીલું વિં મોહક
છખીવાળું; રખાળું

છખોતરું વિં (૨) નં નુઓ છખતરું
છમ (બક છમક) અં [૨૧૦]. બકલું નં

અટકયાળું; ચાંદરું (૨) નાનકડું તોફાન.
બકલું અંકિં છમક છમક થવું (જેમ કે,
ધૂસીનું)(૨)કમકો કરીને ચાંદરું. બકારવું
સંક્રિં છમ અવાજ કરવો (જેમ કે, બીની
વસ્તુ પ્રવાલીમાં જોળાને). બકારો પું
છમકાગવાનો અવાજ. બછમ અં [પ્રા.
છમચમ=છમછમ કરવું] એવો અવાજ
કરીને (૨) મદમાં [લા.]. બછમીટ પું
'છમછમ' અવાજ (૨) તોર; મદ [લા.].
બછમિયાં નંબંબંબં કાંસીએકાં (૨)
ગંડરિયાં [સાખુનો હેલો દિવસ

છમછરી સ્રોં નુઓ સંવત્સરી (૨) પશુ-
છમાસિક વિં [ઈ. જમાસિક; પ્રા. છમાસિક]
છ મહિને થતું (ખાસ કરીને પરીક્ષા માટે)
છમાસિયો પું નુઓ છમાસી

છમાસી સ્રોંગમણ પછીછમાસો કરાની કિયા
છર પું [સ. છર] અસ્રો (૨) તોર; મદ
(૩) મસ્તી; તાન [કળતું (૨) કનચરું
છરતું વિં ['છર' અવાજ કરતું] આકું;
છરર(બર) અં [૨૧૦] વસ્તુ છતી જતાં
કે કપાતા યનો અવાજ - સરરર

છરાયું(-ચેલું) વિં ['છર' ઉપરથી]
માનેયુ; કાટેલું. -યું અં કિં તોર કે
મસ્તીમાં આવતું; કાટું

છરી સ્રોં છરી, પાળી; કાવું
છરેલ વિં છર - મદચાળુ; છરાયેયુ
છરો પું મોટી છરી (૨) સીધો જમ્યો
(૩) બંદૂકના બારમાં લેટે એવી ગોળીઓ
(૪) બોલ-બેરિંગમાં વપરાતી ગોળીઓ

છલ પું; નં [સં.] છળ; ઉતરપિંડી; કપટ
(૨) જોટો વેસ (૩) બદાનું

છલક સ્રોં છાવક(૨)પાનીનું બેકું(૩)અં
છાવક વાગતી હોય એમ. બછાધ્યાં અં
છલકાનું હોય એમ. -કાપું અં કિં
(હાલવાથી) પ્રવાહી પદાર્થનું બછળી
બહાર પડતું કે ગ્રમરાતું(જેમ કે વરસાદથી
તળાવ છલકાઈ ગયા) (૨) અભિમાનથી
કુલાવું [લા.]

છલન નં, -ના સ્રોં [સ.] છળનું - ઉતરતુંતે
છલંગ સ્રોં ટેકરો; ફલગ

છલાછલ અં [દ. ગુલુચુલ=છલકાવું;
બછળવું] છલકાય તેમ-ઉકેલું (બરેલું)

છલાવું અંકિં નુઓ છલકાવું
છલૂરી સ્રોં નાનું છાલિયું; નાની વાડકી
છલો પું એક ભતની ધૂધરીઓની વીટી
(૨) લમ વખતે પહેરવાની વીટી (૩)
પૂંભના સામાનની છાળકી

છલોછલ અં નુઓ છલાછલ

છલ્લો સ્રોં કાનનો વેહ વધારવા ધડાટી
કરી (૨) પુંબંબંબં નુઓ છલ્લો. -લ્લો
નંબંબંબં છલ્લો - વાંદીઓ

છલ્લેયું નં [દ. છલી ઉપરથી] સાવ ધસાઈ
ગયેયું છલ્લું (૨) છાવ કે લાકડાની ચૂડી
છલ્લો પું નુઓ છલો (૧, ૨ અર્થો બહુધા
બં વં તરીકે)

છવાણું અં કિં [દિ. દિવિમ=છવાણું]
 (‘છાણું’નું કમ્પિલિ) ઠંકાણું; થેરાણું (૨) ફેલાણું
 છવિ ઓં [સ.] જુઓ છામી
 છન્દીશ(-સ) વિં [સ. છ+વિગમિ; પ્રા.
 દર્શાવ] ‘૨૬’
 છસે(-સે) પું મન્વન્વં [છ+સે] ‘૬૦૦’
 છળ પું; નં જુઓ છલ. ઠંકપટ નં
 પ્રપચ; દગોડકો [-છાલક
 છળકો પું [જુઓ છલક] પાણીની છાળ
 છળમપચ પું દગોડકો; છળકપટ
 છળણું સંકિં [સ છલ] ઉતરણું; કળણું
 છળણું અંકિં બીકથી ચમકણું; ટળકણું
 છંછણું અંકિં જુઓ છણછણું
 છંછણાટ પું જુઓ છણછણાટ
 છંછેણું સંકિં [જુઓ છેણું] ચીડવણું;
 સળી કરવી
 છંટકાવ પું [પ્રા. છટ=છાંટણું] છાંટણું તે
 છંટકોર પું [જુઓ છંટકાવ] છંટકોરણું તે.
 ઠણું સંકિં છંટકાવ કરવો; છાંટણું (૨)
 પાણી છાટી આલવણું
 છંટાવ પું જુઓ છંટકાવ. ઠણું સંકિં
 ‘છાંટણું’નું પ્રેરક. -ઠું અંકિં ‘છાંટણું’નું
 કમ્પિલિ (૨) છાંટા બિડવા; છાંટાથી ભીંજણું
 (૩) ગામણું યજુ (ગાય ભે સ ઇત્યાદિનું)
 છંદ પું [સ.] લત, વ્યસન
 છંદ પું [સ.] અક્ષર કે માત્રાના મેળ-નિયમથી
 બનેલી કવિતા; જન. ંખદ્ધ વિં પથરૂપે
 ગોડવેણું-બનાવેણું. ંખંગ પું છંદ-
 વૃત્તનો ભંગ. ં(-દઃ) શાસ્ત્રે નં વેદનાં
 છ અંગમાંનું એક (૨) પિમળ
 છંદી(ઠણું) વિં મોછ; સોખીન (૨) અમુક
 લતવાણું
 છંદોખદ્ધ વિં [સ.] જુઓ છંદખદ્ધ
 છંદોખગ પું [સ.] જુઓ છદમંગ
 છાક પું નરો; ફેર (૨) તોર; મિખજ (૩)
 સોં દુર્ગમ. ંટ(-દ્) વિં દાર પીને
 બાન બહેણું. ંટો પું દારડિયો
 છાકમછાળ અં છાળો ઉપર છાળો વાગે
 એમ (૨) પુષ્ટગત

છાકણું અં કિં [જુઓ છાકણું] છલકાઈ
 -ફલાઈ જણું (૨) બહેણી-વંડી જણું
 છાકોટો પું ભારે છાકવરો છલકો
 -તિરરકાર; છાંછિયું
 છાગ પું [સ.] છંગ; બકરો
 છાગળ પું [સ. છાગળ] બકરો (૨) સોં
 પાણી ભરવાની આમડાની બતક
 છાછર સોં તાસક
 છાછર સોં પાણીની સપાટી પર છરર કરતું
 નય એવી રીતે કાંઈ ફેરણું તે
 છાછરું વિં જુઓ છીછરું
 છાજ નં [સ. છાદ ઉપરથી] છાપરામાં ધાસ
 પાટિયાં કે વાંસ વગેરેનું કરાતું આગળન
 કે તે વસ્તુઓ. ંદી સોં નાનું છ-જ
 (૨) અમરાઈ
 છાજણું સંકિં [સ. છાદ ઉપરથી] છાજથી
 ઢાંકણું; છાણું (૨) છવાઈ ગયેણું
 છાજણું સં કિં [પ્રા. છાજ] લાયક હોણું
 (૨) સાડું ફેખાણું; સોખણું (૩) ધણો વખત
 નમણું; ટકણું (કલાં ‘રાંક હાથે રે, રતન
 ચડયું છાજ્યું નહિ’) [ફૂટપી તે
 છાજિયું નં રોકના આવેશમા છાતી
 છાટ સોં પથરનો લાંબો પડોળો કકડો
 છાણ નં [દિ.] ગાયભેસનો મળ; ગોખર.
 ંપુંલે પું કચડાપુંલે
 છાણણું સં કિં [દિ. છાળણ] બારીક રીતે
 ચાણણું (૨) છણવ
 છાણિયું વિં છાણ જેણું; પેણું; દમ વગરણું
 (૨) છાણ ખાઈને રહેનારું (૩) નં
 છાણમાટીનું બનેણેણું ટોપણું
 છાણું નં [દિ. છાણ] બાળવા માટે છાણને
 ચાપીને સૂકવેણું ચકરણું
 છાત નં છત; છત્રી [૫]
 છાતી સોં શરીરનો પેટથી ઉપરનો પડોળો
 ભાગ (૨) [લા.] હેય; દિલ (૩) દિમત.
 ંપૂર વિં છાતી મુઠી આવે એટલું.
 ંફાટ અં છાતી ફાટી નય એમ; ખૂબ
 લાગળથી. ંસેર અં દિમતથી (૨)
 (અથ ચડનાં) છાતી ભરાઈ આવે-દમ
 ચડે તેમ

છાત્ર પું [સં.] વિદ્યાર્થીં વૃત્તિ સીંન્નુઓ
શિષ્યવૃત્તિ. -ત્રાસય નં છાત્રોને
રહેવાનું સ્થળ; 'ખોડિંગ'; 'હોરટેલ'

છાનાછાની સીં છાની વાત

છાનું વિં [સં. છત્ર] ગુપ્ત (૨) મૂઘ.
છપતું(-નું) વિં છપુ; કોઈ નહોતું
નહિ તેવું; ગુપ્ત. ંમાનું વિં છાનુંછપતું
(૨) ગુપ્તચુપ

છાપ સીં ['છાપતું' ઉપરથી] એકખીબ
પર દબાવાથી તેની આકૃતિ પડે તે (૨)
આકૃતિ પાડવાનો સિદ્ધો(૩)પત્ર ગ છપાવી
તે (૪) છાપવાની સફાઈ (૫) મન ઉપર
યથેલી અસર-બધાયેલો અભિપ્રાય[લા.]
(૬) શેષ; દાખ; પ્રમાવ. ંખાનું નં
છાપવાનું ચતું હોય તે સ્થળ; મુદ્રણાદય.
ંછુ સીં છાપવાની રીત કે સફાઈ.
ંબૂલ સીં છાપવામાં યથેલી બૂલ

છાપર સીં વાટવાનો મોટો ચપટો પથ્થર
છાપરી સીં નાનું છાપરુ (૨) ચૂંપડી [લા.].
-રું નં [જુઓ છપર] મકાન પર કરેલું
ઢાંકણ (૨) છાત્ર (૩) ચૂંપડું

છાપતું સંકિં બીખા વડે છાપ-આકૃતિ
પાડવી [(૨) બીખું]

છાપું નં ['છાપતું' ઉપરથી]. વર્તમાનપત્ર
છાપેલ કાટલું નં [છાપેલું+કાટલું] પહોંચેલ,
ખંધા તરીકે પકાયેલો માણસ [લા.]

છાપો પું ['છાપતું' ઉપરથી] એચિતો હુમલો
(૨) છાપ વડે કરેલું ચિહ્ન(૩)લાગો; વેરો
છાખ(ંડી) સીં, ંકું નં [દે. દબ્બ(ં)]
વાંસની છાછરી ટોપલી

છાપલ સીં (છા') નં [સરં'દે. છાલ
= સુંદર] એક નતનો જાપેલો આલો

છાયા સીં [સં.] પડછાયા (૨) આશ્રય;
ઓય (૩) અસર; છાપ [લા.]. ંચિત્ર
નં કેવળ છાયા-ઓળાણે આલેખાયેલું
ચિત્ર. ંપાઈ પું મૂળની છાયા ઉતારતો
અનુવાદ; ભાવાનુવાદ. ંચંત્ર નં છાયા
ઉપરથી વખત નહવાનું ચત્ર; સન-દાયલ
છાપો (છા') પું [સં. છાયા] છાંયો; પડછાયા

છાત્ર (છા') પું; સીં [સં. છાત્ર] ઈલાકાનો
બૂકો (૨) કૂંગ (૩) ધૂળ (૪) રાખોડી
(૫) છારી

છાત્ર પું [પ્રા.] મત્સર; અભિમાન

છાત્રતું (છા') સં કિં ['છાત્ર' ઉપરથી]
બાળીને ખાખ કરતું (૨) છાત્ર દબાવતું
(૩) માંડી વાળતું; છાત્રતું

છાત્રો (છા') વિં [સં. છાત્ર] (બંબં ૩૫)
પિત્રવાળા તીખા (ઓડકાર)

છાત્રોં (છા') નં બંબં ૧૦ છાત્રો નતિનાં
માણસ (તુલકારમાં)

છારિયું (છા') નં સાંકડા મોંનાં વાસણ
પસવા માટે વપરાતો કૂચડો . [યર

છારી (છા') સીં વસ્તુ પર બાઝતો આછો
છારું (છા') નં [નુઓ 'છાર' પું સીં]

ઈટા, મટોડી અને ચૂનાવાળો બૂકો
છારો (છા') પું એ નામની એક જિંપ્સી

જેવી નતનો પુરુષ

છારોડિયા (છા') વિં બંબં ૧૦ જુઓ છાર

છારોડિયાં (છા') નં બંબં ૧૦ મરનારના
તેરમાને દિવસે ચકલામાં પીળું એકાદીને
સુકાતા ત્રણ ધણ

છાલ સીં [સં. છાત્ર] ત્વચા (જાડની)

છાલ (છા') પું જુઓ ખ્યાલ(૨) કેડો, પીછો

છાલક સીં [સં. છાલ ઉપરથી] પાણીની છાળ

છાલકું વિં ['છાલક' ઉપરથી] છાત્રું;

ફાતળું (૨) આછકલું; પાછ; ઢલકું [લા.]

(૩) નં ગથેડા ઉપર નાખવાની જે પાસિયાં

વાળી ખુદકી ગૂલ (૪) ચાર મણનો સતોલો

છાલોં નં બંબં ૧૦ [સં. છાલ] ફેતરાં, છાલોં

(૨) ચામડી પરનાં બિંગડાં

છાલિયું નં પછોળા મોંની વાછી; છાલું

છાલી સીં નાનું છાલું, વાછી. -લું નં વાડકો

છાલું નં ['છાત્ર' સીં ઉપરથી] ધંડીમાંથી

લોટ વાળવાનું નાળિયેરનું છાલું (૨)

'છાલોં' એંબં

છાવણી (છા') સીં [દે. છાવળી; છાવળિયાં]

(લરકરી) પડાવ કે મથક [કરવો
છાવરતું (છા') સં કિં ઢાંકણું (૨) ઢાંકપિટાડો

છી અં [૨૧૦] જુઓછી (૨) ગદ્ગદીસૂચક
ઉદ્ગાર [(વં ૫૦)]

છીએ અંકિં 'હોતુ નુ પ્રથમ પુરુષ બંધવં

છીછરું વિં થોડી ઠાઠાવાણુ

છી છી અં જુઓ છી અં

છીટ અં [૨૧૦] છિટ (૨) સ્ત્રીં સુગ,
અણગમો છીત

છીણતુ સંકિં [મ] છીગી ઉપર ધસવુ
હુ હો પાવો(૨) મોગણુ સમારતુ (સાં)

છીણી સ્ત્રીં છીણવાતુ સાધન (૨) લાકડા
ફા વામા વપગતી લોઢાની ફાયર (૩)

ધાતુ કાપવાનુ લોખાનુ વીધણુ

છીત સ્ત્રીં [જુઓ છી] સુગ

છીદરી સ્ત્રીં [સ હિદ્ર ઉપરથી] દીપકી મીપકી
વાયો એક ભતનો સા મો

છીનવતુ સંકિં [સ હિદ્ર] જૂટવી નેવુ
(૨) ઉતી લેવુ

છીનવાતુ અંકિં 'છીનવતુ નુ મંભિ

છીપ સ્ત્રીં [સ ગુચ્છિ, પ્રા સિષિ] એ ભતની
માઝીનુ કોટતુ-ધર સીપ

છીપર સ્ત્રીં પથરની છડા શિલા

છીપતુ અંકિં રામતુ, શાત ધવ(તરસતુ)

(૨) સતાતુ લપાતુ

છીપો પુર્વ [છિપવ] કપડા છાપનારો ઝાપગર

છીણુ નં [દ છત્ર] તપેનીતુ દાકણુ તાસકં

છીવટુ નં [દ છત્ર] હિનેટ, ઊડુ, છોતતુ

છીવતુ સંકિં છાગ દાઢવા, છોતતુ

છીં અં [૨૧૦] છીકવાનો અવાજ

છીક સ્ત્રીં [દ હિક્કા] છી મરીને ભેરથી

શ્વાસ બહાર ફેકવો તે બણી સ્ત્રીં

સૂવા માટે ધૂદીને તૈયાર કરેલી તમાકુ

બંડુ અંકિં છીક ખાતી

છીંકારતુ નં [છીક ઉપરથી] કાચકા

જેતુ ગોક ઝેરી પ્રાણી, જેની છીકનો

વાયુ ઝેરી માનવામા આવે છે (૨) એક

ભગનુ નાનુ ઉરણુ

છીંકારતુ નં એક ભતતુ ઉરણુ (૨)

વિં વારેલીએ-ધણી છીકો ખાના

છીંકારું નં છીંકારણુ

છીટ સ્ત્રીં એક ભગનુ રમિત, બાતીગર અપ

છીટવો પુર્વ દાખોનો બારો ઉપાવાની બે

પાખિયાવાગી લાંગ, છેટલો

છીડી સ્ત્રીં [તે હિન્દિયા, હોંત] સાકા

ગની-નવેળિયુ (૨) નાનુ છીડું નુ

નં વાડમા રાખેલુ બાક-માર્ગ (૨)

[લા] દોષ (૩) બહાનુ

ધુકધુક અં [૨૧૦] એ નિનનો અવાજ

બગાડી સ્ત્રીં (બાગમાપામા) રેલગાડી

(૨) તેની બાગ-રમત

ધુછકારતુ સંકિં [૨૧૦] મરવા કે પાળ

પડવા ઉરકેરતુ (ફતરાને)

ધુટકારો પુર્વ છટકો મુક્તિ અત

ધુટાણુ નં છટ પથરાઈ જતુ તે (અણુઓનુ

અગર પ્રમાણના કિરણોનુ), 'ગેસોશિ

થેશન' [પ વિ] [છટતુ] નુ બાવે

છુટાતુ અંકિં છટવાની કિયા થવી,

છુટી સ્ત્રીં છટી, રજ (૨) નવરાશ

છુટું વિં જુઓ છટું

ધુપાવતુ સંકિં [છપતુ ઉપરથી]

સતાવુ, ગુપ્ત રાખવુ

ધુપાતુ અંકિં છપતુ, સતાતુ

ધુમ(બધુમ) અં [૨૧૦] (ધૂમરી વગેરેનો)

ધુરિકા, ધુરી સ્ત્રીં [સ] ધૂરી છરી

ધુવાતુ અંકિં 'ધૂવ'નુ કમણિ

ધુ અંકિં હોતુ નુ પ્રથમ પુરુષ એકવચન

(વિં દાં)

ધૂ નં [૨૧૦] સરકી જતુ-જતા રહેતુ તે

(૨) અં ફતરાને ફેઈની પાળા પડવા

ઉરકેરવાનો-ધુછમારવાનો ઉદ્ગાર

ધૂટ (૮) સ્ત્રીં [છટતુ પરથી] મોઝળાશ

(૨) રજ પરવાનગી (૩) છોડી દીધેલી

-જતી મેલી રમ (૪) ઊડવા માટે

પતંગને ફરથી, ઠડે એમ ઠાંચી કરી

છોડવી તે (૫) છટાપણુ સ્વતંત્રતા (૬) તગી

કેસખાઈ, સકાચ આ મનાઈનો અમાવ

ધૂટક વિં છટ છટ (૨) અં જ્યાબધ

નહિ તેમ

ધૂટકો પુર્વ છટકો, મુક્તિ

કે વીણાના તાર છેડવા, વાત છેડવી)
 છેડાગાંઠણુ(-ણુ) (ઠ) નં વરકન્યાના
 છેડા ગાંઠવાનુ વસે [તથાક
 છેડાછટકા (ઠ) પું બં વં છટાછટા,
 છેડાછેડ(-ડી) (ઠ) સ્ત્રીં વાગવાર છેડડ
 તે, સતામગી
 છેડાછેડી સ્ત્રીં(ઠ) [છેડો કપરથી] વરના
 નમા સાથે વડુની ધાટીની ગાંઠાએ છે તે
 છેડાડુ અંકિં ખંજવાણુ
 છેડો (ઠ) પું [૩ છમો, કે સ ગેપ] અતનો
 ભાગ, અત (૨) દદ સીમા(૩) પાલવ(૪)
 આશરો, મદ્દ [લા] [બવાળવો=મરણ
 પાલવ છેડો વાગીને રેડુ તે]
 છેતરપિંડી, છેતરખાણ સ્ત્રીં [છેતરણ
 પરથી] છેતરામ ધી, ક્યાર્થ
 છેતરણું સંકિં કમડ, છગડ
 છેતરામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં છેતરાવાપણુ.
 -ણું વિં છેતરી લે એડ
 છેતાળીસ (છે) વિં [સ પચ્ચત્વારિસદ્,
 પ્રા દાવાર્ણામ] '૪૬', છેતાળીસ
 છેદ પું [સ] કાપો, ચીરો (૨) છિદ્ર (૩)
 છેદનારી - ભાગનારી સખ્યા (અપૂર્ણા-
 નમા લીટી નીચે લખવામા આવે છે તે)
 [ગ] (૪) નામ ઠંક વિં [સ] છેદનાડું -
 કાપનાડું (૨) ભાગનાડું [ગ] (૩) પું
 જુઓ છેદ. નં નં [સ] છેદડુ - કાપડ
 છેદનરેખા, છેદનલીટી સ્ત્રીં વડુંલને
 છેદનારી લીટી, 'સીકન્ટ'
 છેદણું સંકિં [સ છિદ્ર] કાપડ (૨) છિદ્ર
 - કાણુ પાડવું (૩) નિકદન કાંડડ (૪)
 છેદ રૂપે યર્જને ભાગડ [ગ]
 છેદશુદ્ધિ સ્ત્રીં છેદ હડાડી દેવો તે [ગ]
 છો (છ) સ્ત્રીં જુઓ છેરટો, ખેર
 છેરડું (છ) અંકિં પાતણુ અનડ
 છેરટો (છ) પું છેરામણુ, પાતળો ઝાડો
 છેરટો (છ) પું [જુઓ ખેર ટો] મૂળ, અરો
 છેરાટો (છ) પું, -મણુ નં, સ્ત્રીં છેરડ
 તે, પાતળો ઝાડો
 છેલ (છ) પું [સ છેલ, છવિલ, પ્રા હર્લ]

વરણાગિયો માણસ. ંછટાકિયું વિં
 છેવમટાક ંછપીણું વિં મોટક ને
 રૂપાણુ
 છેલછેલ (છ) વિં [છેવુ નો દિર્ઘાવ]
 છેલ્લામા છેવુ, સ્ત્રીંથી છેલ્લ, છેલવેણુ
 છેલડ (ઠ) પું છેવ. -ડી સ્ત્રીં વરણાગિયણુ
 સ્ત્રી. -ડો પું છેલ. -ણુ સ્ત્રીં છેવગી
 છેલખટાક (છે) વિં (૨) પું છેલ,
 વરણાગિયો [છેલછેલ
 છેલવહેણું, છેલવેલણું વિં (ઠ) જુઓ
 છેલાર્થ (ઠ) સ્ત્રીં છેવપણુ -ણી પું છેવ,
 સહેલાણી
 છેલણું (છ) વિં છેવનુ [છેલે પાદલે
 બેમણુ = અત કે સ્વભાવ ઉપર જડ (૨)
 અતિમ દહે જડ.]
 છેવટ (ઠ) સ્ત્રીં, નં અત, છેડો -ટ (-ટે)
 અં અતે, છેડે [છેડ કપરનુ
 છેવાડું (ઠ) વિં [જુઓ છેવટ] છેવડ,
 છેલ પું દગો, વિશ્વાસનાત
 છેવટી (છે) સ્ત્રીં છાલ વીણવા કંવાની
 રીતીકૂટી ટોપથી (૨) તેવી ગદી ટોપી
 (તિરમરમા 'છેલણુ) [લા] -ડો પું
 જુઓ છીટડો
 છેતાળીસ (ઠ) વિં '૪૬'
 છેયાંછાકરં નં બં વં છાકરાંઢેયા,
 બાળકો, સતાન કે પગિવાર
 છેયું નં છાકર. -યો પું છાકરો
 છો (છ) સ્ત્રીં [સ મુખા પ્રા દુહા] ચૂનાનો કેડ
 છો (છ) અંકિં 'છોડું' બળે પુડ
 બંબં વર્તમાનનુ રૂપ (૨) અં, બંડે
 છાકરમત વિં [છાકડું + મતિ] બાળક જેવી
 અપચુદ્ધિનુ કે હડીતુ (૨) સ્ત્રીં બાળક
 જેવી હક
 છાકરવાદ વિં [છાકડું + વતિ] ઘોડી અદ-
 લનુ, કંદાગણુ, અવિવેચી (૨) સ્ત્રીં તેતુ વર્તન
 -દી સ્ત્રીં છાકરવાદપણુ
 છાકરી સ્ત્રીં [દિ છો, કરી] સ્ત્રીં ભતિનુ છાકડું
 (૨) કન્યા, દીકરી (૩) (વ્ય ગમા) મામદ
 -સેં નં સતાન, બાળક (૨) નાનો

छाकरी के छाकरी. -दे। पुं० नरनतितुं
छाकुर (२) नानी वयनो-१६ वर्ष सुधीनो
पुरुष (३) छीकरी
छाकरी पुं० [‘छाकुर’ वपरथी] लुमडानो
ककडो; अंगूठा [छपीलुं; इकड
छाकरी (नृ) वि० छाकां राभनाडु; छल-
छाकुर न० [स. गुच्छक] कलगीनी नम
भोसिलो छडतो के लुमडो ईटा-इगियानो
छो (२) पापडीमा भोसिलो कलनो तोरी
छाछ स्त्री० भोअभाई के आचारनी यट-
तीन लागली; छात. ०० स्त्री० छाछ
(२) भलभोद
छाहुं वि० [दि. छुट्टी] नानुं
छाहुं (छा) न० [दि. छो(०२)आ=छाहुं+हुं]
छाडियु (२) लींजीनुं ईलुं; देसाहार येवा
लट (३) पेगडानो आभडानो पटो
छाड पुं० शपो; छाडवो. ०६ण न० साहां
इणनो ओक प्रहार; ‘ओडीनियल कुट’
[व.वि.]
छाड (छो) न० [दि. छवडी=आभडी];
मुकईने ययेहुं छाहुं (२) सुकई गयेवो
गभं (३) नाकमां भाखुं लींटे धनुं
सुकं पड
छाडवहुं स० कि० [‘छाडवु’ वपरथी]
भंघनमांथी हट्टं करावहुं
छाडवुं स०कि० [स. छोट्ट; प्रा. छोड] हट्ट
ओम करवुं (२) तगहुं; त्याग करवो
छाडवो पुं० छाड; शपो (२) पोआयडवाणो
छाड; ‘हण’ [व.वि.]
छाडाववुं स०कि० नुओ छाडववुं
छाडियुं (छो) न० [नुओ छाहुं] छाड के तेनो
ककडो (२) लाकडानो पातणो ककडो
छाडी स्त्री० [दि. छोडि=नानी] छाकरी
छाहुं (छा) न० [नुओ छाहुं न०] छाडियु
(२) छातडु
छात स्त्री० नुओ छाछ
छातरुं (छा) न० छाहुं; देातरुं; पड
छातेर (छो) वि० [स. पृत्तति, प्रा. छट्टर]
‘७९’; छातेर

छातो (छा) पुं० [सर० छाट्टे न०] वासण
धोवानो हथडा
छातेर (छा) वि० छातेर
छा ने (छा) अ० भले ने
छाभंघ (छा) वि० छावाहुं
छावाहुं अ० कि० [स. छुम्; प्रा. छुम्
परथी] छाभुं - भसियालुं पडवुं
छावलीलुं, छावुं वि० [नुओ छावाहुं]
भसियालुं; अंभवाहुं; शरभिंदु
छारी स्त्री० [नुओ छारो] छाकरी; छाडी.
-रु(-रु) न० छाकुर. -दे। पुं० [दि.
छोव(-र) छाकरी [वपरनी तव्या
छाड (छा) पुं० स्त्री० [नुओ छाड] वनरपति
छाड पुं० स्त्री० [‘छाडवु’ वपरथी] (लाकडाना)
छाडवाथी पडतां छाडां
छाडवुं स०कि० [प्रा. छोल] वपर वपरथी
हभेडहुं (२) (इणनी) छाड काठवी (३)
(लाकड) घडवुं (४) (व्य गभं) अल आव-
डतथी के भराय साधनथी हलमत
करवी (५) सभत कपडो आपवो [ला.]
छाडाटवु स०कि० भूज छाड छाड करवुं
(२) सभत कपडो आपवो [ला.]
छाडावुं अ०कि० ‘छाडवुं’ कर्मलि
छाडां (छा) न० भ० व० [नुओ ‘छाहुं’ (छाडी)]
छाडां [प्रिरक; छा कराववी
छावडा (-र) वहुं (छा) स०कि० ‘छाहुं’
छावाहुं अ०कि० ‘छावुं’ कर्मलि
छावुं स०कि० [नुओ छावुं] अडकवुं; अडकीने
अपवित्र करवुं (२) अ०कि० अडकवाथी
अपवित्र यड
छावुं (छा) स०कि० (व० व० देने) छा करवी
छाड पुं० [ग. छोड=देकहुं ते] छड
(२) विधोग
छाण (छा) स्त्री० तरंग; भोअनुं (२)
छलकातुं ते; छाडक (३) पुष्कणपलु [ला.]
छाणवुं (छा) अ०कि० [नुओ छाण]
(भागेक वधादेना) धावलीनी छलडी करवी
छातेर (०) वि० [नुओ ‘छातेर’] ‘७९’
छयासी (-सी) वि० नुओ छाणी; ‘८९’

૭

જ પું [સં.] તાહુસ્થાની ત્રીજે વ્યંજન
(૨)સમાસને છેડે 'જન્મેલું, ઉત્પન્ન થયેલું'
એવો અર્થ બતાવતું પદ. ઉદા. 'વશજ'
જ અં [પ્રા. ચિમ, ચેમ ક્ષેવ; અપ. નિ; સોં.
જિજ્ઞ] વાક્યના પદ પાછળ આવતાં તેને
અંગે મહત્વ, અનન્યતા, નિશ્ચય, ખાતરી
વગેરે બતાવે છે. ઉદા. 'આવીશ જ',
'ત્યાં જ' (૨) (કાવ્યમાં) પાદપૂર્તિ માટે
વપરાય છે
જઈદિ વિં [પ્ર.] વૃદ્ધ (૨) અશક્ત. -ફી
સીં ઘડપણ (૨) અશક્તિ
જકં (જ') સીં છદ; છકં (૨) રક્તક; પંચાત
જકંડ સીં જકંડવું તે; પકડ; સકંતે.
'વડું' સંકિં એ'સીને-અસકે નહિ
એમ, સખત બાંધવું-પકડવું
જકાત સીં [પ્ર.] નાકવેરે; દાણ (૨)
(દરકામમાં)દાન; ખેરાત(આવકનો ૪૦
મે ભાગ ધર્માદા કરવાની આજ્ઞા). -તી
વિં જકાતનું-નેલગતું(૨)જકાતને પાત્ર
જકિયું વિં જક્ષી; હડીકું
જકું પું [નિઝુકુ જકું=૭] મોઈદંડાની
રમતનો એક દાવ
જક્કી વિં જક કરનારું; જકિયું
જદા પું જુઓ ચક્ષ. ૦-(દિ)ણી સીં
જુઓ ચક્ષણી
જળ (જ') સીં [સં. જાળ=માછળું]માછળી.
[અમારવી=પરતાવું; વાંકા રહીને ડેકાણે
આવવું]
જળમ પું [પ્રા. જલમ]ધા.-માવું અંકિં
જળમી-ધાયલ થલું. -મી વિં [પ્રા.]
જળમ થયો હોય એવું; ધાયલ
જળખડ વિં સહેલાઈથી ફાટેટ્ટે નહિ
એવું-ગળખત (૨) જટ્ટું.
જગ નં [સં. જગ] જગત. ૦કર્તા(-તારી)
પું જગતનો કરનાર-ઈશ્વર. ૦વતહેર

વિં જગતમાં બધે જાણીતું. ૦જવન
પું જગતના જવનરૂપ-પરમેશ્વર
જગત નં [સં.] સૃષ્ટિ; વિશ્વ (૨) દુનિયા;
પૃથ્વી (૩)લોકો; લોકમત (જેમ કે, જગત
જિતાયું નથી) [લા.]. ૦જગતની સીં
જગદંબા-દુર્ગા. -તી સીં [સં.] જગત.
-રત્રય નં [સં.] ત્રણે જગત-સ્વર્ગ,
મૃત્યુ અને પાતાળ. -તપતિ પું [સં.]
જગતનો સ્વામી-પરમેશ્વર. -દંબા સીં
[સં.] જગતની માતા-દુર્ગા. -દાત્રી પું
[સં.] જગતનો આત્મા-પરમેશ્વર. -દાધાર
પું [સં.] જગતનો આધાર-પરમેશ્વર.
-દીશ(-શ્વર) પું [સં.] જગતનો ધણી
-પરમેશ્વર. -દ્યુસ પું [સં.] આખા
જગતનો શુરુ (૨) શાંકર મતના મુખ્ય
આચાર્યની ઉપાધિ (૩) મહાદેવ. -દ્વંત્રી
સીં [સં.] જગતની ધાત્રી-જગદંબા.
-દ્વંથ પું [સં.] આખા જગતને વંદત
કરવા યોગ્ય [મોટું કામ [લા.]
જગત પું જુઓ ચક્ષ (૨) અતિ મુરકેલ કે
જગનાથ પું [સં.] જગતનો નાથ-પરમેશ્વર
(૨) વિષ્ણુનો એક અવતાર (૩) જગનાથ-
પુરીમાં આવેલી એ નામની મૂર્તિ. ૦પુરી
સીં એક પ્રખ્યાત તીર્થસ્થળ [કાપડ
જગનાથી સીં એક જાતનું ચીતું સુતરકે
જગસિયંતા પું જગતનો નિયંતા-પરમેશ્વર
જગપતિ પું જગતનો પતિ-ઈશ્વર
જગમસિદ્ધ વિં જગમહેર
જગખત્રીશી(-તી) સીં લોકવાયકા.
જગમોહન વિં (૨) પું જગતને મોહ
પમાડનાર (પ્રજા)
જગા સીં [પ્રા. જાગાદ] રથળ; ડેકાણું (૨)
ખાલી જગા (૩) મોકરી (૪) સાધુ બ્રાહ્મણો મઠ
જગાડ (-વ) પું સંકિં, જગાવું અંકિં
'જગવું'નું પ્રેરક ને બાવે

જડું પું જુઓ જડું
 જગો સ્ત્રીં જુઓ જગા. ૦૪૪૭ અં ઠેર
 ઠેર; બધી જગાએ; સર્વત્ર
 જગધી સ્ત્રીં [સં. જગ્ = આધેયું] છાકરો
 (તિરસ્કારવાચક). -૦૪૫૦ નં છાકરું.
 -૦૪૫૧ પું છાકરો
 જગ્યા સ્ત્રીં જગ્યા
 જગત્ સ્ત્રીં; નં [સ] શરીરનો યાપાનો
 બાગ (૨) નંધ [સિદ્ધ]
 જગત્ વિં [સ.] હલકું; કનિષ્ઠ (૨) અંતિમ;
 જગ પું [સ.] ન્યાયાધીશ; જગજ
 જગમાન પું, ૦૪૫૨ સ્ત્રીં જુઓ
 'યજમાન'માં
 જગિયાવેરો, જગિયો પું [મ. જિગ્વહ =
 હુંડિયો] મુક્તમાની રાગ્યમાં મોટી
 ઉંમરના (હુંડિયાવાળા) પરધમીઓ
 પાસેથી લેવાનો માધાવેરો
 જગા સ્ત્રીં [સ.] બાવાઓ માથે રાખે છે
 તે કે તેવું કેરાનું બુંડ (૨) અવ્યવસ્થિત
 લાંબા વાળ (૩) વડપીપરનાં લાંબાં
 લટકતાં મૂળિયા; વડવાઈઓ. ૦૪૫૩ પું
 [સં.] જગાનો બારો. ૦૪૫૪ [સં.] ૦૪૫૫
 વિં માથે જગા હોય એવું (૨) પું જોગી;
 તપસ્વી (૩) શિવ (૪) વડનું ઝાડ
 જગાધુ પું [સં.] દરારથ રાગનો મિત્ર
 -શુધરાજ
 જટિ સ્ત્રીં [સં.] જટા (૨) સંમૂહ. ૦૪૫૬ વિં
 બાગી - અંદર અંદર ગૂંચવાઈ ગયેલું. ૦૪૫૭
 નં વાળની છટી કે ગૂંચવાયેલી લટ. ૦૪૫૮
 વિં [સ.] જટાવાળું (૨) ગૂંચાયેલું;
 અટપટું (૩) પું તપસ્વી (૪) બ્રહ્મચારી.
 ૦૪૫૯ સ્ત્રીં અટપટાપણુ -ટી સ્ત્રીં જટિ
 જઠર નં [સ.] પેટ; હોજરી. ૦૪૬૦ પું
 જઠરમાં ઝમનો પાચક રસ; 'જેરિટ્ટક
 ન્યૂસ'. -૦૪૬૧ પું [સ.] આધેયું
 પચાવનારો જઠરનો અગ્નિ-જઠરની રાક્ષિ
 જડ વિં [સં.] જલ વિતાનું (૨) લાગણી, બુદ્ધિ,
 રહસિય વિતાનું [લા.] (૩) પું એવો પુરુષ
 જડ સ્ત્રીં [જડ] સંકિં ઉપરથી]

જડમૂળ (૨) ખીલી, મેખ (૩) સ્ત્રીઓના
 નાકનું ધરેલું
 જડજ પું [સ. જગ] ન્યાયાધીશ
 જડતર વિં જડાવકામનું -ને લગતું (૨)
 નં જડતું તે; જડવાની રીત; જડાવકામ
 જડતા સ્ત્રીં [સ.] જડપંથુ
 જડથું નં [જડ] પરથી અનેક મૂળવાળું
 મોટું મૂળાડિયું
 જડળા (-ખાં) તોડ વિં ઉચ્ચાર કરતાં
 મુશ્કેલ પડે તેવું (૨) જડથું તોડી નાખે
 એવું; સંયોગ
 જડથું નં દાંતવાળો મોનો નીચેનો બાગ
 (૨) તે બાગનું ઢાડકું; 'જેભેન'
 જડખેસ (-સુ) કાક (-ખ) અં [જડ + એ
 = નહીં + મુપાખ (સમ્યક્ કા. = કાણું)]
 સમ્યક્; મદ્રમ
 જડભરત વિં [સં.] અણસમજું; મૂખ (૨)
 પું એ નામનો એક યોગી
 જડમૂળ (-ખિયું) નં મુખ્ય મૂળિયું
 જડવાઈ પું જગતનું મૂળ જડ પનાય છે,
 ચેતન નહિ, એવો વાદ; 'મદિરિયેલિગ્રમ'
 જડવું સંકિં [પ્રા. જડિમ (સં. જલિત)
 = જડાયેલું] સમ્યક્ ખેસાડવું - જોડવું
 (જેમ કે, ખીલો, નરમાદા ઇં જડવા;
 ખેસાડીમાં નંગ ગોડવણ)
 જડવું અંકિં હાથ લાગવું; મળી જડવું (૩)
 ખાવાયેલું ફરી મળતું [અક્ષલમાં આહુ
 જડવું વિં [સ. જડ] શરીરે મોટું પશુ
 જડાઉ (-વ) જડેલું - ખેસાડેલું (૨) પું નં
 જેમાં હીરામાણેક વગેરે જડયા હોય
 તેવો દાગીનો
 જડિતા (-ત) વિં જડેલું; ખેસાડેલું
 જડિમા પું; સ્ત્રીં [સં.] જડતા
 જડિયું નં મુખ્ય મૂળિયું; જડ
 જડિયો પું હીરામાણેક વગેરે જડનાનું
 કામ કરનાર; પચીગર
 જડી સ્ત્રીં [જડ] ઉપરથી ઔષધિના
 ગુણવાળું મૂળિયું. ૦૪૬૨ સ્ત્રીં જડી
 ગુણવાળી જડી [આદમી
 જડ પું, નં [પ્રા. સં. જગ] પુરુષ; વ્યક્તિ;

જાણતર નં જાણુ તે પ્રસવ (૨) બાળક
 (૩) જોનાઈ [જન્મ આપવો
 જાણુ સંકિં [સ જન્ પ્રા જા] (અચ્ચાને)
 જાણુ સીં [પ્રા નિત] વરુ ચીજ (૨)
 માન સોદો (૩) વિલક (૪) ધરણુ (૫)
 અગ્ની વંભાવ જીં નં દરદાગીનો,
 કીમતી સરસમાન
 જાણાવુ સંકિં જાણાવુ અંકિં
 જાણુ નુ પ્રેરક અને કમ લિ
 જત અં [સ યર] જત લખવાનુ ? એમ
 પત્રનો મજદૂર લખતા ગરબાતમા
 લખાય છે [સલામ સાચવણી
 જતન નં નાં જીં [સ યન -તન]
 જતરડુ નં -ડો પું [જુગો જતરડુ]
 સોનાડપાના તાર ખેચવાનુ એ સ્થાન
 (૨) સંલે ગુગન [લા] [ગીરજ
 જતિ પું [સ યતિ] યતિ (૨) જૈન સાધુ
 જતીમતી સીં દરેકની જુગી કે સામી-
 સદિયારી જે જવામદારી તે (દાયદામા)
 જતુ જીં [સ] લાખ ંસણુ પું લાખ
 ંરમ પું જુઓ અગેનો
 જતતન અં + [યતતન] જ્યા ત્યા
 જથરપ(વ)થર વિં જ્યા ત્યા મ્યાનું
 કયા હોય એવું આમ તેમ ખગી ગેલું
 અગ્યવચિત
 જથા અં [સ યથા] જેવી રીતે
 જથાખ ધ અં છાક નલિ પાં એ સ્થામદુ
 જથારથ વિં + જથાર્થ વિં [સ યથાર્થ]
 થો ૧
 જથો ૩૦ જુદા સમૂહ સમુખ
 જથાખ ધ અં જથાખ ધ
 જથો પું જથો
 જથપિ ૨૧૦ [સ યથપિ] જો
 જદા અ [સ યદા] જે વખતે બતાવે અં
 જથારે ત્યારે કોઈ પગ મમરે
 જદુ પું [સ યદુ] યદુ બંધાવ બપતિ,
 ંરાય પું યાદવેના રામી - કૃષ્ણ
 ંવશ પું યાદવવશ
 જથપિ અં જુઓ જથપિ

જદાતદા અં [સ યદાતદા] આમ તેમ
 ગમે તેમ ખેરામ ઠેકાગા વાર
 જન પું [સ] માણસ (એ વંભા સામાન્ય
 રીતે સમાસમા ઉદાઃ પ્રજનન, સ્વજન
 પ્રિયજન) (૨) જનતા લોકોનો સમુદાય
 (જેમ કે જનને લાકણુ નહિ સાબળાએ
 જનનુ મરીએ મનન) (૩) સાત લો
 મનાય છે તેમાનો પાચમે જનલો
 જનક વિં [સ] ઉત્પન્ન કરનાર પેલ
 કરનાર (પ્રાય સમાસને આતે) (૨)
 પું બાપ (૩) મીતાજના પિતાનુ નામ
 જનનયા, -કાતમળ જીં [સ] સીતા
 જનતા સીં [સ] બધા લોકોનો સમૂહ
 આખો મનુષ્યસમાજ
 જનન નં [સ] ઉત્પન્ન ગુણે જનનિ,
 જન્મ બંધાઈ સીં ગમ મા બાળમની
 ફૂટી સાથે જોડાયેલી ગોળી લા િ નળી
 નાળ ની જીં [સ] જન્મ આપનારી -
 માતા -ને દ્રિય સીં [મદ્રિય] ગુલન્દ્રિય
 જનપદ પું નં [સ] દેગ
 જનમ પું [સ જમ] જન્મ અવતરડુ
 તે (૨) જનમાજી જિદગી ંકુડળી
 જીં જન્મ વખતના મદસ યોગનો
 ખરાબર કાળ લઈને બનાવેલુ ખાર રાશિ
 વાણુ ચક જન્માસુર ંકે જીં જિદગી
 સુધીની દેઠ ંકેદી વિં (૨) પું જન્મદે
 ચઈ હોય એવું (દેહી) ંગાઠ જીં
 વરસગાઠ, જન્મતિથિ ંદીપ જીં
 જનમકે ંકુ અંકિં જન્મગુ પેદા
 યડુ -મોરો પું જન્મથી મરણ લગીનો
 માગ આખી જિદગી લવ
 જનમેજય પું [સ] પરીક્ષિત ગાળનો પુત્ર
 જનમોજનમ અં દરેક જન્મેજન્મોજન્મ
 જનમોતરી જનમોની સીં જન્મ પાળી
 ઉત્તરોત્તર બનનારા બનાર ને લામદ્વાનિ
 જણાવતી જન્મકુડળી પરથી લેતીએ
 બનાવેલી પત્રિકા
 જનચિની જીં [સ] જન્મ આપનારી-મા
 જનગણ પું [સ] સેનાપતિ (૨) એ મોટી
 ંશરી પરી

जनश्रुति स्त्री० [स.] अद्वा
 जनसमाज पुं० जनता; जनसमूह
 जनस्वभाव पुं० भावसमो के जनानो
 स्वभाव
 जनहित न० लोकानुं हित
 जना [म. जिना], ठंडारी [फा. जिनाकारी]
 स्त्री० व्यभिचार; छिनाणुं
 जनानो पुं० [म.] मुखमानोभा भड्ड
 हाववा लई जवानी भावली (२) येनी
 पाछा जनानुं सरथस
 जनानभानुं न० [फा.] अंतःपुर, सखवास
 जनानी वि० स्त्रीयोने लगतुं; स्त्रीयानुं.
 -नो पुं० [फा.] जोखनमां रहनेवा
 स्त्रीसमुदाय के तेनुं जनानभानुं
 जनाप वि० [म.] भट्टेरजान; कृपाणु
 (सजोधन के श्री पेढे नाम पूवे आहर
 तरीके; जेमके, जनाप कुरेशी). -जेआली
 वि० [जो.] मोक्ष भट्टेरजान; परम कृपाणु
 जनार्दन पुं० [स.] विष्णु, कृष्ण
 जनावर न० लुओ जनवर; पशु(२)चित्र;
 छमी [झा.] [अ० व० 'जनावरा' आभीज
 अर्थमां जेवाय छे; अ० व० जनावरु].
 ज्ञानुं न० जनावरानुं संज्ञकस्थान; 'जू'
 जनित वि० [स.] जन्मेतु
 जनेता स्त्री० [स. जनि(-नपित्री)] जन्म आप-
 नारी - मा
 जनोर्ध स्त्री० न० [स. वज्रोर्वीत, प्रा. जत्रोर्वीय]
 लुओ यज्ञोपवीत. षड(-ढा), षाढ
 वि० धड पर जनोर्ध रहे छे तेनी लीटीमां
 वाढेनो (धा)
 जसत न० [म.] स्वर्ग; जिनत. नन्दीन
 वि० लुओ स्वर्गरथ
 जन्म पुं० [स.] जन्मनुं-पेदा यहुं ते (२)
 जनमारो. ठंडूडली [स.] (-णी), ठंडे,
 ठंडी, ठगांठ, ठडीप लुओ 'जन्म'मां.
 वतिथि स्त्री०, ठदिवस पुं० [स.] जन्मनो
 दिवस; जनमगांठ. ठसूमि स्त्री० [स.]
 ग्यां जन्म यथो होय ते स्थान के
 देश; मातृभूमि. ठपुं अ० किं लुओ

जनमनुं. ठसिद्ध वि० जन्मथी ज प्राप्त
 यथेयुं-भजेयुं. --माक्षर पुं० अ० व०
 [अक्षर] लुओ जन्मकुंठणी. --मारो
 पुं० लुओ जन्मारो. --माष्टमी स्त्री०
 [स.] कृष्णजन्मनो दिवस; श्रावण वद
 आठम. --मांतर न० [स.] पीले जन्म.
 --मांध वि० [स.] जन्मथी आंधणुं.
 --मोजन्म अ० लुओ जन्मोजन्म.
 --मोतरी, --मोत्री लुओ 'जन्मोतरी'
 अन्य वि० [स.] -थी जन्मेतु; पेदा यथेयुं
 (समासने. अते)
 जप पुं० [स.] नाम, मंत्र हत्यादिनुं रटन
 जपत वि० [अ. जप्ते] जपत; गुनासरहंउपे
 सरकारे कणने करेयुं (२) नागता पेढे
 कणने लीधियुं. -ती स्त्री० १ हो; गुनाता
 हंउपे सरकारे के नागता पेढे कोर्धये
 लीधिये कणने (२) टांथ
 जपमाला (स.) (-णी) स्त्री० जप करवानी
 माला - जेरयो
 जपनुं स० किं [स. जप्] जप करवो; रटनुं
 जस वि०, -सी स्त्री० लुओ जपत, -ती
 जडा स्त्री० [फा.] लुदम; जपरदस्ती
 जप अ० [हि.] ग्यारे
 जपर स्त्री० [फा.] जपरु; जप्पर; मोहुं
 भारे; कंछ(कं, जण, सत्ता, गति, ध०मां
 धनुं) (२) पुं० ठंडूं लिपिमां वपरातु ओक
 चिह्न (ते अकारणतावे छे). ००रदवि०
 जेरावर, जपरु ००रस्ती स्त्री० जणाकार;
 लुदम. ००रदवि० जपरजस्ती. ००रस्ती
 स्त्री० जपरजस्ती. -राई, -री स्त्री०
 जपरजस्ती [मुश्केल [झा.]
 जपरुं वि० जपर; जेरावर; जणवान (२)
 जसाल. स्त्री० [फा.] जप. (२) जाली; जसाल.
 जपानी स्त्री० [फा.] लुओ लुपानी
 जपां अ० लुओ जपान
 जपपर वि० लुओ जपरु
 जम पुं० लुओ यम. ठोडो पुं० जम, जमदूत
 जमलु न० जमनुं ते, जोजन(२) नातवरो.
 जपार पुं०; स्त्री० नातवरो (२) येनो दिवस

જામણુ વિં [સ યાગા, પ્રા -મા, દ વમણય]
 પૂર્વાભિમુખ યતા દક્ષિણ તરફનું
 [જામણો હાથ શાં પ્રાં મુખ્ય મંદગાર
 માણ્ય] [ખાપ
 જામદગ્નિ પું [સ] એક -કપિ-પરશુગમના
 જામદગ્ન પું ચમદગ
 જામદગ્ન પું ચમદગ
 જામના સ્રીં [સ યમુના] ગગાને મગનારી
 એક ની કાનિદી -નોત્રી સ્રીં જામના
 નદીનું મૂળ
 જામપુરી સ્રીં જામરાગ્નનું નગર
 જામરૂપ નં જામરૂપ વડી -ખી સ્રીં
 જામરૂપનું જામ
 જામરૂપ સંકિં [સ જામ] જોગન કરતુ ખાતુ
 (૨) વામતુ ખાતુ (વ્ય ગમા) [લા]
 જામરોદી તવરોજ પું [ફા] એમ પારમી
 તહેવાર (૨૦મી માચ)
 જામા વિં [અ] એકકુ યથેકુ, એકકુ
 (૨) જામા જાનુનું (૩) સ્રીં આવક,
 ૧૫૪, વસુ (૪) સરવાળો જુમનો
 જામાઈ પું [સ જામાઈ] દીકરીનો વર
 જામાઈધાર નં જામા અને ઉધાર, આવક
 જાવનો હિસાબ [અને ખર્ચ
 જામાખરચ, જામાખર્ચ પું, નં ૧૫૪
 જામાડપુ સંકિં જામડુ નું પ્રેરક
 જામાત સ્રીં (એક નાતના કે પથના લોકોનો)
 સમુદાય, સમૂહ (૨) જાવાઓનો સમૂહ
 જામાતી વિં જામાનું -ને લગતુ
 જામાદાર પું સિપાઈઓની નાની કુટુંબીનો
 ઉપરી (૨) ઉપરીપણ કે પ્રભાવ દાખવે
 એવું માણસ (કગલમા) [લા] -રી
 સ્રીં જામાદારનું કામ -પદ
 જામાજિવ અવલ પું [અ જામાજિવ અવલ]
 અરમી -મુસનમાની પાથમે મહિનો
 જામાજિવ આખર પું [અ જામાજિવ
 આખર] અરમી -મુસલમાની છૂટો મહિનો
 જામાન પું [અ જામાન] જામીન જામા
 નં જામીનખત -ની સ્રીં જામીનગીરી
 જામાનો પું [ફા] યુગ, લાખો સમય (૨)

દેગકાગની, આચારવિચારાદિની અમુક
 રિયતિ કે તેનો સમય [જામાનાનું
 ખાતેય ગાં પ્રાં પહોચે, અનુમતી
 પાત્ર] [સિપટા
 જામાનોધ સ્રીં ખરીદનો માન નોધવાનો
 જામાપાસુ નં જોપડામા (રાણ) પાસુ ત્યા
 જામા રકમ લખાય છે
 જામાખ દી (-ધી) સ્રીં જામીન માપી,
 જાત વગેરે તપાસી કરીને તેનું સરખા
 ભરત આપારતુ તે 'વડ રેવન્યુ-
 રો' રમેન્
 જામાખાણુ (-જા) સ્રીં જામાપાસુ
 જામાખ પું [વા] સૌદ્ય
 જામાવગોટો પું જામા નેપાગો
 જામાવ પું [જામાજામા, જામડુ પરમી]
 જામાવ બીડ વડ સ્રીં જામાવડ તે
 (૨) જામાવસતી મેળવ નિ -મિથાપ
 જામાવપુ સંકિં જામાવડુ પ્રેરક
 જામાવસૂવ સ્રીં, નં મહેસૂની ૭૫૪
 જામાવડી સ્રીં જામાનોધ
 જામિયત સ્રીં [અ જામીયા] સમૂહ મળ
 જામીન સ્રીં [ફા] જોય (૨) ખેતર તરીકે
 વપરાય તેવી જામીન (૩) ધા પુઝાવાથી
 આવતી નવી ચામડી વઢાર વિં
 જામીનની માલિકીવાળો (૨) પું જામીનનો
 માલિક (૩) વાટખધ જામીનનો માલિક
 વઢારી વિં જામીનદારનું -ને લગતુ (૨)
 સ્રીં જામીનદારપણ વઢારી પદ્ધતિ
 સ્રીં મહેસૂન માટે સીધો ખેતર સાધ
 વ્યવહાર રાખવાને બદલે જામીનદાર
 પાસેથી જ મહેસૂન લેવાની પદ્ધતિ
 વઢારત વિં (જામીનો) જામીનસરમુ
 કરેલ પાથમાન
 જામે વિં (૨) સ્રીં [અ જામા] જામા જામા
 જામેયો પું માર જેવું એક દયિયાર
 જામો (મો) પું જાહેર, સામુદાયિક
 આત્મ ત્યા -રિયો પું જામેર કરનાર
 જામ પું સ્રીં [સ] જાત મેલ વઢાય
 પું વઢાયણ સ્રીં [સ] જામ મળવાથી

કર્યો પોકાર (૨) જય થયો છે એણે
જણાવતો દેહેરો જય પુન જયજયકાર
(૨) અં જે જે (કાઈને સામા મળતા કે
છટા પડતા બોલાવો ગણ) જયકાર
પુન જીતની ખુશાલીનો પોમાર ંથી
સોં [સ] વિજયની દેવી, જય જય પુન
[સ] કુતેલની યાદગીરીમા બોલો કરેલો
ગતલ -યંત્રી સોં [સ] મહાન વ્યક્તિનો
જન્મદિવસ (૨) વિજયનો વાવટો -યા
સોં [સ] દુર્ગા -
જય પુન [વા] પેસો, નાણુ, સોનુ (૨) કસળ
(સોના-રૂપાના તાર) કે કસળનુ વણતર
ંકર્ય પુન [+ [વા વણ] સોનારૂપાનો
તાર, કસળ ંકર્યો વિં [વા] કસળી,
કસળના બરતવાળુ
જય નં [સ તણ] કરળ, એક જગથી
પ્રાણી, ગોરખોદિયો, તરસ
જયજયરિયુ વિં [સ. જય] જય થઈ ગયેલુ
જયજયમ નં પસા વગેરે જયમની
વસ્તુઓ
જયકે વિં [સ] જય, ધરુ (૨) કહણ
જયજય પુન [અગ્નિ] પારસીઓના
ધર્મસ્થાપક
જયદોસ્તી વિં જયજય -ને લગત (૨)
જયજય અનુયાયી (૩) પુન પારસી
જયદોસ્તી (જય) નં [વા તં, પરથી] એક
સૂકો મેવો, આપ
જયદો સોં [વા] ઈશ્વારનો પીજો પદાર્થ
જયદો પુન [વા] તમાકુનો ઝૂકો
જયજય અ કિં [સ જ, પ્રા જ] જય થયુ,
પદાર્થ જય (૨) પચયુ હજમ થયુ (૩)
પાણુ કે છટ્ટ થયુ [કાચળી
જય સોં [સ] જયજય (૨) સાપની
જય વિં (૨) અં [અ] લગાર, થોડું
ંએક, ંકે વિં (૨) અં થોડું, લગાર
ંતર અં થોડું - નહિ જે
જયજય વિં [જયજય જિરાયત] વરસાદના
પાણીથી થતુ ખેતી કે પાક માટે, તેનાથી
હાલુ બાગાયત - ફાવના પાણીથી થતુ

જયજય નં [સ] ગમને વીઠળાયેયુ પાતળુ
પર, ઓર. જય વિં જયજયમાથી જન્મતુ
(ઈશ્વારથી નહિ) [કસનો સસરો
જયજય પુન [સ] મગધદેશનો રાત,
જયજય વિં [વા જોન] જરીનુ કસળી
(૨) નં સોનારૂપાના ધરેણા
જય સોં [વા જ] કસળ, કસળી માન
(૨) વિં કસળ સાથે વણેલુ, કસળી
જય વિં (૨) અં [જય જય] થોડું,
વગાર ંકે વિં (૨) અં સહેજ થોડું કે
જયકાર નં કસળી ભરતમામ
જયપદકો પુન પેગવાઈમા લગારી સગદારને
કમરે બાધાનો સ્થળી પગ
જયજય વિં [સ જય + ડરગી-નુન,
કાદીનુ ગયેલુ પલુ જય
જય પુન જય
જય સોં [અ] જય જય (૨) અં
અવશ્ય નમી અવશ્ય ંત, -રિયાત
સોં અગત્ય, આનરકતા, ગરજ હાજત
-રી વિં જયજય, અગત્ય
જયજય (જય) વિં [સ] જય થઈ ગયેલુ
જયજય વિં [જ] જયની નામના દેગનુ
(૨) પુન તે દેગનો વતની (૩) સોં જયની
લાખા ંમિલવર નં [જ] એક મિશ્ર ધાતુ
જય નં [સ] જય, પાણી ંકીડા સોં
[સ] પાણીમા રમત ંગરિયો પુન
મહિરમા હામરજીની ખૂન માટે પાણી
લા ં આપનારો જય વિં [સ] પાણીમા
ચાલનારુ (૨) નં પાણીનુ પ્રાણી જય
વિં [સ] પાણીમા ઉત્પન્ન થતુ (૨) નં
કમળ જયજય પાકાર અં જય પાણી
પાણી થઈ ગયુ હોય તેવુ ંત ગ પુન
પાણીનુ મોજુ (૨) (ચનાણામા પાણી ભરીને
ચોળતુ) એકવાદ ંકે પુ [સ] વાદળ મેષ
જયકે વિં [વા જય] હમ, આજ, તેજ
જયકે સોં [વા] ઉતાવળ, ત્વરા (૨) અં
ઉતાવળથી જ, સત્વર
જયજય પુન જય, સોં [સ] જયની
દેવી, પાણીની પરી

જામણું વિં [સ. વાળાં, પ્રા. ઝાળાં, ડ. લેમણય]
 પૂર્વાભિમુખ યતા દક્ષિણ તરફનું
 [જામણો હાથ શાં પ્રાં મુખ્ય મદદગાર
 માણસ] [ખાપ
 જામદગ્ધિ પું [સ.] એક નવિ-પરશુગમના
 જામદંડ પું યમદંડ
 જામદૂત પું યમદૂત
 જામના સીં [સ. યમુના] ગંગાને મગનારી
 એક નદી, કાલિ દી - નોત્રી સીં જામના
 નદીનું મૂળ
 જામપુરી સીં જામરાજનું નગર
 જામરૂખ નં જામરૂખ ઓડી, -ખી સીં
 જામરૂખનું જાડ
 જામરું સંકિં [સ. નમ] જોગન કરવું, ખાડ
 (૨) જામરું, ખાડ (વ્ય. ગમા) [લા.]
 જામરીદી નવરોજ પું [વા.] એ- પારસી
 તહેવાર (ગંગા માથે)
 જામા વિં [અ.] એક કુ યથેલ, એક કુ
 (૨) જામા જાનુનું (૩) સીં આવક,
 ડિપચ, વસૂલ (૪) સરવાળો, જુમનો
 જામાઈ પું [સ. જામાઈ] દીકરીનો વર
 જામાઈદાર નં જામા અને ઉધાર, આવક
 નવકનો હિસાબ [અને ખર્ચ
 જામાખરચ, જામાખર્ચ પું, નં ડિપચ
 જામાડું સંકિં 'જામડું'નું પ્રેરક
 જામાત સીં (એક નાતના કે પયના લોકોનો)
 સમુદાય, સમૂહ (૨) જાવાઓનો સમૂહ
 જામાતી વિં જામાતનું, -ને લગતું
 જામાદાર પું સિપાઈઓની નાની ટુકડીનો
 ઉપરી (૨) ઉપરીપણ કે પ્રભાવ દાખરે
 એડ માણસ (કટાક્ષમા) [લા.] -રી
 સીં જામાદારનું કામ - પદ
 જામાદિલ અવલ પું [અ. નમાદિલ અવલ]
 અરબી - મુસલમાની પાચમો મહિનો
 જામાદિલ આખર પું [અ. જમાદિલ
 બાતિરહ] અરબી - મુસલમાની છઠો મહિનો
 જામાન પું [અ. જામિન] જમીન. બખત
 નં જમીનખત -ની સીં જમીનગીરી
 જામાનો પું [વા.] યુગ, લાખો સમય (૨)

દેશકાગની, આચારવિચારગદિની અમુ-
 રિયતિ કે તેનો અમય [જામાનાનું
 ખાસેન ગાં પ્રાં પહેલેલ; અનુભવી,
 પાકું] [ચાપડો
 જામાનોંધ સીં ખરીદનો માલ નોંધવાનો
 જામાપાસુ નં ચોપડામા (લાણું) પાસુ, જ્યા
 જમા રકમ લખાય છે
 જામાળ દી (-ધી) સીં જમીન માપી,
 નત વગેરે તપાસી કરીને તેનું સરકાર
 બરત આપારવું તે, 'વેન્ડ રેવન્યુ-
 રેગ્યુમેન્ટ'
 જામાખાનુ (-જા) સીં જામાપાસુ
 જામાલ પું [વા.] સૌદ્ય
 જામાલગોટો પું જામા નેપાળો
 જામાવ પું [જામા જામા, 'જામડું' પરગી]
 બરાવો, ભીડ બંટ સીં જામાવડું તે
 (૨) બ. વમેસની મેળવણી - મિથાપ
 જામાવડું સંકિં 'જામડું'નું પ્રેરક
 જામાવસૂલ સીં, નં મહેસૂલની ડિપચ
 જામાવહી સીં જામાનોંધ
 જામિયત સીં [અ. જામિયત] સમૂહ, મદળ
 જામીન સીં [વા.] જોય (૨) ખેતર તરીકે
 વપરાય તેવી જમીન (૩) ધા કુશવાથી
 આવતી નવી ચામડી બદાર વિં
 જામીનની માલિકીવાળો (૨) પું જામીનનો
 માલિક (૩) ગાદખંધ જામીનનો માલિક
 બદારી વિં જામીનદારનું, -ને લગતું (૨)
 સીં જામીનદારપણ બદારી પદ્ધતિ
 સીં મહેસૂલ માટે સીધો ખેડત સાથે
 વ્યવહાર રાખવાને બદલે જામીનદાર
 પાસેથી જ મહેસૂલ લેવાની પદ્ધતિ
 બદારી વિં (ભાગીતોની) જામીનસરમુ
 કરેલું, પાચમાય
 જામે વિં (૨) સીં [અ. જામ] જામા જામા
 જામેયો પું માર બેડ એક હથિયાર
 જામેર (મો') પું જામેર, સામુદાયિક
 આત્મકત્યા -રિયો પું જામેર કરનાર
 જામે પું, સીં [સ.] જીત, ક્ષેત્ર બધાપ
 પું, બધાપણ સીં [મ.] જામે મળવાથી

કરેલો પોકાર (૨) જ્ય થયો છે એહું
જણાવતો હઠેરો. જન્ય પું જન્યજન્યકાર
(૨) અં જે જે (કાઈને સામા મળનાં કે
છટા પડતાં બોલાતો ગણ). જન્યકાર
પું જન્યની ખુશાલીનો પોકાર. જન્ય
સોં [સ.] વિજયની દેવી. જન્ય પું
[સ.] કનેહની ચાહગીરીમાં બોલો કરેલો
સ્તંભ. -યંતી સોં [સ.] મહાન વ્યક્તિનો
જનમદિવસ (૨) વિજયનો વાવટો. -યં
સોં [સ.] દુર્ગા
જન્ય પું [કા.] પંસો; નાણું; સોનું (૨) કસળ
(સોના-રૂપાના તાર) કે કસળનું વણતર.
જન્ય પું [+ [કા. વણ] સોનારૂપાનો
તાર; કસળ. જન્ય વિં [કા.] કસળી;
કસળના ભરતવાણું
જન્ય નં [સ. તરણ] ઝરણ; એક જંગલી
પ્રાણી; પોરબોદિયો; તરસ
જન્યજન્ય વિં [સ. જન્ય] જન્ય થઈ ગયેલું
જન્યજન્ય નં પેસા વગેરે જોખમની
વસ્તુઓ
જન્ય વિં [સ.] જન્ય; ધરણ (૨) કસળ
જન્ય પું [સ.] પાસીઓના
ધમસરયાપક
જન્યજન્ય વિં જન્યજન્ય, -ને લગતું (૨)
જન્યજન્ય અનુયાયી (૩) પું પાસી
જન્યજન્ય (ન્ય) નં [કા. જન્ય પાસી] એક
સૂકો મેવો; આલુ
જન્ય સોં [કા.] ઈશ્વરના પીળો પદાર્થ
જન્ય પું [કા.] તમાકુનો ભૂસો
જન્ય અંકિં [સ. જન્ય; પ્રા. જન્ય] જન્ય થયું;
ધમ્મજન્ય (૨) પચયું, ઇજમ થયું (૩)
પાંચુ કે જન્ય થયું [કાંચળી
જન્ય સોં [સ.] જન્યવસ્થા (૨) સાપની
જન્ય વિં (૨) અં [સ.] લગાર; થોડું.
જન્ય, જન્ય વિં (૨) અં થોડું; લગાર.
જન્ય અં થોડું - નહિ જેવું
જન્યજન્ય વિં [જન્ય જન્યજન્ય] વરસાદના
પાણીથી થતું (ખેતી કે પાક માટે; તેનાથી
બેલકું બાગાયત - કુવાના પાણીથી થતું)

જન્ય નં [સ.] ગતને લીટણાયેલું પાતળું
પડ; જોર જન્ય વિં જન્યજન્યમાંથી જન્ય
(ઈશ્વરમાંથી નહિ) [કંસનો સસરો
જન્યજન્ય પું [સ.] મગધદેસનો રાજા,
જન્યજન્ય વિં [કા. જન્ય] જન્યજન્ય; કસળી
(૨) નં મોનારૂપાનાં ધરણાં
જન્ય સોં [કા. જન્ય] કસળ; કસળી માપ
(૨) વિં કસળ સાથે વણેલું; કસળી
જન્ય વિં (૨) અં [જન્ય જન્ય] થોડું;
લગાર. જન્ય વિં (૨) અં સહેજ, થોડુંક
જન્યકામ નં કસળી ભરતમામ
જન્યપદકો પું પેસાનાઈમાં લગકરી સુદાંગને
કમરે બાધવાનો કસળી પદકો
જન્યજન્ય વિં [સ. જન્ય + જન્ય] જન્યજન્ય;
કાલીકરી ગયેલું, ધણું જન્ય
જન્ય પું જન્ય જન્ય
જન્ય સોં [સ.] જન્ય જન્ય (૨) અં
અવસ્થા; નકી; અલખત. જન્ય, -રિયાત
સોં જન્યજન્ય, અવસ્થા, જન્ય, જન્ય.
-રી વિં જન્યજન્ય; અગત્યનું
જન્યજન્ય (ન્ય) વિં [સ.] જન્ય થઈ ગયેલું
જન્યજન્ય વિં [સ.] જન્યની નામના દેગનું
(૨) પું તે દેગનો વતની (૩) સોં જન્યની
ભાષા. જન્યજન્ય નં [સ.] એક મિશ્ર ધાતુ
જન્ય નં [સ.] જન્ય; પાણી. જન્ય સોં
[સ.] પાણીમાં રમત. જન્યજન્ય પું
મહિરમાં કોકરજન્ય પૂજ માટે પાણી
લાવી આપનારો. જન્ય વિં [સ.] પાણીમાં
ચાલનારું (૨) નં પાણીનું પ્રાણી. જન્ય
વિં [સ.] પાણીમાં ઉત્પન્ન થતું (૨) નં
કમળ. જન્યજન્યજન્યજન્ય અં જન્ય પાણી
પાણી થઈ ગયું હોય તેવું. જન્યજન્ય પું
પાણીનું મોતું (૨) (ચણાણમાં પાણીભરીને
ચોળતું) એક વાદ્ય. જન્ય પું [સ.] વાદ્ય; મેથ
જન્યજન્ય વિં [કા. જન્ય] ઉમ, આકરું; તેજ
જન્યજન્ય સોં [કા.] કાવળ; ત્વરા (૨) અં
કાવળથી, ઝડપ; સત્વર
જન્યજન્ય પું જન્યજન્ય; સોં [સ.] જન્યની
દેવી; પાણીની પરી

જન્મધિ, જલ્દાઈ પુનં [સ] સમુદ્ધ
 જલપાત્ર નં [સ] પાળીનુ વાસણ
 જલપાન નં પાણી પીણુ તે
 જલપ્રપાત પુનં પાણીનો ધોધ
 જલપ્રવય પુનં [સ] બારે વરસાદ કે પૂરથી
 નામ થતો તે
 જન્મમાર્ગ પુનં [સ] જળ કપર-વહાણમાં
 બેઠીને જવાનો રસ્તો (૨) નહેરુ વહેણો
 જન્મમાધિ સ્ત્રી પાળીમા કરેતો પ્રાણ
 ત્યાગ (જેમ કે સન્યાસીએ)
 જલસો પુનં [અ] આનંદ થાઉં સવનો મેળા
 વડો (૨) સગીતનો મેળાવડો [રોગ
 જલક (નિધર) ૨ નં [સ] જલોર] એક ઉદ્યોગ
 જલોગાર નં [સ] જલ + અગાર] પાળીનો
 હોજ, ટાપી [રમણ
 જલોશય નં [મ] કુલોતળાવ વગેરે પાળીનું
 જલેષી સ્ત્રી એક મીઠાઈ
 જનોદર પુનં [સ] જનોદર
 જલપ પુનં [સ] કથન, કહેવ તે (૨) બકવાદ
 લવારો (૨) તત્ત્વનિર્ણયની દૃષ્ટાંતી નદિ
 યજુ પરપરખન અને સ્વપક્ષ સ્થાપનની
 દૃષ્ટાંતી હોયો વાદ [ન્યા] ૦૬ વિં [સ]
 બકવાદ - લવારો વરનારું જુગ ૦૦ કિં
 [મ] જુગ] બળકાવ - લવારો કરવો
 જલનાદ પુનં [સ] ગગન મારનાર શિરચ્છેદ
 કરનાર (૨) કસાઈ
 જલ પુનં [સ] યવ પ્રા] એક ધાન્ય (૨)
 જલ જોડી લબાઈ અથવા વળનનું માપ
 જલ પુનં [સ] વેગ તરાર ઝપ
 જલ અં ગ્યારે [પ]
 જલખાર પુનં જલનો ખાર-ક્ષાર પોટરથ
 મનો કાગોને [૨ વિ]
 જલનિકા, જલની સ્ત્રી [સ] પડો અક
 જલરચ્ચર સ્ત્રી વારવાર જલ આવવું
 તે અવરજવર
 જલને અં કવચિત્, બાગે
 જલવું અં કિં (ફળ માટે) બેસવ ફળ
 યજુ ઉત્પન્ન થવું (જેમ કે કૂવ બેઠે પછી
 સીંગ જો) (૨) (ફળ કે કરામાં) જલ પાવા

જવાન વિં (૨) પુનં [કા] જુગો જવાન
 ની સ્ત્રી જવાની
 જવાળ પુનં [અ] કિતર બહાર વિં [કા]
 જવાબદારીવાળું બહારી સ્ત્રી જવાબ
 દેવાનું જોખમ અથવા ફરજ, જુગેદારી
 જોખમદારી - ખી વિં [કા] જોખમ જવાબ
 માગેલો હોય એવું (૨) જેના જવાબનું
 અર્થ બરેલું હોય એવું (જેમ કે યોગ
 કાંડ તાર)
 જવારા પુનં વંબં [પ] જવર જવરથ] જવ
 વગેરેના નાના-તાજ બેગવા અકુરો
 જવાણુ અં કિં જવાની ક્રિયા થવી
 જલુનું બાવે [વનમ્પતિ
 જવાસો પુનં [સ] યવામ, પ્રા જવામ] એક
 જવાહિર નં [અ] નીરામાણેક વગેરે જોરાત
 જવાંમંદ પુનં [કા] બહાદુર, વીર
 જલુ અં કિં [મ] યા પ્રા] (તેના રૂપો-
 બક, જલ ન, જલો, જલુ ગયુ ગઈ,
 જઈસ ૬૦ યાય છે] ગતિ કરવી ખસવું
 (૨) પાસેથી ખસવું એધુ યજુ (૩) ધનુ
 નુકસાન થવું નાશ પામવું (૪) રીતવું
 પસાર થવું (૫) અન્ય કિં સાથે આવતા
 તે ક્રિયા બરોજર થા ચોક્કસ થવાનો કે
 ચાલુ રહેવાનો બાવબતાવે ઉદાહરણ નાસી
 જલુ ખાઈ જલુ કરતા જલુ વગેરે
 જશ પુનં [સ] યશ ય પ્રા જશ] ક્રીતિ
 જશન નં [કા] જશન] કલ્પનાનો કે આનંદનો
 દિવસ (પારસી)
 જશવત વિં જશવાળું, યગવત
 જશોદા સ્ત્રી યશોદા-મીઠુપણના મા
 જમ પુનં જુઓ જરા
 જમત નં [સ, પ્રા જમત] એક ધાનુ
 જમુ વિં [સ] યાદ્ય, પ્રા જમ] જોડ, મળવું
 આવવું
 જસોદા સ્ત્રી જશોદા યશોદા
 જહામ નં [અ] નરક, દોષખ
 જહાજ નં [મ] મોટું વહાણ - જુ પુ
 જહાજ અપાવનારો (૨) વિં જહાજનું
 ને લગતું

જહાન સ્રીં [ફા.] જહાં; દુનિયા; આલમ
 જહાનમ નં [જુઓ જહાનમ] નરક
 જહાલ વિં [સરં અ. જહલ, જાહિલ =
 નાહાન] હદામ; આકળું (હિલકું 'મવાલ')
 જહો સ્રીં [ફા.] દુનિયા; જહાન. ૦ગીર
 પું દુનિયાનો છતનારો (૨) એક મોગલ
 બાદશાહ. ૦ગીરી વિં જહાંગીરનું, -ને
 લગતું (૨) [વા.] આપખુદ; નેદુકમીમયું
 (૩) સ્રીં નેદુકમી, આપખુદી (૪)
 અમીરી. ૦પના(૦હ) વિં (૨) પું [ફા.]
 જમતનુ રક્ષણ કરનાર (બાદશાહ)
 જહીં અં [મ. યન, પ્રા. જહ(-હિ, હિ)]
 ત્યા, જે ઠેકાણે
 જહેમત સ્રીં [મ. જહમત] મહેનત; શ્રમ
 જહુનુ પું[સ] એક પ્રાચીન રાન. ૦કે.યા,
 ૦૦ત, ૦સુતી સ્રીં [સ.] મગા નદી
 જળ નં [સ. જલ] પાણી. ૦ફેકડી સ્રીં
 એક જળચર પક્ષી. ૦ફેકું નં ચંદની
 આનુબાનુ આઠાં પાણીમયાં વાદળોને
 કીલે દેખાતુ ફૂડાળું. ૦ધોટો પું એક
 પ્રાણી; 'હિપોપોટેમસ'. ૦ચર વિં નં
 જુઓ જલચર. ૦જળખંખારકાર અં
 જુઓ જલજલમ બાકાર
 જળજળિયું અંકિં ['જળત' ઉપરથી]
 બળતું (૨) બળતગ યવી
 જળજળું વિં આયુષીબરાયેયુ (સાચન)
 જળગીલણા(ન્ટી) વિં સ્રીં બાદરવા
 મુદ અગિયારમી
 જળજી નં ['જળત' ઉપરથી] બળતણ; લાકડાં
 જળદેવતા, જળપાત્ર, જળપ્રલય,
 જુઓ 'જલ'માં [મયાકાર
 જળખંખા વિં (૨) અં જળજળ-
 જળખિલાડી સ્રીં એક જળચર પ્રાણી
 જળમાર્ગ પું જલમાર્ગ [સજગતું
 જળવું અંકિં [સ. જલ, પ્રા. જલ] બળવું;
 જળસ નં જાડા વાટે પડતો પરુ જેવો
 ચીકણો પદાર્થ
 જળમમાધિ સ્રીં જુઓ જલમમાધિ
 જળમોઈ સ્રીં (બાજવા કે દાટવાને બદલે)
 જળમાં મુનાડતુ તે (સ ન્યામીને)

જળદ(-ધ)૨ જુઓ જલધર
 જળાઉ વિં ['જળત' ઉપરથી] બાજવાના
 કામનું (લાકડું)
 જળાગાર નં જુઓ જલાગાર
 જળાતિસાર પું [સ. જલ+તિસાર] પાણી
 જેવા જાડા યાચ તેવો એક રાગ
 જળાધારી સ્રીં [સ. જળધાર ઉપરથી]
 જેમાં શિવલિંગ બેસાડવામાં આવે છે તે
 કથારા જેવો ઘાટ (૨) શિવલિંગ ઉપર
 ટંબાતુ નીચે દાણાવાળું જળપાત્ર
 જળાપો પું 'જળત' ઉપરથી બળાપો, કંઠાપો
 જળારાય નં જુઓ જલારાય
 જળો સ્રીં [સ. જલોંકા] પાણીમાં રહેતો
 એક છતરો (ખરામ લોહી ચૂસી લેવા
 તેને ચામડી ઉપર વળનાડવામાં આવે છે)
 જળોદર નં જુઓ જલદર
 જળોચું નં ચમકું મગી ગયા પછી રહેતુ ચાકું
 જળોચુ નં મેડો જડતી વળને પીટો ઉપર
 પાટિયા જડે છે ત્યારે તેની તડ પૂરવા
 નીચે મુકાળી પાતળી ચીપટ -
 જંઈ પું પેસો, દોદિયુ [જળ; ગીચ જાડી
 જંખળળ સ્રીં [અખરાં+જળ] એસિ-
 જંગ પું [ફા.] મોટી લડાઈ; યુદ્ધ (૨)
 જરડો; કંકાસ [લા]
 જંગમ વિં [સ] એક ઠેકાણેથી બીજો
 ઠેકાણે ખસી રાકે એવું (સ્થાવરથી બલકું)
 જંગલ નં [સ., ફા.] વન. - લયત સ્રીં
 જગતીપણ - લી વિં જગલનું રાત્રી
 (૨) ખેડયા વિના બેઠેલું (૩) મુધારો,
 સરકાર કે વિવેક વિનાનું [લા.]
 જંગાલ પું [ફા. જંગલ] તાંબાનો દાટ
 જંગી વિં [ફા.] જંગ-લડાઈને લગતું
 (૨) મોટું; જખડું (૩) સ્રીં કિલ્લાની
 બી તમાનું ત્રાંગુ બાક
 જંધા સ્રીં [સ.] જંધ
 જંજળી સ્રીં ઉપાધિ; ખટપટ
 જંજર સ્રીં [ફા.] સાંકળ (૨) બેડી
 જંજીરો પું [મ. જંજીર] પાણીમાં બાથિયો
 કિલ્લો (૨) ટાપુ, ખેટ

જત પુઁ જુઓ જતુ

જતઁ પુઁ, નઁ [સ યત્ર] તાત્રિક આદૃતિ

(૨) તેડી આદૃતિ કે અક્ષરનાળો કાગળ
કે પતરુ, તાલીજ (૩) જતુ

જતરકું નઁ [સ યત્ર] જુઓ જતરકું

જતરમતર પુઁ નઁ જતર અને મત્ર

જતઁકું સઁકિં જતર કરવુ, (તાલીજને)

જતુઈ અક્ષર આપડી

જતુ પુઁ, નઁ [મ] નાનુ જવકુ ંદા [સ]

નાશક વિઁ જતુઓનો નાશ કરે એવુ

વિદ્યા સીઁ, ંદાજ નઁ બદિરિ

ઓજેજ ંદુજ વિઁ જવતા જાણુથી

મુખ કરેતુ, 'રઠરીલાઈઝ' [ર વિ]

જત્ર નઁ [મ યત્ર] જુઓ છાયાચત્ર (૨)

એક જતનુ તતુવાધ (૩) પુઁ, નઁ જુઓ

જતર -ની પુઁ જત્ર વગાનાર (૨)

જતુગર, ખેલાડી (૩) સીઁ જતરવાનુ

તાલીજ (૪) તેધાર ગજતરીનો પોરો, કોણક

જપ (જ') પુઁ [પ્રા હપ] શાતિ, નિરાત

ંકું અઁકિં નિરાત વાળવી શાત પાવુ

(૨) જરા ંદુતુ-આખ મળવી (૩) તેડાન,

ધમાચમી, ંદમાથી રોકાવુ તે બંધ કરી

શાત થવુ

જ'જુ નઁ [સ] જજુ

જજુક પુઁ, નઁ [સ] ગિયાગ

જજુખંડ, જજુદ્વીપ પુઁ [સ] (પૌરાણિક

બ્રૂગા પ્રમાણે) મેરુ પર્વતની આજુબાજુ

આવેલા સાત ખડમાનો એક (૨)

(બૌદ્ધોની માન્યતા પ્રમાણે) બારતાપ

જજુ નઁ [સ] જજુ

જજુક પુઁ નઁ [સ] શિયાળ

જજુખંડ, જજુદ્વીપ પુઁ [સ] જુઓ

જજુખડ

જજુર નઁ ખીતી ખેચી મઠનાનુ ઓળર

-એ જતની પકડ [ઠાકરો

જજુરિયો પુઁ ['જજુરો' ઉપરથી] નાનો

જજુરો પુઁ [વા] એક નાની તોપ (૨)

ખાજગરનો મંદનીસ ઠાકરો

જએ જએ અઁ 'જય અખે' જય અખે'

એવો પોકાર [ંકરકું = બે'વામદારપો]

નાયકું કે ખચ કરવુ]

જાઆપ સીઁ જતુ ને આવતુ તે, આવન

જાઈ વિઁ સીઁ [જતુ' - જન્મન] જણી,

જણેથી (૨) સીઁ પુત્રી

જાઈ સીઁ [સ ગતિ, પ્રા ગત] એક કૂની વેળ

જાઓ ('જર જોડા નટિ) 'જતુ'નુ

આત્મક અઁ વઁ

જકાઁ (-રો) પુઁ 'તગો' એવો ઉદ્ગાર,

સત્મા ન થયો તે (૨) ખસત

જકીટ નઁ [જ નજ] એ પ્રધારનુ પડેરવાનુ

વજ્ર, વાસુકાઠ

જગ પુઁ [મ યાગ] ધજ

જગ સીઁ રનાદે (જવાલ)

જગતી જોત વિઁ સીઁ જેની જ્યોતિ-

શક્તિ જન્ય હોય - તરત પારખુ બતાવતી

હોય તેવી (દેવી)

જગતું વિઁ જીયતુ નહિ તેહ જન્યત (૨)

સાવધાન [(૨) જન્યતિ

જગતુ પુઁ નઁ [સ] જગતુ તે, કામ રો

જગરિત વિઁ [સ] જોયુ, જન્યત

જગરિયો પુઁ બુવાનો સાથી - ડાકયુ

વગાડનાર

જગરુક વિઁ [સ] જગતુ (૨) સાવધ

જગર્તિ સીઁ [સ] જગતુ તે (૨) સાવધપણ

જગપ અઁકિં [સ જાગ] લીધમાથી ડાકુ

જન્યત થતુ (૨) પ્રમાદમા ન પડતુ જન્યત

ગહેતુ (૩) જગતા હોતુ (૪) ફરી ડાખતુ,

તાજુ થવુ (જેમ કે, વાત પાછી ભગી છે)

(૫) અજ્ઞાનમાથી નીકળતુ, ફાન ખામતુ

જગીઁ સીઁ [વા] સરમાર તરફથી બક્ષિસ

તરીકે મળેડી જમીન કે ગામ. ંદાર

વિઁ જગીઁ ધરાવનારુ (૨) પુઁ જગીરનો

ધણી ંદારી સીઁ જગીઁદારપણુ -ની

વિઁ જગીરને લગતુ (૨) સીઁ જગીરદારી

જગૃત વિઁ [સ ગમ્ય પરથી અજુક રૂપ]

જગેહુ, જા'હુ જન્યત -તિ અઁ જુઓ

જગતિ

જન્યત વિઁ [સ] જગતુ (૨) હોશિયાર,

सावध. - ६५२५० सी० [सं. चापत्र +
अवस्था] नमस्त्वय्यी अवस्था (२) चित्तानी
त्रय्य दशामानी अके
नमस्त्वय्य पु० [सं. याचको, नमस्त्वय्य सी०, - ना
सी० - पुं सं० किं [सं. याच] नमस्त्वय्य
याचक ध० [पाथरल्लु
नमस्त्वय्य सी० [तुर्की] पछोळु, नमस्त्वय्य अके
नमस्त्वय्यमान वि० नमस्त्वय्य नमस्त्वय्यमान (२)
तत्त पारल्लु देवाडे अके (३) करडा
मिमल्लु; दुआल्लु; तेडल्लु
नमस्त्वय्य वि० [सं. जर्जर] तत्त नाश पामे
अके; गिआल्लु; पामर (२) जरी गयेल्लु;
पामा वल्लुल्लु
नमस्त्वय्य पु; न० [का. जगज्जर] संडास;
पाथल्लु [अगल्लु; देदीप्यमान
नमस्त्वय्यमान वि० [सं.] प्रकाशती अग-
नमस्त्वय्य वि० नमस्त्वय्य; नदी के मेभाअल्लुविआल्लु
नमस्त्वय्य न०, नमस्त्वय्य सी० नमस्त्वय्य
नमस्त्वय्य वि० नमस्त्वय्य
नमस्त्वय्य वि० इगल्लु (२) अरमीपी अकेल्लु
(३) धाटुं (४) तील्लु नदि अके (५)
आल्लु, अके (६) [ला] मड अल्लुविआल्लु
(७) अगल्लु, गामडियु (८) आली अल्लुविआ-
ल्लु (नम के, अके काम जरा नमस्त्वय्य
होय अके). नमस्त्वय्य वि० नमस्त्वय्य; धट्ट
(दूव माटे). नमस्त्वय्य (- ३) गवि० अल्लुनमस्त्वय्य.
नमस्त्वय्य (- ३) वि० गडा अके नमस्त्वय्य - धट्ट
नमस्त्वय्य न० [सं] जडता (अल्लुविआली)
नमस्त्वय्य वि० [' नमस्त्वय्य ' उपरती] नमस्त्वय्यार
(२) अल्लुविआल्लु; परिचित (३) सी०
नमस्त्वय्य ने; हान, माडिती (४) अल्लुविआल्लु.
नमस्त्वय्य वि० (२) पु० नमस्त्वय्यार. नमस्त्वय्यार
वि० [' नमस्त्वय्य ' उपरती] नमस्त्वय्यार.
नमस्त्वय्य (- ३) सी० अल्लुविआल्लुविआन.
नमस्त्वय्य वि० वातनो मे' नमस्त्वय्यार;
अहरेनी वात नमस्त्वय्य
नमस्त्वय्य सं० किं [सं. शा, ना. जाग] (कशा विधे)
अल्लु, माडिती, सभल्लु, हान, आवड
के परिचित वगेरे होल्लु के पामल्लु (२)

मानल्लु; कल्लु (नम के, लु नमस्त्वय्य के करी).
[नमस्त्वय्य नमस्त्वय्य (नम), नमस्त्वय्य (नम) =
नमस्त्वय्य अता; धरादायी]
नमस्त्वय्य वि० [सं. शा, ना. जागि] अल्लुविआल्लु
(२) अनुभव (३) प्रसिद्ध
नमस्त्वय्य अ० [म. जाने प्रा; जागे] ' अके न
होय ने ' अली अल्लुविआल्लु अतावतो शल्लु
(२) ' मानो के ' अली अतावतो शल्लु.
नमस्त्वय्य अ० नमस्त्वय्य के अल्लुविआल्लु;
वगेरे धरादे. - लु के अ० नमस्त्वय्य नमस्त्वय्य.
- लु अल्लुविआल्लु अ० नमस्त्वय्य अल्लुविआल्लु
नमस्त्वय्य वि० [सं.] नमस्त्वय्य; अल्लुविआल्लु
नमस्त्वय्य (त), सी० [सं. जाति] अल्लुविआल्लु; वगे
(२) आनंदान; कल्लु (उदा० लु तारी नम
उपर अली) (३) नात, हानि (४) धट्ट; देह
(५) भूय स्वभाव [ला.] (६) अल्लुविआल्लु
पूर्व पड तरीके ' नमस्त्वय्य - पौतानु', ' अल्लुविआल्लु'
अ अर्थमा. नमस्त्वय्य पु० पौतानो न
अनुभव
नमस्त्वय्य न० [सं] नमस्त्वय्य (२) नमस्त्वय्य;
नमस्त्वय्य (३) नमस्त्वय्य कथा. नमस्त्वय्य सी०
अल्लुविआल्लु अल्लुविआल्लु पूर्व नमस्त्वय्य कथा
नमस्त्वय्य सी० पौते - नमस्त्वय्य कदेली कमाली
नमस्त्वय्य न० [सं.] (नमस्त्वय्य विआ करानो)
सोण सं० कारमानो अके
नमस्त्वय्य वि० अल्लुविआल्लु, अल्लुविआल्लु (उदा० अल्लुविआल्लु
कोल्लु अके ?)
नमस्त्वय्य सी० पौतानी अल्लुविआल्लु (पारकानी
शिअल्लुविआली विनानी)
नमस्त्वय्य पु० अल्लुविआल्लु
नमस्त्वय्य सी० नमस्त्वय्य कदेली अल्लुविआल्लु,
अल्लुविआल्लु (२) शरीरअल्लुविआल्लु [धट्ट ते
नमस्त्वय्य अल्लुविआल्लु पु० पौते न पौताना नमस्त्वय्य
नमस्त्वय्य अ० [सं. यात्रा] वावरी अल्लुविआल्लु पाडा -
अल्लुविआल्लु कर वध करी देवानो अल्लुविआल्लु
कदे उ ते (२) नमस्त्वय्य
नमस्त्वय्य वि० अल्लुविआल्लु सायवनाल्लु - स्वायी
नमस्त्वय्य, नमस्त्वय्य वि० अल्लुविआल्लु आनंदान
के अल्लुविआल्लु

તત્ત્વેદ(-૧૧) પું [મ] અઙિ
તત્ત્વસ્વભાવ પું જ્ઞતિરેત્ત્વભાવ, કૃત્ત્વે
-જાપદાદાનો સ્વભાવ

તત્ત્વિ સ્ત્રી [ષ] કૃત્ત્વ, વર્ણ કે નાત તથા
યોનિના બેદરચક વર્ગ, અમુદાય ઉદાં
'મનુ યત્ત્વિ', 'આય' જ્ઞતિ'(૨)સિ નમેદ
મયક વર્ગ [ઘા] (ક) અમુક વર્ગની
જુદી-જુદી જ્ઞતિઓમા રહેતો સમાનધર્મ
[ન્યા] બેદર પું જ્ઞતિ જ્ઞતિ વચ્ચેનો
દેવ. ૦૫૫ પું [મ] દરેક જ્ઞતિની
વિશિષ્ટ કરતો (૨) એક આખી જ્ઞતિનો
વિશિષ્ટ સ્વભાવ ૦૫૫ પું એક જ
જ્ઞતિ કે જ્ઞતિનો દોષ ભાઈ ૦૫૬ પું
જ્ઞતિ જ્ઞતિ વચ્ચેનો તફાવત ૦૫૭
વિં જ્ઞતિમાધીશ્રુત થયેતુ ન્યાત બહાર.
૦૫૮ પું નં જ્ઞતિનુ લક્ષણ-વિશિષ્ટતા
૦૫૯ વાર પું જ્ઞાતિ જ્ઞાતિ વચ્ચેનો
આધારીધાનો બ્યવહાર ૦૬૦ વિં
[મે] જ્ઞતિ બતાવનારું [ઘા] ૦૬૧ રોષ
પું અમુક ખાસ જ્ઞતિમેદ, 'ગ્રીષ્મીક'
[૫ વિ] ૦૬૨ વહાર પું જુઓ જ્ઞતિ
વહેવાર. ૦૬૩ સ્વભાવ પું [ષ] જ્ઞતિ કે
કેમનો વિશિષ્ટ સ્વભાવ (૨) પોતાનો
સ્વભાવ

તત્ત્વીય વિં [ષ] જ્ઞતિનુ, -ને લગતુ (૨) સ્ત્રી
પુરુષ સ બધને લગતુ 'રોષ્ટુઅત્ત'
તત્ત્વીયુ વિં [જ્ઞતિ' ઉપરથી] પોતાની
જ્ઞતિનુ, સ્વજ્ઞતીય

તત્ત્વધાન પું [ષ] રાક્ષસ
તત્ત્વે (તિ.) અં [જ્ઞત' ઉપરથી] પોને, પડે
(૨) જ્ઞતિથી, જ્ઞતિ પ્રમાણે (કદાં તે જ્ઞતિ
કેણુ છે?) [અભિમાન

તત્ત્વિમાન નં [ષ] પોતાની જ્ઞતિનુ
તત્ત્વ ધ વિં [ષ] જન્મથી આધાર

તત્ત્વ સ્ત્રી [ષ યાત્રા] તીર્થોની મુસાફરીએ
જુ તે(૨)દેવ કે મહાપુરુષને નિમિત્તે થતો
મોટો સમાગમ કે મેળો (૩) મરણ પોષણને
માર્ગ. ૦૬૫ પું (૨) વિં જ્ઞતિ કરવા જનાર

તત્ત્વુ (-ટ્ટક) અં બેદર રહે-આ-આ કરે એમ

તત્ત્વિયું નં જુનાર કે પડે ના પોત્તો લાડુ
તત્ત્વ પું જુઓ માદવ ૦૬૬ પું
શ્રીકૃષ્ણ -વાચ્યથી સ્ત્રી જ્ઞતિની
અદર અદર થયેતી લક્ષણ (૨) એક વર્ગના
માણસોની માટોમાદેની લક્ષણ [૧]

-વી સ્ત્રી માદવી, જન્મવાગ્ય ત

તત્ત્વી સ્ત્રી [વા.] દીકરી (જેન કે, માદની)

તત્ત્વુ (-ટ્ટ) [વા] પું, નં મત્રત્ર કે
દાયચાકાકીનુ કામ. ૦ (-ટ્ટ) વિં જ્ઞતિ
યતુ ચમકારી, વિષ ૧. ૦ (-ટ્ટ) કેપટ
નં જ્ઞતુ અને કપા. ૦ (-ટ્ટ) મર પું
જ્ઞતુ કામ કરનાર. ૦ (-ટ્ટ) મરી સ્ત્રી
જ્ઞતુ વિધા (૨) જ્ઞતુ કામ ૦ (-ટ્ટ) માતુ
વિં જ્ઞતુ અગર કરે એતુ, માયાવી,
મોહક ૦ (-ટ્ટ) મરી સ્ત્રી જ્ઞતુ નરી
૦ (-ટ્ટ) મત્રત્ર પું જ્ઞતુનો મત્ર

તત્ત્વે વિં [મ. વિવાદ] જ્યાદા, વધારે

તત્ત્વી પું [વા] દીકરી (જેન કે, માદની)

તત્ત્વ સ્ત્રી [ક્રિ. ગા, જ્ઞત] યત્ત્વો વર
સાથે જનારાઓનો સમૂહ

તત્ત્વ પું [વા.] જ્ઞત, પ્રા. (૨) પ્રા. પ્રિય
મા ય [લા] (૩) દમ, સનિ

તત્ત્વ સ્ત્રી [ષ] રીતા જ્ઞતિ પું સમ

તત્ત્વિજ્ઞાત વિં [વા] પ્રા. જ્ઞતિ બો મેવા
કે જ્ઞતિ કરે તેતુ

તત્ત્વવિ વિં [ષ] જામજાનુ, -ને લગતુ (૨)

પું જાનરિયો ('પૌરથી ઉદયો) (૩) દેશ

તત્ત્વિજ્ઞાની સ્ત્રી [વા] પ્રા. પ્રા. લ

તત્ત્વમાલ પું જ્ઞત અને માલમતા

તત્ત્વરી સ્ત્રી જ્ઞતમાની સ્ત્રી

તત્ત્વવ નં [વા] જ્ઞતવર, પશુ (૨)

વા. વરુ જેતુ દિત્ર પશુ [લા]

તત્ત્વી વિં [વા] તન સમુ પ્રિય (૨) જ્ઞતિ

તત્ત્વી પું [ષ યાત્રા] તીર્થોની મુસાફરીએ

જુ તે (૨) દેવ કે મહાપુરુષને નિમિત્તે થતો

મોટો સમાગમ કે મેળો (૩) મરણ પોષણને

માર્ગ. ૦૬૫ પું (૨) વિં જ્ઞતિ કરવા જનાર

તત્ત્વુ (-ટ્ટક) અં બેદર રહે-આ-આ કરે એમ

લનોતર [સરંદે. જન્મતા] સીંબન (લગ્નની)
 લન્યુઆરી પું[દ.] [પ્રસ્તી પહેલો મહિનો
 લપ પું[સ.] જપ. ૦૬ પું[સ.] લપ કરનારો
 લપતો પું[મ. જાત્ત] પાકો બંદોબસ્ત;
 લખો; કાચુ; તકેદારી
 લપાની વિં [દ. Japany; મૂળ નિષ્ણોન
 = સૂર્યોદય ઉપરથી] લપાન દેરાતુ કે તેને
 લગતું (૨) લકલાદી [લા.] (૩) સીં
 લપાનની ભાષા (૪) પુંલપાનનો વતની
 લપેતે પું જુઓ લપનો [કમળી
 લપેત સીં [જુઓ જિયાદત] મિજબાની;
 લપેરાન નં [મ.] કેસર
 લપેરાં(-રિયાં) નં બં વં લાંબા કેસ
 (ખાસ કરીને અવ્યવસ્થિત) (૨) બાબરાં.
 -રિયું, -કું વિં લપેરાંવાળું
 લમ પું; નં [ફા.] ખાલો [લકાબ
 લમ પુંલમસાહેબ, લમનગરના દરબારનો
 લમ પું [સ. યામ] એક પહેર
 લમ નં લમફળ
 લમગરી સીં બદ્દક કે તોપના દારને
 સળગાવવા માટેની કાકડી-પલીતો
 લમણુ નં લમતું-બધાતું તે (૨) અધ-
 રક્ષ; મેળવણ
 લમહાર પું [ફા. જામહુ + દાર ફા.] લમ-
 દારખાનાનો ઉપરી. બખાનું નં જવાહિર,
 દાગીના, રોકડ વગેરે કીમતી વસ્તુઓ
 રાખવાની જગા
 લમની સીં [સ. યામિર્તા] રાત
 લમફળ નં એક ફળ-જમરખ. -ળી
 સીં લમફળનું ઝાડ (૨) તેની વાડી
 લમવું અંકિં [મ. જન્મ પરથી] એકતું
 યતું; છતાં છતાં તત્તેનું એકત્ર યતું
 (લેમ કે ટોળું લમયુ; કચરો, મેલ
 લમયો) (૨) પત્ર યતું; કરતું, બાજતું,
 બધાતું (લેમ કે દૂધ, બરફ લમવો)
 (૩) રિધર કે દડ યતુ (લેમ કે ખીલો
 લમવો) (૪) બરોબર ચાડતું; પૂકું
 રંગમાં આવતું; પુરબહાર યતું; મચતું
 (લેમ કે, મેત્રી, ધધો, યુદ્ધ લમવો)

લમાતા (-ટુ, -ત) પું [સં.] જમાઈ
 લમિન પું [મ.] બીભતી નેખમદારી
 પોતા પર લઈ તે વિષે કંબૂલાત આપનારો.
 બપત નં લમીન તરીકેનો લેખા
 કચર. બગીરી, ની સીં લમીન યતું
 તે; ખાતરી આપવી તે
 લમિની સીં [સ. યામિર્તા] લમની; રાત્રી
 લમીન, બપત, બગીરી, ની જુઓ
 'લમીન' છં
 લમે પું [ફા.] મોટા ઘેરવાળો વજોજ
 નીચો એવો એક જાતનો અંગરખો
 લદર નં [દ. જર] એક જાતનું ધોળું
 રેશમી કપડું
 લદદદ સીં [ફા.] માલમિલકત; જગીર
 લદદફળ નં [સ. જાતિફળ] એક ફળ-તેલનો
 લદયા સીં [સ] સો; પત્ની. બપતિ, બપતી
 [સ] નંબબંબં પતિપત્ની; દપતી
 લદયું વિં [લતું] = જન્મતું ઉપરથી; પ્રા. જાય
 જન્મેલું (સીં 'લઈ'). -યો પું પુત્ર
 (૨) વિં પું જલેલો; જન્મેલો
 લર (૨) સીં [દ. જુમરી, જાંવારિ] એક
 અનાજ; જુવાર
 લર પું [સ] પરસો સાથે પ્રીતિ કરનાર, ચાર.
 ૦૬મ નં વ્યભિચાર. બં વિં [સ.]
 વ્યભિચારથી જન્મેલું
 લરણુ (-ચુ) નં [સ.] માણસ રોગી થઈ જાય
 તેવો મન-પ્રયોગ (૨) વરીકરણ
 લરત સીં [જુઓ જિયાદત] મુસલમાનોમાં
 મરણને ત્રીજે દિવસે કરવામાં આવતી
 ઉમમ્મણની ક્રિયા
 લરબાજરી સીં લર અને બાજરી જેની
 આઠામાં એકી જરિયાત, બરણુ થોથણ.
 (બઈ જવું = મહત્ત્વ ધરી જવું)
 લરવું સંકિં [સં. લૂ-નારવ પરથી] છણું
 કરવું
 લરિણી સીં [સં.] વ્યભિચારિણી
 લરી અં [મ.] ચાતુ
 લરી સીં [સ. જર ઉપરથી] જુઓ 'લરકમ'.
 બિલરી સીં પકડાય નહિ અથવા
 શક ન પડે એવો વ્યભિચાર

જાતુ અં [અ જારા] જારી, ચાલુ
 જાતુ નં [સ જાર ૮૫૨થી] જુઓ જાતુકમં
 જાલ જીં [સ] માછલા, પખી વગેરે
 પકડવા માટેની જાળી (૨) ધાતુ વસ્તુઓ
 ગૂંચવાઈને થયેલું જાતુ (૩) કાદો, કૂંદળ
 જાલમ વિં જુઓ જાલમ જોગે વિં
 જુલમ કરવામા પડે -સી સીં કૂરતા,
 જાલમપણુ
 જાલિમ વિં [અ] જુલમી, નિહંય
 જાલ જાં જવાની ક્રિયા જાવા સીં
 જાવાવ
 જાલક વિં [જુઓ જાલ] જાલાર જાલ કે
 મોડવાતુ (૨) સીં જાલાર મોકલેયુ તે
 (૩) ખરચ, ઉધારેલી રકમ જાલારનીશી
 સીં જાલક પત્રોની મોઢપોથી
 જાલજલ અં [સ. વાસ્તવ્ય] જિ હમી પર્થ ત
 જાલત અં [સ વાલર] જ્યા સુરી [અંધ્ર-
 દિવાકરો જાં પ્રં જુઓ ચાલચ્ચદ્ર-
 દિવાકરો] [બ ગુર (૩) નાજુ
 જાલકું વિં જાલ, પસાઈ ગયેયુ (૨) કાણુ
 જાલલી જીં [જુઓ જાલથી] ખતરીના
 પાદડાની સાદડી [પાતજુ પડ, માજળી
 જાલજુ વિં જુઓ જાલકું (૨) નં રાખનુ
 જાલતરી, જાલત્રી સીં જાલકળ ઉપનુ
 સુગમીતર ડાહુ -એક તે તો
 જાલા પું દિની મદાસાગરનો એક બેટ
 જાલું અંકિં [સ જાર મા જા] જન્મતુ,
 (૨) સંકિં જન્મ દેવો, જાલુ
 જાલક વિં પુષ્કળ, જોઈએ તે કરતા વધુ
 -ક્રિયાં નં અં વં પુષ્કળતા
 જામાચિટ્ટી સીં જાસાનુ મરણુ દર્શાવતી
 ચિટ્ટી [એક કૃષ્ણકાંડ
 જાસુ, જાસુફ(-દી) સીં [પ્રા જાતુયજ]
 જાસુન્ પું [અ] શત્રુની છાપી રીને જાતમી
 જાગી લાવનાર (૨) કાસદ -સી સીં
 છાપી જાતમી લાવવાનુ કામ
 જાસો પું અગત વેર વાળવા લોકો પર
 કરાતી જાલરહસ્તી (૨) તેને માટે અપાની
 છાપી ધમખી

જાસુ વિં [મ] જોઈએ તેના કરતા વધારે.
 -રતી વિં જુઓ જાલ(૨) સીં જાલમ,
 જાલરહસ્તી
 જાલરે અં + જાલારે [પ]
 જાલે વિં [અ જાલિર] જુલ નદિ એયુ,
 લોકોને જાલિર(૨) સાર જનિક. જાલર
 સીં સીં કાઈની જાલુ માટેની જાલર
 (૨) તેને માટે લખાણ છપાણ વગેરેયુ
 લેવાતુ સાધન જાલુ નં જાલેર
 ખમગ, ઢાંઢેરા જાલસા સીં જાલેર
 જગાએ અને સોને માટે થતી સમા
 જાલેરાત સીં [અ જાલિરાત] જાલેર
 કરવાની ક્રિયા, પ્રસિદ્ધિ (૨) જાલેરખખર
 (૩) અં છટેચોક, ચાલન
 જાલેલ વિં [જુઓ જાલ] હમ, આકળુ,
 જાલ તપી જાલ એયુ [વંજલ
 જાલોજાલોલી સીં [જા] દગદગા, આગાદી,
 જાલનથી સીં [સ] ગગા નદી
 જાળી સીં જુઓ જાળ (૨) ભમરડો
 ફેરવવાની દોગી
 જાળવણી સીં [જા જાળવણી] જાળવતુ
 તે, સંભાળ, સાચવાળી
 જાળવણું સંકિં [જુઓ જાળવણી] ગા
 જાલ, સાચવણુ
 જાળાવાળા વિં અગ દેખાય એવા આજા
 વણાવાળુ (૨) જારી ગયેયુ
 જાળાંજાંખરા નં અં જાળા અને જાખરા
 જાળિયુ નં [સ જાલ] મકાનમા અજાળા
 માટે મૂકેયુ ખાક (૨) જાળિયાર ધુમાડિયુ
 જાળી સીં [સ જાળ] વચમા કાળા રહે
 એવી ગૂંચણી કે તેરી જાનાવટની વરડ
 (૨) તેવી ગૂંચ ગીવાગા વાગાથી કે સગિ
 થાથી ભરેલું ખારીખારાણુ કમાડ કે
 બીતનુ જાળિયું (૩) ભમરડાની જાળ
 જાળું નં [સ જાલ] એકળીજા સાથે ગૂંચાઈ
 કે ગૂંચાઈને જાળેયુ કોંકડુ, ધુણુ (જેમ કે
 જાડ વેળા ધં તુ) (૨) કરોળિયાનુ ખાણુ
 (૩) આખની ધારી (૪) જાળ, કાસલો
 (જેમ કે કપાનું જાળુ)

જાગૃત (૦) વિં નેવા દેખાડવા મૂલ્ય
આખ્યા કે સોદો કયાં સિવાય લીધેલું
જાગૃતો પું ગોરો, ટોપીવાળો (કાઈક
તુચ્છકારમા) (૨) જગલી
જાગ (૦) સ્ત્રીં જગ, સાથળ - ઘિયો પું
જાગ ટકાય એવો તજિયો - સ્ત્રી
જાગુ (૦) નં [સ] જાગુ જાગુ નુંડું ઠડિયુ
વિં જાગુના રગતુ ઠડુ વિં જાગુના
રગતુ (૨) નં જાગુ ઠડો પું જાગુના ઠડ
જાગૃત સ્ત્રીં [અ] જાગૃત કથન, વાતચીત
આમદ હક મમત [દાગત [ના]
જાગૃત નં [પા] દેયુ (૨) દિલોજન
જાગૃત સ્ત્રીં [સ] જાગૃતની ઠગા - પુ
વિં [સ] જાગૃતવાળુ
જાગૃતિયા સ્ત્રીં [સ] જાગૃતની ઠગા
જાગૃતિયા સ્ત્રીં [સ] જાગૃતની ઠગા જાન
પ્રાતિની ઠગા - પુ વિં [સ] જાગૃતિયા
વળુ (અતે) ઉદાં ઉદગિત
જાગૃત વિં [સ] જાગૃત જાગૃત (સમાનને
જાગૃત વિં [સ] જાગૃતે
જાગૃત સંકિં જાગૃતુ પ્રેર
જાગૃતમા વિં [સ] જાગૃત - પોતાની
વાસનાએને જાગૃતિ લેય એવું
જાગૃતવુ સંકિં, જાગૃતવુ અંકિં
'જાગૃતુ' પ્રેર અંકિં કમળિ
જાગૃત દ્રિય વિં [સ] જાગૃતિયે જાગૃતિયે એવું
જાગૃત સ્ત્રીં [અ] જાગૃત, હક - હી વિં જાગૃત
જાગૃત નં [દ] કપાસ લોડવાનું કારખાનું
જાગૃત વિં [સ] (રાગદેવાદિ ઉપર) જાગૃત
મેળવનારું (૨) પું જાગૃત (૩) જાગૃત
તીર્થ કર (૪) વિષ્ણુ બંધન પું જાગૃત
ધર્મ બંધન નં જાગૃત - નેન્દ્ર
- નેન્દ્ર પું [સ] જાગૃત તીર્થ કર, જાગૃત
(૨) જાગૃત બગવાન [સ્વર્ગવાસી
જાગૃત નં જાગૃત બંધીન વિં
જાગૃત વિં (૨) પું [દ] એ નામની
એક રખડાઈ જાગૃત માણસ
જાગૃત (૨) નં [અ] જાગૃત (૩) જાગૃત
જાગૃત અસંખ્ય (૦) જાગૃત (સાધ-વેણ)

જાગૃત અંકિં [પ]
જાગૃતમા નં [દ] જાગૃતમા, સરં કા
જાગૃતમા - મોટી રોતર જાગૃત (મોટાની) રમત
જાગૃતની મોટાને ખેલવાની જાગૃત
જાગૃત સ્ત્રીં [અ] જાગૃત, મિજબાની
જાગૃત સ્ત્રીં [વ] જાગૃત જાગૃત
જાગૃત પું વરરાજા
જાગૃત નં [દ, અ] વરરાજા આક્રિ કાનું
એક જાગૃત પશુ
જાગૃત વિં [અ] જાગૃત જાગૃત
જાગૃત પું [કા] (સરહદ પ્રાતની કોમોમા)
પચ પરિષદ, સમેત
જાગૃત પું [અ] જાગૃત (૨) મુસામાની
૧૨મો મહિનો
જાગૃત પું [અ] જાગૃત (૨) મુસામાની
૧૨મો મહિનો [પ ૧૫]
જાગૃત નં [દ] એ પ્રાગ્ ૪ ચોકણો
જાગૃત સ્ત્રીં [અ] પુસ્તકનું ચામડાનું પૂક
(૨) પુસ્તકનો જાગૃત બારેનો વિભાગ
જાગૃત પું [અ] જાગૃત વિભાગ (૨) મ્લે
કરની ઉદ્ભવ નીચે મુકોતો દેરાનો ભાગ
જાગૃત સ્ત્રીં [અ] ઉપરથી જાગૃત નિર્વાહ
પેટ જાગૃત આપની રકમ કે જમીન
- ગરાસ [જાગૃત (૨) પાપક
જાગૃત સંકિં જાગૃત કરતુ મરતુ
જાગૃત પું [અ] ઉપરથી જાગૃત
જાગૃત અંકિં જાગૃતુ બાવે
જાગૃત સ્ત્રીં જાગૃતના ચામડા ઉપરનું
કાણુ વડાંલ (૨) તખ્તના ઝારા પર
તારને લગાડાતા દોરા (તેને લઈને સુર
ખરોખર મળે ને રસકે છે)
જાગૃત પું [સ] જાગૃત (૨) વિષ્ણુ (૩) વિં
ફોટમદ, વિજયી
જાગૃત નં [અ] જાગૃત ધરીર
જાગૃત (૦) જાગૃત પું [દ] જાગૃત પ્રિયત
જાગૃત સ્ત્રીં [અ] જાગૃત જાગૃત
જાગૃત પું [દ] જાગૃત જાગૃત નામ
જાગૃત સ્ત્રીં [સ] જાગૃત એ પું, નં
[સ] જાગૃત દેરતુ જાગૃત નં દાગી અને

પાદકુ મળે ત્યા ડગતુ જમ આકારનુ
નાનુ પાન [વ રિ]
નિગોડી સોં કૃતરા ગાય, બેસકત્યાદિ
પથુઓના કાન વગેરે અગો પરબાજનો
જવ -કું નં નિગોડો (૨) નાનુ
છાકરુ [લા] ઠોડો પું મોડી નિગોડી
નિગર પું [ફ] આડુના રમવાડુ એક પીણુ
નિગમાની સોં [વા] જન્મારો, નિદગી
નિદગી સોં [વા] જવન (૨) આધુધ્ય
ઠગર અં આખી નિદગી સુધી
જ પું જઈ, પેસો (જેમ કે બેજ, અડધોજ)
જ અં વાગ્યમા પાદપૂર્તિ માટે વપરાય છે
જ અં [સ રીવ, ા રીવ = ધણુ જવે]
'આ રહો, 'વાડુ વગેરે અર્થ' બતાવનાર
માનવાચક ઉદ્દગાર (પ્રયાસ) કે 'દા'નો
નિશ્ચયાર્થ, જેમ કે 'જી? = શું?, 'જ' =
હા, હીં) (૨) નામને જોડાનો માનવાચક
શબ્દ ઉદા. પિતાજ
જ સોં [પ્રા જીવા] માતા બા ંજ સોં
બા (૨) મોગી મા, દાદી ંજબહેન,
ંજબા સોં મોગી નણદ ંજમા
સોં ધરડી મા દાની ંજે પું દાદો
જણુ સોં, નં [સગં ૩ સીંગ = અગ]
મીમાગોડી પર ૧ રુવારીવાડુ સખતપડ
જત સોં [જતડ ઉપરથી] કૃતેદ, વિજ્ય
જતનુ સંકિં [મ નિ] કૃતેદ મેળવવી
જતૂન નં જુઓ જેવન
જતેકુ નં [જુઓ નીતેકુ] એક કળ અને
તેમાનુ બીજ
જદ સોં જુઓ નિદ
જનં પું [અ નિજ] એક નતનુ બૂન
જને પું [વા નીન, પ્રા નીંગ] યોગનુ પદાણ
જન નં એક નતનુ બ. મિતનુ કપ
જનો પું [વા] જુઓ દાનરખારી
જલ સોં [સ ડિવા, પ્રા નિંગ] બોયવા ડી
કમેન્દ્રિય (૨) વાયા વાની (૩)
સ્વાદની ઇદ્રિય (૪) જોગ પહેરવા વપરાતી
પીનુ સાધન (૫) પાવા ઇં નુ મોઢુ
દાળવાની પગી ંયડી સોં જમ

-માનોડી (-ગી, -ળી) સીં બોવ
તકરાગ -ભી સીં જમના અ
વળાળનો આગળનો ભાગ (૨)
વહાળોમાના ત્રણમાનો વચનો ૨
ડાલ કૃતારવાની ચીપ કે પગી, ડા
જમી સીં ચારને બદલે કાડી સીંઓ
૨ગનુ જે કપડુ પહેરે છે તે []
જમૂત પું, નં [સ] મેવ વાદળ ંવાવ
જરણુ વિં જુઓ જમ
જરવણુ સંકિં [પ્રા જીવ (સ જુ)] પ
દુજમ -ગુ (૨) સાખતુ વેકુ
જવાણુ અંકિં જરવણુ નુ કમ
જરાકેરી સોં જરા સાથે આથેની
જરામાળ સોં એક નતની રાગર
જરિયાકેરી સોં જગ જેવી વાસવા
જરૂં નં [સ ગર (-ક) ક, વા ગર
મસાને
જણુ વિં [સ] છે - જનુ, યસાઈ કે
ગયેનુ ંજવ પું [સ] માનમ
એવો મરીરમા રહેનો ઝીણો ધીમો
-જોઈદાર પું [સ] જમ' ય
સમરાયતુ તે []
જવજમે ગં અતિગથ તામે રી સ
જવ પું [સ] રીરનુ ચેતનતત્ત્વ, પ્રા
પ્રાગી (૩) મન, દિન (૪) [લા]
દોયત (૫) દમ સાર (૬) કાજ
ઉદા. 'જવરાખીને મમ મરુ ંકિ
પું બળાથો, મરેશ ંજત (-નુ) પ
જવ. ંજત વિં અત્યત વડાઈ
નં દમા નાનુ જડ ઠોડો પું
આત્મા (૨) કીડો [વામ
જવણુ (ંજ) પુર [સ નીવન] જ
જવત નં જવિત જવનર ંકિયા,
સોં પોતાના મળ્ પાછળ કે
કિયા (વરો વગેરે) જવતા જ કર
ંજગત અં હયાતી સુધી ંદા
આકૃતમા સપડાયેલાને કે
સંકલમા પડેલાને ન મારવો -
દાન - રક્ષણ કરતુ તે, જવિતદાન

જ્યોતર નં ૦૮-મારો

જ્યોતુ વિં [જ્યોતુનું વં ૬૦] જ્યોતવાણુ;

જ્યોતવાણુ; સજ્યોત ('મરેહું' થી ડાહડું)

જ્યોતોડ વિં અતિથય મહેનત કરાવે એવું

જ્યોતકયા સોં જોવો - પ્રાણીઓ પર દયા

જ્યોત નં [સ.] જ્યોતુ તે (૨) આયુષ્ય;

જિંદગી (૩) જ્યોતશક્તિ; પ્રાણ. ૦૬ થી

સોં જિંદગીનું જતાંત. ૦૬ લઈ પું

જ્યોતો જ્યોતસંજ્ઞામ. ૦૬ થી નં

જિંદગીનું મુખ્ય કાર્ય. ૦૬ રિત (ન)

નં જિંદગીનું જતાંત. ૦૬ થી સોં જ્યોત

વિષેની દિષ્ટિ-દિષ્ટિકાણ. ૦૬ થી સોં

જ્યોતરૂપી દોરી; આયુષ્ય (૨) જ્યોતનો

મુખ્ય આધાર [લા.]. ૦૬ થી પું

જ્યોતવાણુ. ૦૬ થી પું આખા જ્યોત

નમાં યતો પડેલો. 'જ્યોત' નં. ૦૬ થી

સોં જ્યોત ટકાવવામાં થતી રાસાયણિક

ક્રિયા; 'જ્યોત' નં. ૦૬ થી પું જ્યોત

નો મુખ્ય ધ્યાનમંત્ર. ૦૬ થી સોં

જ્યોતનું મૂળ. ૦૬ થી સોં જ્યોતની

મૂળ શક્તિ. ૦૬ થી સોં સદ્ધર્મ

આગિની; પત્ની. ૦૬ થી પું જ્યોત

રહેવા માટે પ્રાણીઓને કરવો પડતો

સંજ્ઞામ; 'રજગલ દોર જોડિયર' નં.

૦૬ થી પું જિંદગીની સફળતા.

૦૬ થી પું જ્યોતનો ખાસ સિદ્ધાંત;

જ્યોતમંત્ર. ૦૬ થી પું જ્યોતનો જ્યોત

(૨) જ્યોતમંત્ર. ૦૬ થી પું જ્યોતનો જ્યોત

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

જ્યોતનો જ્યોતમંત્ર; 'રેમિનિસ' નં.

આવેલો (૨) જ્યોત હોયું કે રહેયું; જ્યોત

હોયું કે રહેયું (૩) જ્યોત જ્યોત

જ્યોત પું વનરૂપિ કે પ્રાણીનો પૃથ્વીના

પડમાંથી મળી આવેલો જ્યોત; 'ફાસિલ'

જ્યોતનો જ્યોત અં જ્યોતને જ્યોત

જ્યોતનો જ્યોત સોં પ્રાણીની ડાહડી

જ્યોત વિં [સ.] જ્યોત; પ્રાણવાન

જ્યોત સોં [સ.] જ્યોતની દોરી (૨)

'જોડ' એક એક આક' [ગ.]

જ્યોત પું, નં [સ.] જ્યોતને જ્યોત; (૨)

વનરૂપિ સૂર્યમાં નાનામાં નાનો એકમ;

'જોડિયા' [શીડાનો સમૂહ

જ્યોત સોં ['જ્યોત' ઉપરથી] જ્યોત કે

જ્યોત પું [સ.] જ્યોત, જ્યોતવાણો આત્મા

જ્યોતનો જ્યોત સોં જ્યોત જ્યોતનો

જ્યોત પું [સ.] પારથી (૨) મારો, ખૂલી

જ્યોત સોં [સ.] આજીવિકા; જ્યોતનું

સાધન

જ્યોત વિં [સ.] જ્યોત (૨) નં જ્યોત

જ્યોત નં [સ.] આવરણ (૨) જ્યોતનું

પ્રયોગન

-જ્યોત વિં [સ.] (સમાસને આતે) જ્યોતનું;

નમનારું. ૦૬ થી 'અમજી'

જ્યોત સોં [સ.] જીવાં મુજ વગેરેથી ખાટલો

ભરતો વચ્ચે જો જો સેરો વારાફરતી

જ્યોત ઉઘાડે અને તારે છે તે

જ્યોત નં [સ.] જ્યોત ડાહડો કાઢવાનો

બીજકાષ [વિં જ્યોતવાણુ

જ્યોત (૦) નં જ્યોત જ્યોત જ્યોત - રિયુ

જ્યોત નં [સ.] જ્યોત; પ્રા. જ્યોત (ન)] જ્યોત;

જ્યોત જ્યોત નં જ્યોત જ્યોત. ૦૬ થી

જ્યોત જ્યોત નં જ્યોત જ્યોત. ૦૬ થી

જ્યોત જ્યોત નં જ્યોત જ્યોત. ૦૬ થી

જ્યોત જ્યોત નં જ્યોત જ્યોત. ૦૬ થી

જ્યોત જ્યોત નં જ્યોત જ્યોત. ૦૬ થી

જ્યોત જ્યોત નં જ્યોત જ્યોત. ૦૬ થી

ભુગ પું [સ. યુગ] જમાનો
 ભુગત વિં ભુઓ ભુમ
 ભુગત(-તી) સો ભુઓ ભુમ્નિ
 ભુગતું વિં [સ. યુગ] બધેસયુ; થોન્ય
 ભુગદાધાર પું ભુઓ જગદાધાર [પ.]
 ભુગદ નં [સ. યુગ] ભેદ. ંકિંગોર પું
 દૃષ્ય. ભેદી સો યુગ્ય; ભેદી
 ભુગાર પું [ભુઓ ભુગારી] ભુગદ; ઘત.
 -રિયો પું ભુગારી. -રી વિં [સ.
 જનકારિય; પ્રા. વૃમારિ] ભુગાર રમવાની
 લતવાણુ (૨) પું ભુગાર મનારો
 ભુગારસા સો [સ] નિદા (૨) ચીતરી;
 સખત અણગમો -રિસત વિં [સ.]
 નિદિત (૨) ચીતરી ચડે તેડ
 ભુગમ નં [સ યુગ] યુગ્ય; ભેદ
 ભુકું વિં ભુઓ ભૂકું ૧ થી ૩
 ભુતાવયું સં કિં, ભુતાવું અં
 'ભૂત'નું પ્રેરક અને કર્મણી
 ભુદાર્થ સો [વા.] ભુદાપણ
 ભુકું વિં [વા. તુદા] ભૂદ, અપગ, વેગળું
 (૨) અનોખું; અસાધાન [પતિ
 ભુદ નં [સ. યુદ્ધ] લડઈ. બપતિ પું સેના
 ભુનવટ સો ભૂનાપણ, ભુનવાણીપણ
 ભુનવાણી વિં ભૂન (૨) ભૂના વિચારનું;
 'ઓથોટાકસ'
 ભુખાન સો ભુઓ જખાન. -ની સો
 બોથીને જણાવેથી ઉપીક્ત, સાક્ષી
 ભુમલો પું [અ.] એક દર આંકડો, સરવાળો
 ભુમા પું [અ. હુમમદ] શુકવાર. બમસી.
 (-રિમ)દ સો (શુકવારની નમાજ
 પઢવાની) મોખી મસીદ
 ભુમેરાત સો [ભુમા + રાત] ગુરુવાર
 ભુમેદા(-વા)ર વિં [વા.] ભેખમદાર;
 જવાબદાર. -રી સો [વા.] ભેખમદારી,
 જવાબદારી [જનાબદારી
 ભુમેા પું [અ નિમ્મદ] ભેખમદારી;
 ભુલકું નં [ભુઓ ભુલકું] વાળની લટ -
 ગણ
 ભુલમ પું [અ. હુમ] જખરદસ્તી, જખાતકાર

(૨) અધ્યાચાર; અન્યાય (૩) પ્રેઈ વાનમાં
 અતિશયતા કરવી કે ખૂબ કરી નાખવું
 એવો બાવળતાવે છે ગંગાર વિં ભુમ્મી.
 -માટ પું ભુલમ. -મી વિં [વા.]
 ભુલમ કનારું; ભુલમગાર (૨) જેમાં
 ભુલમ દોષ તેવું, ભુલમમરેલું
 ભુલાર્થ પું [અ.] ખિન્તી સનનો સાતમો
 મદિનો
 ભુલાખ પું [અ. તુજા] આડ થાય એવું
 ઓસડ; રથ (૨) દસ્ત, ઓડો
 ભુલકું નં [વા.] ભુઓ ભુલકું
 ભુલમ પું [અ.] ભુઓ ભુલમ
 ભુલકું નં + [ભુઓ ભુલ] ભુલકું
 ભુલતી સો ભુઓ ધુલતી
 ભુવા, બખાનું, બખેર ભુઓ 'ભુઆ'માં
 ભુવાન વિં (૨) પું ભુઓ જવાન; ધુવાન.
 બંધેધ વિં બરભુવાન (૨) મજબૂત;
 કદાવર. -નિયાવાળું નં ભુવાન
 સોપુરોનું ટોળું (૨) તોફાની કે અતિ
 સાદસવાળું ટોળું [લા] -નિયું વિં
 ભુવાન. -નિયો પું ભુવાન. -ની ભુઓ
 ધુવાની [અનાજ, ભર
 ભુવાર સો [અ. તુમારી, મેવારી] એક
 ભુવારું નં, ભુવારો પું ભુઓ ભુઆરું
 ભુવાળ પું [ભુઓ ભુઆળ] મરતી, શર
 ભુવું નં [ભુઓ ભુવા] ભૂગદ, ભુગાર
 ભુરમદાર વિં ભુરસાવાળું
 ભુરમેા પું [ભુઓ ભેરા] ભમરો; ભેસ
 (૨) લાગણીનો ભુરસો (૩) ભેમ, બળ
 ભુહાર પું [અ. જોહાર] 'નમરકાર',
 'સયામ' એ બાવળતાવતો રાજ્ય
 બપટોળાં નં બં બં બં ભેસતા વધને
 દિવસે આશીર્વાદ લેવા ભુહાર કરવા તે
 ભૂ સો [સ. યુવા, પ્રા. જુમ] માથામા કે
 ચામડી પર પડતુ એક જલુ
 ભૂઈ સો [સ. મૂધિયા, પ્રા. જુદિયા, જુદિ]
 એક કૂલવેલ
 ભૂગદું નં ભુઓ ઘત; ભુગાર
 ભૂજ વિં બહુ થોડું; જરા. ભૂતજ વિં
 પ્રણ થોડું; જરાતરા

ભૂખું વિં [અપ જુખું] ભૂંડું, નોખું
ભૂંડું પું [સ] (વાગનો) ઝૂડો, સમૂહ
ભૂંડું નં [દે જુડો] ભૂંડાણ
ભૂંડું નં [સ જુડ, પ્રા જુડ] અજીવાડ,
એહ, ઇડમણ

ભૂંડાણું +, -ણું નં ભૂંડી વાત
ભૂંડાણાણું વિં ભૂંડું બોલવાની ટેવવાળું
ભૂંડું વિં [નુઓ ભૂંડું] અસાચ, ભૂંડું (૨)
કૃત્રિમ, બનાવડી (૩) રહી ગયેલું - જડ (અર્થ)
ભૂંડું વિં [સ જુડ પ્રા જુડ] અજીવું એહ
ભૂંડી સીં [સ જુડ] ઝૂડી - ટો પું સાવરણી
(૨) ઝૂડો [બળદ વોરે]

ભૂતપુ સં કિં [પ્રા જુત] ભેડવું (ગાડું,
ભૂતિયું નં, ભૂતી સીં, ભૂતું નં
[સ ચુત, પ્રા જુત પરથી] ખાસડું, ભેડો

ભૂથ નં [સ યૂથ] ટોણું, સમૂહ
ભૂત પું [દે] પ્રિયી સનનો દહી મહિનો
ભૂત વિં [સ નીં જૂં, પ્રા, જુળ] પુરાણું,
પ્રાચીન, અગાઉનું (૨) જનરિત, જીવું
(૩) ધણે વખત વીતેયું (જેમ કે ભૂનો
ગોળ, ભૂનો મિત્ર), ધણે વખત વાપરેલું
(જેમ કે ભૂત વાસણું હં) (૪) રીડું,
નામીયું, અનુભવી (જેમ કે ભૂનો ચોર,
ભૂનો ભેગી, હં) ંપુગાણું વિં ગમે
તેલ ભૂત, ફાટયું વટયું, જીવું

ભૂરી સીં [દે] સહો આપવામા ન્યાયા
ધીયને મદદ કરનારું પથ

ભૂવો પું [સ ચુવ] દોરના શરીર પર
ચોગુ એક જીવડું [ખાવા

ભૂંડેયુ અંકિં [મ જૂમ] બેડા પ્રેડા બેડા
ભૂ ભકાત્રે નં [સ] રાત્રને ઊંધમા નાખી
દે તેવું અસ

ભે (ભે) સં (૨) વિં [સ યદ] ('તે' સાથે
સબધમા વપરાય છે તેના રૂપો - ભેણે,
ભેને ભેનું હં) (૩) અં + કે (વા યના બે
વિભાગને ભેડવું અપેક્ષાપૂરક અં) (૪) હાં
તેનું ધરણું ને છે ભે (૨) .)

ભે (ભે) પું, સીં [સ યવ] + ફેતેલ બે
પું જય જય, વદન (૨) અં વદનસૂચક

ઉદ્ધાર પ્લેકાર પું, સીં ભુઓ
જયજયનાર

ભેઓ (ભે) સં [ભે] નુ બં વં (તેના
રૂપો - ભેમનું - નાથી હં)

ભેડલું (ભે) વિં [સ ચાવડ, પ્રા જતિય,
જેતિય] ('તે' ના સબધમા વપરાય
કદ સખ્યા વગ્ન હં નુ માપ કે મર્યાદા
સૂચવે છે) - કે અં ('તે' કે' સાથે
સબધમા) ભેડે અસરે, હં કે મર્યાદા
હંમા (૨) ભે વખતે, ગયારે [૫]

ભેડ પું [સ જ્યહ, પ્રા જેહ] વરનો મોટો
ભાઈ (૨) વિક્રમ સવતનો આઠમો મહિનો
(૩) વિં ભુઓ જ્યેષ્ઠ - ઠાણી સીં
[પ્રા નિઠાણી] ભેડની વડુ - ડી વિં ભેડ
મહિનાનું, -ને લગતું (૨) સીં ભેડ
મહિનાની પૂનમ - ડી પુત્ર પું પહેલા
જોળાનો અપવા વડો પુત્ર

ભેડીમધ નં [સ યમિ (પ્રા નટિ) મધ] ચેક
વતરપતિ, ઓપધિ

ભેણી (ભે) સં 'ભે' નુ સીં ('તેણી'
સબધમા, ભૂતા પત્નમા કે હાં મુખ્યત્વે
પારસીઓમા) (૨) વિં સીં ભે ંગમ
અં ભે તરફ

ભેણું (ભે) સં 'ભે' નુ તૃતીયાનું રૂપ
ભેતા પું [મ] જીત મેળવનાર વિજેતા
ભેતન (ભે) નં [મ] એક તેલી બી, 'ઓલિવ'
ભે તે સં (૨) વિં ગમે તે કોઈ (૩) ફાવડ
સામાન્ય (કદાં આ કાઈ ભે તે માણસ
થી ન બને)

ભેખ પું સીં [મ] ખીમુ

ભેખ પું સીં [ફા] શોખા, સુંદરતા

ભેમ (ભે) અં [મયં નિય(-મ), જમ]
ભે મેને ભેમ કે અં ફાળી તરીકે
ભેમ અં ભે મેમ, હરકોઈ રીતે,
મુરતીથી

ભેમનું (ભે) અં મં વં [ભે] ભેઓનું (૨)
વિં ભે પ્રમાણેનું ભે રીતનું, ભેડ (૩)
ભે બાળ કે તરફ

ભેર (ભે) અં [વા] વગ તામે, પગજીત
બકડી સીં ઘોડાના ચોપાની કાટાના

હકી. ૦ખક(-ધ) પુઠ [વા] યગામને તગ
 સાથે નેહનારી ગામગની કેળગે બનાતની
 પરી (૨) ગામગનો કોગડો, માકો
 નેરો પું [સર ૦ રોશ] ગરેલો બૂકો, બૂકો
 (૨) તખાકુનો બૂકો જરદો
 નેલ સીં [ફ] કેફખાનુ (૨) નેલની સખ, કેફ
 ૦ખક(-યા) ત્રા સીં નેલમા જતુ તે ૦૨
 પું [ફ] નેલનો વ્યવગથાપક
 નેલકું વિં [અપ જગ] ('નેવડ સાથ
 સબધમા) અમુક ૮ કે માપનુ
 નેવર નં [વા] અવકાર, દાગીના
 નેવારો (ને) પું જયનો વારો-વખત
 નેવુ (ને) વિં [અપ નિત જગ] (તેવું
 સાથે સબધમા વપરાય) અમુક વત રીત
 કે ગુગ-લગગનુ તેવુ વિં સાધારણ
 (૨) ગમે તેવું
 નેલિકા સીં [સ] વાગ, સોગી
 નેલ સં [સર ૦ અવં નિદ, -ઈ] ને [પ]
 નેલક સીં [અ નિદાર] ધમ ખાતર કરેલું
 યુદ્ધ કેમો
 નેલું સીં [૦ મદ] ધૂગ ૨૪
 ને અથી (ને) સીં [સર ૦ થીસડ] નાનો
 નેમરો (૨) ખેતીનુ ચાસ પા વાનુ
 એખર -વે પું પગ વગગનુ બગદ
 પોઠવાનુ વાઢન
 નેન વિં [સ] જિને (તીથ' કરે) પ્રવતાવેવુ
 (૨) નેન ધમને લગતુ (૩) પું જિનનો
 કપાસક, આવક [પ્રવત'ક ઋષિ
 નેમિનિ પું [સ] પૂર્વમીમામાર્ગનના
 ને અં [સ યદિ, ના વડ] (સશય કેશરત
 બતાવે છે 'તો સાથે વપગય છે)
 નેઈએ નેઈવુ વં કાંનુ ૩૫
 (નેઈએ છે = જરૂનુ છે એ અર્થમા
 વપરાય છે બાકી ગાપૂષ' કિં છે) (૨)
 અપ કે જરૂર થા' રહ્યા હોય તેમ—એવો
 બાવ બતાવે છે [વં કાંનુ ૩૫)
 નેઈઅ (નેઈનુ પદેતો પુપ્પ અવંનુ
 નેઈતુ વિં (નેઈતુનુ વગ ૬૦) નેઈગે
 તોલુ, જરૂરી ઠકરલુ, ઠકારલુ વિં
 જરૂરી, અપનુ

નેઈકું અં કિં અપ જરૂર ૨ દર્યા
 દોવી (૨) સામાન્ય દૂદત નેઈ વપરાતા
 'તે ક્રિયા કરવાની જરૂર ૨૬૪૪ દોવી'
 એમ અર્થ થાય છે દદાં તમારે
 જતુ નેઈએ (આ કિં -ગૂણ' છે
 નેઈએ, નેઈતુ, નેઈગે એ ત્રણ રૂપે જ
 સામાન્યપણે નેવા મળે છે મુગ્ધ બાનુ
 નેઈવાનુ ૩૫ પમ્પ વપરાય છે જેમ
 કે, કાને મારે આ ચોપડી નેઈવાની
 છે-નેઈગે)

નેઈરો નેઈતુ બવિષ્યમાનનુ ૩૫
 નેકું પું [ફ] ગજકામા માતનુ એક પત
 નેકે અં [ને+'] અગરને (વિરોધી શરત
 કે વિધાન બતાવે છે) 'છતાં' અથવા 'પણ'
 સાથે સબધમા વપરાય છે (જેમ કે નેકે
 તમે કહો છો તે ખરું હશે પણ મને નથી
 લાગતું) (૨) 'બાકે થી બનશે બાવ
 બતાવવા (બે વાંચો વચ્ચે) વપગય છે
 (તે આપવા કહ્યું, નેકે એનું મન નથી)
 નેખ નં નેખવાનુ કાટકુ (૨) નેખવાની
 રીત, તો ૧ (૩) તા'ગુ

નેખમ નં બવિષ્યમા થવાના નુકસાનની
 ધાસ્તી (૨) નુકસાન ધોમે (૩) નેખા
 નુકસાનની ધાસ્તી હોય એ, સાદમ (૪)
 જુઓ જવાબદારી ઠકારક, ઠકારી
 વિં નેખમવાનુ, નેખમ પહોચાડે એવું
 ઠકાર વિં જુઓ જવાબદાર ઠકારી
 સીં જુઓ જવાબદારી

નેખમાવુ અં કિં નેખમમા આવવું
 નેખમ કે નુકસાન થવું

નેખવુ સંકિં તોગવ વગ્ન કરવું (૨)
 મનમા તે જાને વિચારી લેવું (જેમ કે તે
 સખ્દો નેખીને વાપરે છે) [લા]

નેગ વિં [સ યોદ્ધ ના ા] નેગ
 લાયક, છાજતું (નામ કે ક્રિયા સાથે નામ
 યોગી અં પેટે વપરાય છે જેમ કે લખવા
 નેગ બાળત ખાવા નેગ ફળ, તમારા
 નેગ કામ (૨) માટે, -ના તરફનું
 (જેમ કે શાલ નેગ નામ નેગ ફળ)

(૩) અં પ્રતિ, તરફ (નેમ કે...ના તંત્રો નેમ હ. ૧૦ પેઠે)
 નેગે પું નુઓ યોગ (૨) નેગવાઈ (૩) (વણાટમાં તાણાના) કમવાર તાર તળે ઉપર કરી સધાની ચોકડી નેચી આગીની યોગના. બટી સ્ત્રી સાધુડી; બાવી (તુચ્છમારમા). બટો પું નેગી, બાવો (તુચ્છકારમા). બહુ સ્ત્રીં નુઓ યોગિની (૨) બાવાની સ્ત્રી, સાધુડી. બહુ સ્ત્રીં ઈશ્વરશક્તિનાં કલ્પેલાં ૧૪ સ્ત્રી રૂપોમાંનું દરેક બનિદ્રા સ્ત્રીં યોગયુક્ત નિદ્રા-અધીં બિધની ને અધીં સમાધિની રિયતિ (૨) યુગને અંતે વિધાની નિદ્રા (૩) યજ્ઞાની નિદ્રા (જે વખતે પ્રલય થાય છે). બમાયા સ્ત્રીં સૃષ્ટિને ઉત્પન્ન કરનારી ઈશ્વરની મોટી શક્તિ, જગતના કારણરૂપ ઈશ્વરી માયા (૨) દુર્ગા. બવટો પું નેગીપણ; સન્યાસ
 નેગવણું સંકિં [સ. વાચ્ય] નેગ ખત્ત-રાવવો; મેળ કરાવવો, ગોડવણું (૨) વિવેકથી નેગવણ, માણણ, સાચવીને કામમાં લેવું
 નેગવાઈ સ્ત્રીં ગોઠવણ; બદોબસ્ત
 નેગાણુ નં ઘોડા બળદ વગેરેને ખાવાનું અનાજ
 નેગાનનેગ અં [સ. યોગ+અનુયોગ] નેગ. બાવી મળવાથી; બનવાકાળ દોવાથી; સનેગવણાત
 નેગિયો પું યોગી
 નેગી પું નુઓ યોગી (૨) શૈવપથી ખાખી બાવો (૩) રાવળિયો
 નેગુ વિં નુઓ 'નેગ' વિં
 નેગેશ પું [સ. ચોગેશ] મહાદેવ
 નેગન પું; નં [સ. ચોના] ચાર ગાઉનું અંતર [નુવાન પહેલવેતરી ભેસ નેટડી સ્ત્રીં, -ડું નં [ચ. શોટું] ઓટડી; નેટડાં-(વાં)નંબંબંબં પત્તની આગળીએ પહેરવાનાં સ્ત્રીઓનાં ધરેણા
 નેટો પું [સ. ચોત] બે સરખી વસ્તુની

નેડ. હદાં 'ધોતીનેટો' (૨) એક વસ્તુને બધી રીતે મળતી આવતી બીજી વસ્તુ
 નેડ સ્ત્રીં [અ. જોડ=નેડી] બે સરખી વસ્તુઓની નેડી (૨) હરીફાઈ કે સરખામણીમાં બરાબર બીજી તેથી બીજી વસ્તુ
 (૩) તપૂરાના ચાર તારમાંના વચલા બે તાર (૪) સંગતિ, સોબત, નેડાણ. બંકાણું નં ગમે તેમ નેડી કાઢેલું ગીત કે કવિતા (૨) નેડી કાઢેલી વાત. બંકામ નં નેડવાનું કામ કે રીત. બંકું નં એકબીજાની સાથે વળગેલી વસ્તુઓ (૨) 'નેડે અવતરેલા બે બાળક (બંબંબંબં) નેડણી સ્ત્રીં નેડવાનું કામ કે રીત (૨) રાબડા લખવા અક્ષરોને નેડવાની રીત, 'રેપેલિંગ'. બંકોશ પું નેડણીની શુદ્ધિ અથવા રચેલો કે શુદ્ધ નેડણીવાળો સંબંધકામ
 નેડવું સંકિં [પ્રા જોડ (સ. ચોગર)] બુદી વસ્તુઓના સંબંધ કરવો-સાધવી, ભેગું કરવું, વળગાવવું (૨) હાથ બાગે કે ધરડોને ભેગા કરી એક આખી રચના કરવી. (નેમ કે, વાક્ય કે કવિતા નેડવી; સાલકલ કે ચત્ર નેડવું) (૩) (વાહન કે કામમા) લગાડવું; ભેટવું (નેમ કે, ગાડીએ ઘોડો નેડવો) (૪) વાહનને કે ઓળખને બળદ ચોરો નેડીને તૈયાર કરવું (૫) ખોટ કે તુકસાન આવે ત્યારે ભરી આપવું; ખૂટ પૂરું કરી આપવું (૭) રચવું (નેમ કે, પ્રીત નેડવી; વાત નેડવી.)
 નેડવું નં નેડું; નેડકું
 નેડાક્ષર પું બે અથવા વધારે અક્ષરો નેડવાથી બનેલો એક સંયુક્ત અક્ષર
 નેડાનેડ અંબેનેડે, પાસે પાસે, અરોઅડ
 નેડાણુ નં [નેડણું] પરથી સાથે, સંધાન (૨) એકઠું કરવું, ભેગું કરી દેવું (૩) એકઠા થવું, નેડાવું તે (હદાં બે રાખ્યોનું નેડાણ) નેડિયણુ વિં સ્ત્રીં નેડે રહેનારી; સાથી નેડિયું વિં [નેડ] ઉપરથી સાથે નેડનારું (૨) બેની નેડમાનું એક. -ધો પું સાથી નેડી સ્ત્રીં બે સરખી વસ્તુઓની નેડ (૨)

નાના છાકરાનું - નાનુ પગરથું. ૦દાર
પુંસાથી (૨) ખરાખરિયો. -કું નં બે
વસ્તુઓની નેડી (૨) વરવટ્ટની નેડ (૩)
ખાસકુ. -ડે અં સાથે, નેડમા (૨) પામે,
નજક. -ડો પુંપગરથું (૨) જુઓ નેડો
નેડું નં નેડુ તે (૨) તમાસો, કુતેતો
નેડ સીં [સ. જ્યોતિ] તેજ; પ્રકાશ (૨)
દીવાની શિખા
નેડનેડામાં અં ક્ષણમા, ૫૫૬ વારમા
નેડતર નં [સ યોગ] ધૂસરીની સાથે
બગદને નેડવાનો પટો ૦વું સં કિં
નેડતર વડે પથને ધૂસરી સાથે નેડુ. -કું
નં નેડતર
નેડો (-ધ) પું [જુઓ યોદ્ધો] લડરેયો.
-ધારમત્ત પુંજળરો અને શરવીર, મહં
નેડખત નં [સ યોગ] જુવાની. ૦વંડું
વિં નેડખવાળું. ૦વેશ વિં યુવાન.
-નિયું નં નેડખ (લાલિત્યવાચક)
નેડખર પું [૩] (મિત્રમા) મજૂરો લાવી
આપી તેમના કામ પર દેખરેખ રાખનાર
નેડખાંડું અંકિં નેખો આવવો, મરણ
ધોદીમા સપડાડુ
નેખો (ને') પું જીવ જીડો જીતરી
જવો-નેખાન યર્થ જવું તે; તમ્મર
નેખાંડું અંકિં નેખાડુ
નેખો (ને') પું નેખો
જોમ નં [અ. જગમ] જુરસો, બળ, શક્તિ
જોર નં [પા.] ખૂબ, શક્તિ; કૌવત (૨) શ્રમ,
મહેનત (૩) વશ; કાપૂ, ચલણ (૪) ચડતી,
તેજ, નેસ; વેગ (ઉદા. 'ભાઈ નુંકામ કાંઈ
જોરમા દેખાય છે !' તાવનુ જોર ધં) [૦આપવું = મહેનત પડવી ઉદા.
'ત્યા જતા તને શું જોર આવે છે ?'].
જોખરાર્થ, જોખરી સીં [પા.] જોખર-
દસ્તી, જુલમ ૦જુલમ પું બળાકાર,
જુલમ ૦તકથા સીં [પા.] ખડખી.
૦દાર વિં જોરવાળુ ૦જોર અં જોરશી.
-રાવર વિં [પા.] જોરવાળુ, બળવાન.
-રાવરી સીં [પા.] જોખરદસ્તી, બળાકાર

જોરુ સીં [હિ.] ખેરી; વટ્ટ
જોવડા (-રા) વડું સંકિં, જોવાડું અંકિં
'જોવું'નું પ્રેરક ને કમણિ
જોવું સંકિં [પ્રા. જો, જોમ, જોલ] દેખવું;
આખ વડે નાણું (૨) તપાસવું, વિચારવું,
ધ્યાન આપવું [લા.] (૩) વાચવું, અભ્યાસ
કરવો (૪) જોશની રીતે અથવા વળગાડ
છે કે નહિ તે તપાસવું (જેમ કે, દીપણુ,
અક્ષત, ચોખા) (૫) અખતરો કરવો, પ્રયોગ
કરવો, એ અર્થ માખીનાં કિયાપદો સાથે
સંદાયકારક તરીકે વપરાય છે. [જોઈ
લેવું = વિચારી લેવું (૨) મારવાની ધમકી
આપવી]
જોશ પું [સ. જ્વાલિપ, પ્રા. જોસ] જ્યોતિષનુ
જ્ઞાન, શ્રદ્ધ, શ્રદ્ધજન વગેરે જોવું તે
જોશ પું, નં [પા.] ઉછાળો, ઊભરો (૨)
જુરસો (૩) વેગ, જોર
જોશી પું જોશ જોનારો
જોશીલું વિં જોશવાળું, જોશદાર
જોષ પું જુઓ જોશ. -પી પું જુઓ જોશી
જોસ પું; નં જુઓ જોશ (પા.)
જોસતા (-દા) ન નં [અ. જુસતાનો] ચોપડીઓ
વગેરે રાખવાની વિધાયીની કાચળી-પાકીટ
જોસીલું વિં જોશીલું
જોહાડી સીં [અ. જહાજ-એક જુલમી
પાદશાહ ઉપરથી] જોહુકમી
જોહુકમ પું જુલમ, દોર (૨) અંહુકમ
પ્રમાણે. -મી સીં જોહુકમ; આપણી
(૨) વિં જોહુકમવાળું
જોસો પું [જુઓ આસો] કપડા [જોમર
જોહર નં [અ.] સામુદાયિક આત્મહત્યા,
જોહર નં [અ.] જવાહિર, ઝવેરાત
જ પું [સ] જ, ગા નો જોહાર (૨) વિં
જાણનારું (સમાસને છેડે) ઉદા. 'સર્વજ્ઞ'
જસિ સીં [સ] જાણવું તે (૨) જુદિ
જાત વિં [સ] જાણવું. ૦જય વિં [સ]
જાણના યોગ્ય. -તા પું [સ] જાણનારો
જાતિ સીં [સ] ન્યાત, નાત. ૦ખડુ
પું નાનમાઈ

જ્ઞાન નં [સ] જાણવું તે જ્ઞ (૨) ખબર
માહિતી (૩) જ્ઞાન, પ્રતીતિ (૪) સમજ
કે સમજવા જેવી વસ્તુ (જે તો જ્ઞાન
મને ગમતું નથી ') (૫) બ્રહ્મજ્ઞાન
ઠકાંડ પુવ [સ] જીવાત્મા-પરમાત્મા
સબધીના તત્ત્વજ્ઞાનને લગતો (વેદનો)
વિભાગ ઠેકાણો-(૫) પુઞ બધી જ્ઞાનના
જ્ઞાનના—માહિતીના સંગ્રહરૂપ મોટો
અથ, એન્સાઈક્લોપીડિયા ઠાણુ પુઞ
જ્ઞાનેન્દ્રિયોને મગજ સાથે સાધતો તત્ત્વ
'નવ' ૦૫ ચમી ૦૫ાચમ સ્ત્રી
પરતક સુદ પાચમ ૦૩ક્રિયા સ્ત્રી જ્ઞાન
નીપજવાની પ્રક્રિયા એપિસ્ટેમોલોજી
૦૭ હાર પુઞ પુત્તકાચ ૦મય વિઞ
જ્ઞાનથી લેરેલું ૦માર્ગ પુઞ જ્ઞાન દ્વારા
મોક્ષ મેળવવાનો રસ્તો ઠેકાણ પુઞ [સ]
અવજ્ઞ મનને નિર્દિષ્ટાસનના સાધન
વાગો એ યોગ ૦વિજ્ઞાન નં [સ]
સામાન્ય અને વિશેષ બધું જ્ઞાન(૨) બ્રહ્મ
જ્ઞાન—ની વિઞ [સ] જ્ઞાનવાણી —નેન્દ્રિય
સ્ત્રી [સ] જ્ઞાન અલ્પ કરનારી ઉદ્વિય
જ્ઞાપક વિઞ [સ] જણાવનારું નં નં
જણાવવું તે (૨) જહેરાત હેરો
જ્ઞાપિત વિઞ [સ] જણાવેલું
જ્ઞેય વિઞ [સ] જાણવા યોગ્ય
જ્યહા અં જુઓ જહી, જ્યા [પ]
જ્યા સ્ત્રી [સ] ધનુષ્યની મણક -દોગી(૨)
સા ન [ગ]
જ્યાહા(હે) વિઞ [મ] વધારે
જ્યારથી અં જે સમયથી -તુ વિઞ જે
સમયનું
જ્યારે અં જે વખતે જ્યારે અં કોઈ ને
કોઈ વખતે(૨) હમે તે વખતે
જ્યા અં [જુઓ જહી] જે જગાએ
જ્યા અં જહી તહી હરેક જગાએ(૨)
મુશ્કેલીથી (૩) કોઈ પાણી રીતે
જ્યુબિની સ્ત્રી [દ] મહો સન(અમુક વર્ષ

વીત્યાનો) (૨) પરીક્ષામા નાપાસ થઈ
તેના તે વર્ગમા રહેવું તે [લા]
જ્યેષ્ઠ વિઞ [સ] મોટું, સૌથી મોટું વડું(૨)
પુઞ જેક માસ -છા વિઞ સ્ત્રી જ્યેષ્ઠ(૨)
સ્ત્રી અંદારમું નક્ષત્ર
જ્યોતિ પુઞ સ્ત્રી [સ] જુઓ જોત (૨)
સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા વગેરે આ ૧૨ના
તેજસ્વી પદાર્થ ૦ધર પુઞ જ્યોતિ
ધારણ કરનાર, પ્રકાશ ફેલાવનાર(ખાસ
કરીને જ્ઞાનનો) ધર્મય વિઞ [સ] તેજસ્વી
૦મ્ હવ(—જ) નં તારા નક્ષત્રો વોરેનો
સમૂહ ૦લિંગ નં ખાર મખ્ય રિવ
લિંગમાનુ હરેક વિં પુઞ [સ] જ્યોતિ
વિંદ્યા જાણનારો ૦વિંદ્યા સ્ત્રી [સ]
જ્યોતિ રાત્રે ૦ચક્ર નં [સ] અહમ જ,
રાશિચક્ર ૦થ નં [સ] જુઓ જ્યોતિ
રાત્રે(૨) વેદના અગામાનુ એ ૦ધી
પુઞ [સ] જ્યોતિષ જાણનારો ૦ટોમ
પુઞ [સ] એ યજ્ઞ ૦મતી વિઞ સ્ત્રી
[સ] તારા અને નક્ષત્રોના પ્રમાણની
(રાત) ૦માન વિઞ [સ] પ્રમાણમાન,
કાલિમાન -તિ પુજ પુઞ નક્ષત્રસમૂહ
-તિ રાત્રે નં [સ] ગ્રહોની મનુષ્યની
સ્થિતિ ઉપર થતી શુભાશુભ અસર
જાણવાનું રાત્રે (૨) ખગોળરાત્રે
જ્યોત્સ્ના(—સ્નેહ) સ્ત્રી [સ] ચાંદની
ચાંદરણું [વિનાશક
જ્વર પુઞ [સ] તાવ ૦મ્ વિઞ [સ] જ્વર
જ્વરન નં [સ] બળવું તે(૨) પુઞ અગ્નિ
જ્વલત વિઞ [સ] બળતું (૨) પ્રમાણમાન
અગ્નિજ્વલ (૩) હરાડું અપ્પ [લા]
જ્વલિત વિઞ [સ] સળેલું (૨) પ્રમાણિત
જ્વાલા [સ] (—જા) સ્ત્રી અગ્નિની શિખા
૦ચાહી વિઞ સગળી ઊઠે તે નં ૦સુખ
નં જ્ઞાનામુખી પર્વતનું મો ૦સુખી
વિઞ(૨) પુઞ [સ] જેના મુખમાથી જ્વાલા
નીજે છે એવો—બળનો (પદ્ધત)

ૐ

ઝ પુઁ [મ] તાનુસ્થાની ચોથો વ્યવન
 ઝઠ્ઠોવ(-ખ) વિઁ[દ જ્ઞાપહિત્ર]મગમૃત
 (૨) સ્રીઁ રૈનછૈન (આનદની)
 ઝફખવું અઁકિં ઝૂવુ, લખી પદૃ
 ઝઠેર સ્રીઁ [હિં] પવનમા ફરફરવુ તે(૨)
 ઝઠ્ઠોળ (આનદની)
 ઝખ સ્રીઁ જુઓ જખ
 ઝગઝ(-મ)ગ અઁ [નુઓ ઝગવુ] ખૂળ
 તેજ મારવુ હોય તેમ ંવુ અઁ કિં
 [સરં સ જગજગવન]જગજગ યવુ -ગાટ
 પુઁ ઝગજગ યતો પ્રમાસ
 ઝગવુ અઁકિં[સ જગજગવન]જગમગ યવુ
 ઝગાર(-રૈ) પુઁ ઝગજગટ
 ઝધડવુ અઁકિં [દિ વ(-જો)ઠડ] લડવુ
 ટટો વરેા સામમામે બોલાબોલી કરવી
 ઝધડાખોર વિઁ ટટાખોર, ઝડવાના
 સ્વમાનનુ
 ઝધડાઝધડી સ્રીઁ ખૂળ ઝડો
 ઝધડો પુઁ [૮ જગડ] લઘઈ, ટટો
 ઝઠ્ઠાટ પુઁ[નુઓ ઝલ્લજ્જાટ]મોટો ઝલ્લ-
 મારો(૨)જમજમા, બળતરા(૩)ધમધમાટ
 ઝઠ્ઠી સ્રીઁ [નુઓ ઝલ્લજ્જાટ] ખાલી
 (૨) કોધ કે રીસની લાગણી, ઝઝ
 ઝઝૂમ્મવુ અઁકિં [૮ જગજગ=પ્રાનખ]
 ઉપર લયી પડવુ બહાર કે ઉપરથી ઝૂકવુ
 (૨) ટમખી રહેડુ નેર કર્યા કરવુ
 ઝટ અઁ [સ જ્ઞાનિતિ] તરત તાબડતોખ
 ઝટક સ્રીઁ ઝખ - આયખ (૨) સપાટો
 ત્વરિત ગતિ (૩) કુતીનો એક દાવ ંવુ
 સઁકિં ઝટકો - આયકો મારવો(૨) ઝ
 કાથી કાપવુ(૩)ઝાટવુ -કાટવુ સઁકિં
 ખૂળ ઝટમાવુ -ઝટકો મારવા -કામણુ
 નં ઝાટકવાની ક્રિયા(૨)ઝટકવાથી પડતો
 કચરો ઝાટવાનુ મહેનતાણુ -માવવુ
 સઁકિં ઝકડુ નુ પ્રેરક(૨)ઝટકો મારવો,

ઝટકાથી માપવુ -કો પુઁ નેરથી ઉગામી
 કરેલો વાપ -ધા (૨) આયધ, નેરવધ
 ખેચ (૩) ધાની માફક યવુ ડુખ [લા]
 ઝટપટ અઁ, -ટી સ્રીઁ[સરં વ જ્ઞાપહિત્ર]
 નેરામા ચાનેલી તપ્પાર બોલાબોલી
 ઝટાઝ(-પ)ટી સ્રીઁ બોનાબોની, ઝપગી
 ઝટોઝટ અઁ ઝટઝટ
 ઝડકો પુઁ [રવં] કપડાનો ચીરો ઝરડમ
 (૨) વડોણુ ઝમ મારીને ફેરવવુ તે
 ઝડઝમક સ્રીઁ એક રાખદાન કાર
 ઝડતી સ્રીઁ [પ્રા જઙ=જપ મારવી]બાગીક
 તપાસ(૨)ગાય જપતી(૩)પોલીસની તપાસ
 ઝડપ સ્રીઁ [દિ જ્ઞાપહિત્ર] ત્વરા, વેગ (૨)
 ઝડપવાની ક્રિયા(૩)ઝાપ, અટકુ ંભેર
 અઁ ઝડપથી, સપાટાખધ ંલુ નં ઝૂટ
 ંવુ સઁકિં[દ જ્ઞાપહિત્ર=લઈ લેવુ]એકદમ
 પકડવુ, ઓચિતુ ઝૂટવુ -લઈ લેવુ
 -પાઝડપી સ્રીઁ લૂટાલૂટ, પડાપગી (૨)
 ઝપાઝપી, મારામારી -પી વિઁ ઝડપવાનુ
 ઝડી સ્રીઁ [દિ] એકીસપા-નેસભેર વરસવુ
 તે (૨) રમજ, ઝપાટો
 ઝણુ અઁ [રવં] ંકાર(-રૈ), ંકો પુઁ
 [સ જ્ઞાપહિત્ર] ઝણુ ઝણુ અવાજ ંઝણુ
 પુઁ, સ્રીઁ બળતરા, ચરચરે એવી અસર
 (૨) અઁ [રવં] ંઝણુવું અઁકિં [પ્રા
 જ્ઞાપહિત્ર] ઝજ્જી -ખાલીના નેવી અસર
 થવી, તમનમવુ (૨) ઝળમર રરેા
 ંઝણુટ પુઁ ઝજ્જીની અસર, જમજમાટ
 (૨)ઝજ્જી ંઝણુટી સ્રીઁ ઝજ્જીઝજ્જી
 ઝજ્જી નેવી તીવ્ર અસર ંઝણુ સ્રીઁ
 ઝજ્જી, ખાની (૨) રીસ
 ઝણુટકાર પુઁ [સ] ઝજ્જીકાર
 ઝનૂન સ્રીઁ, નં [અ નુન] ગાડો નુસેસો
 -ની વિઁ ઝનૂનવાણુ
 ઝપ(ંઝપ) અઁ [રવં] ઝટઝટ

અપટ સોં અપાટો ઉતાવળ (૨) અડપી લેડુ
 તે અડપ (૩) બૂતમેત ઇત્યાદિની અડફટ
 (૪) અડફટ - ટાપુ અંકિં અપટમા
 આવવ વચ્ચે આવી જવુ (૨) ભરાવ
 ફસાવ [લા] [શાત રહેવુ
 અપવુ અંકિં [નુઓ જ પવ] સખનુ -
 અપાઅપ(-પી) સોં [અપ ઉપરથી]
 મારામારી ટટો (૨) કાપાપી કતન
 અપાટવુ અંકિં અપાટો કરવો (૨) મારવ
 અપાટમા લેડુ (૩) અટ અટ ચાપીને ખાવુ
 અપાટો પું અડપ વેગ (૨) જોગમા કરેલો
 પ્રહાર સપાટો (૩) અડફટ
 અપેટ સોં નુઓ અપા ંવુ અંકિં
 અપટ-ઉતાવળ કરવી -ટો પું નુઓ
 અપાટો
 અપોઅપ અં અપાટથી અપઅપ
 અખ અં [નુઓ અપ] ચોચિત્ત એન્દમ
 ંક સોં અમવુ તે ંકવુ અંકિં
 અમકવુ ચોન્વ (૨) અમવુ ંકારો પું
 પ્રકાશનો અખરો [અખોળવુ
 અખકોળવુ સંકિં પાગીમા બોળવુ -
 અખકોળા પુંબંબંબંબં અખાળા -છુ
 નં પાણીમા અખકોળવુ તે [પહેરણ
 અખલુ નં [મ તુજી] નાના છોકરાનુ
 અખામે પું અખકારો
 અખુકાવવુ સંકિં 'અખુકવુ તુ પ્રેરક
 અખૂન્ અં [સરં અખક] ગદી રહીને
 ચમકે તેમ (૨) સોં અખુકો ંવુ અંકિં
 અખૂન્અખૂન્ પ્રકાશવુ -કો પું નુઓ
 અાકો [તિ કતન
 અખે સોં [મ અજી] વધેરવુ-ભોગ આપવો
 અખો પું [મ તુ જ] લાખો અને ખનતો
 ડગરો
 અખોઅખ અં અપાઅપ
 અખોળવુ સં કં નુઓ અખકોળવુ
 અખોમે પું નુઓ અખો
 અખલુ નં નુઓ અખતુ
 અખો(-લો) પું નુઓ અખો
 અમ અં [રવં] (રણકવાનો અવાજ)

અમક સોં [મ ચમકો એક સખાલ કાર
 (૨) નુઓ અમકાર (૩) અમક તેજ
 ંએવ(-ધા) વિં આન દ અને લાનિ ય
 યુકા ંવું અંકિં [રવં] અમકાર -
 મધુર ગ્લ માર થવો -માર(-રો), -કો
 પું [રવં] રણકો કણકો
 અમઅમ પું[મ] કાળા પાસેનો પવિત્ર દૂધો
 અમઅમ અં [રવં] રુ કે તેમ (૨) ઝીલુ
 ઝીલુ બળે તેમ ંવુ અંકિં અમઅમ થવુ,
 રણવુ (૨) ઝીલુ ઝીલુ બળવુ ચચરવુ
 -માટ પું અમઅમતુ તે
 અમર પું નુઓ અમોર જોહર
 અમર(-ર)ખ નં [જમરખ ઉપરથી ંધા
 જમરખ જેવા આકારનુ] શોભા માટે
 ટગનો બિરોરી કાચના સોલકેવાળો
 કાચની હાડીઓનો દીવો અમર
 અમવુ અંકિં પ્રવાહીનુ જરા જરા થઈને
 બહાર અરવ [અમોર મરનાર
 અમોર પું નુઓ જમોર -રિયો પું
 અમખ નં નુઓ જરખ
 અરડ અં [રવં] લૂગડુ ફાડતા થવો અવાજ
 (૨) સોં અગાતા કમ્પા. ંકો પું નુઓ
 અડકો ંવુ સં કિં [રવં] અરડ એવા
 અવાજ સાથે ફાડવુ (કપડુ) -કુ નં
 અખરુ મારવાનુ ડાણુ
 અરણુ નં [અરવ ઉપરથી] જમીન કે પડા
 ડમાથી અનો પળીનો વહેળો -ણી સોં
 નાનુ અરણુ -ણુ નં અરણુ
 અરમં નં સોની કોટનુ એક સોનાનુ ધરેલું
 (૨) સોઓના પગનુ એક ધરેલુ (૩) એક
 નવનુ ઝીલુ લૂગડુ (૪) સોં વરસાદની
 ફરફર(પ)અં ઝીલો ઝીલો છોટે (વરસવુ)
 અરવુ અંકિં [મ કાર, પ્રા કર] (પ્રવાહીનુ)
 ધીમે ધીમે બહાર નીકળવુ સવ
 અરણી સોં નુઓ અજી પાલી
 અગમણુ નં જારવુ તે (૨) જારવાનુ
 મહેનતાણુ (૩) જારવો ભાગ
 અરૂખો પુંબારી બહાર મટે ન અમતુ બાધ
 કામ છાનુ, જરૂખો

અરેખી સોં અરેખી, ખાલી -ખી સોં
 પ્રાગી, ક પારી (૨) તાવલી
 અરેખો પું [સરં અગ] ચામડી બગવાથી
 બેઠેલા ફાંડો
 અરે પું [સ જર] જુઓ અરણ્ય
 અરે વિં [વા] પીડુ, જરદ (૨) ફીક -ઈ
 સોં જુઓ જરદી
 અરે સોં [સ જલા] ચોપ, ચગકાટ
 નંબું અંકિં તેજ માગુ, ચગકુ (૨)
 પોત પ્રકાશત [વા]
 અગાધું ગાંકિં 'અગધુ'નું કર્મભિ(૨)અક્કડ
 યઈ જતુ, દડનચડન બધ થતુ, ગરી જતુ
 (જેમ કે, વાથી અગ અગાય ઇં)
 અહુ વિંતેયાર, તપર(એવાકરવામા) [અહાં
 ને અહાં રહેવું = (એવામા) તપર રહેવું]
 અહારી સોં [સ] ઝાઝ, મચરા
 અવણું નં ઝીણુ ટપકુ
 અવણુ અંકિં [સરં અમતુ] ટપકુ
 અવેર નં [અ ગોહર] જવાહિર (૨) પા પી,
 દમ [લા] -રસ નં [અ ગોહરત] હીરા,
 માણેક, મોલી (૨) જડાવ દાગીના (૩)
 બગ, સત્તવ, દમ[લા] -ઝી પું અવેરાતને
 વેપારી
 અપ નં [સ] અપ, માછતુ
 અપકં સોં [જુઓ અપકં] ચગકા નંબું
 અંકિં જુઓ અપકં -કાટ પું
 અગકુ તે -કારો પું તેજનો ચમકારો
 -કી સોં અગક, ભલં (૨) કોઈ
 પણ અસર સદેજસાજ જણાવી તે
 ઉદાં 'તાવની અગકી, 'હાડની અગકી'.
 -કો પું ચોપ, ચગકા
 અગાળા અં [પ્રા જાણ] તેજથી અગકુ
 હોય તેમ નુ અંકિં અગકય થતુ (૨)
 આજનાખતુ [વા] -ખાટ પું અગકાટ
 (૨) અં અગકય યઈ રહે તેમ -જિયુ
 નં આખમા અમતુ પાણી-આમુ (૨)
 અગકુ -મુ નં સુરજ ડોઝા પહેનાનુ
 અને આપચ્યા પછીનુ આણ અજવાણુ
 અગમ(-કં)ળા અં જુઓ અગકય (૨)

વિં ચગકુ, પ્રકાશમાલ નુ અંકિં
 ખુબ તેજ માગુ-પ્રકાશુ
 અગાળ(ળા) અં તેજથી અગકુ હોય તેમ
 અગાંક(-મ)ળાં (૦) અં અગકાટ (૨)
 નંબુંવં તેજ તેજનો અમાર
 અગેળો પું જુઓ અરેખો
 અંકાર પું, અંકુત સોં [સ] અણમાર
 અખના સોં-જુઓ અખતુ આતુરતાપૂર્વક
 રતન, વારવાર રમરખ(૨)વિતા, ધખારી
 અખવાણુ વિં [અણુ ઉપરથી] બોહુ,
 ખમિયાણુ
 અખવાણુ અંકિં અણુ પડતુ (૨) બોહુ પાતુ
 અખતુ અંકિં [પ્રા ના] અખના કરવી
 અખા સોં અખના [પ]
 અખાણુ અંકિં અખવાણુ (૨) તેજથી અખઈ
 જતુ [નકામી પીડા
 અંકટ સોં [પ્રા ના] અરો, પચાત,
 અંકા સોં [સ] પવનનો કે પવન સાથે
 પડતાવરસાદનો સુસવાળો નંકા, વવાત
 પું [સ] વરસાદ ને વટોળિયાનુ તોફાન
 અંક પું [વા વિર] એક ભૂત, છન (૨)
 વિં અધમસ્ત, માતેણુ (૩) હુચ્ચુ,
 મત્સરવાણુ
 અંકાધારી વિં હાથમા અડવાણુ (૨)
 ઝુડો-ઝુબેશ ઉડાવનાર [લા]
 અંકી સોં નામો અડો -રો પું ઝુડો,
 ધ્વજ (૨) [ના] ઝુબેશ (૩) પક્ષ કે
 તેની આગેવાની કે દોરવાળી
 અંક સોં [વા] ઈરાનીએની પ્રાચીન ભાષા
 (જેમા પારસી ધર્મ અથવા ભાષ્ય વખાયા
 છે) અથવા (-વે) સ્તા સોં [પ્રા ઉસ્તા]
 પારસીએનો મુખ્ય ધર્મ અથ
 અપવાવણુ અંકિં [સ જણ] ચાહોમ મરીને
 ફી પડુ-સાદસ કરતુ
 અપા સોં [સ] ફદા
 અપાન સોં ડોળી જેટ એક પહાડી
 વાદન (માણસો તે હિચગને ચાને છે)
 અપાપાત પું એથિયુ ફી પડુ તે
 અપાવણુ અંકિં જુઓ અપાવણુ

ઝાંકઝમાક પું (‘ઝમક’ ઉપરથી) ઝમક;
 બપકો [દિદીધ્યમાન
 ઝાંકઝમાળ વિં ઉત્તમવલ્લ; ઝગઝગતું;
 ઝાંકઝમોળા વિં સ્વચ્છ મને સુરપદ (૨)
 પું મહાહવું તે; આનદ
 ઝાંકળ સ્ત્રી; નં ઝોસ; તુષાર
 ઝાઝું વિં પુઝળ. -ઝેરું વિં ઝાઝું
 (લાલિત્યવાચક)
 ઝાટકઝૂટ-(ઝ)ક, ઝાટકઝૂમક-(ઝ) નં
 (દાણદાણી વગેરે) ઝાટકી કરીને સાફ
 કરવું તે [ઝટકામણ
 ઝાટકણ નં ઝાટકતાં નીકળેલો. કચરો;
 ઝાટકણી સ્ત્રી ઝાટકવું-સૂપડા વડે સોવું
 તે (૨) ઝાટકવાનું મહેનતાણું (૩) સખત
 ઠપકો [લા.]
 ઝાટકવું સંકિં [પ્રા. જાટળ, જાટવન (સ.
 જાટન) ઉપરથી] સૂપડા વડે ઊપણવું-
 સોવું (૨) નેરથી ખ ખેરવું; આપટવું (૩)
 ખૂબ ઠપકો આપવો [લા.]
 ઝાટકો પું જુઓ ઝટકો
 ઝાડ નં [પ્રા; સં. જાટ] વૃક્ષ (૨) દાર-
 ખાનાની એક ચીજ
 ઝાડકઝૂટ-(ઝ)ક, ઝાડકઝૂમક-(ઝ) નં
 જુઓ ઝાડકઝૂટક [જુઓ ઝાટકવું
 ઝાડકણ નં જુઓ ઝાટકણ. -તું સંકિં
 ઝાડઝૂડ નં [ઝાડવું + ઝૂડવું] વાળઝૂડ; સાફઝૂક
 ઝાડપાન નં વનસ્પતિમાત્ર
 ઝાડવું નં નાનું ઝાડ
 ઝાડવું સંકિં [સ. રદ્. પ્રા. જાટ; જાટળ]
 ઝાડુથી વાળવું; કચરો કાઢવો (૨) ઝાટકવું;
 ખ ખેરવું (૩) ઊંજણી નાખવી (૪)
 ઠપકો આપવો [લા.] [(૨) જગલ
 ઝાડી સ્ત્રી ઝાડ, વેલા, ધાસ ઇં નો બરાવો
 ઝાડુ નં [જુઓ ઝાડવું] મોટો સાવરણો
 (જેવો કે બંધી વાપરે છે) (૨) સાવરણી
 (૩) ઝાટકણી. ઠપકો; અપમાન; અનાદર
 [લા.]. વ્વાળો પું ઝાડુ લઈ (રસ્તો)
 વાળનાર કામદાર; બંધી
 ઝાડો પું [ઝાડવું સંકિં ઉપરથી] વિદ્યા

(૨) દસ્ત; જુલાબ (૩) ધારીક તપાસ
 (૪) ઝાડવું-ઊંજણી નાખવી. વ્વેશાબ
 પું શીય; મળની ઉત્સર્ગક્રિયા
 ઝાનમ નં જુઓ જહનમ
 ઝાપટ સ્ત્રી [જુઓ ઝપટ] અડફટ (૨)
 જૂતપિશાચની ઝપટ. વ્વું સંકિં કપાની
 આપટથી સાફ કરવું (૨) ફટકાવવું; મારવું
 (૩) ખૂબ ખાવું [લા.]. -ટિયું નં આપટીને
 સાફસફ કરવા માટે લાકડાની ટોચે કપડું
 બાંધીને બનાવેલી એક બનાવટ. -ટું
 નં થોડા સમય માટે વરસાદનું એકદમ
 તરી પડવું તે
 ઝાપોટ સ્ત્રી જુઓ ઝાપટ
 ઝામણ નં [જુઓ જામણ] મેળવણ;
 અધરકણ [એક રોગ
 ઝામર પું [વે. જામલ] માથા અને આંખનો
 ઝામરી સ્ત્રી [વે જામ = દાઝવું] હથેળીમાં
 કે પગને તળિયે યતો ફેડેલો. -રો પું
 જુઓ ઝામરી (૨) ચામડીનો એક રોગ
 (૩) બહુ પાકેલી-દાઢેલી ઈંતો કકડો
 ઝામવું સંકિં [વે. જામ] તપાવેલી ઈંટ
 -ઠીકરી વડે પાણી કે ચોસડ છમકારવું
 ઝામોરીત પું [વે.] કાલીકટના રાત્રનો
 ઇલકાબ
 ઝાંચલ વિં [જુઓ જાંચલ] ઉચ્ચ; તામસી
 ઝાર પું [જુઓ જુવાળ] બરતી
 ઝાર પું [વે.] રશિયાના રાત્રનો ઇલકાબ.
 ંશાહી સ્ત્રી ઝારના જેવો જુલમી અમલ
 ઝારણ નં [પ્રા. જરય = સોની-ઝારનારો]
 રેણ (ધાતુનાં વાસણ સાંધવાનું) (૨)
 તેનાથી કરેલું ધાતુનું સાંધણ
 ઝારવું સંકિં [‘ઝરવું’ પરથી] ઊના
 પાણીની ધાર વડે ઘોવું કે રોકવું (૨)
 ધીમે ધીમે સિંચન કરવું (૩) નકામાં
 ડાળાં કાપી નાખવાં; છાટવું
 ઝારવું સંકિં ઝારણ વડે ધાતુના વાસણને
 સાંધવું; ઝાળવું
 ઝારી સ્ત્રી [‘ઝરવું’ ઉપરથી] નાળચાવાળી
 ટોચથી (૨) પેણમાંથી તળેથી વસ્તુઓ

અરેણી સોં અગ્રી, ખાલી -ળી સોં
માત્રી, કપારી (૨) તાવલી
અરેળી પું [સરં આં] ચામળી બગવાળી
બેલો દોરો

અરે પું [સ જર] જુઓ અરણ
અર્ધ વિં [વા] પીડુ, જરદ (૨) રીક. -ર્દી
સોં જુઓ જરદી

અર્ધક સોં [સ ગા] ઓપ, ચગકાટ.
- ંવું અંકિં તેજ માગુ; ચગમુ (૨)
પોત પ્રકાગુ [લા]

અર્ધાવું અંકિં 'અર્ધ' નુ કર્મ [સ] અર્ધક
યર્ધ જુડ, ધનચલન બધ થયુ, રદી જુડ
(જેમ કે, વાથી અગ્ર અર્ધ ધં)

અર્ધુ વિંતેયાર, તત્પર (સેવાંરવામા) [અર્ધાં
ને અર્ધાર્ધેયું = (સેવામા) તત્પર રહેયું]

અર્ધસરી સોં [સ] અર્ધ, મરુરા
અર્ધવું નં ગીજી ટપક

અર્ધવું અંકિં [સરં અમડ] ટપકુ

અર્ધેર નં [અ જોર] જવાહિર (૨) પા ની,
દમ [લા] -રાત નં [અ -જોહરત] દીરા,
માણેક, મોતી (૨) જટાવ દાગીના (૩)
બગ, સત્વ, દમ [લા] -ઠી પું અરેરાતનો
વેપારી

અર્ધ નં [મ] અર્ધ, માછડ

અર્ધક સોં [જુઓ અર્ધ] ચગકાટ. ંવું
અંકિં જુઓ અર્ધકુ -કાટ પું
અર્ધકુ તે -કારો પું તેજનો ચમકારો
-ઠી સોં અર્ધક; લક્ષ (૨) મર્ધ
પક્ષ અસર સહેજસાજ જણાવી તે
દહાં 'તાવની અર્ધકી', 'દાદની અર્ધકી'.
-કો પું ઓપ, ચગકાટ

અર્ધકળ અં [પ્રા. દણ્ણ] તેજથી અર્ધકુ
દોષ તેમ ંવું અંકિં અર્ધકળ થયુ (૨)
આજનાખડ [વા] -ળાટ પું અર્ધકળાટ
(૨) અં અર્ધકળ યર્ધ રહે તેમ -ળિયુ
નં આખમા અમડ પાળી-આસુ (૨)
અર્ધકળ. -ઠી નં સરજ બોધા પહેલાનુ
અને આપરયા પછીનુ કાપુ અર્ધવાળુ
અર્ધમ(-ક)ળ અં જુઓ અર્ધકળ (૨)

વિં ચગમુ, પ્રેમસમાન ંવું અંકિં
ખૂણ તેજ માગુ -પ્રકાસુ

અર્ધળ(ળા) અં તેજથી અર્ધકુ દોષ તેમ
અર્ધાં(અ-મ)ળાં (૦) અં અર્ધકળાટ (૨)
નં અંવં તેજ તેજનો અખાર

અર્ધેળી પું જુઓ અરેળી

અંકાર પું, અંકુત સોં [સ] અર્ધનાર

અંખના સોં [જુઓ અખતુ] આતુરતા પૂર્વક
રન, વારવાર રમરમ (૨) ચિતા, પ્રખારી

અંખવાળું વિં [અખુ ઉપરથી] ભોહ,
ખમિયાણુ

અંખવાળું અંકિં અમુ પડુ (૨) ભોહ પડું

અંખવું અંકિં [પ્રા. દણ] અંખના કરવી

અંખા સોં અખના [પ]

અંખાવું અંકિં અખવાળું (૦) તેજથી અનર્ધ
જુડ નકામી પીડા

અંકટ સોં [પ્રા. ગણા] અંટો, પચાત,

અંકા સોં [મ] પવનનો કે પવન સાથે

પડાવરસાદનો સુસવાળ ંનક, ંપાત

પું [સ] વરસાદ ને વટોગિયાનુ તોફાન

અંડ પું [વા. વિં] એક ભૂત, ય્વન (૨)

વિં અયમરત, માનેયુ (૩) હમ્મય,

મત્સરવાળુ

અંડાધારી વિં હાથમા અડાવાળુ (૨)

ઝૂડો-ઝૂંધેરા ઉઠાવનાર [લા]

અંડી સોં નામો અડો -ડો પું ઝૂડો,

ધ્વજ (૨) [વા] ઝૂંધેરા (૩) પક્ષ કે

તેની આનેવાની કે દોરવાળી

અંદ સોં [વા] ઈરાનીઓની પ્રાચીન ભાષા

(જેમા પારમી ધર્મ અથવા ભાષ્ય લખાયા

છે) ંઅવ(-વે)સ્તા સોં [પ્રા. વસ્તા]

પારસીઓનો મુખ્ય ધર્મ અથ

અંપવાવણું અંકિં [સ દણ] યાદોમ કરીને

હી પડુ-સાવસ કરુ

અંપા સોં [સ] કદકા

અંપાન સોં ડોળા જેડુ એક પદાગી

વાદન (માણસો તે બચળને ચામે છે)

અંપાપાત પું ઓચિણુ હી પડુ તે

અંપાવણુ અંકિં જુઓ અંપાવણુ

આકર્મમાક પું ['અમક' ઉપરથી] ઝગક;
 અપકો [દિલીધ્યમાન
 આકર્મમાળ વિં કમ્પવધ; ઝગમ્પતું;
 આકર્મમાળ વિં સ્વચ્ચ અને સુરપદ (૨)
 પું મહાલતું તે; આનદ
 આકર્મ સ્ત્રી; નં ઓસ; તુષા
 આકર્મ વિં પુષ્કળ. -એક વિં આપું
 (લાલિયવાચક)
 આકર્મજુદ(-૬)ક, આકર્મજુમક(-૬) નં
 (દાણાદૂણી વગેરે) આકર્મ સ્ત્રીને સાદ
 કરવું તે [અદામલ
 આકર્મજુ નં આકર્મતાં નીકળેલો કચરો;
 આકર્મજુ સ્ત્રી આકર્મજુ-સૂપડા વડે સોતું
 ને (૨) આકર્મજુનું મહેનતાણું (૩) સખવ
 ઠપકો [લા.]
 આકર્મજુ સંકિં [પ્રા. જાણ, જાણવન(ક.
 જાણ) ઉપરથી] સૂપડા વડે ઠપલુવ-
 સોતું (૨) જોરથી ખ ખેરવું; આપદું(૩)
 ખૂબ ઠપકો આપવો [લા.]
 આકર્મકો પું જુઓ અકો
 આક નં [પ્રા.; સં. જાણ] તક્ષ (૨) દાર-
 ખાતાની એક ચીજ
 આકર્મજુદ(-૬)ક, આકર્મજુમક(-૬) નં
 જુઓ આકર્મજુક [જુઓ આકર્મજુ
 આકર્મજુ નં જુઓ આકર્મજુ. -પું સંકિં
 આકર્મજુદ નં [આકર્મ + જુડવું] વાગજુડ; સાદગી
 આકર્મજુ નં વનરપતિમાન
 આકર્મજુ નં નાનું આક
 આકર્મજુ સંકિં [સં. જાણ. પ્રા. જાણ; જાણવન]
 આકર્મજુ વાગજુ; કચરો કાઢવો (૨) આકર્મજુ;
 ખ ખેરવું (૩) બજણી નાખવી (૪)
 ઠપકો આપવો [લા.] [(૨) જગલ
 આકર્મ સ્ત્રી આક, વેલા, પાસ ઇં નો બરાવો
 આક નં [જુઓ આકર્મ] મોટો સાવરજો
 (જોરો કે બંગી વાપરે) (૨) સાવરજી
 (૩) આકર્મજી: ઠપકો, અપમાન; અનાદર
 [લા.]. વગાળો પું આકર્મ (૨૨નો)
 વાગનાર કામદાર; બંગી
 આકર્મ પું [આકર્મ સંકિં ઉપરથી] વિશા

(૨) દરજ; જુડાવ (૩) જાણીક વરણ
 (૪) આકર્મ-બજણી નાખવી. • પેશાળ
 પું રોચ; મળી જીવનક્રિયા
 આકર્મ નં જુઓ વજનમ
 આકર્મ સ્ત્રી [જુઓ અકર્મ] અકર્મ (૨)
 બુલખિયાવની અકર્મ. • પું સંકિં અકર્મની
 અકર્મથી સાદ કરવું (૨) દરજાવરું; મારવું
 (૩) ખૂબ ખાલુ [લા.]. -દિયું નં અકર્મને
 સાદ કરવા માટે લાકડાની રોચે કપડું.
 લોપીને લનાવેલી એક લનાવટ. -દું
 નં દોડા સમય માટે વરસાતનું એકદમ
 તુડી પડવું તે
 આકર્મ સ્ત્રી જુઓ આકર્મ
 આકર્મજુ નં [જુઓ જામજુ] મેળવજુ;
 અધરકલ્ [મેક રોજ
 આકર્મ પું [દ. જાણ] માયા અને આપવો
 આકર્મ સ્ત્રી [દે જાણ = જાણ] તથાનીમાં
 કે જાને તજિયે થવો દોડકો -રો પું
 જુઓ આકર્મ (૨) વામજીનો એક રોજ
 (૩) જુડ પાંચી -દાઝીની દીનો કડકો
 આકર્મજુ સંકિં [દે. જાણ] તથાનીની દી
 -લીકરી વડે પાંચી કે ચોસડ જમકારવું
 આકર્મજી નં પું [દે] કાલીકળના રાખનો
 દાકળ
 આકર્મજુ વિં [જુઓ જાણવ] ઉમ; તામસી
 આકર્મ પું [જુઓ જુવાળ] બરતી
 આકર્મ પું [દે.] રશિયાના રાખનો કલકાળ.
 • શાહી સોં જાણના જેવો જુડમી અમય
 આકર્મજુ નં [પ્રા. જાણ = સોની - જાણનારી]
 રેણુ (ખાતુનો વાસખ સાંધવાનું) (૨)
 તેનાથી કરવું ખાતુનું સાંધખ
 આકર્મજુ સંકિં ['અરવું' પરથી] બના
 પાણીની ધાર વડે પોતું કે રોકવું (૨)
 ધીમે ધીમે સિંચન કરવું (૩) નકામાં
 ગળાં કાપી નાખવાં; છાંટવું
 આકર્મજુ સંકિં આકર્મજુ વડે ખાતુના વાસખને
 સાંધવું; આજવું
 આકર્મ સ્ત્રી ['અરવું' ઉપરથી] નાજવાવાળી
 ટાપથી (૨) પેશામાંથી નળેલી વસ્ત્રી

કાઠવાનુ તરેયા જેલુ કાળાવાનુ ઓભર.
-રો પુઠ મોટી ઝારી (૨) બાગમા કે
જમીન પર) પાગી છાટવાનુ નાજચાવાનુ
વાસણ

ઝાલ ઝીં કાનનુ એક ધરેલુ

ઝાવક ઝીં છાવક, છાજ

ઝાવર પુઠ એક કઠોળ-વાન

ઝાલઠ ઝીં [સ દારી] ઝૂવ, માર (૨)

મોશરીથી વગાડવાની ધડિયાળ -રી

ઝીં વગાડવાની નાની ઝાવર

ઝાલવું સઠકિં હાથમા લેતુ, પડતુ, મહતુ

(૨) કેદ કરતુ, પકડી રાખતુ, બધનમા

લેતુ (૩) જડવતુ રહી જાય તેમ કરતુ

(જેમ કે, વાચે કાનથી કેડ આપી છે)

ઝાવલી ઝીં નાજિયેરી અને ખભૂરીની

સૂઝી ડાખળી (૨) પાદડાની મૂચેલી

સાદળી, ટટી

ઝાવમેઈ ઝીં [મ યા ફુલેન] 'યા દુસેન'

એવો મોહરમમા દુસેનના મ્યુના શોક

મા મરવામા આવેનો મોમર (૨) તેવી

રીને જનૂનમા ફેડતુ અને જૂમો પાડવી

તે, હોહા, તોફાન, દોળ [લા]

ઝાવળી ઝીં જુઓ ઝાવલી

ઝાવાં નં બઠનં ફૂમતા માણસના તર

ફડિયા વવખા

ઝાળ ઝીં [સ જ્વાળા] જ્વાના, તેની આય

(૨) કોધને આવેગ [લા]

ઝાળણુ નં જુઓ ઝાવણુ

ઝાળવું સઠકિં રો વડે સાધતુ

ઝાખ(બપ) (૦) ઝીંઝાખાપણુ (૨) બટો,

લાઠન [લા]

ઝાખફું(૦) નં [દિ દસરો] કાળાવાનુ ડાખણુ

ઝાખવુ(૦) સઠકિં ઝાખી કરવી (૨) છાનું

માનુ સ તાઈને જેલુ (૩) અઠકિં ઝાખા

પાડતુ

ઝાંખારી(૦) ઝીં ઝાખાપણુ

ઝાખી(૦) ઝીં [ઝાખતુ (સઠકિં) ઉપરથી]

ઝાખો ખ્યાન કે દર્શન (૨) છાનુમાનુ

જેલુ તે (૩) ઝાવપૂર્વક દર્શન

ઝાંખું (૦) વિં અમ્પટ, આપુ (૨) ઝોગ
પ્રમાણવાનુ, નિરનેજ

ઝાંઝ (૦) ઝીં [સ રંગા] ઝમ નીકા, મસીતોઃ
(૨) ગુરો, રીસુ

ઝાઝર (૦) નં [સ ઝાંર] ઝીઓનુ પગનુ

એક ધરેલુ, નૂપુર (૨) બેળ, જ છર [લા]

-ચિયાં નં બં વં જુઓ ઝાઝર. -રી

ઝીં બાજકનુ ઝાઝર (૨) ધૂમી બાધેલી

લાકડી (જે ખખડાવાય છે.)

ઝાંઝવા (૦) નં બં વં મૂગજળ (૨)

તેજથી કે આસુથી આખને પડતી આખ

[ઝાંઝવાનું જળ શંખ્રં મૂગજળ]

ઝાંપ (૦) ઝીં [પ્રા ક્ષપ=કાંકતુ] ઝાખ

ઝાંપડી(૦) ઝીં, -ટો પુઠ એક મનિનભૂત

ઝાંપડી (૦) ઝીં નાનો ઝાપો (પ્રાય વાડ

કે ખેતરનો)

ઝાંપો (૦) પુઠ [પ્રા જાન=પુ] (સેરી, વાડા

વગેરેનો) દરવાજો (૨) ગામની ભાગોળ

ઝાંચો (૦) પુઠ જુઓ જાગો (૨) ઢઠ,

ત્રાણ (૩) મહેલુ

ઝિકાણુ અં કિં 'ઝી ડ' નુ કનણિ

ઝિકાળો પુઠ ઈ-રોડાનો બૂમ

ઝિપાણું અં કિં 'ઝીપતુ' નુ મ્મણિ

ઝિમેય ઝીં જુઓ રિમેન

ઝિયાણું, ઝિયા(-રા)યાણું નં પહેલી

સુરાવડ પછી દીકરીને બાજક સાથે વળા

વરી તે કે તે વેળાનુ ચાણુ કે કરાની રીત

ઝિયાણું અં કિં 'ઝીવતુ' નુ કમણિ

ઝિદાદિલી ઝીં [કા] હુદય જીવતુ નવલું

ઉત્સાહિત હોતુ તે

ઝીક ઝીં ઝી, ઝીકતુ તે [ઝીવવી

= ટકર પગડ ઝીવની]

ઝીક ઝીં કસખી તારનુ ભરત બચળક

ઝીં ભરવામા વપરાતા સોનારપાનાતાર,

ટીપકી વગેરે ંટીકડી, ંટીટી ઝીં

ભરવામા વપરાતી સોનારપાની ગોળ

ટીપકી [પાગ નાખતુ, ટરાવતુ

ઝીકતુ અઠકિં નેરથી ફેકલુ-પગડતુ(૨)

ઝીણુ ઝીં [ઝીણું ઉપરથી] ઝી ડી વલેલી

(નૈમ કે પીંભલા રૂની) (૨) વરસાદની ફરર (૩) ફેરીની ગોઠથી પર બધાના માંડુ બળીદાર પડ
 ઝીણવટ, ઝીણાશ ઝીં બારીકી (૨) ચુરાર્થ; હદાપત્ત
 ઝીણું વિગ્ન. સ્નાન; પ્રા. કિત, કિત્તી બારીક, નાનું (નૈમ કે, ઝીણું કાણું) (૨) ઘીણું, અત્યંત હાર (ઝીણી આણી) (૩) પાવથું, બારીક (ઝીણું કપડું) (૪) નાનું કાંઠીણવટ અને સંભાળની જરૂરવાળું (નૈમ કે, ઝીણું કામ, ઝીણી વાત) (૫) (અવાજમાં) ધીમું કે પાવથું; મદ (નૈમ કે, ઝીણું ઝીણું બોલવું) (૬) [ધા.] ઝીણવટભેર વર્તનાર - કામ કરનાર (માણસ) (નૈમ કે, આવી ઝીણા માણસનું કામ છે) (૭) બહુ ફરક સમિયું; કંઈક ભેડ. [વંકીતવું = (કોઈ કામ કે વાતમાં) બહુ ધીરવડ, અતિ બારીકાઈથી તપાસવું]
 ઝીંબો તાવ પુઠું ધીમો પડ ચાલુ આચ્છા કરેલો તાવ
 ઝીપડું નં ઝીપડાનું કૂલ. - ટો પુઠું એક વનસ્પતિ (એના કૂલ જપાટ લાગતાં લગ્નકે ચોળી નય છે)
 ઝીપવું સંકિં જુઓ ઝીપડ
 ઝીંબી ઝીંબી [દ. ક્ષામિમ = કાંડું] એક જાતની 'ઢાળી સાડી
 ઝીંબી ઝીંબી તળાવનો તાર (૨) લાખેડી મોટી જાણી (૩) જાડા પાણીની જગા (૪) જાળ, કાલક
 ઝીંબણ નં ઝીંબણું તે (૨) ઝીંબણું તે (પ્રવાહી) ઝીંબણું સંકિં [દ. કિલ્પિમ = ઝીંબણું] પકડી લેડ, ઝીપણું (૨) એક જાણનું બોલવું કે ગાણું બીજાએ કપાડી લેવું
 ઝીંબણું સંકિં [પ્રા. કિત = નાહવું] નાહવું; જળકીડા કરવી
 ઝીંકું નં [ઝીંકવું] ઉપરથી] લાકડાં સપાં બાધી નીચેથી ઉપર (બેનરમાં) પાણી ચડાવવાની એક રચના
 ઝીંક (૦) ઝીંકી; પગાડ. ૦ પું સંકિં

જુઓ ઝીંકું ઝીંકાવવું (પ્રેરક) ઝીંકાવું (કમલિ)
 ઝીંકી સો એક કડ (એનાં પનાં બીજી વાતમાં વપરાય છે)
 ઝીંટ (૦) જો; નં નમતી પીણા; લકું. ૦ પું સંકિં (જાંઘ કોણનું - જરૂર કે એના ભેડો વગભાડવું; બગાડવું (૨) બગાડવું - ટાવવું (પ્રેરક) - ટાવું (કમલિ) - કું નં જાંખરું (રોનકામી પીણા; લકું)
 ઝીંધરું (૦) નં બંબં માપાના અભવ-સ્થિત અને છૂપા વાન
 ઝુકારવું સંકિં (જેનેનો નેસાડવું)
 ઝુકાવવું સંકિં નમતવું (૨) કપડાવવું; સહેમ કરવું
 ઝુકાવવું સંકિં, ઝુકાવું અંકિં 'જુડવું'નું પ્રેરક અને કમલિ
 ઝુલુઝુલુ અં (૨) નં [રવં]
 ઝુરારી પું જુરાર; કડપાંત, વિદોરજુઝ
 ઝુરાવું અંકિં 'જુરવું'નું ભાને
 ઝુલવણું વિગ્ન (૨) નં એક પૂણું પરલું
 ઝુલવણું વિગ્ન (૨) નં એક પૂણું પરલું
 ઝુલવણું સંકિં 'જુલવું'નું પ્રેરક
 ઝુલું નં ભય; ટોણું
 ઝુલધારી વિં જુઓ પડાધારી
 ઝુલો પું જુઓ કડો
 ઝુલેશ સો [ફા જુલેશ = મતિ; હલનયડન]
 જોશપૂવંકની ચાવળ - હિલચાલ
 જુમેર નં જુઓ કમરખ
 જુકવું અંકિં નમતવું; લચી પડવું; લકું
 જુક સો જુકવું તે. ૦ પું અંકિં [ધ. જુક. પ્રા. જુક. જુક] મચ્છા રહેવું (૨) જોરથી લકું
 જુક નં મોટો મગર (૨) મગજન પકડ (૩) એક જાણનું ભૂત - સોડ
 જુકાપટ નં જાડજુડ; કાપટજુડ
 જુકવું અંકિં [૨ સોડ] પાકા કે બૂધા વડે હેલવું (૨) કાપટવું; ખખેરવું
 જુકિયું નં નેનાથી ગુણ એવું સોડ - ખખે
 જુડી ઝીંકું જુડો; જુડી. - ટો પું [ધ. જુડ; પ્રા. જુડ] જુડી ઝીંકો સાથે બાધેલો જો; જુડો

ઝૂમ વિં ઝૂમ, ધાણ
 ઝૂમ સીં, પું ['ઝૂમત' ઉપરથી] ઝૂમખુ.
 ંખુ' નં, ંખો પું અનેક વસ્તુઓનો
 જથ્થો, ઝૂમખો
 ઝૂમણી સીં ['ઝૂમત' ઉપરથી] એક જાતનો
 હાર(એમા વચમા પાઈના આકારનુ ચક્ર
 હોય છે) -છું નં એક જાતનુ ધરણ
 ઝૂમખુ અં કિં [સરં દ જાગળ=પ્રાનય]
 જુઓ ઝૂમત (૨) લટકતુ, ટિગાતુ (૩)
 આતરતાથી ટાપી રહેતુ
 ઝૂરણુ નં ['ઝૂરતુ ઉપરથી] જુઓ ઝૂરાયો
 -વું અં કિં [પા દૂર=ચાલે રેતુ (૨)
 ઝૂરતુ સુધતુ] -ને માટે તતસતુ-પાત
 કરતુ (૨) પાતથી ઘોણ થતુ
 ઝૂંચ સીં શોભા માટે રાખે ની ઝૂંચી કિનાર,
 ચીણવાળી કોર (૨) મિતામા (લાલણી
 ઇંમા) આવનો આતરો (૩) બગદ કે
 ઘોડાને પહેરાવતો ઓઢો
 ઝૂલણુહાર વિં ઝૂનારું, ટીચકા ખાનારું
 ઝૂલણુ પું [દ ચુલ્લ] એક છદ
 ઝૂલણુ નં ઝૂનતે, ટીચકા (૨) પારણ
 (૩) ગાવાનુ હોતરુ
 ઝૂલવું વિં ['ઝૂનત' ઉપરથી] એમા ખાણ,
 લાગતુ -વું અં કિં [પ્રા જુલ્લ (સ દુલ્લ)]
 હીડેળે કે પારણે હીચતુ (૨) લાગતુ
 ઝૂંચો પું ['ઝૂનત' ઉપરથી] જેમા ઝૂંચી શકાય
 તે હીચકા (૨) નુસાન, ખાધ [લા]
 ઝૂંક (૦) સીં જુઓ ઝૂંકણુ એકએક
 આખમા કાઈ અપાતુ તે, ઝૂંક
 ઝૂંકાવતુ (૦) સંકિં ઝૂંચાય એમ કરતુ
 ઝૂંકાવું (૦) અં કિં ઝૂં લાગવી
 ઝૂંટ (૦) સીં ઝૂંટી લેતુ તે વપુ સંકિં
 'ઝૂંટતુ' પ્રેરક ંવું સંકિં ઝૂંપ મારી
 ખૂચી-પડા ની લેતુ -ટ ઝૂંટા, -ટા ઝૂંટ
 સીં સામસામે ઝૂંટચ તાવ ની તે -ટાવવું
 સંકિં, -ટાવું અં કિં ઝૂંટતુ પ્રેરક
 અને કમંણુ
 ઝૂંપી (૦) સીં, -ડુ નં [દે કપડા] ધાસ,
 સાડી, છાજ વગેરેથી બનાવેલુ છાપુ -વર

ઝૂંદ સીં, ંણુ નં ઝૂંદતુ-એમા ખાવા તે
 ંણુ અ-કિં [જુઓ તૂંદતુ] એમા ખાવા
 ઝૂંસરી (૦) સીં જુઓ ઝૂંસરી -રું નં
 ધુરા, ધૂસરુ
 ઝેણુ (એ) સીં ['ઝીણુ' ઉપરથી] ઝીણુ,
 ઝીળી રોળી (જેમ કે પી જાતા રૂની, તમા
 કુની) (૨) વરસાદની ફરફર, પાણીની છાટ
 ઝેણુ (એ) સીં [ઝાણી] કોધની નુનરી-
 કમકમી [પરસેવાના રેલા પર રેતા
 એમ એખાં. એમે એખ અં (૨) નં બં વં
 એર સીં [જુઓ ઘેર] જાથી જગા કે બેઠ ની
 ધાર, ધરની ઓપી કે તેની ધાર
 એર (એ) નં [પા જરુ] વિ (૨) ઈધાં (૩) વે
 ંક ચૂરો (-ચી) પું, ંક ચોણુ, ંકોચણુ
 નં [પા કુચદ] એક મડતુ બી-ઓપધિ
 એરવું સં કિં નાની રવાઈથી દહી વચોવતુ
 એરી (ંણુ) (એ) વિં એર-વિષવાણુ (૨)
 અદેખુ, અદસ રાખે એણુ [ઝૂંકવાપણુ
 એક પું, સીં ['ઝૂંક' ઉપરથી] વાકાજલ,
 એક પું, સીં [જુઓ ઝૂંક] આખમા કાઈ
 અપાતુ તે, ઝૂંક (૨) નુકસાન
 એકવું સં કિં ઘીમા એકા ખાવા
 એકુ નં [એકતુ ઉપરથી] ઘીપ કે ઘેનતુ ડોડું
 એકો પું ['એકતુ ઉપરથી] હેનો, હડોનો
 (૨) આખની એક (૩) ત્રાજવા બોગ
 નમાવવાની યુતિ [એસ
 એટ (ંડી) સીં, ંડું નં [ત વોટી] જુવાન
 એટિંગ પું [સ ગાંધિ] એક પ્રમારનુ બૂત
 (૨) મેતુ કે રખડતુ દાડ માણસ
 એટી સીં જુઓ એટડી
 એટું નં જુઓ એ
 એડ (ઓ) નં ઝૂં, વળગણ ંજપદ
 સીં બૂતપિસાચાઈની અડકટ, વળગાડ
 એખા (-લા) વું, એખો (-લો) પું જુઓ
 જેખાતુ, જેખો
 એચણુ પું જુઓ એચણુ
 એવ સીં વચ્ચેથી ઝૂંલી જતુ તે
 એલણી સીં [જુઓ એળા] ખાનાવાળી
 કોચળી, ખડિયો -હો પું મોટી એવણી

ઝાલવું અંકિં [નુઓ ઝાલવું] ઝાલવું (૨)
 ઝાકાં ખાવાં
 ઝાકું (ઝો) નં ઝુંક; ટોણું
 ઝાકું નં [ઝાલકું] ઉપરથી ઝાક; ઝાકું.
 -ઘો પું ઝાલો, હિડાળો (૨) હેલો;
 હીચકાનો એક ઝાક (૩) ઝાલ
 ઝાળ (ઝો) સીં [સ. જ્વાળા] ઝાળ; જ્વાળા
 ઝાળણી સીં -ઘો પું નુઓ 'ઝાળણી'માં
 ઝાળી સીં [દિ. જોળિયા] કપડાના ચાર
 હા પકડીને ઝાલવું પાત્રાકાર કરાય છે તે.
 હાં - 'ચાકની, સાધુની ઝાળી' (૨) ઝાલતી

ઝાલતી થેલી (૩) બાળકની ખોઈ. ંજો
 પુંઝાલો; નમી પડવું તે (૨) મોટી ઝાળી
 ઝાંકવું (૦) સંકિં ઝાકવું, પટકવું
 ઝાંકો (૦) પું નુઓ ઝાકો
 ઝાંટ (૦) સીં ઝુંટ; ઝડપ. ંવું સંકિં
 ઝટવું, ખૂચવી લેવું
 ઝાંસવું (૦) સંકિં [દિ. જોસ = નાખવું;
 ફે કહું] રીસથી - અમાવથી આપવું -
 નાંખવું કે મૂકવું - પટકવું (૨) કાંસીને
 ખાવું - ગળચવું
 ઝાંસો (૦) પું [નુઓ ઝાંસવું] હડસેલો; ધક્કો

ઝ

ઝ પું [સ.] ચવગ'નો અનુનાસિક. એથી શરૂ થતો એકે શબ્દ નથી. ચચચ, જજજજ
 જેવા શબ્દોમાં સરકત હોય લખવામાં આવી શકે. પણ ગુજરાતીમાં એમ કોઈ બાગ્યે
 લખે છે; અનુસ્વાર જ મોટે ભાગે લખાય છે.

ટ

ટ પું [સ.] મૂઘ'સ્થાની પહેલો વ્યંજન
 ટક અં [રવં] ટંકાવાથી થતો અવાજ,
 યા ખટ હઈને થતો અવાજ (જેમ કે,
 ધડિયાળનો, કંમેરાની કળનો)
 ટકટક અં [રવં] સતત ટક ટક અવાજ
 થાય તેમ (જેમ કે ધડિયાળનો) (૨)
 ટગર ટગર (ભેંડ) (૩) સીં નુઓ
 ટકટકારો. -કાટ(-રો) પું ટકટક
 અવાજ (૨) કંટાળો આવે તેવા નકામો
 લવારો. -કિયું વિં ટકટક કર્યું કરત
 ટકવું સંકિં [સ. તક] લાંબા વખત સુધી
 ચાલવું - નસવું (૨) એક સ્થળે લાંબા
 વખત થોભવું
 ટકાઉ વિં ટકે - રહે તેવું; મજબૂત. -વ
 પું ટકાઉપણું; મજબૂતાઈ; ટકવું તે
 ટકાવારી સીં ટકા પ્રમાણે ગણતરી;
 'પરસેન્ટેજ'; સોએ કેટલા, તેનું પ્રમાણ

ટકો પું [સ. ત્રિક] ત્રણ પૈસા
 ટકો પું [સ. ટંક] રૂપિયો; નાણું (૨) સે કડાના
 પ્રમાણમાં ગણતરી, 'પરસેન્ટેજ'
 ટકો પું ['ટક' રવં] ટકો, સાવ બોડું -
 ફેશરહિત માથું
 ટકોર સીં [દિ. ટકર] ટકારવું - ટોકવું તે; 'રીમેથી
 ગોઠાવવું તે (૨) સહેજ ધરાવો કે સૂચના
 (૩) વ્યંગ કે મરોડમાં કહેવું તે; મીડી
 ટીકા; વકોહિત. ંખાનું નં ચોપડિયાં કે
 તે વગાડનારને બેસવાની જગ્યા. ંવું સં.
 કિં ટકોરો મારવો (૨) ટોકવું; ગોઠાવવું;
 ટકોર કરવી. -રી સીં નાનો ટકોરો (૨)
 નાની ધડિયાળ (મોગરી વડે વગાડવાની).
 -રો પું રણકે એમ વાગતો ટોક (૨)
 ટોકનો રણકો [કામણ; સામનો
 ટકર સીં [દિ.] ટોકર; પ્રહાર (૨) અપ-
 ટકો પું ટકો; સાવ બોડું માથું

ટગરટ(-મ)ગર અં [સ દાર ઉપરથી]
એળ નજરે, મીટ મીડીને
ટગમગુ વિં નુઓ ડગમગુ ડોયલ (૨)
અં ટગમગુ હોય એમ
ટચ વિં [૬] ૧૧ી જાતનુ (૨) પું ગોનાના
કસનો આક [જરી વારમા, ઝ]
ટચ અં [૨૪૦] ટચકાનો અવાજ (૨)
ટચકાટ(-અ)નુ સંકિં ટચકે ટચકે કાપુ
ટચકો મારીને કાપુ
ટચકિયુ નં કમ્મરથી રટી જતુ તે
ટચકુ નં [નુઓ ટોચકુ] ટેરુ
ટચકો પું [૨ ટચક રવં] ઝકો ધા
(૨) તેનો અવાજ [(તુચકારમા)
ટચરુ વિં [નુઓ ઠચકુ] અતિ ધરુ - છુરુ
ટચથી આગળી સીં છે ની સાથી દ્વકી
આગળી
ટચાક વિં ડોળી આછકનુ શેખી મારનાર
ટચાક અં [૨૪૦] -કિયો, -કો પું
શરીરના સાધાનો ષકો
ટચૂકનુ વિં ધણ નાનુ [ખચર
ટટનુ નં ટટ જેનુ નાનુ ઠીગણુ ઘોડુ (૨)
ટટળણુ અંકિં [નુઓ ટવળણુ] પીડાવ,
ઝરુ
ટટળાટ પું ટટળવાનુ ડુ ખ [સગાનલા]
ટટા(-ટા)ર વિં જાળર ઠીણુ, અઝડ(૨)
ટટ્ટી સીં [દ ટટ્ટા=પડો દ ટટ્ટા-વાડ]
મામકાનો કે વાસની ચીપોનો પડો (૨)
વીરણનો બનારેનો ચક(૩)જજક,સ ડાસ
ટટ્ટુ પું, નં ઠીગણુ ઘોડુ (૨) નળણુ ઘોડુ
ટડકાવતુ સં કિં તડકાવતુ ધમખવતુ
ટડપડ સીં, -ડાટ પું ખાની ડકાસ
-ફેરનોનો દેખાવ, શેખી
ટડિયાણુ વિં [દાઢ 'દાટ' ઉપરથી] ડાઢ
વાય એવુ (૨) નં એવુ વાતાવરણ
ટાટોડુ (૩) ટાટોડવાણુ સ્થાન
ટણકો પું [૨૪૦] ટાટુલાગણુ - રીસ ચકવી તે
ટણુ પુ વિં જડ, ગમાર મૂખ (એક ગાળ)
ટન પું [૬] એક અમેજી તોડ (આશરે
૫૬ માપ) [અવાજ
ટનંટનં અં [૨૪૦] (૨) નં એવો ધટનો

ટપ અં ટપવાનો રવ (૨) ઝ
ટપક (ઠટપક) અં [૨૪૦] ટપકુ હોય એમ
ટપકલુ વિં ટપકાવાણુ
ટપકલુ અંકિં દીપે દીપે નં ૨૨ પડતુ ચુતુ
ટપકાવતુ સંકિં [ટપકુ ઉપરથી] દીપા
પાડવા (૨) દ કાણુમા લખતુ નોધ મરી
લેડી (૩) બીજામાથી નકલ કરી લેડી
ટપકિયુ નં [નુઓ ટપ] ટપ દઈને મરી
જવુ તે (૨) ટપકુ
ટપખી સીં [ટપકુ] મ્પાગમોનો નાનો ચાલેલો
દીપડી (૨) દીપડી મીનાકારી અમરખ
કે સોનારપાની નાની ગોળ પતરી - કુ
નં [ટપ (૨૪૦) ઉપરથી] દીપુ (૨) નાનુ
ગોળ બિડુ - ચિકન [૨-માફર
ટપકા પું [ટપમાવર ઉપરથી] ૨-મપત્રિકા
ટપ ટપ અં [૨૪૦] (૨) ઝ ઝ (૩) સીં
બડબડા (અણગમોનો)
ટપટપિયુ વિં ટપપ-પાળથી બડબડા
કરનારુ (૨) નં નુઓ ટપખી
ટપટપી સીં અસો ચગવવા માટેનો
ચામગનો કકટો [નારામગી
ટપવાખાણ સીં સામસામી ટપવાની
ટપથી સીં [૨૪૦] ધીમેથી મારેથી ધપાટ
(૨) ટોણો મહેલુ [લા]
ટપલુ નં [ટપ પરથી] કુબારનુ હાલ્લા
ગીપવાનુ બોજર
ટપવો પું [૨૪૦] મોટી ભેરની ટપરી (૨)
કુબારનુ ટપતુ [યવુ [લા]
ટપતુ સં કિં દૂની જતુ (૨) વધતુ-ચડિયાણુ
ટપાટપ અં [નુઓ ટપ] ઝટપ (૨) સીં
ટપાટપી - પી સીં બોનામેલી, લગવડી
ટપારણુ સં કિં [ટપ (૨૪૦)] મારુ
ટોકતુ (૨) વારવારકહેવ ટોકર કરવી [જા]
ટપાવ સીં [ટપો ઉપરથી] ડામ, પોર
અંકોફિસ સીં ડાકાર, ચેરઅંકોફિસ
અંકોફિસ નં ટપાનુ ખચ વવાળો પું
ટપાલવહે ચતારો - લી પું ટપાવાળો
ટપૂન ટપૂન અં [૨૪૦] ધીરે ધીરે, ધસડા
ધસ ટુ .

ટપૂસિયાં ન૦ ખ૦ વ૦ વ્યસાર્થ ગયેલાં ખાસડાં
 (૨) દક્ષિણી ધાટની સપાટ (૩) અનાજ
 આટલાં સૂપડાને મરાતો ઠોઠ
 ટપૂસિયું વિ૦ ટપૂસ ટપૂસ કરતું (૨) ધીરે ધીરે
 ધસડાતું જતું
 ટપેરણું સ૦ ફિ૦ જુઓ ટપાટણું
 ટપોટપ અ૦ [જુઓ ટપ] એક પછી એક
 (૨) જલદીથી; તરત જ
 ટપાવાળો પું૦ ટપો ફેરવનારો-હાંકનારો
 ટપોઠ પું૦ અમુક લખાઈને આંતરો (૨)
 મુસાફરી; મજલ; વિસામો (૩) ઘોડા કે
 બળદનું વાહન (૪) સંગીતનો એક પ્રકાર
 (બીજા બે તે મુપદ ને ખ્યાલ)
 ટળ ન૦ [રં.] ધણું પહોળું લાકડાનું અથવા
 પતરાનું એક વાસણ
 ટળકણું ન૦ + ટપકું (૨) વિ૦ જુઓ ટપકણું
 ટળકિયું ન૦ જુઓ ટપકિયું
 ટપૂકડું વિ૦ [સ. વટકનડું, વ્યથય યથને]
 સાવ નાનું
 ટંખૂકણું ન૦ યાદોડું
 ટખૂડી સી૦ [જુઓ ટખૂકડું] નાની લોટી
 ટબો પું૦ પાનાના હાસિયાંમાં લખેલી ટીકા
 -અર્થ [લેન]
 ટમકણું અ૦ ફિ૦ ધીમો પ્રકારા આપવો
 (૨) દૂરથી ઝીણો પ્રકાશ દેખાવો
 ટમટમ સી૦, ન૦ [હિ.] (ઉત્તર હિંદની) એક
 પ્રકારની ઘોડાગાડી
 ટમટમણું અ૦ ફિ૦ [રવ૦] પડું પડું થઈ
 રહેતું (૨) આતુર થઈ જતું
 ટમેટું ન૦, -ટો પું૦ [રં.] એક શાકભાજી
 ટપેન્ડાઈન ન૦ [રં.] અમુક આડોના
 મુંદરમાંથી બનતું તેલ [[પ. વિ.]
 ટખાઈન ન૦ વરાળચંદ્રનો એક પ્રકાર
 ટલેલો પું૦ [રવ૦] ધક્કો; આઘાત (૨) ફેરો;
 આંટો (૩) માયાનો ટકો
 ટવર્ગ પું૦ [ન] ટ, ટ, ટ, ટ, એ પાંચ વ્યંજનો
 ટવળણું અ૦ ફિ૦ [દે. ટલવલ] વલખાં-
 તરફિયાં મારવાં (૨) આતુરતાથી ઝખણું
 -ઝરણું (૩) પીરણું

ટશ સી૦ મીટ; અનિમેષ નજર (ઉદા૦
 એજીટશે, ટશે ને ટશે)
 ટશર સી૦ [પ્રા. ટ્પર=એક પ્રકારનું સૂતર]
 તસર; આંખમાં દેખાતી ઝીણી લાલ રંગ
 (૨) ટશિયો
 ટશિયો પું૦ [જુઓ ટશર] કઝરડામાં કે
 ચીરામાંથી લોટી ઝમી આવતું તે, તેની રેખા
 ટસ સી૦ જુઓ ટશ. ંટસ અ૦ ટગર ટગર;
 ટસે ને ટસે
 ટસટસ અ૦ [રવ૦] ફાટું ફાટું થઈ ભય તેમ.
 ંણું અ૦ ફિ૦ તસતસણું ફાટું ફાટું થઈ રહેતું
 ટસર સી૦ જુઓ ટશર (૨) એક ભતનું
 રેશમ કે તેનું કપડું; તસર
 ટલકારો પું૦ [રવ૦] ડુ. ખને લીધે થતો હુઘાર
 ટલુકણું અ૦ ફિ૦ (મોર કે કોયલે) બોલતું
 ટલુકાર પું૦ (કાયલ કે મોરનો) ટલુકો
 ટલુકો પું૦ [દે. ટલ્યા] કોયલ કે મોરનો
 બોલવાનો અવાજ (૨) કોઈને બોલાવવા
 દીધેલો લાંબો સાદ; ટીકો (૩) ચાલતી
 વાતમાં હાજિયો પૂરવો તે, ટુંકારો
 ટલેલ સી૦ [જુઓ ટલેલણું] માગવા જતાં
 ભયક રાજ સંજળાવે છે તે ઉક્તિ-કહેણ
 (૨) એકનું એક વારંવાર કહેણ કે ધ્યાન
 પર નાંખવું તે [વા.]. ંણું અ૦ ફિ૦ આંધ
 મારવા; આમ તેમ ફરવું (૨) ગામમાં
 ટલેલ નાખવી. -લિયો વિ૦ પું૦ (૨) પું૦
 ટલેલ નાખનારો
 ટળકણું અ૦ ફિ૦ લલચાણું (૨) વિ૦ લાલચ
 ટળવળણું અ૦ ફિ૦ જુઓ ટવળણું
 ટળવળાટ પું૦ ટળવળણું તે
 ટળણું અ૦ ફિ૦ [દે. ટલિય=ટળેણું] દૂર થતું;
 ખસણું; હટતું (૨) આપા જલું; મરણું
 (તુચ્છકારમાં જેમ કે, ટળને અહીંથી)
 ટંક પું૦ [રં] છાપ મારેલો સિક્કો; ટકો
 (૨) પેસામાર; ટાંક (૩) સી૦ નક્કી વેળા
 -વખત (જેમ કે ખાવાનો કે દોહવાનો)
 ટંકણુખાર પું૦ [સ. વંકજાર] એક
 ભતનો ફાર [પાડવાનું કારખાનું
 ટંકશાળ સી૦ [ટકન શાળા] ચલણી સિક્કા

ટંકામણુ નં, - પુરી સ્ત્રી ટાંકવાનુ મહેનતાણુ
 ટંકાર[સ] ંવપુંધનુચની પયુછનો અવાજ
 ટંકારો પું ટાંકનાર (જેમ કે ધરીનો)
 ટંકાવણુ સં કિં ' ટાંકણુ'નુ પ્રેરક
 ટંકે(-ટો)ટંક અં [જુઓ ટંક] દરેક ટંકે
 (૨) ખરાગર નિયત સગથે, ચોચ વખતે
 જ (૩) ટોચ મુધી છયાછજ
 ટંગ સીં [સ જા] ટાંગો, પગ ંડી સ્ત્રી
 ટાંગો, તંગી (૨) ટાંગાથી મારેલી ઠાકર
 કે આગી (કુસ્તીમા)
 ટંગાડ(-વ)નું સંકિં [જુઓ ટાંગડ]
 લગાવણુ [લગાવણુ
 ટંગાણુ અંકિં ' ટાંગણુ'નુ કમંભિ]દિ ગાણુ,
 ટટાખાર વિં ટટો કરવાની આદતવાણુ
 ટટો પું કળિયો, તમ્સાર ંદિમાહ પું
 [અ વમાર] ટટો-તકરાર
 ટટેણુ પુંવહાણુનો મુખ્ય ખાસી-સુખની
 (૨) ડાચુ માણસ કે કાઈ વધારે
 ડાચુ લાગે તે [લા] [પાત્ર
 ટંકવર નં [હ] એક જાતનુ ખાયા જેવુ
 ટાંધપ પું [હ] (છાપનાનુ) ખીણુ ંરાધટર
 નં [હ] ગ્રપ જેવા અક્ષરોમા લખવાનુ ચત્ર
 ટાંધફોઈડ પું [હ] એક જાતનો (આત
 રડાને મારણુ થતો) મુદનિયો તાવ
 ટાંધમટેખવ નં [હ] સમયપત્ર (દિલગાગીનુ,
 રાગાનુ ધં)
 ટાઈ સીં [હ] જુઓ નેકટાઈ
 ટાઈન હોણુ પું [હ] ગામનો સાવંજનિક
 હોન-સખા ધં મારેનુ મકાન
 ટાચકટુચક-વિં છટુછવાયુ, પરચૂરણુ
 ટાચકો પું [રવં] ટયાકો, સાધાનો કહાકો
 (૨) થોડિયે લગાવાણુ જૂમણુ-રમકડુ
 (૩) જોડુ લાગણુ-રીસ ચડવી તે
 ટાટ પું [ફાનકી તજીમેગી તાસકનાધાટની
 છંરી થાળી (૨) અં સાવ, તદન ઉદાં
 'લખોગટ', 'નાયુ ટાટ'
 ટાટ વિં [હ ટાટ] સમ્જડ કડક, સકમ
 (૨) મરત, ચકચૂર
 ટાટ નં [વગાઈ પા=રાણુ] રાણુની

ટોરીઓના વણાણુ જાડુ કપડુ ંપટી
 (-ટી) સીં જુઓ તાડપત્રો
 ટાટણુ નં ટટણુ, ઉલકી જાતનુ થોડુ
 ટાટિયાં નંબંબંબં [જુઓ ટાટ] ગાડાના
 પાજરા (૨) કામડાના ખારણા
 ટાટિયુ નં ટાટનો કકરો (કપડુ)
 ટાટુ નં [જુઓ ટટી] કામડાની ચીપોની
 ચૂથેથી સાદગ, લીત કે આપો (૨)
 ટાટાનુ ખનાવેનુ જૂપડુ (૩) જુઓ ટાટણુ
 ટાટું નં [ટાટ=અડીણુ ધંના નશામા
 ચકચૂર ઉપરથી] રાજપૂત કે ગરાસિયો
 (તુચકારમા)
 ટાડ સીં [જુઓ ટાટુ] ક ગ ંક સીં
 કડક (૨) નિરાત [લા] ંકિયું નં
 કડક માટે વપરાણુ લીનુ કપડુ કે પીણુ
 (૨) પાણીકડુ ધાય તેવુ વાસણુ ંતડકો
 પું સુખદ ખ, તડકો દાયકો [લા]
 -દારા સીં ટાડાપણુ -દિયો (તાવ)
 પું ટાડ વાઈને આવતો તાવ -દી સીં
 મડાની રાખ, વાની
 ટાડી શિયળ, ટાડી શીળી સીં કાવણુ
 સુદ કે વદ સાતમનો દિવસ, શીતળા
 સાતમ (૨) ટાટુ-વાસી ખાવાનુ હોણુ
 તે (વ્યગમા)
 ટાટું વિં [પ્રા ંટ (સ સ્તવ્ય)=કુડિત,
 જડસડ ઉપરથી] શીતળ, કડુ (૨) વાસી
 (૩) [લા] ધીસુ, મદ (જેમ કે કામમા)
 (૪) ંટ ઉરકેરાય નહિ એણુ, સાત
 ત્વભાવનુ [ટાટા(-દે) પાણીએ ખસ
 જવરે=વગર મહેનતે પીડા ટળવી]
 ટાટો પું [ટાટુ ઉપરથી] ટાટો રામ
 અદરથી ખાળી મૂકે એણુ મમંવચન
 ટાટોડિયુ નં [ટાટુ ઉપરથી] જુઓ
 ટાટકિયુ (૨) જુઓ ટાટોડુ
 ટાટોડું નં [ટાટુ ઉપરથી] ચાણુ વરસાદને
 લીધે હવામા થયેલી શરદી
 ટાટોડો પું જુઓ ટાટો [ટાટોડા દેવા=
 મહેલા મારવા]
 ટાણુ નં સારોનરસો પ્રસંગ-અવસર

(૨) સધિ; લાગ. ૦ટચક્રું નં વાર-
તહેવારનો પ્રમંગ-અવસર

ટાપટીપ સીં વ્યવસ્થા; સુધરાતા
(૨) મરામત (૩) ઉપરનો ભભકો-
ગણગાર; ચાપચીપ. -પિયું વિંટાપટીપ
-શણગાર કર્યા કરવાની ટેવવાળું

ટાપટી સીં ટપટી

ટાપટી(-સી) સીં [ટપ' (૨૫૦)] આપતી
વાતમાં પુરાનો હાલિયો

ટાપી સીં [૨૫૦] ટપટી (૨) હા બેસાડવા
ટીપવાનું ઓભર

ટાપુ પું ભેટ; દીપ

ટાપુવો, ટાપો પું [ટપ' (૨૫૦)] રોટલો

ટાભોટો પું [ટપ' ૨૫૦] હથેળી પર હથેળી
અક્ષાળી કરેલો અવાજ; તાભોટો

ટાભાટોલા પું ૦૫૦૫૦ [જુઓ ટેભો]
ચાગડચીગડ (૨) જખમના ટાંકા

ટાભાટોભી સીં ટાભાટોભા કરવા તે

ટાયડી સીં [જુઓ ટારડી] નાની ઘોડી.

-કું નં નાનું મોડું. -ટો પું નાનો ઘોડો

ટાયર નં [ર] સાડકય, મોટર વગેરે
વાહનને હોતી ગળગતી વાટ

ટાયલું (ટા) નં વગર જરૂરી દોડસહા-
પણની અથવા આપવડાઈની વાત

ટારડી સીં [ર. ટાર=ટૂંકું] નાની - માલ
વગરની ઘોડી

ટાલ સીં વાળ જતા રહ્યા હોય એવો
માથાનો ભાગ; તાલ. ૦ટી સીં જુઓ

તાલ, તાળવું. ૦કું નં જુઓ તાલકું

ટાવર નં [ર] ટાંચા મિનારા જેવું (બદુધા
ધડિયાગતજી) એક બાધકામ

ટાળણટાળણ નં (ચળામણ, જલકામણ
જેવો) ટાળી મૂકેલો નકામો ભાગ

ટાળવું સંકિં [જુઓ ટળવું] ફર કરવું;
નિવારવું (૨) સારું કાઢીલઈ ખરાબ હોડવું

ટાળો પું [ટાળવું] વાયદા કર્યા કરવાતે
(૨) જુદાઈ-અતર ગણવું કે રાખવું તે

ટાંક (૦) પું [સ. ટંક] રોરનોજર મોભાગ

(૨) મોટી તોળવાનું એક વજન-તોલ

ટાંક (૦) સીં [ટાંકવું]-(ધરવું) ઉપચયી
ધરેલી કલમની અણી (૨) અણિયુ, 'નિખ'

ટાંકણી (૦) [ટાંકવું] ઉપચયી કાગળ
દવાદિમાં ખોસવાની માયાદાર ઝીણી

સળી (૨) સુતારનું એક ઓભર (૩)
વારંવાર ટોકવું તે

ટાંકણું (૦) નં [સ. ટંક ઉપચયી] ટાંક-
વાનું ઓભર (૨) ભેગ; પ્રસંગ (૩)

રૂડો અવસર, ટાલું.

ટાંકવું (૦) સંકિં [સ. ટંક] ખણવું, કોતરવું
(૨) ટાંકા બરવા; સાંધવું (૩) સાથે જોડવું

(૪) ઉતારો કરવો; અવતરણ આપવું

ટાંકાખારી (૦) સીં [જુઓ ટાકું] કંદેલી
દસામાથી - નીકળી જવાની બારી

ટાંકી (૦) સીં [ર. ટંક = ખોદેલું જલા-
સય] પાણી બરવાનો છોખધ કે લોખંડનો

કોડો (૨) નાનું ટાકું (પાણીનું) (૩)

ટાંકવાની - કોતરવાની ક્રિયા (૪) કાયદો

- અસર (દવાની) [લા.]

ટાંકું (૦) નં [જુઓ ટાકી] વરસાદનું
પાણી ભરી મૂકવાને જમીનની અંદર

ખનાવેલો છોખધ કોડો (૨) પાણીથી
કારેલું ધી, એક વાની (૩) મોટો મોખવો

ટાંકો (૦) પું [જુઓ ટાંકણું] ખખિયો, મીવણ

ટાંગ સીં [જુઓ ટાંગો] પગ

ટાંગવું (૦) સંકિં [સ. ટંક] લટકાવવું; ડંગાડવું

ટાંગાટાળી (૦) સીં [ટાંગો + તોળવું] ટાંચિયો

અને હાથ આવી લખડવું ઉપાડવું તે

ટાંગાતોડ (૦) સીં [ટાંગો + તોડવું] ખટપટી

ટાંગો (૦) પું [સ. ટાંગ] ટાંગ; ટાંચિયો

ટાંગો (૦) પું ચોડાગાડી, ટપાગાડી

ટાંચ (૦) સીં [સ. ટંક] જરૂરી (૨)

કલમની આંધિનો ત્રાસો કાપ (૩) ટચકો

(૪) ઘટ, ખેટ. ૦ણું નં ટૂંકી મોઢ.

૦ણી સીં ટાચણ (૨) ટાકણી ૦ણું

સંકિં ટાંકા મારવા (૨) ખોસવું

ઘોચવું (૩) કલમની આંખી કાપવી (૪)

કરકસર કરવી; ખચ કમી કરવું. -ચું

વિં ૦ણું; ખટવું (૨) નં ઉણ, ઘટ

દાદિયો (૦) પુ. પગ (તુચ્છકારમા)
 [દાદિયા મળવા = દિસાળના પાસા
 સરખા થવા] [ધાડુ
 ટાંડુ (૦) નં પોઠ, વણબર (૨) ટોડુ,
 ટાંડો (૦) પુ. ઢાંડો, બપુદ
 ટાંપ (૦) સીં, નં વામ્યમા વિરામ
 ચિહ્ન (૨) પૂર્ણ વિરામ
 ટાપુ (૦) સં કિં તાડી - તપી ગહેડ
 ટાપુ (૦) નં મળવા જત તે (૨) ફેરા આટો
 ટાંપુ ટેયુ (૦) નં ફેરા - આટો ખાસાનુ કામ
 ટિકાયત વિ. [નુઓ ડિકો] પાપી વડ
 (૨) પુ. પાટી કુવર
 ટિકિટ સીં [દ] પ્રવેશવા જવા તથા
 મોકલવા ગવાના પરવાનાનો કાગળ
 • પૂકાનો કમ્પે. ઠંકલેકટર પુ. [દ]
 ટિકિટ લેનાર તપાસનાર કામદાર
 ઠમાત્તર પુ. ટિકિટ આપનાર કામદાર
 ટિમ્મડ પુ. [ટિમ્મો] ટિમ્મડ, જડો પાટનો
 ટિક્કી સીં [ટિક્કો] મક્કગતા (૨) લાગવગ,
 સિકારસ (૩) દીપકી - દીનગ
 ટિકો પુ. [ટિકો] આલો, મોટું દીડ
 (૨) જામ, ટિગો [લા]
 ટિન્કારી સીં [રવં] મગકરી મનક,
 તોફાન - રો પુ. દીચાનો અવાજ (૨)
 મસ્તી તોફાન
 ટિઆવવુ સંકિં 'દીચવુ'નું પ્રેરક
 ટિઆવુ અંકિં અફળાવવુ, કુપાવુ (૨)
 ન આ ફેરા ખાવા (૩) 'દીચવુ'નું કમ્પેલિ
 ટિટિલ પુ. [સ] ટિટોંગે - ભી સીં
 ટિટોડી
 ટિટિયાલુ નં, -રો પુ. [ટિટિયાન]
 કમ્પેલિ કમ્પેલિ કમ્પેલિ
 ટિટોડી સીં [સ ટિટિમી] એક પક્ષી
 -રો પુ. ટિટોડીનો નર [ટિટિમ'મા
 ટિટિલ પુ. - ભી સીં [સ] નુઓ
 ટિન નં [ર] એક ધાતુ - કનાઈ (૨)
 નિના પતંગનુ વાસગ ઓપાટ [દ વોં]
 નં ટખા (૨) તેના જેવો તુચ્છ માણસ
 [ના] [ટિનપાટ આપવુ = રૂબસત

આપની] ઓપાટિયુ વિં ટિનપાટ જેડ,
 તુચ્છ પામર, નમ્મુ [નારો
 ટિપણિયો પુ. દીપકુ જેઈ બનિય ભાખ
 ટિપાઈ સીં નુઓ ત્રિપાઈ
 ટિપાઉ વિં દીપીને ધગ શકાય એડ
 'મેલિએળ' [પ વિ]
 ટિપાવવુ સંકિં દીપાવુ અંકિં 'દીપડ'
 નુ પ્રેરક ને કનલિ
 ટિપણુ નં -ગી (-ની) [મ] સીં
 સમ તૂતી માટે લખેલી નાની દીમા (૨)
 ટાયલુ, દૂક મોધ
 ટિફિનખાંડ સીં [દ] ખાતાનુ લાવવા -
 લઈ જવામા ફાવે તેડ એક પાત્ર
 ટિવાયત વિં (૨) પુ. ['દીડુ' કપરથી]
 નુઓ ટિાયત
 ટિળક પુ. [મ] લોભામ્ય તિવક
 ટિળળાવુ અંકિં નુઓ ટિળાડ
 ટિળાટોળી સીં નુઓ ટાળાટોળી
 ટિળાડ (-વ)વુ સંકિં 'ટિળાડુ'નું પ્રેરક
 ટિળાવુ અંકિં ટાળાડ, લાંકડ
 ટિબરવુ નં ટિબરવાનુ ફગ -વો પુ.
 [દ ટિવર (અં)] એન આડ, જેના પાન
 ખીંગ વાગવામા વપરાય છે
 ટિબરુ નં નુઓ ટિબરવો
 ટિઓ પુ. દીખા, ટેકરા [ચંતી
 દીકડી સીં [સરં દીકી] નાની ચપ્પી
 દીકવુ સંકિં [સ ટાફ] તાડી તાડીને
 જેડ (૨) દીકા કરવી
 દીકા સીં [સ] સમ તૂતી આપવા કરેડ
 વિવગલ (૨) ગુણદોષની સમાનોચના
 (૩) નિદા, વગોવાળી ઠંકાર પુ. દીમા
 મનાર વિવેચક જ્યોર વિં દીકા -
 નિદા કરવાની આદતવાળુ
 દીકી સીં [દ ટિફ] મોનેરી કેરેરી ટપકી
 (૨) ઝીંગો ચાલો દીનગ (૩) નજર
 દીકો પુ. નુઓ ટિકો
 દીખળી નં આનંદ ખાતર કરેલી મગકરી
 -મનક -તોફાન -ગી વિં દીખળી
 એન, મગક

ટીચકું વિં ઠી ગણુ (૨) નં નાકનુ ટેરવુ
ટીચકુ સં કિં [રવં] ઠોકવુ, ટીપવુ, છ દડ
ટીપ સોં [સ ટિપ્પી] યાદી, નોધ (૨) હા
ચાણીના કાગળ, લખણી (૩) કેદની સજા
ટીપ સોં [ટીપવુ] યાજડી, ટીપણી
ટીપકી સોં [ટિ પિપી] સોનેરી કેશપેરી ટપકી
ટીપણી સોં સારી થેડે ટીપડુ-ટીપી બેસા
ડડ તે

ટીપણુ નં [સં પિપ્પી] પચાગ
ટીપરી સોં અર્ધાં શેરનું માપિયુ
ટીપચું સં કિં કહણ વસ્તુધી યાજડી મારખી
-ઠોકડ (જમીન, ચૂનો ૬૦) (૨) ધકીને
આકાર બનાવવો (લોહ, લાલુ ૬૦)
(૩) મારવુ, ઠોકવુ (૪) સજા ઠોકવી (૫)
એકની એક વાત પર જ લેવું દેવું [યા]

ટીપું નં પ્રવાહીનુ ટપકું
ટીમ સોં [દ] ખેડાડીઓની દુકાન (કિકેટ)
ટીમણુ નં નારતો (૨) બાથ
ટીમરુ નં જુઓ ટિપ્પુ
ટીમચું નં ગચિયુ (૨) લાન્ડાનુ ટીમચુ
ટીલડી સોં [ટી ૧] કપાળે ચોડવાની ટીપકી
(૨) નાનો ચાલેલો (૩) મોરના પીછાની
આળ-ચદક

ટીલણુ વિં ટીનાવાણુ (૨) નં ચાદાણુ
(તિરરકારમા) -વો પું ટીનિયો (૨)
ટીનાવાળો (જેમ કે, કુતરો) (૩) ટીવા
ટપકા કરનારો (તુલકારમા, જેમ કે બાવો)
ટીલિયો પું ટીડુ કરનારો, ટીલાવાળો
ટીલી સોં ટી ૧ -લુ નં [મ તિલ્લમ]
તિનક

ટીશી (-મી) સોં અડર કૂપડ (૨) આશી
દાર મળી (ફૂલની) (૩) શેખી, પતરાજી
ટીહો પું [રવં] ટિગો (લેતોન્, કેવો
બ-યો) એ બાવનો ઉદાર

ટીગળાડું અં કિં [ટિગાડુ] લટકણુ
ટીગાટોળી સોં ટિગાટોળી ટાગાટોળી
ટીગાડ (-વ) ચું સં કિં જુઓ ટિગાડવુ
ટીગાડું અં કિં ટિગાડ, લટકાડ
ટીટી (૦) અં [રવં]

ટીટોસું નં એક શાક-ફળ
ટીબરવુ નં, -વો પું, ટીબરું નં
જુઓ ટિબરવુ વગેરે
ટીબો પું ટિબો ટકરો
ટુકડાખાઉ, ટુકડાખોર વિં ટુકડા માગીને
જીનાડુ, બિખારી
ટુકડી સોં ટોગી [કકડો [લા]
ટુકડો પું નાનો લાગ કકડો (૨) ખાનાનો
ટુકડા સોં, પું મોટો પતગ [લા]
ટુચકો પું રસ જીપજે તેવી દુકી વાત
કે વાક્ય (૨) મતરજ તરેને લગતુ નાનુ
વાક્ય કે પ્રયોગ (૩) અણસારો, સખેત
ટુવાલ પું [દ ટોલ] અ ટોડો
ટુવાણું અં કિં (રેશમી મેગરમ કપડાને
દૂધે ખાવાથી) કાણા પાવા
ટુહું અં [રવં] કાચવાના ટુહાની જેમ ઠક
(-કાર) પું જુઓ ટુહો, ટુહાર
ટુકાર (૦) પું જુઓ ટુકાર ઠકુ સં કિં
ટુકારો દરવો -વો પું ટુકાર
ટુમો પું [દે હુવ] ટોલો મહેણુ
ટુક સોં ટોચ, ટિખર (૦) મિતાની
અમુક કમીઓના સમૂહ, વડ
ટુટલું વિં [દે ડુ=દૂ,] ઠક, હાચની
ખોડવાણુ [બનાવટ
ટુચપ્રશ નં [દ] દાવ વસવાની પીછી જેની
ટમણુ નં [દામણુ નોલિલાન કામણુ દમણુ]
ધતરમ તરનો દુચકો (૨) ઓછપનુ વાક
પણુ-ગીસ ચડવી તે [ધી કે તેલ
ટુમણુ નં [જુઓ દૂ પણુ] મ્લક ગઈડવાનુ
ટુવો પું ['ટોડ' ઉપરથી] ખાડો, ગોમો
(૨) જીડુ દર નાડું (૩) ટપકું, બિડુ (૪)
પાણી ટોડ તે (તમાકુ વગેરેને) (૫) જેના
વડે દૂવા મુકાય તે, પેય (૬) ચૂલો (૭)
મહેણુ (૮) એક ભતતુ જીવડ
ટુક (૦) સોં રવમાનની ટેક-લાગણી
ટુક (૦) સોં કવિતાની ટુક, વડ
ટુક (૦) વિં જુઓ દૂક ઠકુ વિં દૂક,
નાનુ ંમાં અંગોગમા, મારાગે -કુશ્મીરી
(લિપિ) સોં દૂકામા -અપથી

જાખવાની લિપિ; 'શોટ' હેન્ડ'. -કાણુ નં
 દૂકું હોવું તે (૨) દૂકાવવું તે. -કામાં
 અંક દૂકમાં. -કાવણું સંકિં દૂકું
 કરવું. -કું વિં લાંણુ કે વિસ્તૃત નહિ એવું.
 -કુંટચ વિં ખૂણ દૂકું
 દુંટમુંદ(૦) વિં [જુઓ દૂટણું] ભાંગેલું વડેલું
 દુંટણું (-ણું) (૦) વિં [દે. દુટ] જુઓ દૂટણું
 દુંટિયું (૦) નં [સરં છ. દુટકા] = નાનું;
 દે. દુંટ = દૂકા] કોકડું વળીને સૂવું તે (૨)
 એક પ્રકારનો તાવ; 'ઇન્કુએન્સા'
 દૂંપણુ (૦) નં ['દૂપણું' ઉપરથી] મૂળમાંથી
 ચૂંટી નાખવું તે (૨) નીદણ (૩) ખૂણ
 ગુંદું-મસણવું તે (૪) દૂપવાનું ધી કે
 તેણ; દૂમણ. -ણું નં દૂપવું તે (૨)
 દૂપવાનું ઓળર
 દૂંપણું (૦) સંકિં મૂળમાંથી ખેંચી નાખવું;
 ખૂટવું (૨) રૂને કાલામાંથી ચૂંટી છૂટું
 કરવું (૩) (મહેણાંથી) પીંખી નાખવું;
 શરમિંદું કરવું (૪) મસણીને ગદડવું;
 કણસવું [મહેનતાણુ
 દૂંપામણુ (૦) નં દૂંપણું તે (૨) તેનું
 દૂંપાવણું (૦) સંકિં 'દૂંપણું'નું ચેરક
 દૂંપાણું (૦) અંકિં 'દૂંપણું'નું કર્મણિ (૨)
 ગળે લીંસાણું
 દૂંપો (૦) પું ['દૂંપણું' ઉપરથી] ગળું
 દમાવણું તે; ફાંસો (૨) હેડિયો
 દૂંપો પું [જુઓ દૂંપો] મહેણુ; ટોણો
 ટેક પું, સોં પણ; નિઘ્ય(૨) સાખ, આખર
 (૩) ટેકો (૪) કવિતાનું ધ્રુવપદ
 ટેકણુ નં ટેકો; આધાર
 ટેકરી સોં [દે. ટેકર] જી સીજગા (૨) ડુંગરી;
 નાનો પર્વત. -રો પું મોટી ટેકરી
 ટેકવણું સંકિં ટેકો - આધાર આપવો
 ટેકવું અંકિં ટેકો - આધાર લેવો
 ટેકાવણું સંકિં જુઓ ટેકવણું
 ટેકી સોં જુઓ ટીકી. [ભાગવતી = સારી
 અસર થવી (૨) સફળ થવું]
 ટેકી વિં ટેક - વટવાણું. ભાગવણું નં
 ટેકીણું હોવું તે. ભાગવિં ટેક - વટવાણું

ટેકો પું આધાર; આશ્રય (૨) આધારની વસ્તુ;
 થાંભલો (૩) કરાવનું સમર્થન કે અનુમોદન
 ટેટી પું; સોં એક ફળ - સકરટેટી (૨)
 નાનો ટેટો - ફટાકડો
 ટેટો પું વડનું ફળ (૨) દારૂખાનાનો ફટાકડો
 ટેટાઈ સોં ટેટાપણું (૨) આટાઈ; ગવં [લા.]
 ટેકું વિં વળેલું; વાંકું; આડું (૨) મિનજણ [લા.]
 ટેનિસ નં [દે.] એક અંગ્રેજી રમત
 ટેંક નં; સોં [દે.] પોલાદી ખખટરવાણું,
 યુદ્ધનું એક વાહન; રણગારી
 ટેળણ નં [દે.] મેળ (૨) કોકો; કોણક.
 ઠંકોથ નં [દે.] ટેળણ પર પાથરવાનો
 રમાણ કે કપડું
 ટેલો પું ટાકો; સાંધો [ગરમીનું માપ
 ટેમ્પરેચર નં; સોં [દે.] (તાવ કે ઢવાની)
 ટેરણું નં પાતળો છેડો; અણી
 ટેલર નં [દે. Tailor પરથી] પતંગના
 દોરાનું રીલ
 ટેલિગ્રાફ પું [દે.] વીજળીથી તાર માધ્યમ
 સંદેશો મોકલવો તે. -મ પું [દે.] તાર
 ટેલિફોન પું [દે.] વીજળી દ્વારા દૂર વાત
 કરવાનું યંત્ર કે તે દ્વારા કરાતી વાત
 ટેવ સોં લત; ખો
 ટેવાણું અંકિં ટેવ પડવી; પગિચિત થવું
 ટેસ (ટે) પું [દે. ટેસ્ટ] સ્વાદ; લિખ્યત.
 ઠંદાર વિં સ્વાદવાણું; લિખ્યતગર
 ટેસી (ટે) સોં ટીશી; શેખી
 ટેં (ટેં) અં [૨૧૦] યાકીને લોથપોથ
 ટેંકાવણું (ટેં) સંકિં આસા આપી આપીને
 આતુર - અધીકું કરવું
 ટેંકું (ટેં) વિં ટેં - ટેં ચઈ ગયેલું (૨)
 અદીજીથી બેદાલ - ચકચૂર (૩) નં અદી-
 જીયો; દરિદ્રી (૪) રજપૂત (તિરસ્કારમા)
 ટેંટે (ટેં) અં [૨૧૦] (૨) સોં પતરાણ
 (૩) અણગમાનો ખળકાટ
 ટેડ સોં મિનજ; શેખી; ટેડાપણું
 ટેડકો પું ટણકો; રીસ (૨) ટણકો
 ટેડપેડ સોં જુઓ ટડપડ
 ટોક (ભણી) સોં (ભણી) નં [ટોકવું ઉપરથી]

વારંવાર કહેવું - કપકો આપવો તે (૨)
 નજર લાગવી-ટોકાવું તે
 ટોકરી સ્ત્રી ધંદગી (૨) ધંદગીનું લોકકે.
 -રેા પું મોટી ટોકરી; ધંદ
 ટોકણું સં કિં વારંવાર કહેવું-પૂછવું-
 કપકો દેવો (૨) નજર લાગે એમ કહેવું
 ટોકી(૦ઝ) સ્ત્રી [દિ.] સિનેમાનું જોડતું
 ચિત્રપટ કે સિનેમાધર
 ટોચ સ્ત્રી ઇક ઉપરનો ભાગ; ગિખર (૨)
 ભાંક (૩) મહેલ; દુબો
 ટોચકી સ્ત્રી નાનું ટોચકું. -કું, -કું
 નં ટોચનો નાનો પાતળો કે ગોળ ભાગ
 ટોચવું સં કિં ભાંકવું (૨) વારંવાર કલા
 કરવું; કપકો આપવો [લા.]
 ટોચો પું ['ટોચવું'] ગોરો; તેનો ધા (૨)
 મહેલું; દુબો [લા.]
 ટોટી સ્ત્રી કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર બેસાડવાનો
 જોળી જેવો ધાટ (૨) કાનનું એક ધરેલું
 ટોટો પું મોટી ટોટી (૨) અજાનો હેડિંગો
 (૩) એક દારૂખાનું; મોટો ટોટો (૪)
 વિલાયતી મોટી જીંદનો ટોટો
 ટોડર પું [દિ. ટોડર] ડમરો; ડમરાની
 મંજરી (૨) કલગી
 ટોડલો પું જુઓ ટોડલો
 ટોડાગરાસ પું ગરાસ પેટ સરકાર
 તરફથી બચક મળતી વાપિંક રકમ
 ટોડો પું તોડો; પગે પડેરવાનું એક પંરેલું
 (૨) બંદૂક સળગાવવાની નદી લાંબી
 નમગરી (૩) ટોડલો (૪) મિનારો (૫)
 મોખરો; ભાગોળ (૬) સતાર હં વાધોમાં
 અક્ષંકાર તરીકે વગાડાનો સ્વગ્મમુદ
 ટોણું (ન્યુ) નં, -ઓ પું [વા. તાલહ]
 મહેલું; મમંવચનનો ટોક (૨) બહુટોણાં
 ટોપ પું [દિ. ટોપિયા, ટોપ્પર] લોડાની લરકરી
 ટોપી (૨) વરસાદ વખતે એડવાની
 બનાવતની. ટોપી (૩) મોટી છત્રી (૪)
 ગાંધવાનું મોટું તપેવું (૫) બિલાડીનો ટોપ
 ટોપચું નં સાદેબની ટોપી (૨) તે
 પહેનારો (તિરસકારમાં)

ટોપરાપાક પું જુઓ કોપરાપાક
 ટોપરું નં જુઓ કોપરું
 ટોપલી સ્ત્રી વાંસ કે ધાસ છંની પાત
 જેવી બનાવટ. -ત્રો પું મોટી ટોપલી
 ટોપચું નં જુઓ ટોપચું
 ટોપી સ્ત્રી [દિ. ટોપિયા] માયાનો એક
 પડેરવેસ. વ્વાળો પું ચુરોપિયન;
 ગોરો (૨) વેરાળી [(તુચ્છકારમાં)
 ટોપું નં આંખની ભમર (૨) ટોપી
 ટોપો પું મોટી ટોપી; ટોપ
 ટોચકી સ્ત્રી લોટી. -લું નં પહોળા
 મોનું ધીતેલ ભરવાનું વાસણ
 ટોચું નં દાણાનું માપિયું
 ટોચો પું ['ટોચ' ઉપરથી] જુઓ પાડી
 ખેતરમાંથી પળી ડરાડનારો
 ટોચી સ્ત્રી [દિ.] સાથે રાખી કગચ એવી
 વીજળીની એક પ્રકારની બત્તી કે તીવો
 ટોલ પું [દિ.] કર; દાણ; વેરો (૨) એ
 લેવાનું સ્વજ; નાકું
 ટોલકું (ટો) નં બોટું માથું; ટાલકું
 ટોલું (ટો) નં, -ત્રો પું બોટું માથું
 ટોલો પું મોટી ન્
 ટોલલી સ્ત્રી કિકેટમાં બોડને ટોલલો મારવો
 ન્થી બે કે વધુ રત મળી નવ, 'બાઉન્ટરી'
 ટોલત્રો પું બારસાખના ઉપલા લાકડા
 આગળ રહેનો છેડો (૨) ટલો; વાયદો
 (૩) ઉડાવવું-ઉછાળવું તે (૪) મોઈને
 દંડાનો કૂટકો મારી ઉડાડવી તે
 ટોલાણું અંકિં ['ટોલું' ઉપરથી] વગોવાણું;
 નિંદાવું (૨) 'ટોલું'નું કમંણિ
 ટોલું સંકિં [દિ. ટલપા; (૨૫૦)] જુમ
 પાડી પડી ઉડાડવાં (ખેતર સાચવવા)
 (૨) ટીપે ટીપે પાણી પાવું
 ટોસ પું [દિ.] કાણ પહેલો દાવ લે તે
 નકો કરત સિકો ઉછાળવો
 ટોસ્ટ પું [દિ.] પાંડની કાતરી કરી તેને
 સેકીને તૈયાર કરવો કકડો. [એવો =
 સન્માન દાખવવા પીલું પીવાનો ગોરા-
 એનો વિધિ.]

ટોળ (ટો) પું, સ્ત્રી, નં હસતુ આને એવી
ક્રિયા અથવા બોલ, મરમરી કહો
ટોળકી સ્ત્રી [ટોળ ઉપરથી] ટોળી
ટોળટપો (ટો) પું મરમરીકાની વાત
ટોળટીખળ (ટો) નં ટોળ અને ટીખળ
ટોળખાણ (ટો) સ્ત્રી કહામરમી
ટોળાધર્મ પું પોતાના જ ટોળા - વર્ગ
માટે લાગતી કે તે પૂરતી ધર્મભાવના
- મી વિં ટોળાધર્મ વાણુ
ટોળાશાહી સ્ત્રી ટોળાની શુદ્ધશાહી
ટોળિયો (ટો) પું [ટોળ ઉપરથી] મરકદો
વિદૂષક
ટોળી સ્ત્રી [જુઓ ટોળ] મરળી
ટોળી (ટો) વિં [ટોળ ઉપરથી] મરમુ
ટોળું નં [દ વોલ] મમુદાય, સમૂદ
ટોંચ (ટો) સ્ત્રી ટોચવાથી પડેલો ખાડો
(૨) ફાયર, ફાસ (૩) મહેલ, ટોણ
(૪) કપડો, ગોદ બળુ નં ટાચવાનું
ઓમર, ટાકણુ વપુ સંકિં જુઓ ટોચવું
ટોકાર (વ) પું જુઓ ટહુકાર
ટોકો પું જુઓ ટહુકો

ટચૂળ સ્ત્રી [દ] ટાચર તીચે રહતી, હવા
ભરવાની રખરખી ગોળ નળી જેવી
ખનાવટ (સાકલ, મોર ૬૦ની) (ર)
ગોળ નળી જેવી કાચની શીશી
ટ્રસ્ટ નં [દ] ન્યાસ, સુપરત (ર) સાચવણી
અને વ્યવસ્થા માટે સુપરત કરેલા પારખ
માલમિનકત - ટ્રી પું [દ] જેને ટ્રસ્ટ
સોંપવામાં આવ્યું હોય તે, વાલી
ટ્રંક સ્ત્રી [દ] (મુસાફરીમાં ચાને એવી)
પતરાની પેડી [માધન [પ વિ]
ટ્રાન્સફોર્મ નં [દ] વોલ્ટજ બદલાવું
ટ્રામ [દ] (ગાડી) સ્ત્રી (ધોરાથી કે ધણે
બા યાત્રિક બાથી ચાલતું) એક વાહન
ટ્રેક્ટર નં [દ] જમીન ખોદવા માટેનું યંત્ર
ટ્રેડમાર્ક પું, સ્ત્રી [દ] જે નિયત છાપ
કે નિશાની સાથે વેપારી પોતાનો માલ
ખનનમાં મૂકે છે - ચાણુ કરે છે તે મારકો
ટ્રેન સ્ત્રી [દ] રેલગાડી
ટ્રેનિંગ કોલેજ સ્ત્રી [દ] શિક્ષણની તાલીમ
આપી શિક્ષકો તૈયાર કરનારી યોજના,
અધ્યાપન મંદિર

૬

ઠ પું [સ] મૂર્ધસ્થાની બીજે વ્યવન
ઠકઠક અં [રવં] ઠોકાવાનો રવ
ઠકરાર્થ સ્ત્રી [સ ઠકુર ઉપરથી] ઠાકોરખણુ
(૨) શેઠાર્થ, મોઠાર્થ - ણુ નં બંબંબં
ઠાકોરની સ્ત્રી (માનાયે) - ણી સ્ત્રી
ઠાકોરની સ્ત્રી - ણી પું ઠાકોર - ત
સ્ત્રી જુઓ ઠકરાર્થ (૨) ઠાકોરની હક
મતની બગીર - ગરાસ - ણી નં બંબંબં
જુઓ ઠરાણા - ણી નં ઠાકોરનું
ગામ કે નાનું રાજ્ય
ઠકક પું બાપિયા કે લોહાણાની એક અંગ
ઠગ વિં (ર) પું [સ રવગ પ્રા] ઠગનારું
(૨) એ નામની વૃદ્ધાની એક બતનું
ઠગઠગાવણુ સંકિં [રવં] ગોઠવાઈને
વધુ માથ તે માટે પાત્રને ઠંઠેરવું

ઠગણું વિં ઠગારું, હુચ્ચુ
ઠગપાટણુ નં [ઠગ+સ પતન] ઠગોનું ગામ
ઠગણુ સંકિં [ઠગ] ભોળવીને છેતરવું, મતવું
ઠગણાણુ સંકિં ખાડાટંકરાને લીધે ગાડા
જેવા વાટનમાં અડળાવું
ઠગાર્થ સ્ત્રી ઠગવાની ક્રિયા, પ્રયત્ન
ઠગારું વિં ઠગે એણું
ઠચરી સ્ત્રી ઠોસી - ઠું વિં અતિ વૃદ્ધ
ખખળી ગયેનું - રો પું ઠોગો (ત્રણે
તિરરકારમાં વપરાય છે)
ઠચૂક (ઠઠચૂક) અ [રવં] (અચકાતી મદ
ગતિ સૂચવે છે)
ઠચચર વિં ઠચરું બહુ ધરડું
ઠઠ સ્ત્રી [દ ધટ] લીડ, ગિરદી, જમાવ
ઠઠમ(-વે) ઠ સ્ત્રી ચામ્પી, ખરદાસ

ઠમતુ અંકિં મનમા ઊતરતુ-સમજમા
આવતુ [એમ સમજાડ દબાવીને
ઠમઠમ અં ઠાસી ઠાસીને બરાયુ હોય
ઠસાવતુ] સંકિં 'ઠસવુ તુ પ્રેરક
ઠસોઠમ અં જુઓ ઠસાકસ
ઠસ્મા' ૧૨ નિં ઠસાવાણુ
ઠસ્માખ ધ અં ઠસ્મામા ઠસાસેર
ઠસો પું બપકો (૨) રોફ (૩) લપમે
ઠળિયો પું [સ યછિલ] ફળતુ કંછળીજ
ઠકેરવુ સંકિં [રવં] ખૂળ દલાનવુ (૨)
ખૂળ વડવુ-કપકો દેવે
ઠ ઠોળી સોં [જુઓ ઠઠોરી] મન+ હસપી
ઠડ સોં [સરં પ્રા ઠઠ = જડસડ
(સ સ્તવ્ય)] ટાઠ (૨) શીતળતા (૩)
શરની ઠક સોં શીતળતા (૨) શાતિ
[લા] ઠકિયુ વિં (૨) નં ઠડક
કરે એતુ (લગડુ પીલુ) -ઠાઈ સોં
શીતળતા, ઠડાપણુ (૨) ઠડનુ પીલુ
(૩) ધીમારા મુત્તી [લા] -ઠાશ સોં
જુઓઠડાઈ ૧, ૩ -ડી સોંજુઓઠડ
-કુ વિંઠાડુ, શીતળ (૨) વાસી (૨સોઈ)
(૩) ધીમુ મદ સુસ્ત (૪) શાત અ કોધે
ન બરાય એતુ નિરાતવાણુ -કુઆર
વિં ખૂમ ઠડુ
ઠાકઠીકં અં ઠીકઠા+
ઠાકર પું [સ ઠમુર] જુઓ ઠાકર (૨) એ+
અડ+ (આદ્યોમા) ઠી સોં ઠાકરગની
સો ઠો પું નાનો ઠાકર (૨) (જરા
માનાથ) ધારાળા જેવી એક કોમનો
માણસ, ઠાકર -રાં નંખંબં ૨જપૂત,
ગરાશિયા બીલ વગેરે લોકો (૨) ઠકરાણુ
ઠાકરી સોં ઠકરાત (ઉદાં 'ધન જોખન ને
ઠાકરી) [૫]
ઠાકો પું [સ ઠમુર] ગામ કે ગરાસનો ધણી,
નાનો રાજ (૨) ઠાકરણ (૩) એ+ અડ+
(જેમકે મહાક્ષત્રિયમા) (૪) ઠાકરડો (માન
વાચક) ઠણ પું દેવની-વિષ્ણુની મૂર્તિ
ઠાગવી સોં ઉડાડેલી મોઈને નીચે પડે તે
પહેના ડડો માગ્વો તે

ઠાગાઠેયા પું ખં વં કામ ઠગ્વાનો દેખાવ
રીને વખત ગાગવો તે
ઠાણુ નં જુઓ ઠાણુ
ઠાઠ પું [દિ ધડ = ઠાઠ] બપકો, શોખા
ઠાઠડી સોં ગખને લઈ જવાની વાસની
એક મનાવટ
ઠાઠમાઠ પું જુઓ ઠાઠ
ઠાકિયુ વિં [ઠાડુ 'ઉપરથી] ઠાઠ જેવુ-ઠણુ
યઈમને ન ખખળીયે ન (૨) નં તેવ વાદન
ઠાડુ નં હા' પિજર (૨) છાતી અને થાપાના
ટા' ઠા (બંબંમા) (૩) જોખુ કોઈ પણ
છા' યઈ ગરે ની વસ્તુ (૪) બાગીતરી ઠા ન
ઠાકો સોં ઠાકેક ઠામક સેવાયા મી
ઠાણુ નં [સ સ્થાન, પ્રા ઠાળ (-મ)] સ્થાન
જગા ઠામ (૨) તજેનો (૩) મેગની નવુ
દશા (૪) પ્રકૃતિ રીત, દબ શરીરનો દાવ
બાવ (ઉતાવળ હોય પણ છુતો તારીખામા
ને ઠાણુમા) -હાચો પું તજેગે સાફ
કરનારો રાવત (૨) ઠાચી જતનો ધોડો
ઠાસ પું, નં [સ સ્થાન, પ્રા ધામ, અવ ઠામ
(-ય)] (રહેવાનું) સ્થાન, ઠેમાણુ (૨) નં
આસન, જેમવાની જગા (૩) વાસણ
ઠામતુ' અં [ઠામ] સાવ ત ન
ઠામણુ નં ઠામ વામા
ઠામૂકુ' અં જુઓ ઠામકુ
ઠામે(-મો) ઠામ અં [ઠામ ઉપરથી] દરે
જગાએ, ઠેર ઠેર
ઠાર પું, નં [સ] જોસ આડગ (૨) ઠાટી
હવા હીંજ (૩) ઠામ, ઠેકાણુ [૫] (૪)
અં ઠરે-મરે એમ, બરોબર ઉદાં ઠાર
મારવુ -કરવુ
ઠારક વિં ઠારે-શાતિ પમાડે એવ (૨) સોં
સતોષ, નિરાત, ટાઠક-ણુ નં ઠા પાડ
વાની ક્રિયા, 'મડે-સેશન [૫ વિ]
ઠારવુ સં કિં ઠરે એમ કરવુ
ઠારોઠાર અં ઠેર ઠેર
ઠાલવણુ સં કિં ઠાલ-ખાલી કરવુ
ઠાલિયુ નં [ઠાડુ 'ઉપરથી] કપાસ કાઢી
લીધેલુ કાડુ

કાણુ વિં [૮ ઠલ] ખાલી નહિ ભંડુ (૨)
 નકામુ ધધા વિનાનું (૩) નહિ વાસેડ
 ખુશુ (૪) સગમ' ન હોડ (બે સં નુ)
 (૫) અં નાહડ, ફેગટ ઠંમ, ંમાણુ
 વિં ત ન કાવુ-ખાલી હોડ તે
 કાવકાઈ સ્રીં કાવકાપણુ નં કાવક
 કાવકુ વિં ગભીર કાણુ વિવશી
 કાગર (કુ) (૦) નં બાણાનુ વાસણુ યાળી
 કાગુ' (૦) નં કાગ, કાગકપ
 કાસ (૦) સ્રીં [કાસુ ઉપરથી] વણાટની
 ૫૮તા (૨) ખાલી દમ રોખી ખડાઈ (૩)
 લખી ઉધરસ કાસો ંબુ સંકિં કાસવ
 દાખીદાખીને ભરણુ (૨) દાખીદાખીને ખાણુ
 પીણુ (૩) મનમા ઉતારણુ કાસવ (૪)
 અંકિં ઉધરસ ખાવી-સ્રીં સ્રીં ખાસી
 -સ્રીં પું લખી ઉધરસ (૨) ગોદો મુક્રો
 કિંતવુ અંકિં 'કીજુ નુ બાવે દરી જુ
 કિંકિયારી સ્રીં [૨વં] મરકરી મનક
 કિંકોળી સ્રીં [જુઓ કંકોરી] મનક, કંકોળી
 કિંનિયારી સ્રીં જુઓ કિંકિયારી
 કિંગુજ (સ્રીં) વિં (૨) પું વામન, કીગણુ
 કીક વિં સારુ યોગ્ય નેઈએ તેણુ બરોબર
 (૨) બહુ સારુ કે નહાડું નહિ એણુ- (માત્રામા)
 સાધારણુ (૩) અં 'સારુ વારુ બલે'
 એવો અર્થ બતાવતો ઉગાર ંકાંક અં
 બરોબર બ્યવસ્થિત ગોડવેનુ હોય એમ
 -કાંકીક વિં (૨) અં જેડ તેડ કામ
 ચનાક માડ નમે એણુ
 કીકરી સ્રીં નાનુ કીકડું -કું નં [દે
 ઠિક્કિઆ] માગીના વાસણુને બાગેલો કકડો
 (૨) માદીનુ વાસણુ [લા]
 કીજુ અંકિં [જુઓ પીજુ] દરી જુ
 કીકિયુ વિં [કીકુ' ઉપરથી] વાણુવટખુ
 જુણ' (૨) નં તેડ પર
 કીકું નં [૨વં] લાગીવડી-જુણ' અને
 અવાવડુ ચીજ કાંકું
 કીખ સ્રીં બાગેલા હાલ્લાનો તળિયાનો બાગ
 ંકુ (કુ) નં કીખુ (તિરકારમા) -ખુ
 નં માદીનુ કામ

કીકરી (૦) સ્રીં નાનુ કીકડું -કું નં જુઓ
 કીકડું [ગટ, કિંગજ
 કીગણુ વિં પ્રમાણમા એકી બે ચાઈનુ
 કીગરાણુ અંકિં ખૂણ ક ગલાગવી-દરી
 જુડ (૨) દરીને ચોસણુ બાગી જુડ (૩) ગ કાઈ
 જુડ-વધતા અટકી જુડ [ના]
 કીગારોળી સ્રીં [૨વં] કંકાબાણુ, અડપા
 કરી મરકરી કરવી તે
 કુંકવાવડુ સંકિં 'કુંકવાવડુ પ્રેરક
 કુંગો પું જુઓ કુંગણુ
 કુંકવાણુ અંકિં [દે કુટ-કુંક] યાડથી
 અડાઈ જુડ-ખૂજુ કુંકવાણુ
 કુંકવો પું [૨વં] એમદમ મોટથી રાઈ
 ખડુ તે [ભારે ગાઠ
 કુંણુકું નં [સરં સ સ્થાણુ] કીમચુ ચામડાની
 કુંમકી સ્રીં (પતગને મરાનો) ધીમો આચકો
 -કો પું નેરથી મારેલી કુંમકી
 કુંમરી સ્રીં એક તરેહની ગાયનપદ્ધતિ
 કુંશ (સ્રીં) સ્રીં [૨વં] દમ અડદાળો (૨)
 વિં નકામુ નબળુ, નિ સત્વ
 કુંસડી સ્રીં [૨વં] વાણુટનો અવાજ
 કુંમકુ નં [૨વં] કુંકો મૂકીને રાણુ તે (૨)
 કંકાકનુ વેણુ [કાણુ કોરું ખાવાનુ
 કુંગણુ નં -સ્રીં સ્રીં (અડીપુ ખાધા ઉપર)
 કુંગણુ સંકિં કાસીને ખાણુ (૨) કુંગણુ કરણુ
 કુંગાપાણુ નં બં વં કુંગણુ
 કુંગાર પું કુંગણુ પ્રિરકને કમંણુ
 કુંગાવડું સંકિં કુંગાણુ અંકિં 'કુંગણુ નુ
 કુંગો પું કુંગાર
 કુંકવાવડુ સંકિં 'કુંકવાવડુ નુ પ્રેરક
 કુંકવાણુ અંકિં જુઓ કુંકવાણુ
 કુંકું વિં [૩ કુટ] આગળા વિનાના કે
 ચોગણુ કપાઈ ગયે ના હાંચવાણુ (૨)
 નં કાળા વગરનુ આડનું યડિયુ કે એણુ
 નાણુ આડ (૩) બીડી પિવાઈ રહ્યા પળી
 રહેનો બાગ (૪) મૂળનુ અપગ રૂપાતર [લા]
 કુંશ (સ્રીં) સ્રીં [જુઓ કાસ] ખોટો ગવં
 કુંસનો કુંસો પું [૨વં] કાસો ગોદો મુક્રો
 કુંકી સ્રીં મરકરી
 કુંકકુંકાણુ અં કુંકાણુ કુંકાણુ જ્યા ત્યા

કેકડો પુઠું ['કેકડુ'] કફકો, છત્રગ, થેડો
કેકડું સંકિં કેડો મારી ફી જત
કેકાણુ નં રહેવાની જગા, મુકામ (૨)
ગ્યાન, સ્થળ (૩) (કાગળનું) સરનામું (૪)
કામધાની જગા (કેકાણે પાડવું) (૫)
[લા] અમુક નક્કી દશા કે રિયતિ, નિયતતા,
નિશ્ચય (જેમ કે, એ માણસનું કશું કેકાણું
નહિ, રસોઈનું કેકાણું નથી) (૬) દબ,
બ્યવસ્થા, ઢગધડો [કેકાણે પડવું =
કન્યાએ સારે ઘેર પરાગી જત કેકાણે
પાડવું = ધધે વગગાડત (૨) ગોઠવી દેવ
(૩) મારી નાખત. કેકાણે લાવવું =
સમજાવીને રસ્તા પર લાવત]

કેકાણે અં ગદ્યે, જગાએ
કેકેદાર પું ઇન્દ્રદાર
કેકે પુનરગા કે ડક ઉપર ભેગથી દેવાનો તાવ
કેક અં છેડા વગી ઠું વિં ઉવટ સુધીનું
(૨) પૂરું પડોવેય, ભેડું, ધૂત
કેણું નં પગની કેસ, કેકર
કેર (કે) અં ખરી જગાએ, આસપડ કેકાણે
(૨) કાર કેકર અં ગયે સ્થળે, ગયા ત્યાં
કેરવણું સંકિં કરાવત, નક્કી કરાવત (૨)
સ્થિર કરત, હાલી જત નહિ એમ કરત
(૩) આપવત, રોકવત [રહેવત, થોભવત
કેરવું (કે) અંકિં બનત, થત (લડાઈ) (૨)
કેરવણું સંકિં કરાવત, નક્કી કરત
કેવણુગાડી સીં કેલીને ચલાવવાની ગાડી,
ટેલો (૨) ચાલણુગાડી (૩) બામાગાડી
કેવણું સંકિં હડસેયત, ધડનત (૨) આગળ
ધકેનત - રત (મુદત ટેલવી)
કેલ કેલ (-લા), કેલકેલ સીં ઉપરાઉપરી -
સામાસામી ટેલત તે [ની ગાડી
કેલે પુંકેલત] હડસેયત (૨) કેલીને લઈ જવા
કેશ સીં કેકર (૨) દલકી લાત (૩) નાનું
અટકણું - ઉલાની (૪) નાની ફાયર - રી
સીં ફાયર (૨) ઉલાળી. - સીં જુઓ
કેસ - અણિયું નં આપણ, કેસ - રણ
સંકિં કેકર મારતી (૨) નં પગની કેકર
- લાત - સી સીં જુઓ કેશી

કે (કે) અં ગતપ્થ, છ- (૨) ધરાઈ ગયું
લોથ એમ (૩) લોથપોથ, યાજી ગયુ લોથ
એમ, કે [કપકો (૩) ટાણે
કેક પું, સીં ['કેકડુ'] પ્રદાર, ગડદો (૨)
કેકકેક સીં આમ તેમ કેકડુ તે
કેકર સીં ચાપનામા પગતુ વગતુ સાથે
દિવાડુ તે (૨) [લા.] જુલ (ક) જો - રણ
અં કિં કેકર ખાતી
કેકડું સં કિં એક વસ્તુ પર બીજી વસ્તુ
ભેરથી દીયતી - અકાળની (૨) માર
મારવો, પીડત, લગાડત (૩) ગપ મારવી
(૪) ખૂન ખાડ (૫) બગબર, સુઓ,
ને ધાની દેતા લોઈએ એમ કાઈ કરવાનો
ભાવ બતાવવા વપરાય છે (જેમ કે તાર,
દારો કેકવો) (૬) રોપત, બાવડ (તખ)
કેક કેકા સીં વારવાર - ઉપરાઉપરી કેકડુ
તે (૨) તેની ગળબડ (૩) મારામારી
કેકાડ પુ ['કેકડુ' ઉપરથી] દોષ, કેકડુ તે કે
તેનો અવાજ. ઠું સંકિં ખૂ. કેકડુ
કેકકેક સીં જુઓ કેક કેકા
કેક વિં જોઈ અકાળ સમજવાતુ - જડ
કેકા પું બં વં જાફેલા આખા દાણા (ધડ
તુવેરના)
કેકિયુ (કો) વિં જુઓ કાકિયુ (૨) નં
ક' નાનું ફાગિયુ [ની વસ્તુ
કેકુ (કો) નં [જુઓ કેકિયુ] જણ, નમતાકાત
કેખડું (-કુ) વિં ધાટ વિનાનું, 'દર પુ (૨)
નં ધાતુ અથવા માટીનું વાસણ
કેયો પું આપો, સપાટી પર નીકળેયો ગોદા
જેવો કેયો
કેર (કો) પું એક મીઠઈ
કેર (કો) નં કામ, કેકાણું
કેતિ (-જિ) યું (કો) વિં મૂખ, કેક (૨)
દગધડા વગરનું, અટોળ માથા જેવું (૩)
કાપાજ કરનાડુ
કેમણું (કો) અંકિં કાસતુ, ખાસતુ (૨) સં
કિં કાસતુ, ગદીને લગત [મારવા
કેસાખાજ (કો) સીં સામસામે કેસા
કેસા (કો) પું જુઓ કાસા

५

५ पुं० [सं.] भूधरस्थानी त्रीने व्यजन
 ५काटी स्त्री० [सं. टंकार्ही] ५को भारवा ते;
 ५ट्काट; ५काटी
 ५कार पुं०; -री स्त्री० [स्व०] ओडकार
 ५को पुं० धको; वहाएनो मास चडाववा-
 डतारवा पाधेवो धाट; कुरले (२) हरिया के
 नदीना पाएली सामे रक्षाय माटे पाधेवो
 अध [हजलिय
 ५धल स्त्री० लुओहधल. -लियुं वि० लुओ
 ५धणियुं न० [‘डयो’ उपरथी] गाक नाभीने
 करेली हाण के कडी
 ५धडाध स्त्री० उधो, उधल
 ५धुं न० [‘डयो’ उपरथी] गाक वगेरे नाभी
 करेली हाण
 ५धो पु० [स्व०] लुओ ५धु (२) [ला.]
 गोटाणे; भीयडो (३) वाधो, अडो
 ५धोणयुं सं० किं [स्व०] उधोणी नाभुं
 ५ग स्त्री० उगयु ते; अरिधरता
 ५ग न० उगयु, पगयुं (२) तेनुं अतर
 ५गडग वि० लुओ उगमग, उगडगयुं. ०युं
 अ० किं आम तेम डोखयुं - छावयुं (२)
 निधयभांथी डयुपयु थयु - छावयु [ला.].
 -गो पुं० मननो उगमगाट (२) इगडगो,
 राका; संशय (३) अविश्वास; वहेम
 ५गमग वि०, ०युं अ० किं [व. हम्मग]
 लुओ उगडग, ०यु. -गाट पु० उगमगयु ते
 उगर स्त्री० वाड; राड (२) धरड; सीवो
 उगरी स्त्री० लुओ डोकरी. -रुं न० धरडुं
 डोयुं. -रो पु० डोकरो; डोसो
 उगली स्त्री० नानुं उगयु - पगयुं
 उगली स्त्री० [तुर्को दुल्ह] नानुं उगयुं
 (पडेरवानुं). -हुं न० पडेरवानुं कपडुं
 -लडुं लहन के अगडयुं
 उगहुं न० लुओ उग; पगयु
 उगवो पु० मोटो अगडयो के कोठ-ओवरकोठ

उगयुं अ० किं लुओ उगडगयुं
 उगश (रा.) स्त्री० मोटो पथर
 उगणयुं सं० किं [‘उगणु’ उपरथी] लुओ
 यगणयुं (२) धयुं; ने ते भाधा कयुं
 उगणाटयुं सं० किं [‘उगणु’ उपरथी] उगणे
 ने उगणे भायुं; अयकाटयु [सगजशक्ति
 उगणी स्त्री० नानुं उगणुं (२) उगणी;
 उगणुं न० [व. हम्मग = कृणो कडो] लडो,
 मोटो कडो अथवा डायुं [अरिधर
 उगमगयु वि० (२) अ० [लुओ उगमग]
 उधायुं अ० किं गलराटथी रतपध यध
 लयु (२) उधपडवो (हडो उधयेली डेरी)
 उधो पु० [व. हम्मग] पायु; नरगनी
 ने उधानुं नानुं
 उय पुं० [ह] वलडे; होखडोना वतनी (२)
 स्त्री० तेनी लाधा (३) वि० ते हेरने अगेनुं
 उय अ० [स्व०] (२) उयको भारता कपाधने
 लुहुं पाडवानो अवाज (३) न० अल
 यडकावीने करातो नकारसूयक अवाज
 (४) अल वगेरे छाकता करातो अवाज.
 ०कारयुं सं० किं उय ओवो अवाज
 करीने प्रेरयु - छाटयु. ०कारी स्त्री०,
 ०कारो पु० उय ओवो अवाज (छांङवानो
 के नकारो) करीने उत्तेजयु, उत्तेजयुं ते
 उयकिंयुं, उयकुं न० पाणीमां गृगणाता के
 रडता के मुशकेलीथी गणाता गणानी
 भारीमांथी यतो ‘उयक’ ओवो अवाज
 उयकुं न० (उय हनि कपाधने पडेलु) स्त्री;
 कडो (हुं गणानो). -डे पु० ओगववा
 वगरनो के अक्षया वगनो गांगडो, लोहो (२)
 हुं गणानो काकरो के हुं कडो [धामल
 उयूरो पुं० [स्व०] गणा के छातीमां
 उत्तन वि० [ह] आर (२) न० आरनो
 समूह. ०यध वि० उओनाथी गलतरी
 थाय ओवी संध्यावाणु

૭૮૭૫ વિન[સરંદાહતુ] દદાયેયુ, જમીનની
અદરનુ (૨) નં દાણ, ખાગરો,
૦૬૫૦, ૦૫૫૦, ૦૫૦૦૩ પું ૭૮૭૫૫
પર દરેલુ બંજર

૭૮૮૨ પું દુનિયા દદાર્થ નય એવો
ઈશ્વરી કોપ, મદાવિનાશ

૭૮૯૦ પું ડાગ તરીકે વાપરેલો રૂઝો (૨)
બારલુ ઉધાકુ રહે માટે સાખ સાથે
લગાડાનો મિલગરાવાળો લાકડાનો દુકડો
અપકલુ (૩) મોન્ટેસોરી બાયમદિરના
એક સાહિત્યમાનો ડાટા જેવો દરેક નજા
કાર (૪) કેલેન્ડરની તારીખની બાધેલી
ચોકડી - 'પ્લોક'

૭૮૯૫ વિન વાગણી વગરનુ બુકું

૭૮૯૬ પું અં કિં દોહણુ - અસમ્ત થતુ

૭૮૯૭ પું સિંદની ગજનાં ૦૭૫
અંકિં (સિંદ) ગજનાં કરવી

૭૮૯૮ પું નહું દફલુ (૨) તોફાની ગાય-
ભેસના ગગામા નખાતુ લાકડુ, ડેરા

૭૮૯૯ પું બં વં [નુઓ ડપકો] દોહવાના
અતમા કઠાતી સેરા (૨) ચણાના લોખનુ
એન રસાદાર સાક

૭૯૦૦ પું, -મણુ (-નુ) નં ['ડપકો' ઉપ
રથી] દખાવવુ તે. -વણુ સં કિં દખ
ડાવતુ, ધમકાવતુ

૭૯૦૧ પું [રવં] રૂબકી -કું નં રૂબકુ,
રૂબકી (૨) ટપકુ. -કેપું પ્રવાહીનો મોટો
છાંટો (૨) ધાણુ, ડાગો (૩) એકલા લોખનુ
જ કરેલુ બળિયુ (૪) [લા] વહેમ, રાકા
(૫) ફાળ, ધાસકો

૭૯૦૨ વિન [નુઓ દપ] બેવડુ, દોપટ (૨)
સ તાડેયુ ૦૭૫ સંકિં દપાણુ, સ તાડવુ (૨)
લુચ્ચાર્થથી હાથ કરી લેતુ, દખાવી બેસવુ
ડપોટો પું [દિ+પ] ખાડ વગેરે ભરવાનો બે
પડાળો કોથળો

૭૯૦૩ પું, નં [વા દફ] એક વાધ (૨) અં
જટ (ઉદાં ૭૬ દઈને, ૭૬ લઈને)

૭૯૦૪ પું સંકિં ખૂબ દફલાવતુ

૭૯૦૫ પું સંકિં દફલા વડે મારતુ

૭૯૦૬ પું [૩ ટપક] નાનો, નડો દહૂ-ધોમ
૭૯૦૭ પું સંકિં [૭૬] ડચમચા રી દેવુ (૨)
હેરાન કરતુ

૭૯૦૮ પું ઓડી બડાસ, દકાસ
૭૯૦૯ વિન જડસુ, મેવકુ ૦૬૫ પું મૂખ
(એક ગાગ)

૭૯૧૦ પું [રવં] રૂબવાનો અવાજ (૨) ટપ જ
૭૯૧૧ પું નં બં વં [રવં] પાણીમા
રૂબકા (૨) [માટલીમા] પીધેલા વાસણની
બોળામોળ

૭૯૧૨ પું અંકિં [રવં] રૂબકા ખાવા

૭૯૧૩ પું બં વં નુઓ ડપકા

૭૯૧૪ પું, -મણુ (-નુ), -વણુ નુઓ
'ડપકાલુ'મા

૭૯૧૫ પું, -કું નુઓ 'ડપકી'મા -કેપું નુઓ ડપકો

૭૯૧૬ પું [વા. દવજ] નગારા પર ચામડા
મદનારો (૨) જત્રી ઇત્યાદિ પર રગરોગાન
કરનારો

૭૯૧૭ પું [રવં] (૨) જટ જટ, એક પછી
એક. -ખાટ પું પેટ ચડતુ તે (૨) કોઈ
બાળતુ હોય તેમા વચ્ચે બાળબાળ કરતુ તે
-ભો પું ડખડખાટ, પેટ ચડતુ તે

૭૯૧૮ પું, -સે) નં [વા. દવજ] ચામડાનુ કુલુ
(રી-તોય ભગવાનુ)

૭૯૧૯ પું તાબાપિતળનો ડબો

૭૯૨૦ પું સિં [ડખય' (૬) + રોડી (દિ)]
એક પ્રકારની દદા જેવી ફૂલતી રોડી, પાઉ

૭૯૨૧ પું નં [નુઓ ડખડુ] ચામડાનુ કુલુ
(૨) વગર પકવેયુ હાલુ, લોટુ (૩) પતરાનુ
લોટુ, ટિનપાટ

૭૯૨૨ પું [નુઓ ડમો] દાખડી

૭૯૨૩ પું [રવં] રૂબવાનો અવાજ -કિયુ
નં રૂબતાનુ રૂબકુ

૭૯૨૪ પું [વા દવજ] ધાતુનુ એક પાત,
દાખડો (૨) રેલગાડીનો ડબો (૩) ધડિયાળનો
ડખો (૪) એક નતનુ ફાનસ (૫) ડરાયા
દોર પૂરવાનો વાડો (૬) ટિનનો ડબો (૭)
પાત્રી (તુચ્છકારમા)

૭૯૨૫ પું [રવં] નુઓ ડખડખ

દયાન લઈને જનારી નાહી, 'મે' ંધા
 નં દયા નોદિય [નમઃ
 હાકલમાક પું [નુઓ હામા] હામા,
 હાકલમાક પુંપુંમો જનો પચૂગ્ગસામાન
 હાકલુ શોં [સં જાવિ] એક જલની
 જાતી (૨) મેરી રિયા જલનારી
 મી (૩) જેની નજી લાગે જોની શા
 (૪) ગાજરનું કીટું અને અદરનો કંડુ
 રંગો - છી શોં કામલ, પિગાય પી
 - છું વિં ગમલ તુ, ખાઈ જાય એવું
 - છું પું મેક જાતનું જન (નુપ)
 હાકલુ મનો પું(સરમરી)મુસાફરી જમતો
 હાકલિયો પું હામતુ વગાડનારો જવાનો
 સાથી
 હાકલી શોં નાનું હાકલુ(૨)સાપનુ જોતુ
 (૩) જલુ - છું નં [મા લગ] એક
 જાતનું વાધ, ડુગડુગિતુ
 હાકાટી શોં કાકો, ધાડ
 હાકિની શોં [છ] હાકાપી
 હાકુ પું લદારો, ધાડપાડ
 કાકો પું ધાડ
 હાખનિયો પું જુઓ હાકનિયો
 હાખલી(-લુ) જુઓ 'હાકી'મા
 હાગળી શોં [નુઓ હાગળી] થીનગ, હાગળી
 (૨) માણ, મગજ (૩) સમજાયજિ[લા]
 હાગળો પું વિરુપ, નંદો
 હાધ પું [જા દાર] (મદો દેખાય એવો)
 હપમે (૨) [લા] કાક, બટો (૩) કીનો
 ખાગ - ઘાટૂઘી શોં હાધ હાધ, હાધ
 પગને થતી અમ્બરુના - ધિયુ વિં
 ખાગીતુ વેર ગળે એવું (૨) ફાગ ખાય
 તેડુ, વિકરાળ - ધિયો પું હાવિંસા
 ફતરો - વી વિં જુઓ હાધિતુ
 હાધુ પું [નુઓ હાધ] મદદાને ખાગવા લઈ
 જનારો, ખાધિયો (પ્રાયઃ જન વં મા
 જયાસાયક અર્થમા વપરાય છે)
 હાધેલ વિં હાસવાળી (૨) ખારીતુ (૩)
 બળેતુ, દસાયેતુ [પું એકાદ હાધો
 હાધો પું હાધ (૨) જુઓ હાધિયો ંધૂઘો

હાચાકૂટ સાં નકામુ મોડ મોડ મરતો ને
 - લારો - ટિયુ વિં હાચાકૂટ મેક એક
 હાચું નં જલુ (૨) મો (નિગ્ગારમા)
 હાટ પું [નુઓ હાટ] ભારે ના, જુવારી
 હાટવું મંકિં જુઓ હાટ (૨) સતાહટ
 હાટવું સ કિં 'મમનાવડ
 હાટી શોં [નુઓ હાટ] ધમગી
 હાટો પુ હાગ, સાકડા મોના પાત (મીની
 જેવા) જુ મોજાધ કરવાનું સાધન, ખૂ
 હાફર સાં - ટિયુ નં, [નુઓ હાફ] નમામુ
 આમ તેમ લે - બાકા માગવા તે
 હાફરોળી શોં કયામા વર પગી હાફર
 હોળતુ તે
 હાફું નં કરવા પડેલું કરેતુ મો
 હાફાલિયુ નં [હાફ] હપરથી) હાફિયુ
 હાફાળ શોં, - ટિયુ નં જુઓ હાફર
 હાખડી શોં જુઓ હાખડી - રો પું
 જુઓ હાખડો
 હાખલિયુ નં હાખસાના હાખમા જેવાત
 વજન, હાખવાનું સાધન (૨) જાગસાખના
 મોકમ હપનું દખાલુ રાખનાર વજન
 હાખલી શોં જુઓ હાખડી - રો પું
 જુઓ હા ટો (૨) ધોગના પ નો નાજ
 હાખાજમણી(-લુ) - જન હાખી અને
 જમ પી બને બાનુએ (૨) જાગડની બને
 બાનુએ (૩) હાખાનું જમણું મે જમણાનું
 હાણ યાય તેમ (૪) પદપાતથી [૧]
 હાણું વિં [૨] લગ, લાગ = હામે હાધી
 જમણાનું લેવડ (૨) અજખામગુ,
 અજક [લા]
 હાખેરી, હાખોલિયુ હાખોડી વિં હાખેલો
 હામ મરવાની આજનાશી [પ્રામ - દબં
 હાખ(ંટો) પું [છ દં, ના જ્ઞ] એક જાતનું
 હાખોલિયુ વિં જુઓ હાખોલિયુ
 હામ (હા) પું [સરવ પ્રા. લાગ = હામવાનું
 જોનનું] અમ અમ વગુ સામડી ઉપર
 આપી દેવી તે, ચપકો (૨) [લા] હામ
 નક, લાગ (૩) કઈ નહિ, કીકા
 (જેમ કે, લે હામ)

હામચિયો પું ગોદ્યાં વગેરે મૂકવાની યોડી
 હામલુ નં [નુઓ હામલુ] યોડાંગરેડાં
 નાસી ન જાય તે માટે તેમના પગને
 જકડવાનું દોરડું (૨) રે ટિયાના પેડાનાં
 પાંખિયાં બાંધવાની દોરી
 હામર પું કોલદાર; (કોલસામાંથી મળેના)
 એક કાળો પદાર્થ
 હામરેજ નં [દ ડિમેરેજ] રેલવેમાં આવેલો
 માલ વખતસર ન લેવા જવાથી બરબી
 પડતી દંટની રકમ [મારડું
 હામરું (હા) સંકિં હામ દેવો (૨) મહેલુ
 હામાડોળ વિંઅસ્થિર; ડોલતું; હામચ
 હામીજ (-સ) વિંગુનેગાર તરીકે પંકાયેલું;
 બદમાશ [(૨) કાળો ઘા
 હામું નં હામ્યાનું કે હામ્યા જેવું વિહન
 હાયનેમો પું [દ.] વિલુપ્તવાદ લખના
 કરવાનું યંત્ર [પ. વિ.] [ચોપડી
 હાયરી સીં [દ.] રોજનીશી; તે નોંધવાની
 હાયરો પું [મ. દારદ] નાત; જમણ
 (રજપૂતોમાં) (૨) ધરણ અને અનુસત્રી
 લોકોના સમુદાય - ગાવણ; હાયરો (૩)
 અંગત માણસોનું મંડળ
 હાયલ પું [દ] ધરિયાળો અંકવાળો
 ગોળ બાગ, જેના પર કાંઠા ફરે છે
 હારવું સંકિં હરાવતું; ધમકી દેવી (૨)
 મના કરવી; અટકાવવું
 હારો પું ધમકી; કપડો
 હાડી સીં [સ. દટ; પ્રા. કે. દટ] ટોપડી
 (૨) બેગનાં ફૂડાડ્યાદિની ટોપડી. -હું
 નં દોરનો ખાખુનો બરેડો ટોપડો (૨)
 વાંસ કે પાસનો ડોનો કડિયો
 હાલુ પિં દોડાણું; ચાંપનું
 હાલું પિં [મ. દાલી] દાપણમરેલું; સમજ.
 હામરું પિં [હાલું + હમરું (હામર-
 દામોદર - એક ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ યાત્રી
 ગુજરાતી રાજપુરુષ)] બદારથી હાલું
 અને દાવકું દેખાતું (૨) લાન ઘડું; સાલું
 હાજ સીં; નં [દ. દાજ] હાજું. બખી
 સીં, બખું નં, -ખી સીં [દ. હાજી]

નાની હાજ. -હું નં મુખ્ય યડનો
 ફાટે; સાખા
 હાંખળી (૦) સીં, -હું નં હાખમાંથી
 ફૂટેલી નાની હાખી; હાખી [લાકડી
 હાંખ (૦) સીં [કે. હંગ] હાંખી મનખત
 હાંખ [દ. હું (-છો)ગ] બાકીવાળો હુંગરી
 પ્રદેશ (૨) મુરત બાળુ આવેલો એવો એક
 પ્રદેશ [નિકળે છે
 હાંખર સીં એક ધાન્ય, જેમાંથી ચોખા
 હાંખાટું (૦) સંકિં હાંખે હાંખે મારડું
 હાંક (૦) વિં [સં. દંટ; પ્રા. હંટ] છડું; બેરી-
 છાકરાં વિનાનું (૨) હાંકાથી કામ લેનાર;
 હાંક (૩) નાચું; કમાડ; હાચું. ગમાઈ,
 ગમી, સીં હાંકણું; નામાઈ; હાંકાઈ.
 બખું વિં નુઓ હાંક
 હાંકલી (૦) સીં [નુઓ હાંકી] ગ્રામી હાખી;
 (૨) પાનળી હાંખી (૩) નાનો લાંબો. -લો
 પું મોરી હાંકલી (૨) ધરેખુનો આંકડો
 (જેમ કે પાળોનો)
 હાંકલું (૦) નં [દ. દટ, -દાંસીવલુ દખું] ચા
 નેડિયું વચ્ચે લગાડેલો નરેલો ફાટેલો
 બાગ વચ્ચેથી કાઢી નાખી બે હાંકા સાંધી
 પડેરવા કાચક કરેલું કપડું
 હાંકિયો (૦) પું હાંક આઠમી (૨) હાંકી
 પીટનાર, રેલ કરનાર (૩) નાનો પાતળો હાંકી
 હાંકી (૦) સીં [સં. દટ; પ્રા. દટ કપરથી]
 હાંકી; નાની લાકડી, દાંધો કે, કડો (૨)
 જેને બે છેડે તાજવાના પડકાં બંધાય છે
 તે લાકડી (૩) હાંકિયાથી વગાડવાનું એક
 વાદ્ય (૪) વડાણને નિશાની બનાવવા સાડુ
 ડાંચી ટેકરી કપર રોપી રાખેલું લાકડું
 (૫) દીનાદંડી (૬) સીંધી કિનારી - લીટી
 (નાકની). -ટો પું દૂકો દંડો (૨) દાંધો
 (૩) ફૂલો; જરને. [હાંકે પડે
 રસ્તો પડેલો; ચાલતા પડે]
 હાંક (૦) સીં, હાંકું નં મેકું

હાંભવું (૦) સંકિર્ણજીવો ધામનું દશાવું
હાંસ (૦) પું[સં. દંશ; પ્રા. હંસ] એક જાતનો
મચ્છર (૨) માંદા માણસને એકાદ ચીજ
આવાની રુચિ થતી તે [લા.]

હાંચું વિં [સં. દંશ; પ્રા. હંસ=કરડું] (ગળે
ચોટું) અપરિપક્વ રવાદવાળું (રાયણને
માટે)

હાંચી સ્ત્રી [ફં.] અરા (જેમ કે તાપના,
ખૂણાના)(૨)પદ્મી; ઉપાધિ

હાંચોઝિટ નં[ફ] બેન્ક કે કોઈ પાસે મૂકેલી

અનામત (૨) બાના તરીકે આપતી રકમ

હાંચોટી પું [ફં. હેપ્પુટી] શાળાઓ તપાસ-
નાર સરકારી નિરીક્ષક(૨)વિં મદદનીશ
(જેમ કે હાંચોટી ટેરશન-મારટર)

હાંચેટ્ટર પું [ફં.] સચાલક; વહીવટદાર

હાંચી સ્ત્રી[ફં.]વ્યક્તિઓ, વેપાર, ઇન્ડસ્ટ્રી
નામકામ વગેરે માલિકી આપતી ચોપડી

હાંસ નં[ફા. ફિલ]શરીર. [બહારનું]=તાવની
શરૂઆત થતી.]

હાંસિટ્ટ નં [ફં.] કપનીના રોર દીક
મજતો નફોનો ભાગ કે તેની રકમ થાટકા

હાંસમિસ ફિં વિં [ફં.] બરનરક; રક;

કાઠી નાંખેલું કે મૂકેલું [મહિનો

હાંસેબર પું [ફં.] ખ્રિસ્તી સનનો બારમો

હાંસિટ્ટ પું [ફં.] જિલ્લો (૨) સરકારી
અમલદારે તપાસ માટે પોતાના વિભાગમાં

ફરવું તે

હાંગ સ્ત્રી;નં બોટી-બનાવટી વાત;ગપ

બમારુ વિં હાંગ મારનારું; ગપ્પીદાસ

હાંગણું નં [રવં] ટોચનો ભાગ-કકડો;

નવો દૂધખર્ચો અંકુર(૨)ચોરિયાનો કકડો

(૩) માથું [લા]

હાંગળ નં [જીવો હાંગ]નહી તકાકો (૨)

ચિંગળના દેકાણા વિનાનું લાંબુ બોડકલું

હાંગો પું અગ્રહો બતાવી ના કહેવું તે;દીકા.

હાંડિમ પું,નં[સં.]એક જાતનું નાનું તગડું

-દી સ્ત્રી પ્રત્યય નામને લાગતાં (૧) લઘુતા

કે લાલિત્ય યા પ્રેમ બતાવે છે (વડાણી)

(૨) તુચ્છતા બતાવે છે (હાંડમડી)

દીચકું નં [રવં] (૨) ટોચકું;-

ટરવું (૩) નાનો ગાંઠ જેવો હકડો

દીચી સ્ત્રી [દીચકું] નાનું ડીંટું. -ચું નં

જીવો દીચકું

દીટ, બી, સ્ત્રી [જીવો દીટું] રતનનું ટોચકું;

દીટી. -ટિયું નં નાનું ડીંટું(૨)દીચીયું;

રીંગણું. -દી સ્ત્રી દીટી. -ટું નં નેનાથી

ફળ શાખાને વળગી રહે છે તે ભાગ; ડીંટું

દીટું નં હાંચી; નાની બી લાકડી (૨)

લાકડાનું દીમચું

દીખું નં [સ દિવ] ટેકો; દીમણું

દીખો પું [સં. દિવ] રૂમો

દીમચું નં લાકડાનું ફૂલકું; દીમચું

દી. સ્ત્રી. પ્રવાહ પું[ફં. હાંચેરક વર્તણૂં]એક જ

દિશામાં વહેતો વીજળીનો પ્રવાહ. [પ.વિ.]

દીંચી, -ચું જીવો દીચી, -ચું

દીંટ (બી) સ્ત્રી [જીવો દીટું] જીવો દીટ,

-દી. બું સંકિર્ણ દીટામાંથી તોડવું (૨)

(ફળને લાગી રહેલી) હાંખી -ચાંખી

તોડી નાખતી. -ટિયું નં જીવો દીચીયું.

-દી સ્ત્રી જીવો દીટ. -ટું જીવો દીટું

દીંડવાણું નં ગેરવહીવટી, અચ્ચવરયા, અધેર

કુકર નં [સં. કુર] એક પશુ-બુંડ

કુગકુગ અં[રવં]કાકલાનો અવાજ. -ગિયું

નં કાકલું. -ગી સ્ત્રી નાનું કાકલું

કુગી સ્ત્રી [રવં] કુચકુગી

કુખકુખા અં[રવં]કુચ; કુખવાની આણી પર

કુખાડવું સંકિર્ણ 'કુખવું'નું પ્રેરક

કુખાકુખ વિં કુખકુખા થઈ રહેલું(૨) સ્ત્રી

વાર વાર કુખવું ને બહાર આવવું તે

કુખામણું વિં કુખી જવાય એવું

કુખાવણું સંકિર્ણ, કુખાણું અંકિર્ણ 'કુખવું'નું

પ્રેરક ને ભાવે [યંત્ર

કુમકલાસ નં ભારે વળનો ભાંચવાનું

-કું પ્રત્યય નં જીવો -દી

કુંગર પું [દિ.] નાનો પર્વત (૨) મોટો

દગ. -રાણ વિં જેમાં દેકડેકાણે કુંગરા

હોય એવું. -રી વિં કુંગરમાં થતું નીપજવું

(૨) કુંગરને લગતું (૩) સ્ત્રી નાનો કુંગર;

ટેકરી. -રો પું કુંગર

કુંગળી સોં એક શાક-કદ, કુગળી
 કુગો(-ધો) પું કુગો, ચોર, કુગો
 કુધો પું [દિ કુવો] કુધા કાડાની એક મોટી
 કડી (દૂધપાક વગેરે પીરસવાના કામમા
 વપરાતી)(૨) બપસોના હાડકાવાળો કંઠ
 ભાગ [લા] . [ખાતુ
 કુચ્ચુ સંકિં મોટા કોળિયે ખાતું, કાસીને
 કુચો પું [દિ કુચ્ચ-વચ્ચેના દુકડો] નકામા
 કાગળ કે કાપડનો પિટો (૨) એનો દાટો
 (૩) મોટો કોળિયો (૪) ચોળાઈ કરીને
 ગમે તેમ મોટો થઈ ગયેલું વસ્ત્ર (૫)
 અસરકારી માણસ, રામો [લા]
 કુખકાં નંખગવં ડમ્કિયા. -કી સોં,
 -કું નં પાણીમા પેસડ-ફળવુ તે
 કુખવું અંકિં [ખૂડવું (પ્રા ગુઢો) વ્યત્યથ]
 પાણીની અદર જલુ (૨) ફૂળીને મરણ
 પામવુ (૩) ક્ષિતિજમા ફૂળી અસ્ત પામવુ
 (જેમ કે સૂચં ચદ્ર ઇંતુ) (૪) [યા]
 દેવાળુ કાઢવુ (૫) લીન થઈ જલુ
 કુખાકુખ વિં (૨) સોં જુઓ કુખાકુખ
 કુમચી સોં [પા દુમચ્છ] સાજ ખસી નભય
 એ માટે ઘોડાની પૂછીમા ભરાવાતી દોરી
 કુમો પું [જુઓ દુમો] લાગણીના આવેશથી
 છાતીમા ભરાતો ડચરો
 કુલ વિં [સ દુલ] ફૂટેલુ (૨) નં કાનનુ એક
 ઘટેલુ ંવું અંકિં ફળવુ, ગરક થવુ (૨)
 ખુવાર થડ, દેવાળુ કાઢવુ (૩) કાર્થ
 વિશ્વાતમા ન હોવુ (૪) ડાપલુ, હાપલુ
 કુવો પું રગડો (૨) નીચે કંરો કચરો
 કુશ સોં ફશ, અડદાવો
 કુસકું નં [રવળ] કસક, રડતા રહી રહીને
 ભેરથી ખેચાતો શ્વાસ
 કુંખ (૦) સોં કુંખ આગળ કૂટો ભાગ
 કુંખરા(-ખા)વણું (૦) સંકિં વડેલુ,
 ધમકાવવુ
 કુંગળાણું (૦) અંકિં (છાડ, વેલા કે
 ફળનુ) વધતા અટકવુ, કુજરાતુ
 કુંગળી (૦) સોં જુઓ કુંગળી
 કુંગો(-ધો) પું જુઓ કુંગો

કુંડાણું (૦) વિં કુંડાવાળુ
 કુંટી (૦) સોં [સ. તુલિ] ફૂળી, નાભિ.
 -ટો પું મોગી ફૂટી (૨) ફૂટા જેવો
 બપસી આવેલો ભાગ
 કુંડું નં કણનો ડોડો -કણસહું
 ડેક નં [દિ] વઢાણુનુ વતક
 ડેખુટેશન નં [દિ] કરી વાત તેને માટે
 ચોખ્ખ અધિકારી આગળ રત્ન કરવા માટે.
 મોકલવામા આવતુ પ્રતિનિધિ મડળ
 ડેપો સોં [દિ] બહાર, મકાર, વખાર
 (જેમ કે, છુક-ડેપો)
 ડેફરાણું અંકિં [જુઓ ડેફુ] પેટ બપસવુ
 (૨) ફેફરા ચાલી (૩) શીકુ પી જલુ
 ડેફરું નં મોટું બપસેલુ પેટ
 ડેખું નં [સ દિવ ઉપરથી] કમરથી નીચેનો
 પીકનો ભાગ
 ડેખી નં [દિ] (છાપવાના) કાગળનુ એક કદ
 ડેર પું વલોણાની ગોળીના કાકા પરનુ
 લાકડુ, જેમા રહી રવાઈ ફેરે છે [પડાવ
 ડેરાતંબુ પું બંબંવં ડેરો કે તણુ ચા નાખેડો
 ડેરી સોં [દિ] દુધાલય
 ડેરો પું તખૂ (૨) પડાવ [લા]
 ડેરો (ડે) પું તોફાની ઢોરને ગળે બધાણું
 લાકડુ -ડેલુ
 ડેલી (ડે) સોં ખડકી, પડાળી (૨) પોલીસ-
 ચોકી -હું નં મોટા પહોળા બારણાવાળુ
 મકાન (૨) મકાનનો ખડકી જેવો મોટો
 દરવાજો -લો પું ડેલુ [વિરામચિહ્ન
 ડેશ સોં, નં [દિ] (—) આવુ એક
 ડેડવું (ડે) નં પાણીનો નાનો સાપ (૨)
 અંકિં [રવળ] ડેડુ કરવુ
 ડેડું (ડે) નં [રવળ] દેડકાનો અવાજ
 ડેથુ નં જુઓ ડિગો
 -ડો પ્રત્યય પું અ કને લગતા તે અ કનો
 આકડો કે સજ્જા બતાવે છે જેમ કે,
 એકડો, નવડો ઇં (૨) જુઓ -ડી
 ડોઈ સોં [જુઓ ડોયો] લાળા ડાડાનું
 એક વાસણ
 ડોક સોં ગળુ, કોટ, ગરદન

ઠાકરી સ્રીં [દિ. લોવરી] ઠાકરી. -કું વિં
 ધરકું (તુલકારમાં). -રે પું ઠાસો
 ઠાકું અંકિં ઠાકું કાઢીને લેકું, ઠાકિયું કરકું
 ઠાકાળારી સ્રીં [ઠાકું + ળારી] મોટા
 દરવાજામાં રાખેલી નાની ળારી
 ઠાકા(વ)કું અંકિં ઠાકું બહાર કાઢીને
 લેકું [લેકું તે
 ઠાકિયું નં ઠાકું બહાર કાઢીને કે વળાવીને
 ઠાકી સ્રીં ઠાક. -કું નં માયુ (૨) ઠાકિયું
 ઠાકંદર પું [દં.] દાખર, વિલાયતી પદ્ધતિથી
 વેદુ કરનાર (૨) વિદ્યાની - પડિતાઈની
 પદ્ધતિ (દુકમા ઠાં લખાય છે) -રી વિં
 દાજારને લગતું કે તેની વિદ્યા સખધી
 (૨) સ્રીં દાખારની વિદ્યા કે તેનો પ્રધો
 ઠાધલી સ્રીં નાનું ઠાધું, ઠાધી -કું
 નં પહેલા મોતો લખા ધાટનો ધડો;
 ઠાધકું (૨) વિં ઠાધ
 ઠાધું વિં માખડખોધું, ખોધ; ઠાધું
 ઠાધકું નં [ઠાકું ઉપરથી] માયું (૨)
 ઠાધકું; ઠાધ [કિ તેટલી દવા
 ઠાક પુર્વર] એક વેળા લેવાની દવાની માત્રા
 ઠાકું નં પેઠ; ઠાકું (તિરકારમાં)
 ઠાકું નં ઠાકું
 ઠાકી સ્રીં [દ. લોચી] એક ભતનું બહું દાપડ
 ઠાકું નં એક ભતનું સાકડકું. [ઠાકાં
 ઠાકવાં = કામધ વેા ન હોવો (૨) નકામો
 વખત બગાડવો]
 ઠાકો પું ઠાકો (લાલિયવાયક)
 ઠાકું નં [નુઓ ઠાકો] કળ અથવા
 કળસલાવાળો મોટો, ઠાકો (૨) છંદુ;
 કાકુ (૩) એક ભતનું ઠાકા જેવું કળ.
 -વો પું ફું, ફું કે કળસલાવાળો
 વગર ખીમેમો મોટો - ઠાકો
 ઠાકાકું નં [ઠાકો ઉપરથી] કૂલી ગયેલું
 આખનું પોપચુ [નં ઠાકીનું કળ
 ઠાકી સ્રીં એક વતરપતિ - વેલો - કું
 ઠાકો પું [નુઓ મોટો] કળકૂંપના ગર્ભ-
 વાળો નવો કૂટનો મોટો (૨) દાખા ભરેલું
 મકાઈનું ફુંકું [પરોળી - ઠેલી
 ઠાકી સ્રીં પડેરાનાળને બેગવા કાઢેલી

ઠાખકું નં ભાગેલું-કૂટેલું માનીતું વાસણ
 (૨) રાનીપરજનું એક વાધ
 ઠાખું વિં કઈ ન મનને એવું, આવ ખોયડ
 (૨) નં લેસ
 ઠાખો પું ગૂખ; મંદસ્તુદિ માણસ
 ઠાખાકું નં [ઠાખે ઉપરથી] ઠાખું; ખોઈ
 ખાધવાનું ધોડિયાનું આકું લાકું
 ઠાખો પું [દ. લોચી] નાળિયરને કાવરીને
 કરેલું વાસણ (૨) નાળિયરનું ખોખું,
 જેમા દુકાનો મેર ધડાય છે (૩) ઠાઈ
 (૪) મોટો ખીસો; ગરતે
 ઠાખું નં નુઓ ઠાખું
 ઠાલ સ્રીં ખાલી; પાણીનું એક વાસણ
 (૨) પું વદાણનો કૂચાપલ
 ઠાલકાકી સ્રીં વદાણનો કૂચાપલ; ઠાલ
 (૨) તે પરના નિયાનની કાકી
 ઠાલચી સ્રીં [ઠાલ + ચા. ચી (ચિદ)] નાની
 ઠાલ(૨) ચામડાની ઠાલ (૩) પું ઠાલ વડે
 વદાણમાંથી પાણી ઉલેચનાર - ચું નં
 ઠાલ (૨) ચામડાની ઠાલ
 ઠાલણું (-લિયું) વિં ઠાલનું; અસ્થિર
 ઠાલન નં ઠાલવાની ક્રિયા (૨) તાલ અને
 ધ્વનિ છંપી ઠાલાને એવો ગજાલંકાર;
 'રીધમ'. ઠેલી સ્રીં ઠાલન જેની
 મુખ્ય વસ્તુ છે એવી શેલી
 ઠાલર પું [દં.] અમેરિકાનો સોનાનો તથા
 આદીનો સિક્કો
 ઠાલર (-રિયો) પું એક કૂચકાડ, બામોગરો
 ઠાલકું અંકિં [મા. લોચ (સ. લોચી)] કૂંડ,
 ઠા
 ઠા
 ઠાકું (લો) સંકિં હલાવી બેગવા દેડું, શીલકું
 ઠાસી સ્રીં ધરડા સ્રી
 ઠાસકાં નં બં વં પારસીગોમાં મરી
 ગયેલા માટે દર વર્ષે કરાતી ક્રિયા
 ઠાસી સ્રીં ઠાગી, -કું નં ધરડું - નમાલ
 માણસ. -ચું ઠાકું નં ધરડું - રજ
 માણસ. -સો પું ધરડો માણસ

ડોળ પું [દિ. ટોળ] મહુડાનું બી
 ડોળ પું બં ૧૦ [નુઓ ડોળ] ધાણીમાં
 ફૂટયા વગર રહી ગયેલા દાણા (૨) પું
 કોળ ભરડતાં આખો રહી ગયેલો દાણો
 ડોળ (ડો) પું; નં આદાર; ઘાટ (૨)
 બહારનો દેખાવ; ટોંગ. ંધાણુ વિંડોળી;
 દંભી. ૦૬ (-૬) માકે પું ભલકા; કાક
 ડોળવા પું બં ૧૦ નુઓ 'ડોળ' પું બં ૧૦
 ડોળિયું નં મહુડાના ડોળનું તેલ
 ડોળિયો પું ડોળા ઊંચકનાર; ભોઈ
 ડોળી (ડો) વિં ડોળયાવુ; દંભી
 ડોળા સીં [દિ. ડોળ] બૂલતી ડોળી; માંચી
 (જેવી કે માંદાને લઈ જવાની - 'રૂંચર')
 (૨) માડી ખબર; મોકાણ

ડોળો પું [દિ. ટોળ = આંખ] આંખનો કાચ
 - ગોળો (૨) આંખ (૩) નજર; ધ્યાન [લા.]
 ડ્રાઇવર પું [દં.] (રેલવે ઈન્જિન કે મોટર)
 હાંકનાર [બાછ-રમત
 ડ્રાફ્ટ સીં [દં.] ફૂકાથી રમાતી એક અંચેજ
 ડ્રામ પું [દં.] પ્રવાહીનું એક અંચેજ માપ
 (જેમ કે, હવામાં ચાલે છે. લગભગ એકાદ
 આનીમાર જેટલું)
 ડ્રાઉંગ (ડ્રાઉંગ) અં [રવં] દેડકાનો અવાજ
 ડ્રીલ સીં [દં.] કવાચત
 ડ્રેસ પું [દં.] પોશાક; પહેરવેગ
 ડ્રેસિંગ નં [દં.] રા, ફોડા ઇં ધોઈ મલમપટ્ટી
 ઇં કરવાં તે [ચીતરવી તે
 ડ્રોઇંગ નં [દં.] ચિત્રકામ; રેખાચી આકૃતિ

૯

ડ પું [દં.] મૂર્ખાંધાની ચોથો બંજન (૨)
 સાવ અજાન-કોક માણસ
 ઢગ પું ઢગલો, ગર્જ
 ઢગરું નં, -સે પું [નુઓ ધગડો] કૂચી
 ઢગરો પું [નુઓ ધગડું] ટલકા પગારનો
 સિપાઈ
 ઢગલાખંધ વિં (૨) અં ધણુ; પુંકળ
 ઢગલી સીં નાનો ઢગલો. -સે પું પુજ;
 ખડકળો
 ઢગો પું બં જલિયો (૨) મૂખ; ખેવફૂર આદમી
 ઢચક ઢચક સીં [રવં] પાણી પીવાનો
 અનાવ
 ઢચુપચુ વિં અનિશ્ચિત; ઢનુમગ
 ઢચૂક (ઢંચૂક) અં [રવં]
 ઢચર વિં બહુ ધરડું; જોખા જેવું -જીવ
 ઢડ અં [રવં] ધડ - આવાતનો અવાજ
 (દડ ફરેને ચોડી દીધી) ['ઢચુક'માં
 ઢંઢચુક, ઢંઢચાટ, ઢંઢચાવચુ, નુઓ
 ઢંઢો પું [દિ. ઢંઢ-જડ; રતખંધ] કોક
 માણસ (૨) પંગ વચેની લાલી નડી
 અકડ સળી કે ચીપા (ખીચતે કમાન)

ઢણુઢણુ અં [રવં]. ંચું અંકિં ઢણુઢણુ
 એમ વાગડુ (૨) જોરાથી બધું એક
 સાથે હાલી લોકતું; ધણુધણુ. -જીવ
 પું ઢણુઢણુ અવાજ -જીવવું સંકિં
 (ખેરક)

ઢપ(-ક) અં [રવં] પડવાનો અવાજ
 ઢખ અં [રવં] ધટવાનો અવાજ (૨)
 અન્ય; ધખ [રીતભાત; પદ્ધતિ, છટા
 ઢખ સીં રીત, પદ્ધતિ; ંછખ સીં
 ઢખઢખિયાં નં બં ૧૦ ઢખ ઢખ કરતું તે
 ઢખવું અંકિં ઢખ ઢખ એવો અવાજ
 કરવો (૨) ઢખતું; બૂડી જલું (૩) ધણી
 જલું; મરી જલું [પેસો (૨) મૂખ
 ઢણુ પું [કા. ઢણુ; તેડુ ઢખ] ખેવડિયો
 ઢખૂકતું અંકિં [રવં] ઢોલનુ વાગડું (૨)
 ખાણીમા ઢખકાં ખાવાં
 ઢખૂડ(-૨)વું સંકિં ['ઢખ' કરતું] બરાબર
 આટારીને સુવાડવું (૨) ચાખડવું (વડાલમાં)
 (૩) ધીબચું; માગવું
 ઢંબુ પું નુઓ ઢખ
 ઢંમ અં [રવં] (૨) નં (ખાજાખાખામાં) ઢોલ

દમક (૦૬મક) અં [૨વ૦] દોલનો અવાજ.

૦૩ું અંકિં ૬મ ૬મ થવું

દમદમ અં [૨વ૦] દોલનો અવાજ

દમદોલ વિં દોલ જેવું ફૂલેલું; ખૂબ જડું

.. દેખાતું

દમાક અં (૨) પું [૨વ૦] દોલનો અવાજ

દરડો પું [૨વ૦] દરડવાનો અવાજ

દરડવું સંકિં [૨વ૦] દસડવું; ધસડવું

દરડો પું ['દસડવું' ઉપરથી] દસરડો; વેડ;

આરસિક વેતડું [વપરાય છે. 'દીકુદસ'

દસ વિં [પ્રા. દસ=દસી પડવું] 'દીકુ' નેડે

દસડવું સંકિં [ન્યુઓ દરડવું] જમીન

સાથે ખેંચવું; ધસડવું (૨) [લા.] વેડ ઉતા-

રવી (૩) ગમે તેમ લખી કાઢવું (૪) કોઈ

કામ ગમે તેમ ખેંચી નાંખવું

દસરડવું સંકિં ૦૬મ ૬મ દસડવું [વેડ

દસરડો પું ૦૬મ દસડવાથી થયેલો ધસરડો (૨)

દસ (૦ળ) વું અંકિં [પ્રા. દં] દગલો ધઈને

(જેમ કે મકાન, બીંત, ભેખડ ઇ) પડી જવું

દળકવું અંકિં ૦૬મ ૬મ; નમતું રહેવું (૨)

નમતું રહેવાથી સુંદર દેખાવું

દળવું અંકિં [દે. દળ] આડું થવું, એક બાજુ

નમતું (૨) પ્રવાહી પદાર્થનું બહાર નીકળી

જવું (૩) બીબામાં રેડાઈ તે ધાટના થવું (૪)

અમુક વલણ તરફ વળવું. [લા.]

દંકાવું અંકિં ૦૬મ ૬મ 'દાંકવું'નું કમંભિ

દંગ પું વર્તન; રીતભાત (૨) ચેનચાળા;

દાળો (૩) રીત; દળ; પ્રકાર. ૦ઢાળ પું

દંગધડો; ઠેકાણું (૨) ધાટ; આકાર.

૦ધડો પું ઠેકાણું, વિશાસ પડે એવું વર્તન

દંદ વિં [દે. દંદ=દંભી] ('ચોણું' નેડે વપરાય

છે- પોણું દંદ સાવ પોણું

દંદેરો પું ૦૬મ દેરનામું (૨) સરકારી જહેરનામું

દંદોળવું સંકિં [પ્રા. દંભિલ્લ=ધૂમવું, ફરવું]

(જગાડવા માટે) ખૂબ હલાવવું

દાંકદોળ પું [સર ૦ દાળો] ડોળ; ધાટ

દાંકોદું (-દું) બો, દાંકોદૂમો પું ['દાંકવું'

પરથી] વધેલું ખાવાનું કે ધરમા ઉધાડું હોય

તે વપાસી કરીને દાંકવું-બધ કરવું તે

દાંચણું નં ૦૬મ (રાતીપરજ લોખનું)

દાંદી પું [દે. દાં=તેરી] શરણાઈ વગાડનારો

(૨) એક જાતનો મામણ

દાંકો સીં [છં.] પ્રકાર- ૦ઢકો ગ્રીલવાનું ચામ-

ડાનું એક સાધન (૨) રક્ષક વસ્તુ [લા.].

૦ગર પું દાંચ બનાવનાર

દાળ પું [દે. દાળ=દાળવું] દોળાવ; ઉતાર (૨)

રીત; દળ, દાળો, દંગ (૩) ગાવાની દળ (૪)

સંબધ; ધરાઓ (૫) ખેતરના પાકનો

અદાજ

દાળાકી સીં [દાળવું પરથી] ધાતુને ચાળીને

પાડેલી લગડી. -દો પું ૦મેડી દાળાકી (૨)

[લા.] દંગ; વર્તણૂક (૩) કામકાજની

સફાઈ-આવડ; બહીવાર (૪) સમજણ.

-છી સીં ધાતુ દાળવાની ક્રિયા કે રીત

દાળાવું સંકિં [દે. દાળ] નીચે નાંખવું; નમા-

વવું (જેમ કે આંખ) (૨) પાથરવું (જેમ કે

ખાટલો) (૩) ટીપા રૂપે પાડવું, ગેરવવું (જેમ

કે આંખ) (૪) પાકનો અદાજ કાઢવો (૫)

ચાળીને દાળાકી પાડવી; બીબામાં રેડવું

દાળિયું વિં ૦ દાળદાર (૨) નં દાળાકી (૩)

દાળવાળું ખેતર કે જમીન (૪) એક જ

દાળ-આળુવાળું છાપડું (૫) દાળદાર મેજ.

-ચો પું ખેતરમાં પાણી લઈ જવાનો

ખાધેલો દાળદાર માગું (૨) દાળેલો પાસલો

-ધાટ

[૩] પદ્ધતિ; દળ

દાળો પું ૦ આરામ, વિશ્રાંતિ (૨, ૬) રીતભાત

દાંકણું (૦) [દાંકવું] દાંકણું (૨) સંરક્ષણ

(૩) દાંકવું તે. -છી સીં ૦ નાનું દાંકણું (ખાસ

કરીને હાંદલીનું) (૨) પૂંટણ ઉપરનું દાંક.

-છું નં વરતને દાંકવા તેને ખેસતો કફેલો

કાંઈ પણ ધાટ (૨) દાંકનાડું કંઈ પણ

દાંકપ (-પ) છેડો (૦) પું (દાંકવું + પછેડો,

પિછેડો) દોષ છુપાવવાની યુક્તિ-બહાનું

દાંકવું (૦) સંકિં [દે. દાં] કરાવડે વરતને

આવરવી-તેની ઉપર ગોઠવવું, મૂકવું

કે પાથરવું (૨) સંતાડવું; ઝૂંપટ રાખવું

દાંકેલદુંકેલ (૦) વિં દાંકણું દખરું; ઝૂંપટ રાખેલું [દાંકોદું બો

દાંકોદું (-દું) બો, દાંકોદૂમો (૦) પું ૦ જીઓ

દાંકયુ (૦) વિન્[દાંકયુ]નું મૂં ૬૦]દાંકયુ;
ગુપ્ત (૨) નં ઘેર પહોંચાડેલું પિરસણ.
ધીકયુ વિન્ અંતરની ગુપ્ત ચિંતાથી
બળી રહેલું-દુઃખી

દાંકુ (૦) નં મરી ગયેલું દોર

દાંકો (૦) પું મોટો બળદ

દિઆવલું સં કિં, દિઆવું અં કિં

‘દીયલું’નું પ્રેરક ને કર્મણિ

દિગલી સીં, -લું નં, -લો પું જુઓ

દીંગની, -લું, -લો

દીક સીં, બલું વિન્ જુઓ ‘દીક’માં

દીકાપાટુ સીં; નં જુઓ દીકાપાટુ

દીકો પું જુઓ દીકો

દીયલું સં કિં જુઓ દીયલું

દીબલું સં કિં ધીબલું; માર મારવો

દીમયું નં દીમયું(૨) માટીની બી કોલી

(૩) [લા.] ગદું ડોકું(૪) માયું

દીમડું(-લું) નં ગાંક જેવો કઠણ સોતો

(૨) જેના ઉપર મૂળીને છંદાય-ટિપાય

તેવો લાકડાનો કકડો

દીમર પું [સં. ધીવર] માછી (૨) ખારવો

દીમું નં દીમણ; ગમડું

દીલ સીં[દે. ઢિલોવાર; વિલંગ(૨)તંગથી

બલડું-શિયિલ હોવાપણું(૩) બેદરકારી

[લા.]-લું વિન્ ખેંચમા શિયિલ; તંગ

ન હોય એવું(૨) કઠણ નહિ એવું; પોચું

(૩)[લા.]હિંમત વિનાનું (૪) કમજોર(૫)

મુસ્ત, ધીકું; મંદ. -લું ઢંસ વિન્સાવ દીલું

દીક સીં [રવં] ધીબકો; ધાપો

દીકલું વિન્કલાણું; અમુક (ફલાણું સાથે

સાથે એ વપરાય છે, એકલું નહિ)

દીકલો પું [દે. ઢંકો] નદી કે તળાવના

સૂકા તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો

દીકાપાટુ નં બં વં [દીકો+પાટું]

ધીબકો અને લાતેથી કરેલી મારામારી

દીકો પું [દે. ઢંકો] નદી કે તળાવના

સૂકા તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો

દીકો પું [દે. ઢંકો] નદી કે તળાવના

સૂકા તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો

દીકો પું [દે. ઢંકો] નદી કે તળાવના

સૂકા તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો

દીચલું પું ધૂંલ; પગનો દાંકણીવાળો

સાધો-ભાગ, -લિયું વિન્ દીચલું બેલું

બંચું (૨) જેનું પૂંછડું દીચલે અડતું હોય

એવું (૩) નં દીચલું નીચે મૂકવાનું

ટકણ (૪) દીચલું; ધૂંલિયું

દીચલું સં કિં હાથી વધારે પીલું (૨)

પીલું (તિરકારમાં) (૩) દાઢ પીલો [લા.]

દીચાવલું સં કિં, દીચાલું અં કિં

‘દીચલું’નું પ્રેરક ને કર્મણિ

દુકાવલું સં કિં, દુકાલું અં કિં ‘દુકલું’નું

પ્રેરક ને ભાવે

દુકડું વિન્ [જુઓ દુકડું] નજક

દુકડું અં કિં [જુઓ દુકડું] નજક જલું

દુલો પું રણમા રેતી બીડીને પતો ઢગલો

દુસે વિન્ [રવં] નકામું; રડી

દુકડું વિન્ [દુકડું] દુકડું; દૂર નહિ એવું

દુકડું અં કિં [સ. ઢીર; મા. ઢુક્કો] દુકડું;

નજક જલું [પ્રેરક ને ભાવે

દુકાવલું સં કિં, દુકાલું અં કિં ‘દુકલું’નું

દુકડું સં કિં [સ. ઢુલો] શોધવું, ખોળવું

દુકડું નં કણસલામાંથી બાજરીના દાણા

કાઢી લીધા પછી રહેતું ફેતલું; દુકડું

દુકાવલું સં કિં, દુકાલું અં કિં ‘દુકલું’

નું પ્રેરક ને કર્મણિ

દુકલો પું જેન ધર્મનો એક સંપ્રદાય

(૨) એ સંપ્રદાયનો આદમી

દુકડું(-લું, -લું) નં જુઓ દુકડું

દુસો પું ઘલેલો નાટો મોટો ભાખરો (૨)

ધૂસો; નાટો કામળો

દેકલી સીં નાતો ટેકો-ગાંક (૨) નાની

ટકરી. -લો, -લો પું મોટી ટેકલી; ટેકો

દેકલો પું [સં. ઢેક ઉપરથી] ક્ષામાંથી

પાણી ખેંચવાનું એક ચંત્ર

દેકાલિયા, દેકાલિયા પું બંબલું[ટેકા+

લિયા (લળવું ઉપરથી)] બે ચીનીચી -

અસમાન જમીન; ખાડાટિકરા

દેકો પું બપોરેલો ભાગ; ટેકો (૨) [શ. પ્ર.

મો] શરીર પર ટેકા પેટે દેખાતો હાડકા

વાળો ભાગ (જેમ કે કંઠ, પીઠ)

-લું નં પૂતળું-રમકડું. -લો પું નર-

શ્પતી પૂતળી

દેખવો પું ઈનો કકડો; રાકું
 દેખાળી સીં નાનો દેખાળો(ર)ઈનો મૂકો.
 -ગો પું નુઓ દેખવો
 દેડ પું એ નામની એક અંચર જલતો
 આમી. ંગુજરાતી સીં અચે
 મિથલવાળી ગુજરાતી. ંફજેતી સીં,
 ંફજેતો પું જલદ ફજેતી; ખરાબમા
 ખરાબ ફજેતી. વ્વારો પું દેડ લોમો
 લતો (ર) ગદી-અરવચ્છ જગા, ગદફી
 [લા.].-રિયું વિં દેડ, -ને લગત. -ડી
 સીંદેડનીસીં-રો પુંદેડ(તુચ્છગમા)
 દેડ ંગુજરાતી ંફજેતી ંફજેતો વ્વારો
 નુઓ 'દેડ'મા. ંડી સીં દેડી. -ફિયું
 વિં દેડિયુ
 દેપડી સીંનાતુ-અપટુ દેપુ, ચેપની. -હું
 નં રાકું (ર) ચોસપુ, દગકું
 દેપુ(-કું) નં નુઓ દેપુ
 દેખકું નં એક ખાવાની વાની
 દેખો પું સોલો; ગડખ; દેમ(ર) પોદળો
 દેયડી સીં દેડી
 દેર પું [દિ.] દગલો. -ડી સીં દગલી
 દેડ(ડી)સીં[પ્રા.દેગિવાલિયા]મોરની માદા
 દેસકું નં એક ધરણું, (ર) જડો રાટલો
 (૩) પોદળો
 દેસરો(-સો, -ગો) પું પોદળો
 દેંક (દેં) વિં તદન દલકી કોનું
 દેયું નં મોટું દેકું. -યો પું દગલો; દેકરો
 દોકળિયું વિં વચમાંથી જડું (વેલણ)
 (ર) નં પગમાં ગોટલા ચડે એવું દદં
 દોકળી સીં ખાવાની એક વાની
 દોકળું નં ખાવાની એક ખનાવટ-વાની
 દોચકી સીં નાનું દોચકું. -કું નં

સાંકડા મોનો માટીનો ઘટો (ર) [વા.]
 રોચકું; માયું(૩)વિંદોચકા પેટે અચર
 બેસાળીનું કે તેવા મનનું; દોળતું
 દોર નં પટ્ટ, ગાય, બેંસ વગેરે ચોપનું
 પ્રા. ંટાંક, ંડાંક(-ખ)ર નંખંબં
 દોર વગેરેનો સમૂહ ંમાર પું દોરને
 પેટે એવો સખત માર
 દોરો પું [સરં ધોરો] ંપરોલી જમીન
 દોલ પું, નં[મ] એક વાલ; નગારું. ંડી
 સીં નાનું દોલકું. [(ખને ખાનુની)
 દોલકી વગાડવી = ખને પક્ષ સાચવવા
 પ્રયત્ન કરવો; એકે પક્ષને પૂરા વફાદાર
 ન રહેતું] ંકું નંદોલ [પક્ષગી
 દોલકી(-લુ, -લી) સીં નાનો ખાટલો;
 દોલિયો પું ખાટલો; પક્ષગ
 દોલી પું દોલ વગાડનારો
 દોલો પું [ર. લેલ] વગ; ધપી
 દોલો [દોલ = નગારું ઉપરથી] જડો, એડી,
 મૂખ માણસ
 દોળ પું ચોપ; ધાતુને ગસી તે
 દોળદોડ સીં દોળતું ફોડતું તે
 દોળતું સંકિં [ર. લલ = લળતું] ફેલું (ર)
 ગમડાવતું (૩) નં બેસાળી વગરનું વાસણ
 (૪) ખને ખાનુદળી પેટે તેવો માણસ [લા.]
 દોળતું સંકિં [ર. લલ] પખો નાખવા
 દોળાણ નં, -વ, દોળો પું [નુઓ
 દળકું] દાળ
 દોંગ (દો) પું ખોટો દેખાવ; દબ. ંધતૂરો
 પું ખોટો દબ ને ઉતરપિંડી; કઠાઈ.
 -ગી, -ગીલું વિં દોગથી બરેલું, દલી
 દોંરો (દોં) પું પરચર; પટાણો (ર) મૂખ
 -જડરો આદમી [લા.]

ણ

ણ [પ.] ૬ વર્ગનો-મૂર્ધસ્થાની અનુનાસિક
 (આ અક્ષરની રાક યનો ગળકલાપામાં નથી)
 -ણ(-ણુ) નં ખનાવનો કૃત્રિય [નુઓ
 અચ] (આ પ્રત્યય અતે એ સિવાયના

સ્વરવાળા ધાતુને લાગે છે.) ઉદા. ખાણ;
 પીણ; લેણેણ, જોણ; માણ કં
 -ણક કૃત્રિય. સીં ખનાવે છે. ઉદા.
 વર્તાણક; નિમણક

ત

ત પું [મ.] દંતરયાની પહેલો બ્યંજન
 તકે સોં [સરં દે. ચક્ર = અવસર]
 અનુકૂળ વખત - પ્રસંગ, લાગ
 તકતક અં અં તકતકે એમ. ૦તું અંકિં
 ચકચકતું; તેજ મારતું
 તકતી સોં [જુઓ તખ્તો] કાય કે ધાતુની
 ચાર ખૂણાવાળી ચકતી (૨) એક ધરેલું.
 -તો પું મોટી તકની (૨) અરીસો
 (૩) મહેલું ચિત્ર કે ફોટો
 તકદીર નં [અ.] નસીબ; કિસ્મત
 તકમરિયાં નંખંબં [જુઓ તકમરિયાં]
 એક ભતનાં બિયાં - ઔષધિ
 તકરાર સોં [અ.] અડો; કઞ્જિયો; ટટો (૨)
 વાંધા; ખાચો. -રિયું વિંતકરાર કરવાની
 ટેવવાળું (૨) તકરારવાળું - તકરાર કરવી
 પડે તેવું. -રી વિં જુઓ તકરારિયું (૨)
 તકરારને લગતું, તકરારનો વિષય બનેલું
 તકલાદી વિં [અ. તક્લીદી = નકલી, ખનાવટી]
 મજબૂત અને ટકાઉ નહિ તેવું; નાજુક
 તકલી સોં [સ. તક્લી] નીચેગોળ ચકતીમાં
 ભખા સળિયાની દાડવાળું કાંતનાનું એક
 સાધન
 તકલીફ સોં [અ.] તરતી, શ્રમ; કષ્ટ
 તક્સીર સોં [અ.] બૂલ; કરાર. ૦વાર
 વિં તક્સીરવાળું. - [ચાંપતી ઉવરાળી
 તકાલો (-દો) પું [અ. ત્કાલ] તગાદો;
 તકાપી સોં [અ.] સરકાર તરફથી ખેડને
 ધીંગ્વામાં આવતાં નાણાં ((૨) હચકતું
 તકામતું મંકિં લાલચથી તાડીને ભેડું
 તકિયો પું [ફા.] પાછળ અટેલવાનું મોટું
 ચોશીફું (૨) ચોટથી પર કરાતું તેવા ધાતનું
 ચણતર (૩) ફરીરને રહેવાનું સ્થાન
 તકેદારી સોં ચાંપ; નપનો; દેખરેખ
 તક્તી સોં જુઓ તકતી. -ક્તો પું
 જુઓ તકતો

તકે સોં; નં [સં.] તાક; છાશ
 તકક પું [સ.] સુતાર (૨) નાગલોકનો
 એક આગેવાન (૩) દેવાનો શિક્ષી. -લુ
 નં [સં.] ખરાદી કામ-૬૪માંની એક કળા
 તક્કશિલા સોં [સ.] પંખનું એક પ્રાચીન
 નગર (પ્રસિદ્ધ બોદ્ધ વિદ્યાપીઠની જગ્યા)
 તખત નં [જુઓ તખત] સિંહાસન;
 રાજગાદી
 તખતી સોં જુઓ તકતી. -તો પું
 જુઓ તકતો (૨) મંચ, રંગમંચ, પેટકોર્મ
 તખલ્લુસ નં [અ.] કપનામ (જેમ કે, લેખકો
 ધારણ કરે છે તે, 'કલાપી' 'દિરેક્ટ' ઇત્યાદિ)
 તખત નં [ફા.] જુઓ તખત. ૦તરીત
 વિં તખત ઉપર બેઠેલું
 તખતી સોં જુઓ 'તકતી'. -ખતેતાહિસ
 નં સાહજદાનું મધુરાસન. -ખતે પું
 [ફા.] જુઓ તકતો
 તગડ સોં [ફા. તગડ] દોડધામ (૨) રગડપટ્ટી;
 અથડામણ. ૦વું સંકિં ખૂબ દોડાવતું (૨)
 ચકવતું - રખડાવતું [બકું; હથપુટ
 તગડું વિં [કાનડી 'દગડ' = મજબૂત] ખૂબ
 તગટો પું [સ. તિ] ૩ - ત્રણની સંદા
 તગણું વિં [સ. તિમણ] ત્રણ ગણું
 તગતગ અં જુઓ તકતક. ૦તું અંકિં
 જુઓ તકતકતું
 તગર સોં; નં [સ.] એક વનખતિ (સુગંધ
 માટે તથા ઔષધિમાં ખપ આવે છે)
 તગતું અંકિં તગતગતું; ચકચકતું
 તગાદો પું જુઓ તકાલો
 તગાફું નં [ફા. તગાર] જાળદા ધાતનું લોહાનું
 એક પાત્ર (૨) પેટ (તિરરકારમાં) [લા.]
 તગાવી સોં જુઓ તકાવી
 તગેલું સંકિં જુઓ તગડું
 તજ સોં; નં [પ્રા. તજા; સં. ત્વજ] એક
 તેજનો (ગીડની છાલ છે)

તળગરો પું [અ તપવિરહ] તપાસ (૨)
 દિસાળની તપાસ
 તળવીજ સીં [અ] તપાસ, શોધ (૨)
 યુક્તિ, કરામત (૩) કોશિસ, પ્રયત્ન (૪)
 ચોકસી, સલાહ (૫) અવસ્થા નેગવાઈ
 તળપું સંકિં [સ ત્વજ] હોરુ, ત્વજ
 તળગરમી સીં [પ્રા તજા (સ ત્વજ) + ગરમી]
 ચામડીનો એક રોગ
 તળાવ વિં [સ] તેમાથી ઉત્પન્ન થયેલું
 તળા વિં [સ] (અમુક વિષયનો) ભણકાર,
 વિદ્વાન, તદ્દિદ
 તડ પું [સ] કિનારો, કાંઠો અથવા વિં
 નિષ્પક્ષ (૨) પક્ષપાત રહિત, નિરપેક્ષ
 તડિની સીં [સ] નદી
 તડ અં [રવં] તરડવાનો અવાજ (૨)
 સીં તરડ, ફાટ (૩) નં પક્ષ, ભાગનો
 તડકેવું અંકિં [તડ] ડરવું, ગભરાવું
 તડકાવવું સંકિં 'તડકેવું નુ પ્રેરક (૨)
 ધમકાવવું
 તડકીછાંચડી સીં જુઓ તડકોછાચડો
 તડકો પું તાપ, સૂર્યનો ગરમ પ્રકાર
 ંછાચડો, ંછાચો, ંશીળો પું તડકો
 અને છાચડો (૨) સુખદુઃખ [લા]
 તડજોડ સીં [તડ + જોડ] તરો વચ્ચે
 સમાધાન - સમાહસપ
 તડતડ અં [રવં] ફાટવાનો અવાજ (૨)
 જટ જ ંજુ અંકિં તડતડ અવાજ
 થવો (૨) ફાટુ ફાટુ થવું, તસતસવું (૩)
 ગુસ્સાથી બોલવું [લા] - ડાટ પું
 તડતડવાનો અવાજ (૨) અં અપાઠાખધ
 -ડિયુ વિં તડતડ અવાજ કરે એવું
 (૨) નં બળતા તડતડ અવાજ કરે એવું
 લાકડું -ડિયો પું દેવતાની ચિનગારી
 (૨) એક દારૂખાનું [જુઓ તડકડ
 તડ ને ફ-(ભ)ડ શંખે [તડનો દિર્ઘાવ]
 તડપડાટ પું જુઓ ટડપડ
 ટડપડ અંકિં જુઓ તડપડ
 તડકડ અં [રે] લાગતું જ, જટ (૨)
 મોઢામોઢ, ખુલ્લેખુલ્લું ંજુ અંકિં

તડકડિયા મારવા (૨) હાકવું (૩) વ્યર્થ
 પ્રયત્ન કરવો - ફાફા મારવા [લા] - ડાટ
 પું તડકડવું તે -ડિયાં નં બં વં
 દુઃખમા હાથપગના પગાડા (૨) વલખા ફાફા
 તડકડવું અંકિં તડકડવું
 તડખૂચ નં [વા તરવું] એક રૂ
 તડભડ અં જુઓ તડકડ [સામે ધસવું
 તડવું અંકિં મારવા કે અડવા માટે
 તડ તડા સીં ['તડવું ઉપરથી] વડાતડી,
 બોનાબોની (૨) મારામારી
 તડાકે અં [રવં] તડવાનો અવાજ (૨)
 એકદમ, તરત જ
 તડાકો પું [રવં] ભૂડી વાત - ગપ (૨)
 એકાએક ધસારો કે વૃદ્ધિ થા લાભ
 તડાગ નં [સ] તળાવ
 તડાતડ અં [રવં] જટજટ, ઉપરાઉપરી
 -ડ(-ડી) સીં બોલાબોલી, મારામારી
 (૨) ચડાચડી, રખાઈ (૩) ઉતાવળ, ધમધમકી
 તડામાર અં [તડવું + મારવું] ધમધોકાર,
 અપાઠાખધ - ૨(-ડી) સીં ઉતાવળ, જલરા
 તડિત સીં [સ] વીજળી
 તડિ ગધૂમ અં [રવં] ઢોલકનો અવાજ
 તડી સીં [સ તડ ઉપરથી] ઝડી, દરોડો
 (૨) મારની ઝડી
 તડુકાવવું સંકિં, તડુકાવું અંકિં
 'તડકેવું નુ પ્રેરક ને ભાવે
 તડુકેવું અંકિં [રવં] ટાટો કાઢવો, ગળું
 તડુકો પું તડુકવાનો અવાજ
 તડેડાટ પું (૨) અં જુઓ તડતડા
 તડેડાટ અં જુઓ તડાટડ
 તણખ સીં [સ તન, પ્રા તળ = તણાવ]
 બળતરા સાથે સંલગ્નની વેદના (૨)
 અવાજમા જે ચાવાથી આવતી મકંદતા
 તણખલું નં [સ તળજી] તરણ ધાસની સળી
 તણખો પું દેવતાની ચિનગારી કે અગારો
 તણખ સીં તણખ - છાવું અંકિં
 અવયવ તણાવો (૨) લગડાડ (૩) સંલગ્ન
 નાખવા ['ડકટાઈલ' પ વિ]
 તણાઉ વિંતાણીને તાર ખેંચી શકાય એવું,

તણાવું અંકિં 'તાણવું' કમંભિ; ખેયાવું
 (૨) ગમ ઉપરાંતના કામના બેાલ તળે
 કે ખર્ચમાં આવવું
 તણાવેા પું [સ.] તન્ ઉપરથી] રચની
 સાગી નીચેનો દોર
 તણી સીં, -છું નં, -ગ્રો પું [દે.
 તળય] છઠી વિભક્તિનો પ્રત્યય [પ.]
 તત સં [સં.] તે. -તકાલ, -તક્ષણ,
 -તખેવ અં તે જ વખતે; તરત જ [પ.]
 તતડવું અંકિં [૨૫૦] જુઓ તડતડ
 તતડાટ પું તડવું તે. -વવું સંકિં
 'તનડવું' ગ્રેરક (૨) ધમકાવવું [લા.]
 તતડિયું વિં બળતાં તડતડિયા ઊઠે એવું
 (લાકડું, કોણસો છં). -થે પું તણ્યો;
 તડતડિયો
 તત: અં [સ.] પછી; તે પછી
 તતૂડી સીં [૨૫૦] નાનું તવડું. -કું
 નં એક જાતનું રણસિંયું
 તતકાલ અં [સ.] તે જ વખતે; તરત જ.
 -લીન વિં [મ.] તે સમયનું. -જા અં
 જુઓ તતકાલ [તતજણ્ય
 તત્કાલ્ય અં [સ.] તે જ ક્ષણે; તાબડતોબ;
 તત્વ નં [સ.] કોઈ વસ્તુનું મૂળ અસલ કે
 વાસ્તવિક રૂપ (૨) સાર; સ્વરૂપ (૩) પંચ-
 ભૂતમાનું દરેક (૪) સાંખ્યનાં ૨૫ તત્ત્વોમાંનું
 દરેક - પચમહાભૂત, પચ વિષયો, દસ
 દ્રવિયો, મન, બુદ્ધિ, અહંકાર, પ્રકૃતિ અને
 પુરુષ. ંઆહિષ્ટી વિં સીં, ંઆહી
 વિં તત્ત્વ ગ્રહણ કરનારું. ંચિતન નં
 તત્ત્વ વિશે વિચાર કરવો તે. ંગ વિં
 [સ.] તત્ત્વને જણનારું (૨) પું વિવસર.
 ંજ્ઞાન નં [સ.] તત્ત્વ સંબંધી જ્ઞાન;
 ક્ષિપ્તજ્ઞા. ંજ્ઞાની વિં, (૨) પું [સ.]
 તત્ત્વજ્ઞ. ંગ: અં [સં.] તત્ત્વની દ્રષ્ટિએ;
 ખરી રીતે. ંદર્શન નં તત્ત્વજ્ઞાન;
 વિવસર. ંમીમાંસા સીં મેઠાકિંકરૂ.
 ંવેના પું તત્ત્વજ્ઞાની; ક્ષિપ્તજ્ઞ.
 -સ્વાર્થ પું મૂળ સત્ય; ખરું તત્ત્વ
 તત્પર વિં [સ.] બરાબર પરીવારેકું;

એકધ્યાન (૨) તૈયાર; સજ્જ (માણસ).
 ંતા સીં
 તત્પરાયણ વિં [સ.] તત્પર
 તત્પરુપ પું [સ.] સમાસના ચાર મુખ્ય
 પ્રકારમાંના એક, જેમાં પૂર્વપદ ઉત્તરપદ
 સાથે વિભક્તિના સબધથી જોડાય છે [વ્યા.]
 તત્ર અં [સ.] ત્યાં
 તત્સમ વિં [મ.] મૂળ પ્રમાણેનું-બરાબર
 (૨) મૂળ ભાષાના અને પ્રાકૃતમાં સરખો
 એવો (શબ્દ) [વિસ્તાર; લંબાણ
 તથા સીં [દે. તત્તિ] રચ્છા; તમા (૨)
 તથા અં [સ.] અને (૨) તે પ્રમાણે; તેમ.
 ંગત વિં [સ.] પરમપદે પદોચ્છે (૨)
 પુંબુદ્ધ (૩) જ્ઞાની. ંપિ અં [સં.] તોપણ.
 ંભૂત વિં [સ.] તે પ્રમાણે બનેલું.
 ંરુપ સંખે [મ. જલ] 'તેમ થાયો';
 'એવું હો'
 તથ્ય વિં (૨) નં [સ.] સત્ય; સાચું.
 -શ્યંશા પું તથ્ય-સત્યનો અર્થ (૨)
 મહત્ત્વનો ભાગ કે સારાશ
 તદ્વનુરૂપ વિં [સ.] તેના જેવું, તેના રૂપનું
 તદ્વનુસાર અં [સ.] તે પ્રમાણે
 તદ્વપિ અં [સ.] તોપણ
 તદ્વખીર સીં [મ.] યુક્તિ
 તદ્વર્થ અં [સ.] તેને માટે; તેને ખાતર
 તદ્વા અં [સ.] ત્યારે
 તદ્વાકાર વિં [સ.] તેના જ આકારનું, તદ્વરૂપ
 (૨) તન્મય; લીન [વિશેષ; વળી
 તદ્વપરાંત, તદ્વપરિ [સ.] અં તે ઉપરાંત;
 તદ્વચ્છ વિં [સ.] તે કે તેના ચ્છલવાળું
 (૨) પું તેનો ચ્છલ
 તદ્વન અં બિવચ્ચ; છેક (૨) નથું
 તદ્વિત પું [સ.] [વ્યા.] મૂળનામ, સર્વ-
 નામ; વિશેષજ્ઞ કે અન્વયને લાંબીને નવો
 શબ્દ બનાવતો પ્રત્યય (૨) વિં તે પ્રત્યયો
 લાંબીને બનેલું
 તદ્વબવ વિં [સ.] તેમાંથી થતું-જન્મનું (૨)
 મૂળ ભાષામાંથી પ્રાકૃતમાં આવેલો અ-
 વ્ય (શબ્દ)
 તદ્વપ વિં [સ.] તેના જેવું; તદ્વામર.

तद्वि वि० (२) पु० [स] नुओ तमन
तन पु० [स तन] पुन, दीकरे
तन न० [फा, स तन] शरीर, देह
तनक [फा तन, स तन] थोडु (२) नानु,
तनपेस पु० [फा तनपेस] पगार
तनमन अ० [तन+मन] भूल आनुरताथी
-अधीराथी ०धन न० ०धन ०धन ०धन ०धन,
अधी शम्भु मान वगेरे -नाट पु०
आवेग, नुस्से, अधीराथ
तनमनियु न० अक नतनु रस (२) काननु
अक धरेलु
तनय पु० [स] पुन -या ओ० [स] पुत्री
तनु वि० [स] कृग, पातु (२) थोडु (३)
नानु (४) सुहर
तनु (न०) ओ०, न० [स] शरीर ०ण पु०
[स] पुन ०ण ओ० [स] पुत्री
तनमय वि० [स] अकाश, लीन
तनमात्र [स] न०, -त्रा ओ० पयमडा
भुतेनु शुद्ध-सूक्ष्म ३प
तन्वी ओ० [स] नानु सुकुमार ओ
तप न० [स] इद्रियमन, तपस्या (२)
लाभो वपत गह नेरी के जेडा रहेत
पडे ते, तपु पडे ते [ला]
तपपीर ओ० छी [पि -विद्यु, -री वि०
तपपीरता रगनु
तपत ओ० गम्भी, सहे-सा-ताव
तपवेक पु० सात नोमानो छु-
तपनीओनो लोक
तपवतुं संकिं 'तपवु'नु प्रेर
तपुं अ०किं [स तर] तनु-गरम यतु
(२) तप करतु (३) [जा] नमो वपत राह
नेता छेडा रहेत, मोदी यतु (४) गुरमे यतु
तपस्यार्थ ओ० [स] तप करतु ते, तपस्या
तपनी वि० (२) पु० तप करतार
तपनीय ओ० विगत, नुगी नुगी छपीकतने
देड ०वा ० अ० विगततार
तपस्या ओ० [स] तप, तपस्यार्थ
तपस्विनी वि० ओ० (२) ओ० [स]
तपस्या करतार ओ

तपस्वी वि० (२) पु० [स] तप करतार
तपाड (-य)तु संकिं 'तपु'नु प्रेर
तपाम (०धु) ओ० [अ तपाम] तपासतु
तपानगावतुं संकिं तपासानु
तपामतुं संकिं [तपास] रोधतु ओगतु
(२) नाकरी वरवी, छेडा जेतरीनेनेषु (३)
सभागतु, तपनीय राप्पी
तपानममिति ओ० तपास करतार समिति
तपाभावतु अ०किं 'तपासतु तु प्रेरक
तपेदी ओ० पडोगा मोनु (धातुनु) अक
वासल -तुं न० मोपी तपेरी
तपो- [स] (समासमा पूर पडे घोषय ७न
पूरे) ०धन वि० [स] तप अ ० लेनु
धन छे ओषु (२) मास्योनी अ नामनी
नतनु (३) पु० तपस्वी (४) तपोधन ज्ञातिने
आसल ०णय [स] (-ण) न० तपनु
णग, तपनी प्रभाव ०भूमि (-भी) ओ०
तपथी पविन सयेवी भूमि, तपोवन
०लोक पु० [स] नुओ तपगे ०धन
न० [स] तपनीनु निनासमान
तपत वि० [स] तपेतु के तपावेतु
तपडतुं अ किं नुओ तपडतु
तपडथी (-णा) ओ० [नुओ तपडके]
पारकाना भाव के कृति नि उपापत योरी
तपडाट पु० नुओ तपडाट
तपडावतुं संकिं तपडनी वरवी, नेरी ७तु
तपडके अ० [अ तपड] नोराध, वेगध के
उपापत यथु होय ओम [सीपमा
तपसीय ओ० [अ], ०वार अ० नुओ तप
तपवत पु० [अ] करक, ओडावतापड
तपे पु० [अ तप] नथो विभाग
तपाक ओ० [अ] रमागी तपाक, छीतु
(२) भाग, मन्थो ०डी ओ० नानी
तपक -रमागी
तपको पु० [अ तपको] मन्थो, भाग
(२) रिथति, दशा (३) पाथरी, योग (४)
विभाग, णड
तपाडक अ० [अ] विडानी होडनो अवाज
-पी ओ० घोडानी होडनो पगरव (२)
होड -डे पु० अपाटो, सपाटो, वेग

तमडावतु संक्रिं [२५०] होडावतुं (२)

हमडावतुं; धमडावतुं

तमडूक वि० कोड; कमडूकत (२) मूड; अवाक

तमडीक वि० [म.] जडावतुं; डूरेतुं.

—टी ओ० डेरजडा

तमडूची पुं० [फ.] तमडां—नरडां वगाडतार

तमडीध ओ० [म.] शुद्धि; धर्मांतर

तमडुं न० [म. तड्ड] ओक वाघ; नरडुं

तमिरयल ओ० [म.] मरनी स्थिति—मिरयल

(२) गरीरनी दावन (तडुंरनी के मांडगी

आवतनी)

तमीज पुं० [म.] देव; तमीज. —भी वि०

तमीजने लगत (२) ओ० वेडुं

तमेजे पुं० [म. तमीज] घोडो, जगड ध०

के गाडी राजानुं डेडुं के मडान

तमे पुं० यदमनो तमे

तमज न० [म. तमज] ताडक; माथु

तम न० [स.] अधातु (२) तमोजुल वि०ने

लागतां 'ओमां डेड' ओम अथ' जताव-

नारो प्रत्यय. उदा० शुभतम

तमे. सं० तमे [५]

तमजु ओ० [ड.] जोड्य मोडीने डरेडो चूडो

तमजुं वि० तल गलु; तमजु

तमतमाट वि० तमतमुं (२) पु० तीजारा

तमतमुं वि० जडु तीथुं

[स.] तमाडवतुं पांडुं. अपनी ओ०

तमावधत

तमाशगीर, तमाशजीन पु० तमारो

जेतार; त्रेडक (२) तमारो करनार

तमारो पु० [फ. तमाश] धाया लोडो जेवा

मजे जेवो जेल के रमत (२) डूरेती [वा]

तमाशगीर, तमाशजीन, तमाशो लुओ

तमाशगीर, तमाशजीन, तमारो

तमिरेज न० [स.] अ. घटार

तमे (—मे.) (मे', मे') [वा. तुड] जीने

पुडुप सं०; 'तु'तुं ज० व०

तमोजुल पुं० [स.] प्रकृतिनो ओक गुण (२)

डोध; आडणो स्वभाव [यसर

तमभर ओ० [स. तिमिर] आपे आवतां

तर वि० [फ.] रसकसधी भरेतुं; तालुं (२)

धरायेतु, तम (३) पेसाहार (४) भरत, यकचूर

तर ओ० [ड.] हटी हूध परनी मडार्थनी

पोषी

नार प्रत्यय. कि०ने लागतां न० जनावे छे.

उदा० धतर; भाषुतर (२) [सि. ज.] वि०ने

लागतां तिथी अधिक—दरेर अथ' सुनरे.

उदा० अधिकतर; पारतर [दरेर रमारो]

તરછોડવાથી થતી અસર (૨) તિરરકાગ;
છિત્કાર. ઓં સંકિં જોરથી આંચકો
મારવો (૨) તિરરકારપૂર્વક કાઢી મૂકવું
(૩) તુચ્છકારવું; ધિક્કારવું. —ટો પુ. તરછોડ
તરજ સીં [નુઓ તજ'] ગાવાની ઢબ
તરજુમિયું વિંભાપાની છાકે બાવ વિનાનું,
માત્ર શાબ્દિક સમાનતાવાળું (ભાષાતર)
તરજુમો પું [મ.] ભાષાતર
તરડ સીં [રવં] તડ, ફાટ, ચીરો. ઓં
અંકિં તરડ પડવી, ફાટવું (૨) વાફુ —ત્રાંડું
થવું (૩) વ કાઢીને વિરુદ્ધ ચાલવું. —હાટ
પુ. તરડાવું —ફાટવું તે (૨) અભિમાન;
મગ્દા. —હાણું અંકિં તરડાવું
તરણુ નં [સ.] તરવાની ક્રિયા (૨)
તરવાનું સાધન; હોડી. ંતારણુ વિં
(૦) પુ. તારણતરણ; ઉદ્ધારનાર
તરણુ નં + [નુઓ તૃણ] તરણું
તરણિ પું [મ.] સૂરજ. ંતનથા સીં
ચમુતા નરી [ત્રાણે; હોડી
તરણિ(-ણી) સીં [સ.] તરવાનું સાધન;
તરણું નં [નુઓ તૃણ] તરખણું
તરછોપાય પું [સ.] તરી જવાનો —
બચવાનો ઉપાય
તરત અં [સ. ત્વરિત, પ્રા. તુરત] એકદમ;
ઝટ. ંપુદ્ધિ વિં હાજરજવાળી ખુદ્ધિ;
વાળું (૨) સીં શીઘ્ર કામ દેએવી —સમય-
સૂચક ખુદ્ધિ
તરતમ વિં [સં, પ્રા.] એણુંવતું
• તરતીળ સીં [મ.] આચાર, રીતભાત
વગેરેનું શિક્ષણ (૨) વ્યવસ્થા; ગોઠવણ
(૩) સમાજ, માવજત
તરપ'(-પિ)ડી સીં [સ. ત્રિ+પિંડ] મર-
નારની વરસીને દિવસે કરાતી શ્રાદ્ધક્રિયા
તરફ સીં [મ.] બાજુ; પક્ષ (૨) તત્તુવાધના
મુખ્ય તારની નીચે, રણકવા માટે રખાતા
તારનો સમૂહ કે પ્રત્યેક તાર (૩) અં
બાજુ; બાણી [તરફડવું] માં
તરફડવું, તરફડાટ, તરફડિયું નુઓ
તરફણુ સીં [સ. ત્રિ+ફળા] દાણા વાવ-

વાનું એક એમર; ત્રણ દાંતાનો નાનો
વાવણિયો [સીં પક્ષપાત; ઉપરાણુ
તરફદાર વિંતરફેણ કરતું; પક્ષવાળું. —રી
તરફી વિં (સમાસમાં) તરફનું. ઉદા.
એકતરફી [બાજુ; પક્ષ (૨) તરફદારી
તરફેણ (ફે) સીં [મ. તરફનું બંધન તરફને]
તરફાટો પું [રવં] છલકો, ઝાકોટો, ધુતકાર
તરખતાર [વા.] ખૂબ તર; પ્રવાહીથી ભરેલું;
તરખોજ
તરખૂચ નં, —ચી સીં નુઓ 'તડખૂચ' માં
તરખોજ વિં [તર (ફા.) + ખોજ (બોજવું)]
તડન પડળી ગયેલું
તરભડ સીં [રવં] બોધાબોધી; તકરાર.
ઓં અંકિં આરેશપૂર્વક બોલવું; કનિયો
કરવો
તરભાણી સીં [સં. તામ્રગાંઠ] ધર્મ વિધિમાં
વપરાતી તાંબાની તાસક. —ણું નં
મોટી તરભાણી
તરભેટ (-ટો) પું [નુઓ ત્રિભેટો] ત્રણ
ગામના સીમાડા કે રસ્તા એના ચતા હોય
એવી જગા
તરલ વિં [સ.] ચપક્ષ; અસ્થિર (૨) જલદી
ભેડી નય એવું; 'મોબાઈલ' [પ. વિ.] (૩)
પું હારતું વચ્ચેનું રતન
તરવર અં ત્વરાથી તળે ઉપર —સળવળ થવું
હોય એમ. ઓં અંકિં ઉપર તળે થવું;
સળવળવું (૨) ત્વરાથી અધીરા થવું.
—રાટ પું ધમપજાડ, અધીરાઈ, ચંચળતા
તરવંક નં [તર (ત્રિ) + વંક (વાંક)] વંકતા
તરવાડી પું ત્રિવેદી; એક અટક
તરવાડો પું [સ. તલ (તાડ) + વાડો (વાંડવું)]
ખનુરા હેઠનારો; તાડી કાઢનારો
તરવાયો પું [તર (ત્રિ) + પાઈ (સં)] ત્રણ
પાયાની યોડી; માંચી
તરવાર સીં [સ. તલવારિ ફા. તલવારો]
સમરોર, ખડગ. —રિયો વિં પું સહેજ
સહેજમાં તરવાર એ એ એવો (૨) તરવાર
વાપરી નજીનારો યોદ્ધો
તરવાવું અંકિં દાંતોગર્ભ પડવો (હારમાટે)

તરવું સંકિં [મ. ત્વ; પ્રા. તર] ઓગંગવું;
પાર કરવું (૨) અંકિં રૂપ્યા વિના
પાગીમાં ઉપર રહેવું કે ખસવું (૩) બચવું
[લા.]

તરશ સ્ત્રી [સ. તર્ષ, ત્વષ] પાણી પીવાની
ધ્વજા; ખાસ(૨) તીવ્ર ધ્વજા [લા.]. -શ્યું

વિંતરસવાણું; ખાનુ. -સ સ્ત્રી તરશ

તરસ [સ. તર્મ] એક જંગલી જાનવર - ઝરખ

તરસ પું [ફા. તર્મ] કોષ

તરસાડ સ્ત્રી [સ. તલ(તાડ)ઉપરથી] તાડના

પાટડા; જાલવી [નવમાવણું]

તરસાવણું સંકિં [તરસ ઉપરથી] યુવાવૃદ્ધ;

તરસ્યું વિં જુઓ તરસ્ય

તરંગ પું [સ.] પાણીની લહેર; મોજું (૨)

કલપના; જુડો. -ગિણી સ્ત્રી [સ.] નદી

-ગિત વિં [સ.] લહેરો ખાનુ; હાલતુ.

-ગી વિં [સ.] મનના તરંગ પ્રમાણે

વર્તનાડુ (૨) તરંગો - કલપનાઓ કર્યા

કરનાડું

તરાર્થ સ્ત્રી [હિં.] પહાડની તળેટીનો પ્રદેશ

તરાઈ સ્ત્રી [રવં] કાઠ; ચીરો [ગાયન

તરાણા(-નો) પું [વા] એક તરેહનું

તરાપ સ્ત્રી ઇંગ(૨) એકદમ માફકી જુદ

તરાપો પું [સરં [મ. ત્રપ, પ્રા. તપ્]]

વાંસ કેલાકડાને એકબીજાની સાથે બાંધીને

બનાવેલો પાણીમા તરે તેવો પાટ જેવો

પાટ; ત્રાપો [તરી શકાય તેટલું

તરામણું વિં તરીને જડું પડે એટલું (૨)

તરિ સ્ત્રી [સ.] હોડી

તરિયો પું [સ. ત્રિ ઉપરથી] એકાંતરિયો

(૨) ચોથિયો તાવ [ડાગરનો દાણો]

તરિયો પું [તરી આવણું] ચોખામાં રહેલો

તરી સ્ત્રી [દે તરિયા] મહાર્થ(૨) કાપ (૩)

ઉપર તરતી કોઈ પોપડી - ચર

તરી વિં [સ. ત્રિ ઉપરથી] તણ ગણું (આકમાં)

તરી સ્ત્રી [સ.] હોડી; તરિ

તરી સ્ત્રી [ફા.] જળમાર્ગ

તરીકે અં [જુઓ તરીકો] -ની માફક,

પ્રમાણે; પેકે; રૂપે

વિં જો - ૨૭

તરીકો પું [અ.] રસ્તો; માર્ગ (૨) રીત

તરુ નં [સ.] ઝાડ

તરુણ વિં [સ.] જુવાન (૨) પું જુવાન

પુણ. -ણી વિં સ્ત્રી [સ.] યુવાનીમાં

આવેલી (૨) સ્ત્રી યુવાન સ્ત્રી; ચોવના

તરુવર નં [સ.] મોટું ઝાડ

તરેશટ (રે) પું [અ. તર્તારી યાંટો તરકાર્થ

જાય એવી જૂમ (૨) કોધનો આવેશ

તરેરી (રે) સ્ત્રી [જુઓ તરેશટ] યુરસાના

આવેશની કુમરી [જાત

તરેહ સ્ત્રી [અ. તરહ] રીત, પ્રકાર (૨) માત,

તરેપો પું નાજિયેર

તર્ક પું [સ.] અનુમાન; કલપના (૨) વિચાર-

પ્રક્રિયા (૩) સંભવિત ખુલાસો; 'હાઈ-

પોથેસીસ' (૪) તર્કશીલ; ન્યાયશાસ્ત્ર.

વિતર્ક પું હાડાપોહ (૨) ગમે તેમ

વિચાર દોડાવ્યા કરવા. -શાસ્ત્રે નં

[સ.] ન્યાયશાસ્ત્ર; 'લોજિક'

તર્જ સ્ત્રી [અ.] તરજ; ગાવાની ઢળ

તર્જન નં, -ના સ્ત્રી [સ.] કપડો; ધમણી

(૨) તરછાડ, તરંગકાર

તર્જની સ્ત્રી [સ.] અચૂક પાસેની આંગળી

તર્જણું સંકિં [સ. તર્જ] કપડો આપવો,

ધમકાવવું (૨) તરછાડવું, ધુતકારવું

તર્પણ નં [સ.] તૃપ્તિ (૨) જુઓ જલાજલિ.

-ણીય વિં તૃપ્ત કરી ગકાય કે

કરવા થોડય

તર્પણું સંકિં [મ. ત્વ] તૃપ્ત કરવું; સતોષવું

તર્પિત વિં [સ.] તૃપ્ત થયેલું

તડ પું [સ. તિલ્લ] એક તેલી બી કે તેનો

છાડ (૨) એને મળતો ચામડો ઉપરનો ડારો

તડ [સ.] નં તળિયું (૨) નીચેનો પ્રદેશ;

તળોટી (૩) ચપાટી. ઉદા. 'બૂતલ'

તડક અં [હિં.] સુધી, લગી

તડખ સ્ત્રી [જુઓ તડસણું] ઝંખના; ઉતે

નૂરી (૨) વ્યાકુળતા (૩) તરસ. વવડખ

અં [સ. વિલસ ઉપરથી] પાણી ન મળવાથી

અસ્વસ્થ. વળું અંકિં [જુઓ તડસણું]

ઝખવું -ખાં નંખાવં ઝખના; પ્રાપ્ત

માટેની વ્યાકુળતા

તત્વ ઓં [મ ત્ત્વ] (પ્રાય વ્યસનની
નીચી) ઉત્કટ ધ્વજા, તાત્પર્ય (૨)
દુઃખ, દુઃખ ગંભીર અંતિમ એકમ તત્વ
—દુઃખ મારનો (૨) તત્વ

તત્વપાત્ર વિં [તત્વ + પાત્ર] આતુર, અધીર
તત્વ પૂં વિં તત્વ જેટલું (૨) મહેન પાત્ર
તત્વ દુષ્ટ ગાંધી જુઓ તત્વ પુ
તત્વ ઓં [મ] ઉત્કટ ધ્વજા, તત્વ
તત્વ ભાર, તત્વ માત્ર વિં તત્વ જેટલું, મહેન
તત્વ વટ પું જુઓ તત્વ વટ
તત્વ વાં ઓં જુઓ તત્વ વાર
તત્વ મરુ નં [પ્રા તિત્ત્વગ્રિયા] જેમા તત્વ
યાય છે તે શીંગ (૨) તત્વ ખ ખેરી
હીંધા પછીનો તત્વનો છેડ

તત્વ મધુ અંકિં [સ ત્ત્વ] અતિ આતુર
હોતુ, આતુર તાલી તત્વ દુષ્ટ
તત્વ સાટ (-રો) પું [જુઓ તત્વ પુ]
આતુરતા તત્વ દુષ્ટ

• તત્વ માંકળી ઓં [પ્રા તિત્ત્વગ્રિયા] તત્વની
ખનાનેની એક વાની

તત્વ સ્પર્શ પું [સ] તત્વિયાનો સ્પર્શ (૨)
અપાગિના સ્પર્શ -ગિતા ઓં -રો
વિં તત્વ સ્પર્શ કરતુ (૨) વસ્તુના તત્વિયા
મુખી પાડે જઈ વિચારતુ

તત્વ ઓં [મ] દુઃખ હારગતી
(પ્રાય મુન્યમાન લક્ષ્ય એ) [મહેનો
તત્વ ઓં પું મહેન વસ્તુ કરનાર મરકાગી
તત્વ તત્વ નં [સ] સાત પાતાળમાનુ એ
તત્વ તત્વ નં [પ્રા (સ તત્વ)] એ જગાશય,
નાનુ સરોવર ઓં ઓં, ઓં નં નાનુ
તત્વ

તત્વ શ ઓં [પ્રા] શોધ તપાસ
તત્વ ઓં ઝીણ તત્વ
તત્વ ઓં તિલ્લી, ખરોળ [કસળી છેડો
તત્વ પું [મ તત્વ (સોનુ) ઉપરથી] પાત્રનો
તત્વ નં [સ] રાધા, પધારી
તત્વ ઓં જુઓ તત્વ
તત્વ ઓં ખરોળ
તત્વ લીન વિં [સ] ગરક, લીન, એમકાર

તત્વ ઓં [મ] તાત્વ [પ]

તત્વ અં તાત્વ [પ]

તત્વ ઓં પું [પ] ત્ત્વ ધ ન એ વ્યંગનો
તત્વ ગર વિં [પ્રા તુગાર] પેસાદા, તાલેવ ત
તત્વ ઓં [તત્વ] ઉપરથી, અથવા
વા તત્વ] એમખતી, આદત, ધાડ
(૨) તાત્વ, ધમધી

તત્વ ઓં પું [મ તત્વ] પેસાદા તાકરી
તત્વ ઓં [મ] તિલ્લી [કમ] શિ
તત્વ ઓં અંકિં [સ. તત્વ, ના તત્વ] 'તાવતુ' ત
તત્વ ઓં નાનો તત્વ

તત્વ ઓં પું [સ તત્વ, પ્રા તત્વ પરથી] રસોઈના
ઉપર તળે કરવાનું કે ઉપવાસવાનું એક
સાવન તાત્વ

તત્વ ઓં પું [પ્રા તત્વ તુર્ત તત્વ] રોડવા
રોડવાનું એક પાત્ર, મોપી હોરી (૨) ચક્રમા
મૂંવાની ગોળ ચપી હીંમી

તત્વ ઓં [પ્રા] મોગઈ, મહિમા, શ્રેષ્ઠ
(મોગ માણસને 'પધારો' એમ મહેવામા
વપાય છે - તત્વ લાવો)

તત્વ તત્વ અંકિં [રવં] અચળ તત્વ
તત્વ તત્વ પું તત્વ તત્વ તે

તત્વ ઓં [મ] (તત્વ) માગાં પેરો
તત્વ ઓં [સ તત્વ પ્રા તત્વ] જગી

તત્વ ઓં (૨) નં તત્વ એ જગત કપડ
તત્વ ઓં [મ] આશ્વાસન, બરોમો

તત્વ ઓં જુઓ તત્વ

તત્વ ઓં [મ] છબી, ચિત્ર [નાય
તત્વ પું, ઓં [મ તત્વ] એક ઉપજે

તત્વ વિં [અવં તત્વ, સ તત્વ] તેજ [પ]
તત્વ તત્વ અં તત્વ તત્વ એમ, તત્વ

તત્વ પું [સ] ચોર ઓં મંકિં ચોર
—રી ઓં ચોરનું કામ, ચોરી

તત્વ, એ, —રો તત્વ નં [વા તત્વ, તત્વ]
મગમૂન ઝીંવાનુ વાસણ (૨) કોગળો

વોરેનુ પાણી ઝીંવાનુ વાસણ
તત્વ ઓં [મ. તત્વ] શ્રમ, મહેનત

તત્વ પું, ઓ, નં [વા] સુદ, સધિ
તત્વ (-ક) વિં [મ તત્વ = લીં]

मोक्षः मुक्तयः - श्री श्री० तङ्कणी राभयुं
ते; मोक्षी
तङ्कनाभुं न० [फा.] सुलेदमो कोयकरार-देव
तङ्करीय श्री०; न० [म.] जमीनभङ्गसुख
(२) तालुका. ०६१२ पुं० तालुकां भङ्गसुख
वस्य करनार अभसहार; महासकारी
तङ्कं अ० नुओ तली [प.]
तङ्की अ० [म. तद्दि, तद्दि] त्या; त्यां
तङ्कनात (तङ्क) श्री० [म. तङ्कनात] सेवा
करवा भाटेनी हाजरी (२) सेवायाकरी;
ताङ्करी
तङ्कवार (तङ्क) पुं० टालु; शुशाहीना द्विवस
तङ्कभत (तङ्क) न० [म. तङ्कभत] आरिप,
आण. ०६१२ वि० आरिपी. ०६३ पुं० न०
आरिप भूकथा आणतनुं लभाण
तङ्क न० नुओ तङ्क (२) मूण (३) पाये
(४) जन्मस्थान. ०५६ न० आमतजनी
जमीन (२) असुख-मूण जगा (३)
सपाठ जमीन (४) जेनुं पूरुं भङ्गसुख
सेवातुहोय अवी भाससा जमीन. ०५६
वि० स्थानिक मूण वतननुं (२) आभरी;
देशी. ०५६ श्री० भगनां तङ्कियांनुं तङ्कवांनुं
ते (२) तङ्कियुं (३) जमीननी सपाटी
(४) जमरांनुं धरेकुं लाकडुं (५) मोभने
टेकववा आभसामी बीतो पर मोडवीने
रणांनुं आडुं लाकडुं
तङ्कवांनुं अ० कि० वधापेपडाता प्रसारथी
के तापथी भगनां तङ्कियांनुं आणुं थवुं
तङ्कवुं स० कि० [म. तङ्क] कङ्कवेला धीनेलमां
पकववुं [मू. ३ कङ्कवेला गङ्कवेला]
तङ्कई श्री० [म. तङ्क, तङ्क] मोहडुं; भागानुं
तङ्कतांङ्कया पुं० अ० व० [तङ्क (तङ्कवुं) +
तांङ्क (म. तङ्क)] शेकेला मोभा-भमरा
(२) अ० १२ टङ्कटुं; लगादे वणगळ नरहे अ०
तङ्कवा न०, ०६१ श्री०, ०६३ न० नुओ
'तङ्कवा'मां
तङ्कवा पुं० भागानी पी० ज० पी० तङ्कनी आनी
तङ्कवासुं (०) स० कि० धीमे धीमे थापुं;
अपी करवी

तङ्किया-जट्टक अ० तङ्कियुं थुङ्कुं अर्थ नय
तेम; थुङ्कियुं थुङ्कुं; पूरेपूरुं थुवार
तङ्कियुं न० तङ्कियुं
तङ्कियुं न० [म. तङ्क] छेक नीयेनो भाग;
तङ्क (२) भगनुं तङ्कियुं
तङ्क श्री० मोडमां भगना तङ्कियाने अङ्कने
रहेती आभगानी भरी; सभतणी
तङ्क न० नुओ तङ्कियुं
तङ्क अ० [म. तङ्क] नीये; तङ्किये. ०६१२
अ० टाङ्कनीयुं; तङ्के के ६५२ (२) तङ्कपापड;
अधीरुं [वा.]
तङ्करी श्री० [म. तङ्करीया] परतनी
आनुआनुने नीयाणुने प्रदेश
तङ्क वि० [फा.] निडातुं; अपरीने आवी
रहेतु (२) तालुका; कसेकुं (३) छट वगरेनुं
(नाभ्यां के वेपारनी आणतमा) (४) कायर;
क टाणेकुं (५) पुं० मोडानुं जन्मभरी न नय
ते भरे पेठने कसीने भायेला परे
तङ्करी श्री० [नुओ टङ्करी] टाटिया (२)
टङ्करी यारणी-वेया
तङ्करी श्री० [फा. तङ्करीया] तङ्करी, अ० त
तङ्किया पुं० [नुओ तङ्करी] नानी सुंथणी
तङ्करी श्री० [फा.] ताण; न्यूनता, अछत
तङ्कियुं पुं० [म.] तङ्कियुं; मोभा
तङ्क पुं० [म. तङ्क के तङ्क] तार; तांतलो
(२) काल घटना के वातनी परपरा-तेने
लागे तांतलो (३) अर्थ, वाहविवान, पयात
(४) छात्र; कटो (५) भगत; त्रि; छेक
तङ्कनी श्री० [रं०] नुओ तुनतुनी
तङ्करी स० कि० [म. तङ्करीया] छेकरी;
भूरी सेवुं; मोणवडुं
तङ्क पुं० [म.] तार; तांतलो, रसेला के पातणी
नस. ०५६ थ० [म.] तङ्करीयागुं वाजि'त्र
तङ्करी (ते) तङ्क अ० [नुओ तङ्क] अ०
कटो जीनुं अ०; लगातार (२) पराणर
पूरेपूरुं
तत्र न० [म.] तङ्करीयां अ० प्रसारक
राखो (तेमां भत्रो, प्रयेमो अ० तङ्करी)
मो ६५२ वधु बार भुङ्करी

વ્યવસ્થા, પ્રમથ (૩) તેની ચોજના-
 પૂર્વક ગોઠવણ આયોજન (૪) સિદ્ધાંત
 [ન્યા] -ત્રી પું [સ] તત્ર ચયાવનાર,
 અધિપતિ (૨) છાપાનો સપાત્ક (૩)
 ત્રી તત્તુવાધનો તાર (૪) ધતુચની
 દોરી, પશુ (૫) એક તત્તુવાધ
 તદુરૂપ વિં [વા તદુરૂપ] નીરોગી,
 અરથ -ત્રી ત્રી આરોગ્ય
 તત્તુ પું [ત્રુઓ તત્તુ] ચોખા, તાંબુલ
 તંદ્રા સીઁ [સ] આગસ, સુરતી, ઘેન
 (નિદ્રાના)
 તંબાકુ(-ક) સીઁ[ત્રુઓ તમાકુ]એક વન
 રૂપિત, જેના પાદડા એક વ્યસનની ચીજ છે
 તંબુ(-ખૂ) પું દોરડા અને ચામનાને ટેકે
 તાણેત્ર છત્રીયાનુ લૂગડાનુ ઘર
 તંબૂરે પું [મ ત્તૂર] એક તત્તુવાધ
 તંબોળ પું [વા તંતૂ, સ તાતૂલ] નાગર
 વેળનુ પાન (૨) તેની બીજ -બીકુ (૩)
 ધાડો લાંબ રગ (૪) ગળાનો એક રોગ
 ંણુ સીઁ તળો પીની સી -ળી પું
 પાનસોડારી વેચનારો (૨) તે ધધો
 કરનારી ન્યાતનો માણસ
 ત [સ] નામને લાગતા 'માથી', 'ની દૃષ્ટિએ'
 એવા અર્થનુ અંબનાવે ઉદાઁ તત્તવત
 -તા [સ] લાવવાચ્છ નામ (સીઁ) બના
 વનો પ્રત્યય
 તા પું [વા] એક કાગળ, તાવ
 તા. 'તરીખ'નુ દ્રક ૩૫ [વણંર
 તાઈ પું મુસવમાનની એક નાવ, પીળરો,
 તાંસ પું [મ તાવણ] મોર (૨) નં
 એક છેડે મોરનો આકાર હોય એવુ વાધ
 તાક સીઁ [સ તક] ઊરા
 તાક સીઁ [ત્રુઓ તાકતુ] નેમ, ચોટ (૨)
 પું લાગ, તાકડો ંટો પું તાક, લાગ
 તાકડો પું [ત્રાક ઉપરથી] તાગડો, દોરો
 તાકણિયુ વિં તાકેડુ
 તાકત સીઁ ત્રુઓ તાકાત
 તાકતુ સંકિં [સ તક] એકી નજરે જોયા
 કચુ (૨) નિશાન બાધતુ (૩) હચુતુ

તાકાત સીઁ [મ.] સમિ સામર્થ્ય, મગદૂર
 તાકીદ સીઁ [મ] ઉતાવળ (૨) આજ્ઞા,
 કરમાન; તરત કરવાની જરૂરિયાત (૩)
 ચેતવણી, ધમકી
 તાકુ નં [મ. તાક] ગોખ્યો, હાટિયુ
 તાકેડુ વિંવાધેતુ નિશાન પાડનાર, તાકણિયુ
 તાકો પું [મ] કાટ્યા વિનાનુ લાણુ એક
 સરણુ લૂગડુ, ચાન
 તાકોડી વિં ત્રુઓ તાકુ
 તાગ પું [સ ત્યા, વ. ધચ્ચ] છેડો, અત,
 નિવેડો (૨) પરણીને વિદાય થતા વર
 તરફથી છેવટે ભાગોળે કન્યાપક્ષના બાટ
 બ્રાહ્મણને અપાતી દક્ષિણ કે લાગો
 તાગડધિન્ના પુંબંબં (૨વં) મોજમજ
 તાગડો પું [ત્રાક ઉપરથી] તાતળો
 તાગડો પું [તાકતુ ઉપરથી] તાકડો, લાગ
 તાગતુ અંકિં તાગ કાઠવો, માપ કાઠુ
 (૨) પરવારતુ, તાગ આલવો, છરા થતુ
 તાછતુ સંકિં [સ. તજુ] ટાકણાથી છાલતુ,
 છાલીને ચકચકતુ કરતુ
 તાછુ નં ત્રુઓ તાસુ
 તાજ પું [વા] મુગટ, રાજમુગટ
 તાજગી સીઁ [વા] તાજપણુ (૨) તેજ,
 રફૂતિ (૩) તદુરસ્તી
 તાજણુ સીઁ [ત્રુઓ તાજ] થોડી
 તાજણુ પું[વા તાજિયાનહો]સાટકો, ચાતુક
 તાજપોરી સીઁતાજ પહેરાની -ગાદીએ
 - આવવાની ક્રિયા
 તાજતુ નં ત્રુઓ ત્રાજતુ
 તાત કલમ સીઁ [વા] (દ્રકમા લખાય
 છે તા ક) મુખ્ય લખાણ પૂરું થયા પછી
 તેની નીચે કમેરેતુ લખાણુ
 તાજિયો પું [મ] તાખત [[થોડો]
 તાજ વિં [વા] અરબી-ઉત્તમ પ્રકારનો
 તાલુખ વિં [મ] આશય અર્થિત, દગ
 -બી સીઁ આશય
 તાલુ વિં [વા તાજ] નવુ, તરતનુ (૨) થાક
 બેતરી જઈને રફૂતિમા આવેતુ (૩)
 પેસાથી ભરેતુ, તર

મગ્ની, તોફાન ંપૂરો પું ગાયનમા
તાન પૂરું વાન ત પૂરો
તાનો પું [અ] દોનો, મહેલુ (૨) ક્રોધ
તાપ પું [સ] તડકો (૨) ગરમી, આસ (૩)
ત્વર, તાન (૪) રુઆળ કડકાઈ (૫)
મરખ ધામ (૬) ંખ, સતાપ ંડિયુ
નં નુઓ તાપોડિય

તાપહુ નં રાણનુ નદુ કપ
તાપણી સોઁ, નુ નં તાપવા માગે
ફસ વગેરેનો લગાડેલો અગ્નિ
તાપતલ્લી, તાપતિલ્લી અઁ બરોગની
ગાડ વવરી તે

તાપત્રય પું [સ] આધિ વ્યાધિ અને
ઉપાધિ અથવા આ યાત્રિક, આધિ
બીતિક, અને નાધિદેવિય એ ત્રણ
જનના દુખ - સતાપ

તાપહુ અંકિં [મ તપે] અગિયી ટાઢ
કાનરી (૨) સંકિં (તપ સાથે) તપ રહુ
તાપના વિં [સ] તપ ગનાર (૨) પું તપમ્ની
તાપમ્ની સોઁ [મ] તપમ્ની સો
તાપી સોઁ [સ] ગુજરાતમા થઈને વહેતી
પ્રખ્યાત નદી

તાપોટો પું, -ડિયુ સખન તાપ કકાદો
(૨) તાપને બીધે મનો ફાટો
તાફતો પું [વા] એક જનતુ રેગમી કાપડ
તાખડતોળ અઁ તરત જ, જગ પછ
વિયબ વગર

તાખૂત પું, નં [અ] મરદા પેડી, જનાલો,
ખાસ કરીને ંનામી ગલીઢ દુસેનની
ચાદગીરીમા મોટામના બિચોમા કબર
જેવા ધાગ કાઢે છે તે, તાખિયો (૨) બાધુ
કે શુદ્ધ મૂઠ જેડુ થયેતુ માણસ [વા]

તાઓ અં [અ] તામામા, દુઃખતણે ંદાર
વિં દુકમમા રહેનારું, આજ્ઞામિત (૨)
પરાધીન ંગરી સોઁ તામેગરપણુ
તાઓ પું [નુઓ તામે] કમલે, દનાનો
તામોટો પું નુઓ ટામોટો
તામડી સોઁ [સ તાપ્ર પગથી] નુઓ
તામગ -ટો પું નુઓ તાખડો

તામમ વિં [સ] તમેગણને લગતુ (૨)
અધારું, તમસનુ બનેયુ (.) પું અરમ
મિમજ, ગુઓ -મિક વિં કોધી તામમી
(૨) તામસ -મી વિં નેરી (૨)
તામમ -મી વિધા સો તામમા
નાખવાની વિધા

તામિવ સોઁ [અરઁ મા દમિગ (મ દમિગ)]
તામિવનાર પ્રાતની, એક દ્રાવિડ બાષા
ંનાડ (-હુ) પું [નજ = દેગ] મદાસ
આસપાસનો તામિવ બાષામાની પ્રદેગ
તામિન્ન નં [મ] ઘેર અધાગવાણુ એક
નગર

તાસ નં [સ] તાણુ. ંપટ (-ત) પું, નં
તાખાન પતર (૨) તેના પર લખેને લેખ
ંવલ્લ, ંવલ્લુ વિં તામાના રગનુ -
લાલચોળ

તાયફાવાળો પું પાકિરનાન અને અફાનિ
ગ્નાનની વચ્ચેના બાગમા રહેતા તાથ
ફાનો આદમી

તાયફો પું [અ] ટોળી, સમૂદ મહા (૨)
ગાવા બબવવાનુ કામ કરનાર ગમજારી
અને તેના માધીઓનો સમૂદ

તાર વિં [મ] તીતો કે તાઓ (અર)
તાર પું [વા, સ] તતુ દોરો, રેઓ (૨)
ધાતુનો ખેતીને બનાવેરો તાર (૩) [તા]
તાર મારફતનો સંદેશો (૪) તચ્લીનત્ત
ંઓદિમ સોઁ તાગથી મહેશો લેવા -

મોમ્યવાનુ કાર્યાનથ [(૨) પું તારો
તાગક વિં [સ] તારનાર, ઉદ્ધાર કરનાર
તારકન્ન પું [તાર + વા કર] ધાતુનો તાર
ખેતનારો (૨) મોનાચાદીનો કસબ
કરનારો [કસબ

તારકસબ પું સોનાચાગીના તાર તથા
તાગકા સોઁ [સ] તારો

તારણ નં [સ] પાર ઉતાવળુ તે, ઉદ્ધાર
(૨) તારવી કાઢેતુ તે સાર, તાપથ
(૩) કરજ કરવાના મૂલવી પત્ની માયની
કે રોમડની ગ્વાનામત (૪) વરતુ તારથી
કાઢયા પછી રહેતુ પ્રવાટી ંતરણુ

વિં (૨) પું ઉદ્ધારનં ઓળી નં
 પ્રવાહીમા રહેવા પાત્રને ઉપર લાવવાનું
 યમ [પ વિ] ઓહાર વિં (૨) પું
 જુઓ તારણતરણ
 તારતમ્ય નં [સ] ભાવાર્થ, સાગળ (૨)
 ઓગ્રવતાપણ ફેર (૩) શુભ, પ્રમાણ
 વૌરેનો પગરપર મેળ [વાચ્ય [પ]
 તારવિયો, તારવો પું તારો (લાવિત્ય
 તાવણી સ્ત્રી (હિસાબ) તાવવો તે
 તારવવું સંક્રિં ['તારન' ઉપરથી]દુબાર્થ
 ગરેની વરતુને ટાચી આણી (૨) ઉપર
 ઉપરથી લઈ લેવું (૩) પહેલું મરી પાણી
 સોસ્ટ કાઢી લેવું-બોળી કાઢવું (૪)
 જમાવધારનો આકરો ખાતાવાર નક્કી
 કરવો (૫) નકોનોટો માલો
 તારવું સંક્રિં તરે એમ કરવ, ઉદ્ધારવું,
 રમવું બચાવવું
 તારા સ્ત્રી[સ] આકારમા ઝમૂતો ગોળો,
 તારો આપવા ઝડ [દોગત, દના
 તારાજ વિં [પા] ખેદાનમેદાન, જમીન
 તારાટપડી સ્ત્રી આ ના તરીકે કેલરતમા
 વપરાની ધાતુની ચકચકિત ટીપડી
 તારાપતિ, તારાપીડ પું [સ] ચદ્ર
 તારામતી સ્ત્રી[સ]રાજ હરિશ્ચંદ્રની પત્ની
 તારામલ્ય(-બ) નં[સ]ખધાતારાગોનો
 સમૂહ (૨) એક જાતનું દાડખાનું
 તારામેચક [સ] નં તારામેચી સ્ત્રી,
 તારાવગ્ન નં આખેઆખ મળતી તે,
 નેત્રપ જતી (૨) તેનાથી થયેની પ્રીતિ
 તારતરનાન નં મગસકે તારા અદરશ ન
 ધાયતે પહેલા કરાવ આકાશનીચે આન
 તારિકા સ્ત્રી [સ] તારો
 તારીખ સ્ત્રી [મ] એક આખો દિવસ
 (ઈન્વી કેમુસ (માની મહિનામા) -ખિયુ
 નં તારીખ બહુવા મરેની ચોજના,
 'હેન્ડર'
 તારીજ સ્ત્રી [મ] જમાવધારનું તાગ
 તારીફ સ્ત્રી [મ] વખણ પ્રશંસા
 તારુણી સ્ત્રી [પ] તરુણી, જુવાન સ્ત્રી

તારુણ્ય નં [સ] તરુણવગ્ધા, જુવાની
 તારું (તા) સં [મપંતુદ્ધાર] (બીજો પુરુષ
 અંબવ, છૂટી વિભક્તિ)
 તારો પું [જુઓ તારો] આકાશમા ઝમૂકતો
 ગોળો (૨) આખની કીકી
 તારો પુર્વ[તરવુ ઉપરથી]હોગિયાર તરનારો.
 તારોતાર અં તાતરોતાતણા છટા યાય
 તેમ (૨) ત,ન છિન્નભિન્ન [લા]
 તાર્કિક વિં [સ] તકને લગત (૨) પું
 તકંગાઓ
 તાર્ક્ય પું [સ] ગરુડ
 તાલ પું [સ] ગાયનના ઠોકનું માપ (૨)
 મમ, રગ, રસ (૩) લાગ, ચોગ્ય
 સમય (૪) તાલ (૫) કારીગર (૬)
 યુક્તિ, ખેલ પ્રયત્ન
 તાલ સ્ત્રી માયાની ટાન ઓછી સ્ત્રી
 તાળડ, તાનકુ ઓકું નં ગાયનો વચ્ચે
 અને સોથી ઉપરનો ભાગ ગવક
 તાલપત્ર નં [સ] તાલપત્ર
 તાલખલ્લ [સ] તાલખલ્લ વિં (૨) અ
 પદ્ધતિસર (૨) સુગીતમા તાલ પ્રમાણે
 તાલમેલ સ્ત્રી [સ] તજ્જ+ત્તે] ટાપડીપ
 અચ્છી તરેહથી મરેની ગાવણ (૨)
 ઉપર ઉપરનો બપોર-સફઈ -બી પું
 તાવતુ મળતુ તે
 તાલબંધ વિં [સ] જુઓ તાલુકાની
 તાલાવેલી સ્ત્રી [તજ્જ+ત્તે]આતુરતા,
 ચાપની ધાણવેલી
 તાલીમ સ્ત્રી [મ] મેજાગી, શિક્ષણ (૨)
 અગસ્ટરનું દિવસ (૩) ચિરત બંધ
 વિં તાલીમથી વ્યવસ્થિત થયેનું બંધાન
 વિં કંઠવ બહુનારો, સુની (૨)
 જૂઠું, ખેડાડી
 તાલુ સ્ત્રી, નં [સ] તાલુક
 તાલુક પું [મ] તમજુ] તબક્કા
 વજ્રુ (૨) માલમિત્ર ત, રા
 દહીં ૦૬૧૦ પું તબક્કા
 ધની (૨) તબક્કા -રસ
 આગ સુગીત

તાલુકદારને લગતુ (૨) સ્ત્રીં તાલુ દારતુ
કામ કે પદ -કો પુઁ જિલ્લાનો નાનો
ભાગ, પરગણુ
તાલુરથાન નં [સ] તાલુવાનો ભાગ -ની
વિં તાલુરથાનમાથી ઉચ્ચારાતુ તાલુથ
તાલુ નં [અ તલ્લા=સોન]કાપડમા મુકાતો
એક મળી કકડો
તાલે નં [અ તાલિમ] નસીબ પ્રારબ્ધ
વયર વય ત, વ્યાન વિં નસીબદાર
ભાગ્યશાળી (૨) પસાદાર તવ ગર
તાવ પું [જુઓ તા] (આખા ધામાથી)
એક કાગળ [વધવાનો એક રોગ
તાવ પું [સ તાવ, પ્રા] જ્વર, શરીરની ગરમી
તાવ પું તાવ દેવો એ પ્રયોગમા, રોડ
કે ગરમા (મૂં પર) હાથ ફેરવે
એ આ મા
તાવડી સ્ત્રીં [તાવડુ ઉમરથી] પેણી માર્ક
-કો પું ખૂમ મોટી પાડી, કડાય
તાવણુ (-ણી) સ્ત્રીં તાવવાની - કડાવાની
શબ્દ પ્રવાની ક્રિયા (૨) કસોટી [લા]
તાવતરિયો પું [તાવ + તરિયો] તાવ
વગેરે રોગ
તાવડી સ્ત્રીં થોડો ધીમો તાવ, ધીમડી
તાવડુ વિં તાવવાણુ
તાવડુ સંકિં [સ તાવ પ્રા તાવ] શુદ્ધ
પ્રવા માટે ખૂમ તપાવડુ (૨) ઓગાવડુ
(૩) સ્વયં [લા]
તાવી સ્ત્રીં નાનો તવો, લોટી
તાવીજ નં [અ] મતરજતરનો દોરો
અથવા માદળિયુ
તાવેથો પું જુઓ તવેથો
તામ સ્ત્રીં [અ] તામ, તા (૨) (ધડિયાળ)
જાતર (૩) કડાક (૪) જુઓ તાસતો
(૫) ઓપ ઓપરાણો સ્વયં
તાનક સ્ત્રીં [ફા] ધાતુના પતરાની છાતરી
થાળી [જતવુ રેશમી કાપડ
તાસતો પું [જુઓ તાસ = કસમ] એક
તાસીર સ્ત્રીં [અ] લક્ષ્મણ ગુણ છાપ
અસર (૨) રૂપ ધાર -રો પું તાડ,
ધાર મળ

તામુ નં [અ તામ] એક જતવુ નગાડુ
તાળ પું સ્ત્રીં [જુઓ તા] જાઝ મજરા
તાળનું નં [સ તાડ] મોની બખોનો
વપોતુ મટલેવો ભાગ (૨) માયાનુ તાનક
તાળાફ થી સ્ત્રીં તાળુ અને પની
તાળાબધી સ્ત્રીં માનિક તાળુ માગીને
મલ્લરોને વામે ચડતા રોડે તે, 'દોમ
આડટ
તાળી સ્ત્રીં [સ તાળ] બે હાથ અડાણી
કરાનો અચાજ યા સંગીતનો અપાનો
તાલ [ભાગથી - એવાન થવુ તાન
મળવો]
તાળુ નં [સ તાલ] બારણા પેટી વગેરે
બધ કડવા માટે વપરાતી મળવાળી
એ બનાવ
તાળેબ દ (-ધ) પું [તાળો + બધ] ખાના
પાગ કરેની હિસાબની મનુઆત
તાળો પું [સ તાલિકા] મળવુ - બધમેસવુ
હોવાપણુ (૨) હિસાબ ખરો છે કે
ખોટો તેની તપાસ
તાંડવ (નૃત્ય) નં [સ] શિવનુ નૃત્ય
તાંત (૦) સ્ત્રીં [સ તતુ] ચીકણા પદાર્થોને
તતુ ચીમ્લો તાર (૨) આતરગની
બનાવે રી દોરી બેણો પું તાર, દોરી
બરડી સ્ત્રીં દોરની જેવુ મુન્દકની ને
બેડોગ ગરીર
તાંતરવુ (૦) મંકિં [જુઓ તતરવુ]
વય કરત [(૨) પક્ષિ હાર
તાતો (૦) પું [સ તતુ] તાતણો તાર
તાંતિં વિં [સ] તત્રસાસને વગતુ (૨)
પું મતતત્રાફિ જલજનારો
તાંદળજો (૦) પું [પ્રા તદુલે જવો] એક
જતવની વનરપતિ - ભાણ
તાદળા (૦) પું બંબં [જુઓ તાદુત]
કાગ, બાવટો કોદરા વગેરેમાથી છાત્રને
કાપે તા માણા
તાદળિયો (૦) પું જુઓ તાદળને
તાંદુલ પું બંબં [સ તાલ] તદુલ ચોખા
(૨) તાદળ

તામડી (૦) સ્ત્રી [તામ્ ' ઉપરથી] નામે
 તામડો, તામડી વડોઈ - ડો પુ. તામડો
 પાણી ખરવાનું મોટું વાસણ
 તામડી (૦) સ્ત્રી નાહવાનું પાણી લેવા
 વપરાતું તાળાપીતળનું પહેળા મોત એક
 વાસણ [સિક્કો]
 તામિયો (૦) પુ. તાળાનો લોટો વાડકો કે
 તાળુ (૦) ન. [સ તામ] આજ રાત્રી
 રંગની એક ધાતુ
 તામ્બુ ન. [સ] નાગરવેલનું પાન (૨)
 પાનખીડું [જુઓ તાસિયું
 તામળી (૦) સ્ત્રી નાનું તાસણ - જુ ન.
 તામિયુ (૦) ન. - યો, પુ. માસાનો પહેળો
 મોટો વાડકો
 તાઈ (૦) અ. + ત્યા [પ]
 તિકડમ ન. (જેનમા) ચોરી નિયમ
 હંમથી છઠ્ઠવાની મુમ્મિ કે ચાલાકી
 તિકડ પુ. [જુઓ ટિકડ] જાડો રોનો
 તિક્ક વિ. [સ] તીથુ (૨) કડક
 તિલ્લેરી સ્ત્રી [૨ દૂનરા] નાણા બ્રમ્હી
 માનમતા હ. રાખવાની લોખંડી મજ
 ખૂત પટ્ટી
 તિતાનિયુ, તિતાક્ષી વિ. [તિ + તાલ]
 ઉગરણ, ઉગરવાદ નાના
 તિતિક્ષા સ્ત્રી [સ] મુખડ પ આલિ દ્વિદોત્ત
 ધીરજથી સહન, સહનથી તા - જુ વિ.
 તિતિક્ષાવાળુ
 તિથિ સ્ત્રી [સ] હિંદુ મહિનાનો દિવસ
 મિતિ (૨) સંવત્સરીનો દિવસ - ક્ષય
 પુ. તિથિનો ક્ષય - ગાતરીમા ન આવડ
 તે (જે સુરોદયમા તથ તિથિઓ આવે
 ત્ય રે જે તિથિ સૂર્યના ઉચકાળમા ન
 આવે તેનો ક્ષય ગણાય છે)
 તિથેટ પુ. હિમાચલી ઉત્તરનો એક દેશ
 તિથળની વિ. તિથળત - તિથે દેશનું
 તિમ ગળ પુ. જુઓ તિમિગન
 તિમિર વિ. [સ] અ ધાતુ (૨) ન. અધકાર
 તિમિગન [સ] - જ પુ. મગરમચ્છ
 તિરકમ્બ-સિયુ વિ. ત્રાસુ તિરધુ (૨)

ન. લી તમા આગ-વાકી ઉંટો મૂકીને
 બનાવેલું નાનું જાળિયું
 તિરકકરણિય વિ. [સ] તિરકમારને પાત્ર
 તિરકકાર પુ. [સ] તુચ્છમાર, અનાદર,
 ધિકાર - જુ સંકિં - તિરકમાર મરવા
 તિરક્યુત વિ. [સ] તરછોગી કાઢેલું
 તિરોધાન ન. [સ] અદરશ યજુ તે (૨)
 આગ્રહન
 તિરોભાવ પુ. [સ] અદરશતા
 તિરોભૂત, તિરોહિત વિ. [સ] અભય (૨)
 હંમેતુ
 તિર્યક વિ. (૨) અ. [સ] વાક ત્રાગુ
 - યોતિ સ્ત્રી [સ] પશુ પગ વોરે છવે
 તિર્યક (અ) ન. [સ] મનુષ્યથી તલકી
 જાતના યાગી
 તિવ પુ. [સ] જુ મો તા
 તિલક ન. [સ] દીડ
 તિવંમાત પુ. [અ તિલિમાત] ચમ માર
 અવળાની વાત - તી વિ. ચમ મારી
 તિનાજિ સ્ત્રી [સ] જુઓ તિલક (૨)
 રુખસ | અને પાળી
 તિલક ન. [સ] મૂએ તાને અર્પાતા તા
 તિન્દી સ્ત્રી બરોળ
 તિસમારખા વિ. [તીસ (ચોસ) + માર +
 ખા] ગરમ મિતનું (૨) જા હિંચાર
 (૩) પુ. મોટા પરાક્રમોની બહારો મારનાર
 આદમી
 તિલ્હા અ. જુઓ ત્યા ત્યહા [પ]
 તીકમ પુ. જમીન ખોદવાનું એક જોખર
 તીફલુ વિ. [સ] ખારી - ધારવળુ (૨)
 આકર તીથુ (ભાષણ) (૩) ચક્રોર અપળ
 તીખટ વિ. તીખા સ્વાદનું (૨) ન. તીખાસ
 અત્રે, એત્રે, અત્રાત્રે
 તીખાટ પુ. તીખો સ્વાદ (૨) સ્વભાવની
 ઉચતા [તા] - રી સ્ત્રી તીખાપણ
 તીખા ન. બં વ. મરચા (૨) મરી
 તીથુ વિ. [પ્રા તિત્ત [સ તાક્ષ]] ધમધમાટ,
 છબ અચરે એડ (૨) પાગીવાળુ, તેજ,
 જડદ (૩) ઉચ ગરમ મિતનું (૪) ન.

ખરુ લોહુ, પોલા ૦૮૫૮૫૮ વિં
પૂજ તીજી
તીજ સીં, -જીં વિં [પ્રા તીજ] જીઓ
ત્રીજ, -જી [જીવ
તીડ નં [૨ તિજી] એક જતનો પાખાગો
તીજીં વિં [સ તીજી, પ્રા તિજી] ઝીણી
ધાગાજી (૨) ઝીળી આડીવાજી (૩)
ઝૂઝ પગ તીજ (૨૪૨)
તીતર પું જીઓ તેતર
તીતી સીં [રવં] ચંલી, પખી (બાજ
બાખામા) ઓઠો પું એક જતનુ
પાખાજી જીવડ
તીનપાચ સીં [હિ] ટીપટ શેખી, મિજાજ
તીર નં [સ] કાઠો, કિનારો [ભાગો
તીર [સ] ફા] બાજી ૦૮૫૮ પું બાજીનો
તીરજી વિં [સ તિરજીન પ્રા તિરજી]
વાડ આડુ, કંતરાજી [વાસી
તીરથ નં, વાસી વિં જીઓ તીથ',
તીરવા અં [તીર + વા] બાજી નય એટલે
અતરે (૨) બાજી જેટલુ લાજી કે ડીજી
તીરંદાજી વિં [વા] તીર મારવામા કુજી
-જી સીં તીરંદાજીપજી
તીર બાજી વિં [તીર + વા વાજી] તીર
માવામા કુજી -જી સીં તીર માર
વાની વિદ્યા (૨) અપરાધીને યોડો જમીન
માફાગીને તીરથી મારવાની એક દૂર શિક્ષા
તીરી સીં [સ ત્રિ પરથી] ત્રણની સજાનું
ગજીનુ પન
તીથ' નં [સ] થા, પાર ડીતરવાનો મારગ
(૨) ગઈ પવિત્ર કે જતની જગા ઓયાત્રા
સીં [સ] તીથોની યાત્રા ૦૨૫૪ પું
[સ] તીથોમા એટ - પ્રયાગ ૦૩૫ વિં
(૨) પું પૂજ્ય પવિત્ર (વગીને માર
પત્રમા વપગનો મનસુચક શબ્દ)
વાસી વિં તીથ'રયાનમા રહેનારુ
વાસી નં તીથ' કરવી જેની પવિત્ર
જગા યાત્રાનુ ધામ ૦૩૫૪ વિં (૨)
પું જીઓ તીથ'રથ -થ' કર પું [સ]
જેનધર્મનો પ્રવર્તક (તે ૨૪૭) -થાંટન

નં [સ મન] તીથ'યાત્રા -થાંટન નં
[સ] તીથ'યાનનુ - પવિત્ર નદી કે
ધામનુ જગ
તીથ વિં [સ] તીથ' (૨) આકરુ, સખત
તીથ વિં [સ ત્રિંગ, પ્રા તામ] ત્રીસ ૩૦
-સા પું ૦૫૦૫૦ ૩૦x૧થી ૧૦નો રીથો
તુ અં [સ] ડીત પરત [વશ, દગ
તુકંમ નં [વા તુતમ] બીજ (૨) વીથ' (૩)
તુકંમરિયાં નં ૦૫૦૫૦ [તુકંમ + રેદાન (મ)]
તંમરિયા, એક ઓરધિ
તુકંમ ઓં દુકંમ, મોટી પગ (૨) પું
પતગ ચરાવીને પછી જે વાગનુ કાનસ
ચગાં છે તે (અમદાવાદ)
તુકો પુંનાની વાત દુકો (૨) મનનો તરગ
(૩) જુહુ તીગ, માથે ઘગોઝ ધાડેજી તીર
તુખમ નં જીઓ તુકંમ
તુચ વિં [સ] તુચ'મારને પાત્ર (૨) નજી
માત્ર વગરનુ (૩) અતિ અટપ ૦૮૫૪ પું
[+ સ વાર] અનાદર, તિરંદાજી ૦૩૫૪
સંકિંતુચ'કાર રવો ૦૮૫૪ તુચ'મા
તુચ સં તાં [૫]
તુણાઈ સીં તણુ કે તેનુ મહેનતાણુ
તુણાવયું સંકિં, તુણાવું અંકિં 'તુગ
(-ન) 'તુ'નુ ગ્રેરં ને કર્મણિ
તુણિયાટ (-૨) પું જીઓ તુનિયા
તુત મ નં [જીઓ તુ] જનાવરી વાન તરં
તુનતુની સીં [રવં] એક વાઘ
તુનાઈ સીં જીઓ તુણાઈ
તુનારો પું ['તુન' ઉપરથી] તુણવાનુ કામ
મારારો, તુનિયા [તુણાવયું] મા
તુનાવયુ સંકિં, તુનાવુ અંકિં જીઓ
તુનિયાટ (-૨) પું ['તુન' ઉપરથી] તુનારો
(૨) પરચૂરણ વેપાર કરનારો આંખી
(૩) તુચ' માણસ [લા] [પણ
તુમાખી વિં મિજાજ (૨) સીં તુમાખી
તુમાર પું [મ તુમાર] જે પક્ષ વચ્ચેનો હાંસી
પત્રવ્યવહાર -રી વિં તુમારને લગતુ
તુસુવ વિં [સ] થોરા અને ધમાસડીવાજી
(૨) દારુણ (થુ દ) (૩) નં થોરા, ધાધ

ગુન્ગ પુઁ [સ] યોડો
 ગુરત અઁ [નુગોગુત] તરત
 ગુરતોગુત અઁ તરનોતરત તરત જ
 ગુરગ નઁ [વો] કેળાનુ જેડ
 ગુરગ પુઁ [સ] યોડો (૨) વિચાર [લા]
 ંમ પુઁ [સ] યોડો
 ગુરત અઁ[પ્રા નૂર (સ તર) નુ વગ્ધૃં]તરત
 ગુર્ગઈ સીઁ [સ લૂય] કૃદીને વ્યા વાનુ
 વાય શરભાઈ [આબર
 ગુર્ગઈ સીઁ [નુઓ ગુરિ] સાથી ળેડ
 ગુરિ ખીઁ [સ] દરી સાથીની કાપો
 ં કૃયડો
 ગુરિ પુઁ [સ ગુરગ પ્રા તરવ] યોડો
 ગુરી નુઓ ગુરિ (સીઁ તથા પુઁ)
 ગુરીય વિઁ [વં] ચોથુ (૨) નઁ યોથો
 ભાગ (૩) નુઓ તુયાવસ્થા ૦૧૬ નઁ
 તુયાવસ્થા ળ મ -યાવસ્થા ણીઁ [સ]
 નુઓ તુયાવસ્થા
 ગુ^ક પુઁ [જા] ગુન્સતાનનો ગ્લેવાસી
 ંભાન સીઁ પુઁનઁ ગુ^ક યોમનો દેઇ
 -મીં વિઁ ગુ^ક નુ -ને લગત (૨) નઁ
 ગુન્સતાન (૩) સીઁ ગુમીં બાધા
 ગુર્થ વિઁ [સં] નુઓ ગુમીય -ર્થા [સ]
 -ર્થાવસ્થા સીઁ [+અવસ્થા] ચોથી
 અવસ્થા (ભગ્ન વ્યવ્ન મુનુસિ અને
 તુયા) જેમા અગત્ય બે નાનનો નારા થઈ
 આ મા પ્રથ બની ન્ય રે વિહાતો
 ગુવના સીઁ [મ] સરખામ િ ૦ મક
 વિઁ[+ ન -ત]ગુન્નાવા ગુ ૦૨૫ િવ
 ંનાન્ક વિઁ ગુવના બતાવનારે
 ગુલ્લી સીઁ[ફ]એક વનરપતિ ૦૮૪ાશે
 પુઁ તુ લીને ય ા ૦૫૪ નઁ [સ]
 ગુન્લીનુ ૪૭૬ (૨) એન્સ એ મરન
 મત નરખા મતા મગાડ ઉવી થાય
 તરે કેમુખ જે મત આપી શકે તે
 મત કારિ ગ યો ૦વિવાલ પુઁ
 ગુન્લીને વિનુ સામે પશુવવાની કિયા
 (મરનક મુ ૧૧)
 ગુપા સીઁ [ઉ] નાજુ મટો (૨) સાન્

भी राशि (३) तुलना, समानता [वा]
 (४) नुओ तुलना नदीन न० [स]
 पोतानी भारोभार वस्तुन हान
 तुल्य वि० [स] सरथु [मिने ला वे]
 तुल्य(-ने)र ओ० [स] मेर म्या (०)
 तुल्य पु०, न० [स] योभा वस्तुन इततु
 तुल्यर न० [स] दिम वररु(२)ओस आग
 वगिरि पु० [स] दिमाय
 तुल्य वि० [स] सतुल प्रसन्न यनेतु -दि
 ओ०सतोय तुल्य प्रसन्नता [यनेतु]
 तुल्यमान वि० [स] तुल्यमान सतुल प्रसन्न
 तुलसी कृत्यादे ०५५० विवाह नुओ
 'तुलसी मा
 तु ५० [स ल] (मीने पु, १ ओ० व०)
 ०५२ पु० तु मीने मोलायतु १
 तु कारो ०५२ पु० म० कि० तु कारो क० वे
 तु ०५२ पु० ०५२ पु० तु ०५२
 तु ५ वि० [स] वि० (२) पु० पर्वत (०)
 टाय गिर
 तुल्य वि० [वा तु] न०, वररु ०५२
 न० यवरा उपरने हनेने न० न० न०
 (३) ०५२ पु० (४) गीसगी य० तु मा [वा]
 तु ५ न० [स] तुल्य मा (२) माय (३) सुत
 तु ५ वि० [वा तु] यवरा तुमाभा वस्तु
 ०५२ पु० ५ १३-गरम गिर
 ०५२ वि० तु ५ गिर
 तुला न० ०५२ पु० तुल्य - तुल्य करीते
 तु ५ न० [स] तु ५ ५ १३
 तु ५ [वा] ०५२ ०५२ नुओ
 तु ५ वि० मा
 तुल्य न० [स] तुल्य तु ५ (२) तेन
 लतावेतु पा गी वरवातु पात्र (०) माय
 (निरुपरा) - ५ १३ ५ १३ (२)
 नानु तु ५ ०५२ न० नुओ तुल्य
 तुल्य पु० [स] ५ नानुओ ५ १३
 तुल्य (५) ओ० [स] तुल्य गीने वेओ (२)
 वा नु तुल्य ०५२ न० तुल्य तु
 लताय पा गी वरवातु पात्र
 तुल्य पु० [स] नुओ तुल्य

તૂર્ણ સોં તોઈ, ફીત -
 તૂક સોં [વા] દક, કવિતાની કડી
 તૂટ સોં તૂડી જતુને, બગાણ (૨) અણ
 બતાવ, વિરોધ (૩) ખોટ, વગી. ૦ક
 વિં છટું પડી ગયેતુ (૨) ખડિત, અપૂર્ણ
 (૩) અં ૭૮૦, કકડે કકડે ૦કાટ સોં
 ફાટકૂટ અણબનાવ (૨) ફાટ ૦મૂટ
 વિં ભાગુતુયુ
 તૂટતુ અંકિં [મ તુટ, ના તુટ] દુકડા
 થતા ભાગતુ (૨) [લા] ભાગલા પાડવા,
 અગ થયો (જેમ કે મેત્રી, સગાઈ ઇં)
 (૩) દેવાતુ કાટતુ (૪) બગાણ પડતુ
 નાસભાગ થવી [રેજપેછ
 તૂટયુ કૂટયુ વિં વટેલકૂટેલ ભાગ્યુતુય,
 તૂકતુ અંકિં [સ તુટ, પ્રા તુટ ઉપરથી]
 પ્રસન્ન થયુ, તૂકતુ
 તૂણુ નં [સ] તીર રાખવાતુ ખોણુ, ભાથો
 તૂણુતુ સંકિં, [ગા તુણગ=વણુ-રૂ
 કરતુ તે] -પડામા જ્યાથી દોરા વસાઈ
 તણાઈ ગયા હોય ત્યા દોરા ભરી લેવા
 (૨) રૂને પીખી રેસા તાણી પૂણી
 બનાવવા માટે હાથથી પીજતુ
 તૂણિયો પું વણવાતુ કામ કરનારો
 તૂત નં બનાવટી વાત, ભૂકાણુ, ગપ (૨)
 તરક, પ્રપચ, જળ (૩) ચેષા, નખરા
 તૂતક સોં, નં વડાણના ઉપના ભાગમા
 કરેની સપાટી-અગારી
 તૂતુ અં [વગ] કૃતારને બોનાવવા માટે
 વપરાતો ઉદ્દગાર (૨) નં કૃતાર (બાળ
 ભારામા) [સાત વત
 તૂતેતૂત નં વત પર તૂતની પરપરા (૨)
 તૂનયુ સંકિં જુઓ વણુ
 તૂપ નં [સ] ની
 તૂમડી સોં, -કુ નં જુઓ તુબડી, -કુ
 તૂર નં, સોં [સ તૂલ] સીમળો, આકડો,
 ડોળ ઇંના રૂનો ભાગીક રૂનો પદાર્થ
 તૂ સોં [સ] શરણાઈ, તૂરાઈ (૦) નં
 એક વાદ્ય (દુબળા લોખંડુ)
 તૂરા પુંબવં [મ હુરૈ] તોરા હાગા

તૂરાટ પું તૂરાપણુ
 તૂરિયું નં એક ગાક ફળ
 તૂરી સોં [સ તૂર્ પ્રા તૂરિય, તૂર] એક
 વાદ્ય તૂરાઈ (૨) સાળીનો ગાકલો રૂપો
 તૂરી પું [નુઓ તૂરી] થોડો
 તૂરું વિં [સ તૂર] આખાના જેવા સ્વાદુ
 તૂરો પું જુઓ તોરો
 તૂર્ય નં [સ] એક ભગતુ વાદ્ય
 તૂત નં [સ] રસણ, મોન (૨) ર
 તૂવ સોં [સ તૂરી, પ્રા તૂરી] જુઓ તૂવેર
 તૂબડી સોં જુઓ તુબડી -કુ નં તુબડુ
 તૂણુ નં [સ] તણુ ધાસ ખડ વ્યત
 અં [સ] તણખવા જેતુ તૂર
 તૂતીય વિં [સ] ત્રીનુ ૦મ નં જુઓ
 હટતીયમ -યા વિં સોં [સ] ત્રીજ
 વિભન્તિ [વ્યા]
 તૂસ વિં [સ] ધરાયેલુ, સતુષ -સિ
 સોં [સ] ધરાયાપણુ સતોષ -સિદાયક
 વિં તૂસિ આપનાતુ
 તૂપા સોં [સ] તરમ, ખ્યામ (૨) તીમ
 હર-આમાક્ષા [વા] ૦તુર વિં [માતુર]
 ૦ર્ત-૦ર્ત વિં [સ] તરસથી પીડાતુ,
 તરમ્યુ -પિત વિં [સ] તરસ્યુ
 તૂપણા સોં [સ] તૂપા, ત સ (૨) હર
 તે સં [સ તૂ] (ત્રીને પુરુષ એં વં) (૨)
 વિં એ
 તેખ (૦ક) સોં તજ ડીજ, ખોજ (૨) ખત
 (૩) જેવટ, કરકસર (૪) જુઓ તેખ
 તેખડું (-તુ) નં [સ] દિક ઉપરથી
 ત્રણની ટાળી-સમુદ (૨) ત્રણ જળ
 વચ્ચે ફગાયેતુ કન્યાનુ સાદું
 તેગ (-ગા) સોં [કા] નાની તાતવાર માર
 તેજ વિં [વા] તીક્ષ્ણ (૨) ઉમ, આપું
 વીણુ (૩) ચપળ, રૂર્તિવાણુ
 તેજ નં [સ] ત તજસ પ્રનાર (૨) પ્રજાવ,
 પરાકમ (૩) પચમદામૂતોમાનુ અસિતવ
 તેજણુ સોં [તુઓ તાજણુ] ચપળ ધોળ
 તેજદિતા સોં [સ] તેજસ્વીપણુ
 તેજસ્વિની વિં સોં [સ] તેજસ્વી

તેજસ્વી વિં [સ.] પ્રકાશવાળું (૨) પ્રભાવ-
શાળી; પરાક્રમી [મસાલો
તેજનો પું [વા.] તજ, લવિ ગ ઇં ગરમ
તેજળ પું [વા.] એસિડ - ગ્રી વિં
તેજમને લગતું કે તેના જેવી અસરવાળું
તેજ સ્ત્રી [વા.] તેજસ્વિતા, ચળકાટ (૨)
ભાવ - કિમતમાં વધારો (૩) દોષ, ઉત્સાહ;
સ્ફૂર્તિ (૪) ચંદની આખાની (૫) પું ઘોડો,
તેજ સ્વભાવનો ઘોડો (૬) વિં તેજ.
ઝમંદી સ્ત્રી ભાવની ચડતર. ંજુ
વિં તેજ, તેજવાળું
તેજો. [સ. તેજ્ઞ] (સમાસના પૂર્વપદે ધોષ-
બ્યંજનાદિ ગુણ પડેલાનું અગ). ંજગ,
ંવધ પું તેજ - માનપ્રતિષ્ઠાનો ભગ
તેજુ વિં કદ, સખ્યા, અતર, જગા,
સમય વગેરેમાં અમુક જેટલું - અમુક
બરાબર. -તે અં તેજાગાં; તે વખતે,
જગાએ, અંતરે ઇં (૨) તેજાથી
તેડ (તે) સ્ત્રી તણ; કાડો (૨) બાળુ; તરફ
(૩) બાણ કે યાળીની બાળુ જ્યાં શાક
ચણી ઇં મુકાય છે તે કે તે વગ્નુ [લા.].
[ંકરવી = ખાવાનું ઇંડું.]
તેડું સં કિં [દ. તેડ] નોતરું (૨)
(બાળકને) ભગડું - કેડે બેસાડું
તેડાગર વિં [તેડુ + ગર] તેડી લાવનાર, તેડાં
કરનાર [નોતરું; બોલાવું
તેડાવડું સં કિં 'તેડવું' ગ્રેરક (૨)
તેડું નં [તેડુ' પરથી] નોતડું; લેવા -
બોલાવવા આવડું તે
તેજી (તે) સં [તે' ઉપરથી] (ત્રીજે પુરુષ
એં વંનુ સ્ત્રીં ૩૫. બન્ધા પારસીઓમાં
વપરાય છે). ંગમ, ંમેર અં તે તરફ;
તે બાળુ. વ્યાર અં તે વખતે
તેતર (ંડો) પું [સ. તિલિ (-) ર; પ્રા. તેતિ]
તીતર; એક નવનુ પક્ષી
તેતાલી (-ળી) સ્ત્રી (તે) વિં જુઓ તેતાળીસ
તેત્રીસ વિં [પ્રા. તેત્રી (-) સ; (સ. વર્ગિત)]
'૩૩'
તેથી (ંકરીને) અં [તે'ની તૃતીયા
વિભક્તિ] માટે; તે કારણે; તેટલા સાડ

તેપન (તે) વિં [પ્રા. તિપન, તેવન (સ.
ત્રિપચાસવ)] '૫૩'; તેપન
તેમ (તે) અં [અ. તિમ] તે રીતે - પ્રમાણે
તેર વિં [સ. વ્યોદગ, પ્રા. તેર (ંસ)] '૧૩'.
ંમું વિં કમમાં બાર પછીનું (૨) નં
માણસના મૃત્યુનો તેરમો દિવસ કે તે
દિવસે કરાવેલો વરો. ંસ (-સ) સ્ત્રી
પખવાડિયાની તેમ્મી તિથિ
તેરીખ સ્ત્રીં વ્યાજ ગણવાનો દિવસ (૨)
વ્યાજનો દર
તેરીજ સ્ત્રીં જુઓ તારીજ
તેરીમેરી સ્ત્રીં [દિં.] ગાળાગાળી; તારીમારી
તેલ નં [સ. તેલ; પ્રા.] તલ વગેરેમાંથી
કઢાવેલો ચીકણો પ્રવાહી પદાર્થ (૨) તેલમાં
કાઢેલું સત્ત્વ (૩) અડદાળો, દમ [લા.]
તેલગુ સ્ત્રીં તેલ ગણના લોકોની ભાષા
તેલગણ પું [પ્રા. તેલગ (સ. તેંગ)]
ઓરિસાથી દક્ષિણના સમુદ્રકિનારા પરના
પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ; બાધ દેશ
તેલિયું વિં તેલવાળું; તેલથી ચીકણું.
-યો રાત પું તેલિયાં વસ પડેરનાર
અને તેલમાં ગોઈ ગુજરેલી વાત કહેનારો
-તાત્રિક
તેડી વિં તેલવાળું; તેલિયુ (૨) તેલ
વચનાર (૩) પું ધાંચો (અર્થાં નં
બંવં જેમાંથી તેલ નીકળે તેવાં બી
તેલુગુ સ્ત્રીં જુઓ તેવુ
તેવડું વિં [અ. તેવડું] તેના જેવડું
તે વાર (-રે) અં તે સમયે - પ્રસંગે, ત્યારે
તેથીસ વિં [પ્રા. (સ. વ્યોવિગતિ)] ૨૩;
ત્રેવીસ
તેણું (તે) વિં [સ. વર + વર; સરંપ્રા. તેવે
(ંસ)] અમુકને મળતું, અમુક જેવું. -વે
અં તે સમયે; ત્યારે [૫]
તેસકં (તે) વિં [પ્રા. તેસકં (સ. વિવિધ)] '૧૩';
ત્રેસક
તેલ સં [સરં અ. તેલ = તેણું] તે [૫]
તેતાલી (-ળી) સ્ત્રી (તે) વિં [પ્રા. તેમાત્રીવ
સં. ત્રિપચારિવર] '૪૩'

તે નકં (તે) વિં બુઓ તેસક
 તેયાર વિં [ય] ગલ્ કરવા કે ઉપયોગમા
 લેવા યોગ્ય, પરિપૂર્ણતાએ પહોંચેતુ, તરત
 ઠાઠર કરાય કે યમ દે એવી ગિયતિવાળુ
 (૨) સમજ, તત્પર -રી સ્ત્રી તત્પરતા,
 સમજ ટોણુ તે [(માન) તૈયારીમાં લઈ
 જવો=ઉતારુઓની ગાડીમા લગેજ કરવો]
 તેવ નં [સ] તેલ -લાલ્યગ પું [સ]
 શરીરે તેન ચોળવુ તે -લી વિં [સ]
 તેવવાળુ (૨) ચીકટુ (૩) પું તેલી ધાચી
 તેવગ [સ] (૦છ) પું તેલગણ પ્રાચીન
 તેનગદેશ
 તે અં [સ તદા, પ્રા] (ને' સાથે કે
 એનુ શક્તી વાક્યમા વપરાય છે) દાં
 ને આવશે તે જઈશુ
 તે અં [સ હુ] તોપણ ના અર્થમા ઉદાં
 ુ તે જઈ. (હુ નહી આવે તોપણ)
 તે અં [સારં પ્રા તઓ તા] તે પછી ના
 અર્થમા ઉદાં તે ના. (૨) 'બીજુ કાઈ
 નહિ, તે આવતુ તે' એ અર્થમા
 ઉદાં ખાઓ તે ખરા, ખાસે તે આવ
 (૩) બાર મૂંવા નાટે ઉદાં હુ ગયો
 તે નહિ જા' આ તે ખરો
 તોઈ સીં વર્ષ સ્વબની મિનારી
 તોક સ્ત્રીં [ય તોફ] ગળામા નાખવાની
 વજનદાર બેગી (૨) કોશ, ટળખૂળી
 તોકુ સંકિં [હિ] બચકુ (૨) નેખુ
 તોખમ નં, સીં + બુઓતુખમ
 તોખાર પું [૨ કુક્તાર, તોત્તર] થોડો
 તોછડાઈ અં તોછગપણુ [દ્વક, ઓણુ
 તોછડું વિં [સ કુચ્છ] અસબ્ય, ઉદ્ધત(૨)
 તોછ સ્ત્રીં [ય તોંગ] વિધોદી, સાય
 તોટો પું [વટણુ] ઉપરથી (સ દુદ્ધ) ખોટ,
 મુસાન
 તોટો પું [બુઓ ટોટો] હરિયો
 તોડ સ્ત્રીં [સ તાદ, પ્રા] પગના માસલ
 ભાગમા થતી પીડા
 તોડ પું [તોણુ] ઉપરથી નિકાલ, ફડઓ,
 ફેસો (૨) સોગટામા સામાની સોગટી

પહેલી માનવામા આવે છે તે, કે જે પછી
 પાતાની સોગટી ધનમા લઈ જઈ શકાય
 બ્લેડ સ્ત્રીં તાન્લેડ, સમાધાન બ્લેડ
 સ્ત્રીં તોડણુ ફાડતુ તે
 તોડણુ સંકિં [સ, પ્રા તાટ] જોગયેતુ કે
 વગેતુ યા લાગેતુ હોય તેને જોર વાળીને
 છટ્ટ કરવુ (૨) ચૂટણુ, ચૂટીને અલગ લેવુ,
 ઉતારવુ (૩) ભાગન, ફોડ (૪) અલગ બે
 ભાગ કરના, ટુટો કરી નાખવો (૫) મખ
 રવો, બગાણુ પાડવુ જેમ કે, વચન,
 મત્રી દં [લા]
 તોટો પું [દે તાર] ટોટો, પગતુ સાકળુ
 તોટો પું [બુઓ તોડણુ] પૂગીઓ માતના
 પડેતો ફોદો (૨) કાચુ તોડેતુ ફળ
 તોટો પું [બુઓ ટોટો] ટોલ્લો (૨) મિનારો,
 શિખર, કાગરો (૩) વાવની ઉપરની
 દીવાન (૪) ચણતરમા દીવાનની બાઈની
 દિશામા મુકાતી ઈટ (દીવાનની બાઈની
 દિશામા મુકાતીને 'ચૂરી' હે છે)
 તોતડણુ અં કિં [તોતડુ ઉપરથી]
 જોનતા જન્મ ચોટવી
 તોતડુ વિં જોનતા તોતડણુ -નુ વિં
 બુઓ તોતડુ (૨) અધા અને માતા
 જોન જોનતુ
 તોતળણુ અંકિં બુઓ તોતળન
 તોતળુ વિં બુઓ તોતડુ
 તોતિગ વિં બુઓ મોટા કદનુ મોટુ તોસતાન
 તોતેર (તા) વિં [તિવ(-નુ)તરિ] ૭૩'
 તોતો પું [વા] પોપટ
 તોપ સ્ત્રીં [તુર્કી] દારૂગોળો ફેકવાનુ સાધન
 (૨) મોટી ગપ [લા] બખાનુ નં તોપ
 તથા એનો સરભમ રામવાની જગા
 (૨) તોપ અને એનો સરભમ વગોળો
 પું તોપનો ગોળો (૨) મોટી ગપ [લા]
 બચી પું તોપ ફોડનારો માલસ,
 ગોનદાજ (૨) ગપ્પી માલસ [લા]
 તોપણુ (તો) અં છતા, તેમ છતા, તથાપિ
 તોપમારો પું તોપના ગોળાનો મારો
 ચાવવો-ગોળા પર ગોળા છોડવા તે

ત્રણ વિં [સ ગાગિ] '૩'
 ત્રપા સીં [સ] લગ્ન, ગરમ
 ત્રમજટ, ત્રમઝીક અં પુઝળ, ધોલમાર
 (વરસડ) (૨) સીં ઝગ
 ત્રમણું વિં તમાણું, ગણ
 ત્રય વિં [સ] ત્રણ (૨) નં ત્રણનો સમૂહ
 -ચાતન પું [+ જાનન] ત્રણ મુખવાળા-
 દતાત્રેય -ચી ઓં [સ] ત્રણનું નૃપ
 (૨) કમ, મામ અને ચતુર એ ત્રણ વેદનો
 સમૂહ [એમ આમ
 ત્રવાડી પું [ત્રિ+વેદ ઉપરથી] ત્રિવેની,
 ત્રસ્ત વિં [સ] ડરેલુ, ભડકેલુ (૨) બીંધ
 ત્રંબક પું જુઓ અબમ [વાઘ
 ત્રખાળું નં [તામ્ર ઉપરથી] નેક જાતનું
 ત્રાક સીં [સ તરું] જેના પર સુતર કાપાય
 છે તે સોયો
 ત્રાગ પું ત્રાગડો, તાતણો ઠોડો પું તાતણો
 તત્ત (૨) જનોઈ (૩) વળ દેવાની ફરકગી.
 [ત્રાગડો રચવો = કાવતરું કરવું]
 ત્રાગુ નં બીજને ઢેકાણે લાવવા પોતાના
 ઉપર કરેલી જળરદસ્તી (૨) દહ, છદ
 ત્રાજવુ નં [ત્રા ત્રાજુ] જુઓ ત્રાજકું
 ત્રાજકું નં જોખવાનું બે પદ્યાવાળું
 સાધન, ત્રાજવુ (૨) શરીર ઉપર છદાવેલું
 છદ્દલું
 ત્રાટક પું [સ] તાકીને એકજ સ્થાને નેઈ
 ચિત્ત એકાગ્ર કરવાની યોગની ક્રિયા
 ત્રાટકેલુ અંકિં [ત્રાટક' કે 'ત્રાડ' ઉપરથી]
 બાણધારી ધસારો કરવો, છાપો મારવો
 ત્રાડ (ત્રા') સીં મોગી બૂમ, ગર્જના ંજું
 ' અંકિં ગર્જના કરવી
 ત્રાણુ નં [સ] રક્ષાણુ, બચાવ (૨) સરણ
 ત્રાણુ(-ણુ) વિં [પ્રા ત્રા-હ(સ ત્રિગવતિ)]
 ત્રાણુ - '૯૩'
 ત્રાતા પું [સ] રક્ષણ કરનાર, બચાવના
 ત્રાપો પું જુઓ તરાપો
 ત્રાસ પું [સ] જુલમ (૨) પજવણી, કરાળો
 (૩) કમકમાટી (૪) ધાક, બીક ંદાયી
 વિં ત્રાસ આપનારું વધારું પું ત્રાસ

દેવાય એમ ફરવાથી ફવાય છે એવો
 રાજકીય મત, 'ટરરિઝમ' ંજુ અંકિં
 ત્રાસ પામતું, કરાળું (૨) બીજુ
 ત્રાણિ અં (૨) સીં [સ] 'રક્ષણ કરો-
 બચાવો' એવો ઉદ્દગાર [અમામ ગંધ્રં
 'મારું રક્ષણ કરો' એવો ઉદ્દગાર]
 ત્રાણિત વિં અભયરૂં (૨) તરૂં (૩) પું
 ત્રાણિત આત્મી
 ત્રાણ અં (૨) સીં જુઓ ત્રાણિ
 ત્રાંબડ વિં [સ ત્રાંબ ઉપરથી] ત્રાંબાનું (૨)
 નં ત્રાંબાનું પાત્ર, ત્રાસ
 ત્રાંજુ નં [સ ત્રાંજુ] જુઓ તણુ
 ત્રાંમ પું ત્રાસાપણુ વાક (૨) ફાસ, ફાસો
 (૩) વજન કાપુ (૪) ત્રાંબાની રમગી
 ત્રાસક. -નિયો પું જુઓ ત્રાસ (૨)
 જુઓ ત્રાસિયો -સું વિં વાકુ, દતરાણુ
 ત્રિ વિં [મ] ત્રણ ંક નં ત્રણનો સમૂહાય
 ંકટુ નં ચૂઠ મરી અને પીપરનું ચૂણ.
 ંકમ પું જુઓ ત્રિવિક્રમ
 ત્રિકાંસ પું [સ] ભૂત, અવિધ્ય અને વર્ત
 માન એ ત્રણે કાળ (૨) સવાર, બપોર
 અને સાંજ એ ત્રણે સમય ંજ વિં
 [સ] ભૂત, અવિધ્ય અને વર્તમાન ત્રણે
 કાળનું જ્ઞાન ધરાવનાર ંજાની વિં
 ત્રિકાલ્પ ંદશી વિં [સ] ત્રણ કાળ
 નેઈ શમનારું, ત્રિકાળજ્ઞાની -ચાખાધ
 (-ધિત) વિં [+ અવાધ (-ધિત)] ત્રણે
 કાલથી અખાધ એવું, કાલાતીત -થી
 પું ત્રિકાલ
 ત્રિકાંડ વિં [સ] ત્રણ કાંડ -વિભાગવાળું
 ત્રિકૃટ વિં [સ] ત્રણ શિખરવાળું -ટાચળ
 પું લ કામા આવેલો એક ખર્વ
 ત્રિકોણુ પું [સ] ત્રણ ખૂણવાળી આકૃતિ
 (૨) વિં ત્રણ ખૂણવાળું
 ત્રિકોણુમિતિ સીં ત્રિકોણનું ગણિત,
 'ત્રિગોનોમેટ્રી' [ગ]
 ત્રિગુણુ વિં [સ] ત્રણ ગણુ, ત્રેવડું (૨)
 પું મંવં સવ, રજ અને તમ એ ત્રણ
 ગુણો -જુ સીં [સ] માયા (વેદાત્મ)

-જ્ઞાતમક, -ણી વિં [સ] ત્રિગુણુ
બનેતુ
ત્રિદ્વાતપદી સ્ત્રીં [સ] ત્રણ વાત સુધીના
પંચાગારમ્મ, 'કથબિક એકરપ્રેશન [ગ]
ત્રિજગત નં, ત્રિજગતી સ્ત્રીં [સ] ત્રણે
દુનિયા (સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ)
ત્રિજ્યા સ્ત્રીં [સ] વર્તુલના મધ્યબિંદુથી
પરિના કોઈ બિંદુ સુધીની સુરેખા કે
તેનુ અતર 'રેડિયસ' [ગ] ઠંકાણુ
પું મધ્યબિંદુ આગળ ત્રિજ્યા જેવડા
ચાપથી થતો ખૂણો, 'રેડિયન' [ગ]
ત્રિતાપ પુંબંબવં [સ] જુઓ તાપત્રય
ત્રિતાપ પું [સ] સગીતનો એક તાલ
ત્રિદંડ પું, નં [સ] વાજદંડ, મનોદંડ અને
કાયાદંડ એ ત્રણ સઘન ધારણુ કર્યાની
નિશાનીશપ સંખ્યાસીનો દંડ -ડી પું
[સ] ત્રિદંડ ધારણુ મરનાર, સંખ્યાસી
ત્રિદોષ પું [સ] વાત પિત અને કંદ એ
ત્રણ દોષના પ્રકોપથી થતો રોગ, સનેપાત
ત્રિધા અં [સ] ત્રણ પ્રમારે, ત્રેધા
ત્રિનયન, ત્રિનેત્ર પું [સ] મહાદેવ
ત્રિપથ પુંબંબવં [સ] સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને
પાતાલ (૨) નં ત્રણ રસ્તા જ્યા મળે
એ સ્થળ ગંગા સ્ત્રીં [સ] ગંગા
ત્રિપદી સ્ત્રીં [સ] ત્રણ પાયાની ઘોડી,
ત્રિપાર્થ (૨) હાથીનું પરાણ બાવવાનું
દોરડું (૩) વિં ત્રણ પગ કે પદવાણું
ત્રિપરિમાણુ નં [સ] લબાર્થ, પહોળાર્થ
અને જાચાર્થ કે જડાર્થ એ ત્રણ માપ જે
દરેક પદાર્થને હોય તે, 'ત્રી ડાર્થમેન્સન્સ'
[ગ] [પાયાની ઘોડી, ટિપાર્થ
ત્રિપાર્થ સ્ત્રીં [ત્રિ+પાર] ત્રિપદી ત્રણ
ત્રિપાડી પું [સ] વેદનો પાઠ કરવાની
સહિતા, પદ અને ક્રમ એ ત્રણે રીતો
જાણનારો બ્રાહ્મણ (૩) એક અડક
ત્રિપિટક પું [સ] સુત, વિનય અને અભિ-
ધમ એ ત્રણ પ્રકારના બૌદ્ધ ગ્રંથોનો
સમૂહ [ત્રણનો સમૂહ ત્રિક
ત્રિપુટ વિં [સ] ત્રણ પુવાણું -ડી સ્ત્રીં

ત્રિપુર નં [સ] મધે રાક્ષસો માટે આકાશ,
અતરિક્ષ અને પૃથ્વી ઉપર બાધેલા
સેના, ચાદી અને લોખંડના ત્રણ સહેર
(૨) પું શિવે મારેનો એક રાક્ષસ
-રારિ પું [સ] શિવ
ત્રપુટ, -ટ (ઠંક) [સ] ત્રણ લીટીનું તિવક
ત્રિકૃત્વા [સ] -ગા સ્ત્રીં હરડા બહેડા ને
આજળાનું ચૂળ -એક ઔષધિ
ત્રિભાગ (-ગી) વિં [સ] ત્રણ ઠંકાણે વળેતુ
ત્રિભાગધું સંકિં ત્રણ સરખા ભાગ દરવા
ત્રિભાજક વિં ત્રિભાગનાં 'ટ્રાઇસેક્ટર' [ગ]
ત્રિભુજ પું, નં [સ] ત્રિકોણ
ત્રિભુવન નં [સ] સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ
એ ત્રણે ભુવન -લોક
ત્રિભેદો પું જ્યા ત્રણ રસ્તા મળે તે
જગા ત્રિપથ
ત્રિભોમ સ્ત્રીં [ત્રિ+ભૂમિ] ત્રિભુવન, સ્વર્ગ,
મૃત્યુ અને પાતાળ
ત્રિભોધુ નં [ત્રિ+ભૂમિ-ભોધ] +ત્રીજો માળ
ત્રિભૂતિ (-ત્તિ) સ્ત્રીં [સ] બ્રહ્મા, વિષ્ણુ
અને મહેશનું ત્રિ-
ત્રિયા સ્ત્રીં [સ સ્ત્રી, હિં] સ્ત્રી વરજન્ય
નં સ્ત્રીઓનું રાજ (જુઓ કામર) (૨)
સ્ત્રીનું વનણુ હોણ તે
ત્રિરંગી વિં ત્રણ રંગનું (૨) પું સફેદ,
લીલો અને કેસરી એ ત્રણ રંગવાળો
રાષ્ટ્ર-વજ
ત્રિરાશિ સ્ત્રીં [સ] આપેલી ત્રણ સંખ્યા
કે રાશિ યા પદ ઉપરથી ચોથી સંખ્યા
કે પદ કાઢવાની રીત
ત્રિવેક પું, -ડી સ્ત્રીં [સ] ત્રિભુવન
ત્રિવેચન પું [સ] શિવ
ત્રિવર્ગ પું [સ] ત્રણનો સમૂહ, ધર્મ, અર્થ
અને કામ (૨) ક્ષય, સ્થિતિ અને વૃદ્ધિ
ત્રિવલિ (-લી) સ્ત્રીં [સ] પેટ ઉપર પડતી
ત્રણ વડિ-વણા કે કરચરી
ત્રિવિક્રમ પું [સ] વિષ્ણુ
ત્રિવિધ વિં [સ] ત્રણ પ્રકારનું
ત્રિવેણિ (-ણી) સ્ત્રીં [સ] ગંગા યમુના

અને સરસ્વતી (૨) તેમનો ન્યા ઠંગમ
 યાય છે તે ધામ-પ્રયાગ (ક) ઈશ,
 પિંગાસા અને સુપુમ્બા એ ત્રણ નામોનો
 સમુદાય [એક અડક; તરવારી
 ત્રિવેદી પું [સં.] ત્રણ વેદ ભાગનારો (૨)
 ત્રિશંકુ પું [સં.] અયોધ્યાનો રાજા; દરિ-
 યાદ્રનો બાપ. [ત્રિશંકુની સ્થિતિ,
 દશા સંપ્રદાય અધવચ્ચ-અંતગિયાળ
 લટકી રહેવું તે, નહિ અહીંનું, નહિ
 ત્યાંનું એવી સ્થિતિ]
 ત્રિશૂલ[સં.], (-ળી) નંત્રણ આળીઓ-કળાં-
 વાળુ એક હથિયાર બપાળુ(-લિ) પું
 [+ સં. પાણિ] હાથમાં ત્રિશૂલવાળા-ગિવ
 ત્રિસંધ્યા સીં [ત્રિ+સંધ્યા] સવાર; અપોર
 અને સાંજ એ ત્રણે સમયનો સંધ્યાકાળ
 કે તે વેળા કરાતો સંધ્યાવિધિ
 ત્રિસ્થલી[સં.], (-ળી) સીં કાશી, પ્રયાગ,
 ગયા એ ત્રણ ધામ
 ત્રિસ્વર વિં [સં.] ત્રણ સ્વરવાળું
 ત્રીજ સીં [સં. તુર્લીયા] ત્રીજ; પખવાડિયાની
 ત્રીજ તિથિ [પછીનું
 ત્રીજું વિં [સં. તુર્લીયા] ત્રીજું; કમમાં બીજ
 ત્રીઠ સીં પીણા; દુઃખ
 ત્રીશ(-સ) વિં જુઓ તીસ
 તુટ સીં તુટી. ઠું અંકિં [સ. તુટ] તુટવું.
 -ટિ(-ટી) સીં [સં.] જીલ્લપં; ખામી; દોષ
 તૂઠવું અંકિં [ત્રા. તુટ (સં. તુટ) ઉપરથી]
 વઠવું; પ્રસન્ન થવું
 ત્રેખડ સીં (૨) નં જુઓ તેખડ
 ત્રેતા (બુધ) પું [સં.] ચાર યુગો પૈકીનો.
 બીજો યુગ

ત્રેપત (ત્રે) વિં [જુઓ તેપત] 'પડ'
 ત્રેવડ સીં કરકસર (૨) તત્ત્વીજ; ગોઠવણ.
 -ઉયું વિં ત્રેવડવાળું
 ત્રેવીશ (-સ) વિં જુઓ તેવીસ
 ત્રેસડ (ત્રે) વિં જુઓ તેસડ
 ત્રેલ (ત્રે) પું વરસાદનું પાણી લીંડે જમીન-
 માં પડેલું
 ત્રેલેક(-કા) પું અંકિં + ફાટું ફાટું થવું;
 લેત કરવું (૨) ચેન ન પડવું
 ત્રેકાસિક વિં [સં.] ત્રિકાસનું, -ને લગતું
 ત્રેગુણ્ય નં [સં.] ભાયાના ત્રણ ગુણોનો સમૂહ
 ત્રેમાસિક વિં [મ.] ત્રણ ત્રણ મહિને
 આવતું-થતું (૨) નં દર ત્રીજે મહિને
 નીકળતું હાથું [સમુદાય
 ત્રેલોક્ય નં [મ.] ત્રિલોક - ત્રણ લોકોનો
 ત્રેવલિંક વિં [સં.] શ્રાવણ, કૃત્તિક અને
 રેશ્ય એ ત્રણ વર્ણનું, -ને લગતું
 ત્રેકવું સંકિં [મં. તુલ્લ = ઈશ કરવી]
 (દ્વંદ્વ) દ્વંદ્વ
 ત્ર્યંબક પું [સં.] ત્રણ નેત્રવાળા - શિવ
 ત્વ [સં.] વિશેષણ પરથી બાવવાચક નં
 નામ બનાવતો પ્રત્યય. જેમ કે જડત્વ
 ત્વક(-ગ) સીં [સં.] ચામડી; ત્વચા.
 -ગિંદ્રિય સીં [સં.] રપસોં દ્રિય; ચામડી
 ત્વચા સીં [સં.] ચામડી
 ત્વદીય વિં [સં.] તારું
 ત્વન્મય વિં [સ. ત્વં = તું + મય] તારાથી
 પરિપૂર્ણ [વિં ત્વરાવાળું
 ત્વરા સીં [સં.] ઉતાવળ; ઝડપ. -રિત
 ત્વષ્ટા પું [સં.] દેવોનો સિદ્ધિ; વિશ્વકર્મા
 (૨) બ્રહ્મા

થ

થ પું [સં.] તાલુસ્થાની બીજો બ્યંગન
થઈ અંકિં (‘થવું’નું ભૂતકાળ સ્ત્રી) બની;
રચાઈ; ધડાઈ ઇં (ર) અં થી; થઈને;
દ્વારા; -માંથી પસાર થઈને; -ને રસ્તે.
એ [‘થવું’નું અંકિં] અં બનીને (ર)
થી; જુઓ થઈ

થકવડું સંકિં ‘થાકવું’નું પ્રેરક
થકી અં જુઓ - થી [પં.]. -કું અં
-ને લીધે; -ની વતી

થડ નં [દિ. યુદ્ધ] ઝાડનો મૂળ નડો ભાગ,
જેમાંથી આગળ ડાળોપાંખડો ફૂટે છે (ર)
[લા.] વંશવૃક્ષનું થડ (૩) ભરત કે
ગીતમાં મંડાણ (૪) ઉત્પત્તિસ્થાન;
પ્રારંભસ્થાન

થડક સ્ત્રીં [રવં] બીક; મુનરી (ર)
બોલતાં જીભ ચોટવી તે. ંવું અંકિં
થડકા સાથે ઉચ્ચારણ થવું (ર) ધડકવું;
ભથથી કંપવું. -કાદ પું થડકવું તે.
-કાર(-રે) પું થડ એવો અવાજ
(ર) થડકો. -કો પું થડકારો (ર)
બોલવામાં અક્ષર પર પડવું જોર

થડમાં અં નજક
થડિયું નં થડ કે થડનો મૂળ આગળનો
ભાગ (ર) વંશવૃક્ષનું (પેદા) થડ
થડી સ્ત્રીં [દિ. યડ=ભૂથ] થપ્પી; ગંજ
થડું નં જુઓ થડિયું
થડો પું [પ્રા. યુદ્ધ] ડુકાનનો અગ્ર ભાગ
થથડાવવું સંકિં [રવં] ધમકાવવું;
ધમકાવવું
થથરડો પું જડો લેપ
થથરવું અંકિં [દિ. ધરણ] કંપવું; ધ્રુજવું
(ર) બીકું; ત્રાસવું [લા.] [લપેકું
થથરાટ પું ધથરવું
થથેડવું સંકિં જડો થર યાથ એમ
થથે(-થ)ડો પું જુઓ થથરડો

થતક(ંથતક)અં [રવં] નાચવાનો અવાજ
થતગત(ંથતગત)અં [રવં] નાચવાનો
અવાજ, ંવું અંકિં થતગત નાચવું
કે ચાલવું. -નાટ પું થતગત ચાલવું
તે (ર) જુરસો; તાન; થતથનાટ
થતથન અં [રવં] નાચવાનો અવાજ.
ંવું અંકિં થતગત નાચવું. -નાટ
પું જુરસો; તાન; થતગનાટ
થપડાક, થપાટ સ્ત્રીં [રવં] લપડાક
થપેલી સ્ત્રીં [‘થાપવું’ઉપરથી; પ્રા. થપ્પિય
=સ્થાપિત] થાપીને કરેલી ભડી પૂરી.
-લો પું થાપીને બનાવેલો રીટલો
થપોડું (-લિયું) નં, -લી સ્ત્રીં, ંજી
નં [જુઓ થપેલી] હાથથી થાપીને
કરેલી ચીજ-ધાટ

થપપડ સ્ત્રીં [રવં] તમાચો; થપડાક
થપ્પી સ્ત્રીં [પ્રા. થપ્પ (સ. સ્વાત્) ઉપરથી]
એક ઉપર એક ગોઠવીને કરેલો ગંજ
થપ્પો પું લપ્પો; (સાડી કબજ પર
લગાવાતો) કસબવાળો વણાટ
થખડાક અં [રવં] દોડવાનો અવાજ
થયું અંકિં ‘થવું’નું ભૂં કાં નું નં (થઈ
સ્ત્રીં, થથો પું) (ર) અં બસ; પૂરવું
થર પું [સ. સ્તર] પડ; વણું (ર) એક
સરખું બાહેણું કે ચોપડેણું તે; ચોપડો
(૩) ચડતીચિતરતી ચૂલીઓનો જથ્થો.
ંકાંકણું નં બં વં [+ કાંકણ] લખ
વખતે કન્યા પહેરે છે તે ચૂલીઓ
થરથર અં [દિ.] ધ્રુજ-કંપ એમ. ંવું,
-રાટ જુઓ ‘થથરવું’ ઇં. -રાટી સ્ત્રીં
થરથરાટ; કંપ
થરમોમીટર નં [દિ.] ગરમીમાપક થંત્ર
થરમોસ નં [દિ.] પોતાની અંદરની વસ્તુની
ગરમીકંડી સાચવી રાખે એવી એક કાચની
રીશી જેવી બનાવટ

થવું અંકિં બનવું, અગ્નિત્વમા આવવું,
 ગ્યાતુ (૨) નીપજવું, પેદા થવું (૩) (અમુક
 સમય, અતર, વચન ઇં પરિમાણ)
 અગ્નિત્વમા આવવું, માપમા હોડા, ગુજરવું
 (સમય), (વચનમા) ઠીતરવું ઇં
 (૪) લાગવું, પ્રતીતિ પડવી (જેમ કે, મને
 એમ ધાય છે કે જઈ આવું) (૫) અનુ-
 ભવમા આવવું, લાગુ પડવું (દુખ થવું,
 રોગ થવો) (૬) વર્તમાન દુની સદાયથી,
 તે ક્રિયા કરવા માડની એવે અર્થ બતાવે
 છે (જેમ કે, ખાતો થા, બાજતો થા)
 થળી નં [પ્રા યજ] જુઓ રચનં અચર
 વિં (૨) નં જુઓ રચચર
 થંભ પું [પ્રા] રતબ, થામલો બં જુઓ
 રતબનં બું અંકિં [સ સ્તમ્, પ્રા. યજ]
 થામવું (૨) વિસામે ખાવો
 થાક પું થાકવું તે, અમ બું અંકિં
 [દિ ધન] કામ કયાને લીધે શિથિલ થવું
 (૨) ક યજવું ડાહુ [લા] - કચું પાકચું
 વિં ધણુ થાકી ગયેલું
 થાગડથી (-થી) ગડ નં બિખડેલા કે
 ફોટેનાની દુરસ્તી (૨) જેવે તેવો કામચલાક
 ઉપાય [લા] [અમલદાર (૨) ફોજદાર
 થાણુદાર પું [થાણુ+દાર(વા)] થાણુનો
 થાણું નં [સ સ્થાન, પ્રા યજ] પડાવ, કેન્દ્ર
 (૨) [દ યજનય=થોડી, થાણું] થોડી સથોડી,
 દેવડી (૩) [પ્રા યજનય (સ્થાનક) = કચાશી]
 ખામલું (વાવવા માટે) - હોદાર પું
 થાણુદાર
 થાથાથાખડી સોં [થા, થા (૨વં) +
 થાખડણ] થાખગી-પ થાખીને શાત રાખવું
 તે (૨) આજપ થાજ, પટામણી [લા]
 થાન નં તાકો
 થાન નં [પ્રા યજ (સ સ્તન)] સ્તન
 થાન નં [સ સ્વા, પ્રા યજ] સ્થાન. ઠં
 નં સ્થાન, રહેણાણ
 થાપ સોં [૨વં] થાપ (૨) બૂલધાપ,
 ધાપ, છેતરપિંડી (૩) [સ. સ્વાણ, પ્રા યજ]
 થેપ, રચડ (૪) નરધાનો વચવો કાળો ભાગ

કે તેના પર વગાડાનો હોકો ઠં સોં હાથના
 પાનનો પ્રદાર ઠંડી સોં ઠીપવા માટેનું
 ઠડિયાનું એક બોબર (૨) થેપેલી (૩) થાપ
 થાપણુ સોં [સ સ્થાન, પ્રા યજન, યાજન]
 મૂડી, પૂછ (૨) લીપણ (૩) ન્યાસ
 થાપવું સંકિં [સ સ્વાણ, પ્રા યજ] રથાપવું
 (૨) થેપ-રચડ કરવો (૩) પડોળા હાથે
 દાખી દાખીને ચપટો આકાર ધરવો
 થાપો પું [થાપવું પરથી] પૂઠોનો ભાગ દગરો
 (૨) મોભારિયું (૩) ક કુવાળા પાનની છાપ
 થાખડવું સંકિં [૨વં] ધીમે હાથે ઠોકવું,
 પાપાણુ - દગવે દગવે ચાપવું [થાપગી
 થાખડી સોં યાખડવાની ક્રિયા (૨) જુઓ
 થાક પું [દ યજ,] ઠાકઈ કે કાઈ
 પરિમાણની ઠક, તળિયું, ઠોડી
 થાળી પું, સોં [સ સ્વાણ પ્રા. યજ] મોટી
 થાળી (૨) કાકોરજના નેવેદનો યાગ-પ્રસાદ
 (૩) એ ધરાવતી વખતનું સ્તોત્રગાન
 થાળી સોં [સ સ્વાળી, પ્રા ધાલી] એક
 વાસણ (૨) ગ્રામોફોનની રેકડ
 થાણું નં [સ સ્વાણ, પ્રા યજ પરથી] ધટીનું
 ચોકકું (૨) કુવાળા મો ઉપર ચળીને
 બનાવેલી પાત્રાગર જગા [થાળી પડવું =
 બ્યવરિયત પાયા ઉપર આવવું, ખરાબર
 ગોઠવાઈને ચાપવું થવું, રાગે કેટેમણે પડવું]
 થાંભલી (૦) સોં નાનો થાખડો - લો
 પું [સ સ્તમ] લામડાનો બીભો ટેકો, સ્તબ
 થિગડિયું વિં થીગડવાળું
 થિલતવણું સંકિં, થિલતવું અંકિં
 થીજવું નું થેરક ને બાવે
 થિચેટર નં [દ] નાકકાળા, રગમૂમિ
 થિયોનોફી સોં [દ] ઈશ્વર સબથી એક
 જ્ઞાનદષ્ટિ - તત્ત્વવિચાર
 થી ત્રીજ અને પાચમી વિભક્તિનો પ્રત્યય
 થીગડી સોં [દિ થિગડ] જુઓ થીગડી
 -ડું નં થીગડું
 થીજવું અંકિં [પ્રા થિજન, થેજન (સ સ્વેયં)
 પરથી] કરી જવું, જામવું
 થીનું વિં [સ સ્થાન, પ્રા થીજન, થીજન =
 કંઠણ, જામવું] થીજેલું, ધટ

ધીંગડિયું વિં ધીંગડાવણું
ધીંગડી સીં નાનું ધીંગડું. -કું નં
[દે. ધિંગલ] ફાટેલી જગા પર મૂકેલા ખીભે
કકડો

થુલકાર પું[સં.] યુ અવાજ(ર) ફિટકાર[લા.]
થુવેર પું; સીં ચોરિયો; યુવર

થૂ અં[પ્રા.; સરં દે. ગિફ્ટિય = થૂંક; રવં]
થૂંકવાનો અવાજ. થૂઈ સીં રમતમાં,

થૂ કરીને તેમાંથી વિરામ ખતાવતો
હફગાર; તેવો વિરામ. ંથૂ અં જુઓ યુ

થૂથો પું [સ. તુત] કૂથો (ર) રૂંછું
થૂમકું નં [સ. સ્તંદ = કણસકું; પ્રા. ધવ]

કણસલાનો જથો
થૂલ નં [સ. તુલ] માજરી વગેરેનાં કણસલાં

ઉપર થતી નાનાં કૂથોની કુવાડી. -કિયું
નં, -તિયો પું ખાજકની છમ પર

થોડી સીં[પ્રા. ઘુલ્લી] પડે વગેરેના બરડેલા
કકડા કે તેની વાની. -કું નં લોટને

ચાળવાથી નીકળેલો છાસા વગેરેનો ભૂકો
થૂમર પું; સીં[જુઓ થુવેર] એક કાંટાળા

વનરપતિ
થૂંક નં[પ્રા. ધુક; (સં. ગુલ્લ)] યુ કરી મોંમાંથી

ફેંકાતી લાજ (ર) મોમાં ઝરતી લાજ. ંયું
સંકિં થૂંક ખડાર ફેંકું

થેઈ અં[રવં] નાચનો અવાજ(ર) ખાજકને
ભિયું કરતા બોલાનો હફગાર. ંકાર પું

થેકાર; નાચના તાનનો ધ્વનિ
થેક સીં એક છાંડના મળમાંથી મળનો

જુવાર જેવો ખાવાનો પદાર્થ
થેકટો પું કકડો; ઠેકટો

થેકયું અંકિં ઇલંગ મારવી (ર) સંકિં
ઠેકયું; -ને ફૂદી પાર કરવું

થેપ સીં ['થાપયું' ઉપરથી] જડું લી પથ્થ;
જડો લેપ. ંડો પું જડો થેપ(ર) ઝીખડેલા

લેપનો થોપડો. ંલી સીં લોંદાને થેપીને
ખતાવેલી થથોલી. ંયું નં થેપીને ખતા-

વેલી ચીજ; થથોયું (ર) એક વાની. ંયું
સંકિં જડું લી પથ્થ; થેપ કરવો (ર)

લોંદાને ધીમે દબાવી દબાવીને ઘાટ કરવો

થેપાકું નં થેતિયું (સારી જાતનું)

થેભો પું થોભિયો

થેભો પું થાંભલો; ટેકો

થેર પું [પ્રા.] જુઓ રતવિર; ટૂલ (બોલ).

-રી સીં [પ્રા.] રથવિરા; ભિશુણી

થેલી સીં [દિ. વલ્લિયા] કાપળા. -લો મોટી

થેલી; કાપળો

થેકાર પું [સ] થેઈકાર

થોક પું; સીં [દિ. થવ] જથો, જૂડો; ખરકથો.

ંડી સીં નાનો ખરકથો. ંડો પું મોટો

ખરકથો. ંખંધ વિં જથાખંધ; પુષ્કળ

થોડામોહું વિં થોડું બોલનારું

થોડું વિં [સ. સ્તોમ, પ્રા. થોડ (વઠ, ગ)]

અલ્પ (ધણ્યથી બલકું)

થોથ સીં પોથ; કણ વગરની ડાંગર

થોથર સીં મોં પરનો સોલો અને ફિકાથ

થોથવાયું અંકિં [રવં] તોતડાડું

થોથારિયું નં થોયું; નકામું પુસ્તક

થોથું નં થોલો સળેલો કણ (ર) ફાટેયું

તરેલું કે લખાણની દૃષ્ટિએ નકામું પુસ્તક

થોલ પું [સ. સ્તોમ, પ્રા. થોમ] અટકવાપલું;

અંત. ંલ્પ સીં; નં ટેકણ, અઠિંગણ.

ંયું અંકિં કોઈ કિયા કરતાં અટકયું;

વિરામયું (ર) રાહ જોતાં બિચા રહેકું

ખોટી થયું

થોભા (-ભિયા) પું ંયં વં [સ. સ્તોમ]

મૂળના બંને છેડા આગળ ગાલના બાગ

ઉપર વધારેલા વાળના ગુચ્છા

થોર (થો) પું [દ. થોર] એક કાંટાળા

વનરપતિ, યુવર

થોરિયમ સીં ફં.] એક ધાતુ [ટકડો

થોરિયો (થો) પું થોરનું એક ધટું ડિંગયું-

થોરી (થો) સીં એક જાતનો થોર; ફાફડો

(ર) તે થોરનાં જૂંડ કે ભોગેલી જગા

થોલ (થો) પું લાગ; અનુકૂળ સમય કે

ધડી; મોખ; તક

થોલિયું (થો) નં એક પાત્ર - ખોળાયું

થોલો (થો) પું [સ. સ્થૂલ ઉપરથી] શરીર-

નો લબડી પડેલો બાગ [ધપ્પડ

થોંટ (થોં) સીં [રવં] જોરથી મારેલી

દ

દ પુઁ [સ] તાહુગ્યાની નીલે વ્યજન
 -દ વિઁ (ઉપપદ સમાસને અતે) 'આપનાર'
 એ અર્થમા ઉદાઁ 'મુખદ'
 દઈ સીઁ [સ દેવ] 'નલે' સાથે રાગ્રંભા
 'કાણ નલે' 'દેવ નલે' એ અર્થમા
 દઈ (૦ને) દેહુ નુ અઁકું (૨) ટપ ધખ, યડ,
 ધંન્નેવા રવ સાથે, એનો અવાજ કરીને,
 તે સાથે ઝટ ઝ દઈને
 દઈરાત સીઁ દેવ (જેમ કે મારે દઈરાત
 ત્યા નય છે) 'દેવ લઈ નય તો જ,
 નદિ તો માણ નય છે' 'તો નથી જતો)
 દક્ષ વિઁ [સ] ચતુર, પ્રવીણ (૨) પુઁ
 ઉમાના પિતા
 દક્ષણા અઁ જુઓ દક્ષિણા
 દક્ષણી વિઁ જુઓ દક્ષિણી
 દક્ષિણુ વિઁ [સ] જમણુ (૨) સીઁ પૂવં
 દિશા તરફ મો રાખતાં જમણા હાથ
 તરફની દિશા (૩) પુઁ દક્ષિણ દિશામા
 આવેલો દેશ (૪) ત્રણ અગિમાનો એક
 ંગોળ(-ગાધ) પુઁ પૃથ્વીના ગોળાને
 વિષુવદ્વૃત્તથી દક્ષિણનો અર્ધંગોળ દક્ષિ
 ણાધ' ંધુવ પુઁ ઉત્તરધ્રુવ જેવો દક્ષિણ
 મા આવેલો ધ્રુવવત્ તારો ંવૃત્ત નં
 'એન્ટાર્ટિક સર્કલ', દક્ષિણ ધ્રુવથી
 ર૩૦° સુધીનો વર્તુલ પ્રદેશ
 દક્ષિણા સીઁ [સ] ધાર્મિક ક્રિયાને અતે
 યાજ્ઞજ્ઞેને અપાતુ દાન
 દક્ષિણાન્યલ પુઁ [સ] દક્ષિણ દિશામા
 કદપેતો પવંત - મન્યાય
 દક્ષિણાપથ પુઁ [સ] વિધ્યાચળથી
 દક્ષિણનો પ્રદેશ, દક્ષિણ હિદ [તરફનુ
 દક્ષિણાભિમુખ વિઁ [સ] દક્ષિણ દિશા
 દક્ષિણાયન નં [સ] સૂર્યનુ ૨૨° રાશિમા
 જડ તે (૨) કર્ક સંક્રાંતિથી મકર
 સંક્રાંતિ સુધીનો સમય

દક્ષિણાધ' પુઁ [સ] પૃથ્વીના ગોળાને
 દક્ષિણ તરફનો ભાગ
 દક્ષિણી વિઁ દક્ષિણનુ, -ને લગતુ (૨)
 પુઁ દક્ષિણ દેશનો રહેતાગી, નહારાષ્ટ્રી
 (૩) સીઁ દક્ષિણી - મરાઠી ભાષા
 દક્ષિણોત્તર વિઁ [સ] ઉત્તરથી દક્ષિ
 સુધી જતુ
 દખ નં જુઓ દુખ [જમણી બાજુનુ
 દખણાતુ(-દુ) વિઁ દક્ષિણ તરફનુ (૨)
 દખણી વિઁ (૨) પુઁ જુઓ દક્ષિણી
 દખમુ નં [વા દલમદ] પારસીઓના
 રાખને ઠેકાણે પાડવાનું રથન
 દખલ સીઁ [ય] વચ્ચે પડતુ - દરમિયાન
 નીરી કરવી તે (૨) નડતર ખજવણી,
 ગાદ ંગીડી સીઁ [+વા ગીરા] દખલ
 કરવી તે
 દખિયુ વિઁ જુઓ દુખિયુ
 દખખણુ સીઁ જુઓ દક્ષિણ (૨) પુઁ
 દક્ષિણ દિશામા આવેલો દેશ, મહારાષ્ટ્ર
 દગડ પુઁ [દે દગલ] પથ્થર, પદાર્થો
 દગડ વિઁ દગબાજ, હુસ્તુ - ડાઈ સીઁ
 (મામની) દરામખેરી હુસ્તુઈ
 દગડાચોથ સીઁ બાદરના સુદ ચોથ,
 ગણેગચોથ
 દગડી સીઁ નાનુ દગડુ -ડું નં ઢેકુ,
 ગચિયુ (૨) બારોટિયાના શાલધાની
 ઉપરનુ આધારરૂપ નાનુ લાકડુ કે પથ્થરનું
 ચોસતુ -ટો પુઁ પથરો (૨) મોટું ઢેકું
 દગદગો પુઁ [વા દગદગ] શક, વહેમવચસે
 દગવખાજ વિઁ [ય દગલ+વા વાજ] -છ
 સીઁ જુઓ દગાખાજી
 દગાખોર વિઁ [વા દગા+ખોર], -રી
 સીઁ જુઓ દગાખાજ, -છ
 દગાખાજ વિઁ [વા દગા+વાજ] દગો
 કરનાડું -છ સીઁ દગો કરવો તે

દંગો પુઠ [કા દગા] ઇગ, ઇપટ (૨)
 વિશ્વાસપાત
 દગધ વિઠ [સ] બગેલુ, દાગેલુ
 દગાડવું સઠકિં [સ] વહુ મા દન્ના 'દાગડ'નું
 પ્રેરક [પાટો સતાપ
 દગાટો(-ચો) પુઠ ['દગાડવું' પરથી] મગતરા,
 દગોડિયુ વિઠ [જુઓ દગાડવું] અડધું પડધું
 બગેલુ (૨) બોયલુ
 દટલુ, ઠકલો, ઠખાળા, ઠલતલુ વિઠ (૨)
 નઠ [ડાટલું ઉપરથી] જુઓ 'ડાટલું'મા
 દટલુ અઠકિં દટાલુ ગરક થલુ
 દટતર નઠ જુઓ ડટતર
 દટાવલુ સઠકિં, દટાલુ અઠકિં 'દાટલું'નું
 પ્રેરક અને કર્મણિ [યતો નારા, દટતર
 દટન વિઠ દટાયેલુ, ડટલુ (૨) નઠ દગાવાથી
 દટો પુઠ [જુઓ દાગડ] દટો, દાટો (૨)
 મોન્ટેસોરી બાનમ દિરમા વપગતી ધાટી ના
 દાગ જેથી આટલિનું સાધન
 દડ પુઠ, નઠ ઝીલી ધૂળ
 દડધો પુઠ [સ ટળ ઉપરથી] ધલુ જલુ
 અને ભારે વાસલુ
 દડદડ અઠ [રવઠ] પાણી પડવાનો એવો
 અવાજ (૨) બગ બગ (આસુ)
 દડખ સીઠ દડલુ (૨) જુઓ ગડખ
 દડખડ (ઠકડખડ) અઠ [૨૫૦] દોડવાનો
 અવાજ -ડી સીઠ ઉતાવળી દોડ
 દડખડું સઠકિં દાખીને-દાસીને ભરલુ
 દડલુ નઠ દડખ, દેકું, ચોસલુ
 દડમગલ સીઠ કોઈ જગાએ અગમ્યા

દટૂલી સીઠ નાનો દટૂલો, દટી -લો પુઠ
 રમવાનો દટો [પ]
 દટો પુઠ [દડલું ઉપરથી] ગોળાકાર ચીજ
 (ખાસ કરીને રમવાની તે)
 દટુ નઠ જુઓ ડલું, ડેરા
 દટા વિઠ [સ] આપેલુ (૨) પુઠ દટાપેય (૩) નઠ
 પૂર્વજન્મમા કરેલુ પુણ્યદાન ઠક પુઠ [સ]
 શાસ્ત્રવિધિ પ્રમાણે પોતાનો કરેલો ખીજ
 નો પુત્ર -ત્રાત્રેય પુઠ [સ] એક જાણિ
 -વિષ્ણુના ચોવીસ અવતારમાના એક
 દડડલુ અઠકિં [રવઠ] દટગી પડવી
 દદાસુ નઠ [સ દુદસ] લડાઈમા લડારને
 મોખરે વાળુ નગારુ, મેટો ડકો
 દટ્ટી સીઠ નાનો દટ્ટો -ટો પુઠ દડદડ
 જાનેથી પડતી મોટી ધાર
 દટ્ટ સીઠ [સ] આમડીનો એ-રોગ-દરાજ
 દધિ નઠ [સ] દહી
 દધિ પુઠ [સ લદધિ] સમુદ્ર જન, ઠમુતા
 સીઠ સમુદ્રમાથી જન્મેલી-લદમી
 દધીસ(-ચિ) પુઠ [સ] વજ બનાવવા
 પોતાના હાડકા આખતાર પ્રસિદ્ધ અધિ
 દન પુઠ [સ દિન] + દિવસ -નિયુ નઠ
 એ દિવસનું ન્દેનવડું -નબ્દી (૨)
 દોગનું ધરાક
 દનુ સીઠ [સ] રાસલોની નાતા - રથપની
 સી ઠગ [સ] પુઠ દાનવ, દેવ
 દવે(-વે)ટો પુઠ [જુઓ દુપટો] કીનટી
 દવ઼ા જ્ઞપ્ત નો ઠટો (૨) કીનટી
 દવ઼ાને ચસો

[દરે સ્ત્રીં [અ દર્શન] વાર ઉદાં બે દરે
ઠહાર પું [અવા દાર] હરહરની નાની
હુકનો ઉપરી

દખાવણું સંકિં ધમકાવણું

દખાડું નં [સરં દણુ] દેકુ, ચોસણુ
દખાદખો પું [વા] ઠાકમાઠ, બપકો, દમામ
દખાવું અંકિં જુઓ દખાવુ (ર) નરમ
થણુ, નમતુ - તાબે થણુ

દખાણુ નં દખાવણુ તે (ર) ભાર, વળન (૩)
દાણ, અકુશની અસર [લા]

દખાવણું સં કિં, દખાવું અં કિં .
'દખાડું'નું પ્રેરક ને કમં'ણુ

દખેવ(-હુ) વિં ['દખડું' ઉપરથી] દખી
ગયેતુ(ર)આમાર તણે આવેણુ, ઓશિયાણુ
દખોટો પું એક જાતની ખાડ

દમ પું [વા] શ્વાસ (ર) (ધૂમ્રપાનનો)
સડામે (૩) શ્વાસનો એક રોગ (૪)
પ્રાણવાયુ, જીવ (૫) [લા] સત્વ, રાક્તિ,
પાણી (૬) ધમકી, સળની રોહ

દમ પું [સ] ઇન્દ્રિયોને દમવી-તાબે રાખવી
તે, દમન

દમકે સ્ત્રીં ધમક, ચમક, ઝળક, તેજ
ઠવું અં કિં ચમકતુ (ર) (નગારું)
વાગણુ, દમકતુ

દમડી સ્ત્રીં [પ્રા દર્મ (સ દ્રમ)] પેસાનો
ચોથો બાગ [ઠાકમાઠ

દમદમાટ પું [પ્રા દમદમા = ઠાક કરવો]

દમદાટી સ્ત્રીં [દમ+દાટી] ધમકી ને ડરાણી

દમન નં [સ] દમડું-પીડણુ તે (ર)

દખાવણુ, કાજુમા રાખણુ તે ંનીતિ સ્ત્રીં

દખાવીને-ગમે તેમ પીડીને વસ કરવાની

નીતિ, 'રિપ્રેગન' [દિણે દણે

દમખદમ અં [વા] દરેક શ્વાસની સાથે,

દમચંતી સ્ત્રીં [સ] નજરાતની સ્ત્રી

દમહુ(-વેલ) વિં દમના રોગવાણુ, દમિયથ

દમણુ સં કિં [સ દમ] (મનને)

દખાવણુ-કામુમા રાખણુ (ર) દુ ખ દેણુ,

પીડણુ [બપકો

દમામ પું [વા દમપ્પા=નોખત] દખદખો,

દમિય(-થે)લ વિં જુઓ દમહુ [એણુ

દમથ વિં [સ] દમવા થોમ્ય કે દમી ગમામ

દયા સ્ત્રીં [સ] દુષા, કડુણા ંધર્મ પું

પ્રાણી ધર્મ પ્રત્યે દયાતાવ ંનિધિ પું

દયાનો ભડાર-ઈશ્વર ંમણું વિં રાક,

ગરીબ, દયા ડાપળે એણુ ંમથ વિં

દયાથી ભરપૂર ંદ્ર વિં દયાથી પીમની

ગયેણુ ંહુ [સ] ંવંત ંવાન, ંળી,

ંળુ વિં દમાવાણુ, દુષાણુ

દયિત વિં [સ] પ્રિય (ર) પું વલ્લભ,

પ્રીતમ -તા સ્ત્રીં [સ] પત્ની

દર નં [વા] બાગણુ, દરવાળે

દર પું ભાવ, કિમત (ર) અં દરેક

દર નં [સ] નં કોઈ પ્રાણીએ જમીનમા

રહેવાને કરેણું કાણુ - છિદ્ર

દરકાર સ્ત્રીં [વા] પરવા, કાળજી, તમા

દરખાન્ત સ્ત્રીં [વા] નમ્રતાથી કહેણુ તે,

અરજી (ર) મન્દૂરી માટે ગળું થતી

સુચના, પ્રસ્તાવ [જગા, દરધા

દરગાહ સ્ત્રીં [વા] પીરની મળરની

દરગુજર વિં [વા] માફ કરેણુ, સાખી વીરેણુ

દરધા સ્ત્રીં જુઓ દરગાહ [દરનારો

દરજી પું [વા] લગણ સીવવાનો ધધો

દરજો(-જો) પું [અ] પાચરી, મટી, કસા

(જેમ કે, કેટલેક દરજો, વાત એટલે

દરજો ગઈ) (ર) હોલો, અધિકાર

દરદ નં [જુઓ દદ] દુ ખ, પીડા

દરદાગીનો પું પેસોડકો અને ધરેણું માફ

દરદી વિં દરદવાણુ, માફ

દરખાર પું, સ્ત્રીં [વા] રાજસમા-કચેરી

(ર) પું ઠાકાર, રાત્ર ંગદ પું રાત્રનો

મહેથ ંમાહેથ પું શીખ ધર્મ અથ

-રી વિં દરખાગણુ ને લગણ (ર) પું

દરખારનો રાજપુત્રથ

દરભ પું જુઓ દર્મ -ભિયો પું હવડી

મનાની વણેની મરણક્રિયા કરાવનાર

થાણણુ

દરમાથો પું [વા દરમાથ] માસિક ધગાર

દર મયાન [વા], દરમયાન અં અમુક

સમયની અદર. ૦૦ીરી સ્ત્રી ૦ મારફત,
 વચ્ચે હોવાપણું [દુમેશ
 દરરોજ અં [દર + રોજ] દરરોજ, રોજ,
 દરવાળો પું [કા] મોટું બારણું કે ફાટક
 દરવાનું પું [કા દરવાનું] દરવાળો
 સાચવનારો, દારવાગ
 દરવેશ પું [કા] ફકીર
 દરશ નં જુઓ દર્શન [પ] ૦ નં દર્શન
 દરશનિયુ નં [સ દર્શનીય] સ્ત્રીઓ અને
 બાળકોને માટે પહેરવાનું એક ધરણું
 દરમ્યા સ્ત્રી [સ દ્રાક્ષ] દ્રાક્ષ
 દરમ્યા સ્ત્રી ૦ દાર, ચામળો એક રોગ
 દરમ્યા સ્ત્રી [મ દન] લાન્ડામા ખોમણ
 પાવનાનો મુયાનો રહે
 દરિ સ્ત્રી [સ] ગુફા
 દરિદ્ર વિં [સ] ગરીબ, કમાળ (૨) એટી
 (૩) સ્ત્રી, નં + દરિદ્ર, દળદર ૦ તા
 સ્ત્રી ૦ -દ્રી વિં જુઓ દરિદ્ર
 દરિયાઈ વિં [કા] દરિયાનું, ને લગતું (૨)
 સ્ત્રી ૦ એક જાતનું રેશમી કાપડ
 દરિયાદિલ વિં દરિયા જેવા હૃદય દિનવાળું
 -લી સ્ત્રી [વિવેક, વિચાર
 દરિયાઈ (-ફત) સ્ત્રી [કા દર્યાપત] દર્યાઈ,
 દરિયામહેલ પું નદી કે દરિયાકિનારે
 બાવેલો મહેલ
 દરિયાવ [કા દરિયા] ૦ દિલ, ૦ દિલી
 જુઓ દરિયા, દરિયાદિલ, દરિયાદિલી
 દરિયા પું [કા દરિયા] સમુદ્ર (૨) ખૂબ
 વિસ્તાર કે જગ્યાવાળું કાઈ પણ [યા]
 દરી સ્ત્રી [સ] ગુફા, દરિ
 દરેક વિં [દર + એક] જુઓ દરેક
 દરેકપુ સં કિં [દરેકો ઉપરથી] વાવવા
 માટે દાણાનો દરેકો કરવો
 દરેકો પું [મ દરિયા] ધારા, રેલો
 દરે સ્ત્રી [સ ફૂલી] એક વનસ્પતિ-ધરો
 ૦ આઠમ સ્ત્રી ૦ બાદરવા સુદ આઠમ
 (જ્યારે સ્ત્રીઓ દરેની પૂન દરે છે),
 ધરોઆઠમ ૦ઈ સ્ત્રી ૦ દરો
 દરેગો પું [જુઓ દારેગો] તપાસ રાખનારો
 અમદાર

દરેકો (-રે) પું [જુઓ દરેકો] ધાડ
 દઈ નં [કા] જુઓ દરદ(ર)લાગળી, પ્રેમ.
 વનાક વિં [કા] દુખથી બરેલું -ઈ
 વિં દઈવાળું, દરદી
 દઈર પું [સ] દેડકો
 દઈ પું [સ] મન, અહંકાર
 દઈણું નં, સ્ત્રી [સ] ખાખ ચાખ આરસો
 દઈણી વિં સ્ત્રી ૦ દઈવાળી
 દઈ પું [સ] એક વનસ્પતિ - દરબ - બાઈ
 રસ નં [આખો] દઈ નું બનાવેલું આસન
 દઈફ (-ફત) [કા] સ્ત્રી ૦ જુઓ 'દરિયા' મા
 દઈ પું [સ] દેખાવ
 દઈક વિં [સ] દેખાડનારું (૨) જોનારું
 દર્શન નં [સ] જોવાની ક્રિયા (૨) ભક્તિ
 બાવથી જોવાની ક્રિયા (૩) દેખાવ (૪)
 શાસ્ત્ર (૫) દર્શન (૫) કૃતિ, શ્રદ્ધા [જન]
 ૦ શાસ્ત્ર નં દિનરૂપી - નાકાંક્ષી વિં
 [+ આનાંક્ષી] દર્શનની આનાંક્ષાવાળું
 - નાતુર વિં [+ આતુર] દર્શન દરવા
 માટે આતુર - નાથી વિં [+ અથી]
 દર્શનની અંક્ષાવાળું - નિયુ નં જુઓ
 દરશનિયુ - ની વિં પ્રેમ, ખુલ્લું દેખીતું
 (૨) વિં સ્ત્રી ૦ જોતાવેલ ગિઠારવાની
 (૨) - નીય વિં [સ] દેખવા યોગ્ય,
 સુંદર - નેંદ્રિય સ્ત્રી [સ] આખ
 દર્શવિષય સંકિં [સ દર્શ ઉપરથી] દેખાડતું,
 બતાવતું
 દર્શી વિં [સ] (અમારને અતે વપરાય
 છે) જોનારું જેમ કે દર્શી (૨) બતાવનારું
 દલ નં [સ] પાદ (૨) ફૂલની પાખડી (૩)
 સૈન્ય (૪) બાળા, ધનતા [દરવા તે
 દલન નં [સ] દળી નાખત - ચૂંદેચૂરા
 દલપતિ પું સેનાપતિ
 દલવાડી પું [મ દલિ (માટીનું ટેકું)
 ઉપરથી] ઈંટા પકવનાર
 દલવાડું નં (મરે તો ટોરના બદામા)
 ચમારને ત્યાંથી મળતું ચામડું
 દલાવ પું [મ દલાવ] સાદું તોળી આપનાર,
 મારફતિયો (૨) ભડવો, ફૂલો - લી

દસ્તૂર પુર્વ [વા] રિવાજ, ધારો (૨) દાપુ ૨૨
 (૩) પાસનીઓના ગોર. - રી વિન્દસ્તૂરને
 લગતુ (૨) સોં દમ્સાર્થ, દાપુ સુખડી
 દસ્તો પુર્વ [વા] ખાડલીનો દોટો પરાઈ
 (૨) દાથો (૩) ચોવીન ૧૧ ગની થોકડી, પા
 (૪) સિપાઈઓની અમુક સખ્યાની દુકડી
 દસ્તુ પુર્વ [મ] ચોર, લુટાગે (૨) અનાથ
 લોકોની એક ભતનો માનસ
 દહન નં [સ] દહુ - ખાગતુ તે ંકિયા
 સોં (સખ) ખાગવાની કિયા
 દહવું સંકિં [સ દહ] ખાગતુ [સગર્ભા
 દહાડાવાળી વિં સોં [નુઓ દહાડો]
 દહાડિયુ વિં (૨) નં, - ચો પુર્વ [દહાડો]
 ઉપરથી] રોને મામ કરનારે માણસ
 દહાડી સોં [દહાડો ઉપરથી] રોજિંદુ મહેન
 તાણુ (૨) અંદોજ, બંદાહી અંદોજેરોજ
 દહાડો પુર્વ [મ] દિવન પ્રા દિવલ, દંદા
 દિવસ, વાર, તારીખ, તિથિ (૨) મરનાર
 ખાગ કરવામા આવતુ જમણુ (૩) [પા]
 વખન, સમય (૩) બાગ્ય, સિતારો
 [દહાડા રહેવા = ગમ' રહેવો] બપાણી
 નં-ખંબં મરનાર પાગ જમણુ
 દહી નં [સ દધિ] દૂધ જમાનતા યાય તે
 દહીંત (-ચ) રું નં [સ દધિનર, દ દહિલર]
 એક ભતની ભગ પોથી પૂરી
 દહીં દૂધિયુ વિં દૂધ-દની બનેમા પગ
 રાખનારું બને પક્ષ સાચવના ઇચ્છનારું
 દહીં વડું નં દહીંમા પડાગેતુ વડું
 દહેજ સોં [વા] નુઓ દેજ
 દહેશત સોં [મ દહમત] બીક, બચ
 દખ નં નુઓ દ૧ (૨) ગો મીકાઈ
 દખાણુ નં દખવાની વસ્તુ - અનાજ
 દખદર નં [સ દારિયો] દરિદ્રતા, ગરીબી (૨)
 આજસ, એનીપણ - રી વિં દખદરવાળુ
 દખદાર પુર્વ દખવાણુ, બહુ (૨) ભારે
 દખડી વિં દખડી, દિગ્દી
 દખવાળા નં તેજાનનુ વાદગ (૨) લરકર
 દખવું સંકિં [સ દહ] પીસતુ, ધટીમા
 નાખી ભૂકો કરવો (અનાજ ઇંનો)

દખાઈ સોં, - મણુ નં દખવાનુ મહેનતાણુ
 દંબ વિં [કા] દિગ, ચકિત
 દગવ પુર્વ નં [વા] ઢટો, લકરાર (૨)
 કુમ્તી (૩) કુસ્તીની દરીકાઈ (૪) અખાડો
 દગો પુર્વ [વા દગ] તેજાન, બખેરો,
 દુન્યડ (૨) બડ, ફિતૂર ંકિયાદ પુર્વ
 લકાઈટટો, દુલ્લક, ફિતૂર
 દંડ પુર્વ [સ] દાપમા આવાની લાકડી
 (૨) વેત છડી (૩) શિક્ષા, સન (૪) શિક્ષા
 તરીકે લેનારુ નાણુ (૫) એક ભતની કસરત
 (૬) ચાર દાપની લખાઈ જેટલુ માપ
 [બીલવા = દગની કસરત કરવી]
 બનાયકપુર્વ [સ] ન્યાયાધીગ (૨) થોવીસને
 વડો અમદાર (૩) સેનાપતિ બનીતિ
 સોં [સ] નુઓ રાજનીતિ (૨) ન્યાય
 વહીવ વત્ત અં [સ] દગની પેટે લાખા
 પગને વત્ત વિં (૨) પુર્વ સાથાગનમરકાર
 બુ સંકિં [સ દગ] શિક્ષા-સન કરવી
 (૨) દડ કરવો [(એક જેલ-શિક્ષા)
 દંડાખેડી સોં વચ્ચે દડાવાળી પગની બેગ
 દડી પુર્વ [સ] દડધારી સન્યાસી
 દડી (-કૂ) દે પુર્વ [સ દગ] બહી દૂગી લાકડી
 દડો પુર્વ [સ દહ] દૂકી ભડી લાકડી, ડડો
 (૨) મોઈ રમવાનો દડો
 દત્ત પુર્વ [સ] દાત ંકેથા સોં મુખ
 પરપરાથી ચાલતી આવેલી વાર્તા
 ંકાવન નં [સ] દાતણ, દાત સાફ
 કરવા તે બપત્ર નં [સ] કાનનુ એક
 ધરેણુ ંબ જત નં દાત માગવાની
 બૂકી - ઔપધિ ંદેધ પુર્વ દાતનો વેધ
 ંકેથાની વિં દાતની મદદથી લેનારુ દત્ત
 દતારો પુર્વ [સ દત્તકાર, પ્રા દત્તાર] દાથી
 દાતુ કામ કરનારો
 દતાળ નં [દત ઉપરથી] પહેડી ખેતીનું
 એક ચોખર (૨) પુર્વ (દખ દતાળી ઇંનો)
 દાતો - બી સોં પહેડી નુ વિં
 દાતા - કુખાવાણુ [(૨) ખરેરો
 દત્તિયો પુર્વ [દત ઉપરથી] દાતિયો, માસકો
 દતી પુર્વ [સ] હાથી [દાથીનો દાત
 દંતુશ (બળ, - બળ) પુર્વ [સ દત્ત + શલ]

*દંત્ય વિં [સં.] દાંત સંખ્યા (૨) દંતરથાની.
 —ત્યોષ્ઠ્ય વિં [+ ઔષ્ઠ્ય] દાંત અને હોઠ
 બનેની મદદથી ઉચ્ચારણું. ઉદા. 'વ'
 દંપતી ન૦બ૦વ૦ [સ.] વરવહુ
 દંભ પું [સ.] ડોળ; ઢોળ, —ભી વિં [સં.]
 દભવાણુ; ઢોળી
 દંશ પું [સ.] ડાખ; સાપ વગેરે હેરી છવ-
 નંતનું કરડવું તે (૨) કીનો; વેર [લા.].
 ંતું સંકિં દંશ દેવો; કરડવું.—રીકું
 વિં હેરીયુ
 દંદ્રા સીં [સ.] મોટા દાંત, દાંઠ
 નંદા વિં સીં [સ.] આપનારી; 'દ' નું સીં.
 ઉદા. મુખના
 દામયણુ, દામયાણી, દાર્ધ સીં દામણુ;
 ધાવ (૨) મુયાણી, પ્રસવ કરાવનારી બાર્ધ
 દાર્દશ્મન પું [પ્રા. દાર્દશ (વારસામાં
 હિરસેદાર)+દશ્મન] વારસામાં ભાગીદાર
 અને દુશ્મન (૨) વેરની
 દાદિદાખાની વિં [મ. દાદ+પા. દાખા] એ
 નામની ભતના (બક કે ચોખા)
 દાહીદી સીં [મ. દાહ+ઉપરથી] એક
 ફૂલગ્રાહ; ગુલદાવરી (૨) વિં મુસલમાન
 કે વહોરાની એક ભતનું (૩) એ નામની
 ભતના (બક)
 દાક્ષર પું [ફ. 'ડોક્ષર'] યુરોપીય વૈદક
 પ્રમાણે દવા કરનાર. —રી વિં દાક્ષરનું,
 —ને લગતુ(૨) સીં દાક્ષરની વિદ્યા કે ધધો
 દાક્ષમયણી સીં [સ.] દક્ષની કન્યા, નક્ષત્ર
 (૨) પાવંતી
 દાક્ષિણાત્ય વિં [સં.] દક્ષિણમાં આવેલું
 (૨) પું દક્ષિણ દેરાનો વતની
 દાક્ષિણ્ય નં [સ.] સભ્યતા, વિવેક
 દાખાલ વિં [મ. દાખિલ] અંદર ગયેલું—
 પેટેનું (૨) અં બહારી, માટે; પેટે; તરીકે
 દાખલો પું [મ. દાખિલ] દશાંત; ઉદાહરણ
 (૨) અનુમત; પાઠ; શિક્ષા (૩) પુરાવો;
 પ્રમાણ (૪) રીત પ્રમાણે ગણવાની રકમ
 —લિસાખ [ગ.]
 દાખવવું, દાખવું સં કિં [પ્રા. દક્ષત;

ઘન. દાક્ષત; (સ.દર્શય)] દેખાડવું, બતાવવું;
 ધ્યાન પર લાવવું, કહેવું (૨) અંકિં અસર
 બતાવવી; ગુણ દેખાડવો (પ્રાયઃ સારો નહિ)
 (૩) દુઃખ કરવું; પીડા થવી
 દાગવું સંકિં [સ. દાગ ઉપરથી] સળગાવવું;
 પકીનો. ચાંપી ફેડવું
 દાગીનો પું ધરેલું (૨) રકમ; નંગ
 દાધ પું [પા.] નુઓ ડાન
 દાધ પું [સ.] બળવું તે; દટન
 દાણ પું પિતા કે વડીલ (સંબોધન)
 દાઝ સીં [સ. દહ, પ્રા. દક્ષ ઉપરથી] ધામ પિ;
 અનુક પા; (૨) સીડ; ગુરસો (૩) દ્રેષ; વેર
 (૪) દાઝેનો—બળેલો લાગ (ખાચકમાં).
 ંણું નં દક્ષાવાય એવું ભીનનું તપવું
 તે. ંતું અંકિં ંનું ચંપાવાની અસર
 થવી (૨) બળવું; સળગવું (૩) (રસોઈનું)
 અતિ તાપથી બળવું (૪) મનમાં દાઝ
 હોવી કે ચઢવી; દાઝે બળવું [લા]
 દાટ વિં [ફા. ઢટ] બારચૂક; પુષ્કળ. ઉદા.
 મોંધુંદાટ (અતિગત્ય મોંધું) (૨) પું ડાઝ;
 બારે તારા; ખુવારી
 દાટવું સં કિં ખાટો કરી તેમાં માટીથી
 દાઢી દેવું; દફનાવવું; ગાડવું (૨) નેમ કરીને
 સંતાડવું (૩) કાંઈ છૂપો લાભ સંતાધેલો
 હોવો. નેમ કે, ત્યાં શું દાટવું છે કે
 ગયો હતો? [લા.]
 દાટી સીં [હિં.] ધમખી; દાટી
 દાટો પું ['દાટવું' ઉપરથી] ડાટો
 દાડમ નં [સ. દાડિમ] એક ફળ. ંકળી
 સીં દાડમનો દાણો. ંડી, —મી સીં
 દાડમનું ઝાડ
 દાઠ સીં [મં., પ્રા. દાઠ] ચપટા માથાનો
 ચાવવાનો દાંત. [ંસળકવી = સ્વાદ
 કરવાનું મન થયું. —ઠો પું બં વં
 લોહાના દાંતા (કરબડીના)
 દાઠા (—દિયા) પો વિં પું દાટીવાળો—મરદ
 દાટી સીં [સ. દાટિકા; વે. દાટિકા] ઉડપત્રી
 કે ત્યાં ભગવા વાળ
 દાણુ નં [પ્રા. દાણિ] જાકાત; ઠાંસલ; ટાંચ.

ઓચી સીં જાતાર; ટોલ લેવાની
જગા. ઓચી સીં દાણુ ભરવાનું ચુકાવતું
તે. ંદીલા સીં ગોપીચો પાસે દાણુ
લેવાની કૃપણે કરેલી લીલા

દાણુદાર વિં [ફા. દાનદ + દાર] દાણુ-
દાણુવાળું; કણુકીદાર

દાણુપીઠ સીં દાણુખનર; કણુપીઠ
દાણુ વિં [દાણુ ઉપરથી] દાણુનું ઉકદાર
(૨) પું દાણુ ઉવરાવનારો

દાણુ પું [ફા. દાનદ] અનાજ, ધાન્ય (૨)
અનાજનો કણુ (૩) એના જેવો કોઈ
પણુ કણુ (૪) સોગર્ગબાજુ વગેરે રમતમાં
પાસા કે કોઢીથી દાવ નાખતા પડેલા
અંક. [દાણુ વાળવા = વળગણુ જેવા કે
કાઢવા માયા ઉપર દાણુ ફેરવવા]. ંદુણુ
પું અનાજ વગેરે ખોરાકનો સામાન.
ંપાણુ પું; નં ખાવાપીવાનું સાધન
(૨) અન્નજળ; નસીબ

દાતણુ નં [દિ. લક્ષણ] દાંત સાફ કરવા
માટે આવળબાવળ ઇંની સોગીનો કકડો.
ંપાણુ નં દાતણુ અને પાણુ (૨)
તે વડે દાત મોટું સાફ કરવાં તે. -ણુચો
પું દાતણુ વેચનારો

દાતરડી સીં [સ. દાત્ર] નાનું દાતરડું (૨)
દાતરડી જેવા દાંત, જેમ કે, સૂવરની દાત-
રડી. -ડું નં પાસ કાપવાનું એક ઓળર
દાતા [સ.], ંર વિં આપનાડું (૨) દાન
કરનાડું; ઉદાર (૩) પું દાન આપનારો
પુરુષ. -ત્રી વિં સીં દેનારી (૨) સીં
દાતા સીં

દાથરો પું રસોઈમાં વરાળથી બાફવા
વાસણમાં વરતુને અધ્ધર રાખવા કરાતું
પાસ વગેરેનું પડ (૨) તોળરો (૩) ચડેલું
માં [લા]

દાદ સીં [ફા.] ફરિયાદ; અરજ (૨) ઇન્સાફ.
ંફરિયાદ સીં કોઈ પણ જાતની ફરિયાદ

દાદર સીં [સ. દદુ] દરાજ

દાદર પું [પા. દદર] દાદરો, નિસરણી.
ંખારી સીં દાદરનું નાનું બારણું; છનો

-રો પું નિસરણી (૨) નિસરણી ઉપરનું
બારણું (૩) તાળાની અદરની કળ (૪)
એક જાતનો તાલ

દાદાગીરી સીં [દાદો ઉપરથી] જબરદસ્તી;
ખગલેરી, ડુંડાગીરી

દાદી સીં મા કે બાપની મા; વડિયાર્થ
દાદુર પું [સ.] દેડકો

દાદો પું બાપનો કે માનો બાપ; વડવો
(૨) ગુડો, જબરદસ્તી કરવાની ટેવવાળો

દાધતું અંકિં [સ. દગ્ધ = દાઝેલું] દાઝડું, બળતું
દાધાખણુ વિં [સ. દગ્ધ + ખણુ] અદેખ
(૨) રડતી સૂરતવાળું [(૨) ગાડિયુ

દાધાર'ગુ' વિં [સ. દગ્ધ ઉપરથી] અદેખ
-દાન [ફા.] પ્રત્યય. નામને લાગતાં 'તે

રાખનાર, ધારણ કરનાર' કે 'તે બાળનાર'
એવા અર્થનું વિં બનાવે. ઉદાં 'ગુલાબ-
દાન', 'કંદરદાન'

દાન પું બંબં ૧૦ દશનો ધડિયો, ૧×૧૦=૧૦

દાન નં [સ.] આપતું તે (૨) ધર્મ'શુદ્ધિથી,
પુણ્યથી આપતું તે (૩) રમતનો આપવાનો
દાવ; વારો (૪) હાથીના લમણા માથી ઝરતો
મદ

દાનત સીં [મ. દિવાનત] મનનું વલાણુ; વૃત્તિ
દાનપત્ર નં બક્ષિસપત્ર; દાનનું લખાણુ

દાનવ પું [સ.] રાક્ષસ. -વી સીં દાનવ
સીં; રાક્ષસી (૨) વિં દાનવને લગતું, રાક્ષસી

દાનાઈ સીં [ફા.] દાનાપણુ; ડાહ્યાપણુ;
વિવેક (૨) બલમનસાઈ (૩) પ્રામાણિકતા

દાનિશ સીં [ફા.] ડહાપણુ; વિવેક. ંમંદ
વિં ડાહુ; સમજી; વિવેકી

દાની સીં [ફા. દાન] પાત્ર; આલય; -ને
રાખવાનું ઠામ, એ અર્થ મા નામને અતે.

જેમ કે ચા, દાની, પીકદાની ઇં
દાની વિં [સ.] દાન આપનાડું; સખી;

ઉદાર. -નેશ (-સ) રી પું [સ. દાન +
ઈશ્વર] દાનવીર, મોટો દાની માણસ

દાનો વિં પું [ફા. દાનો] ડાહ્યો, સમજી, વિવેકી
દાન્ત વિં [સ.] વશ કરેલું, કાબૂમાં આવેલું

(૨) સંયમી

દાપુ નં [મ દાપન] હંકનુ માગણુ, લાગો
 દાખ પું દાખતુ તે દખાણુ (૨) આમદ (૩)
 અકુશ ધાક
 દાખડદીખડ અં [દાખડ' (દાખતુ'
 ઉપરથી)નો દિર્ઘાવ] છપુ છપું
 દાખડી સ્રીં [મ દખ્ખ ઉપરથી] નાનો
 દાખડો ડમી -ડો પું દાખ્ણવાણુ એક
 નતનું ધાતુનું પાત્ર ડખો
 દાખગિયુ નંકાર્ધ દાખવા માટેનુ વજન
 દાખવુ સંક્રિં દખાવવુ ચગ વ ચાપતુ
 (૨) અખતી કરવી અકુશમા રાખતુ [લા]
 દાખ પું [સ દર્મ]એ વનખતિ-દર્મ
 દામ પું [સ દ્રમ પ્રા ડમ્] પેસો ધન
 (૨) નં કિ મત મૂલ્ય
 દામ નં [સ] જુઓ દામણુ (૨) સ્રીં માગા
 ંણુ નં [દિ દામણ] ધો ૧ - અધેડાના
 પગખાવવાનુ દોરકુ ંણી સ્રીં સ્રીઓના
 કપાળનુ એક ધરેણુ બધી ંણુ નં
 નેતરું ભગ દોરી
 દામણુ વિં [દિ દયાળળ] બોશિયાણુ,
 પરવરા (૨) દયામણુ, ગરીબ
 દામદૂપદ નં [દામ + દૂપ] ધીરેવાથી
 ખમણુ લેતુ તે [વગેરેની ચાળ
 દામન નં [ફા] હેડો પાત્ર (૨) અગરખા
 દામિની સ્રીં [સ] વીગળી
 દામેદર પું [સ] દૂપ [ભાગ
 દાય પું [સ] વગેરેપાત્રિંત મિતકતમનો
 દાયક વિં [સ] (પ્રાય સમાસને અતે)
 આપનાર ઉદાં સુખદાયક
 દાયકો પું [સ દશન ઉપરથી] દસકો
 દાયજો પું [પ્રા દાગ્ગવ = લમ વખતે વર
 વડુને અપાતું દ્રવ્ય] સ્રીંધન
 દાયણુ સ્રીં [જુઓ દાઈ] સુચાણી
 દાયભાગ પું વારસ તરીકેનો દાયનો ભાગ
 દાયરો પું [અ દારદ] સમુદાય, ટોણુ (૨)
 રાયરો રાવણુ
 દાયિની વિં સ્રીં જુઓ - દાયી
 દાયી વિં [સ] 'આપનારુ એવા અર્થ'મા
 સમાસને અતે ઉદાં સુખદાયી

દાર વિં [ફા] વાગુ' અર્થ'મા રાખ્તને
 હેડે ઉદાં પેમાદાર
 દારક પું [સ] ખાગ વસ પુત્ર
 દારવુ સંક્રિં [સ દૂ (દારવ)] ચીરવ ફાતુ
 દારા સ્રીં [સ દાર] પની
 દારિદ્ર-દ્રવ્ય નં [સ] દરિદ્રતા ગરીબાર્ધ
 દારુ નં [સ] દેવદારનુ ઝાડ (૨) ઝાડુ
 દારુણુ વિં [સ] નિર્દય, કટોર (૨) બયાન
 તુમવ (૩) તીન, અખત (દદ')
 દારૂ [ફા] મદિરા (૨) બદ્ધ દારખાના
 વગેરેમા રોડાનુ ગધ્ધઅને ૧૧ સ્થાવગેરેનું
 મિશ્રણ ંખાનુ નં આતસખાઈની ચીજ
 ંગોળો પું દાર ગોળા વગેરે યુદ્ધનો
 સામાન ંઉચો પું દારનો બચની
 ંનિષેધ પું દાર પીવાનો નિષેધ-મના
 દારખંધી ંખંધી સ્રીં દારની બધી,
 પ્રોદિખિગન
 દારોગો પું [ત્રિસી] જુઓ દરોગો
 દાર્શનિક વિં [સ] દર્શનગાત્રને લગતું
 (૨) પ્રત્યક્ષ (પુરાતો) (૩) પું દર્શનગાત્ર
 બળનાર
 દારચીની સ્રીં [ફા દારચીની સ દારચ ની]
 તેજનાની એક વસ્તુ-તજ
 દારવાન પું [ફા] ધરનો મોટો ચોરડો (૨)
 'ઓ આગણુ
 દાવ પું [ફા] રમતમા આવતો વારો દા
 (૨) પાસામા પગતા દાણ (૩) લાગ
 અનુકૂળ વખત (૪) યુક્તિ પેચ
 દાવત સ્રીં [મ] નેતરું કળન
 દાવપેચ વિં યુક્તિપ્રયુક્તિ
 દાવાઅરણુ સ્રીં [દાવો + અરણ] ફરિયાહ
 નામુ [સળગતો અગ્નિ
 દાવાગ્નિ પું [સ] દવ, વનમા એની મેળે
 દાવાનલ [સ] (-ળ) પું દાવાગ્નિ
 દાવો પું [ફા દવવા] હંક, માલિકી (૨)
 હંક મેળવવા સાર સરકારમા ફરિયાહ
 (૩) પ્રામાણ્ય કે પુરાતો હોવાનો નિશ્ચય
 કે તેની રૂએનો હંક જેમ કે હું દાવાની
 સાથે કહુ છું

દાસ પું [સ.] સેવક. -સાનુદાસ પું
[+મનુદાસ] દાસનો દાસ; અત્યંત નમ્ર
સેવક. -સી સ્ત્રી સેવિકા; નોકરડી; છંડી
દાસ્તાન નં [ફા. દાસ્તન] સધરો
દાસ્ય નં [સ.] દાસપણું
દાહ પું [સં.] બળતુ તે; બળતરા, અગન
દાહ્ય વિં [સ.] બાળવા જેવું (૨) સળગી
ભડે એવું
દાળ સીં [પ્રા., દે. દાલિ] કઢોળનું દળ-
ફાડિયું (૨) એની (પ્રવાહી કે ભભરી)
બનાવેલી એક વાની (૩) ગરગમડ પર
વળતું પડ-છાડુ. -ળિયા પું બં વં
(છાડા વગરના) શેકેલા ચણા
દાંડ (૦) વિં(૨)પું, ંગાઈ, ંગી, -દાઈ
સ્ત્રીં જુઓ 'દાંડ'માં
દાંડિયારાસ (૦) પું જુઓ દાંડિયારાસ -
દાંડિયું (૦) નં [દે. દાંડી] ડાડિયુ કે તેડું
કરેલું વસ્ત્ર
દાંડિયો (૦) પું જુઓ દાંડિયો
દાંડી (૦) સ્ત્રીં જુઓ દાંડી (૨) તંતુવાદનો
તુંગડા સાથેનો લાખો દાંડો
દાંડીકૂચ (૦) સ્ત્રીં [દાંડી + કૂચ] ઈ. સ.
૧૯૩૦માં ગાંધીજીએ સાબરમતી આશ્રમ-
થી દાંડી ગામ સુધી કરેલી કૂચ
દાંડો (૦) પું જુઓ ડાંડો
દાંત (૦) પું [સં. દન્ત] દંત (૨) દાંતો (૩)
ચેર, કીનો (૪) હાથીદાંત. હદાંદાંતની ચૂડી.
[દાંતિ અડવું = ચર્ચાડું; વગોણું થવું]
દાંતચં(-ત્વ) (૦) વિં [સ. દંતુર] હોઠ
બહાર નીકળેલા દાંતવાળું
દાંતાળું (૦) વિં દાંતાવાળું
દાંતિયુ (૦) વિં દાંતાવાળું (૨) નં દાંત
દેખાડી કરડવા ધાવું તે (૩) ડાંઢિયું
દાંતિયો (૦) પું એક બાજુ દાંતાવાળો કાંસકો
દાંતી (૦) સીં ['દાંત' ઉપરથી] ખેડતનું
એક વાવણીનું ઓભર; ચાઓળ (૨) તડ;
ફાટ (૩) ધસરકાને લીધે થયેલો કે દાંતથી
મૂકેલો દોરા પરનો કાપ. -તો પું
કાકર (૨). ખચકો; ખસરકો

દાંપત્ય નં [સ.] દંપતીપણું; લગ્નમંબધ
દાંભિક વિં [સં.] દંભી; ડાળી; ટોંગી
દિક સીં [સ.] દિશા
દિકામાળી સીં એક વનસ્પતિ (૨) તેનો
ગુદર જે ઓસડ તરીકે વપરાય છે
દિકત ઓંગ[મ.] મુરકેલી, ઢરકત (૨) અદેરો;
શક (૩) આનાકાની
દિકાલ(-ળા) પું દિશા અને કાળ
દિકપાલ [સ.] -ળા પું દિશાનો નક્કર દેવ
દિગ્ધ વિં [ફા.] દીગર; બીજું; વિશેષ (૨) ?
અં 'બીજું કે, વિશેષ લખવાનું કે' એ
અર્થમાં પત્રની શરૂઆતમાં વપરાતો રબ્બ
દિગંત પું [સ.] દિશાનો અંત; ક્ષિતિજ
દિગંતર નં [સ.] દિશાએનો ગાળો (૨)
બીજી દિશા
દિગંતરેખા(-યા) સ્ત્રીં ક્ષિતિજ
દિગંબર વિં [સ.] દિશાઓથી વસેવાળું;
નમ્ર (૨) એ નામના એક જૈન સપ્રદાયનું
(૩) પું દિગંબર સપ્રદાયનો માણસ
દિગ્ગજ પું [સ.] દરેક દિશામાં દિક્ષાળ
સાથે કલ્પવામાં આવેલો હાથી (એરાવત,
પુંડરીક, વામન, કુમુદ, અંજન, પુષ્પદંત,
સાવંભોમ અને સુપ્રતીક એ આઠ
દિગ્ગજો છે)
દિગ્દર્શક પું નાટક કે ફિલ્મનો દિરેક્ટર.
-ન નં [સ.] દિશાનું દર્શન; રૂપરેખા
દર્શાવવી તે (૨) સંચાલન
દિગ્મૂઢ વિં [સં.] ચકિત; છક
દિગ્વિજય પું [સં.] ચારે દિશાઓમાં
વિજય; સંપૂર્ણ વિજય
દિગ્મૂઢ વિં [સં.] દિગ્મૂઢ [સી
દિતિ સીં [સ.] દેવાની માતા - કાશ્યપની
દિન પું [સં.] દિવસ. ંકર પું [સ.]
સૂર્ય. ંચર્ચા સીં [સં.] રોજનું કામકાજ.
ંનાથ, ંમણિ [સ.] પું સૂર્ય. ંરાત
અં દિવસે અને રાત્રે. -નો દિન અં
દિને દિને; પ્રતિદિન
દિમાક(-ગ) પું [મ. દિમાગ] મગજ, બુદ્ધિ
(૨) ગવં; અભિમાન

દિય(-યે)ર પું. [સ. દેવર; પ્રા. દિઅર]વરનો નાનો ભાઈ. વ્યટું નં. [+ સ. વૃત્તિ] દિયર સાથે નાતું. -રિયો પું. દિયર (વહાવમા)

દિયોર પું. દિયર (ર) (ક. ગુજરાત)સાળો દિલ નં. [ફા.] હૃદય; મન; ચિત્ત. [દિલનો દરિયાવ શં પ્રં. ઉદાર દિલનો]. ંગીર વિં. [વા.] નાખુશ; અપ્રસન્ન. ંગીરી ઓં નાખુશી. વ્યસ્પ વિં. [ફા.] સારું લાગે-ગમે એવું. વ્યસ્પી ઓં શોખ; ગમનું તે. ંદાર વિં. પ્રાણપ્રિય(ર) ઉદાર (૩) પું. આશક (૪) ગાઠ મિત્ર (૫) ઓં માશક. વ્યર વિં. [વા.] દિલનું હરણ કરનારું(ર) ઓં માશક. વ્યર ઓં [ફા.] નં. એક તત્ત્વવાદ. વ્યર વિં. [વા.] લાગણીવાળું; સમભાવી. વ્યર ઓં કોઈનું કૃપા જોઈ, દિલમા થતી લાગણી; સમભાવ; હમદી. -લાવર વિં. [+વા. આવર] મોટા મનનું, ઉદાર (ર) બહાદુર; વીર. -લાવરી ઓં મનની મોટાઈ; ઉદારતા (ર) બહાદુરી

દિલસો પું. [ફા. દિલા]ધીરજ, આશ્વાસન દિલીપ પું. [સ.] એક સૂર્યવંશી રાજા-રઘુનો પિતા [ઓં બહાદુરી દિનેર વિં. [ફા.] બહાદુર; હિ મતવાન. -રી દિલોત્તન વિં. [વા.] પ્રાણપ્રિય દિલગી ઓં દિલચરપી (ર) વિનોદ; મનક દિલગી(-હકી) નં; ઓં દિલનું પાઠનગર. [વં. શાહુકાર શં પ્રં. મહા હુચ્ચો. વંદર છે = સફળતા સહેવી નથી]

દિવસ પું. [સ.] સૂર્યોદયથી સૂર્યાસ્ત સુધીનો સમય. -રાતથી બહારો તે (ર) એક સૂર્યોદયથી બીજા સૂર્યોદય સુધીનો સમય (૩) પું. બંધન સમય, જામો, વખત

દિવંગત વિં. [સ.] પરલોકવાસી; મરણ પામેલું [વંદર પું. [સ.] સૂર્ય દિવા અં. [સ.] દિવસે; દિવસ દરમિયાન, દિવાસો પું. અપાઠ વદ અમાસનું પવં દિવાસ્વપ્ન નં. [સ.] કલ્પના; મનોરાજ્ય

દિવાળી ઓં [સં. દીવાલી; પ્રા. દીવાલી] આસો વદ અમાસ; દીપોત્સવી(ર) આનંદ કે મન; ખુશાલી [લા.]

દિવેટ ઓં [પ્રા. દીવ (સં. દીપ) + વટ્ટિ (સ. વર્તિ)] દીવાની વાટ; બતી

દિવેલ નં. એર ડિયું. -લિયું વિં. દિવેલ-વાળું; ચીકટું(ર) દિવેલ પીધું હોય એવું (મો કે માણસ) [લા.]. -લી ઓં બેમાંથી દિવેલ નીકળે છે એ બીજી-મીજી. -લો પું. એરડો

દિવ્ય વિં. [સ.] દેવી, અદ્ભુત(ર) પ્રકાશમાન; સુદર (૩) નં. (પ્રાચીન કાળમાં) માણસ અપરાધી છે કે નહિ તે નક્કી કરવા પાણી કે અગ્નિ વડે કરવામાં આવતી, પરીક્ષા. વ્યવ્ય પું. દેવદૂત. વ્યવ્ય વિં. [સ.] દિવ્ય ચક્ષુવાળું(ર) નં. જ્ઞાનચક્ષુ. જ્ઞાન નં. [સ.] દેવી જ્ઞાન

દિશ (-શા) ઓં [સં.] બાજુ; તરફ, પડખું (ર) પૂર્વ વગેરે ચાર દિશા તથા ચાર ખૂણા ને આકાશ પાતાળ સાથે દશ દિશામાંની દરેક (૩) માર્ગ; રસ્તો [લા.]. -રોદિશ, -રોદિશ અં. દરેક દિશામાં

દિંગ વિં. [નુઓ દંગ] ચરિત; છક દી પું. [દિ. દિગ]દિવસ [કા.] (ર) દશાનો મહ દીકરી ઓં પુત્રી. -રો પું. પુત્ર; બેટો દીક્ષા ઓં [સ.] ગુરુ પાસેથી મન, નિયમ કે મન્ન લેવો તે (ર) યજ્ઞયાગાદિ શરૂ કરતાં તેનો વિધિપૂર્વક સંકલ્પ કરવો તે. -ક્ષિત વિં. [સ.] દીક્ષા લીધી હોય એવું (ર) યજ્ઞ કરનાર

દીગર વિં. (ર) અં. [વા.] નુઓ દીગર દીક અં. દરેક...ને દિસામે, પરત્વે. ઉદાં 'જલ દીક'

દીકલ(-લુ) વિં. ['દેખવું'નું બ. ફ.] દેખેલું દીદાર પું. બં. વં. [ફા.], ચહેરો; કાતિ દીદી ઓં [દિ. વ.] મોટી બહેન

દીધેલ(-લુ) વિં. ['દેવું'નું બ. ફ.] આપેલું દીન નં. પું. [મ.] મુસલમાની ધર્મ - મજહબ (ર) કોઈ પગ ધર્મ. [દીન શં પ્રં. મુસલમાનેનો સુદ્ધ પોકાર]

दीन वि० (२) पु० [स] गरीज २६, लायार.
०ता ओ० [स]. ०६याण वि० गरीज
पर दया करना ०ताथ पु० गरीजना
येथी-प्रभु

दीनप० २२२ वि० दीन-धर्म पर आस्था-
वाणु, धार्मिक-२२ती ओ०
दीनप० पु० [स] गरीजना येथी
दीनवत्प० वि० गरीज पर वहाव-भमता
राभना ०

दीनानाथ पु० नुओ दीननाथ [सिओ
दीनार पु० [स, फा] अदीपिथानी कि मतने
दीप पु० [स] दीवे, दीपक ०६ वि० [स]
कितेक, सतेज करना ० (२) दीपावना ०
(३) पु० दीप, दीवे [सिओ प्राणी

दीपडो पु० [स] दीपिक् वाधनी जतनुं
दीपन न० भूमेदा पाठन दीवे करवाते
(नदी होय तो पडियामा वहेतो सुकाय,
अथवा तगावकिनाई भू पगी करीने सुकाय)
दीपन वि० [स] दीप, कितेक (२) न०
सतेज करव-कितेक ते

दीपभाण ओ० महिर आगण दीवाओ
गोडवदा करेयो भिनाई

दीपवपु स० कि० [स] दीप दीपे ओम करव
दीपवुं अ० कि० [स] दीप प्रकाशवु, यणकव
(२) रोभावु [हार (२) दिवाणी

दीपावनि-दी) ओ० [स] दीवाओनी
दीपाववुं स० कि० [स] दीप दीपवु
दीपिका ओ० [स] दीवी (२) भराव
दीपोत्थव, दीपोत्थव [स] पु०,
दीपोत्थवी ओ० दिवाणी

दीस वि० [स] सजगावेछ (२) प्रमशित,
तेजस्वी [वि० [स] दीसिरा ०
दीसि ओ० [स] प्रकाश, प्रका ० भान
दीजाओ पु० [फा] प्रस्तावना

दीओ पु० इमो, छापी भगई आववी ते
दीध वि० [स] लायु, लाये सुवी जगु के
पडोयगु (समय, अतर के जगामो) (२)
द्वयारभा लायु (२२२, भात्रा, अक्षर ६०)
०७पी वि० लायु छवना ०६ शिंता

ओ० दीर्घशीपलु ०६ शिं वि० [स]
दूरदर्शी, अगमशुद्धि ०६ शिं ओ० [स]
अगमशुद्धि ०७ नून-०७) वि० [स]
नाटक वलाय करना ०६ पार न आये
येवु, नीकलु ०७ नूनतः सी० -धायु
वि० [स] लाया आयुधवायु (२)
न० लायो आवरदा -धायुपी वि०
लाया आवरदावायु

दीवडु न० [दीवे] डीपरथी कलुटना लोयानु
यनावेवु दीवानु कोडियु (२) दीवी (३) दीवे

-डो पु० दीवडाभा करेयो दीवा (२) दीवे
दीवादादी सी० [दीवे + दादी] जता आवता
वहायने येतववा भाटे समुद्रमा पडक
उपर पधितो दीवावाओ भिनाई

दीवान पु० [म] वछर, प्रधान (२) राज-
सभा, कयेरी (३) मोठा ओरडो, पड (४)
प्रकरण (५) न० गजनसमद. ०७ भातुं
न० मुदाकात भागेनो भास ओरडो, ओकक.
०७ गीरी ओ० दीवानु काम के पद

दीवानापलुं न० दीवाना होवु ते, गाडपलु
दीवानी वि० [फा] लेखहेयना छन्साइने
लगवु (२) सी० दीवानगीरी (३) राजपनु
भडेसुनी काम (जेम के कलावनेन गागनी
दीवानी भणी) (४) दीवानी अदावत
(५) तेमा करैनी इरियाह के केस

दीवानी ओ० दीवानापलु गाडार्थ

दीवानु वि० [फा] गाडु, येवु

दीवाने आभ पु०, ओ०, न० [म] दीवान
+ इ + काम आभवर्माना लोकांनी राज-
सभाने भगवानु दीवानपानु (२) आभ
सभा [ला]

दीवानेपान पु०, ओ०-न० [म] दीवान + इ
+ काम अमीरडेभरावोनी राजसभाने
भगवानु दीवानपानु (२) अमीर डभरावो
ना प्रतिनिधियोनी राजसभा [ला]

दीवापत्ती ओ० [दीवे + पत्ती] दीवा पगेरे
दीवाव सी० [फा] दीवार] भीत
दीवावभत पु०, ओ० दीवा करवानो वभत,
सभीसाज

દીવામળી સીં [દીવો + સળી] અગિ
પ્રગાવવાની, હેડે રસાયનવાળી સળી
દીવી સીં [સ દીવિયા] દીવો મૂકવાની ધોળી
દીવો પું [સ દીવય] પ્રકાશ આપનારી
એક બનાવટ, દીવ [૦રાજ(-તા)કરવો,
૦રાગો કરવો = દીવો બોલવવો]
દીમણ અંકિં [સ દમ, ના રિસ] દેખાવ
(૨) માસવ, સૂત્રવ [લા] [દીમતો
રહે = ટળ - નજર આગમથી દૂર થા
(સુશમારમા)]
દીટ, -ટિયુ, -ટુ, નં જુઓ ગીટ મા
દીડું નં જુઓ ગીડુ (૨) જુઓ દીડું
દીડું નં ઘોર વગેરેનો દૂધખરો કકડો
દુઆ સીં [અ] આશીર્વાદ
દુકાન સીં [અ દુકાન વા] રંગુઓ વેચવા
વેપારી જ્યાં જોડે તે જગા ઠંદાર પું
દુકાનવાળો, વેપારી ઠંદારી સીં દુકાન-
દારનું કામ આવડત કે ધધી
દુકાની સીં જે પાર્થ (૨) જુગની
દુકાણ પું [સ દુકાલ] અનાજ ધાસ
વગેરેની તગીનો સમય (૨) કોઈ પણ
વસ્તુની તગી -ખિયું વિં દુળ વેસ્ટુ,
જુએ મરત
દુફલ નં [સ] બારીં રેસમી વજ્ર
દુખ નં [સ દુસ] દુખ ંડુ નં દુખ (૨)
ઓવારણુ ંડુ નં બંબં ઓવારણુ
બંબી વિં સીં દુખિની બંબું નં
દુખતુ તે (૨) પ્રસવ થતા પહેલાં પેટમા
થતા દુખાવો (૩) ઓવારણુ. ઠંદાયક,
ઠંદાયી, ઠંદેણુ વિં દુખ દેનારું, દુખદ
બંબજક વિં દુખ બાગનારું-દૂરકરનારું.
બંબડું નં, બંબટો પું શોકની રિયતિ (૨)
દિલાસો આપવા જણ તે [દુખાવણુ
દુખવણુ સંકિં [પ્રા દુક્લ (સ દુલ)] જુઓ
દુખવું અંકિં દુખ થણ પીડા-વેદના થવી
દુખશૂરું વિં દુખમા પડ રાડું દુખથી
હારે નહી તેણ
દુખાડણુ સંકિં 'દુખવું' ગ્રેરક, દુખાવણુ
(૨) ગ્રમણ કે ધા ઇં દુખાય એમ કરણ

દુખાવણુ સંકિં 'દુખવું' ગ્રેરક
દુખાણુ અંકિં દુખ પામણ, દુખતુ
દુખાવો પું દુખતુ તે, પીડા, વેદના
દુખાણું, દુખિયારું, ખિયું, દુખી
વિં દુખથી પીડાણુ
દુગદુગી સીં મહારીનું દુગ્ધગિયુ
દુગ્ધ નં [સ] દુધ
દુગ્ધા સીં પીગ, આપણ, જાળજ
દુગ્ધાલય નં [મ] દુધ અને તેની વગતુ
એાનું કામ જ્યાં થતુ હોય તે જગા, 'દેરી'
દુહાણુ, (વાહાણુ) નં [દુહણું 'પરથી]
દુધ દેણુ - દુહણું દોર
દુણુવણુ સંકિં 'દુણું', 'દુણુ' ગ્રેરક
દુણુવું અંકિં [મ દુ-દન = બળેણુ, પ્રા
દુણ-દુણિય] (ખાવા પીવાનું) દાઢણુ બળણુ
(૨) [દુણુવું] કમળિ] મનમા બળણુ
દુતાર્થ સીં પકાર્થ, પૂર્તતા
દુત્તું વિં પાકું, પૂર્ત
દુધારો પું દુધનો વેપારી, દુધવાળો
દુધાળા (-ણુ) વિં દુધવાળું, દુધ બાપે
એણુ (દોર)
દુધેલ વિં જુઓ દુધાળ [વાની
દુધેલી સીં દુધ ને રોરગના રસની એક
દુનિયા સીં [અ] સુદિ, જગત, સસાર
ઈ વિં દુનિયાનું, સસારી ઠંદારી
સીં દુનિયાનો વ્યવહાર
દુન્યવી વિં [અ] દુનિયાનું સસારી
દુપટ્ટો પું ખેસ
દુપટ્ટ વિં જુઓ દુપ
દુખારા અંકિં [પ્રા દુવારહ] બીજાવખત ફરીથી
દુલાગણુ સંકિં [દ્વિ+ભાગણુ] બેએ ભાગણુ
અડધું કરણુ
દુલાવણુ સંકિં જુઓ દુલવણુ
દુલાણુ અંકિં દુલણુ, મનમા બળણુ
દુખી - નારાજ થણુ
દુલાવિયો પું [સ દ્વિ+ભાગ] બે ભાષા
બાણનારો (૨) એક ભાષાની મતલબ
બીજામા બોલી સમજવાનારો
દુમ સીં [વા] પૂઠી

દુર્મહતામ નં જુઓ દુર્મહતાસ
 દુર્મથી સ્રીં [ફા] ઘાડના સાજનો
 પૂછડા નીચે દબાતો પટો (૨) અક્ષીણ,
 ગડાકુ રાખવાની ચામડાની પાયળી
 દુર્મદુર્મ અં [રવં] નગારાનો અવાજ
 દુર્માવર્ણ અંકિં 'દુર્મહ' નુ પ્રેરક
 દુર્માવુ અંકિં દુર્મો ભરાવો, ગૂઝળાવુ
 (૨) દુર્માવુ નારાજ થતુ મનમા ને મનમા
 સતાપ કરવો (૩) 'દુર્મહ' નુ કર્મ
 દુર્ અં [સ] 'નકારુ મુશ્કેલ' એવો અર્થ
 બતાવનારો ઉપસર્ગ. ઉદા. દુર્મ
 દુર્સ્ત વિં [ફા દુસ્ત] જેટુ જોઈએ એવુ
 (૨) ઠીકઠીક કરેતુ સમારેતુ (૩) ખડુ,
 વાજળી - તી સ્રીં સમારવુ - સુધારવુ તે,
 વાજળી - સ્ત્રી સ્રીં સમારવુ - સુધારવુ તે
 દુર્સ્ત વિં [સ] અનત, અપાર (૨) અતે
 ખરાબ પરિણમતુ [દુરાચલવાણુ
 દુરાચલ પું [સ] ખોટો આચલ - સ્રી વિં
 દુરાચરણુ નં [સ] ખરાબ આચરણ
 - સ્રી વિં દુરાચરણુવાણુ
 દુરાચાર પું [સ] ખોટો - અનીતિયુક્ત
 આચાર - સ્રી વિં દુરાચાર કરનારુ કે
 દુરાચારવાણુ
 દુરાત્મા વિં (૨) પું [સ] દુષ્ટ પાપી
 દુરારાધ્ય વિં [સ] મુશ્કેલીથી રાજ કે
 પ્રસન્ન કરી શકાય એવુ
 દુરાશા સ્રીં [સ] દુષ્ટ આશા - ઇચ્છા
 (૨) કળીભૂત ન થઈ શકે તેવી આશા
 દુરામઠ, દુરામાધ વિં [સ] દુષ્ટાપ (૨)
 દુ સાધ્ય (૩) છત્રી ન શકાય એવુ
 દુરિજન વિં (૨) પું + દુર્જન
 દુરિત વિં [સ] મુશ્કેલ (૨) પાપી (૩) નં
 પાપકર્મ
 દુર્ગ પું [સ] કિંટલો
 દુર્ગતિ સ્રીં [સ] નકારી ગતિ
 દુર્ગમ (-ચ) વિં [સ] મુશ્કેલીથી જઈ
 શકાય તેવુ (૨) મુશ્કેલીથી સમજાશકાય એવુ
 દુર્ગધ સ્રીં [સ] ખરાબવાસ - ધી વિં [સ]
 ખરાબ વાસવાણુ, ગધાણુ (૨) સ્રીં દુર્ગધ

દુર્ગા સ્રીં [મ] પાવતી ંપૂન સ્રીં
 દુર્ગાની પૂન ંટમી સ્રીં [+મટમી],
 આસો અને ચેત્ર સુદ આઠમ
 દુર્ગલુ પું [સ] દોષ ખરાબ ગુણ - સ્રી
 વિં દુર્ગલવાણુ
 દુર્ગેશ પું [સ] દુર્ગા + શેશ] શિવ
 દુર્ગદ વિં [સ] મુશ્કેલીથી પાર પડે એવુ -
 બને એવુ, અશક્ય
 દુર્ગધ પું [સ] અપદાઅયદી હરીદાર્ધ
 દુર્ગન પું [સ] દુષ્ટ - ખરાબ માણસ
 દુર્ગ્ય વિં [સ] છત્રુ મુશ્કેલ
 દુર્ગમ (-ચ) વિં [સ] કાળમારાખતુ મુશ્કેલ
 દુર્ગશા સ્રીં [સ] ખરાબ - માઠી દશા
 દુર્ગાના વિં [સ] જુઓ દુર્ગમ (૨) ગર્હિષ્ઠ
 દુર્ગિન પું [સ] ખરાબ દહાડો (૨) વાદળા
 વરસાદ કે વટાળવાળો દિવસ
 દુર્ગેવ (-ચ) નં [સ] કમનસીબ દુર્ભાગ્ય
 દુર્ધર્મ વિં [સ] ઉત્તમ, પ્રચંડ (૨) પાસે ન
 જઈ શકાય તેવુ (૩) છત્રી ન શકાય એવુ
 દુર્નિવાર (-ચ) વિં [સ] નિવારવુ મુશ્કેલ
 અનિવાર્ય
 દુર્ભાલ [સ], (-ળ) વિં કમજોર, દુબળુ
 (૨) ગરીબ રાક [લા] ંતા સ્રીં [સ]
 દુર્બુદ્ધિ વિં [સ] ખરાબ બુદ્ધિવાણુ (૨)
 સ્રીં ખરાબ બુદ્ધિ
 દુર્બોધ વિં [સ] સમજવુ મુશ્કેલ (૨) પું
 ખરાબ ઉપદેશ - સનાહ
 દુર્ભાર વિં [સ] ભરવામા મુશ્કેલ (૨) નં પેટ
 દુર્ભાગી વિં [સ] દુર્ભાગ્ય ઉપરથી કમભાગી
 -ચ વિં [સ] દુર્ભાગી (૨) નં કમનસીબ
 દુર્ભિક્ષ પું [સ] દુકાળ
 દુર્બોધ વિં [સ] ભેદી ન શકાય તેવ મજબૂત
 દુર્મતિ વિં (૨) સ્રીં [સ] જુઓ દુર્બુદ્ધિ
 દુર્મિલ (-ળ) વિં [સ] દુર + મિલ] દુર્લભ
 દુર્સુખ વિં [સ] કદરવા મેવાણુ (૨)
 ગાળો બાડણુ
 દુર્બોધન વિં [સ] છત્રુ મુશ્કેલ, અછત
 (૨) પું ધૂતરાધ્વનો મોટો પુત્ર
 દુર્લક્ષ નં બેઠકારી, ઉપેક્ષા (૨) વિં

લક્ષ વગરનુ - કથ વિં [સ] મુશ્કેલીથી
 નેઈ શકાઈ, લગભગ અદ્ય
 દુલ્ખ વિં [સ] મળતુ મુશ્કેલ
 દુર્વચન નં [સ] ખરાબ વેણ-બોલ, ગાળ
 દુર્વોમા પું [સ] એક નપિ (તે તેમના
 ક્રોધ માટે પ્રસિદ્ધ છે)
 દુર્વિપાક પું [સ] ખરાબ પરિણામ
 દુર્વૃત્તિ સોં [સ] ખરાબ દત્તિ
 દુર્વચન નં [સ] ખરાબ વ્યસન
 દુલ્હન સોં [હિ] જુઓ દુલ્હન
 દુલારી સોં [હિ] લાડીથી દીકરી - રો
 પું લાડકો દીકરી
 દુલ્હા પું [પ્રા] દુલ્હ (સ દુર્લભ) પરથી
 વર, પતિ - દિલન સોં નવી વહુ
 દુવા સોં [મ દુમા] આશિષ, દુઆ
 દુવાઈ સોં [જુઓ દુદાઈ] જલેરનામુ,
 ઘોષણા (ર) આણ
 દુવાર નં [પ્રા] દ્વાર
 દુવિધા સોં દુધા, અનિશ્ચય ડામાડોળપણ
 દુશાવો પું [દુ + શા + વ] ક્રીમતી જેવડી શાલ
 દુશ્ચરિત(-ત્ર) નં [સ] દુરાચરણ (ર)
 ખરાબ ચરિત્ર-જીવન
 દુશ્મન પું [વા] શત્રુ - નાઈ, નાવટ, ની
 સોં શત્રુવટ, અદાવત
 દુષ્કર વિં [સ] કરણ મુશ્કેલ, અધકુ.
 -મં નં [સ] દુરાચરણ
 દુષ્કાલ [સ] -ળા પું જુઓ દુકાળ
 નિવારણ નં દુકાળનુ દુખનિવારણ,
 'ફેમિન રિલીફ'
 દુષ્ટ નં [સ] દુષ્ટમં
 દુષ્ટ વિં [સ] નકારું અધમ પાપી (ર)
 દોષવાળુ ંબુદ્ધિ સોં બદ્ધાનત,
 પાપી બુદ્ધિ (ર) વિં દુઃ બુદ્ધિવાળુ
 -ટા વિં સોં 'દુષ્ટનું સોલિંગ
 દુષ્પરિણામ નં [સ] ખરાબ પરિણામ
 દુઝાપ (-ચ) વિં [સ] દુનવા
 દુઝતર વિં [સ] મુશ્કેલીથી તરાય -
 એળગાય એવું [તમય એવું
 દુસ્ત્યજ, દુસ્ત્યાન્ય વિં [સ] મુશ્કેલીથી

દુહાઈ સોં [હિ] આણ દુવાઈ [પત્ની
 દુહાગણ સોં [જુઓ દુહાગી] અલમાનીતી
 દુહાગી વિં [સ] દોમાગિર] દુર્ભાગી
 દુહિતર પું દીદિત, દીકરીનો દીકરો
 દુહિતા સોં [સ] દીકરી
 દુહો પું [સ] દાખરો દોહરો
 દુગો પું ચોર, ડુંગો
 દુઠ સોં [સ] કુરો પેની રાઠ - દાળ
 (-ળુ) વિં દુદવાળુ - દાળો પું
 દુદવાળા દેવ - ગણેશ [ભેરી
 દુદુલિ સોં, નં [સ] એક જાતનું નગારું
 દુખ નં [સ] અથા, પીડા કષ્ટ ંકર વિં
 [સ] દુખ કરનારું ંકર્તા(-ત્તા) વિં
 (ર) પું દુખ કરનાર ંકારક, ંકારી
 વિં દુખકર ંક, ંદાયક, ંદાયી,
 ંમ્ર વિં દુખ દેનારું ંભજક(-ન),
 ંભજ વિં દુખ દૂર કરનારું ંમય
 વિં દુખથી બરેતુ ંશરું વિં જુઓ
 દુખશરું ંકર(-ત્તા) વિં (ર) પું
 દુખ ધરી લેનારું ંહાનિણી વિં સોં,
 ંહારી વિં દુખધર - ખાત વિં
 [સ] દુખથી પીતિ - ખિત વિં [સ]
 દુખથી પીડાયેલુ દુખી - ખિની વિં
 સોં [સ] દુખી (સી) - ખી વિં
 [સ] જુઓ દુખી [ભાઈ
 દુશામન પું [સ] દુર્યોધનનો એક નાનો
 દુશીલ વિં [સ] ખરાબ શીલવાળુ
 દુસલ વિં [સ] સહેલુ મુશ્કેલ
 દુમાધ્ય વિં [સ] કરણ મુશ્કેલ (ર) ન
 મટી મકે તેવું (રાગ માટે)
 દુચિત્તિ સોં [સ] ખરાબ - કફેડી ચિત્તિ
 દુચ્ચન નં [સ] ખરાબ - અશુભ સ્વપ્ન
 દુ વિં [સ] દિ, પ્રા દુ, દો, પા દો] બે
 (સમાસમા), બમણુ (આકમા) [ગડિયા
 દુઆ પું બંબં ૧×૨=૨નો ૧૦ સુધીનો
 દુબુ વિં [પ્રા] દુરજી બીજુ
 દુબુલ સોં [દુબુલ ઉપરથી] દુધ આપતી
 ગાય બેસ - બુ(-તુ) વિં (ર) નં
 દુધ આપતુ (દોર માટે)

દૂધવું અંકિં [સં દુધ ઉપરથી (દાહ્ય-પ્રા
દુક્ત)] દૂધ દેહુ (૨) ઝરહુ, નીગળહુ
દૂધુ સોં [સ દૂન પ્રા દૂન=અબેહુ]
દુભાહુ તે દુભાયાની અસર ંધું સંકિં
સતાવહુ સતાવહુ -નું વિં મન બાળે
-નાખુશ કરે તેહુ (૨) નં નારાજ કે
તેનુ કારણ -હો પું બગહુ -ચોપહુ તે
દૂત(ંક) પું [સ] મદેરો પહોચાડનારો
(૨) બાતમીદાર ભયસ -તિકા, -તી
હીં [સ] સદેરો પહોચાડનાર હી
(૨) આશકમાણક વચ્ચેના છાના સદેરા
પહોચાડનારી કે તેમનો મેળાપ કરાવી
આપનારી હી

દૂધુ વિં [સ પૂર્તે] લુચ્ચુ, ધૂર્ત
દૂધ નં [સ દુધ પ્રા દુધ] રતન કે આચળ
માથી નીકળતુ ધોણુ પ્રવાહી (૨) કેટલીક
વનસ્પતિમાથી નીકળતો એવો ધોળો રસ
[અંમાં ને હાડી અં પમ રાખવા =
બને બાનુની દોલકી વગાડવી અંમાથી
પોરા કાઢવા = ખોળી ખણખોળ કરવી
દૂધે ધોઈને આપવું = પ્રામાણિકપણે
આદરપૂર્વક લીધેલું પાણું આપવું] ંપાક
પું દૂધ અને ચોખાની એક વાની
બંધીવું વિં દૂધમા મો ડુબાડી મારી
નાખેતુ (બાળક) બહાઈ પું બાપ
જુહા પહુ મા એક જ હોય એવો બાઈ
(આગળિયાત) -ધાધારી વિં [દૂધ+
આહારી] કમ દૂધ પર જીવનારું

દૂધિયા વિં પુંબંબંબં દૂધના એવા સફેદ
(દાત)(૨) ધાવણા બાળકને કૂટેવા (દાત)
-યુ વિં જુઓ દુધાગ (૨) દૂધના રગતું,
સફેદ વદાં 'દૂધિયા ચેલ' (૩) નહુ,
તાનુ, ચરઆતનુ ઉત્તં 'દૂધિય લોહી'
(૪) નં દૂધી (૫) બદામ ંં ને ધૂડીને
દૂધ જેવુ પાણી કઢાય છે તે

દૂધી હીં [રિ દુહિમ] એક વનસ્પતિ-શાક
ફપટ વિં [ફ+પ] બેરહુ, બે ગણુ
દૂખાળું વિં [સ દુર્લભ, પ્રા દુઘ્ન] કમજોર
દૂખળો પું બીડને મગતી એ નતનો

આદમી (૨) અધ' ગુનામ જેવો (સુરત
તરફ) ખેડતનો મોકર

દૂબવહુ સં કિં દુભાવહુ
દૂબહુ અંકિં [પ્રા દૂન = દુખી થવું] દુભાહુ
દૂમો પું જુઓ રૂમો

દૂર વિં [સ વા] વેગહુ આધુ (૨) અં
વેગજે આરે [અંસેસવું = (સીએ) રૂનસ્વલા
યવું] અં દેશવિં દૂર અં દેશો રાખનારું
અંદેશી હીં દૂર અં દેશપણુ અંદેશી
પું બાવીનો વિચાર પ્રથમથી જ કરી
રાખવો તે, અગમચેતી ગામી વિં
દૂર સુધી ભય એહુ અંદેશકથન
નં દૂરની વસ્તુ જોઈ શકાય એહુ યત,
દૂરનીન અંદેશિતા હીં અંદેશી વિં
[સ] દૂરદેશવાળુ અંદેશિ હીં દૂર સુધી
જતી નજર - દૂરદેશી બંધીન નં [વા]
દૂરદેશકથન અંદેશી વિં દૂર - આધુ
રહેતુ અંદેશવિં [સ] દૂર આધુ, દૂરવર્તી
દૂર દેશ વિં [વા] -શી હીં, -શો પું
જુઓ 'દૂર'મા દૂર અંદેશ, -શી, -શો

દૂરાકૃષ્ટ વિં [સ] તાણીતોશીને કરેલુ કે
સાધેતુ અસદજ [પતુ (ગજકામા)]
દૂરી હીં [ફ ઉપરથી] બેની સજાવાળુ
દૂર્વા હીં [સ] એક ઘાસ - દેશી બંધમી
હીં [+અમા] જુઓ ધરોઆકમ
દૂલ નં [સ દુગ] બેરા-ઝાકરાના માનનુ
એક ધરેલુ

દૂલવું અં કિં જુઓ રૂન
દૂલક વિં [સ] દોષ કાઢનારું હિં
શોધનારું (૨) દોષ ઉત્પન્ન કરનારું દોષ
લગાડનારું -હુ નં [સ] દોષ ખોડખાપણુ
દૂમરું વિં [રિ દુમરો] બીનુ
દૂગો પું દૂગો, દૂગો, ચોર
દૂટી હીં જુઓ રૂટી -ટો પું જુઓ રૂટો
દૂડુ નં જુઓ રૂડુ -ટો પું જુઓ રૂટો
દક(-ગ) હીં [સ] દહિ નજર (૨)
આખ (૩) બેની સજા -ગોચર વિં
[સ] જુઓ દટોચર
દહ વિં [સ] સ્થિર, મજબૂત, પાક,

નિશ્ચિત, ટકાઈ, અટળ (લા અર્થમાં પણ) ન્તા સીં [સ] ન્તાનક પું
એ કે વધારે આકાંક્ષા મેટામાં મોટા
માધારણ અવયવ [ગ]

દહીભૂત વિં [સ] મજબૂત ખનેયુ
દસ વિં [સ] મગર, દર્પવાળુ
દશદ પું [સ] પયરો

દશ્ય વિં [સ] નેવા જેડ (૨) દેખાય એવુ
(૩) નં દેખાવ (૪) દેખાતુ આ વિશ્વ
ન્માન વિં [સ] દેખાતુ હોય એવુ

દષદ પું [સ] ન્તુઓ દશદ [[પ]
દષ્ટ વિં [સ] નેથેયુ દેખેડુ(૨)સીં દષ્ટિ
દષ્ટાંત નં [સ] ઉદાહરણ, દાખલા નકથા

સીં દષ્ટાત તરીકે કહેલી કથા, 'પેરેખવ'
દષ્ટિ સીં [સ] નજર (૨) નેવાની શક્તિ
(૩) [લા] ધ્યાન, લક્ષ (૪) ન્તુઓ દષ્ટિકાણ.

ન્દેષ્ય પું [સ] વસ્તુને નિદાનવાની-
વિચારવાની રીત કે માર્ગ. ન્ગોચર
વિં [સ] નજરે પડે એવુ, દષ્ટિ પહોંચી

શકે એવુ ન્દેષ્ય પું આખની ખોડ
(૨) નજરચૂકથી રહી ગયેલી ખામી (૩)
આખ વડે થયેલો દોષ-અપરાધ ન્પથ

પું [સ] ન્તુઓ દષ્ટિમર્યાદા ન્પાત પું
[સ] નજર પડવી-નેડુ તે ન્પૂત વિં
[સ] આખથી નેથેયુ-તપાસી લીધેલુ

ન્પિદુ નં દષ્ટિકાણ ન્લેદ પું દષ્ટિનો
-દષ્ટિકાણનો ખેદ કે દુરક ન્મર્યાદા સીં
ન્યા મુધી આખ નેઈ ગકે તે હદ (૨)

દ્વિતિજ -દોદષ્ટ સીં દષ્ટિ સામે દષ્ટિ
દે સીં [સ] દેવી, પ્રા દેઈપરથી સીના નામને
અતે આવે છે નેમ કે રૂપાદે, ગોરાદે

દેકરે (દે) પું [દે + કર] દે દે-માર
માર એવો પોમાર
દેખત અં [દેખડું ઉપરથી] નેતાવેત

ન્ડું વિં નેળ, આપણુ નહિ એવુ (૨)
અમનુ વિચારી
દેખરેખ સીં [દેખડું ઉપરથી] સમાજ,

તપાસ [નેડુ
દેખડુ સં કિં [પ્રા દક્ષ, અપ દેવ (સ દક્ષ)]

દેખડું વિં શોભીતુ દેખાવડું (૨) દેખવા.
પૂરુ, ઉપરથી દેખાતુ

દેખા સીં દેખાડુ-પ્રત્યક્ષ જણાતુ તે
દેખાડ પું ન્તુઓ દેખાડો

દેખાડડું સં કિં દેખડું નુ પ્રેરક, ખતાવડુ
(૨) ટાય, ટાંગ, ચાક, આખ ઇં

ખતાવીને ડરાવડુ (૩) પશુની માદાને
નર દેખાડવો-સંભોગ માટે ભેગા કરવા

દેખાડો પું સામાને ખતાવવા પૂરતો
દેખાવ-ડોળ (૨) દેખાડુ-ખતાવડુ તે
દેખાદેખી સીં સામાનુ નેઈને વાદોવાદ

કરવુ તે, અનુસરણ (૨) અં નેઈ
નેઈને, વાદોવાદ
દેખાવ પું દેખાડુ તે, દશ્ય (૨) આકાર,

આકૃતિ (૩) જોડો દેખાવ, ડોળ [લા]
દેખાવડું વિં સુદર, રૂપાળુ
દેખાડુ અં કિં ('દેખડું' કર્મણિ)

નેવાડુ, જણાડુ, નજરે પડવુ, સૂચવુ
દેખીતું વિં પ્રત્યક્ષ, ખુલ્લુ, સ્પષ્ટ (૨)
માત્ર બહારથી જ દેખાતુ, વારતવિં

નહિ એવુ, દેખતુ
દેગ પું [ફા] મોટા દેગડો (૨) સીં
દેગડી, તાળાનુ એક વાસણ બી સીં

દેગ ૨ ન્તુઓ ઠોડી પું ધણતુ એં
મોટું વાસણ, હાડો
દેગ સીં, નં [સરં ફા દેગ] કન્યાને

વરપક્ષ તરફથી આપવાની લગડા વગેરેની
ભેગ કે જમણ (૨) કન્યાનુ શક [સુ]
દેડકી સીં દેડકાની માદા -નુ નં [સરં

દે નિદુર] બીનાશમાં રહેલુ એં પ્રાણી,
મેડક [દેડકાની પાંચશરી શંખ્રં
ઉધમાતિયુ ને અરિયર ટાણ (૨) એવા

ખાળકોનો સમૂહ] -કો પું નર દેડક
-દેહ્યુ (દે) વિં [દેહુ'પરથી] દેનાડું (સમાસ
ને અતે) હદાં હુ ખદેણ

દેહ્યુ (દે) નં [બ દેન] દેહ, કરજ (૨)
સરકારસરણ (૩) ઉપકારનુદાણ બંગી
સીં [મ] બાક્ષસ (૨) દાન બદાર, -લિં

યાત વિં દેવાદાર -હ્યું નં ન્તુઓ દેહ્યુ

દેહાર પુઁ [નુઓની (ર) દેખાવ
 દેહીપ્યમાન વિઁ [સ] દીપ્ત અગમગત
 દેન (દે) સ્ત્રીં તાકાત મગદ્ધર
 દે-માર અઁ [દિવ + મારતુ પરથી] અગ્નીની
 સાથે, અપાપાભેર ભેગ કે વરમાદે દેમાર
 પડ્યા ધુઈ, દેમાર કરતા પહોંચ્યા ત્યા
 ગાગી બેપગ ગઈ. [શકાય એવું
 દેય વિઁ [સ] આપવા થોડા કે આપી
 દેર પુઁ [મ દ્વર, પ્રા દેવર] દિયર
 દેર સ્ત્રીં [ફા] દીન, વાર
 દેરડી (દે) સ્ત્રીં દેરુ-નાનુ મદિર
 દેરાણી સ્ત્રીં [પ્રા દગ(વ)રાણી] દિયરની વડુ
 દેરામગ (દે) નઁ ધરમા દેવ રાખવાની
 જગા (ર) જૈન દેવમદિર. -રી વિઁ
 દેરાસરમા રલી નિયમિત દેવ હૂલ કરનારું
 દેરી (દે) સ્ત્રીં નાનુ દેરુ
 દેરુ (દે) નઁ [સ દેવરુદ્ધ, દેવકુલ, અપઁ
 દહરવ દેરુ] દેવદેવીનુ સ્થાન-મદિર
 દેવ પુઁ [સ] દેવતા, સુર, સ્વર્ગમા રહેલું
 દિવ્ય સત્ત્વ (ર) ભગવાન, પરમેશ્વર
 (૩) સ્વામી, રોડ રાત્ત (આદર ને
 શ્રેષ્ઠતાસૂચક) [ંથલુ = મરણ પામતું]
 ંહીડી અગિયારશ(-અ)સ્ત્રીં કારતક
 સુદ અગિયારશ ંઝડલુ નઁ મનુષ્યનુ
 દેવો પ્રત્યેનુ જણ ંકન્થા નઁ [સ]
 દેવની કન્થા (ર) અતિ રૂપ-શુણવાળી
 કન્થા [લા] ંકપાન્દ પુઁ એન્ જાતનો
 કપાસ ંધર નઁ દેરાસર દેવમદિર
 દેવડાવલુ સઁ કિં 'દેવ'નુ પ્રેરક
 દેવડી સ્ત્રીં કારપાગને બેસવાની જગા(ર)
 બોડી, ચખ્ખનરો(૩)સાધુ સન્ધાસી અથવા
 સતીને જ્યા દાટ્યા-ખાજ્યા હોય ત્યા
 કરેતુ નાનુ દેરા જેવું બાજતર
 દેવતરુ નઁ [સ] સ્વર્ગના પાંચ વૃક્ષોમાનુ
 દરેક (મદાર, પારિખત, સતાન, ંપ
 અને હરિચંદન) (ર) જેની નીચે ગામના
 લોકો ભેગા મળતા હોય તે ઝાડ
 દેવતા પુઁ [સ] દેવ (ર) અગ્નિ(૩) સ્ત્રીં
 દેવી ંઈ વિઁ દેવી, અગ્નિકંક

દેવદર્શન નઁ [સ] દેવનુ દર્શન
 દેવદાર(-રુ) નઁ [સ દેવદાર] એન્ જાતનુ
 ઝાડ કે તેનુ લાન્ડુ
 દેવદાસી સ્ત્રીં [સ] દેવને અર્પણ કરેલી
 સ્ત્રી (મદાસ તરફની એક પ્રયા)
 દેવદિવાળી સ્ત્રીં કારતક સુ પૂનમનુ પર્વ
 દેવદૂત પુઁ [સ] દેવનો દૂત
 દેવનદી સ્ત્રીં [સ] ગંગા
 દેવનાગરી વિઁ (ર) સ્ત્રીં [સ] સરફત
 અથવા બાગબોધ લિપિ
 દેવપોઢી અગિયારશ(-અ) સ્ત્રીં અષાઢ
 સુ અગિયારશનુ પર્વ
 દેવભાગ પુઁ [સ] દેવચક્ત તરીકે દેવોને
 અર્પવાનો ભાગ
 દેવભાષા સ્ત્રીં [સ] સરફત ભાષા
 દેવભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં [સ] સ્વર્ગ
 દેવમદિર નઁ દેવસ્થાન [પાપાયેલો(દેશ)
 દેવમાતુક વિઁ [સ] વરસાદના પાણીથી
 દેવમુનિ પુઁ [મ] નારદ
 દેવચક્ત પુઁ હોમ વગેરે(પચ્ચક્ષોમાનો એન્)
 દેવસ્થાન નઁ [સ] સ્વર્ગનો રથ સ્વર્ગીય વાહન
 દેવર પુઁ [સ] દિયર
 દેવરાવલુ સઁ કિં જુઓ દેવડાવલુ
 દેવરિયો પુઁ દેવર (વહાલમા)
 દેવરાજ પુઁ [સ] ઇશ્વર
 દેવર્ષિ પુઁ [સ] નારદ (ર) દેવ જેવા
 નરિ (અત્રિ મરીચિ વગેરે)
 દેવશા નઁ જઁ વઁ ધરના દેવસ્થાનની
 મૂર્તિઓ
 દેવવોક પુઁ [સ] દેવોનો લોક-સ્વર્ગ
 દેવશયની એકાદશી સ્ત્રીં જુઓ
 દેવપોરી અગિયારસ
 દેવસેવા સ્ત્રીં દેવની મૂર્તિની પૂજા
 દેવસ્થાન નઁ [સ] મદિર
 દેવળી નઁ [સ] દેવકુલ, પ્રા દુલ્લ દેરુ
 (ખાસ કરીને ખ્રિસ્તી લોકોને)
 દેવાતણુ(-અ) નઁ [સ] દેવ
 દેવપણુ
 દેવાદાર(વિઁ) દિવ+દાર

દોર (દો) પું [અ દોર] અમન, સત્તા (૨)
 બમકો વદમામ પું દોર અને દમામ
 દોર પું [સ ૪] બહુ દોરકુ (૨) પતગની
 દોરી ંદી સીં પાતણ દોરકુ, દોરી
 ંકુ નં દોર, રેસાદાર વસ્તુને વળદઈ
 કરાની બનાવટ ંકો પું દોરો (૨)
 મરેગો દોરો
 દોરવણી સીં દોરવણુ તે (૨) ગિખવણી
 દોરવણુ સંકિં હાથગાલી ચનાવણુ રસો
 બતાવવો (૨) દોરા બરવા ગીવણુ
 દોરણુ સંકિં જુઓ દોરવણુ (૨) આકુ
 (લીટી) (૩) ચીતરણુ (ચિત્ર)
 દોર ગી વિં [દોનરગ] બે રગવાણુ (૨)
 મનસ્વી ચચળ [લા]
 દોરાચિટ્ટી સીં મતરેના દોરા ચિટ્ટી વગેરે
 દોરિયુ નં [સ દારઉપરથી] એ નવતણુ વચ
 દોરિયો પું [મરં સ દોર પ્રા દોરિયા]
 એક નવતણુ કાપડ(૨) ગાનુ એક ધરેણુ
 દોરી સીં [સ દોર, દે] ગરી દોરડી (૨)
 પતગની પાતળી દોરી (૩) લગામ કાજૂની
 ચાલી [લા] (૪) કાઈ માપવાની દોરી
 ંચ ચાર(રે) પું દોરી બેચવાથી
 હાડતા ચાલતા પૂતળાને નચાવવા તે (૨)
 પાછળ રહીને યુન્નિપ્રયુક્તિ રચી તે [લા]
 ંસ ચો પું પાછળથી દોરી બેચવાનો
 સચો-યુક્તિ દોરીસ ચારો
 દોરો પું [સ દોર] દોરડો સીવવા વગેરે
 માટેનો પાતળો દોર (૨) ગાનુ એક
 ધરેણુ (૩) કદોરો (૪) મતરેલો દોરો
 ંધાગો પું મતરેનો દોરો
 દોવત (દો) સીં [અ દોલત] પેઓ, પૂછ
 ંમદ વ્યાન વિં પેસાદાર
 દોલન નં [સ] જુઓ ડોનન
 દોવા સીં [સ] દીચમ (૨) પાનખી ડોગી
 ંચમાન વિં [સ] જુઓ ડોનાયમાન
 ંચ નનં ડામા પ્રવાહી બરી તેની અદર
 ઔષધિની પેાલી લટકતી રાખી ઔષધિ
 તેયાર કરવાની રચના
 દોહુ (દો) વિં કોણુ (૨) ઉરજવણુ સખી

દોનોત્પવ પું [સ] વેષણુ મદિરો
 ટિડોળાનો ઉત્સવ
 દોવડા(ર) વણુ (દો) સં કિં, દોવાણુ
 (દો) અંકિં દોહણુ નું રેરં ને કમરો
 દોશી પું [સ દોશિક પ્રા દોશિક] કાપડ
 વેચનારો ફેરિયો
 દોષ પું [સ] ખૂન ચૂક (૨) જોડખાપણ
 ખાખી (૩) ગુનો વાક (૪) લાઠન (૫) પાપ
 ંદશી વિં [મ] (પારકાના) દોષ જોતાડું
 -ખોળનારુ ંદષ્ટિ સીં [સ] (પારકાના)
 દોષ જોવા તે -પાદોષણુ નં [સ] માથે
 દોષ ચડાવવા તે -પિત, -પી [સ] વિં
 દોષવાણુ અપરાધી (૨) પાખી
 દોસ્ત પું [ફા] ંદાર પું મિત્ર
 બાઈબધ ંદારી, સ્ત્રી સીં મિત્રાચારી
 દોહદ પું, નં [સ] ગર્ભિની સીં યનો
 અભિનાય (૨) તીવ્ર ધમ્મ
 દોહન નં [સ] દોહણુ તે
 દોહરો પું [સરં દિં દોહરા] એક છદ
 દોહણુ સંકિં [સ વુહ] દોરનું દૂધ મઠણુ
 (૨) સાર બેચવો કસ કાઢી લેવો [લા]
 દોહિતર પું [સ દોહિત, પ્રા દોહિત] દોહિત
 (૨) મૂએના માણસ પાછળ વહેચવામા
 આવતા દૂધના લાડુ
 દોહિન પું દોહિત દીકરીનો દીપ્પો
 દોહણુ વિં [સ વસ પ્રા વહ ઉપરથી]
 અરુ, મુરકેય (૨) નં દુખ સંકટ
 દોગાઈ સીં [જુઓ દોગ] છુચ્ચાઈ
 દોગુ વિં [સરં કા ડોંગા] ખૂન, ંચ
 (૨) બેચદળ ઉદ્ધત (૩) માસન
 દોજનંય નં [સ] દુજનતા
 દોખંટય નં [સ] દુખળતા
 દોલાંચય નં [સ] કમનસીબી દુદેવ
 દોહિન પું [સ] દીકરીનો દીપ્પો દોહિત
 -ની સીં દીકરીની દીકરી
 ઘાવાપૃથિવી નંબંબં [સ] ઘો અને
 પૃથ્વી ધરતી અને આકાશ
 ઘતિ સીં [સ] તેજ, કાતિ
 ઘુનોક પું [સ] સ્વર્ગ

ધૂત નં [સ.] ન્હુમ્હુ; ન્હુમાર
 ઘોત પું [સ.] ઘુતિ, તેજ; પ્રકારા. ંક વિં
 [સ.] પ્રકાશ કરનારું (૨) સ્પષ્ટ કરનારું
 ઘો સીં [સ.] આકારા (૨) સ્વર્ગ
 ધ્રુમ પું [સ.] એક પ્રાચીન નિકો, નિંકને ।
 રોજીમો ભાગ
 દ્રવ પું [સ.] દ્રવતું તે (૨) ગળેસો રસ.
 ંધું અંકિં [સ.] દ્વ-દ્રવ પીગમતું;
 ઘોમનતું (૨) ઝરતું; ગળતું (૩) ગદ્ગદ
 યત (ઢિલનું) [લા.]
 દ્રવિડ પું [સ.] દક્ષિણના એક દેશનું પ્રાચીન
 નામ (૨) ત્યાનો વતની
 દ્રવિત વિં [સ.] દ્રવેલું
 દ્રવીભૂત વિં [સ.] દ્રવેલું; દ્રવિત થયેલું
 દ્રવ્ય નં [સ.] પેસો, નાણું (૨) વસ્તુ; પદાર્થ
 (૩) મૂળ તત્ત્વ [ન્યા.] ંવાઅક વિં સોતું,
 ગોળ જેવાં દ્રવ્યોનું વાચક (નામ) [વ્યા.]
 દ્રવ્ય વિં [સ.] જેવા યોગ્ય રૂપ આત્મા
 દ્રષ્ટા પું [સ.] જોનારો (૨) પ્રકૃતિના આક્ષી-
 દક પું [સ.; પ્રા.] ધરો, હૃદ
 દ્રાક્ષા-ક્ષી સીં [સ.] એક ભતનું ફળ.
 ંલતા સીં દ્રાક્ષાની વેલ -ક્ષાસવ પું
 દ્રાક્ષાનો આસવ
 દ્રાવ પું [સ.] ન્હુઓ દ્રાવણ. ંક વિં [સ.]
 ઓગાળી નાખે એવું (૨) નં ધાતુઓ
 વગેરેનો જટ રસ બને એ 'માટે' એની
 સાથે ભેળવવાનો એક પદાર્થ. ંજુ નં
 [સ.] દ્રવાવેલું-પ્રવાહીરૂપ બનાવેલું તે
 દ્રાવિડ વિં [સ.] દક્ષિણના પૂર્વ કિનારે
 આવેલા દ્રવિડ દેશનું (૨) પું એ દેશનો
 આદમી (૩) દક્ષિણના ભાગજોની વાચ
 ભતિમાંની એમનો માણસ (દ્રાવિડ,
 કર્ણાટ, ગુજ'ર, મહારાષ્ટ્ર અને તેલંગ.)
 ની પ્રાણાયામ પું બિનજરૂરી કે
 સીધુ સરળ નહિ એવું લખાણ [લા.]
 દ્રાવ્ય વિં [સ.] ઓગળે એવું
 દ્રુત વિં [સ.] ગળેલું; ઝરેલું; ટપકેલું (૨)
 હતાવળું; ઝડપવાળું [પિતા
 દ્રુપદ [સ.] પાંચાક દેશનો રાજ-દ્રૌપદીનો

દ્રુમ નં [સ.] ઝાડ
 દ્રોણ પું [સ.] પાંડવકૌરવોના ગુરુ (૨)
 પું; નં એક માપ (એક કે ચાર આઠક
 જેટલું) (૩) દરિયો
 દ્રોહ પું [સ.] દ્વેષ, બેવફાઈ (૨) ઈર્ષ્યા; વેર.
 ની રિં [સ.] દ્રોહ કરનારુ
 દ્રૌપદી સીં [સ.] દ્રુપદ રાજની પુત્રી;
 પાંડવોની પત્ની
 દ્વય વિં [સ.] બે
 દ્વંદ્વ પું [સ.] ન્હુઓ દ્વંદ્વ સમાસ (૨) નં
 બેનું જોડું (૩) ન્હુઓ દ્વંદ્વયુદ્ધ (૪) જડો;
 બખેડો. ંયુદ્ધ નં [સ.] ત્રે જણ વચ્ચેનું
 યુદ્ધ. ંસમાસ પું 'રામલક્ષ્મણ', 'માળાપ'
 એવો બે કે વધારે રાખેલો સમાસ
 [વ્યા.]. -દ્વાતીત વિં [સ.] મુખદુ.ખ,
 પાપપુણ્ય ઇત્યાદિ દ્વંદ્વોને તરી ગયેલું
 દ્વાદશ વિં [સ.] '૧૨' -બાર. ની સીં
 [સ.] બારશ તિથિ
 દ્વાપર પું [સ.] ચાર યુગોમાંનો ત્રીજો યુગ
 દ્વાર નં [સ.] બારણું
 દ્વારકા સીં; નં [સ.] એક તીર્થ -કૃષ્ણની
 રાજધાની. ંનાથ પું [સ.] કૃષ્ણ.
 નેશ પું [સ.] કૃષ્ણ
 દ્વારપાલ [સ.], (-ળ) પું દરવાન
 દ્વારા અં [સ.] મારફતે
 દ્વારામતી, દ્વારિકા [સ.] સીં દ્વારકા
 દ્વિ વિં [સ.] બે (સમાસના પહેલા પદ
 તરીકે આવે છે) ંઅર્થી વિં બે
 અર્થવાળું (૨) અસ્પષ્ટ સંદેહ
 દ્વિક્ષિક વિં [સ.] બીજી કક્ષાનું. ંસમી-
 કરણ નં 'ઇકેવેગન ઓફ ધી સેકન્ડ
 ઓર્ડર' [ગ.]
 દ્વિકર્મક વિં [સ.] ત્રેકર્મવાળું (કિં) [વ્યા.]
 દ્વિત પું [સ.] કર્મધારય સમાસનો એક
 પ્રકાર. જદાં ત્રિબુવન [વ્યા.]
 દ્વિગુણ વિં [સ.] બમણું, બેવડું. -લિત
 વિં બેથી ગણેલું; બમણું
 દ્વિધાત વિં [સ.] 'કવોડેટિક' [ગ.]. ંપદી
 સીં 'કવોડેટિક એકરેશન' [ગ.]

દિવ્ય વિં [સ] જે વાર જન્મેડુ (૨) પું
આદ્ય, ક્ષત્રિય કે વૈશ્ય (૩) દાત (૪)
નં પખી, અહર

દિવ્યના પું [સ] દિવ્ય, આદ્ય

દિવ્યરાજ પું [સ] ઉત્તમ દિવ્ય (૨) ગરુડ

દ્વિતીય વિં [મ] ખીન્દુ -યા વિં સીં

ખીન્દુ(૨) સીં ખીજ (તિથિ) [નં કઠોળ

દ્વિદલ [સ] (-જા) વિં બેદલ-ફાડવાળુ (૨)

દ્વિધર્મી વિં જે ગુણ-ધર્મવાળુ

દ્વિધા અં [સ] જે રીતે (૨) સાં દુવિધા

દ્વિપ પું [સ] દ્વાપી

દ્વિપદ વિં [સ] જે પગવાળુ દ્વિપાદ (૨)

‘બાયનોમિયન [ગ]

દ્વિભાજક વિં (૨) પું [સ] દ્વિભાગનાર,

‘બાયસેક્ટર’ [ગ]

દ્વિરુદ્ધિ સીં [સ] જે વાર મ્હેડુ તે

દ્વિરેફ પું [સ] ભ્રમર

દ્વિભાવ પું [સ] વર્ણનું બેવડાડ તે [વ્યા]

દ્વિવચન નં [મ] બેનો બોધ કરે એડ

વચન [વ્યા]

દ્વિવિધ વિં [સ] જે પ્રકારનું

દ્વીપ પું [સ] બે, ટાપુ ઠંકલપ પું બેની ત્રણ

બાળ્ય એ પાણી દોય તેવો જમીનનો ભાગ
દ્વેષ પું [સ] ઈર્ષા વેર (૨) અપ્રિયતા,

તિરસ્કાર ંભાવ પું દેષની લાગણી

-પી વિં [સ] દ્વેષવાળુ -ટા પું [સ]

દેષ કરનારો, દુશ્મન

દ્વૈત નં [સ] બેપણું ભિન્નતા ંભાવ પું

ઈશ્વર અને જગત વચ્ચે દ્વૈતની ભુદ્ધિ-

ભાન ંભવ પું, નં, ંવાદ પું [સ]

બદ્ધ અને જગત, જડ અને ચેતન વચ્ચે

તત્ત્વો એકબીજાથી ભિન્ન છે એનો ભવ

ંવાદી વિં [સ] દ્વૈતવાદને લગતુ (૨)

દ્વૈતવાદને માનનારુ (૩) પું દ્વૈતવાદમા

માનનારો -તાદ્વૈત નં [સ] દ્વૈત કે

અદ્વૈત, બેદભાવ

દ્વૈધીભાવ પું [સ] બેદભાવ, દ્વૈત(૨) અ

નિશ્ચય, સસય (૦) બહાર અને અદર

બુદ્ધો ભાવ રાખવો તે [વિદ્વેષાસ

દ્વૈપાયન પું [સ] મહાભારતના કર્તા -

દ્વૈમાન્નિક વિગં [સ] રમે મારે આનંદ ખનન

(૨) નં દર બે મારે પ્રગટ થતુ છાપું

દ્વયથ(-થી) વિં [સ] બે અર્થવાળુ

(૨) અગ્રપદ, સદિગ્ધ

ધ

ધ પું [મ] દત્તચાની ચોથો વ્યવજન(૨)

સારી ગમ મા ધૈવત સ્વરની સજ્ઞા

ધકમક સીં ઉતાવળ

ધકાવણું સંકિં ધકેડતુ (૨) તડામાર

આગળ ચડાવણું

ધકેવણું સંકિં ધકો મારવો, હડસેલતુ

(૨) ગમે તેમ બેરકારીથી આગળ ને

આગળ ચલાવે જતુ, દીધે રાખતુ

ધક્ક ધક્કા, ધક્કાધક્કી સીં સામસામી

ધક્કા મારવા તે (૨) ભીડ [મારી

ધક્કાભુક્કી સીં ધક્કા અને મુક્કાથી મારા

ધક્કો પું [સ] ધક્કુ ઉપરથી] હડસેલો (૨)

તુકસાન (૩) ફેરો (૪) [સરં [દ ‘હાક’]

ડકો, માલ ચડાવવા ઉતારવાની જગા

ધખધખણું અંકિં ધખતુ, સમસમતુ

ધખના સીં [‘ધખતુ’ ઉપરથી] રાજી

ચિતન, બળતરા

ધખમખ સીં ધકમક, ઉતાવળ

ધખતુ અંકિં [પ્રા ધગધગ (૨૧૦) =

અનિશ્ચય મળગણુ] ધીકણુ (૨) [લા] ગુરમે

થતુ (૩) સંકિં ઠપકો આપવો

ધખારો પું [ધખતુ ઉપરથી] બાફ ગરમી

તપારો (૨) ઝંખના મનમા ધૂમ્મા કરતુ

તે [લા]

ધગડું નં દુનો (૨) પગાવાળો (તિરસ્કારમાં)

-ડો પું દુનો થાપો (૩) લગાડિયો બાવો

ધગધગ અં [રવં] (જેરથી સજગત કે ગરમ
 થતુ સૂચવે છે) ંબુ અંકિં [પ્રા ધગવગ]
 જોશથી બળતુ (૨) ખૂબ ગરમ થતુ
 ધગધું અંકિં જુગો ધખતુ
 ધગશી સ્ત્રીં [ધગતુ] કપરથી દાઝ, ઉત્સાહ
 ધજ વિં [સ ધજ] એક (૨) મજબૂત
 (૩) જોશીલુ
 ધગ્ગ સ્ત્રીં [સ ધગ] વાવટો, નિશાન.
 ગરરે પું ધત્ત પકડનારો (૨) ધત્તનો
 દડ ંપતાકા સ્ત્રીં ધન અને પતાકા
 ધડ નં [દે] માથા વિનાનુ શરીર (૨)
 મૂળ પાથો [લા]
 ધડ અં [રવં] (કાઈ પડવાનો રવ)
 ધડક સ્ત્રીં [રવં] હુદયનો કપ (૨)
 બીક (૩) અં [રવં] ંબુ વિં બીકલ
 ધડકતુ અંકિં [રવં] ધબકતુ
 ધડકાર(-રો) પું ધડ અવાજ, ધબકારો
 ધડકી સ્ત્રીં ધાબળો (૨) નાનુ આસન
 ધડધડ અં [રવં] ધારા પડે કે લાકડી
 હં ઉપરાડપરી ને જોરથી પડે તેનો
 અવાજ ંબુ ધડધડ થતુ (૨) એકદમ
 તરી પડતુ -ડાટ પું ધડધડ અવાજ
 (૨) અં અપાટભેર
 ધડ ધડા સ્ત્રીં મારામારી
 ધડાકો પું [રવં] મોટો અવાજ, ભડાકો
 (૨) સામળનાર ચોકે એવી નવી કે વિચિત્ર
 વાત કે બનાવ (૩) કાગનો અપાટો
 ધડાધડ અં [રવં] 'તડાતડ ઉપરાડપરી,
 અપાગમા' સૂચવતો અવાજ -ડી સ્ત્રીં
 ધડધડા (૨) ધમાન
 ધડી સ્ત્રીં એક તોળ કે વજન
 ધડકતુ અંકિં [પે શુક્ર, રવં] ગાજડ
 (૨) થાટા કાંવા
 ધડો પું [સ ધ ઉપરથી] રાજવાનું સમ
 તોળપણ ન હોત તે (૨) તેનું સમનોડ
 પણ લાવવા મકાતો લાર (૩) જોલ
 (૪) નિયમ, કેકાલુ ધોરણ, (૫) મહાના,
 કંદર, જૂજ [લા] [સ્ત્રી
 ધણ સ્ત્રીં [સ ધય પ્રા ધગ] (બારેવાઈ)
 ધણ નં [સ ધન] (ગાયેનું) ટોડ

ંખૂટ પું ધાજમા રાખેડો આખલો
 ધણધણતુ અંકિં ધણધણ થતુ (૨) કપતુ
 ધણિયાણી સ્ત્રીં [ધણી] ઉપરથી વડુ
 (૨) માલિક સ્ત્રી
 ધણિયાણુ વિં ધણી-માલિકવાણુ (૨)
 માલકીનુ -પુ નં ધણિયાણુ -મો પું
 દબળાનો ધણી
 ધણી પું [સ ધનિન્ પ્રા ધણિ (ંબ)]
 માલિક (૨) પતિ (૩) વિં માલિક જેમ
 કે, આનુ કોઈ ધણી નથી જોગ વિં,
 જોગી વિં સ્ત્રીં વેચાણ દેનારને જ
 મળે એવી (દ્વડી) ંધોરી પું [+ધુરીગ
 (સ)] માલિક (૨) રક્ષક ંરણી પું કુલ
 માલિક ંવણુ વિં ધણીના પક્ષનુ
 ધતિગ નંતોફાન (૨) ઢોગ, ખાની ધામધૂમ
 ધતૂરો પું [સ ધતૂર] એક વનરપતિ, ધતૂરો
 ધધડાવતુ સં કિં [રવં] ધડધડ-ખૂબ
 કપકો આપવો [જળરો દદૂડો
 ધધૂડો પું [રવં] ધડધડ પડતો-મેટો
 ધન અં ધન્ય [પ]
 ધન નં [સ] દોનત પેસો (૨) સમૃદ્ધિ
 જેમ કે, પશુધન, વિદ્યાધન (૩) એક રાસિનુ
 નામ (૪) વિં 'ધોઝિટિવ' [પ વિ, ગ]
 ંતેરશ(-મ) સ્ત્રીં આસો વડે તેરસ
 ંદ પું [સ] કુબેર ંધાન્ય નં ધન અને
 ધાન્ય ંવત ંવાન [સ] વિં ંધનવાણુ
 ધનજય પું [સ] અન્નન
 ધનાઢય વિં [સ] ધનવાન [ગ]
 ધનારમક વિં [સ] ધન 'ધોઝિટિવ' [પ વિ, ગ]
 ધનારક(-ખ), ધનાક [સ] પું ધન
 રાસિનો સય
 ધનિક વિં [સ] ધનવાન
 ધનિયા સ્ત્રીં [સ] એક નક્ષત્ર
 ધની વિં [સ] ધનવાન
 ધનુ નં [સ] કામકુ, આપ
 ધનુર પું [સ ધનુ] એક રોગ
 ધનુર્ધર [સ] ધનુર્ધારી પું બાળાવાળી
 ધનુર્મામ પું સૂચ' ધન સ્થાતિમા દોષ
 તે મદિનો [રાગ ધનુર
 ધનુર્વા (ંબ) પું [સ ધનુ + વાળ] એક

ધનુર્વિદ્યાસીં[સ.] ધનુષ્ય વાપરવાની વિદ્યા
 ધનુર્વેદ પું [સ.] ધનુર્વિદ્યા; એક ઉપવેદ
 ધનુષ(-ધ્ય)નં [સ. ધનુસ] કામકું. ૦તકલ્લી
 સીં ધનુષ જેવા સાધન વડે ફેરવવાની
 તકલી

ધનેકું(-કું)નં [પ્રા. પાતકીટ (સ. ધન્યકીટ)]
 દાણામાં સડો કરનારું એક છવડું; કિલ્લું
 ધનેશ(-ધ્વર) પું [સ.] કુબેર
 ધન્ય વિં [સ.] ભાગ્યશાળી (૨) વખાણવા
 યોગ્ય (૩) કૃતાય (૪) અં શાખારા;
 વાહવાય. ૦તા સીં ૦ભાગ્ય નં અહો-
 ભાગ્ય, સુભાગ્ય. ૦વાદ પુર્વે [સ.] શાખારી.
 -ન્યા વિં સીં [સ.] સુખી; સુભાગી
 (૨) સીં આયા, 'નસ'

ધન્યંતરિ પું [સ.] દેવોનો વેદ
 ધપતું અં કિં આગળ ધસતું
 ધરપો પું [ધપ ૨૧૦] મુકો; યાપટ
 ધળ અં [૨૧૦] કાંઈ પડવાનો કે પછડા-
 વાનો કે ઠોકાવાનો અવાજ (૨) શ્લ્પ;
 ઢળ (૩) ધખો મારવાનો અવાજ
 ધળક સીં ધળકારો. ૦તું અં કિં
 ધડકવું. -કારો પું ધડકારો
 ધળડકો પું [ધળ પરથી] એકદમ બધું
 નકામું થવું, મીંડું વળતું કે છબરડો
 વળવો તે

ધળડાઈ ઈતું અં કિં વાવેલા પર તરત
 વરસાદ પડવાથી બી અગડવું-નકામું જતું
 ધળવું અં કિં [૨૧૦] પડવું (૨) [લા.]
 દેવાળું કાઢવું (૩) મરી જતું
 ધળાકો પું [૨૧૦] મોટો અવાજ
 ધળાય નમઃ નં ['ધળ' = શ્લ્પ ઉપરથી]
 (શં પ્રં) મીંડું; શ્લ્પતા; ધળડકો
 ધમે(-ખો)ડતું સં કિં [ધળ ૨૧૦] હાથથી
 મારવું (૨) હેતરવું [ડાપ; ધાણું
 ધખો પું જુઓ ધપો; મુકો (૨) મોટો
 ધમક સીં [પ્રા. ધમ (સ. ધમા) ઉપરથી]
 નોરા(૨) તેજ (૩) લપકો. ૦તું અં કિં
 ગાળવું (૨) કપતું (૩) પ્રકાશવું. -કાર
 (-રો) પું ધમ ધમ થવું તે (૨) ધમક;

નોરા. -કાવતું સં કિં ધમકી આપવી;
 ડરાવતું (૨) ધધડાવતું. -કી સીં ડર
 ધમચકડ સીં [૨૧૦] ધમાલ (૨) તોફાન
 ધમણ સીં [પ્રા.] પવન ફૂંકવાનું એક સાધન
 ધમધમ અં [૨૧૦] ૦તું અં કિં [સરં
 પ્રા. ધમધમ (સ. ધમધમાય)] ધમધમ થવું (૨)
 કંપવું (૩) બહુ ગરમ થવું. -માટ વિં
 તીખું, તમતમું; ઢમ (૨) પું [૨૧૦] ધમ-
 ધમ અવાજ (૩) દોડ; દોર (૪) દમામ
 (૫) તીખારા. -માવતું સં કિં 'ધમ
 ધમતું' પ્રેરક (૨) ધમકાવતું (૩) [લા.]
 નોરાથી કામચલાવતું; કશું વેગથી કે ખૂબ
 કરવું (૪) નેગથી (બીડીનો) દમ મારવો
 ધમધોકાર અં પૂર નેશમાં; સપાટાળ ધ
 ધમનિ(-ની) સીં [સ.] ફૂંકણી; બૂગની
 (૨) સ્વચ્છ લોહી વહેનારી નસ, 'આટરી'
 ધમપછાડ સીં, -ડા પું ૦ળવં [ધમ+
 પછાડ] તોફાન અને અધીરાઈ
 ધમવું સં કિં [સ. ધમા, પ્રા. ધમ] ધમણ
 ચલાવવી (૨) દેવતાને પવન નાખવો (૩)
 અગ્નિથી બરાબર તપાવવું (૪) ખૂલવું; ચોરવું
 ધમાચકડી સીં જુઓ ધમચકડ
 ધમાધમ(-મી) સીં [૨૧૦] (૨) મારા-
 મારી; ગરબડ
 ધમારવું સં કિં નવડાવવું (પશુને)
 ધમાલ સીં ધાંધળ; ધમાચકડી. -લિયું
 વિં ધમાલ કરી મૂકે એવું-એવા સ્વભાવતું
 ધમાવતું સં કિં 'ધમવું' પ્રેરક (૨)
 ધમણ; ચોરવું [ગૂંથેલો અભોડો
 ધમિમલ(-લ) પું [સ.] ફૂલ છતાંદ સાથે
 ધર વિં [સ.] ધારણ કરનારું (સમાસને
 અતે) ઉદાં મણિધર
 ધર સીં ['ધરાવું' અથવા 'ધરવું' ઉપરથી]
 ધરપત; સતોષ; વિશ્વાસ
 ધર સીં [સ. ધર] ધસરી; ધરા (૨) બળદ
 નોડાતો યાય ત્યારથી ગણાતું તેનું વપ
 (૩) શરૂઆત. ૦ધમ વિં ધર-ધુર
 ખમે એવું; મજબૂત (૨) પ્રવીણ.
 ંધડીથી અં હક મૂળથી-પહેલેથી

ધરણ્ય સ્ત્રીં ધરણી [પ]
 ધરણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી(ર)જમીન,
 ભોય ંધર પું[સ] શેષનાગ(ર)વિષ્ણુ
 ધરણ્યં નં [સ ધૃ પરથી] ત્રાણ
 ધરતી સ્ત્રીં [સ પરિત્રી] પૃથ્વી(ર)જમીન
 ંકંપ પું ધરતી ડોલવી તે, ભૂકંપ
 ધરપકડ સ્ત્રીં [ધરણ + પકડણ] કાયદાથી
 પકડણ તે (ર) પકડાપકડી
 ધરપત સ્ત્રીં [ધર(ધરાણું)+પતિ] ધરાવા
 પત્નિ, સતોષ (ર) ધીજી
 ધરણ્ય સંકિં ધરણ્ય (ર) કાસણ
 ધરણ્ય નં [ધરા(પૃથ્વી)+ખાળ(ખાળાણું)]
 પ્રત્ય, સત્યાનારા
 ધરમ પું જુઓ ધર્મ ંધર્મો પું નકામો
 ફેરો [પ્રારભ
 ધરમૂળ નં [ધર+મૂળ] છેક યજ્ઞઆત, વર્દન
 ધરવ પું સતોષ ંકું સંકિં [ધરાણું] તુ
 પ્રેરકું સતોષણ તૃપ્ત કરતુ
 ધરણ્ય સંકિં [સ ધૃ] સાહણ્ય પકડણ (ર)
 પહેરણ (૩) ધારણ્ય રણ (વેષ, જન્મ)
 (૪) પાસે મૂકણ, ની આગળ રત્ન કરણ
 ધરા સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી ંધર પું [સ]
 જુઓ ધરણ્યધર
 ધરાધર સ્ત્રીં [ધર'ઉપરથી] શરૂઆત (ર)
 અં ધરાધર -રી અં સાથે, ભેડે (ર)
 ધરાધર (૩) સુધ્યા, પથ
 ધરાખાળ નં ધરખાળ, પ્રત્યય
 ધરાધર અં [સરંધરાધર] અવબત્ત, અવરથ
 (ર) સાવ, તન
 ધરાધર પું [ધર' (ધરા) ઉપરથી] વાહનમા
 મૂસરી આગળ વધારે ભાર હોવાપણું
 ('કાળા'થી ભણતું)
 ધરાવણ્ય સંકિં [સ ધૃ ઉપરથી] 'ધરણ્ય'
 અને 'ધરાણું' પ્રેરક (ર) નેવેલ કરણ, દેવ
 આગળ ધરણ્ય
 ધરાણ્ય અંકિં તૃપ્ત યણ, સતોષ પામવો
 ધરાણી પું જુઓ ધરાધર
 ધરિત્રી સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી
 ધરી સ્ત્રીં [સ ધૃ ઉપરથી, પ્રા ધરા] વાહનની
 લકી, આસ (ર) પૃથ્વી કે ખગોળની ધરી

-ઉત્તર દક્ષિણ સાધતી કટિપત સુરેખા
 ધરુ નં [સ તણું] ઉપાડીને રોપવા માટે ઉછે-
 રેલો રોપો વ્યાડિયુ નં ધરુનુ ખેતર
 ધરો પું [સ દ્વદ કે દ્વદ] ડોડો ખાડો (ખાસ
 કરીને પાણીનો)
 ધરો પું [જુઓ ધરી] જેની બે બાજુ
 પેડા પરાવાય છે તે ગાડાની આડી
 ધરો સ્ત્રીં [સ દુર્ગા, સરં દરો] એ+ નતનુ
 ધાસ, દુર્વા ંઆઠમ સ્ત્રીં જુઓ
 દરોઆઠમ
 ધર્મ પું [સ] નીતિ, સદાચાર વિધેનુ તથા
 મરણ, સાપરાય, ઈશ્વરાદિગૃહ તરવો વિધેનુ
 જ્ઞાન, શ્રદ્ધા કે માન્યતા (ર) શાસ્ત્રોક્ત
 વિધિનિધેય - આચાર (૩) પુંધ, દાન
 (૪) દરજ, કર્તવ્ય (૫) ચાર પુરુષાર્થોમાનો
 એ+ (૬) ગુણ, લક્ષણ, સ્વભાવ (૭)
 ધર્મરાજ વ્યેસ નં [સ] પવિત્ર રથગ
 -ધામ ંગુરુ પું ધર્મની દીક્ષાદેનાર કે
 તે ઉપદેશનાર ગુરુ વ્યથ પું [સ]
 જેમા ધર્મનું નિરૂપણ હોય તેવો ગ્રંથ
 ંચકે નં [સ] ધર્મનું સામાન્ય ંચકે
 પ્રવર્તાન ંધર્મનો પ્રચાર નેનુસારાન્ય
 પ્રવર્તાવણ તે ંજનૂની વિં ધાર્મિક
 બાબતોમા ંનૂતવાણ, બિગટેડ ંધુરં-
 ધર વિં પું ધર્મની બાબતમા અગ્રેસર.
 ંનિષ્ટા સ્ત્રીં ંધર્મ વિધેની આરથા ંપત્ની
 સ્ત્રીં [સ] ધર્મ પ્રમાણ-વિધિપૂર્વક થયેથી
 પત્ની ંધુર પું [સ] (વિષયને વશ થઈને
 નહિ પણ) ધર્મ સમજી ઉત્પત્ત કરેલો પુત્ર
 (ર) જન્મથી નહિ પણ ધર્મથી માનેલો
 પુત્ર ંઅવર્તક પું ધર્મ પ્રવર્તાવનાર
 ંખંધુ પું પેતાના ધર્મનો માણસ (ર)
 ધર્મ સમજીને માનેલો ભાઈ ંધુદિ સ્ત્રીં
 ધર્મની સમજ, ધર્મદષ્ટિ, ધર્માવર્મની
 વિવેકશક્તિ ંભગિની સ્ત્રીં [સ] પેતાના
 ધર્મની સ્ત્રી (ર) ધર્મ સમજીને માનેલી
 બહેન. ંભાવના સ્ત્રીં ધર્મની ભાવના
 ધર્મભુદિ ંભુદિ વિં ધર્મમાથી સંજો-
 પતિત ંધુદન નં ધર્મ ખાતર કરેલ કંઈ

ધાવરં નં એક દદં (જેમા દાવ, મા,
આખો ઉપર ગોળો આપી નય છે)
ધાવરું સંકિં [સ ધ, પ્રા ધવ] (બચ્ચાએ)
ઓ કે માદાનુ દૂધ પીવુ
ધાવું અંકિં [સ ધાવુ, પ્રા ધા] દોડવુ,
મદદે દો'વુ (૨) એકદમ રોગ વ્યાપવો
(૨) પ્રંમા હદાં ધનુર્વા, ગીળસ)
ધાશ(-મ)કો પું [દ ધમવ] પ્રાસમે, ફાળ
ધાસ્તી સોં ડર, દદેરાત
ધાંધવ(-ળ) (૦) સોં, નં ગરબડ,
ધમાવ, તોફાન -વિ(-ળ)યુ વિં ધાધવ
રનાડુ
ધિક્ક અં [સ] ધિક્કારવાચક જુગાર, ફા
ધિક્કધિક્કાવવુ સંકિં ખૂબ ધિક્કાવવુ
ધિક્કાવવુ સંકિં [ધિક્ક'તુ પ્રેરમ] ખૂબ
ગરમ કરવુ (૨) નેરથી સળગાવવુ
ધિક્કાર પું [સ] ફિક્કાર. ઓ સંકિં
ધિક્કાર કરવો
ધિક્કદ(ંધિન્તાં) અં [રવં] (તખાનો)
ધિખાવવું સંકિં, ધિખાવું અંકિં
'ધીખવું'તુ પ્રેરક ને કમંલિ
ધિરાવવુ સંકિં, ધિરાવુ અંકિં
'ધીરવું'તુ પ્રેરક ને કમંલિ
ધિંગડમવ (-મ) પું [ધિગુ + મવ]
નેરાવર ને ખડતલ માણસ
ધિંગાર્ધ સોં ધિગાપણ(૨) ધિગાણુ -યું
નં [ધિગુ' ઉપરથી] તોફાન, નેરામા
મચેથી લડાર્ધ. -મસ્તી સોં મસ્તી,
તોફાન
ધિગુ' વિં જડુ, મજબૂત, લકુ, ધીગુ
ધી સોં [સ] બુદ્ધિ
ધીકડી સોં, -કું નં [ધી'વુ' ઉપરથી]
સહેજ ગરમી, ઝીણું તાવ
ધીકતું વિં [ધીકવું'તુ વં કું] ધગવગતું
(૨) નેગબેર ચાનતુ, આખાદ[યા]
ધીકધીકતુ વિં [ધીકતું' ઉપરથી] ધગ
ધગતુ ખૂબ ગરમ [તપવુ કે બળવુ
ધીકવુ અંકિં [સ ધિક્ક] ધગધગવુ, ખૂબ
ધીક વિં [મ ધૂ] સદનશીલ (૨) નીડર
વ્તા સોં

ધીખ અં [રવં] (૨) સોં ધીખતુ તે
ંકારો પું ધીખ એવો અવાજ. ંકો
પું મુખો, ગડો ંવું સંકિં ધીખ ધીખ
મારવુ -ખા(-ખો) ધીખ અં [રવં]
ધીમર પું [સ ધીવર] ઠીમર, માધી
ધીમંત [પ્રા], ધીમાન [સ] વિં બુદ્ધિમાન
ધીમાશ સોં ધીમાપણુ
ધીમું વિં દળવુ, મદ, ધીરુ (ફિયાની ગતિ,
વેગ, અવાજ વગેરેમાં) (૨) ઉમનદિ એવુ,
શાત (જેમ કે, ગરમી, અવાજ) (૩) કડુ
(ગૂંતિ, અપગતા નેરા વગેરેમાં)
ધીમે(ંથી) અં ધીરે આગે, દળવે
ધીં વિં [સ] ધેયવાન, અડગ નિશ્ચયી
(૨) ગભીર, કદેલ (૩) સોં [સ ધેય પ્રા
ધીર] ધીરજ (૪) બરોસો, પતીજ.
ંગ ભીર વિં [સ] ગાત અને નિશ્ચયી
ધી-જ સોં [સ ધેય, પ્રા ધિરજ, ધિજ]
આ'ગુ કે ઉતાવળુ ન થવાનો બાવ(૨)
ધેય', દિમત
ધીરતા સોં [સ] ધીર હોવુ તે, ધીરજ
ધીરધાર સોં [ધીરવુ + મારવુ] આ'નાણા
આપવા તે, લેવડદેવડ
ધીરપ સોં ધીરજ
ધીરવુ સંકિં બરોસો રાખવો (૨) બરોસો
રોપવુ (૩) ઉછીનુ કે આગે આપવુ
ધીરું વિં [સ ધાર] ધીમુ (૨) ધીર.
-રે(ંથી, ંધીરે) અં ધીમે ધીમે કે
ધીરતાથી
ધીરોદાસ વિં [સ] ધીર' અને હદાત
(૨) પું એક પ્રમારનો નાયક
ધીવર પું [સ] ધીમર ઠીમર
ધીશ પું [સ] વિકાન, બારે બુદ્ધિમાન
ધીશ પું [સ મધીશ] ગાન, અધિપતિ [પ]
ધીંગાર્ધ સોં જુઓ ધિગાર્ધ
ધીંગાણું નં જુઓ ધિગાણ -મસ્તી
સોં ધિગામસ્તી
ધીગું વિં જુઓ ધિગું
ધુતરી સોં, -રે પું [ધુતરુ પરથી]
દ પારો, મુતરી

ધુળવતુ સંકિં ધૂ/તુ નુ ધેરક
 ધુણવતુ સંકિં ધૂણતુ નુ ધેરક
 ધુત વિં [સ] તુચ્છકાલ તરહોડે (૨)
 અં તિરકારવાચક હદગાર ંકરકું
 સંકિં તુચ્છકારવ તિરકારવ
 ધુતારણુ સીં [સ] ધૂં ઉપરથી કંગારી સી
 ધુતારી સીં ધુતારા -રૂ. વિં [પ્રા
 ધુતાર=કંગારુ] કંગારૂ -રૂ. પું કંગ
 ધુતાતુ અંકિં ધૂતતુ નું કમ પિ
 ધુન(-નિ) સીં [સ] ચરનો ચુનરવ ધૂન
 ધુપેડ નં [સ] ધૂપ+તેલ પરથી માધામા
 નાખવાનું એક જાતનું તેનું -નિયુ વિં
 ધુપેન જેડ (૨) નં ધુપેડ રાખવાનું ચનાણ
 -નિયો, -ની પું ધુપેન વેચનાર
 ધુમાડિયુ નં ધુમાડી નીકળવા કરડો
 માગ (૨) વિં ધુમાડો જેમાથી નીંળે
 એવું (વાસનેજ)
 ધુમાડી સીં [સ] ધૂમ] ધૂ. ડી -રૂ. પું
 ધુમાડી ધૂ. ડી [ધુમાડાના આચકા
 ભરવા=દોગડ રાફા મારવા]
 ધુમાડુ અંકિં [સ] ધૂમ ઉપરથી બળતા
 ધુમાડો થવો (૨) ધૂમવાણ
 ધુમામ પું [સ] ધૂમ ઉપરથી ધુમાડાનો
 લાગેલો કચરો (ભીત વગેરે પર)
 ધુમમસ નં [દિ] ધૂમમસિતા ધૂમસિદ્ધા] ધૂમસ
 ધુર નં [સ] ધૂમસ (૨) આગનો ભાગ
 -ર ધર વિં બોલે વહેનારું (૨) શ્રેષ્ઠ (૩)
 પું જે જેવહેનાર પશુ (૪) અગ્રેસર -રૂ.
 સીં [સ] ધૂમસી -રીણુ પું [સ] મહત્વ
 ની જવાબદારી હોવાનાર (૨) અગ્રેસર
 ધુમમે પું [રવં] ધૂમકો લેકડો [કરતા
 ધુમમુસ અં [નુઓ ધૂમમસ] દોગદોડ
 ધુમળમુમળી નં [ધૂમળ+મુળ] વરને
 પોષતા વપરાતી વસ્તુઓ
 ધુળાડો પું નુઓ ધૂળકોટ [દિવસ
 ધુળેટી સીં [દિ ધૂલિદહી] હોના પછીનો
 ધુણ નં ગરડા ઓખરાનું બાણ
 ધૂખળ વિં [સ] ધૂસર] ધૂળથી ઝાણ થયેલ
 (૨) નં ધૂળકોટ

ધૂન સીં [ધૂન પરથી] ધૂન કપારી
 ંવુ અં ડિં [સ] ધૂ-ધૂવને પરથી]
 કાપતુ ધૂનવ
 ધૂડ સીં ધૂન -ડિયુ -ડી વિં ધૂળવાણ
 (૨) પાટી પર ધૂળ નાખી મામ લેવાતુ તે
 જમાનાની (સાળા) [આવીને હાનુ
 ધૂણવુ અંકિં [પ્રા ધુળ(સ ધૂ)] આવેરામા
 ધૂણી સીં ધુમાગ (૨) જેઠીઆવાઓની
 આગળનો અખડ અગ્નિ
 ધૂતતુ સંકિં [પ્રા ધુત (સ ધૂતર)] કંગરુ
 ધૂન સીં [સ] લહે લત (૨) તરમ લહેર
 (૩) તુનો ચુનરવ (૪) ભાગની તાન
 તરીકે વપરાતી પદ્યમિતિ -નિ સીં
 [સ] નુઓ ધૂન ૧ ૨, ૩ -ની વિં
 ધૂનવાણ (૨) તરગી
 ધૂપ પું [સ] સુગંધીત્રવ્ય
 ધૂપ પું સીં [હિં] તડગે
 ધૂપણવ સીં તડકો છપિય (૨) દયાના
 વારાફર (૩) એક રમત (૪) એક પ્રમારુ
 રગીત કપડુ
 ધૂપહાની સીં ધૂપ કરવાનું પાત્ર-ધૂપિતુ
 ધૂપમળી સીં અગરળતો
 ધૂપિયુ નં ધૂપના
 ધૂમ વિં (૨) અં [રવં] પુષ્કળ સખત
 (૨) આગે ભેર (૩) સીં શોર ધમાન
 ધૂમ પું [સ] ધુમાડો ંડેલુ પું [સ]
 પુષ્કલિયો તારો
 ધૂમધામ સીં ધામ ધૂમ [ધુમસ
 ધૂમગ(-સ) સીં નં [દિ ધૂમરી] નુઓ
 ધૂમ પું [સ] ધુમાડો (૨) વિં ધુમાગવાણ
 (૩) ધુમાડાના રગનું ંપાત્ર નં ધુમાડો
 જેવો તે (૨) ખીટી ખીલી તે
 ધૂમ્ફટિ પું [સ] રાકર
 ધૂત વિં [સ] હુચ્ચુ (૨) માળેન (૩)
 પું કંગ ંતા સીં
 ધૂલિ(-લી) સીં [સ] ધૂળ
 ધૂનર વિં [સ] ધૂળના રગનું
 ધૂળ સીં [સ] ધૂલિ] મટોડીનો ડીણો
 શૂકો, જેહુ (૨) રસ્તાની રજ (૩)

નકામુ-માન વગરનુ કે તુચ્છ તે [લા] ૭૬(—કો)ટ પું વટોળિયો, ધૂળનુ ડે ચે બેટુ તે ંધમા સોં, ંધમાન્ન નં, ંધમાસો પું માલવગરની વસ્તુ કેવાત ંધાણી સોં ખરાખી, ખરખાની ંધોયુ વિં પૂતે છવાયેલુ (૨) ધૂળ ધોનાડુ. ંધોયો પું સોનાચાનીની રજ શોધવા ધૂળ ધોનાડુ પડવો પું ધુળેગી, દોગી પળીનો દિવસ ંરાખ સોં ધૂળધમા, નકામુ કાઈ —ળી નિશાળ સોં ધૂળ નિશાળ —ળી પડવો પું ધૂળ પડવો —ળી શાળા સોં ધૂળ નિશાળ ધૂઆપૂઆ અં [ધૂઆ (સ ઘૂમ, પ્રા ઘૂજ) + પૂઆ (દિર્ઘાવ)] આવેશ કે શુરસાથી બેમાન્નુ, ધૂવાપૂવા ધૂધ સોં [દ લ્ઘુપલ્લિય (ધૂધળુ યયેલુ)] આખ ંકોટ પું, નં વટોળિયાથી યયેલુ અધારું વ્વાટ પું ધુમાડ તે (૨) દબાઈ રહેનો કોવલા [વ્વાડુ અંકિં ધુમાડ, ગોપડ (૨) મનમાં શુરસે થડ—અળાડુ [લા] ંળકું નં આખુ અજવાળું. ંળાડુ અંકિં (ધુમાડાથી) આખુ પડલુ, અધ રાડ ંળું વિવધૂમસવાળુ, આખુ (૨) નં સવારસાગનો આખો પ્રમાય ધૂવાડો પું [પ્રા ધૂવ ઉપરથી] ધુમાડો ધૂવાપૂવા અં નુઓ ધૂઆપૂઆ [ધુરા ધૂમરી સોં, —નં નં, —ળી નં જૂસરી, ધૂસો પું [સ દિશાગ] નડો મમગો ધૂતવિં [સ] ધારણ કરેલુ (૨) જાતી રાખેલુ ધૂતરાણુ પું [સ] કીરવોના બાપ ધૂતિ સોં [સ] રિયરતા (૨) ધેયં ધૂટ વિં [સ] દિ મતવાન (૨) બેગરમ, ઉદ્ધત વ્તા સોં દિ મત (૨) બેશરમી, ઉદ્ધતાઈ ધેલુ સોં [પ્રા ધેળુ=નની વિચાયેલી કે સવત્સા ગાય (સ બેઉપરથી)] પહેલી વાર ગમવતી યયેલી સો —લ્લાડુ અંકિં (ગાય બેસનું) જતુમની થલુ —ન સોં નુઓ ધેલુ (૨) ધેનુ, ગાય

ધેનુ સોં [મ] ગાય [સ્વચ્છતા ધેયં નં [સ] દિ મત (૨) ધોરજ (૩) ધેવત પું [સ] સગીતના સ્વરસખ્તમાનો છૂટો સ્વર 'ધ' ધો પું [પ્રા ધોજ=યોડુ ઉપરથી] પ્રવાહ (૨) પું, સોં ધોવલુ, યોડુ તે (૩) ધોવાડુ તે ધોકડી સોં, —ડું નં [સગં ધોકડી (સ સ્ત્રાક)] રૂની મોગી ગાસગી (૨) કાયા ધોકણી સોં નાનુ ધોકલુ —લું, —રલું નં ધોવાનો ધોમ ધોકાટવું સં કિં ધોકે ધોકે મારડુ ધોકારાખધ, ધોકારે અં અપાગબેર ધોકો પું [પ્રા ધોમગ (સ ધાવક) પરથી] નડી લાકડી, ધોકલુ (૨) ગડદો (૩) નુસ્સાન ધોકો (—ખો) પું નુસ્સાન (૨) ચિતા (૩) લો ધોલુ નં, (—લ્હી) સોં [પ્રા ધામગ] ધો, યોડુ તે, ધોવલુ ધોત વિં [નુઓ ધોત] વ્વચ્ચ (૨) સફેદ ધોતલી સોં નાનુ ધોતિયુ ધોતિયુ નં [નુઓ ધોતી] ચેપાડુ ધોતી સોં [સ ખીત ઉપરથી] ધોતથી (૨) નુઓ ધોતી ંનેટો (—ટો) પું ધોતિયાની નેડ ધોધ (૦ડો) પું [સ્વચ્છ] બેચેથી નેરથી પડતો પાળીનો પ્રવાહ ંમાર અં પુકંગ, મોગી ધારાઓમા ંવો પું નાનો ધોધ ધોખલુ સોં ધોખીની સો કે ધોખી સો ધોખી પું [ધોડુ ઉપરથી, પ્રા ધોવલુ] કપડા ધોવાનો ધધો કરનારો ંધાટ પું ધોખીને કપડા ધોવાની જગા ધોખુ વિં [મરં કા લોપ્પ=નકડુ] કોડ, કમઅકળ (૨) નં ઈ, રોડુ —ખો પું ઠોડ માણસ [આકારનુ આદીનુ પાત્ર ધોખો પું ખોખો, અજલિ (૨) ખોખાના ધોમ પું સૂયં (૨) સખત તડકો (૩) કોધ ધોચલાપાક પું માર ધોચલો પું [ધોડુ ઉપરથી] અડદનો લાડુ ધોરણુ નં [સ] વલણ (૨) શાગાનો વર્ગ (૩) પ્રમાણ, ધડો (૪) વહીવટ, પદ્ધિ

ધોરિયો પું [સં. ધુર્ય; પ્રા. ધારિય] બે બળદની
વચ્ચે રહેલુ ગાડાનું લાકડું; ઊપ (૨) બળદ
(૩) પાણીની નીક; ઢાળિયો (૪) ધોરો

ધોરિંધર વિં + ધુરંધર

ધોરી વિં [પ્રા. ધોરિય, (સ. ધુર્ય)] મુખ્ય,
સરિયામ; મોટું (૨) પું ધોરી બળદ
(૩) દીકરો

ધોરો પું [સ. ધો] અગાસીની પાળ;
ઓટલાનો તકિયો (૨) ઝાડની ચોતરફ
કરાતો માટીનો ઓટલો (૩) એતરની પાળ
ધોલ (ધો) સ્ત્રી તમાચો. બધાપટ સ્ત્રી
જુઓ યોડયાપટ

ધોલાઈ સ્ત્રી જુઓ ધોવાઈ

ધોવડામણ નં [‘ધોવડ’ ઉપરથી] ધોવાઈ
(૨) ધોતાં વધેલું પાણી, નિગાળ. -જી
સ્ત્રી ધોવાઈ

ધોવડાવવું સંકિં ‘ધોવું’નું પ્રેરક

ધોવણુ નં [સ. ધાવન; પ્રા.] ધો, ધોણ (૨)
ધોવડામણ (૩) ધોવાની ક્રિયા

ધોવરામણ નં જુઓ ધોવડામણ

ધોવરાવવું સંકિં જુઓ ધોવડાવ

ધોવાઈ સ્ત્રી વોવાનુ મહેનતાણુ

ધોવાણુ નં [‘ધોવ’ ઉપરથી] (પાણીથી
માટીનું) ધોવાઈ જવું તે

ધોવાવું અંકિં ‘વોવું’નું કમંણિ (૨)
(ધરીર) ધસાવું, કીણ થવું

ધોવું સંકિં [સ. ધાવ; પ્રા. ધોમ, -વ]
પાણીથી સાફ કરવું. [ધોઈ પીવું = નકાતું
રાખી મૂકવું (૨) ન લેખવવું, ‘યાન ન આપવું’]
ધોળ (ધો) પું; નં [સ. ધવલ] ગીતનો
એક પ્રકાર

ધોળકુ (ધો) નં ધોળવું તે (૨) [સંપ્ર.
મા.] (‘લલાસમા’) સરંગના; બજાડુરી
ધોળમંગળ (ધો) નંબંબંબં ધોળ અને
મગળ, લગ્ન વખતના ગીતો

ધોળવુ (ધો) સંકિં [‘ધોવ’ ઉપરથી]
ચૂનો લગાડવો (૨) (લલાસમા) કાચંસિદ્ધિ
ન થવી તે

ધોળાઈ સ્ત્રી ધોળવાનું મહેનતાણુ

ધોળાં નંબંબંબં પળિયાં

ધોળું (ધો) વિં [સ. ધવલ] સફેદ; ઊજળું.

[ધોળો લાથી [સંપ્ર.] અતિશય ખર્ચ
કરવું પડે તેવું પ્રાણી કે વસ્તુ]. બધા વિં

સાવ સફેદ. બેકે (-ગી) વિં એકદમ
ધોળુ. બધા વિં [+ સ. ધવલ] બગલાની

પાંખ જેવું ધોળું

ધોંસ (ધોં) સ્ત્રી ધસારો

ધોત વિં [સં.] ધોયેલું (૨) સ્વચ્છ, શુભ

ધોતિ (-તી) સ્ત્રી [સ.] ઠઠથોગની એક
ક્રિયા કે તે કરવાની કપડાની પદ્ધતી

ધ્યાત વિં [સ.] ધ્યાન ધરાયેલું. -તી પું
[સ.] ધ્યાન ધરનાર

ધ્યાન નં [સ.] ચિંતન (૨) લક્ષ્ય; એકાગ્રતા
(૩) યોગના આઠ અંગોમાંનું એક. બમંત્ર

પું ધ્યાનનો મત્ર; ‘મોટો’. બંદ્ય વિં
[સ.] ધ્યાનમાં બેઠેલું. -ની વિં [સ.]

ચિતનશીલ (૨) ધ્યાન ધરનારું (૩) એક
અડક [કરતુ

કયાવું સંકિં [સ. ધ્યૈ] ચિતવવું; ધ્યાન
કરેલું વિં [સ.] કરવા યોગ્ય; ચિતનીય

(૨) નં આદર્શ; લક્ષ્ય; નેમ

ધ્રાશ (-સ) કો પું [જુઓ ધાસકો] કાળ
ધ્રુતટ પું, -રી સ્ત્રી [જુઓ ધ્રુજડ]

કંપારી; ધ્રુમરી. -રો પું ધ્રુમરો -વવું
સંકિં, -વું અંકિં ‘ધ્રુજવું’નું પ્રેરક

રે ભારે

ધ્રુપદ પું ગાયનનો એક પ્રકાર (૨) પદની
પ્રથમ કડી, ટેક (૩) એક ભાતનો તાલ.

-દિયો પું ધ્રુપદ ગાનારો

ધ્રુવ વિં [સ.] સ્થિર, નિશ્ચળ (૨) નિશ્ચિત
(૩) પું પૃથ્વી જે કટિપત ધરી પર ફરે

જે તે ઉત્તર અને દક્ષિણ તરફના જે
છેડામાંથી પ્રલેક (૪) તે છેડાના સ્થાન

પાસેનો તારો (૫) ઉત્તાનપાદનો પુત્ર-
પ્રખ્યાત વિષ્ણુ-ભક્ત. વ્તારક પું [સ.]

ધ્રુવનો તારો (૨) અટલ લક્ષ્ય [લા]. બપદ
નં અચળપદ-ધામ (૨) જુઓ ધ્રુપદ.

બંધ્ય નં ધ્રુવ અને તેની પાસેના છ

મગીને સાત તારાઓનુ જૂમણુ ંવૃત્ત
નં ઉત્તર ં દક્ષિણ ધ્રુવ પાસેનો પ્રદેશ
(૨૩૫ અશ સુધીનો)

ધ્રુમકો પું [નુઓ ધ્રુમકો] લે કડો
ધ્રુમ સ્ત્રીં [નુઓ ધ્રુમક] ધ્રુમરી ંવૃત્ત
સંકિં ધ્રુમનુ ંવૃત્ત અંકિં કપલ,
થરથરતુ

ધ્વજ પું [સ] ધજ, વાવટો ંવૃત્ત
નં ધ્વજને વદતુ તે કે તેનો વિધિ

—ભરોપણુ નં [મ] વાવટો ચડાવતો તે
ધ્વનિ પું [સ] અવાજ (૨) ંવૃત્ત
ંકાંચ નં [સ] ંવૃત્ત અવાજ પ્રધાન કાચ
ંત વિં [સ] અવાજવાણુ (૨) ંવૃત્ત
વાણુ ંવૃત્ત કે નં ધ્વનિને વધારનારું
એક ચત્ર, મેગારોન, ંશાત્ર નં
સ્વરતુ શાસ, ફેનેટિકસ
ધ્વસ્ત વિં [સ] ઉખાડી નાખેતુ રંડેતુ
ધ્વમ પું [સ] વિનાગ

ન

ન પું [સ] દત્તરથાની અનુનાસિક ંવૃત્ત
(૨) અં ના, નહિ

નઈ (ન) સ્ત્રીં દૂધી ંયુ નં એના ઊડ
પર થતુ સામ્દગ

નઈ તાડીમ સ્ત્રીં [દિ] નુઓ પાયાની
કેળવણી [(૨) એશરમ [લા]

નકંદુ વિં નુઓ નાકંદુ, નાં વિનાનુ
નકંદુ વિં [ન + કં ઉપરથી] મહેસૂનમાથી

મુક્ત (૨) જળગ કે લદરા વિનાનુ (૩)
નહુ, સાવ

નકલ સ્ત્રીં [અ નક્લ] મૂળ ઉપરથી
ઉતારેતુ ખીજી લખાણુ (૨) અનુકરણ (૩)

નેહી કાઢેલી વાર્તા [અવતા
નકલ છી અવતાર પું નુઓ કલ્પી

નકલ્પી વિં ખનાવડી, કૃત્રિમ (૨) પું
વેશધારી, મરકર

નકશી સ્ત્રીં [અ] કોતરકામ ંકામ નં
નકશી ંકાર વિં નકશીવાણુ [આલેખ

નકશો પું [અ] જગા ં પ્રદેશનો માપસર
નકામુ વિં [પ્રા નિકમ (સ નિષ્કર્મ)]

ઉપયોગ વિનાનુ (૨) અં નિરર્થક,
વિના કારણ

નકાર પું ના ંવૃત્ત સંકિં ના પાડતી
—રાતમક વિં નમારવાણુ, નિષેધક

નકારું વિં [વા નાકાર] નકારું (૨) જિહ્વી
નકીખ પું [અ] છડીદાર, ચોખદાર

નકુલ [સ], (—ખ) પું નોળિયો (૨) સ્ત્રી
નાનો પાડવ

નફચો પું વાળેતો આકડો (સાકળ ં
આકળી ભરવવાનો) [(ઉપવાસ)

નકોડો વિં પું કશું ખાધા વિનાનો
નકર વિં [દ નિકલ = પા નાળથી રહિત

અથવા અ નુકલ] પોતુ નહિ તેણ, સગીન
નકારું વિં નુઓ ના ૩

નકી વિં [અ] ચોકસ, ખાતરીવાણુ (૨)
અં જરૂર, ખચીત

નકર વિં નુઓ નકર
નકરોડો વિં પું નુઓ નકારડો

નક્ષત્ર નં [સ] તારાનુ જૂમણુ, કૃત્તિમ,
રોહિણી મૂળશીષ' વગેરે રજગાનુ દરેક

ંનાથ, ંપતિ પું [સ] ચદ્ર ંમાયા,
[સ] —ખા સ્ત્રીં ૨૭ નક્ષત્રોની માગા—દાર

નક્ષત્રા વિં સ્ત્રીં [ન + નક્ષત્ર] ક્ષત્રિય વિનાની
નખ પું [સ] હાથપગના આગમના ટેરવા

પરતુ હાડકું (૨) પથ્થર ખીને હોતો નહોર
ંચિત્ર નં નખથી ંતરેલુ ચિત્ર

નખતેલ નં [અ નખ] એ તેલ, 'નેખા'
નખર પું [સ] નખ [કરનાર

નખરાણુ, નખરાંખાજ વિં નખરા
નખસ નં [કા નમદ] નટક શા ગારિક એથા

નખલી સ્ત્રીં [નખ ઉપરથી] સ્ત્રીં એતુ કાનનુ
એક ધરેલુ

नभतो पुं० नभतो छत्रतो
 नभशिष्य अ० [स.] पगथी भाषा सुधी;
 आपे गरीरे
 नभापवुं स० किं 'नाभपुं'नुं प्रेरक
 नभापुं अ० किं 'नाभपुं'नुं कभंलि (२)
 निर्णय यर्थ जुं [ला.]
 नभियुं न० नभ कापवानुं ऐक्योत्तर (२)
 नस उतारेही शिग (३) नभतो छत्रतो
 नभी वि० अक्षीदार नभवाणुं (२) ओ०
 भठेही नभ (३) वाधना तार वगाडवानी
 तारनी ऐक्य वीटी (४) नभियु
 नभेतर वि० [म्रा. गजज] अशुभ; नभेद
 (२) न० + नक्षत्र
 नभेद वि० [म्रा. गजवत्त (म. नक्षत्र)] अशुभ
 नभेद न० [स. नि (अत्यंत) + भेद]
 वंशतो उच्छेद (२) सत्यानाश. -द्विथुं
 वि० विनाशकारक (२) वार्जियुं (३)
 न० निर्वंश यथेष्टानुं धन
 नभेरियुं न० नभतो छत्रतो
 नभ पुं० [स.] पवंत [ननार; इतम]
 नभलुं वि० [न + शुभ] उषकार भूही
 नभद वि० [अ. नक्षत्र] रोकडुं (२) क्षीमती
 (३) भारे, संगीन. न्तारायलु पुं०
 रोकडनालु, रपिया (२) वि० रोकड नाणां
 वाणो भाषस (३) (व्यगमा) कगाय
 भाषस. नभापुं पुं० भाषमथीन न्नेवो
 तर भोराक; पाडे भाष. -ही वि० नभद
 नभपति पुं० [स.] द्विभाषय
 नभर न० [स.] शङ्कर. न्नीर्तनं न०
 [स.] शङ्करभां गाना गाता इतु ते.
 न्यय्या ओ० लोकवायक. न्यय्या ओ०
 (राम वगेरेओ) गुप्तरीने रात्रे नगरनी
 स्थिति न्नेवा नीकणुते. न्नीक, न्नीष्टी
 पुं० नगरतो आगेतान रोक
 नभरी ओ० [म.] शङ्कर (२) वि० नभरनुं
 शङ्करी [मिशरंभ
 नभरुं वि० [न + शुभ] शुभ विनातु (२)
 नभाधिरान पुं० [स.] द्विभाषय
 नभातुं न० [फा. नभरद, म. नभरत] दोष

नगीन न० [फा.] रत्न. -ना वाडी ओ०
 तथाव वच्चे (नडेला नंग वेडे शोभती)
 आवेही वाडी के भगीओ. -नो पुं०
 नगीन, रत्न (२) यतु भाषस
 नगुलुं वि० लुओ नगलु
 नगुरुं वि० लुओ नगुरु [मिशरंभ [ला.]
 नग्न वि० [स.] नातुं (२) वनाडुं (३)
 नधरोथा वि० [हि.] गवोर = द्वालीनी
 नठोर; नड (२) भेदिकु
 नय (-या) वपुं अ० किं 'नायतु'नुं प्रेरक
 नयिकेत (-ता) पुं० [म.] यमराज पारोयी
 अक्षत्रिधा शीपी धाननार आक्षत्र-भार
 (२) अग्नि
 नयित वि० [न० + चित्ता] भेदिकर
 नयुको पुं० लुओ नयुओ
 नयुटके अ० नाष्टके, न याटये, लायारीथी
 ननदीक अ० [फा.] पारो; नलक
 ननर ओ० [अ. नन्न] भेट; भक्षिस
 ननर ओ० [अ.] दष्टि (२) दक्ष (३)
 नकारी दष्टिथी यवेही अक्षर [ला.]. न्नेद
 ओ० ननर आगथी भमे नदि तेडला
 पूरती डेद नयुके ओ० ध्यान भदार
 रडेथी भूत, सरतयुक. न्योर पुं०
 ननर युकावनार. नभधी ओ० लुथी
 लोकानी आपने भुवावाभा नाभनी ते.
 नभाग पुं० भकान पारोयो भाग
 ननरालुं न०, -ओ पुं० [फा. ननरान्द] भेट
 ननरातु अ० किं ननर लागनी
 ननरियुं न० ननर न लागवा भाटे करानुं
 गाव परतु मेशतु टपडुं के भादणियु
 वगेरे द्युको
 ननरोननर अ० न्नेभतां, आंभ सामे, प्रत्यक्ष
 नलक अ० [लुओ ननदीक] पागे
 नलतुं वि० [न + लु] माव विनातु (२) सङ्गे
 नलभ पुं० [म.] न्योतिपविदा. -नी
 वि० [अ.] न्योतिपने लभत (२) पुं० न्नेगी
 नभ अ० [स.] नकारवायक सहा [व्या.].
 नतत्पूरय पुं० [स.] तत्पूरय सभासनी
 ऐक्य नत. उदा० अदित, नयित

નટ પું [સ] મેશ ભજવનાર (૨) દોરડા પર
 નાચનાર (૩) એક રાગ ૦ખટ વિં
 ખટપગી, પૂત ૦નાગર પું કુમળ નટ
 (૧) કૃષ્ણ ૦રાજ પું શિવ ૦વર પું
 [સ] ઉત્તમ નટ (૨) કૃષ્ણ -ટી સ્ત્રી
 [સ] નટની કે નટ સ્ત્રી (૨) સૂત્રધારની
 સ્ત્રી -ટેધર પું [સ] ગિવ
 નટારું વિં ખરાખ, ગદુ
 નટાર વિં [સ] નિજુર, પ્રા નિજુર(-લ)]
 શિખામણ ન લાગે એવું, નફટ
 નડતર સ્ત્રી, નં હરકત, વિદ્ય (૨) નં
 વગગણ ૦નડણુ સંકિં [પ્રા જ્ઞ] હરમત
 કરની, પીડતુ
 નણુદલ સ્ત્રી ૦નુઓ નણુદ ૦વીર પું પતિ
 નણુદી સ્ત્રી ૦નુઓ નણુદ -દોઈ પું
 નણુદનો વર [ખહેન
 નણુદ રીં [સ] નનાદ, પ્રા ગજદા] વરની
 નત વિં [સ] નમેલુ
 નતીને પું [અ] પરિણામ, કળ
 નત્રવાયુ પું [નત્ર (૬ નાદર) + વાયુ]
 'નાદરોજન' [પિ] [વાળી, વેસર
 નથ (ઠડી, -ણી, -ની) સ્ત્રી [દે જણા] નાકની
 નથી અંકિં [સ] નાસ્તિ, પ્રા નવિ] છે નહિ
 (સવં) પુણ્ય અને વચનમા 'છે' નુ નમાર
 વાયક ૩૫) [માણસ લા]
 નથુ(-થુ) ભાઈ પું મોગે મહત્વનો
 નં પું [સ] મોટી નદી [રહો એ રીતે
 નદાવા અં [ન + દાવો] હવે હક્ક-દાવો ન
 નદી સ્ત્રી [સ] પર્વત કે સરોવરમાંથી વહેતો
 મોટો કુદરતી જળપ્રવાહ, સરિતા ૦નાવ
 સંલેગ પું અકરમાત્ થોડા વખત માટે
 પ્રાપ્ત થયેલો યોગ-સબધ ૦નાળું નં
 નાનકડી નદી કે વહેણો ૦માતૃક વિં
 નદીના પાણીથી પોષાયેલો (દેરા) ૦ચાદ-
 ન્યાય પું [સ] આમ જાય તો વારના
 પંખમા સપડાય અને તેમ જાય તો નદીમા
 ફગી મરે તેવો ન્યાય (ખને રીતે છટકો
 ન મરે તેવી રીતિ) [(૨) નવારસુ
 નધણિયાતું, નધણિયુ વિં ધણી વિનાનુ

નનામી સ્ત્રી ૦અનામી, કાઠગી
 નનામું વિં નામ વિનાનુ (૨) લખનારની
 સહી વિનાનુ
 નનો પું નમો
 નપાટ વિં નડાડ
 નપાણિયુ વિં પાણી વિનાનુ (૨) પાણી
 પાયા વિના ૦ડરેયુ (૩) શદ્ધર વિનાનુ
 નપાવટ વિં નુઓ નપા
 નપામ વિં પાસ નહિ થયેતું, નાપામ
 નપુમક વિં [સ] નાન્યતર ભતિનુ [બ્યા]
 (૨) પુરુષત્વ વિનાનુ (૩) પું હીજડો
 નફકરુ વિં [ન + ફિકર] એફિર, નિશ્ચિત
 નફટ વિં ૦મે ૧૨મ, નફટ -ટાઈ સ્ત્રી ૦જેગરમી
 નફરખ દુ (-કું) વિં નફટ અને ખધુ
 નફરત સ્ત્રી [અ] તિરરમાર, ધૂણા
 નફાખોર વિં નફો ખાવાની વૃત્તિવાળું,
 વધારેપડતો નફો તાનનાર -ટી સ્ત્રી
 [વા] નફો જ તાકવો તે, નફાખોરખુ
 નફિકરું વિં [ન + ફિકર] નફકરુ, એફિકર
 નફેરી સ્ત્રી [અ] નર્તારી એક વાદ્ય-ટોલ
 નફો પું [અ. નક્ષત્ર] કમાણી, લામ, કાયદો
 ઓટો પું નફો કે તોટો, નફોનુશાન
 (૨) નફો કે તોટો કાંઈવાનુ ગણિત, અક
 ગણિતનો એક ભાગ
 નફફટ વિં નુઓ નફટ
 નખળાઈ સ્ત્રી ૦અશક્તિ, કમજોરી
 નખળુ વિં [સ] નિર્જન, પ્રા ગિવ્વલ] અશક્ત
 ૦પાતળું વિં ૦મજેર, દુખાંજ (૨) સાકું
 ખોટું-જેટુ દોષ એવું [વા]
 નખાપું વિં બાપ વિનાનુ, માખાપ વિનાનુ
 નખી પું [અ] પેગબર
 નખીરો પું [વા] દીમા કે દીમીનુ સતાન
 નખજ સ્ત્રી [અ] નાડી
 નભ નં [સ] આકાશ ૦મ ડહા(-ખી) નં
 નુઓ આકાશમંડળ
 નભપું અંકિં [સ] નિર્દેશ] ટકડું (૨) પોષાવ,
 નિર્વાહ થવો (૩) કામચલાઉ થવું
 નભાવ પું [નભવ પરથી] નિભાવ, પોષણ,
 શુભરો ૦વુ સંકિં 'નભવ નુ પ્રેરક

નભોમંડલ [સ] (-ળ) નં આકાશમંડળ
નમકં નં [પા.] નિમક, મીઠું, ઘણું
નમણું નં નમડું તે (૨) દેવપૂજનું ખાણી
-ણું વિં નમેણુ (૨) વાકું (૩) સુદર
વળાંકવાળું (નાક) [લા]

નમણું વિં [નમડું] વંદું નીચે વળણું—
દળણુ (૨) ત્રાગવાનું પદકું એકબાજુ નીચે
જણુ (૩) દીણુ (૪) નમ્ર, વિવેકી (૫) નં
નમણું — ખાજ પડતું તે

નમત્ત નં [સ] નમરકાર
નમથંણું વિં + નમેણું નમત્ત
નમણું સંકિં [સ નમ] નીચા વળણુ (૨)
નમરકાર કરવા (૩) નમ્ર થણુ (૪) તામે
થડું, શરણું જડું [વા]

નમરકાર પુર્વસ] નમત્ત, વદન પ્રણામ
નમરકારિ, નમરકારી સોં [સ] નમરકાર,
નમ: અં [સ] 'નમત્ત હો' [નમરસ્તે =
'તમને નમરકાર' 'જેજે']

નમાળ (-જો) [પા] જોળણદગી [વપદવી =
ધરનામ મજાણ પ્રમાણે બદગી કરવી]
નમાયું વિં મા વિનાનું
નમાર પું [જુઓ નીવાર] ખેડયા વિના
જોગેલી ડાગર

નમારમુંડું વિં [નિમાળા+મુંડણું] નવડું
(૨) નિરકુથ (૩) કુટુંબપરિવાર વિનાનું
નમાણું વિં માળ-શાહૂર વિનાનું, નિમંદિય
નમિત્ત વિં [સ] નમેણુ
નમૃછિયુ વિં મૂં વિનાનું
નમૂના (-ને દાર વિં ઉતમ

નમૂનો પું [કા] વાનગી (૨) જેના ઉપરથી
નકલ કરવાની હોય તે મૂળ પ્રત કે વસ્તુ
ર્નનશાની સોં પુરાવા પેટે આપેણુ
પરિશિટ [(વારવાર) નમરકાર હો

નરો અં [સ] જુઓ નમ. ંનમં અં
નમ્ર વિં [સ] વિનયી, સાલસ ંતા સોં
નય પું [સ] સદ્વર્તન (૨) રાજનીતિ (૩)
દાર્શનિક મત-સિદ્ધાંત (૪) અને મધ્યમી
વસ્તુનો તેના કોઈ એક વર્ગ દ્વારા સ્વરૂપ
નિશ્ચય કરાયા આવે તે [જેન]

નયણું વિં [સ નિરન] નરણો-ખાલી
(કોઠો) (નયણું કોઠો) [ઈ જણુ તે
નયન નં [સ] આખ (૨) પહોચાડણું -
નર પું [સ] પુરુષવાચક પ્રાણી (૨) મનુષ્ય
(૩) સ્ત્રિધારામા ફરતો કમાડનો ખીલો
(૪) એક જણ

નરક નં [સ] દોજખ (૨) વિષા (૩) પું
નરકાસુર ંકુંડ પું [સ] નરમરપી
કુટ અંચલુદરેની સોં કાળાચોદગ
વ્યાસ પું નરકમા વાસ
નરકેમરી પું [સ] સિંહ જેવો વર પુરુષ
નરગિમ, નરગેશ નં જુઓ નર્ગિસ
નરથું નં મળીતમા તાલ આપવા માટેનું
વાલ-તળણું [વ્યા]

નગલપિ સોં [સ] પુરુષવર્ગ (૨) પુલ્લિય
નરડી સોં, -ટો પું ગણુ (૨) ધાસનળી
નરણું વિં [જુઓ નયણું] ખાધા વિનાનું
નરણું વિં નકાદું, ખરાખ
નરદમ વિં ગુદ એક જ ભતનું (૨) અંતદન
નરદેવ પું [સ] રાજ
નરનારાયણ પું [સ] નર અને નારાયણ
(અર્જુન અને કૃષ્ણ)

નરપતિ પું [સ] રાજ [પુરુષ
નરપણુ પું [સ] પશુ જેવો માણસ, અધમ
નરમાદા નં બંબં નર અને માદા (૨)
બરડવાની જોડી [આવે એવો યજ્ઞ
નરમેષ પું [સ] જેમા માણસને હોમવામાં
નરમો પું એ ભતનો કપાસ, દેવકપાસ
નરવા (વા) પું જુઓ નરવો ંદાર
પું નરવાની જમીનવાળો

નરવી વિં સોં [પ્રા શિક્ષ (સ નિરજ)]
કુવારી -કું વિં નરું, નીરાગી (૨)
અં નરદમ -વો પું કુવારો (૨)
નીરાગી માણસ
નરવો (વો) પું [સ નિર્વાહ ઉપરથી] કાયમી
જમાણ ધીવાળી જમીન (૨) વયપર પગનો
વહીવટ

નરસિંહ પું [સ] રાજ (૨) સિંહ જેવો
બહાદુર પુરુષ (૩) નરમિ દાવતાર (૪)

ગુજરાતનો આદિ ભક્ત કવિ નરસિંહ
મહેનો. -હાવતાર પું [+ મવતાર]
નૃસિંહાવતાર

નરમું વિં [મ નારમોરસવિનાનું (૨) નકારું
નરહરિ પું [સ.] જુઓ નૃસિંહ

નરાજ સીં [સ. નારાજ; પ્રા. જરાવ કેપરથી]
કેરા (ખોદવાની) [વાનુ એભનર

નરાણી (રા') સીં [દિ. જહરળી] નખ કાપ
નરાતાળી અં નરમ, નયું

નરાધમ પું [સ.] અધમ-નીચ આદમી
નરાધિપ પું [સ.] રાજ [જુઓ નરદમ

નરું વિં નરહ; તદુસ્ત, નીરોગી (૨) અં
નરેણી (૨) સીં જુઓ નરાણી

નરેશ, નરેંદ્ર પું [સ.] રાજ
નરોત્તમ પું [સ.] ઉત્તમ પુરુષ (૨) રાજ

નરો વા કુંજરો વા [સ.] (માણસ કે હાથી
-ખનેને લાગુ પડે તેવો) સદિગ્ધ ભ્રામક

જવાબ
નર્ગિસ નં [અ.] એક ફૂલ કે તેનું ફૂલચાડ

નર્ત પું [સ.] નાચનારો (૨) નટ. ંડી
સીં [સ.] નટી. ંતે નં [સ.] નાચ

નર્તિકા સીં નર્તિકી
નર્મ નં [સ.] રમત (૨) આનંદ, વિનોદ

(૩) કહામરકરી. ંગોણિ(-ટી) સીં ગેલ
ગમત કે મજકની વાત. ંચિત્ર નં

નર્મસુચક ચિત્ર; 'કારટૂન-કેરિકેચર'.
ંદ વિં [સ.] નર્મ-આનંદ આપનાર

(૨) નર્મદાસંકર કવિ. ંદ સીં [સ.]
આનંદ આપનારી (૨) એક નદી

નયું વિં (૨) અં જુઓ નડું
નર્મ સીં [દ.] માદાની સારવારનું કામ

કગનાર બાઈ; બરદામી. -સિંચો નં
[દ.] નર્મનું કામ, બરદાસચાકરી, માનજત

નલ પું [સ.] પેટમાંનું મોટું આંતરડું (૨)
માત્રી કે ધાતુનો ગોળ પોલોલાઓ ધાટ (૩)

નળ રાજ-કમળતીનો પતિ (૪) સેતુ બાંધ-
નારો રામની સેનાનો એક વાનર નાયક.

-લાન્થિ નં [નરથિ] નળાનું હાડકું
નલિકા સીં નળી. ંચંત્ર નં દૂરબીન

નલિન નં [સ.] કમળ. -ની સીં [સ.]
કમળનો છાડ (૨) કમળનો સમૂહ (૩)

કમળવાળું તથાવ
નવ અં [પ્રા. ગર્વિ] નદિ [પ.]

નવ વિં [સ.] નડું
નવ વિં [સ.] 'દ'. ંખંડ પું ંખંડવં પીરા-

લિક ભૂગોળ પ્રમાણે પૃથ્વીના ૯ ખંડ
(ધ્રુવરૂત, બદાશ્વ, હરિવર્ષ, કિપુરુષ,

કેતુમાલ, રમ્યક, બારત, દિરઘમય ને
ઉત્તરકુરુ. બીન મને-ભગત, વર્ત, રામ,

દ્રામાદા, કેતુમાલ, હિરે, વિધિવસ, મહિ
ને સુવર્ણ) (૨) આખી પૃથ્વી. ંધરું નં

નવ ચંદનાં નગ જેમાં બેસારેલાં છે એવું
ધરેણુ (૨) કસબી મોળિયું. ંચંટી સીં

નવ દુર્ગાઓ (૨) નેમની સ્તુતિ, પૂજન,
હોમ ઇત્યાદિ

નવજવાન વિં [વા. નોજવાન] જુવાનીમાં
પ્રવેશ કરનાર (૨) પું ંગતો જુવાન

નવજવાન નં નવું જવાન
નવજવાન વિં (૨) પું જુઓ નવજવાન

નવજોત સીં [મ. નવ + જ્યોતિ] પારસી-
ઓનો દસ્તી પહેરવાનો સરેકાર

નવજોખન નં નવી જુવાની. -ના સીં
નવજુવાન સી

નવટાંકે વિં [નવ+ટાંક] શેરના ટમા ભાગ
જેટલું વજન (૨) નં નવટાંકિયું. -કિયું

નં, -ટી સીં નવટાંકનું માપ કે કાઢકું
નવડાવણું (ન') સંકિં [પ્રા. પ્લવ (સ.

સ્તપ્પ)] 'નાહણું'નું ગ્રેરક (૨) કમરું;
તુકસાન'કે ખાડામા ઉતારણું [લા.]

નવતર(-રું) વિં નડું, નવીન
નવતરું વિં [ન+વત્સ] વત્સ-બાળક કે

વાછડા વગરનું [કારનાર
નવધર્મી વિં (૨) પું [સ.] નવો ધર્મ સ્વી

નવધા અં [સ.] નવ પ્રકારે. ંહાકિત સીં
નવ પ્રકારની ભક્તિ (શ્રવણ, કીર્તન,

રમરણ, પાદસેવન, અર્ચન, વદન, સમ્પથ,
દારથ અને આત્મનિવેદન)
નવનવું વિં અવનવું

નવનિધિ(-ધિ) સ્ત્રી ૦૫૦૦ [૬ નવનિધિ]
કુબેરના નવ સહાર (૨) સર્વ પ્રકારની
સમૃદ્ધિ [લા]

નવનીત નં [સ] મુખ્ય

नवनेश पु० प० व०, सी०, - त० न० प० व०
(नव+नेश) महाभुक्तेषु

नवपदयत्र पु० [स] नवा पानवाणी डाणी,
रूपण - वितरि० नवप अववागु

नवमलिका, नवमालिका श्री[स] नृध

નવયુવક પુ. [૬] નવજીવાન

नवयथापत् न०[स] नवी लुवाणी न्ना स्त्री०
नवयौवनवाणी स्त्री पुनरिदना

નવરચનાઃ સ્ત્રીઃ [સ] નવેસર રચતુ તે,

નવરત્ન નંબર ૦૬] નવ પ્રકારના રત્નો
(હીરો, આછોક, મોતી, પાનુ, પોખરાજ,

(૨) બોજરાખના દરખાસના નવ પડિતો

• (कानिवास, धन्यवति, क्षपणक, अमर, शङ्ख वेताल, धातुधर, वराहभित्तिर,

નવરત્ન પ્રા. બા. વા. [સ] કાગ્યશાસ્ત્રમા

वल्गुवेना नव रस-शृंगार, हारय,
कुल, रौद्र, वीर, जयानक, भीमास,

અદ્ભુત, શાત
નવરંગ વિ. [સ] નવા રંગવાળું (૨)

મોહક -ગી વિગ્નવારગનુ(ર) ત્રિવિધ
રગવાનુ (૩) હેતુભીતુ

નવરાત્રી શ્રો. પુરસ્ક. નવરાત્રી
નવરાત્રી(૦૨) શ્રો. મિ. નવરાત્રી ચેત તથા
... જે ...

(दशोरा पद्धताना नोस्ता आस मरीन)

नवम वि० [स नव, प्रा णवल्] नवम,
आश्वय' ६३६ (३) सो० तेथी जीना

नवल श्री० [सर० इ नैवेद्य] नवलथा
०५था श्री० गद्यमा लघुपदी इति

वार्ता ०६।२ ५० न०

नवलम्बिरीर पु० ६५५
नवलम्ब वि० त्रि नवलम्बो नवलम्बो

(- भतनु(र) अभक्षित(उ) अभूय -भुं
वि० नव साप्पन्नि पक्ष के आषाढवासी

(੨) ਪੈਸ਼ਾਦਾਰ

તપસિઃ શ્રોત્રી વાર્તા
તપસ્ય વિન્નવન, નવુ

નવસોઠિયુ વિન્નવા—ચડતા હોહીનું, જીવાન
નવપદ્ય શ્રોં [સ] નવી પરછેની શ્રોં

नवशेकुं वि० [नव+शेकुं (शेकुं तेकु-गरम)]
गराकुं गरम, मेहरवरालु [नवशेकुं

नवम्यर वि० [स नार+सर] नव सेरनु,
नवम्या(०ग)र [स नामार, का नौशार]

ધાનુએ ગાજવાનો એક ખાર
નવસેર' વિં જુએ નવસર

નવત્રે વિઠ્ઠલ વસે વગરનું નાગુ
નવાઈ સ્ત્રીનવાપણું નવીનતા(ર)અચરજ

(3) अपूर्वता अद्भुतता
नयानय सङ्कि० [वा नवास्तन-नराज]

વધારતુ (૨) લે આપવી
નવાનિશ સો [વા] રૂપા (૨) બક્ષિશ

नयालूनी खो [नवु+लूनु] नवा-ललवा
नेवा सुभावार(र)ाय वपायउभादे देस्कार

नवाब्जशे आठ शुभ नवाब्जशे
नवाब्ज (न) न० [सं निदान, २१ प्रिया]

नवाष्टु (-ष्टुं) वि० [स नवनानि, प्रा
नवाष्टु ५० वि० नवानाम्ने भवानाम्ने

રા.નં (૨) એક દયકાળ વડાદી સીં
નવાણની પત્રો (૩) તેના જેવી આપ-

નવાર પું જુઓ નીવાર [વગરનુ
નવારમ(-મિયુ, -મુ, -મુ) વિં વારસ
નવાંકુર પું [સ] નવો ફૂટેનો અકુર
નવીનૂતી સ્ત્રીં જુઓ નવાનૂતી
નવીન વિં [સ] નવુ

નવીન [વા] લખનાર એ અર્થ મા નામને
અતે આવે છે જેમ કે કુનવીસ,
અખમારનવીસ (તેનુ તદ્દભવ 'નીસ' જેમ
ચિગ્નીસ)

નવુ વિં [સ નવ] અગાઉ ન જોય જવુ
હોય એવું (૨) તરતનુ તાનુ શરૂનુ (૩)
શિખાઉ કાચુ, બિનઅનુભવી (૪) અપૂર્વ
અપરિચિત (૫) રૂવે નહિ વાપરેનુ (જેમ
કે વસે ઇં) (૬) બદલાવે ન ફરી જઈ
બીજુ બને ન નવેસરનુ [નવુ હોણી
શંખં જુવાનીનો જુવેસો] બનૂનુ વિં
નવુ અને બનૂ આગળપાછળનું (૨)
નવાબૂતીવાળુ બનકોર વિં ત ન નવ
બેસુ વિં તરતનુ (૨) અપરિચિત
નવેણુ (ન) સ્ત્રીં [પ્રા જ્ઞાણ=ના હવ જ્ઞાણ
ઉપરથી] રસોડુ નાહાધોયા વગર જ્યા
જઈ ન શકાય એવી જગા (૨) કોઈને
અડકાય નહિ એવી જમતા પહેલાની સોળી
હાલત - જિયુ વિં સ્વચ્છ નવેણુને લગત
(૨) નં નવેણુમા પહેરવાનુ કપડુ

નવેલી સ્ત્રીં [જુઓ નવલ] નવવધૂ
નવેમર (બથી) અં ફરીથી શરૂ મરીને
નવેજિયુ (ન) નં નેજ, સાકળી ગલી (૨)
ધર પાછળની છીડી

નવેળી (ન) સ્ત્રીં નવેળુ (૨) પાણી જવાની
નીક - જુ નં જુઓ નવેજિયુ
નવેડુ નં [સ] બીજોના ચદમા
નવેબર પું [હ] ઈં સં નો ૧૧મો માસ
નવોહા સ્ત્રીં [સ] નવવધૂ (૨) નાચિકાનો
એક પ્રકાર

નવ્ય વિં [સ] નવ
નવ્યાશી (-સી) વિં [સ નવાસીતિ] '૮૬',
નવ્યાશી (-સી) [નવાણુ
નવ્યાણુ (-યુ) વિં [સ નવનવતિ] '૯',

નશાખોર વિં નશામા ચકચૂર રહેનાડું
-રી સ્ત્રીં બચનમા ચકચૂર રહેવું તે
નશાખાજ વિં જુઓ નશાખોર - છ સ્ત્રીં
જુઓ નશાખોરી

નશીન વિં [વા] મેદાન આરંભ (સમાસમા
ઉદાઁ તખ્તનશીન) [૩]

નશો પું [વા નરગજ] મેદી નીજથી ચત્તો
નશ્વર વિં [સ] નાશ પામે તેવ બતા સ્ત્રીં
નશ્વિં [સ] નાશ પામેણુ (૨) ખરાબ નીચ
નમ્ સ્ત્રીં [જમા] રમ રમવાલિની (૨) રમો
નમકોરી સ્ત્રીં [જે નમ્કિરા પરથી]

નાખોરી નસકોરામાની કુમળી ચાનડી

-રુ નં નામનુ કાણુ (૨) નામ

નનવ્ય સ્ત્રીં [અ નમ્] મૂળ ઉત્પત્તિસ્થાન
(૨) વશ

નમ્તાન વિં [સ નિસ્તાન] સતાન

વગરનું વાંચિતુ (૨) નં નિર્વાં શખજીનખોઈ

નમ્તાડતું સંકિં નાસવું નુ પ્રેરક

નમ્કિણવુ સંકિં નમ્કિણવુ અંકિં

'નસીકવું' નુ પ્રેરક ને કમ ભિ

નમ્ચિત સ્ત્રીં [અ નમ્ચિત] નસીહત

શિખામાપુ (૨) સખ

નસીકવું સંકિં [પ્રા નિસિક] નાકમાથી

લીટ સાફ કરવું

નસીખ નં [અ] ભાગ્ય બદાર વિં

બાચશાળી બવાદી વિં (૨) પું

નસીખ પર આધાર રાખી બેસી રહેનાડું

દેવવાદી બવાન વિં નસીખદાર

નમ્ચિત સ્ત્રીં [અ] જુઓ નમ્ચિત

નસ્તર નં [વા નસ્તર] વાંકકાપ કે તે

કરવાનુ દયિયાર

નહાતીધોતી વિં સ્ત્રીં [નાહન+ધોડ]

અંકાર આવતો થયો હોય તેવી (સ્ત્રી)

નહાર નં વડુ [નહિ તો

નહિ અં [સ] ના બતર અં [નમ તઈ]

નહિયુ નં [સ નહ, પ્રા જ્ઞ પરથી]

નખને લગતી ચામડીનો ભાગ

નહિવત્ અં [સ] નહિ જેવું કે જેવું
નજીવ જરાતરા

નહીં (૦૮૨) જુઓ 'નહિ'માં
 નહેર (નહે) સ્રોં [મ. નહ] સરોવર કે
 મોળી નનીમાંથી ખોદેલો મોટો કાંસ.
 -રિયું નં નાની નહેર (૨) નાણું;
 વહોળો. -રી સ્રોં નહેરથી પીતીજમીન.
 -રું નં વહેળેા; વાધુ; નાણું
 નહેર પું [સ. નહર, પ્રા. જહર] પળનો
 નખ (૨) નખનો ઉઝરડો
 નહેરા પુંબંબંબં કાલવાસા; આજીજી
 નહેરિયું નં નખનો ઉઝરડો
 નળ પું જુઓ નલ
 નળાકાર વિં નળ જેવા આકારનું
 નળિયું નં ['નળ' ઉપરથી] કવલું; છાપડું
 ઠાંકવાની પરનાળા જેવી માટીની બનાવટ
 નળી સ્રોં ['નળ' ઉપરથી] બૂગળી (૨)
 પવાલી; છાંચું નળાકાર એક વાસણ
 નળો પું ['નળ' ઉપરથી] મોટી નળી
 (૨) ઘૂંટણથી પાટલી સુધીના લાંબા
 અયથવ કે તેનું ટાંકડું (૩) પેટથી છાતી
 સુધીના લાગ (૪) ધાતુની મોટી નળાકાર
 કોડી કે પવાલું
 નંખાણું અંકિં 'નાંખણું'નું કમંભિ ૩૫
 (૨) દુબંલ થઈ જવું (૩) એકડું
 નંખ નં [ફા. નળ] એક વસ્તુ (૨) પહેલ
 પાડેલો હીરો (૩) [લા.] મૂખ માણસ
 (૪) હુચ્ચો-ખધો માણસ
 નંદ પું [જુઓ નંદન] દીકરો
 નંદ પું [સ.] આનંદ (૨) કૃષ્ણને ઉઠર-
 નાર મોડુજનો સુખી (૩) મગધનો એક
 પ્રાચીન રાજવંશ
 નંદન નં [સ.] ઉદનું ઉપવન (૨) પું
 દીકરો (૩) વિં આનંદ આપનાર.
 વન નં ઉદનું ઉપવન
 નંદનંદન પું [સ.] કૃષ્ણ
 નંદવણું સંકિં ભાગવું; તોડવું (ખાસ
 કરીને કાચની વસ્તુનું)
 નંદવાણું અંકિં [જુઓ નંદવણું] ભાગવું
 નંદવું સંકિં જુઓ નંદવણું
 નંદવું અંકિં [સ. નન્દ] આનંદવું

નંદિ પું [સ.] શિવનો પોકિયો
 નંદિની સ્રોં [સ.] છાકરી (૨) કામધેનુ ગાય
 નંદી પું જુઓ નંદિ
 નંબર પું [ફ.] અંક; આંકડો; ક્રમાંક.
 -રી વિં નંબરવાણું; જાણીતું; સારી
 જાતનું (ઉદાં નંબરી માલ)
 ના અં [સ.] નહિ (૨) સ્રોં નકાર
 ના [ફા.] નામ ને વિં ની આગળ વપરાતો
 નકારસૂચક ઉપસર્ગ. ઉદાં નાંલાજ
 નાંધટોજન પું [દં.] હવામાં મોટા પ્રમાણમાં
 હોતો એક વાયુ; નનવાયુ
 નાંધલાજ વિં [ફા.] ધલાજ વગરનું; લાચાર
 નાંઈ પું [સં. નાપિત; પ્રા. નાવિત્ર] હજમ;
 વાજદ [નિરાસા
 નાઉમેદ વિં [ફા.] નિરાસ. -દી સ્રોં
 નાંક નં [રે. જાફ] નાસિકા (૨) [લા.]
 આજર (૩) વર્ગની મુખ્ય વસ્તુ. ઠંકડું
 વિં કપાયેલા નાંકવાણું (૨) બેશરમ [લા.]
 નાંકખૂસ વિં [ફા.] નામંજૂર
 નાંકલીટી સ્રોં માફી માગવા માટે જમીન
 'ઉપર નાંક ધસવું તે
 નાંકાખંદી (-ધી) સ્રોં જુઓ નાંકેખંધી
 નાંકું નં [ર. જાફ] કાણુ (૨) સોપનું કાણું
 (૩) જગત લેવાનું યાત્રુ (૪) ગ્યા ધણા
 રસ્તા મગતા હોય તેવું સ્થળ (૫) રસ્તાનો
 ઊંડો કે પ્રવેશદ્વાર (૬) ગામમા પેસવા
 બદલ અપાતો કર. [લા.] -કેદાર પું
 નાંકાવાળો; યાત્રુદાર. -કેખંધી સ્રોં
 માલની આવજ રોકવા નાંકે નાંકે ચોકી
 મૂકી દેવી તે, ઘેરો
 નાખણું સંકિં જુઓ નાંખણું
 નાખુદા પું [ફા.] ટોલ
 નાખુશ વિં [ફા.] નારાજ. -રી સ્રોં નારાજ
 નાખોરી સ્રોં જુઓ નસકોરી. -રું નં
 નાંક; નસકોડું
 માગ પું [સ.] રેણવાળો સાપ (૨) પાતાળમાં
 રહેતો એક જાતનો કાલ્પનિક સર્પ; એક
 ઉપદેવ (૩) હાથી (૪) શક લોકોની એક
 યાખાનો માણસ. ઠંકન્યા સ્રોં નાગની

કન્યા (૨) પરમ સુદર સ્ત્રી ૦કેશ્વર નં
 એક વનરપતિ કળાજાતીની ૦ચ પો પું
 એક જાતનો ચપો
 નાગકુ વિન્નુઓ નાગુ -ડો પું બારા
 ઓનો એક પ્રકાર(૨)ખાવો(તિરકારમા)
 (૩) હુચ્ચો માણસ [લા]
 નાગણુ(-ણી) સ્ત્રી ૦ સાપચ (૨) દાપણી
 (૩) એક વરેણુ
 નાગણુ નં [નુઓ નાગર] વાસણ કીચકવા
 કરાતો ગેક ગાળો(૨)દામણુ (૩) હળની
 ખૂસરીને બાધવાનુ દોરડુ [દમન
 નાગદમન નં (કૃષ્ણે કરેલુ ધલિય) નાગનુ
 નાગપ ચમી સ્ત્રી ૦નાગ દુનનો એક તહેવાર,
 શ્રાવણ માસની સું પાચમ
 નાગપાશ પું [સ] નાગના ગૂચળા જેવો
 ફાસો (૨) એક પ્રકારની બૂદરચના
 (૩) ગાળો, સરમિયુ (૪) વરુણનુ આયુધ
 નાગપાંચમ સ્ત્રી ૦ નુઓ નાગપચમી
 નાગર વિન્ [સ] નગરનુ (૨) સભ્ય(૩) ચનુર
 (૪) ઘાઘણોની (અમુક ભાગમા વાગિ
 ચાની) એ નામની ન્યાતનુ (૫) પું એ
 ન્યાતનો માણસ
 નાગરણુ નં નુઓ નાગણુ [વનરપતિ
 નાગરમાય સ્ત્રી ૦ [સ નાગરમુક્તા] એક
 નાગરવેલ (-ની) સ્ત્રી ૦ [સ નાગસ્ત્રા,
 સરંઘા નાગરવડી] એક વેલ(તેના પાન
 સુ મવાસમા ખવાય છે)
 નાગરાજ પું [સ] શેપનાગ
 નાગરિક વિન્ [સ] શહેરનુ (૨) પું શહેરી,
 શહેરમા રહેનાર કે રાખ્યનો સામાન્ય
 પ્રભજન સિટિઝન ૦ત્રી સ્ત્રી ૦
 નાગરી વિન્ નગરનુ (૨) નાગરસબધી (૩)
 સ્ત્રી ૦ [સ] શહેરી સ્ત્રી (૪) નાગરણ (૫)
 દેવનાગરી લિપિ
 નાગલી સ્ત્રી ૦ ખાવગ જેવુ એક અનાજ
 નાગનોક પું [સ] પાતાળ
 નાગાર્થ સ્ત્રી ૦ નકુદાર્થ (૨) હુચ્ચાર્થ
 નાગાસ્ત્ર નં [સ] સર્પાસ્ત્ર
 નાગુ વિન્ [સ નગ] ઉધાડુ, નમ (૨)

અન કાર કે શોખા વગરનું (જેમ કે
 નાગા કાન, નાક હં) (૩)[લા] નેશરમ
 (૪)હુચ્ચ બૂચુ વિન્નુ નાગુ -દાડુ
 નાગેશ(-શ્વર) પું [સ] શેપનાગ
 નાગેદ્ર પું [સ] શેપનાગ (૨) એરાવત
 નાગોડિયુ વિન્ નમ નાગુ
 નાગો(-ધો)રી વિન્ મારવાના નાગોર
 ગામનુ (૨) પુંદોળ પાનનાર મુસલમાન
 લરવાડની જાતનો માણસ
 નાચ પું [સ જૂલ્ય, પ્રા જન] નૃ ય કે તેનો
 જલસો (૨) [લા] ખેન તમાગો (૩)
 ચાગા નખગ ૦તમાશો(-મે) પું
 નાચ ને એવી બીજી મોજમજ
 નાચનારી સ્ત્રી ૦ નાચ કરનાર સ્ત્રી
 નાચર ગ પું નાચ અને મોજમજલ
 નાચુ અંકિન્ [સ જૂલ્ય, પ્રા જન] નાચ કરેલો
 નાચારો(-મે) પું અશક્તિ, લાચારી
 નાચિકેત પું [સ] અગ્નિ
 નાચીજ વિન્ [વા] નજન નકામુ
 નાટુ કે અં [ના +હટમા] પરાણે અવશ
 થઈને, લાચારીથી
 નાગનીન સ્ત્રી ૦ [વા] પ્રિયા(૨)ખૂબસૂરત સ્ત્રી
 નાગર પું [અ નાગર] અદાતનો એક
 અમદદાર [સ્ત્રી ૦ નાલુકપર્ણ
 નાલુક વિન્ [વા] મુકુમાર -કોઈ, -મી
 નાજણાનાંકળ સ્ત્રી ૦ નિજણુ +સાંકળી
 દોહતી વખતે ગાયને પાછળે પડે બાધવાનુ
 દોરડુ
 નાજિમ પું [અ] પડો હાકમ ગવર્નર
 નાટ નં [સ] નૃ ય અભિનય
 નાટ અં નમી [પ]
 નાટકે નં [સ] દર્શક કાવ્ય(૨)[લા] ભવાડો
 ફેલેતો(૩) દોગ ૦ક પની સ્ત્રી ૦ નાટક
 કરવાનો ધધો કરનારી મહા ૦કાર
 પું નાટક બનાવનાર (૨) નટ ૦ચેટક
 નં હાસ્યવિનોદ ૦મ હળી સ્ત્રી ૦ નાટક
 ક પની(૨)નાટક કરનારાઓની મહા ૦
 ૦શાયા(-ળા) સ્ત્રી ૦ નાટક ભજવવાનુ
 સ્થાન -કિયુ વિન્ નાટકને લગતુ (૨)

દોગી [લા.]. -કી વિં [સ.] નાટકના જેવું;
 નાટકિયું. ંકીય વિં [સ.] નાટકને લગતું
 નાટારંગ પું [નાટ+રંગ] નાટક, નૃત્ય
 વગેરેના રંગ-આનંદ
 નાટિકા સ્ત્રીં [સ.] દૂકું નાટક
 નાટ્ય નં [સ.] નૃત્ય અને અભિનય.
 ંકલા(-ખા) સ્ત્રીં નાટક, અભિનયની
 કળા. ંકાર પું નાટકકાર. ંપ્રયોગ
 પું નાટક; સંવાદ ઇં કરવાં તે. ંશાસ્ત્ર
 નં [સ.] નાટ્યશાસ્ત્ર શાસ્ત્ર
 નાટાખારી સ્ત્રીં [નાટું (નાટકું)+ખારી]
 નાટી ઇટવાની ખારી કે માર્ગ
 નાડ સ્ત્રીં [સં. નાડિ] રમ (ખાસ કરીને
 કાંડ પારોની જેના ઉપરથી વેધ લોહીની
 ગતિ પારખે છે) (૨) આળા ચામડાને
 આમળીને બનાવેલા દોર; નાડખું (૩)
 કમળની પેલી નળી-દાંડી (૪) [લા.]
 વડખું (૫) લગામ; કાખું. ંપુ નં મૂંસડું
 બાધવાનું દોરડું. ંપું સં કિં નાડ-
 દોરડાથી જકડીને બાંધવું. -ડાછડી
 સ્ત્રીં જે કે વધારે રંગની સુતરની દોરી
 નાડી સ્ત્રીં [સ.] નાડ; રંગ(ર)નાની દોરી
 નાટું નં [નાડ ઉપરથી] નાની દોરી
 (૨) નાડાછડી (૩) લેધા કે પારાની દોરી
 (૪) અમોઝા બાંધવાની દોરી (૫) હાથ; આંકો
 નાટુલું સંકિં [સ. જાન, પ્રા. જાન
 ઉપરથી] તપાસવું; અજમાવી જેવું
 નાટ્યાકીય વિં નાટ્યા સંબંધી
 નાટ્યાખતર નં શરારોનું ખતર
 નાટ્યાખીડ સ્ત્રીં નાટ્યાની તળી
 નાટ્યામંત્રી પું નાટ્યાખાતાનો મંત્રી;
 'ફાઈનેન્સ-મેન્જર'
 નાટ્યાવટ સ્ત્રીં [નાટ્યાં+સં. વૃત્ત(પ્રા. વટ્ટ)]
 નાટ્યાખતર. -ટી પું શરાફ(ર)પેસાદાર
 માણસ. -ટું નં શરાફનો ધધો
 નાટ્યાશાસ્ત્ર નં નાટ્યાની લેવડદેવડ વગેરે
 સર્વ વ્યવહારનું શાસ્ત્ર. -સ્ટ્રી પું તે
 શાસ્ત્ર જણનાર; 'ફાઈનેન્સિયર'
 નાટ્યાં નંખંખં [નાટું] પેસા(ર)કિંમત

નાટું નં [સં. નાટક] ચલણી સિક્કો (૨)
 ધન; પેસો
 નાત સ્ત્રીં [સં. જાતિ] જાતિ; જાત, એક કુળ,
 વાડા કે વર્ગનો લોકસમૂહ (૨) નાતને
 આપેલું જમણ. [નાતખાદાર મૂકવું =
 જાતજન તરીકેનો વહેવાર તોડી નાખવો].
 ંજાત સ્ત્રીં જાતિ અને જાતિ. ંજાઈ
 સ્ત્રીં એક જ જાતિનો હોઈને બાઈ તે
 નાતરિયું વિં નાતરાનું, તેને લગતું (૨)
 નાતરું કરવાની ઇટવાણું (૩) એક જાતનું
 નહિ તેવું
 નાતરું નં [જુઓ નીનો] સંબંધ. ઉદા.
 'ગામનાતરે બાઈ' (૨) લગવિધિ વગર,
 ચોટલી કે ફારગનીથી ઇટી થયેલી સ્ત્રીનું
 કે એવી સ્ત્રી સાથે પુરુષનું પરણવું તે (૩)
 નેડકામાંથી એક નગ જતું રહી તેની
 જગાએ બીજી વિજ્ઞાનીય વસ્તુનું આવવું તે
 નાતવરે પું જાતિભોજન
 નાતાલ સ્ત્રીં [પો.] ડિસેમ્બરને અતે આવતા
 ખ્રિસ્તી તહેવારો; ઇશુજન્મતી
 નાતીલું વિં નાતનું
 નાતો પું [સ. જાતિ] સંબંધ; મેળ
 નાથ પું [સં.] સ્વામી (૨) માલિક (૩)
 સંન્યાસીઓની દશમાંની એક અટક
 નાથ સ્ત્રીં [દિ. જલ્લા] જુઓ નથ (૨)
 જળદ વગેરેના નાકમાં નખાતી દોરી (૩)
 જમીનનું ધોવાણ રોકવા બંધાતી પાળ.
 ંણું નં પહલા લટકાવવાની દોરી. ંણું
 સંકિં [દિ. જલ્લા] = નાકમાં છેદ પાડવો
 (બળદને) નાથ ધાલવી (૨) અંકુશમાં
 આણવું (૩) પલોટવું
 નાઠ પું [સં.] અવાજ; ધોષ; ધ્વનિ (૨)
 વાયા કે વણીનું મૂળ ધ્વનિનું રૂપ (૩)
 [લા.] ટેવ; છદ (૪) લહે; ધૂત (૫) ગર્વ.
 ંજાઈ પું; નં નાદરૂપી પરમાત્મા
 નાદર વિં [અ. નાદિર] અસાધારણ; ઉત્તમ
 નાદાન વિં [વા.] અણસમજી; મૂખ.
 -નિયત, -ની સ્ત્રીં નાદાનપણ
 નાદાર વિં [વા.] કગાલ (૨) દેવાળિયું (૩).

પું તેરો માગસ -રી સ્રીંગરીમી(૨)
 દેવાડુ
 નાદિરશાહ પુન[કા] ગેક જીવમી બાદશાહ
 -રી સ્રીંગ જીવમી રાજ્યમાગમાર [લા]
 નાદી વિં [સ] નાદવાડુ, નાદનેલગતું(૨)
 તેરી રીં ૦હુ વિં જીવો નાદી
 નાદુન્ના વિં [કા નાદુરસા] માદુ -રી
 સ્રીંગ અનારોગ્ય, માદગી [પાડ
 નાન નં [કા] મેગી દડા જેવી એક રોગી,
 નાનકે પું શીખધર્મના પ્રવતંક સત
 નાનકેકું વિં નાનુ (લાલિયવાચક)
 નાનકેપ થી વિં (૨) પું શીખધર્મી
 નાનકશાદી વિં ગુરુ નાનકે સ્થાપેયુ કે
 પ્રવતંકેયુ [મીકાઈ
 નાનખટાઈ સ્રીંગ [કા] એક ખાધ પાપ,
 નાનડિયુ (ના) વિં નાનુ
 નાનપ (ના) સ્રીંગ [નાનુ' ઉપરથી] નાનમ
 નાનપણુ (ના) નં બાગપણુ
 નાના વિં [સ] વિધિવિધ બંધિ વિં અનેક
 પ્રકારનુ (૨) અં અનેક પ્રકારે
 નાની સ્રીંગ માની મા, આજ
 નાનું (ના) વિં [મ રુદ્ધ, પ્રા લટ, મ
 છદાન, દિ નાદ, નહા] થોડી ઉમરનુ(૨)
 કદમા અલપ (૩) હવક, બિતગુ [લા]
 ૦રીકે વિં ગોક સરથુ (કદ કે ઉમ
 રમા) ૦ચુનુ વિં નજુ, સાધારણ
 -નેરુ વિં નાનકું [બાપ આલો
 નાનો પું [સરંદે જળન=મોટોભાઈ] માનો
 નાન્યતર વિં [સ] નપુ સક નિ ગતુ [ગ્યા]
 નાપનક વિં [કા] અણગમતુ (૨) અમાન્ય
 ૦ગી સ્રીંગ અગમો (૨) માન્ય ન થયુ તે
 નાપાકે વિં [કા] અપવિત્ર -રી સ્રીંગ
 અપવિત્રતા
 નાપાય(-યા, -યે) દાર વિં [કા] પાયો કે
 આધાર વગરનુ અધરિયું
 નાપાસ વિં [નાપાસ(૨)] જીવો નપાસ
 (૨) નાપસદ
 નાપિક(-ત) [સ] પું વાગદ, હનમ
 નાફરમાન વિં [કા] દુકમનો અનાદર
 કરનાર. -ની સ્રીંગ દુકમની અવજા

નાફેવાન પું જે નીતિ છે તેમા ફેરફાર ન
 કરવો -ન ફેરવતુ જોઈએ એવો મત (૨)
 અસદકાર તરીકે ધારાસનાઓના બદિ
 ધારમા ફેરફાર ન કરવો એવો કોન્યેસ
 પક્ષનો (૧૮૨૦-૩૦ યુગમા) મત -રી
 વિં (૨) પું નાફેવાદમા માનનાર
 નાખૂદ વિં [કા] નિમૂળ, સમૂહ ખવાસ,
 હોય ન હિંતેતુ કરેયુ-થયેતુ -રી સ્રીંગ
 સમૂહ કચોદ-નામ
 નાખિ સ્રીંગ [સ] દૂદી (૨) કેદ, મધ્યભાગ
 (૩) પેડાનો મધ્યભાગ ગ્યા આરાઓ મળે
 છે ૦કમવ(-ળ) નં દૂદીથી કમળ
 ૦નાવ[સ] (-ળ) સ્રીંગ ન'મા બાળકની
 દૂદી સાથે જોડાયેલી રોની લામી ની
 નામ અં [સ] એટલે કે, અર્થાત્ ઉદાંબ્રજ
 નામ વેદ, તેની ચર્ચા નામ પ્રતિપાદના
 નામ અં [સ, કા] સદા(૨) વસ્તુની સદા
 રૂપ શબ્દ [બ્યા] (૩) યાદગીરી, ક્રીતિ
 [નામે માંડવું] = હિસાબમા (-ના) નામ
 ઉપર ખાને રકમ માંડતી, -ની પામેથી
 તેટલી રકમ લેવી બાકી છે એમ નોધતું
 ૦કે વિં નામનુ નામવાણુ (સમાસને
 અતે) ઉદાં 'એની એસ નામક'
 ૦કરણુ નં [સ] નામ પાડવાનો વિધિ
 (૧૬મોનો એક સરકાર)
 નામકર વિં [કા નામુકિર] નાકબૂન, હા
 કલા પછી ફરી જનારું
 નામચીન, નામજાદુ વિં [નામત્તવા ચીન,
 કા જાદુ] નામીચુ, પ્રખ્યાત
 નામજોગ(-ગી) વિં જેનુ નામ લખ્યું હોય
 તેને જ મળે તેવી (દૂડી)
 નામઠામ નં નામ અને ઠામ, સરનામું
 નામણુદીવો પું જીવો રામણુદીવો
 નામદાર વિં [કા] મગદૂર(૨) માનવત
 -રી સ્રીંગ પ્રખ્યાત [બ્યા]
 નામધાનુ પું નામ ઉપરથી બનેલો ધાતુ
 નામધારી વિં [સ] નામ ધારણ કરનારું
 (૨) નામનુ જુ જુદું, ઢોગી
 નામધૂન સ્રીંગ (ઈશ્વરના) નામની ધૂન કેલે

नामना श्री० शक्ति
 नामनिर्देश पु० [स] नामनो भाम उद्वेप
 (२) नाम जोषीने कचेरी भलतरी
 नामनिशान न० नाम के जीनु काई बिह
 नामनु वि० नामनाथ (२) मात्र देणाडवानु
 न, देवा मात्र
 नाममात्र वि० [स] नाम पूरत नामन न
 नाममुद्रा श्री० [स] नामवाणो सिको
 (रीत भारवानो) [[०५]
 नामयेगी वि० शब्दयोगी (अव्यय)
 नामरत्न श्री० [फा] अनिरुद्ध भरत
 न होवी ते [नामवाणु
 नामराशि वि० एक नामनु एक राशिना
 नामर्व वि० [फा] जापत - दीर्घ, - दीर्घ श्री०
 भावनायु
 नामवर वि० [नाम + फा वर] प्रख्यात
 नामवाङ्मय न० नामतरी वपरायेतु गोल
 वाक्य [व्या]
 नामवाचक वि० नाम ज्ञतावनार [व्या]
 नामनु सं० कि० [स नम] नमावतु [प]
 (२) रेटु (३) अ० कि० वणन, तर, नु
 नामशूद्र वि० (२) पु० ये नामनी अ०
 अरपूरय मनानी नत
 नामशेष वि० मात्र नाम व्याप्ती रहु होय
 तेव नाग पाभेतु
 नामस्मरतु न० नाम लेख - याद करतु
 ते नामनो नप [नामनूरयतु ते
 नामनूर वि० [फा] नाकयूद - दी श्री०
 नामावनि (-दी, -णि, -णी) श्री० [स नामा
 वलि - गो] नामनी दीप
 नामाकित वि० [स] प्रख्यात न लीतु
 नामांतर न० [स] नाम जहनी नामनु ते
 (२) जीनु नाम
 नामिक वि० [स] नामवाणु, नाम सजधी
 नामी (व्यु) वि० [फा] प्रख्यात (२) सुहर
 नामुनास (-सि) वि० [फा] नामुनासिब]
 जेरवागणी, अयोध्या अरुदित
 नामुनास वि० [फा] निरास
 नामु न० [फा] जमेडधारनोदिसाण (२)

हं, हापु (३) वल'न, दतिदास उदा०
 सिक हरनामु ठंडाभु, वेषु' न०
 नामानो विगतवार हिसाण
 नामे अ० नाम डपर, - नेभाते (२) नामपी
 उदा० नामे दयालु ननास अ० जरावर
 एक न नामपी [न नामनु
 नामेरी वि० [नाम' परपी] सभान - एक
 नामोशी श्री० [म नामू] प्रयाण, हीलपत
 नायक पु० [स] आवान सरदार (२) नाटक
 न के वीरानु मुप्य भात (३) एक अड०
 नायकी श्री० [सर० नायको] एक आदि
 वासी कामनी श्री - डो पु० ते नामनो पुपुष
 नायकलु (-लु) श्री० [लुओ नाय] रेश्या
 नायका श्री० नायिका
 नायको पु० [नायक डपरपी] सुगत भालुनी
 एक रानी परनो भाणस
 नायडी श्री० [स नालि प्रा नाहि] (पैडानी)
 नामि [देरी
 नायडी [लुओ नाड] तात आभडानी पातगी
 नायण वि० [अ ना'व] दाय नीयेनु -
 म हगार ० प्रधान पु० महनीश प्रधान,
 उधुदी भिनरर'
 नायिका श्री० मुप्य स्त्रीपात्र (२) अभेसर
 श्री (३) गुणका रामजपु
 नार [स अन + कार (प्रा बार) परपी,
 सर० हार (तारलहार), हि हारा] ल० ६०
 ने के कर्तृत्ववाचक प्रत्यय उदा० रनार
 नार श्री० नारी श्री [प]
 नारडी (व्य) वि० [स] नरनु
 नारथु न० [नामि - नायडी + रथु (स रम
 डपरपी)] यभरथु (२) पैडानी नाभिमा
 धानवामा आवती हो ली न्यूदी
 नारद पु० [स] एक देवर्षि, ब्रह्माना एक
 मानसपुत्र (२) जे जलने आभतेम कहीने
 लडावी भारनार, तेभा मल भाणनार
 भाणस [ला] विधा श्री०, वेषडा
 पु० ०००० जे जलने लडाववानी कला
 नार न पु० [स, फा] नारगीतु आड - गियु
 वि० नारगी - गी वि० नारगी रगनु
 (२) श्री० एक आड के तेनु इण

નારા સ્રીં [સ.] પાળી [એક છંદ
નારાચ નં [મ.] લોકાનું બાણ (૨) પું
નારાજ વિં [વા.] નાખુગ. ંગી, -અ સ્રીં
[વા.] નાખુરી

નારાયણ પું [સ.] શેષશાયી વિષ્ણુ (૨)
એક ઋષિ, નરના સાથી (૩) સન્ધ્યાસી.

-ણી સ્રીં [મ.] દુર્ગા (૨) લક્ષ્મી

નારિકેર (-લ) નં [સ.] નારિયેળ

નારિયેળ નં [સ. નારિકેલ; નારિયર, -લ]

શ્રીફળ. [ંઆપવું = નોકરીમાથી કાઢી

મૂકવું. ંસ્ત્રીકારવું = વિવાદની માગણી

કબૂલવી. -ળી સ્રીં નાળિયેરનું ઝાટ.

-ળી પૂનમ સ્રીં આવણી પૂર્ણિમા

નારી સ્રીં [સ.] સ્રી. ંકુંઁર પું હાથીનો

દેખાવ દેખાય તેવી સ્ત્રીઓના શરીરની

ગોઠવણ

નારીકેર(-લ) નં [સ.] નારિયેળ

નારીજાતિ સ્રીં સ્રીજાતિ (૨) સ્રીલિંગ

[બ્યા.] [સન્માન

નારીપ્રતિષ્ઠા સ્રીં સ્રીઓ પ્રત્યેનો આદર-

નારુ પું વસવાયો (૨) વસવાયાની હકસાર્થ.

ંકારુ વિં [વા. નારુકારુ] ફાલતુ-

હલકીજાતનું (૨) પું ંવં વં વસવાયાની

ઓઠ જાત (નવ નારુ અને પાંચ કારુ)

નારું (ના') નં [સરં જે. નારદ = ખાડો,

દર] ંમકું પાછીને પડેલો શાર-તેનું મોઢું

(૨) એક રોગ જેમાં ફેફસાઓ થઈ અંદર-

થી સૂતર જેવો લાંબો ઝાડો નીકળે છે

નાસ સ્રીં [સ.] ફાંડી (કમળ ઇન્તી)

નાસાયક વિં [વા. નાલાક] અયોગ્ય. -કી

સ્રીં અયોગ્યતા [નસ

નાલિ સ્રીં [સ.] મોરી; નીક (૨) નાડી;

નાલિકેર નં [મ.] નાળિયેર. -રી સ્રીં

નાળિયેરી

નાડી સ્રીં [સ.] જુઓ નાલિ [બદગોઈ

નાડેશી(-સી) સ્રીં [વા. નાલિજ] નિંદા;

નાવ સ્રીં; નં [સ. નૌ; પ્રા. નાવા] હોડી;

વહાણ. ંડી સ્રીં નાની હોડી. ંકું

નં હોડકું

નાવણુ (ના') નં [સ. રત્ના; પ્રા. વ્હા(વંવ)

ઉપરથી] રત્નાન (૨) નાઉવાનું પાણી (૩)

ઋતુરત્નાન (૪) ંજ; આતંવ. -ણિયું

નં રત્નાન [પ.] (૨) નાઉવાની જગા.

-ણિયો પું અધોળિયું

નાવસિયો, નાવલો પું પતિ (લાલિત્યવાચક)

નાવાકેદ વિં [વા. ના + અ. વાકિવ] અન્નલ;

અપરિચિત [વગરનું (૨) નધલિયાનું

નાવારસ(-સી) વિં [વા. નાવારિસ] વારસ

નાવિક પું [સ.] વહાણવટી (૨) સુધાની

નાવી પું [સ. નાવિત, પ્રા. નાવિઓ] દલ્લમ, નાઈ

નાવીન્ય નં [સ.] નવીનતા

નારા પું [સ.] મંદાર; પાચમાથી; ખુતારી

(૨) નુકસાન, તોટો. ંકં [સ.], ંકીંકં

વિં નાશ કરનારું. ંન વિં [સ.] જુઓ

નાશક (૨) નં નાશ. ંવંત, ંવાન

વિં નારા પામે તેવું; નશ્વર

નાશિક નં જુઓ નાસિક

નાશી વિં [સ.] નાશક (સમાસને અતે

આવે છે) [વરાળ લેવી તે

નાસ પું [સ. નસ] નાક વાટે ધૂળી કે

નાસણું નં નાસતુ તે; નાસભાગ

નાસપતી સ્રીં; નં [વા. નાસપતી] એક ફળ

નાસવણ સ્રીં (નાસવું + આગવું) નાસનાસ

નાસમજ વિં [વા. ના + સમજ] અણસમજું

નાસેતુ અંકિં (સ. નસ; પ્રા. જસ, જાસ)

હોડતુ (૨) જતું રહેવું, આગેવું (૩) પાપુ ધડું

નાસા સ્રીં [સ.] નાક (૨) દરવાજાનો

ઉપલો બાગ જેમાં ગણપતિનું ચિત્ર

કાઢેલું હોય છે. ંચ નં [સ.] નાકનું ટેરવું

નાસાનાસ(-સી) સ્રીં હોડાહોડ; નાસભાગ

નાસાખિત વિં [વા.] સાખિત ન થયેલું;

અસિદ્ધ. [ઈંદુતીયં

નાસિક નં [સ. નારિય] ફક્ષિણનું એક

નાસિકા સ્રીં [સ.] જુઓ નાસા. ંચ

નં [સ.] જુઓ નાસામ

નાસિ(-સી) નાસ વિં [વા.] નિરાસ. -સી

સ્રીં નિરાશા [એક રોગ

નાસૂર નં [અ.] નાક અને ગળા વચ્ચેનો

નાસેકુ વિ० (૨) પું [નાસકું] ઉપરથી
નાસી જનાર (માણસ)

નાસ્તિ સ્ત્રી [સં.] અભાવ; ન હોવું તે.
૦ક વિ० [સં.] ઈશ્વર, પરચોક, કર્મકૃત્ર
વગેરે નથી એવી માન્યતાવાળું (૨) પું
તેવો માણસ (૩) ચાર્વાક. ૦કતા સ્ત્રી
[મ.], ૦કપાણું, ૦કચ નં [સં.] નાસ્તિક
હોવું તે કે તેનો ભાવ

નાસ્તે પું [ફા. નાસ્તહ] હાજરી, શિરામણ
નાહકે અં [ફા. નાહફ] વગર કારણે;
ખાલીપોલી (૨) વગર હકે, અન્યાયી રીતે.
૦નું કિં વિ० કારણ કે હક વગર; નાહક
નાહવું (ના'હ) અંકિં [સ. રના; પ્રાજ્ઞા]
રનાન કરવું. [નાહી નાખવું] = ખતમ
કે મુએલું બાલવું (૨) આશા કે સંબંધ
છોડી દેવા(૩) શોક ચિતાવિસારે પાડવા].
૦નિચોવવું અંકિં હાગવું વળમળું હોવું;
સંબંધ હોવો [લા.]

નાહિ'મત વિ० [ફા.] હિ મત વિનાનું; કાથર
નાહી' અં [અપ. નાહિ] નહિ [પ.]

નાળ પું [અ. નજલ] ઘોડા તથા બળદને
પગે કે નેડાની એકીએ જડવામાં આવતી
લોખડની બાંધી પટ્ટી

નાળ પું [સં. નાળ] નાલ; લાંબી ચોલી
દાંડી કે નળી (૨) ગર્ભમાં બાળકની દૂડી
સાથે બેઠાયેલી રંગોળી લાંબી નળી (૩)
સ્ત્રી નેજ (૪) નળિયું (૫) પરનાળ (૬)
બંદૂકની નળી. ૦ચું નં પ્રવાતી પદાર્થ
ફેડવા માટેની અમુક આકારની ભૂંગળી
નાળિયું નં [નાળ પરથી] નેજ; સાંકડી ગલી
નાળિયેર, -રી, -રી પૂતમ જુઓ 'નારિ-
યેળ'માં [નરી (૩) ગરનાળું
નાળું નં [સં. નાચ્ક] વહેળો (૨) નાની
નાંખવું (૦) સંકિં [સ. નિશ્ચિપ; પ્રા.
નિશ્ચિપ] નાખવું; ફેંકવું; ઉછેડવું (૨) દૂર
કરવું, બાળુ પર રાખવું; પડતું મૂકવું (૩)
મૂકવું (જેમ કે ધાસ કયાં નાંખવાનું છે?)
(૪) અંદર ઉમેરવું (સાકમાં ચોળ નાખવો)
(૫) કારીગરને ત્યાં તૈયાર કરાવવા સોંપવું

(દરજીને ત્યાં કપડા નાંખવો) (૬) કર કે વેર
બેસાડવો (૭) અન્ય કિંની સહાયમાં તે
ક્રિયા અપાટબધ પૂરી કરવાનો (અથવા
કોઈ સ્થાને તે ગમે તેમ પૂરી કરવાનો)
ભાવ બતાવે છે. ઉદા० કાપી નાંખ; લખી
નાંખ [લંગર

નાંગર (૦) નં [ક. જંગર, -લ; ફા. હંગર]
નાંગરણું (૦) નં જુઓ નાંગરણુ - [રહું
નાંગરણું (૦) સંકિં લંગર નાખવું (૨) નેત-
નાંદી સ્ત્રી [સં.] આશીર્વાદાત્મક સ્ત્રીક;
આશીર્વાદ, નમસ્કાર કે વસ્તુનિદેશવાળો
નાટકનો પ્રારંભનો સ્ત્રીક

નાંધડિયું (૦) વિ० નાનું

નાંધણું (૦) વિ० નાનું

નિ [સં.] ક્રિયાપદ અને નામની આગળ
નીચેના અર્થમાં લગાડાતો પૂર્વગ: (૧)
નીચે, તળે, અંદર. ઉદા० નિપાત, નિમગ્ન
(૨) સમૂહ, ગાઢતા, અતિશયતા. ઉદા०
નિકુંજ, નિગ્રહ, નિગૂઢ (૩) ચોકસપણું;
ભાવાત્મકતા. ઉદા० નિખાલસ (૪) નિર,
નિસ્સ એ સં. પૂર્વગોના રૂપ તરીકે, બહાર
એવા અર્થમાં. ઉદા० નિકાસ (૫) અભાવ,
ઓછા એવા અર્થમાં. ઉદા० નિધડક

નિકટ વિ० [સં.] પાસેનું (૨) અં પાસે.
૦વર્તી વિ० નિકટ રહેલું

નિકર પું [સં.] સમૂહ

નિકલ સ્ત્રી [કં.] એક ધાતુ [પથ્થર

નિકપ પું [સં.] સરાણું (૨) કસોટી કે તેનો

નિકંદન નં [સં.] નાથ

નિકા પું [અ. નિકાલ] લગ્ન [સંમૂહ

નિકાય પું [સં.] ધર; રહેઠાણ (૨) સરીર (૩).

નિકાલ પું [પ્રા. નિકાલ (સ. નિરુપકાલ્ય)

પરથી] ફેસલો, પ્રતાવટ (૨) નીકળવાનો માર્ગ

નિકાશ (-ચ) સ્ત્રી [જુઓ નિકાસવું

માથનું પરદેશ જવું તે

નિકાસવું સંકિં [સ. નિરુપકાલ્ય; પ્રા.

નિકાસ કરવી (૨) બહાર કાઢવું

નિકાલ પું [અ.] જુઓ નિકા

નિકુંજ સ્ત્રી [સં.] વનસ્પતિની ઘડા

નિઘૃષ્ટ વિં [સ] અધમ, હલકુ (૨) પાસે
 નિકેત પું, વન નં [સ] રથાન, ધર
 નિશ્ચિત વિં [સ] ફેરુ(૨) મોકલેતુ(૩)
 તજેતુ (૪) યાપણ તરીકે મૂકેતુ-સોપેતુ
 નિશ્ચેપ પું [સ] ફેરુ તે(૨) મોકલેતુ તે
 (૩) ત્યાગ (૪) ન્યાસ, યાપણ દ્રષ્ટ
 નિખારવતું સંકિં 'નિખારવતુ પ્રેરક
 નિખર્વ પું[સ] સો અળગ જેટલી સ મ્યા
 નિખાદ પું જુઓ નિખાદ
 નિખાર પું ખેગ કાઢવી-નિખારતુ તે(૨)
 ખેગ, કાછ(૩) મોટી ગો (૪) જોડ પછી
 બાર મિનિ સુરી પાણી ચિયર રહે છે તે
 નિખારતુ સંકિં ધોતુ, સાફ કરતુ, ખેગ
 કાઢી નાખતી
 નિખાવન વિં [નિ+તાલિસ (મ)] ખુદ્યા
 -શુદ્ધ દિલનું વ્તા સો
 નિખિલ વિં [સ] બધું
 નિગડ નં [સ] બેડી (૨) હાથીના પગમા
 નાખવાની સાકળ (૩) હેડ, ડેરો
 નિગમ પું [સ] વેદ, ધર્મગાથ(૨) ઈશ્ય
 (૩) અત વન નં [સ] સાર, નિકાવ
 (૨) ન્યાયના પચાવચ વાક્યમા
 ઉલ્લેખ - પાચમુ, જેમા પ્રતિજ્ઞાવાચમા
 જણાવેલી વાત સિદ્ધ થઈ એવુ સૂચવવા
 તેનુ ફરીથી કથન કરવામા આવે છે [ન્યા]
 નિગમતું સંકિં [સ] નિર્ગમ, પ્રા નિગમ
 પરથી] ટાળતુ, ફૂર કરતુ (૨) અંકિં
 વીતતુ, શુભરતુ [વગેરે શાસ્ત્રો
 નિગમાગમ નં [સ] નિગમ + આગમ] વેદ
 નિગાહ સોં [કા] નજર, દષ્ટિ (૨) [યા]
 'ધાન, સલાજ, કાળજી (૩) મહેજબાની
 નિગાળ પું [નિગાળતું ઉપરથી] બોધરાખો
 (૨) ધાડો રસ (૩) ગાળતા રહેલો કચરો
 વું સંકિં [નિ+ગાળતુ] ટપકે એમ
 કરતુ -ગો પું જુઓ નિગાળ
 નિગૂઢ વિં [સ] શુપ્ત, બરોબર સતાડેતુ
 (૨) ડહુ, અગમ્ય, ગૂઢ
 નિઘ્રહ પું [સ] અવરોધ, અટકાવ, દમન
 (૨) બધન (૩) સળ

નિઘો પું [ક] હબસી
 નિઘટ્ટ પું [સ] ગખ્દારા, સખ્દસૂચિ
 નિધા સોં જુઓ નિગાહ
 નિઘોડ પું [નિઘોવતુ] નિઘોવીને કાઢેલો
 રસ (૨) સાર, તાત્પર્ય [લા]
 નિઘોર(અ) [મ નિગાળ] પું આરંભાદન,
 ધૂધનું કપડું (૨) પડેડી ચાદર (૩) વસ,
 કપડું
 નિઘોવતું સંકિં [ક જિન્વોયો] દબાવીને
 પાળી બહાર કાઢતુ (૨) કસ રહે નહિ
 તેમ કરતુ [લા] નિઘોવાતું અંકિં
 (કમંચિ) [જિચ્છાલ] વીધળતુ
 નિઘાળતું સંકિં [સ] નિ+શાલ્ય, પ્રા
 નિજ વિં [સ] ચોતાનુ. ંધામ નં રવ
 ધામ, પરમાત્માનુ ધામ -જાનક પું
 [+આનંદ] ચોતાનો આનંદ (૨) આમાનંદ
 નિજારા પું જુઓ નેમરા [ની મદા
 નિજામ પું [અ] દક્ષિણ દિશાખાના રામ
 નિટોવ(અ) અં નીક, નક્કી
 નિત વિં (૨) અં [સ] નિત્ય નિત્ય,
 રોજ [પ] વનતુ વિં ઉમેશનતુ, વાનુ
 નિતરાણુ, નિતરામણુ નં નીતરેકુ પાણી
 કે પ્રવાહી [નિતરાવતુ
 નિતરાવતું સંકિં 'નીતરવતુ પ્રેરક,
 નિતલ નં [સ] સાત પાતાળમાનુ એક
 નિતંબ પું [સ] કૂંચો, ધાપો (સોનો)
 (૨) ડાચો અને ડાતરનો ઢોળાવ વ્યતી,
 -ખિની સોં [સ] કારે અને ઢળતા
 નિતબવાળી સો
 નિતાર પું નિતારી લીધેકુ પ્રવાહી વુ
 સંકિં નીતરે એમ કરતુ -રાવતુ
 સંકિં (પ્રેરક) (૨) નિતારવામા મદદ
 કરવી -રાવું અંકિં (કમંચિ)
 નિતાંત વિં (૨) અં [સ] ખૂબ, અતિશય
 નિત્ય વિં [સ] સાશ્વત અવિનાશી (૨)
 રોજતુ, રોજ કરવાતુ (૨) અં દરરોજ
 ંકમં નં [સ] રોજતુ કાર્ય, નિત્ય
 કરવાનો આર્થિક વિધિ વ્તા સો,
 વ્ત નં [સ] સાશ્વતતા વનતુ વિં,

જુઓ નિતનવું નિયમ પું [સ] ન ફરી શકે તેવો-સનાતન નિયમ (૨) નિત્યકર્મ. -પાક પું હ મેઘ કરવાનો ધાર્મિક પાક -ત્યાનંદ પું [આનંદ] શાશ્વત આનંદ
 નિદર્શક વિં [સ] જોતાર (૨) ખતાવનાર, ગ્રંથક -ન નં [સ] ખતાવણુ તે (૨) જોડ તે (૩) પુરાવો (૪) ઉદાહરણ
 નિદાધ પું [સ] દીનાળો (૨) તડકો, તાપ નિદાન નં [સ] મૂળ કારણ (૨) રોગના કારણોની તપાસ (૩) રોગ નક્કી કરવો તે, રોગની ઓળખ (૪) પરિણામ, અત (૫) અં અંગના ઓછું ઉવડે, આખરે (૬) અવગમ
 નિદિધ્યામ પું, નં નં [સ] ચિતવન નિદેશ પું [સ] આજ્ઞા
 નિદ્રા સોં [સ] ધ ઓધીન, વવશ વિં નિદ્રાને આધીન, ધણુ ઓમન નં [આનંદ] અતિ લાખી નિદ્રામા પાવુ તે -દ્રિત વિં [સ] બિધત, બિયેહ
 નિધડકે અં [નિધડકે] બેધક નિધન નં [ન] મૃત્યુ
 નિધાન નં [સ] નિધિ (૨) આધાર નિધિ પું [સ] બહાર
 નિન(-નક) પું [સ] અવાજ નિનાક્રિત વિં [સ] અવાજવાણુ
 નિપજવણું સંકિં ઉત્પન્ન કરણ, 'નીપ જણુ' પ્રેરક
 નિપાત પું [સ] નીચે પડત તે (૨) વિનાશ (૩) મૃત્યુ (૪) [આ] અવ્યય (૫) જે શબ્દ મૂળ ન મળત હોય તે, અનિયમિત રૂપ -તી વિં [સ] નીચે પડત (૨) નાશ પામવું
 નિપુણ વિં [સ] પ્રતીક્ષા ત્યાં સોં નિપધ પું, નં નં [સ] મુસર લેખ (૨) કાયદો, ધારો (૩) બધન પ્રતિષેધ નિપિડ વિં [સ] ઘાડુ (૨) બારે મુશકેલ નિપેધ પું, નં નં [સ] જ્ઞાન નિભાડો પું જુઓ નિમાડો

નિભામ પું [સ] નિર્વાહ બગ્લપોષણ (૨) આધાર, ટમવ. વુ સંકિં 'નીભડું' પ્રેરક (૨) જેમ તેમ કરીને નિભાવ કરવો (૩) ચાલી લેવું
 નિભૂત વિં [સ] મૂકેલ, ભરેલ (૨) સતાડે (૩) સાત, રિયર, દહ (૪) નક્ષ, વિનયી (૫) નિજન, એકાત (૬) બધ (૭) વિશ્વાસુ
 નિભૂર વિં [સ] નિર્ભર, પ્રા જિભર] ભારે (૨) ભરેલ (૩) મજબૂત
 નિભૂના સોં + જુઓ નિભૂતના -તુ સંકિં + નિભૂના કરી
 નિમકે નં [જુઓ નમક] મીઠું બંદરામ વિં ભૂણ્ણરામ, ફૂતમ બંદરામી સોં ફૂતમતા બંદરામ વિં ફૂતમ બંદરામી સોં ફૂતમતા
 નિમમ વિં [સ] લીન, એતાર નિમજાન નં [સ] રૂમક નિમડાવણુ સંકિં [નિમાડો] ઉપરથી માનીના વાસણને અગ્રિશુદ્ધ કરવા ચૂના ઉપર બેધુ મૂકી તપાવણુ
 નિમણુ સોં જગા કે મામ ઉપર નિમાડ કે નીમડ તે (૨) પગાર
 નિમતાણો પું તપાસ હિસાબની તપાસ -તદાર હિસાબ તપાસનાર, અન્વેષ -નો પું નિમતાણો
 નિમત્રકે પું [સ] નિમત્રણ પ્રનાર, 'કનીનર' -જુ નં [સ] આમત્રણ નોતરું વુ સંકિં નોતરણુ
 નિમત્રિત વિં [સ] નોતરેલ નિમત્રી પું [સ] નિમત્ર, 'કનીનર' નિમાજ(-જ) જુઓ નમાજ, -જ નિમાડો પું [સ] નિર્મા, પ્રા નિર્માણ પરથી માનીના વાસણોને પધવવા ગોડનેડો દગો (૨) કુબારની બઢી
 નિમાવણુ સંકિં, નિમાણુ સંકિં 'નીમડું' પ્રેરક ને કર્મણિ નિમાણો પું વાગ નિમિત્ત નં [સ] કારણ (૨) હેતુ ઉદેશ (૩) યોગ, શુકન (૪) આજ (૫) ખટાણુ બજૂત વિં નિમિત્ત બનેલ

નિમિષ પું [સ] આખનો પલકારો (૨) પળ
નિમિષિત વિં [સ.] બિરાયેલ, મીસાયેલુ
નિમેષ પું +, નિમેષ [મ] પું જુઓ
નિમિષ

નિમેષોન્મેષ પું [સ] નિમેષ અને ઉન્મેષ;
આખની ઉગાડવાગ

નિમ્ન વિં [સ] નીચુ (૨) ડાહુ. ંગા
સીં નદી ંલિખિત વિં નીચે લખેલું
નિયત વિં [મ] નક્કી થયેલુ કે કરેલુ
(૨) સ્થાપેલુ ંકાલિક વિં નક્કી કરેલા
મમયવાલુ (૨) નં તેલુ છાપુ, સામયિક

નિયતિ સીં [મ] નિયમ (૨) બાબ
નિયમ પું [સ] ધારો, કાયદો (૨) રીત;
ચાલ (૩) પ્રત, પ્રતિજ્ઞા (૪) બંધન,
નિયત્રણ (૫) ઠગલ વ્ત નં [મ]
નિયત્રિત કરેલુ, કામૂમા રાખલુ, મર્યાદામા
ગખલુ તે ંખદ્ધ વિં નિયમોથી
બંધાયેલુ, ચોકસ, નિયમિત

નિયમમ્બર અં નિયમ પ્રમાણે
નિયમાવલિ (-લી) સીં [સ] નિયમોની
દારમાળા (૨) સંસ્થા તત્ર ંના નિયમો
તે - ધારાચોરણ

નિયમિત વિં [સ] ચુરર કરેલુ (૨)
નિયમબદ્ધ વ્તા સીં

નિયંતા પું [સ] નિયમમા ગળનાર - ઈશ્વર
નિયંત્રણુ નં, -ણુ સીં [સ] જુઓ
નિયમન તિતુ કે આગેલુ - દેલુ

નિયમિત વિં [સ] નિયત્રણમા હોય
નિયામક વિં [સ] નિયમમા રાખનાર,
બ્યવસ્થા કરનાર (૨) પું તેવો માણસ
(૩) નિયામકસભાનો સભ્ય, 'સેનેટર'
ંમલા સીં વિધાપીઠલુ તત્ર ચલાવ-
નાર સભા, 'સેનેટ'

નિયુક્ત વિં [સ] નિમાયેલુ, નીમરામા
આગેલુ - ક્ષિત સીં [સ] નિમણૂક

નિયુત પું [મ] દસ લાખ

નિયોગ પું [મ] દુકમ (૨) નિયુક્ત કર્તવ્ય

નિયોજન નં [સ] કોઈ કામમા ગોઠવે
ચુકરર કરેલુ, પ્રેરલુ તે

નિર અં [મ.] જુઓ નિસ; 'વિનાનુ',
-થી 'મુક્ત', 'બહાર' એવો અર્થ બતાવેલો
ઉપસર્ગ

નિરક્ષર વિં [સ] અમણ વ્તા સીં
નિરત વિં [સ] લીન; મમ - તિ સીં [સ]
આસમ્નિ, લગની

નિરતિશય વિં [સ] જેનાથી ચડિયાત
ન હોય તેલુ, ઉનમ કોટિનુ

નિરધાર પું જુઓ નિર્ધાર (૨) અં નક્કી.
વ્તું સંકિં જુઓ નિર્ધારુ

નિરનિગાળું વિં [જુઓ નિગાળુ (દ્વિભાવ)]
જુદું જુદું, અલગ અલગ

નિરપરાધ (-ધી) વિં [મ] નિર્દોષ
નિરપવાદ વિં [મ] અપવાદ વગરનુ, પૂરેપૂરું

નિરપેક્ષ વિં [મ] અપેક્ષા વગરનુ,
નિરપૃદ (૨) રવત ન, પોતાની મેળે નમે

એલુ, 'એન્ડોદયુટ' વ્તા સીં. - ક્ષિત
વિં [સ] અપેક્ષિત નહિ તેલુ

નિરભિમાન વિં [સ] અભિમાન વગરનું
(૨) નં અભિમાનનો અભાવ

નિરશ્ન વિં [સ] વાદગા વગરનુ
નિરચન વિં [મ.] અચન અચનને ગણતરી

માં ન લેતુ [ખ]
નિરર્ગલ [સ], -ળા વિં જુઓ અનર્ગળ

નિરર્થ (ંક) વિં [સ] અર્થહીન (૨) નકાસુ
નિર્લસ વિં [સ] આગસ વગરનુ

નિરવદા વિં [સ] દોષરહિત, ખોડખાપણ
વિનાનું [પાર વગરનુ]

નિરવધિ વિં [સ] અવધિ કે દંડ બહારલુ,
નિરવધવ (-ની) વિં [સ] અરવધ વગરનુ,

અખડ
નિરવરોધ વિં [સ] બધુ, તમામ

નિરવાપુ અં [જુઓ નિર્વાણ] અવરથ,
જર [પ] [વગર]

નિર્મ વિં [મ] નીરસ, રસ કે સ્વાદ
નિરમ્બ નં [મ] કાઠી મૂંડુ - દૂર કંડ

તે (૨) જો નેત્રાકરણ (૪) નાખ
નિરન્તર વિં [સ] જુઓ, દૂર કરેલુ
(૨) નાસા ૧૦ જોડુ

નિરંત્ર વિં [સ] હથિયાર વિનાનુ
નિરંકાર(-રી) વિં [સ] અહ કાર વિનાનુ
નિરંકુશ વિં [સ] અકુશ વગરનુ, ઉચ્છ્રંખલ
નિરંજન વિં [સ] અજન વિનાનુ (૨) દોષ
વિનાનુ

નિરંતર અં [સ] સતત (૨) હ મેય
નિરાકરણ નં વિવેક, હેરટ (૨) નાકબૂલ
-રહ્યાતી કરતુ તે

નિરાકાર વિં [સ] આકાર વાનુ
નિરાધરી વિં [સ] નિરાધર આધ વગરનુ
નિરાકરણ વિં [સ] આકરણ રહિત, સરળ
નિરાધાર વિં [સ] આધાર વગરનુ
નિરામય નંતુરસી (૨) વિં [સ] નીરોગી
નિરામિય વિં [સ] મામ વગરનુ,

‘વેન્ટિરિયન’ - પાહાર પું [+આહાર]
માસ વગરનો ખોગક, અન્નાહાર.
‘વેન્ટિરિયનિઝમ’ - પાહારી વિં (૨)
પું અન્નાહારી [વગરનુ (૨) અધાર

નિરાધાર વિં [સ] આધાર - આધાર
નિરાધારું સંકિં ‘નીરતુ’નુ પ્રેરક

નિરાશ વિં [સ] નાકમેહ, આશામગ
-શા સીં નાકમેની -શાવાદ પું
‘વેનિઝમ’, આનાવાદથી બહુકું તે.
-શાવાદી પું (૨) વિં નિરાશાવાદવાળું
કે તેમા માનનાર

નિરાશિત વિં [સ] નિરાધાર

નિરાનન વિં [સ] આશમિ વગરનુ

નિરાહાર(-રી) વિં [સ] મજબૂત, કપવાસી

નિરાણું વિં [પ્રા] નિરાણ્ય (સ નિરાણ્ય) =

એન રિયતિ ન કરનારું જુદું, ન્યાય

નિરાંત સીં દુરસદ (૨) સુખ, જપ (૩)

નાતિ, સ્વત્રામતી - તે અં આરામથી (૨)

ઉતાવળ કે દોડધામ વ્યાં વગર (૩)

સુખમેનથી

નિરીક્ષક પું [સ] નિરીક્ષણ કરનાર માણસ

(૨) (પ્રા) નો દરેકેક - જુ નં

અવગો ન

નિરીક્ષા સીં [સ] અવગ કન

નિરીક્ષર વિં [સ] હંશર વગરનુ (૨)

હંશર નથી એન માનનારું વપાઈ પું

નિરુક્ત નં [સ] એક વેદાગ, વ્યુત્પત્તિશાસ્ત્ર
-ક્તિ સીં વ્યુત્પત્તિ

નિરુત્તર વિં [સ] જવાબ વગરનુ (૨)
વાદ કે ચર્ચામા પ્રાપ્ત જવાબ ન આપી
ચકનાર, ચૂપ થઈ ગયેલુ

નિરુત્પાદ પું ઉત્પાદનો અમાન, નાકમેહી
(૨) વિં [સ] ઉત્પાદ વગરનુ - હી વિં
નિરુત્પાદ

નિરુદ્ધ ૦ [સ] રોડેલુ (૨) કેદ કંડુ

નિરુદ્ધમ [સ], -મી વિં ઉદ્ધમ વગરનુ,

આજમુ [ઉપદ્રવ ન કરે તેવું સાત

નિરુપદ્રવ, -મી [સ] વિં ઉપદ્રવ વગરનુ (૨)

નિરુપયોગી વિં [સ] નિરુપયોગી ઉપયોગ

વિનાનુ, નકામુ

નિરુપાય વિં [સ] ઉપાય વગરનુ, લાચાર

નિરુપક વિં [સ] નિરુપનારું (૨) પું

નિરુપણ કરનાર

નિરુપણ નં [સ] બરોબર વાર્ણવતુ - ૦ લ

કરતુ તે, વર્ણન (૨) અવલોકન વિવેચન

નિરુપણું સંકિં [સ. નિલ્પ] નિરુપ ૨૨૩

નિરુપાયવતુ સંકિં (પ્રેરક) નિરુપાયું

અંકિં (કર્મણિ) [દોષ તે

નિરુપિત વિં [સ] લેનુ નિરુપણ થયુ

નિરોધ પું [સ] રોકાણ, નિમદ ૦ ક,

-મી વિં રોકનારું

નિર્ગમ પું, ૦ નં નં [સ] બહાર જતુ

તે (૨) દરવાને (૩) ગુમરતુ - ગાળતુ તે

નિર્ગુણ(-ણી) વિં [સ] ગુણ વગરનુ

(૨) રૂપાળી

નિર્મથ વિં [સ] મથિ - બધનમાથી

મુખ (૨) ગરીબ (૩) અમદાય, એકતુ

(૪) પું બધનમુખ, સાધુ દાપણ

નિર્મથ(-ણી) વિં [સ] દૂર

નિર્મન વિં [સ] ઉત્પાદ ૦ તા સીં

નિર્મર વિં [સ] અનર (૨) પું દેવ

નિર્મલ વિં (૨) પા ની વગરનુ - તા

એકાન્ત સીં એક મુઃ અનિચાર

-ના વિં નિર્મલ - ના અગિયાર

(અ), -ના એકાન્ત સીં નિર્મલ

એકાન્ત

નિર્જન વિં [સ] જીવ વગરનું અચેતન
 (૨) નિર્જળ (૩) નમ્મુ, નજીવ
 નિર્જન પું, નં [સ] જીવ (૨) ધોધ
 -રિણી, -રી સીં [સ] નદી
 નિર્જન્ય પું [સ] નિશ્ચય (૨) ફેસડો
 નિર્જન્યક વિં [સ] નિર્જન્ય દરનાર કે
 લાનનાર ંમત નં, પું 'કારિદ્ય ગોટ'
 નિર્જન્ય વિં [સ] નક્કો કરેલું
 નિર્જન્ય વિં [સ] કર દયા વગરનું ંતા સીં
 નિર્જન્યા વિં [નિર+દાવો] ફરીથી દાવો ન
 થાય તેનું
 નિર્દિષ્ટ વિં [સ] બતાવેલું (૨) વળુંવેલું
 (૩) આજ્ઞા અપાયેલું (૪) નક્કો કરેલું
 નિર્દેશ પું [સ] આજ્ઞા (૨) ઉલ્લેખ ંકે
 વિં [સ] દર્શાવનાર, આજ્ઞા કરનાર
 વન નં નિર્દેશનું તે ંપત્ર પું, નં
 મત્રામા યવાના કામનો નિર્દેશ કરનારો
 પત્ર, 'એન્ડાપેપર' ંબુ સંકિં નિર્દેશ
 કરેલો
 નિર્દોષ વિં [સ] નિરપરાધી, દોષ વિનાનું
 ંતા સીં, ંપણુ નં -પી વિં નિર્દોષ
 નિર્ધન [સ] (-નિયું, -ની) વિં પેસા વગરનું,
 ગરીબ
 નિર્ધાર પું [સ] નિશ્ચય, નિર્ણય ંબું
 સંકિં નિરધારન નક્કો કરું -રિત
 વિં [સ] નક્કો કરેલું [ંતા સીં
 નિર્બલ [સ] -ળી બળ વગરનું, દુર્બળ.
 નિર્બલ્ય વિં [સ] નીડર ંતા સીં
 નિર્બર વિં [સ] બરેલું (૨) પુષ્કળ (૩)
 આશ્રિત, અનન્યમિત
 નિર્ભરના સીં [સ] તુચ્છકાર, તિરસ્કાર
 (૨) દમદમી [ગિભ્યુ, સાદ
 નિર્ભળ વિં [નિર+ભેળ] ભેગ વગરનું,
 નિર્ભળનું અં કિં [સરં પ્રાં ગિભ્યુ]
 + જીવો નિશ્ચય
 નિર્ભમ વિં [સ] મમત્વ વિનાન, વિરમ્તા
 નિર્ભલ વિં [સ] સ્વચ્છ, પવિત્ર
 નિર્ભુ સં કિં [સ] નિર્મા, પ્રા ગિમ્,]
 નિર્ભલ કરું રચનું, બનાવનું ધડનું

(૨) નિયત કે નમો કરું
 નિર્ભળ વિં જીવો નિર્ભલ ંતા સીં
 -ળી સીં ગે વનરપતિ જેનાળી મેનું
 પાળી સ્વચ્છ કરવામા વપરાય છે
 નિર્ભાલુ નં [સ] રચના, સર્જન (૨)
 નરસીબ, નિયતિ
 નિર્ભાતા પું સર્જન દરનાર, 'પ્રોડ્યુસર'
 નિર્ભલ સીં, નં જીવો નિર્ભાલ્ય
 (સીં, નં)
 નિર્ભાલ્ય સીં, નં [સ] દેવ ઉપરથી
 ઉતારેલી કે દેવને અડેલી વસ્તુ (ફલ વગેરે)
 (૨) વિં દમ વગરનું, તુચ્છ ંતા સીં
 નિર્ભાલુ અં કિં [નિર્ભલુનું કર્મણિ]
 નિર્મિત - નક્કો થયું
 નિર્મિત વિં [સ] નિર્માયેન 'રચાયેનું
 (૨) નક્કો થયેલું નિયત [નિવ ય
 નિર્મૂલ [સ], -ળી વિં મૂળ વાગુ (૨)
 નિર્મૂલ [સ] -હાં વિં મોહ વગરનું
 નિર્વજન વિં [સ] લાગ વગરનું અવિવેકી
 ંતા સીં [વગરનું અનાસમ્મ
 નિર્વિષ્ણ, નિર્વેષ વિં [સ] લેપાયા
 નિર્વેગ [સ], -ળી વિં લોભ વગરનું
 નિર્વલ્લુ નં [સ] અત સમાપ્તિ (૨)
 નિર્વાલ (૩) નાશ
 નિર્વશ [સ] (-રી) વિં જેના વશમા
 કોઈ ન રહ્યું હોય તેનું નિસતાન
 નિર્વાટ વિં [સ] વાટ-પારવટ વિનાનું
 નિર્વાલુ નં [સ] મોક્ષ, અતિમશાન્તિ-
 ચન્દ્ર (૨) આખર, અત, મરણ (૩) વિં
 શૂન્ય શાન્ત (૪) અત કે અરત પામેન (૫)
 અં નિશ્ચય ચોક્કસ અવશ્ય
 નિર્વાસ્તિ વિં [સ] ધરખાર કે વાગવતન
 માથી દાખી લાડવામા આવેન 'રેક્યુથ
 નિર્વાલ પું [સ] શુભરો (૨) ટકાવ
 નિર્વિકલ્પ વિં [સ] વિમલ વિનાનું જ્ઞાતા
 જ્ઞેય દત્તાદિ ભેદ વગરનું (ધ્યાન) (૨)
 રિયર નિશ્ચિત
 નિર્વિકાર [સ], -રી વિં વિકાર વિનાનું
 નિર્વિધ્ન વિં [સ] વિદ્યા વગરનું -ધ્ને
 અં વિધ વગર

નિશ્ચિત વિં [સ] ચિતા વગરનું બેદિકર
 નિશ્ચિત અંખીત અવશ્ય ખાતરીથી [પ]
 નિશ્ચિતન વિં [સ] ચેતન વગરનું જડ મૂત
 નિશ્ચિત વિં [સ] નિશ્ચિત, સ્થિર (૨) બેદોશ
 નિશ્ચિત પું ૦ નં નં [સ] નિશ્ચિત નિસાસો
 નિષ [સ] જુઓ નિમ
 નિષાદ પું [સ] સગીતના સાત અવરમાનો
 ની સ્વર (૨) બી ૧ (૩) માછી (૪) ચ ૧ ૧
 નિષિદ્ધ વિગ્ [સ] મના ૨૩ વ્યાજ્ય બાધિત
 નિષ્કલ્પ વિં [સ] નાશ કરનાર (૨) નં
 નાશ કલ્પ
 નિષેધ પું [સ] મના બાધ (૨) શાસ્ત્ર
 વિહિત મનર્થ વિધિથી લેલકુ ૦ કં
 વિં [સ] મના કરનારુ વ્યાજ્ય
 વિં નિષેધ કહેલુ બતાવલુ-સ્યવલુ
 ૦ પુ સંકિં મનાર્થ કરવી -ધાત્મક
 વિં [સ] નિષેધવાળુ, નિષેધરૂપ
 નિષ્કં પું [સ] સોનાનો એક પ્રાચીન સિક્કો
 નિષ્કંપદ (ન્ટી) વિં [સ] કષ્ટ વગરનું
 નિષ્કર્મ વિં [સ] કર્મ ન કરનારુ (૨)
 આજમુ નવરુ (૦) મોર્ષ વડે નિષ્ક
 ન થનારુ અનાસક્ત
 નિષ્કર્મ પું [સ] સાર [નિહોષ
 નિષ્કલ્પક વિં [સ] નીક વગરનું શુદ્ધ
 નિષ્કલ્પક વિં [સ] કાટા વગરનું (૨) [લા]
 અડચણ વગરનું સુરણ (૩) રાત્ર વગરનું
 નિષ્કલ્પ વિં [સ] અચળ સ્થિર કપવગ નું
 નિષ્કામ [સ] -ગી વિં મામતા વિનાનું
 (૨) કુળનીકરુ વિનાનું (૩) નિરસાર્થ
 નિષ્કમણુ નં [સ] બહાર જવું તે
 (૨) સંચામ (૦) બળને ચોધે માસે
 ન બહાર લાવતા કગનો વિધિ
 નિષ્કિં વિં [સ] ક્રિયાગતિ ૦ તા સ્ત્રી
 નિષ્કા સ્ત્રી [સ] શ્રદ્ધા બળિ વફાવરી
 (૨) આસ્થા વિશ્વાસ (૩) અમાનતા
 લીનતા (૪) આશય ધારણ
 નિષ્કું વિં [સ] નિય (૨) દોર
 ૦ તા સ્ત્રી [પ્રવીણ માણસ
 નિષ્કાતા વિં [સ] પ્રવીણ (૨) પું

નિષ્પક્ષ વિં [સ] પક્ષ વગરનું તટસ્થ
 ત્રાહિત ૦ પાત ૦ પાતી વિં પક્ષપાત
 વગરનું સમશી [પ્રાપ્તિ સિદ્ધિ
 નિષ્પત્તિ સ્ત્રી [સ] અમાપ્તિ અત (૨)
 નિષ્પન્ન વિં [સ] ઉત્પન્ન થયેલું કૃતિ
 (૨) સમાપ્ત થયેલું
 નિષ્પાપ વિં [સ] પાપ વગરનું
 નિષ્પાલ વિં [સ] તેજલીન (૨) મનોર
 નિષ્પાલ [સ] નકામું
 નિષ્પ્રયોજન વિં [સ] પ્રયોજન વગરનું
 નિષ્પ્રાણ વિં [સ] પ્રાણ વગરનું મૂત
 (૨) જોર કે જુરસા વગરનું [લા]
 નિષ્ફલ [સ] -યા વિં કુળ વગરનું (૨)
 નકામું ૦ તા સ્ત્રી
 નિન્ન અં [સ] વિનાનું, 'રહિત એવા
 અથોમા નામને લગાડાતો પૂર્વ મ દિયા
 પદોને લાગતા તે વિયોગ ચોક્ષતા
 પૂ તા ઉદવધન વગેરે અથો બતાવે છે
 સ્વરો અને ઘોષ વ્યજનો પદોના તેનું રૂપ
 નિરુ યાય છે અને બ્રહ્માક્ષરો આગળ
 નિ કે પછીના બ્રહ્માક્ષર મુજબ નિશ
 નિમ યાય છે (જેમકે નિ રાજ નિરક્ષ
 નિ રુત્ત નિરુત્ત) તથા ચ ગને ૦
 પહેલા નિગ થઈ જાય છે અને ૨ તથા
 ૫ પહેલા નિષ થઈ જાય છે (જેમ કે
 નિશ્ચ નિષ્કપ નિષ્પન્ન)
 નિમળતા સ્ત્રી [સ] નિરજલ સંબધ નાનો
 (૨) દરમાર પરવા (૩) અં મારને
 નિસરણી સ્ત્રી [સ] નિ ની પ્રા નિ નિ
 સીડી
 નિનર્ગ પું [સ] સ્વભાવ (૨) જગત સહિ
 (૩) કુદરત બંધિત સ્ત્રી મદરતી-મોલિક
 મક્તિ પ્રતિમા-ગોપચાર પું કવતને
 અનુકૂળ થઈને તથા જળ વાયુ મી
 વગેરે કુદરતી સાધનો વડે ઉપચાર કરવું
 વેડ નેચરોપથી
 નિમાતરો પું જુઓ નિમાતરો
 નિમારો પું [સ] નિ ગત પ્રા નિમસ
 નિમાન નિમાસ

નિઘન નં [સ.] જુઓ નિઘન
 નિસ્તબ્ધ વિં [સ.] સ્થિર; જડ; નિશ્ચેષ
 નિસ્તાર પું[સ.] પાર ઊતરવું તે (૨) મોક્ષ;
 ઉદ્ધાર [જુઓ કે છાદ વગરનું
 નિસ્તેજ વિં [સ.] તેજહીન; અંધ; દીકું (૨)
 નિસ્પંદ વિં [સ.] સ્થિર (૨) પું કુનૈરા; ક પ
 નિસ્પૃહ (-હી) વિં [સ.] જુઓ નિસ્પૃહ
 નિસ્ખત સ્ત્રીં [સ.] જુઓ નસ્ખત
 નિહાર પું[સ.] નીહાર; દિશ (૨) આકળ
 (૩) મલમૂલાદિની ઉત્સર્ગક્રિયા
 નિહારિકા સ્ત્રીં [સ.] આકાશમાં ફરતા
 હવામય તેજસમૂહો (જેમાંથી ધનાવરથા
 પામી શ્રદ્ધો વગેરે બન્યા કહેવાય છે)
 નિહાલ વિં [સ.] જુઓ ન્યાલ
 નિહાળવું સંકિં [સ. વિ + માળ, પ્રા. ગિહાળ]
 ધારી ધારીને જોવું
 નિંદક વિં (૨) પું [સ.] નિંદા કરનાર
 નિંદવું સં કિં [સ. નિંદ] નિંદા કરવી
 નિંદાસ્ત્રીં [સ.] બદગોષ્ઠી, વગેરે વગી. ંખેર
 વિં [સ. જોર] નિંદા કર્યા કરનારું. ંપાત્ર
 વિં નિંદ. -દિત વિં [સ.] નિંદાયેવું
 નિંદ્ય વિં [સ.] નિંદાને લાયક; ખરાબ
 નિઃ [સ.] જુઓ નિઃ
 નિઃશબ્દ વિં [સ.] રબ્દ વિનાનું; માત્ર
 (૨) (જવાબમાં) શબ્દ ન બોલવું
 નિઃશસ્ત્ર વિં [સ.] ગણ વિનાનું. -શ્રીકરણ
 નં નિશ્ચ કરવું તે - [વગરનું
 નિઃશંક વિં [સ.] શંકા. વગરનું; ખય
 નિઃશુદ્ધ વિં [સ.] શુદ્ધ વગરનું
 નિઃશય વિં [સ.] સખં (૨) અબિયકૃત
 નિઃશ્ચિત્ત વિં [સ.] શ્વાસ સાથે બટાર
 કાઢેવું (૨) નં નિશ્વાસ
 નિઃસ્તવ વિં [સ.] સત્તહીન, માત્ર વિનાનું
 નિઃસ્તંગ વિં [સ.] એકતુ; મંગલવગરનું
 નિઃસ્તાન વિં [સ.] વાંચિયુ; સંતાન
 વગરનું
 નિઃસ્પૃહ વિં [સ.] સંદેહરહિત, ચોક્કસ
 નિઃસ્પૃશ્ય વિં [સ.] મરચરહિત; નિઃશક
 નિઃસ્તીમ વિં [સ.] સ્તીમારહિત, અપાર

નિઃસ્તબ્ધ વિં [જુઓ નિસ્તબ્ધ] સાવ
 સ્તબ્ધ - નિશ્ચેષ
 નિઃસ્પૃહ વિં [સ.] સ્પૃહાવગરનું, નિઃકામ.
 ંતા સ્ત્રીં. -હી વિં નિઃસ્પૃહ
 નિઃસ્વાર્થ [સ.], -થી વિં સ્વાર્થરહિત
 ની પું નિષાદ સ્વરની સંજ્ઞા [સંગીત]
 નીક સ્ત્રીં [સ. નીકા] પાણી જવાનો રસ્તો
 નીકર અં નહિ તે
 નીકળવું અંકિં [જુઓ નિકાલ] (અંદરથી
 કે આરપાર થઈને) બહાર આવવું કે
 જવું (ચોરડીમાંથી) (૨) જવું; પસાર
 થવું (આ રસ્તે નીકળવો) (૩) ધીવડ;
 ચુજરવું (કલાક નીકળી ગયો) (૪) પ્રગટવું;
 બહાર પડવું; ઝરવું (નદી, ઝરો) (૫)
 દેખાવું; ઉદય થવું (સૂર્ય, ચંદ્ર) (૬) ધ્રુવ
 છાનું કાંઈ પણ જરવું કે હાથ લાગવું
 (ચોરીનો માત્ર) (૭) અંદરથી પેદા થવું
 (ગમડું, બળિયા) (૮) ધ્રુવ; સુક્તિ
 થવી (કેદમાંથી, દેવામાંથી) (૯) દૂર
 થવું (ડારો) (૧૦) નીવડવું, પાકવું
 (ઠાકરો ખરામ નીકળ્યો) (૧૧) રચાઈને
 પ્રસિદ્ધ થવું (કાયદો, છાપુ) (૧૨) ૨૨
 થવું, ચાલવું; ઊપડવું (વાત, ચર્ચા; અથવા
 રેલવે, સડક) (૧૩) તપાસતા કે હિસાબ
 કરતાં (જેલેજેલું) હોય તે જાણવું (માનવું
 નીકળવું, ગૂંધ નીકળવી) (૧૪) ખીણ ક્રિયા-
 ના કૃદત સાથે આવતા, તે કરવાનું
 આરંભવું, તેને માટે બહાર પડવું એવો
 બાવ બતાવે છે (જવા નીકળવું) (૧૪)
 'આવવું' 'જવું' 'પડવું' ંની સહાયમાં
 'નીકળી' ક્રૂં તરીકે આવતાં નીકળવાનું
 જટ ને બદોબર થવાનો બાવ બતાવે છે
 નીગળવું અંકિં [સ. નિગ + ગ્, પ્રા;
 ગિમાળ] ટપપ્તું [શાણ આવવા
 નીધસવું, નીધસાવું અંકિં કૂંડાએ
 નીચ વિં [સ.] અધમ; ટલકું. ંત્ર સ્ત્રીં.
 ંદુ' વિં નીચે આવેલું
 નીચાભોળું નં નીચું જોવું પડે-લગવાનું
 પડે એવી રીતિ

નીચાણુ ન૦ નીની જગ્યા (૨) ઢોળાવ
 નીચુ વિ૦ [સ નીચ] ઢગતુ (૨) ઓછી
 જાણીતું (૩) નીચ દલકુ -એ અં દેડે
 નીકે અં [સર૦ પ્રા ગિટ્ટિય (સ નિષ્કિત) =
 સ્થિર નક્કી] નક્કી
 નીકે પું, ન૦ [સ] માળો (૨) ઘોડ
 નીકર વિ૦ [નિર+કર] નિર્ભય ઓતા સ્ત્રી૦
 નીતરુ અંકિં [સ નિમ્ન+સુ પ્રા ગિત્થર]
 ટપટુ (૨) કચરો નીચે ઠરી જઈ સ્વચ્છ
 થતુ (પ્રવાહીનું)
 નીતરુ વિ૦ નીતરેતુ સ્વચ્છ
 નીતિ સ્ત્રી૦ [સ] ધર્મ પ્રમાણેનું આચરણ,
 સત્યાચર(૨) આચરણના ધાર્મિક નિયમ
 (૩) આચરણ (૪) રાજનીતિ (૫) પદ્ધતિ
 (૬) ધોરણ ંજ વિ૦ [સ] નીતિભણનાર
 ંધર્મ પું નીતિ અને ધર્મ (૨) ધર્મ
 બુદ્ધિપૂર્વકની નીતિ ંનાશ પું નીતિનો
 નાશ દુરાચારની અવધિ ંમતા સ્ત્રી૦
 નીતિમાન હોતુ તે ંમાન વિ૦ [સ]
 નીતિવાળુ ંશાસ્ત્ર ન૦ [સ] આચરણના
 નિયમનુ શાસ્ત્ર (૨) રાજનીતિશાસ્ત્ર ંચૂત્ર
 ન૦ નીતિનું સૂત્ર ંધર્મસમ
 નીપજ સ્ત્રી૦ [નીપજતુ પરથી] પેદાશ ંજુ
 અંકિં [સ નિપ+પદ પ્રા નિપ્પજ]
 પેદા થતુ (૨) બનતુ પરિણામ આવતુ (૩)
 લાભ થવો
 નીપતતુ અંકિં નીપજતુ [પ]
 નીપતુ ંકિં નમતુ ટપુ
 નીમ પું+નેમ નિયમ (૨) મૂનપ્રેત વગેરેને
 અપાનો બલિ
 નીમ વિ૦ [ફા, સર૦ સ નમ] અડતુ
 નીમડતુ અંકિં નીવડતુ નક્કી થઈ પ્રકટ
 થતુ (૨) પડાઈને રીકું થતુ સિદ્ધ થતુ
 નીમતુ સંકિં [સર૦ પ્રા નિમ નિમે
 (સ નિ+મા)] મામ કે પદ ઉપર સ્થાપતુ,
 નિયોજતુ [અડધો અડધ
 નીમે અં અપે બાગે ંનીમ વિ૦
 નીમે પું [ફા] વરરાત્રને પહેરવાનો એક
 ભતનો પોશાક

નીગ ન૦ [સ] પાણી ંક્ષીર.ચાય પું
 [સ] હસ જેમ પા પીવાળા દુધમાથી
 ટપ પી લે છે અને પાણી રહેવા દે છે
 તેવો ન્યાય, સારગ્રાહી વૃત્તિ
 નીરખતુ સંકિં [સ નિરીખ પ્રા નિરખ]
 બરાબર જોતુ
 નીરજ ન૦ [સ] જલજ, ંમગ
 નીરણુ ન૦ [દિ નીરણ] નીરેતુ તે-ધાસ
 નીરદ ન૦, પું [સ] વાદળ
 નીરમ ન૦ વહાણને પા પીમા સરખુ
 રાખવાને રખાતુ વજન
 નીરવ વિ૦ [સ] રાત ંતા સ્ત્રી૦
 નીરવુ સંકિં [જુઓ નીરણ] ઢોરને ધાસ
 નાખતુ [ંતા સ્ત્રી૦
 નીરમ વિ૦ [સ] નિરસ, રસ વખરનું
 નીરો પું તાછ તાડી
 નીરોગ વિ૦ [સ] તદુરસ્ત ંતા, -ગિતા
 સ્ત્રી૦ નીરોગીપણ તદુરસ્તી -ગી વિ૦
 તદુરસ્ત
 નીય વિ૦ [સ] કાણુ, આજ્ઞામાની (૨)
 પું એક ભતનો વાદો (૩) મોરધુણુ (૪)
 ગળી (૫) રામની વાનરસેનાનો એક
 સેનાપતિ ંકે ંકે પું [સ] રિવ (૨) મોર
 (૩) બમરો
 નીયમ ન૦ [ફા] નીતરગત ગતિ, નીલમણિ
 નીયમણિ પું [સ] નીતમ
 નીયવર પું ગળીની ખેતી કરાવનારો
 (અરેજ) જમીનદાર
 નીજુ વિ૦ નીલ રગતુ (૨) લીડું
 નીવોદ્ધાહ પું [સ નીલ+ઉદ્ધાહ] મરનાર
 પુરુષની પાળળ ગાય પરપાવવાની ક્રિયા
 નીવડતુ અંકિં [પ્રા નિવ્વહ (-જ) -બનવ
 સિદ્ધ થતુ] જુઓ નીમડતુ
 નીવળ ન૦ [પ્રા નિવ્વહ=જુડુ પડતુ] દહી
 માથી કાઢી લીધેતુ પાણી
 નીવાર પું [સ] નવાર સામે
 નીવિ(-ની) સ્ત્રી૦ [સ] સ્ત્રીઓ ંમરે
 પહેરવાના લગ્નને જે ગાડ વાળે છે તે
 (૨) મૂડી, બડોળ

નીચગુ અંકિં [સ નિમ્ + સ પ્રા નિમ્સર]
 નીચગુ નીચરાગુ અંકિં (ભારે)
 નીહાર પું [સ] જુઓ નિહાર
 નીહારિકા સ્ત્રીં જુઓ નિહારિકા
 નીગળણું અંકિં [નીગળણું] ટપકડું ઝરડું
 નીદ સ્ત્રીં [સ નિદ્રા] નિદ્રા, ઊંડી
 નીદણું નં [જિનિની=નીદણું તે] નીદી
 નાખેલું નકામું ધાસ
 નીદું સ્ત્રીં નીદ બધ
 નીદણું અંકિં [જુઓ નીદણું] ખેતરમાથી
 રોપાની આસપાસનું નકામું ધાસ ખોદી
 કાઢવું [મનુરી
 નીદામણું નં, -ણી સ્ત્રીં નીદવાની
 ની ભાડો પું જુઓ નિમાડો
 નુકસાન નં [અ] બગાડ, હાનિ (૨)
 ૧૨કાયદો ઠંકાર્તા (-તાર્તા), ઠંકારક,
 ઠંકારી વિં હાનિ કરનારું -ની સ્ત્રીં
 નુકસાન(૨)નુકસાનનું વળતર કે ભરપાઈ
 (૩) વિં નુકસાનવાળું
 નુકસાન વિં [અ નુકસાન + કા વીન] ગીન
 ના હિંદ રોપનારું -ની સ્ત્રીં જોવું કામ
 નુકો પું [કા] કારસી-અરણી નિપિમા
 રાખેલી ઉપર નીચે મુકાવ ટપા-બિંદુ
 (૨) કોપડો દુચકો (૩) મુકો, તક
 નુચખો પું [કા] વં દરદીને દવા લખી
 આપે તે કે તેનો કાગળ, પ્રિસ્કિપાન
 નુગરું વિં જુઓ નગરું
 નૂતન વિં [સ] નવ
 નૂપુર નં [સ] નેપુર, ઝાંઝર
 નૂર નં કાડું (વહાણું, રેલગાડી વગેરેમાં
 માલ લાવવા લઈ જવાનું)
 નૂર નં [અ] તેજ, પ્રકાશ
 નૂ પું [સ] નર, માણસ (સમાસમાં)
 નૂત્ય નં [સ] નાચ ઠંકલા (-ળા)
 સ્ત્રીં નાચવાની મ્હા ઠંકાર પું નાચનાર
 નૂપ(વતિ) પું [સ] રાત્ર
 નૂપાલ [સ], -ળા પું રાત્ર
 નૂપરાવિધા સ્ત્રીં માનવ ભતિઓના ગુપ્ત
 ધર્મ અર્થાત્ શાસ્ત્ર, એધનોડોળ

નૂશમે વિં [સ] કૂર, નાચ
 નૂમિલ પું [સ] રાત્ર (૨) સિલ જેવો
 પરાક્રમી માણસ (૩) નૂસિલાવતાર
 -હાવતાર પું [અવતાર] વિષ્ણુનો
 ચોથો અવતાર
 ને (ને) અં અને (૨) બીજી તથા ચોથી
 વિભક્તિનો પ્રથમ (૩) ત્રીજી કે સાતમી
 વિભક્તિના (સ્ત્રીં વગરના) નામ જેડે
 આવતાછકી વિભક્તિવાળા રાખેલો પ્રત્યય
 ઉદાં સીતાવાદિમકીને આશ્રમે પહોંચ્યા
 'જુમામસ્જિદને નામે ઓળખાય છે' (૪)
 વાક્ય કે આજ્ઞાત્મિક કિંને અતે વપરાય
 છે ત્યારે 'આગ્રહ' 'ખરેખરપણું' એવો
 ખાતર ઉમેરે છે ઉદાં 'આત્ર ને (૫)
 પ્રત્યય' કિં જેડે હકાર મૂલ્યને છે
 ઉદાં મે વહું હતું ને' ૧
 નેક વિં [કા] પ્રામાણિક સાચું, ન્યાયી
 (૨) નીતિમાન (૩) ધાર્મિક (૪) સ્ત્રીં
 નેકી ન્યાયીપણું (૫) પું ૯૬ પ્રમાણ
 (૬) સાવ, દર
 નેકટાઈ સ્ત્રીં [દ] યુરોપી પહેરનેશમાં
 ગળે બધાતી એક પટ્ટી
 નેકનજર સ્ત્રીં ચોખ્ખી દાનત
 નેકનામ(બદાત) વિં નેકી માટે પ્રખ્યાત,
 ભારે પ્રખ્યાત (૨) એક માનવાચક રાખ
 કે કનકાળ
 નેકી સ્ત્રીં [કા] પ્રામાણિકપણું ઈમાન
 દારી (૨) લલાઈ સમજનતા (૩) સેદાચાર
 (૪) (રાત્ર મહારાત્ર પધારે ત્યારે
 ઉચ્ચારાતા) સ્તુતિના વચન-છગ પોમારવી
 તે ઠંકાર પું નેકી પોમારનાર છદીદાર
 નેગ પું +રનેક, સળધ -ગિયો પું
 દૂત કાસદ
 નેભાર પું બંબવં [અ નજર] નિભાર મ્હાક
 નેજી નં, -જો પું [કા] વાવટો, નિશાન
 (૨) બરછી (૩) બાનો
 નેટ અં નક્કી [બારીક તપાસ
 નેટાં નં બંબવં, નેટી સ્ત્રીં બજાબેદ,
 નેડુ વિં [પ્રા નિમ્લ (સ નિવટ)] પસેનું
 -ડે અં પારો

નેટો પુઠ [નુઓ નેડ] પ્રેમ (૨) નેટા
 નેલ (ને) નં + નયન, નેન [પ]
 નેતર નં એક જાતનો પેટા અને તેની
 સોટી, વેતસ
 નેતર નં [સ નેત્ર] વયોણાનુ દોરડું
 નેતા પુઠ [સ] આગેરાન ંગીરી સીં
 આગેરાની
 નેતિ અં [સ] એ નદિ (૨) એટુ બસ નદિ
 નેતી સીં [સ] હડયાગની નાક માટેની
 એક કિયા કે તેનું સાધન
 નેત્ર નં [સ] આખ - ત્રાંજાન નં [સ]
 આખનુ આજણ - ત્રાંખુ નં [સ] આસુ
 નેત્રી સીં [સ] સીનેતા
 નેન (ન) નં નેણ, નયન, નેત્ર [પ]
 નેપથ્ય નં [સ] રાજમૂખિનો પડદો (૨)
 તેની પાછળનો ભાગ, જ્યાં રહી નેટો
 કપડા બદલે છે
 નેપાળી પુઠ રેચક ખીવાળી એક વનસ્પતિ
 નેપુર નં [સ] નૂરો અજર
 નેફા પુઠ [ફા] જેમા નાડું ધાનવામા
 આવે છે તે ચણિયા કે સુરવાયની ખેલ
 [નેફા વગરની નાત = ક્ષા નિયમ
 કે વ્યવસ્થાના બધન વગરની નાત]
 નેમ સીં નિમાન (૨) આશય, હેતુ
 નેમ પુઠ [મ] અર્ધ ભાગ
 નેમિ (-મી) સીં [સ] કૃતાકૃપરની ગરગી
 (૨) પેડાનો પરિધ
 નેકું વિં + [નુઓ નેકું] પાસે, નજીક
 નેવ નં [સ નીલ, પા જિલ્લ] નળિયુ (૨)
 અપરાના છેડા કૃપરના નળિયા, જેમાથી
 પાણી બહાર પડે છે તે (૩) તેમાથી
 પડતુ પાણી
 નેવર નં [નુઓ નેપુર] અજર
 નેવલે અં [નેવ + લ] નેવે, નેવાએ
 નેવું (-વું) વિં [સ નર્વતિ પ્રાળ - (વ)ગ] 'વં'
 નેવું નં નુઓ નેવ [લેલ]
 નેવ્યાશી (-સી) વિં નુઓ નેવ્યાશી (-સી),
 નેવં (નેડો) પુઠ [પ્રા ગિયસ (સ ગિવેસ)]
 ભરવાડાએ જાનના બાથે પા જુપડાનુ

ગામ (૨) ભરવાડનુ જુપડું [પામેલુ
 નેસ્તનાગુદ વિં [વા] જડમૂળથી નાશ
 નેસ્તી પુઠ [ડિ જેનલિવ] મોટી
 નેલ પુઠ [સ સ્તહ] પ્રેમ, વટાય
 નેલ (ને) સીં [વા ને,] ફાંની નળા
 નેળ (ને) સીં [નુઓ નળા] સાકરી
 ગળી - નળા (-) દૂધની નળા ંઓ
 પુઠ દૂધનો ગેર
 નેન્કત (ન) વિં (૨) સીં નુઓ નેન્કત્ય
 નેતિક વિં [સ] નીતિ સ બધી, ને લગતુ
 (૨) નીતિવાળુ
 નેપુણ્ય નં [સ] નિપુણતાં
 નેમિત્તિક વિં [સ] ખાસ નિમિત્તને કારણે
 કરવાનું કે મ્દેલું (કમ'નો એક પ્રમાર)
 (૨) પ્રાસંગિક, આગતુક (૩) નં
 નિમિત્ત લઈને થતુ કાર્ય
 નેમિપારણ્ય નં [સ] એક અરંધનુ નામ
 નેયત સીં [અ] દાનત, વૃત્તિ
 નેયાયિક વિં [સ] ન્યાયને લગતુ (૨)
 પું ન્યાયશાસ્ત્ર બાણનાર
 નેયુ (ને) નં નુઓ નહિયુ
 નેન્કત્ય વિં [સ] પશ્ચિમ અને દક્ષિણ
 દિશા વચ્ચેનુ (૨) સીં એ દિશા કે ખૂણે
 નેવેદ (-ધ) [સ નેવય] નં પ્રસાદ, દેવને
 ધરાવેલી ખાવાની વસ્તુ
 નેવધ (નાથ) પુઠ [સ] નગરાન
 નેન્કત્ય નં [સ] નિન્કમ'પણુ
 નેનિક વિં [સ] નિષાવાળુ
 નેમર્ગિક વિં [સ] કુદરતી
 નોક (નો) પુઠ, સીં [ફા] આવી, છેડો
 (૨) ટેક, વટ, વક્રર (૩) છટા, શોખા
 (૪) ધાટ, મોખરો, મુખવટો - દાર
 વિં નોકવાળુ
 નોકર (નો) પુઠ [વા] ચાકર (૨) સેવક
 ંડી સીં સી નેમર યા નેમરની સી
 ંશાદી સીં નોકરોથી ચાલતુ - નોકરોની
 કુલ સત્તાવાળુ રાજતત્ર, 'બ્યુરાકસી'
 - રિયાટ (-ત) વિં નોકરી કરનારુ (૨)
 પરાધીન - રી સીં ચાકરી, સેવા

નોખું (નો) વિ० [દે. ગોષ્ઠ] જુદું
નોખણું નં દોહતી વખતે ગાયને ખાછડે
પડે ખાંધરાનું દોરડું; સેલો

નોટ સ્ત્રીં [દં.] સિકારને દેકાણે વપરાતો
ચલણી કાગળ (૨) મોંધ (૩) ચિટ્ઠી (૪) કોરા
કાગળની ખાત્રેલી વાહી, મોંધ પોથી. ૦ખુક
સ્ત્રીં [દં.] કોરા કાગળની ખાત્રેલી વાહી
નોટિસ સ્ત્રીં [દં.] ચેતવાળી; પૂર્વાખંર
(૨) તે દેતું કાગળિયું

નોતર (નો) સ્ત્રીં નોતરેલાં મહેમાનનો
સમૂહ (૨) મોસાણું લઈને આવતો
મહેમાનવર્ગ [ચ.]

નોતરણું (નો) સંકિં [સ. નિર્મિત] આમ તણ
આપતું; બોધાવતું; આવતા કહેણ મોકલતું
(સારા પ્રસંગ પર કે બોજન ઇં મારે)

નોતરિયું (નો) નં નોતરામાં આવેલું
માણસ. - ચોપુનોતરાં દેવાનું કામ કરનાર

નોતરું (નો) નં [જુઓ નોતરણું] આમ-
તણ (પ્રાયઃ જમવાનું) [વગરનું

નોધારું (નો) વિં [નમ્યાધાર] આધાર
નોખત (નો) સ્ત્રીં [ચ] મોટું નગારું (૨) અસુક
નક્કી વખતે વગાડાતું ટકોરખાનું [લા.]

નોમ (નો) સ્ત્રીં નવમી તિથિ

નોરતાં (નો) નં ૦૦૦૦૦ [સ નવરાત્રી પરથી]
નવરાત્રિના દિવસો; આસો સુદ ૧ થી ૯

નોરો (નો) પું [જુઓ નહોરા] (બંબંમાં
વપરાય છે) નહોરા; આજીજી

નોળ (-ળિયો) પું [સ. નુલ; પ્રા. જાલ]
એક નાનું ચોપણું પ્રાણી

નોળીકર્મ (નો) નં [સ. નોલીકર્મ] પેટના
નજ હાથવાળી યોગની એક ક્રિયા (૨)
કાવતડું [લા.] [આવણું સુદ નોમ

નોળીનોમ (નોમ) સ્ત્રીં [નોળમર્ધ+નોમ]

નોંધ (નો) સ્ત્રીં ટાચણું (૨) ટિપ્પણી (૩)

આપેલે માન જેમાં વિગત સાથે નોંધાય છે
તે ચોપડી. ૦છી સ્ત્રીં નોંધવાની ક્રિયા.
૦પોથી, ૦વહી સ્ત્રીં નોંધ કરવાની
ચોપડી. ૦ચું સંકિં નોંધ કરવી

નોંકા સ્ત્રીં [સં.] હોડી. ૦ખળ નં નીકા-
સૈન્યનું બળ. ૦સૈન્ય નં દરિયાઈ લશ્કર

નોમવાન પું [વા.] નવયુવક

નોતમ વિં [સ. નવતમ] નૂતન

નોટી, ૦કર્મ, ૦ક્રિયા સ્ત્રીં નોટાકર્મ;
એક યોગક્રિયા

ન્યસ્ત વિં [સ.] ફેંકેલું (૨) ન્યાસ - યાપણ
તરીકે મૂકેલું (૩) દોરેલું; ચીતરેલું

ન્યાત સ્ત્રીં [સ. જાતિ] નાત; જાતિ ૦ન્તત,
સ્ત્રીં ન્યાત અને જાત. - તીલું વિં

ન્યાતનું (૨) નં ન્યાતનું માણસ

ન્યાય પું [સ.] ધનસાફ, ખરું બોલું તપાસીને
ફેંસલો કરવો તે (૨) ચોખ્ખતા; વાજબી-
પણું (૩) ધારો, રિવાજ (૪) દુષ્ટાંત, કહેવત.

ઉદાહરણો દાકતાલીય ન્યાય (૫) પ્રમાણ દ્વારા
વસ્તુની પરીક્ષા (૫) ન્યાયસાક્ષ - દર્શન.

૦ખાતું નં ઇન્સાફખાતું. ૦દર્શન નં
પદદર્શનમાનું એક; ગીતમ ઋષિએ

પ્રવર્તવેલું પ્રમાણસાક્ષ. ૦મંદિર નં
અદાલત, કચેરી; 'હાઈકોર્ટ'. - યાધીશ

પું [સ.] ન્યાય આપનાર અમલદાર; જજ.
- યાધીશી સ્ત્રીં ન્યાયમંદિર. - યાગન

નં [સ.] ન્યાયાધીશને બેસવાનું સ્થાન.
- યી, - ય્ય વિં [સ.] બરાબર ન્યાય

આપે એવું (૨) વાજબી; ન્યાય પુરઃસર

ન્યાયું વિં જુદું (૨) અન્યથા

ન્યાણ વિં નિહાણ, કૃતાર્થ (૨) પૈસાદાર

ન્યાળણું (ન્યા) સંકિં જુઓ નિહાળણું [પ.]

ન્યાસ પું [સ.] મૂકેલું તે (૨) ચિહ્ન (૩)

વિશ્વાસ હપર સાચવવા આપવું તે;
યાપણ (૪) ત્યાગ (૫) મત્ર અને વિધિ

સહિત શરીરનાં જુદાં જુદાં અંગોને
દેવતાઓને સોંપવાં તે - એક ધર્મવિધિ

ન્યૂન વિં [સ.] ઓછું; ઓછું (૨) સ્ત્રીં

ન્યૂનતા [પ.] ૦તા સ્ત્રીં

ન્યૂનાધિક વિં [સ.] ઓછુંવનું

ન્યૂસપેપર નં [દં.] વર્તમાનપત્ર; છાપું

ન્યોષાધર વિં [દં.] કુશબાન કહેલું; બેરાત
(૨) નં (પુષ્ટિમાર્ગમાં) ભેટ

૫

૫ પું [સ] પહેનો ઔષ્ઠ્ય વ્યજન (૨)
સગીતમા પચમ સ્વગ્ની સજા (૩)
ઉપપદ સમાસમા 'વા'નો આદેશ જેમ
કે મધુપ, બૂપ(૪)ઓં [સ ત્વ, પ્રા વ્ય, વ]
• ત્રિશેષ્ય પરથી ભાવવાચક નામ બતાવતો
પ્રત્યય ઉદાં મોટપ ડાણપ
પકડ સીં પકડતુ તે(૨)પકડવાની ગમ્તિ કે
તેનો લાગ કે હાવ(૩)પકડવાનું એક એભર
પકડવું સંકિં બાલન, મહુવુ (૨)ધારણ
મરત ધરી રાખવુ (૨ગ) (૩) નાસતુ કે
છાપી જતુ રોકવુ(૪) ખોગી કાઢીને હાથ
કરતુ (નૂન) (૫) આકર્ષન કરતુ મનથી
પામતુ (અર્થ, વાત) (૬) કેદ કરતુ
પકવવું સંકિં [અવં વક્ત્ર, સ વગ,
પત્ર-પ્રા વગ પરથી] રાધતુ (૨) માટી
હંનાવાસણને પાકુ કરવા બહીમા નાખી
તપાવતુ (૩) પાકે એમ કરતુ
પકવાન નં જુઓ પકવા
પકાવતુ સંકિં 'પાકવું'નું પ્રેરક, ૫ વડ
પકાડી ઓં નગેરી એક વાની
પકાઈ સીં ખ ધાઈ, છુચ્ચાઈ
પક્કું વિં [સ પત્ર, પ્રા વક્ત્ર] માદિતગાર,
ઉતરાય નહિ તેવુ (૨) ખ હુ (૩) પૂરેપૂરું
(૪) પાકુ, દડ (૫) ન બેઠાયા એવી રીતે
કરેડુ-વીથી તગીને કે દુધથી બાધીને
પકન વિં [સ] પાકુ(૨)રધાયેતુ -ક્યાન્ત
નં [સ] તગીને બનાવેલી મીકાઈ
પક્ષ પું [સ] તરફેણ, બાજુ(૨)તડ, ભાગ
(૩) તકરારના પક્ષની એક બાજુ (૪)
પક્ષપાત (૫) પખવાડિયુ (૬) સાધ્ય જેને
વિશે સિદ્ધ કરવાનું હોય તે [બ્યા] (૭)
સીં પાખ ઠકાર વિં (૨) પું પક્ષ
કરનાર ંધાત પું અડધા અગનું રહી
જતુ તે, લકવો પ્પાત પુંવગ, તરફદારી
પ્પાતી વિં વગિયુ, એકતરફી ંધાધાત

પું [સ] લકવો -ક્ષાપક્ષી સીં પક્ષ
પગે જવા તે, ભેન્નાવની લાગણી (૨)
તરફદારી, પક્ષપાત -ક્ષાણી સીં[૬]
પક્ષીની માદા -ક્ષી નં [મ] પંખી
-ક્ષીરા- પું ગરુડ
પક્ષમ નં [૬] પાપણ
પખ પું પક્ષ, તરફેણ
પખવાજ સીં[પ્રા, વક્ત્રાડક્ષ(સ વક્ત્રાજ)]
પખાજ, મૂદગ જેવુ એક વાદ્ય
પખવાડિક વિં [જુઓ પખવાડુ] પદર
દિવસે પ્રગ્ન યતુ, પખવાડિયાતુ (૨) નં
પદર દિવસે પ્રસિદ્ધ યતુ છાપુ -યું નં
જુઓ પખવાડુ [૧૧ પક્ષ
પખવાડું નં[સ વક્ત્ર+વાત્ર] પદર દિવસેનો
પખાજ સીં જુઓ પખવાજ
પખાલ ઓં [સ પ્રશાલય, પ્રા વગ] કૂદ
વગેરે ઉપાડી લઈ સંધ્યાકાળે દેવસ્થાન
ધોતુ તે (૨) પખાળતુ તે, પ્રક્ષાવન
પખાલ જીંપાણી બગી લાવવાની આમડા
ની ગૂલ કે થવી ંચી, -ક્ષી પું પખાલ
વડે પા િ બરી લાવનાર કે છાટનાર
પખાળવું સંકિં [સં પ્ર + છાર્ય, પ્રા
વગલ] પાણીથી ધોતુ
પખિયાડું નં ['પખ' પખુ ઉપરથી] ખીરી
ધાલવાનું નાકું (૧રેલામા) (૨) ચણિયાડું
પખું નં પખ પક્ષ (૨) ઓથ, તરફેણ
પખે અં [સ વગ, પ્રા વક્ત્ર ઉપરથી]
સિવાય, પાખે
પગ પું [વિ વગ્ય=પગ] પ્રાગીનો ચાડવાનો
અવયવ (તે આખો કે માત્ર ચાપતુ ચા
પૂટણ નીચેનો ભાગ પણ 'પગ' કહેવાય
છે) (૨) [યા] અવરજવર (૩) મૂળ
ંચપી સીં પગ દબાવવા તે ંતોડ
સીં નકામા આટાફેરા
પગથાર પું [પ્રા વત્યાર (સં પ્રક્તાર)]

(સીડીનાં) થોડા પગથિયા પછી આવતું
પહોણું પગથિયું
પગથિયું નંબડવા ઊતરવા માટે કે સીડીમાં
પગ માંડવા ભેગી કરાતી રચના
પગથી સ્ત્રીં ભુલો પગરવટ (૨) માગની
ખાનુએ રાહદારી માટે રાખેલો રસ્તો;
'ફૂટપાથ'
પગદંડી સ્ત્રીં [પગ + દં, હંટક] પગથી; કેડી
પગપાણું વિં [પગ + પગણું] પગે ચાલતું
પગપેસારો પું [પગ + પેસવું] પગ માંડવો
- ધૂસરું તે (૨) અવરજવર; પરિચય;
લાગવળ [લા.]
પગભર વિં [પગ + ભર] ખીખના આશ્રય
વગર ટકી રહે તેવું
પગર પું [સ. પ્રકર] ખજું કરવા કરેલો
ફૂંડાનો દગલો કે તે પર બળદ ફેરવવા તે
પગરખું નં [પગ + રક્ષવું] ખાસકું
પગરણ નં [સ. પ્રસ્તન; પ્રા.] સારું ટાણું
(૨) આરંભ [અવરજવર [લા.]
પગરવ પું પગનો - ચાલવાનો અવાજ (૨)
પગરવટ સ્ત્રીં પગની અવરજવરથી પડેલો
શેરડો (૨) પગના પસારાની નિશાની
પગરસ્તો પું પગપાળા ચાલવા માટેનો
રસ્તો - કેડી
પગસાં નં મં ૦ વં દેવ, સત ઇં ૦ નાં પૂઠ
માટેનાં પગસાં - તેવું પદક
પગડી સ્ત્રીં [પગ + પરથી] પગસાં
પગલુછ(-સી) યિયું નં પગ લુછવા બારણા
પર મુકાતી કાથી કે તારની બનાવટ
પગલું નં પગના તળિયાની છાપ-આકૃતિ
(૨) ડગલું (૩) એક ધરેલું (૪) ચાપનો
ઉપાય [લા.] [માર્ગ; બુદ્ધિ
પગવાટ સ્ત્રીં [પગ + વાટ] પગથી (૨) સ્થળ
પગાર પું [સો.] વેતન; દરમાયો. ૦ દાર વિં
પગારલઈને કામ કરનારો; પગાર ખાનાર
કે મેળવનાર. ૦ પત્રક નં પગારની
આકારણીનું પત્રક
પગી પું ['પગ' ઉપરથી] પગનું પારખી
ચોરની સાથે કાઠનાર (૨) ચોકિયાત

પગેફું નં ['પગ' ઉપરથી] ચોરનું પગફું
પગેલાગણું નં [પગ + લાગવું] નમસ્કાર
પથ અં [રવં] પથ એવો દબાવાનો
પોચાપણનો અવાજ. ૦ કં અં પથ એવા
અવાજ સાથે (૨) જલદી; ગોચિતું ૦ પથ
અં [રવં] દબાયાથી પ્રવાલીનો અવાજ.
૦ પથવું અં કિં પથપથ અવાજ થવો
(૨) પથપથ થવું. ૦ પથું વિં પથપથ
ચાથ એવું ગદગદ. ૦ રકવું અં કિં
ધાર છટવી. ૦ રકિયું વિં પથરકે એવું
દીલું. ૦ રકો પું પાણીની શેડ
પથરંગ, - ગિયું, - ગી વિં પાથરંગવાણું (૨)
વિવિધ વસ્ત્ર કે વસ્ત્રનું [પથાવણું
પથાવણું સં કિં [સં. પથ] હજમ કરવું;
પથવું અં કિં [સ. પથ ઉપરથી] હજમ
થવું; જરૂર (૨) અદર સમાઈ કે ગરી
જવું. ઉદા. પાણી બધું ત્યા પથી ગયું
(૩) અદર મમ, લીન કે ફરેલું હોવું
(૪) હસામનું મળવું; નિરાતે. ભોગવવાને
માટે મળી જવું - પોતાનું થવું [લા.]
પથાવણું સં કિં 'પથવું'નું પ્રેરક; પાથન
કરવું (૨) [લા.] બરોબર ગ્રહણ કરી પોતાનું
કરવું (૩) હસામનું લઈ લેવું, બચાવી પાડવું
પથાસ વિં [સ. પંચાસ; પ્રા પચાસ] '૫૦'
પચીશ(-સી) વિં [સ. પચિસતિ, અપ પચીસ]
'૨૫'. - સી(-સી) સ્ત્રીં ભુલો
પચીશી(-સી)
પથુસણ નં + [ભુલો પથુ] પથુસણ
પચી સ્ત્રીં [પ્રા. પચ્ચુત (સ. પ્રચુત) = ૭ ડેલું]
લીડીમાં ન ગ બેસાડવાનું કાગરાવાણું
ખીમણ. ૦ ગર પું પચી કરનાર, જડિયો
પચીશી(-સી) સ્ત્રીં પચીશી; પચીસનો
સમૂહ (૨) ૨૫ વર્ષોનો સમૂહ (૩) ઉમરનાં
પડેલા ૨૫ વર્ષનો કાળ (ગંધાપચીસી)
પચમ વિં [સ. પચિમ] + પચિમ (૨)
પાછળનું. ૦ બુદ્ધિ, ૦ બુદ્ધિયું વિં ભેતે
પાછળથી બુદ્ધિ સહે તેડ
પંછડાટ પું પગાવું તે. - વું અં કિં
અફળાવું; કટાવું

પાળાડી અં [સ પથાર] પાળા, પાળ
 -કું વિં છવાડું (૨) નં પાળાનો ભાગ,
 પૂઠ (૩) કેડો. -કે અં પાળા, પૂઠ, છેડે
 પછાટ-(૬) સોં પછાડા તે, પાડો
 પછાડવું સં કિં જોરથી અક્ષાત્ર પાકવું
 (૨) ડરાવવું (જેમ કે કુસ્તીમાં)
 પછાડી અં જુઓ પાળા
 પછાતવિં [સ પથાર] પાળાનું, પાળ
 રી ગયેલું (૨) અં પાળા બગડે પું
 સમારમા પાળા રી ગયેલો લેખમમૂલ
 પછી અં [સ પથાર] પાળા, પાછાથી
 પછીત સોં ધરની પાળી બીત -તિયુ
 નં પાળીવાળા ગાડાનું પાછડું પાટિયુ
 પછે અં + પછી
 પછેડી સોં [સ પ્રચ્છદ, પ્રા પચ્છ] પિઠાડી,
 જોડવાની વાડી આદર બવા વિં પછેડી
 જેલુ (દૂર) (૨) પછેડી પાળે તેલો
 (વરસાદ) -ટો પું મોગી પછેડી (૨)
 સતાવના જન્મ કે લક્ષ પ્રસંગે આપવામા
 આવતું પ્રીમતી વચ્ચે કે અવેગ
 પગવણી સોં, -પું નં પગવડુ તે, દલાકી
 પગવડુ સં કિં ત્રાસ આપવો, હેરાન
 કરવું, સતાવવું [તર થવું
 પગળવું અંકિં [પ્રા પગ્ગ=પાણ] લદબદ-
 પળમણુ નં [પ્રા પગ્ગ(જગ્ગ)મણ] પધું પલ,
 ભગવાન મહાવીરની જયતી સમયનું
 જેન પર્વ(૨) શ્રાવણ વદ બારસથી બાદરવા
 સુદ ચોથ સુધીના જેનોના તહેવાર
 (બં વંમા)
 પટ નં [સ] વચ્ચે (૨) પું ખાના ચીતરેલું
 પાટિયુ કે કપડું (શેતરજ વગેરે રમવા
 માટે) (૩) પડો (૪) નદીની પહોળાઈ
 (૫) વિસ્તાર (૬) સાકરો અને લાખો પટો
 (જમીનનો) (૭) ચીતરવા માટેનું પાટિયુ
 કે કપડું, ફેલક
 પટ પું [સ પટ] પાસ, પુટ(૨) પાસ, અસર
 પટ-અં [રવં] ઝટ
 પટકવું સંકિં પડાણ કે કવું
 પટફળ નં [સ પટફળ] રેશમી વચ્ચે, બી ચી
 નતનું સુદર વચ્ચે

પટકો પું [સ પટ] લૂગાનો દૂકો કં
 • (૨) ટો (૩) કાઠો
 પટણી વિં [સ પત્ત, ના પટ્ટા પરથી]
 પાટણ ગામનું (૨) પું ગોક અમ
 પટપટ અં [રવં] જલદી (૨) સોં જોડ
 જોડ કરવું તે બું સંકિં પાપા રેલી
 -ટાટ-(રે) પું પટપા રેલી તે (૨)
 પાપાનું તે -ટાવવું સંકિં પાપા
 દલાવવું (પૂછા) -ટિયુ વિં ભરીખોર
 (૨) નં લાકાનું ગમડું (૩) ટન્મનું
 ટપટપિયુ [મુખ્ય રાણી
 પટરાણી સોં [સ પટ+રાણ] રાજની
 પટલ પું [સ] પ-ટો, ટામન (૨) આખનું
 પાળ (૩) ટોણુ, જથો
 પટલ પું [ટ પટલ] જુઓ પટેલ -લાઈ
 સોં પટેલનો અધિમાર કે મામ પટેલ
 -લાણી સોં પટેલની સો
 પટવારી પું [હિ] તપાડી (૨) એક અમ
 પટવો પું રેશમની દોરીઓની ગૂથણીનું
 અને સોનાગપાના દાગીનાને ગાંધાનું
 કામ રનારો
 પટલ પું [સ] પડવમ (૨) નગારી
 પટતર નં, -રે પું [સ પગ+તર]
 અતરપા (૨) જુલઈ
 પટા પું બં વં [મ પગ=એક ભતની
 તતવાર] તરવાર કે લાકાના દાવ
 પટાઉ વિં પટાવી-ફેસ તાવી નય એડ
 પટાક અં [રવં] પા (૨) તરત
 પટાટો પું [સરં ૬ પેટ્ટો] બગાડો
 પટાદાર વિં [પટો+દાર] ચટાપગવાણુ
 (૨) પું પટેથી-અમુક વર્ષની બાથનીથી
 (જમીન ં) રાખનાર (૩) જમીનદાર
 (૪) પટાવાળો [જાદી, પટોપટ
 પટાપટ અં [રવં] એક પછી એ
 પટાખાજ વિં પા ખેલી જાણનાર -
 સોં પટાખાજપણુ (૨) દાવપેચ
 પટામણી સોં [જુઓ પાવડ] ફેસ લામણી
 -જુ વિં ફેસ લાવનાર (૨) નં પટામણી
 પટારી સોં [સ પટક, પિચ્ક] પેટી -રે
 પું મોટી પેટી

पटावत पुं० राजसेवा जलवचा जल
 गामगरासनो पटो धरावनार-भोगवनार
 पटावतुं श० किं शैश्यावतुं; सुकित-
 प्रयुक्तिथी समजनी लेतुं-भनावतु
 पटावाणो पुं० [पटो+वाणो] नोकर;
 यपरसी [हार वाणना पटा
 पटियां न० ज० व० ओणीने पाडेला सक्षर-
 पटी ओं [प्रा. पट्टी (स. पट्टी)] पातणी वस्तुनो
 थीप जेवो लागो कडे (२) गडगूमड
 के कागज पर बाडवामो नातो टुकडो (३)
 केशीक कियाना सुयक नाम सावे
 समासमां आवतां, ते 'वारंवार'
 'सतत' के वधारपट्टी करवी जेवो
 अर्थ जेवो करे छः गोपलपट्टी;
 रजपट्टी; धनपट्टी
 पट्ट वि० [स.] यात्राक. ०डुं वि० भीडुं
 भीडुं जोथी रजित करनार; पडाड. ०टा
 ओ०, ०त्व न० यात्रापी; होशिचारी
 पटेल पुं० [हे. पटेल] अमुक जयनो के
 सधनो वडो (२) गामनो मुणी (३)
 पाटीहार (४) जमार्थ [य.] (५) जेक
 अटक. -लाई ओ० पटवार्थ. -लिये
 पुं० पटेल १, २, ३, लुओ
 पटो पुं० [स. पट्टी] सनड; इस्तावेज (२)
 लंगडानो के थामडानो (के पीळ कशानो)
 लागो थीरो (३) कमरबंध (४) रंगनो
 पडोणो लोटा (५) यपरसनी निशानी
 तरीके राखवानो पटो
 पटोपट अ० [रव०] पटापट, जट जट
 पटोपटि ओ०, -लुं न० [स. पटेल] जेक
 नतनुं रेशमी कपडुं [वि० मुख्य
 पट्ट न० [स.] राजगादी; सिंहासन (२)
 पट्टेच्छु (न०) न० [स. पट्टेच्छु] शूकर; पतन
 पट्टालिपेक पुं० [स.] राज्यालिपेक
 पट्टी ओ० लुओ पगी [०पाडपी=समजनीने
 काम काढतुं-लाभ साधवो]
 पट्टि (-ट्टी) श (-स) न० [स.] जेक नतनुं
 प्राचीन हथियार
 पट्ट पुं०; न० जिननुं जेक वस्त्र

पट्टी पुं० लुओ पटो
 पठन न० [स.] लक्ष्मि
 पठतुं अ० किं [स. पट्ट] पाठ करवो, वांचतुं
 पठाल्ल पुं० [म. पठ, प्रा. पट्ट=पीठ] वडाखनी
 पीठ (२) नमनां पीठियाने टोको देवा
 आठो नपातो मोल
 पठाळ पुं० [प्रा. पठ (स. प्रष्ट)=अग्रगामी;
 भुषियो, निपुण] जलारीओनो नायक
 पठाळ पुं० [पठतो पुस्तकन=पठनो भाषा
 जालनार] जे नामनी मुखलमान नतनो
 आदमी. -एरी वि० पठाळने लागतु (२)
 आकडु (व्या०) [ला]
 पठित वि० [स.] पठायेतुं; पठायेतुं
 पडे (०म) अ० + लुओ पडे [प]
 पडुं वि० [स. पण, प्रा. पडु] अलभरत; पडेल-
 वान; परिपुष्ट
 पड न० [प्रा. पड (स. पट)] धर (२) दाकल;
 आच्छादन (३) गडी (४) पडियु
 पड [स. प्रति; प्रा. पडि] 'प्रति'ना अर्थमां
 आवतो विसंग. ६६० पडतर
 पडित्तार पुं०, न० [प्रा. पडित्तार; (स.
 प्रत्युत्तर) प्रत्युत्तर, जवाबनो जवाब
 पडकार पुं० [प्रा. पडिमार, (स. प्रतिकार)]
 मोटोथी सजोवन (२) आडवान. ०डुं
 स० किं पडकार करवो; सामे आवी
 जवानुं कडेतुं, प्रेरतु, हरकेशुं. -रे पुं०
 पडकार [(३) मदे
 पडजुं न० [लुओ पडु] पासु (२) पडा
 पडगी ओ० वासखनी के लाडुनी जेसलुनी
 (२) छोड के वृक्षना भूजनी इरते करवी
 पाण के जोडवी,
 पडधम ओ० ढोव जेनुं वाध
 पडधी ओ० लुओ पडधी [प्रतिरोध
 पडधी ओ०, ०थो पुं० सामो अवाज;
 पडछंड (-टो) पुं० [स. प्रतिच्छंद] पडयो
 पडछायो पुं० [प्रा. पडिच्छाया (स. प्रतिच्छाया)]
 ओणो (२) प्रतिभिंज
 पडछुं न० [स. प्रतिच्छदन] शेरजीनी टोय
 वपरनुं आच्छादन

પડછેા પું [સ. પ્રતિ છદ, પ્રા પ્રઢિચ્છદ]
પઢાથો (૨) સરખામણી

પડછમ સ્ત્રીં [સ પ્રતિજિજ્ઞાગામાંભાકતી
નાની છમ, 'ઉત્તવા']

પડતર વિં [પડતુ' ઉપરથી] નફો ચડાવ્યા
વિનાનુ (૨) ખેડયા વિનાનુ (૩) વેચાયા
વગરપડી રહેતુ (૪) ખુલ્લુ ઇમારત વિનાનુ

પડતી સ્ત્રીં પતન, અવદશા (૨) વિં
સ્ત્રીં પડતુ

પડતું વિં 'પડતું' નુ વંદું (૨) નખજી
(પડની દશા) (૩) 'તે તરફ જતુ-જૂંતુ'
એ અર્થમા રાખ્ની સાથે (પીળાશ
પડતું) (૪) નં ભૂખડો

પડથાર પું પગથાર (૨) છાબધ બોયતળિયું
પડદી સ્ત્રીં નાનો પડદો (૨) બિંધાનો કે
પાઢિયાનો આતરો

પડદેનશીન વિં જીઓ પદે'નશીન

પડદો પું [જીઓ પરદો] આતરો (૨)
કાનનો ઢોલ (૩) ઓજન (૪) તત્તુવાધ પર
સ્વરોના મ્થાન બતાવવા બંધાતો આતરો

પડપડ અં [રવં] ંવું અંકિં પડપડ
અવાજ કરવો -ડાદ પું પડપડ અવાજ
(૨) પપડા -ડિયાં નંખંબં પાતળા

ઝાડાથી થતો અવાજ. -ડી સ્ત્રીં દોટ
પડપું નં [પડ ઉપરથી] અલ્પ તથા પંચ

પડપૂછ સ્ત્રીં [સ પ્રતિષ્ઠા, પ્રા પઢિપુછા]
પૂંપરછ

પડભીંત સ્ત્રીં [પડ + ભીંત] એક ભીંત
ચીને અતર મૂડી ચણેલી ખીછ ભીંત

-તિયુ નં આગળ ભીંત ચણી કાઢી પાડી
રાખેતો ગ્રુમ ખડ (૨) સચ (૩) વિં

ભીંત અને પાખીતની વચ્ચેના ગળાનુ
પડવાયો પું [સં પ્રતિપાદ પ્રા પઢિપાય]
પાયા તળે મૂકવાનો લાકડાનો કકડો

પડવું અંકિં [સ પદ, પ્રા પઢ] પતન થતુ,
નાથે ગરતુ કે ગમડતુ - ગતિ થ ની (૨) જતુ,
પગતુ (રસ્તે પડતુ) (૩) થતુ, બનતુ, નીપજતુ
(સમજ, દુખ, ટાક) (૪) મુકામ કરવો,
પડાવ નાખવો, ડોતરતુ (પ) રાખા થતુ, રૂડ

(૬) કિમન ખેસવી, મૂલ્ય દોડ, વ્યાજ કે
ભાડુ દોડ (૭) લાગતુ, પ્રતીત થતુ,

અનુભવમા આવતુ (તગ, ટીકુ, વાયડુ,
ગરમ ઓધુંવતુ ૬૦ પગુ) (૮) કસામા

પેદા થતુ, નીપજતુ (જવાત) (૯) -મા
મડતુ -તલ્લીન થતુ (૧૦) જાટ થતુ,

પતિત થતુ (૧૧) દારતુ, જિતાડું, યુદ્ધના
મરતુ (કિલ્લો, થોડો) (૧૨) હાજરીની

ગણતરીમાથી રહીજતુ, ગેરહાજરી ગણાવી
(દિવસ પડવો) (૧૩) અન્ય ક્રિયાપદના

સામાન્ય ક્રૂંના રૂપ નેડે લાગતા આવ
શ્યતા, લાચારી કે કૂચનો ભાવ ઉમેરે

છે ઉદાહરણ પડરો અથવા તેના અં
કૂં નેડે લાગતા અણધાર્યાપણાનો ભાવ

દર્શાવે છે ઉદાહરણ તેજી પડયો અથવા
તે ક્રિયા બરોબર થઈ જવાનો ભાવ

બતાવે છે ઉદાહરણ બેમી પડતુ
પડવેયો પું જીઓ પડવાયો

પડવો પું [સ પ્રતિપદ, પ્રા પઢિવો -યા]
પખવાડિયાની પહેલી તિથિ, પ્રતિપદા

પડમાળા સ્ત્રીં [પ્રા. પઢિસાલ (સ પ્રતિ
શાળા)] ધરનો આગરો ખડ

પડછ પું [પ્રા] + જીઓ પડ
પડળા નં [સ પળ, પ્રા પળ] આખને

ઠાવરી લેતુ પડ, ઠારી
પડા પુંખંબં ચાપા, ટાપા

પડાઉ વિં પડાવી લીધેલુ (૨) વેનાશ
વગર પડી રહેલુ

પડાક અં [રવં] એકદમ, પડાક
પડાદાર પું [પડો + દાર] દાગ પીટનાર

પડાપડ (-ડી) સ્ત્રીં [પડતુ' ઉપરથી] સ્પર્ધાથી
ધસતુ તે, ઉપરાઉપરી ખડતુ તે

પડાવ પું [પડતુ' ઉપરથી] મુકામ ઠાવણી
પડાવતું સંકિં 'પડવુ' 'પાડવુ' નું પ્રેરક

(૨) જૂલવી-છીનવી લેતુ [એક
પડાળ નં, સ્ત્રીં ગાપરાના બે ડોળાવમાનો

પડાળી સ્ત્રીં [દિ પડાળ] ઝાડાળી
પડિયાણુ વિં [પડવુ' ઉપરથી] પડતર

પડિયું નં [પડ' ઉપરથી] પડીતું પડ

પડિયો પું [સં. પુન; પ્રા. પુઙ્ગ પાત્ર] પાંદડાનો
વાટકો; દડિયો

પડી સીંઠ પડો-ટોલ

પડી સીંઠ[નુઓ પડીકી] નાનું પડીકું. ઠંડી
સીંઠ પડી; નાનું પડીકું (૨) દવાની
પડી-નાનું પડીકું. ઠંડું નં વસ્તુને
પાન કે કાગળમાં લપેટીને ઝીખી પોટકી
જેવું કરેલું બાંધણું (૨) દવાની પડીકી
પડીદાર પું [પડી + દારુ] પડી-ટોલ પીટનાર
પડીપથારી સીંઠ પડ્યોપાથર્યો વાસ કે
પડાવ; ધામો

પડો પું[સં. પુઙ્, પ્રા. પુઙ્,] મોટું પડીકું કે ઝૂડો
પડો પું[સં. પઙ્; પ્રા. પઙ્] ટોલ (૨) ઢંઢેરો
પડોશ પું નુઓ પાડોશ. ઠણ સીંઠ નુઓ
પાડોમણ. -રી પું નુઓ પાડોરી

પડયુ'પાથરુ' વિં ધામો નાંખીને પડેલું;
નિરાંત કરીને રહેલું [દારજ્ઞાનશૂન્ય
પડતમૂખ' વિં બાણેલું પણ મૂખ' -અવ-
પડલું, સંકિં [સ. પઙ્; પ્રા. પઙ્] બાણું
પડિયાર પું [સં. પ્રતિદાર; પ્રા. પઙ્દિાર]
પ્રતિદાર (૨) એક અડક

પણુ નં [મ.] પ્રતિજ્ઞા; ટેક; વચન; નેમ
(૨) સરત; હોડ(૩) પું એક પ્રાચીન સિંહો

પણુ અં[સં. પુનર પ્રા. પુણ] પરંતુ(વિરોધવાચક
ઉપયાન્યથી) (૨) વળી; ઉપગંત; સુધાં
પણુ નં નુઓ પણું. ઉદાં ગાંડપણુ; બાળપણ

પણુઘટ પું માણીનો ઘાટ; જળાશય
પણુછ સીંઠ [સ. પ્રલંચા] ધનુષની હોરી

પણુવ પું [સ.] નાનું નગાડું
પણી સીંઠ બાઈની ઝૂડી

-પણું નં[સં. લ્વ; અપ. પ્ણ, -ણ] સામાન્ય
કૂં કે નામ યા વિં ઉપરથી ભાવવાચક
નામ બનાવતો પ્રત્યય. ઉદાં માણુસપણું;
સારાપણુ; કહેતાપણુ

પણે (પ') અં પેલે ઠેકાણે [માલ-વસ્તુ
પણુ નં [સ.] વેચવાની ઝીજ; વેપારી
પત પું પતિ [પ.]

પત સીંઠ; નં ગળનો કોઠ
પત સીંઠ [સ. પ્રત્યય] આબરૂ-ટેક (૨)

વિશ્વાસ. [૦કરકું = ગણકું; માન રાખકું
(૨) ગાંઠકું; માનકું]

પતન નં [સં.] પડતું તે (૨) પડતી; નાશ
(૩) દાર; પરાનય (૪) બ્રજતા; અધ:પાત
પતરવેલિયું નં [પત્ર+વેલિયું (દે. વેલિયમ
= ખરડેલું)] અળવીનું પાન(૨) નેતું બન્નિયું
પતરાજ(-જ) સીંઠ બડાઈ

પતરાવળ(-ળી) સીંઠ [સ. પત્ર+આવળી]
પતરાવળ; પતરાળાની દાર (૨) પતરાળું
પતરાળી સીંઠ પત્રાળી; પતરાવળ (૨)
બાણુ; પિરસણ. -ળું નં પત્રાળું;
પાંદડાનો કરેલો યાળો જેવો આકાર
પતરી સીંઠ [નુઓ પતરુ] ધાતુનો નાનો
પાતળો કકડો

પતરું નં [સ. પત્રકો ધાતુનો પાતળો મોટો
સપાટ પાટ (૨) મોટી કપરોટ

પતવણું સંકિં[દે. પતાળ] પને એમ કરતું
પતણું અંકિં [નુઓ પતવણું] અંત
આવવો; ખતમ-પૂરું થતું(૨) નિષ્કાય થવો;
તોડ આવવો (૩) ચૂકતે થતું

પતંગ પું [સ.] પતંગિયુ (૨) પું; સીંઠ
કતકવો. -ગિયું નં કૂડું

પતંગલિ પું [સ.] મદામાપ્તના લેખક
કે યોગદર્શનના પ્રવર્તક ઋષિ

પતાકેકું નં [મં. પત્રક + કું] કામળનો
નાનો ટુકડો [આવતી આડકથા

પતાકે સીંઠ [સં.] નાની ધન (૨) નાટકમાં
પતાવટ સીંઠ પતાવણું તે; તોડ

પતાવણું સંકિં નુઓ પતવણું
પતાણું નં ખાંડની પેતા જેવી એક બનાવટ

પતિ પું [સ.] સ્ત્રીનો ધાળી; કંથ (૨)
(પ્રાય: સમાસમાં) સ્વામી; માલિક. ઉદાં

પુશ્પીપતિ (૩) ઉપરી; અધ્યક્ષ; આગેવાન
પતિત વિં [સં.] પડેલું (૨) પાપી. ંપાવન

વિં પાપીને પાવન કરનાર
પતિપરાયણુ વિં સીંઠ પતિને પરાયણુ એવી
પતિયજ વિં નુઓ પતિયું

પતિયાર પું [પ્રા. પતિજામ, -વ (સ. પ્રતિ
+ આવડ) ઉપરથી] વિશ્વાસ (૨) અ.....

પતિયુ વિં પતના શેગવાળુ
 પતિવ્રત નં પતિભક્તિ શાયળ -તા
 વિંસીં (૨) સીં [સ] સતી પતિવ્રત
 પાળનાર સી
 પતીકુ નં પેતુ કાતગી
 પતીજ સીં [પતીજુ' પરથી] આખર
 (૨) વિશ્વામ્ર ંપુ અંકિં [પ્રા પતિવ્રત
 (સ પ્રતિ+ર)] પતીજ પડવી ખાતગી થવી
 પતેતી સીં [વેદ] પારસીઓના બેસતા
 વધ'નો તહેવાર
 પતન નં [મ] શહેર પટન
 પત્ત સીં [પત પરથી] આખર
 પત્ત નં [પ્રા પત્ત (સ પત)] પતરાણુ,
 બા ૩(૨)ભિક્ષાપાત્ર ંવડિયુ, ંવેનિયુ
 નં જુઓ પતરવેડિયુ
 પત્તુ નં [સ પત્ત] પાદકુ (૨) માગળનુ
 જુ પાન(૩)મજ્જાનુ પાન(૪)પોરકાડ'
 પત્તો પું કામડેકાણુ નામનિશાની (૨)
 ખાતમી બાગ ખખર
 પત્ની સીં [સ] વડુ ધગિયાણી
 પત પું નં [સ] ચિટ્ટી કાગળ (૨) નં
 પાદકુ (૩)છાપુ ંકે નં [સ] દીપ-ચાદીના
 કાગળોની નોટ રજિસ્ટર ંકાર પું
 છાપાનો તત્તી માલિમ કે તેમા લખવાના
 ધધાવાળો, જને વિરટ ંકારિત્વ નં
 પત્રમારનુ મામ જને લિખમ ંવેખક
 પું (છાપામા)પત્ર લખનાર કારસ્પોન્ડન્ટ'
 ંવેખા સીં [સ] સીઓએ કપાળે
 દોરેના ચિત્ર ંચલકાર પું કાગળ
 પત્ર લખવા તે કારસ્પોન્ડન્ટ' (૨)
 કાગળપત્રનો વહેવાર કે સંબંધ -ત્રાવવિ
 (-વી) સીં [સ] પત્રવેખા (૨) પત્રાણી
 -ત્રાવળ(-ળી) સીં, (-ળુ) નં
 પતરાવળ -ત્રાળી સીં જુઓ પતરાણી
 -ત્રાળુ' નં પતરાણુ -નિકા સીં
 [સ] ચિટ્ટી પત્ર (૨) નાનુ છાપું -ત્રી
 સીં [સ] ખપોગી (૨) પત્રિકા (૩) વિં
 પત્રવાળુ (સમાસમા) ઉદાં ખખરપત્રી
 પથ પું [સ] રતો

પથકે નં ઐનિયોની કે રવચ સેવમોની
 (અમુક સખ્યાની) ૮ ૧
 પથરણુ નં [સ પ્રસ્તરણ] પાથરણુ (૨)
 કાળે આવનારને બેસવાનુ પાથરણુ
 પથરાટ પું [પાથરણુ ઉપરથી] પથર
 ફેલાવો. ંણુ સીં માગી વગેરે પાથરીને
 કદેવી ંવી જમીન (૨) નં પાથરી
 મૂકેલી વસ્તુઓ -વધુ સંકિં -પુ
 અંકિં પાથરણુનુ પ્રેરન ને કમ હિ
 પથરાળ(-ળુ) વિં પથરિયુ પથરાવાળુ
 પથરી સીં [જુઓ પથર] કાકરી નાનો
 પથર (૨) અસા હંની ધાગ મડવાને
 માટેનો નાનો પથર હોય છે તે (૩)
 પેશાબ કે મૂત્રમાર્ગનો એક રોગ કે તેમા
 થતો પથર જેવો પદાર્થ
 પથરો પું જુઓ પથર (૨) [લા] જડ
 કે લાગણીનીન માપસ (૩) વિં. આડ
 ખીની (૪) કાઈ નકામુ તુચ્છ કે નિરર્થક
 એવો લાન બતાવે ઉદાં તેને શું પથરા
 આવડે છે.
 પથાર પું [પ્રા પથાર (સ પ્રસ્તાર)] મોટી
 પથારી (૨) વિસ્તાર ફેલાવો -રી સીં
 [૨ પથારી] બિસ્તરો (૨) [ના] મુકામ
 (૩) માદગી ંરીવશ વિં મા ગીથી
 ખાટલાવશ -રો પું જુઓ પથાર
 પથિકે પું [મ] વટેમાગુ
 પથર પું [પ્રા પથર (સ પ્રસ્તર)] પથરો
 પાપાણુ (૨) રરતાની લબોઈ બતાવતો
 કે સીમા હં બતાવતો પથર (૩) પથરો
 જડ કે લાગળીનીન માપસ [લા] [ઉપર
 પાણી શંખનકામી મહેનત મઈ અસર
 ન થવી] ંપાટી સીં ંણુ પથરની
 લખવાની પાટી ંપેન સીં રેટ પરલખ
 વાની પથરની પેન ંફાટો પું મથર
 ફાડનાર મનુર -રિયુ વિં પથરનુ
 બતાવેલ(૨)પથર જેવું કાલ (૩) નં પથ્ય
 રનુ વાસાપુ -રિયો પું પથરનો વાડકો
 પથ્ય વિં [સ] અનુકૂળ દિવસ (૨) નં
 પથ્ય ખોરાક (૩) કરી પરછ

પદ પુઁ [સ] પગ (૨) નં દરમ્ભે (૩)
અર્થવાળો શબ્દ [બા] (૪) કવિતાની
મૂળ કડી (૫) [ગ] 'ઇમ' (૬) મૂળ,
'૨' ૦કે નં [સ] ચાક (૨) સિંકો.
૦રછેડ પુઁ [સ] વાક્યના શબ્દનો વર્ગ
હેલો તે (૨) પદનુ વ્યાખ્યા ૦રચુત
વિં [સ] પદગ્રંથ ૦પાકે પુઁ [સ]
(વેદના) પદો છટા પાડીને અન્વય કરવો
તે ૦ખંધ પુઁ [સ] પદોમા સ્વગ
કાચની રચના ૦છટ્ટે વિં પદ પરથી-
અધિકારથી દૂર થયેલુ

પદર પુઁ પાત્રવ લગકાનો છેડો (૨) સોંચારણ
[લા.] [પદરનું શબ્દોપોતાનુ, ગાડનુ (ધન)]

પદર-૨ સોં મગની ધન

પદલાવિત્ય નં [સ.] કવિતામા પદો કે
શબ્દોનુ લાલિત્ય-માધુર્ય

પદવિ(-ની) સોં [સ] દરમ્ભે (૨) કપાધિ,
કલનામ ૦હાનમમરંજ પુઁ પદની
આપવાની વિધિ તેનો ઉત્સવ, 'કોનો-
કેશન', ૦ધર, ૦ધારી વિં પદવી ધારણ
કરનાર

પદાકોત વિં [સ] જીતેલુ, જેર કરેલુ

પદાતિ(-ની) પુઁ [સ] પગપાળો (૨)
પાત્રજનો સિપાર્થ

પદારથ પુઁ [સ] પરાયે પદાર્થ [પ]

પદાર્થ પુઁ [સ] શબ્દાર્થ (૨) ચીજ, વસ્તુ
(૩) તત્ત્વ ૦પાકે પુઁ પ્રત્યક્ષ પદાર્થ
દ્વારા જોડ ૦વિજ્ઞાન નં ભૌતિક
પદાર્થના ગુણધર્મની મીમાસા કરતુ
શાસ્ત્ર, 'ફિઝિક્સ' [સમજ

પદાવલિ(-લી) સોં [સ] પદો-કાંચોનો

પદાવનું સંકિં ૦ પાદવું નું પ્રેરક (૨) [લા]
ફૂલ કાઢવી, પદેડવું (૩) જળરક્તસીથી
કઠાવવું-મેળવવું, લઈ લેવું

પદી નં [સ] અનેક પદો મળીને બનતી
રકમ, 'એકરપ્રેશન' [ગ]

-પદું નં [સ] પર પદ, કામ (પ્રાય
સમાસમા). જેમ કે, ગોરપદું

પદે(-દો)ડવું સંકિં ૦ ખેડેલુ, ખૂન, પાણી

નય ત્યાસુધી હોડાવવું (૨) (જમે તેમ -
બગડે ત્યા સુધી) ખૂન વાપરવું કે
કામમા લેવું

પદ્ધત સોં પદ્ધતિ, રીત

પદ્ધતિ સોં [સ] રીત (૨) કોઈ પદ્ધતિ
કરવાની વ્યવસ્થિત કે ગાંધીશુદ્ધ રીત
આથવા ક્રમ કે તે નિરૂપિતો થય. ૦મર
અં પદ્ધતિ પ્રમાણે, બરોબર રીતસર

પદ્ધ નં [સ] કમળ, રાત્ર કમળ (૨) હાથીની
સૂદ અને કુબરથળ ઉપરની રગદાર છાટ
(૩) ૮૦૨ અમજ (૪) વિધ્યનુ એક
આધુધ (૫) મરીરના ધર ચક્રોમાનુ એક
(૬) આગમીના ટેરવા કે પગના તળિયાં
ઉપરનુ એક સામુદ્રિક ચિહ્ન-આકૃતિ
(૭) નાગની ફેણ ઉપરનુ ચિહ્ન (૮) કૂનેર
ના નવ નિધિઓમાનો એક ૦જ પું [સ]
અથ ૦તાબ પું [સ] વિપ્લુ, -દામન
નં યોગના ચોરાશી આસનોમાનુ એક
પદ્ધિની સોં [સ] કમળનો છાટ (૨) કમળની
તપાવડી (૩) કામગાંધીમા ગણાવેલા
ચાર પ્રકારમાની ઉત્તમ સ્ત્રી

પદ્ય નં [સ] કવિતા (૨) હલ્લાદ શબ્દ
રચના ૦ખંધ પુઁ પદ્યમા કરેલી
રચના -દ્વાત્મકે વિં પદ્યમા રચેલુ

પદ્યરામણી સોં પદ્યારવું કે પદ્યરાવડ
તે (૨) ગુરુ કે આચાર્ય છંની પદ્યરામણી,
કરાવાય ત્યારે તેને અપાની ભો

પદ્યરાવવું સં કિં ૦ [પદ્યારવું નું પ્રેરક]
માનથી તેડી આણવું કે પડોચાડવું (૨)
(ન ખપતી કે ન જોઈતી વસ્તુ) ખીલને
બગાડી દેવી, તેની રીને અનિષ્ટ વસ્તુને
ઢાંગવી કે દૂર કરવી [વા]

પદ્યારવું અં કિં [સ] પર + પૂ, આવવું
કે જવું (માન કે કટાક્ષમા)

પનધટ પુઁ [હિં] જુઓ પણધટ

પનાઈ સોં હોડી

પનારો પુઁ દુરભિયાત સહવાસ કે સબધમાં
આવવું પડે એવી દશા, કોઈની સાથે પાનુ
પડવું તે

પનાડ સ્ત્રીં [વા] રક્ષાણુ [પાણિયારી
 પનિયા(-હા)ડી (નિ') સ્ત્રીં જુઓ
 પનીર નં [કા.] ફટીમાથી પાણી કાઢી
 લઈ બનાવેનો ખાદ્ય પ'થં
 પનુ' નં કેરી વગેરેનું કરાતું ખટમધુરુ
 પ્રવાની - પીણુ
 પનો (નો') પુન[વા પના] કાપડની પહોળાઈ
 પનોતી (ના') સ્ત્રીં રાનિની દયા, પડતી દયા
 પનોતી (નો) સ્ત્રીં ભાગ્યશાળી સ્ત્રી, જેનું
 એકે હાકડું મરી નથી ગયું તેની સ્ત્રી
 પનોતું (નો') વિં શુભ, મગન-નરી (ર)
 સુખી, વશવિન્નતારવાળું (૩) હાંસરા
 વિનાનાને ધોવે વધે' થયેલું (સતાન)
 'પનંગ પુન [સ] સાપ
 પનુ' નં એક જાતનો હીરો, પાનુ
 પપડાટ પુન[રવં] પડપડાટ, (તુમાખીએર)
 પડપડ બોલતું તે
 પપતમ નં એક ફળ
 પપલામણુ સ્ત્રીં ['પપલાવણુ' પરથી] વાડ,
 વડાલથી પ પાગતુ તે(ર) આળપ'પાગ[લા]
 પપલાવણું સંકિંદિ પોણ્ય=હાથ ફેરવેનો
 પપનામણ કરવી, પ પાગતુ
 પપળામણુ સ્ત્રીં પપલામણુ
 પપળાવણું સં કિં પપનાવતુ
 પપેટી સ્ત્રીં જુઓ પનેતી
 પપિયું નં [સ્પ, પો પાપાયા] એક ફળ -ચે
 પુન તેનું ઝાડ
 પપેયો પું [વ પળાજ] બપેયો, ચાતક
 પમરતુ અંકિં મમમતુ, સુવાસ પસરવી
 પમરાટ પુન મહેક, ખુસાત્રો
 પમાડ(-વ)તું સંકિં 'પામતુ'નું પ્રેરક
 પચ નં [સ] પાળી (ર) દૂધ
 પચગંબર પુન [વા] પેગબર, માણસ માટે
 ઈશ્વરનો સંદેશો લઈ આવનાર, નખી.
 -રી વિં પચગબરને લગતું (ર) પચગબર
 કહેલું (૩) સ્ત્રીં પચગબરનું કામ
 પચગામ પુન [વા] પેગામ, સંદેશો (ર)
 ઈશ્વરી સંદેશો
 પચેહ પુન [સ] વાદળ

પચેહ પુન [સ] રતન (ર) વાદળ
 પચેહિ પુન [સ] દરિયો
 પર અં [પ્રા પરિ=ઉપર] ઉપર
 પર [સ. પ્રતિ, પરિ, પ્રા પરિ] 'પ્રતિ', 'પરિ'
 તરીકેના અર્થનો તદ્દભવ ઉપસર્ગ દહાં
 પરબીટિયુ, પરન્ગા
 પર વિં [સ] પારક (ર) અન્ય, બીજું
 (૩) દૂર, અતીત (૪) પછીનું ઉત્તર (૫) શ્રેષ્ઠ
 પર નં [વા] પીધું
 પરકન્મા સ્ત્રીં [પ્રા પરિવત (સ પરિવત)]
 પરિમ્મત્તા, પ્રદક્ષિણા
 પરકાય(-ચા, પ્રવેશ પુન [સ] બીજના
 શરીરના પેસતું તે -એક ચિહ્નિ
 પરકાર પુન [વા] વતુંલ દોરવાનો મંપાસ
 પરકીય વિં [સ] બીજનું પાગક, -ચો
 સ્ત્રીં [સ] પારકાની સ્ત્રી (ર) તણ
 પ્રકારની નાચિકાઓમાની બીજ
 પરખ સ્ત્રીં [પરખતુ પરથી] પરીક્ષા બું
 સંકિં [મ પરાખ, પ્રા પરિ] પા ખતુ
 પરીક્ષા કરવી (૨) ઓગખતુ (પરખી કાઢતું)
 -ખામણી સ્ત્રીં પાગમવાનું મહેનતાણું
 (ર) પારખવાની આવડત -ખાવતું
 મંકિં 'પરખતું', 'પારખતું'નું પ્રેરક (ર)
 [લા] આપતુ (૩) બાળવતુ (૪) સમગ્રણ
 પાડવી, સમગ્ર પટે એમ કરતું -ખાણુ અં
 કિં ઓગખાતું 'પ(-પા)રખતું'નું કર્મણિ
 (ર) યોગ્ય વર તરીકે ગણાતું -જડપાણુ [વા]
 પગગજુ વિં પદોપધારી
 પરગણુ નં [વા પરગજુ] તાલકો
 પરગામ નં બીજું ગામ -મી વિં બીજ
 ગામનો રહેવાસી (ર) ત્રાહિત [લા]
 પરચૂટ(-ર)ણુ વિં જુદું જુદું, કુટુંબ
 (ર) નં ખુરદો -ત્રિયુ વિં પરચૂરણ
 (ર) ખાસ મહત્ત્વનું નહિ -ફાલતુ [લા]
 પરચો પુન પરનો, પ્રતાપ, ચમત્કાર
 પરછંડ વિં [સ પ્રચઢ] કદાવર, હથપુટ
 પરછદો પું [જુઓ પડછદો] પડો
 પરજ સ્ત્રીં [સ પ્રજા ઉપરથી] પ્રા, જાત
 પરજન પુન [સ] પારક -સબધી નહિ

એણું માણસ; 'સ્વ'ન'થી ઠલકું તે
 પરજળવું અંકિં [સ. પ્રજ્ઞ] ચેતનું; ખગડું
 પરજ'ક' (-ગ) પુ. જુઓ પથ'ક [પ]
 પરજળવું સંકિં [જુઓ પ્રજળવું] 'પર-
 જળવું'નું પ્રેરક, સળગાવણું, ખાળતું [પ]
 પરજિયો પુ. રાજિયો
 પરજીવી વિ. ખીલને ભોગે, તેને આધારે
 રહીને જીવનાર, 'પેરેસાઈટ'
 પરકં (૦ણ) સ્ત્રી [પરકં ઉપરથી] કમૂત, ત,
 કરાર (ર) વર કે કન્યાની પહેરામણી
 તરીકે કરાવેલી રકમ
 પરકંડું સંકિં [પ્રા પર- (રિ) દ્રવ (સ પ્રતિ,
 પરિસ્થાપવું)] ગ્યાપન કરવું, નકી કરવું;
 કરાવવું, કરાર કરવો
 પરડ સ્ત્રી માયાફેડ (ર) લપ, પીટા
 પરડકું (-કું) ન. [દે. પરદા] સાપેલિયું
 પરડિયો, પરડો પુ. ખાવળની ટિમ
 પરણ ન. પરણવું તે, લગ્ન (ર) પરણવાનો
 ઉત્સાહ-અભરખો [લા]. ૦ત ન. ૦પણવું
 તે, લગ્ન ઉદા. ૦ ચોથું પરણત (ર) વિ.
 પરણિયત. ૦ણું સં. કિં [સ. પરિણી]
 લગ્ન કરવું (ર) અનુ. સં. ૦ધખાધવો [લા]
 પરણાયું ન. શકેલું, મારીનું ખાવું
 પરણાવણું સંકિં 'પરણવું'નું પ્રેરક (ર)
 દુધમાં પાણી ભેગાવું [લા]
 પરણિયત વિ. પરણેલું (ર) સ્ત્રી
 પરણેતર, પત્ની [સ્ત્રી. ૦ પત્ની
 પરણેત (૦ર) ન. પરણવું તે, લગ્ન (ર)
 પરણેયું ન. જુઓ પરણાવું
 પરણ્યો પું. પરણનારો, ધણી
 પરત અ. પાછું
 પરત'ત્ર વિ. [સ] પરવશ, પગાધીન. ૦ત્તા સ્ત્રી
 પરતો પુ. જુઓ પરતો
 પરત્ર અ. [સ] પરલોકમા
 પરત્વે અ. વિષે; સંબંધમાં
 પરથાર પુ. જુઓ પરથાર
 પરદારો પુ. દારોનો ખાપ, પ્રપિતામહ
 પરદાર (-રો) સ્ત્રી [સ] પારકાની સ્ત્રી.
 ૦ગમન ન. વ્યભિચાર

પરદુઃખ ન. [સ] પારકાનું દુઃખ. ૦ ભંજન
 વિ. ખીલનું દુઃખ દૂર કરનાર
 પરદેશ પુ. [સ] પારકો દેશ. -રો વિ.
 પારકો દેશનું
 પરદો પું. [પ્રા] જુઓ પડદો
 પરધન ન. [સ.] પારકું ધન
 પરધર્મ પું. [સ.] ખીલનો ધર્મ (ર) ખીલો-
 જુઓ ધર્મ, સ્વધર્મ નહિ તે. -મર્મ
 વિ. જુઓ ધર્મ પાળનારું, બિજાધર્મ
 પરધામ ન. [સ] પરમધામ (ર) પરલોક
 'પરનાતીલું' વિ. ખીજ નાનું
 પગનાર (-રો) સ્ત્રી ખીલની સ્ત્રી
 પરનાળ સ્ત્રી, -ણું ન. [સ] કાળાં નિવાનું
 પાણી જિવાઈને ખાનુએ જવા માટે
 રખાની ધાતુ કે લાકડાની નીક (ર) યદીનો
 ખીડો રાખનાની ભૂચળી પુ. પુ.
 પરપુરુષ પુ. [સ] પતિ સિવાયનો ખીલો
 પરપેઈ (પે) સ્ત્રી પેઈ ગુમ થવાથી ફરીથી
 (ત્રીજ વાર) લખાયેલી દૂરી
 પરપોટી સ્ત્રી નાનો પરપોટો -ટો પુ.
 હવાથી પ્રવાલીમા થતો કુકો -જુદુદ (ર)
 થોડા વખતમા ફટી વટી નાગ પામી
 જાય તે, ફણખ ગુર [લા]
 પરખ સ્ત્રી [સ પ્રગ] રસ્તામા મુસાદરને
 પાણી પાનાની ધર્માદા જગા ૦ડી સ્ત્રી
 પંખીઓને દાણા નાખવા એક યામલા
 પર કરેલું સાવંજનિક મકાન
 પરખાણું ન. થઈ બાધવાનું આડું લાકડું
 પરખાણું અ. બારોબાર
 પરખિયો પુ. પરખ ઉપર બેસી પાણી
 પાનારો, પરખવાળો
 પરખીડિયું ન. [સ પરિ + પ્રા. લીંગ = ખીડું]
 (કામળ ખીડવાળી) કામળની કોથળી; પંખીડો
 પરખીડો પું. મોટું પરખીડિયું
 પરખલ ન. [સ.] પરમતત્ત્વ; પરમાત્મા
 પરલાવ પુ. [સ] ખીલે અવતાર
 પરભાતિયુ ન. જુઓ પ્રભાતિયુ
 પરભાનું (-યું) અ. પરભાઈ; બારોબાર
 (ર) વિ. બહારનું

परभाषा श्री० [स] जी० - जी० ननी भाषा
 परलुत पु० [स] काय नो नर - ता (-ति०)
 श्री० [स] परभूता काय १
 परभोगी वि० जी० वडे योगवात उदा०
 'य' पो परभोगी छे
 परभ वि० [स] उत्तम (२) गर्भ ६।१
 पदेतान के आचनी काय पणीनु ० तत्त्व
 न० अतिम - शायत तत्त्व, थदा
 परमतम वि० [स] उत्तम (२) गर्भ ६।१
 मदन करवानी वृत्ति - उदाहरता
 परमधाम न० उत्तमता, मोक्ष
 परमपद न० [स] मोक्ष, मुक्ति
 परमपुत्र पु० [स] परमा मा
 परमपुत्र पु० [स] सन्यासीयोना चार
 प्रचारमाथी सौथी श्रद्धा प्रकार (कृषीय ,
 अद्वैत, दत्त अने परमपुत्र)
 परमाटी श्री० [पर + माटी] भाग [प]
 परमात्मा न० नुओ परमात्मा
 परमात्मा वि० [स] प्रमाण सार्थक, प्रमाण
 (२) अ० निश्च नमी ० पु० स० कि०
 [स] प्रमाण] प्रमाणभूत - सायु मानव
 परमात्मा पु०, न० [स] वधु विभाग यर्ध
 शके नदि तेवो जीष्वाभा जीष्वा आलु
 परमात्मा न० [मा परिमाण] परिमाण, भाप
 परमात्मा न० [स] प्रमाण पुरावो, दाखना
 परमात्मा पु० [स] परमेश्वर
 परमानंद पु० [स] परम - श्रेष्ठ आनंद
 (२) परमेश्वर [वि० परमाधी]
 परमादय पु० परमाय पदोपकार - थी
 परमार्थ पु० [स] उत्तम पुत्रार्थ - मोक्ष
 (२) परमतत्त्व (३) पदोपकार ० पु०
 श्री० परमाय साधवानी बुद्धि - र्थ
 वि० पदोपकारी
 परमिष्ट श्री० [स] रत्न के परवानगी के ते
 देती (अरुमारी) थिही [गेनोरिया]
 परमियो पु० [स] प्रमद] ओक राज,
 परमेश (श्वर) पु० [स] परमात्मा (२) शिव
 [० पु० मायुम ग० प्र० बली आदमी, ओ
 [रियो] - श्वरी श्री० (२) वि० नुओ धंश्वरी

परमेष्टी पु० [स] ब्रह्मा (२) विष्णु (३)
 गिव (४) अद्वैत [रिन]
 परमेष्टी पु० [स] भोगभाभोटा अन्युदय
 परमान्य न० [स] जी० राग्य (२) विदेशी नो
 अभन [ओपेकिव]
 परवक्षी वि० [स] जी० नने ८ क्ष क०
 परनोक्त पु० [स] मृत्यु पणीनो भवग वगेरे
 जी० लो० व्याप्ती वि० भरल पामेव
 भरलम
 परवत्तु अ० कि० [स] ० वा परवत्तु =
 पापय क०] पातवव, पोमातु
 परवटी श्री० नुओ परवटी [परमेश्वर
 परवरदिगार पु० [का] पातदार (२)
 परवरपु अ० कि० नु
 परवश वि० [स] पराधीन
 परवश न० ओ० शाक
 परवा श्री० [का] दरदार (२) गरज
 परवाड श्री० [स] परि + द वात्ता - वाड]
 गामेनो छवाडानो भाग
 परवानगी श्री० [का] रत्न
 परवानो पु० [का] रत्नो लेप्पी हुकम
 वाकसन्त (२) पतगियु (३) छट [वा]
 परवार पु०, श्री० नवराश ० पु० अ० कि०
 १५ आदोपी नवदु यड
 परवाणु न० नुओ प्रवाद
 परशु श्री०, न० [स] कुहागी ० राम पु०
 [स] विष्णुनो छहो अवतार
 परसाद पु० नुओ प्रसाद - दियु वि०
 प्रसाद भावानो गमनो होय तेड (२)
 प्रसाद भावा पूरती ० देव देवर लेपी
 आरथा होय ओव - ही श्री० नुओ प्रसादी
 परभाषा श्री० नुओ पञ्चाग
 परसेवा पु० [स] प्रसेव] यामनीना जिने
 माथी नीकणत पापु
 परसेव वि० [का] (समासमा) पूरक
 अ० उ० पु० परसेव - रती श्री०
 [का] पूरक अ० (२) पञ्चाग (३)
 पञ्चाग पु०
 परसेवी श्री० [स] जी० ननी श्री

પરસ્પર અં [સં.] એકબીજાનો; અરસ-
પરસ. -રાવલંબી વિં [ત્રિવલંબી]
પરસ્પર અવલંબન રાખવું
પરસ્પરપદ નં [સં.] સંસ્કૃતમાં ધાતુઓના
રૂપો દરવાના એ પ્રકારમાંનો એક
પરલદ સ્ત્રીં પારકી હદ
પરલરત્વું સંકિં પરિહરતું; તનત્વું
પરલેજ (૨) વિં [કા.] બધનમાં પહેલું;
કેરી (૨) ફરી-પરલેજ પાળનારું (૩)
સ્ત્રીં ફરી' (૪) સંયમ; નકારાં કામોથી
દૂર રહેવું તે. -છ સ્ત્રીં કેદ (૨) ફરી
પરંતુ અં [સં.] પણ
પરંદું નં [કા. પરદહ] પરિંદું; પક્ષી
પરંપરા સ્ત્રીં [સં.] હાર; શ્રેણી (૨) ધણી
કાળથી આવતો આવેલો રિવાજ. વગત
[+ગત] વિં પરંપરાથી આવતુ આવેલું
પરા વિં સ્ત્રીં [મ.] શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ; પર
પરા [સં.] સંસ્કૃત ઉપસર્ગ. નામ કે ક્રિયાને
લાગતાં (૧) પાછું, ઊલટું (જેમ કે પરાગતિ;
પરાગય) (૨) અતિરાય, ખૂમ, ઉવટનું
(જેમ કે પરાક્રમ) એવા ભાવ બતાવે છે
પરાઈ સ્ત્રીં [કે. પારાઈ] ખાંડગીનો દસ્તો
(૨) નરાજ [મીઠની
પરાઈ વિં સ્ત્રીં [જુઓ 'પરાયું'] પારકી;
પરાકાષ્ઠા સ્ત્રીં [સં.] ઉવટની હદ - આખર
પરાકૌટિહ (ટી) સ્ત્રીં [સં.] છેલ્લી હદ
પરાક્રમ નં [સં.] બહાદુરી; શૂરાતન (૨)
(બ્યંગમા) અવિચારી કે ખોટા સાદસનું
કામ [લા]. -મી વિં પરાક્રમ દરનારું
પરાગ પું [સં.] ફૂલમાંની રજ. ઝોંશ (-ય)
પું પુકેસરની ટોચની પરાગની થેલી
પરાગતિ સ્ત્રીં [સં.] પાઠ જવું તે (૨)
મરણ. ઠંક વિં પાછી ગતિ કરનારું;
પ્રાગતિક નહિ એવું; 'રિએક્શનરી'
પરાંમુખ વિં [સં.] વિમુખ
પરાજ સ્ત્રીં જાણ કાનાની મોટી થાણી
પરાજય પું [સં.] હાર
પરાજિત વિં [સં.] હારેલું
પરાણી સ્ત્રીં નાનો પરાણો

પરાણો અં બળાત્કારે (૨) મહામહેનતે;
માંડ માંડ [લાકડી; પરાણો]
પરાણો પું [સં. પ્રવણ] આરવાળી લાંબી
પરાત સ્ત્રીં જુઓ પરાજ
પરાત સ્ત્રીં હારા ઉપરનું પાણી [શ્રેષ્ઠ
પરાતપર વિં [સં.] પરથી પણ પર; શ્રેષ્ઠમાં
પરાધીન વિં [સં.] પરતંત્ર. ઠા સ્ત્રીં
પરાન્ન નં [મ.] પારકું અન્ન
પરાપૂર્વ પું [પર + પૂર્વ] બદ્ધ હતો સમય
પરાણવ પું [સં.] પરાગય
પરાભૂત વિં [સં.] હારેલું
પરામર્શ પું [સં.] સ્પર્શ (૨) વિચાર
પરાયણ વિં [સં.] એકાગ્ર; લીન (પ્રાયઃ
સમાસમા)
પરાયું વિં [પ્રા. પરાય (સ. પરકીય)] પારકું
પરાર અં [સં., પ્રા. પરારિ] ગયે કે આવતે
ત્રીજે વર્ષ
પરાથ વિં [મ.] બીજાને માટે હોય તેવું (૨)
પું પરાપકાર; સ્વાયંથી જીવકૃત તે
પરાધ વિં [સં.] સંખ્યાવાચનમા છેકની
સંખ્યા (એકલા ઉપર સત્તર મીડાં-
વાળો અંક)
પરાવર્ત પું [સં.] વિનિમય, બદલો (૨)
પરાવર્તન. ઠંક નં પાછુ ફરવું તે (૨) પાછું
ફેંકવું તે
પરાવલંબન નં [સં.] પારકા ઉપર આધાર
રાખવો તે [રાખનારું
પરાવલંબી વિં [સં.] પારકા પર આધાર
પરાવિદ્યા સ્ત્રીં [સં.] શ્રેષ્ઠ વિદ્યા; બ્રહ્મવિદ્યા
પરાણત વિં [સં.] પાછું, ફરેલું (૨)
કંટાણેજ; વિમુખ
પરાશ સ્ત્રીં પરાત, હારા ઉપરનું પાણી
પરાશર પું [સં.] વ્યાસના પિતા અને
પરાશરસ્મૃતિના પ્રવર્તક
પરાન્ત વિં [સં.] હારેલું
પરાળ નં [મ. પલાળ] ડાંગર વગેરે અના-
જનું પોથું ધણ - ખરસતું
પરાંહું (૦) નં લોઢી પર તળીને કરાતી
ચોપડા જેવી એક ભવની સાખરી

પરિ. [સ] એક ઉપગ્રહ 'ચારે તરફ',
 પરિભ્રમ્ય એકોઅર્થજતાને ઉદાહરણિક્રમા
 પરિકર પુ. [સ] પરિજન (૨) ૧૬, સમૂહ
 પરિક્રમ પુ. [સ] ૦૯૫ નં, -મા સ્ત્રી
 પ્રદક્ષિણા (૨) આમનેમ કરવું તે
 પરિવ્રજ પુ. [સ] ગ્રીમાર, અગીમાર (૨)
 ધન માનમતા વારિનો સમૂહ -ટી વિં
 પરિવદવાળુ
 પરિધ પુ. [સ] વતુળનો પેરાવો (૨) માગગો
 ભેગા (૩) ભોગગ જેટુ એક ગાળુધ
 પરિચય પુ. [સ] આગખા (૨) સદવાચ
 (૩) મહાવરો [એવા આકરી
 પરિચર પુ. [સ] સેવક -ચી સ્ત્રી [સ]
 પરિચારક પુ. [સ] સેવક
 પરિચાલિત સ્ત્રી [સ] નારી
 પરિચિત વિં [સ] આગખીત
 પરિચિન્ન વિં [સ] મયાદિત (૨) વિભન્ન
 ના પાડુ
 પરિરોધ પુ. [સ] ભાગ (૨) સીમા
 પરિજન પુ. [સ] નં [સ] નોકર
 પરિણત વિં [સ] પરિણતિ પામેતુ - ત
 સ્ત્રી [સ] ઝૂકતુ-નમતુ તે (૨) જુઓ
 પરિગમ -મતુ અંકિં [સ] પરિગમ]
 પરિગમ પામતુ ક્રિતિ યતુ નીપજતુ
 પરિણામ પુ. [સ] નં [સ] અત ક્રી,
 નતીને (૨) રૂપાતર વિકાર (૩) પરિપક્વતા
 -મી વિં [સ] પરિણમતુ ક્રિતિ,
 પરિગમરૂપે નીપજતુ
 પરિણીત વિં [સ] પરજેતુ
 પરિતપ વિં [સ] પરિતાપ પામેલુ
 પરિતાપ પુ. [સ] તાપ સતાપ
 પરિતૃપ્ત વિં [સ] પરિતૃપ્તિ પામેતુ -સિ
 સ્ત્રી સંતોષ
 પરિતોષ પુ. [સ] સંતોષ
 પરિત્યજ્ઞ વિં [સ] છાડી દીધેતુ ત્યજેલુ
 પરિત્યાગ પુ. [સ] છાડી દેતુ તે
 પરિનાયુ નં [સ] સરક્ષણ
 પરિધાન નં [સ] પહેરવું તે (૨) વસ્ત્ર
 પરિધિ પુ. [સ] વતુળનો પેરાવો,

'ગર્હ' કરન્ત' (૨) સૂચ ચ દ્રવી આસપાસ
 દેખાતુ તેજનું ક્રી. (૩) ચોમેર ફરતી વાડ
 પરિનિર્વાણુ નં [સ] મોક્ષ
 પરિપક્વ વિં [સ] પૂરે કુ પાકેતુ સ્ત્રી
 પરિપત્ર પુ. [સ] લાગતાવળગતાની
 નાણુ માટે ફેવાનો પત્ર, સકયુલર
 પરિપાક પુ. [સ] પરિણામ ક્રી (૨)
 પરિપક્વ યતુ તે
 પરિપાતિ (-ટી) સ્ત્રી [સ] ડે ની ગતિ (૨)
 ધારો પ્રથા નિયમ (૩) કેમ ની
 પરિપાતન નં -ના સ્ત્રી [સ] પાતન રક્ષણ
 પરિપુટ વિં [સ] સારી રીતે પે વણુ-રૂઢિ
 પામેન -દિ સ્ત્રી [સ] પરિપુટ્યલુ
 પરિપૂર્ણ વિં [સ] બરપૂર સ્ત્રી
 પરિપૂર્તિ સ્ત્રી [સ] પરિપૂર્ણતા
 પરિપ્રશ્ન પુ. [સ] ફરી ફરીને પૂછ તે
 પરિપળા નં [સ] પરિ+વળ જેર
 પરિપ્રશ્ન નં [જુઓ પરપ્રશ્ન] પરમાત્મા [પ]
 પરિવલ પુ. [સ] તિરકાર (૨) પરાવ
 પરિભાષા સ્ત્રી [સ] કોઈ પણ શાસ્ત્રની
 સાતિ સંજ્ઞાઓ કે સંજ્ઞો
 પરિભ્રમણુ નં [સ] ફરવું-ટહેવું તે ભ્રમણ
 (૨) ગોળ ગતિમા ફરવું તે
 પરિમલ [સ], -ળ પુ. સુ. ૧૬
 પરિમાણુ નં [સ] માપ (૨) જેને હોને
 વસ્તુને માપી ગણાય છે તે એવું લક્ષણ-
 મપાઈ ગયાવું તે કે તેની રીત
 પરિમાણન નં [સ] ઘેલુ-માજલુ તે
 પરિમિત વિં [સ] અલ્પ મયાદિત (૨)
 અદ્યક્ષર, માપેલુ -તિ સ્ત્રી [સ]
 માપ તોન (૨) સીમા મપાઈ (૩)
 પેરીમીટર [ગ]
 પરિગેય વિં [સ] માપી શકાય તેવું,
 મયાદિત (૨) માપવા યોગ્ય (૩) નં
 માન, મેઝિયુડ [ગ]
 પરિયુ નં, -યો પુ. [સ] પ્રજા ઉપરથી
 પૂવજ (૨) વંશજ [રક્ષાયેક]
 પરિરક્ષિત વિં [સ] બધી બાજુએથી
 પરિરક્ષ પુ. [સ] ૦૯૫ નં [સ] આનિગન

परिवर्त पुं [स] युग के कालने अत
(२) द्वेक्षार कालि (३) गोण द्वेक्षु ते
-तर्क वि० (२) पुं [स] द्वेक्षार-कालि
करनार (३) गोण द्वेक्षार ३ द्वेक्षनार
-तर्क न० [स] लुओ परिवर्त -तर्क
वि० [स] मङ्गातु -तर्क पुं [स] परिवर्त
परिवार पुं [स] मङ्गातु
परिवाह पुं [स] छनकाईने लुओ ते (२)
वधाराण पाणी भङ्गाणीकणवानो भाग
परिवृत्त वि० [स] वीटायेतु
परिवृत्त वि० [स] गोण द्वेक्ष (२) पाछ
द्वेक्ष (३) यारे आलुथी वीटायेतु
-तर्क ओ० [स] गोण द्वेक्ष ते (२)
पाछ द्वेक्ष ते (३) वीटायार्थ वणु ते
परिवेश (-प) पुं [स] तेजनुं ३ १७ डेरो
परिवेष्टन न० [स] टाकल, आच्छादन
परिवेष्टित वि० [स] वीटायेतु (२) ६ कायेतु
परिमन्त्रित वि० [स] परिमन्त्रया दीधी
होय तेव
परिमन्त्रया ओ० [स] सन्धास
परिमन्त्रके पुं [स] सन्धासी
परिमन्त्रिका ओ० [स] सन्धासिनी
परिशिष्ट न० [स] पुरवगी (अथ के लेपनी)
अपरिच्छेद (२) वि० आक्षी रहेतु
परिशीलन न० [स] अनुशीलन-दीर्घ सेवन
परिशुद्ध वि० [स] पूष्यपणे शुद्ध
परिशेष वि० [स] आक्षी रहेतु अवशिष्ट
परिश्रम पुं [स] महेनत
परिषद ओ० [स] सभा
परिषद पुं [स] लुओ परीषद
परिष्कार पुं [स] अनकार, शङ्कार
(२) सङ्कार [स] पूष्यता
परिश्रमास वि० [स] सपूष्य -पित ओ०
परिष्मास ओ० [स] छद
परिष्मान न० [स] परीष्मानो मुवक (२)
सुदर ओ-मुष्यानी जभावट [स]
परिद्विषति ओ० [स] आलुआलुनी
विपति-सन्नेग
परिद्वेषु सङ्किं [स] परिहृ छोडव तजव

परिहा पुं [स] त्याग -तर्क वि० [स]
टाणी शकाय ओतु के टाणवा नेतु
परिहास पुं [स] भरकरी
परिहृ न० [लुओ परहु] पक्षी
परी ओ० [स] पाओवाणी देवताई मुदरी
०कथा ओ० परीओ नेमा आवती
होय ओवी-अदभुत कथा
परीक्षक पुं [स] परीक्षा करनार -छु
न० [स] परीक्षा
परीक्षा ओ० [स] तपास कसोटी ०थी
पुं [स] परीक्षाभा जेसनार -क्षित
वि० [स] पारमेतु तपासेतु (२) पुं
आलमन्त्रुने पुत्र
परीष्प पुं [स] परीष्प वपरशी लुओ पाईअ
परीवार पुं [स] परिवार
परीवाह पुं [स] लुओ परिवाह
परीषद पुं [स] प्रा मराहृ टाढ तडको भाअ,
तरस वगेरे आवीस विपत्तिओमानी
प्रत्येक के ते सदेवी ते [नेन]
परु न० [स] २० स पूष्य पाय
परुप वि० [स] कडार, ता ओ०
परु वि० [स] परा अगु [प] (२) अ०
द्वेक्ष, अदग
परु न० शङ्कर भङ्गारो वसवाट वपनगर
पञ्चागात ओ० [लुओ पछो] महेमानगीरी
पञ्चो पुं [स] प्राङ्ग को महेमान अतिथि
परे अ० [स] पर परे परे ठेकाये (२)
पर वपर [लुओ परहेण भा
परे (२) वि० (२) ओ० - ७ ओ०
परेड ओ० [स] कवायत
पदेश पुं [स] परमेक्षर
पदेशान वि० [स] हेरान (२) व्याकुन,
वृत्ति (३) धूर्त, अक्षु यतुर -नी ओ०
मुसीमत हेरानगत (२) व्याकुता वृद्ध
परीक्षा वि० [स] अप्रयक्ष परदागर
परीक्ष (दी) पुं, न० [स] वल्ल प्रा वल्ल
प्रभाव, सवार -दिशु न० मगसकु
परीक्षागत ओ० लुओ पञ्चागात
परीक्षा ओ० [लुओ पञ्चागात] आरवाती
नानी-काकरी -शेा पुं गोपी परे पी

પરોળો પું [નુઓ પડો] મદેમાન
 પરોપકાર પું [સ] પારકાનું બધુ કરવું
 તે -ગિતા સ્ત્રી પરોપકાર કરવાનો
 ગુણ -ત્રી વિં [સ] પરોપકાર કરનારું
 પરોપછવી વિં [સ] ખીજને આધારે
 છવનારું
 પરોવવું સં કિં [સં પ્ર+વે] પ્રિયુ,
 વેહનાની વસ્તુને દોરા ઉપર ચઢાવવી કે
 તેમા દોરોધારવો (૨) જોડતું નગાડતું [લા]
 પર્વત્ય પું [સ] વગ્માદ [સ] સૂપગ
 પર્ણ નં [સ] પાદકું ઠંકુટિ (-ટી) સ્ત્રી
 પર્દેનરીત વિં [ફા] પડામા ગ્દેનાર
 પર્યટન નં [સ] મુસાફરી
 પર્યવમાન નં [સ] અત -ચિની વિં
 સ્ત્રી, -ચી વિં [સ] અતિમ, અતવાળુ
 પર્યંક પું [સ] પનગ
 પર્યંત પું [સ] ચોગરદમ ફરતી હદ,
 (૨) અત, છેવટ (૩) અં મુધી, લગી
 પર્યાપ્ત વિં [સ] પૂરતું (૨) સપૂર્ણ (૩)
 પ્રચર, પુષ્કળ (૪) સમર્થ (૫) મર્યાદિત.
 -સિ સ્ત્રી [સ] પર્યાપ્તપણું
 પર્યાય પું [સ] સમાનાર્થ શબ્દ (૨) રીત,
 રસ્તો (૩) યુક્તિ, બદલાવ (૪) પ્રકાર (૫)
 કમ, અનુકમ (૬) પદાર્થનો ગુણ કે ધર્મ
 અથવા તત્ત્વન્ય પરિણામ
 પર્યાયનાયન નં, -ના સ્ત્રી [સ] સપૂર્ણ
 આલોચન, સમીક્ષા
 પર્યુષામના સ્ત્રી [સ] સેવા
 પર્યુષણ નં [સ] નુઓ પનુસણ
 પર્યેષક પું [સ] પર્યેષણ કરનાર, શોધક.
 -ણ નં, -ણી સ્ત્રી [સ] અન્વેષણ,
 આલોચના, તત્ત્વચિતન
 પર્વ નં [સ] અથનો ભાગ (૨) આડમ,
 ચોદરા, પૂતમ અને અમાસ એમાની કોઈ
 પણ તિથિ (૩) પવિત્ર દિવસ (૪) તહેવાર
 (૫) સાકારનો એક ગાઠાથી બીજા ગાઠા
 સુધીનો ભાગ ંણી સ્ત્રી [સ] પવિત્ર દિવસ
 પર્વત પું [સ] પહાડ
 પર્ષેન (-છ) [ફા] નુઓ 'પરદેજ'મા

પય નં [સ] ચાર તોડા જેટલુ માપ (૨)
 સ્ત્રી પય, ક્ષાપ વાર
 પલક સ્ત્રી [સ] પય, ક્ષાપ
 પયક સ્ત્રી [ફા] આખનો પડમારો ંવું
 અં કિં મી ચાતુ ને ંધડતું (૨) આખ
 પનકવાની જેમ ગતિ દોની કે થવી (-)
 ઝગમગ રતી રતીને પ્રકારાત -કારો,
 -કો પું આખનુ પનકતુ તે(ર) ઝમકારો
 (-) આખસારો, ંગારો [કુકગ
 પલટણ (-ન) સ્ત્રી [હ ંદન વો] લર રતી
 પલટવું મંકિં [મા પટ્ટ] બદલવું
 પલટાપવટી સ્ત્રી ફેરફાર, ંધવપાયડ
 પલટાવવું સંકિં, પલટાવું અંકિં
 'પલટવું'નુ પ્રેર- અને કમંલિ
 પલટી સ્ત્રી, -ટો પું [નુઓ પડવું]
 ફેરબદલી (૨) ંધવો
 પલવટ સ્ત્રી [સ પવ] કેડ બાધવી તે કે
 તેનુ કપડું જેવુ લીનો બાધે છે (૨)
 પાડવ કે નીચે લટકતો છેડો, તેને કેડે
 કે છાનીએ તા ા બાધવો તે
 પલળવું અંકિં [નુઓ પનાળવું] લીનું
 ઘડ(૨) પોચુ ઘડ, પીગળવું (મન) [જા]
 પલંગ પું [સ પર્વ પ્રા પલ્ક] મોટો પાટો
 -ડી સ્ત્રી નાનો પનગ, ંલણી ંપોશ
 નં પધારી ઉપર પાથરવાનો જોછાડ
 પલકું (-ખું) નં આકના પાડાનો પ્રશ
 પલાણુ નં [સ પર્વાગ, પ્રા પલાગ, સરં
 ફા પાલાન] પોડાની પીઠ ઉપર નાખવાનો
 સામાન (૨) સવારી ંવું અંકિં સવારી
 કરવી (૨) પોડાની પીઠ ઉપર સામાન કસવો
 પલાયન નં [સ] નાસી જવું તે
 પલાયિત વિં [સ] નાઠેલું, દોડી ગયેલું
 પલાવ પું [ફા] બાતમા દાળ ને માસ
 નાખી બનાવેલી એક વાની
 પલાશ પું [સ] ખાખરો
 પલાળવું સંકિં [સરં પ્રા પલાવિ
 (સ પલાવિત)] લીજવણ (૨) મન પર
 અસર પડોચાડવી (૨) વડું કરવા દોડી
 પલાળવી (૪) કોઈ કામ શરૂ કરવું

પક્ષાગિયું નં નાહતી વખતે પક્ષાગિયના
બદલાવું પંચિયું

પક્ષાંડી સોં [પ્રા. પહલિવ(સ. પર્વસ્તિકા)]

પગ અમુક દબે વાળીને ચપટ બેસવાની

એક રીત. -ડો પું મોટી પક્ષાંડી

પલિત વિં [સ.] પળિયાંવાણું

પલ્લીત પું; નં [વા. પળીર] ભૂતપ્રેત

પલ્લીતે પું [વા.; પ્રા. પલ્લિત(સ. પ્રદિત)]

ભમગરી. [વ્યાપવે = કચેરવું [લા.]]

પતેટ પું; સોં [દ. લેટ] (રીવવાના સંચાથી)

કપડાની પટ્ટી વાળી સાંધવી તે

પટોટ સોં [‘પટોટ’ પરથી] અનુભવ;

કેળવણી; તાપીમ. ં પું સંકિં [પ્રા.

પનોટ=પ્રવૃત્તિ કરવી] કામકાળમાં ભેટી

પાવરવું કરવું (૨) કેળવી સવારી લાયક

કરવું (૩) ચંપી કરવી; દમાવવું

પદ્મવ પું; નં [સં.] કપગ (૨) પાંદડું

(૩) પાલવ; ઉડો. વ્યાપટ્ટી વિં ઉપર-

ચોટિયુ જોડુ નહિ તેવું (જ્ઞાન). -વિત

વિં [સં.] નવા પાનના ફાલથી લેવુર

યઈ રહેવું. -તી સોં [સ.] ચલનવલનથી

કરેલા છસારા. ઉદાઃ કરપદ્મવી; નેત્રપદ્મવી

પદ્મી સોં [સ.] નાનું ગામડું

પદ્મી સોં માંડવી; ગરબાની કોડિયાં

મૂકવાની કીવી

પદ્મ પું નં [વા.] ત્રાજવાનું એક છાગડું

પદ્મ પું નં વરતરફથી કન્યાને આપાવું સોધન

પવન પું [સં.] વા; તહેનો વાયુ (૨) [લા.] તોર;

મિત્રજ (૩) શોખનો શિરનો. -ફેન.

વ્યાપટ્ટી સોં પવનથી ચાલતું ચક્રવાળું

ચંત્ર. વ્યાપટ્ટી સોં નેથી આકાશમાં

ઊડી શકાય એવી ભદુઈ પાવટી. વેગળી

વિં પવન નેટલા અતિ વેગવાળું. વ્યુત

પું [સ.] હનુમાન (૨) જીમ

પવારો પું [મ. પવાહો] તીરનું પ્રશસ્તિ-કાવ્ય

પવાત, પવાચત સોં [‘પાડું’ ઉપરથી]

સૂતર અને કાપડને પાવામાં આવતી કાંઈ

(૨) ખેતર વગેરેમાં પાણી પાડું તે

પવાલી સોં [બુઝો પ્યાલી] નાનું પ્યાલું

(૨) એક ઊંચું નળાકાર વાસણ. -છું

નં પાણી પીવા માટેનું નાનું વાસણ;

ભમ(૨) એક મોટું નળાકાર વાસણ (૩)

અનાજ માપવાની નાની પાવી

પવિત્ર વિં [સ.] શુદ્ધ; પાવન. વ્તા સોં

પવિત્રાં અગિયારશ(-સ) સોં [પવિત્ર

+ અગિયારશ] શ્રાવણ વદ અગિયારશ

પવિત્રી સોં [સ. પવિત્ર = વીટી] દસની

વીટી (૨) પવિત્ર શબ્દે પાડેલી કે બરેલી

દેશની પટ્ટી

પવિત્રું નં [સ. પવિત્ર ઉપરથી] કાકોરચ્છને

ધરાનેલી દેશમની માળા

પવૈયો પું પાવૈયો; ટીજડો

પશમ સોં [વા. પશમ] ડુવાંટી, વાગ (૨)

દિમાલયમાં થતા એક ભતના બકરાના

વાળ (જેનું ગરમ કાપડ બને છે). -મી

[વા.] પગમનું; પગમવાળું. -મીનો પું

[વા.] પશમનું બનેલું કાપડ

પશુ નં [સં.] ભનવર. ચોપણું પ્રાણી. વ્તા

સોં. વધર્મ નં [સ.] પશુને છાતે એવો

હીન-અમાનવ ધર્મ. વપ્તાકા(વસ્ત્ર)

નં સંકરનું એક દિવ્ય અસ; પાશુવત.

વપ્તિ પું [સ.] મહાદેવ. વ્યજ પું

[સં.] પશુ વડે કરાતો યજ્ઞ. વ્યુત્તિ સોં

પશુતા; પાશુવતા

પશ્ચિમ અં [સ.] પછી. -તાપ પું [સ.]

પસ્તાવો. -દુભૂમિ સોં ચિત્રની પાછળની

ભૂમિકા, જે તેને ઉકાવ, છઠા વગેરે અર્થે

છે; ‘એકમાઉન્ડ’

પશ્ચિમ વિં [સં.] આયમણું (૨) પાછળનું;

પાછળું (૩) સોં આયમણી દિશા (૪) નં

યુરોપ, અમેરિકા વગેરે પશ્ચિમનો પ્રદેશ.

[પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઊગવો = કદી પણ ન

બને તેવું બનવું]. વ્યુદ્ધિ વિં પાછળથી

બેને ઉકેલ સૂએ છે તેવું. -મી વિં પશ્ચિમનું

પરતો સોં એ નામની સરહદ પ્રાંતથી

અફઘાનિસ્તાન સુધી ચાલતી એક ભાષા

પસરવું અંકિં [પ્રા. પસર(સ. પ્ર + સ)]

પસરવું; ફેલાવું

પરસદી સ્ત્રીં [પ્રા. વપર (સ. પ્રસતિ) પેરા]
(૨) એક આયમનનું જળ રહે એવો
દાથના પદોચ્ચાનો આકાર (૩) બાઈની
બહેનને બેટ

પરસવારવું સંકિં પંપાળવું
પરસદ વિં [વા] ગમવું (૨) ચૂટી કાઢેલું;
રતીકાદેલું. ંગી સીં પરસદ કરવું તે; રુચિ
પરસાયતું નં [પ્રા. પ્રમાય (સ. પ્રમાદ)]
બક્ષિસ તરીકેની જમીન

પરસાર વિં [વો] (બહુધા વિધિય વિં
તરીકે વપરાય છે.) વસાવેલું, આરપાર ગયેલું
(૨) (કસોટીમા) પાર ભતરેલું

પરસાર પું [પ્રા. વપાર (સ. પ્રમાર)] પ્રસાર;
ફેલાવે; પ્રચાર (૨) પ્રવેશ; પેસારો. ંવું
સંકિં [સ. પ્રસારયુ; પ્રા. વપાર] ફેલાવવું
(૨) લખાવવું. -રો પું પરસાર; ફેલાવ
પરિચારું નં જુઓ પરિચારું

પરસીનો પું જુઓ પરસેવો
પરસતાવું નં [સ. પ્રવાન] બહારગામ જવા
ભપડું તે (૨) મુદત સાચવવા પોતાને
ઘેરથી નીકળી બીજાને ઘેર વાસ કરવો તે

પરસતાવું અં કિં પરસાવો કરવો. -વો
પું [સ. પશ્ચાત્તાપ] ભૂવ કે દોષને માટે
પાછાંચી થતો ખેડ; પશ્ચાત્તાપ પ્રહાર
પરસતાણ સીં ઉપરાઉપરી ઠોક; વાળીના

પરસી સ્ત્રીં નકામા - રતી કાગળ
પરસું નં [જુઓ પિરસું] એક સૂકો
મેવો; પિરસું

પહાડ પું હુગર; પવંત. -ડી વિં પહાડનું
(૨) કદાવર; મજબૂત [લા.] (૩) સ્ત્રીં
નાનો પહાડ (૪) પહાડોની ઢાલ

પહાણ પું [પ્રા. પહાળ (સ. વપાળ)] પથ્થર
પહાણી નં [પ્રા. પ્હ, (સ. પ્રેશ) પરથી]
તપાસણી. ંપત્રક નં [મ.] જેમાં ખેતર,
તેમાના ઝાડ અને પાકની નોંધ લેવાય
છે તે તપાસીનું પત્રક

પહાણો પું જુઓ પહાણ
પહેરછા સ્ત્રીં પહેરવાની રીત
પહેરણ (પ) નં કડતું; બદલ

પહેરવું (પ) સંકિં [સ. પરિધા, પ્રા.
પદિર] શરીર ઉપર ધાગવું કરવું
પહેરવેશ પું [પહેરવું+વેશ] કપડાં પહેરવા-
ની રીત (૨) પેશાક

પહેરામણી સીં [પ્રા. પદિરાવળ] કન્યાના
બાપ તરફથી વરને તથા તેનાં સગાંને
અપાતી બક્ષિસ

પહેરાવવું સંકિં 'પહેરવું'નું પ્રેરક (૨)
યુક્તિપૂર્વક બીજાને વળગાડવું - વેચવું
પહેરેગીર (પ) પું પહેરેશ બરનાર; ચોષ્ટાદ
પહેરે (પ) પું [વા. પદરહ; સં. પ્રદરિપ, પ્રા.
પદરિય=પહેરેગીર] તપાસ, જખનો, ચોષ્ટી
(૨) સંભાળ; ઢવાડો

પહેલ (પ્રહ) સ્ત્રીં [દ. પહિલ = પહેલ -
આગેવાની કરવી] પ્રારંભ; આગેવાની
પહેલ (પ્રહ) [વા. પદત] પાસો. ંકાર વિં
પાસાદાર

પહેલપહેલું (પ્રહ; વ) વિં પહેલી જ
વારનું; સૌથી પ્રથમ (૨) અં શરૂઆતમાં
જ, સૌથી અગાઉ

પહેલવાન પું [વા. પહલવાન] મધ્ય;
કુન્નીળાજ (૨) બડાદુર; શૂંવીર
પહેલવારકું (પ્રહ) વિં પહેલી વારનું
પહેલપી સીં [વા. પહલી] ઈરાનની પ્રાચીન
ભાષા [(ગાય બેસ ઇં)

પહેલવેતરી (પ્રહ) વિં સ્ત્રીં પહેલા વેતરની
પહેલાં (પ્રહ) અં અગાઉ; પૂર્વે. -લું વિં
પ્રથમ (૨) પહેલા દરમિયાનનું; મુખ્ય (૩)
અં સૌથી અગાઉ

પહોચ (પ્રહ) સીં પહોચતું તે (૨)
પાવતી; રસીદ (૩) [લા.] સમજાણ,
અક્ષર (૪) રાક્ષિ; સામથ

પહોચવું (પહો) અંકિં [પ્રા. પડી] (ધારે
ઠેકાણે) જવું; પૂનવું (૨) (મોકલેલી વસ્તુનું)
મળવું (૩) ટકવું; ભરી રહેવું (૪) સંકિં
(સરખામણીમા કે રૂપમાં) બરાબર થવું
પહોચાડવું (પહો) સંકિં 'પહોચવું'નું પ્રેરક
પહોચેલું (પ્રહ) વિં [પહોચવું ઉપરથી]
ન હેતરાય તેવું; પક્કું [લા.]

છગ થઈ જવા તે) નામું નં પચ
સમક્ષ કરેની તપાસનીની નોધ બપાવ
ન [સ] (સપ્તા વગેરેમા વપરાતું) ખ્યાલુ
બાપાલુ પું બં વં [સ] પ્રાણ, અપાન,
બ્યાન હાન અને સમાન એ શરીરના પાચ
પ્રાણો બાપાલુ પું [સ] કામદેવ (અરવિદ, અગોઠ, નવમાલિકા, આખામોર અને નીલોત્પલ એ પાચ પુષ્પ જેના બાણ છે તે) બ્રહ્મ પું [સ] કાળજી મો, પીઠ પડખુ અને કેડ આગળ લમરો હોય તેવો ઘોડો બ્રહ્મ પું રસોઈ માટે કાઢેલા મીઠા માધી બ્રાહ્મને આપવા કાઢેલો બાગ (લો) ચોખા દાળ ની અને મીઠું) બ્રહ્મ નં બં વં [સ] આકાશ વાયુ અગ્નિ, પગી અને પૃથ્વી એ પાચ મહાભૂત બ્રહ્મ વિં [સ] પાચમુ (૨) પાચમી- નિષાદ વગેરે જંગની લોકોની જાતનું- વર્ણનું ગણાતુ (૩) પું રવરસપ્રકમાનો પાચમો ૫ ૨૨ (૪) પચમ વર્ણનો માણસ (૫) એક રાગ બ્રહ્મચર્ય પું બં વં [સ] પાચ મુખ્ય યજ્ઞો (દેવયજ્ઞ પિતૃયજ્ઞ, ભૂતયજ્ઞ બ્રહ્મયજ્ઞ, નૃયજ્ઞ) ૦ગી વિં ૨૨ (૨) સીં [મ] પાચમ (૩) પાચમી વિશ્વમ્નિ ૦૨૬ વિં ૫૨ ચૂરણ (વિચાણ) (૨) ચાર પાચ જાતના મિશ્રણવાળું ૦૨૬ શિં ૦૨૬ શિં ત્રિરાશિ ૦૫૮ શિં ૦૫૮ [સ] ગિતાવરીને ગિનારે આરેતુ એક ગ્રામ (૨) પીપળો બીંબી, વડ આબની અને અરોઠ એ પાચ જાડનો સમૂહ (૩) જ્યા પાચ રસતા મગતા હોય એવું મોટું ચંતુ બપાચકા સીં લોકવાયકા ૦૨૬ પું [સ] કામદેવ (જુઓ પચમાણ) -આગ્નિ પું બં વં ગાડપત્ય આહવનીય, દક્ષિણ સંચ અને આનસંચ એ પાચ અગ્નિ (૨) ચાર બાજુ ચાર ધૂમીનો અને પાચમો માથે સૂચનો તાપ

પચાઝરી સીં સૂઠ ખસખસ, અજમે, કોપકું અને સવા એના બૂકામા ખાડ મેળવીને કરતું મિશ્રણ

પચાણ (-ણ) વિં [પ્રા પચાઝર (સ પચનવતિ)] '૮૫'

પચાત સીં [સ પચાવતન] તકગરનો નિવેડો લાવવા નીમેરી પાચ ૩ વધુ માપમેની મડળી (૨) તેણે કરેની તપાસ (૩) તેણે આપેલો ફેસલો નિર્ણય (૪) [લા] ગિદાપોહ, બાજગડ (૫) ચૂચવાડો મુરકેની નામું નં પચાને કરેલા મગ દે ફેસવાનો લેખ (૨) પચાત કરવાની સત્તા આપનારો લેખ -તિથુ વિં પચા તવાળુ ચૂચવણવાળુ (કામ કે વસ્તુ) (૨) પાચ જો-પચાને મગીને કરાવેલ (૩) પચાતખોર (માણસ)

પચાનન પું [સ] શિવ (૨) સિદ્ધ

પચામૃત નં [મ] દૂધ, દહી, ઘી મધ અને ખાનુ મિશ્રણ અથવા એનો દેવનો પ્રસાદ

પચાયત સીં [સ પચાવતન] પચાયત કરનારી મડળી (૨) કોમનુ મોખારી

મડળ (૩) પચાત, બાજગડ

પચાયતન નં [સ] ઉપાગ્ય પાચ દેવની

ભૂતિ એનો સમૂહ (૨) ગણપતિ દેવી, સૂચ, વિષ્ણુ અને શિવ એ પાચનો સમૂહ

પચા પું જુઓ પચાગ

પચાવત વિં [પ્રા પચાવત (સ પચવાવત)]

'૫૫' [શીતિ] ૮૫

પચાશી (-શી) વિં [પ્રા પચાશી (સ પચા

પચાળ પું [સ પાંચાલ = પાચ પ્રમાણ

કાર્ગિરેનું પચ] હુદાર

પચાગ વિં [સ] પાચ અગવાળુ (૨)

નં દીપણ કેલેન્ડર

પચિયુ નં દ્રુક ધોતિતુ

પચી સીં નાકે પહેરવાની જડ - ચૂની-

કાટો (જેમા પા ૨૨ ગના બલ જડથા હોય)

પચીકરણ નં [સ] સૂદિની ઉત્પત્તિ

માટે પચમહાભૂતનું વિચિત્ર મિશ્રણ

(૨) એ દ્વારા સૂદિની ઉત્પત્તિની ઉપક્રિત

પચોતેરવિં [પ્રા પચોતેર (સ પચતેરવિં)] ૭૫

પચર નં [સ પા] પાચડું [મારગા]

પચરી સીં જુઓ પચાઝરી બપાક પું

પંતમી વિં [ફા] પન્નમને લગતુ કે
પન્નમનું (૨) પું પન્નમનો વતની (૩)
સ્રીં પન્નમી બોલી-ભાષા (પન્નમના
વતની જેણે) કદાચર [લા]

પંજેટનું સંકિં (પન્નમીથી) એકઠું કરતુ
પંજેટી સ્રીં [સ. પવ્વદન્તી] ખેતીનુ એક
ઓનર-અ પાળી

પંજે પું [ફા] પાચ આગળા અને હથેળીથી
બનેલો અવયવ (૨) પથુનો નહોરવાળો
અવયવ (૩) પાચના આકવાણુ પત્તુ
કે પાસે. [નત (૩) પિંડ

પંડ પું [સ પિં] શરીર (૨) પોતાની
પંડ પું [સ પાંડુ, પ્રા પડુ] પાડુરોગ
ંરોગિયુ, ંરોગી વિં પાડુરોગવાળુ
પડિત પું [સ] શાસ્ત્રમા નિષ્ણાત પુરુષ
(૨) વિદ્વાન, સાક્ષર -તા સ્રીં [સ] વિદુષી
સ્રી -તાર્ધ સ્રીં વિદ્વાતા, સાક્ષરતા

પંડુ પું [પ્રા] પડ, પાડુરોગ
પંડે અં [સ વિં ઉપરથી] બંતે, ચોતે
પંડો પું (તીય'નો) પડથો, ગોર
પંડોણુ નં [સ પડોળ] એક શાક
પંડયા પું [સ પડિત] (માનાય'ક) પડથો,
ગોર (૨) એક અટક. -ડયો પું
આમડી નિગાળનો બાઘણ મહેતાજી (૨)
ગોર, પુરોહિત [મિનિસ્ટર'

પંતપ્રધાન પું મુખ્ય પ્રધાન, પ્વીક્
પંતિયાણુ વિં ['પાતી' = ભાગ ઉપરથી]
બણાજણુ સહિયારુ (૨) નં સહિયારો
વેપાર કે વહીવ

પંતૂં પું [મ પતોળી, પત] માત્ર ઊકરા
બણાવી બળનાર, મહેતાજી (૨) વેદિયો
માણસ [લા]

પંથ પું [નુઓ પથ] માર્ગ (૨) ધર્મ'નો
પ્રધાય ંક પું મુસાફર (૨) દૂત, કાસદ
પંથવર પું પહેલી વાર પરણતો વર
પંથી પું [પથ' ઉપરથી] મુસાફર (૨)
વિં પથતુ કે તેને લગતુ (પ્રાય) સમાસમા
(એમ કે નાનકપથી)

પંદર વિં [પ્રા પન્નર (સ પવ્વદન્ત)] '૧૫'

પંપ પું [ફ] પાણી ખેચવાનુ ચત્ર-ડક્ટ
કે તેની ગોડવણવાળી જગા (ફોનો ૬૦)
(૨) હવા બરવાનુ સાધન (સાઈકલ
વગેરેમા) (૩) મોટરમા પેટ્રોલ બરવાનુ
ચત્ર કે તે વડે પેટ્રોલ ભરી આપવાની જગા
પંધાળાણું સંકિં [સ પાણુ] વઢાડથી હાથ
ફેરવેલો (૨) [લા] ખોટા લાડ લડાવના
(૩) ખૂબ કાળજીથી સભાળ્યા કરતુ

પંચોચો પું ઈનો મડે

પા વિં [પ્રા પાચ (સ પાર)] ચોથા ભાગનુ

પા સ્રીં [સ પાચ, પ્રા પામ] બાબુ

પાઈ સ્રીં [પા' ઉપરથી] તાબાનો એક
સિક્કો પૈસાનો ત્રીજો ભાગ

પાઉડર પું, નં [દુ] ભૂકો, ચૂણ' (૨)
દત્તમજન (૩) આમડી પર લગાવવાનો
સુગંધીદાર ભૂકો

પાઉંડ પું [ફ] એ નામનો સોનાનો
અથેલસિક્કો (૨) એક અથેલતોડ રતલ
પાક વિં [ફા] પવિત્ર (૨) પ્રમાણિક
પાક પું [સ] પરિપક્વતા (૨) નીપજ
(૩) ખેતીની નીપજ (૪) દૂધ, ધી,
ચાસાણી વગેરેમા રાધી-પન્થી બનાવ-
વામા આવેલો ખાવાનો પદાર્થ (૫)
પાકતુ તે (અમુ.) (૬) રમોઈ, પકવતુ તે

પાકટ વિં પાકુ (૨) પુખ્ત

પાકણું વિં પાકી ભટે એવુ

પાકદામન વિં [ફા] પવિત્ર, શીલવાન

પાકંતું અંકિં [સ પાક ઉપરથી] પરિપક્વ

ચતુ (અનાજ ફળ) (૨) ઉત્પન્ન ચતુ,

નીપજતુ (ખાજરી ટેલી પાકી) (૩)

(શરીરમા) અદર પડ પેદા ચતુ (૪)

ચોણુ ચઈ જતુ (વાગતુ) (૫) [લા]

નીવડતુ (ઊર્કેરા સારા પાકયો) (૬)

પાકી ગતુ હોયતેમ (શરીર કે તેનુ કોઈ

અંગ) દુખતુ (૭) ઠરાવેલો વખત આવવો,

મુદત થવી (હુડી) (૮) (ગોમડીનુ)

ધરમા જતુ (૯) લાભ થવો રધાણુ, ફળતુ,

મજતું (એમા તારું શું પાકયુ ?)

પાકશાલા [સ] -ળી સ્રીં રસોડુ

પાકશાસ્ત્ર નં રંગોઈનુ શાસ્ત્ર
પાકાઈ સીં [પાકુ' ઉપરથી] પ-૧૪
પાકી સીંનામવ મેખધરાખગોતે । ડતાગ
પાકીટ નં [ક પોન્ન] પચા રાખવાની
ખીમામા મુમય તેની એક બનાવ
(૨)અને નતની વગુઓ મુદાય તેની
ધની જેની એક બનાવ વિદ્યાર્થીનું
પાકી (૩) પરગીડી

પાકુ વિં [મ પન્ન પ્રા પન્ન] કાચુ નહિ-
પાકુ (૨) પુખ્ત (૩) મિષ્ટાન્નવાણુ (જમણા)
તે બની શકે એવું (૧)ધુ) (૪) રપજાંથી
બોરાય નહિ અનુ-રીથી પન્નેલુ (૫)
છેતગય નહિ તેવું પદોએ [લા] (૬)
સાકું જ્ઞાન ધરાવતું હોશિયાર (ગણિતમા
પાકો છે) (૭) દ' અડગ (૮) જ્યાગ
વગરનું બરોમર કરાયેલું પરિપૂર્ણ
(બાધમમ, લખાણ દગ્તાએજ ઇં)
[વપાન શંખ્રં વરુ-વયોવૃદ્ધ માણસ
અમમન શંખ્રં ઈશુનાથી બનાવેતું
મમન પાટો ગ શંખ્રં ડિગ ન નય
તેવો કાયમી રંગ]

પાકિક વિં [સ] પખવાડિયાનુ -ને લગત
(૨) તેક બાનુતુ-પક્ષતુ (૩) નં
પખવાડિ નીન્નતુ છાપુ

પાખા રીં [વ વન્ન-રા] થોડા કેટાથી
પર નાખવાનું બખતર (૨)કૂતની ચાલર
(૩) થોડા ઉપર નાખવાની સોનારપાના
કૂડોની બનાવેલી શૂન (૪) થોડા ઉપર
કસવાનો સામાન હળી

પાખ ડ નં [સ] ટોગ દહ -ડી વિં ટોગી
પાખી (-ખે) અં [નુઓ પખે] સિવાય
પાગ પું [ક વગ] પગ [પ]
પાગ પું [નુઓ પાગ] પાગ
પાગ પું [નુઓ પાગ] + પારકી
પાગકું નં [પાગ ઉપરથી] પેગકું
પાગડી વપનો નુઓ પારકી' વગેરે
પાગન વિં [સ] ગાકું વખેનુ નંગાડાને
રાખવાનું રથાન
પાધ સીં પારકી [પ] (૨) પું મોટી પારકી

ંડી સીં માથાનો એન્ પેરેશ (૨)
[લા] સારા કામ જદ્દ અપાતી બેર,
સગપાવ કે ચાલ્યો (૩) મમન બાડે લેવા
માટે અગાઉ ખાન ની આપતી પત્ની ઉચક
રમ્મ (૪) લાય ંડીપનો પું પારગીના
જેવો વિગતાર (૧ બાઈમા વધાર પછ
પદોગાઈમા થોડા) ંડીબધ વિં
પુરુષો પુગ્તુ (નોતરું)

પાચ નં [સ પર ઉપરથી] પડ મમ માથી
નીન્નગી રસી [પચાવનાર
પાચક વિં [સ] પાચનક્રિયાને મદદ કરનારું
પાચન નં [સ] હળમ કરલુ-પચતુ પચાવ
તે વક્રિયા સીં પચવાની ક્રિયા વરન
પું પચવામા મદદ કરનાર (જદ્દમાથી
જગ્તો) રસ વશક્રિયા સીં આધેક
પચાવવાની ગમ્તિ, જકરાક્રિ [એવું
પાચવિં [સ] પચી રાકે ૩ પમરી રાકાવ
પાછલુ વિં [પાહુ ઉપરથી] પાછળનું (૨)
પૂર્વનું, પહેલાનું

પાછળ અં [જઓ પાહુ] પન્નાડે
પાહુ વિં [સ પચા, પ્રા પચ્છા ઉપરથી]
પાછળનું (૨) અં પાછળ (૩) વળી ફરીથી
(૪) ડિલકી ૩ અવળી-સામેની શિશામા
(પાટો આવ) (૫) બાનુએ કે આડ
(તુ પાટો ખમ)

પાછાટિયુ નં નુઓ પછીતિયુ
પાછાતર (-રુ) વિં [પ્રા પન્ન (સ પન્ન)
+ સ ઉતર] મોસમના પાહા બાગતુ
પાન્ સીં [સ પચા, પ્રા પન્ના = રસો
કેકી ઉપરથી] પાળ સેતુ
પાળણી સીં નુઓ પાળણી
પાણ વિં [ફા] હલકું, નીચ (૨) કંઈસ
પાટ પું [સ] બાજક મોટો પાટો (૨)
આપ્તુ થાન તાકો (૩) જમીનનો લાત્રો પ'
(૪) બેથી વધારે નગનો સામટો વણાટ
(૫) પગ દઈને ચાલવા માટે માન ખાતર
વાટમા પાચરવામા આવતા કપડા (૬)
ધેણને પહેરવાનો ફાળ (૭) સીં જદ્દ
માણસ બેસી રાકે તેવી પાટિયાની એક

જાંચી ખેડક(ટ) લાખો લખચોરસ કકડો;
 લાટો (ક) નં રાજગાદી
 પાટડી સ્ત્રીં [પાટ ઉપરથી] નાનો પાટડો.
 -ટો પું વહેરેલો ખાસાદાર બારવટિયો
 પાટણ નં [મં. પતન; પ્રા. પટ્ટ] જીઓ પટ્ટણ
 પાટનગર ન [પાટ + નગર] રાજધાની
 પાટલાખો સ્ત્રીં [પાટલો (સં. પટ્ટ) + યો]
 એક પ્રકારની યો
 પાટલી સ્ત્રીં [જીઓ પાટલો] સાંકડી પાટ;
 ખાંક (ર) નાનો પાટલો (૩) ખૂંટીથી
 આંગળાં સુધીનો ભાગ (૪) એક પ્રકારનું
 ધરેણું (૫) કપડાની ચારખાંચ આંગળ
 પહોળા ગેડ કે તેવી ધોતિયાની ગેડ કરી
 પહેરાય છે તે [ચિારણો]
 પાટલૂન નં [ફ. વેટન] યુરોપી ધાતનો
 પાટલો પું [સ પટ્ટ] ભેખથી થોડું 'ભાંચુ'
 લાકડાનું એક બાજક જેવું આસન (ર)
 નદી મોટી લગતી (૩ કે ૩ખાની)
 પાટપ નં [સં.] પટ્ટા, ચતુરાર્ધ; કુળતા
 (ર) ચાલાણી; ચંચળતા
 પાટવણુ વિં સ્ત્રીં પાટવી સ્ત્રી કે પાટવીની સ્ત્રી
 પાટવી વિં [સ., પ્રા પટ્ટ = ગાદી ઉપરથી]
 સૌથી મોટું (ર) પું ગાદીનો વારસ
 પાટંબર નં [સ., પ્રા. પટ્ટ = રેશમ કે
 શાળુ + અંબર] એક ભતનું રેશમી વસ્ત્ર
 પાટિયોં નં ૧૦૧૦૧૦ [મ. પટ્ટ, પટ્ટી] સ્ત્રીઓનું
 કોટનું એક ધરેણું
 પાટિયું નં ['પાટ પરથી'] લાકડાને કે
 પથ્થરને વહેરીને પાડેલા પાતળાં પટમાંનું
 એક (ર) લખવા માટે કંચેલુ કાણુ પાટિયું
 (નિરાળમા) (૩) છાતીની પેટી પરનાં
 હાડકામાંનું એક (૪) વાસણ
 પાટિયો પું પહોળા મોનું માટીનું કે
 ધાતનું એક કામ
 પાટી સ્ત્રીં [મ. પાટી = કમ, વારો] પ્રસંગ;
 બનાવ (ઉદાં સત્તાનાસાની પાટી)
 પાટી સ્ત્રીં ['પાટ' ઉપરથી] સ્લેટ (ર)
 સુતર કે રેશમની વણેલી કે નૂચેલી સાંકડી
 પટી (૩) લોઢાની તેવી પાટી (૪) ગામમાં

ગરાસદારનો હિરસો; નાનો વાંટો (૫)
 હારણધ એક માલકીનાં ખેતર. ૦ઢાર
 પું જમીનદાર; વતનદાર (ર) એ નામની
 એક નાતનો માણસ
 પાટીવાળો પું [પાટી(ફ. પાટી)] રેલવેની
 સડક પર કામ કરનાર રેલવેના મોકરોની
 દુકાનીનો માણસ; 'ગેમમેન'
 પાટીવાળો પું (મુંબઈમાં) પાટી-ટોપલા-
 વાળો હેલકરી
 પાટુ સ્ત્રીં [ફ. પટ્ટા] લાત [વાસણ
 પાટુડી સ્ત્રીં પાટિયાના ધાતનું નાનું માટીનું
 પાટુડી સ્ત્રીં, -ડું નં [સ. પિછવટી] છાસમાં
 ચણાનો લોટ ઉકાળીને કરેલાં ઢોકળા
 પાટુડું સ્ત્રીં પાટુડી (વાસણ)
 પાટો પું [મ. પટ્ટ] પાટીના આકારનો
 લગડાનો ચીરો (ર) જેના ઉપર ચાગગાદી
 દોડે છે તે લોઢાનો પાટો (૩) ચીલો
 પાઠ પું [સ.] બણી જુલુ-પોટી જતું તે
 (ર) ધાર્મિક ગ્રંથ કે સ્તોત્ર વગેરેનું રીજનું
 વાચન (૩) પાઠ્યપુસ્તકોનો એકાદ દિવસ-
 માં પડી શકાય તેવો વિભાગ (૪) શબ્દ
 કે વાક્યોનો કમ કે યોજના (૫) ખોધ;
 ગીખ (૬) નાટકના પાત્રનું કામ. ૦ક પું
 [સ.] વાચક (ર) અધ્યાપક (૩) ધર્મોપદેશક
 (૪) વેદ-શાસ્ત્ર ભણનારો (૫) છાત્રાણની
 એક અટક. ૦પૂજા સ્ત્રીં પાઠ, પૂજા વગેરે
 નાચકમં. ૦દેર, ૦લેક પું જીઓ
 પાઠાતર. ૦માણા (-ખા) સ્ત્રીં વસ્ત્રને
 કૃત્રિક પાટો રૂપે ગોઠવીને આપતુ પુસ્તક
 પાઠવણું સંકિં [સ. પ્રત્યાપ્ત, પ્રા. પટ્ટવો]
 મોકલણું
 પાઠશાળા [સ.], -ખા સ્ત્રીં નિશાળ (ર)
 સંસ્કૃત શીખવવાની શાળા
 પાઠાંતર નં [પાઠ + અંતર] ગ્રંથની બીજી
 પ્રતમાં મળી આવતુ મિનન લખાણ; ગ્રંથ
 કે લખાણનો જુદો પડતો પાઠ
 પાટી પું [સ.] પાઠ કરનાર (અર્થનો) (ર)
 પાઠ કરતાં યાદ કરી લે એવો. જેમ કે,
 એક પાટી (પ્રાય: સમાસમાં)

પાકું નં પીઠ કપર થતુ, ગૂમકું
 પાકું નં કુવારતું પાન
 પાઠથ વિં [મ] બાણવાનુ (ર) નિશાગમા
 આગતું ંપુસ્તક નં નિશાગમા આપની
 ચોપાળ, 'ટેમ્પલુ'
 પાડ પું [સ પાવ, પ્રા પાવ, વાજ] સોનીની
 કામ કરવાની જગા [કાર, આશાર
 પાડ (પા') પું [સરં વાલુક = જનમીન] કપ
 પાડપડોશ પું [પાડો + પાડોશ] એક જ
 મહોવાનો કે પાસે પામેનો વાસ-વસતી.
 પી પું પાડપડોશમા રહેનાર
 પાડવું સંકિં [ના વાટ (સ વાવ્યર)] પડે
 એમ કરતું (ર) બનાવતું (સિક્કા, પોક)
 પાડખાર પું જે પાડા વચ્ચે દોષ છે તેનું
 પાકું વેર [—રૂં પું પાડપડોશી
 પાડાપ(—પા)ડોશ પું જુઓ પાડપડોશ
 પાડી સોં [ર] બેસતું માત્ર બચ્ચુ. —કું
 નં બેસતું બચ્ચુ —ડો પું બેસતું
 નં બચ્ચુ કે તેનો નર
 પાડો પું [સ વાટ, પ્રા વ ડ] આકનો ગડિયો
 પાડો પું [સ વાવ, પ્રા વાવ, વ્ય] મહોવો
 પાડોશ, બચ્ચુ, —રૂં [રે વાગેમ, —સિમ] જુઓ
 પડોશ, બચ્ચુ, —રૂં
 પાણુ સોં ચોથો ભાગ, તે દર્યાનનારી
 કાના જેની ઠક્કી લીટી
 પાણુ નં [સ વાન, પ્રા] એતરના પાકને
 પાળી પાતુ તે (ર) કાણ, પવાત
 પાણુ પું [સ વાળિ] પાણિ, હાથ [પ]
 પાણુકેરું નં [પાળ (કાણ) + કેરું]
 ગળિયા જેનું બપુ
 પાણુતિથો પું એતરમા પાણી વાળનારો
 પાણિ પું [સ] હાથ બંધાવેલું નં [સ]
 (લગમા) હાથ આપવો તે (ર) લગ
 પાણિ ન પું [મ] પ્રસિદ્ધ સંસ્કૃતવેદ્યાકરણી
 પાણિયારી (પા') સોં [પ્રા. વાગિજ્ઞારા
 (સ વાળીય + હારિણી)] પાણીભગનારી —રૂં
 નં ધરમા પાણીના વાગણ રાખવાની જગા
 પાણી નં [સ' વાળીય, પ્રા] પીવાનું કુદરતી
 પ્રવાહી (ર) જળ જેનું કેઈ પ્રવાહી (ર)

[લા] ધાર, વાદ(૪) નર, તેજ (પ) શરાતન,
 ચેરસ (૬) ટેક, વટ, આગર (૭) ઢોળ,
 સોનાવપાનો રસ બચ્ચુ વિં પાણીથી
 બરેલુ (ર) નં પાણીથી બરેલુ નાળિયેર
 (૩) રુખસદ, ગતરરી [લા] બંધલુ
 વિં મરમિદુ, લગ્નગરત (ર) પાણિ,
 પાણીથી બરેલુ (૩) નં નાળિયેર, બંધાર
 વિં પાણીવાળું, તેજ. બંધુ વિં
 પાણીના જેવી ગતિવાળું, ત્વરિત બંધુ
 વિં જેમા થોડું પાણી રહ્યું હોય તેનું
 ગંગડું બંધર, બંધરો પું પાણીબંધર-
 યાનાતર કરતું તે (તુરસ્તી માટે)
 પાત પું [સ] પતન, પડતું તે ઠંક નં
 [સ] પાપ(ર) વિં પાટે એલુ, પાનાડ.
 બંધી વિં [સ] પાપી
 પાતરું નં [સ વાટ = પત્ર] પાટું (ર)
 પતરેલિયુ (૩) એનું બળિયુ
 પાતળ સોં [પ્રા વાલ (મ વાગ) પનાળ (ર)
 પીરસેલું કાણુ [દિખારડો પુપ
 પાતળિયો પું પાતળો પાપ નીરોગી,
 પાતળું વિં [ર. વાલ] નહુ નહિ એલુ
 પાતાલ [સ], —ધા નં પુરાણસાર
 પૃથ્વીની નીચે આગ્રેહ સાત લોખાનો
 ઉત્તો, નાગગેહ (૨) પૃથ્વીનું બહુ લીડુ તળ
 —ધા પાણી નં પાતાળ ફેડીને કાઢેલું
 પાણી, અખૂર પાણી
 પાતિકે નં + પાતક [પ] [મતાપણ
 પાતિમત્ય નં [સ] પાતિમતનો ધર્મ, પતિ
 પાત્ર વિં [સ] ચોખ, હાથક (સમાસમા
 ઉદાં વિશ્વાસપાત્ર) (ર) નં વાસણ (૩)
 નદીના જે કાંઈ વચ્ચેનો ભાગ (૪) નાદામા
 વેરા લેનાર (૫) કથા કે વાતમા આવતી
 બ્યક્તિ (૬) અધિકારી, હાથક પુપ
 પાથરણુ (—ણુ) નં ['પાથર' ઉપરથી]
 નીચે પાથરવા મારેનું નહુ મોડું કંપડું
 રોતરણ, નજમ [પાથરણું જણુ = મર-
 નારને ત્યાં શોક દગાવવા બેસણે જણું]
 પાથરણું સંકિં [સ પ્રત્ય, પ્રા વાવર] ફેંદાવણ
 (ર) બિઠાવણ

પાથેય નં [સ.] ભાતું
 પાઠ પું [સ.] પગ (૨) ચોથો ભાગ (૩)
 કવિતાની કડી; ચરણ. ૦૫ નં [સ.]
 વૃક્ષ. ૦૫ીક નં [સ.] ઊંચે આસને
 બેઠેલાને પગ મૂકવાની પાટલી. ૦૫ૂર્તિ
 સીં અપૂરો શ્લોક પૂરો કરી આપવો તે
 પાદર નં [દિ. પદ] બાજોળ આગળનું મેદાન
 પાદરી પું [ધો.] ખિસ્તી ધર્મોપદેશક
 પાદશાહ પું [પા.] બાદશાહ; સમ્રાટ.
 -ડી વિંબાદશાહનું (૨) સ્ત્રી પાદશાહનું
 રામય [નેર કરેછું]
 પાદાકાંત વિં. [સં. પાદ + આકાત] જોતેછું;
 પાદુકા સ્ત્રી [સ.] પાવડી; ચાપડી
 પાધર વિં [દિ. પદર] વસ્તી કે વનસ્પતિ
 વિનાનું; સપાટ; કાન્ધર (૨) બુદ્ધનું, મેદાન
 જેતું (૩) નં જુઓ પાદર. -ડું વિં
 આડું અવળું નહિ પણ સીધું (૨) સીધે
 માર્ગે જનારું; પાંસરું (૩) અંબારોખાર
 (૪) વગર વિલબે; તરત. -ડુંદોર વિં
 પાંસરું; સીધું
 પાન નં [સ.] પીયું તે
 પાન નં [સ. વર્ગ, પ્રા. વજ] પાંદડું (૨) પૃષ્ઠ
 (પુસ્તકનું) (૩) નાગરવેણનું પાન; તાંબૂલ.
 ૦ખર સ્ત્રીં જેમા પાન બદે છે એ નવું;
 મઢા-ફાગણ. ૦ડી સ્ત્રીં નાનાં કુમળાં
 કુમળાં પાંદડાં (૨) સ્ત્રીઓનું કાનનું એક
 ધરેલું. ૦ડું નં પાંદડું. ૦દાની સ્ત્રીં ખાવા-
 નાં પાન તથા તેમનો સામાન મૂકવાનું
 પાત્ર. ૦પડી (-ડી), ૦બીડી સ્ત્રીં, ૦બીડું
 નં પાનનું બીડું; તાંબૂલ. ૦સોપારી
 સ્ત્રીં; નં પાન તથા સોપારી; સુખવાસ
 (૨) [લા.] સિપાઈ સપરાને નાની બક્ષિસ
 (૩) ફોર્દના માનમાં કરાતો સમારકા
 પાનિયું નં જુઓ પાનું; પૃષ્ઠ (૨) નસીબનું
 પાનિયું - બાગ્ય [લા.]
 પાની (ના) સ્ત્રીં [સ. વર્ણ, પ્રા. વજિ, વા]
 પગના તળિયાનો એડી તરફનો ભાગ
 પાતું નં [સ. વર્ગ, પ્રા. વજ] પાદડું (૨)
 નોપડીનું પૃષ્ઠ (૩) ગચ્છાનું પતું (૪)

ચાપુ ઇન્તું ફળ (પા) પન્તું; લીલા રંગનું
 એક રત્ન (૬) [લા.] જિંદગીભરનો સંબંધ
 (બદ્ધતા બંધનમાં) (૭) નસીબનું
 પાનિયું. [૦પડું] = સંબંધ થવો, જીવનમાં
 સાથે રહેવાનું થયું [તું ધાણું વસ
 પાનેતર નંપરણી વખતે કન્યાને પહેરવા-
 પાનો (નો) પું [સ. પ્રસ્તવ; દે. પદ્મ; પા.
 પદન] વાન્સહથથી માની છાતીમાં દૂધ
 ઠભરાઈ આવતું તે (૨) જુઓ પેરસો;
 પાલો (૩) પેરસ; જુરસો; ધર્મ [લા.]
 પાન્થ પું [સ.] જુઓ પાંથ
 પાપ નં [સ.] ધર્મ વિરુદ્ધ કૃત્ય; દુષ્ટતા (૨)
 [લા.] કપટ (૩) અણગમતી વ્યક્તિ. ૦કર્મ
 નં [સ.] પાપનું દામ [કરતું તે
 પાપગાલી, પાપગી સ્ત્રીં બાળકને પાપા
 પાપડ પું [સ. પવેટ; પ્રા. પવટ] એક
 ખાવાની વાની. ૦ખાર. -ડિયો ખાર પું
 પાપડમા વપરાતો એક ખાર; સચોરો.
 -ડી સ્ત્રીં [સ. પર્વટિકા, પ્રા. પવટિવા]
 ચોખાના લોટની પાપડ જેવી વાની
 પાપડી સ્ત્રીં વાલની શિંગ
 પાપણી સ્ત્રીં પાપી સ્ત્રી [પાપી સુદ્ધિ
 પાપણુદ્ધિ વિં પાપી સુદ્ધિવાળું (૨) સ્ત્રીં
 પાપભીરુ વિં પાપ કરવાથી ડરનારું;
 પાપકર્મથી ડરીને ચાલનારું
 પાપા પું રોટલી; તાના (બાળકાધામાં) (૨)
 અંબાળકને પગલા મટાવવાનો હુકાર
 પાપાચરણ નં [સ.] પાપકર્મ; દુરાચાર
 પાપાત્મા પું [સ.] પાપી; દુષ્ટાત્મા [સ્ત્રી
 પાપિણી (-ની) વિં સ્ત્રીં [સ. પાપિની] પાપી
 પાપિયું વિં પાપી
 પાપિષ્ઠ વિં [સ.] અત્યંત પાપી
 પાપી વિં [સ.] પાપ કરનારું
 પામર વિં [સ.] કગાલ; રાક (૨) તુચ્છ
 સાકડા મનનું [કે રેગમનો]
 પામરી સ્ત્રીં [સ.] ઉપરજો; દુપટ્ટો (હાન
 પામરું સંકિં [સ. પ્રાપ્ત; પ્રા. પામ] મેજવડું
 પ્રાપ્ત કરતું (૨) સમજતું; કળી જવું
 પાથ પું [પ્રા. પાથ (સ. પાર; કા.)] પગ

પાયખાનુ નંબજર સિવાગ્ની ઠકડી
 પાયગા સીં [વા વાવગા] શિશાર (૨) ધો
 પાયત્તરો પું મુરવાગ
 પાયતખત નં [વા] રાજધાની પાનગર
 પાયદસ્ત સીં (પારસીની) મરળયાત્રા
 પાયળ નં [પાય + મ દ્ર] પગપાણુ લરકર
 પાયમાન વિં [પાય + વા માર્ગદર્-
 મસગત] છે દુર્ગામા ગાત્રી પડે
 પુવા ની વિં પુવાગી બારે દુર્ગા
 પાયગી સીં પતથિ (૨) દર ગે પ ની
 પાયગી સીં [વા વાગરા] એક ભતની ફેરી
 પાયન નં [પાય પરથી] ઝાઝ
 પાયનાગણુ નં પો લાગત તે
 પાયની સીં અનાજ માપવાનુ વામણ
 પાની (ચાર રો) (૨) (આમ્ય) પાવલી,
 ચારઆની ંડુ નં પાયની ચારઆની
 પાયમ પું આ ન નં [સ] ખીર
 પાયા ૧૨ વિં પાયાનાણુ આવારવાણુ
 પાયાની ઢેગવણી સીં પ્રાયમિક ઢેગવા
 ની ગાત્રી છે થોત્રે ની પદ્ધતિ
 પાયો પું [વા] ખુરશી ખાણા ટેબલ
 ઇનો પગ (૨) રોમ્બુ (૩) ને મૂગ
 ચળતર ઉપર હમારન જીભી કરવામા
 આવે છે તે (૪) ને બાનુ ઉપર ત્રિગણુ
 ગોઠે છે તે બાનુ (૫) સુખગી
 બનાવવા માટે ઢેલોધી ભાગનો મૂગ પાક
 (૬) ગાવાર મૂળ [વા]
 પાર પું [સ] છેડો અત (૨) દહ સીમા
 (૩) કાઠો તીર (૪) ગોડો મમ ભો [વા]
 પાર (૨) સીં [પે વારા] બર ની લાખેડુ
 માણુ [મીનનું]
 પારકુ વિં [પે વાલ વારકેર (સ પરતીય)]
 પારખ સીં પારખડ તે, પરીમા (૨) પું
 જુઓ પારખ - ડું સંકિં [સ વારાશ,
 પ્રા પરિવગ] પરીક્ષા મરી ગું હોય
 ભાવા (૨) એળખી માદન - ખુ વિં
 પરીક્ષા કર કરનાર - ખુ નં પરીક્ષા
 (૨) પરનો [વાયક]
 પારણિયુ નં પારણ પાણુ (લાલિય

પારણુ નંબાગકને સુતાવાની કહેરાવા ની
 નાની દિરોગાખા તેન થો ય પાણુ
 પાગણુ નં [મ વાળ] મત કે ઉપવામની
 સમાપ્તિએ કરવામા આવતુ ભોગન
 પારત ય નં [સ] પરતતતા
 પારદર્શક વિં [મ] આગપાર દેખાય એડ
 પારદર્શિતા સીં પારદર્શી પચુ
 પારદર્શી વિ [મ] પારકે મમ પામનાર
 ની ને ડી દલિવાણુ
 પાગધી પું [પ વારદા] શિમરી
 પાગમાર્થિક વિં [મ] પરમાર્થ સળવી
 નેનાથી પરમાર્થ પ્રાપ્ત પ્રાય એલુ (૨)
 વામનવિક (ભ્રમ કે પ્રતીતિ) નહિ
 પારદર્શિક વિં [સ] પરોક્ષને લગતુ
 પારમ પું [મ વા વા પ્રા] ઈગન દે
 પારમ પું જુઓ પાગસમિધિ (૨) વિં
 કે સારી ભતનુ ઉદાંપારત ભણુ
 પારનનાથ જુઓ પથનાથ
 પાગમભણિ પું [પ્રા વારત (સ રાગમા)]
 અર્પાથી નોડાને સોનુ બનાવનાર મણિ
 પારમલ નં [જુઓ પાસ લ] પાગક (૬) ન
 કે રેને મારફતુ
 પારસી વિં [કા વાલ્કિક] પારસીએને
 લગત (૨) પું ઈરાનથી ટિંમા આવી
 વસેડો જરથોસ્તી કે તેનો વરલ
 પારસો પું [મ પ્રલ્લ અથવા વદલ + વાગ]
 બાવતામા દૂધનો બરાવ
 પારગત વિં [સ] અંધનમા પાર ગેતરે
 (૨) પૂરે દૂડે માહિતમાર
 પાગાયણુ નં [સ] (આખુ) વાચી જલુ તે
 (૨) નિયત સમયમા વેં કે પુરાણનો
 સમમ પાક (૩) કઠાળો ઉપજવે તેડ
 લાણુ વિનેચન [લા]
 પારાવત પું [સ] કબૂતર [પુખ્ત]
 પાગવાર પું [સ] દરિયો (૨) વિં અપર
 પાગશા પું [સ] પરાશરના પુન વ્યાસમિ
 પારાગીની સીં [પારા + શશી]
 યરમાખીર
 પારિલત (૦૬) નં [સ] સમુનમયન કરતા

નીકળેના પાત્ર દેવચક્ષુભાનુ એક તેનું કૂલ
 (૨) હારસિંગારનુ આઠ, તેનું કૂલ
 પારિતોષિક નં [સ] ઇનામ
 પારિભાષિક વિં [સ] પરિભાષા સબધી
 પારી સ્ત્રીં [દે વારાં] પથ્થર તેડવાની નરાજ
 પારેખ પું [નુઓ પારખ] (ચિકા અવેરાવ
 વગેરેની) પરીક્ષા કરી નક્કીનાર (૨) એક
 પારક [અનર
 પારેવડુ, પારેવુ નં [પ્રા પારેવવ (સ પારાવત)]
 પારે પું [સ પારદ] એ અનીજ પ્રવાહી ધાતુ
 (૨) માળાનો મણકો (૩) તપૂરો સુદેવ
 ખનાવવા રખાનો તારને બરવેરો મણકો
 (૪) બટક ડી ગેળી કે છરો (૫) અવાળુ
 પાર્થ પું [સ] પૃથ્વીનો પુત્ર, અનુન
 પાર્થિવ વિં [સ] પૃથ્વી (મહાભૂત)નું
 (૨) માટીનું (૩) નક્ષર (૪) પું રાજ
 (૫) માપીના મહાદેવ ંપૂજ્ય સ્ત્રીં પાર્થિવ
 શ્વર-મહાદેવની પૂજા
 પાર્થમેન્ડ સ્ત્રીં [૩] ઇંગ્લેન્ડની રાજસભા
 (૨) કોઈ દેશની મુખ્ય લોકપ્રતિનિધિ
 સભા ંરી વિં [ન] પાર્થમેન્ડને લગતું
 કે તે વિષેનું (૨) પાર્થમેન્ડમા છાજતું
 પાર્વતી સ્ત્રીં [સ] દિમાનયની પુત્રી
 પાર્થનાથ પું [સ] જેનોના તેત્રીગમા
 તીર્થ ૨૨, પારસનાથ
 પાર્થક પું [સ] દેવનો સેવક
 પાર્થલ નં [૩] નુઓ પારસન
 -પાત્ર વિં [સ] પાનનાટ પાત્રક એ
 અથ મા સમાસને અતે ઉદાગોપાય
 પાત્ર પું નાનો તપૂ કે તેની કમાત
 પાત્ર પું [નુઓ પાત્રિયુ] કુલીક જગાના
 પા ડી પર તરતી દેખાતી ચીમરા તે (૨)
 તેવા પાણીને લીધે રાગીયો અનેડો પ્રદેશ
 પાત્રક વિં (૨) પું [સ] કંઠરીને મોટું
 કરનાર (૨) રક્ષક [એક બાજી
 પાત્રક (અ) સ્ત્રીં [પ્રા પાત્રક, (સ પાત્રક્યા)]
 પાત્રખ સ્ત્રીં [સરં 'પાત્રખી'] કડિયા
 વોરે કારીગરને બે ચે કામ ૨૨વા માટે
 કરેના વાસ વળાએનો આધાર

પાત્રખી સ્ત્રીં [સ પત્રક ઉપરથી] સુખપાય
 પાત્રટ્ટુ નં [કિં નુઓ પવટુ] [પારણુ
 પાલણુ નં [સ પાલન ઉપરથી] ખાલકનું
 પાવન નં [સ] પાળતું તે ંપોષણ નં
 પાળતું અને પોષતું તે ંહાર પું પાળનારો
 પાત્રવ પું [સ પત્રવ] પહેરેલા મા' નાનો
 લગ્નનો છેડો (૨) કુપટા- પાડીનો કસબી
 છેડો આશરો શરણ [ને પાત્રવે પકડવું
 -ને આશરે જવાનું થતું] [નભાવતું
 પાત્રવતુ સંકિં [સં પાત્રવ] ઉછરતું પોષતું,
 પાત્રવતુ અંકિં [સરં ૯ પાત્ર ના
 પાત્ર] પત્રવતુ, પોષાતું મોહતું થતું
 પારિ સ્ત્રીં [પ્રા પારિવાન = ધર્મોપદેશ-
 છુદ્ધતા ધર્મોપદેશની બાધા] એ પ્રાચીન
 બાધા, જેમા બીજા અથ લખાયેલા ં
 પાનિત વિં [સ] પાળેતું રક્ષિત
 પારિયુ વિં [પાને ઉપરથી] આડપાલાના
 અને લીલના કોદાખવાળું, પાનવાળું
 પાલી સ્ત્રીં [સ, ૬] કાઠિયાવાડનું અનાજનું
 એક માપ તેનું વાસણ (૨) (મુઘર્ષમા)
 ચાર શેરનું માપ
 પાલી સ્ત્રીં [સ પત્રવ] કીણા પાદડા [પ્યાતુ
 પાલી સ્ત્રીં [નુઓ પ્યાલી] નાનું પાતુ-
 પાલીમ સ્ત્રીં [૬ પાલિ] બૂટ બાગ,
 વાસણ વગેરે વસ્તુઓ પર ચળકી લાવવા
 ચોપડાનું દ્રવ્ય તે દિયા કે ચળકી
 પાતુ નં [સ પલ્લ-ધાન્યનો કોડાગ] અથ
 રડાનો કે મ પીનો અનાજ બરવાનો કોપો
 (૨) વાસતી સીધોનું ટાટું (૩) વરસાદમા
 માટીની લીલ ધોવાઈ ન જમ તે માટે
 આડું રાખેતું ંહાડીનું ટાટું
 પાતું નં [નુઓ પ્યાન] પવાતુ [૫૬૩
 પાતુ નં પાલવ (૨) આશરો ઉદાં પાને
 પાવો પું [સ પત્રવ] ટોરને ખાવાના પાદના
 પાવો પું પ્યાનો
 પાડો પું ગાડીગાડા ઉપરની ખપરડાની છત્રી
 પાવો પું [સ પાલવ] વાદળમાથી પવેતો કરો
 પાવક વિં [સ] પાવન કરનાર (૨) પું અગ્નિ
 પાવડી સ્ત્રીં [સ પલ્લ, પ્રા પાત્રમા,]

નેહાને ઠેમણે પહેગવાનો લાકડાનો એક
 ધાગ, માદકા, ચાખડી (૨) પગ વડે દાળવાનું
 સાળનું એક સાધન
 પાવડો પું [સ કાલ ઉપરથી] માગી કચરો
 વગેરે ઉસડવાનું કે બરવાનું એક સાધન
 (૨) ગાડીના એન્જિનનો ખગપડો
 પાવલી સ્ત્રી પહોચ રમીદ
 પાવન વિં [સ] પવિત્ર, શુદ્ધ (૨) શુદ્ધ
 કરનારું () નં પવિત્રતા, શુદ્ધિ ંકારી
 વિં પવિત્ર કરનારું
 પાવરડું વિં [વા પર્વ હ] દુશળ
 પાવલી સ્ત્રી [સ પાદ પરથી] પાવડું
 ચાગ્યાની -હુ નં ચાર્યાની
 પાવળું નં નાની પગી
 પાવિત્ર્ય નં [સ] પવિત્રતા
 પાવુ સં હિં [સ વા] પિવડાવડું
 પાવેયો પું ડીજડો, નપુસક
 પાવો પું [દિ પાવય] એક જાતની વાસળી
 (૨) આગળોનું ભૂગડું વાગે છે તે-
 તેની સિસોડી
 પાશ પું [સ] ફાસો, ગાળો (૨) પશુપક્ષી
 ફાસાવવાનું સિંધરીનું સાધન (૩) વડુણનું
 આડુધ (૪) ફાસાવવાની યુક્તિ [લા]
 પાશવ(-ની) વિં [સ] પશુનું, પશુના જેવું
 પાશા પું [તુર્મી] હાકેમ (૨) તુર્કસ્તાનનો
 જિયા દરગઝનો અમદાર
 પાશિયુ નં [દિ પામ] કરબડી કે રાપગમા
 મુઘલ ધારવાળું લોખંડનું ફળ (૨) રાપડી
 પાશુપત પું [સ] એક પ્રાચીન શૈવ સૂત્ર
 દાય (૨) તેનો અનુયાયી (૩) નં શ કરના
 તેજનું દિવ્ય અસ
 પાશેડ પું [પા+શેડ] શેડનો ચોથો ભાગ
 -રી સ્ત્રી પાશેરનું માપિડું કે વજન -રે
 પું પાશેર વજનનું કાપડું [પાશેરામા
 પહેલી પૂણી સં પ્રં ત ન શરૂઆત]
 પાશ્યાત્ય વિં [સ] [શ્ચિમનું પશ્ચિમમા આવેલું
 પાપાણું પું [વ] પથર
 પામ પું [સ રંગ] રપર્ગથી પા કે રંગ
 જેસવો તે (૨) રોળતની અસર [લા]

પામ સ્ત્રી [સ પાંચ, પ્રા પામ] બાનું, પામું
 (૨) અં પાસે [પ]
 પામ વિં [દ] પસાર, રતેદમદ, સફળ (૨)
 મલ્લ, પસદ (૩) પું રબ કે મલ્લ
 રીની ચિટ્ટી ંપોઈ પું દેશાતર જવા
 માટેનો પરવાનો ંધુક સ્ત્રી ંધ
 સાથેની લેવઁદેવડની નોધની ખાતેહારને
 મગી ચોપડી [લળચોરસ કંડો
 પામવો પંપાસાના આગરનો ધાતુવોરેનો
 પામવાનું પું [જા પામવાનું] બલ્લરિયો નોમર
 પામવું સંકિં ગગ જેસાવા સાડું પ્રથમ
 ખડાગ વગેરેનો પાસ દેવો
 પામ્યાજળી નં પાસાના બધારણમા રહેલું
 પગી વોગ ગોફ કોરલીએગ [ર વિ]
 પામ્યાખંડી સ્ત્રી [પામુખગી] જે બાનું
 કમે બાધવાની એક જાતની ખડી
 પાસાશૂળ નં [પામુ+શૂળ] પડખામા ફૂટ
 શૂળ (૨) હમેશની નજમની ઉપાધિ કે
 નડતર [લા]
 પામિયું નં જુઓ પાશિયુ [(૨) પડ
 પામું નં [સ પાંચ પ્રા પામ] પડખું, બાનું
 પાસે અં [સ પાંચે] નજન (૨) પ જે બાનું મા
 (૩) તાળામા કળખમા (૪) સામે આગ
 પાસો પું [સ પાજક] ચોપા રમવામા
 વપરાના એક પાડેડા લબગોરસ કંડો
 માનો એક (૨) પદાર્થનો તેવો પ સહો
 પાસો પું [સ પ્રમલ] દૂધને (દોરે) આવળમા
 આવવા દેવું તે [એવો ઉદ્ધાર
 પાલિ(ં)પાલિ) સં પ્રં [દ] રક્ષણ કરો
 પાહો પું જુઓ પારસો
 પાળ સ્ત્રી [સ પાલિ] તગાવ કે સરોવરનો
 ઢિનારો (૨) પ્રવાહીને વહી જતું અપાવવા
 કરેલી આં
 -પાળ વિં જુઓ -પાન વિં [પાગલ
 પાળાણું નં [સ પાળન ઉપરથી] પાન
 પાળવું સંકિં [સ પાલર] રક્ષણ કરવું (૨)
 ભરડુપોષણ કરવું (૩) પોષવું અને ખવડવું
 (૪) ભગ ન કરવો -ની પ્રમાણે વત ઉ
 માનવ(વચન, આજ્ઞા મત રબ આણે તે)

પાળિયો પુઁ [સ વાલિ=પ્રથ સા(૨) ચિહ્ન]
 રમારક તરીકે ઊભો કરેલો પથરો, ખાખી
 પાળિયો પુઁ [‘પાળ’ ઉપરથી] પોરિયો
 પાળી સ્ત્રીં [સ. વાલિકા] છત્રી
 પાળી સ્ત્રીં [સ વાળો=પક્ષિ] વારો
 પાળી સ્ત્રીં દડતાળ, પાકી
 પાળી સ્ત્રીં પાળ
 પાળું વિઁ (૨) નઁ [સ વાદ ઉપરથી] પગે
 ચાલનારું -યો પુઁ પગપાળો મુસાફર
 (૨) પેઠા, મુલકી કે લશ્કરી ત્રિપાર્ષ
 પાળો પુઁ રત્નામીનારાયણ સપ્રદાયનો
 એક કોટીનો સેવક [ડખન રાદી
 પાંકિ (૦) પુઁ, નઁ [વો] ંરોટી સ્ત્રીં
 પાંખ (૦) સ્ત્રીં [સ પજ] પક્ષીનો ડાડવાનો
 અવયવ (૨) લરમરની જે બાજુમાની
 એ- (૩) છાપરાનો જે તરફનો બહાર
 પડતો ભાગ (૪) આશ્રય, પડણુ [લા]
 પાંખડી (૦) સ્ત્રીં [કે પત્તુડી] કળી ખીલતા
 છટા પડના અવયવોમાનો દરેક -ડું નઁ
 ડાગની બાજુએથી કૂટતી નાની ડાળી(૨)
 કુટુબની શાખા [લા]
 પાંખાળી (૦) સ્ત્રીં [‘પાખ’ ઉપરથી]
 ઘોડીની એક જત [કા]
 પાંખાળું (૦) વિઁ [‘પાખ’ ઉપરથી] પાખ
 વાળુ (૨) દાતાવાળુ (૩) ડાળીવાળુ
 પાંખિયુ (૦) નઁ [‘પાખ’ ઉપરથી] પક્ષ,
 તડ (૨) ડાળી, શાખા (૩) દેશી તાળાનો
 કે કિલ્લાનો એક બાજુનો નાનો છટે
 પડતો ભાગ (૪) કાતરતુ પાનું
 પાંચુ (૦) વિઁ છટું, આછું
 પાંગત(-થ) (૦) સ્ત્રીં પચારી કે ખાટલાનો
 પગ તરફનો ભાગ
 પાંગરણુ (૦) અઁકિં અકુર કૂટવા
 પાંગરું (૦) નઁ, -રો પુઁ [સ પ્રમદ]
 પાસાને કે ખોંચાને અધ્ધર પકડી
 રાખનાર દોરી (૨) ત્રાજવાની સેર (૩)
 ગોફણની જે બાજુની દોરી (૪) સુખ
 તરફનો વહાણનો છેડો
 પાગળું (૦) વિઁ [સ વડ] પગે અપગ (૨)

[લા] અશક્ત, નિર્બળ (૩) આધાર-ટેકા
 વિનાનુ
 પાંગોડું (૦) નઁ ખલાથી કોણી સુધીનો
 હાથનો ભાગ (૨) હાથવા ચાલવાના
 અવયવોના સાધા મૂળ
 પાંચ (૦) વિઁ [સ પચર] ‘પ’
 પાંચગન્ય પુઁ [સ] કૃષ્ણનો રાખ
 પાંચમ(૦) સ્ત્રીં પખવાડિયાની પાચમી તિથિ
 પાંચરોરી (૦) સ્ત્રીં પાચ રોરતું કાટયુ
 [ફેટપી = નકામી માયાફે કરવી]
 પાંચાદી [સ], -ળી સ્ત્રીં પચાલ દેશના
 રામની પુત્રી દ્રૌપદી
 પાંજણુ(-ણી)(૦) સ્ત્રીં [સ વાવર, પ્રા વજ
 ઉપરથી] નિયત સમયે જેનું સેવન થ્યાં
 વિના ન ચાલે તેવી ટેવ, બધાણ
 પાંજણોળ (૦) સ્ત્રીં અશક્ત કે ધરણ
 દોરને રાખવાનું પ્રમાણ રચાન
 પાંજરાં(૦) નઁ બં વઁ જુઓ કાધાપાજરા
 પાંજરું (૦) નઁ [સ વજર] પશુપક્ષીને પૂરી
 રાખવા બનાવેલું સળિયાનું ધર (૨) તેવો
 કોઈ પણ ઘાટ (૩) અદાવતમાં ન્યાયાધીશ
 સામે જવાબ આપવા ઊભા રહેવાની
 પાજરા જેવી જગ્યા
 પાંડવ પુઁ [સ] પાડુનો દીકરો
 પાંડિત્ય નઁ [સ] પડિતાઈ
 પાંડુ વિઁ [સ] ફીકુ (૨) પું એ- રાગ,
 ‘એનિમિયા’ (૩) પાડવોનો પિતા
 પાંડુર વિઁ [સ] ફીકુ, ઘોણુ
 પાંતી (૦) સ્ત્રીં [સ પવિત્ર] પક્ષ, બાજુ (૨)
 રીત, માર્ગ (૩) ભાગ, સિંરસો (૪) પરિમાણ
 ના વિભાગ પાડીને વિસાળ ગણવાની
 ગણિતની એક રીત (પ) જુઓ પાથી સે થી
 પાંત્રીશ(-સ) (૦) વિઁ [સ પચવિસવ,
 પ્રા વગતીસ] ‘ઉપ’
 પાંથ પુઁ [સ] મુસાફર
 પાંથી (૦) સ્ત્રીં [સ વતિ = કેસરચના] સે થી
 પાંદડી (૦) સ્ત્રીં [સ વળ] જુઓ પાનડી
 -ડું નઁ પણ [પાંદડું ફરણુ = ભાગ્ય
 બદલાવ, ભાગ્યેલ્ય થવો] [રતા વાજ
 પાંપણુ (૦) સ્ત્રીં પોપડાની ડિનારી દષ

પાંશુ (૦) વિં મીધુ, ડાહ્યુ, પાધુ.
 ઠેર નિં સીધુઠેર, આડાઈ વગરનું
 પાંશુ સોં [સ] ધૂળ ઠલ વિં [સ]
 ધૂળવાળુ (૨) બ્રહ્મ, દુરાચારી
 પાંમક (૦) વિં [સ] વચ્ચે 'પદ'
 પાંમકું (ઠેર) જુઓ 'પાશુ' મા
 પાંસળી (૦) સોં [પ્રા વામ્ (મ વામ)]
 છાનીના માગના બને બાજુના હાડકા
 માનુ દરેક -જુ નં જુઓ પાસળી
 પાંશુ સોં [સ], ઠલ વિં જુઓ 'પાશુ' મા
 પિક પું [સ] કોમ્લ કોચળનો નર
 પિક સ્ત્રીચૂંક પીઠ ઠાની સ્ત્રી ચૂંકાની
 પિકેટિંગ નં [જ] પહેરો, ચોટી
 પિખાવણું સંકિં, પિખાવુ અંકિં
 'પીખવું' ગ્રેરક ને કર્મણિ
 પિગળાણું સંકિં 'પીગળવું' ગ્રેરક
 પિચકારી સોં [પિચ (રવં) + કારી]
 પાળીની સેડ (૨) સેડ છાડવાનુ બૂગળી
 જેવું એક સાધન [અપારી = એનિમા
 આપો]
 પિચ્છ નં [સ] પીછુ
 પિછાણું (-ન) સોં [સ પ્રવગિજાન] માહિતી
 (૨) ઓળખાણું વુ મંકિં ઓળખવું
 પિછોડી સોં જુઓ પછોડી
 પિટાવણું સંકિં, પિટાવું અંકિં
 'પીટવું' ગ્રેરક ને કર્મણિ
 પિતપાપડો પું [સ વત (પીજી) + પાપગ]
 ખાખરાની શિંગ
 પિતર પું [જુઓ પિતૃ] મૃત પૂર્વજ
 પિતરાઈ પું, -જુ સોં જુઓ 'પિતરાઈ' મા
 પિતવાડો પું [પિત + વાડો] કુવાના પાગીથી
 ન્યા ૨૨ વર્ષે શિયાળુ-કનાળુ વાવેતર
 ચત્ર હોય તેવું એતર [ગાયિયુ
 પિતજિયુ નં પિતજનું નાનું વાસણ,
 પિતા પું [સ] બાપ ઠજ પું (માનાઈ).
 ઠમક પું [સ] દાદા (૨) થદા ઠમકી
 સોં [સ] દાદી ઠથી પું પિતાજી
 -જુ પું પિતા, બાપ [પ]
 પિત્ત પું [સ] બાપ (૨) પુંખવં પૂર્વજ,

મરી ગયેલા બાપદાદાઓ ઠજ પું નં
 પિતૃઓ પ્રત્યેનુકૂળ દેવ (જુઓ જાનુવય)
 ઠપ્પણું નં [સ] પિતૃઓનું તર્પણ
 કરવા આપેલી જલાજલિ, પિતૃયજ્ઞ (૨)
 તર્પની અને અગ્રહા વચ્ચેનો મ યજ્ઞાગ
 ઠેવ પું [સ] પિતરો (૨) વિં પિતાને
 દેવ તરીકે પૂજનાર ઠજ પું [સ]
 પિતૃતર્પણ (૨) પાત્ર મદાયજોર્મનો એ
 પિત્ત નં [સ] કહેનમા પેદા થતો રસ,
 જે આતરણમા ઠતરી ખોરાકને પચાવે
 છે (૨) વેદક પ્રમાણે શરીરની ત્રણ
 ધાતુઓમાની એક (કર્ પિત અને વાયુ)
 -ત્તાશય નં [પિત + આશય] દરીગો
 પિત્તનો અવયવ
 પિત્તળી નં [મ. પ્રા પિત્તલ] તાબા અને
 જસતની મિથ્ર ધાતુ -જિયુ નં પિત્તજિયુ
 પિત્તો પું [સ પિત] પિત (૨) કોધની
 તીન લાગણી [લા]
 પિત્તાર્થ પું [સ પિતૃત્વ] કામાના ઠાકરા,
 સાતમી પેઢી સુધીમા એ બાપનો વજ
 (૨) પિતા સળધી. -જુ વિં સોં
 પિતાર્થને ત્યા જન્મેલી -જુ (-જુ) સોં
 પિતાર્થની વડુ
 પિત્ત સોં [જ] ઠાપી (૨) પાટો, વેડી
 વગેરે જકડી ગળવા વપરાય છે તે બનાવક
 પિનાક નં [સ] શિવનું ધનુષ બપાણું
 (-જુ) [સ પિનાકપાણિ] પું શિવ -કી
 પું [સ] શિવ
 પિપરમીટ સોં [જ વાવરગિજા] જુઓ ખાખી
 મીઠી [સ] તરસું
 પિપામ્મા સોં [સ] તરસ -જુ વિં
 પિપૂડી સોં [રવં] કૂકીને વગાડવાની
 બૂગળી, પીપી [વગાડવી શં પ્રં
 એકની એક વાત દ્યા કરવી-ગાથા
 કરવી (૨) ખુશામત દાખવ સૂર પુરાવવો,
 હાજી હા બજણી]
 પિપ્પલ પું [સ] પીપળો [(વત માન કં)
 પિખતું વિં [સ. પિન્ન, ઉપરથી] + પીત
 પિમળાટ પું [પીમળવું ઉપરથી] સુવાસ

પિયર (પિ') નં [સં. પિયરુદ્ધ; પ્રા. પિરહર]
 સ્ત્રીનાં માળાપતું ધર. ઓપનોતી વિં
 સ્ત્રીં પિયરમાં ભાઈભાઈવાળી. -રિયુ'
 નં પિયરતું રાગુ'

પિયળ સ્ત્રીં કપાળમાં કરેલી કકુની અર્થાં
 પિયાન નં [વા.] કદો; કુંગળી
 પિયાનો પું [દં] એક વિદેશી વાળિત્ર
 પિયારું વિં [અપ. પિયાર (સં. ત્રિવરર)]
 પ્યારું [પ.] [પાયતું ખચ' (ર) પરખ
 પિયાવો પું [પિવાડયુ' ઉપરથી] પાળી
 પિયુ પું [અપ. પિમ્મટ (સ. પ્રાંતયિત્ત)] પતિ
 પિયેર(-રિયુ') (પિ') નં જુઓ 'પિયર'માં
 પિરસણુ નં [સં. પરિક્ષણ; પ્રા. પરિક્ષણ]
 પીરસતું તે (ર) પીરસેય બાણું (૩)
 નાતવરાને અગે ઘેર બાણુ પીરસતું તે
 પિરસાવણું સંકિં 'પીરસતું'નું પ્રેરક
 પિરાઈ સ્ત્રીં જુઓ પેરાઈ
 પિરામિડ પું [દં.] પ્રાચીન મિસરી રામના
 મુતદેહ ઉપર બંધાવેલી શંકે આકારની
 સમાધિ-કળર (ર) શંકે આકાર
 પિરોજ (-જી, -જી) જુઓ 'પિરોજ'માં
 પિલાઈ સ્ત્રીં પીઠતું તે(ર)નેતું મહેનતાણુ.
 -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં પીઠવાતું
 મહેનતાણુ' (ર) નાસ; ચાતના [લા.]
 પિલાવણું સંકિં, પિલાણું અંકિં
 'પીવડું'નું પ્રેરક ને કમંજિ
 પિલકું નં, -હસો પું [પિલકું ઉપરથી]
 વીટીને કરેલો દોર-ગોટો
 પિવડાવણું સંકિં, પિવાણું અંકિં
 'પીવડું'નું પ્રેરક ને કમંજિ
 પિશાય પું નં [સં.] અવગતિયો જીવ;
 પ્રેત (ર) ભૂતપ્રેત જેની એક હીન યોનિ.
 જી, -ચી સ્ત્રીં પિશાય સ્ત્રી
 પિશુન વિં [સ.] કઠોર (ર) નીચ (૩) ચાહિયું
 પિષ્ટ વિં [સં.] કૂટેણું; પીરેણું (ર) પું બૂધ;
 લોટ. ઓપણુ નં [સં.] પુનરુત્થિ;
 એકનું એક ફરી ફરી કહેતું તે
 પિસાવણું સંકિં, પિસાણું અંકિં
 'પીસતું'નું પ્રેરક ને કમંજિ

પિસ્તન પું [દં.] એકિન કે પિચકારી
 વગેરેમાં વપરાતો દટાવાળો દોરો
 પિસ્તાળીસ વિં [સં. પચત્ત્વારિંસ] '૪૫'
 પિસ્તું નં [વા.] ખસ્તું; એક મેતો
 પિસ્તોત્ર સ્ત્રીં [વો.] નાળી બદક; તમેચો
 પિંગલ [સં.], -ળા વિં લાલારા પડતા
 પીળા રગનુ (ર) નં છદરાસ (૩) અર્થત
 વિસ્તાર [લા.], -લા [સં.], -ળા સ્ત્રીં હક-
 યોગમાં માનેથી તણુ પ્રધાન નાટીઓ-
 માંની એક (હડા, પિ ગળા, અને મુખગણા)
 (ર) વિં સ્ત્રીં લાલારા પડતા પીળા રગની
 પિંગર નં [મ.] પંગર; પાંગડું
 પિંડ પું [સં.] ગોળો (ર) પિનુઓ નિમિત્તે.
 લોટ કે બાતનો વાળેલો ગોળો (૩) શરીર.
 ંદાન નં [સં.] શ્રાદ્ધમાં પિંડ અર્પણ
 કરવો તે. ંહું નં જુઓ પિંડ. ંલો
 પું પિંડો
 પિંડી સ્ત્રીં [સ. પિન્ડિકા] ખગના નળાની
 પાછળનો માસનો લોથો
 પિંડું નં [સ. પિંડ ઉપરથી] પિંડું. -ટો
 પું વીટેલો કે વાળેલો ગોળો - નોટો
 (કલક, માટી, દોરા ઇત્યાદિ)
 પિંડોરી વિં (ર) નં [પ્રા. પિન્ડર (સ.
 પિન્ડર)] પીંડરી; માટીની બીતાનું (ધર)
 પી અં [રવં] તિગ્ગકારાય' લૂગાર;
 હુરિયો (ર) પિપ્પીનો રવ
 પીઉ વિં (સમાસને અતે) પીનાડું
 પીક સ્ત્રીં જુઓ પિંક (ર) તેની પિચકારી
 પીગળણું અંકિં [પ્રા. પગ (સ. પ્રમગર)]
 આગળતું; પ્રવાહી થતું (ર) (દયાથી)
 ટીકુ - નરમ થક [લા.]
 પીછ નં [સ. પિચ્છ] પીધુ. -છી સ્ત્રીં
 [સ. પિચ્છિકા; પ્રા. પિચ્છી] વાળ, પીંછાં
 કે તેની બીજી વસ્તુની હાથાવાળી બનાવટ
 (માખો ઉરાડવાની, ચીતરવાની, વગેરે)
 પીછું નં પીછ (ર) તેની કલમ [દાર
 પીછેલકે સ્ત્રીં [દિ.] પાછાલકું કે પડતું તે;
 પીછો પું [પ્રા. પિચ્છ=પીછડું] કેટો. પૂઠ
 પીટણું સંકિં [પ્રા. પિટી] ખૂબ મારતું

(૨) મૂએતાની પાઞજ કૃપુ (૩) ઠાકવુ,
વગાડવુ (દાકી)
પીપ્પુ વિં મૂકે (સોએઆમાગળ તરીકે)
પીકે નં [સ] (દેવ આચાર્યાદિનું) રથાનક
(૨) સોં બનર (૩) બનરમાવ
પીકે સોં [સ] પૂઠ, પ્રા પિટ્ટ] વાસો
[અવાવપી = વાસો છોલાઈને પાકવો]
બખળ નં પાઞગ રહીને નેર દેતુ બગ
પીકિકા સોં [સ] બાજક (૨) મૂર્તિ કે
થામતાની બેઠક-આધાર (૬) બુમિમ
પીડી સોં [સ] પિપ્રા પ્રા પિટ્ટ] લગ્નપ્રસંગે
વરકન્યાને શરીરે ચોળવાનો પીળો
સુગંધી પદ્મ
પીકું નં [સ] વીગ બનર કે દુમાન (ખાસ
કરીને લાકડાનું અને દાઢતાગીનું)
પીડ સોં [સ] પ્રાટા] પીડા દુખ (૨)
ચૂક આકરી (૩) વેણ, પ્રસવવેદના બં
નં [સ] પીડા (૨) પીડવુ-પદ્મવુ કે
દાખતુ તે બધું સંકિં [સ] પાન] દુખ
દેવ (૨) પદ્મવુ આનુ (૩) ચાપતુ,
દાખતુ -ડા સોં [સ] દુખ (૨) નડતર
-ડાકારકે -ડાકારી વિં પીડા કરનારું
-ડાવુ અં કિં 'પીડવુ તું કમલિ
-ડિત વિં [સ] પીડા પામેતુ
પીઠ સોં [દ] પાળી સ પાઠિકા પ્રા
પાઠિકા] નેના ઉપર મેડાના પાઠિકા
જડવામા આવે છે તે લાણુ લાકડું-વળી
(૨) વિંમોરી ઉમરનું કંદેલ -દિયુ નં
પીઠ (૨) દાઢનો દાત (૩) અવાણુ પેટું
પીણુ નં પીનાની વસ્ત્ર પેથ
પીત નં [સ] વીત] પાણી પાઈને ઉછેરેલો
મોન (૨) વિં [સ] પીણુ
પીતળ નં જુઓ પિત્તળ
પીતાબર નં [સ] પીણુ કે માર્ક પથ
રંગમી અબોટિયુ (૨) વિં પીળા વસ્ત્રવાણુ
પીથેન (-કુ) પીથું બૂં ફું (૨)
વિં દાઢના નગાવાકુ, ઠાકડું
પીન વિં [સ] બકડું, પુદ માલ
પીપ નં ગૂમડાનું પડ

પીપ નં [વો પોવા] લાકડાનું કે ધાતુનું
નગાકાર પાત્ર [નવતુ એક ઝાડ
પીપર સોં [જુઓ 'પીપર] પીપતાની
પીપર સોં [સ] પિપ્પલા] એમ વસાતાની
ચીજ વનસ્પતિની સીંગ -સીમૂળ
નં પીપરના છાંવના મૂળ ગઠોડા
પીપળ પું [સ] પિપ્પલ] એક ઝાડ અથવા
-ળી સોં નાનો પીપળો
પીપળીમૂળ નં જુઓ પીપરીમૂળ
પીપળો પું જુઓ પીપળ
પીપી અં [રવં] (૨) સોં કૂકીને વગાડ
વાની બૂગળી (ગાજર કે પાદડાની) પિપૂળી
(૩) પી બોનાથ તે, કુન્નેલી ગિળી
પીપી સોં (બાળમાપા) પિપરમીટ નેલી
પીમળ સોં [સ] પરિમળ] સુગંધ બુ
અં કિં સુગંધ ફેલાવી
પીયળ સોં જુઓ પિયળ
પીયૂષ નં [સ] અમૃત [પદાર્થ
પીયો પું આખને ખૂંચે બાજને ચીકણે
પીર પું [કા] મુસનામાનોમા પવિત્ર ગણાને
પુરુષ [ભાણામા મૂંડુ
પીરમ્બુ સંકિં [સ] પરિવિષ] ભમવા માટે
પીરસાવુ અંકિં 'પીરસન તું કમલિ
પીરોજ પું [કા] એમ ર ન -અ(-બુ)
વિં પીરોજના રંગનું આસમાની
પીત્રવુ સંકિં [સ] પાઠ્ય પ્રા પોન] દળાર્થ
-કચરાર્થ નિરોવાય એમ કરવુ (૨) દુખ
દેવ કનડવુ [લા] (૩) લોહવ (ખાસ)
પીયવો પું [જુઓ પીણુ] એક ઝાડ
પીણુ પું [સ] એક ઝાડ પીણી (૨)
એક રાગ (૩) પીણુ, ંડી સોં પીણુ
ઝાડ બકડું નં તેનું ફળ [બમ્બુ
પીણુ નં [દે પાડમ-બ-અ] મર પી
પીનો પું [દે વીડમ] થડ કે મૂળમાથી
ફૂટેનો ફળો
પીવુ સં કિં [સ] પા પ્રા પિવ] પ્રવાહી
પેટમા લેવુ (૨) મવાહીને પાતામા સમાવણ
કે શોષવુ (૩) (પૂંછપાન) મરુ પી નુ
= ગાકવુ (૨) સદન કરી જવું

પીમવું સં કિં [સ પિપ પ્રા વિત્ત] ઇજડ
 (૨) લસોપુ પુટવું (૩) ચીપડ (મજ્જાને)
 પીસવો પું સિસોડી
 પીખારા સ્ત્રીં પીખાપણુ
 પીખિયુ નં વન પ્રસંગે કન્યાને પહેરવાનું
 હજારથી રંગેણુ પીળુ વજ્ર (૨) પીળી
 -કાઈક કાળી છે
 પીળુ વિં [સ પાતક પ્રા પામલ] હજારના
 રગન પીત વપ્ત્ય વિંસાવ પીળુ-ફીક
 પીખણી સ્ત્રીં -છુનં પીખડ તે તે ચૂપણું
 પીખવું સં કિં વિખેરી નાખડ (૨)
 ચૂડી નાખડ
 પીખાવવું સં કિં, પીખાવુ અંકિં
 પીખવડુ પ્રેરક ને કમળિ
 પીગણુ વિં [સ પિંગળ] પીગચડ (૨) માજડું
 પીઠખળી નં પાઠગ રહીને જોર દેણુ
 પીછ નં [જુઓ પીછ] પીછ -છાણુ
 વિં પીછાવાણુ -છી સ્ત્રીં જુઓ પીછી
 -છુ નં પીછુ
 પીજણુ સ્ત્રીં પીજણુ સાધન (૨) નં
 પીજડ તે (૩) (વાતને) નકામું ચૂચડ -
 વખાવડ તે [લા] -છુ સ્ત્રીં પીજણુ
 (૨) પીજડ તે (૩) ૫ ૧ પરનુ ઢાંચ
 (રચના પૈરા પર દોચ છે તે)
 પીજડું નં જુઓ પિજર પાગડુ
 પીજવુ સંકિં [સ પિજ] રતા રેસા છટા
 પાડવા (૨) પીજણુ કરડુ -લખાવવા
 પીજમણુ નં -છુ સ્ત્રીં જીવાની માજડી
 પીજરણુ સ્ત્રીં પીજરાની વડુ (૨)
 પીજવાનુ કામ કરતી સ્ત્રી
 પીજરો પું પીજવાનુ કામ કરના
 પીજવવુ સંકિં પીજવુ અંકિં
 પિજકુનુ નેરક ને ને.ણિ
 પીડાર(-રેડ) પું [સ પિઝાર દે પેંતર]
 આતીર જરવાડ
 પીડાણો પું જુઓ પિડો
 પીડારો પું [સ પેંતર] લટાવની એક
 પ્રસિદ્ધ જાતનો માથસ [જોતોવાણુ
 પીડેરી વિં [જુઓ પિટોરી] માળીની

પુકાર પું [પ્રા પુકાર] પાકાર જૂમ ંવુ
 સંકિં પાકાર (૨) પાકારીને કહેવ
 નહેર કરડુ
 પુખ્ત વિં [પ્રા] પાક પાકટ (૨) કહેલ
 પુગાડવુ સંકિં પૂગડતુ રેર પહોચાડું
 પુગાવું અંકિં પુગવનું ભાવે
 પુચ્છારી સ્ત્રીં [રવં] બાળકને રાત
 કરવા જોડ વચ્ચેથી કહેવો મૂક અવાજ
 પુચ્છ નં [સ] પૂછી
 પુછડિયુ વિં [પૂછી ઉપરથી] પૂછી
 વાણુ -ચો તારો પું મૂમકેડુ
 પુછાવડુ સંકિં, પુછાવુ અંકિં
 પૂજવનુ રેર ને કમણિ
 પુટ પું [સ] પડિયો (૨) પડિયા જેવો કોઈ
 પજાધાટ (૩) આચ્છાદન ઢાકણ (૪) કુવડી
 કે રમેગમા ધાતુ કે ઔષધ મૂડી ઉપર
 ઢાકણ કે બીજી ગોડાંડુ મૂડી વપડાણુ
 કરી કરેલો ધાટ સપુટ (૫) તેને બહીમા
 મૂડી ઔષધને આપે તી આચ (૬) પટ પાસ
 પુટેવાળ વિં [પૂઠ ઉપરથી] પાછની
 વચમા જન્મેતુ પૂટેવાળ
 પુણ્ય વિં [સ] ચવિત્ર (૨) પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય
 એવું (૩) ધર્મ (૪) નં સંકર્મ (૫) તેતુ
 ફળ ંતિથિ સ્ત્રીં (મહાપુરુષના)
 મરાની તિથિ કે તેની ઉજવણી બદાન
 નં ધમદાન ંપ્રત્યે પું (પાપ કે
 અન્યાય સામે) ધમ જુદિને લીધે ંપજેલો
 ક્રોધ ંપ્રતાપ પું [સ] પુણ્યનુ જાગ
 ંશાધી (-ળી) વિં પુણ્યવાન (૨)
 પૂવજન્મના સુકૃતવાણુ ંરોડ વિં [સ]
 રંગી ંતિવાણુ (૨) જેનુ નામ દેવાથી
 પુણ્ય થાય તેવ (૩) પું તેનો માણસ
 -છુવારમા વિં (૨) પું [સ] ચવિત્ર
 મનનુ (માણસ)
 પુત્ર પું [સ] દી રો વપતી વિં સ્ત્રીં
 [સ] પુત્રવાળી વધૂ સ્ત્રીં [સ] પુત્રની
 વા -નિષ્ણી વિં સ્ત્રીં પુત્રવતી -ત્રેપણુ
 સ્ત્રીં [સ] પુત્રપ્રાપ્તિની તીવ્ર મામના -
 વાસના [[બોલ] (૩) આ મા
 પુદ્ગલ નં [સ] પરમાણુ (૨) રાસી

‘પૂજુ’નું કમંલિ (૨) મત્કાર પામવો
-નિત વિં [સ] પૂજયેલુ -ન્ય વિં
[સ] પૂજવા યોગ્ય (૨) વડીલ (૩) જમાઈ
કે અનેરી [લા]

પૂજ્યારાધે (-ય) વિં [સ] પૂજ્ય + આરાધ્યો
પૂજ્ય અને આરાધ્ય (પત્રની ભાષામાં
વડીલને હંદશી વપરાય છે)

પૂઠ સોં [સ] વૃદ્ધ, પ્રા વૃદ્ધ પૂઠ, શરીરનો
પાઠો ભાગ (૨) થાપો (૩) કંટો, પીછો
[યા] ંળ સ્ત્રીં પાછળ -ઠિયુ નં
પેડાનો ઘેર જે કકડાઓનો અને છે
તેમાંનો દરેક (૨) પાછોટિયુ (૩) થાપો
[પૂઠિયાં ફાટવાં = ખીક લાગતી, ગભરાણું]
-ઠું નં કટોળ ઉપરનું છાંદુ (૨) ચોપડીનું
લાંકણ (૩) થાપો (૪) મૂળનું બધારણ
કે તેની મજબૂતી (શરીરનું) -કે અં પાછળ

પૂડલો, પૂડો પું [પ્રા] વૂઝલ (સ વૂવ) લોટ કે
દાળના ખીરાની તળેલી પોળા (૨) મધપૂડો
પૂણી સ્ત્રીં [દ] કાતના માટે પીંજેલા
રૂનો વણીને બનાવેલો લાભો ગોળ આકાર

પૂત પું પુત્ર

પૂત વિં [સ] પવિત્ર

પૂતના સ્ત્રીં [સ] કસે બાળક કૃષ્ણને મારવા
મોકલેલી રાક્ષસી, બકાસુરની બહેન

પૂતળી સ્ત્રીં આખની છીખી

પૂતળી સ્ત્રીં [સ] પુતલી] માગી, ધાતુ
વગેરેનો બનાવેલો સ્ત્રીનો ધાતુ -છું નં
ધાતુ પથ્થર, માટી, લાકડું વગેરેની
બનાવેલી આકૃતિ-મૂર્તિ

પૂનમ સ્ત્રીં [સ] પૂર્ણિમા પૂર્ણ ચંદ્ર ભગવાની
તિથિ, પૂર્ણિમા

પૂમ સ્ત્રીં [ફા] પુમ્વદ્ ૩ પીજતા બેઠતી
ઝીંગી રજ-રુવાટી (૨) કાપડ ઉપરની
રુવાટી ંડી સ્ત્રીં છાંડને વળગી રહેલું
૩ (૨) નાનું પૂમડું. ંડું નં રૂનો બહુ
નાનો પિંડ (૨) વચ્ચેથી થોડો ભેભો
ભાગ વળીને બનાવેલી વાટ

પૂર વિં [સ] પૂરેપૂરું, સંપૂર્ણ (૨) નં
નવા પાણીનું નદીનાળામાં ભેથબધ

આવણુ તે (૩) પૂરણુ યોળી ંનુ પૂરણુ
પૂર અં નામને અતે ‘જેટલુ-ના મારે’,
‘સુધી, ધર્મ’ ત’ એવા અર્થમાં ઉદાં
ચોખાપૂર, વાસપૂર

પૂરક વિં [સ] (ખૂટ) પૂરું કરનાર (૨)
પુંપ્રાણાયામમાં શ્વાસ અદર ખેચવાની
ક્રિયા (૩) પૂરક આકડો કે રકમ [ગ]

પૂરણુ વિં [સ] પૂરનાર, પૂર્ણ કરનાર
(૨) નં પૂરણુ-ભરણુ તે

પૂરણુ વિં [સ] પૂર્ણ પૂર્ણ (૨) સર્વંબ્યાપી
(૩) નં પૂરવાની કે પૂરેલી વસ્તુ (ઉદાં
યોળીનું પૂરણુ, જમીનનું પૂરણુ) ંપોળી
સ્ત્રીં પૂરણુ ભરીને બનાવેલી શેઠલી,
વેડમી -ણી સ્ત્રીં પૂરણુ તે (૨) પૂરવાની
વસ્તુ (ઈ) -શેઠા વગેરે (૩) વધારાનું
કથન, પૂર્તિ (૪) ઉરકેરણી

પૂરણું વિં [પરણું પરથી] નેહંએ તેટલું
પૂરપાટ અં પૂરા-અત્યંત વેગથી

પૂરણું સંકિં [સ] પૂર ભરણુ, ભરી કાઢવું
(૨) ગોધણ, અંકાયતમા રાખણુ (૩) પૂરું
પાટણુ [એક તળેલી વાની

પૂરી સ્ત્રીં [પ્રા] વૂઝલિયા (સ વૂવિયા)]

પૂરુષ પું [સ] જુઓ પુરુષ

પૂરું વિં [સ] પૂર જુઓ પૂર્ણ ંપાધરું
વિં સીધેસીધું -રેપૂરું વિં સંપૂર્ણ

પૂર્ણ વિં [સ] ંણ, ખડિત, એણ કે
અપૂરું નહિ એવું, પૂરું (૨) સમાપ્ત (૩)
નં મીડું, શ-ય. ંપુરુષોત્તમ પું
શ્રીકૃષ્ણ (૨) વેપ્પલ મહાપાત્રનું સંભોધન
ંમારેલી સ્ત્રીં [સ] પૂનમ ંવિરામ
નં લખાણમાં વાક્ય પૂરું થયાનું સ્થાન
બતાવનાર () ચિહ્ન [વ્યા] -પૂર્ણિત
સ્ત્રીં [+ માહુતિ] ચણી સમાપ્તિએ
આપેલી આહુતિ (૨) કોઈ પણ કાર્યની
સમાપ્તિની ક્રિયા (૩) સમાપ્તિ. -છું કે
પું [અનક] (અપૂર્ણ કથી ંણટો) પૂરો
અં -છું મા સ્ત્રીં [સ] પૂનમ

પૂર્તિ (-ત્તિ) સ્ત્રીં [સ] ઉમેરણ, વધારો
પૂર્વ વિં [સ] પ્રાચીન (૨) આગળનું

આગલું (૩) ઉગમલ્ય (૪) સ્ત્રીના
 જીગવાની દિશા. ૦ક વિં સમાસને અતે
 'સહિત' '-થી' એવો અર્થ બતાવે છે.
 ઉદાં શ્રદ્ધાપૂર્વક. ૦કાલીન વિં [સ.]
 પ્રાચીન. ૦મ વિં [સ.] પુરોગ; આગળ
 જનાર (૨) શબ્દની આગળ આવનાર
 ઉપસર્ગ જેવો શબ્દ (ઉદાં ક, પુનર,
 બિન વગેરે). ૦ચલ પું પહેલેથી જ
 બધાયેલો અભિપ્રાય. ૦જ પું [સ.]
 વડો, પિતૃ. ૦જન્મ પું [સ.] આ જન્મ
 પહેલાંના જન્મ. ૦તૈયારી સ્ત્રી આગળથી
 કરેલી કે કરવાની તૈયારી. ૦દિશા
 સ્ત્રી સૂચના જીગવાની દિશા (૨)
 જગતા સૂચ જેવું કળદાતા. ૦પક્ષ
 પું [સ.] ચર્ચા કે નિર્ણય માટે કોઈ
 સાચોય વિષયની બાબતમા રહી કરેલો
 પક્ષ કે પ્રસ (૨) અદાલતમાં વાદીએ
 રહી કરેલી વાત. ૦પદ નં [સ.] સમાસ
 કે વાક્યનુ પ્રથમ અંગ (૨) શુભોત્તરનું
 પહેલું પદ; 'એન્ડીસીડન્ટ'. ૦ભૂમિકા
 સ્ત્રી ભૂમિકા; ઉપોદ્ધાત, ૦મીમાંસા
 સ્ત્રી જેમિનિ મુનિએ રચેલું કર્મકાંડ-
 પ્રધાન દર્શન (જુઓ પદ્ધત્તન). ૦રંગ
 પું [સ.] નાટકની રસઆનમા વિદ્યોની
 શાંતિ માટે નટોએ કરેલ સંગીત, સ્તુતિ
 વગેરે [કા. શા.]. ૦વત્ અવ [સ.] પહેલાની
 જમ, ૦શરત સ્ત્રી કશું થતા કે કરતા
 પહેલાંની આવશ્યકતા; પહેલેથી હોવા
 નોઈતી સરત; 'પ્રિરેકવીઝીક.' -વર્ષપર
 વિં [સ.] આગલું પાછલું (૨) અં
 આગળપાછળ. -વર્ષાદ્યુની સ્ત્રી
 અગિયારમું નક્ષત્ર -વર્ષાદ્રપદા સ્ત્રી
 [સ.] પચીસમું નક્ષત્ર. -વર્ષામિથુષ વિં
 [સ.] પૂર્વ તરફ મોંવાળું. -વર્ધિ પું,
 નં આગેના અડધો ભાગ. -વર્વરથા
 સ્ત્રી [+ સ્વત્વા] ધડપણ પહેલાંનું છવન.
 -વર્ષમ પું [સ.] સંન્યાસ પહેલાંનું
 છવન. -વર્ષાદા સ્ત્રી [સ.] વીસમું
 નક્ષત્ર. -વર્ષ અં પહેલાં. -વર્ષા વિં

[સ.] પહેલા કહેવાયેલુ. -વર્ષાપાતિત
 વિં [+ સ્વત્તિ] પૂર્વે કે પૂર્વજન્મમાં
 કરાયેલું

પૃથા પું [સ.] સૂચ
 પૂજિયું નં નાનો પૂજો
 પૂળી સ્ત્રી [જુઓ પૂજો] ધાસની સૂઝી
 પૂજો પું [સ. પૂજ] ધાસ કે કંડબનું મોટું પૂજિયું
 પૂખ સ્ત્રી ['પાખ' ઉપરથી] છાપરાનો બે
 બાજુ બહાર પડતો ભાગ -પાખ. ૦હું
 નં તીરનો પોંજવાળો હટો
 પૂખપું સંકિં [દે. પુત્રગ] પોંખણાં વડે
 વરકન્યાને વધાવવાં (૨) વાવવા માટે
 વેરણું. (પૂખાવણું; પૂખાણું)
 પૂંછ નં [સ. પૂછ] પૂંછું. ૦હિયું વિં
 પૂછીવાળુ. ૦ડી સ્ત્રી જુઓ પૂછડી.
 ૦હું નં પૂછું
 પૂંજ સ્ત્રી; નં મીઠું; અનુસ્વાર
 પૂંજણી સ્ત્રી [જુઓ પૂંજણું] બીડી કે
 સૂતરની સાવરણી (૨) સાવરણી. -હું
 સંકિં [પ્રા. પુત્ર (સ. પુંજર)] એકંદુ
 કરણું. ઉદાં છાણ પૂંજત
 પૂંછ સ્ત્રી [સ. પુંજિ] કોણત
 પૂંજે પું [દે. પુજ્ય] કચરો; વારીકું
 પૂંઠ સ્ત્રી, ૦ળી અં, -હિયું નં, -હું
 નં, -કે અં જુઓ 'પૂક'માં
 પૂંઠેવાળ વિં જુઓ પૂંઠેવાળ
 પૂરછા સ્ત્રી [સ.] પ્રસ, તપાસ
 પૃથક અં [સ.] અલગ; છટું. -કરણુ નં
 [સ.] ધડ તત્તો જુદાં પાડવાં તે. -જન
 પું [સ.] ડતર સામાન્ય માણસ (૨) નીચ
 કે મૂળ માણસ
 પૃથા સ્ત્રી [સ.] કૃતી
 પૃથિવી સ્ત્રી [સ.] પૃથ્વી ગ્રહ (૨) પચ-
 મહાભૂતોમાંનું એક (૩) જમીન
 પૃથુ (૦ત) વિં [સ.] પહોળું; વિસ્તીર્ણ
 પૃથ્વી સ્ત્રી [સ.] જુઓ પૃથિવી
 પૃષ્ઠ નં [સ.] પીઠ; વારો (૨) (મધનું)
 પાન (૩) સપાટી. ૦ફળ નં આકૃતિની
 સપાટીનું ફેરફાર

પે (પે) અં જુઓ પે
 પેક (પે) વિં [દ] બગબર બરીને બધ
 મેડુ (ર) પત્ત, દોઢિયાર [લા]
 પેખનુ મંકિં [પ્રા પાન(સ પ્રેર)] નેડુ
 પેગબર પું જુઓ પથગબર
 પેગામ પું જુઓ પથગામ, સદેશ
 પેથ પું [કા] આટો, વળ(ર) વળવાળી
 ખીરી, રકુ (ક) પતંગની દોરીઓનો
 કટાવ (ક) [લા] ડુમ્મિ, તદખીર પ્રપથ(પ)
 કાદો, જળ, મુશ્કેલી -ચિયુ વિં પેથ
 ખાવવા તથા બેસાડવાનું સાધન -ચી
 (બુ) વિં યુનિમાન [(ર) પવાત
 પેન સ્ત્રીં [પ્રા વજા(સ વ્વા)] ચોખાની કાંઈ
 પેટ નં [દ] જઠર(ર) જઠર વગેરે બાળોની
 શરીરની આખી બખોલ (ક) [લા]
 આછવિકા (ક) ગમ્તશય (પ) પોતાનું
 સતાન, પોતાનો આખો પેલો-વશ (ક)
 અતર, મન (ક) કાંઈ વસ્તુનો અદરનો
 ભાગ પેટું વપૂત સીં ભોજન વપૂર
 વિં પે બરાથ એટલું વળાયુ વિં
 અદરથી અમગાયેલું (ર) અદેખું વળેડું
 વિં પે બરવાની જ કાગજવાળું (ર)
 એકં પેટું (ક) પેટિયુ
 પેટવણું સંકિં સળગાવડ
 પેટલુ અં કિં સળગડ [આવેલું ખાનું
 પેટાખાનું નં મુખ્ય ખાનાના પેગમા
 પેટાખાતિ સ્ત્રીં મુખ્ય જાતિનો એક ભાગ
 પેટાનિયમ પું મુખ્યના ભાગ તરીકે
 આવનો - ગોણ નિયમ, 'ખાઈ-વે'
 પેટારો પું [દં દોળ] પગરો
 પેટાવણુ મંકિં જુઓ પેવડ
 પેટાવિભાગ પું મુખ્ય ભાગનો વિભાગ
 પેટાનમિતિ સ્ત્રીં મોગી સમિતિએ નીમેથી
 નાની સમિતિ
 પેટાળ નં [પેટ' ઉપરથી] અદરનો ભાગ
 પેટિયુ વિં [પેટ' ઉપરથી] પેપૂર અન્ન
 બદન મોકરી કરનારું (ર) નં પેનુ ખર્ચ,
 રાજનું ખાનાનું (ક) પગાર પેટ આપેડ
 પેપૂર અન્ન (ક) પગાર, રોજ

પેટી સ્ત્રીં [સ] કાઈ મૂંવા માટે કરાવી
 એક બનાવટ વળાવડ નં પેગી જેની,
 જાગર માટેની સવડની બનાવટ, દેમોડ'
 પેટું નં [પે] ઉપરથી કાંઈ પણ નીજનો
 વચ્ચેથી પોનો કે દુદની પકે ડાપસેડો
 ભાગ (ર) મોગી ચીજની અદર સમાનો
 ભાગ-અશ(ક) સમાસના પૂર્વપદ તરીકે,
 'ગોણ', 'અદર અમાત્ર એવા અર્થ' મા
 (ક) (તિરસ્કારમા) પગી [પેટામાંલખાડું
 = પેગવિભાગ કે પેગખાનાના લખાડું]
 પેટું વિં [પેટ' ઉપરથી] સ્વાધી
 પેટે અં [પેટું ઉપરથી] બાબતમા (ર)
 સાટે, બદલામા
 પેટું પું [દ] મુરખી, આશ્રયતાના(ર)
 મદદ કે સરથામા અમુક સારી મદદ
 આપનાર સલાસદ, એ-માનવાચક હોરી
 પેટોલ નં [ક] (મોટર વગેરેમા વપરાયું)
 એક ખનિજ તેલ
 પેક(કે)(પે) અં [સ વાંચિયા] રીને માફ
 પેકુ નં દૂમીની નીચેનો પેનો ભાગ
 પેકલુ નં [જુઓ પેક] અવાડું
 પેકી સ્ત્રીં [સ વાટ પ્રા વાટ] સારાફની
 દુકાન (ર) વેપારીની કાઠી (ક) વરા
 પર પરાનું પગચિયું ઉડતાર વિં પેકી
 દર પેકી ચાનું આવેલું (ર) અં પેકી દર
 પેકી વનામું નં વરાટફ
 પેકું નં જુઓ પેકું
 પેકું નં [સ વીટક, પ્રા વીટક] દાંન
 મૂળ ઠાકતો ભાગ, અવાડું
 પેણુ (પે) સ્ત્રીં પથરપેન
 પેણી (પે) સ્ત્રીં તાનગી-જોગી પું મોગી પેચી
 પેદણ (પે) નં જુઓ પાથદળ(ર) અં પગે
 ચાપીને (ક) વિં પગે ચાનાડે, પગપાડું
 પેદા (પે) વિં [વા] ઉત્પન્ન(ર) કમાયેલ
 મેળવેલું વંશ સ્ત્રીં [વા પેદાશ]
 ઉત્પન્ન બાળ [આદત પડવી
 પેધણ (પે) અંકિં [જુઓ પેધણ] ટેવાડ,
 પેધુ (પે) વિં પેધેલું(ર) નં પેધેતે, ટેવ
 પેન સ્ત્રીં [દ] પથરપેન(ર) અદર શાદી

બરી રખાય એવી એક નતની કલમ;
 'ફાઉન્ટેન પેન'
 પેનસિલ સી૦ [ફ.] સીસાપેન; પેનસિલ
 પેની સી૦ [ફ.] તાબાનો અથેલ ચલણીસિલ્કો
 પેન્શન ન૦ [ફ.] નોકરી બદલ, તેમાંથી
 નિવૃત્ત થયે મળેલો બેઠો પગાર. ૦૨ પું
 [ફ.] પેન્શન મેળવનાર
 પેન્સ સી૦ [ફ.] પેની
 પેનસિલ સી૦ [ફ.] સીસાપેન
 પેપર ન૦ [ફ.] વર્તમાનપત્ર; છાપુ (૨)
 પું; ન૦ પરીક્ષાનો પ્રશ્નપત્ર
 પેથ વિ૦ [ન.] પીવા યોગ્ય; પીરાનું (૨)
 ન૦ પી રાકાય એવું ખાદ્ય (૩) પીણું
 (સા, કોફી વગેરે)
 પેર (પે) સી૦ [ફ. પર્ = માર્ગ; રસ્તો]
 પ્રકાર; રીત (૨) ખબર (૩) તદ્દતીર
 પેર સી૦ [સ. પર્વ] પેરાઈ
 પેર ન૦ નમકળ; પેરુ
 પેરવી (પે) સી૦ [ફા પેરવી] તળવીજ;
 ગોડવણ; યુક્તિ (૨) પ્રમાણ (૩) દરખાસ્તો
 પેરા [ફ.] પું કકરો; કડિકા
 પેરાઈ, પેરી સી૦ [સ. પર્ન] સાંધાની બે
 ગાડ વચ્ચેનો ભાગ
 પેરુ ન૦ નમકળ; પેર
 પેરે (પે) અ૦ [ફ. પર્] પ્રકારે (૨) પેડે
 પેરેફિન ન૦ [ફ.] એક નતના પરચર,
 લાકડું વગેરેમાંથી ગાળી કાઢવામાં આવતો
 મીણ જેવો પદાર્થ (મીણખતીમાં તેમ
 જ જુલાળ તરીકે વપરાય છે)
 પેરો પું પેરા; કકરો
 પેલ (પે) ન૦ [ફ. પિલ્લી; પ્રા. પેલ]
 પીંજેલા રૂની પેપલી; પોલડું
 પેલું વિ૦ (૨) સ૦ સામે આંગળીથી ખતા-
 વેલું; બોલણ (૩) આવતા પરમ દિવસ
 પાળેલો કે ગયાની પૂલનો (દિવસ)
 પેશ અ૦ [ફા.] આગળ; ઉપરી અધિકારી
 તરફ (૨) આગળ; ટેક. વક્રમી સી૦
 સામે લેવા જલું તે (૨) આગેજી (૩)
 ચણઈ. ૦ગી સી૦ કામ પેટે આવનારી
 આપેલું લવાજમ; ખાનું

પેશવા પું [ફા.] પેશા; આગેવાન (૨)
 સતારાના મરાઠા રાજાઓનું વંશપર-
 વરાગત પ્રધાનવડું ધરાવનાર બાદશાહ (૩)
 મુખ્ય પ્રધાન. ૦ઈ વિ૦ પેશવાને લગતું
 (૨) સી૦ પેશવાઓનું પ્રધાનવડું-અમલ
 (૩) પેશવાઓનો રાજ્યકાળ કે તેમનું
 સામ્રાજ્ય [પરદાર નમો]
 પેશવાજ પું [ફા.] બીબીઓનો એક
 પેશાખ પું [ફા.] મુતર ૦ખાનું ન૦ મુતરડી
 પેશી સી૦ [સ.] માસનો લેલો; 'પિરયુ'
 (૨) (ફળસ, ખલ્લર જેવો) ફળના બરનો પિંડ
 પેશી સી૦ [ફા.] કેસની મુનાવણી, આગળ
 કેસ ચાલવો તે
 પેશી પું [ફા.] પેશ; ધધો; કસબ
 પેશ્તા (૦ઈ) જુઓ 'પેશવા'માં
 પેસનીકળ (પે) સી૦ પેસલ અને નીકળતું
 તે (૨) કારમાર [લા.]
 પેસવું (પે) અ૦ કિ૦ [સં. પ્રવિશ; પ્રા. વર્ગો
 દાખલ થયું; પ્રવેશ કરવો]
 પેસાર (-રો) (પે) પું [પ્રા. પાસર] દાખલ રહે
 તે; પ્રવેશ (૨) પરિચય; ગાર સળથે
 પેસેન્સર (પે) સી૦ [ફ.] ઉતાવળે લખતી
 લઈ જતી રેલગાડી (એ સ્થાન પર ને દરેક
 રેલને લેખી રહે છે) (૨) વડનગે મુસાફર
 પેળ પું [સ. પેલ] રથ
 પે (પે) અ૦ [સ. પિ. પ્રા. પે] [પ.]
 સરખામણીમાં, મુકાબલે (૨) ઉપર
 પેંગડું (પે) ન૦ પેંગેટવાન જેના પત્ર
 રાખે છે તે કંઈ
 પેઈ (પે) સી૦ [ફ.] પેંગેટ પેંગાથી
 બીજા વડે લખે આવવામાં આવે છે તે
 પેટો (પે) પું [સ. પિ. પ્રા. પે] પિટ
 (પેટો) પેટો (૨) દૂધના નર ને
 લાડી ને = મીઠાઈ
 પેટર (પે) પું કુમ્મી વગેરેની કુમ્મી
 અગળ અને જગ વાદને અગળ
 અગળ અગળ અગળ અગળ
 પેટર (પે) અ૦ કિ૦ = અગળ

વેધુ (વેં) વિં (૨) નં જુઓ વેધુ
 વેધી આં [વાં વેઠ=સમુદાય]—માનુ—માથી
 વેઠ સીં ચોળાચોળ, પચાત
 વેધું નં [દ વરમ] ચક, ચાં
 વેધું નં પાતળો કકડો, કાતળી
 વેળુંક વિં [સ] બાપીક, વારસામા મળેકુ
 વેશાય વિં [સ] ગણસી —ચિક વિં
 [સ] વેશાયી —ચી વિં રાણસી (૨)
 સીં [સ] પ્રાપ્ત બાપાનો એમ પ્રકાર
 વેશુન(—ય) નં [સ] વિશુનતા
 વેમાદાર વિં [વેસો ઉપરથી] ધનવાન
 વેસો પું એક તાબાનો સિક્કો ચાનાનો
 ચોથો ભાગ (૨) હોલત ધન [લા]
 વેટકો પું ધન, પૂજ
 વો (વો) સીં, નં પાસાના દાવમા એકનો
 દાવ (૨) કોડીઓના દાવમા ૧૦, ૨૫,
 અને ૩૦ જેવા દાણા કે તે પડે ત્યારે
 લેવાનો એક વધુ દાણો (૩) ચોપમા
 પહેડુ ખાનુ [બાધવો=કચાસ કરવો]
 વો (વો) પું, સીં [જુઓ વોહ] પરાદિયુ
 વોક સીં [પ્રા વોક્ક] બૂમ પાડીને રડતુ તે
 વરાણ નં વો વોકનો ચવાજ. વરાવણું
 મંકિં વોકારે એમ કરતુ
 વોકળ વિં [દ વોક્] વોહ (૨) વોહુ
 વોકાર પું [પ્રા વુકર, વોકર] બૂમ (૨)
 ફરિયાદ વું સંકિં મોટે ઘાટે—બૂમ
 પાડીને બોલતુ કે કોઈને બોલાવતુ
 વોકેવોક આં બૂમ વોકો પાડીને
 વોખરાજ પું પીળા રંગતુ એક રત્ન
 વોખલુ સંકિં + જુઓ વોખલુ [પ]
 વોગળ નં [સરં વોગળ] વોપાળ
 વોચ સીં [દ વોહ] દાણા વગરનુ બોધુ
 (ડાગરનુ) વંકલુ વિં [વોચુ ઉપરથી]
 વોચ, બીકલ પચકલ વંકું નં છાણનો
 લોહો [વોચકાં નાખવા = ગણસાર્થ
 જતુ] વંક(—ક) વિં વોચુ
 વોચું વિં [દ વોહ] નરમ, દબાયુ દબાય
 એવુ (૨) બીકલ, વોચકલ [લા]
 વોટકી સીં [જુઓ વોટલી] નાની
 ગાસડી —કું નં ગાસડી

વોટલી(—લુ) [દ વોટલ, વોટલિંગ] જુઓ
 'વોટલી'મા —લો પું મોટુ વોટલુ
 વોટારા(—મ) પું [દ] એમ ગણાયનિ
 દ્રવ્ય —ક્ષાર
 વોટીમ સીં [દ વોટીમ] ગડગમડ પમવવા
 માટે ધડ ના લોટ વગેરેની ગરમ લૂઠી
 વોટેશિયમ સીં [દ] એક ધાતુ
 વોટ્ટી સીં છાકરી —ટો પું છાકરો
 વોઠં સીં [સ વુઠ, પ્રા વુટ્ટ ઉપરથી] પ્રાણીની
 પીઠ પૂર નખાય તેવી એવળ ગૂંમ (૨)
 વણ્ણર (૩) વોઠિયો —ઠિયો પું વોઠ
 ઉપાડનાર બગદ(૨) મહાદેવનો નદી —ડી
 પું વોઠનો બગદ (૨) વણ્ણરો
 વોડું નં [પ્રા વુઠ્ઠ (સ વુઠ)] લીપણના
 નાશ થરનો કંડો (૨) મધપૂરો
 વોહલુ (વો) નં [દ વહલ્લ = વોહલ]
 શયન —વુ અંકિં સુતુ
 વોણુ (વો) નં + [જુઓ વણ] પ્રતિજ્ઞા
 વોણા (વો) પું બંધવં [સ વોટીન] વોણાના
 આક —ણિયુ વિં વોણા ભાગતુ
 —ણિયો વિં પું બાયવો, રાડવો [જા]
 —ણિસો વિં સોમા પા એઠા, 'હના'
 —ણુ વિં આખામા પા એણ 'ના'
 —ણોસો વિં પચોનેર
 વોત નં [સ અત્મત્વ, પ્રા અપત્ત] વોતાતુ
 ખડું સ્વરૂપ [વંકકાશવ = સ્વસ્ત્રાવ
 ખુલ્લો દરો, વોતાના ગુણકમ ઉપર જતું]
 વોત નં [સ] બાજક, બચ્ચુ (૨) કપડું
 (૩) વચ્ચેનો વણાટ [લા] વડી સીં વોતી
 વોતાર પું [ફા વોતદ+દાર] ખનનથી
 વોતરો પું [સ વોત, પ્રા વોત] વોત
 વોતાપણુ નં [વોત+પણુ] આતમીયભાવ
 (૨) વ્યક્તિત્વ (૩) અરિમતા, અહ ભાવ
 વોતારો પું લીનુ વોત (૨) વોત ફેરવતુ તે
 વોતિયાદાસ પું વોતિયુ પહેરનારો—ડીચો
 માણસ [ધિતિયુ
 વોતિયુ નં [સ વોતિક પ્રા વોતિય] નાનુ
 વોતીકુ વિં [જુઓ 'વોત' નં નં ૧]
 વોતાતુ, સ્વકીય

પોતું નં [સ. પુત્ત, પ્રા. પુત્ત, પોત્ત] પાણીમાં
લીળવેલો લગ્નકાનો કંકડો (૨) ચૂનામાં કે
રગમાં લીળવેલો કૂચડો

પોતે સં [નુઓ પોત નં ૧] ભને; પડે
પોથી સીં [સ. પોતકી] પોઈની વેળ (૨)
પોઈના રંગમાં કે અજતામાં બોળા રાખેલું
કું પોય (દાત ઉપર નૂકવા)

પોથી સીં [સ. પુત્તિકા, પ્રા. પોત્તિયા]
લાંમાછ્યાં પાનાનું પુરતક, કે એની પોટકી.
[પોથીમાંનાં રીંગણાં શંખ્રં બીભ-
ને ઉપદેશવાનું, પણ ભને તેમ કરવાનું
નહિ તે]

પોદળો પું [દિ. પોદ] છાલનો લોહો
પોપ પું [દ.] રોમમાં રહેનો રોમન કેથલિક
સુપ્રધાયનો વડો ધર્માધિકારી

પોપચું નં આખનું પાંપણવાળું ઢાંકણ (૨)
ખસખસનો દાણા આગ્રયા વગરનો દોડો

પોપટ પું લીલા જેવા રંગનું એક પક્ષી;
શુક. -ટિયું વિં પોપટના જેવા રંગનું
(૨) પોપટના નાકના આકારનું (૩)
પોપટની પેઠે સમગ્રયા વિના ગોખી મારેલું
(૪) કેનજ મોડાનું; બેળવા મૂરતું. -ટી
વિં પોપટિયું (૨) સીં પોપટની-આદા

પોપટો પું અણાની શિંગ

પોપટી સીં [પ્રા. પડખટ = ભયા યતું,
કહતું (સ. પ્ર + પડ + પટ)] નાનો પોપટો
-પડ. -ડું નં નાનો પોપટો. -ટો પું
બપોલેલું, બપોલેલું કે લાગેલું પડ

પોપલાં નં ૫૦ ૫૦ [નુઓ પોપટું]
અશક્તિના કાફા

પોપલિન (પો) નં [દિ.] એક ભતનું કાપડ
પોપણું વિં [દ. પોપ્પ = હાથ ફેરવ્યા
કરવો; પપલાવતું] પોપ્પ; કાંઈ સહન કરી
ગઈ નહિ તેડું (૨) લગાવેલું; લાગડું કરી
નાખેલું (૩) નકામાં કાફા મારતું

પોપાંખાઈનું રાજ નં ગેરબચસપા
અને અનાવડતને કારણે ચાપતું અધિર
પોપું વિં [નુઓ પોપણું] કાંચું; પોપું
પોપેયું નં નુઓ પપેયુ. -ચો ૦ તેડું
ઝાડ, પપેયો

પોખાર પું ૫૦ ૫૦ [પાખાર] ત્રણ
પાસાની રમતમાં છ, છ અને એક, એમ
છલ તેર દાણાનો દાવ (૨) ક્ષેત્ર. [પોખારા
ગણવા = નાસી જતું]

પોમણું વિં હરખથેયુ (૨) પોપણું
પોપણું (-ધી) સીં [સ. પંચિની, પ્રા.
પંચમિળી, પોમિળી] એક ભતના કમળની
વેલ. -નું નં એક ભતનું નાનું કમળ;
રાત્રે ખીલતું કમળ

પોપું નં [નુઓ પોણું] ગેદીદડાની રમતમાં
ન્યાં દડો મથોચાડવાથી છત ગણાય તે
મુકરર કરેલી હદ, 'પોલ' [વર્ષે,
પોર [પો'] અં [સ. પલ્લ] ગયે વર્ષે કે આવતે
પોરસ (પો) પું [સ. પ્રહર્ષ, પ્રા. પહરિષ, કે
સ. પાંચ, પ્રા. પોરિમ] યુગાથીનો ઉકરાટો
(૨) શગતન; પાણી [-ચો પું છાકરો
પોરિયું નં [સ. પોલ કે પુન કે પરથી] છાકરું.
પોરી સીં [નુઓ પોરિયું] છાકરી
પોરકું (પો) વિં પોરનું, ગઈ સાલનું
પોરો (પો) પું [પ્રા. પોર] પાણીમાં થતો
એક બારીક છપ [અવસર; સમે
પોરો (પો) પું [. પ્રહર, પ્રા. પહર]
પોરો (પો) પું નુઓ પોરસ
પોરડું પું [દ.] રેતે રટેશનનો મનુર
પોટું ગીઝ સીં [દિ.] પોટુંગલ દેશની
બાધા (૨) પું તે દેશનો વતની (૩) વિં તે
દેશ કે તેના વતનીને લગતું
પોલ [પો] પું [દિ. પિઝ્લો] પીએલું ૩
(૨) નં પોપું ગોદડું (૩) પોલડું
પોલ સીં; નં [દિ. પોલ] પોલાણ (૨)
[લા.] મિથ્યા દેખાવ; નુકાણું (૩) અધા-
પૂધી; ગોરાળો [ભતનું બદન
પોલકું નં સીઓ કે બાગકોનું એક
પોલપું (પો) નં [નુઓ પેલ] રની નાની
વેપલી
પોલપોલ નં સાવ પોલ હોતું તે
પોલાણું નં પોલાપણું (૨) પોલો બાગ
(જેમ કે ઝાડનું)
પોલાદ નં [કા. પોલાર] ખડું લોટું, ગજવેલ.

—હી વિં પોલાદનું (૨) મજબૂત [લા.]
 પોલિશ નં; સીં [દ.] ચળકાટ; ચોપ
 પોલિસી સીં [દ.] વીમ્બજત (૨) કૃત
 નીતિ; યુક્તિ
 પોલીસ પું [દ.] આંતરિક વ્યવસ્થા અને
 સલામતી માટે રખાતા મુલકી દળનો
 માણસ — સિપાઈ (૨) સીં પોલીસની
 ફાજ. ઓપોટી સીં પોલીસની ચોટી,
 'ગેટ' ઓપટેલ પું ગામની વ્યવસ્થાનો
 સત્તાધીશ, મુખી
 પોલું વિં [૨ વાટ] વચ્ચે પોલાણવાળું
 — ખાલી (૨) મિથ્યા દેખાવનું [લા.]
 પો(વ)વું સંકિં [સ. પ્ર + વે; પ્રા. વાચ]
 પરાવટ (૨) ગળીમા નાખવું
 પોરા (પો) પું; સીં [સ. પ્રસૂતિ] ખેલો
 (૨) નિં (એક કે બને દાખની) પોરા
 બેટલું. હાલ પોરા ચોખા ને મૂઠી દાળ
 પોરાક પું [વા.] પહેરવેગ; લેગાસ (૨)
 પહેરવાના વસ્ત્ર. — સીં લગડાડતા કે
 તેનું ખરચ [મહિનો
 ચોપ પું [સ.] વિક્રમ સંવતનો ત્રીજો
 ચોપકે વિં [સ.] ચોપણ કરનાર. — છું
 નં [સ.] ચોપતુ તે(૨) ગુજરાન; નમાવ.
 —તું સંકિં [સ. વોવ] ખવરાવી પિવ-
 રાની જતન કરવું (૨) ઉત્તેજન — મદદ
 આપવી [લા.]
 ચોપાનું અંકિં 'ચોપતું'નું કમ'ણિ (૨)
 પાલવણું; પરવડણું (૩) માગણી થવી; ખપવું
 ચોપિત વિં [સ.] ચોપાયેલું; ચોપાતું
 ચોપી વિં ચોપ માસનું
 ચોપ્ય વિં [સ.] ચોપના ચોગ્ય
 ચોસ પું [વા. પોતલ] નોકરચાકરોને લોળી
 — દિવાળીની કે આનંદપ્રસ ગની બહિસ
 ચોસ પું [સં. પૌં; પ્રા. વોવ] ચોપ મહિનો
 ચોમ(વડોડો) પું [વા. વોલ + દોડો] ખસ-
 ખસનું ખાલી છંછું
 ચોસવું સંકિં જુઓ ચોપવું
 ચોસાણું નં ચોપાનું તે(૨) માગણી, ખપત.
 —તું વિં ચોમાય તેટ (૨) પુષ્ટ; મોટું

ચોસ્ટ સીં [દ.] ડાક; ટપાલ. ઓડિસ
 સીં [દ.] ટપાલઓડિસ, ડાકધર.
 ઓમાસ્ટર (+દ. માસ્ટર) ટપાલઓડિસનો
 વડો અમલદાર. ઓમેન પું [દ.] ટપાલી
 પોલ (પો) પું [દ. પ અ = પિવસ] મોટું
 પરાંદિયુ; પો [કચ્છચારાનો હુદગાર
 પોલ અં [૨વં] દોરને પાની પાવાને
 પોળ સીં [સ. પ્રનોઈ, પ્રા. પમોઈ, પોળી]
 દરવાજો (૨) દરવાજાવાળો મટોડો (૩)
 શેરી. — જિયો પું [પોળ'ઉપરથી] દરવાજા
 પોળી સીં [મ. પોચિકા, પોળી] પાતળી અને
 પોચી રોટલી (૨) પૂરણપોળી
 પોંક (૦) પું [સ. જુલુક, પ્રા. વુક] દૂધ
 ભરાયેલા કણસવાને બૂંછને કાટેલા કણ
 પોંકણું (૦) નં [દે. ડુંગળા] પોંખવામાં
 વપરાતાં—પૂંસળ, મુસળ, રવેચો અને તાક
 — એ ચારમાંનું દરેક (૨) પોંખવાની રીત.
 —તું સંકિં પોંખણ વડે વગ્નનાને
 વધાવવાં [પોંમણ, પોંકું
 પોંખ, પોંખણું. પોંખવું જુઓ પોંક,
 પોત્ર પું [સ.] દીકરાનો દીકરા. — સીં
 સીં [સ.] દીકરાની દીકરી
 પૌર પું [સ.] શહેરી
 પૌરસ્થ વિં [સ.] પૂર્વનું
 પૌરાણિક વિં [સ.] પુરાણને લગત (૨)
 પું પુરાણી [(૩) પુરાણતન
 પૌરુષ વિં [સ.] પુરુષનું (૨) નં પુરુષત્વ
 પૌણ'માસી, પૌણિ'મા સીં [સ.]
 પૂણિ'મા
 પૌલસ્થ વિં [સં] પુલસ્થ ઋષિનું (૨)
 પું [સં] ચવણ, મુઘેર કે વિલીપણ
 પોપ પું [સ.] પોપ માસ
 પોષ્ટિક વિં [સ.] પુષ્ટિ આપનાર
 પો'આ(—વા) પું મંવર્ગ[સં જુલુક] રોકેલી
 ડાંગરને ખાંડીને કાટેલા ચપટા દાણા
 પ્યાજ નં પિયાજ; હું ગળી
 પ્યાહું નં [વા. વિવાદ] શેતરંજમાં પેદા
 સિપાઈનું મટોડું (૨) પેદા સિપાઈ
 પ્યાર પું [અ. વિમાર (સ. મિયત્તર)] પ્રેમ

-સી સોં [મય વિચાર] વહાલી સો
 -કું વિં વહાલું -સો પું વહાલો પુરં
 ય્યાલી સોં [કા વિચાર] નાનું પચાલું
 -કું પું પચાલું -સો પું મોટું પચાલું
 ય્યાસ સોં [જિ] તરસ -સી વિંસોં,
 -સુ વિં તરસ્યુ
 પ્રકટ વિં [સ] પ્રગટ, ખુલું (૨) પ્રત્યક્ષ
 (૩) પ્રતિષ્ઠ પ્રકાશિત (પુસ્તક) (૪) અં
 ખુલ્લી રીતે, જાહેર રીતે -ટીકરણ
 નં [સ] ગૂં રહેલું સ્પષ્ટ કરવું તે
 પ્રકરણ નં [સ] પ્રસંગ વિષય (૨) પ્રયો
 વિભાગ અન્યાય (૩) ઘેર બાળત કપરનો
 સૂક્ષ્મ વ્યવહાર - મામલો
 પ્રકર્ષ પું [સ] આત્ય તતા (૨) શ્રદ્ધતા
 પ્રકાર પું [સ] ભેદ જાત (૨) રીત તરેહ
 પ્રકાશ પું [સ] અજવાળું (૨) પ્રસિદ્ધિ
 પ્રાકટ્ય ં વિં [સ] પ્રકાશ કરનાર (૨)
 પ્રસિદ્ધ કરનાર જન નં [સ] પ્રાપ્તિ
 કરત તે (૨) પ્રસિદ્ધ કરેલો પ્રયત્ન મદિર
 નં પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરનાર સરથા
 ંમાન વિં [સ] પ્રકાશવું ંબુ અંકિં
 અગત્ય (૨) સંકિં પ્રસિદ્ધ કરતું -શિત
 વિં [સ] પ્રકાશવાળું (૨) ઓપાવી પ્રસિદ્ધ
 રેહું [(૨) પરચૂરણ
 પ્રકીર્ણ વિં [સ] સેરાવું, છટકવાયું
 પ્રકૃત વિં [સ] પ્રસ્તુત જેની વાત ચાલુ
 હોય તેવું (૨) અવિદ્યત મૂળ સ્થિતિનું
 પ્રકૃતિ સોં [સ] કુદરત (૨) ધમ, પ્રધાન
 ગુણ (૩) તબિયત (૪) સ્વભાવ, મિત્ર
 (૫) અમાત્યવર્ગ (૬) પ્રભ (૭) પુરુષથી
 ભિન્ન એવું જગતનું મૂળ ઉપાધાન (-) જેને
 રૂપાખ્યાનના પ્રત્યયો લાગે છે તે [વ્યા]
 પ્રકેષ પું [સ] ગુરોરો ચોખ (૨) પ્રજાગતા
 પ્રક્રિયા સોં [સ] વાચ પ્રણાલી પદ્ધતિ
 રીત (૨) અનુક્રાન ક્રિયા
 પ્રકાશન નં [સ] પ્રેસ તે
 પ્રકાશિત વિં [સ] પખાણેલું, ઘોષેલું
 પ્રદિશ્ત વિં [સ] નામેલું, ફેકેલું (૨)
 પાઠ્યથી ઉમેરાયેલું

પ્રકેષ પું [સ] નાખડ - ફેકડ તે (૨)
 પાઠ્યથી ઉમેરવું કે ઉમેરેલું તે
 પ્રખર વિં [સ] ઉમ, તીક્ષ્ણ
 પ્રખ્યાત વિં [સ] પ્રસિદ્ધ જાણીતું
 વખણાયેલું -નિ સોં [સ] પ્રસિદ્ધિ
 પ્રગટ વિં (૨) અંબુઓ પ્રકટ ંબુ
 અંકિં પ્રાપ્ત થતું જન્મ (૨) સગવડ
 (૩) સંકિં સગવાવડ - ટાવડ સંકિં
 'પ્રગટ થતું રેરક
 પ્રગતિ સોં આગળ વધતું તે ઉત્તરિ
 ંકટ વિં પ્રગતિ કરનારું પ્રાગતિ
 વરીય વિં પ્રગતિ કરતું
 પ્રગલ્ભ વિં [સ] પ્રીટ ગલીર (૨) કંમરે
 પહોંચેલું, કુખ (૩) નિભય નીડર (૪)
 નિર્ભય, ધણ (૫) કંદુત અભિમાની
 પ્રગાઠ વિં [સ] બહુ જાણ
 પ્રચલિત વિં [સ] ચાલતું આવેલું ચાલુ
 પ્રચલ વિં [સ] ભય કર (૨) સગવડ
 પ્રચાર પું [સ] ફેલાવો (૨) વહીવટ રૂઢિ
 ંકે પું પ્રચાર કરનાર
 પ્રચુર વિં [સ] ખૂબ પુરુષ
 પ્રચુર વિં [સ] ઢાંકેલું (૨) આજુગુ
 પ્રચાદિત વિં [સ] ઢાંકેલું કુખાવલું
 પ્રજનન નં [સ] જન્મ આપવો - પ્રસન
 થવા તે ંસાઈ નં બુનેનિકસ
 પ્રજાણુ અંકિં [સ] પ્રજાણુ સગવડ બગલ
 પ્રજા સોં [સ] જનતા તાંસમૂહ (૨)
 એક સરૂતિ ને એકથમાવવાળો લોક
 સમૂહ એક રાષ્ટ્રની જનતા (૩) માનવ
 વસારાસની ગી એકસરખો લોકસમૂહ
 (૪) સ્થન (૫) સતતિ વપતિ પું [સ]
 સુદિની ઉત્પત્તિનો અધિષ્ઠાતા દેવ બ્રહ્મા
 (૨) રાજ (૩) કુબાર [લા] (૪) સૂચ
 માળાનો એક દરનો પ્રકાર પુરેનસ
 ંસાઈ વિં પ્રજાની સના કે ચન
 વાણ, પ્રજાના વહીવટવાળું
 પ્રજાણુ સંકિં [બુઓ પ્રજાણુ] સગ
 ગાવડ [જ્ઞાની
 પ્રજા વિં (૨) પું [સ] જીંડુ જ્ઞાન ધરાવનાર,

प्रज्ञा श्री० [स] युद्धि ०५६ वि० [स] अ ध
 प्रज्वलित वि० [स] प्रज्वलित, प्रज्वलित
 प्रजु न० + [नृगो पक्ष] होड [करवा
 प्रजुमंजु संकि० [स] प्रजग्न] नमजु, नमजकार
 प्रजुय पुं० [स] प्रेम (श्री पुरुषनो)
 -यिनी श्री० [स] प्रेम करनारी के प्रेमनु
 पात्र धयेथी श्री(र) पत्नी -थी वि० [स]
 प्रेम करनार के प्रेमनु पात्र धयेथी (पुरुष)
 (२) पुं० पति (३) प्रजुथी पुरुष
 प्रजुय पुं० [स] ३०६
 प्रजुगम पुं० [स] नमरकार
 प्रजुगमिका, प्रजुगमि श्री० [स] इति, पद्धति
 प्रजुपत श्री० [स] प्रजिपाल] कानावा ना,
 आरुण्य
 प्रजुधान न० [स] सभाधि, ध्यान (०)
 अस्ति उपासना (३) कर्मक्षयत्याग
 प्रजुपात पुं० [स] पगे पड्डु ते
 प्रजुपित वि० [स] रथेयु . .
 प्रजुता पुं० [स] रथनार
 प्रत श्री० अथनी नकल (२) भूग लभाण
 प्रताप पुं० [स] सामर्थ्य, प्रभाव (२)
 तेज, कति (३) दुआम वान, -पी
 वि० [स] प्रतापवाहु
 प्रतारण्य श्री० [स] उत्तरपिडा
 प्रति श्री० नुओ प्रत
 प्रति अ० [स] तरङ्ग (२) नीयेना अर्थभा
 वपरा ते अेक वपमर्ग विरुद्ध, विपरीत
 (प्रतिगार), सामे (प्रत्यक्ष) गहलाभा
 (प्रत्युपकार), दरेक, दरेक (प्रत्येक, प्रति
 क्षण), समान, मरस (प्रतिद्विति)
 प्रतिउत्तर पुं० प्रत्युत्तर
 प्रतिकार पुं० [स] विरोध, सामनो (२)
 गहरो (३) उपाय, हलाज
 प्रतिकार्य न० [स] उपहास करवा कराती
 भूग मध्यनी प्रतिद्विति, 'पेरडी'
 प्रतिकूल [स], -था वि० अनुद्विग नदि
 तेय विरुद्ध, विलट्ट ०५५ श्री०
 प्रतिकृति श्री० [स] छगी (२) नकल
 प्रतिक्रिया श्री० [स] उपाय (२) विरोधी
 क्रिया - गति, 'रीअैकशन'

प्रतिक्षाल्य अ० [स] पगे पगे
 प्रतिगात्री वि० [स] सामी के पाछी गति
 करनाई, प्रगतिथी सामु
 प्रतिग्रह पुं० [स] दान लेउ ते (२) श्रीकार
 -ही वि० [स] दान लेनार
 प्रतिधात पुं० [स] (भाषा) सामु भागु
 ते (२) नुओ प्रत्याधात (३) दुभावट
 प्रतिघोष पुं० [स] पडो
 प्रतिज्ञा श्री० [स] पक्ष, नियम (२)
 रापथ ०५५ पुं०, न० [स] प्रतिज्ञानो
 वेम ०५५ वि० प्रतिज्ञाथी अधायेड
 प्रतिदिन, प्रतिदिवस अ० [स] दररोज
 प्रतिध्वनि पुं० [स] पडो
 प्रतिनिधि पुं० [स] -ने गहरो, -ना
 तरङ्गथी काम करवा नियुक्त करेओ
 माणस ०५५ न० प्रतिनिधिपद (२)
 प्रतिनिधि व्यूढवानो अधिकार
 प्रतिपक्ष पुं० [स] सामेनो पक्ष (२)
 शत्रु, सामावाणियो (३) प्रतिवादी -क्षी
 पुं० [स] प्रतिपक्षनो माणस सामवाणियो
 प्रतिपत्ति श्री० [स] प्राप्ति (२) प्रतीति,
 ज्ञान (३) स मति, स्वीकार (४) निश्चय,
 आवरी (५) प्रतिपादन, निरपक्ष
 प्रतिपद (-दा) श्री० [स] पडवो, अेकम
 प्रतिपन्न वि० [स] गलेउ (२) श्रीगरेउ
 (३) भलेउ (४) शरणागत (५) साजित
 करेउ (६) समान-प्रतिष्ठा पायेउ
 प्रतिपादक वि० [स] प्रतिपादन मरनई
 -न न० [स] प्रमाणो आपी पुरवार
 करउ ते
 प्रतिपादित वि० [स] प्रतिपादन करेउ
 प्रतिपाद्य वि० [स] नेनु प्रतिपादन करवानु
 होय ते [रक्ष करनार
 प्रतिपालक पुं० [स] बरलपोषण करनार,
 प्रतिपाण पुं० प्रतिपातक (२) श्री०
 सभाज रक्षण [-नुभावटवाहु
 प्रतिपक्ष वि० [स] अधायेड (२) प्रतिपक्ष
 प्रतिपक्ष पुं० [स] विद्र, वाघो भनाई,
 दुभावट ०६ वि० [स], रिकनाई

પ્રતિનિબ નં [સ] પડાથો, ચળતી
સપાટીમા ચડતી પ્રત્યક્ષાયા -ખિત
વિવંસ]નેનુ પ્રતિનિબ પડયુ હોય એવુ
પ્રતિબોધ પું [સ] ભગતિ (૨) જ્ઞાન,
સમજણ (૩) બોધ, ઉપદેશ (૪) સમજણ,
ચાલ આપતુ તે

પ્રતિભા સ્ત્રીં [સ] કાલિ તેજ (૨) માનસિક
શક્તિની ઝળક-છટા (૩) કલ્પના, સજ્જન
અને શોધબોધના ક્ષેત્રમા નહુ નહુ તેજ
બતાવનારી અસાધારણ ઈશ્વરદત્ત બુદ્ધિ
શક્તિ ંશાળી વિં પ્રતિભાવાહુ

પ્રતિમા સ્ત્રીં [સ] મૂર્તિ
પ્રતિરોધ પું [સ] અટકાવ, રોકાણ
ઠંક, -ધી વિં [સ] રોકનારુ

પ્રતિવોમ વિં [સ] વળા કમનુ (૨)
ઉપના વળની સ્ત્રી સાથેનુ (૪મ)

પ્રતિવાદ પું [સ] વિરોધ, ખડન (૨)
ઉત્તર, જવાબ -દી પું [સ] કાવામા
બચાવપક્ષનો માણસ

પ્રતિશબ્દ પું [સ] પડયો [વાળુ તે
પ્રતિરોધ પું [સ] બદલો લેવો-વેર
પ્રતિપેધ પું [સ] નિષેધ, મના

પ્રતિષ્ઠા સ્ત્રીં [સ] આગર (૨) (મૂર્તિ)ની
વિધિપૂર્વક સ્થાપના (૩) રિયરતા
મજબૂતી બં નં [સ] સ્થાન, સ્થળ
-છિત વિં [સ] પ્રતિષ્ઠાવાહુ, આખર
દાર (૨) રિયર, ભમેલુ

પ્રતિનિહાંત પું [સ] સિદ્ધાંતથી બિલટા
સિદ્ધાંત 'કોન્વર્સ' ચિયરમ' [ગ]

પ્રતિસ્પર્ધા સ્ત્રીં [સ] દરીદ્રાર્થ -ધીં
પું [સ] દરીદ્ર

પ્રતિહતવિં [સ] પ્રતિગત-પ્રતિબધ પામેલુ
પ્રતિહાર પું [સ] કારપાળ -રી સ્ત્રીં
સ્ત્રી દરવાન

પ્રતિહિંમા સ્ત્રીં [સ] દિસા સામે દિસા
પ્રતીક નં [સ] પ્રતિમા, મૂર્તિ (૨) ચિહ્ન,
નિશાન, 'સિગ્નોન'

પ્રતીકાર વિં [સ] જુઓ 'પ્રતિકાર'
પ્રતીક્ષા સ્ત્રીં [સ] બાટ નેત્રી તે

પ્રતીચ્છા સ્ત્રીં [સ] પશ્ચિમ દિશા
પ્રતીત વિં [સ] સ્પષ્ટ જણાયેનુ (૨) સ્ત્રીં

પ્રતીતિ -તિ સ્ત્રીં ભરોસો, વિશ્વાસ,
પતીજ (૨) ખાતરી (૩) સમજ, જ્ઞાન
પ્રતીપ વિં [સ] વિરુદ્ધ, બિલટું

પ્રતીહાર (-રી) જુઓ 'પ્રતિહાર'મા

પ્રત્યક્ષ વિં [સ] પાહુ ફરેલુ, વિમુખ
યથેનુ (૨) અનમુખ, અદર વળેનુ (૩)

અતર્વતીં, આતર (૪) પશ્ચિમ
પ્રત્યક્ષ વિં [સ] નજર સામેનુ (૨)

સ્પષ્ટ, ખુલ્લુ (૩) દ્રિયગ્રાહ (૪) ચક્ષુ
ગ્રાહ (૫) નં દ્રિયો દારા થતુ જ્ઞાન

(૬) તેનુ સાધન-પ્રમાણ
પ્રત્યક્ષ વિં [સ] જુઓ પ્રત્યક્ષ

પ્રત્યય પું [સ] વિશ્વાસ, ભરોસો (૨)
ખાતરી, નિશ્ચય (૩) કારણ, હેતુ (૪)

અનુભવજન્ય જ્ઞાન (૫) રૂપો કે સાધિત
શબ્દોબનાવવા શબ્દને અ તે લગાડવામા

આવે છે તે [વ્યા]

પ્રત્યવાય પું [સ] વિન, નડતર (૨) પાપ, દેવ
પ્રત્યગ પુર્વ [સ] યરીરનુ ગોણ અગ-કષાળ,

કાન ઇં

પ્રત્યયા સ્ત્રીં [સ] પણં

પ્રત્યાગમત નં [સ] પાછા આવતુ તે

પ્રત્યાઘાત પુર્વ [સ] સામે આગત કે ધક્કો,
રી-એકસાન (૨) પડયો

પ્રત્યારોપ પું [સ] સામુ આળ ંણુ
નં સામેનામા આરોપતુ તે (૨) પ્રત્યારોપ

કરવો તે

પ્રત્યાહાર પું [સ] અધ્યાગનુ એક અગ-
વિષયમાત્રમાથી ઉદિયોને પાછી દહાવી

એક જગાએ ગિયર કરવી તે

પ્રત્યુત્તર પું [સ] સામે જવાબ, જવાબનો
જવાબ [ઉત્તરન ચથેકુ
પ્રત્યુત્પન્ન વિં [સ] થોડ્ય સમયે તરતજ
પ્રત્યુપકંઠ પું [સ] ઉપકારના બદલામા

સામે ઉપકાર

પ્રત્યે અં પ્રતિ, તરફ

પ્રત્યેક વિં [સ] દરેક

પ્રથમ વિં[મ] પહેલુ(૨)અં શરૂઆતમા
 (૩) પહેલેથી, અગાઉથી ત્ત અં[સ]
 મૂળમા શરૂઆતમા -મા વિં સીં[સ]
 પહેલી (વિભક્તિ)
 પ્રથા સીં[સ] ધારો વહીવટ (૨) રીત
 પ્રથિત વિં [સ] પ્રખ્યાત
 પ્રદ વિં [સ] 'આપનાર' એ અર્થમા
 સમાસમા નામને છેડે ઉદાહરણ 'ફળપ્રદ'
 પ્રદક્ષિણા સીં [સ] કોઈ પણ વસ્તુ કે
 વ્યક્તિને જમાવી બાંધી રાખીને તેની
 આસપાસ ફરવું તે
 પ્રદર્શક વિં [સ] બતાવનારું -ત નં
 [સ] નિરૂપણ(૨) દુત્રર વિદ્યા કળા વગેરેના
 દર્શ્યોને જાહેરમા લેવા મૂકવાની
 પ્રાસંગિક યોજના
 પ્રર્શિત વિં [સ] બતાવેલું
 પ્રદાન નં [મ] આપવું તે
 પ્રદીપ પું [સ] દીવો, ઠંડે વિં [સ]
 ઉત્તેજિત કરનાર (૨) સંજગાવનાર ત્ત
 નં[સ] સંગઠવું તે -સ વિં[સ] સજગેલું
 (૨) ઉત્તેજિત
 પ્રદેશ પું [સ] દેશ, મુલક, જમિ (૨)
 મોટા દેરનો એક ભાગ
 પ્રદેષ પું [સ] સંચાકાળ
 પ્રદુરગત પું [સ] દૂરનો પુત્ર
 પ્રધાન વિં [સ] મુખ્ય (૨) પું વજર,
 કાર્યમાગી વપ*-(નું) નં પ્રધાનનો
 ટોતો, વજરાર્થ [પ્રવચન કરનાર
 પ્રવચન નં [સ] નારા ઉચ્છેદ ઠંડે વિં
 પ્રનાવિહા, પ્રનાલી સીં[સ] રૂઢિ પદ્ધતિ
 અપત્તિ સીં [સ] શરૂ થેલું તે પ્રશ્નિધાન
 અપન્ન વિં શરૂઆત, પ્રપત્તિનાળું
 અપચ પું [સ] વિસ્તાર (૨) સસાર (૩)
 સાસારિક માયા (૪) છગકપટ -ચી
 વિં પ્રપચથી ભરેલું, કપરી
 અપા સીં [સ] પગ
 અપાત પું [સ] ધોધ (૨) બૂસકો
 અપિતામહ પું [સ] બાપનો દાદો, પર
 દાદો -હી સીં [સ] બાપની દાદી

પ્રદુર (નિવૃત્ત) વિં [મ] ખીલેલું (૨)
 આનંદ પામેલું
 પ્રબલ [સ] -બા વિં બળવાન (૨) અથવા
 પ્રબલ પું [સ] નિહાસ અને દત્તમાથી
 મિશ્રિત લેખ (ઉદાહરણ મોજપ્રબલ) (૨)
 ચિત્રમાળ્ય (ઉદાહરણ પ્રબલ સમુદ્રપ્રબલ)
 (૩) મોઠવણ, બદોળસત ંભિતિ સીં
 વ્યવસ્થા કરનારી સમિતિ
 પ્રબુદ્ધ વિં [સ] જાગૃત (૨) જ્ઞાની સમજી
 પ્રબોધ પું [સ] જાગૃત (૨) જ્ઞાન (૩)
 ઉપદેશ ઠંડે વિં [સ] પ્રબોધ મનાઈ
 ંચાવ (ન) પું [+સ વાલ] સવાર,
 જાગ જો સમય ંવુ સં કિં બોધ
 આપવો, જાગાડવું
 પ્રભાવ પું [સ] ઉત્પત્તિ જન્મ ંવુ અર્થકિં
 ઉત્પત્તિ થતું [પું [સ] સૂચક
 પ્રમા સીં તેજ, ક્રાંતિ (૨) દમામ ંકર
 પ્રભાત નં [સ] સવાર ંકરી સીં
 પ્રભાતનું નગરકીર્તન કે તે કરનારી
 મહાળી -તિયું નં સવારમા ગાવાનું પં
 પ્રભામહવ [સ], -બા નં તેજનું કે ગણ
 પ્રભાવ પું [સ] રક્તિ (૨) પ્રતાપ તેજ
 (૩) દમામ, રુઆબ (૪) અસર ગુણ
 ંક [સ] ંશાળી વિં પ્રભાવવાળું
 -વિત વિં પ્રભાવની અસરમા આવેલ
 પ્રભુ પું [સ] પરમેશ્વર (૨) માલિક,
 સ્વામી [ત્ત માણ્ય - નિષ્પાપ,
 નિષ્પાપસ, બોળું માણસ] ત્તા રીં
 [સ] માલિકી (૨) ગૌરવ (૨) પરમેશ્વર
 પછુ દેવત્વ ત્ત નં [સ] માલિકી (૨)
 કાળ ંમય વિં પ્રભુની ભક્તિથી તરંગ
 પ્રભુતિ ત્ત [સ] વગેરે, કલ્યાણ
 પ્રભેદ પું [સ] ભિન્નતા, તફાવત (૨) ભેદ
 પ્રકાર (૩) ભિન્ન કરવું-ભેદ પાડવું તે
 પ્રમત વિં [સ] પ્રમાદી ગાફેલ
 પ્રમથ પું [સ] પ્રમથો વર્જાવત (૨) પીડ
 (૩) મારી નાખવું નારા કરવો
 પ્રમદ પું [સ] દુષ્ટ, આનંદ વન નં
 [સ] રણવાસનો બાગ -દા સીં [સ]
 જીવાન, સુદર સીં

પ્રમાણ નં [સ] યથાર્થ જ્ઞાનનું સાધન
(૨) પુરાણ, સાખિતી (૩) માપ, ધોરણ
(૪) જે કે તેથી વધુ ગુણોત્તરનું સરખા
મણુ પ્રાપ્તિનું [ગ] (૫) અં નહી
[પ] (૬) વિં પ્રમાણભૂત અન્ય માન્ય
કરવા મોઘ્ય ઓપત્ર નં [સ] પંચી,
યોગ્યતા વગેરેની ખાતરી આપતો પત્ર,
'સિ ક્રિકેટ' ઓછું વિં [સ] વિશ્વાસ
પાત્ર માન્ય રાખતું પડે એવું બુઝવડું
નજીવું (૨) પ્રમાણભૂત માનવું કબૂલ
રાખતું (૩) પુરવાર કરતું ંશાત્રે નં
યથાર્થ જ્ઞાનના સાધનનું સાચું ન્યાયસાચું
ંચર વિં (૨) અં માપસર -હિંક
વિં [સ] પ્રામાણિક, સાચું ઈમાનવાર
-હિંકતા સોં, -હિંકપણું નં -હો
અં પડે અનુસાર

પ્રમાદ પું [સ] ગદ્ગત (૨) આગસ -હી
વિં [સ] પ્રમાદવાળું [સાદ કરતું તે
પ્રમાદનું નં [સ] વાગતું બૂલું કે માછળે
પ્રમુખ પું [સ] સમાપતિ અધ્યક્ષ (૨)
વિં મુખ્ય, આગેવાન ંથાત, ંપદ
નં પ્રમુખની જગા

પ્રમેય નં [સ] પ્રમાણ દ્વારા જેનું જ્ઞાન
કરવાનું હોય તે (૨) સિદ્ધ કરવાની
વસ્તુ સિદ્ધાંત ધિયરમ [ગ]

પ્રમો પું [સ] આનંદ

પ્રમોશન નં [સ] યાજમા ઉપના વર્ગમા
અડાવતું તે (પ્રાપ્તિ નાપાત્ર થનારને) (૨)
પગારમા બદલી કે વધારો

પ્રપત્તિ પું [સ] પ્રયાસ, કોશિશ

પ્રપાણ નં [સ] જવું તે, પ્રસ્થાન

પ્રપાત્ર પું [સ] અમ મહેનત

પ્રપુત્ર વિં [સ] ઈસ લાખ

પ્રયોગ પું [સ] ઉપયોગ વાપર (૨)
ભરણ મારણ વગેરે તાત્કલિક ઉપચાર (૩)
સાધના, અનુકૂળ (૪) અખતૈ (૫)
કિયાનાયના અવરે કિયાપદની યેજના
ઉદાં કમ સિપ્રેયોગ [બા] (૬) (નાટક)
ભજવતું તે ંશાના (પા) સોંવજાનિક
પ્રયોગો કરવાની જગા, 'લેઓરેટરી

પ્રયોજક પું [સ] ંરક (૨) રેખક -ત
નં [સ] સખળ હેતુ (૨) ઉપયો ૧, જરૂર
પ્રયોજિત વિં [સ] યોજેલું મોકલેલું (૨)
કામમા લીધેલું પ્રયોગમા આણેલું

પ્રયય પું [સ] વિનાશ (૨) ક પને અતે
જગતનો લય

પ્રયાપ પું [સ] આવેશમા મોટથી
અમળ્ય મોતુ તે (૨) વિનાપ

પ્રયોગન નં [સ] બારે લાનય

પ્રવચન નં [સ] વ્યાખ્યાન

પ્રવર્તક વિં [સ] પ્રેરક, પ્રવૃત્ત કરનાર

(૨) પું પ્રવર્તાવનાર (૩) સરચાપ-

-ન નં [સ] પ્રચાર, પ્રસાર -માન

વિં [સ] પ્રવૃત્ત કેવાલું -તું અંકિં

[સ] પ્રવૃત્ત કેવાલું (૨) ચાલુ પ્રમાણિત

ટાણું

પ્રવર્તક, -ન, -માન તુઓ પ્રવૃત્ત મા

પ્રવાદ પું [સ] પરસ્પર વાતચીત (૨) તોફામા

ચાલેલી વાત (૩) બદનામી

પ્રવાય [સ] નં સમુદમાં એક જાતના

જીવડાએ બનાવેલું ધર, પરવાળું

પ્રવાય પું [સ] મુસાફરી -સી પું

[સ] મુસાફર

પ્રવાહ પું [સ] વહેણ ંપતિત વિં

પ્રવાહમા પડેલું -ચાલુ આવેલું -હી

વિં [સ] રેડો ચાને એવું (૨) નં તેવી

વસ્તુ [કાખથી

પ્રવાળ નં પ્રવાન -ળી સોંપરવાળાની

પ્રવિષ્ટ વિં [સ] પડેલું

પ્રવીણ વિં [સ] કુશળ

પ્રવૃત્ત વિં [સ] ચાલુ વર્તમાન (૨)

પ્રવૃત્તિમા મચેલું કેલાગેલું ચા રોકાયેલું

પ્રવૃત્તિ સોં [સ] ઉદ્યોગ, વ્યવસાય (૨)

હિનચાલ (૩) સાસારિક વિષયોમા મચ્યા

રહેલું તે ંધર્મ, ંમાર્ગ પું સાસારિક

પ્રવૃત્તિનો માર્ગ (૨) ઈચરપ્રી થયે પ્રવૃત્તિ

કરીને મોક્ષ પામવાનો માર્ગ

પ્રવેશ પું [સ] પેસતું કે દાખલ થતું તે

(૨) નાટકમા અકતો પેગવિભાગ ંક

વિં [સ] પ્રવેશ કરાવનારું કે કરનારું

(૨) પું નાટકમા તે રચણ જ્યા વચ્ચે
બની ગયેલી પણ રગમૂર્તિ ઉપર ન
આણેની વાત કોઈ પાત્ર વાર્તાનાપ દ્વારા
જણાવી દેછે ૦૬૧૨ નં દાખા ૧ થવાને
દરવાજે કે બાગલુ ૦૫૩ નં, પું
શાળા પરીક્ષા વોરેમા દાખા ૧ થવા માટે
ભરવાનુ અગ્રણ્ય ૦૫ અં કિં
[સ પ્રવિન] પ્રવેશ ૨૨૦, દાખા ૧ થવુ
-શિકા સીં કોઈ પણ વિષયમા પ્રવેશ
કરાવનારી ચોખી

પ્રવર્જિત વિં [સ] પ્રવર્જ્યા લીધી હોય તેડ

પ્રવગ્યા સીં [સ] રાન્યાસ

પ્રશમન નં [સ] શાત કરવુ - રમાવતુ તે

પ્રશસ્ત વિં [સ] વખણાયેતુ ઉત્તમ (૨)

વિદિત -સ્તિ સીં [સ] પ્રશસા વાહવાહ

(૨) પ્રશસાની કવિતા કે વેળ -સ્થ વિં

[સ] વખાણવા લાયક

પ્રશસક વિં [સ] વખાણનાર -નીચ વિં

[સ] જુઓ પ્રશસ્ય -તુ સં કિં

[સ પ્રશસ્ય] વખાણવુ

પ્રશસા સીં [સ] વખાણ

પ્રશાખા સીં [સ] નાની શાખા

પ્રશાત વિં [સ] ખૂબ યાત

પ્રશિ પું, નં [સ] સવાલ (૨) બાબત જણવા

વિચારવાની પ્રેરણાવાની વસ્તુ પ્રોપ્યેમ

૦૫૩ પું નં સવાલપત્રક ૦ વિરામ

નં લખાણમા (૧) આતુ પ્રશસ્યક વિરામ

ચિહ્ન -શ્રીર્થ વિં [+ અર્થ] (૨) પું

વાક્યની પ્રશસ્યક - પ્રશનો અર્થ નીકળે

એવી રચના [બ્યા] -શ્રીર્થક વિં

પ્રશાર્થ -શ્રાવણિ (-લી, -ણિ, -ળી)

સીં [+ અર્થ] પ્રશમાળા પ્રશોની દાર

-શ્રોતાર પું ૦૫૦૦ સવાલો ને જવાબો

-શ્રોતારી સીં સવાલજવાબરૂપે થઈ

વિવેચન

પ્રમદ્ધ વિં [સ] વળગેલુ (૨) આસક્ત

પ્રસન્ન વિં [સ] ખુશ આનદી (૨)

સત્વ (૩) સરળ અર્થ તરત સમજાય તેડ

(૪) નિર્મળ પારદર્શક ૦ તા સીં

પ્રમરણ અંકિં [સ પ્રમ] ફેલાવુ

પ્રમવ પું [સ] જન્મ આપવો ૧

તે (૨) જન્મ, ઉત્પાત ૦૫ ૨

[સ પ્રમ] જણવુ (૨) અંકિં

પ્રસંગ પું [સ] જુઓ અવસર

સહવાસ, સંગ (૩) પ્રસંગ વિષ

બનાવ ધર્મા વ્યસાત અં

પ્રસંગને લીધે પ્રસંગોપાત -ગે

વિં [+ અર્થ] પ્રસંગને યોગ્ય -ગે

અં પ્રસંગે, પ્રસંગ આગ્યેથી

પ્રસાદ પું [સ] પ્રસન્નતા (૨) મહે

(૩) નિર્મળતા (૪) વરસાદ (૫)

જવાની સાથે જ લાવ ગુરે

હૃદયમા ઊતરી નાય તેવો કાચને

ગુણ -દી સીં દેવને ધરાવે નીચ

(૨) દેવ ગુરુએ પ્રસન્ન થઈ અ

ચીજ (૩) માર [લા]

પ્રનાધન નં [સ] યજ્ઞગાર કેતે સગ

સાધનસામગ્રી, 'ટોઇલેટ'

પ્રસાર પું [સ] ફેલાવો ૦૬ વિં

વનાડું ૦૫ સંકિં પ્રસાર એમ

અપ્રિદ્ધ વિં [સ] વિખ્યાત બહેર

પ્રકાશિત બહાર પડેતુ (પુત્ર) ૦

(-તારી) પું પ્રસિદ્ધ કરનાર -દ્ધ

[સ] ખ્યાતિ (૨) છપાવી પ્રસિદ્ધ

તે (૩) બહેરાત [

પ્રસુસ વિં [સ] મુખ સૂતેતુ (૨) વચ

પ્રસૂતા સીં [સ] જોને તરતમા પ્રસવ

હોય એવી સી

પ્રસૂતિ સીં [સ] પ્રસવ (૨) મુલાવ

સતતિ ૦૫૬ નં સુવાલ મ

દવાખાનુ

પ્રસ્તાવ પું [મ] આરબ (૨) પ્ર

બાબત (૩) દરખાસ્ત કરાવ ૦૬

(૨) પું દરખાસ્ત મૂકનાર બાબ

[સ] ઉપોદ્ધાત, આમુખ

પ્રસ્તુત વિં [સ] કહેવામા આવેલ અ

(૨) નં જોને વિષે કહેવાનું કે કહેવાઈ હો

પ્રસ્થાન નં [સ] પ્રવાસે જવા દેખ

તે; પ્રયાણ (૨) જીઓ પરતાનું (૩) માર્ગ.
 ંત્રય નં, ંત્રયી સીં વેદધર્મના
 પાયાદ્ય ઇપનિષદ, અદ્વૈતસૂત્ર અને
 ભગવદ્ગીતા એ ત્રણ [સિદ્ધ કરેલું
 પ્રસ્થાપિત વિં [સ.] સ્થાપિત કરેલું;
 પ્રસ્તવ પું, ંણુ નં, પ્રસ્તાવ પું [સ.]
 સ્વયં તે (૨) ધારા; વહેણ (૩) સ્તન.
 કે આંચળમાથી સ્વયં દ્વધ
 પ્રસ્તવેઠ પું [સ.] પરસેવો
 પ્રહર પું [સ.] ત્રણ કલાક; પહોર. -રી
 પું [સ.] પહેરેગીર
 પ્રહસન નં [સ.] દુર્ગંણની ક્ષેત્રી કરનાડું
 એક જે અંકનું હાસ્યરસપ્રધાન નાટક
 પ્રહાર પું [સ.] ધા [પ્રસિદ્ધ વિષ્ણુભક્ત
 પ્રહલાદ પું [સ.] તિરુવકરિપુનો પુત્ર-
 પ્રાદે અં [સ.] પહેલાં; અગાઉ
 પ્રાકટ્ય નં [સ.] પ્રગટું તે; અવતાર
 (૨) પ્રસિદ્ધિ (પુસ્તકની)
 પ્રાકાર પું [સ.] કોટ; કિલ્લો
 પ્રાકૃત વિં [સ.] જીઓ પ્રાકૃતિક (૨)
 સામાન્ય વર્ગનું; મામૂલી (૩) સામાન્ય
 જનસમુદાયને લગતું (૪) અશિષ્ટ; સંસ્કાર
 વિનાનું (૫) સીં; નં (સંસ્કૃત ઉપરથી
 જાપેલી) એક પ્રાચીન લોકભાષા (૬)
 સંસ્કૃત પરથી અપભ્રંશ થઈને આવેલી
 કાઈ (પ્રાચીન અર્વાચીન) ભાષા. -તિક
 વિં [સ.] કુદરતને લગતું; ભૌતિક (૨)
 સ્વામાયિક (૩) લૌકિક
 પ્રાગ અં [સ.] જીઓ પ્રાદે
 પ્રાગટ્ય નં જીઓ પ્રાકટ્ય [પ્રગતિશીલ
 પ્રાગતિક વિં [સ.] પ્રગતિ કરનાર;
 પ્રાગદ્વ્ય નં [સ.] પ્રગટતા
 પ્રાચી સીં [સ.] પૂર્વ દિશા
 પ્રાચીન વિં [સ.] જીનું
 પ્રાચ્ય વિં [સ.] પૂર્વનું
 પ્રાજ્ઞ વિં [સ.] જુદિશાળી; ચતુર (૨)
 જ્ઞાતા; પિછાણનાર
 પ્રાણ પું [સ.] શ્વાસ; શ્વાસનો વાયુ
 (૨) જીવ (૩) જીવનશક્તિ; બળ.

ંધાતકે વિં [સ.] જીવલેણ. ંજીવન
 વિં [સ.] પ્રાણને જીવનરૂપ (૨) પું.
 પ્રીતમ; પતિ. ંધારી વિં પ્રાણ ધારણ
 કરનાડું (૨) પું; નં માણસ (૩)
 પ્રાણી. ંનાથ પું [સ.] પ્રાણનો નાથ;
 પતિ. ંપણે અં જનને જોખમે.
 ંપાડું વિં પ્રાણ સમાન પ્રિય.
 ંપ્રતિષ્ઠા સીં પ્રાણ ફૂંકવો તે (૨)
 મૂર્તિની સ્થાપના કરતા પહેલાં મંત્રો
 ફારા તેમાં પ્રાણનો આદાપ કરવો તે.
 ંપ્રદ વિં [સ.] પ્રાણ આપનાર.
 ંપ્રિય વિં [સ.] પ્રાણપ્યારુ. ંમય
 કોશ(-ય) પું [સ.] જીવના પાંચ કોષો-
 માંનો ખીલો (જીઓ આનંદમયકોશ).
 ંવલલેણ પું પ્રાણ સમાન વલ્લેણ
 પુરુષ. ંવાયુ પું [સ.] ઓકિસજન.
 ંવિનિમય પું 'મેરમેરિતમ'. ંસખ્યા
 પું પ્રાણપ્રિય મિત્ર. -ણ્યાયામ પું
 [સ.] યોગનાં આઠ અગમાંનું એક.
 -ણ્યાંત પું મૃત્યુ. -ણ્યાન વિં
 'ઓગે'નિક' [પ. વિ.]. -ણ્યેય પું
 પ્રાણી, જીવ [પ.]. -ણી નં [સ.] જીવ.
 -ણીવિદ્યા સીં 'બુદ્ધિજ્ઞ'. -ણેશ પું
 [સ.] પ્રાણનાથ. -ણેશ્વરી સીં [સ.]
 પ્રાણની માલિક; પ્રાણપ્રિયા
 આત પું નં [સ. પ્રાત્તય] પદોદિયું; સવાર.
 -તઃકર્મ નં [સ.] સ્નાન, સંધ્યા વગેરે
 સવારે કરવાનું કર્મ. -તઃકાળ પું
 સવાર. -તઃસંધ્યા સીં [સ.] સવારની
 સંધ્યા. -તઃસ્નાન નં [સ.] સવારનું સ્નાન
 આયચિક વિં [સ.] આરંભનું (૨)
 આરંભ દયાનું
 આદુર્ભાવ પું [સ.] ઉત્પત્તિ; પ્રગટ થવું તે
 આદુર્ભૂત વિં [સ.] આદુર્ભાવ પામેલું; પ્રગટેલું
 આદેશિક વિં [સ.] પ્રદેશનું; પ્રદેશ સંબંધી
 આધાન્ય નં [સ.] પ્રધાનપણું; મુખ્યત્વ
 પ્રાધ્યાપક પું [સ.] અધ્યાપક; પ્રોફેસર
 આપચિક વિં [સ.] પ્રપંચ સંબંધી;
 સંસારવહેવારને લગતું

પ્રાપ્ત વિં [સ] મેળવાયેતુ કે મળેતુ (૨)
 ઉપરિચિત, ૨૦૬ - પિત્ત સ્ત્રીં [મ] લાલ
 પ્રાપ્ત વિં [સ] ૧૦૫ મળે એતુ
 પ્રાપ્ત વિં નં [સ] ૨૦૫ મળે એતુ
 પ્રાપ્ત વિં [સ] પ્રમાણે દ્વારા સાબિત
 થયે (૨) પ્રમાણભૂત વિશ્વાસપાત્ર
 (૩) સાચુ ઈમાનદાર પ્રમાણિક વાત સ્ત્રીં
 પ્રાપ્ત વિં [સ] લગભગ સરખુ (સમાસને
 અને) કદાચ મૂલપ્રાય (૨) અનંત પ્રાય
 પ્રાપ્ત અં [સ] મોટે ભાગે ધણુ ખરુ
 પ્રાપ્ત વિં નં [સ] પાપના નિવારણ
 માટેનુ તપ [બધી રીતે
 પ્રાપ્ત અં [સ] બહુધા મોટે ભાગે (૨)
 પ્રાપ્ત વિં [સ] પ્રયોગને લગતુ તે
 મ બધી (૨) પ્રયોગ કરી રાખાય એવુ
 પ્રાપ્ત વિં નં [સ] અન્નજળનો ત્યાગ
 કરી મરવા માટે તૈયાર થઈ બેસવુ તે
 પ્રાપ્ત વિં [સ] રાત્ર કંઈક (૨) નં
 નસીબ વાદ પું દેવવાદ વાદી
 વિં (૨) પું દેવવાદી
 પ્રાપ્ત પું [સ] રાત્રાત ૦૬ વિં
 પ્રાપ્ત કરનારુ (૨) પું નવો પ્રાપ્ત
 કરનાર પાયો નિયર - સિકે વિં
 પ્રાપ્ત, પ્રાથમિક
 પ્રાપ્ત સ્ત્રીં [સ] અવાજ (૨) ઈશ્વર
 સ્તુતિ સમાજ પું, સ્ત્રીં એક અવાચીન
 ધર્મ સમાજ - તુ સંકિં [સ] પ્રાર્થ
 પ્રાપ્ત ના કરવી વીનવતુ માગતુ
 પ્રાપ્ત વિં [સ] અરજ કરીને માગેતુ
 પ્રાપ્ત નં [સ] લાલ
 પ્રાપ્ત નં [સ] કુગતી
 પ્રાપ્ત પું [સ] ચોમાસુ અષાઢ-પ્રાવણની
 વધારતુ [૩૫
 પ્રાપ્ત વિં [સ] પ્રવેશ કરવા મા સાધન
 પ્રાપ્ત પું, વતી નં [સ] અશન ખાવુ તે
 પ્રાપ્ત પું [સ] અપ્રાપ્ત સ્વિતાની વક્રને
 અતે અક્ષર મળતા આવવા તે
 પ્રાપ્ત ગિક વિં [સ] પ્રસ્તુત પ્રસંગે અનુ
 ક્રી (૨) વારવાર નહિ પણ કોઈક વખતનુ

પ્રાપ્ત પું [સ] મહેલ
 પ્રાપ્ત વિં [સ] પ્રસંગે
 (૨) અનુપ્રસંગે અથવા મગી (૩) ઈ
 દ્વારા મળેતુ
 પ્રાપ્ત વિં [સ] પ્રતાવનાને
 પ્રતાવનાર પ્રાપ્ત (૨) પ્રસ્તુ
 પ્રાપ્ત પું [સ] પ્રાપ્ત પ્રા પા
 મહેમાન
 પ્રાપ્ત નં [સ] આગલુ
 પ્રાપ્ત પું [સ] છેડા (૨) દેસનો વિ
 નિવારણ મળી બનતો વિભાગ ની
 - તીય વિં પ્રાપ્તને લગતુ - ની
 સ્ત્રીં, પોતાના પ્રાપ્તને વિચાર કર
 સક્રિયતા
 પ્રિય વિં [સ] વહાલુ ગમતુ (૨)
 પિયુ કાત (૩) નં હિત મધ્ય
 મિષ્ટ વચન ૦૬ વિં [સ] હિત
 ૦૬ પું [સ] પ્રેમપાત્ર મા
 વતમ વિં [સ] સૌથી વધારે વ
 (૨) પું વતમ પ્રીતમ (૩) પતિ ૦૬
 સ્ત્રીં [સ] માતા પ્રિયા (૨) પતિ ૦૬
 વિં [સ] સર્વ પ્રત્યે પ્રેમથી ભે
 (૨) પું અસીક રાત્ર - વધારે
 [સ] પ્રિય બે નારી - વધારે સ્ત્રીં
 વહાલી સ્ત્રી
 પ્રીત સ્ત્રીં [સ] પ્રેમ, પ્રા પિત્ત એ
 ૦૬ સંકિં એળખવ (૨) સમજવ
 પ્રીત સ્ત્રીં પ્રીત પ્રેમ ૦૬ પું [સ]
 પ્રિયતમ પતિ (૨) પ્રેમ
 પ્રીતિ સ્ત્રીં [સ] પ્રેમ વધારે નં
 પ્રેમનુ દાન કે પ્રીતિથી બે કે કે
 આપતુ તે વલેખન નં [સ] (૫
 પ્રેનાત પી સુગવિનાનુ) સામુ ચિકિત્સા
 પ્રીતિયમ નં [સ] વીમ નો હાથો
 રોગની મૂળ આકે પી કિ મતમાયનો વધ
 પ્રીત નં [સ] ગોઠવાયે - બં બાની કે
 તપાસવા લેવાતી અજમાયશની છા
 તેનો કાગળ [કામગાજ (૨) મહા
 પ્રીતિયમ સ્ત્રીં [સ] વધારે કે દાખલ

૧૬ પું [સ] નેનારો (૨) પરિપ્પુ સમા
 ગિરેમા માત્ર નેવા સામગવા - નાર
 ૧૭૫૫ વિં [સ] નેવા નેતુ
 ૧૮ [સ] રામ (૨) અનગતિ
 ૩) પિયાર્ય નેવા એ- થોનિ ૦૬મ
 ૧૦ [સ] મેરેજાના દહનથી માંડીને
 ૧૫૫૫ મુધી કરવામા આનું કમ
 ૧૫૭ [સ] હેન, પ્રોનિ (૨) આ- કુચિ
 ૧૬૧ સીં ૦૭૦ પ્રમત ૦૭ વિં
 ૧૫૫૫, પ્રેમાળ વ્યક્ષણાભિનિ રીં
 ૧૫૫૫ ભક્તિનો એક પ્રકાર, એ ભક્તિ
 રોય નં પ્રેમ અને રોય, ગિતી
 ૧૫૫૫ નિં ૨૫૫ - માનદ પુ પ્રેમ અને
 માનદ (૨) પ્રેમનો આનદ (૩) માનદ
 ૪) ભક્તિનો ગુજરાતી મ્વિ - મોદ્ર વિં
 ૫) પ્રેમથી જીવેલુ. - મોદ્ર વિં
 ૧૫૫૫ વદાનમેયુ - માસી વિં [મસી]
 ૧૫૫૫ અસાવાળુ, પ્રેમી - મસી વિં [સ]
 ૧૫૫૫, પ્રેમ કરનારુ
 ૧૬ [સ] એલિક-પાધિવ સુખ
 મી સીં [સ] પ્રિય સી (૨) વિં સીં
 ૧૫૫૫ વિય, અતિ પ્રિય
 ૧૬ વિં મે ૧૫૫૫ ક ઉત્તેજન
 આપનાં (૨) અન્ન તરફ પ્રેરણા
 બતાવના (કિંનુ ૩૫) [આ]
 ૧૭૫૫ એ [સ] પ્રેરતુ તે (૨) પ્રોત્સા
 હન (૩) આરેશ, આશા
 ૧૭૫૫ સ૦૦ [સ] પ્રેરુ મોક ૧૩ (૨) ગતિ,
 પ્રોત્સાહ આના કે ખાનગી સવાલ
 આપતી
 પ્રેરિત [સ] પ્રેરયેતુ
 પ્રેરિત [સ] મોકલેતુ
 પ્રેર ૧૦] દાખવાનુ ચત્ર (૨) ૩ વોરેને,

દાખી માસગીઓ બાધવાનો સુચો (૩)
 છાપવાનુ ચત્ર (૪) છાપખાનુ (૫) છાપા [લા]
 પ્રોક્ષણુ નં [સ] પવિત્ર કરવા મત્ર
 પૂર્વક મા પી છાપુ તે
 પ્રોત્સાહન નં, પું [દ] કાર્યક્રમ [તત્ત્વ
 પ્રોટીન નં [૪] ખાનુ માસોપાસ એક
 પ્રોત્સાહક વિં [સ] પ્રો સાદન આપતુ
 નં નં [સ] ખૂણ વત્સાહ-કલેજન
 આપતુ તે
 પ્રોત્સાહિત વિં [સ] પ્રોત્સાહન પામેલુ
 પ્રોતુ સંક્રિં [સ] નેન-પરોવેલુ પરોવલુ [પ]
 પ્રોડ વિં [સ] પુખ્ત આપેડ (૨) ગળીર
 (૩) વિશાળ, ભવ્ય (૪) પ્રોટિનલુ - ડિ
 સીં [સ] પ્રોટપલુ (૨) વિચાર અને
 ભાષાની પ્રોડતા
 ૧૫૫૫ ગ (૦મ) પું [સ] વાલરો
 ૧૫૫૫ વિં [સ] આડેતુ તરંગ
 ૧૫૫૫ નં [૫] ચલવર ઉપર લગા-વાનો
 ચૂના વોરેને લેપ (૨) ઓપધને લેપ
 (૩) તેવા લેપદાળી પદી
 ૧૫૫૫ નં [દ] કચકડા નેવો એક
 બનાવતી પદાય
 ૧૫૫૫ સીં [સ] બરોગ
 ૧૫૫૫ વિં [સ] દીપ સ્વરથી દોગ લાગા
 ઉચ્ચારનુ (૨) ક્રેત તરંગાળ - તિ સીં
 ક્રેકે (૨) પૂર (૩) યોગની એક ચાલ
 (૪) સ્વર ત્રણ માત્રા સુરી લખાવેતો તે
 ૧૫૫૫ પું [૫] એક ચેપી રાગ મરળ
 મદામારી
 ૧૫૫૫ નં [૫] રેટેશન પરનો લાતો
 જોખો, નેના પર રીને રેગાગમા ચડ
 ૧૫૫૫ ચાલ છે (૨) વ્યાખ્યા, સમાનો મચ
 પ્રેક્ષિતમ સીં [દ] એક પ્રમતી ધાતુ

૬

ફ પુઁ [સ] ઔષ્ઠ્ય વ્યજન
 ફઈ, ફઈઝ, ફઈખા જુઓ 'ફઈ'મા
 ફંત અઁ [મ] ફંત, માત્ર, કેવળ
 ફંતરો પુઁ [મ વિવહ] કડિકા, પેરા
 ફંટીર પુઁ [મ] ત્યાગી, વેરાગી (મુસનમાન)
 ંફંફં નઁ માગણ બારા જેવુ માણસ
 -રી સીઁ ફંટીરપણુ
 ફંફંડ [સ] વજ્ર અથવા 'ફગન' ઉપરથી
 લોકલાજની પરવા વિનાનુ સ્વચ્છદી (૨)
 વરણાગિયુ, ઊલ (૩) મુદર (૪) હડાહ,
 જેફિકં (૫) રગતો (ભવાઈમા)
 ફંફં ફંફં પુઁ બઁ વઁ ['ફાકલુ ઉપરથી]
 ખાઈ પી હડાની દેલુ તે (૨) ખાલીપણુ
 ફંફં અઁ જુઓ ફંત માત્ર, કેવળ
 ફંગવું અઁ કિં [દિ ફગુ=ફંગનો ઉત્સવ]
 નિયત્રણમા ન રહેત, હંતુ (૨) વાફ
 બાનુ, બાનીને ફંગી જણુ
 ફંગાવણુ સઁકિં ફંકલુ, ઉશેલુ
 ફંગર સીઁ [મ] વજ્ર મળસક
 ફંગેત વિઁ [મ] વનીહત્ત ફંગેતીવાળુ, બદનામ
 -તી સીઁ ભવાડો (૨) બદનામી અપક્રાંતિ
 -તો પુઁ ફંગેતી (૨) કેરીના ગોટલા, છાતરા
 વોરે ધોઈ કરાતી કદી
 ફંટ અઁ [રવઁ] તિરસ્કારનો, હુઘાર (૨)
 ફંટુ ફાટવાનો કે ફંફંડવાનો અવાજ (૩)
 ફાટેલુ-પુ ડુ એ અર્થમા (ઉધાકુ ફંગ)
 ફંટક અઁ રવઁ ફંડવાનો રવ (૨) સીઁ
 બીઁ, અમક
 ફંટકડી સીઁ [સ રવટિંગ] એકંતતનો ખાર
 ફંટકલુ અઁકિં [ફાટલુ] (મા વિજુ) ઉપરથી
 ખસવ, ચસકલુ (કાગળ, છુદ્ધિનું) (૨)
 વઠી જણુ
 ફંટકાંબુ સઁકિં [ફંટકા ઉપરથી] મારતુ,
 (૨) ચાપુક રોગીથી મારતુ [ધાસકો
 ફંટકારો પુઁ ફંટકા કે તેનો અવાજ (૨)

ફંટકમતુ સઁકિં જુઓ ફંટકારુ
 ફંટકમ્પાળ સીઁ ફંટકા મારી વાલાને
 ફેકય એવી યોજનાવાળી સાળ
 ફંટકિં વિઁ ['ફંટકલુ' ઉપરથી] ક
 બય તેલુ (૨) માથે જોખમ ન
 તેલુ ફરી બય તેલુ (દનાલ) (૩)
 કરતુ (૪) આપુ એક બારણુ
 ફંટકો ડુઁ [રવઁ] ચાપુક કે સે
 પ્રહાર (૨) ખોટ હાનિ, રિક્ષા
 એવો ધોકો [વા]
 ફંટકો પુઁ [જુઓ પટ] દુવા- અ
 ફંટફંટ અઁ [રવઁ] ફંગકા વ
 અવાજ (૨) ધિમ્ધિક (૩) ય
 વગર વિચાર
 ફંટવણું સઁકિં જુઓ ફંગવ
 ફંટાકડી સીઁ [રવઁ] બદકડી (૨) ટચ
 -ડો પુઁ ટેટો, એકંતતનુ દાઢ
 ફંટાકિયો, ફંટાકો પુઁ [રવઁ] ફંટ
 ફંટાટોપ, પુઁ [સી] પીસી
 (સાપેની) (૨) ફંટકો આડર દમા
 ફંટાલુ નઁ ['ફં' ઉપરથી] બ-બીમ
 ગીત કે બોલ
 ફંટાફંટ અઁ [રવઁ] ફંટફંટ પાઠાઓ
 ફંટાખાર વિઁ [ફંટા (ફાટેલુ) + (ફાટ)]
 તદન પુલ્લ - ઉ
 ફંટાવણુ સઁકિં [ફંટલુ] પ
 પટી છા આપીને પહેમવ
 ફંટોફંટ અઁ [રવઁ] જુઓ ફંટ
 ફંટ નઁ દાઢ ગાળવાનુ સ્થાન ફંટી (૨)
 બનર (૩) થાણુ (૪) માનારસનાર
 ટોણુ (૫) એક પક્ષનુ ટોણુ
 ગાવામા)
 ફંટ અઁ [રવઁ] હતાવળથી
 ફંટક સીઁ [રવઁ] ફંટક બીક (૧)
 કપડાનો જૂલનો હોડો, બધું ૧૦

નં [વા] સતાન
 થાત વિં [અ પર્વત] ફરજીય
 તરીકે રૂપ પડે એવું
 રામ પું [ફરજીય] ફર્યા કરતો
 મગાએ રિયર ન રહેતો માણસ (૨)
 ફેલાણી
 વિં [જુઓ ફરવ] ચારે તર આંચેડ
 ૧) ચાનતુ ગતિવાણુ (૩) બદલાણુ
 ફનં [અ ફર્] બેડમાનુ એક
 ફ સીં [ફેરુ ઉપરથી] વરસાદની
 ડી છાટ (૨) અં પદનમા બિંતુ હોય
 બે ંબુ અંકિં [સ પરફરણ] હાવડ
 ફરુ - રાટ પું ફરફ અનાજ (૨)
 બ જની બિંતુ હોય એમ - રિયુ
 ફેરફર એવું (૨) નં કામગિયુ
 ફેર નં [ફા] હુકમ (૨) રનદ - વડુ
 હકિં હુકમ કરવો - રા (૨) સીં
 હુમ ઉપરીની સુચના (૨) બામાપુ
 ની (સુ) વિં બનામધથી મગેક
 મ પ્રમાણે તૈયાર કરેડુ (૨) નમૂનેશ
 ફેરુ પું [ફેરુ] બીચુ - નમૂનો (૨)
 ડાવાને માટે ધાનાવાર બોલવાને તૈયાર
 ફર બીચાનુ ચોટ
 અંકિં [પ્રા વિર] આમતેમ કેગોળ
 રેચાના (૨) મનગમાડા માટે કે હવા
 બવા ટપેડડ (૩) ગતિ કરવી (૪) બદલાડ
 રા સીં [સ પરુ પ્રા પરુ] સુધારનુ
 રે બોમર (૨) કુહાગીવા ચાલતુ એ
 રેયાર
 ર સીં [વા પર્વ] છાટ વખતી બળધી
 રૂં પરાર બેસાડેવી જમીન
 પછુ નં કોઈ પછુ ફરસી વાની
 મ સીં જુઓ ફરસી
 રૂ વિં [સ પરુ પ્રા પર્વ] ચણા
 ૧) ચા વગેરે કોઈ માના રાગના સ્વાનુ
 રૂ વિં [રૂ ઉપરથી] રગણુ બાટકે
 ૧) પડોચેડ કામે
 રૂ નં [ફેરુ] હામરીબોને પડેર
 રૂ એક વસ

ફરજીય પું [અ પર્વ] નીવાખતી તથા
 સાફસરુ કામ મરનાર ચામર કે પટાવાળો
 ફરાળી નં [સ ફરજીય] ઉપરનાનો ખાસ
 ખોરાક ફરાહાર - બી વિં ફગળ
 તરીકે ખવાય તેવું
 ફરિયાદ સીં [વા પર્વ] અરજી (૨)
 જુનમ કે અન્યાય સાંગો પેકાર (૩)
 દાવો - દી પું ફરિયાદ કરનાર વાદી
 (૨) સીં ફરિયાદ
 ફરી, બંધી (સે) બં [ફરુ] ઉપરથી
 પુન પાડ, વળી બીજા વાર બપાણુ અં
 વળી બીજા વાર ફરીને અં વારવાર
 ફરેણ પું સીં [વા] દગો, ધોખો કમ
 બાજી - બી વિં દગબજ
 ફરેલ (સુ) વિં [ફરુ ઉપરથી] બદલા
 ચે (૨) અનુભવી (૩) મિલન અધિચારી
 ફર્નિચર નં [ફ] ધુરશ ટેબલ વગેરે
 જે રાયરથીડ
 ફર્શ સીં [વા] જુઓ ફરશ
 ફરુ નં [સ] વનસ્પતિનુ ફળ (૨) પર્વ
 ફરામ (૩) દાયદો (૪) પાનુ (હથિયાર
 કે બોમરનુ)
 ફરક નં [અ] આસમાન (૨) રવગ
 રવકે નં [સ] સપા પાટિયુ (૨) બાલન ફળ
 ફરક [સ] - દાયકે, - દાયી [સ] વિં
 ફરેનારુ (૨) કાચના મારક [પરિણામ
 ફરવ નં [સ] ફળુ તે (૨) પાક (૩)
 ફલમડ વિં ફલભરી [કથન
 ફરુ સીં [સ] કમનુ ફળ બાવળાં
 ફરુ સીં [સ] પરિણામ રૂની પ્રાતિ
 ફરુ સીં [પ્રા વાળા] ફળ ફેર
 ફરાણુ વિં [અ પુના] અમુક બંધીકણ
 વિં આ ને તે અમુક ને વામક
 ફરુ સીં [સ] વર્ણુ પર્વતો એક જાણુ
 બનતુ રાપડ [આસમિ
 ફરામદિત સીં [સ] (કમના) ફળમા
 ફરાહાર પું [સ] ફળનો ખોરાક (૨)
 ફરાગ - રી વિં ફરાહાર કરનારુ
 ફરિત વિં [સ] ફેર નીપજેડ (૨) નં

ફેડકથી આપું -કાર(વ)નું સંકિં
 ફેડકાર -ફિયુ નંબરો છેડો, ફેડક (૨)
 દાણા ગાંધીવા ચાદર પકળને કરેલો પ ખો
 ફેડકિયુ નંબર વજુ ઉપરથી ખારણાનુ દરેક
 ખારણુ(૨)ને મળીને આખુ બને તેણુ દરેક
 ફેડકો પુનઃ પડાના ફેડકનો અવાજ(૨) ડાડવા
 માળા થતો પાખનો અવાજ (અકલીનો)
 (૩) ખેતરમા અનાજ ખોરવાનુ ઓભર
 (૪) સખડો (૫) ફેડક
 ફેડથ ડ્રીં [વ વજુ] ચીરી
 ફેડથો પુનઃ [રાડડ + ચદ (વા)] નિકાલ, તોડ
 (૨) દેવાની પત્રાવટ [ફેડથામાં લઈ
 બધુ = દેવાણુ બહેર કરી ખાકી રહેલી
 નિઃકલમાથી દેવાની પત્રાવટ કરવી]
 ફેડદ નં [ફેડવુ ઉપરથી] ફાસ, વાધો
 ફેડનવીસ, ફેડનીન પુનઃ [સરં મ] સરકારી
 ફેડતરનો મુખ્ય અમલદાર, હિસાબી
 ખાતાનો અમલદાર
 ફેડફેડ અં [રવં] ડાડવાનો, ફેડવાનો
 ફેડ ધખવાનો અવાજ (૨) ઉપરાઉપરી
 (૩) ધખકારો, ઊછળતુ તે (હુદયનુ)
 (૪) ધાધન, ઉતાવળ બધુ અંકિં
 ફેડફેડ અવાજ થવો (હવાથી, ડાડવાથી)
 (૨) (ખીકથી) ખૂણુ, ક પત્ર (૩) ગુરસામા
 ખોલુ (૪) પૂઠે ગુરસામા ખડખડવું
 -ડાડ પુનઃ ફેડકુ તે (૨) પત્રાવટ,
 તોર [લા] ચીરી
 ફેડકાર રીં, -શિયુ નં જુઓ ફેડથ
 ફેડકિયુ વિં નખીવાસ (૨) બડાઈખોર
 ફેડકી સીં [રવં] ગપ (૨) બડાઈ
 બડાસ પુનઃ ફેડકિયુ ગાંધી -કો પુનઃ
 ટેટો, ફેડકટો (૨) ફેડકટો બીક (૩)
 જુઓ ફેડકી (૪) ફેડક એવો અવાજ
 ફેડકફેડ અં [રવં] ઉપરાઉપરી [લેસલુ]
 ફેડકભેર અં પગના આપવાને આધારે
 ફેડકિયો પુનઃ [વડ ઉપરથી] દાણા વેચનાર,
 કળિયા (૨) દાર ગાળનારો
 ફેડતાળ સીં [સરં પ્રા વલિદ (પાટિયું)]
 પાટિયાની પડલી

ફેડુગો પુનઃ [વ વજુ] અફેર
 ફેડુધર પુનઃ [સ] નાગ
 ફેડુસ નં [સ વજુ, પ્રા] એક ફેડ
 ફેડુમી સીં એક સામી શિગ
 ફેડુ સીં [સ] સાપની ફેડ બધર
 ફેડુધર, નાગ
 ફેડુ સીં [વ વજુ] કાસકી (૨) સા
 લાગી કાસકી જોવો એક વાગ
 તાણાના તાર પડેવાય છે
 ફેડુ પુનઃ [વ] સાપ બંદ પુનઃ સોમા
 (૨) મોટો નાગ
 ફેડવો પુનઃ [વ વજુ] મુસલમાની પ
 માસનો હુકમ (૨) હુકમ (૩) ટો
 ફેડેમારી સીં એ નતનુ નાનુ વા
 ફેડેક સીં [મ વજુ] જલ, સફ
 બંદ વિં વિજથી, સફ બંદ દીતી
 જલ વ્ય
 ફેડેકમારી સીં જુઓ ફેડેમારી
 ફેડફેડ અં [રવં] ફેડફેડવાનો અવાજ
 પોચુ અને ગદમદી ગયેતુ બધુ અંકે
 કાલીને અધાર્ધને કે ખાઈને ગદમદી
 (૨) પડુ બરાઈને ફેડવાની તૈયારીમા અંક
 (૩) ખડખડવું -કોટ પુનઃ ફેડફેડવું
 ફેડિયુ નં પેસો (૨) ચાર પાઈ (અ)
 ફેડા વિં [મ] નાશ પામેલ પાટ
 બંદાતિયા પુનઃ બંધવં [+મ વજુ]
 સમજાગો નાશ
 ફેડફેડવું અંકિં જુઓ ફેડફેડ
 ફેડકટો પુનઃ જુઓ ફેડકટો
 ફેડકટુ વિં [રવં] ડાડવ
 ફેડકો ફેડકો પુનઃ જુઓ ફેડકો
 ફેડક પુનઃ [વા વજુ] ફેડ વાવ
 ફેડકટી સીં [ફેડક ઉપરથી] માલીની
 ફેડકટી (૨) ત્રાકની વાડ (૩) ખો
 વ ત્યા મુમત્ર ચક્ર (૪) હવાથી ફેડ
 ફેડ એલ કાગળ રમડ
 ફેડકવું અંકિં [વ વજુ] મુજુ (૨)
 [લા] ફેડાડ (૩) પત્ર
 ફેડન સીં [મ વજુ] નાથ

इणः [मि. ४८४] ग.]. - ताथं पुं० परिष्कारम्
(२) उपनयनं यतो - नीपण्य आचनो अर्थ
इदीभूत वि० [स.] आर्थः (२) इणवाणुं
इदीभूतः श्री० [म.] (कर्मना) इणनी ध्वजा
इदु पुं० [स.] वसंत (२) सी० गवाक्षेत्र
पासेनी नदी [त्रिक नक्षत्र
इदु पुं० [स.] नुयो इदु पुं०. - नी सी०
इसे सी० [म. फल] नसः नादी
इसे सी० [रव०] इसाकवानो अवाग. ०८ पुं०
अ० किं ०८ कतुं; नादिभूत यतुं (२) वदी
पडुं (३) इस लघने इधुं
इसधी सी० नुयो इसा; दार
इसेडातुं अ० किं [दि. फल] वदी - असी
पडु, इसाध नुं
इसेस सी० [म. फल] मोसम (२) पाक. - वदी
वि० [फा.] मोसमनुं
इसामेणु (-ए) सी० इसातुं ते
इसावतुं स० किं 'इसातुं' नुं प्रेरक
इसातुं अ० किं [म. फल] सपडातुं, बरातुं
(२) कगातुं
इण न० नुयो इध. ०८ डाड न० आर्थ
राकाय अवां इण आपनार डाड. ०८ डाड,
०८ डाडी वि० नुयो इधायक. ०८ (२) प
वि० रसाण, सादे पाक - इण आये अतुं.
०८ (२) पता सी० ०८ अ० किं [स. फल]
कल आववां (२) सिद्ध यतुं. ०८ सिद्धि सी०
नुयो इधसिद्धि. - गाड वि० इण आपतुं
- गाडार, - गाडारी नुयो 'इसाडार' भा
इणियुं न० [म. फल] (स. परिषद् = आगणो)
महोदयो
इणी सी० नानुं इणियुं
इणीभूत वि० नुयो इणीभूत
इणुं न० [स. फल] इण; पानुं (२) मेखडी
वगेरे देवीआना रधानमां रणतुं तेभनुं
निशान
इणोणतुं स० किं इंकुं (२) धुमावतुं
इंटातुं अ० किं [इंटाटो] उपरधी] दिशा
अध्वनी (२) इंटा पाडवा
इं० न० [दि.] ध्वराणु; इणो; टीप

इंक पुं० [फा. फल] इंटा; धावतुं (२) नण
(३) टोंग (४) इणसिन [वा.]. - वीछुं
वि० इंटातुं; कपरी (२) टोंगी (३)
इणसनी. - दे। पुं० नण; धावतुं
इंटासतुं स० किं [म. फल] भारी कर्षधी
तपासतुं; भोणतुं
इंटाणतुं स० किं नुयो इंटासतुं
इंटाणा पुं० अ० व० इंटाणतुं ते; शोध;
भोण; तपास
इंटास सी० [दि.] कागो के आपानियां
अकहां करी राभवानुं साधन. - के तेभां
अकहां करी राभेल कागो के आपानि-
यां सभूह
इंटाटो पुं० इंटा
इंटातुं स० किं [नुयो इंटा] इंटाणीने
भोभा नाभतुं, इंटा, भादेवे
इंटा पुं० अ० व० [म.] तंगी, दाडमारी
(२) अनरात
इंटा सी० नानो इंटा (२) इवानुं नुण
इंटा पुं० [दि. फल] = मूडी इंकुं के इंकुं
ते; धुको
इंटा पुं० [दि. फल] (म. फल) वसंत (२)
होणीनांशु भारी गीता केने वभने गोआना
अपराध [पांयमे भलिने
इंटाण पुं० [स. फल] विक्रम सवतनो
इंटा सी० [इंटासतुं] (फा. चद) जाडानी
नानी सीर; इंस (२) नडतर [वा.].
- दे। पुं० वाडानी कडो, गीतण
इंटास वि० [म. फल] वधु (२) इंटातु
इंटा सी० इंटातुं ते (२) तरड (३) कणतर
(४) [वा.] वेद; इंक (५) अर्; अद
इंटातुं पुं०, सी० [इंटातुं] उपरधी] अपरा,
हरवाने. - वाणी पुं० इंटावेनी इंक
सायवनार
इंटाइतुं सी० [विशोध; इंसप, वेद
इंटातुं अ० किं [स फल; म. फल] वडतुं,
इंटा पडवी (२) छडी नुण (३) नुण
इंटातुं (अ० ग)
इंटा वि० इंटातुं (२) असभ्य (३) उद्धत.

૦તુડું વિં કાટેલુને વટેલુ (૨) નૂનુ
-ટેલ (હુ) વિં કાટુ -ટુયું વિં કાટુ.

-ટુયું તુટયું વિં કાટુ ૧૬

કાડ સીં [કાડુ પરથી] ચિરાલુ-કાટુ
તે (૨) ચીરી, કકડો ંયું નં ચીરિયુ
૦યું સંકિં [રિ પડું] ચીરવું, તોડવ
-ડિયું નં ચીરી, કડા

કાટડો પું હીજડો

કાતિયા પું ૦૦૦૦૦ [અ કાતિહ] પાયમાયી.

-ચો પું મરે ના પાઝા બણાતો કુરાનનો
અધ્યાય

કાનમે નં [અ પાનમ] બની, નીવો

કાની વિં [અ] નારાવત

કાફડો પું એક જાનના થોરતુ પહોળુ
પાન (૨) એક જાનની પહોળી શીંગ
(૩) એક ફરસાણુ-વાની

કામ સીં [અ પદમ] રમરણુ, ચાદ

કાયદાકારક, કાયદાકારી, કાયદેમંદ
વિં લાભદાયક [સારી અસર

કાયદો પું [અ પાલ્લ] લામ (૨) ગુણ,

કારક(-ગી) વિં [અ પારિંગ] છટ મુક્ત

(૨) નવરુ -ગત વિં [અ પરાગન]

કારક (૨) સીં કારગતી -ગતી સીં

છુકારો, મુક્તિ (૨) છુકાડો

કારસા નં [અ પાર્મ] પ્રહસન (૨) હસવા
જેવું કાર્ય

કારમ પું [વા] પારસા ઈરાન. -સી વિં

ઈરાની (૨) સીં કારસી બાપા

કાવ પું [પ્રા પાર (સ રવાર)] પાક (૨)

અતિગયતા [લા]

કાલતુ વિં પરચૂટણુ (૨) વધારાનુ

કાવતુ અંકિં [જુઓ કાવ] ખીડતુ (૨)

પુષ્ટ થતુ [સુ નં એક ફળ

કાલમી સીં [વા પાલ્લ] કાવસાનુ ઝાડ

કાલુ નં [સ સ્વત્ત્વ] એક જાનતુ શિયાળ

કાલુદો પું [વા] મુસલમાનોની એક વાની

કાલુન પું [સ] કાગલ -ની વિં [સ]

કાનજને લગતુ (૨) સીં એક નક્ષત્ર

કાવ સીં કાવટ ૦ટ સીં કાવતુ-ગોઠવું તે

કાવતું અંકિં [પ્રા પાલ્લી] ગોઠવું, અનુકૂળ
આવતુ (૨) સફળ થતુ, લાગ ખાવો

કાશીવાદ પું [દ. વેશિશ્વમ] એક રાજ

કારી રાષ્ટ્રીય વાદ -દી વિં (૨) પું

તે વાદને લગતુ કે તેમા માનનાર

કાસકસ સીં [રવં] નકામો ની મલ

-મિયું વિં નકામુ, નળુ

કાસનો પું [અ પામિહ] સમય, અતર,

કે વિસ્તારનો ફરં

કાસિસ્ટ વિં (૨) પું [દ] જુઓ કાશીવાદી

કાસીવાદ (-દી) જુઓ 'કાશીવાદ' મા

કાસ્ટ પું [દ] ઉતાડુઓ માટેની ઝડપી

ફેલને ગાળી

કાળ સીં [પ્રા. પાલ્લી] ફલગ (૨) કાસમે

કાળ પું [સ પાલ, પ્રા પાલ = મુતરાઈ કપડું]

કપડાનો લાખો ટુંકો, ચીરો

કાળદી સીં નાનો કાળકો -કો પું દોરા

ઉતારવાનુ માધન

કાળદો પું [સ પલ્લ] રમીમરમા ગ્રીભ

વર્ગના ઉતાડુઓને ખેસવાની એક જગા

કાળવણી સીં વહે ચાણી

કાળવતુ સં કિં [સ પાલ = માયાના

વાળને પાતી પાડી વહે ચી નાખવા તે]

વહે ચતુ, હિન્સા પાડી દેવા [પચિયું

કાળિયુ નં [જુઓ કાળ પું] ફેટો (૨)

કાળો પું હિરસો (૨) વહે ચાળી (૦)

ઉતારણુ, ટીપ

કાંક (૦) સીં [દિ] ચીર

કાંકડું (૦) વિં કમ્ક (૨) રસિક

કાંકો (૦) પું તોર, અભિમાન

કાંટ (૦) પું [સ] દવાને જે ઉભરા લાવી

ખનાવેતુ પેચ

કાંટ (૦) સીં [કાંટો] લગાડો છોડો કે

તેની કામચલાઉ કરી લેવાની ઝાળી જેવું તે

કાંટો (૦) પું [કાંટુ] હપ્તથી યાખા,

ભાગ (૦) કીનો (૩) તરમ

કાંક (૦) સીં [સ પાંટ] પેટનો જૂતો ભાગ

કાંટો (૦) પું પ્રપચ, નળ

કાંકાં (૦) નં ૦૦૦૦ [રવં] કાંકરિયા (૨)

મિથ્યા પ્રયત્ન, વલખા

ક્રાંસ (૦) સ્ત્રી લાકડાની ઝીણી કરચ; કાયર (૨) આડખીડી [લા.]
 ક્રાંસવે (૦) પું [ક્રાસો] શિકાર પકડવા
 ગોઠવાતી એક યુક્તિપૂર્ણ રચના, ક્રાંસ
 ક્રાંસવું (૦) સંકિં ક્રાસો નાખવો (૨)
 ગાળો ધાવવો (૩) તોડવું (હદાં હા)
 ક્રાંસાવું અંકિં કસડાઈ જવું
 ક્રાંસિયો (૦) પું ક્રાસો હઈ મારનાર, જલ્લાદ
 ક્રાંસી (૦) સ્ત્રી ક્રાસો હઈ મારી નાખવાની
 ગણના કે યુક્તિ. ંખોડી સ્ત્રી ક્રાસીતા
 કેદી માટેની જલની ખાસ બોરડી ગંગરો
 પું ક્રાસિયો
 ક્રાંસુ (૦) અગમ્યમસ્તુ, દોગટ [ના ગાળો
 ક્રાંસો (૦) પું [મ. વાશક] ક્રાંસો (૨) દોરડા-
 ક્રિકર સ્ત્રી [મ. પિત્ત] ચિતા, કાગળ
 ક્રિકારી સ્ત્રી ક્રિકાપણ
 ક્રિકું વિં નિસ્તેજ (૨) નીરસ; મોઠું.
 ંદ્ય (અ) વિં સાવ ક્રિકું
 ક્રિકાર પું [પ્રા. ક્રિક = નહ, ધ્વસ્ત + કાર
 (સ. ૪)] વિકાર; અનાદર ંવું સંકિં
 ક્રિકાર કરવો
 ક્રિકાર (અ) પું સંકિં 'ક્રિકારું'નું પ્રેરક
 ક્રિકલ સ્ત્રી [હ.] એક વિદેશી તત્ત્વવાદ
 ક્રિકાવવું સં કિં, ક્રિકાવું ૨૦ કિં
 'ક્રિકાવું'નું પ્રેરક ને કમંચિ
 ક્રિકાર નં [મ. ક્રિકાર] ક્રેષ, દોગ (૨) ગંગરો;
 હંગો (૩) તોડાન. -રી વિં ક્રિકાવાળું;
 તે કરનારું
 ક્રિકાવી પું [મ] ચાકર, દાસ [આસક્ત
 ક્રિકા વિં [મ.] ખૂબ ખુશ (૨) અતિ
 ક્રિકાઈલ નં [હ.] ખાળ હં માટે જલ્દ-
 નાશક એક દવા
 ક્રિકો પું [મ] કોમ (૨) દોળી, વર્ગ
 (૩) એક રાષ્ટ્રની પ્રેમ
 ક્રિકોસ સ્ત્રી [મ] સ્વગં. -મી પું
 એક કારસી કવિ [પેગબર
 ક્રિકસ્તો પું [ફા. પિરિસ્તર] દેવદૂત (૨)
 ક્રિકંગી પું [વા.] પોર્ટુગલ દેગનો વતની
 (૨) ગોરો

ક્રિકમ [દ. પિત્ત] ક્રોટો લેવા માટે વપરાતી
 કચકડા જેવી જનાવાતી પટી (૨)
 સિનેમાની ક્રિકમ [સ્ત્રી] તત્ત્વજ્ઞાન
 ક્રિકમુદ પું [અ. પેલ્સુ] તત્ત્વજ્ઞાની -ક્રી
 ક્રિકિંગ સ્ત્રી [હ.] ક્રિકેટમાં બેટ રમનાર
 પક્ષ સામેના પક્ષનું કામ
 ક્રિકમ સ્ત્રી [દ.] જુઓ ક્રિકમ
 ક્રિકિયારી સ્ત્રી અઠાઈ; પતરાળ
 ક્રિકાઈ સ્ત્રી [અ. પસાર] તોડાન (૨) દુલ્લહ;
 બજારો. -દી વિં તોડાની (૨) બજારો
 ક્રિકિયારી સ્ત્રી ક્રિકિયારી
 ક્રિકોટો પું ક્રીબનો લોચો
 ક્રી સ્ત્રી [દ.] લવાજમ (૨) મહેનતાણ
 ક્રીકારા સ્ત્રી ક્રિકારા (૨) મોળારા
 ક્રીકું વિં જુઓ ક્રીકું ંદ્ય (અ) વિં
 સાવ ક્રીકું
 ક્રીચ સ્ત્રી [સ. સ્પિચ] બધનો વપરો ભાગ
 ક્રીટવવું સંકિં ક્રીટાવું [(૨) પતવું
 ક્રીટવું અંકિં [પ્રા પિટ્ટ] જળવું, મટવું
 ક્રીટુ નં [સ. પત, પ્રા. વેગ] પ્રવાહી પર
 યતો ધોળો પદાર્થ. ંવું સંકિં ખૂબ
 ખૂમરડાને-ક્રીટુ યાચ તેમ-એકતાર કરવું
 (૨) લાભ કાઢવો [લા]
 ક્રીત સ્ત્રી ગૃધેવી કોર
 ક્રીકું નં [સ્વગં] અનાજનું ક્રોટું -ખોખું
 [ક્રીકું ખાંડવાં = નકામી મહેનત કરવી]
 ક્રીકી સ્ત્રી ચકરડી (૨) નાની કાગળી
 ક્રીકું વિં [જુઓ ક્રીકું] ક્રીકું (૨) ક્રીકું,
 બોલા નેરવાળું; અંદ ક્રીકી બધ એવું
 ક્રીચ સ્ત્રી જુઓ ક્રીચ
 ક્રીકલું નં જુઓ ક્રીકું
 ક્રીકવું સંકિં ચૂપક. (ક્રીકાવવું, ક્રીકાવું)
 કુઆળ પું (માનાથે) કુઓ (૨) કુઆ-
 સસરા
 કુઈ સ્ત્રી [દ. પુર્ણ] ક્રીક. -ઓ પું
 ક્રીકનો વર. -ઓસસરો પું પત્નીનો
 કે પતિનો કુઓ [(અથ ૩)

કુમાવો પુનં [કૂગત ઉપરથી] નાણાના
ચિત્રપ કાગળના ચપલમા અતિ ધ્રુવો
વધારો

કુલૂવ વિનં [મ] વધારેતુ (૨) નકામું
કુલકળિ (વનં કાનતુ પરચૂરણ (૨) નકામું
કુલકાર પુનં [સ] કૂકાડો ંવુ સંકિં
કૂકાડો મારવો

કુદીનો પુનં એક વનરપતિ
કુદી સીં જીઓ ફી નાની પતંગ
કુદવાટો(-ટો) પુનં[રવનં]કૂકાડો નેસથી
મારેલી કૂક (૨) ગુરસાનો આવેગ [લા]

કુરચો પુનં [કા પુ-જા] કકડો
કુરજો પુનં [મ] બદર પરનુ જકાત લેવાનુ
મથક (૨) વઢાળો ઠેરવવાનુ મથક

કુરગી સીં [મ કુમંત] નવરાશ
કુલવણી સીં કૂલવતુ તે

કુવારો પુનં [કૂલતુ] બકાઈ, પતરાણ -વટ
સીં કુલાવડ તે -વતુ સંકિં 'કૂલતુ નુ
પ્રેરક -વુ અંકિં 'કૂલતુ' બાવે
-સી સીં કુવારો

કુલેકુ નં વરધોડો
કુલેલ નં મુગધીદાર તેલ

કુનેવર [દ પલાવર] કુલ્લી, ગજકામા કૂલનુ
પાનુ (૨) એક શાક, ોની કૂલાવર

કુલ્લી સીં જીઓ કુદેવર (અર્થ ૧)
કુવારો પુનં [કા વવારજી] પાણી ડાઘ
પડે એવી રચના (૨) ઝરો

કુગરાવવું સંકિં ગમે તેમ બારાનીને
ઉરકેરતુ બહેનવડ

કુગરાતુ અંકિં રિસાતુ
કૂ અં [રવનં] કૂકાડાનો એક અવાજ

કૂમ સીં [કૂગતુ] જીબ વપવું સંકિં
કુમાવતુ ંવુ અંકિં [સ વવક અથવા

દ પુગલુગ = વીખરાયેલા કૂલેના વાળ
વાળુ] જીબ વળવી (૨) કૂલતુ (૩) બહેનવડ

કૂટ પુનં [દ] બારદાનુ માપ કે તેવડી પટી
કૂટ સીં કૂલતુ તે (૨) કાટ (૩) બગાણ કુસપ

કૂટ નં સકરોટી જેડ કળ, ચીલકુ
કૂટકુ વિનં [સ સ્ફટ, પ્રા પુટ] સુંદર, રપાળુ

કૂટપાથ પુનં [ર] પગે જનારા માટે શહેરી
ગસ્તાની બાજુ પર દોતી પથથી

કૂટખોવ પુનં [દ] હવા ભરેલો મોટો દડો
કે એનાથી રમવાની રમત

કૂટવુ અંકિં [પ્રા પુટ] ખીલતુ વિકસતુ
જીમવ, પલ્લવિત થતુ (૨) તટતુ બાગી

જતુ (૩) નેગથી કાટલુ (૪) ખુલ્લુ થવ,
ઉધાકુ પગ જતુ (૫) ફરી જતુ, દોલ દેવો

કૂટાકૂટ સીં ઉપરાડપરી કૂલુ તે (૨)
કુસપ (૩) બગાણ

કૂદડી સીં [મવ કુદિમ (મ સ્ફુરિમ)] ગોળ
ગોળ ફરતુ તે (૨) તારાના કે કૂલના

જેતુ ચિહ્ન
કૂડુ નં [મવ કુદિમ (પ્રા સ્ફુરિમ સ સ્ફુરિત)]

ઉપરથી પાખોવણુ નાનુ ઘવડુ (૨)
પતગિયુ

કૂમતું નં [પ્રા પુમ] ડાઘ, ધલગી
કૂતિ સીં [સ સ્ફુતિ] બગીચા (૨) કંસાદ

બલુ વિનં કૂતિવાડુ
કૂલ નં [મવ કુલ, પ્રા પુલ (સ પુલ)]

પુખ, તેના આકારની વસ્તુ (૨) આખનો
રોગ (૩) એક ધરણુ (૪) કૂલકામી (૫)

પતરાણ, ગર્વ ંક (૦૨) છી સીં એ
નતતુ દાડખાનુ ંકો પુનં નાની કુડાવે ની

રોગથી (૨) કોઈ પણ વસ્તુનું કૂલતુ તે
(૩) કુલાખીને રમવાની રખરની ટોટી કુકો

બકાખી (બજ) સીં એક શાક, કૂલ
બગાજરો પુનં કૂલની કલગી બગુ ચણી

સીં કૂલ ગૂચવા તે (૨) વસ્તુની બધ
બેસતી સ કલના [લા] બકાડ નં

કૂલને જ માટે ઉગાડાતુ ઝાડ કે છોડ
બલુ નં કૂલ બકોવ પુનં એક લેસવ

બલુજ (-સી) વિનં (૨) પુનં વખાણ
કયાથી કુપાઈ નય તેડ બહાન નં

કૂલ મૂવાનુ પાત્ર બંદટાક (-કિયુ)
વિનં વગ્લાગિયું (૨) નાજી, તંલાદી

-કૂલુ વિનં કૂલની જેમ ખીલેલુ કોમળ
બેસણી સીં કૂલની દાત નીચેના

બાગ જેના ઉપર આપ કૂલ બેસે છે,

‘રિસેપ્ટકલ’ [વ. વિ.]. ઓમણિ પું
પુકસર અને સ્ત્રીકસરને ફરતી રંગબેરંગી
સુગંધી પાંખડીવાળો બાગ [વ. વિ.].
ઓવડી સ્ત્રી એક ભતની વડી. ઓવડું
સંકિં કુલાવડું. ઓવાડી સ્ત્રી કૂલ-
આડની વાડી
ફૂલપું અંકિં [પ્રા. પુલ] ઊપસવ (૨)
ખીલવું (૩) હરખાવું (૪) ખડાઈ મારવી
(૫) ખલેકવું. ઓડાડપું અંકિં ખડોખ
ખીલવું ને વધવું
ફૂલું નં આંખનો એક રોગ
ફૂલસંકેપ પું [દ.] અમુક વિશિષ્ટ કદનો કાગળ
ફૂલડ વિં આગસુ (૨) ગંદું. ઓત્રા સ્ત્રી
ફૂસ સ્ત્રી ફસ (૨) વિં રડા (૩) નં પાસ
(સૂકું); ખડ. ઓડાસ, ઓડાસિયું, -સિયું
વિં હલકું; નિર્માલ્ય; ફાસફૂસિયું
ફું અં [રવં] એવો અવાજ; ફું
ફુંક સ્ત્રી [દે. પુંવા] મોંઘી પવન ફેંકવો
તે (૨) પ્રાણ. ઓણી સ્ત્રી ફુંકવાની
રીત કે જુગળી

ફેણ ફે નં [સં. ફેન] ફીણ
ફેદો પું લોચો [ફીણવાળું]
ફેન નં [સ.] ફીણ. -નિલ વિં [સ.]
ફેફર સ્ત્રી [પ્રા. પુર (સં. ચુર) ઉપરથી]
થોપર. -રાણું અંકિં ફેફર આવવી
ફેફરી સ્ત્રી, -ફું નં [પ્રા. પુર (સ ચુર)
ઉપરથી] વાઈ [કાઠવાનું અંગ
ફેફરું નં [સ. પુપ્પુમ] શરીરનું હવા લેવા-
ફેફુઆરી પું [દ.] ઈસ્ત્રી સનનો બીજો માસ
ફેર પું [દે. ફેરણ] ફેરક; તફાવત (૨)
તમ્મર (૩) પેચ (૪) ઘેરાવો (૫) વૂગડાની
ફડક (૬) ચક્કર; વધારેપડતું ફેરવાનું
થવું તે (૭) ફેરવવાની ખીંચી (હાલ
લવિગિયાનો ફેર) (૮) અં ફરીયો.
ઓફુંડાળું નં ચક્કર (૨) ગૂંચવાડો.
ઓણી સ્ત્રી ફેરી (૨) રખડપટ્ટો. ઓફાર
પું ફેરક; તફાવત (૨) સુધારો (૩)
ખાલી. ઓખાલ વિં ફેરજાનું વડું.
ઓખાલી સ્ત્રી, ઓખાલો પું અંક-
પરસ ફેફાર; અંકાવાલી. ઓવડું

૧ તાર જે વધુ દબાણ આવતા
 ૨ નય છે [૫ વિ] [ભાષા
 ૩ [૬] ક્રાસ દેશનું (૨) સ્ત્રી ક્રાસની

ફોલોયવીલ (વી) નં [૬] ગતિ કાયમ
 રાખવા વપરાતું મોટું પેટું [૫ વિ]
 ફોલોરીન પુન [૬] એક વાણી [૨ વિ]

ખ

સ] ત્રીજે ઔષ્ઠ્ય અંજન
 [સ] ખગ ખગો
 નં [૨+૬] એક વાસણ
 નં નં ખગના જેવ દલી પ્યાન -
 નો દોગ ધર્તતા
 ૧ સ્ત્રી લાખાદ્ કા છેડાવાળી વાળેલી
 સાર્થક [૫ વિ]
 સ્ત્રી - કાટ (-ટો, -રો) પુન
 ક્રમ] નકામો લવારો - કાસક્ર
 સ્ત્રી [સ વચર] ખકરાની માદા
 ને સ્ત્રી [અ વચર + ૬] મુસામાનોનો
 નીનો જે તલેવાર
 નં એક ચોપડ - રો પુન ખકરાનો
 ૧) રેલનેના વેગનેને ધકેલવા માટે
 નીચે રેન પડ મૂકીને વાપરવાનું
 લાણ કોગ જેવ સાધન
 નં [૬] કમરપટો તગ કરવા
 તી અગીતાર છમોવાળી કડી
 ૦૮ (-૬) પુન લવારો
 સ્વકિં નકામો લવારો કચો
 ગોલડુ (તિરસ્કારમા) (૩) હોલ -
 લગાવવી
 ત સ્ત્રી [સ] ખગના જેવી વૃત્તિ
 પાનીની દલી સ્વાર્થસાધુ વૃત્તિ
 વિન [અ વાક્યાત] વાપરતા વધેલ
 ખાકી
 સ્ત્રી ૦૮૪૨નો હોખકો
 પુન [૬ વુકાર] ખમ (૨) ખકવાદ
 પુન [અ વુકાર] કાછિરો (૨) વાણિયો
 ૩ ખરમા - કુ નં હીનોતરી રાક
 મકાનો ધ ધો
 નં [સ] ગોરસલીનુ આડ (૨) તેનુ ફૂલ

ખકોર પુન [૬ વુકાર] ધોરા કોલાદલ
 ખકોરુ સંકિં [કા વડરીદો] બેટતરીકે
 આપન (૨) આપડ
 ખકિસી (-સ) સ્ત્રી [કા] સે ૦૫૧ નં
 ખકિસ આપ્યા બાબતનું લખાણ દસ્તાવેજ
 ખકી પુન [કા] લરકરને પગાર આપનાર
 અમદાર
 ખખડિયુ નં નજો ખકડિયું
 ખખતર નં [કા વચર] લોળનો પોશાક,
 કવચ ખખતર - રિયો પુન ખખતર
 વાળો ચોદો
 ખખારો પુન મોટો ધાટો છુમટો - ખિયુ
 વિન ખખાર કરવાની ટેવવાળું - ગો
 પુન ખખારા છુમટો
 ખખિયો પુન [કા વચર] આગી દઈને
 ભરો દોરાનો ટાકો
 ખખુ નં ખકોરુ બાકુ
 ખખેડો પુન મારામારી ટટો [વોરેમા]
 ખખેલ સ્ત્રી ગણુ - પોલાણ [આડ પહાડ
 ખખખડ રિન ખખખડ જાડ ધડ
 ખખતર, - રિયો જુઓ ખખતરમા
 ખગ પુન [સ વચર] ખગો
 ખગડુ અંકિં [ખગડ] ખરાખમડુ (૨)
 ક્ષ ચડ (૩) અપાખતાવ હોવો કે ચવો
 ખગટો પુન [સ ક્ષિક] બેનો આકડો
 ખગટો પુન કચરો પૂલો
 ખગધ્યાન નં જુઓ અધ્યાન
 ખગખગુ નં બજાખગુ મજસકુ
 ખગખગત પુન ખગડા જેવો દલી બગત
 ખગરી સ્ત્રી - નં નં ધી તાવનાથી કપર
 તરી આવતો કચરો (૨) ધીને નો રગડો
 ખગન સ્ત્રી [કા] ખમા તળેનો હાથના મૂળ

યથા બાદ આગળ અભ્યાસ માટે અપાત્ર એક પદ

કેશન સ્ત્રી [૧] આચારવિચારમા અમુક ખાસ વાપડ એક કે વિશેષતા -નેખલ વિનં [૨] કેશનવાળુ

કનનો (કે) પુનં [મ] નિકાત કેસનો ફેલવું (કે) સંકિં નાખતુ (ર) ગપ માગ્ની [ના] [લુગનો બધ

કટ (કે) સ્ત્રી કમરની આગળખાનુનો ફેલ સ્ત્રી [રવન] થપાડ ધખ્ખો

ફેલ (કે) પુનં લગલુ ફાળિયુ [નાખતુ ફેલ (કે) સંકિ ફેલ ચૂથલુ (ર) વિખેરી

ફેલનો (કે) ફેલો નિમાન ફેલે પુનં (રવન) લગડાની ઝપ (ર) ધૂમાનૂમ

ફાંધ્યાત વિનં ફેલન નેલગતુ -વિનં ફેલ તરફતુ

ફાંધ સ્ત્રીખાપની બહેન ૦૭ સ્ત્રી (માનાધ) ફેલ (ર) ફેલસાસુ બ્યા સ્ત્રી ફેલ

બ્યાસુ સ્ત્રી પતિ કે પત્નીની ફેલ ફાંધ વિનં [ફે પુલ્લ મિથ્યા] ફેલ ૨૬

૦૮ વિનં (ર) અનં નમાસુ વ્યથા ૦૮ વિનં મતિતુ (ર) નકાસુ

ફાંધ ૧૦ [૨] ફેરમીન મેરા ૦૦નુ અમુક ખાસ કેન્દ્ર કે બિન્દુ મ્યા પ્રતિ

બિબ બરોમર સાફ હોય છે ફેલગટ (-ટિયુ) જુઓ રોન્ટ -ટિયુ

ફાંધ (ફા) સ્ત્રી [વા] સેના ૦૬૨ પુનં એક પોતીસ અમદાર ૦૬૨ી વિનં

કાયદાથી સિંચાપાન ગુના સબધી કિમિન (ર) સ્ત્રી ફેલગટનુ મામ

કે પા (૩) ફેલગટી અદાનત ફાંધ (૦૬૨) પુનં [૨] છમી ૦૬૨ પુનં

છમી ૧૦૬૨ કે તેનો ધધાદાર ૦૬૨ી સ્ત્રી છમી પાડાની કળા

ફેલ પુનં સ્ત્રી [પ્રા કોટ (સ લોગ)] ફેલ તે (ર) વિગન (૩) નિકાલ (૪)

વહેચણી ૦૬૨ી સ્ત્રી ફેલવાની કિયા ફેલવી સ્ત્રી [પ્રા કોટ] ફેલવી -વે

પુનં ફેલો

ફાંધવું સંકિં ફેલ એમ કરતુ (ર) -નો નિકાલ લાવે (૩) ૧૦ સમારીને ફેલો

શાક ૦૦ નો કકડો (૪) ફેલ નુ ખાંધુ ફાંધરી સ્ત્રી ભિગુ, પોપડા -ફે ૧૦

છાતરુ (ર) મગનો ૦૬૩ ફાંધુ વિનં ખાની ફેલુ -ફે પુનં લાવે

(ફેલદી ૦૦ નો) ફાંધ પુનં [૨] ટેલિફોન

ફેલોઆફ ૧૦ [૨] જુઓ આમોફેલ ફેલધ ૧૦ [પ્રા પેપલ (સ પૂર્ણ)]

સોપારી -ળી સ્ત્રી મોપાગીન આડ ફેલુ ૧૦ [પુષ્પ] = ફેલ ૧૦ [પ્રા

ફેલ ૧ -૨ કિતવગરનુ માપસ (ર) મીગનુ ફાંધ

ફેલેધ પુનં પાગીથી ભરેનો ફેલો ફેલ (ફે) સ્ત્રી [જુઓ ફાંધ] યાદ

ફેલન (ફે) અનં [અપા] લદી [[ના] ફેલમ [મ] સ્ત્રી સુવાસ (ર) આબ

ફેલવલુ સંકિં ફેલલુ મેરક ફેલાવી ફેલવુ અનંકિં [જુઓ ફેલમ] સુવાસ

ફેલુ (ફા) વિનં [પ્રા પુરસ (પુર ઉપરથી)] અચળ આનાક (ર) જરા મોટુ, ખાત

(૩) લલક અલપ વજનવાળુ ફેલુ ૧૦ છાટો ટપક

ફાંધ પુનં [પ્રા પો (સ લાગ્ય ઉપરથી)] ફેલાવી મટેતુ તે (ર) કચૂકા કાઢી નાખેલી

આખની ૦૦ સંકિં છાડા વોરે કાઢી ચોખ્ખુ કરલુ

ફેલવી સ્ત્રી [ફાંની ઉપરથી] નાનો ફેલો -ફે પુનં ગ્રમકુ (ર) અળો

ફેસલામલ (-જુ) સ્ત્રી [પ્રા પુમળા] પટામલ (ર) ઉતરામલ -જુ વિનં (ર)

૧૦ પટામલુ ફેસલાવલુ સંકિં પટાવ ઉતરલુ

ફેલવાલુ અનંકિં ઉતરા પટાવ ફેલેફેસ પુનં [૨] લવા લાગતા સળગી

જાહે જેનુ એક રસાયન (દીવાસળીમા વપરાય છે)

કચ્છ પુનં [૨] વીજળીના બોડામા રખાને

નખળો તાર ને વધુ દખાણ આપતા
 પીગળી બય છે [પ વિ] [બાષા
 ક્રેય વિં [ર] કાસ ફેરાનું (ર) સીં કાસની

ફુલાયવીય (વી) નં [ર] ગતિ કાયમ
 રાખવા વપરાત મોટું પેટું [પ વિ]
 ફોલોરીન પું [ર] એ વાણ [ર વિ]

બ

બ પું [સ] ત્રીજો ઓછા બચન
 બક પું [સ] બગ બગો
 બકડિયુ નં [મે + કડું] એક વાસણ
 બકધ્યાન નં બગના જેવું દલી ધ્યાન -
 આનનો ટોચ મૂર્તતા
 બકનળી સીં લાખાટ્ટ યા છેડાવાની વાળેલી
 નળી, સાર્ફન [પ વિ]
 બકબક સીં, -કાટ(-ટો, -રો) પું
 [પ્રા કુવર] નકામો લવારો-ગયાકુ
 મકરી સીં [સ વર્વર] બકરાની માંલ
 મકરીઈ સીં [અ વરર + રદ] મુસામાનોનો
 કુળાનીનો એ તહેવાર
 મકરું નં એક ચોપડું -રો પું બકરાનો
 નર (ર) રેનરેના વેગનોને ધડેલવા માટે
 પડા નીચે રેન પર મૂકીને વાપરવાનું
 એક લામુ કોરા જેવું સાધન
 મકલ નં [ર] કમરપટો તગ કરવા
 વપરાતી અપ્પીતાર છોકોવાળી કળ
 મકલા, ંટ(-ઠ) પું લવારો
 બકધું સર્ફકિં નકામો લવારો કરવો
 (ર) બોનડુ (તિરરમારમા) (૩) હોડ-
 રારત લગાવવી
 બકવૃત્તિ સીં [સ] બગના જેવી વૃત્તિ,
 બધ્યાનીની દલી રવાઈ સાધુ વૃત્તિ
 બકાત વિં [અ વાકિયાત] વાપરતા વધેત,
 (ર) બાકી
 બકારી સીં બિટીનો બીકો
 બકારો પું [વે કુદાર] બમ (ર) બકવાદ
 બકાત પું [અ ક્ષપા] કાઢિયો (ર) વાલિયો
 (તુચ્છમારમા) -બુ નં લીનોતરી સાક
 (ર) બકાવનો ધ ધો
 બકુલ નં [સ] બિરચલીનું જાગ (ર) તેનું ફૂલ

બકોર પું [રિ કુદાર] ઘોષાટ કોનાહલ
 બકાવુ સંકિં [વા વરસારા] બેટતરીકે
 આપડ (ર) આપડ
 બકિશ(-સ) સીં [વા] ભે બપર નં
 બકિસ આખ્યા બાબતનું લખાણ દસ્તાવેજ
 બક્ષી પું [વા] લરમને પગાર આપનાર
 અમદાર
 બખડિયુ નં જુઓ બકડિયુ
 બખતર નં [વા વરસાર] લોગનો ઘોસાક,
 કવચ બખતર -રિયો પું બખતર
 વાળો ઘોસો
 બખારો પું મોટો વાટો બુમાટો -બિયુ
 વિં બખારા કરવાની ટેવવાળું -બો
 પું બખારા, બુમાટો
 બખિયો પું [વા વરસાર] આગી દઈને
 ભરેલો હોરાનો ટાંચ
 બખુ નં બાકોરે બાકુ
 બખેટો પું મારામારી ટટો [વગેરેમા]
 બખોવ સીં બખુ-પોલાણ (આડ પહાડ
 બખખડ વિં બખખડ ભડું, ધટ
 બખતર, -રિયો જુઓ બખતરમા
 બગ પું [સ વર પ્રા] બગનો
 બગડવુ અંકિં [બગાડ] ખરાબ થવું (ર)
 બાડ થવું (૩) અબખનાવ હોવો કે થવો
 બગટો પું [સ ઢિંક] બેનો આપડો
 બગદો પું કચરો પૂનો
 બગધ્યાન નં જુઓ બધ્યાન
 બગબગુ નં લગભાખળુ મળસક
 બગમગત પું બગના જેવો દલી ભગત
 બગરી સીં -રુ નં ધી તાવવાથી ઉપર
 તળી આવતો કચરો (ર) ધીતેલનો રગડો
 બગવ સીં [વા] ખસા તળેનો હાથના મૂળ

આગળનો ખાડો ઠંધેલી સીંઝા ખમા ઉપર
 ભેરવતા બગવ નીચે લાગતી રહે તેવી
 રેલી ંખચ્યું વિં—નીઓથ કે બગલમા
 , ભરાઈ રહેતું (૨) ગદ્દ. —વિધે પું ગમે
 ત્યારે ગમે તેડ કામ દે એવો માખસ
 બગલી સીંઝા [સ. વળ, પ્રા વળ ઉપરથી]
 બગવાની માદા —લું નં એક પખી
 —લેક પું નર બગલુ [માથી ઠીકતા]
 બગવાલુ અંકિં બાથા જેવા યલુ [લાવ
 બગાઈ સીંઝા [દિ વિગ્ગારમા, વિગ્ગાર] દોર
 વગેરે પર બેસતી એક ભતની માખ
 બગાડ પું [સ વિગ્ગર] તુકસાન (૨) વિકાર,
 સડો (૩) અણબનાવ (૪) બ્રહ્મતા ંધું
 સંકિં બગાડ કવો —ડો પું બગાડ
 બગાડુ નં [સ વિક્ક, ના વિગ્ગ] ઘેર
 ભરાતા કે કડાગાને વખતે દીર શ્વાસલેતા
 મો ફાલુ તે [ધિડાગાડી
 બગી સીંઝા [દ વગા] એક ભતની
 બગીચો પું [જા વાગ્ગ] બાગ
 બચકારો પું [રવં] બચબચ અવાજ
 (જેમકે ખાતા) [—કું નં પોલુ
 બચકી સીંઝા [તુર્કીશુકચ] નાની પોટલી.
 બચકું નં કરડતુ તે, ડાકું (૨) બચકામા
 માય એટલો ટુકડો
 બચટો પું મોની બચકી પોટલુ
 બચત વિં [જુઓ બચડું] વધેલું (૨)
 સીંઝા બચેતુ તે (૩) બચાવેલી રકમ
 બચપણુ નં [જુઓ બચડું] બાળપણ
 બચબચ અં [રવં] ધાવવાનો અવાજ
 બચરવાળ વિં બચ્યાકચ્યાવાળુ
 બચડું અંકિં [સ વજ] બિગરટ (૨) વધતુ,
 સિલક રહેલુ
 બચાવ પું [જુઓ બચડું] સરસણ (૨)
 બચત ંપક્ષ પું બચાવ કરનારો
 પક્ષ ંધું સંકિં 'બચડું'નું પ્રેરક
 બચી સીંઝા [જુઓ બચડું] ડાકરી, દીકરી
 બચી સીંઝા [રવં] ચુબન
 બચુ પું (૨) સીંઝા [જુઓ બચડું] ડાકરા
 કે ડાકરીને માટે લાડવાચક શબ્દ

બચોળિયુ નં બચડું; નાનુ બાગક
 બચ્યાકચ્યાં નં બચવં નાના ડાકરા
 બચી સીંઝા જુઓ બચી
 બચડું નં [જા વગ્ગ] બાગ (પ્રાય
 પશુનુ) —ચો પું ડાકરો (૨) માલસ
 —એની માનો દીકરો, એવો બાવ બતાવે
 છે ઉદાં બચો હોય તે હવે આવે [લા]
 બચર પું, સીંઝા તમાકુ, છીકાડી
 બચરબટું (—કું) નં પોચળીનુ ફળ (૨)
 રીછના મોમા ધાલીને કાઢી લીરેવો કાળો
 મજાથો (નચર ન લાગે માટે બાળકને
 કાટ બાવવાનો)
 બચરગ (—ગી) પું [સ વગ્ગ] ઉતુમાન
 બચગિયુ નં બચર—છીકાડીની ડાબી
 બચવણી સીંઝા ['બચવણ' ઉપરથી]
 અમરમા મૂકુ—મુકાવુ તે
 બચડું અંકિં [પ્રા. વગ] અમરમા આવડુ
 —મુકાવુ (૨) વાગડુ (વાધનુ, કલાનુ)
 —વૈધો પું દુશળ વાધ વગાડનારો
 બચાજ પું [અ વગ્ગ] કાપડિયો (૨) એક
 મારવાડી અટક [ઉપર નાચનાર નટ
 બચાણિયો પું [બચવણ] ટોળી (૨) દોરડા
 બાતર પું, સીંઝા, નં [જા વાગર] ચોટ,
 હાટ (૨) ગુન્ડી (૩) બાવ, દર (૪)
 બખત, ખરીદ —કે વિં બચરનુ, સાધા
 રણ, ઉરક (૨) બચરમા ચાલુ, બિડડુ,
 સત્તાવાર નહિ એતુ
 બચાવણી સીંઝા જુઓ બચવણી —કું
 સંકિં 'બચડું'નું પ્રેરક
 બચાડડું સંકિં 'બચડું'નું પ્રેરક (૨)
 માથે નાખતુ ગળે વળગાડુ [લા]
 બટ વિં [સ ઘટ, કે ઘટ (પ્રા વજ)]
 ભરાવદાર (૨) નકર, ઘટ
 બટક વિં [રવં] બરડ ંણ (—ણ)
 બરડ, બટકી નય તેડ [કરડકણુ
 બટકણુ (—ણ) વિં [જુઓ બટક]
 બટકબોલું વિં [બટક + બોલડું] શેકડું
 પરખાવી દેનારું—કહી દેનારું (૨) ટીખળ
 કરનાર, વિનોદી

અટકવું અંકિં [ખડ' રવં] ભાડી
 જતુ (૨) ખરી જતુ
 અટકાવું અંકિં ફાસાર્ધ જતુ (૨) ફલ
 ફલ ફાટી જતુ (કપા માટે)
 અટકું નં [સ વજ્ર] અચકું કાકું (૨) કડકો
 અટકું વિં [સ વજ્ર] ઠીમણ
 અટનં [ક] ઓરિયુ છુનાન (૨) વીજળી
 ચાલવા દામનાની ઓરિયા જેવી કળ
 અટમોગરો પું ઘણી પાખગઓનાળો
 મોગરો
 અટવો પું [સ વજ્ર (પ્રા વજ્ર) ઉપરથી]
 વાપો (૨) એકા ધાપો હોરો
 અટાઉ વિં [સ વજ્ર ઉપરથી] ઉડાઉ
 અટાકો (-ટો) પું [પ્રા વજ્ર] એક કદં
 અટાવું અંકિં [દિ વજ્ર-હાનિ, બટો]
 (અનાજ કે ખાવાનું) ધણે વખત પડી
 રહેવાથી વાસ મારવી - પાણુ વગર
 અટુ પું [સ] નાનો છોકરો વડે પું [સ]
 જોઈ ઠીમ્મા વગરનો છાંદો (૨)
 ઠીમણી માપસ [ગમપાતર
 અટુડુ નં [દિ વજ્ર, વજ્ર] મોટું કોડિયુ,
 અટો પું [દિ વજ્ર-હાનિ] આળ, તહોમત
 (૨) ડાઠ નાહન
 અડ વિં [રિ] મોટું
 અડધો પું ભડો લઠૂ માણસ
 અડકું નં છલકો, તરછોડી નાખતુ તે
 -ફા પું જાગી છુદ્ધિનો અડમગ માણસ
 અડઅડ સ્ત્રીં (૨) અં [પ્રા] બકબક,
 લવલવ બુ અંકિં બમણુ અડઅડ
 કરતુ (૨) અણમભાને મારતો, મનમા
 ગણગણતુ (૩) વડડ - ડાડ પું અડઅડ
 તે -ડાડિયુ -ડિયુ વિં અડઅડાટ
 મનારે [ભાગ્યશાળી
 અડભાગી વિં [અડ+ભાગ્ય] મળા
 અડમૂઠિયા, અડમૂઠો વિં પું મૂઠો
 વારનો
 અડતુ નં મિલગડું
 અડવો વિં પું [પ્રા વજ્ર (સં વજ્ર)] માયુ
 મૂડાવેલો ડરો (૨) પું જેને જોઈ

દેવામા આવતુ હોય તે છોકરો (૩)
 છાલેલી શેરગ કે સાડાનો કપડો
 અડાર્ધ સ્ત્રીં [અડ' ઉપરથી] મોટાર્ધ (૨)
 મગરો
 અડાખુટ અં વેરણુછેરણુ અબ્યવસ્થિત
 અડાશ સ્ત્રીં અડાર્ધ, કૃપ
 અડી ફજા સ્ત્રીં [દિ] મગસક
 અડુ વિં [દ વજ્ર] મોટું ભારે
 અડૂકો પું [વં] કઠણ વસ્તુ લાગતા
 કે ચાલતા યેનો અવાજ
 અડતી સ્ત્રીં આમાદી (૨) પગામ્મા વધારો
 અડવું અંકિં [પ્રા વજ્ર] પડતી યતી
 અણુતુ નં [સ વજ્ર ઉપરથી] રણશિતુ
 (૨) હુલ્લડ (૩) વખાણ, ગપગોળો [તા]
 અણુખણુ અં [રવં] (૨) નં બણબણાટ
 બુ અંકિં બણબણાટ કરવો - છાટ
 પું બણબણ અવાજ (માખો હોનો)
 અતક નં, સ્ત્રીં [અ] એક પત્ની (૨)
 અતના આમરનુ પાળીરાખવાનુ પાત્ર
 અતાડ (-વ) તુ સંકિં [પ્રા વજ્ર (સ વજ્ર)]
 દેખાડુ
 અત્તી સ્ત્રીં [પ્રા વજ્ર (સ વજ્ર)] દિવે
 (૨) ઠીવો (૩) ઉરકેરળી ઉત્તન [લા]
 અત્તો પું દરનો (અન વગેરેનો)
 અત્રીશ (-અ) વિં [સ દાવિશર, પ્રા વજ્ર]
 '૩૨. બલક્ષ (-ખ) લુ વિં સં પૂર્ણ
 માણસના અત્રીસ લક્ષણવાળુ (૨) લુચ્યુ,
 પેક [તા] - શી (-મી) સ્ત્રીં અત્રીસ
 દાત (૨) અત્રીસ વસ્તુઓનો સમૂહ (૩)
 સ્વાદિષ્ટ ભોજન [અત્રીશીએ અટુ =
 લોકચચાનો વિષય બનતુ વોનાતું - સુ
 નં અત્રીસ વસાણાનું ચૂર્ણ (સુવાવનીનું)
 અથાવવુ સંકિં ચકવી નાખતુ (૨)
 પચાવી પાડતુ [લિ'તુ તે
 અથથ અથથા સ્ત્રીં બાંધમા પકળી પકળીને
 બદ સ્ત્રીં નંધના ખૂણામા થતુ ગમ્મીનુ
 એક દર.
 અદ વિં [પ્રા] ખરાબ દીન (સમાસમા
 પૂર્વ'પદ તરીકે પ્રાય વપરાય છે) ંગોર્ધ

સોં [વા] નિદા કૃષ્ણી ઓચાસોં
 દુનયરણ (૨) વિંદુગયરણી ંદાનત
 સોં દરામ દાનત, ભેઈમાની ંદુઆ
 (—વા) સોં શાપ
 બદન નં [વા] ચરીર (૨) કૃત્ત પહેરણ
 બદનક્ષી સોં બદનામી
 બદનામ વિં બદનામી પામેલું —મ નં,
 —મી સોં બદો, લાગ નામેશી
 બદનું નં, —નો પું ૫૧ીનુ કંડ કે કૃષ્ણ
 (મિયા ૧ ૧મો) (૨) બજમા —ઈ જવાતુ
 કૃત્ત [બનીતિ દુરાચરણ
 બદકેલ વિં [વા] દુરાચારી —લી સોં
 બદબદલુ અંકિં જાણીથી બદબદ
 દ, મવાતુ
 બદબો(ઈ) સોં [વા] દુમ ધ(૨) બદનામી
 બદમારા(—મ) વિં [વા] કાળા કમ
 કનાર, કૃત્ત, દુરાચારી —લી(—મી)
 સોં નીચતા, કૃત્ત્યાર્થ (૨) દુરાચાર,
 બ્યતિચાર
 બદર નં [સ] જોર —રિ, —રિકા, —રી
 સોં [સ] જોરગ —રી નાથ, —મી
 નાગાયત્તુ પું હિમાચમા આવેતા
 બદરિકાશ્રમના દેવ કે તેમનું ધામ
 બદલ ૨૦ [મ] સાટે, અવેજમા ંપુ
 સંકિં ફેરફાર કરવો (૨) —ને બદલે
 બિનતુ આપતુ —લેતુ —લાતુ અંકિં
 'બદલતું' નમ સ્ત્રિ(૨) પાટો થવો, ફરતુ
 —લી સોં બદલાતુ કે બદલતુ તે, ફેરફાર

બદી સોં [વા] દુરાચરણ, અનીતિ
 કુટેવ (૩) નિદા
 બદ્ધ વિં [સ] બાધેલુ (૨) બાધાયેલ
 બધિર વિં [સ] બહેરું કિંમલે મર્વ
 બધુ વિં સંધી, સર્વ —ધે અં સર
 બતત સોં મેળ ર્નેદ બતતુ આવતુ તે
 બતવુ અંકિં થન રચાવ સંધાતુ (૨)
 બનાવ-મેળ હોવો (૩) રૂપ લેન વેર
 ધારણ કરવો (૪) [લા] કૃત્તેલી થર્વ
 ચા પડતુ (૫) કાઠ મરવો (૬) રગ
 આવતુ (નશાના) [બતવાકાળ શંખ
 બાવી બતવા લેગ શંખ સંભવિત
 ંકતનું સંકિં
 બનાત સોં એ નુ ક૨
 બનારમ સોં [મારી
 બનાવ પું [૩૪
 બુઓ બનાવ
 બનાવટ સોં
 (૨) તરકટ
 બનાવતું સંકિં
 કરતુ(૨) મર
 બનૂમ નં [મ
 બનેલી(ને) પું
 વરે બહેતને
 બનૂમ નં
 બને(—નો) ૧
 બાપેયો પું
 બપોર પું
 અધ્યાત્મ

શ્રીં [કા.] નિંદા; કૃષ્ણી. ંચાલ શ્રીં
દુરાચરણ (૨) વિંં દુરાચરણી. ંદાનત
શ્રીં હરામ દાનત; બેઈમાની. ંદુઆ
(-વા) શ્રીં શાપ

અદન નં [કા.] શરીર (૨) કુટું; પહેરણ
અદનક્ષી શ્રીં અદનામી

અદનામ વિંં અદનામી પામેલું. -મ નં,
-મી સીં અદ્દો; લાંછન; નામેશી

અદનું નં, -નેા પું પાણીનું કુટું કે કૃષ્ણી
(કદિયાકામમા)(૨) જાતમા લઈ જવાનું
ડબલું [અનીતિ; દુરાચરણ

અદદેલ વિંં [કા.] દુરાચારી. -લી શ્રીં
અદઅદલું અંકિં જાતુએથી અદઅદ
યત્; કાવાલું

અદબો(બઈ) શ્રીં [કા.] દુર્ગં ધ(૨) અદનામી
અદમારા(-સ) વિંં [કા.] કાળા કર્મ
કંરનાર, છુચ્ચું; દુરાચારી. -રી(-સી)

શ્રીં નીચતા; છુચ્ચાર્થ (૨) દુરાચાર;
વ્યભિચાર

અદર નં [સં.] બોર. -રિ, -રિકા, -રી
શ્રીં [સં.] બોરડી. -રી નાથ, -રી
નારાયણ પું હિમાલયમાં આવેલા
અફ્રિકાશ્રમના દેવ કે તેમનું ધામ

અદલ અં [મ.] સાટે; અવેજમાં. ંલું
સંકિં ફેરફાર કરવો (૨) -ને અદલે
ખંનું આવડું -લેવું. -લાલું અંકિં
'અદલવું'નું કર્મણિ(૨) પકડો યવો; ફરવું.
-લી શ્રીં અદલાવું કે અદલવું તે; ફેરફાર
(૨) નોકરીનું કે કામનું સ્થાન કે પ્રકાર
ફેરવવાં તે [અદલીમાં હોવું=અવેજમાં
હોવું]. -લે અં અદલ. -લે પું સાકું;
અવેજ (૨) ફેરફાર (૩) વેર; પ્રતિકાર

અદલું સંકિં ગાંઠવું; હુકમ માનવો
અદશિકલ વિંં [અદશિકલ] વરવું, બેડોળ
અદસૂરત વિંં [કા.] વરવું; કદરૂપું
અદલગમી શ્રીં [કા.] અપચો
અદામ શ્રીં [કા. વાદામ] એક સૂકો મેવો
(૨) હિસાબમાં એક હલકું ચકલ -મી
વિંં અખડુ લાલ(૨) અદામનું; અદામસંબધી

અદી શ્રીં [કા.] દુરાચરણ; અનીતિ (૨)
કુટેવ (૩) નિંદા

અદ્દ વિંં [સં.] બાંધેલું (૨) બંધાયેલું
અધિર વિંં [સં.] બદેરું [દેહાલે; સર્વત્ર

અધું વિંં સધળું; સર્વ. -ધે અં સપ્તમે
અનત શ્રીં મેળ; રમેલ; અનતું આવડું તે

અનતું અંકિં યવું; રચાવું; સધાવું (૨)
અનાવ-મેળ હોવો (૩) રૂપ લેવું; વેરા

ધારણ કરવો (૪) [લા.] ફળેલી યવી;
ચાટ પડવું (૫) ઠાઠ કરવો (૬) રંગમાં

આવડ (નશાના). [અનવાકાળ ૨૦ પ્રં
બાવી. અનવા બેગ ૨૦ પ્રં સંભવિત].

ંકનવું સંકિં રાણગાર સજાઠ કરવો
અનાત શ્રીં એક જાતનું બીનનું કપડું

અનારસ શ્રીં [સં. વારાળમી] દાશી
અનાવ પું ['અનવું' ઉપરથી] પ્રસંગ (૨)

જુઓ અનત
અનાવટ શ્રીં અનાવવાની રીત; રચના

(૨) તરકટ (૩) ફળેલી. -રી વિંં નકલી
અનાવડું સંકિં ['અનવું'નું પ્રેરક] રચવું;

કરવું(૨) મરકરી કરવી; ચાટ પાડવું [લા.]
અનૂસ નં [અ. વનું] બીનનો બેડોળાબળો

અનેવી (ને) પું [સં. મગિનીપતિ; પ્રા વહિર્ણી-
વણ] બહેનનો વર

અનૂસ નં જુઓ અનૂસ [જણ
અને(-નો) વિંં [પ. વિર્ણી ઉપરથી] બેડ

અપેયો પું [દે. વર્ણી] ચાનક
અપોર પું [પ્રા. વિ (સ. દિ) + પ્રહર]

મધ્યાહન. -રિયો પું એક જાતનું
દાડપાનું. -રી શ્રીં અપોરનો સમય.

[અપોરી કરવી = અપોરના સમયે
આરામ કરવો]

અફર નં [કા.] ધક્કો એટલા લાગે તે માટે
વચ્ચે રખાતી રિપ્ર ગની ગોઠવણ [પ. વિ.]

અફારો પું ['બાફ' ઉપરથી] ધામ; બાફ.
-વડું સંકિં 'બાફવું'નું પ્રેરક. -વું

અંકિં 'બાફવું'નું કર્મણિ (૨) પામથી
અકળાવું. [બાફાઈ જવું = કંઈને માટે

કંઈ કહેવું જવું] 'જવ' ૧, ૨, ૩

અખડ સ્રીં [૨૫૦] અખડાઠ ંબુ, -ડાટ,
 -ડાટિયુ બુઓ 'અખડ મા
 અખરચી પું [ફા વાવર્ચી] રસોંયો
 (મુસામાન કે ગોરાનો) ંખાનુ નં
 અખરચીનુ રસોડુ (૨) ગદધી [લા]
 અખુચક વિં મૂખં
 અખમે વિં બે બે
 અમ અં [પ્રા વન્હ વા (સ વાવર્ચી)] [૨૫૦]
 ઠસોઠસ બરાયેતુ હોવાનો અવાજ
 (સજડની પછી વપાય છે સજડ
 બમ કડું છે) (૨) મહાદેવને સંગોધન
 રો કરાનો અવાજ
 અમણુતુ અંકિં પાખોનો ગણગણા
 રવો (૨) તેની રીને આનુબાનુ ઠાડ્યા
 કરતુ - અમતુ (પ્રાય માખ જેવા પાખાગા
 છાંચો)
 અમણુટ પું અમણુતે [બેગણુ બેવડુ
 અમણુ વિં [પ્રા વિજગર્જ, (સ ટ્રિયુગર્જ)]
 અયાન નં [અ] વાપું હેવાલ
 અર પું [વા] પનો (૨) નત (૩) માન
 (૪) અં પ્રમાણે (૫) વિં સફળ પૂરણ
 (૬) નેઈતુ યોગ્ય
 અરકત સ્રીં [અ] કૃષ્ણે લાસ (૨) કુતેટ
 સિદ્ધિ (૩) અરપૂરતા સમૃદ્ધિ [બોલાવણુ
 અરકતુ સંકિં [સ વુક્ક] બૂમ પાડીને
 અરકતમા પું [વા] બદ્ધવાળો
 અરમે પું [બુઓ અરમ્] બૂમ ધોટો
 અરખાત વિં [વા] વિસર્જિત ખતાસ
 અરછટ વિં અરખચડુ (૨) હલકુ (અનાજ)
 અરછી સ્રીં બાલા જેતુ એક હથિયાર
 -છો પું ભાનો (૨) ઠોભો મીધો
 સાડો (૩) તેવી કોઈ પગ વસ્ટુ
 અરજોરી સ્રીં જખરજરતી
 અરડ વિં [સ િદુર] ઝ બાગી નય તેતુ
 અરડવુ નં મળગરે
 અરડો પું પીક કે વાસો [નજામર]
 અરણી સ્રીં એ નતનુ પ ન (મોટે ભા
 અરતરક વિં [વા] કાઠી મૂંતુ (નોકરી
 માથી) -દી સ્રીં નોમરીમાથી રુખસઃ
 મળવી તે

અરદાશ (-મ) સ્રીં [વા વદાદત] સમાળ,
 તજવીજ, ચાકરી -સી અરદાસ-ચાકરી
 રનાર -મ્ત સ્રીં અરદાસ
 અરક પું નં [ફા વર્ક] બમી મયેતુ પાલી
 અરફી સ્રીં [ફા વર્ક] એક મીઠાઈ ંચૂરમુ
 નં ચોસલા પાડી કારેતુ ચૂરમુ
 અરખાક વિં [ફા] રક નકામુ (૨) પાય
 માન -દી સ્રીં [વા] ખરાખી પાથમાની
 અરાક સ્રીં [ર નેરક] સિપાઈઓને રહેવાની
 ઓરડીઓની લામી છાં (૨) માગસોને
 -કેદીઓને ગોધવાનુ મમાન [ના]
 અરાગળ સ્રીં ઝીણો તાવ
 અરાડ સ્રીં [સ વિ+રડ (પ્રા રાકિ)]
 બૂમ રાડ ંબુ અરાડ પાડવી ંબે પું
 અરાડ [(૨) વરધોડો
 અરાત સ્રીં [મ વર+યાગ] વરની ભન
 અરાખર વિં (૨) અં [ફા] સમાન
 સરખુ (૩) ખરું વાજખી (૪) નેઈએ
 તેજ બૂલચૂક વિનાનુ -રિયુ વિં
 સમોવડિયુ સરખેસરખુ -રિયો પું
 મમોવડિયે -રી સ્રીં સમાનતા
 અરામ નં કપૂરમા મસાનો નાખી
 બતાવેલો એ સુગધીદાર પદાર્થ
 અરામ નં [પો] સો ધનકૂટ
 અરી સ્રીં ખરેટ
 અરુ પું નં [દ વરખ] નેતરની ભતનુ ધાસ
 અરો પું ધણ તાવને લીપે ઓઠના ખૂમા
 આગળ થતી ઝીંટી ફોદલીઓ
 અરોખર, -રિયુ, -રિયો, -રી બુઓ
 અરાખર મા [અવયવ રીહા
 અરોળ સ્રીં એટને ડામે પડખે આવેના એક
 અખર નં [સ] મૂખં, અસરમારી (૨)
 પું અનાથોની એક ભતનો ગણસ
 અથ નં [સ] નેર સક્તિ (૨) લરકર
 અથકે અં [ફા] અકે એટલ જ નહિ પગ
 અનદાથી અથમક [સ] વિં બળ આપનારું
 અતવત બલવાન [સ] વિં બળવાળુ
 અના સ્રીં [અ] પીડા કરતુ વળગણુ મૂત
 (૨) [લા] તેતુ માણસ (૦) દુખ, મુસીબત

અવાકા સ્ત્રીં [સ] બગલી
 અવાકાર પું [સ] બગલેરી, જોરજુલમ
 (૨) સ્ત્રી પર અન્યાયાર
 અવાબસ નં [સ] રાખિ અને અશક્તિ
 કે તેનુ માપ કે પ્રમાણ
 અવારાત સ્ત્રીં [રણ (બ) + અરાતિ (સ)]
 દર્શનાત (શં પ્રં મા વપરાય છે ઉદાં
 માટે અવારાત ત્યા જાય છે)
 અવિ પું [સ] ભોગ, દેવને માટે કાઢેલા
 ભાગ (૨) પ્રહલાદનો પૌત્ર-દાનવોનો
 રાજા વંદાત નં [સ] અવિ-ભોગ
 આપવો તે ત્યાગ, કુરબાની
 અવિવર્દ પું [સ] બગદ
 અલિધ વિં [સ] સૌથી બળવાન
 અલિધાત્રી સ્ત્રીં [હિ] ખૂબી (૨) વાહવાદ
 બલીયમી વિં સ્ત્રીં [સ] વધારે બળવાન
 બલીવર્દ પું [સ] બલિવર્દ, બગદ
 બલ્લુચ વિં [લુકી] બહુચરતાનનુ (૨) પું
 ત્યાનો રહેવારી -ચિન્તાત નં [વા]
 સિધ અને અધ્યાનગતાન પાસેનો એક
 મુત્ત -ચી વિં બલ્લુચ [બનાવટ
 બલ્લુનં [હ] આપરામાવાયુથી બેસતી એક
 બલ્લે(-લો)યુ નં [સ] વલ્લવ -ચૂરી
 બલકે અં [વા] જુઓ બલકે
 બલ્લેયુ નં જુઓ બલ્લેયુ, ચૂગ
 બલો પું બાલો, લાલો (બાળભાયા)
 બમ અં [વા] યયુ, પૂરણ (૨) ભાર-
 નિશ્ચય જાણવતો શબ્દ
 બમ સ્ત્રીં [હ] એક વાહન-મોટરનો બારો
 બમ્મું કું વિં જુઓ બેમ્મું (ખોટો શબ્દ
 પ્રયોગ)
 બમે (-સો) (સેં) પું '૨૦૦'
 બસ્તિ સ્ત્રીં [સ] નામિની નીચેનો ભાગ,
 પેટુ (૨) મૂત્રાશય (૩) રૂઠા વાટે પાણી
 ચડાવવાની ક્રિયા કે તેની પિચમરી
 બલ્લવાવુ સંકિં મજબૂત કરતુ, ખીય
 વન (૨) ફેનાવતુ (૩) આન દિલ કરતુ [વા]
 બલ્લદુર વિ [વા] શૂરવીર, દિ મતવા
 -રી સ્ત્રીં પરાક્રમ

બહાનુ નં [વા વહાનહ] મિષ, ખોટું કારણ
 બહાર પું, સ્ત્રીં [વા] બાબત, શોખ
 (૨) આનદ (૩) વસતતજનુ તેનો રગ-
 બર્થો કન્માદક સમય
 બહાર અં [સ] બહિર અંદર નહિ
 વ્યવિધો પું [+પ્રા વટ (સ) વટ]=
 વર્તવુ આચરણ કરવું રા તથી નાગજ
 ચર્થ તેને સતાવવા કાયદા તોડનારો કે
 પ્રતને રબડવા નીચેનો માણસ (૨)
 બહાર રટી લટકા કરનારો, લૂટારો
 વ્યવટ નં બહારવટિયાનુ કામ
 બહારવું સં કિં [દિ વઢારી, વટમારી
 =સાવરણી] આટુ કાટવુ
 બહાવ વિં [વા] મન્દૂર, કાયમ -લી
 સોં મન્દૂરી, કાયમ રાખતુ તે
 બહિર અં [સ] બહાર[પ્રાય સમાસમા]
 -ર અવિં [સ] બહારનુ, અંતરગ નહિ
 તેતુ (૨) નં મર્થ થજુ વિધિનો પ્રારભનો
 ભાગ (૩) બહારનો અવયવ, બહારનુ
 સ્વરૂપ -ચિન્દ્રય સ્ત્રીં [સ] બહારની
 (પાચ) દ્રવિય -ગોળ વિં બહાર પત્તી
 ગોળ સપાટીવાળુ, 'કોન્વેક્સ [ગ]
 -મુખ વિં [સ] વિમુખ પરામુખ
 (૨) બાહ્ય વિષયોમા આસક્ત -ટુ
 નં 'એક્ઝાકોન્ટ સર્કલ' [ગ]
 બહિશ્ત નં [વા] જતત સ્વર્ગ
 બહિંકાર પું [સ] અસ્વીકાર, ત્યાગ(૨)
 નાત કે મહાજન કે કોઈ સંધની બહાર
 મુકતુ તે
 બહિંકૃત વિં [સ] બહિં ૧૨ ચામેતુ
 બહિંર નં જુઓ બહિંશ્ત
 બહિં દેન્દ્ર નં ત્રિકોણની ત્રણે બાજુ કે
 બહારથી સ્પર્શતા વર્તુળનુ કેન્દ્ર, 'એકમ
 ગેટર' [ગ]
 બહુ વિં (૨) અટ [સ] ખૂબ (સમ્યા કે
 માપમા) વંકોણુ વિં અનેક કોણવાળુ
 (૨) પું તેવી આકૃતિ, 'પાલિગોન [ગ]
 બહુચર (-રા -રાણ, -રી) સ્ત્રીં એક દેરી
 બહુધા અં [સ] અનેક રીતે(૨) રણ કરીને

ખંડુ' વિં [સ. વંક ઉપરથી] વાંડું; અટપટ્ટ.
 -કો વિં પું ઉપમટાડ
 ખંગ સોં [મ. વજા] કલાર્થ (૨) ખંગમરમ
 (૩) પું સીસાનો એક ક્ષાર
 ખંગ પું [સ. વજા] ખંગાળ [રહેલું]
 ખંગડી સોં સોએનું કાંડે પડેરવાનું એક
 ખંગમરમ સોં કલાર્થની બરમ
 ખંગડી સોં નાનો ખંગલો. -સો પું
 એક વિશિષ્ટ જાતનું મકાન
 ખંગાળ(-ખા) પું [પ્રા. વજા] એ નામનો
 'પૂર' હિંદનો પ્રાત. -ખી વિં ખંગાળનું
 (૨) સોં ખંગાળની બાપા (૩) પું
 ખંગાળનો વતની. [ખાખી ખંગાળી
 રાં ૩૦ છેક ખાખી ખમ; તાંન ગરીખ]
 -ખી તોડ પું ૮૦ રૂપિયામારના શેર
 પ્રમાણેનો તોડ
 ખંગીટો પું એક જાતનો સાલ્યો
 ખંટી સોં એક જાતનું દ્રવ્ય અનાજ
 ખંડ નં દુલ્લહ; ખંગો. ખંડાર વિં ખંડ
 કરનારું [ખંડન
 ખંડી સોં ['ખાંડુ' ઉપરથી] એક જાતનું
 ખંડગી સોં [ફા.] પ્રાપ્તના; હાદાત.
 [ખંડગી ઉકાવવી=તુકમનુ પાવન કરવું]
 ખંદર નં [ફા.; દે. હરિર] હરિયા કે નનીને
 કિનારે આવેલું વહાણોની આવજ થઈ
 રહે તેવું રથાન (૨) તેવા રથાનવાળું ગામ.
 -રી વિં ખંદરને લગતું
 ખંદિ(-દી) પું [સ.] કેવી (૨) સોં
 ખંધી; મના (૩) ખાંદી; ગુલામડી;
 ખજાલકારે પકડી આવેલી સો
 ખંદી પું [સ.] વખાણ કરનાર; ચારણ
 ખંદીખાનું નં [ખંદી+ખાનું] કંદખાનું; તુરંગ
 ખંદીજન પું [સ.] વખાણ કરનાર; ચારણ
 ખંદીવાન પું [ખંદી+વાન] કેદી
 ખંદૂક સોં [અ.] દારૂથી ગોળી મારવાનું
 એક શસ્ત્ર. -કિયું વિં ખંદૂક જેટ (૨)
 ખંદૂકવાણું
 ખંદો પું [ફા.] સેવક; દાસ (૨) પોને
 (ખડાઈ ખતાવવા વપરાય છે)

ખંદોખરત પું [ફા.] વ્યવસ્થા; તત્ત્વીજ
 (૨) જાપનો
 ખંધ વિં વાસેલું; ઉપાડું નહિ તેવું (૨)
 અટકેલું; ચાલુ નહિ તેવું (૩) નામને અતે
 સમાસમાં 'સાથે', 'વાળું', '-પ્રમાણે,
 કમથી' એવા અર્થમાં. (દધિયારખંધ,
 દારખંધ)
 ખંધ પું [સ.] બાધતું તે કે તેનું સાધન (૨)
 તેની ગાંઠ - પકડ (૩) બધન; કંદ (૪)
 રચના, ગૂંથાણી (૫) પાળ. ૦ક વિં [સ.]
 બધનકારક [કબજિયાત
 ખંધકાર (-પ) પું [બધ+કાર (કાં)]
 ખંધણી સોં ['બધ' ઉપરથી] કરાર
 ખંધન નં [મ.] અટકાવ; પ્રતિબંધ (૨)
 કંદ (૩) ગાધનારી વસ્તુ; તેની પકડ - ગાંઠ.
 ૦કારક, ૦કારી વિં બંધન કરનાર.
 ૦મુદ્દત વિં બધનમાંથી છટેલું
 ખંધમેસતું વિં [બધ+મેસતું] મેસતું;
 ગોઠવું (૨) માફક; અનુકૂળ. -યું અંકિં
 બધમેસતું થવું (૨) કામમાં આવણું
 ખંધવ (-વે) પું [સ. વાપર] બાઈ
 ખંધાણું નં બાધવાની વસ્તુ; તેની ગાંઠ -
 પકડ (૨) વ્યસન. -ણી વિં વ્યસની
 ખંધારણું નં બાંધાણી; રચના (૨) વ્યસન;
 આદત (૩) જેટ બાધવાની ઔષધની
 થેપ (૪) ધારાધારણ; 'કોન્સ્ટિટ્યુશન'.
 ૦સભા સોં દેશનું બંધારણ ધડવા
 માટેની ખાસ પ્રવૃત્તિ સભા; 'કોન્સ્ટિટ્યુશન
 યુઅન્ટ એસેમ્બલી'. -ણીય વિં
 બંધારણનું કે તેને લગતું કે તેની રીત
 પ્રમાણનું
 ખંધારો પું રંગવાનો ભાગ જુદો બાંધી
 જુદા જુદા રંગ કરનાર (૦) રેશમી કપડાં
 ધોઈ કુટી કરી આપનાર (૩) તમાકુના
 પડા બાધનાર
 ખંધાવવું સંકિં 'બાધવું'નું પ્રેરક (૨)
 સાથે લઈ જવા કાંઈક આપવું. ઉદા.
 રસ્તા માટે નારનો બંધાવો છે
 અંધિયાર વિં [સ. વજા ઉપરથી] હવા

અજવાળા વગરનું (સ્થાન) (૨) વહેલું
 નહિ તેવું(પાણી). બખાનું નબંદીખાનું;
 કેદ જેની જગા
 બંધી સ્ત્રી [સ. વધ] મના (૨) પરેજી
 (૩) પાટી (૪) કરાર (૫) દામાગી
 બંધુ પું [સં.] ભાઈ (૨) સગો. બંદુત્ય નં
 [સં.] ભાઈચારાનું કામ; મિત્રકાર્ય. બંદત
 પું [સં.] સગો, કુટુંબી. બંતા સ્ત્રી, બંત
 નં [સં.] બંધુપણ (૨) ભાઈચારો; મિત્રતા.
 બંભાવ પું [સં.] ભાઈના બેટાની પ્રીતિ.
 બંબર્ગ પું [સં.] સગાસબંધી. બંબીન
 વિં [સં.] સગાંસબંધી વિતાનું
 બંધુક સ્ત્રી, -કિયું વિં જુઓ 'બંદુક'માં
 બંને વિં જુઓ બંને, બેક
 બંબ વિં મોટું; કદાવર
 બંબાખાનું નં આગનો બંબો રાખવાનું સ્થળ
 બંબાવાળો પું બંબો લઈ આગ બોલવ-
 નાર માણસ
 બંબો પું [મ. મવા; પો વૈવા] પાણી
 કાઢવાનું ચત્ર (૨) આગ બોલવવા માટે
 પાણી ફેંકવાનું ચત્ર (૩) પાણી ગરમ
 કરવાનું એક પ્રકારનું વાસણ (૪)
 પાળીનો મોટો નળ
 બંસરી સ્ત્રી [બંસી' ઉપરથી] વાંસળા, વેણ
 બંસી સ્ત્રી [વંશી [સં.] પ્રા. વર્તી] બંસરી;
 વાસળા. બંધર પું થીફળ. બંબડ પું
 ગોઠુળનો એક પ્રખ્યાત વડ
 બા સ્ત્રી [દિ. વાવ્યા] મા (૨) વડીલ' સ્ત્રીના
 નામ પાછળ લગાડાનો શબ્દ; જેમ કે
 કસ્તૂરબા (૩) અં વહાલોનો એક ઉદ્દગાર
 બાઈબાલ નં [દિ.] ખ્રિસ્તી લોકોનો ધર્મગ્રંથ
 બાઈબિકલ સ્ત્રી [દિ.] એ પૈરાંની સાહકલ
 બાઈ સ્ત્રી [દિ. વાવ્યા] કાઈ પણ સ્ત્રી; બાઈડી
 (૨) સ્ત્રીના નામ પાછળ લગાડાનો માન-
 સૂચક શબ્દ (૩) સાસુ (૪) મેકરડી.
 બંજ સ્ત્રી સાસુ. બંડી સ્ત્રી માર્ક પણ
 સ્ત્રી (૨) પત્ની. બંબાણસ નં બેરું
 બાઉ પું લાડવો (બાળભાષા)
 બાઉ (બા') પું બહાડ; હાઈ

બાઉલુ' નં પશુનો આંચળવાળો અવયવ
 બાઉવો પું લાડવો (બાળભાષા)
 બાકરી સ્ત્રી હાથી સામે ઝડપું તે
 બાકળા પું બંબવં [મ. વાવળા] આપુ
 બાકેતુ કટોળ
 બાકાત વિં જુઓ બકાત
 બાકી વિં [મ.] ખૂટું (૨) વેચું (૩)
 ગણતરીમા લેવામાં રહેતું (જેમ કે સરવાળા
 ઇં ગણતાં), શેષ (૪) સ્ત્રી સ્વિકૃત;
 ગણતાં એવટે રહેતું જમા તે (૫) પત્થા
 વગર રહેલી કે ચૂકતે કરવામાં ચડેલી
 રકમ (૬) અં નહિ તે
 બાકું (-કોરું) નં બખોરું; કાલું
 બાખરું અંકિં બખેડો કરવો; આખરું
 બાખડું વિં [સ. કષ્ટવિની] વિચારાને જેને
 ધણો વખત ધર્મ ગયો હોય તેવું (દોર)
 બાખું નં બાકું
 બાગ પું [વા.] બગીચો. બવાત પું
 [મ. વા. વાન] માળી. બાયત સ્ત્રી [વા.
 વાગત] બગીચામાં થતી ખેતી; શાકભાજી
 (૨) વિં ફૂવાના પાણીથી થતી (ખેતી).
 -બાયતી વિં ફળફૂલનાં ઝાડ ઉછેરવા
 લાયક (જમીન)
 બાઘડ (-કું) વિં જુઓ બાધુ (૨) બહા-
 મણ. -કો પું તેવો માણસ
 બાઘાઈ સ્ત્રી બાઘપણ
 બાઘાં નં બંબવં ફાફ; બાઘાં
 બાધું વિં મૂંઢ; બતાગમ વિનાનું
 બાથકો પું મૂંઢી કે કલ્લો ચા તેમાં આવે
 તેટલુ તે (૨) પાથે આગળા વટે બરેલો
 ચીમટો - વહરો
 બાજ પું [વા.] એક શિકારી પક્ષી; શકરી
 બાજ વિં [વા. વાજ (વારકન)] નામને
 લાગતાં 'વાજુ', 'અનુરક્ષા' વગેરે અર્થો
 બવાવતો પ્રત્યય. ઉદા. દમાબાજ
 બાજ સ્ત્રી; નં [સ. વ્યવન, પ્રા. વાન્ન =
 પ ખો] ચતરાણું
 બાજકં પું [સ. પાદક] ચાર પાયાવાળું;
 એક જતનું આસન

બાજુ' (-જુ) સીં નં બાજ; પતરાજુ
 બાજરી સીં એક અનાજ. -જો પું
 મોટા દાખાની બાજરી
 બાજુ સીં [વા.] ને પાટિયા કે કપડા ઉપર
 ગમત મંડાય તે (૨) મોગડા કે ગંજુકાની
 રમત (૩) હાથ (ગંજુકામાં) (૪) યુક્તિ;
 પ્રપચ. ંગર પું મહારી; ભદ્રંગર
 બાજુ(-ભૂ) [કા.] સીં છેડો; અત (૨)
 દિશા, પાસું; પડખું (૩) પક્ષ, તરફેણ.
 બ(-ભૂ)બાધ પું હાથનું એક ધરેણું
 બાજનું સંકિં [સ. વદ, પ્રા. વજા ઉપરથી]
 વળગતું (૨) અંકિં હડતું; ટટો કરવો
 બાજબાજા(-જી), બાજાબાજ(-જી)
 સીં [નુઓ બાજનું] લગાઈ; ટટો
 બાટ પું બાફેલો લોટ; કંસાર
 બાટ નં કાઢવાનો સડ; બાટ
 બાટલી સીં [દં. બોટલ] શીશી (૨) દાર
 [લિ.] -જો પું શીશો
 બાટી સીં છાણની આંચથી શેકેલો
 કણકનો મોજો કે ભડી ભાખરી
 બાકું વિં [સ. વંક] બાક; ઠીંગણું
 બાકુતું વિં [સ. વડક; પ્રા. વડુખ] +
 બાપકું; રાંક; દયામણું
 બાકું વિં ત્રાંસા ડોળાવાળું કે નજરવાળું
 બાઢમ્ અં [સં.] બલે, ઠીક. -મ નં
 મીકું; શન્યતા (વ્યગમાં)
 બાકુવું વિં નુઓ બાકું
 બાણ નં [સં.] તીર (૨) એક લંબગોળ
 પથ્થર (સિવલિંગ) (૩) ગ્યાં બરેલીનું
 પાણી આવતું હોય તે બાકીની જમીન
 (૪) ખેતરની હદ બતાવવા દોરેલો
 પથ્થર કે બીજી વસ્તુ (૫) જોખાનો
 પિતા બાણાસુર. -જાવળી પું બાણ
 મારવામાં હોશિયાર થોદો
 બાણી સીં [સ. વર્ણી] કરાવેલી સુદત
 (૨) શરત; કબૂલાત ['૬૨'
 બાણ(-જુ) વિં [સં. દાનવલિ; પ્રા. વાગડર]
 બાતમી સીં [અ. વાતિની] સમાચાર (૨)
 બાળ. બહાર વિં(૨)પું બબર લાવનાર

બાતલ વિં [અ. વાલિલ] રહ; નકામું (૨)
 કાઢી મૂકેલું [૫૬૩ (૨) ટકર [લા]
 બાથ સીં બે હાથ પટોળા કરી દીધેલી
 બાથકૂમ સીં [દં.] નાદવાની ઓરડી
 બાથબાથ(-થી) સીં આમાઆમી
 બાજુ તે [પ્રયત્ન
 બાથાડિયું નં ['બાથ' ઉપરથી] વડખાં (૨)
 બાદ વિં [અ] બાગ; કમ (૨) અં
 પગી. બખાકી સીં બાદ કરવાની રીત
 [ગ.] (૨) બાદ કરતાં રહેલી ગદમ
 બાદરાયણ પું [સ.] વેદન્યાસ. બંસંબંધ
 પું તાગીવશીને બેસાડેલો કે બનાવેલો
 સબંધ [ચણવેલું (૨) તકલાદી
 બાદકું વિં ['બોડું' ઉપરથી] નકલી; દોળ
 બાદકું નં કસબનું ગૂંછણું (૨) કસબ
 બરેલી સાડી
 બાદશાહ પું [કા.] ગળધિરાજ; સમ્રાટ.
 બત સીં [વા.] બાદશાહનું રાજ્ય-
 હકમત. -હી વિં બાદશાહનું, -ને
 લગતું (૨) બાદશાહને શોભે એકું તેના
 જેવા કાકમાદવાળું (૩) સીં બાદશાહત;
 સામ્રાજ્ય (૪) બારે કાકમાક ને સમૃદ્ધિ
 બાહી સીં [કા.] અપચો; બહદુરમી (૨)
 પેટમાં થનો વાણ
 બાધ પું [સ.] અડચણ (૨) વિરોધ (૩)
 દોષ; પાપ (૪) પીડા. બકે વિં [સં.]
 બાધ કરનારું
 બાધા સીં [સં.] માનતા; આખરી (૨)
 પીડા; દુઃખ (૩) વિપ્ત. -ધિત વિં [સં.]
 પીડિત (૨) અસંગત કરેલું; રહ કરાયેલું
 બાધું વિં [નુઓ બધું] આખું [૫.]
 બાધે બારે અં [બાધેલું + બારે] મોખમ;
 નામનિદેશ વગર
 બાન વિં [અ. કેમનદ] નમીન તરીકેનું;
 સાટાનું (૨) નં બાનું (૩) નમીન
 બાન [વા] નામને લગતાં 'વાન, વાનુ'
 અર્થ બતાવતો પ્રત્યય. ઉદા. મહેરબાન
 બાનાબત નં બાનામાં આપેલા પેસાનું ખત
 બાની સીં [સ વર્ણી] બોલવા-લખાનાની
 હા (૨) વાણી

બાનુ સ્ત્રી [ફા વાનુ] સત્રારી
 બાનુ નં [નુઓ બાન વિં] સોદાના સાથા
 યે અમાકથી અપાયેનુ નાણુ
 બાનુ સ્ત્રી [ફા] નુઓ બાનુ
 બાપ પું [દ વળ (સ વળા)] પિતા (૨)
 લાડવહાલ કે સન્માનસ્થાયક એક
 સન્માન ઠંકમી વિં બાપની કમાઈ
 ઉપર આધાર રાખનારુ ઠંકમાને અં
 આખી નિહમી કમિયાત, કદી પણ
 [ના] ઠંક પું નુઓ બાપુ અર્થ ૨
 બાપકુ વિં [તિ વળુક] ગરીબ રાકકુ
 બાપદાદા પું અં ૧૦ પૂરંને
 બાપવિયે પું બાપો (પાટીદાર પટેલ માટે
 વપરાય છે)
 બાપા પું (માનયે ૫૦૦) નુઓ બાપુ
 બાપીકુ વિં બાપન વારસામા મળેતુ
 બાપુ પું બાપ (૨) વહીલ પ્રત્યે માન
 વાયક કે નાના પ્રત્યે વહાલસ્થાન ઉદ્દગાર
 બાપૂકુ વિં નુઓ બાપીકુ
 બાપો પું નુઓ બાપ
 બાક પું, સ્ત્રી [સ વળ પ્રા વળ]
 બકારો (૨) પરસેવો (૩) વળા ઠંકુ
 નં બાકુ તે (૨) બાકેની વસ્તુ (૩)
 ગોઠ (૪) કેરીનુ શામ (૫) [લા] સ્વાદ
 વગરનો બોરાક (૬) ગોઠાળો બકુ તે
 ઠંકો પું બકેની કેરીનો રસ ઠંકુ
 સંકિં પારીમા કમાળોને રાધકુ (૨)
 બગાળી મુકલુ ગોટો વાળો [લા]
 બાબત સ્ત્રી [ફા] વિષય મુે કામ
 (૨) વિગત (૩) અં વિષે બામતમા
 બાબર નં ૫૦૦ [દિ વળરી] માથાના
 વીખાયેના વાગ -રિયુ વિં બામરા
 વાળુ -રી સ્ત્રી માથા ઉપરના વાળને
 ગુચ્છા (૨) ટોપીની કોરની જૂન -રુ
 વિં બામરિયુ બાબરવાળુ
 બાબા પું [ફા] સત સાધુ કે વૃદ્ધ માટે
 વપરાતો આદરસ્થાયક શબ્દ
 બાબાગાદી સ્ત્રી [બાગો + ગાદી] નાના
 ઠાકરાની ગાદી

બાબાવાક્ય નં બાબાનુ-આમ પુરુષનુ
 વાક્ય કે મ્થન વેદવાક્ય જેતુ સ્વત
 સિદ્ધ વાક્ય
 બાબાશાહી, બાબારી વિં [મ વાગ +
 શાહી] હલકુ, નકામુ (૨) વિં પું વડોદરા
 રાજ્યમા પહેલા ચાલતો (સિકો)
 બાબુ પું બગાળી માટે કે ઉપરી અમલ
 દાર માટે વપરાતો શબ્દ
 બાબો પું તાતા રોટલો (બાગમાખા)
 (૨) નાનો ઠાકરો બાગક (૩) ધાવણો
 ઠાકરો (સ્ત્રી બેગી) [મનમ
 બામ પું [દ] કુખારો મગડવા ચોપળનો
 બામણિયુ વિં બ કાણને મળે એતુ
 બામણી સ્ત્રી નુઓ સાપબામણી
 બામવાઈ બામતી સ્ત્રી બગવમાયતી ગાક
 બાયડ વિં [સ વળ] બહિષ્કૃત
 બાયડી સ્ત્રી [દ વાદ્યા] બાઈડી સ્ત્રી (૨)
 પત્ની [(૨) બેગેને વશ
 બાયલુ વિં [બાઈ + લુ] નામદ, બીમલ
 બાયુ નં નરનાની નેડમાનુ નાનુ
 બાર પું બદ્ધ વગરનો અવાળ
 બાર નં [સ દાર, વાર પ્રા] બારલુ (૨)
 આગલુ (૩) રેલી
 બાર વિં [સ દારસનુ પ્રા] ૧૨ [વહાણ
 બારકમ નં [ફા વારકસ] માન લઈ જનાર
 બારલુ નં [સ વર પ્રા વાર] દારદવાળે
 બારદાન નં [ફા] જેમા માલ બયો હોય
 તે બાલી બાધણ કે પાત્ર અથવા તેનુ તોલ
 બારસુ વિં કમમા અગિયાર પછીનુ (૨)
 નં મરનારનો બારમો દિવસ કે તે દિવસે
 મરાની ક્રિયા-વરો [બારમે અ દ્રમા
 હોવો = અણનાવ હોવો]
 બારશ(-ત) સ્ત્રી બારમી તિથિ
 બારમાળ સ્ત્રી [બાર (બાગલ) + સાખ]
 બારપાનુ મોહ
 બારાક્ષરી, બારાખડી સ્ત્રી દરેક વ્યજ
 નમા બાર સ્વ ઉમેરી બનાવેના અક્ષરો
 બારિસ્તર પું [દ વેરિસ્તર] વિલાયતની
 પદવીવાળો વકીલ

આરી સ્ત્રી નાનું ખારણુ (૨) છટકવાનું
 બારું; બહાનું
 આરીક વિં [વા.] ઝીણું; સૂક્ષ્મ (૨)
 ખાતણું (જેમ કે સૂતર; કપડું) (૩) કદમાં
 નાનું (જેમ કે સોપારી, દાણો છં) (૪)
 કટોકટીનું; અગત્યનું [લા.]. -કાઈ, -પી
 સ્ત્રી આરીકપણુ
 આરું નં [નુ]ઓ ખાર નં બહરમા પેસવા-
 નો માર્ગ (૨) રસ્તા (૩) છટકવાની આરી
 ખારે વફાત પું [ખાર+અ. વફાત] મહં મહ
 પેગં ખરની પુણ્ય તિથિ - એક તહેવાર
 ખારેવાટ અં [ખાર+વાટ] અરતઅચરત;
 દેકાણા કે ઢગધડા વગર
 ખારેયો (રે) પું ઠાકરાની એક જાત
 ખારોટ (શે) પું એ નામની એક જાત
 કે તેમની અટક(ર)પું બાટઆરણ માટે
 વપરાતો એક માનવાચક શબ્દ
 ખારોખાર અં ખરબારું; લાગણું જ; વગર
 પૂજ્યે કે વગર કહે કયં. -રિયું વિં
 ખારોખાર - પૂજ્યા વિનાનું
 ખાલ પું [સ.] વાંજ. બ્તોહ(-ટો) પું
 વાજ તરવાથી થયેલો ફેલેલો
 ખાલ વિં [સ.] ઉમરમાં નાનું(ર)નાદાન;
 છાકરવાદ (૩) પું છાકરો (૪) નં બાળક.
 ઠક નં [સ.] નાનું છાકરું (૨) પું
 છાકરો. ઠકખુદ્દિ વિં બાળકખુદ્દિ
 ખાલગીર પું [ફા. વાર્ગીર = ઘોડેસવાર
 સેનિક] ઉત્સાહી, બહાદુર બાળક
 ખાલગોખાલ પું [સ.] શ્રીકૃષ્ણ
 ખાલટી(-દી) સ્ત્રી [પો. Balde] ડોલ
 ખાલમંદિર નં જુઓ બાળમંદિર
 ખાલહયા સ્ત્રી [સ.] બાળકની હત્યા(ર)
 તેનાથી લાગણું પાપ [અંદરની સ્ત્રી
 ખાલા સ્ત્રી [સ.] છાકરી (૨) ૧૬ વર્ષની
 ખાલાં નં બંધન વંદારિયાં; કાકાં(ર)બહાનાં
 ખાલિકા સ્ત્રી [સ.] બાળા; છાકરી
 ખાલિશ વિં [સ.] બાળકના જેવું; છાકરવાદ;
 નાદાન; ખેસમજ [ઉદ્યાન-બગીચો
 ખાલોદ્યાન પું [સ.] બાળકોને ખેલવાનું

ખાલ્ય નં, -દયાવચ્ચ સ્ત્રી [સ.] બાળપણ
 ખાવટો પું એક અનાજ
 ખાવડું નં [સં. વાહુ] ખભા અને કોણી
 વચ્ચેનો ભાગ
 ખાવન વિં [પ્રા. વાવન્ (સં. દાપચાવ)]
 'પર'. બ્વીર વિં બટાદુર; બળવાન.
 -ની સ્ત્રી ખાવનનો સમુદાય(ર)ગુજરાતી
 મૂળાક્ષરો (૩) શરૂઆતમાં કમસર
 ગુજરાતી મૂળાક્ષરોવાળા ખાવન પોલકનો
 સમૂહ [ખિજાકણું
 ખાવરું (ખા) વિં [પ્રા. વાઝલ(સ. વ્યાઝલ)]
 ખાવણું (ખા) નં [વિ. વાઝિયા] પૂતણું
 ખાવણું (ખા) નં બાઉણું; અણ
 ખાવળ, -ખિયો પું [સં. વચ્ચુ; વૈર]
 કાંઠાવાળું એક વૃક્ષ. -બી સ્ત્રી અનેક
 ખાવળોવાળી જગા કે ખાવળનું જંગલ
 ખાધી સ્ત્રી ખાવાની સ્ત્રી; સાધુની
 ખાધીશ(-સ) વિં [પ્રા. વાર્વાસ (સં.
 દ્વાવિગતિ)] 'રર'
 ખાનું નં કરોળિયાનું જાણું
 ખાવો પું સાધુ (૨) બાપ. [ખાવા
 આદમ શંખ્રં ધણો વૃક્ષ પુરુષ (૨)
 મૂળ પુરુષ (ખિરની માન્યતા પ્રમાણે)]
 ખાપ્ય નં [સ.] બાફ; વરાળ(ર)ધુમસ(૩)
 આંસુ. -ખાપિયન નં [સ.] વરાળ થવી તે
 ખાસઠે વિં [પ્રા. વાસટિ(સ. દાપટિ)] '૧ર'
 ખાસમતી પું બંધન આખા કે ડાંગરની
 એક સારી ગણાતી જાત
 ખાસું(-સૂ) દીસી ઉકાળીને કરાતી દૂધની
 એક વાની [કાપડ
 ખાસ્તો પું [દ. વલિસ્ટ] એક જાતનું સુતરાક
 ખાલિ(-હી)ર અં [પ્રા. વાહિર (સં. વલિસ્ટ)]
 + બહાર [ખાનુ [ગ.]
 ખાહુ પું [સ.] ખાવડું(ર)હાથ(૩)આકૃતિની
 ખાહુકે પું [સં.] વાંદરો (૨) ગટિયો-
 વરવો - ખિદામણો માણસ (૩) કંઈકે
 કરડયા પછી નળે ધારણ કરેલું નામ (૪)
 ખાહુકે જેવું-ખાહું માણસ [લા.]
 ખાહુખલ [સં.], -બી નં હાથનું ભેર

બાહુલ્ય નં [સ] બહુપણું; બહુલતા
 બાહોશ વિં [ફા.] ચાલાક; હોશિયાર.
 બી સ્ત્રીં ચાલાકી; હોશિયારી
 બાહ્ય વિં [સં.] બહારનું. બોળા વિં
 બુલો બહિર્ગોળ, -હાચાર પું બહારનો
 આચાર, -હોપચાર પું બહારનો ઉપચાર
 બાળ વિં (ર) પું; નં [સ. વાળ] બાળક.
 બંછેર પું બાળકોને બંછેરવાં તે. બંક
 પું; નં બાલક. બંકબુદ્ધિ સ્ત્રીં અપરિ-
 પક્વ બુદ્ધિ; અણસમજુપણ. બંકી સ્ત્રીં
 નાની છાકરી. બોળાપાળી નં બં વં
 છાકરાંછાં. બપણ (-ણું) નં બપણ; બપણ.
 બપોથી સ્ત્રીં બાળકોને વાંચતાં શીખવવા માટેનું પ્રથમ પુસ્તક (ર)
 કોઈ પણ વિષયનું પ્રાથમિક જ્ઞાન આપનાર
 પુસ્તક [લા.]. બપચ્ચાં નં બં વં
 છાકરાંછાં. બોધ વિં બાળકોને ઝટ
 સમજાય તેવું (ર) રીં દેવનાગરી લિપિ.
 બોધા સ્ત્રીં બાળકની ભાષા. બંધિર
 નં બાળકોને તાલીમ આપવાની શાળા.
 બંધિય પું બાળપણામાનો મિત્ર.
 બંધન નં બાળપણમાં ચતુલન. બંધર્
 પું બાળકોને શીખવવાનો વર્ગ. બંધિયા
 સ્ત્રીં બાળપણમાં ધણી રિધવા
 બાળવું સંકિં બળે એમ કરવું [હક
 બાળકને સ્ત્રીં બાળકની કે બાળકના જેવી
 બાળા સ્ત્રીં બુલો બાળા
 બાળાપણુ નં [બાળ + પણું] બાળકપણુ;
 અજ્ઞાનતા (ર) બાળા - કુમારી દોવાપણુ
 બાળારાજત પું [બાળ + રાજત] (બાળક
 માટે વહાલમાં વપરાય છે)
 બાળી સ્ત્રીં બાળા (પ્રેમવાચક)
 બાળુલોળું વિં બાળક જેવું અણસમજ
 ને બોળું
 બાળાતિયું નં બાળક નીચે રખાવું
 કપડું (જાડો પેશાળ કરે તે માટે) (ર)
 સાવ મંડું કપડું [લા.] [પાટલી
 બાંક (બેંક) (૦) પું [બો. Banco] બેંકવાની
 બાંકું (૦) વિં [પ્રા. વક્ર (સ. વક્ર)] ઊંચ;

ફાંકું (ર) ટેહું; વિચિત્ર મિજાજનું
 (૩) સાહસિક (૪) નાજુક (કામ)
 બાંગ સ્ત્રીં [ફા.] નમાજનો સમય સૂચવવા
 મુલ્લાંએ કરેલો પોકાર
 બાંગડ (૦) વિં [બુલો બાકું] હુચ્ચું;
 બધું (ર) સાહસિક
 બાંગી પું [ફા.] બાંગ પોકારનાર મુલ્લાં
 બાંટ (૦) નં સ્ત્રીંએને પહેરવાનું રેશમી વસ્ત્ર
 બાંટ પું (૦) બાટ; એક મીઠી વાની
 બાંઠ (૦) વિં [સ., પ્રા. વંઠ] ઠીંગણું; ગટું
 બાંડિયું (૦) વિં બુલો બાંડું (ર) નં
 દૂધી બાથનું પહેરણ
 બાંડું (૦) વિં પૂછી વગરનું (ર) વસ્તું.
 (કોઈક અપૂર્ણતાને લીધે) (૩) બુલું;
 બાંડું (તરવાર) [શુલામટી
 બાંદી (૦) સ્ત્રીં [સ., પ્રા. વંદી, પા. વંદી]
 બાંધ (૦) પું પુસ્તો; પાળ; બધ. બંધમ
 નં બાંધવા-ચાલવાનું કામ. બંધાં સ્ત્રીં
 બાંધવું ને બાંધવું તે (ર) તોડ. હટ મૂકવી
 તે; માંડવાળ [લા.] બંધુ નં બાંધવાનું
 કપડું (ર) બધન; ગાઠ. બંધી સ્ત્રીં
 બાંધવાની રીત (ર) બધામણી (૩) રચના;
 હબારત (૪) વચ્ચે વચ્ચે જુદા રંગ
 રચવાની રીત (૫) તેવી રીતે રંગેલું કપડું
 બાંધવ પું [સ.] બાંધ (ર) સગો
 બાંધવું (૦) સંકિં [સ. વધ] બંધ વડે
 કોઈ વસ્તુને જકડવી (ર) કોઈ વસ્તુ પર
 (તેને લપેટીને કે અંદર લઈ લઈને) બંધ
 લગાવવો (૩) કાયદો, નિયમ, વચન હંની
 મર્યાદામાં-બધનમાં મૂકવું (૪) બનાવવું;
 રચવું (જેમ કે, ઘર, પાટી) (૫) કોઈ
 પાયા કે આધાર ઉપર કલ્પના, તર્ક કે
 આશા રચવી (૬) નક્કી કરવું; ઠેરાવવું
 (જેમ કે, દૂધનો વારો બાંધવો)
 બાંધી ઠીડી (૦) વિં મજબૂત બાંધાનું
 બાંધીમૂડી (૦) સ્ત્રીં સચવાઈ રહેલો બાર-
 વકર
 બાંધો (૦) પું કાંડું; બધારણ (ર) બધન
 બાંધ (બાં) સ્ત્રીં [સ. વાડ ઉપરથી] હાથને

દાંકનો અંગરખા, ચોળી વગેરેનો ભાગ
(૨) ટાપ (૩) મદદ [લા.] બધરી સોં
ભમીનગીરી
ખિગાડ પું જુઓ ખગાડ
ખિચારું વિં [પા. ઘંચારહ] ખીચારું; ખી
ખિછાત સોં [ખિગવડું] ઉપરથી પાપગણ
ખિછાતું નં પાપરણ (૨) પથારી
ખિછાવડું સંકિં [સ. વિ + છાદર] પાપરડ
ખિજોરી સોં ખિજોરાનું જાડ. -ડું નં
[સ. જીજૂર] એક કળ
ખિજીક સોં [હં] પત્તાની એક રમત
ખિડાવડું સંકિં, ખિડાવું અંકિં
-ખીડવું પ્રેમક ને કમંચિ
ખિન પું [પા.] દીકરા (કોનો દીકરા એ
કહેવા માટે પ્રાયઃ આ વપરાય છે. જેમ
કે મદમદ ખિન કાસિમ)
ખિન અં [સ. વિના] વિના(૨) સમાસમા
પૂર્વપદ તરીકે નિષેધ કે અભાવ સૂચવે
છે. અનુભવી વિં અનુભવરહિત.
જરૂરી વિં જરૂર વગરનું; નકામું.
જરૂરી વિં સરત વિનાનું
ખિના સોં [અ.] ખીના; હકીકત(૨) બનાવ
ખિયાખાન નં [પા.] પાણી વગરનો પ્રદેશ
ખિયાખારું નં [પ્રા. વા (સં. દિ) + પ્રા.
વાર (સ. દાદસન)] જ્યોતિષમાં સામી
પ્રીત દાખવના એ અને ખારનો ભોગ
(૨) સામી પ્રીત; અખખનાવ
ખિયાખાં નં જુઓ ખિયાખાન
ખિચારું (-વું) નં [પ્રા. વીંગ (સ. વીંગ)]
અનેક ખીજો સમૂહ; વાવવા માટેનાં ખી
ખિયું નં [પ્રા. વીંગ (સં. વીંગ)] ખી; ખીજ
ખિરદ નં [જુઓ ખિરુ] પ્રતિજ્ઞા; ટેક (૨)
યશ; ખ્યાતિ (૩) ગદ્યપદમય રાજગુણિ.
-દાર્ધ સોં ટેકીલાપણ (૨) પું ખિરદ
ગાનારો ખારોટ. -દાવલિ (-લી, -લિ,
-ળી) સોં યશની કથા; પ્રશંસાના ગીત
ખિરયાની સોં [પા.] એક મુસલમાની વાની
ખિરંજ પું, કેસરી ખાત (૨) (વ્યંગમાં)
ખીચડી

ખિરાજમાન વિં [મં. વિરાજમાન] ખિરાજગુ;
ખિગજેલું [ખિસડું (માનવાચક)]
ખિરાજવું અંકિં [સં. વિરાજ] શોખવું
ખિરાદર પું [પા.] બાર્થ (૨) સાથી;
બાર્થબધ. -રી સોં બાર્થચારો (૨)
ન્યાત (૩) બાર્થચારાવાળો સમાજ
ખિરુદ નં [સં. વિરુદ; પ્રા.] ખિરદ; ટેક
ખિલ નં [ર.] બગતયું; આપેલા માલની
કે કરેલી રોવાનો આકરો (૨) નવા
કાપદાનો ખરોટ
ખિલકુલ અં [અ.] જરા પાપ (નકાગ-
ત્મક વાક્યમાં) (૨) સંપૂર્ણ; સાવ
ખિછાચત સોં ખિછાત
ખિલાડી સોં [પ્રા. ફિલાડ (સ. વિલાડ)]
ખિલાડાની માદા કે કોઈ ખિલાડું (૨)
કુવામા પડેલું વાસણ કાઢવાનું આંકડા-
વાળું એક સાધન (૩) વદાણનું લંગર.
ઓ ટોપ પું વરસાદમાં ઠાગની થોળાસ
પડતી છત્રી જેવી વનરૂપિત. -ડું નં
એક થોપણું. [ખિલાડાં ચીતરવાં = ગમે
તેમ લીટા તાણવા (૨) જેવા તપાચ્યા
વિના સટી કરવી. ખિલાડાં બોલવાં
(પેટમાં) = કંકડીને મૂખ લાગવી. ખિલાડું
કાઠવું (કાચળામાંથી) = કંઈક આધારી
વાત કાઢી કે જેથી રંગમાં બગ જેવું
ચાય. -ટો પું નરભતિનું ખિલાડું
ખિલોર પું [અ. વિર] એક અતનો પાસા-
દાર નંડો કાચ. -રી વિં ખિલોરનું
બનેલું. -રી કાચ પું ખિલોર
ખિલ્લી સોં [હિં.] ખિલાડી
ખિલ્લું નં [સ. વિર = જુડું પોડું] એક
ઈના ઓસારની લીંત
ખિલ્લો પું મહોર -છાપવાળો ચાંદ (૨)
ઉપાધિ; પદવી [લા.]
ખિલ્લપત્ર નં [સં.] જુઓ ખીલીપત્ર
ખિવડા (-રા) વડું (ખિ) સંકિં 'ખીવડું'
પ્રેરક
ખિશપ પું [હં.] એક ખ્રિસ્તી ધર્માધિકારી
ખિસ નં [સ.] કમળનો રેસો કે રેસા-
વાળો દોરો

નિસમાર વિં(સં. વિસ્ત)વિરમ્ભત; નિસારી
મકેતું
નિસાત સીં(મ.) વિસાત; પૂંછ [વાની
નિસ્કિ(—સ્કેટ) સીં(ર) નાસ્તાની એક
નિસ્તરો, નિસ્ત્રો પું(વા. વિલર) નિઠાતું
નિસ્મથ નં(ર.) એક ધાતુ—તત્વ(રંવિં)
નિસ્મલકા શાંપ્રં(મ.) અલ્લાના નામથી.
[૦કરવું = નિસ્મલ્યાનો મંત્ર બોલી અને
કરવું (ર) આરોગ્યું]
નિહામણું વિં(પ્રા. વીંદ (સં. મીં)) બચંકર
નિહારી વિં, નુઓ વિહારી(ર) બિહાર
પ્રાંતનું (૩) સીં બિહારની બોલી
નિહાવણું સંકિં (પ્રા. વીંદ (સં. મીં)
ઉપરથી] + નિવડાવણું
નિંદી સીં [સ. વિંડ ઉપરથી] બીનકી;
ચાંઈ (ર) અનુસ્વારનું ટપકું; નિદુ
નિંદુ નં [સં.] ટીપું; ટપકું (ર) મીકું
નિંચ નં [સં] જેનું પ્રતિનિબંધ પડયું
હોય તે (ર) સૂચંચંદનું મટળ (૩)
પિયોડું (૪) છાયા; પ્રતિમા. —બાકાર
વિં (+ આકાર) ગોળ (ર) પું ગોળ
આકાર. —નિત વિં [સ.] જેનું બિંબ
પડયું હોય તેનું. —બો(—બો)ષ્ટ પું [સ.]
બિબ-પાકા પિયોડા જેવો સુંદર હોઠ
બી નં [પ્રા. વીંદ (મં. વીંદ)] બિંબ; બીજ
(ર) મૂળ; મૂળ કાગળ [લા.]
બીક (બી') સીં ('બીટું' ઉપરથી) બચ.
બી (—બી) વિં બી બચ તેનું; ડરેપાક
બીચ અં (દે. વિં) વચ્ચે
બીચારું વિં [ફા.] નુઓ બિચારું
બીજ સીં(પ્રા. વિદ્યા, વિદ્યા (સ. વિંચીયા))
પડવા પડીની —બીજ તિયિ (ર) મુદ
બીજનો ચંદ્ર
બીજ નં [સ.] નુઓ બી (ર) મનુષ્ય-
દેહનું બીજ —બીયંનું બિંદુ (૩) બોલાદ
[લા.] (૪) વહું; અક્ષર (૫) બીજમંત્ર
(૬) સમીકરણનું બીજ-૩૮' [મ.] (૭)
નાટકના કે કથાના વસ્તુનું મૂળ. ૦ક
નં બિંબ; ભરતિયુ (ર) કબીરનો એક

તત્વમંથ (૩) કોશ—કેન્દ્ર; 'ન્યુકિલયસ'
[પ. વિ.]. ૦કોશ(—પ) પું(સં.) બીજનો
અણુ (ર) બીજની કોષણી. ૦ગણિત
નં અક્ષરગણિત; 'એલ્ગોરિથમ'. ૦પત્ર નં
બીજ ઉપરનું પાંદડું. ૦મંત્ર પું [સં.]
ચંદ્ર મંત્ર, જેમાં કોઈ દેવને પ્રસન્ન કરવાની
શક્તિ માનેલી હોય છે
બીજવર પું બીજ વાર પરણતાર વર
બિંદુ વિં(પ્રા. વિદ્યા (સ. વિંચીયા)) દ્વિતીય
(ર) જુદી જાતનું (૩) અંબળી, વધારામાં
બીડ નં ધાસની જમીન; ચરો
બીડ નં કાચું ભરતનું લોટું
બીડવું સ-કિં [નુઓ બીડી બધ કરવું
(ર) પરબોડિયામા મૂકી તે બધ કરવું
બીડી સીં [પ્રા. વીંદ (સ. વીંદ)] પાન-
બીડી (ર) તમાકુની બીડી. —કું નં
મોડી પાનબીડી. [બીડું ઉપાડવું, ઝડ-
વું = ભારે કામ કરવાનું માથે લેવું].
—કો પું કાગળો પ્રાણેય મોટું પરબોડિયું
બીધું (બી') [સ. મીં, પ્રા. વીંદ] 'બીધું'નું
મૂલકાળ; બીચ (ર) વિં બીચેય
બીધેલ(—કું) (બી') વિં(બીધું ઉપરથી)
ડરેયું, બીનેલ
બીન નં; સીં [સ. વીંદ] એક વાદ્ય;
વીણા. ૦કાર પું બીન વગાડનાર ડરનાદ
બીનવું (બી') અંકિં બીનું
બીના સીં બિના; દષ્ટિકત
બીનેલ(—કું) (બી') વિં ડરેયું; બીધેલ
બીચી સીં [ફા.] મુસલમાનની સી (ર)
ખાનદાન મુસલમાન સી
બીચું નં [સ. વિં] કોઈ આકૃતિ ઢાળ-
વાનું ચોકકું (ર) કોઈ આકૃતિ છાપવાનું
કોતરેલું સાધન (૩) છાપવાનો સીસાનો
અક્ષર; 'ટાઇપ' (૪) નમૂનો; પ્રતિફલિતિ
બીસત્સ વિં [મં] નીતરી ચડે તેનું (ર)
બિદામણું: ઘોર (૩) બુંદું; રાત્રમંદેયું
બીમાર વિં(લા) માંડું. —સી સીં માંડી
બીલ નં નુઓ 'બિલ' (ર)
બીલી સીં [પ્રા. વિં (સં. વિં)] એક

આઠ કે એના પાદડાં બપૂત નાં બીલીનું
પાન -હું' નાં બીલીનું ફળ
બીલુ (બી') અંકિં [મા વાહ (સ મા)]
ડરડુ, બીનડુ (૨) ચોકડુ, ગમરાડુ
બુદ સીંઈ [પુરતક ચોપગી બાધાધીડર પું
[૬] ચોપગીઓ બાધવાન કામ કરનારો
બાધાધીડગ નાં [૬] ચોપગીઓ બાધવાન
કામ એલર પું [૬] ચોપગીઓ વેચનાર
બુકાટુ મંકિં બૂકે બૂકે ખાતુ કે ફાટુ
બુકાની સીંઈ દાદી અને ગાન ઉપર આની
રહે તેમ માથે કપડું બાધતુ તે
બુકાવતુ સંકિં 'બૂકવ'નું પ્રેરક
બુકિંગ નાં [૬] રેલવેમા ટિકિટ આપી
કે રવાના કરવાનો માન લેવો તે
બુકો પું [૬] વુફા ફોકો કોગિયો
બુખાર પું [૩] તાન, જ્યાર [૬] જુદ
બુજરગ વિં [નુઓ બુજગ] ધરડુ, વયો
બુઝાડું નાં [૬] વુઝાગ = ઢાકણ પા પીના
માખા ઉપર ઢાખવાનું પાત્ર
બુઝાવડું સંકિં બૂઝવડુ, એતવડુ
બુઝાવું અંકિં એતાવુ
બુઝગ વિં [૬] ધરડુ, વયોજુદ
બુઝાદાર વિં [યુઝાદાર] નકશી-ભાતવાળુ
બુટ્ટા સીંઈ (માનની) બુ(૨) તેમા પહેરવાનું
ધરેલુ
બુટ્ટી સીંઈ નાનો બુટ્ટો-ભાત
બુટ્ટી સીંઈ ચમત્કારિક ગુણવાળી વનરપતિ
(૨) [૧] અકસીર ઉપાય (૩) મહા
ચતુર અને પહોચેન માણસ
બુટ્ટો પું ભરત કે વણામા ફૂન જેવો
આકાર (૨) મનનો તરંગ [૧]
બુક વિં ધાર વગરનું (૨) [લા] જાડી
બુકિનું (૩) લાગતી વગરનું
બુડચલ વિં એવફૂક, મૂખ
બુડાડ(-ચ)વું સંકિં, બુડાવુ અંકિં
બુડવું પ્રેરક અને બાવે
બુઢાપો પું [બુઢ' ઉપરથી] ધડપણ
બુઢું વિં [સ' જુદ પ્રા વુઢું] બુઢું, ધરડુ
બુત નાં [કા] મૂતિ, પ્રતિમા બપરસ્ત

વિંમૂતિ'પૂજક બપરસ્તી સીંઈમૂતિ'પૂજ
બુતાનું નાં [અ જ્ઞાનદ] બુતાનો (૨)
મેલી ફાટેલી પાનડી [લા] -નો પું
ઝીણી ફાટેલી પાનડીનો ટુકડો, બોતાનું
બુદબુદ પું [સ વુદવુદ] પરપોટો
બુદ વિં [સ] જ્ઞાતા, સમજુ (૨) જાગેલ
(૩) જ્ઞાન પામેલું (૪) પું ગૌતમ બુદ
બુદાવતાર
બુદ સીંઈ બુદિ [પ.]
બુદિ સીંઈ [સ] વગરને જાણવાની ચિત્તની
આકલન કે સમજશક્તિ, અક્ષી ચિત્તની
એક વિમૂતિ (૨) સમજ, જ્ઞાન, વિવેક,
ડહાપણ (૩) વિચાર ગંગાચ, બ્યાચ
વિં [સ] બુદિથી સમજ રાકાય તેવું
બુદી વિં [સ] બુદિ ઉપર ગુજરા
કરનાર (અમજીથી બીજું) બુદર મર,
બુદરક અં [સ] બુદિથી ના પીતેઈને
બુદવ(-બી) નાં સમજશક્તિ (૨) ગેત
રજની રમત બેલેડ પું [સ] બુદિનું
ડામાડાળવળુ બુદમ પું [સ] બુદિ
બ્રમિત-વિપરીત યઈ જવી તે બુદરા
પું [સ] બુદિનો નાશ બમતા સીંઈ,
બમત્ત નાં [સ] બુદિમાન હોવાપણુ
બમાન વિં બુદિગાળી, અક્ષમઈ
બશાળી વિં [સ] બુદિવાળુ બદીન
વિં [સ] બુદિ વગરનું
બુદબુદ પું [સ] પરપોટો
બુદ વિં [સ] ડાહુ, વિદ્વાન (૨) પું
એ નામનો મદ (૩) બુદવાર (૪) વિદ્વાન,
ડાહો માણસ બુદાર પું અકવાડિયાનો
ચોથો દિવસ
બુનિયાદ [કા] સીંઈ પાયો, મૂળ -દી
સીંઈવિં પાયાનું, મૂળનું -દી તાલીમ
અં જુઓ પાયાની કેળવણી
બુબુદા સીંઈ [સ] મૂળ (૨) ભોગવવાની
દમ્બા. -દિતા વિં [સ] મૂળ્યુ -હુ
વિં [સ] મૂળ્યુ (૨) ભોગની દમ્બાવાળું
બુમરાણુ નાં બુમામૂમ, ધાટામ પોધાર
બુમાટ સીંઈ, નાં બુમ પોધાર (૨)
વાયઠા, અડવા -ટો પું બુમાટ

શુરખો પું [અ. વૃક્ષ] ચહેરો ઠાકવાનું
 બનીવાશું કપડું (૨) આખું શરીર ઠંડકાય
 તેવું પડદો કરવાનું સીવેલું વસ્ત્ર
 શુરખ પું [અ. વૃક્ષ] કિલ્લાના મથાળા પર
 તોપ ગોઠવવા કાઢેલી અગારી જેવી
 ગવડી (૨) પુત્તો; હાથખી
 શુરાવણું સં કિં, શુરાવું અં કિં
 'શુરવ'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 શુલભંગ પું [કિં] એક ભત્તનો મોટો
 જખરો ગણાનો વિલાયતી કૂતરો
 શુલશુલ નં [વા] એક પક્ષી
 શુલકંદ વિં [વા.] અથ (૨) જીંઘી યોગ્યના-
 વાણું (૩) મોટો; જીંઘી (અવાજ)
 શુસટિયો પું ['શુસટ' ઉપરથી] દિથેર
 શુકંદ નં [સ. તિહો] ટીપું
 શુકંદ પું એક ખી, જેની કોડી બને છે.
 ંદાણા પુંખં વં જીઓ શુકંદ પું
 શુંખાણું નં, શુંખારવ પું [દિ. વૃંશ]
 થોમ્મ; સોરખકાર
 શૂ જીં [વા.] જો; ગધ (૨) મુસલમાન
 જોનાનામ પાછળ લગાડાયેલો. (મરિયમખુ)
 શૂકં (ઠોડો) પું [દ. વૃક્ષ] કાળિયો
 શૂકંડું સંકિં કાકું (૨) ઝટઝટ ખાકું
 શૂકા પું શૂક, મોટો કાળિયો; કાકો
 શૂચ પું રાટો
 શૂચિયુ વિં જૂચું
 શૂચી જીં ઝાકરી (લાટમા)
 શૂચું વિં [જીઓ ચીયુ (સ. વિજિ)]
 જેલો કે ટેરવા વિનાના નાકનું (૨)
 ધરેલા વગરનું (કાન કે નાક) [શા]
 શૂચો પું ઝાકરો (લાટમા)
 શૂચ જીં [પ્રા. વૃક્ષ (સ. વૃક્ષ) ઉપરથી]
 સમજ કે કદર. ંડું સંકિં ંડવળું,
 કદર કરવી
 શૂચવણું સંકિં [જીઓ શુરવળું] એક વૃક્ષ
 શૂકં પું [દ.] વિલાયતી મેરો.
 શૂક જીં શુકી કાંઈ નવેની શાનથી;
 લાળી. -ટિયું નં જરે કહેવાનું કહેલું
 શૂકું વિં જીઓ શૂકું

શૂક પું [પ્રા. વૃક્ષ, વૃક્ષ (સ. વૃક્ષ)=મોટું
 ઉપરથી] મોટો વાહરો
 શૂકિયું વિં [જીઓ શૂકું] ધરડું
 શૂકિયો પું જીઓ જૂક
 શૂકું વિં જીકિયુ
 શૂક જીં [સ. વૃક્ષ] શુકિ; સમજ [૧]
 શૂકું નં જાડો ડગોરો
 શૂકું નં [સ. કુન્ન, પ્રા. કુંવ] ટરિં
 (વાસણને, આંચથી પડે છે તે કે
 તેની બેઠક) [(૨) સ્વચ્છ
 શૂમ જીં [દ. વૃક્ષ] ધારો; જાડો; સ-વ
 શૂમણું નં સકવેલી મ-વ
 શૂમાશૂમ જીં શુમરજ
 શૂરવું સંકિં [દ. વૃક્ષ] શૂરકું
 શૂરાઈ(-શ) જીં કુન્ન (૨) સ્વચ્છ
 શૂર નં ચોરેલું શૂર
 શૂરું વિં જીકિયુ
 શૂસટ જીં કહેરો મલે કિંક દનડો
 મરે ને; સ્ત્રીમલે સ્ત્રીએ એક વિવિ
 શૂહો પું [દ. વૃક્ષ (સ. વૃક્ષ) ઉપરથી] આટો
 જરેલો કાકો કાકો (૨) શૂખું [લા]
 શૂખિયો પું શૂખનું શૂખું વાવળવાખાં
 અવરો ટેક
 શૂકા વિંકિં નેકું વિંકિં. -દશુ(-ગુ)
 સની કું; જીં; નં શૂચાન તેમજ
 બંદર સ્વચ્છનીયો બેલો ટોચ બેલો
 જીકિયું પ્રેરે તે શુમર
 શૂકપનિ પું [દ.] દેવોના તુ (શીખ) શૂખી
 શૂક વાર પું શૂકવા
 બે (ને) વિં [પ્રા. વિ (સ. કિં) 'દ' શૂકું ન
 બે (મે) અં [વા] નિવેલ કે જના
 નકરો કપસનું. સ્વચ્છ
 અવિવેરી; અસ્વચ્છ. સ્વચ્છ
 અવિવેક; અસ્વચ્છ. સ્વચ્છ
 બંદરની જીં અવચ્છ
 વિં વિલાયતી અવચ્છ
 નિમકડગમ (૨)
 બંદરની જીં
 બેઉ વિં સ્વચ્છ

બેકદર (બે) વિં [ફા.] કદર વિનાનું
 બેકસૂર (બે) વિં કસૂર-વાંક વિનાનું
 બેકાર (બે) વિં નવરુ (૨) નકામું. -રી
 સ્ત્રીં કામધધાનો અભાવ
 બેપી સ્ત્રીં [બે] વિં ઉપરથી બેની બેડી
 (૨) બેથી ભાગી શકાય એવી સંખ્યા (૩)
 આગળની સજ્જાથી (ખાતાવાટી) ટટ્ટીની
 દાગવ

બેખખર (બે) વિં અખખરુ
 બેંગ સ્ત્રીં [ફા.] થેલી (૨) દૂ કઘાટની પેટી
 (પ્રાય: ચામડાની)

બેગમ સ્ત્રીં [તુર્કી] મોટા દરગમની
 મુસલમાન સ્ત્રી [વિનાનું]

બેગરજ (-લકિ, -મુ) (બે) વિં [ફા.] ગરજ
 બેગાના વિં [ફા.] તાહિત મિત્તર

બેગાર પું; સ્ત્રીં [ફિ.] વિં -રી વઠિયો (૨)
 બેગુના (બે) વિં [ફા.] નિર્દોષ

બેચેન (બેચે) વિં [ફા.] વે + ચેન અસ્વસ્થ;
 અજ પાવાળું. -ની સ્ત્રીં બેચેનપણું

બેતર (બે) વિં [ફા.] અકળાયેલું; કઠાયેલું
 બેટવવાળી, બેટવસોતી (બે; સ્ત્રીં) વિં

સ્ત્રીં [બે + જવ + સોતી (સહિત)] ગમ વંતી
 બેટ પું [ફા.] વ્યટ્ટ ચારે બાજુએ પાણીથી

વીંટળાયેલી જમીન; દ્વીપ

બેટરી સ્ત્રીં [ફા.] જુઓ ટોચ (૨) વીજળી
 સાખવાનું એક સાધન (જેમ કે મોટરની,

ફેડિયોની)

બેટી સ્ત્રીં [ફિ.] દીકરી. બેટી સ્ત્રીં
 ગાસાઈછની પુત્રી. બેટિયાર પું કન્યા

આપવા-લેવાનો સંબંધ. -ટો પું [ફિ.] દીકરી
 દીકરા. -ટમણ પું બેટો (બેંગમાં)

બેકક (બે) સ્ત્રીં [અ. વટ્ટ, વ. વિટ્ટ (સ.
 જા. વિટ્ટ) = બેચું] બેકકું તે (૨) બેસવાની

જગા; આસન (૩) બેસવા બેઠાનો
 ચારડો (૪) ધણી જણનું એકઠા થઈ

બેસતું તે (૫) બેસણી (૬) એક કસરત
 (૭) વ્યવસ્થિત સમ્રા કે મડળનું અધિ-

વેશન બરાતું તે; 'સેશન'

બેઠાખાઉ (બે) વિં [બે] + ખાઉં શ્રમ

કર્ચા વિના ખાનારું; નિરૂંધમી; આજમુ
 બેઠાગરું, બેઠાડું (બે) વિં [બે] ઉપરથી

ધણી બેસી રહેનાર; બેઠાબેઠ થઈ ગયેલું

બેઠાબેઠ (બે) સ્ત્રીં [બે] ઉપરથી રોજગાર

વિના બેસી રહેતું તે (૨) નકાખોટ વગરનું

હોલું તે (૩) અં બેઠેલું ને બેઠેલું દોષ

તેમ. -ડી સ્ત્રીં જુઓ બેઠાબેઠ

બેડી (બે) સ્ત્રીં [બે] ઉપરથી બેડી

મરકરી કે મનક. -કું 'બેસતું'નું બૂત-

કાળ (૨) વિં બેઠેલું (૩) નીચું (પાટમાં)

(૪) ધાંધલિયા દેખાવ વિના શાંતિથી

-રિયર ગતિથી કે ઠંડે પેટે થતું ઉદાં

બેડું કામ; બેડા બજવા [ફા.] -ડો પગાર

પું કામ કર્યા વગર મળતો પગાર

બેઠ સ્ત્રીં બેઠ; ચૂનાનો ઉપરનો છૂટો ભાગ

બેઠલી સ્ત્રીં [ફિ.] વેઢ, વેગા હોડી; નાનો બેઠો

બેઠરી (-સી) સ્ત્રીં [જુઓ બેઠરા] હું પદ; અર્થ

બેઠેલું નાં [વેડું] ઉપરથી આબેથી ફેડીઓ

અધર વેડવાની નળાદાર ઝોળી

બેડિયું [બે] ઉપરથી બે બજદનું ગાડું (૨)

(બેડિયામાં માથે બેઠેલું) બેડોસ મણનું માપ

બેડી સ્ત્રીં [સં.] વેદન જીભ; કેદીને બાધવાની

સાંકળ (૨) બંધન; જીભ; પ્રતિબંધ [ફા.]

(૩) પગનું રૂપાનું ધરેલું (૪) બે આંગળીએ

પહેરવાની બેઠેલી વીટી

બેડું (બે) નં થડો ને દેગડો; ઉતરડ

બેડો પું [ફિ.] વેઢ, વેગા વણાણ

બેડોળ (બે) વિં [બે (ફા.) + ડોળ] કદરપું

બેડંગ (-ગુ) (બે) વિં [બે (ફા.) + ડંગ]

ડંગવગરનું; કંઠેયું [મનસુઓ

બેત (બે) પું વેત; શક્તિ; તજવીજ (૨)

બેત (બે) પું [સ.] વેતસું નેતર

બેત સ્ત્રીં [બ.] બે દૂંકની કારસી કવિતા

બેતકસીર (બે) વિં [ફા.] નિર્દોષ

બેતમા (બે) વિં [ફા.] બેદરકાર

બેતરફી (બે) વિં બે તરફનું

બેતાલ (-લુ) (બે) વિં તાલ વગરનું

બેતાળાં (બે) નં બેતાળાં બેતાળીસ વર્ષની

હમરે આંખે આવતી આંખ કે ત્યારે

પડેરાતાં 'ચરમાં. -ળીસ વિં
[સ. ડિચ્વારિંશત્] '૪૨'. -ળું નં
બેનાળીસ રોરના મણું (તોલ)
બેરકાર (બે) વિં [કા.] કાળથ વગરનું.
-રી સોં બેરકારપણું
બેઠક (બે) વિં [વા.] લાગળી વિનાનું;
નિષ્કર. -દીં સોં
બેઠિલ (બે) વિં [વા.] મન લેડી ગયું
હોય તેડ; નાખુશ -દીં સોં નાખુશી
(૨) આણબનાવ
બેડું (બે) નં [મ. વેન્ડ] ઈડું
બેઘડક (બે) અં [બે (જા.) + ઘડક] ડર
વગર; હિંમતબેર
બેધારું (બે) વિં બે ધારવાળું (૨) ગોળ
ગોળ, દ્વિઅર્થાં. [બેધારી તરવાર અંધ્રં
સામાને તેમ જ વાપરનારને બંનેને
નુકસાન કરનારી વસ્તુ]
બેધ્યાન (બે) વિં ધ્યાન વગરનું; વ્યથ
બેનમૂન (બે) વિં [ફા.] અભેડ; સર્વોત્તમ
બેન્ક સોં જીઓ બેન્ક
બેન્ડ વિં [ફ.] સમૂહમાં અનેક વડે
વગાડાતું. ઉદા. બેન્ડ વાળું મંગાચાં છે
(૨) નં વાળુંવાળાનો સમૂહ
બેન્ડીન નં [ફ.] લોખાનું તેલ
બેપયું (બે) વિં બે પગવાળું
બેપરવા (બે) વિં [કા.] કોઈની પરવા
ન રાખે તેડું; સ્વતંત્ર. બે સોં પરવા
ન રાખતી તે
બેફાક (બે, -ટ) (બે) વિં [ફા.] ઉપરથી
ખુલું; અમર્યાદ (૨) અં ઉધાડે છાગે
(૩) પુરપાટ
બેફામ (બે) વિં [મ. વેન્ડ] ધ્યાન -
લક્ષ વિનાનું (૨) મારફત
બેફિકર (બે) વિં [વા.] ફિકર વગરનું.
-રાઈ સોં બેફિકરાપણું -ફેવિં બેફિકર
બેખાકળું (બે) વિં [સ. જ્વાળા ઉપરથી]
બાવડું; ગામડું
બેખી સોં [ફ.] નાની બાળકી (૨) નાની
બાળકી માટે લાડનું નામ

બેભત્તું (-થુ) (બે) વિં [બે + ભાત] બે
ભતતું (૨) સેળબેળવાળું
બેભાન (બે) વિં [બે (ફા.) + બાન] બેશુદ્ધ
બેરખ [મ. દેરક] નગારું, વાવટે અને
ડંકાવાળી ટુકડી [ધરેલું]
બેરખી (બે) સોં સોંબોનું કોળીનું એક
બેરખો (બે) પું કુદાક્ષના મણકાની માળા
બેરબે પું પવંતમા થતા એક આડનો શુંદર
બેરિયમ નં [ફ.] એક ધાતુ-તત્વ [૨. વિ.]
બેરિસ્ટર પું [ફ.] બારિસ્ટર. -રી સોં
બારિસ્ટરી
બેરીજ સોં સરવાળો; સરવાળાની રકમ
બેરોજગાર (બે) વિં [મ.] રોજગાર વગરનું
બેરોનેટ પું [ફ.] 'સર'નો વંશપરંપરાગત
હલકાબ ધરાવનાર
બેરોમીટર નં [ફ.] વાતાવરણના દબાણનું
માપ દેખાડનાર યત્ર
બેસ (બે) પું [દે. બેસ] બજાઈ. બગાડી
સોં બજાઈગાડી
બેસગામ (બે) વિં [કા.] નિરંકુશ
બેસી સોં બે જાણની બેસી
બેસતેલ નં [બેસ (ફ. બેસ્ટ) + તેલ]
વાકડાં ઉપર લગાડવાનું એક તેલ
બેસારાક (બે) અં [મ. વિન્ડાક] સંકેત
રાખ્યા વિના [નાર સિપાઈ
બેસિફ પું [ફ.] અદાલતના ટુકમ બમલવ-
બેલી પું ધણી, સુરખી, સદાચતા કરનાર
બેલકર (બે) વિં ભાર - બોજ વિનાનું
બેલફેર વિં [વા.] મૂખ. -ફે સોં મૂખાઈ
બેલફર (બે) વિં બેલકર [બપણું નં
બેલચની (બે) વિં બેલીને ફરી જનાર.
બેલડ વિં [બેપડ] બેલડેલુ દોષ તેડું (૨)
સોં બેલડું યદ. બું સંકિં બેલડું
કરડું. -ટાં બું અંકિં બેલડું કે બમલું
ચડું. -ઉં બું વિં બે પડવાળું (૨) મેવડા
બાંધાનું. -ડું વિં બે પડવાળું (૨) બમલું
બેલફા (બે) વિં [વા.] નિમકડગમ;
બેઈમાન. બે સોં બેલફાણું
બેશક (બે) અં [વા.] શક વગર

જેશરમ (બે) વિં [વા. વંશમ] નિર્ધન્ય.
 -મી સોનિર્ધન્યતા [-ન્દિ સોનમુર્ધા]
 જેશુદ્ધ (બે) વિં [બિ(વા.)+શુદ્ધ]મેશાન.
 જેશુમાર (બે) વિં [વા.] મુમાર વગરનું;
 બેદદ [મેત્રી; સંબંધ [લા.]
 ખેસગિઠ (બે) સોં ખેસવુંબેઠું તે (૨)
 ખેસણી (બે) સોં નેનાઉપર વસ્તુ ચપટ
 ખેસીને રિયર રહે છે તે ભાગ (૨) બેઠક
 ખેસણું (બે) નં [ખેસવું ઉપરથી]ખેસણી;
 બેઠક (૨) ખેસવાની રીત (૩) ઉઠમણ
 ખેસતમ (બે) વિં [વા. વેશતમ] પુષ્કળ
 ખેસતી (બે) સોં [ખેસવું ઉપરથી]ગાઠ
 મેત્રી. -વું વિં 'ખેસવું'નું વ. ક. (૨)
 ગોડતુ આવવું (૩) નવું રાગ થવું (૪)
 બરોબર હોય એવું; માફકસરનું
 ખેસવું (બે) અન્કિં [મપ. વરસ, વંસ; પ્રા.
 વેસ] આસન માંડવું (બીબા હોય કે સૂતા
 હોય તેમથી) (૨) નીચે આવવું; ઊતરવું
 (બાવ; કચરો) (૩) બંધખેસતુ આવવું
 (ડગલો) (૪) રાગ થવું (મટુ; વર્ષ) (૫)
 (ફળફૂલનું) આવવું (૬) કિંમત લાગવી;
 મૂલ પડવું(૭) લાગવું, ચોટવું; (પાસ; કાષ)
 (૮) પેસી જવું; વાગવું; લાગવું. ઉદા.
 હાથમાં ચપ્પુ બેઠો (૯) સ્થાપિત થવું;
 ભરી થવું. ઉદા. જપતી બેઠી; દસા બેઠી
 (૧૦) અર્થ સમજવો; રીત પ્રમાણે
 ગોઠવાવું (હિસાબ; કાયડો) (૧૧) વળવું;
 રિયર થવું. ઉદા. ચીતરવામાં તેનો હાથ
 બેઠો છે (૧૨)કામકાજ વિના પડી રહેવું
 ઉદા. બાઈ શું કરે છે? -બેઠા છે (૧૩)
 બહું -ખેખેડું થવું ઉદા. ગળું ખેસી ગયું
 (૧૪) રાહ ભેળી, ખોટી થવું. ઉદા. ખેસીને
 હું તો થાક્યો (૧૫) કસ કે તીક્ષ્ણતા દૂર
 થવી (કપડું; ધાર) (૧૬)આધાર વિનાનું
 -તેજ વિનાનું થઈ જવું; બાગી પડવું.
 ઉદા. ધર બેઠું=પતિ, પત્ની, કે છોકરાં
 વિનાનું, ટકા કે માલ વિનાનું થયું. (૧૭)
 વ્યાપવું; ભમવું. ઉદા. કરપ ખેસવો (૧૮)
 ખીબ ક્રિયાપદ સાથે આવતાં તે ક્રિયા રાગ

કરવી, વળગવું-મંડવુંએવો અર્થ ખતાવે
 છે. ઉદા. રડવા -ખાવા બેઠો. અથવા
 અચાનક કે ભૂલથી તે કરી નાખવું એવો
 અર્થ ખતાવે છે. ઉદા. લખી બેઠો;
 બાલી બેઠો. [ખેસી જવું=દેવાણું દાડવું;
 પડી બાગવું. ખેસી પડવું=ધધામાથી
 કે માથે લીધેલ કામમાથી (યાકીને)
 અધવચ ખેસી જવું]
 ખેસાડવું (બે) સન્કિં ('ખેસવું'નું પ્રેરક)
 ખેસે તેમ કરવું (૨) ખેસતુ આવેતેમ
 કરવું; જડવું. ઉદા. ન ગવીટીમા ખેસાડવું
 (૩) પૂરી દેવું. ઉદા. બેઠમાં ખેસાડી
 દીવો (૪) નાંખવું; કરાવવું. ઉદા. લાગો
 ખેસાડયો (૫) વ્યાપી-ભમી નય તેમ
 કરવું. ઉદા. કરપ ખેસાડવો
 ખેસામણ (બે) નં રેગને લીધે દોરથી
 ઊઘું ન થવાવું, બેઠક ખેસવું તે
 ખેસારવું (બે) સન્કિં જુઓ ખેસાડવું
 ખેશુમાર (બે) વિં જુઓ ખેશુમાર
 ખેસડું (બે) વિં [બિ (જુદા જુદા)+સૂર
 અથવા બે (વા.)+સૂર] ખોટા કે ખરાબ
 સરનું; ખસડું [યા બગડેલા સ્વાદનું
 ખેસ્વાદ (બે) વિં સ્વાદ વગરનું કે ખરાબ
 બેઠક (બે) અન્કિં ફરી ન ઉઠાય તેમ (ખેસવું,
 દોરનું)
 બેઠક(-ક) (બે) વિં [વા.] હક વગરનું
 (૨) અન્કિં હક વગર; અકારણ
 બેઠક (બે) વિં [વા.] હક વગરનું
 બેઠાક (બે) વિં [વા.] ભૂંડી હાલતમાં
 આવી પડેલું(૨) પુંબન્બન્કુદ્દશા -હી
 સોં કુદ્દશા [નકામું; અપરિત
 બેહુદી (બે)સોંબેહુદાપણું -કુ વિં[વા.]
 બેહુદેશ (બે) નં [વા. [વિદિશ] સ્વર્ગ.
 બનશીન વિં સ્વર્ગવાસી [-રી સોં
 બોહિશ (બે) વિં [વા.] બેમાન; બેશુદ્ધ.
 બેળ સોં જુઓ બેડ [પરાણે
 બેબેબેબે (બે; બે) અન્કિં મહા મુશ્કેલીએ;
 બે' (બેં) અન્કિં [સ્વં] (બકરાયેલાનો)
 બેંક સોં [જ.] બેંક; સરાદી કામ કરતી

ચેત્રી કે મળ. ૦૨ પું. [દ.] બેંકનું કામકાજ
કરનારો કે સભાજનારો માણસ; યારાફ
(૨) એક અટક. -કિંગ નં. [દ.] બેંકનું
કામકાજ; યારાફ [મોકલવાની]
બેંગી સીં સીવેશી નાની પેટલી (ટપાલમાં
બેનિક વિં. [સ.] બીજ સંબધી (૨)
મૂળમૂલ (૩) 'એલિંગબેકક' [ગ.] (૪)
નં. મૂળ કારણ
બેચર સીં જુઓ બેરી [બેરીની સલાહ
બેરકબુદ્ધિ સીં બેરાના જેવી બુદ્ધિ (૨)
બેરકશાસ્ત્ર નં. બેરામા ચાલતા કે તેઓ
સમજે કે રસ લે એવા રીતરિવાજ ને
ધારાધારણ
બેરી સીં [દ. ગાવા] સીં (૨) પત્ની; વદ્.
-કું નં. બેરી [અભિમાન [લા.]
બો સીં [લા.] બૂ; ગધ; વાસ (૨)
બો સીં [દ.] મીઠો ધં બધિવામાં વપરાતી
એક જાતની દોરી; 'દુરાઈન'
બોધલર નં. [દ.] જેમાં પાણીની વરાળ
ચાલે છે તે (એન્જિનનો) ભાગ
બોકડી સીં [દ.] બકરી. -કું નં. બકડું.
-ડો પું. બકરા.
બોદી સીં બચ્ચી
બોખ સીં [બખુ, 'બખોલ' ઉપરથી]
બગદાળું; મોટો ખાડો (૨) પાણી કાઢવાની
ચામકાની ડોલ. ઉદા. જોડો કૂડો ને
ફાડી બોખ (અખો). ૦હુ વિં હાંત પડી
ગયા હોય તેવું. -ખુ વિં બોખજી
બોગડું નં. [પોલે આગોળ] બગદાળું (૨)
બોયડું; 'દનલ' (રેલવેનું)
બોધરણું નં. પહેળા મોની વટલોઈ
બોધજી; બોધું વિં બોલિયું; મૂખ
બોચડો પું. [બોચી ઉપરથી] વાળની
કિનારીવાળી બાગડોની ટોપી (૩) અખોડો
બોચિયું નં. વાંસની હલકી ટોપવી
બોચી સીં ગરદન
બોજ પું. [દે. બોજ (સ. વહ)] બાર (૨) મોભો.
-જો પું. બાર (૨) જવાબદારી; બોખમ
બોટ સીં [દ.] હોડી; મજબો (૨) સ્લીમર

બોટ નં. જુઓ અખોટ
બોટણી સીં [દે. બોટ] સ્તનની ડીટડી (૨)
ડીટડીના આકારની ચૂસણી
બોટબું સંકિં [દે. બોટ] ખાઈને કે પીને
કે રપરાં વગેરેથી એકું કરવું. અખડાવવું
(૨) પહેલેથી રોકી લઈ કબજે કરવો
બોટિયું નં. જુઓ અખોટિયું; મુગટો
બોડ (બો) સીં [પ્રા. ઘુટ (સ. પુ)] બખોલ;
ગુફા (પશુની) [-કું વિં જુઓ બોડું
બોડકી સીં બોડી, વિધવા (તુડકારમાં).
બોડબું સંકિં [દે. બોલિય=બોડેણ] મૂડું
બોડિયું વિં જુઓ બોડું. ૦તકોડિયું
વિં સાવ બોડું
બોડી સીં [જુઓ 'બોડું'] જુઓ બોડકી.
-કું વિં [દે. બોટ] માથે વાળ વિતાવું
(૨) ઉપાડું; ખુલ્લું, સાફ (માથું, ખેતર,
મધાળા વગરનો અક્ષર, લૂંટી લીધેલો
માણસ વગેરે) [લા.]
બોણી (બો) સીં [પ્રા. બોળ (સ. બોળન)
ઉપરથી] પહેલો વકરો (૨) બેસતા વર્ષની
બક્ષિશ (૩) કપડો; ગાળ [લા.]
બોત (બો) પું. [લા. કુત=જડ મૂર્તિ]
બાલો; મૂખ [૨] કલક; આળ
બોતાન (-નુ) નં. પાધડીની અંદરનો ગાંભો
બોતે (-તે) ર (બો) વિં [પ્રા. વલ્લરિ,
વાલરિ (સ. દામલતિ)] '૦૨'
બોથડ વિં જડ; ટોઠ (૨) સુસ્ત
બોથું નં. પાનડું (તિરકારમાં)
બોદલું વિં જુઓ બોડું
બોદાલું અંકિં [જુઓ બોડું] પાણી પીને
તર થવું (૨) પાણીથી કેવાઈ બગડી જવું
બોડું વિં [સ. બોદકો] બોદાઈ ગયેલું (૨)
બોખડું (૩) ટીકુ, કાચું (૪) નં. તડવાળું
કે બરાબર નહિ પકવેલું માગીતુ વાસણ
બોધ પું. [સ.] ઉપદેશ (રાજાન. ૦ક વિં
[સ.] બોધ આપનારું ૦દાયક, ૦દાયી
વિં બોધ આપનારું; જેમાંથી બોધ મળે
એવું. ૦પત્ર નં. માહિતી આપનારી
ચોપડી; 'મોરપેકટસ'. ૦પાઠ પું. પદાય-

પાઠ (૨) નમૂના તરીકેના પાઠ (૩)
શિખામણ; ધડો વચન નંગિખામણનું
વચન. -ધાત્મક વિં. બોધના લક્ષણ
વાળું; 'ડિટેક્ટિવ'
બોધિ સ્ત્રીં [સ.] સપૂર્ણ જ્ઞાન (બોદ્ધ)
'બોધિત વિં [સ.] બોધ પામેલું
બોધિનૃદ્ધ નં [સ.] ગયામા આવેલું પીપ-
ળાનું ઝાડ, જેની જગ્યાએ પૂર્વે છુદ્ધેવને
જ્ઞાન થયું હતું
બોધિનરત્ન પું [સ.] જે પૂર્ણ જ્ઞાન
મેળવવાના માર્ગ ઉપર છે અને થોડા
જન્મમા એ સ્થાને પહોંચનાર છે એવો
(બોદ્ધ) માધક
બોબડી સ્ત્રીં 'બોગડુ' પરથી બોલતી, જન્મ
બોબડુ' વિં [વચં] તોતડું
બોબિન નં [દ.] સાળમા વપરાતી વાણના
તારની બૂગળી
બોબ્બ, બોબો, બર [દ.] નુઓ 'બોબ'માં
બોચકેટ પું [દ.] બહિષ્કાર
બોચું (બો') નં જેમાથી લીધી થાય છે,
તે છાંડના (લીધી ઉતારી લીધેલો) ઝાડો
બોચું નં [દ. વોં] પાણીમાના ખરાબાની
ચેતવણી આપવા માટે દરિયામાં તરતો
રાખેલો લોહનો ગોળો
બોર નં [પ્રા. (સ. વદર)] બોરડીનું ફળ.
બૂટ્ટો પું [નહટ્ટ] કચ્ચરથાણ; પાથમાલી.
બડી સ્ત્રીં [પ્રા. વોરી, વદરી] બોરનું ઝાડ.
બમાળા સ્ત્રીં બોરજેવા મણકાની માળા
-એક ધરેલું
બોરસલ્લી (-ળી) સ્ત્રીં [પ્રા. વજ્જસિરી (સ.
વજ્જ્યા)] એક ફૂલઝાડ [એક ધરેલું]
બોરિયું નં ['બોર' ઉપરથી] બટન (૨)
બોરી સ્ત્રીં [વા. વૂરિવા] ગાસડી, ગૂણ
બોરીક પું [દ.] ટંકણખાર-તેનું દાવણ
[૨. વિ]
બોરો પું [નુઓ બોરી] ધાબળો; બન્નસ
બોર્ડ નં [દ.] પાટિયુ (૨) મંડળ. ઉદા.
નૃદ્ય બોર્ડ, લોકવ બોર્ડ
બોર્ડિંગ સ્ત્રીં [દ.] છાત્રાલય

બોલ પું [દ.] દડો
બોલ પું ['બોલવું' ઉપરથી] રાખ્દ; વચન
(૨) કડી, વૃક્ષ (૩) મહેલુ [લા.]. બંકણું, બંકું
વિં વાચાળ, વાનોટિયુ (૨) લટકણું બચાલ
સ્ત્રીં બોલવું ચાલવું તે; વાતચીતનો વહે
વાર; મેળાપ (૨) તકરાર (૩) સાટું; કરાર.
બજા સ્ત્રીં બોલવાની દબ. બતી સ્ત્રીં
દબ. બપટ નં બોલવું ચિત્રપટ-ચિત્રેમા.
બધ પું કરાર. બખાલો સ્ત્રીં ચલણ
કે ચળી કળા હોવી તે; ક્નેલ
બોલબેટ નં બબબવં [દ.] ક્રિકેટની રમત
બોલબેરિંગ નં [દ.] છરાને આધારે પેડું
સહેલાઈથી ફરે તે માટેની યોજના (જેમ કે,
સાઇકલમા)
બોલકું સંકિં [પ્રા. વુલ્લ વોલ્લ] વાચા
ઠાંધી; બોચરણ (૨) કહેવું; વાત કરવી
(૩) વડતું; ગુરસો કે અણગમેા બતાવવા
કહેવું [લા.] [તકરાર]
બોલ'બોલો સ્ત્રીં સામસામે બોલવું તે;
બોલાચાલી સ્ત્રીં તકરાર (૨) બોલવા
ચાલવાનો સંબંધ-દોસ્તી
બોલાબોલ સ્ત્રીં બોલબોલો
બોલી સ્ત્રીં ભાષા કે ગોણ ભાષા જે
જે વવામાજ ચાલતી હોય (૨) મહેલુ
(૩) કબૂલાત. બચાલી સ્ત્રીં બોલવા
ચાલવાની રીતમાત
બોલટ પું [દ.] એક બાલુ ચાક્રી ચઢાવ-
વાનો માયાદાર ખીસો
બોલટીવિકે વિં [દ.] રશિયાના એ નામના
એક સામ્યવાદી મંડળનું. -ઝમ નં તે
મંડળની ફિલસૂફી
બોલું સંકિં [સ. વણ] વાવણ (૨) ગુમાવવું
બોસો પું [વા] બચ્ચી
બોળ પું [સં. વોજ] એક જતનો ગુંદર
બોળકેરી પું [બોળવું + કેરી] મીઠામાં
આથેલી આખી કેરી -એક અથાણું
બોળવું સંકિં [સ. વુજ, પ્રા. વોજ] પ્રવાહીમાં
ડુળાવવું (૨) ગુમાવવું; વણસાડવું [લા.]
બોળાવાડો પું બ્રહ્મા; વદાળ; અગ્રઅદ

-મોળુ વિં [બોગડુ' ઉપરથી] બોગનાર
(સમાસને અતિ) ઉદાં ધરમોળુ
બોખ(બોગો) પું [૩] દાઝમોળુ એક
હિસક અક્ષ ૦મારો પું બોખથી
મારો ચનાવવો તે ૦૨ નં [૩] બોખ
નાખવા વપરાતુ લાઘ્યક વિમાન
બોદ વિં [સ] બુદ્ધને લગતુ (૨) બુદ્ધનુ
અનુયાયી ૦ધર્મી, ૦માર્ગી વિં (૨)
પું બોદમાર્ગનુ કે તેનુ અનુયાયી -દ્વિક
વિં બુદ્ધિને લાગુ ઉદાં બોદિ-સિદ્ધિ
અપાન નં [નુઓ બપાન] વર્ણન
અચારી(-સી) વિં [ત્રા વામી (સ
દ્વયગતિ)] ૧૮૨
અયુગન નં [૩] એક વિનાયતી રજવાઘ
અશ નં [૩] વાળ, તત્તુ કે વાળાની, કંથાને
ધતીને સાફ કરવા માટેની એક બનાવટ
અક્ષ નં [સ] સમ્યક્દાનદસ્વરૂપ જગતનુ
મૂળતત્ત્વ (૨) વેદ (૩) પરમાત્મા (૪) પું
અક્ષા (૫) આક્ષણ બુધમાર પું નારદ
૦ક્ષત્રિય પું એ નામની નાવનો માણસ
૦ગ્રંથ સીં જનોઈમા વળાતી ગાડ
૦ચર્ય નં [સ] અક્ષના સાક્ષાત્કારની
સાધના(૨) ઉદ્વિયનો નિગ્રહ ૦ચર્યાશ્રમ
પું ચારમાનો પ્રથમ આશ્રમ -જેમા
અક્ષચર્ય સેવીને માણસ વિદ્યાભ્યાસ
કરે છે ૦ચારિણી સીં [સ] અક્ષચર્ય
પાળનાર સીં ૦ચારી પું [સ] અક્ષચર્ય
પાળનાર માણસ(૨) વિદ્યાર્થી ૦ચિન્તાસા
સીં [સ] અક્ષજ્ઞાનની ઇચ્છા ઉત્કંઠા
(૨) અક્ષવિષયક વિચારણા, તે કરતુ
શાસ્ત્ર ૦જ્ઞ વિં [સ] અક્ષને જાણનારું
૦જ્ઞાન નં [સ] અક્ષનુ જ્ઞાન ૦જ્ઞાની
[સ] વિં ૦જ્ઞ વિં [સ] અક્ષ સંબંધી
(૨) આક્ષણો પર આસ્થા રાખનારુ
૦તેજ નં [મ] અક્ષચર્ય કે અક્ષજ્ઞાનનુ
તેજ ૦દેવ પું અક્ષા (૨) પૂત્ય આક્ષા
૦નિર્વાણ નં [સ] મોક્ષપદ ૦નિષ્ઠ
વિં [સ] અક્ષાના ધ્યાનમા લીન અક્ષજ્ઞ
૦ખંધુ પું [સ] નામનોજ આક્ષણ

૦જટ્ટ વિં (૨) પું એ નામની જાતિનુ
૦જોજન નં આક્ષણને જમાડવા તે
૦ચર્ય પું [સ] પાત્ર મહામુતોમાનો
એક -વેદનુ અધ્યયન અને અધ્યાપન.
૦રથ નં [સ] મનુષ્યના મરુતકમા
માનેતુ એક છિદ્ર, જ્યાથી અક્ષનોકમા
જનારના પ્રાણ નીકળે છે એમ કહેવાય
છે ૦રાક્ષસ પું [સ] મૂલયયેતો આક્ષણ
૦ર્ષિ પું [સ] આક્ષણ ઋષિ ૦વૌક
પું [સ] અક્ષાનો - ૦ચામા ૦ચો લોક
૦વચ્ચ નં [સ] અક્ષચર્યથી કે અક્ષના
જ્ઞાનથી પ્રગળી તે જસ્વિતા (૨) અક્ષનેજ
૦વાદિની સીં [સ] ગાયત્રી (૨)
અવિવાહિત રહી વેદાભ્યાસ કરનારી
સીં ૦વાહી વિં [સ] અક્ષવાદનુ અનુયાયી
(૨) વેદનુ પડનપાડન કરનારુ ૦વિદ્યા
સીં [સ] અક્ષસંબંધી વિદ્યા ૦વેત્તા
પું અક્ષને જાણનાર ૦વેખધ પું
અક્ષની સાથે સંબંધ(૨) પુષ્ટિમાર્ગી ૦વેનો
એક વિધિ ૦ચૂર નં જનોઈ (૨)
બાદશાયછે રચેલા વેદાતના સૂત્ર ૦હત્યા
સીં આક્ષણની હત્યા
અક્ષા પું [સ] જ્ઞાત્ સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ
કરનાર વેદધર્મની વિશ્રુતિમાના એક
દેવ [૦ત્રા લેખ શંખ્ર૦ટાજ્યા ન ટળે
તેવાલેખ ૦ત્રા હસાડો શંખ્ર૦ધજોલાજો
ને કટાગાબરેલો દિવસ] -દ્વાદશ પું
[અક્ષર] એમકાર પ્રણવ [૦પણુ ન
આવડવો = કશું ન આવડતુ] -દ્વાણી
સીં અક્ષાની પત્ની (૨) દુગા -દ્વાનદ
પું [સ] અક્ષ સાથે અબેદનો આનદ
-દ્વાર્ષણુ નં [સ] અક્ષને -ઈશ્વરને
અર્પણ -દ્વાર્જ નં [સ] અક્ષાનુ અક્ષ
(૨) આક્ષણનો શાપ -દ્વાડ નં [સ] વિશ્વ
અક્ષા વિં [સ] અક્ષનુ -ને લગતુ
અક્ષણુ પું [સ] દ્વિ દુઓના ચાર વજ્રોમાના
મહેલા વર્ણનો માણસ (૨) મત્રોનો
જુદાજુદા કર્મોમા વિનિયોગ જણાવનારો
વેદનો ભાગ ૦ત્વ નં આક્ષણપણુ,

આદ્યધર્મ મહત્ત્વ ધર્મ પુનઃ દિઠ
વેદધર્મ. -લિયુ વિં આદ્ય સળધી
(૨) આદ્યના દાષતુ કે તેને ખર્ચ
તેનુ -છી સીં આદ્ય સી
આદ્યમુદ્ધર્ત નં [સ] જુઓ આદ્યેગા
આદ્યવિવાહ પુન વિવાહના આઠ પ્રકારો
માનો એક, જેમા કન્યાને શણગારી વરને
કર્તુ લીધા વિના આપવામા આવે છે
આદ્યવેળા સીં સૂર્યોદય પહેલાની મેધગ
નો સમય [અર્વા રીત ધર્મ સમાજ
આદ્યમાજ પુન, સીં ભગવાનો એક
આદ્યી સીં [સ] એક વનસ્પતિ (૨) સરસ્વતી
(૩) વાણી (૪) વિં બદ્ધને લગત
આદ્યોમમાજ પુન યાદસમાજ
સિદ્ધન પુન, નં [દ] ઇન્દ્ર
સિદ્ધિશ વિં [દ] સિદ્ધન દેશતુ કે તેને લગત
સિદ્ધ સીં [દ] પાનાની એક રમત (૨)
પુન પુલ

સિન્ +, ભાષા, વાની જુઓ 'મજ'મા
સેધલપદ્ધતિ સીં આદ્ય માટે એકલ
નામના માણસે શોધેલી લખવા વાચવાની
પદ્ધતિ
એક સીં [દ] ગતિનાન ચક્રને યોગાવવાની
આપ (૧) રેલવેનો એક રંગ, 'જેમા
લગેજ સામાન ભરવામા આવે છે
એક સીં [દ] રબરોડી, પાક
સીંકારટ વિં [] વાયરલેસ ધ્વનિવધક
ચત્ર દ્વાગ પ્રસારિત કરેલુ, રેડિયો પર
કહેતુ [વાગો પદાર્થ (૨) વિં]
સીંમાઇડ પુન [દ] સીંમીનના સંયોજન-
આમીન પુન [દ] એક વાયુ [૨ વિં]
ઇલાકેક નં [૨] વિવાહતી દેવનનો કમળો
ઇલોક પુન [દ] ચિત્ર કે છબી છાપવાનુ
તેધાર રેલુ બીજુ (૨) મોગ મકાનમા
એક કુટુંબ સ્વતંત્ર રહી શકે એવો
અલગ ભાગ

લ

લ પુન [સ] ઓગ્ર્ય યોધો બ્યજન
ભક્ત વિં [સ] ભક્તિ કરનારુ (૨) -ના
પર આરાક, -તી ભક્તિવાળુ (૩) પુન
ભગત વ્યત્પત્ય વિં [સ] ભક્ત પર
પ્રેમ રાખનાર -જ્ઞાણી સીં ભક્ત સી
(૨) ભક્તની સી -જ્ઞાધીન વિં
[+ અર્થને] ભક્તને વસ (પ્રભુ)
ભક્તિ સીં [સ] ભજતુ તે, ભજન (૨) પ્રેમ,
આદર ભાવ પુન ભક્તિનો ભાવ;
આદર, પ્રેમ ભાગ્ય પુન ભક્તિ દ્વારા
સાધનાનો માર્ગ
ભક્ષ પુન [સ] ખોરાક (૨) ગિકાર ઠંક
વિં [સ] ભક્ષ કરનાર, ખાનાર બધુ
નં [સ] ખાતુ તે બહીય વિં [સ]
ખાવાને યોગ્ય
ભક્ષિત વિં [સ] ખાધેલુ
ભક્ષી વિં [સ] ભક્ષનારુ (સમાસને અતે
ઉદાં માસભક્ષી)

ભક્ષ્ય વિં [સ] ખાવા યોગ્ય (૨) નં ભક્ષ,
ખાવાનું
ભગ નં [સ] નમીળ, સદ્ભાગ્ય (૨)
એશ્ય, વીય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય
એ છનો સમૂહ
ભગત વિં (૨) પુન ['ભક્ત' પરથી] ભજન
કરનાર ભાગ્ય પુન સીધો સાદો અને
ઈશ્વરથી ડરીને ચાલનારો માણસ.
-તાણી સીં ભક્તાણી
ભગદાણુ નં મોટું બાકારુ
ભગરુ વિં [પ્રા મગ્ન, મુગ્ન (સ મગ્ન, મુગ્ન)]
ભેમરુ (૨) ઇન્દ્ર -વીકાગ -વાક વગરનુ (૩)
બરડ (૪) લીકી ગયેલા રગનુ
ભગવતી વિં [સ મગ્નવદ્ધપરથી] ભગવાનનું,
ભક્ત, ઓલિયું (૨) સીં [સ] દેવી
ભગવત્પરાયણુ વિં ઈશ્વરભક્તિમા
પરોવાયેલુ મુખ્ય ધર્મ પુસ્તક -ગીતા
ભગવદ્ગીતા સીં [સ] દિઠ્યોનું એક

अंगवत वि० [सं. भगवत्] ०५२(२)मान-
वायक संपादन
अंगवान वि० (२) पुं० [सं.] धृतर. [०५२]
भाष्यस ०५२० अङ्ग, आङ्गिभुं भाङ्गस्य।
अङ्गु वि० गोस्वा रं गनुं [अङ्गवां पठेरवां=
साधु-संन्यासी यत्तु]
अङ्गदर न० [सं.] गुहानी पारो छिद्र-माल
यवानो अङ्क रोग
अङ्गादयुं स० कि० नसादयुं (२) सेतरी
बोध्यमाने लब्ध लुपुं के भृग रयग वलवत्तुं
अङ्गिनी स्त्री० [सं.] अङ्गेन. ०५२भाष्य
पुं०; स्त्री० स्त्रीयानुं मं०
अङ्गीरथ पुं० [सं.] आकाशमांधी गंगाने
पृथ्वी पर लावनार रंज (२) वि०
गङ्गाभूरेड [ला.]
अङ्ग वि० [सं.] आगेयुं; नारा पामेयुं (२)
दादेयुं; द्रताय. -भाष्य वि० [सं.] निराय;
दंताय [भारती हेतुं]
अङ्गकययुं स० कि० [२२०] अङ्ग इधने
अङ्गयुं स० कि० [२२०] दाययुं; कययुं
(२) अङ्गयुं
अङ्गयुं अङ्गयुं, अङ्गयुं अङ्गयुं स्त्री० भृग
अङ्गयुं ते; संप्रत वीड
अङ्गयुं स० कि० अङ्गयुं
अङ्गयुं (अङ्गयुं) अ० [२२०] अङ्ग अङ्ग
(२) अङ्गयुं
अङ्गन न० [सं.] नामभरयुं; अङ्गि (२)
अङ्गिनुं गीत. ०५२भाष्य स्त्री० अङ्गन
गानारायणी मं०। -निक वि० अङ्गन
करनार के गानार. -नियं न० ०५० व०
अङ्गनो (२), करताल (३) गाणो [ला.]
अङ्गयुं स० कि० [सं. भगवत्] नाटक करयुं;
तेनो अङ्ग हरी देवादेवा, तेनो हरी देवादेवा
अङ्गयुं स० कि० [सं. भगवत्] अङ्गन करयुं (२)
अङ्गयुं (३) सेवयुं (४) पठेरयुं; धारयुं करयुं
(वस्त्राभूषण). उदा० 'अङ्गि सुकृष्ट अङ्गे
अङ्गवान'
अङ्गयुं अ० कि० [मा. भाष्य (सं. भाष्य)]=
अङ्गयुं शोभयुं. उदा० 'वस्त्राधी अङ्गयुं
अङ्गयुं'

अङ्गयुं न० [मा. भाष्य (सं. भाष्य)] शोभयुं
हरी स्त्री अङ्ग वानी
अङ्ग पुं० [सं.] योद्धा
अङ्ग पुं० [गुहो अङ्ग] पंडित (२) अङ्ग
आङ्ग (३) रसोद्यो (४) आङ्गानी अङ्ग
अङ्ग. ०५२ पुं० [भाष्य] के अङ्गभांमं
अङ्गयुं (अङ्ग) वि० अङ्गकनादे; रङ्गयुं
अङ्गयुं अ० कि० रङ्गयुं
अङ्गयुं अ० कि० [मा. भाष्य] अङ्गयुं
(२) आङ्ग आवयुं (३) रङ्गयुं (४) [ला.]
अङ्गयुं 'अङ्गयुं (५) अङ्गयुं के अङ्गयुं यवे
अङ्गयुं न० ०५० व० वलभां (२) देवा आङ्ग
अङ्गयुं, अङ्गयुं न० अङ्गयुं अङ्गयुं
अङ्ग पुं० [सं.] विद्वान् आङ्गयुं; अङ्ग (२)
आङ्गयुं अङ्गयुं
अङ्गयुं वि० [सं.] माननीय; नामनर
अङ्गिनी स्त्री० [सं.] राणी (२) रोकाली (३)
अङ्गनी स्त्री
अङ्ग अ० [मा. भाष्य (सं. भाष्य)] अङ्ग
अङ्गयुं न० [अङ्गि] अङ्गयुं रसोद्युं
(२) रसोद्युं अङ्गयुं [ला.]
अङ्गयुं, अङ्गयुं स्त्री० अङ्गयुं
करनार स्त्री (२) अङ्गयुं स्त्री
अङ्गयुं न० अङ्गयुं-रांधवानुं अङ्ग
(२) रसोद्युं [ला.]. -देवा पुं० अङ्गयुं
रोकनादे (२) रांधवाना
अङ्गयुं न० अङ्गयुं पडती अङ्ग-युं
अङ्ग अ० गुहो अङ्ग
अङ्गि स्त्री० [मा. भाष्य (सं. भाष्य)] नीचिथी
आंग के पवन हर्ष गहाय अङ्गयुं योद्धा
हरी अङ्गयुं अङ्गयुं (अङ्ग के अङ्गयुं अङ्गयुं)
(२) अङ्गयुं, अङ्गयुं पडवानी रयना (३)
अङ्ग गाणवानुं अङ्ग (४) अङ्गयुं पर अङ्गयुं
वासयुं ने तेभांनी वस्तु (अङ्ग के अङ्गयुं,
अङ्गयुं वगेरे आरवा आटे) -अङ्ग पुं०
मोणी अङ्ग
अङ्ग वि० [मा. भाष्य (सं. भाष्य)] अङ्गयुं (२)
अङ्गयुं (३) पुं० योद्धा (४) अङ्गयुं
अङ्ग न० अङ्गयुं पाङ्गि अङ्गयुं अङ्गयुं

ચતર કે લાકડું. [બાધવું=ગથાળું
-મોટું બાધવું (જેમ કે વાનગું)]
ભડ નં સુકાર્થ ગયે ની જમીનની ફા; મોટું
ભડ સીં જુઓ મેડ [બીકળી જવી,
વેરાર્થ જવી=મોપાળું બહાર પડી જવું]
ભડકે સીં [‘ભડકડ’ ઉપરથી] ચમક,
બીં બધું (-બુ) વિબીકળ ચમકનારું
બું અંકિં ચમકવ એવિત ૨૨
-કિયુ વિં ભડકે એત, ભડકણ
ભડકી સીં [જુઓ ભરડકી] ગમડી કે
કાજ જેની એક વાની -કું નં ધટ
રાજ જેની એક વાની, ભરડક
ભડકુ નં, -કે પું અંકિનો ભભૂકો (૨)
જાળ લાય [રીગણત]
ભડત નં ભડયાવીને તેયાર કરેત ચાક
ભડયાવું અંકિં [જુઓ ભડયું] ભડ
સાગમા ચડવું -બકાવું -સીકવું
ભડથિયુ, ભડથું નં [પ્રા મહિત=ચૂન
ઉપર સેકું માસ] ભડયાથેના પથઈ
ભડકું નં [સરં ભડયું] જાળી પડી ગયેલી
કાની કરી
ભડભડ અં [૨૫૦] એવા અવાજથી (૨)
જોરથી, જ બું અંકિં વગર વિચાધું
જોનડ (૨) ભડભડ સળગવું, એવિત
સળગવું (૩) ભભડવું, ખાવાનું મન થવું
-કાટ પું ભડભડવું તે (૨) ભડભડ
એવા અવાજ (૩) અં એવા અવાજથી
-કિયુ વિં મનમા જે હોય તે કહી
દેનારું ગુમ ન રાખી રાકે એવું
ભડભાદર વિં [ભડ (૮ વટ્ટ) + ભાદર (સ
મદ્રક)] મોટું મધું ભાદયું (૨) આખાદાર
ભડવીર પું [ભડ + વીર] બહાદુર થોડો
ભડવો પું થોતાની સીતા વ્યભિચાર ઉપર
જીવનાર (૨) વેરયાનો સાથી (૩) સીવરા પતિ
ભડમાળ સીં ચૂલા કે સગડીનો બીની
રાખવાગો ભાગ
ભડાકે અં [૨૫૦] જડામ સાથે (૨) તરત
ભડાકો પું [જુઓ ભડાક] ધડાકો (૨)
બદ્ધ કૂંડવાનો અવાજ (૩) ગપગોળો

ભડાભડ અં [૨૫૦] એવા અવાજ સાથે
(૨) એકદમ -૮ (-ડી) સીં ભડાભડ
અવાજ (૨) ધાધન ધમપગડા
ભડાભૂટ સીં, નં [૨૫૦] ધાધન (૨)
વેરણુદરણ
ભડું નં [પ્રા મિત્તળ (સ મિત્તક)] ધરની
આગની દીવાન (૨) પગદા તરીકે કરાતી
પાનળી દીવાન
ભડોભડ અં [૨૫૦] જુઓ ભડાભડ
ભડકાર (-કે), ભડકો પું કયાના
અવાજની આગાતી કે ગુનરવ
ભડતર નં ભડેત તે, શિક્ષણ
ભડતું સંકિં [સ ગળ] શીખવું (૨) મોડવું,
દહેવું ઉદાં ભડે નરસેયો (૩) વાચવું
ભડાવવું સં કિં (ભડવું પ્રેરક)
શીખવવું (૨) પાડ કરાવવો, ઉચ્ચારાવવું
[ભડાવી મૂકવું=શીખવી-સમજાવી
રાખવું]
ભડી અં તરફ બાજુએ
ભડકું નં, ભડકો પું લાકડીનો સપાટો
-પ્રદાર (૨) ફાસ, આડખીવી [વા]
ભડું નં [સ મત્ત, પ્રા મત્ત] ભાડ કે તે બદલ
અપાતા પસા (૨) ખાસ કામ માટે
પગાર ઉપરાત અપાત મહેનતાણું કે ખરચી
ભડીય સીં [પ્રા મિત્ત-૨ (સ મિત્તક) પરથી]
ભાઈની કે પતિ યા પત્નીના ભાઈની
દીકરી -જે પું ભાઈનો કે પતિ યા
પત્નીના ભાઈનો દીકરો
ભડવારી સીં ખેતરમા ભાણુ લઈ જનારી
(સી) -કું વિં ખેતરમા ભાણુ લઈ
જનારું (માણસ)
ભડયું નં ભટ્ટ
ભડયુ નં નાનો માદીનો ધડો, દોચક
ભડત પું [સ] માનવાચક સંબોધન (બોદ્ધ)
(૨) બોદ્ધ સાધુ
ભદર, ભદ્ર નં [સ મદ્ર] મોખા કોટની
અદરનો નાનો કોટ (૨) ટોણ
ભદ્ર વિં [સ] કદયાણુદરી (૨) માગલિક
(૩) ભાગ્યશાળી (૪) નં કદયાણુ ઠંડાલી
[સ], ઠંડાળી સીં એક દેવી

ભદ્રા સ્ત્રીં [સ] દુર્ગા
 ભપમદાર વિં ભભકાવાળું
 ભપકાળ ધ વિં ભભકાવાળું (૨) અં
 ભભકાથી
 ભપમાવડું સંકિં જોરથી કે ખૂબ રેડવું
 ઉદાં દૂધમા પાગી ભપકાવી દેવું
 ભપકી સ્ત્રીં [ભપ રવં] (પતંગના
 ગેયમા) એકદમ દોરની છટ મૂંથી
 ભપકો પું ભભકો
 ભભક સ્ત્રીં ચગકા, ઝગક ંવુ અંકિં
 ભભૂકા મારવા (૨) શોભવું (૩) ગુરસે
 થવું [લા]
 ભભકાદાર વિં ભભકાવાળું
 ભભકાળ ધ વિં જુઓ ભપમળ ધ
 ભભકી સ્ત્રીં જુઓ ભપકી [આડખર
 ભભકો પું [ભપકવું ઉપરથી] ભપકો રોક,
 ભભકવું અં કિં ખાડ ખાડ થવું
 ભભકાટ પું ભભકવું તે
 ભભરાવું સંકિં [ભપકું ઉપરથી] ભૂકો
 છટો છટો નાખવો [રાત્રીની દાગ
 ભભરી દાળ સ્ત્રીં ભભરી રહે તેવી રીતે
 ભભરું વિં ભગરું વેરાઈ નથ એવું
 ભભુકાવડું સંકિં ભભૂકવું પ્રેરક
 ભભૂકવું અં કિં ભભૂકો થવો
 ભભૂકો પું ભકો (૨) પ્રકાર
 ભભૂત(-તી) સ્ત્રીં [સ વિભૂત] ભરમ
 ભમ [રવં] જડાપણાનું કે પોનાપણાનું
 વધારાપણું બતાવવા શબ્દની આગળ
 કે પાછળ વપરાતો શબ્દ ઉદાં જડુભમ
 ભમપો ન' [માપસ
 ભમતારામ પું ભમતો ફરતાર-રખડેલ
 ભમર પું [સ જમર] ભમરો
 ભમર સ્ત્રીં [પ્રા મમયા (સ જૂ)] ભૂકટિ ભવું
 ભમર સ્ત્રીં [સ જમિ] વમળ (૨) અં
 ગોળ ગોળ-ચક્ર ફરે તેમ ંડી સ્ત્રીં
 નાનો ભમરડો (૨) ચક્રની ંડે પું એક
 રમકડું-ગરિયો (૨) મઈ નહિ ઉદાં
 ભમરડો આવડે છે [ના] -રાળું વિં
 ભમર ભમર ફરતા ચક્રોવાળું -ભીષણ

ભમરાળું વિં સુદર ભમરવાળું
 ભમરિયું વિં ગોળ ગોળ ફરતું (૨) નં
 ભમરી ભાતનું સ્ત્રીં એક વચ્ચે (૩)
 ચમરીનો શાગ
 ભમરિયું વિં ભમરી માખીનું -ને લગતું
 ભમરી સ્ત્રીં [સ જમર] ભમરાની માદા,
 કરડે એવી એક માખી
 ભમરી સ્ત્રીં [સ જમિ] ધૂમરી ચકરી
 -રો પું વમળ (૨) વાળનું કે 'ગાળું
 ભમરો પું ભમર છપગવાળી એક નરમાખી
 ભમવું અંકિં [પ્રા મમ (સ જમ)] ચકા
 ફરે ફરવું (૨) રખડવું (૩) ભમર આવવા
 ભમાડ(-વ)વું સં કિં [પ્રા મમાડ
 (સ જમવ)] ભમવું નું પ્રેરક (૨) મુડાવામા
 નાખવું
 ભમર સ્ત્રીં ભમર, ભવું
 ભય પું, નં [સ] ખીક ંભીત વિં
 [સ] ખીધેલું -ય કર વિં [સ] ભય
 ઉપજવે એવું -યાનક વિં [સ] ભય કર
 -ચાવડ વિં [સ] ભય કર
 ભયુ [સ મૂત, પ્રા મૂજ] યડું ખન્ધું
 (બૂં કાંતું ૩૫) [૫]
 ભયો પું [જુઓ ભય] માનતા ખૂરી કર્યાં
 પછી ખૂનરીની આરિય મેળવવી તે (૨)
 અં કુતાઈ'તાનો સતોષ થયો હોય એમ
 ંભયો અં સારી પેટે ભયો
 ભર [સ મૂ પ્રા ગર ઉપરથી] નામને અતે
 લાગતા તેના જેટલું તે બધું -આખું
 એવો અર્થ થાય છે ઉદાં કાણુભર
 દિવસભર (૨) વિં ખરોખર ભમેન
 ભરપૂર, પરિપૂર્ણ ઉદાં ભર જુવાની
 ભરફૂચ(-શ, -મી) સ્ત્રીં [ભર+સ ફૂં તથા
 ફૂચ] પરચૂરપ નામી વસ્તુઓ કે ઊંઠરા
 ને મારફતોનો સમૂહ
 ભરખવું સંકિં [સ જમ] ખાડ (૨) કરડવું
 ભરચક વિં [ભર+ચક] પુખ્ત (૨)
 ખીચોખીચ
 ભરડકી સ્ત્રીં, -કું નં જુઓ ભરડિયું
 ભરડવું સંકિં [રવં] અનાજને જડ

નહું દળું; એ ફાંડ પડે એમ દળું (૨)
એ તેમ બહું [લા.]

ભરડિયું નંબરડેડા અનાજની એક વાની
ભરડો પું ભરડેયું તે (૨) ભરડાઈ નય
એમ આનુઆનુ જોરથી વીટું-વીટાં
તે (અજગરનું)

ભરણુ નં [સ.] ગુજરાન (૨) આંખમાં
ખાપરિયું ભરતુ તે. ૦ પોપણુ નં ગુજરાન
ભરણી સોં [સ.] ખીનુ નફાન; ગાફી
ભરણી સોં ભરતુ તે (૨) ઉમેરો. -છું.
નં ભરાળી; ઉમેરો, ભરતું તે (૨) ભરેલું નાણુ
ભરત પું [સ.] ગમનો ભાઈ-કંકયીનો પુત્ર
(૨) દુધ તનો પુત્ર-જેના પરથી ભારત-
દેશ કહેવાય છે (૩) જડભરત (૪) ભારતીય
નાટ્યશાસ્ત્રના કર્તા

ભરત નં ['ભરતું' ઉપરથી] માપ, પ્રમાણ
(૨) લગડા ઉપર વેલ, છુટી વગેરે ભરવી
તે (૩) ખીખાંમાં રસ રેડી ધાટ બનાવવો
તે (૪) મસાલો ભરી કરેલું શાક. ૦ કામ
નં ભરત ભરતું તે

ભરતખંડ પું હિંદુસ્તાન
ભરતગૂંથણુ ભરતકામ અને ગૂંથણકામ
ભરતભૂમિ સોં જુઓ ભરતખંડ
ભરતર(-લ) વિં ભરતનું; દાળેયુ
ભરતવાક્ય નં [સ.] સંસ્કૃત નાટકમાં
અંતે મુકાતો આશીર્વાદનો શ્લોક

ભરતાર પું [પ્રા મતાર (સ. મર્તૈ)] પતિ, ભર્તા
ભરતિયું નં ['ભરતું' ઉપરથી] માવની
કિંમતની વિગતવાર ચાદી; ખિલ (૨)
કોઈમાં માથે તેડુ માપ (૩) એક વાસણ
ભરતી સોં ભરતું કે ભરાતું તે; ઉમેરણ
(૨) જુવાળ (૩) પુષ્કળતા; આવરો [લા.]
ભરથરી પું [સં. મર્થહરિ] ભર્તૃહરિ (૨)
એકતારો વગાડી માગનાર જોશીની એક
નૃત

ભરથાર પું [જુઓ ભરતાર] પતિ
ભરનીંગળા નં [ભરાતું-નીંગળું] ભરાતું ને
કંપવાતું તે (૨) ગ્રમણનો એક રોગ
ભરપટ્ટે અં જોઈએ તેટલું; ખૂણ

ભરપાઈ સોં સંખળું થતાનટ (લિણ, ખાતું
દ્વંડી વગેરેની) [અં પૂરેપૂરી રીતે

ભરપૂર વિં પુષ્કળ (૨) પૂરેપૂરું ભરેલું (૩)
ભરભાઈ વિં [લગતું જુઓ] કોટું; ચીકટ
વગનું (૨) કરકડું; કાચદાર

ભરભાંખણું નં પદોદિય; મજસદ
ભરમ પું [સ. ક્રમ] ભ્રમ; ભ્રાંતિ; વહેમ
(૨) ભેદ; રદગ્ય

ભરમાર સોં ખૂણ દોયું તે; અતિચયતા
ભરમાતું અંકિં છેતરાતું (૨) વહેમાતું
ભરવણું સંકિં દંગાડું; લટકાવતું (૨)
જોડું (૩) ભભેરણી કરવી [લા.]

ભરવાડ પું [સં. મરત્કાદાર સખી ગુજરાન
ચક્રાવનારી એક નતનો માણસ. ૦ છું
(-છી) સોં ભરવાડ નતની કે ભરવા-
ડની સ્ત્રી

ભરતું સંકિં [પ્રા. મર (સ. મર્તૈ)] ખાલી
દોય તેમાં મૂકવું, રેડવું વગેરે (વાસણમાં
પાણી, પાનામાં લખાણ ઇ.) (૨) સંધરતું
(અનાજ) (૩) ભરપાઈ કરતું (નુકસાની
ભરવી) (૪) ફળરૂપે મળવું; લણવું (કરો
તેવું ભરો) (૫) જમે કરાવતું કે માગતા
પેટ આપવું (વેરા, બાહું, વીમો ઇં)
(૬) ટીપ કે ફૂજામાં આપવું-લખાવવું
(પાંચ રૂપિયા બધાં) (૭) મેળવવું-એકઠું
કરવું-મેળું કરવું (સભા, બનર ઇં)
(૮) ગૂથવું (ખાટણની પાટી ભરવી) (૯)
ભરતકામ કરવું (૧૦) માપવું (માપિયા
કે પટી વગેરેથી) (૧૧) પૂરવું; ચોપડવું
(ચિત્રમાં રંગબધાં) (૧૨) પૂર્ણ-સમૂહ
-છતવાળું કરવું (ખાપનું ધર ભરે છે.)
(૧૩) લાદવું; ગોઠવવું (ભાર ભરવો)
(૧૪) ખાલી પદ કે નોકરી ઉપર રથાપવું;
નીમવું (જગાઓ ભરવી) (૧૫) જુદા
જુદા શબ્દો સાથે વપરાઈને જુદા જુદા
અર્થ થાય છે; તે તે શબ્દોમાં જુદો.
(કેદાં હગડું ભરવું = પગડું માંડવું; ચાલવું;
દોરો ભરવો = સાધવું; સીવવું. બચકું
ભરવું = કરડવું. મોં ભરવું = લાચ આપવી.
દિવસ ભરવા = રોજીએ કામ કરવું)

ભરસાડ સોં જુઓ ભડસાળ

ભરાઉ વિં ભરેલું; પુષ્ટ

ભરાડી વિં ['ભરાવવું' ઉપરથી] બધાં-

ચતા કરનારું (૨) ચોર, ઉડાકગીર

ભરાંવ પું ભરાડુ - જમા જતું તે; જથો;

જમાવ (૨) પૂર્ણતા; ભરપૂરતા. બંદાર

વિં ભરાવવાળું

ભરાવવું સંક્રિં 'ભરવું' 'ભરવવું'નું પ્રેરક

ભરાવું અંક્રિં 'ભરવું'નું કર્મણિ (૨)

સંતાવું (૩) તાવ દાખલ થવો; તપવું

(શરીર ભરાવું) (૪) યાકથી અકડાવું

(ચાલીને પગ ભરાવો) (૫) પકડાવું;

જકાડું (કાટામાં છેડો ભરાવો) (૬)

સપડાવું; ફસાવું(૭)બાપવું (મોં ફેલવાથી

ભરાઈ ગયું) (૮) પુરાડ; રજ આવવી

(ધા ભરાયો છે) (૯) પુષ્ટ થવું (ગાલ

ભરાવા) (૧૦) પૂરું થવું; અંત આવવો

(ત્રિવસ ભરાઈ ચૂકવો) (૧૧) ભમવું;

એકકું થવું (મેળો ભરાવો)

ભરાવો પું જુઓ ભરાવ

ભરૂચ નં [સ. મૃગુકચ્છ] નર્મદા નદીના

મુખ આગળ આવેલું શહેર

ભરૂંસાદાર, ભરૂંસાપાત્ર વિં ભરોસો

કરવા લાયક; વિશ્વાસુ

ભરૂંમેા પું વિશ્વાસ; ખાતરી [દાર ઇં

ભરોસાદાર, ભરોસાપાત્ર જુઓ ભરૂંસા-

ભરોસો પું વિશ્વાસ; ખાતરી

ભરૂંસાદાર, ભરૂંસાપાત્ર જુઓ ભરૂંસા-

દાર ઇં

ભરૂંમેા પું ભરૂંસો

ભર્ગ નં [સ.] તેજ [કરનાર

ભર્તા(-ર્તા) પું[સ.] ત્વામી (૨) પોષણ

ભત્રી સોં [સ.] પોષણ કરનારી

ભયું પૂયું વિં ભરેલું; પૂરેપૂરું

ભયું ભાડયું વિં સમૃદ્ધ; આળાદ

ભડતું વિં ગમે તેવું, કામડેકાણા વગરનું

(૨) ફાલતું; અચોક્કસ; અપ્રસ્તુત

ભડપણું નં ભડાઈ

ભડભડું વિં કઈ કઈ ભડાઈ કે મેઝાઈ-

વાળું કે મહેતવનું; ભારેવજનવકરવાળું.

ઉદાં ભડભડા હારી ભય છે

ભડમનસાઈ સોં ભડાઈ

ભડા અં 'ભડા ભાઈ' કે 'ભાઈલા' એવો

સાધોધનનો ઉદ્ગાર

ભડાઈ સોં સારાપણું; સુખનતા (૨)

મેષી, સાલસાઈ (૩) ભલાતરીકેની પ્રશંસા

ભડાભડી સોં સારાસારી. -હું વિં

જુઓ ભડભડું

ભડામણ(-ણી) સોં[જુઓ ભળામણ]

સિંહારસ (૨) સોંપણ; ભાળવણી. બપત્ર

પું; નં ભલામણનો કાગળ

ભડાશ પું ભડાઈ; સારાપણું

ભડીભૂંડી સોં સારી અથવા ખરાબ

વાત, ટીકા [(૨) આવડત; હોશિયારી

ભડીવાર પું; સોં સત્ત્વ; સાર; બરકત

ભડું વિં [પ્રા. મહા (સ. મદ્ર)] સાડું (૨)

માથાળું (૩) સ્વચ્છ (૪) પ્રામાણિક.

[ભડો આંબો=ટીક આંબો; આવશે

એમ નહોતું માન્યું]

ભડે અં ઠીક; સાડું; અસ્તુ. [બપધાર્યા=

ઠીક થયું જે આંબા. (સ્નાગત કરતાં

વપરાય છે)]. ઠું વિં ભડુ [પ.]

ભડહુ(-હહુ)કે પું; નં [સ.] રીછ

ભવ પું [સ.] સસાર (૨) જન્મ (૩)

જન્મારો (૪) મહાદેવ. [એક ભવમાં

એ ભવ કરવા=બીજું જન્મ કરવું

(સીએ)]. બચક નં સંસારથી ચક

ભવતી સોં [સ.] આપ; તમે

ભવદીય વિં [સ.] આપતુ

ભવન નં [સ.] રહેઠાણ; મકાન

ભવભૂતિ પું [સ.] એક સંસ્કૃત કવિ

ભવસાગર, ભવસિંધુ પું સસારથી

સમુદ્ર; સાગર જેવો આ સંસાર

ભવાઈસોં[સ.ગવ=શંકર, મવા=પાવંતી

-ઉપરથી] દલકા પ્રકારનું એક જાતનું

નાટક (૨) ફનેટી [લા.]

ભવાઈવિ(-ની) સોં[સ.]સંસારથી વન

ભવારો પું [જુઓ ભવાઈ] ફનેટો

ભવાની સ્ત્રી [સં.] પાવતી
 ભવાયો પું [નુઓ ભવાઈ] ભવાઈનો નટ
 (૨) નિર્લક્ષ્ય ક ફળેતી કરે એવો
 માણસ [લા.]
 ભવિતભય વિં [સં.] ભવિષ્યમાં થનારું
 (૨) નં ભવિષ્ય. વ્તા સ્ત્રી [સં.] નસીબ
 ભવિષ્ય વિં [સં.] આવના કાળનું (૨) નં
 નસીબ (૩) દોહલત, વારસો (૪) ભવિષ્યકાળ.
 ઠંકાડ [સં.], ઠંકાડી પું આવનાર સમય
 (૨) કિંને એક કાળ [વ્યા.]. ઠંકુદત
 નં ભવિષ્યકાળસુચક ફટત [વ્યા.].
 વ્વાછી સ્ત્રી ભવિષ્ય ભાખતી વાછી.
 વેના પું ભવિષ્ય નાણનાર
 ભવું નં [મય મઝા (સ. મૂ.)] ભગ્નર.
 [ભવાં ચડાવવાં = ગુરસે થવું]
 ભવૈયો પું નુઓ ભવાયો
 ભવોભય અં ભવે ભવે; દરેક જન્મમાં
 ભવ્ય વિં [સં.] પ્રૌઠ; ગૌરવગાળી; પ્રભાવ-
 શાળી (૨) મોક્ષનું અધિકારી [લેન]
 (૩) ભવિષ્ય. વ્તા સ્ત્રી
 ભરા-(ન)કો પું [માળખી મુદકા; દે. મુસા
 (સ. વુમ્મણ)] ધમ્મ; ભારે આતુરતા
 ભરાવું અંકિં [પ્રા. મમ (સ. મમ)] ફટરાનું
 બેસવું (૨) નકામો બકવાટ કરવો [લા.]
 ભરમ સ્ત્રી [સં.] રાખોડી (૨) યજ્ઞની કે
 મંત્રેશી રાખ (૩) ધાતુની વેદશીય રાખ;
 માત્રા. ઠંક વિં [સં.] બાળીને ભરમ
 કરી દે એવું (૨) પું ખાય તેટલું
 બળી નય-ગુણ ન દે એવો પેટનો
 એક રોગ. વ્સાત્ત અં [સં.] રાખોડી-
 રૂપ. -રમીભૂત વિં [સં.] ભરમ બનેલું
 ભળ સ્ત્રી ભળી જવું તે (૨) પ્રથમ ભળતાં
 થતો સંકેત. [ભાગવી = શરમતરવી]
 ભળકડું નં નુઓ ભરભાંખળું
 ભળકુ-(ફ)ડું વિં ભોળું; નિખાલસ
 ભળતું વિં ભળી નય-મળતું આવે એવું
 (૨) નુઓ ભલતું
 ભળભાંખળું નં નુઓ ભરભાંખળું
 ભળવું અંકિં [સં. મેલ્વ] ભેગું મળી જવું

(૨) અમુકના લેવા હોવું; મળતું આવવું
 ભળામણ-(ધી) સ્ત્રી નુઓ ભલામણ
 (૨) ભળાવવું તે; મોંપણ
 ભળાવવું સંકિં [પ્રા. ન્યાવિમ (સ. ગા.)]
 ભલામણ કરવી (૨) મોંપવું
 ભંગ પું [સં.] તૂટવું કે ભાગી પડવું તે
 (૨) તોડવું તે (૩) નાશ (૪) વિદ્ર
 (૫) વળાક [વ્યસની
 ભંગ સ્ત્રી [સં.] ભાંગ. ઠંક વિં ભાંગે
 ભંગાણુ નં ભંગ (૨) તૂટ [સરસામાન
 ભંગાર પું ભંગેલા વાસણ કે ખીતે
 ભંગિ સ્ત્રી [સં.] વ્યંગ, વાચાની આતુરી
 (૨) રીત, ઢબ (૩) અંગેનો મરોડ (૪)
 પગથિયું [ભંગીની સ્ત્રી
 ભંગિયણુ સ્ત્રી ભંગી ભતની કે
 ભંગિયો પું બહોરવાનું કામ કરનાર
 ભતનો માણસ
 ભંગી સ્ત્રી નુઓ ભંગિ
 ભંગી પું ભંગિયો
 ભંગીજંગી વિં ભંગડ (૨) ઢંગધડા વગરનું
 ભંગુર વિં [સં.] ભાગી નય એવું (૨)
 નાશવંત
 ભંગક વિં [સં.] ભાગનાર; ઢાળનાર. ન
 નં [સં.] ભાંગવું તે (૨) નાશ (૩)
 વિં ભંગક. (જેમ કે, પરદુખ ભંગન)
 ભંગવું સંકિં [સં. મંજ] ભાંગવું [પ.]
 ભંડક [પ્રા. મંટા] ભોંયડું (૨) રીંમરમાં
 ફાળકાની ફરતે આવેલા ત્રાંબ વર્ગના
 મુસાફરોની જગા -કિયું નં નાનું ભોંયડું
 ભંડાર પું [પ્રા.; (સ. માટામાર)] ધનધાન્ય
 વગેરે ભરી રાખવાની જગા (૨) ખજાનો;
 સંગ્રહ (૩) વહાણના વાતકની નીચેનો
 ભાગ (૪) દુકાન (જેમ કે, ખાદી મંડાર).
 ઠંડું સંકિં ભંડારમાં મૂકવું (૨) છુપાવવું.
 -રિયું નં ભંડારમાં ખાસવાળો ગોખલો
 (૨) ગાડા નીચેની પેડી જેવી ગોઠવણ
 (૩) ઘરમાં ચોરડાની પાછળનો નાનો
 ખંડ. -રી પું ખજાનચી (૨) કોઠારી (૩)
 એક અટક (૪) વાડી અને દારૂ ગળવાનો

૦શાળી વિં નસીબદાર બંદીન વિં
કમનસીબ

ભાગ્યુત્પત્તિ વિં ભાગેયુ તરેણુ (૨) સગગ
કે અટકયા વગર નહિ એણુ, ઉપક

ભાગ્યે અં [સ] કદાચ, કવચિત

ભાગકે પું [સ] ભાગનેાર સખ્યા [ગ]

ભાગન નં [સ] વાસણ, પાત્ર (૨)
(સમાસને અંતે) આધારસ્થાન, અધિ
કારી, એવો અર્થ બતાવે છે (ઉદાં
દ્યામાનન)

ભાગ્યુ અંકિં (૨) સંકિં જુઓ ભાગ્યુ

ભાગ્ય સીં [પ્રા મજિત્રા] શાક લાયક

કુમળા છોડ કે તેનુ શાક ંખાઉ વિં

ભાગ્ય ખાનારું (૨) તાઝત વગરનુ [લા]

ંખાવેા પું ભાગ્ય પાનેા વગેરે ંખૂળા

પુંખંબવં મૂળો અને તેની ભાગ્ય (૨)

તુરં-લેખાંભાં ન લેવા જેવી વસ્તુ [લા]

ભાગ્ય વિં [સ] ભાગી સકાય તેણ (૨)

નં ભાગવાની રકમ

ભાટ પું [સ, પ્રા મટ્ટી રાજ્યોના ગુણગાન

ગાનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) પુરા

મતિયો [લા] -ટાઈ સ્ત્રીંભાટનું કામ-

પદ (૨) ભાટની પેટે અતિશયોક્તિથી

વખાણ કરવા તે

ભાટિયણુ સીં ભાટિયા કે ભાટિયાની સી

ભાટિયો પું [સ મટ્ટ ઉપરથી] એ નામની

એક જ્ઞાતિનો માણસ (૨) દૂધ વેચનાર,

ધાત્રી (૩) કાઢિયો (ગામડામા)

ભાઠ સીં [પ્રા મટ્ટ (સ મટ્ટ)] આમળ

છાકાર્થ પેણુ ચાહુ

ભાટુ નં [દ મટ્ટી=સપાટ જમીન] નદી

દાડાની રેતાળ જમીન (૨) છીછરા પાણી

વાળી જગા

ભાટુ નં જુઓ ભાઠ (૨) કપડા પર પડેલો

નીકટો કે સહેલાઈથી ન ધોવાય તેવો ડાધ

ભાઉ સીં [દ] અનાજ રોકવાની બહી

(૨) ભાડમૂલનુ કલેકુ ંખૂજાણુ સીં

ભાડમૂલની સી ંખૂજો પું બહીથી

ધાગીયણુ છં રોકવાનો ધધો કરનાર

ભાઉવાત પું જુઓ ભાડુન

ભાઉખત નં, ભાઉચિટ્ટી સીં ભાડા

સખધી દસ્તાવેજ

ભાઉયો પું ['ભાડ' ઉપરથી] અનાજ

રોકવાનુ કાણવાણુ ટા'નુ

ભાડુ નં [મ માક, પ્રા માટવ] ઠાઈ પણ

વસ્તુ વાપર્યા બદલ આપવાનું નાણુ

-કૂત પું ભાડે રહેનાર -કૂતી વિં

ભાડે રાખેણુ (૨) પૈસા ખાતર કામ કરણુ

'મસિંનરી'

ભાણુ પું [પ્રા (સ માનુ)] સૂધ'

ભાણુ પું [સ] નાટકનો એક પ્રકાર, જેમા

એ પાત્ર જ રગમૂર્તિ પર આવે છે

ભાણાવહેવાર પું [ભાણુ+વહેવાર] સાથે

ભેસી જમવાનો સખધ, રાહીવહેવાર

ભાણિયો પું જુઓ ભાણુ (૨) વીડાળવી

પડે એવી વસ્તુ -સોગાત [લા]

ભાણી સીં જુઓ ભાણેજ

ભાણુ નં [પ્રા માળ, માવળ (સ માનન)]

પીરસેથી યાળી

ભાણેજ પું [પ્રા માણજન (સ માણિય)]

ભાણો બહેનનો દીંદો બપહુ સીં

ભાણેજની વડુ -લં નંખંબવં બહેનના

છાકરા -છ સીં બહેનની છાકરી-ભાણી

ભાણો પું [જુઓ ભાણેજ] ભાણિયો

ભાત સીં [પ્રા મતિ (સ મત્તિ)] વેલજુટ્ટી

વાળી છાપ (૨) રીત, પ્રકાર

ભાત પું [પ્રા મત (સ મત્ત)] રાધેયા

ચોખા (૨) ભાતુ (કામગીરીની જગાઉ પર

લઈ જવાનુ) (૩) પું, નં ડાગર ંખાઉ

વિં વધારે પ્રમાણમા ભાત ખાનારું

(૨) ઢીનુ પોણુ [લા]

ભાતભાતનુ વિં રગબેરગી, તરેહવાર

ભાતિયુ નં ભાત કાઢવાનો તાવેયો કે

ઝારો (૨) ભાત ચોસાવવાનો કાણા

વાળો ટાપનો [તરેહવાર

ભાતીગર (-ળ) ભાતીણુ વિં રગબેરગી,

ભાતુ નં મુસાફરીમા સાથે લીધેણુ ખાવાનુ

ભાથી પું ['ભાથો' પરથી] બદાડુર ડંડેયો

નુઓ ભારતિયો. ઓટી સોં લાકડાની
ભારી. ંભાર અં સરખે વજને (૨)
પૂરેપૂરું; ભરંપૂર
ભાર્ગવ પું [સં.] પરશુરામ (૨) શુકાચાર્ય
(૩) વિં પું ભૃગુના વશમાં જન્મેલો
ભાર્યા સોં [મ.] પત્ની
ભાલ નં [સ.] કપાળ
ભાલ નં ભાકાની જમીન (૨) પું, નં
મેળકાની આનુભાનુઓ પ્રદેશ. -સિયા
પું બં વં (ભાલના) ધડની એક જાત
ભાલું નં [સ.] રીંછ (૨) ફાલ
ભાલું નં, -લો પું [મ., પ્રા. મહા] એક
હથિયાર. -લોડું નં [સરં કે. મહોડ] તીર કે તેનું પાનું
ભાવ પું કિંમત; દર
ભાવ પું [સ.] અસ્તિત્વ; હોવાપણું (૨)
પ્રકૃતિ; સ્વભાવ (૩) ધરાદો, મતલબ (૪)
વૃત્તિ; લાગણી (૫) તાત્પર્ય; અભિપ્રાય
(૬) ચેષ્ટા; અભિનય (૭) હેતુ; પ્રીતિ;
ગમે (૮) આસ્થા (૯) આર્થ' । પૂજ્ય ।
(નાટકમાં સંબોધન) (૧૦) રિયતિ;
સ્વરૂપ. ઉદાં શિષ્યભાવ, પુરુષભાવ.
ંગીત નં ભાવ વ્યક્ત કરતું -ભાવ-
પ્રધાન ગીત [જંજળ
ભાવટ-(ઠ) સોં [સં. મવાટ્વી] ઉપાધિ;
ભાવન નં [સં.] ભાવના; ધ્યાન. -ના
સોં [સં.] કલ્પના; ધારણા (૨) આસ્થા
(૩) અભિલાષા; કામના; લાગણી (૪)
પટ; પુટ (૫) અનુશીલન; ધ્યાન; ચિંતન.
-નાપ્રધાન, -નાશીલ વિં સ્વભાવે
વિશેષ લાગણીવાળું કે લાગણી ભરેલું
ભાવવું અંકિં [સ. માન ઉપરથી] ગમવું
ભાવાત્મક વિં [સં.] સત્ય (૨) અસ્તિવાચક
ભાવાનુવાદ પું [સં.] શબ્દશઃ નહિ પરંતુ
તાત્પર્યસૂચક અનુવાદ
ભાવાર્થ પું [સં.] મતલબ; તાત્પર્ય
ભાવાવેશ પું [સં.] ભાવનો આવેશ-હમજોડો
ભાવિ વિં [સં.] ભવિષ્યનું કે ભવિષ્યમાં
થનારું (૨) નં ભવિષ્ય; નસીબ

ભાવિક વિં [સં.] આસ્થાવાળું (૨) મમંસ;
ભાવક
ભાવિત વિં [સં.] ચિંતવેલું (૨) પાસ
દીધેલું (૩) ભાવિક; ભાવનાવાળું (૪)
શુદ્ધ; નિર્દોષ. -તાત્મા પું [ત્રાત્મા]
રિયર પ્રજ્ઞાવાળો; રિયતપ્રજ્ઞ
ભાવી વિં [સં.] નુઓ ભાવિ
ભાવુક વિં [સં.] વિચારરહિત (૨) રસજ્ઞ;
સહૃદય
ભાવેપ્રયોગ પું [સં.] જેમા ક્રિયાપદનો
ભાવ એ જ કર્તા હોય તેવો પ્રયોગ [વ્યા.]
ભાવણું નં [સં.] બોલવું તે (૨) વ્યા-
ખ્યાન. -ણિયું વિં (ભાવણના ગુનાથી)
સત્યાગ્રહમાં પકડાયેલું (જેલરાખ્દ) (૨)
ભાવણ ક્યાં કરવાની દેવવાળું
ભાષા સોં [સં.] બોલી; વાણી; જબાન
(૨) મજ્જાભાષા. ંશાસ્ત્ર નં ભાષાનું
શાસ્ત્ર; 'કાલ્દોલોલ'. ંશાસ્ત્રી પું ભાષા-
શાસ્ત્ર જાણનાર. -પાંતર નં [સં.]
અનુવાદ; તરજુમો. -પાંતરકાર પું
અનુવાદક. -પી વિં બોલનાર (સમાસમાં
ઉત્તરપદ તરીકે). ઉદાં 'પરભાષાભાષી'
ભાષ્ય નં [સં.] વિસ્તૃત વિવરણ. ંકાર
પું [સં.] ભાષ્ય કરનાર-રચનાર
ભાસ પું [સં.] ખ્યાલ; ઊપ (૨) આભાસ;
ભ્રાતિ (૩) સરખાપણું; -ના જેવું દેખાતું
તે (૪) કાળો પ્રકાશ (૫) એક સરૂત
નાટકકાર. ંમાન વિં [મ.] ભાસતું
ભાસવું અંકિં [સં. માથ] દેખાતું (૨)
સમજવું; લાગવું (૩) પ્રકાશવું
ભાસકર પું [સં.] સૂર્ય. -રાચાર્ય પું
[સં.] પ્રસિદ્ધ અભિતી અને ખગોળશાસ્ત્રી
ભાળ સોં [નુઓ ભાળવું] પત્તો; ખબર
(૨) સંભાળ. વપણું (-ણી) સોં સુપરત.
વપવું સંકિં ભાળ રાખવા સોંપવું (૨)
સિફારસ કરવી. ંધું સંકિં [સં. મળ]
મેલવું; અવલોકવું
ભાંગ સોં [સ. મહા] ગાંભીની કળા તથા
પાંદાં (૨) તેનું બનાવેલું પીણું

ભાંગનોડ, ભાંગફોડ (૦) સ્ત્રી ભાંગવું
અને તોડવું ફોડવું તે [તેવું (ચોખા)
ભાંગફું (૦) વિં ખાંડતાં બાળી નથ
ભાંગફો(૦)પું [સ. મૂઢરાજ] એક વનરપતિ.
[ખાંડવો=ફૂંખી વાત ખુલ્લી કરી દેવી;
વાતચીતમાં ખાંડવું. (ભાંગફો જેમ વડાય
તેમ ગદ્ય મારે છે તે ઉપરથી)]

ભાંગવું (૦) અંકિં [સ. મઝ ઉપરથી]
કકડા થવા (૨) સં કિં કકડા કરવા;
તોડવું (૩) (ગામને) છૂટી-બાળા પાયમાલ
કરવું [કા.]

ભાંગગ(-ધ)ડ (૦) સ્ત્રી [ભાંગવું + ધડવું]
તકરાર(૨)પ ચાત. -ડિયું વિં ગૂચવણ-
ભરેયુ; મોટાળાભરેયુ(૨)ભાંગગડ કરનારું
ભાંગણી (૦) સ્ત્રી ['ભાંગવું' ઉપરથી]
વહે ચણી(૨)ભાગ, હિરસો(૩) મોટામાથી
નાના અને નાનામાંથી મોટા પરિમાણમાં
‘રકમને ફેરવવાની રીત [ગ]

ભાંગવું (૦) સંકિં [સં મઝ] ભાંગવું, તોડવું
ભાંડ (૦) પું [સ. માટ=ચાળા; ચેષ્ટા
ઉપરથી] મરકરો (૨) બીભાસ બોલ,
ચાળા વગેરેથી હસાવી ખેલ કરનારી
નતનો માણસ(૩) વિં અસહ્ય, નિહાળ

ભાંડ નં [સ.] પાત્ર; વાસણ

ભાંડણ (૦) નં ['ભાંડવું' ઉપરથી] ગાળા-
ગાળ, ભાંડવું તે(૨) વિં બાંડણવાળું; ભાંડવું

ભાંડરાં (૦) નં બંબંબં બાડુઓ

ભાંડવું (૦) સંકિં [સ. મણ] ગાળ દેવી
(૨) બહોળાઈ કરવી (૩) કંપકો આપવો

ભાંડુ નં [દે. માહુદ (સ. કાવુગાંડ)] ભાઈ
બંદેન વગેરે સ્વજન

ભાંડો પું [સ. ગાંડો] બોડરણ; પહેળા
મોદાનું તાબડી જેવું પાત્ર

ભાંભરવું (૦) અંકિં ગાયનું બરાડવું

ભાંભરું (-ણું) (૦) વિં ખરસરું; ખાંડું
(૨) સ્વાદ વગરનું

ભિક્ષા સ્ત્રી [સં] બીખ (૨) ભિક્ષામાં
મળેલી વસ્તુ. બંદન નં [સ.] ભિક્ષામાં
ફરવું તે. બંદ નં [સ.] બીખી અલેવું

અન્ન: પ્યાત્ર નં [સ.] બીખ માગવાનું
વાસણ. બૃત્તિ સ્ત્રી [સં] ભિક્ષાથી
ચલાવેલું શુજાન; ભિક્ષાનો ધવો

ભિક્ષુ, બંક પું [સ.] માગશું(૨) ભિક્ષા ઉપર
નબનાર(૩) બીક સાધુ. બંકી, બંકી સ્ત્રી
સ્ત્રી ભિક્ષુ

ભિખારચોટ વિં ભિખારી જેવું(૨) મૂખડું

ભિખારણ સ્ત્રી [નુઓ ભિખારી] માગણ

સ્ત્રી. -વું વિં(૨) નં ભિખારી(તુઝકારમાં)

ભિખારવેણ પું બંબંબં ભિખારીના જેવું

વર્તન

ભિખારી વિં (૨) પું [અવ; (સ. ગિજ્ઞા-
કારિન્)] બીખ માગનાર. બેંડા

પું બંબંબં ભિખારવેણ. -રું વિં(૨) નં

ભિખારી (તુઝકારમાં)

ભિખામુ પું [પાલિ] બીક સાધુ-ભિક્ષુક

ભિન્નવવું સં કિં, ભિન્નવું અં કિં

‘ભીજવું’નું અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ

ભિડાવવું સંકિં ‘ભીડવું’નું પ્રેરક(૨)કસવું,

બાધવું. ઉદાહરણ ભિડાવ્યા નથી(૩)

દબાવવું; ભેડવું (૪) ગૂચવાડામા નાખવું;

ગમરાવવું(૫) અટક પડાવવો(૬) ધમમથવું

ભિડાવું અંકિં ‘ભીડવું’નું કર્મણિ (૨)

ભીડમાં આવવું (૩) સંકડાવું દબાવું

ભિન્ન સ્ત્રી [સ.] બીત. બંધન નં બંદ

પરનું ચિત્ર; ‘ફેરકો’ [સ્ત્રીવું

ભિન્નવું અંકિં [‘ભીડવું’ સ્ત્રી] સ્ત્રીવું;

ભિન્ન વિં [સ.] ભીડ; ફેરવું(૨) ભીડવું.

બંદા સ્ત્રી બંદાવણ- બંધાય પું

બંધાઈ. બંધાય વિં [‘બંધાઈ’ સ્ત્રીવિચારવું

ભિયા પું [સ. મઝ (સ. કાવુ)] બાઈ

(પુત્ર મોટે સ્ત્રીવન)

ભિક્ષુ પું બંધન સ્ત્રી

ભિષ્ટ(-મ્) પું [સ.] દેવ

ભિસ્તી પું પાંચ

ભિન્ન પું [સ. કિન્નરેટ નં સ્ત્રી

કે સ્ત્રીવું કંઈ સ્ત્રીવું; કંઈ

વિં(૨) ભાગ સ્ત્રી [સ. કંઈ

વિન્નર] ભેદ

બીખ સોં [પ્રા. ગિત્ત (સ. ગેથ)] બીખનું
 તે (૨) બીખીને મેળવેલી વસ્તુ. ૦પું
 સંકિં ખેરાત માગવી (૨) અંકિં
 મિખારી યવું [પદ્યગવું
 બીજવવું સંકિં વીજવવું, બીનું કરવું;
 બીજવું અંકિં [સ. મધ્યગ્રીમીજવું, વીનું
 યવું, પદ્યગવું
 બીડ સોં [દ. ગિટ=બીડવું] ગિરદી (૨)
 તગી(૩)પું બીડો. ૦પું સંકિં વાસવું,
 વધ કરવું(૨) કસવું, બાધવું(૩) બાવવું,
 બેઠવું (૪) અંકિં + બડવું, બૂઠવું - ડો
 પું લાકડું બીડવા માટેનું મુયારનું એક
 ચોખર
 બીત વિં [સં.] બય પામેલું
 બીતર' નં [દ. ગિત્તર] અદરનો બામ(૨)
 નિલ હંચુ (૩) અં અદર
 બીતિ સોં [સ.] બીક
 બીનાશ સોં બીનાષલું
 બીનું વિં [સ. ગિત્ત=બીનું ધયેલું] પધળેલું
 (૨) શ્યામ. ઉદાઃ બીનેવાન ૦બદડક વિં
 સાવ બીનું [હોય એવું શ્યામ
 બીનેવાન વિં [બીનું+વાન] પાકે રંગે
 બીમ વિં [સ.] બય કર, વિકરાળ (૨)
 પું પાંચ પાડનોમાનો બીને. ૦અગિયા-
 રશ(-સ) સોં જોક મુદ અગિયારસ;
 નિજાંલા એકાદશી
 બીરુ વિં [સ.] બીકલ. ૦તા સોં
 બીરુ પું ભિટલું; બેરુ
 બીલ પું [સ. ગિલ્લ] એક રાની પ્રભનો
 માણસ. ૦ડી સોં બીલ ભતિની કે
 બીલની સો
 બીધલું વિં [સ.] ભયંકર
 બીભ વિં [સ.] ભયંકર (૨) પું સાંતલુ
 અને ગજાના પુત્ર
 બીંગડું નં ભિંગડું; ડોડું
 બીંછાં નંખંખં (કપાવવાના ધયેલા)
 મોટા વાળ
 બીજવવું સંકિં [નુઓ બીજવું] પદ્યગવું
 બીજવું અંકિં [નુઓ વીજવું] પદ્યગવું

બીંલવવું સંકિં બીજવવું
 બીંલવું અંકિં બીજવું; પદ્યગવું
 બીંડી સોં એક ડોડ (૨) એની છાલના
 કદાળા રેસા નિનો ડોડ
 બીંડો પું [સં. ગિલ્લ, મેન્ડા] એક રાક કે
 બીંડો પું [બીંડો કે બીંડી પરથી] ફેલું,
 દરકત(૨) ગપ; નોપ[લા.] ૦મારવો=
 ગપ મારવી (૨) દરકત લખી કરવી.
 બીંત સોં [સ. મિતિનીવાલ. ૦બૂલવી
 = એક જ માગ' ચૂકનો, તંત્ર અવળે
 રસ્તે ચડી જવું]. ૦પત્ર નં સમાચાર
 વમેરેની નહેરાત માટે બીંત પર કરાવું
 લખાણ -તિયું નં નાની પાનની બીંત
 બીંસ સોં [સ. વિં ઉપરથી] લીસાવું તે;
 દખાલું; ધખો. ૦પું સંકિં દાખવું, પીલવું
 (૨) બેઠવું, ચાપવું. -સાવવું સંકિં
 (પ્રેરક). -સાવું અંકિં (કમ'ણિ)
 ભુક્ત વિં [સ.] ખાધેલું, મોગવેલું [મોગન
 ભુક્તિ સોં [સ.] મોગ, સસારમુખ (૨)
 ભુખાળવું વિં [ભૂખ' ઉપરથી] ખાઈધડું
 ભુજ પું [સ.] ખમાથી 'કોણી સુધીનો
 ભાગ (૨) દાય (૩) બાનું [ગ]
 ભુજંગ, ૦મ) પું [સ.] સાપ
 ભુલ સોં [સ.] ભૂજ; હાય
 ભુલો(-લો) પું [સ. નુદ ઉપરથી] મકાઈ-
 દોડો (૨) ગોળ વંતાક
 ભુલકંણું વિં ભૂલી જવાની ટેવવાળું
 ભુલભુલામણી સોં ભૂલા પડી જવાય
 તેવી અટપટી રચના
 ભુલવણું (-ણી) સાંભુવાવડું-ભૂલવું તે; ભમ
 ભુલામણું વિં ભુલકણું (૨) ભુલાવે તેવું
 ભુલાવવું સંકિં, ભુલાવું અંકિં
 'ભૂલવું' અનુક્રમે પ્રેરક ને કમ'ણિ
 ભુલાવો પું ભુલાવણી, ભમ
 ભુવન નં [સ.] જગત, લોક ૦ત્રય નં
 [સ.] ત્રણ લોક(સ્વર્ગ, ભૂમિ, પાતાળ)
 ભુવર, (-ચીક) પું [સ.] ભૂલોક અને સૂય'
 વચ્ચેનો લોક
 ભુસાડવું સંકિં નુઓ ભૂસાડવું

ભુમાવતુ સંકિં, ભુમાવતુ અંકિં
 ભૂસત્તંતુ પ્રેરક ને કર્મણિ
 ભુરકે પું [૨૧૦] ક્રમે, ભૂસકે
 ભુગળ, -ળી, -ણી [દિકુળ] ભુઓ 'ભૂગળ' મા
 ભુડ નં [૬] ભુઓ ભૂડ
 ભૂ નં (બાળભાષામાં) પાણી
 ભૂ સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી
 ભૂકરી સ્ત્રીં, -રે પું ભૂમા, જેરે
 ભૂકપ પું [સ] ધરતીકપ
 ભૂકી સ્ત્રીં [સ] મુગ્ધ, પ્રા મુગ્ધ) બારીક ભૂકી
 -કે ભૂકી પું બળવંતુ ચૂચૂર
 ભૂખ સ્ત્રીં [સ] મુગ્ધ (સ વુમ્મશા) કુધા
 (૨) ઇન્દ્રા [લા] ંગીબારરા (અ)
 વિં (અગિયારસ પછીને દિવસે હોય
 તેવ) ખાઈ ખાઈની દાનતવાળુ (૨)
 કગાન ંકુ વિં ભૂખ્યુ (૨) કગાલ
 તગીમા આવેતુ ંમરે પું ભૂખયી
 મરે થવે તે ભૂખયી સીમળાતુ કે
 મરતુ પડે તે કે તેવી દશા
 ભૂખર વિં [સ] ક્ષર) બખર, વેરાન,
 ઇન્દ્રા -રુ વિં રાખોડિયું, શીકુ
 ભૂખ્યું વિં જેને ભૂખ લાગી હોય તેવુ
 (૨) લાલ્યુ (૩) ગરીબ ંખાખ્યુ વિં
 ભૂખ્યુ સાવ ભૂખ્યુ
 ભૂગર્ભવિદ્યા સ્ત્રીં [સ] ભૂસ્તરવિદ્યા
 ભૂગોળ પું [સ] મૂગોળ પૃથ્વીનો ગોળો
 (૨) સ્ત્રીં ભૂગોળવિદ્યા ંવિદ્યા સ્ત્રીં
 પૃથ્વીના તળ બપજ, પ્રાણી, લોક,
 કુદરતી કે રાજકીય વિભાગ, આગોડવા,
 વસ્તી વગેરે દર્શકતતુ શાસ્ત્ર ંવેત્તા
 પું ભૂગોળનો ખાસ વિદ્વાન
 ભૂચર વિં [સ] પૃથ્વી ઉપર ફરનાર (૨)
 નં પૃથ્વી પરતુ પ્રાણી
 ભૂત વિં [સ] યર્થ ગયેન, વીતેતુ (૨)
 'યર્થેતુ બનેતુ' એ અર્થ' મા સમાસને
 અતે (કદાં અગમ્ય પ્રાણભૂત) (૩)
 નં પચમહાભુતોમાનુ એક (૪) પ્રાણી
 (૫) પ્રેત, પિશાચ (૬) ભૂતની જેમ પાછળ
 ફરનાર માણસ (બાતમીદાર ઇં) (૭)

વહેમ મૂત ંકાલ (-ળ) પું ગયેલો
 વખત (૨) કિંનો ભૂતકાળ [વ્યા] ંકાલીન
 વિં ભૂતકાળનું, -ને લગતુ ંકુદત નં
 ભૂતકાળના અર્થ' તુ કુદત [વ્યા] ંદયા
 સ્ત્રીં [સ] સર્વ જીવે પ્રયેની દયા,
 જીવદયા ંપતિ પું [સ] શિવ, મહાદેવ
 ંપલીત નં પ્રેત (૨) બેડોળ માણસ
 ંપૂર્વ વિં [સ] પહેલા ચયેતુ (૨) માજી
 ંપ્રેત નં ભૂત પિશાચ ંભાવન વિં
 [સ] પ્રાણીઓને સજ્જનાર, પાળનાર
 ંખનિ [સ], ંખનિ પું પ્રાણીઓને નિત્ય
 આપવાનો બલિ ંભાર્થ પું બનારાત
 ઉદં ભૂતશાઈ નજી ંચર પું [સ]
 ખાંચ ચરોમાનો એક ભૂતબનિ ંયોનિ
 સ્ત્રીં [સ] ભૂતપ્રેતની ભતિ (૨) ભૂતમાત્રનુ
 ઉત્પત્તિસ્થાન ંવિદ્યા સ્ત્રીં [સ] પ્રેત
 વિધેની વિદ્યા

ભૂતવ [સ] -ળ નં પૃથ્વીની સપાટી
 ંવિદ્યા સ્ત્રીં ભૂતવની ભૌતિક રિધિતિ
 સબધી વિદ્યા [ટાણુ
 ભૂતાવળ (-ળી) સ્ત્રીં [સ] ભૂતાવળિ) ભૂતાનુ
 ભૂતિ સ્ત્રીં [સ] ભરમ, સમૃદ્ધિ કલ્યાણ
 ભૂતાન નં ભૂમિદાન
 ભૂદેવ પું [સ] પ્રાણી, ભૂસુર
 ભૂધર પું [સ] પર્વત (૨) રાત્ર (૩)
 નાગ (૪) કૃષ્ણ (૫) શિવ
 ભૂપ પું [સ] રાત્ર ંતિ, -પાત્ર [સ],
 -પાળ પું રાત્ર
 ભૂપૃષ્ઠ નં [સ] ભુઓ ભૂતવ
 ભૂમધ્યરેખા (-યા) સ્ત્રીં [સ] વિષુવદ્વત
 ભૂમધ્યમુદ્ર પું [સ] યુરોપ અમેરિકા
 વચ્ચેનો સમુદ્ર
 ભૂમંડલ [સ] -ળ નં આખી પૃથ્વી
 ભૂમિ સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી (૨) જમીન (૩)
 દેશ પ્રદેશ ંકા સ્ત્રીં [સ] જમીન
 (૨) સ્થળ (૩) પાયરી (૪) મૂળ, બગમ
 (૫) નાટકનું પાત્ર કે તેનો ભાગ કે રાણગાર
 (૬) પ્રસ્તાવના ંગત વિં ભૂમિમા
 રહેતુ -દાદેલુ

ભૂમિતિ સ્ત્રી [સ] રેખાગણિત
ભૂમિદાન નં [સ] ભૂમિનુ દાન કરવું તે
ભૂમિદાહ પું (રાખવે) દફન કરવું તે
ભૂમિશર્યા સ્ત્રી [સ] જમીન ઉપર (કથુ
પાથર્થ વિના) સુવું તે

ભૂમી સ્ત્રી [સ] જુઓ ભૂમિ
ભૂર વિં ભૂખં (૨) હુમ્મુ
ભૂર વિં [જુઓ ભૂરિ] ધણુ વધારે
ભૂરકી સ્ત્રી ભગ્ન (૨) ભદ્રમત્ર (૩)
મોહિની [લાય [લા]

ભૂરશી સ્ત્રી બાધી રમ્મની દક્ષિણ (૨)
ભૂરાકોણુ નં જુઓ ભૂરકોણુ
ભૂરાટ, -રા સ્ત્રી ભૂરાપણુ

ભૂરિ વિં [સ] ભૂર, ખૂણ, પુષ્કળ
ભૂરિયુ વિં આસમાની રગનુ (૨) ગોહુ
ભૂરું વિં જુઓ ભૂરિયુ વેળાનું નંક યાત્રુ,
મજાના જેવું ધોણુ ફળ

ભૂજં નં [સ] એક વૃક્ષ વપત્ર નં
કાગળ તરીકે વપરાતી ભૂજંની છાપ

ભૂજોંક પું [સ] ભૂજોંક

ભૂવ સ્ત્રી [પ્રા મુજ] ચૂક, ખામી, ગદ્ગત
(૨) હેતરાવું તે (૩) વિરમૂતિ (૪)
ગેરસમનું વચૂક સ્ત્રી ભૂલ [ભૂવચૂક
લેવીદેવી = ભૂલચૂક જ્યારે નજરે પડે
ત્યારે એકબીજાને મનરે આપતી] વ્યાપ
સ્ત્રી ભૂવ, ગદ્ગત (૨) હેતરામણ
વવણુ સં કિં ભૂતમા નાખવું, ભૂલ
પાડવી, ભુલાવવું વંતું અંકિં ભૂવ
કરવી -હુ વિં ભૂલેવું (૨) આડે
રસ્તે ચડેલું (૩) ભુલકલું

ભૂવોંક પું [સ] મુલુનોંક, પૃથ્વી
ભૂવે પું પ્રાણીથી પ્રવેગે ડાડે ખાડે

ભૂવો [પ્રા મૂમવાર (સ મૂતવાદિત્ર)] ભૂત
કાદનાર [એક જીવડો

ભૂવે પું [પ્રા મૂમ (સ મૂત) = જડી]
ભૂશિર સ્ત્રી [સ] દરિયામાં ગયેલી જમીન
ની લામી પટી

ભૂયણુ નં શોમાર(૨)રેણુ [ગારેહું
ભૂપા સ્ત્રી [સ] મૂલ્ય -પિત વિં [સ] રાણુ

ભૂમકે પું કૂકો, જંગેથી નાચે પડવું તે
ભૂમ્મુ સંકિં [પ્રા પુષ્ટ (સ પ્રાણુ)] બસા
ડડ, બસવ

ભૂમ્મુ નં [સ પ્રા મુમ] યુલુ (૨) ચવાણા
નુ એક મિશ્રણ [ભૂમ્મુ = નકામી
માલિની (મગજમા) ભરતી ભૂમ્મુ =
તોર ચડવો (૨) ખોટો વહેમ ભરાવો
(મગજમા) માથામાં ભૂમ્મુ ભયુ
છે' = જરાય સમજણ કે ચાલકી નથી]

ભૂસ્તગવિદ્યા સ્ત્રી ભૂસ્તરશાસ્ત્ર નં
પૃથ્વીના પર સખધી વિદ્યા

ભૂંકું અંકિં [પ્રા મુમ (સ. કુમ)]
ગયેણુ બોબો કરવું (ભૂંકાવવું)

ભૂગરા પું બંબવં બૂલેલાપડ ચણાવગેરે
ભૂગરેટ સ્ત્રી [‘ભૂજડ’ પંથી] ગરમ રાખ
ભૂગળ સ્ત્રી ગજ, બારણુ બધે રાખવાનો
લાત્રો આગે દડો

ભૂગળ સ્ત્રી [દ મુગલ] એક વાજિત્ર.
ભૂદિયુ નં ટીપણુ (૨) લાણુ લખાણ
ભૂદિયો પું લાય જેનાર વ્યાજણ
-પિયો પું ભૂગળ વગાડનાર -ળી
સ્ત્રી પોતી નળી (૨) કૂં છણી (૩) ખોળી
(૪) દરદીને તપાસવાની દાકરની નળી
-ળું નં નળાકાર કોઈ પણ ધાટ (૨)
નળાકાર કુમાડિયુ

ભૂજર સ્ત્રી ભૂજલ ને તેના બચ્ચા (૨)
નાના છોકરાનું ધાડું વ્વાડસોં, વ્વાડો
પું જુઓ ભૂજર (૨) મદવાડ [લા]
ભૂજપુ સંકિં [સરંદે મુજિ = ભૂજેલું
ધાન] શેકવું (ભૂજવવું, ભૂજવું)

ભૂડું, બુંડું નં [દ નુડ] હુકર, સૂવર વળુ
(-મુડી) સ્ત્રી ભૂડની માલ

ભૂડાઈ સ્ત્રી ભૂડાપણુ (૨) અણખનાવ.
-પો પું ભૂડાપણુ (૨) ભૂડાપણું

દલક -રા સ્ત્રી જુઓ ભૂડાઈ
ભૂંડું વિં ખરામ (૨) દેવી (૩) બીમલસ
ભૂનવું સંકિં બસવ, કાઠી નાખવું
(ભૂસાવવું, ભૂસાવું)

ભૂકુટિ(-ટી) સ્ત્રી [સ] ભગ્નર

ભૂગુ પું [સ.] એક જાણિ (૨) શુક (૩)
જમદગિ (૪) પવંતનું શિખર. ૦પાત
પું હાથેથી પડતું મૂકી આપવાન કરવો.
૦સાંછન પું કૃષ્ણ

ભૂત્ય પું [સ.] નોકર [ભમરી
ભૂંગ પું [સ.] ભમરો. -ગી સીં [સ.]
ભે (બે) પું [સ. ગવ] જુઓ ભય (૨)
જેખમ. ૦કાર વિં ભયંકર; બેકાર [પ.]

ભેખ પું; સીં જુઓ વેપ (૨) સંન્યાસનો
વેષ; સંન્યાસની દીક્ષા [ખૂણો; કશાડ
ભેખ (૦૬) સીં ટેકું (૨) ઝૂમનો ટેકરાનો
ભેખધારી વિં ભેખ ધારણ કરનાર

ભેગ પું મિથળ. -ચું એકકું; સાથે (૨) મિથ
ભેચો પું જુઓ ભેચો

ભેજ પું ['ભીજું' ઉપરથી] જીનારા.
૦ચાકી વિં ભેજ ચૂસી યે તેડું. ૦દ્રવી
વિં હવામાંથી ભેજ ચૂસી દ્રાવણ બની
જનારું

ભેજવું સંકિં [દિ. મેજના] મોઢવું
ભેજગેખ (બે) વિં ગેખ યથેલા ભેજવાળું;
ચસકેયું

ભેજું નં [દિ. મેજા] મજાજ
ભેડ સીં [દે. મિટ્ટ, મિટ્ટી] મેલાપ, મુલાકાત
(૨) બક્ષિસ (૩) કમરે તાળી બાંધેલું
કપડું. ૦વું સંકિં બાલિંગન આપવું (૨)

મુલાકાત થવી (૩) લડવા માટે ભેગા થવું.
-ટો પું મેલાપ (૨) આલિંગન [કાળ

ભેડ નં [સ.] થેડું. -ઉંચો પું વડું; ભેડનો
ભેણું (બે) નં [પ્રા. માલગ (સ. માજન)] ધી

તાવવાનું માટીનું વાસણ

ભેડ પું [સ.] તફારત; જુદાપણું (૨) વર્ગ;
વિભાગ; પ્રકાર (૩) જાની વાત (૪) છગભેડ

(૫) ફટ પાડવી તે (૬) ચીરો; બારું. ૦ક
વિં [સ.] ભેડનારું (૨) રેચક. ૦દિ સીં

[સ.] ભેંભાવ; જુદાપણું. ૦ન નં [સ.]
ભેડું ને. ૦બુદ્ધિ સીં [સ.] જુઓ ભેદદિ.

૦ભાવ પું જુદાપણું; અંતર (૨) કપા.
૦વું સંકિં છેદ પાડવો, તોડવું. -દી

[સ.] રહસ્યમય; કા. -કું પું ભેડ-રહસ્ય
નિ ને ૨૩

ભલ્લનાર (૨) બસસ (૩) ફટ પડાવનાર.
-દા વિં [સ.] ભેડી રાકાય તેડું (૨)
ભેંવા ચોગ્ય

ભેર સીં ['ભેરુ' ઉપરથી] મદદ; વહાર
ભેર સીં [સ.] ભેરી

-ભેર (બે) [પ્રા. ગરિમ (સં. મૂત, ગરિત)]
શબ્દને લાગતાં '-તે સાથે, સહિત' એ

અર્થનું અં બનાવે. ઉદા. દોસભેર.
ટેટીક જગાએ 'માત્ર તે સાથે' એવો

અર્થ પણ થાય છે. ઉદા. પોતિયાભેર
ભેરવ (બે) વિં [પ્રા. મેત્વ (સ. મેત્વ)]

ભેરવ સખંધી (૨) ભયંકર (૩) પું
શિવનું એક સ્વરૂપ. ૦જપ પું [સ.

શંખા = ફદકો] મોક્ષ માટે જપ કરતાં
કરતાં પવંત ઉપરથી પડતું મૂકવું તે

ભેરવવું સંકિં ભરવવું; વળગાડવું (૨)
ભભેરવું; ભભાવવું

ભેરવાવું અંકિં 'ભેરવડું'નું કમંભિ (૨)
ગૂચવાઈ જવું; સડોવાવું

ભેરિ (-રી) સીં [સ.] નોખત; નગારું; ભેર
ભેરુ પું સાથી; મિલ્લ

ભેલાડ પું [સ. મેજુ ઉપરથી] બગાડ;
નુકસાન. ૦વું સંકિં બગાડવું; વણસાડવું

ભેળ પું [સ. મેજુ ઉપરથી] મિથળ (૨)
ભેલાડ; બગાડ (૩) ભગાણ; ટૂટ (૪)

સીં એક ચવાણુ (મુંબઈ). ૦વણુ નં,
૦વણી સીં મેળવણી; મિથળ. ૦વણું

સંકિં મેળવણું; મિથ કરવું (૨) સામેલ
કરવું. ૦વું સંકિં સામેલ રાખવું (૨)

મેળવણું; મિથિત કરવું (૩) મેળવણું.
૦સેળ વિં એકકું; મિથિત (૨) સીં

મિથળ. ૦સેળિયું વિં મેળમેળવાળું.
-ળાડ, -ળાડવું જુઓ 'ભેલાડ'માં.

-ચું વિં (૨) અં મેજું; સાથે
ભેં (બેં) નં (૨) અં [૧૫૦] રડવાનો

અવાજ. ૦કડો પું લાખે સાદે રડવું તે
(૨) તેનો સાદ. ૦કવું અંકિં ભેંકડો

મૂકવો; ભે ભે કરવું. ૦કાર પું ભેકડો
ભેંકાર (બેં) વિં [જુઓ ભેકાર] ભયંકર

લેચો (લેં) પું છદાયેયો લેચો, માસનો
લેચો (ર) છદાયેયી વસ્તુ (૩) કંસ,
દમ [લા]

લેંશ(-મ) (બેં) સ્ત્રીં [સ મહિષી, પ્રા.
મહિમી] દૂધ દેનારું એક દોર, ડોશુ.
-માસુર પું બય કર માણસ(ર)પાડાના
આધારનો એક રાક્ષસ, મહિષાસુર.
-માસુર પું લેસ જેવો જડો સુર

લેસો (લેં) પું [જુઓ લીસ] દબાણ,
પડખાથી નેર દેડુ તે

લેડ સ્ત્રીં [લીડલું ઉપરથી] ધસની
વરત અને જૂસરાના દોરડાને સાધવાની
લાકડાની મેખ [બનીકુળી જખી,
વેશર્ધ જખી=સોપાળુ બદારપગીજડ]

લેયો પું [પ્રા માદ્ય (સ ગ્રા)] બાર્થ
(ર) ઉત્તર હિંદનો વતની

લેવવ વિં(ર)પું[સ]જુઓ લેવવ બધાટી
સ્ત્રીં ડાયા શિખરની બય કર કરાડતુ
સ્થાન વજપ પુંજુઓ લેવવજપ -વી
વિં સ્ત્રીં [સ] બય કર (ર) સ્ત્રીં દુર્ગા

લોઈ પું [દિ ગાઈ=મુખી નાયક]પાવખી
ઉપાડવાનો ધધો કરનાર

લોક પું[લોકલું ઉપરથી]જુઓ લો- વું
સંકિં [સ મૂક=ઝિદ] ધોયતુ, લોકતુ

લોકના પું [સ] ભોગવનાર

લોગ પું [સ] ભોગવતુ તે (ર) ભોગ-
વવાની સામગ્રી (૩) દેવને ધરાવવાનો
પ્રસાદ (૪) માટી દશા (૫) બનિદાન.
બેંગે અં દેવયોગે, સભોગવશાન,
કદાય બહૂમિ સ્ત્રીં(કમ)બૂમિથી ડાવટી)
ન્યાં નવો પુરુષાય નથી યઈ શકતો,
પણ જૂના પુરુષાયના કુજ ભોગવ
વાના હોય છે, તેવી સ્વર્ગ વગેરે જગા
બવટો પું ઉપયોગ, માલિકી બવતુ
ઉપભોગ કરવો(ર)સદન કરતુ. બિલાન
પું અમનચમન

ભોગળ સ્ત્રીં જુઓ બૂગળ ન ૧

ભોગિયો પું ભોગી પુડપ, ભોગવનાર

ભોગી વિં [સ] ભોગવનાર (ર) પું

ભોગિયો (૩)આશા, પ્રીતમ (૪)ભમરો
(૫) સાપ -ગી દ્ર પું [સ] રોપનાજ
ભોગ્ય વિં [સ]-ભોગવવા લાયક (ર)
નં ધન, પૂજ

ભોજ પું [સ] ચાદેયોની એક જાતનો
માણસ (ર)એક દાનવીર પ્રાચીન રાજા
ભોજક પું [સ] ભોગવનાર (ર) લેન
મદિરનો ગવયો

ભોજન નં [સ] જમણ બગુલ, -નાલય
નં, બશાલા(-ળા) સ્ત્રીં જમવાતુ
સ્થાન (ર) વીશી

ભોજપત્ર જુઓ બૂજપત્ર

ભોજપુરી સ્ત્રીં [દિ] બિહારના એક
ભાગની બોલી

ભોજઈ સ્ત્રીં [દિ ગાજના] બાલી

ભોજ વિં [સ] ખાનાર (સમાસમા છેડે)
ઉદા-માસભોજ

ભોજ્ય વિં [સ] ખાવા કે લેવાવા લાયક
(ર) નં ખાવા કે ભોગવવાની વસ્તુ

ભોટ વિં પું મૂઠ, ભેવકૂં

ભોટવો પું માટીનો ચણુ

ભોટીલું નં કુરુચિયું [ભોટપમા

ભોટપ સ્ત્રીં, ભોટામણુ નં જુઓ

ભોટું (ભો) વિં જુઓ ભોટું

ભોટ વિં [પ્રા વાટ (સ પ્રોટ)] પાકવા પર
આવેલી-માખ જેવી (આમથી)

ભોટુ નં [દિ બોટ=મૂડેતુ માથુ (સ મુટ)]
માથુ [વગેરેના]

ભોથુ નં મૂગિયાનો જૂડો (દાસ, શેરગ

ભોટો પું પે (તિરરકારમા)

ભોપાળુ નં પે ૧, પેકળ (ર) ઢોગ

ભોપો વિં પું ભેવકૂં, મૂખ [૩, ૪

ભોમ પું [પ્રા (સ મૌમ)] જુઓ ભોમ

ભોમ(બંકા) સ્ત્રીં બૂમિ

ભોમવાર પું મગજવાર

ભોમિયણુ સ્ત્રીં બણકાર સ્ત્રી

ભોમિયુ વિં બણકાર -યો પું બણકાર

માણસ (ર) વાપ બતાવનાર

ભોર પું, સ્ત્રીં પદોદિયુ

ભોર (ભો) પું ધાસના પૂજાથી ભરેતુ ગાકુ
(૨) ગાકુ ભગવ તોટનો જથો. ઉદા.
ભોર લાડા

ભોરિગ પું મોટો નાગ [નકુ ભોય
ભોલ વિં [દ પો] પોયુ, ફૂટેતુ ઉદા.
ભોલુ પું વાદરો

ભોળપ સ્ત્રીં, બળુ નં ભોળાપણ
ભોળવવુ અંકિં બરભાવવુ
ભોળાર્થ સ્ત્રીં ભોળાપણ
ભોળાનાથ, ભોળાશકર પું મહાદેવ
ભોળિયુ વિં ભોળુ

ભોળું વિં [દ માલ] કપટમાન સમજે
તેણ, સાવસ બલટ, બલટાક, બલાભુ
વિં સાવ ભોળુ

- ભોં (ભોં) સ્ત્રીં [સ ભૂમિ] ભોય

ભોંક (ભોં) નં [નુઓ ભેક] કિંદ, કાણું

(૨) ભાગવાની અસર બુ અંકિં ભોંકતુ

ભોંકપ (ભોં) સ્ત્રીં, ભોંકામણ (ભોં) નં

સરમ, સરમિદાપણુ નીચાનોયુ [વાળુ

ભોંકુ (ભોં) વિં [પ્રા મટ (સ મટ)] ભોંકપ

ભોંચિયુ (ભોં) નં [રવં] બાયું

ભોંય (ભોં) સ્ત્રીં [સ ભૂમિ] જમીન (૨)

નવી ચામડી, રૂં [ના] બાળિયુ નં

ધરનો છેક નીચેનો ભાગ બરસો પું

લીપણના પોપડાનો રસ બું નં

જમીનની અદર કરેતુ ધર (૨) ભોયની

અદર કરેતો રસો ંશિ'(-શી',-સિ',

-મી)ગ સ્ત્રીં મગફળી

ભૌગોલિક વિં [સ] ભૂગોળ સબધી

ભૌતિક વિં [સ] પચમહાભૂત સબધી-

તેમનુ બનેલુ સ્થળ જડ (૨) ભૂત

ચાલિ સબધી બિદ્યા સ્ત્રીં [સ]

ભૂતમેત સબધી વિદ્યા (૨) ભૌતિક-
શાસ્ત્ર બંશાસ્ત્ર નં ભૌતિક પદાર્થોને
લગતુ શાસ્ત્ર, 'ફિઝિક્સ'

ભૌમ વિં [સ] પૃથ્વી સબધી (૨)

મગળતુ (૩) પું મગળત્રહ (૪) મગળ-

વાર (૫) સાટોડીનો છોડ બપા(બંધ)ર

પું [સ] મગળવાર

ભ્રમ પું [સ] સદેહ (૨) ભ્રાન્તિ (૩)

ગોળ ફરતુ તે બળુ નં [સ] ફરતુ-

રખડતુ તે (૨) નુઓ ભ્રમ બળુ સ્ત્રીં

ભ્રમ, ભ્રાતિ

ભ્રમર પું [સ] ભમરો

ભ્રમિત વિં [સ] ભ્રમપામેલુ, ભ્રમમાપડેતુ

ભ્રષ્ટ વિં [સ] કીચેથી પડેતુ (૨) પાપી,

દુરાચારી (૩) અપવિત્ર થયેલુ બતા સ્ત્રીં.

-દાચાર પું [નાચાર] દુરાચાર પાપ

ભંશ(-મ) પું [સ] નીચે પડતુ તે, અધ પાત

'આત(-તા) [સ] પું ભાર્થ -તૃત્વયા

સ્ત્રીં [સ] ભાલી -તૃતા સ્ત્રીં, -તૃત્વ

નં [સ] -તૃભાવ પું ભાર્થચારો

ભ્રમક વિં [સ] ભ્રમમા નાખે એલુ

ભ્રાંત વિં [સ] ભ્રમિત, ભ્રાતિવાળુ -ત

(-તિ) સ્ત્રીં [સ] ભ્રાતિ ભ્રમ, મોહ, ખોટો

ખ્યાલ, ખોટું જ્ઞાન (૨) રાદ, અદેશો

-તિકર [સ], -તિકારક વિં ભ્રાતિ

ઉપબવનારુ [સતુ, ભમ્મર

ભૂ સ્ત્રીં, નં, બુક્ટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સ]

ભૂલુ પું [સ] કાચો ગર્ભ બંધ્યા સ્ત્રીં

[સ] ગર્ભની હત્યા, ગર્ભપાત કે ગર્ભ-

નાશ કરવો તે (એક મહાપાપ)

ભૂભગ, ભૂવિકાર પું [સ] ભવા ચડા-

વવા તે

મ

મ પુઁ [સ] ૫ વર્ગનો અનુનાસિક
 મ પુઁ સંજીતના મધ્યમ સ્વરનો સંકેત
 મ અઁ [ના (સ મા)] મા, નદિ
 મહિ વિઁ [દ મઝમ] ૫ માદિવસનુ બૂખ્યું,
 બૂખથી ટળવળતુ (૨) પૌચુ (૩) કલૂસ
 (૪) પુઁ બૂખ્યા અને દુ ખી લોમનુ ટોડુ
 મકદૂર સ્ત્રીઁ[મ] જુઓ મગદૂર [મનસ્થી
 મકતુ વિઁ [સ મનોરા-હાયણી] મસ્ત,
 મકબરો પુઁ [મ] કબરસ્તાન (૨) શેલો
 મકર પુઁ [સ] મગરમચ્છ (૨) જુઓ
 મગર પુઁ (૩) દશમી રાસિ
 મકરફદી સ્ત્રીઁ ચરણી, તોફાન
 મકરધ્વજ, મકરધ્વજ પુઁ [સ] કામદેવ
 મકરરાશિ સ્ત્રીઁ મન્દ, દશમી રાસિ
 મકરમેકાતિ સ્ત્રીઁ સૂર્યતુ મકર રાસિમા
 જુવુ તે, ઉત્તરાયણ
 મકરક પુઁ [સ] ફૂનુ મધ (૨) ફૂનની
 રજ (૩) બમરો (૪) કોકિલ
 મકરાણી પુઁ સિંધની વાયળે આવેલા
 મકરાણ હેરાનો રહેવાસી
 મકલાવું અઁકિં મનકાતુ રિમત કરતુ
 મકંગક સ્ત્રીઁ [મ] મુરાદ, ધારણા
 મકાર્ધ સ્ત્રીઁ, પુઁ એક અનાજ ઠોડો,
 ઠોડો પુઁ મકાર્ધનો ડોડો
 મકાન નઁ [મ] ઘર, ઇમારત
 મકોડી સ્ત્રીઁ, -રો પુઁ [દિ મકોડ] જુઓ
 'મકોડી'મા
 મમમ વિઁ [મ મુક્કમ] દહે તા સ્ત્રીઁ
 મમ નઁ [મ] એમ નગર, મહમદ
 પેગબરનુ જન્મસ્થાન (અરબસ્તાનમા)
 મદ્દિ(-શ્રી)કા સ્ત્રીઁ [સ] માખ
 મખ પુઁ [સ] ચણ [વેશમી માપડ
 મખમ નઁ, સ્ત્રીઁ [જ] એક જલતુ
 મખાતર નઁ[સ મિર્જાતર] નિમિત્ત, બહાતુ
 મખખીચૂમ વિઁ [દિ] કલૂસ
 મગ પુઁ [પ્રા મુગ (સ મુદગ)] એક ડોળ

[ઠનું નામ મરી (ન દેશ, પાટલ) =
 બોવતુ નદિ (યુમ્નિ ખાતર કે કઈ
 રણ્યથી (મોમા) મગ ઓરવા,
 લશ્વ = (બે ૧૩ થઈ છતા) ન બોલડ]
 મગ પુઁ [પ્રા મગ (સ માર્ગ)] માર્ગ [૫]
 (૨) સ્ત્રીઁ બાજુ, તરફ (૩) અઁ તારી,
 તરફ [સિદની એક મીઠાઈ
 મગજ પુઁ [સ મુદગ = મગ] ચણાના
 મગજ નઁ [પ્રા મગ] બોપરીની અદગનો
 નરમભાગ બેજુ (૨) પુઁ કળની મીઠ
 ંમારી સ્ત્રીઁ માયાફાડ
 મગજ સ્ત્રીઁ જુઓ મુગજ
 મગતરું નઁ મચ્છર, ાસ
 મગતું વિઁ મોકજુ, પહોડુ, છગરાવાજુ
 મગદળ પુઁ મગના લોટનો લાડુ
 મગદળ નઁ[સ મુગર] મગદળિયો - (જિયો)
 પુઁ કસરત માટે હાથથી ફેરવવાની
 લાકડાની બનાવટ [દિ મત
 મગદૂર સ્ત્રીઁ [જુઓ મકદૂર] તાપત (૨)
 મગન વિઁ [જુઓ મગ] રાઈ
 મગન પુઁ [પ્રા મગ (સ માર્ગ)] માગ, મગા
 મગદળી સ્ત્રીઁ તેની બીની એક શીંગ,
 બોયશીંગ [મણ્માંની માળા
 મગમાળા સ્ત્રીઁ મગ લેપડા રોનાના
 મગર અઁ [પ્રા] પરતુ
 મગર પુઁ [પ્રા (સ મવર)] એક જાતર
 પ્રાણી ંમરજ પુઁ એમ જલનો મોટો
 મચ્છ - માજુ ંમસ્ત વિઁ હુહપુથ,
 જોરાવર - શ્રી સ્ત્રીઁ મગરની માદા
 મગરૂખ વિઁ મગદૂર, અભિમાની - શ્રી
 સ્ત્રીઁ અભિમાન - ૨ વિઁ [જ]
 અભિમાની - શ્રી સ્ત્રીઁ અભિમાન
 મગા સ્ત્રીઁ [પ્રા મગ (સ માર્ગ)] જગા
 મગાવવું સઁકિં, 'માગતુ'નુ પ્રેરક (૨)
 મગાવવુ
 મગાવું અઁકિં 'માગતુ'નુ કમંજિ

મગિયુ વિં [મગ] ઉપરથી] મગ જેવડું
(૨) નંસીગાનુ એક નતનુ સુતરાડ વૂગડું
મગિયો પું એક નતનો યથાર
મગ વિં [સ] તદ્દલીન, ગરક થયેલુ (૨)
મગન, રાજ [ફેવાવળી, મહેકલુ
મધમધવું અંકિં [પ્રા મધમધ] ખુસાગો
મધમધાટ પું મમમયુ તે
મધવા પું [સ] ઘડ
મધા સીં [સ] દસમુ નક્ષત્ર
મચક સીં પાણુ હંકુ-ડગતુ તે
મચકારુ સંકિં જુઓ મીચકારુ
મચકારે પું [મચકારુ ઉપરથી] આખ
મીચની (ક્યાડની) તે
મચકો પું [પ્રા મચ (સ મદ) = ગવં
કરવો લાકો, લહેકો
મચકોડ પું [જુઓ મચકો] કેનો, હડસેલો
(૨) તિરકાર (૩) સીં મચકાડ
અમગતુ ંવું સંકિં મરડતુ, આખજતુ
-ડાવું અંકિં (કમંણિ)
મચડું સંકિં [પ્રા ચટ્ટ = મચગતુ કે દે
જાડ (ચી બેજતુ)] મરડતુ, આમગતુ (૨)
મચગતુ (મચકાડતુ)
મચમચાવતુ સંકિં મમચાવતુ
મચવું અંકિં [સ મચ, પ્રા મચ]
સમાઈ જતુ (૨) તદ્દલીન યઈ જતુ,
મડતુ (૩) લમતુ, નેસમા આવતુ (જેમ
કે તોફાન) [મચકોડતુ, મચડતુ
મચે (-ચો) ડવું સંકિં [જુઓ મચકાડતુ]
મચ પું, નં [સ] માગતુ (૨) મેચતુ
(૩) જુઓ મચચાવતાર
મચર પું [સ મચર] ડાસ (૨) મચર,
ગુમાન ંદાની સીં મચરને અટકા
કાવવા કરાની જાગીદાર કાપડની બનાવટ
મચી સીં માગી વખતર નં
માગીચોનું જાગર (૨) ખૂબ કોલાહલતુ
ગ્યાન [લા] ંસાર પું માધી
મચરું નં મગતુ ડાસ
મચવો પું [સ મચવાઈ] હોડી
મચ સં [જુઓ મચ] માડું [પ]

મનદૂર વિં [અ] સદર, આગળ જણાવેલુ
(૨) પું હેવાલ, ખીના, હકીકત
મનદૂર પું [પા] જુઓ મનૂર
મનજૂ વિં [અ મનજૂ] પ્રેમરેતુ (૨) પું
કારસી સાહિત્યમા આવતો એક પ્રખ્યાત
પ્રેમરેતો માણસ
મનખૂત વિં [અ] દંડ, હાલે નહિ તેવુ (૨)
સખજી, સખિવાજી (૩) સખજડ, સકસ
(૪) નક્કર સહેજે વે નહી તેવુ -તી
સીં મનૂર પાણું
મનખૂર વિં [અ] નિરુપાય, લાચાર
મનજુ (-મુ) વિં [અ મનજુ] મનિયાઈ
ંદાર પું પરગણનો દિસાખ રાખનારો
અમનદાર, હિસાબ તપાસનાર (૨) માગીદાર
મનરે અં [અ મુજા] પેટે, સાટે
મનરો પું [અ મુજા] સવામ (૨) ખદો
મનલ સીં [અ મનિ] એક દિવસની
સુસાફરી નેહતુ અતર (૨) મગલ પૂરી
યાય તે ઠેકાણુ મુકામ (૩) મુસાફરી, પો
મનલિમ સીં મિજલસ (૨) સભા, મડગી
મનવો પું [અ મનિ] માળ, મેડો
મનલખ પું [અ] ધર્મ, પય -બી વિં
મનલખનુ કે તેને લગતુ
મન સીં [પા] આનંદ, લહેર [ખેર
મનક સીં [અ] મરકરી -કી વિં મરકરી
મનગરું નં [જુઓ મિનગરું] બરડતુ
મનનું વિં આનંદ પડે એવુ મનોદર, ખાસ
મનલ સીં [અ] મગદૂર
સનિયાઈ વિં [દે મગદૂર] સદિયાઈ,
પતિયાજી (૨) નં ભાગિયાભાગ, ભાગી
દારી -રો પું સચુકા વરીવટ
મનક સીં [સ મનિ, પ્રા મનિ] એક
વનરપતિ -કિયુ વિં મનકના રગનું,
પાકા લા ૧ રગતુ
મનૂર પું [પા મનદૂર] રોજિદા દામ
લઈ મદેનત કરનાર, શ્રમજીની ંણુ
સીં મનૂરી કરનાર સીં ંમનજીન
નં, ંમધ પું મનૂરોનુ મડળ, 'ટ્રેડ
યુનિયન' -રી સીં વેતરું મદેનત (૨)
તેના ખદવામા મળતુ નાણુ

મહત્ત્વ સ્ત્રી[સં. નરજી; પ્રા. મંજી]લાકા-
નો મોટો પદારો [વનું વિં મજનું
મજો સ્ત્રી[સ્ત્રી] મજ. વદાર વિં મજનું.
મજાન નં [સં.] જ્યો (૨) જ્યાન
મજાત સ્ત્રી[સં.] દાદકામરો મારો
મજાધાર સ્ત્રી[સં. નવ + ધરા] પ્રવાદની
મધ્ય ધારા [વચનું; મધ્યનું
મજણું વિં [પ્રા. નવિત (સ. નવિત)]
મજા સ્ત્રી[સં.] મજ. વનું મજનું
મજો, વદાર, વનું, જુઓ 'મજો'માં
મજક સ્ત્રી[સં. મજોમજો; ચાળો. -કાવનું
સંકિં આખ મજમજાવની (વાત કરવાં)
મજકી સ્ત્રી, -કું નં માકી; હાંકી
મજકું નં આખનો પકકારો. -કો પું
ચાળો; હાવમાવ; ચેથા
મજત નં [સં.] માંસ (વિયાંકારાંનું)
મજમજાવનું સંકિં આખના પકકારા
મારવા
મજવું અંકિં [સરં રં. મિર = મિયાવનું]
દૂર થવું; ટળવું (૨) રોમમુજા થવું;
સાળું થવું
મજુકી સ્ત્રી[સં.] જુઓ મજકી(લાલિયત્વાચક)
મજોડી સ્ત્રી[પ્રા. મજી (સં. જુલિકા)]માડી.
-કું નં માડી, ક્યારો વગેરે સ્ત્રી-ક્યારું
મક પું એક કોળ
મક પું [સં.] સાધુનો આશ્રમ (૨) વિધાનું
મપક. -કાધિકારી પું માનો વડો
મકારવું સંકિં[પ્રા. મજ (સં. મજ ઉપરથી)]
ચૂદવું (૨) દીપીને કે રંદો ફેરવેને ઘાટદાર
ખનાવું (૩) હાપદીપ કરવી (૪) મારવું;
દીપવું (૫) તૃપ્તિથી સ્વાદપૂર્વક ખાવું
મકિયું નં મકના લોટની વાની
મકિયા પું કપાસની એક લત
મકેવનું સંકિં જુઓ મકારવું
મકો પું[પ્રા. મજ (સં. મજ)] કડી ખાગીને
ખતાવેલી લડી ઘાસ (૨) તેની એક વાની
મકદાવ વિં[મજકું પરથી] જુઓ મકદાવ
મકકું નં [રં. મજ; પ્રા. મજવ (સં. જુલક);
પ્રા. મુરંદ] મુરંદ; શખ

મકધો પું [પ્રા. મંદિર] મોટો મકધ;
જરો દુષ્ટુટ માખસ
મકમ સ્ત્રી[સં. મેન] પુરોપિત્ત-ગોરી સ્ત્રી
મકાગાંક સ્ત્રી[મકું - ગાંક] ટાડી પ્રે
નદિ તેવી માંક [મકું
મકું નં [રં. મજ; પ્રા. મજવ (સં. જુલક)]
મકવું સંકિં[રં. મજિ = મકેણું]કપેરી કે
આવરીને જડી દેવું
મકી, -કી(લી-લી) સ્ત્રી[પ્રા. મકી (સં.
નવિકા) કુટિર; હાપરી
મજ પું [પ્રા. મજ] ચાળીસ ચેરનું તોય
મજકો પું (સં. નવિ) વેદવાંચા ગોળ
દાણા (૨) અકોડો
મજા સ્ત્રી[પ્રા. મજા (સં. મજાકું) = મેકું]
લિપ; ખામી; ખોટ
મજારાન પું જુઓ માણગાળ
મજિ પું [સં.] કીમતી પથરો; રત્ન.
વકિણી કા, વકણી સ્ત્રી[સં.] કાશનો
એક મંચાવાટ. વધર પું નામ. વખે
પું [સં.] કાંડું. 'વમ્હોલ્સવ પું ૧૦
વર્ષે લિજવાનો-દીરક મકોલ્સવ. વમ્હપ
પું [સં.] મજિ જરેલો મરંપ; અતિ
સુરોચિત સ્થાન
મજિયાર પું[પ્રા. મજિયાર (સં. મજિયાર)]
મનિયાર; બંચડીનો બતાવનાર એક
જાતનો માખસ [વજનનું કાલું
મજિયું વિં મજ વજનનું. -ધો પું મજ
મજીકું નં, -કો પું મજનું કાલું કે માપ
-મત વિં[સં.]નામને લાગતાં 'વાળું' એવા
અર્થમાં. ઉદા. 'નીતિમત' (સ્ત્રી-મતી)
મત સ્ત્રી + [જુઓ મતિ] જુલિ
મત અં [સિં.] મા; નદિ
મત પું; નં [સં.] અભિપ્રાય(૨)સપ્રદાય
(૩) હક; મમન (૪) પું ચૂંટણી અંગે
ખતાવવામાં આવતો અભિપ્રાય 'વોટ'.
વદાર પુંમત આપવાના અભિધારવાળો.
વદારમંડળ નંમતદારાનું મંડળ ચૂંટણી
માટે મતદારોનો નક્કી કરાનો તફો-સમૂહ.
વપત્ર પું; નં મત લખવાનો કાગળ.

ંચેટી ંચેટીમાં મતપત્ર નાખવાની
 પેટી. ંલેક પું મત મિત્ર હોય તે.
 ંમતાંતર પું; નં મનોની મિનતા
 મતલબ સ્ત્રી [મ.] હેતુ; આશય (૨) માવ;
 તાત્પર્ય. -ખિયું; -ચી વિં સ્વાર્થી;
 પોતાની મતલબ સાધનારું
 મતવાહું વિં [રે. મતવાહું] માતેહું; મદમરત
 (૨) નશામાં ચકચૂર; છાકું
 મતંગ (૦૪) પું [સ.] માતંગ; હાથી
 મતા સ્ત્રી [અ.] માલ-મિલકત, દોલત.
 ંદાર પું [કા.] ગામમાંથી સરકારને
 બરતું બરાય તેની સહીસાખ કરનારો
 મતાધિકાર પું ચૂંટણીમાં મત આપવાનો
 અધિકાર [અભિમાન
 મતાભિમાન નં [સ.] પોતાના મત માટેનું
 મતાંતર નં; પું [સ.] અન્ય મત-પંથ
 મતિ સ્ત્રી [સં.] સુધ્ધિ [તેહું; હઠીહું
 મતિયું વિં પોતાના મતને છોડે નહિ
 -મતી વિં સ્ત્રી [સં.] 'મત'નું સ્ત્રી રૂપ
 (જુઓ 'મત')
 મતી સ્ત્રી વણાટમાં કપડાનો ખનો સરખો
 તખ્તને રહેવા માટે આરવાળી લાકડીની
 રખાની યોજના
 મતીહું વિં મતિયું, હઠીહું
 મતું નં સાખ કે કબૂલાતની સહી. [અગ્ર
 મતું તમ સાખ = દરતાવેજમાં દરતા-
 વેજ કરનારે ને સાક્ષી રહેનારે સહીઓ
 કરવાનું રથાન જણાવતો પ્રયોગ
 મત વિં [સ.] મદ ચડ્યો હોય તેહું; ઉન્મત;
 ગાંડ; મરત
 મત્સર પું [સ.] અદેખાઈ (૨) શુમાન
 મત્સ્ય નં [સ.] માછલું. ંગંધા સ્ત્રી
 [સં.] સત્ત્વવતી; શાંતનુની પત્ની. -સ્ત્ર્ય-
 વતાર પું [સં.] વિધ્યુનો પડેલો અવતાર
 મથક નં [પ્રા. મત્થક (સં મત્થક)] મુખ્ય રથાન
 મથન નં [સ] વલોવડું ને (૨) માયાકૂટ;
 ગડમથલ; મહેનત
 મથવું સંકિં [સ. મથ] વલોવડું (૨)
 અંકિં મહેનત કરવી

મથામણ સ્ત્રી મથવું તે (૨) મહેનત
 મથાળું નં લખાણનું માથું-શીર્ષક (૨) ટોચ
 મથિત વિં [સં.] વલોવેહું [તીથ'
 મથુ (ન્થુ) રા સ્ત્રી; નં [સ.] દિંડુઓનું એક
 મથોરી સ્ત્રી [માથુ] ઉપરથી દોરના
 સિંગડાનો મૂળમાંનો ભાગ (૨) સાલ્લાના
 માથા આગળના ભાગ ઉપર ચીકટો
 કે વપરાશનો ડાર પડે તે; માથાવટી.
 -કું નં માણસની બિચારી જેટલું
 (બેંડાણ) (૨) તેટલું માપ
 મદ પું [સ.] દેક; કેકની ખુમારી (૨) ગર્વ;
 તોર (૩) હાથીના ગંડરચળમાથી ઝરતો રસ.
 ંગળ પું હાથી. ંગળનો વિં પું
 ગંડરચળમાંથી મદ ઝરતો હોય તેનો (હાથી)
 મદદ સ્ત્રી [અ.] સહાયતા. ંગાઝ, ંનીશ,
 -દિયું વિં મદદ કરનાર [મીંદળ
 મદન પું [સ.] કામ; કામદેવ. ંદળ નં
 મદનિયું નં હાથીનું, ખચ્ચું
 મદમત, મદમરત, મદમાણું વિં મદથી
 મરત બનેયું [(મુસલમાની)
 મદરેસા સ્ત્રી [અ. મદ્રસા] નિશાળ
 મદાર પું સ્ત્રી [અ.] આધાર; ભરેસો
 મદારી પું રીંછ; માંકડાં કે સાપ કેળવી
 ખેલ કરી બતાવનાર
 મદાંધ વિં [સં] મદથી અધ બનેયું
 મદિયો પું આખા કે કપાસને મધ જેવો
 પદાર્થ લાગવાનો રોગ
 મદિરા સ્ત્રી [સ] દાર
 મદીના નં [અ.] અરબસ્તાનનું એક શહેર,
 જ્યાં મદ મદ પેગંબરની કબર છે
 મદોન્મત વિં [મ.] મદથી ઉન્મત બનેયું
 મધ નં [સ.] મદિરા; દાર. ંતિવેધ પું
 દારનિવેધ. ંપ પું [સ.] દારડિયો. ંપાન
 નં [સ.] દાર પીવો તે. -ધાર્ક પું
 [+ અર્થ] મધનો અર્ક; 'આદેગાહોય'
 મધ અં 'મધ' ઉપરથી વચ્ચે [પ]
 મધ નં [સ. મધ] મધમાખીઓએ એકઠો
 કરેલો કૂલનો રસ (૨) મધ જેવી મીઠાશ.
 ઉદાં મધવાળી જાત. ંપૂટો પું મધ-

માખીઓનુ ધર ંમાખ(-ખી) સ્રીં
 મધ બતાવનારી માખી
 મધરાત સ્રીં અરધી રાત
 મધવાળા સ્રીં લાનય
 મધુ વિં [સ] મીઠુ ગજુ (૨) નં મધ
 (૩) પું દાર (૪) વસત (૫) ચૈત્રમાસ
 ંકર પું [સ] ભમરો (૨) મધમાખ
 ંકરવૃત્તિ સ્રીં મધુકરના જેવી સાડું
 સાડું વીંથી સમદ મરવાની વૃત્તિ ંકરી
 સ્રીં [સ] ભમરી મધમાખ (૨) નુઓ
 માધુકરી ંપકં પું [સ] દહી ધી
 ધાળી મધ અને ખાડ એ પાય । મિદ્રણ
 (સ દાર પૂજનમા વપરાત) ંમ્રમેલ
 પું [સ] પેશાબમા સાકર જવાનો
 શગ ંમદિકા સ્રીં [સ] મધમાખી
 ંમાલતી સ્રીં [સ] એક કૂલવે
 ંમાસ પું ચૈત્ર મહિનો
 મધુર વિં [સ] મધુર, ગજુ (૨) મીઠુ,
 પ્રિય (૩) સુદર, મનોરજક (૪) શાત
 સૌમ્ય ંતા સ્રીં - રું વિં મધુર
 મધુવન નં [સ] રૂદાવન
 મધુસૂદન પું [સ] મધુ દૈત્યને મારનાર કૃષ્ણ
 મધે અં + મધે - ધોમધ સંવચ્ચોવચ
 મધ્ય વિં [સ] વચ્ચે (૨) નં વચ્ચો
 ભાગ (૩) પું મધ્યમસ્તર અવાજ કે
 સ્વર (સંગીત નુઓ મદ) ંકાલ પું
 [સ] મધ્યયુગ ંકાલીન વિંમધ્યયુગનુ
 ંગા સ્રીં મીડિયન [ગ] ંખિદુ
 નં કેન્દ્ર ંમ વિં [સ] વચુ (૨)
 મધ્યમસ્તરનુ (૩) પું સંગીતના સ્વર
 સમકમાનો શેષો સૂર - મ (૪) નં
 ખીન [ગ] ંમપદ નં વચુ પદ [ગ]
 ંમમાગ પું છુદે બતાવેનો સાધનાનો
 મધ્યમ માર્ગ (૨) ડોઈ બાજુના અતિ
 પડા વગરનો - વચ્ચો સોનેરી માર્ગ
 ંમચર અં મધ્યમ રીતે મર્યાદિત
 પ્રમાણમા ંમા સ્રીં [સ] વચલી
 આગળી (૨) મધ્યમિકા (૩) વાણીની
 ત્રીજી સ્થિતિ (નુઓ ૫૨૧) ંરાત્ર(-ત્રિ,

-ત્રી) સ્રીં મધગત ંદેખા(-પા)
 સ્રીં વિધુવૃત્ત વ્યર્તી, ંસ્થ [મ]
 વિં વચમા આવેતુ (૨) તટસ્થ (૩)
 બે પક્ષનુ સમાધાન કરનાર કે ન્યાય
 તોળનાર ંસ્થી સ્રીં મધ્યસ્થ હોડ
 તે - ચાન(-જા) પું [સ મધ્યાજ્ઞ] બખોર
 -ધ્યે અંવચો મધ્યમા (૨) મા અદર
 મન નં [સ] સકલ્પવિક પવોરે કરનારી
 ંદિય (૨) દિન (૩) દવગ
 મનખાદેહ પું સ્રીં મનુચ્ચનુ સરીર
 મનખો પું મનુષ્ય તરીકેની જિંદગી
 મનગમતુ વિં મનને ગમતુ
 મનન નં ચિતન (૨) તકવિતકં ંગીય
 વિ ચિતન કરવાના સ્વભાવવાળુ નીચ
 વિં મનને કરવા જેડુ
 મનપદ્મ વિં મનને ગમતુ
 મનદેર વિં ગરાક દેરવાળુ (૨) પું
 અકળાયેતુ ચાડેતુ મન બીજે ફેવવડ તે
 મનજગ વિં નિગરા (૨) પું નિરાશા
 મનભાવતુ, મનભાવિત વિં મનપસદ
 મનમાનતુ, મનમાન્યુ વિં મન માને
 તેણ કે તેણુ અગ્રેષ્ઠ
 મનગોષ્ઠ વિં મનસ્વી તરંગી
 મનમોહન વિં મોહ પમાડે તેણ
 મનરજન વિં મનને આનદ આપનાર
 (૨) નં મનોરજન [કરણ
 મનવણુ સંકિં [સ મપરથી] મનેતેમ
 મનવાર સ્રીં [ફ મન બોલ વોર] લશ્કરી
 વદાણ
 મનવાહિત વિંમનથી દવડુ
 મનવો પું મન [પ]
 મનવો પું [પ્રા મણુ (સ મણુ)] મનુષ્ય
 મનમા અં [સ] મનથી [વ્યાપ્ત] કેમલ
 = મન વચન ને કેમ ધા]
 મનસૂળે પું [મ] વિચાર, ધારણા, ધરાહો
 મનસૂર પું [મ] અનવદક જોનવા
 માટે દેહાદેહ પામનાર મુસલમાન સત
 મતસ્વિતા સ્રીં [સ] મનસ્વીપણુ
 મતસ્વિની, વિં સ્રીં [સ] મતચી ગો

મનસ્વી વિં [સં.] સ્વચ્છંદી; તરંગી (૨)
ઉદાર - શ્રેષ્ઠ ચિત્તવાણું (૩) ધીર - રિયર
ચિત્તવાણું (૪) માની

મનહર વિં મનોહર

મનઃપૂત વિં [સં.] મન વડે વિચારી નેયેલું;
અંતઃકરણે કબૂલ રાખેલું

મનઃશિદ્ધિ પું [સં.] એક અનિજ પદાર્થ
મના [અ.] ઓઈ સીંઠ બાંધી; નિષેધ. ઓઈ-
હુકમ પું મનાઈ કરતો કે. જણાવ-
નારો હુકમ

મનામ(-વ)ણું નં મનાવણું તે

મનાવણું સંકિં, મનાવું અંકિં 'માનવું'
નું પ્રેરક અને કમંચિ

મનિચાર પું 'નુઓ મણિચાર

મનીઓઈર પું [સં.] ટપાલઓફિસ માર-
ફતે મોકલાતાં નાણાંની ફંદી

મનીયા સીં [સં.] ઇચ્છા (૨) સુદ્ધિ; જ્ઞાન.

-પી વિં [સં.] સુદ્ધિમાન (૨) પું
જાણો પુરુષ; વિદ્વાન

મનુ પું [સં.] વિવસ્વતના પુત્ર આદિ-
માનવ; માનવકુળના ઉત્પાદક (૨) બ્રહ્માના

૧૪ પુત્રમાંના દરેક, જેમનાથી મન્યંતર
ગણાય છે. ઠંડુલ નં માનવકુળ;

મનુષ્યજાતિ. ઝળ પું [સં.] મનુષ્ય

મનુષ્ય પું; નં [સં.] માણસ. ઝળતિ
સીં [સં.] માણસજાત. ઝળા સીં, ઝળ

નં [સં.] માણસાઈ ઝલોક પું [સં.]
મનુષ્યોક; પૃથ્વી. ઝવિજ્ઞાન નં મનુષ્ય

વિષેનું વિજ્ઞાન; 'એન્થ્રોપોલોજી'. -ઝ્યા-
હારી વિં [+ આહારી] મનુષ્યનો આહાર

કરનારું. -ઝ્યેતર વિં [+ હતર] મનુષ્યથી
જુદું [મનુષ્યે રચેલી સ્મૃતિ

મનુ-સહિતા, મનુ-સ્મૃતિ સીં [સં.]
મને (મ') સં 'હું'નું બંજ કે ચોથી

વિભક્તિનું એકવચન

મનો- [સં.] સમાસમાં યોગ બ્યંજન પૂર્વેનું
'મનસ' (મન)નું રૂપ. ઝળા વિં [સં.]

મનમાં રહેલું (૨) નં વિચાર; અભિ-
પ્રાય. ઝળ વિં [સં.] મનમાં ઉત્પત્ત

યથેયું (૨) પું કામદેવ ઝળ વિં [સં.]

મનપસંદ; સુંદર. ઝળિઝળ પું [સં.]

મનુનો સંબંધ. ઝળા નં માનસિક

બળ; મનનું બળ. ઝમથ વિં [સં.]

જ્ઞાનસિક; મન સંબંધી. ઝમંથન નં

મનમાં ચાલતું મંથન. ઝમ્તન પું; નં

મનની મહેનત (૨) અભ્યાસપાઠ (ખાસ

કરીને ગણિતમાં). ઝરથ પું [સં.]

મનની ધારણા; મુરદ

મનોરદા પું [સં. મનોહર] દિવાળી બાદ

દીવાલ ઉપર છાણથી કરાતું ચિત્ર, જેને

સીઓ અને કન્યાઓ રંગબેરંગી કૂવપાન-
થી શણગારી રોજ સાંજે દીવો સળગાવી

પૂજે છે અને ગીત ગાય છે [સુંદર સ્ત્રી

મનોરમ વિં મનોરંજક. -મા સીં

મનોરંજક વિં મનને આનંદ આપનાર.

-ન નં [સં.] મન, આનંદ

મનોરાન્ય નં [સં.] કલ્પનાવિહાર, રોષ-
ચલ્લીના તરંગ

મનોવાંછિત વિં [સં.] મનથી ઇચ્છેલું

મનોવિકાર પું [સં.] ભાવ; લાગણી

મનોવિજ્ઞાન પું મનની ક્રિયા પ્રક્રિયા નિરૂપતું
સાસ્ત્ર; 'સાઈકોલોજી'

મનોવૃત્તિ સીં મનની વૃત્તિ

મનોવેધક વિં મનને વીધનારું; મન
પર ભારે અસર કરનારું

મનોઘ્યથા સીં [સં.] માનસિક વેદના

મનોઘ્યાપાર પું મનની ક્રિયા; સંકલ્પ-
ચિકલ્પ

મનોહર વિં [સં.] મોહક, સુંદર

મનોહર નં માયાનો પહેરવેશ. ઉદાં

'માયા કરતાં મનોહર મોટું'

મનોહારી વિં [સં.] મનોહર

મન્મથ પું [સં.] કામદેવ

મન્ય વિં [સં.] સમાસને અંતે, 'આભાસ-

વાણું' 'માનવું' એવા અર્થમાં. દાંતં

'પદિત'મન્ય'

મન્યુ પું [સં.] ગુરૂરો

મન્યંતર પું [સં.] એક મનુની કારકિર્દીનો

સમય; ૩૦, ૬૭, ૨૦, ૦૦૦ વર્ષ (જુઓ મનુ)

મપાવવું સંક્રિં, મપાવું અંકિં
 'માપવું'નું શ્રેયક ને કર્મણિ
 મદ્દત અં [અ મુવત્] વગર પેમે, કાઈ
 ખર્ચ કે મગતર વિના, ફેગમ -તિયુ
 વિં ફેગમિયુ, મદ્દત લેનાર-વાપરનાર
 મદ્દતર નં [૩] ગલપગ જેડુ વિદ્યામળી
 દબનુ વચ્ચે
 મખલક(-ગ)વિં[અ] અતિશય પુંકગ
 મમ પુંખંખં વાવલુ (ખાખાખાખા)
 મમ સં [સ] મારુ ઓ પું, નં [પ્રા
 મમત(સ મમત્વ)]દહ દુરાગ્રહ(ર) ચડસ
 ઓ સીં જુઓ મમત્વ ઓળાળુ વિં
 હેત્રાળ, માયાળુ ઓ(વલુ) વિંહડીયુ,
 આશરી ઓ નં[સ] મારાપલુ દુપદ
 (ર) હેત, રેનેહ (૩) જુઓ મમત
 મમરી સીં મમરા જેવા નાના મ્હ
 મમશે પું [પ્રા મમર (સ મર્મર)]ચિખાની
 ધા પિનો દાગો (ર)તેના જેવા આકારની
 ઈડાળ (જેમ કે આમરી વોરેમા) (૩)
 દિવેનો સગાવેલો મમરા જેવો બાગ
 (૪) ઉરકેળી, ફડકુ [લા]
 મમળીવયુ સંક્રિંઓગાગવા માટે મોમા
 આમ તેમ ફેરવતુ [(મિસર)
 મમી સીં, નં [ર] સધળી રાખેતુ મરડુ
 મય [સ] નામને લાગવા -થી ભરપૂર',
 'નુ બનેયુ', 'તે-રૂપ' એવા અર્થનું વિં
 બનાવતો પ્રત્યય ઉદાં મુખમય(ર)પું
 દાનવોનો શિલ્પી [બની દુનિાન
 મય પું [વા] શરામ ંખાનું નં શરા
 મયગય પું[પ્રા (સ મદ્દલ)] જુઓ મેગન
 મયંક પું [પ્રા (સ મુગાડ)] મુગ, ચદ
 મયા સીં દયા (ર) માયા રેનેહ
 મયુર પું [સ] મોર ંવજ પું એક
 પોરાણિક રામ -રૂપેન નં દિલ્હીનું
 મોગડોનું પ્રસિદ્ધ રાખ્યાસન -રી સીંડે
 મર નં હરી ડાને, બલે
 મરક મરક અં [જુઓ મરકલુ] મદ મદ
 દમતુ દોય એમ [મદ હાસ્ય
 મરકવડુ, મરકલુ નં [મરકલુ ઉપરથી]

મરકવું અંકિં જુઓ મરકલુ
 મરકા સીં મહામારી, પ્રગા લોક મરે
 તેવો રાગ, ફેગમિયુ, પ્યેગ વગેરે
 મરઘી સીં [વા મુર્ગા] દકડી -ધું નં
 દકડુ -ધો પું દકડો
 મરચી સીં [સ, મરંચ] મરચાનો છોડ
 (ર)કાનનુ એક ધરેણુ (૩)એક દારૂખાનુ
 -યુ નં મરચીનું તીણુ ફગ (ર) મરચા
 જેડુનાનું પચ્છીયુ માણસ[લા] [મરચા
 લાગવા = ખોટું લાગતું, રીસ ચડવી]
 મરજ પું [અ] રાગ, વાવડ
 મરજદ સીં [જુઓ મર્યાદા] અદબ,
 સહ્યતા (ર) જુઓ મરજદી -દા સીં
 મર્યાદા, સહ્યતા -દી વિં પુષ્ટિમાર્ગના
 ખાસ આચાર પ્રમાણે ચાલનારુ (ર)
 સીં પુષ્ટિમાર્ગની આચારપ્રણાલી
 મરજિયાત વિંમરજ પર આધાર રાખતુ,
 મરજ હોય તો કરવાનુ
 મરજ સીં [અ] ઇચ્છા, ખુશી
 મરજવો પું [દે મરજાવ્યો] દરિયામાથી
 મોતી કાદનાર (ર) મરજિયો [લા]
 મરડ પું, સીં [પ્રા મલર] મરડિયો (ર)
 મરડિયા (પાંચવાચક નામ)
 મરડ પું, સીં જુઓ મરડાડ ંજુ
 સંક્રિં વાકુ વાગતુ (ર) આમજતુ
 -ડાટ પું મરડાડ તે (ર) વકતા,
 રીસ (૩) ગર્વ(૪) વટકો, ચાળો -ડાવુ
 અંકિં 'મરડવું'નું કર્મણિ(ર) વ કાણુ,
 રિસાણુ (૩) લટકા કરવા
 મરડિયો પું એક નવનો કાકરો, જેને
 પકાયાથી ઘૂનો બને છે
 મરડો પું એક રાગ જેમા જાડા વાટે
 આમ તથા લોલી પડે છે
 મરજુ નં [સ] મોત, મજુ (ર) નાગ,
 ખુસરી, અત ંલેસ વિં મરી નાય
 તેડ-તેડુ ંપથારી સીં મરજુની
 દહેશતવાળો મદવાડ કે તેવી દર. -ખાત
 વિં(ર) અંકિં મરજુ સુધીનું -ણિયું
 વિં જીવ પર આગું દોય નં, મોતની
 પરવા વિનાનુ -જુ નં મરજુ

મરતળો પું [અ] દરજ્જો, મોભો
 મરદ પું [જુઓ મ'] પુરુષ (૨) વીર
 પુરુષ (૩) વિં બહાદુર, વીર -દાઈ,
 -દાનગી સ્ત્રીં પુરુષાતન (૨) વીરતા
 -દાનાં, -દાનીં વિં મરદને લગતું, મરદ
 માટેનું, મરદને ધોળે એવું
 મરને અં જુઓ મર [મર્મ] નજીનાર
 મરમ પું જુઓ મર્મ [પ] -મી વિં
 મરમમત સ્ત્રીં [ગ] મરામત, છોળોદાર,
 સમારકામ (૨) મારપીટ [લા]
 મરવું અર્થકિં [પ્રા મર (સત્ત)] મરણ પામવું,
 નાશ પામવું (૨) જીવાર થવું, હાનિ ભોગવવી
 (૩) (ધાતુની) ભરમ થવી (૪) (પ્રવાહી કે
 રંગીત દ્રવ્ય) અદર ભિતરી કે 'સોપાઈ' કે
 સ્પર્માઈ જવું (૫) યજ્ઞ, દૂર ખસવું કે
 જવું (તુલ્યકારમા) (૬) ડેકાણેથી ડાકી જવું.
 ઉદાં સોમદી મરી ગઈ (૭) અન્ય
 ક્રિયાપદ સાથે 'યાત્રી જવું' એવા અર્થ'મા
 વપરાય છે ઉદાં આખો દહાડો નાહક
 આવી મર્મા અથવા ગુસ્સામા 'કરી છરવું'
 એવા અર્થ'મા વપરાય છે ઉદાં કરસી
 મર [મરી મથીને = જેમ તેમ કરીને,
 મહામુશ્કેલીએ]
 મરવો પું નાની ઠાંત્રી ફેરી
 મરસિયો પું [અ] રાજિયો
 મરહૂમ વિં [અ] મરણ પામેલ, સ્વર્ગસ્થ
 મરાકે જુ સ્ત્રીં [જુઓ મરાગી] મરાકા સ્ત્રી
 મરાડી વિં [પ્રા મરહઠા (સ મહારાષ્ટ્ર)]
 મદારાષ્ટ્ર (૨) સ્ત્રીં મહાનાષ્ટ્રની ગાથા
 -કો પું મહારાષ્ટ્રનો રહેવાસી
 મરામત સ્ત્રીં જુઓ ગરમમત -ની વિં
 મરામત કરાવરી પડે તેવું
 મરતલ પું [ત] દસ -લી સ્ત્રીં [સ] દસી
 મરિયુ નં મરી (૨) મરી જેવું તીકું -કોથી
 માણસ [લા]
 મરી નં [સ મરિય, મરીય] એ = તેમજ
 મરીચિ પું [સ] દસ પ્રભવદિમાના એ-
 મરીચિ સ્ત્રીં [સ] મિશ્ર ંકા સ્ત્રીં [સ]
 મુગજગ -ચી પું [સ] પુર'

મરીનો પું [સં મેરિનો] એક ભતના
 ડાનનું કાપડ (૨) એ ભીન પેદા કરનાર
 ઘેરાની ભત [રાયોમિતિ [લા]
 મરીમઆલો પું ગરમ મસાલો (૨) અતિ-
 મરુત પું [સ] પવન
 મરુદેશ પું, મરુભૂમિ (-મી), મરુસ્થલી
 સ્ત્રીં [સ] રણ (૨) મારવાડ
 મરે અં મર, ભયે, ઊંને [પ]
 મરેઠણ, મરેડી સ્ત્રીં મરાણ
 મરેડો પું મરાડો
 મરો પું ['મરવું' ઉપરથી] મોત (૨) મોતના
 જેવું દુખ, હેરાનમતિ
 મરોડ પું [મરડવું ઉપરથી] વાક, વલણ,
 (અક્ષરનો) આઠાર (૨) જુઓ મરડા
 ંદાર વિં મરોડવાળો (અક્ષર). બું
 સંકિં જુઓ મરડવું
 મરફટ પું [સ] વાદરો
 મર્યા વિં [સ] નાગવત, મરવાના
 નસીબવાળું (૨) પું માણસ બેસીક
 પું [સ] મૃત્યુલોક
 મરફ પું [પા] જુઓ મરદ
 મરફત નં [સ] ચોગડ તે (૨) દમન, નાશ
 મરફું સંકિં [સ મરફ, મરફ] મરફ -રું
 મદાઈ, -નગી, -ના, -ની [અ] -ત્રો
 'મરદ'મા
 મર્મ પું [સ] છપી વાળ, તે (૨) ગદગદ,
 તાપથ' (૩) નર્મગદ ન બચાવી વિં
 ગદગદનું ગદગદ નાર બંધ વિં [સ]
 મર્મ નગાર, મરુદ બેઠેલી વિં [સ]
 મર્મગદને નગાર બંધન નં મરુદ
 બેઠેલક, વેધી વિં મર્મબેલી બંધક
 [સ] બંધક બંધકાન ન [સ] ગદાઈ
 યગદનું મરુદ નેરો મરી. મરુદનું
 મમાન (-નું) વિં નર્મગદ
 મરુદ (-મરી) [સ નર્મગદ] સ્ત્રી -દુરુદ
 મરુદ. -ની પુરુષોત્તમ -દ
 -દિત વિં [સ] -દ
 મરુદ ૨ં [સ મરુદ] મરુદ
 મરુદ ૨ં [સ] મરુદ (૨)

ટાળ -રો પુ. મશ્કરી રનારો (૨)
વિદ્યુત્, રગરો

મન્ન વિ. [ફા મન્ન] પુ. ય

મન્ન ન. મિષ બહાનું

મન્ન પુ. મસો

મસદો પુ. [ફા] માખણ (૨) શિખડ

મારૂં દહીનું પાણી કાઢી નાખી તૈયાર
કરેલો લોહો (૩) ખુશામત [યા]

મમવત સી. [અ મત્તવત] માથે મળીને
થતી નિચારણા, સતવસ, સજાહ

મસવાડુ ન. [અ મવાસ = દોર + વાડો]
ધરની પાછળનો ભાગ -રો પુ. આગેય

મમળાણું સંકિં. [દ મત્તાર = સુવાળુ
કરવાનો પથ્થર] ધસીને ચોગડ, ગદડડુ,
મદન કરતુ

મમાણુ ન. [પ્રા (સ રમશાન)] રમશાન
-ણિયુ વિ. મસાણુ (૨) રમશાનમા

જઈ આવેલું (૩) કંગાળ અપશુકનિયું
[લા] -ણિયો પુ. મદદ સાથે

રમશાનમા ગયેરો માણસ (૨) મસાણુનો
ભગી -ણી વિ. મસાણિયુ, કંગાળ

(૨) પુ. બાળતી કે દાટતી વખતે ધાર્મિક
ક્રિયા કરાવનાર (૩) મરણક્રિયા માટેનો

સામાન વેચનાર

મમાયો પુ. [અ મસાણુ] રસોઈ ધમ
ધમાટવાળી કે સ્વાદિષ્ટ કરવા નાખવાનો

તેજનો (૨) કોઈ ચોજ બનાવવા જોઈતી
સામગ્રી (૩) ચણવા માટે રેતી ચૂનો

વગેરેનો કાનવેરો માન

મસિ સી. [સ] જુઓ મશી
મશિયાઈ, મશિયેણુ વિ. જુઓ મશિયાઈ

મમી સી. [સ] જુઓ મશી (૨) રોરકીને
એક રાગ

મસીદ સી. [અ મસિદ] મુસલમાનોનું
પ્રાર્થના કરવાનું જાહેર મકાન નિમાજ

પડવાનું સ્થાન
મસીદા-હા પુ. [અ] ઈસા મસીદ

મસુર સી. [સ] એક જાતની દાળ

મસુદો પુ. ખરડો, 'ફાફટ'

મસુર સી. જુઓ મસુર

મસુરિયુ ન. [પ્રા મસુરય (સ મસુરક)]
ગોળ ચોરસીકુ હલાં ગાનમસુરિયુ

મસો પુ. [પ્રા મસ (સ મશ)] ચામડી
ઉપર બાહેરી ગોળ ગાંઠ (૨) અર્ધ

મસોડુ ન. દાંતનું પેઠું અવાળું

મસોતુ ન. [સ મશા+પોતુ] ચૂના ઉપરના
ગરમ વાસણ પડવા વપરાતું ચીથડું

મસિદ સી. [અ] જુઓ મસીદ

મસત વિ. [ફા] મદમાતુ, ઉન્નમત

મસતક ન. [સ] માથું

મસતાન(-તુ) વિ. [ફા] મસત

મસ્તિક(-ક) ન. [સ] માથું (૨) મગજ

વિદ્યા સી. માથાના ધાટ પરથી માનસિક
શક્તિઓ ચારખવાની વિદ્યા 'ક્રિનોનોઈ'

મસ્ટી સી. [ફા] તોફાન (૨) મસત હાવત
ઓર વિ. તોફાની

મહત વિ. [સ] મોટું -ની વિ. સી.
[સ] મોટી (૨) સી. મહત્તા (-) એક

જાતની વીણા -ત્તા સી., -ત્ત ન.
[સ] મોટપણ, મહિમા (૨) અગત્ય

પ્રતિષ્ઠા -ત્વાકાંક્ષા સી. [અગ્રાકાંક્ષા]
મોટાઈ મેળવવાની આકાંક્ષા -ત્વાકાંક્ષી

વિ. મહત્વાકાંક્ષાવાળું

મહમદ પુ. મહ મદ, હરલામના પેગંબર
-દી વિ. મહ મદનું તેમનું અનુયાયી

મહર્ષિ પુ. [સ] મોટો ઋષિ

મહત પુ. [સ મહત પરથી] મોટો સાધુ,
મહાધિકારી

મહમદ પુ. [અ] જુઓ મહમદ -દી વિ.
[અ] જુઓ 'મહમદ મા [મહિનો

મહા પુ. [પ્રા માહ (સ માજ)] માન-માહ
મહા વિ. [મ] (સમાસમા) મોટું (કમ)

ધારય અને બહુસોહિ સમાસ તથા કેટલાક
અનિયમિત શબ્દોના આદિમા આવતું

'મહત'નું રૂપ) ઠકવિ પુ. [સ] મોટો
કવિ ઠકાય વિ. [સ] મોટા શરીરવાળું

ઠકાલ પુ. [સ] મહાદેવ ઠકાલી સી.
[મ] મય મરત્વરૂપવાળી દુર્ગા ઠકાલેશ્વર

પુંખાર જ્યોતિર્લિંગમાનુ એક ઠંકાવ્ય
 નં [સ] મોટું કે મહાન કાવ્ય ઠંકાવ્ય
 પું મહાદેવ ઠંકાવ્ય સ્ત્રી મહાકાલી.
 ઠંકાવ્યેશ્વર પું જુઓ મહાકાલેશ્વર
 જન નં [સ] મોટા પ્રતિષ્ઠિત માણસ
 કે ગામના તેવાઓનું મહા (૨) સરખા
 ધધાદારીઓનું મહા કે સથ જનિયુ
 વિં મહાજનને લગત (૨) ધર્મી વગરનું,
 રખડાંડે વત્સા વિં [સ] મહાન
 આમાનાણ (૨) પું તેરો પુત્રુપ,
 સત વદેવ પું [સ] શિવ વદાર નં
 [સ.] મુખ્ય દરવાજો વત્સ વિં [સ]
 મોટું મહત્ત. ંજુભાવ વિં [સ] મોટા
 મનનું, ઉદાર, મહાશય (૨) પું મોટા
 મનવાળો પુરુષ વપદા નં [સ] સો
 અખળ. વપાતક નં [સ] મોટું પાપ
 (બ્રહ્મહત્યા, સુરાપાન, ચોરી ગુરુપત્ની
 સાથે વ્યભિચાર, અને એ ચાર કરનાર
 સાથે સમ-એ પાપ) વપુરુપ પું [સ]
 સમજને, સત પુરુષ વપદા વિં મહાન
 પ્રજ્ઞાસક્તિવાળું, 'હનિયસ' વપલુ [સ],
 વપલુ છ પું વત્સમાયા' વપવય પું
 [સ] ચારસો ખત્રીસ કરોડ વર્ષોને જાતે
 થતો મનાતો ગૃહિણો સમૂળગો નાગ
 વપાણ વિં [સ] જેનો ઉચ્ચાર કરતા
 વધારે પ્રાણ વપરાય છે તે- કવગ' વગેરે
 દરેક વર્ગનો ખીલે અને ચોથો વ્યજન,
 તથા ઇ, ધ, સ અને હ [વ્યા] વપાણ
 વિં [સ] મોટી જીભવાળું (૨) શૂરવીર,
 બળવાન વગાધિ પું [સ] બળવાન
 જુદા (૨) શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન વગાધિ વિં [સ]
 વગાધિની (૨) સદાચારી વગારત
 નં [સ] તે નામનું પ્રસિદ્ધ મહાકાવ્ય
 (૨) વિં બહુ મોટું અને મુરકેલ
 વહિનિષ્કંભણ નં [સ] અભિનિષ્કમળ
 મહાન ત્યાગ કેસ ન્યાસ (જુદનો) વભૂત
 નં [સ] મૂળતત્વ, યથગદામૂતમાનુ દરેક.
 વમત્રી પું [સ] પ્રધાન મંત્રી વમાત્ર
 પું [સ] વડો અમાત્ય (૨) વિદ્યાપીઠ-

નો મંત્રી, 'રત્નિસ્ત્રાર'. વમાયા સ્ત્રી
 [સ] જગતની કારણમૂત અવિદ્યાની
 અધિષ્ઠાત્રી, દુર્ગા (૨) જુદા બળવાનની
 માતાનું નામ (૩) લક્ષ્મી (૪) લેનાથી
 ભૌતિક જગત સત્ય જણાય છે તે માયા.
 વમારી સ્ત્રી [સ] મરણી, કોલેરા (૨)
 કાઈ પણ રોગચાળો, 'એપિડેમિ-'
 વપદા પું [સ] નિત્ય કરવાના પાપ યજ્ઞ
 (બ્રહ્મ દેવ પિતૃ ભતનૃં) નાનો દરેક
 વ્યાન પું [સ] એક બૌદ્ધ સુપ્રદાય
 મહાવ પું [સ] એક અત્યંત નતનો
 માણસ, બગી
 મહારથી પું [સ] એકો દશ હજાર ચોદા
 ઓ સામે લડી શકે તેવો પરાક્રમી યજ્ઞેયો
 મહારાજ પું [સ] મોટો રાજા, સમ્રાટ
 (૨) વૈષ્ણવોના આચાર્ય (૩) બ્રાહ્મણ,
 મત, રાજા વગેરેના સંબોધન તરીકે
 વપરાય છે (૪) બ્રાહ્મણ રસોઈથી
 મહારાજ પું સમ્રાટ
 મહારાજાધિરાજ પું [સ] સર્વોપરી સમ્રાટ
 મહારાણી સ્ત્રી વધીરાણી
 મહારાત્રિ(ત્રી) સ્ત્રી [સ] ગિવરાત્રી,
 મહા વદ ૧૪ની રાત્રી (૨) મહાપ્રલયની
 રાત્રી, કાવરાત્રી
 મહારાષ્ટ્ર પું વનં [સ] ગજરાતની દક્ષિણ
 અને કણ્ઠિકની ઉત્તરે આવેલાં ચરખી
 સમુદ્રના કિનારા પરનો પ્રદેશ - ટૂંકી
 વિં [સ] મહારાષ્ટ્રનું, -ને લગત (૨)
 પું મહારાષ્ટ્રનો રહેવાસી (૩) સ્ત્રી
 મહારાષ્ટ્રની પ્રાકૃત
 મહાસફર્મા સ્ત્રી [સ] નારાયણની રાત્રિ
 (૨) આપાર સપત્તિ મહિર
 મહાસય નં [સ] મહેવ (૨) પવિત્ર ધામ,
 મહાકવું અંકિં [સ] મહા કાકાકાથી
 ને આનંદમા અટીતી ફરતુ (૨) મોજ
 કરવી લહેર કરવી
 મહાવત પું [સ] મહામાત્રીદાથીનોદાકનાર
 મહાવરો પું [સ] અવ્યાસ, ટેવ (૨)
 શિરસ્તો, ચાલુ વહીવટ

મહાવિદ્યાલય નં ૦ લયો અભ્યાસ કર-
વાની વડી શાળા; કોલેજ -

મહાવિરામ નં (:) આતું મહાવિરામનું
ચિહ્ન; 'કોલન' [બ્યા.]

મહાવીર પું [સં.] મોટો પરાક્રમી પુરુષ
(૨) ચોવીસમા જેનતીય' કર (૩) હનુમાન
મહાવ્રત નં મોટું ખૂબ કઠણ વ્રત (૨)
પાંચ મોર્ગાં વ્રત (અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય,
બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ) તેમાંનું દરેક (૩)
જીવનની અનિવાર્ય કરજ

મહાશય વિં [સ.] કચ્ચ આશયવાળું;
સમજન (૨) પું તેનો માણસ (૩)
'જ' જેવું એક માનવાચક. ઉદાઃ માસતર
મહાશય

મહાશંકુ નં [સ.] દસ મહાપંથ (સંખ્યા)
મહાસભા સીંઓટી વિશાળ સભા (૨)
'કોમેસ' [ઈડિયા કોમેસ કમિટી]

મહાસમિતિ સીંઓટી સમિતિ (૨) 'ઓથ
મહાસાગર પું મોટો સમુદ્ર

મહાંત વિં [સં. મહત્] + મોટું; મહાન
મહિ સીં [સં.] મૃચ્ચી. વ્તાલ [સં.], વ્તાળ

નં પૃચ્છીની સપાટી. ંધર પું [સં.] પર્વત.
ંપતિ [સં.], ંપાલ [સં.] ંપાળ પું રાજ

મહિનો પું [પા. માહ; સ. નામ] માસ;
વરસના બાર ભાગમાંનો એક કે તેટલો

સમય (૨) માસિક પગાર. [મહિના
રહેવા = ગર્ભ રહેવા તે]. ંમાસ પું

લગભગ એક માસ જેટલો સમય
મહિર્માં પું [સં.] પ્રતાપ; યશ (૨) સીં

મોટું સ્વરૂપ લેવાની યોગની એક સિદ્ધિ.
ંવાન વિં મહિમાવાળું' [પિયર

મહિયર નં [સ. માત્ + રૂઢ; પ્રા. માત્ + હર]
મહિયારી સ્ત્રીં [મટી' ઉપરથી] મરવાડણ;

ગોપી (૨) ગોવત્સની પૂજ કરનાર સ્ત્રી
મહિલા સીં [સં.] સ્ત્રી (૨) રાણી. ંપાઠ-

શાળા, ંવિદ્યાલય નં સ્ત્રીઓની
પાઠશાળા. ંશ્રમ પું; નં [+ જાપાન]

સ્ત્રીએ માટેની આશ્રમ સરથા
મહિપ પું [સં.] પાડો. -પામુર પું

[સં.] એક રાક્ષસ; ભેંસામુર. -પી સીં

[સં.] ભેંસ (૨) પટરાણી; રાણી

મહી સીં [સં.] ગુજરાતની એક મોટી
નદી (૨) જુઓ મહિ

મહી નં [પ્રા. મહિમ (સ. મહિત) =
વલોવેલું દહીં; મહીડું. ંડું નં. દહીં

મહીતલ (-ળા); મહીધર, મહીપતિ,
મહીપાલ (-ળા) જુઓ 'મહિ'માં

મહીમાટલું નં જુઓ માલામાટલું
મહીસાગર પું મટી નદી

મહીં અં અંદર. ંમહીં અં વચ્ચે
વચ્ચે; કયાંક કયાંક (૨) કોક કોક વાર

મહુડી સીં [પ્રા. મહુમ (સ. મહુમ)] નાનો
મહુડો (૨) દાર. -કું નં મહુડાનું કૂવ.

-ટો પું એક ઝાડ

મહુરત નં જુઓ મહુર્ત
મહુવરસીં [પ્રા. મહુવર] મહારીની વાંસળી

મહેક (હે) સીં [સ. મહક] ફેરમ; સુગંધ.
ંવું અંકિં ફેરવું. -કાટ પું મહેક

મહેચ્છા સીં, મોટી ઇચ્છા; મહાકાંક્ષા
મહેછુંદ્ર (-ટો) છું (હે) ટો નં બં વં

મહેણા; મર્મવચન

મહેણું (હે) નં ટોણું; મર્મવચન
મહેતર (હે) પું [દિ.] દેનો મુખી (૨)

ઝાડુ મારનાર બગી. ંછુ, -રાણી સીં
મહેતરની કે તે બતિની સ્ત્રી

મહેતલ (હે) સીં [અ. દુહલ્લ] મુકત; સમય
મહેતાગીરી (હે) સીં મહેતાનું કામ

મહેતાળ (હે) પું મહેનો (માનવિં)
મહેતાળ (હે) પું [પા. મહતાવ] ચદ્ર

મહેતી (હે) સીં શિક્ષક (૨) મહેતાજીની સ્ત્રી
મહેતો (હે) પું [સ. મહત્તર] શિક્ષક (૨)

કાગડન; શુભાસ્તો; વાણેતર

મહેનત (હે) સીં [અ. મિહન, મેનત]
અમ. -તાણું નં મહેનતનો બદલો;

રોજ, પગાર. -તુ વિં ઉધમ્મી; ઉધમ્મી

મહેદિલ (હે) સીં [અ. મહદિલ] મિજલસ
(૨) ઉનાની

મહેશ્વર (હે) વિં [અ. મહશ્વ] પ્રિય

મહા માન (હો) પુ. [વા ગિદાન] પરાણી
 ંગત-(તિ), ંગીરી ંદારી, -ની
 સીં પરાણાચારી

મહેર (હો) સીં [વા ગિદ] દૃષા, દયા
 ંખાન વિં દૃષાનુ માયાનુ ંખાની સીં
 મહેર દૃષા [આકમ્પતુ ચાપ્તર

મહેરાળ (હો) પુ. [અ મહરામ] કમાનના
 મહેરામણ (હો) પુ. [સરં ઢિગલ મહરામ
 (સ મહારામ)] સમુદ્ર

મહેરો (ઙ) પુ. પાવખી ંચન્તાર ભેઈ
 મહેવ (હો) પુ. [અ મહ] -નાત સીં
 [અ] રાજમહેવ

મહેવો (હો) પુ. [અ મહવ] કુગિયું
 મહેરા(-વર) પુ. [સ] મહાદેવ
 મહેસૂવ (હો) સીં, નં [અ મહસૂવ] જમીન
 ઉપરનો ૨૨ (૨) જકાત દાણ (૩)
 રાખ્યાની ફન આવક ફલી વિં મહે
 સૂને લગત

મહેદ્ર પુ. [સ] ઉદ્ર [કિસવ
 મહેદ્રજન, મહેદ્રમ્વ [સ] પુ. મેગ
 મહેદધિ પુ. [સ] મહાસાગર
 મહેદય વિં (૨) પુ. [સ] મહાનુભાવ,
 મહાશય [૨] પ્રેમ પ્યાર

મહેાખત (હો) સીં [અ મહવ્ખત] દોસ્તી
 મહેાર (હો) સીં [વા મુદ] ખીની (૨)
 હાપ સિકો ંદાર સીં બેગમ સી
 મહેારું (હો) નં [વા મુદ્દ] ચીતરજનુ મોગદું
 -રો પુ. સાપના તાળવામા થતો
 મનાનો ગોળ ચપટો પદાર્થ (૨) ઘસીને
 ચળાટ આપવો તે

મહેાવ, -લાત (ઙ) જુઓ 'મહેામા
 મહેાવો (હો) પુ. જુઓ મહેાલો
 મળ પુ. [સ મલ] મેા, કચરો, વિષા
 મળાતર નં ['મળતુ ઉપરથી] નફો, કમાણી
 મળતાપકું વિં મિતનસાર

મળાતિયુ વિં સાથે મળીને કામ કરનાર,
 સાથી (૨) અમુક વક્ષમા મળી ગયેા,
 વ્યકાર

મળાવું અંકિં [સ મિલ] ભેડાડ, બેચ
 થતુ બળતુ (૨) એકરૂપ બનતુ, સપ

કરવો (૩) મુઝાકાત થવી, એકઠા થતુ
 (૪) સમાન હોતુ (૫) મેગ હોવો (૬)
 પ્રાપ્ત થતુ (૭) જલતુ, દાપ લાગતુ

મળાવકું નં પરાદિયુ

મળાશય નં જુઓ મહાશય

મળોત્પર્ગ પુ. જુઓ મરોત્પર્ગ

મળી સીં [પ્રા મળિષ (સ વૃક્ષિ) =
 પિનાયેતુ] પામા ંભેતો વિવેદ તથા
 ચીયરાનો થતો મેા (૨) હનુમાનની

ભૂતિ ઉપરનો તેજ અને સિદ્ધરનો મેલ
 મ કોટા પુ. બંબં [સ મળિ, મળિકો]
 મના અમડા - મજાકા

મ કોટી સીં [દ મળો] નાનો મકોટો
 -ટો પુ. એક જટ

મગરો પુ. હુગરો ટેકરો

મગવ વિં [સ] શુભ કન્યા પુરક (૨)
 પુ. એ નામનો શદ (૩) મગવવાર
 (૪) નં ક માણુ સુખ (૫) ખુશાલીનો
 અનસર (૬) આરીવાદ કે ખુશાલીનુ
 ગીત (૭) અયને આરબે કરાતી મુતિ
 ંકારક, ંકારી વિં [સ] મગજ
 કરનારું શુભ -વાચરણુ નં [સ]

અથ કે કોઈ પામને આરબે કરાતી
 ઈશ્વરસ્તુતિ (૨) રાત્રઆત [લા] -વાદક
 નં [સ] લગ્નવગેરે પ્રસંગે અતે બોલાવા
 આક મેા -ળા, -ળાકારકે ંળાકારી
 જુઓ 'મગા ઇં -ળાકેા પુ. બંબં

પરણી ંઠી વરવહુ ચોરીની બાસપાસ
 વાર વાર ફરે છે તે -ળામય વિં
 મગજકારી, કલ્યાણકારી -ળામૂર્તિ
 (-ર્તિ) સીં જેનુ દર્શનરમણાદિ
 મગજકારી છે તે (૨) ગણપતિ -ળવાર
 પુ. અકવાદિયાનો ત્રીજો વાર -ળસૂત્ર
 નં લગ્ન વખતે વર તરફથી કન્યાના
 'ગળામા દોરો પહેરાવાય છે તે જેને કન્યા
 ધણીની હયાતી સુધી પહેરી રાખે છે
 (૨) સોના ગંગાનુ એક પરણુ -ળા
 વેષણુ મહિરમા ઠાકોરજના પ્રભાતના
 પહેલા દર્શન (૨) દુર્ગા

મંગાવતું સં કિં [‘માગતું’ ઉપરથી] લાજવાને કહેવું, લખતું ઇં
 મંચ(૦ક) પું [સં.] પલગ (૨) માંચડા;
 વ્યાસપીઠ (૩) ખેતરમાં બાધેલા માળો
 મંછા સ્ત્રીં [સ. મર્નાયા, મ. મચા, મનસા]
 ઇચ્છા, ઉમેદ, વિચાર. [ભૂત ને શકે]
 ડાકણ = ભૂત અને ડાકણ એ આપણી
 જ મનીષાઓ અને શકાઓ છે]
 મંજન નં [સ.] માજુ તે (૨) દાત
 ધમવાની બૂધી (૩) દાતે પીડ-રંગની
 લગતી મૂકવી તે
 મંજરિ(-રી) સ્ત્રીં [સ.] મોર, ફૂલની
 કળીએતુ ભૂમખુ-ડાળખી(૨) કુપળ
 મંતર પું[મા (મ. માર્ગર)]માંતર, બિલાડો
 મંજિલ સ્ત્રીં [મ] મકાન
 મંજરા પું બં વં [સ. મંજીર ઉપરથી]
 કામીજોડા, કરતાય
 મંજુ(વં) વિં [સ.] કોમળ; મધુર
 મંતૂર વિં [મ.] કપૂપ, માન્ય, સમત;
 બહાલ. -રી સ્ત્રીં બહાલી, હા પાડવી
 તે; સમતિ
 મંજુષા સ્ત્રીં [સ.] પેળી, મંજુસ [સ્થાપન
 મંડન નં [સ.] શણગાર (૨) (મવતુ)
 મંડપ પું [સ.] માડવો
 મંડલ નં [સ.] ગોળ ઘેરાવ, કૂડાણુ (૨)
 ટોણુ; સઘ (૩) પ્રદેશ, પ્રાત (૪) બાર
 રાખ્યોના સમૂહ(૫)જગ્ગેદના ખડમાંનો
 દરેક. -લાકાર વિં ચકાકાર; ગોળ.
 -લિક પું સામત, ખડિયો રાત. -લી
 સ્ત્રીં ટોળી, મડળ -લીક પું [સ.]
 મંડલિક. -લેશ(-ધર) પું [સ.] ૧૨
 રાખ્યોના મડળનો અધિપતિ
 મંડવું અંકિં [દે. મડો] ખેતવી વળગતું;
 લાગતું; મચતું
 મંડળ, -ળાકાર, -ળિક, -ળી, -ળીક,
 -ળેશ(-ધર) ન્ત્ર્યો ‘મડલ’માં
 મંડાણુ નં આરંભ, પાથો (૨) ક્ષણ પડતાં
 ને લાકડાં સાથે ચાક હોય છે તે
 મંડામણુ નં [‘માડવું’ ઉપરથી] નાણુ
 વિ.જે-૩૪

ધીરતાર વ્યાજ ઉપરાંત ચોપડામાં ખાતું
 પાડવા બદલ બક્ષિસ લે છે તે
 મંડાવતું સંકિં, મંડાવું અંકિં
 ‘માડવું’તું પ્રેરક ને કમંભિ
 મંડિત વિં [સ.] શણગારેતુ
 મંડીલ નં ન્ત્ર્યો મંદીલ
 મંડૂક પું [સ.] દેડકો [રસાયણ
 મંડૂર નં [સ.] લોહાનો કાઠ (૨) તેનું
 મંતર પું ન્ત્ર્યો મંત્ર. ઓં સંકિં
 મંત્રથી કાજુમાં લેવું કે અસર કરવી(૨)
 ભરમાવતું; શીખવી રાખતુ [લા.]
 મંતવ્ય વિં [સ.] મનન કરવા યોગ્ય(૨)
 નં મત, માન્યતા
 મંત્ર પું [સ.] દેવ કે કોઈ શક્તિ સાધ્ય
 કરવાનો ગૂઢ શબ્દ કે શબ્દો (૨) મંત્રણા.
 ંભ્રા સ્ત્રીં [સ.] ખાનગી મસલત. ંભ્રધ
 વિં મંત્રથી મોહ પામેલું કે બીજા
 કરાથી તેના જેવી અસર પામેલું ંભ્રિદિ
 સ્ત્રીં મંત્ર સિદ્ધ થવો-મંત્રની કાપ-
 સાધક શક્તિ પ્રાપ્ત કરવી તે. -ત્રી પું
 [સ.] સલાહકાર, પ્રધાન (૨) પ્રધાન
 કાચકર્તા, સંરથાનું તંત્ર સલાજનાર;
 ‘સેકેટરી’
 મંથન નં [સ.] વયોવતું કે વયોવાતું તે
 (૨) ડાયલપાયલ; ગડમયલ [લા]
 મંથર વિં [સ.] મદ, સુરત, જડ
 મંદ [કા.] નામને લાગતા ‘વાણુ’ એવો
 અર્થ બતાવનારો પ્રત્યય. ઉદા. અક્ષયમંદ
 મંદ વિં [સ.] ધીમુ; ધીરુ; થોડું. ંચતિ
 વિં [સ.] ધીમી ગતિવાળું (૨) સ્ત્રીં
 ધીમી ગતિ. ંતા સ્ત્રીં [સ.] ંભ્રુદિ
 વિં [સ.] કમઅક્ષલ. મૂખ (૨) સ્ત્રીં
 જડતા, મૂખતા ંભ્રાગી વિં [સ.]
 કમનસીબ. ંભ્રાગ્ય વિં મદભાગી(૨)
 નં દુર્ભાગ્ય. ંમતિ વિં(૨) સ્ત્રીં ન્ત્ર્યો
 મદભુદિ
 મંદરાચલ [સં], -ળ પું એક પૌરાણિક
 પર્વત (સમુદ્રમંથનનો રવેથો)
 મંદવાડ પું બીમારી, રોગ

મંદહાર્ય નં રિમત; જરાક મવકાર્ષને
હસવું તે

મંદાકિની સ્ત્રીં [સં.] ગંગા(ર)આકારાગંગા
મંદાકાંતા પું [સ] એક છંદ

મંદામિ પું [સ.] પાચનશક્તિની મંદતા

મંદાર નં [સ.] સ્વર્ગનાં પાંચ વૃક્ષોમાંનું
એક (ર) તેનું ફૂલ

મંદિર નં [સ.] દેવાલય(ર) ૪૨(૩)વિધાનું
ધામ. ંમ્વેશ પું મંદિરમા પ્રવેશ-

વાની છૂટ (હરિજન વગેરે ચરપૂરયોને).

-રિયું નં મંદિર [પ.] (ર) વિંમંદિરનું,

મંદિરની માવિષ્ણુ

મંદી સ્ત્રીં કમીપણુ (ર) ભાવની ષડતી

મંદીલ નં [અ.] કસળી બારીક વણાટની
પાથળી કે ફેટો

મંદુ વિં જુઓ મદ

મંદ્ર વિં [સ.] ધીમે; ગહોર(સૂર) (ર)

સંગીતના ત્રણ પ્રકારના સ્વરોમાંનો એક

મા અં [સં.] ના; નહિ

મા સ્ત્રીં [સ] માતા, બા. ંઈ સ્ત્રીં મા

માઈકે નં; પું [દં.] ધ્વનિવર્ધક યંત્ર

દ્વારા બોલવા માટેનું સાધન [નખણું

માઈકાંગણું વિં આવડિયું (ર) બાથલું;

માઈકોફોન પું; નં [દં.] જુઓ માઈક

માઈકોસ્કોપ નં [દં.] સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર

માઈલ પું [દં.] બાવનસો એંગી ફૂટ

જેટું અંતર

માકડ પું [પ્રા. મંકળ (સ. મલુગ)] એક

જીવડું; માકડ. -ડિયું વિં માકણવાણું

(ર) નં માકણ બરાર્થ રહે તેવું માણવાણું

પાટિયું (૩) માકણ જેવી ગધવણું એક

જીવડું. -ણ પું માકડ. -ણિયું વિં

માકડિયું [બિડતુ જીવડું; માખી

માખ સ્ત્રીં [પ્રા. મલિવમ (સ. મલિકા)] એક

માખણુ નં [પ્રા. મલગ (સ. મલગ)]

દહીં વયોવવાથી નીકળતુ સત્ત્વ; નવનીત.

(ર) પ્રગમત [લા.]. ંચોર પું શ્રીકૃષ્ણ.

-વિયું વિં માખણ જેવું નરમ (ર)

પ્રગમતિયું [લા.]

માખી સ્ત્રીં જુઓ માખ

માગ પું [સં. માર્ગ; પ્રા. મગ] રસ્તો (ર)

જગા; આસન (૩) અંતર; મોકળાય.

[ંમુકાવવો = ચડિયાતાપણુ કબૂલ

કરાવવું]

માગ સ્ત્રીં [માગવું] હપરથી] માંગ; માગણી;

ખપત (ર) ઉરાણી. ંણ પું માગનાર;

ખિખારી (ર) નં માગતુ તે. ંણયાત

વિં ખિખારી. ંણી સ્ત્રીં માગવું તે

(ર) ખપત. ંણું નં માગણી; માગવું તે

(ર) લેણુ (૩) પર હદમાંથી આરોપી કે

ગુનેગારને કોઈ માંદાજર કરવાની માગણી;

‘એકરૂટિશન’. ંણું વિં માગણી કરવું

(ર) નં લેણુ [વતીવચો

માગધ પું [સં.] વંશની કીર્તિ ગાનાર;

માગધી વિં [સં.] મગધ દેશનું (ર) સ્ત્રીં

એની ભાષા (ચારમાંની એક પ્રાકૃત)

માગવું સં કિં [સ. માર્ગ, પ્રા. મગ]

આપવા માટે કહેવું (ર) પાણું આપવા

કહેવું [ના ખીતે મહિનો

માગશર પું [સ. માર્ગશિર] વિક્રમ સંવત-

માગી તાગી(ંને) અં [માગવું + તાગવું]

આમથી તેમથી -ગમે તેમ કરીને મેળવીને

માગું નં માગણી (બદ્ધા લગ્નવિધયક)

માધ પું [સં.] માહ; વિક્રમ સંવતનો

ચોથો મહિનો

માધેલું વિં મા પાછળ થેલું થેલુ થાય એવું

માછણ સ્ત્રીં માછીની કે માછી સ્ત્રી

માછલી સ્ત્રીં, -છું નં [સ. મત્તય; પ્રા.

મચ્છ; માગલી-મજ્જલી] એક જળચર પ્રાણી

માછી પું [પ્રા. મચ્છિય (સં. માલ્મિક)]

માછીમાર (ર) ખલાસી. ંમાર પું

માછલાં પકડવાનો ધંધો કરનાર

માજણુયું એક માનુ; સહોદર

માજન નં હદ; અંકુશ

માગઈ સ્ત્રીં [મા + બય] બહેન. -યું વિં

માજણુ, -ચો પું બાઈ

માજિસ્ટ્રેટ પું જુઓ મેજિસ્ટ્રેટ [મજ્જમ

માજ વિં [અ.] પૂર્વનું, અગાઉ થઈ ગયેલું (ર)

માણ સ્ત્રીં [મા+જ] દાદી(ર)અંબા માતા
કે કોઈ દેવી (૩) વૃદ્ધ સ્ત્રીનું માનવાચક
સંબોધન

માઝમ વિં [પ્રા.મઝિમ (સં.મઝમ)] મધ્યમ
માઝા સ્ત્રીં [દે. મઝા; પ્રા. મઝાવા (સં.
મઝાવા)] મર્યાદા

માટ અં માટે [પ.]

માટ નં [પ્રા. મટ્ટિઆ (સં. મૃત્તિકા) ઉપરથી]
માટું. ઠંડી સ્ત્રીં નાનું માટું. ઠું
નં માટીનું એક વાસણ

માટી સ્ત્રીં [પ્રા. મટ્ટિઆ (સં. મૃત્તિકા)]
મટોડી (ર) માંસ

માટી વિં ભેરાવર (ર) પું માંડી, ધણી
(૩) મરદ. ઠોડા પું પુરુષ (ર) ધણી
માટે, ઠંડરી(બને) અં વાસ્તે, સારુ (ર)
તેથી; તે કારણે

માડું વિં ખરાબ; ઘડું; અશુભ

માડ (મા') નં [નુચો માડ] બાજક ઉપર
કેળ ખાંધી બનાવેલું રત્નાદેનું સ્થાન;

કેળોના મડપ (ર) પું નુચો માડ
માડણ નં [સં. મણ્ડ=શણગારવું] તારા

ટપકીની પિયજ

માડણ નં ગામને પાદરે પાણી ભરાયેલો
ખાડો (જેમાં ભેસો પડી રહે છે)

માડી સ્ત્રીં [પ્રા. માઢ (સ. માટ)] મા (ર)
માતા; દેવી (ભક્તિમાં). ઠંડચો પું

માનો ખેટો, બચ્ચો; બહાદુર માણસ
માઢ પું [સ. માઢિ; દે. માઢિમ] મહેલ;

મેડીવાળું સુંદર મકાન (ર) મહોદલો.
ઠંડેરી સ્ત્રીં દરવાજા પર બાંધેલી મેડી

માણ સ્ત્રીં [સ. મણિ=પાણી ભરવાનું
વાંસણ] ગાગર (ર) ઉતરડ મિત્રણ

માણ સ્ત્રીં [સ. મંટ] ખમીર; ખટાર (ર) નં
માણ અં નુચો માણ માણ

માણભટ(-ટ) પું માણ ખખડાવી કયા
હોનાર વ્યાસ

માણ માણ(-ણે) અં [પ્રા. મળા મળા
(સં મત્ત્વ મનાહ)] + માંડ માંડ; ભેમ ભેમ
હરીને; પરાણે (ર) મંદ મંદ; ધીરે ધીરે

માણવું સંકિં [પ્રા. માળ (સ. માનવ)=
અનુભવવું] અનુભવવું; ભોગવવું (ર)
અંકિં રાજ થવું; મળ કરવી

માણસે પું; નં [પ્રા. માણસ (સ. માનવ)]
મનુષ્ય. -સાઈ સ્ત્રીં માણસને યોગ્ય શુણ
કે વર્તન [માણસ (લોકગીતમાં)]

માણારાજ પું મોટું માણસ; વહાલું
માણિક્ય નં [સ.] માણેક

માણિયે પું ['માણ' ઉપરથી] ગાડવો; ધડો
માણી સ્ત્રીં [સરં સ. માણિકા] બાર

. મણનું તોડ
માણેક નં [સ. માણિક્ય] રાતો મણિ.

ઠંડેક પું દરબારી લોકના મકાનો
વચ્ચેનું મેદાન (ર) અમદાવાદમાં માણેક-

નાયના સ્થાનક પાસેનું બનરનું સ્થાન.
ઠંડારી સ્ત્રીં સરદપૂનમ. ઠંડા પું

વિગ્ન સ્તલ (ર) ક્ષમ વખતે મડપ માટે
રોપાતો થંભ [વિનાનું થયેલું

માટ (મા') વિં [જ.] હારી ગયેલું; ભેર
માટ સ્ત્રીં [સં. માટ] માતા [પ.]. ંપિતા

નં બં બં માખાખ
માટબર વિં [જ. મુઝતવર] સમૃદ્ધ, તાલેવાન

માટરિશ્વા પું [સ.] પવન
માટલિ પું [સ.] ઉદ્દનો સારથિ

માટવું અં કિં [સ. મત પરથી] ફાલવું;
હુધપુધ થવું (ર) મસ્તીમાં આવવું

માટંગ પું [સ.] હાથી. -ગી સ્ત્રીં [સ.]
હાથણી (ર) હાથીના વાદનવાળી દેવી

માતા સ્ત્રીં [સ.] જનની (ર) દેવી (૩)
શીતળામાતા. ંજી સ્ત્રીં માતા (માનવાચક).

ંપિતા નં બં બં માટપિતા. ંમંદ
પું [સ.] માનો બાપ. ંમદી સ્ત્રીં [સ.]

માની મા
માતુ સ્ત્રીં [સ. માતૃ] મા. ંલ પું [સ.]

મામો. ંશી સ્ત્રીં મા (માનસૂચક)
માતૃ(ંતાતુ) વિં ['માતૃ' ઉપરથી] માટેલું

માતૃ સ્ત્રીં [સ.] માતા. ંક વિં [સ.] મા
સખધી. ંકા સ્ત્રીં [સ.] મા(ર)દાર(૩)

વણ માળા; બારાખડી(૪) માગણિક કૃત્યો

વખને ઘાઘી, માહેધરી વંણી, વગેરે
(સાન કે આડ) દેવીએનુ પૂજન થાય છે
તેમાની દરેક બલ નં માના તરીકેનો
ધર્મ, માતાપણુ બંધેવ વિં [સ] માતાને
દેવતરીકે પૂજનાર બંધેશ પુંચ-મમૂમિ
બપક્ષ પું[સ] માતરક્ષના સગાવડાયા
બપક નં માતા થતુ તે (ર) માતા
તરીકેનુ સ્થાન - ગૌરવ (૩) માતા તરીકેનો
ધર્મ, માતાપણુ બંધાયા સ્ત્રીં સ્વમાયા
બમૂમિ(મમી) સ્ત્રીં જ-મમૂમિ
માત્ર [સ] નામને લાગતા તે બધુ, સપણુ
એવો સમયતાવાચક નામ બનાવે છે
હદાં માણસમાત્ર (ર) અંકન, કેવળ
(૩) વિં [સ] બહુબ્રહ્મ સમાસમા
ઉત્તરપદ તરીકે 'માપ કે પ્રમાણનુ'એ
અર્થમા હદાં અગુલીમાત્ર, રજમાત્ર
માત્રા સ્ત્રીં [સ] બારાખડીમા ઉપર મુકાત
() આત્ર ચિહ્ન(ર) કાચ્ય કે સંગીતમા
સમયની ગણનાનો એકમ (૩) ધાતુની
બરમ રસાયણ(૪)માપ પ્રમાણ બંધે
છક પું નેમા બોધી વધારે માત્રા ઉપર
પબધનો આધાર હોય તેવો છક
માત્મય નં [સ] બીજનું સુખ દેખી
બગતુ તે, ઈર્ષા
માથાકૂટ સ્ત્રીં ભાગમડ, પચાત (ર)
નકામી મડેનત, પીડા -દિયુ વિં
માથાકૂ કરાવે તેલુ
માથાગ્રીક સ્ત્રીં માથાકૂ
માથાકૂરેવ વિં મિજલ, કોધી
માથાકૂડ સ્ત્રીં માથાકૂ
માથાબોળ અંમાયુ અને શરીર પચાગીને
માથાભારે વિં મિજલ, તુમાખીવાણુ
માથાવટી સ્ત્રીં સાહસો ન બગડે માટે
તેના માયા ઉપરના ભાગનીએ સીવેનો
અસ્તરનો કકડો (ર) માથાના કપડા પર
પડેના તેલના ડાયા (૩) માથાનો ભાગ(૪)
આખર [લા] [વાટે એલુ, કારમું
માથાવાઢ વિં [માયુ + વાઢેલુ] માયુ
માથાવેરો પું માથાઢીક લેવાતો કર

માયુ નં શરીરનો બોપરીવાળો ભાગ (ર)
ધડની ઉપરનો ભાગ, ટોફ (૩) મર્ધ
પણુ વસ્તુના મયાગાનો ભાગ, ટોચ (૪)
મગજ, બુદ્ધિ [લા] -ધે અં ઉપર
હદાં ધા માથે પાટો બા યો [મા] (ર)
'માયુ'નું સમમીનુ રૂપ -યોફુ નં
માયુ ફરે તેટલું ડાઢાલ
માઢ પું [સ] કેફ (ર) મં, અહ કાર બંક
વિં [સ] મરી [સ્ત્રીં માનુભાયા
માઢર સ્ત્રીં [ફા] મા બંબાખાન, બંબા
માઢરપાટ પું [મર્દાપોલર સ્થાને તૈયાર
થતી એ બતનુ સુતરાક કાપક
માફરી વિં [ફા] માનુ, -ને લગત
માઢરે વતન નં [ગ] માતુમૂમિ
માઢળિયુ નં દોરો ચિટ્ટી મતાવીવાળો
ધાતુનો નળો એવો કે ચપટો ઘાટ
માઢા સ્ત્રીં [ફા] પશુ કે પખીમા સ્ત્રીંબત
(ર) બરડવાની બેડમા ખાડાવાણુ બરડલ
માધવ પું [સ] વિષયુ શ્રીકૃષ્ણ(ર) વૈરાખ
માસ -વી સ્ત્રીં [સ] એ ફૂલવેડ(ર) વિં
વૈરાખ માસનુ વસ તત્કાલનુ [માગવી તે
માધુકરી સ્ત્રીં [સ] ઘેર ઘેર ફરી ભિક્ષા
માધુરી સ્ત્રીં [સ] માધુર્ય, મીઠાશ(ર) મઝાઈ
માધુર્ય નં [સ] મધુરતા
માધ્યમ વિં [સ] વચનુ(ર) નં સંચાર
કે વિનિમય વગેરે માટે વચ્ચે વાપરવાનુ
સાધન કે વાહન, મીડિયમ -મિક
વિં [સ] વચનુ મધ્યમા આવેલુ (ર)
પ્રાયમિકથી આગળનુ, 'સેકડરી' -મિક
શાળા સ્ત્રીં પ્રાયમિક પછીની શાળા,
વિનયમ દિર, 'હાઈસ્કૂલ'
માન નં [મ] આવર પ્રતિષ્ઠા (ર)
સદ્ભાવ આદર(૩) અભિમાન (૪) તોલ,
માપ (૫) પરિમેય, 'મેન્સિટયુડ' [ગ]
માનત(તા) સ્ત્રીં [માનવુ' પરથી] બાધા,
આખડી
માનદ વિં [સ] માનપ્રદ, માન આપતું
(ર) વેતન લીધા વગર કામ કરનારુ,
'બોનરરી'

माननी स्त्री० + लुञ्जो मानिनी
माननीय वि० [सं.] मानने योग्य; मान्य
मानपत्र न० वर्षाणु के धन्यवादनो लखेर
रीने अर्पण यतो लेण

मानपात्र न० मान, आदर (२) आभूषण; प्रतिष्ठा
मानभंग पुं० अपमान (२) वि० अपमानित
मानभरतयो पुं० भोजो; प्रतिष्ठा
मानभर्यादा स्त्री० अदण; विवेक

मानव वि० [सं.] मनु संबंधी (२) पुं०
भाष्यस. ०८८ति स्त्री० मनुष्यवृत्ति. ०८९
स्त्री० मनुष्य वृत्ति प्रेम, हितवृद्धि (२)
भाष्यसार्ध. ०८९३ न० 'अन्योपादोष'

मानवतुं वि० मानयुक्त; मानसयुं
मानवी वि० मानव-मनुष्य संबंधी (२)
पुं० भाष्यस

मानवुं स० क्ति० [स. मन्] कर्ण करवुं;
स्वीकारवुं (२) मान आपवुं; गणवुं; लेणवुं
(३) मानता शम्पवी

मानव्य न० [सं.] मानववृत्ति (२) मानवता
मानव्युक्त पुं० ज० व० शुक्त-अपशुक्त;
शुभ-शुभ चिह्न

मानस वि० [सं.] मन संबंधी (२) न०
मन (३) लुञ्जो मानससर. ०५३ पुं०
[सं.] धन्याये मनवी वृत्त्यन करेवी
पुन. नेम के, नारद. ०५३ कृत्स्नशास्त्रे
न० गुप्त मानस-चित्तनु शास्त्र; 'साधका-
अनेलिसिस्'

मानससर (= रौप्यर) न० लुञ्जो मानससर
मानसशास्त्रे न० मननी वृत्तियो, गुण-
धर्म, क्रियाओ तथा स्वस्वपुं शास्त्र;
'साधकादोष' [प्रसिद्ध सरोवर

मानससर न० [सं.] डेवास शिखर पासोनुं
मानसिक वि० [सं.] मन संबंधी

मानसी वि० स्त्री० [सं.] मन वडे करेवी
(२) वि० कक्षिप (६६० मानसी रान्ध)

मानसानि स्त्री० अपमान

मानित वि० [सं.] मान पावेवुं; मान्य
मानिनी वि० स्त्री० (२) स्त्री० [सं.] मान
भागनी के अभिमानि स्त्री

मानी वि० [सं.] अर्धकारी (२) गौरवयुक्त

मानीतुं वि० [सं. मानित] भास प्रेमपात्र
मानुनी स्त्री० + लुञ्जो मानिनी

मानुष. वि० [सं.] मनुष्य संबंधी (२)
पुं० भाष्यस. -पी वि० [सं.] भाष्यस

संबंधी (२) स्त्री० [सं.] मनुष्य स्त्री
मान्य वि० [सं.] माननीय; शिष्ट (२) कर्ण
करवा योग्य (३) स्वीकारेनुं. ०८९ स्त्री०
मान्य होवुं ते (२) मानव ते

माप न० [दे. मण (स. मा = मापवुं)] लंभाई,
पडोभाई, वजन चमेरेनुं प्रमाण (२)
[ला.] प्रतिष्ठा; भार (३) छंद; गन्तुं. ०८
वि० मापनार्थ. ०८९ स्त्री० मापवुं ते;

मापवानु काम ०८९ न० जोरवानु काम
करता जेष्ठने घेरथी जतु बात (२)
मापवानु पात्र. ०८९ स० क्ति० माप कटवुं;
जरीने गलतरी करवी (२) पगे आधता
जतु [ला.] . [साधन

मापियुं, मापुं न० मापवानु वासण के
माई वि० [अ. मुमाग] क्षमा करेनुं; जवा
दीधेकु (दोष, मागनुं, क्षी ६०)

माईके वि० [अ. मुमापिक] अनुकूल; दुश्चतुं
(२) अ० पडे; प्रमाण. ०८९ अ०
प्रमाणसर; यथारिथत

माई स्त्री० [अ. मुमाफी] क्षमा (२) जतुं
करवुं ते, मुक्ति. ०५३ पुं०; न० माई
भागतो के आपनो पत्र

माई पुं० [अ. मुमाफ] रथ

मायाप न० ज० व० मा ने जाप के
तेमना जेवुं पद धरावनार (२) आधार-
भूत के भूज विगत. ६६० अ० अर्थनां
मायाप जतावो [ला.]

माम स्त्री० [सर० स. मामक = माई (२)
भमतावातु] माया; भमता (२) नवार्ध
(३) धर्म; दंडता (४) भमत; टेक

मामतत स्त्री० [अ. मुजामतत] मायमता;
पूँछ, विज्ञात (२) मामततदारनुं काम.
०८९ पुं० तातुहानी वस्तुतात संबंधी

काम करतार अभ्युदहार; वलीवटहार
भामलो पुं० [अ. मुजामल] परिस्थिति
(२) कटोहदीना समथ

મામા પુઁખવંદિ મામ્ મામા(માનાથે)
 (૨)શત્રુ ચેર[લા] [૦માસીનું કરવું
 =સગાસાગવાનો પક્ષ કરવો] ૦છ, ૦મ્મરે
 પુઁખવંવપતિ કેપત્તીનામામા
 મામા સ્ત્રીવંદિ મામાની વહુ ૦છ, ૦મ્માસુ
 સ્ત્રીવંપતિ કેપત્તીની મામા [સાધારણ
 મામાનર્ગ]રિવાજ -સ્ત્રી વિન્સામાન્ય,
 મામારે ન૦ મોસાણુ
 મામા પુઁ [દિ મામ મામગ] માનો ભાઈ
 (૨)શત્રુ ચેર [લા] ૦છ, ૦મ્મરે
 પુઁ મામાસસરા

માયકાંક(-ગ)છુ વિઁ [માયા (સ માતૃ કે
 માયા)+કાગ્યુ] નમાતુ બાયહુ
 માયનો પુઁ[જ મગ્ગી] અર્થ, હેતુ, ઇરાદો
 માયા સ્ત્રી [સ] જ્ઞેતાથી બ્રહ્માડ રચાયું
 છે કે બાસમાન યાય છે તે આદિશક્તિ
 -અવિદ્યા (૨) જળ, પ્રપચ્ય, ઉદ્ભવળ (૩)
 મમતા, રનેહ [લા] (૪) મમતાનો કાઈ
 પક્ષ વિષય (૫) ધન, દોનત (૬) ભાગ
 [લા] ૦મ્મતા સ્ત્રી ૦દ્યા, માયા, રનેહ,
 પ્રોતિ ૦મય વિઁ [સ] માયાથી બરેતુ
 ૦મ્મગ પુઁ, ન૦ [સ] બનાવટી મૃગ ૦વાહ
 પુઁ [સ] બ્રહ્મથી મિન્ન એવા જગતનો
 અનુભવ તે માયા -ભ્રમ છે એવો વાદ
 (વેદાંત) ૦ચિત્તી વિઁ સ્ત્રી ૦[સ] માયાવાળી,
 કમનારી ૦ચી વિઁ [સ] જુઓ માયિક
 ૦છુ વિઁ રનેદાળ, હેતાળ

માયિક વિઁ [સ] માયાથી ઊપજેતુ, મિથ્યા
 (૨) માયાની, પ્રપચથી બરેહુ

માર પુઁ[સ] મારવુ તે, તાડન (૨) મરણ,
 મૃત્યુ (૩) કામદેવ (૪) (ખોદ) આસુરી
 સપત્તિઓની અધ્યક્ષ એવી કંતપેલી શક્તિ,
 સેતાન (૫) મારો, વિપુલતા [લા] ૦ક
 વિઁ [સ] મારનારું નાશ કરનારું
 ૦કાણુ ૦મ્ + વિઁ મારવાની ટેવવાળુ
 ૦કુટ સ્ત્રી ૦ મારપીટ

મારકેટ ન૦ [ર] ખમર

મારકો પુઁ [ર માર્કો] નિશાન (૨) વેચાઈ
 માન પર હોતી છાપ

મારખાઉ વિઁ માર ખાયા કરે તેહ
 મારગ પુઁ જુઓ મારગ
 મારજૂડ સ્ત્રી ૦ મારવુ અને જૂડવુ તે
 માગ્જુ ન૦ [સ] મારવુ તે (૨) મારવાનો
 તાનિક પ્રયોગ
 મારફી સ્ત્રી ૦ દ્વિતી રમવાની એક રમત
 મારપીટ સ્ત્રી ૦ મારવુ અને પીટવુ તે
 મારફત અઁ [અ મગરિફત] દ્વારા, વચમા
 રાખીને (૨) સ્ત્રી ૦ આડતિયા કે દલાડની
 મારફત મામ કરવાની રીત (૩) દલાડી,
 હકસાઈ -તિથુ વિઁ મારફતથી થયેલું -
 મરવાનુ -તિથો પુઁ વચમા રહીને સોદા
 ગોડવી આપનારો દયાન

મારફાડ સ્ત્રી ૦ મારપીટ

મારમાર ન૦ [મારવુ ઉપરથી] વારે વારે
 મારવુ તે (૨) અઁ પુઁકળ જોરથી (૩)
 મુરકેલીથી

મારવાડ પુઁ[સ મર]જળપૂતાનામા આવેલો
 એક પ્રદેશ ૦છુ સ્ત્રી ૦ મારવાડી સ્ત્રી
 -ગી વિઁ મારવાડનું (૨) કન્નસ [યા]
 (૩) પુઁ મારવાડનો રહેવાસી (૪) સ્ત્રી ૦
 મારવાડની ભાષા

મારવુ સઁકિં [સ મારવ] પ્રહાર કરવો,
 ઠોકવુ (૨) ઘર કરવુ (૩) પાછું હકાવવુ,
 જોર કરવુ (ધાડ) (૪) ગુણધર્મનો નાશ
 કરવો (ચામડી) (૫) લૂટવુ, હુમલો કરીને
 લઈ લેવુ (ગામ) (૬) ઝડપ ને જોરથી ઠોઈ
 ક્રિયા કરવી, વીંચવુ, અડાગલુ નાખવુ,
 બરવુ (બાથોડિયા, ફાકો) (૭) અસર થાય
 તેમ પ્રયોગ કરવો (બાલ, મૂક) (૮)
 (પ્રહાર કરવા માટે) છાડવુ, વાપરવુ,
 ચલાવવુ (તીર) (૯) ઠોકવુ, દબાવવુ,
 રાધવુ (મૂખ, મન) (૧૦) ધાતુની બરમ
 કરવી (૧૧) તફાડવુ ચોરવુ [લા] (૧૨)
 લગાડવુ, ચોડવુ, ખોસવુ (ફૂંચો, ખીટો)
 (૧૩) જોરથી નાખવુ ફેંકવુ, આપવુ ઉદાઁ
 માયામ । મારવુ (૧૪) -ની અસર-આસ
 -વેદના દેખાવા (ચળકાટ, ચાખ) (૧૫)
 પરાણે કે કમીને વળગાડવુ ઉદા માથે

મારતું (૧૬) અન્ય ક્રિયાપદ સાથે આવતાં
 ઉત્પાદન કે બેદરકારીનો ભાવ બતાવે. ઉદા.
 લખી મારતું. [મારી ખાતું = એળખવું;
 તફાવી જવું. મારી મૂકવું = પૂરપાટ
 ફોડાવી મૂકવું. માયું માયું ફરવું =
 ગામરું કે કાચર ઘઈને અહીં તહી રખડવું]
 મારંમારાં સ્ત્રી સમાસમાં મારતું તે
 મારા પુંબંબં નિશાન મારવા કિલ્લાની
 દીવાલમાં રખાતાં બાકાં (૨) કેઈને મારી
 નાખવા રોકેલા કે મોકલેલા માણસો.
 મારામાર (સ્ત્રી) સ્ત્રી ['મારતું' ઉપરથી]
 લડાઈ; ધિંગાણું (૨) તંગી, તાણ
 મારીય પું [સ.] એક રાક્ષસ (એણે
 સીતાદરણમાં મદદ કરવા કનકમુગનું
 રૂપ લીધું હતું) [નિઃશ]
 મારીતારી (મા';તા') સ્ત્રી ગાળાગાળી (૨)
 મારુ વિં [સમાસમાં અંતે] મારી નાખે
 નીધી નાખે તેડુ. ઉદા. વાપમારુ
 મારુ(વજ) પું પ્રેતમ; યતિ
 મારુત પું [સ.] પવન. -તિ પું [સ.] હનુમાન
 મારું (મા') સં [અ. મહારિય (સ. મરીય)]
 'હું'ની છટ્ટી વિનું એવં [વતારું કરવું
 = બેઠાવા રાખવો]
 મારો પું ['મારતું' ઉપરથી] મારી
 નાખનારો; જલ્લાદ (૨) ઉપરાઉપરી
 પ્રહાર (૩) રમજટ; રિપુલતા [લા.]
 મારું પું [ર.] ચિકન; (ટૂંકમાર્ગ) મારકો
 (૨) ગુણ, પરીક્ષામાં અપાનો ગુણાંક

માગેપિદેશિકા સ્ત્રી જુઓ માગેપિદેશિકા
 માર્ય પું [ર.] ઈ. સ. નો ત્રીજો મહિનો
 માર્ગન નં [સ.] સાધ કરણ તે (૨) શુદ્ધ
 કરવા મત્ર લાણી પાણી છાંટવું તે. -ની
 સ્ત્રી [સ.] સાવરણી [બિલાટી
 માર્ગર પું [સ.] બિલાટો. -રી સ્ત્રી [સ.]
 માર્ગિત વિં [સ.] માર્ગન કરેલું
 માર્ગુ પું [સ.] સૂર્ય
 માર્ગવ નં [મં] મુદ્રતા [વત્તા સ્ત્રી
 માર્મિક વિં [સ.] મર્મજ (૨) મર્મભેદી
 માર્યુ વિં ['મારતું' ઉપરથી] ધવાયેલું;
 ત્રાસેલું. ઉદા. દુઃખનું માર્યુ
 માલ પું [અ.] સામાન (૨) વિચાર, પૂંછ
 (૩) [લા.] સત્ત, દમ (૪) મિથાત્ર (૫) ગાળો
 માલ પું [સ.] ઠંચાણનો પ્રદેશ
 માલકી સ્ત્રી માલિકપણું; સત્તા. બહક
 (-ક) પું માલકીનો હક
 માલખું નં [સ. માલ્ક (હારડો)] સનિષ્ઠ
 કે દોરામાં પડેલી રાખેલી દાગળે લવા
 ચિટ્ટીઓનો સમૂહ (૨) દારડો/હાડકાનું
 માલખું શં પ્રં દુર્લભ જઈને નર્ચ
 હાડકાં રહ્યાં હોય એવું
 માલગાડી સ્ત્રી બાજપાનું મદ લાવતી
 લઈ જતી આગચાકી
 માલગુલરી સ્ત્રી [સ.] અન્ન મહેસૂલ
 (૨) જમીનદારે કરાવતી અન્નની મહેસૂલ
 માલણ સ્ત્રી [સ. નન્નિ] મદની સ્ત્રી;
 માલ્લે ધરો કન્દર સ્ત્રી (૨) નાકમાં

માયમતા સ્ત્રીં [માય + મતા] સ્થાવર
અને જંગમ મિલકત

માયમત્રીદો પું બારે મિથાન્ન

માયમમ્માનો પું [મા + મમ્માનો] મિથા ૧

(૨) ઉપયોગની સાધનસામગ્રી

માયમિયકેત સ્ત્રીં જુઓ માયમતા

માલો સ્ત્રીં [સ] માળા, મણકા વગેરે ધરાવી

કરેલો હાર (૨) જપમાળા (૩) કોઈ પણ

વસ્તુની એને મળતી એકત્રિત સ્થળના

હદાં અથમાવા ઠંકાર પું [સ] માળી

માયિક પું [અ, સ મલ્લિક = રાત્ર (સ

મલ્લિ = ભોગવટો કળતો)] માલિક, સ્વામી,

રોક (૨) પરમેશ્વર

માયિકા સ્ત્રીં [સ] માના [માયકી હક

માયિકી સ્ત્રીં માલકી ઠંકડ પું જુઓ

માયિની સ્ત્રીં [સ] એક છદ (૨) માળજી

માનિન્ય નં [સ] મહિનતા [આપવતે

માલિશ(-સ) સ્ત્રીં [ફા] ચોગવુ, રગડવુ,

માડી પું [સ] જુઓ માળી [પડેતુ

માલુમ વિં [અ મમ્મલમ] જાણેતુ, ખબર

માલેક પું જુઓ માલિક

માલેતુલ(-જલ) ૨ નં [અ મલ્લિજુલુ ગાર]

વેપારીઓનો વડો, મોટો વેપારી (૨)

વિં ખૂબ પેસાદાર

માવજતા (મા') સ્ત્રીં [અ મુદ્દાફિજ્તો] ખર

દારત, સબાળ, સારવાર

માવજ (મા') પું [સ માવજો] શ્રીકૃષ્ણ

માવજુ નં [સ માવ + જુ] કજ્જતુનો વરસાદ

માવરિયુ વિં માની સોડમા કે માના

કલામા જ રહેવાડું (૨) બીકણ, બાયજુ

માવડી સ્ત્રીં [સ માત્ર પ્રા માઈ] મા

માવ(-વી)તર નં ખંખં [સ માત્ર + પિવો]

માખાપ

માયુ અંકિં [સ મા પ્રા માય] સમાયુ,

ખરોખર આવી રહેતુ-ગોપાઈ જવુ

માયો પું દૂધ ઢંકાળી કરાતો યદુ પદાય

(૨) ખર (જેમ કે ફળનો), કે તેના

જેવુ કોઈ પણ (૩) સત્વ [શ્રીકૃષ્ણ

માવો (મા') પું [સ માવવ, પ્રા માદવ]

મારી સ્ત્રીં [પ્રા માત્રી માત્રિયા (સ માત્ર

+ સ્વસ)] માની બહેન ૦૭, ૦૨૫૨ સ્ત્રીં

પતિ ૨ પત્નીની મારી

માશૂક સ્ત્રીં પ્રિયા

માપ પું [સ] અડદ

મામ પું [સ] મદિનો

મામવો પું [અ મમ્મ] નમૂનો (૨) ધા

મામાજી પું માસોસસરો

મામિક વિં [સ] માસને લગતુ (૨) નં

માસિક પત્ર (૩) અઠવા (૪) અઠવા માસે

હદાં માસિક શું મળે છે ?

માસિયો પું મરણ પામેલાનું એક વરસ

સુધી દર માસે કરવામા આવતુ દ્રાહ

(૨) એ પ્રેતભોજન

માસી, ૦૭, ૦૨૫૨ સ્ત્રીં જુઓ 'માસી' મા

માસો પું તોવાનો બારમો ભાગ

માસો પું માસીનો પતિ ૦૨૫૨, ૦૭

પું વર કે વડુનો માસો

માસતર પું [દ માત્ર] મહેતાજી, શિક્ષક

(૨) અમદવાદ (પોર, રેલવે, મિ નં ૬૦ મા)

માણ પું [પ્રા (સ માવ)] માથ માસ

માણ પું [ફા] મારા

માણામ્ય નં [સ] મદિમા, મહત્ત્વ

માણિત વિં [અ માહિયત] વાઈ ૦૨૫૨

વિં વાઈકગાર, જાણીતુ પરિચયવાળુ

-તી સ્ત્રીં વાઈકારી, જાણ (૨) ખબર,

હકીકત

માઈ અં [માઈ' ફા ઉપરથી] અમુક

'મદિનો' એ અર્થ મા હદાં માઈ ફાગણ

માહારું નં [સ માહારું] લમવિધિ કરવાનો

મડપ

માહાંગાટલું નં કન્થાને વગાવતા રીત

પ્રમાણ અપાતુ ખાવાનુ માટલુ

માળ પું [દે મા] મેડો મજનો પ્રિય

માળ પું [સ માત્ર] નિજ ન વેરાન બીડનો

માળ સ્ત્રીં [સ માત્ર] માળા (૨) દિયાના

ચક્ર અને ત્રાક ઉપર ફરતી દોરી

માળજી નં જુઓ માલજી

માળજી સ્ત્રીં જુઓ માનજી

માળજી નં [માળજી ઉપરથી] છાજ, સેડજી
 માળજી સંકિં છાજ, સેડજી (છાજ)
 માળા સીં જીઓ મા
 માળિયું નં [માળ ઉપરથી] મેડો (૨)
 સરસામાન રાખવા છાપરા નજીક કહેવો
 નામે માળ [(૨) કૃષ્ણ વેચનાર
 માળી પું [સ માલિજી] કૃષ્ણાડ ઉછેરનાર
 માળું વિં વહાવમા કે નિરર્થક, નામ
 સાથે વપરાય છે [કા]
 માળો પું [દે માળ] પંખીનુ ધર (૨)
 ધણા કૂક્રો રી શકે એવુ ધણા માળ
 વાગુ મકાન (૩) ખેતરનો માચડો
 માં (૦) [સ રિમ્, પ્રા મિ] સાતમી
 વિમજિનો પ્રત્યય
 માકડ (૦) પું [સ મલુજ, પ્રા મુજ]
 મામણ, માકડ ડિયુ નં જીઓ માકડિયુ
 માંકડી (૦) સીં [પ્રા મજા (સ મજા)]
 માકડાની માદા (૨) ધરીના ઉપડા પડમા
 બેસાડેલા લામડાનો કકડો (૩) રવયાનો
 તે બાગ, જે વડે ગોળી ઉપર તે ચપસીને
 બધાય છે (૪) દોર બાધવાના દોરડાના
 ગાળામાની મોઈ (૫) દળ ઉપર ચોડે
 મોઈના આકારનુ લાકડું, જેના પર
 ખેડત ખેડતી વખતે બાર મૂકે છે (૬)
 મૂરી બેસ (૭) માકગીકકડી (૮) ચામડીનો
 એક રોગ (૯) યોગીની એક જાત નૂકડી
 સીં એક જીવડું, જેનું મૂતર અડચથી
 ફેલાય થાય છે - કું નં [પ્રા મજા
 (સ મજા)] લાલ મોનુ વાદરું - ડો પું
 લાલ મોનો વાદરો [માકડ'મા
 માંકજી પું, -જીયુ (૦) નં જીઓ
 માંખ (૦) સીં જીઓ માખી
 માળજીકિ વિં [જી] જી
 માગતય નં [સ] શુભ કહ્યાણ
 માંગવુ (૦) સંકિં જીઓ માગવુ
 માગળિક વિં જીઓ માગળિક
 માંચડો (૦) પું [સ મજા] માચો, ડાચી
 બેડ, (૨) ગાડાની ધરી ઉપરનો પાપો
 માંચી (૦) સીં [સ મજા] ખાટલી (૨) નાનો

માંચો, આસન જેવી બેડક - ચો પું જીઓ
 માચડો (૨) ખાટલો (વાણ કે માચીનો)
 માંજર (૦) સીં જીઓ મજરી) તુનસી,
 ડમરા ની બિયાવળી ડાખળી (૨) જોગાની
 સખતળી (૩) ચપડની સીવણીમા પગ
 તમે રહેતુ પાતળુ પડ (૪) મરનાના માચા
 ઉપરની કપડી
 માંજરું (૦) વિં [પ્રા મજ (સ મજર)
 પરથી] મૂરી કીડીવાગુ
 માંજરુ (૦) સંકિં [સ રૂ મજ] ધમીને
 સાફ કરુ (વાતય)
 માલતર પું [સ માર] બિયાડો
 માંલો (૦) પું જીઓ માળજી કાચ પાચેલો
 દોર (પતંગનો)
 માંડ (૦) અં [પ્રા મગજ (સ મગજ)] માડ માડ
 માડ (૦) પું [માડતુ ઉપરથી] શોખા માટે
 ગોડવેલી ઉતરડો
 માંડજી (૦) નં જીઓ માડજી
 માંડજી (૦) સીં [માડતુ ઉપરથી] માગની
 ડાચાઈ, ડાચી (૨) મડાણ કરુ તે,
 ગોડવળી
 માંડ માડ (૦) અં જીઓ માડ] માણ
 માણ, જેમ તેમ મરીને મડા મુશ્કેલીએ
 માંડવિક વિં [સ] મડગનુ (૨) મળમાનુ,
 ખંધુ (૩) પું ખંધો રામ, સામત
 માંડવ (૦) પું [પ્રા મજ (સ મજા)] વર
 પક્ષને પહેરામગી આપવાનો છેડો વિધિ
 (૨) સીં નવરાત્રીની માંડવી
 માંડવાળી (૦) સીં માડી વાળતુ તે સમાધાન
 માંડવી સીં [પ્રા મજ (સ મજા)] ધર
 આગળની બેડક (૨) રવેરી (૩) નવરાત્રીમા
 દીવા મૂકના માટે બતાવેલી મંડપ જેવી
 રચના (૪), જમત, વિદ્યાતી, જામા, (૫),
 ચક્રુ, ખંજર
 માંડની સીં કોથસિંગ
 માંડવુ (૦) સંકિં [સ મજ] શર કરવુ (૨)
 લખવુ નોધવુ (૩) ગોડવડ - મૂકવુ (૪)
 યોજવુ રથપત્ર (૫) બીજા ક્રિયાની સહાયથી
 તે ક્રિયા કરવાનું શર કરવુ તેમા લાગવુ,

વગર એવો ભાવ બતાવે છે જ્યાં
લખવા માટે

માંડવો (૦) પું [સ મટ્વ] મડપ, ચંદરવો
બાધી બતાવેલી બેડક કે રથાન (૨) ડાગી,
કન્યા [૧]

માંત્રિક પું [સ] મત્રવિદ્યા નાણનાર

માંદગી (૦) સ્ત્રી [ફા] ખીમારી

માંદણુ (૦) વિં માડુ ને માડુ રહેતું,
(તેથી) નિર્બળ, અશક્ત, ઢીલુ પોયુ

માંદુ (૦) વિં [ફા] ખીમાર, રોગી
આગુ વિં (૨) નં નરમ ગરમ
તબિયતવાળુ (માણસ)

માંધાતા પું [સ] એ- મહાપ્રતાપી સૂચ
વ શી રાત્ર (૨) મોટા પ્રતાપી માણસ [લા]

માંચ નં [સ] શરીરની સાત ધાતુમાની
એક એપેશી સ્ત્રી [સં] મામનો લોચો,
'દિશ્યુ' આદી નં બં વં માસ

ંચ વિં [સ] માસવાળુ, બહુ, બરાવ
દાર -સાહાર પું [સ] માસનો ખોરાક
-સાહારી વિં માસ ખાનારુ

માંહી (-હે) અં [સરં] સાતમી વિભક્તિના
પ્રત્યય સ મિન્, પ્રા મિ, અપ પાલિ
વિં અદર -હેણું વિં અદરનું -હે
માંહે અં અદર અદર -છા અં માહી.
-છણું વિં અદરનું

મિકાડો પું નાપાનનો શહેનશાહ

મિકેનિક પું [ફ] યત્રવિદ્યાનો કારીગર
ંલ વિં [ફ] યત્રવિદ્યાને લગતું (૨) યાત્રિક
રીતે કરાતું [કારો કરવો મી ચણુ

મિચકારણુ સંકિં [નુ] યો મી ચણુ મિચ
મિચકારો પું મી ચણુ -મી ચણુ તે

મિચામણું નં બં વં મી ચામણા,
આખો વારેવારે જ્યાંડવી અને બંધ
કરવી તે (૨) તેના વડે ધરાશે કરવો તે

મિચાવણું સંકિં, મિચાણુ અંકિં
'મી ચણુ'નું પ્રેરક ને કર્મણિ

મિચ્છા મિ દુષ્કૃતમ શં પ્રં [સ] મિથ્યા
મે દુષ્કૃતમ્] 'માડુ દુષ્કૃત મિથ્યા યાચો'
(માફી માગવા જેવોમા વધરાય છે)

મિજ/ખા (-મા) ત પું [વા મેજવાન] મહે
માનગીરી કરનાર -ત્રી સ્ત્રીં જમાની
(૨) મહેમાની

મિજ/હમ સ્ત્રીં [ય મન્હિમ] ગમતનો
મેગવડો (૨) મજલિસ, સમા

મિજગરુ નં જેને આધારે બારણુ વસાય
છે તથા બંધે છે તે, બરડણુ

મિજજ પું [મ] ગુરુસો (૨) અભિમાન
(૩) તબિયત, પ્રકૃતિ -છ વિં મિજ/જવાણુ

મિટાવણુ સં કિં, મિટાણુ અં કિં
મીટનું પ્રેરક ને બાવે

મિટ્ટી સ્ત્રીં [સ મૃતિકા, પ્રા મિત્તિમા] મારી
મિણાણું અંકિં મીણા ચડવો (૨) પાનો

ખેચો લેવો, (દોરે) દૂધ ન મૂકવું

મિત્ર વિં [સ] પરમિત, પ્રમાણસર
બંધાપી વિં [સ] બાલનારુ -તાહાર

(-રી) વિં [સ] સક્ષિપ્ત દૂધ -તાહાર
પું [સ] પ્રમાણસર-પોષણ માટે નેઈએ

તેટલો ખોરાક -તાહારી વિં મિતા
હાર કરનારુ

મિત્ર સ્ત્રીં [સ] તિથિ, તારીખ (૨) મધ્ય
મિત્ર પું [સ] ભાઈબંધ (૨) સૂચ.

ંકૃત્ય નં [સ] મિત્ર તરીકે કરેલું કામ
ત્તા સ્ત્રીં દોખી ભાઈબંધી બરાબર

નં મિત્રનું કે મિત્રાચારી રાખનાર રાખ્ય
-ત્રાચારી સ્ત્રીં ભાઈબંધી, દોસ્તી

મિથુન નં [સ] જોડું, જોડ (૨) સ્ત્રીં
ત્રીણ રાશિ [વાણુ [૨ વિ]

મિથેન પું [ફ] કોહરાટમાથી છૂટો એક
મિથ્યા વિં (૨) અં [સ] અસત્ય,

અવાસ્તવિક (૩) ફોગટ બચાર પું
[સ] મિથ્યા આચાર (૨) દલ બચારી

વિં મિથ્યા આચારવાળુ (૨) દલો બંધ
નં [સ] મિથ્યાપણુ (૨) નારિતમતા

બંધાઈ પું [સ] ખોટું તહોમત
બંધાઈ વિં ખોટું તહોમત મૂકનાર

ંભિમાન નં [અભિમાન] ખોટું
અભિમાન ંભિમાની વિં મિથ્યા

અભિમાન કરનારુ

મિનાર(-રો) પું [મ. મનાર] યાંત્રજ્ઞાના
આકારનું એક જાતનું બાંધકામ
મિનિટ સીં [ફ.] કલાકનો સાકમો ભાગ
મિનિસ્ટર પું [ફ.] વજર; પ્રધાન
મિયાઈ નં [રવં] બિલાડીનો ચવાજ, ચાઈ
મિયાણો પું [ફા. મિયાનહ] એ નામની
એક જાતનો માણસ [ધર
મિયાન નં [વા. નિયામ] તકવાર વગેરેનું
મિયાં પું મુસલમાન શરૂઆત (ર) તેનું
સંબોધન
મિરાત સીં [મ. મિરાત] પૂછ; દોષત
મિલ સીં [ફ.] ચંત્રથી આવતુ કારખાતું
(બહુધા મોકુ ને વસતુ). એક્સ'ટ પું
મિલના શૅરહોલડરો (ભાગીદારો) તરફથી
મિલનો સમગ્ર વહીવટ સંભાળવા નિમાતો
વડો ભાગીદાર
મિલકત સીં [મ.] ધનમાલ વગેરે; પૂછ
મિલન નં [સ.] મુલાકાત, મિલાપ, મળવું
તે. ંસાર વિં મળતારહુ
મિલમજૂર પું મિલમાં કામ કરના મજૂર
મિલમાલિ(-લે)ક પું મિલનો વહીવટદાર
એજટ (જેને સામાન્ય રીતે માલિક
કહેવામા આવે છે)
મિલાપ પું [સ. મિલ ઉપરથી] મેલાપ, મેલ
મિલાવટ સીં [સ. મિલ ઉપરથી] મેળવણી,
મિશ્રણ -વું સંકિં મેળવણુ, મેળુ કરવું
મિલન વિં [સ.] મળેણુ, એકઠું થયેણુ
મિશ્ર વિં [સ.] ભેગસેગવાણુ, મિશ્રિત,
એકઠું(ર) પું માન આપવા થોડા પુરુષના
નામને અતે લાગે છે. ઉદાં મડનમિશ્ર.
બ્લુ નં [સ.] મેળવણી, ભેરો (ર)
મેળવણીથી થયેલી વસ્તુ(ર) 'એવિરેશન'
[ગ]. ંધાતુ સીં મિશ્રણવાળી ધાતુ(ર)
જે ધાતુઓના મિશ્રણથી બનેલી ધાતુ,
'એલોય'. -દ્રિત વિં [મ.] મિશ્ર
મિષ નં [સ.] બહાનું, મથ. [(ને) મિષે =
નું બહાનું કાઢીને]
મિષ્ટ વિં [સ.] મીઠું; મધુર. -ધાન નં
ગળી ને પૌષ્ટિક વાની

મિશન નં [ફ.] પ્રચારનું, જીવનધ્યેય જેવી
, મહત્તાવાણું લક્ષ્ય (ર) ખ્રિસ્તી ધર્મ-
પ્રચારનું તેનું કામ (ર) તેનું ધામ. ંરી
વિં [ફ.] મિશનને લગતુ (ર) પું
મિશનનો કે મિશનવાળો માણસ
મિસર નં [મ. મિસ] આફ્રિકાનો એક
પ્રસિદ્ધ દેશ, દર્જિસ
મિસરી સીં [મ. મિસ ઉપરથી] સાકર
મિસલ સીં [મ. મસલ] રીત, તરેહ
મિસાલ સીં [મ.] ઉદાહરણ, દર્શાવ (ર)
અં પેડે, -ની જેમ [રગવાની ભૂખી
મિસી સીં [સ. મસિ(-સી)] દાત કાળા
મિસ્ટ(-સ્ટ)ર પું [ફ.] પુરુષના નામ
આગળ અથેજ બાપામા વપરાતો 'શ્રી'
એવો સન્માન સૂચક શબ્દ (ર) 'ભાઈ'
અર્થનું સંબોધન
મિસ્ટ્રી પું [ફ. માસ્ટર, પો મેસ્ટર] હોશિયાર
કારીગર (ખાસ કરીને સુતાર, કડિયો)
મિસ્ટ્રી સીં જુઓ મિસી
મિલિર પું [સ.] સૂચ
મીચવું સં કિં [જુઓ મીચવું] બીડવું;
બધ કરણ [બિયાનો ગર
મીજ સીં [પ્રા. મિજ (સ. મજા)] મીજ;
મીજાન નં [મ.] અદાજ; માપ. ંસર
અં માપસર, મીજનમાં
મીટ સીં નજર, અનિમેષ દ્રષ્ટિ
મીટર નં [ફ.] (વીજળી, ગરમી, પાણીના
વાપર વગેરે) માપવા માટેનું ચંત્ર (ર)
પું લંબાઈનું એક માપ (ફ્રેચ)
મીટવું અંકિં [ફ. મિટ] ભૂસાઈ જવું;
નાખડ થવું (ર) મટવું
મીઠઈ નં બં વં વહાલના 'આલિંગન'
(ર) દુખણાં, આવારણાં. -કું વિં મીઠું
[પ] (ર) મીઠું મીઠું બોલનારું (ર) નં
જુઓ મીઠાં
મીઠપ સીં મીઠારા
મીઠાઈ સીં મુખડિયાને ત્યાં વેચાતી કે
એવી કાઈ પણ ગળી વાની (ર) મીઠારા;
મધુરતા

મીઠાશ સીં મીઠાપણ
 મીઠી સીં બચી (૨) રેનેદાલિગત
 મીઠું વિં [પ્રા મિટ્ટ (સ મિટ્ટ)] મધુર (૨)
 ગત્યં (૩) નં લવણ, નિમક [અમરચુ
 લક્ષરાવણું = વધારીને વાત કહેતી]
 બંદી છુ નં મોસબી જેડુ એક કળ
 -ડો ભાત પું એક ભતનો બિરજ
 -ડો લીમડો પું એક વનસ્પતિ જેના
 પાન કદીમા નાખે છે
 મીડવી સીં સીના કેશની ગૂથેલી લા
 મીડુ નં શન્ય બિડુ ટપક
 મીઠળ નં [સ મદનજ] મીઠળ એક કળ
 (લગ જેવી ક્રિયાઓ વખતે કાઢે બંધાય છે)
 મીઠી (અપાવળ) સીં સોનામુખી
 મીણુ અં જુઓ મીના
 મીણુ નં [પ્રા મયગ (સ મદન)] મધપૂડો
 જેનો બનેલો હોય છે તે ચીકણી પદાર્થ
 ંકપ્પડ ંકાપડ નં પાગી ન શોધે
 તે સાડુ મીણુ કે એવો પદાર્થ ચડાવીને
 બનાવેલું એક ભતનું કાપડ મીણિયું
 બજારી સીં જેમા વાટ ધાનેથી હોય
 એવી મીણુ જેવા પદાર્થની બનાવટ
 -છિયુ વિં મીણવાણુ (૨) નં મીણુકપ્પડ
 મીણિયુ મીણુ વિં [મીણો ઉપરથી]
 નશામા પડેડુ
 મીણો પું [પ્રા મયગ (સ મદન) - માદક]
 કેક, નયો (૨) કેક ચડે તેવો હેરી પદાર્થ
 મીન સીં [સ] મારમી રાશિ (૨) નં માછલુ
 મીનડી સીં [જુઓ મીની] મીદડી,
 બિનાડી - ડુ નં બિવાડુ
 મીનમેખ (-પ) સીં વાગે હરકત શકા
 કરવાપણુ (૨) વધારેનડાડો કરવાપણુ
 (૩) અં ચોધુવતું હોય તેમ
 મીનાકારી વિં [કા] ભાતવાણુ (૨) સીં
 સોનાચાદી પર રમીન કામ - કારીગરી
 મીનાં અં હાથાની કળાતનો સંકેતપદ
 મીની સીં [રવં] મીનડી, બિનાડી
 મીનો પું [કા મીના] સોનાચાદી પરનું
 રજિત ચિત્રકામ, મીનાકારી

મીમાંસક પું [સ] મીમાંસા કરનાર (૨)
 મીમાંસાદર્શન જાળનાર કે માનનાર
 મીમાંસા સીં [સ] વિચારણા, તપાસ
 સમાપોચના (૨) ટ્રેનિનિપ્રાપ્ત પૂર્વ
 મીમાંસાદર્શન
 મીર પું [કા] અમીર
 મીરલ પું [કા] મુસલમાનોનો એક
 બિતાબ, અમીર, ઉમરાવ
 મીરામ સીં [અ] વારસો
 મીચન નં [સ] બધ કરડુ - બીડન તે
 મીચિત વિં [સ] બધ કરેડુ - બીડેડુ
 મીચુ સંકિં [કિ મોંચગ] જુઓ મીચુ
 મીચામણ નં બંબંબં જુઓ મિચામણ
 મીચાવણુ સંકિં, મીચાવુ અંકિં
 મીચુડુ નુ પ્રેરક અને કમંજી
 મીજ સીં જુઓ મીજ
 મીડ સીં [સ મીડન = ધીમે આવળે]
 (સગીત) એક શ્રુતિ યા સ્વર ઉપરથી
 બીજી શ્રુતિ યા સ્વર જવાનો એક મધુર
 પ્રકાર ધસી [ચોટલાની લટ
 મીડલી (-ળી) સીં કપાળ ઉપર ગોઠવેલી
 મીડુ નં જુઓ મીડુ
 મીઠળ નં જુઓ મીઠળ
 મીઠી (અપાવળ) સીં જુઓ મીઠી
 મીડુ વિં મનમા સમજે પણ બહાર
 દેખાવા ન દે તેડુ (૨) બધુ
 મીદડી સીં [જુઓ મીની] મીનડી બિનાડી
 -ડુ નં મીનડુ બિનાડુ -ડો પું બિનાડો
 મુકેટો પું જુઓ મુકેટો [મુકાદમી
 મુકદમ પું [અ] જુઓ મુકદમ - રી સીં
 મુકદમો પું [અ] દાવો
 મુકદમવિ વિં [અ] પૂરેપૂરું સંપૂર્ણ.
 બંચાઝાદી સીં પૂર્ણ વ્યાપક
 મુકરદમ પું જુઓ મુકદમ
 મુકરદમો પું જુઓ મુકદમો
 મુકરર વિં [અ મુકરર] નિયત નક્કી કરેલું
 મુકરવુ, મુકરી જુઓ અંકિં નામુકર
 જુઓ કદીને ફરી જુઓ
 મુકાણુ નં મુકડુ તે

मुकादम पु० [अ मुकदम] नायक, जभादार.
 -भी श्री० मुकादमनु काम [सामि] से
 मुकादमो पु० [अ] सरभाम [१] (२) साम
 मुकादम पु० [अ] जदेका (२) पदव, उतारो
 मुकादम पु० [अ] कि०, मुकादम अ० कि०
 'मुकद'नु प्रेरक ने कर्मणि
 मुकुट पु० [स] लुओ मुगट
 मुकुट पु० [स] आयनो
 मुकुल न० [स] भीनी कणी -लित वि०
 [स] कणीओवाहु (२) अड्डु जधडेयु
 मुकुट पु० [स] विष्णु
 मुकर वि० [लुओ मुकर] करावेहु (२)
 अ० ७२२, अनीत
 मुकादम पु० [अ] मुके मुके भारवु
 मुक्ती श्री० [दे मुक्ती=मुक्ति] ठासो -क
 पु० ठासो गडो
 मुक्ति वि० [स] अघनरहित, छट्ट (२)
 मुक्ति पायेहु ०८ न० [स] पूर्य
 अर्थवागो रवतत्र म्यो०. ०८८ वि०
 [स] नेरथी के जेधडक जेवनाहु के
 गानाहु. ०८८ अ० सकोय राण्या
 विना, जमकाथी
 मुक्ती, ०८८ [स], ०८८ न० मोती
 ०८८ (-ली) [स], ०८८ (-णी) श्री०,
 ०८८ पु० [स] मोतीनो हार
 मुक्ति श्री० [स] मोक्ष (२) छुकासो ०५८
 न० मुक्तावरया, मोक्ष ०पुरी श्री० न्या
 जवाथी मुक्ति मणे तेनी नगरी (द्वारका,
 अयोध्या, मथुरा वगैरे) ०८८ श्री०
 लश्करी दमे सगठित करवामा आवेहु
 ऐक प्रिस्ती मिरान
 मुग्ध न० [स] मो (२) यहेरो (३) आगलो
 के वपरनो बाग (४) ननी न्या हरियाने
 मणे ते स्थान ०८८ [स], ०८८ मणी
 न० मुग्धपी कमज ०८८ श्री० मोनी
 शिक्क, रोमा छटाध ०८८ पु० मुग्ध
 ३पी यद्र ०८८ न० अथ, सामयिक
 'वगेरेनु प्रारभमा मुकादम यिन
 मुग्धप्यार वि० [अ. मुक्ता] घातानी

मरज्जमा आवे तेम करवाने सत्ता अपायेहु
 (२) पु० अथरी, वधाय, प्रतिनिधि.
 ०८८ न० पोतातरुपी काम करवानी
 सत्ता आपनाहु वभाष -री श्री०
 सहर परवानगी, कुल सत्ता
 मुग्धपत्र न० अथुक म० ७२२ छापु
 मुग्धपाठ पु० गोपत्र -बाह करवु ते, मोढे
 जेवनाहु ते
 मुग्धपृष्ठ न० अथ के सामयिकना पूकानु पानु
 मुग्धपुत्र श्री० यहेरो मोनो देवाव
 मुग्धर (-रित) वि० [स] अभाउ, अवाज
 करव (२) वायाग
 मुग्धवास पु० [स] जम्हा पछी मो
 सुवासित करवा पावानी वस्तु
 मुग्धरविंद न० [स] कमज नेउ सुहर मो
 मुग्धियु वि० मुग्ध. -यो पु० मुग्ध
 भाषस (२) हाकरजनी सेवापूज
 करनाराओनो मुग्धी
 मुग्धी पु० [मुग्ध] वपरथी अथेसर,
 नायक (२) गामनो वडो (ऐक सरनारी
 अधिकारी)
 मुग्ध वि० [स] प्रधान, पडेहु ०८८ अ०
 भास करीने ०८८, ०८८ करीने अ०
 धल करीने ०८८ प्रधान पु० राग्यना वडा
 प्रधान, 'थोई मिलिअर'
 मुग्ध श्री० (कोई वस्त्रने लगाइती जील
 रगनी जीली पातणी किनार
 मुग्ध पु० [स] मुक्ता] पाथी पर सजवानो
 ऐक राखगार (२) रालनो ताज
 मुग्धी श्री० नानो मुग्धो -टो पु० [स]
 मुक्ता = कीटो नीकणी गवा पछीना रेश-
 ममाथी वखेहु ऐक रेशमी वस्त्र, मुकटो
 मुग्ध वि० (२) पु० [विकी] लुओ मोगय.
 -लाई वि० मुग्ध स अ धी (२) श्री०
 मुग्धनो अम १-राग्य (३) [ला] हांमाह,
 बापको (४) रेवेछायारी राग्य, अ धांधी
 के लुग्ध
 मुग्ध वि० [स] मोह पायेहु (२) अल-
 समज, अल (३) सावस, निष्पाप (४)

મુનસંક પું [મ. મુન્નિય] દીવાની કનિયા
સાંભળી ન્યાય આપનાર, -ફી સીં
મુનસંકું કામ (ર) અધિકાર; સત્તા
(૩) વિવેકબુદ્ધિ [વાગ્બી
મુનાસખ, મુનાસિખ [મ.] વિં યોગ્ય;
મુનિ પું [મ.] ઋષિ; તપસ્વી (ર) મુનિમત
ધારણ કરનાર સાધુ. ઓર પું મોટો
મુનિ. વ્યવત નં [મ.] મૌન મત
મુનીમ પું [મ. મુનીય] પેટીનો મુખ્ય શુભાર્થો
મુનીચર, મુનીંદ્ર પું [મ.] શ્રેષ્ઠ મુનિ
મુને સં મને [પ]
મુફતી પું [મ.] મુમલમાન પચાતિયો
મુફલિસ વિં [મ.] ગરીબ; ખેડાણ
મુફલિસ નં [મ. મુફલ્લ] પાટનગર
સિવાયનો પ્રદેશ
મુખારક વિં [મ.] આખાદ, બાગ્યશાળી;
શુભ. ખાદી સીં અમિનદન; ધન્યવાદ
મુમકિત વિં [મ.] શક્ય; સંભવિત
મુમુક્ષા સીં. [મ.] મોક્ષની ઇચ્છા. -મુ
વિં [મ.] મોક્ષની ઇચ્છાવાળું
મુમૂર્ષા સીં [મ.] મરવાની ઇચ્છા. -પું
વિં મરવાની તૈયારીમા હોય એવું
મુરઘી સીં [મ. મુર્ગ ઉપરથી] મરઘી. -ધેઃ
પું મરઘો
મુરજ પું [મં.] એક નતનું ટોપ
મુરત નં [મુઓ મુદ્દત] શખ સમય.
-તિયો પું વરરાત્ર; કન્યા માટે શોધાતો
કે શોધેલો વર (ર) દળના તુગામાં
કેશને સળગડ રાખનારી મેખ
મુરઘી વિં (ર) પું [મ.] વડીલ (ર)
કદરવાન; આશ્રય આપનાર; 'પેદન'
મુરઘો પું [મ.] ચામડીમા ગળેલો ફેરી
વગેરે ફળનો પાક [પું શ્રીફલ
મુરલી સીં [મ.] વાંસળી; મોરલી. ઓર
મુરશિદ પું [મ.] શુરુ; ધર્મેપિદેશક
મુરાદ સીં [મ.] ઇચ્છા; ઉમેદ
મુરાદ પું [મ.] મુર રાક્ષસના રાત્રુ-વિશ્વ
મુરીદ પું [મ.] શિષ્ય
મુદારનિંગ પું સીસાનો એક ઓઠ્ઠાઈ;

એક પ્રકારનો સફેદો; 'લિડ મોનોઠ્ઠાઈડ'
[ર. વિ.]
મુલક પું [મ. મુલ્ક] દેશ; પ્રદેશ. -ઝી
વિં [મ.] મુલકને લગતું; દીવાની
મુલતપી વિં [મ. મુલતવી] મોદક
મુલવણી સીં મૂલવણ તે
મુલવાવણું સંકિં 'મૂલવણું'નું ગ્રેરક
મુલાકાત સીં [મ.] મેળાપ. -તી વિં
મુલાકાતને અગેનું (ર) પું મુલાકાતલેનાર
મુલાકો (લા) પું [મ. મુલાકાદ] જુઓ
મલાકો
મુલાયમ વિં [મ. મુલામ] નરમ; સુંવાળું
મુલ્લા (-દલાં) પું [મ.] મુસલમાનોનો
આચાર્ય કે પુરોહિત
મુલાડું નંદિ. મ. અ = દીન, મુદ્ + વાડો]
નાનુ ગામડું; પડું
મુવાળો પું વાળ; મોવાળો
મુશળ નં [મ. મુશ્લ] સામેલ. ઓર
વિં બહી ધારમા નેરથી પડતો (વરસાદ)
મુશાયરો પું [મ. મુમારહ] કવિઓની
પરિષદ, મ્યા દરેક કવિ પોતપોતાની
કવિતાઓ બોલી બતાવે છે
મુશિકલ વિં [મ.] જુઓ મુશ્કેલ
મુશ્કેટાટ વિં [મ. મુશ્ક + ટ. ટાંટ] વાસા
પાળ લાપ ખારેલા દોષ એવું
મુશ્કેલ વિં [મુઓ મુશિકલ] અધરું; કઠણ;
દુન્કર. -લી સીં મુસીબત
મુષક પું [મ.] ઉદર
મુષિ સીં [મ.] મૂડી
મુસદ્દી વિં (ર) પું જુઓ મુસદ્દી. ઓપણું નં
-મુસદ્દો પું [મં. મુસાવમદહ] ખગડો; કાચું
લખાણ (ર) જોડા અથવા બાળી દેલીનુ લખાણ
મુસલ નં [મ.] મુશળ; સળિયું
મુસલમાન પું [મ.] ઇસ્લામનો અનુયાયી.
-ની વિં તેનું કે તેને લગતું (ર) સીં
મુસલમાન સી
મુસલતો પું [મ. મુસ્લ] નમાઝ પડવાની
અર્થ (ર) (મુશ્કારમા) મુસલમાન
મુસળ નં [મ. મુશ્લ] મુશળ, સળિયું.

મૂડો પું સરકટ કે નેતરની એકે જાતની
 મોળ ખુરસી કે માચી જેવું આસન
 મૂઠ વિં [સ.] મૂખ; ઠાઠ (૨) સ્તબ્ધ;
 નિઘોષ(૩)મોહવશ, વિવેકરહિત, મોહમાં
 પડેલું ત્તા સ્ત્રીં ંમતિ વિં [સ.]
 બેવકૂફ; મૂખ. -ઢાચલ પું [નવામ્હ]
 મૂદતાભેર રખાતો આમદ, 'ડોમ્હેટિઅમ'.
 -દાતમા પું [સ.] મૂઠ પુરુષ
 મૂતરનં [જુઓ મૂત્ર] પેશામ. ંગદો
 પું મૂતરના ભેજની ગદ્દી. ંવું અંકિં
 પેશાબ કરવો. [મૂતરી પડવું = બી
 જવું; ગમરાઈ જડ]. -રાવું અંકિં
 'મૂતરવું' બાવે
 મૂત્ર નં [સ.] મૂતર, પેશાબ. ંપિંડ પું
 શુદ્ધ લોટી તથા મૂત્રને જુદા પાડનાર
 અવયવ, 'કિટની'. ંરોગ પું પેશાબનો
 રોગ. ંલ, ંવધક વિં [સ.] વધારે મૂત્ર
 કરાવે તેવું. -ત્રાશય પું, નં [સ.]
 મૂત્રને એકઠું થવા માટેનો અવયવ, કુન્નો,
 'બેદર'. -ત્રાત્સર્ગ પું પેશાબ કરવા તે
 મૂનિયું નં જુઓ મોનિય
 મૂમતી સ્ત્રીં [પ્રા. મુલ્લવી (સ મુલ્લવી)]
 જેન યતિઓ મો ઉપર બાધે છે તે
 લગણનો કઠડો
 મૂરખ વિં (૨) પું મૂખ. -ખાઈ, -ખામી
 સ્ત્રીં મૂખાઈ. -ખું વિં મૂરખ
 મૂરજાવું અંકિં [વિ. મુસ્તાના (સ. મૂઝેન)]
 કરમાવું, ચીમણું
 મૂરત સ્ત્રીં [સ. મૂર્તિ] મૂર્તિ [૫]
 મૂખ વિં (૨) પું [સ.] અબલ, બેવકૂફ;
 અક્ષલ્લીન. ત્તા, -ખાઈ સ્ત્રીં મૂખપલ્લુ
 મૂચના સ્ત્રીં [સ.] મૂર્જા (૨) સાત સ્વરોનો
 ક્રમસર આરોહ અવરોહ - યાટ
 મૂચ્છા સ્ત્રીં [સ.] બેશુદ્ધિ. -ચિર્જિત વિં
 મૂચ્છા પામેલું
 મૂર્છના સ્ત્રીં જુઓ મૂચ્છના
 મૂર્છા (-છિત) જુઓ 'મૂર્છા' માં
 મૂત્ર વિં [સ.] મૂર્તિમાન, સાકાર
 મૂર્તિ (-ર્તિ) સ્ત્રીં [સ.] પ્રતિમા; આકૃતિ
 વિ-૩૫

(દેવ દેવીની) (૨) સાધુ (બ્રહ્મિ). ંકાર
 પું મૂર્તિ ધડનાર, ચિહ્ન. ંપૂજક વિં
 મૂર્તિને પૂજનાર. ંપૂજ સ્ત્રીં મૂર્તિની
 પૂજ ંભંજક વિં મૂર્તિને બાંધનાર.
 ંમતી વિં સ્ત્રીં, ંમંતા, ંમાન વિં
 [સ. મૂર્તિમત્] શરીરવાળું; સાક્ષાત્ મૂર્ત.
 ંશાસ્ત્ર નં મૂર્તિઓ બનાવવાનું
 શાસ્ત્ર; શિલ્પ
 મૂર્ધન્ય વિં [સ.] મૂર્ધન્યાનથી ઉચ્ચારાતું
 (૨) માથાને લગતું (૩) પું મૂર્ધન્યાની વર્ણ
 મૂર્ધન્યાન નં [સ.] તાળવાની વચ્ચેનો
 ભાગ. -ની વિં મૂર્ધન્યાનનું
 મૂર્ધા પું [સ.] માથું (૨) દાંતના મૂળ અને
 તાળવાની વચ્ચેનો ભાગ [બ્યા]
 મૂલ નં [સ. મૂલ્ય] કિંમત
 મૂલ નં [સ.] વનસ્પતિની જડ (૨) પાથો;
 મડાણ (૩) નદીનું ઉત્પત્તિસ્થાન (૪) મૂલ
 કારણ [લા.] (૫) ૧૯મું નક્ષત્ર (૬) 'રૂટ'
 (મૂલવિધિમા) [ગ.] ંકે વિં [સ.] બદ્ધ-
 શ્રોતિ સમાસને અંતે મૂળવાળું. 'ઉદા
 દતકયામૂલક ંકારણ નં [સ.] મુખ્ય
 કારણ. ંગત વિં મૂળમા રહેલું. ંજું
 વિં (૨) અંબુજો મૂળજી. ંચિદ્વન નં
 (૨) આણુ સખ્યાનું મૂળ સૂચવતું ચિદ્વન.
 'રેડિકલ સાર્વન' [ગ.] ત્ત્વ નં
 પાંચ મહામુતોમાનું એક (૨) કાર્ક ચીજનું
 મૂળ-પ્રાથમિક ધટક તત્વ (૩) નં બંબ
 શાસ્ત્ર કે કળાના પ્રાથમિક સિદ્ધાંતો.
 ંપુરુષ પું [સ.] વડનો આદિપુરુષ (૨)
 કુટુંબનો મુખ્ય માણસ. ંપ્રકૃતિ સ્ત્રીં
 [સ.] પ્રકૃતિ, જગતનું આદિ કારણ (સાખ્ય).
 ંપ્રત સ્ત્રીં છાપવાનું મૂળ લખાણ; 'પ્રેસ-
 કોપી'. ંપૂત વિં મૂળરૂપ, મૂળનું
 મૂલવવું સં (કિં મૂલ્ય નક્કી કરવું (૨)
 ખરીદવું (૩) આંકવું; કદર કરવી.
 મૂલવાવું અંકિં 'મૂલવવું'નું ક્રમણિ
 મૂલાક્ષર પું [સ.] જુઓ મૂળાક્ષર
 મૂલાધાર પું [સ.] મૂળ આધાર (૨) નં
 શ્રદા ને ઉપરવળી વચ્ચમા આવેલું ચક્ર

મૂલ્ય નં [સં.] મૂલ; કિંગત. ઓળ
વિં ક્રીમની

મૂપક, મૂપિક પું [સં.] ઉદર

મૂસ સીં [સ. મુવા, મુતી; પ્રા. મૂત્તા] ધાતુ
ગાળવાની કુલડી (૨) બીજું

મૂસળી સીં ઓપધિ - વસાણાના કામનું
એક મૂળ [પરાઈ

મૂસળી સીં [સં. મૂસળ] ખાંડળીનો ફરનો;
મૂસા પું [મ] ચઢ્ઢી ધર્મનો પ્રવર્તક

મૂળ વિં [સ. મૂલ] અસલ; પડેલાંનું;
મૂળમૂત (૨) નં જુઓ મૂળ (સ.).

ઠંકારણ, ઠંગત જુઓ 'મૂલ(સ.)' માં. ઠંડું
વિં (૨) અં મૂળ; અસલ (૩) તમામ;

બધું. ઠંડું અં + મૂળથી. ઠંટવ,
ઠંડુરુપ, ઠંડૂતિ, ઠંડત, ઠંડૂત જુઓ

'મૂલ(સ.)' માં. -ળાક્ષર પું વણ' માળા-
ના મૂળ અક્ષરો. -ળાડિયું, -ળાડું નં

મૂલ. -ળાધાર પું જુઓ મૂલાધાર.
-ળિયું નં મૂળ, જડ. -ળી સીં મૂળના

ઝીણા ઝીણા ફણગા (૨) મૂળ [પ.].
-ળો ખાવામાં વપરાતું એક મૂળ

મૂઝું વિં જુઓ મૂઝું

મૂઝ વિં જુઓ મૂઝ

મૂઝવણુ(-મૂઝી) સીં [જુઓ મુઝાવું]
અકળામણ; ગમરામણ; વ્યથના; ઉચાટ.

-વું સંકિં મૂઝવણ કરવી; મૂઝાવણું
મૂઝારી(-રેક) જુઓ 'મુઝારી' માં

મૂઝાવણું અંકિં 'મૂઝાવું' નું પ્રેરક
મૂઝાવું અંકિં જુઓ મુઝાવું

મૂઝકાવેરો પું [મૂઝકું + વેરો] માયા દીક
લેવાતો વેરો

મૂઝકી સીં ['મૂઝકું' ઉપરથી] બોડી સી
'મૂઝકી સીં [સં મુઝક] ઘોડા કે જીંદના

પલાણના કાડાના આગલા ભાગનું. માથું
મૂઝકું નં [સ. મુઝક] માથું

મૂઝણું નં જુઓ મુંડન
મૂઝવું સંકિં [સં. મુઝ] મુંડન કરવું; બોડવું

(૨) [લા.] ઉતરવું. પૂતવું (૩) ચેલો બનાવવો
મૂઝામણું નં મૂઝવાનું મહેનતાણું

મૂઝાવણું સંકિં, મૂઝાવું અંકિં, 'મૂઝવું'
પ્રેરક અને કમંજિ

મૂઝિયો પું મુઝી; સંન્યાસી [સો
મૂઝી સીં ['મૂઝવું' ઉપરથી] મૂઝકી, બોડી

મૂઝી સીં [સ. મુઝ ઉપરથી] માથું (૨) જણ.
મૂઝું વિં ['મૂઝવું' ઉપરથી] બોડાવેલું.

-ટો પું બોડું માથું (૨) બોડા માથાવાળો
માથસ, મૂઝિયો

મૂઝર પું બેસના આગલા બે પગે વચ્ચે
લખડો ભાગ [કા.]

મૂગ પું [સ.] ધથુ (૨) દરણ (૩) નં
મૂગરીપ; પાંચમું નક્ષત્ર. ંચર્મ નં

દરણનું ચામડું. ંચર્મ સીં મૂગની
પેડે નિષ્પાપ જીવન ગાળતું તે (બકા માટે).

ંચલ(-ળી) નં રેત્રાળ જમીન ઉપર
સૂર્યનાં કિરણ પડવાથી દૂરથી દેખાતો

માણી ભેગો આશાસ.. ંટુણા સીં
મૂગજળ. ંતયની વિં સીં મૂગ ભેગાં

નયનોવાળો. ંનાકિ સીં [સં.] કર્તુરી.
ંપતિ પું [સં.] સિંદ. ંમક પું [સં.]

કર્તુરી. ંયા સીં [સં.] શિકાર. ંરાજ
પું [સં.] મૂગપતિ, સિંદ. ંલાંછન પું

[સં.] ચંદ્ર (૨) મૂગનું ચિહ્ન. ંલિયું નં
[પ.] નાનું મૂગ (૨) દરણનું બચ્ચું. ંલી-

સીં દરણી. ંલું નં દરણું. ંલો પું
દરણ. ંલોચના(-ની) [સં.] વિં સીં

જુઓ મૂગનયની. ંશિર, ંરીપ નં
[સં.] પાંચમું નક્ષત્ર. -ગાંક પું [સં.] ચંદ્ર.

-ગી સીં [સં.] દરણી. -ગેંદ્ર પું
[સં.] સિંદ.

મૂળાલ પું, નં [સં.] કમલનો તંતુ. -લિની,
-લી સીં [સં.] કમળનો ડાડ

મૂલમય વિં [સં.] માટીનું
મૂત વિં [સં.] મરણ પામેલું (૨) નં મૂત્ય;

મરણ. ંકે વિં [સં.] મરનાર સંબંધી
(૨) નં રાખ (૩) મરણનું સૂતક. ંમાય

વિં મરવાની અણી ઉપર આવેલું, લગભગ
મૂત. ંસંજ્ઞાની વિં સીં [સં.] મૂલેલાને

જીવતા કરનારી (૨) સીં તેવી વિધા

મૃતિકા સ્ત્રીં [સ] માટી
 મૃત્યુ નં [સ] મરણ ૦૬૭ પું મોતની
 શિક્ષા, દેહાત્મક ૦૬૦૬ પું [સ] પૃથ્વી
 ૦૬૦૬ પું મરનારની મિત્રકત વારસ
 દારને મગે તે ઉપર લેવાતો વેરો ૦૬૦૬
 સ્ત્રીં મરણપધારી. —યુંજ્ય વિં [સ]
 મૃત્યુને છતાનાડું, અમર (૨) પું મહાદેવ
 મૃદુ નં [સ] બને બાજુ વગાડાય તેહ
 તબેલા જેહ એક વાધ
 મૃદુ વિં [સ] કામળ, સુવાણુ (૨) મધુર.
 ૦૬૦૬ સ્ત્રીં, ૦૬૦૬ વિં [સ] મૃદુ
 મૃમય વિં [સ] માટીનુ બનાવેલું
 મૃષા અં [સ] ખોટી રીતે (૨) નકામું,
 વ્યય. ૦૬૦૬ પું ૦૬૦૬, અસત્ય ૦૬૦૬
 વિં ૦૬૦૬ બોનાર
 મે પું [સ] ઈસ્તી સનનો પાયમો મહિનો
 મેકર પું [સ] બનાવનાર ઉદાં સારા
 મેકરનો માય
 મેખ સ્ત્રીં + મેષ રાશિ
 મેખ સ્ત્રીં [સ] ખીયી (૨) કાયર
 મેખલા સ્ત્રીં [સ] ક દોરો, કદીમેખલા (ખાસ
 કરીને સ્ત્રીની) (૨) ફરતી વતું લાકાર રેખા
 કે મયાંદા. —પા નં ક દોરો
 મેખળ નં લડાઈનું એક હથિયાર (સરખાવો
 હળમેખળ)
 મેખળા જુઓ મેખયા
 મેગળ પું [સ] મયગત (સ મદકલ) હાથી
 મેઘ પું [સ] વરસાદ (૨) વાહળ.
 ૦૬૦૬ સ્ત્રીં [સ] વાહળનો ગડગડાટ
 ૦૬૦૬ (૦૬, ૦૦૫) નં ૦૬૦૬ પું
 [સ] મિથગર્જના (૨) રાવણનો પુત્ર ૦૬૦૬
 ૦૨૦૬ પું આળા વગેરેના મોરમાથી
 ઝીઝી મધુની છાટ વરસે છે તે (૨) ઝીણું
 ઝાકળ જેહ પડતું વાહળ (૨) ૦૨૦૬ પું
 ૦૬૦૬ (૨) વરસાદ ૦૬૦૬ (લી) વિં સ્ત્રીં
 વાહળવાળી —ઘાડંખર પું, નં [સ]
 ઘોરબો, વાહળાની જમાવટ (૨) ગર્જના,
 ગડગડાટ (૩) છત્રોવાળી અબાડી
 મેસકું નં નાનું પૂતળા જેહ ઊકડું
 (વિરસકારમા)

મેજ સ્ત્રીં, નં [સ] ટેબલ બ્યાન પું,
 બ્યાની સ્ત્રીં જુઓ મિજબાન, —નદી
 મેજર પું [સ] ફોજનો એક અમલદાર
 મેજિસ્ટ્રેટ પું [સ] ન્યાયાધીશ
 મેટ્રિક વિં [સ] મહાવિદ્યાલયમા દાખલ
 થવા જેહ બાણેન, વિનીત (૨) નં, સ્ત્રીં
 તે કક્ષાનુ બાણતર
 મેટ્રિક સિસ્ટમ સ્ત્રીં [સ] વિવિધ-
 પરિમાણોના દશાશ માપના કોષ્ટકની પદ્ધતિ
 મેડક પું [સ] મડકા મેડક, દેડકો [માળ
 મેડી સ્ત્રીં [સ] મેટ્રિક] નાનો માળ —ટે પું
 મેડ પું લાડામા પડતો એક છવ
 મેડ પું [સ] મેટ્રિક=દો, દોડો, ખોલો]
 ખાનાની વચ્ચે રોપેલી યામલી (દાર)
 મેદી (૦૬૦૬) (મે) સ્ત્રીં જુઓ મીદી
 મેતે (મે) અં મેળે, જતે
 મેથિયુ નં મેથીનો મસાવો ભરી બનાવેલું
 અથાણુ (૨) વિં મેથી ભરેલું
 મેથી સ્ત્રીં [સ] એક ખી કે તેની બાણ.
 ૦૬૦૬ પું મેથીના લાડુ (૨) માર [લા] —
 મેદ પું [સ] ચરખી
 મેદની સ્ત્રીં દુનિયા (૨) લીક, ટોણું
 મેદાન (મે) નં [સ] ખુદી સપાટ જમીન.
 —ની વિં મેદાનમા રમાય એવી (રમત)
 મેદિની સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી, દુનિયા
 મેદી (મે) સ્ત્રીં [સ] મેવી એક વનસ્પતિ, મેદી
 મેદો (મે) પું [સ] ધોરેના ધક નો બારીક
 લોટ, મેદો
 મેધ પું [સ] યજ્ઞ (૨) બલિ, ભોગ
 મેધા સ્ત્રીં [સ] ખુદ્ધિ (૨) યાદશક્તિ
 ૦૬૦૬ વિં સ્ત્રીં, ૦૬૦૬ વિં [સ]
 ખુદ્ધિમાન, પડિત [(૨) પવિત્ર
 મેધ્ય વિં [સ] યજ્ઞનુ, યજ્ઞમા હોમવાનું
 મેના (મે) સ્ત્રીં [સ] મદના, દ મયળા] એક
 પદ્ધતિ, સારિકા [પક] સ ચાપક
 મેનેજર પું [સ] વહીવટ કરનાર, વ્યવસ્થા-
 મેનો (મે) પું જુઓ મ્યનો
 મેન્ડેટ પું [સ] હકમત ચલાવવાના કે
 અમુક કાય કરવાના અધિકારની સોપણ

મેમોરિયન નં [૬] ચાદગીરી માટે જીભ
કરેતુ ખાવતુ વગેરે, સમારક (૨) સરકારને
કારણે વગેરે સાથે કરેલી અરજી

મેમ્બર પુનં [૨] સમાસદ, સભ્ય
મેમ્બર પુનં [૬] મોટા નગરની ખાસ અગ્રગ
કાયદાથી રચાતી (કાર્પોરેશન) સુધરાઈનો
પ્રમુખ [બી. પુનં એક વન]

મેર (મે) [મરતુ ઉપરથી] મરા (આજ્ઞાપ)
મેર પુનં [સ મન] માગાનો સારઆતનો
મેરા મશુકો (૨) શિરોમણિ, મુગ
(૩) જેના ઉપર ચલમ રહે તે દુકાનો
ઠાણો (૪) મેરુ પર્વત [૫]

મેર સીં બાનુ દિશા
મેરમેરા(-રે)યુ નં [મેરુ' ઉપરથી] દિવાળી
મા છોકરા બાળકોના જેવો, ટાયમા
જાયવાના ઠાણાનાળો દીવો કરે છે તે
મેરાઈ પુનં દરજી

મેરા(-રિ)યુ નં જીઓ મેરમેરાયું
મેરુ પુનં [સ] એક પર્વત (સોનાનો),
જેની આસપાસ ગ્રહો વગેરે ફરે છે એમ
મનાય છે (૨) મિત્ર સોબતી (૩)
તાળાનું એક મોટું વાસણ (૪) દુકાનો
મેર (પ) માગાનો મેર ૦૬૬ પુનં દરેક

મેરેયુ નં જીઓ મેરમેરાય
મેલ પુનં [સ] મિત્ર, મેલાપ
મેલ પુનં, સીં [૬] ડાકગાડી, ટપાલ લઈને
જતી ઝડપી ટ્રેન

મેલ (મે) પુનં [મેલુ' ઉપરથી] કચરો,
ગદબી મેલુ તે બખાઉ વિનં મેલ દોષી
શકે એવી જાતનું

મેલગાડી સીં ડાકગાડી, 'મેલ'
મેલડી (મે) સીંબ ડાક જાતની (૨) એક દેવી
મેલણ (મે) નં મેનુ તે, છુકારો
મેલવું (મે) સંકિં [પ્રા મિલ] મૂકવું
મેલાણ (મે) નં [મેલુ' ઉપરથી] મેળાપ
મેલાવવું (મે) સંકિં, મેલાવુ અંકિં
'મેલવું' પ્રેરક મે કમ'ણિ

મેલી (મે) સીં [મેલુ ઉપરથી] ઓર,
જરૂર્યુ ંવિધા સીં મારણુનરણુ કે
મૂલપથીત વસા કરવાની વિધા

મેલુ' (મે) વિનં [પ્રા મરલ (સ મલિન)]
ગડુ (૨) કપડી (૩) નં મગમૂતારિ
(૪) મૂલપેત વગેરે

મેલો પુનં [સ મેલ, પ્રા મેલ્ય] મેળાપ
મેલિયો, મેલવો પુનં [જીઓ મેલુ] ગીત
વરસાદ (૨) મેમ્બરુતિનુ ગીત

મેલાત પુનં [સ મહાત્મા] મટી નદીના
ડાખા કાકાનો પ્રદેગ -તી વિનં મેલાતનુ
-મ પુનં મેલાત -સી વિનં મેલાતી

મેલો પુનં [પ્રા] લીલા કે સૂઝા ફા
મેશ (મે) સીં [સ મરી(-સિ)] કાજળ
મેષ પુનં [સ] ઘેટો (૨) પહેલી રાશિ
મેષો-મેષ પુનં [સ] આખ પટખાવવી તે,
પલકારો

મેમ (મે) સીં જીઓ મેશ
મેસુર (મે) પુનં એક મીઠાઈ
મેમ્બેરિલમ નં [૬] પોતાના સ કલ્પ-
બળથી સામાનામા જીભી કરાતી નિદ્રા
જેવી રિયતિ (૨) એ રિયતિ જીભી ફર
વાની શમિ (૩) એ રિયતિ, તેના કાયદા
વગેરેનું વિજ્ઞાન

મેલ પુનં [પ્રા (સ મેલ)] વરસાદ ંડો,
-જીઓ પુનં [જીઓ મેલ] વરસાદ, મેલસો
મેળ પુનં [સ મેલ] રાજનો આવક ખરચનો
દિસામ (૨) દિસાખ, લેખુ હદાં
અત્યારે ત્યા જવાનો રો મેળ છે? (૩)
મળતાપણુ બધમેસુ હોતુ તે (૪)
ખનાવ, સપ (પ) એન્ડા ચતુ તે (૬)
તજવીજ, પાટ (૭) સગવડ, સનેગ ઉદાં
હમણા મને ત્યા આવવાનો મેળ નથી

મેળવણુ નં [મેળવણુ' પરથી] મિત્રસ
(૨) અખરામણુ -ચી સીં મેળવણુ-
ઉમેરણુ તે (૨) મેળવવાની ચીજ, ઉમેરણુ
-યું સંકિં [મેળ' પરથી] એકું કરણુ,
મિત્ર કરણુ (૨) પ્રાપ્ત કરણુ (૩) સર-
ખાવી જોતુ (૪) આખરણુ (પ) વાધને
સરખા આણુ -તેના તાર વગેરે બરો
ખર ગોઠવવા

મેળાપ પુનં [પ્રા મેલાવ (સ મેલ)] મળવું

—એકઠા થયું તે; સમાગમ (૨) સદ્ભાવ;
બનાવ [લા]. —પી પું એકકલિકવાળો
માણસ; મિત્ર [મિજલસ; પરિષદ
મેળાવડો પું જમાવ; ટોળું (૨) સમા;
મેળાવો પું મેળાવડો (૨) મેળાપ; મુલાકાત
મેળો (મે) અં ભતે; પોતે (૨) પોતાની
રાજપુત્રીથી

મેળો પું [નુઓ મેલો] મેળાપ; મેટો (૨)
ધણાં માણસનું એકઠા થયું તે (ઉત્સવ,
યાત્રા વગેરે નિમિત્તે)

મે' (મે') સં [વ. મવા; પ્રા. મિ, મે (બંબં
જઠે)] 'હું'નું ત્રીજી વિભક્તિનું એકવચન
મે'ડક (મેં) પું [નુઓ. મેડક] દેડકો.

—પી સીં દેડકી

મે'દી (મેં) સીં [પ્રા. (સં. મેટ = ઘેટા)]
ઘેટી. —હું નં ઘેટું. —દો પું ઘેટા

મે'દી (મેં) સીં [નુઓ મેદી] એક
વનરપતિ

મે'દો (મેં) પું નુઓ મેદો

મે'ત્રી સીં [સ.] ભાઈબધી

મે'થિલી સીં [સ.] સીતા (૨) બિહારના
(દરમંગા પાસેના) એક ભાગની જાતી

મે'થુન નં [સં.] નરમાદાનો સંભોગ

મે'નાક પું [સ.] એક પૌરાણિક પવ'ત

મે'યત સીં [અ.] મરણ (૨) મોક્ષ (૩)

વિં મરણ પામેલું

મે'યા સીં [હિં.] માતા

મે'ઈ વિં સીં નુઓ મૂઈ (૨) ભયે,
ફિકર નહિ એવા અર્થમાં સ્ત્રીલિંગી

શબ્દો સાથે. ઉદાં મોઈ, પડી ગઈ તો

મે'ઈ સીં મોઈદાની રમતમાં નાનો

લાકડાનો કકડો. ૦૬'ડા પું બંબં મોઈ

અને હડા વડે રમવાની રમતો

મે'કલવું સંકિં [દિ. મોક્ષ] રવાના કરવું;

જવા કહેવું (૨) પહોંચાડવું

મે'કલાવવું સંકિં 'મે'કલવું'નું પ્રેરક

મે'કળાણુ (—શ) સીં [મે'કળું ઉપરથી]

જવાની છંદ; ખુલ્લું હોયું તે

મે'કળું વિં [દિ. મુક્ત (પ્રા. મુક્, સ. મુક્)]

મે'કળાણવાળું (૨) ખુલ્લું (૩) [લા]
નિખાલસ (૪) ઉદાર

મે'કાણુ (મે) સીં [દિ. મુદ્ + વિક્રોળો =
મે' મરણું તે; અથવા મૂક' + કાણુ]

મરણના સમાચાર (૨) મરનાર પાછળ

રોક કરવા ભેથું થયું તે (૩) પીડા;

આફત [લા.]

મે'કૂક વિં [અ.] બંધ પાડેલું; રહેવા દીધેલું;

મુલતવી. —ફી સીં મો'કૂક રાખવું તે

મે'કો પું [અ.] પ્રસંગ; લાગ

મે'કુ પું [સ.] મુક્તિ; છુટકારો. ૦ કાલ (—ળ)

પું (અદણ) છૂટવાનો સમય. ૦ ઠા

એકાદશી સીં ભાગસર મુદ ૧૧.

૦ દ્વાર નં મો'કુનું દ્વાર. ૦ પદ નં

મુક્તિ; મો'કુ. —લાથી પું (૨) વિં

[+ અર્થ] મુમુક્ષ

મે'ખ પું [નુઓ મો'કો] પ્રસંગ; લાગ

(૨) સારો મોખરો; વિશિષ્ટ રથાન.

ઉદાંધર સારા મોખમાં આવેલું છે (૩)

વેત; અનુકળતા; મો'કવણ. ઉદાં મો'ખ

આવશે ત્યારે પેસા આપીશ

મે'ખરો (મે) પું [સ. મુખ ઉપરથી]

આગળનો ભાગ; બહાર પડતો ભાગ

મે'ગર વિં છાડાં કાઢી નાખેલી (દાળ)

મે'ગરી સીં એક ભતનું ચાક

મે'ગરી સીં [સ મુદ્ગર; પ્રા. મોગર] દયોડી

જેવું લાકડાનું ખાડવાનું કે ચંદ વગાડવાનું

— એભર [ચનું તેલ

મે'ગરેલ નં [મોગરો + તેલ પરથી] મોગ-

મે'ગરો પું [પ્રા. મોગર (સ. મુદ્ગર)] એક

ફૂલકાડ (૨) મોટી મોગરી — હથોડી (૩)

નાના ધૂમ્ર કે ગિખર જેવો આકાર;

કામરો (૪) દટ્ટો, 'મે'ખ' (૫) એક પદેલું (૬)

દીવાની વાટનો ઉપરનો બળી ગયેલો છેડો

મે'ગલ વિં (૨) પું [નુઓ મુગલ]

મો'ગલિયાના મુસલમાનની એક જાત.

—લાઈ, —લાંણી નુઓ મુગલાર્થ, —ણી

મે'ધ વિં [સ.] નકામું; વ્યર્થ; નિષ્ફળ

મે'ધમ (મે) વિં (૨) અંબરપદ, અનિશ્ચિત

મોઘલ, મોઘાઈ, મોઘાણી જુઓ 'મોઘલ'માં
 મોઘવારી (મો) સ્ત્રી જુઓ મોઘાઈ (ર)
 મોઘવારીને કાચણે પગાર કે શેષમાં મળતું
 વિરોધ બચું [કે મળતું તે
 મોઘાઈ, મોઘારત (મો) સ્ત્રી મોઘ હોવું
 મોઘું (મો) વિં [સ. મહર્ષિ, પ્રા. મહર્ષિ] મોઘું;
 શ્રીમતી; વધારે કિમત પડે તેવું (ર)
 [લા.] અતિપ્રિય (૩) દુલ્ભ (૪) આદર-
 માનને પાત્ર (૫) ખાસ માન કે લાડ યા
 પ્રેમ આદર, મનાવવું પડે એવું. ૦૬૧
 (-દા)ટ વિં અતિથય મોઘ. -ધેડું
 વિં (લાલિત્યવાચક) મોઘ
 મોઘક વિં [સ.] મુજ કરનાર. -ન નં
 [સ.] મુજ કરતું તે (ર) વિં મોઘક
 (પ્રાય: સમાસમાં અતે આવતાં)
 મોઘણુ સ્ત્રી મોઘીની સ્ત્રી
 મોઘી પું [દિ. મોઘ=એક પ્રકારનું પગરખું;
 સરં સ મોઘન=ચામડું ઉતારડું] ચામ-
 ડાની વસ્તુઓ બનાવવાનો ધધી કરનાર
 મોઘ (મો) સ્ત્રી [મ.] આનંદ (ર) મરજ
 મોઘડી સ્ત્રી [દિ. મોઘ=એક પ્રકારનું પગરખું]
 નાજુક કે કસખી પગરખું
 મોઘણી સ્ત્રી માપણી (જમીનની). ૦૬૨
 પું તે કરનાર
 મોઘમજ (મો) સ્ત્રી આનંદ; મુખચેન
 મોઘમોખ (મો) પું મોઘવિવાસ
 મોઘ (મો) [ફા.], ૦હું વિં આનંદી;
 હહેરી (ર) ચિહારી (૩) મનસ્વી
 મોઘું નં [મ. મૌજ] પાણીનો તરંગ
 મોઘું નં [ફા.] હાથપગનું ચૂંચું ઢાંકણ
 મોઘું વિં [મ.] હયાત; હાજર; તૈયાર
 મોઘે (મો) અં [મ. મૌજ] (અમુક) મુકામે,
 સ્થાને. ગામે. ઉદાં મોઘે કડોહ
 મોઘે પું [ફા.] જુઓ મોઘું
 મોઘાર અં [દિ. મઝમઝાર] માં; મધ્યે [પ.]
 મોઝિન (મો) પું [મ. મુઝજિન] મરીદમાં
 બાંગ પોકારનાર
 મોટ સ્ત્રી મોટું; ગાંસડી
 મોટપ સ્ત્રી [દિ. મોટિમ] મોટાપણું, પ્રતિષ્ઠા;

આખર. -પણું નં મોટાઈ (ર) મોટી
 ઉમર. -મ સ્ત્રી મોટપ
 મોટર સ્ત્રી [ર.] વીજળી વગેરેના બળથી
 ભતે ફરનારું યંત્ર, જે પછી બીજા સંચા-
 કામને ચલાવે છે (ર) મોટરગાડી. ૦ગાડી
 સ્ત્રી પેટ્રોલ વગેરેથી ચાલતી ગાડી-એક
 યાત્રિક વાહન. ૦ખર સ્ત્રી [ર.] જુઓ
 ખસ. ૦સાઈકલ સ્ત્રી [ર.] પેટ્રોલથી
 ચાલતી સાઈકલ [મોટપ
 મોટાઈ (મો) સ્ત્રી [‘મોટ’ પરથી] જુઓ
 મોટાણા (મો) પું ૦ ૦ ૦ ૦ [મોટ+ભાઈ]
 આગળપડતી માનપાત્ર વ્યક્તિ
 મોટાશ (મો) સ્ત્રી જુઓ મોટપ
 મોટું (મો) વિં [સ. મહર્ષિ] નાનાથી બિહડું
 (ર) [લા.] ઉદાર; સખી (૩) પ્રતિષ્ઠિત;
 આખરદાર (૪) મુખ્ય, અગત્યનું. ઉદાં
 મોટી મોટી બાબત. -ટેથી અં મોટે
 અવાજે. -ટેડું વિં મોટું; વડીલ
 મોડ (મો) પું [પ્રા. મડડ (સ. મુડુ)] લક્ષ
 વગેરે શુભ પ્રસંગે સ્ત્રીને માથે મુકાનો
 મુથાડિયાની સળાઓ વગેરેનો એક ઘાટ
 (ર) ભેખમદારી, બાર [લા.]
 મોડ પું [જુઓ મોડવું] વળાક (રસ્તા
 ઇનો (ર) મરડાડ; ગવં (૩) છદ્; ટેક
 (૪) હાવભાવ; નખરાં (૫) ઢબ; મરેડ
 મોડખધો (મો) વિં મોડ બાધનાર; બહા-
 દુર (ર) પું વરરાજ
 મોડવું સંકિં [પ્રા. મોડ (સં. મોડવું)]
 મરડડ, મરડી-તોડી નાખવું
 મોડી સ્ત્રી [‘મોડવું’ ઉપરથી] મરાડી
 ભાષાની હાથે લખવામાં વપરાતી લિપિ
 ‘મોડું’ (મો) વિં મુકરર વખત પછીનું (ર)
 નં વેળા વડી જવી તે (૩) દીલ; કાળક્ષેપ
 મોડામોડ (મો) અં [‘મોડું’ ઉપરથી]
 રૂબરૂ; સમસ (ર) એક મોટેથી બીજે
 મોટે એમ
 મોઢિયું (મો) નં મોડાનો - સૌથી ઉપરનો
 ભાગ (ર) ફાનસમા બંની જેમાં રહે
 છે તે ભાગ (૩) રેડિયામા ત્રાક તથા

ચમરખાં જેમાં રહે છે તે મોહકું (૪)
પથના મોં ઉપર જાંધવામાં આવતી નળી
મોહું (મો) નં [સં. મુલ; પ્રા. મુલ] મોં; મુખ
મોહુ નં મોહું તે કે તે માટે વપરાતું ચીકટ
મોત (મો) નં [અ.] મૃત્યુ
મોતિયો પું [‘મોતી’ ઉપરથી] આંખની
કીડી ઉપર ચતું પડ. [મોતિયા મરી
જવા = ટાટિયા ભાગી જવા; નાદિંમત
યર્થ જડું]

મોતી નં [સ. મૌતિક; પ્રા. મુત્તિ] છીપ-
માંથી નીકળતી એક દરિયાઈ પેદાશ.
[નંત્રી એક પૂરવા = મોટા મનોરથ
પડવા; હવામાં ફેલવા બાંધવા]. ઓચૂર
પું કળીના લાડું. ઓચૂરમું નં મોતીચૂર
બતાવવાનું ચૂરમું. ઓ(—જ)રો પું
બળિયા જેવો એક શાગ, જેમાં શરીરે
મોતી જેવા ફોલ્લા યર્થ આવે છે

મોદ સીં જુઓ મોદિયું
મોદ પું [સં.] આનંદ. ઠકે પું [સં.]
લાડું. ઓ નં [સં.] આનંદ. ઓં અંકિં
ખુશી યડું; રચડું; આનંદડું
મોદિયું નં જડી મોટી ચાદર
મોદી પું અનાજ, ધી, મસાલો વગેરેનો
વેપારી; નેસ્તી (૨) કોઠારી; બંડારી (૩)
એક અટક. ઓખાનું નં મોદીની દુકાન
(૨) દાણનો કોઠાર (૩) લશ્કરને ખોરાકી
પોરાકી પૂરી પાડનાર ખાતું

મોનિટર પું [ઇ.] વડો વિદ્યાર્થી
મોતિયું નં મોટાનું—કપરચોટિયું આમ તણ
મોન્ડેમોરી સીં બાજકેળવણીની એક
પદ્ધતિનાં યોજક દટાલિયન બાઈ.
ઓપદ્ધતિ સીં તેમણે યોજેલી બાજ-
કેળવણીની પદ્ધતિ. ઓશાળા સીં તે
પદ્ધતિ પ્રમાણે ચલાવતી યાળા. ઓશિફક
પું તે શાળાનો શિક્ષક
મોપલો પું મહાબારમા વસતી મુસલ-
માનોની એક નતનો આદમી
મોફરસ નં જુઓ મુફસિલ [મોખલો
મોખલો (મો) પું [પ્ર. મુહાજી] જુઓ

મોમોદ પું [અ. મુમ્મિદ] પારસીઓનો
ધર્મક્રિયા કરાવનાર ગોર
મોભ પું [દિ. મુભ, મોભ] છાપરાના ટેકાડપ
આડું લાકડું. —ભાથ નં મોતનો છેડો.
—ભાથબુદ્ધિ વિં મોખના છેડા જેવી—
બૂડીબુદ્ધિવાળું (૨) સીં તેવી જડીબુદ્ધિ
મોભાદાર વિં મોભાવળો; પ્રતિષ્ઠિત
મોભારિયું નં મોત ઉપર ટાંકવાનું મોહું
નળિયું

મોભારો પું છાપરાનો મોખવાળો બાગ
મોભિયું નં મોત [પ્રતિષ્ઠા; કમળત
મોભો પું [અ. મુહાજી] દરમ્મો; આખર;
મોમ નં [વા.] મીણ. ઓપતી સીં
મીણખતો

મોયરું (મો) નં જુઓ માલડું
—મોયું (મો) વિં [સ. મુલ ઉપરથી] નામને
અંતે ‘ની તરફ મોંવાળું’, ‘ની
ચાલનાવાળું’ એમ અર્થ બતાવતો અનુગ.
હદાં કરમોલું

મોર પું [પ્રા. (સ. મયૂર)] એક પક્ષી; મધૂર
મોર (મો) પું [પ્રા. મરર (સં. મુરર)]
આંગા, આંબડી વગેરેનાં ફૂલ-મંજરી
(૨) પોડાના માથાનો એક શણગાર
મોર (મોર) અં [સ. મુલ, પ્રા. મુહ ઉપરથી]
આગળ; પૂવે; મોખરે
મોરચંબ પું એક વાતું [સાથે
મોરચાબંધ વિં મોરચાબંધિયું (૨) મોરચા
મોરચો પું [વા.] લશ્કરની મોખરાની
બુલ્ડરચના (૨) ધુરળ ઉપર જ્યાં તોપ
ગોઠવવામાં આવે છે તે બાગ
મોરચૂથુ નં [સ. મયૂરજી] એક હેરી
ઓપધ; તાંબુ અને ગંધકનો એક દાર
મોરચળ પું જુઓ મધૂરચળ
મોરચો પું જુઓ મુરચો
મોરમોર (મોમો) અં [દિ. મુરિમ=મુરેકું,
ભાગિયું] (બાધ) મોમાં ધાવતાં છટેછું
યર્થ જડ એમ
મોરડી સીં [જુઓ મુરડી] વાંસળી
મોરડો પું મોર (લાલિયવાચક)

મોરવણ નં [નુઓ મોરવણું] અખરામણ
મોરવણું સંકિં [સ. મોરણ=ખાલી છાસ]
આખરણું

મોરવણું સંકિં [નુઓ મોરણું સંકિં]
ટાય પરથી છાલી નાખણું

મોરવાણું અંકિં [પ્રા. મુર; દે મુરિમ] ઉપર
ઉપરથી ટરી જણ; કપણ

મોરણું (મો) અંકિં [‘મોર’ ઉપરથી]
આડને) મોર આવવો [(શાક ઇંને)

મોરણું સંકિં [પ્રા. મુર] કાપણ, સમારણું
મોરસ સોં [દં. મોરિસિયમ ટાપુના નામ
ઉપરથી] દાણાદાર ખાડ

મોરાર પું [નુઓ મુગર] શ્રીકૃષ્ણ
મોરિયો પું સામા જેણ અણખેડયુ ધાન્ય
મોરી સોં [પ્રા. મૂરી] ખાજ; ગદા પાણીની
નીક, ગટર

મોરું (મો) વિં [નુઓ મોર અં] આગળ
પણ, મોખરેનું (ર) નં (રૂપ ગુણ વગેરેમાં)
મોરું માણસ

મોરું (મો) નં મહોરું (રીતરજનું)
મોરું સં મોરું [પ]

મોરે (મો) અં [નુઓ મોર અં] આગળ
મોલ (મો) પું [સ. મુલ; પ્રા. મઝલ=

કળી] પાક
મોલવી (મો) પું [જ.] મુસલમાન વિદ્વાન
(ર) મુસલમાની કાયદા પ્રમાણે ન્યાય

આપનાર [પું અમેસર; આગેવાન
મોવડી વિં આગળનું; મોખરાનું (ર)

મોવણ નં [‘મોણ’ ઉપરથી] નુઓ મોણ
મોવાળો પું [નુઓ મુવાળો] વાજ

મોવું સંકિં કરમોવણું; ચીકટવાળું કરણું
મોસમ (મો) સોં [જ. મૌસિમ] ઋતુ.

—મી વિં મોસમનું
મોસળી સોં [વો. મોસલિકા માંથી પ્રથમ

આવેલું માટે] એક કૃષ્ણ
મોસાળ (મો) નં [સ. માસાળ] માનું

પિયેર નસાસરી સોં, નસામરું નં
પતિ કે પત્નીનું મોસાળ. —ળિયું નં
મોસાળપણનું માણસ. —ણું નં માળાપ

તરફથી છાકરીને સીમંત વખતે અને
તેના છાકરાને જનોઈ કે લગ્ન વખતે જે
રીત આપવામાં આવે છે તે (ર)
મોસાળમા ગાવાનું ગીત (૩) મોસાળાની
રીત કરવા જતુ સરવસ

મોલ પું [સ.] અજ્ઞાન; ઠાંધ (ર) મૂર્છા;
જેહોશી (૩) આસક્તિ પ્યાર. ઠંડે વિં

મોલ પમાડનારું. ઠંડતા સોં મોલકપણ.
ઠંડતા સોં મોલની જળ. ઠંડ વિં

[સ.] મોલક (ર) નં મોલણું તે (૩)
વગીકણ; કામણ; એક અભિચાર (૪)
શ્રીકૃષ્ણ [મિથાન

મોલનકાર, મોલનથાળ પું એક પ્રકારનું
મોલનમાળા સોં અમુક કદના સોનાના

મણકાની ગળે પહેરવાની માળા
મોલનાસે નં [સ.] જેહોરા કરી નાખે

એવું અલ્લ
મોલનિદ્રા સોં [સ.] મોલરૂપી નિદ્રા

મોલની સોં [સ.] મોલ, ભૂરજી (ર)
મોલિની; એક અપ્સરા

મોલરમ (મો) પું [વ. મુલરમ] હિન્દી
સનનો પહેલો મહિનો (જેમા તાજિમા

નીકળે છે)
મોલણું અંકિં [સ. મુલ ઉપરથી] મોલ પામણું

(ર) સંકિં મોલ પમાડણું
મોલણું અંકિં મોલ પામણું

મોલંધ વિં [સ.] મોલથી અધ બનેયુ
મોલિત વિં [સ.] મોલ પામેલું

મોલિની સોં [સ.] નુઓ મોલની (ર) મોલ
પમાડેતેવી સોં (૩) વેશાળ સુદ અગિયારસ

મોળ (મોળ) સોં [‘મોળ’ ઉપરથી] શરીરમાં
વાયુનું જેર ચવાથી મોઢામાં લાગે છે તે

મોળપ (મો) સોં મોળાપણું [(શાક)
મોળણું સંકિં [નુઓ મોરણું] સમારણું

મોળાઈ (તા) (મો) વિં મોસાળનું, મામાનું
મોળાશ (મો) સોં મોળાપણું

મોળિયું (મો) નં કાપડાની બાંધે ચોઢાતો
(કસમી) પટો (ર) કસમી ફેટો

મોળિયું (મો) નં [‘મોળ’ પરથી] મોઢા વગરનો
સાલો (ર) શોકમા પહેરવાનો સાલો

મોળું (મો) વિં ક્રિષ્ણ, સ્વાદ વગરનું (૨)
 હીલું પોચું [લા] ંમચ વિં સાવ મોળું
 મોં (મો') નં [પ્રા મુઢ (સ મુવ)] મુખ,
 મોઢું (૨) આખડ, લાજશરમ (પ્રયોગો
 મોઢું રાજ્ઞ લેવા જ લગભગ છે) [લા]
 મોંઘવારી, મોંઘાઈ, મોંઘારત, મોંધું
 નુઓમોપતારી મોંધાઈ, મોંધારત, મોંધુ
 મોંજો(વ્ય) છું (મો') સ્ત્રી પહેલી વાર
 વર કે કન્યાને મોંજોઈને લેખ આપતી તે
 મોંજોયુ (મો) વિં એકનુ એક, લાડકું
 મોંજોદહો (મોં) પું [નુઓ મોંજોદહો]
 કઈ કયાં કે આખ્યાના અવેજમા મળે તે,
 વળતર (૨) જમીન ખરીદનારને વેચનારે
 સરકારમા તેની નોંધ કરાવી આપતી તે
 મોંજોયુ (મો') વિં બળ્યા મોનુ, મૂઠું
 મોંમાગ્યું (મો) વિં માંગે એટલું, ખૂણ
 મોંમાથુ (મો') નં મો કે માથું, કથાના
 દગ કે રૂપરમ વિષે કાંઈ સાધારણ જાણ
 કે પનો [લા] [પ્રમાદરાણી
 મોંમાર (મો) વિં બોલવે નીડર અને
 મોંસૂજીયુ (મો') નં [મોંસૂજીયુ] પરાંદિયું
 મોંજીક નં [સ] મોતી
 મોંજીક વિં [સ] મુખનુ, મુખને લગતું
 (૨) લેખિત નહિ, મોંચી પૂછેલું-કહેલું
 હંદાં મોંજીક પરીક્ષા
 મોંજીક નં [સ] મુગ્ધતા

મોન નં [સ] ન બોલતું તે (૨) વિં
 મૂક, ચૂપ બધારી વિં મોન ધારણ
 કરનારું બંધ નં [સ] મોન રહેવાનું
 મત -ની વિં [સ] મોનધારી
 મોંજીક નં [સ] મૂખતા
 મોંજીક પું [સ] એક પ્રાચીન હિન્દુ રાજવંશ
 મોંજીક સ્ત્રી [સ] પછી
 મોંજીક પું નુઓ મોંજીક
 મોંજીક પું [અ] ઘણી માલિક
 મોંજીક પું [કા] મોંજીક મોંજીક
 મોંજીક નં [સ] માથું (૨) ટોચ (૩)
 ભાગ, કલમી [નલ] બંધા સ્ત્રી
 મોંજીક વિં [સ] મૂળ મુખ્ય, ઓરિજિ
 મોંજીક વિં [સ] મોંજીક-મુગ્ધવાળું
 મોંજીક સ્ત્રી [સ] મુજનો કહેરો
 મોંજીક નં [૨૧૦] મિયાઈ, બિનાડીનો અવાજ
 મોંજીક નં [નુઓ મિયાઈ] ધારવાળા હાથ
 ચારનું ધર [પાલખી, મેનો
 મોંજીક પું [પા મિયાઈ] એક જાનની
 મોંજીક વિં [દ] મુનિસિપાલિટીનું
 કે તેને લગતું [બાનુ સુધાર્થખાતું
 મોંજીક પાલિટી સ્ત્રી [દ] શહેર કે કંસ
 મોંજીક સ્ત્રી [સ] કરમારેનું બિન -નિ
 સ્ત્રી [સ] નિરતેજતા, બ્યાન
 મોંજીક પું [સ] આર્યોની સંસ્કૃતિથી ભિન્ન
 સંસ્કૃતિનો માલ્યસ

ય

ય પું [સ] ચાર અર્ધઅરોમા પહેલો
 (૨) વિં પરથી સાવવાચક (નં) નામ
 બનાવતો પ્રત્યય જેમ કે, દેન્ય [બ્યા]
 ય પદને અંતે લાગતા 'યજ્ઞ, અપિ, વળી'નો
 અર્થ બતાવે હંદાં તમેય, (૨) પ્રસાદ'ક
 સંબંધે લગતા અનિશ્ચિતાર્થક ધ્રુવપણાનો
 આવ બતાવે હંદાં કેટલુંય
 યજ્ઞીન નં [અ] વિશ્વાસ
 યજ્ઞી નં [સ] કાળજી, 'લીવર'

યજ્ઞ પું [સ] એક દેવચોનિ, કુજેરનો
 અનુચર બંધીયુ સ્ત્રી [સ] વળિળી
 યજ્ઞ સ્ત્રી, યજ્ઞી સ્ત્રી વરાજ પું કુજેર
 યજ્ઞ (ફમ) પું [સ] યજ્ઞરોગ
 યજ્ઞ નં [સ] યજ્ઞ કરવો તે (૨) પૂજન
 બ્યાજન નં બંધે યજ્ઞ કરવા તથા ખીલ
 પામે કરાવવા રૂપી (આકાશનું) મમ
 યજ્ઞમાન પું [સ] યજ્ઞ કરનાર (૨) ગોર
 કે આકાશને દક્ષિણા આપી ધાર્મિક

ક્રિયા કરાવનાર (૩) આશ્રય આપનાર;
દાતા. ંવૃત્તિ સ્ત્રીં યજ્ઞમાનનાં દાન-
દક્ષિણા વડે આશ્રવિકા કરવી તે
યજ્ઞવું સંક્રિં [સ. યજ્ઞ] પૂલ કરવી (૨)
યજ્ઞ કરવો

યજ્ઞુર(-ર્વેદ) પું[સં.] ચાર વેદમાંનો એક
યજ્ઞ પું[સં.] એક વેદાંત કર્મ; યાગ(૨)
લોકસંઘદ કે સેવા અર્થે કરેલું કર્મ.
ંકુડ પું[સં.] યજ્ઞની વેદી. ંક્રિયા
સ્ત્રીં [સ] યજ્ઞનો વિધિ. ંપુરુષ પું
[સં.] વિષ્ણુ. ંયાગ પું હોમદવન.
ંવેદિ(-દી) સ્ત્રીં [સં.] યજ્ઞની વેદી.
ંશાલા [સં.], ંશાળા સ્ત્રીં યજ્ઞ કરવા-
નો ઓરડો. -ઝોપતીત નં [સં.] જોનાઈ
યતિ પું [સં.] જ્યોતિષ પુરુષ; સંન્યાસી
(૨) જૈન સાધુ (૩) સ્ત્રીં છદમાં આવતો
વિરામ (૪) વાક્યમાં આવતી ટાપ
યતી પું [સં.] યતિ; સંયમી
યતીમ નં [મ.] અનાય બાળક. ંખાનું
નં અનાયાયમ

યત્કિંચિત્ અં [સં.] જરા પણ
યત્ન પું [સં.] યત્ન; મહેનત; દયોગ
યત્ર અં [સં.] જ્યાં. ંતત્ર અં જ્યાં ત્યાં;
ઠેકઠેકાણે

-યથા અં [સં.] જેવી રીતે; જે પ્રમાણે
(૨) અવ્યયીસાવ સમાસમાં 'ની
પ્રમાણે', 'અનુસાર' એવા અર્થમાં. ંકાલ
[સં.], ંકાળ અં સમય અનુસાર; યોગ્ય
વખતે. ંતથ અં [સં.] જેમ હોય તેમ;
સાથેસાથ. ંયોગ્ય અં [સં.] હોય તેમ.
ંર્થ વિં [સં.] સાચું; ખરું; વારતવિક
(૨) અં વારતવિક રીતે. ંર્થતા સ્ત્રીં
સાચાપણું; ખરાપણું. ંવત્ અં [સં.]
જેમ હોય તેમ. ંવિધિ અં [સં.] વિધિ
પ્રમાણે. ંશક્તિ અં [સં.] શક્તિ
પ્રમાણે. -ધેચ્છા(-ષ્ટ) વિં [સં.] મરચ
મુજબનું (૨) અં ઇચ્છા પ્રમાણે

-યદપિ અં [સં.] નેકે; યદપિ

-યદા અં [સં.] જ્યારે

યદિ અં [સં.] ને

યદુ પું [સં.] યપાતિ અને દેવયાનીનો
પુત્ર અને યદ્વેનો પૂર્વજ. ંર્વદન
[સં.], ંવર પું કૃષ્ણ

યદચ્છા સ્ત્રીં [સં.] રવેચ્છા (૨) અકરમાન

યદપિ અં [સં.] નેકે; યદપિ

યદ્વાતદ્વા અં [સં.] ગમે તેમ; એકફેલ

યમ પું [સં.] નિમગ્ન; સંયમ (૨) અદિંસા,

સત્ય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ અને અસ્તેય

એ પાંચ (૩) મૃત્યુનો દેવ

યમક પું નેચ્છ (૨) [દા. શા.] ચિત્ર અર્થના

સમાન શબ્દોની પુનરાવૃત્તિ-શબ્દાલંકાર

(૩) પ્રાસ; 'સાર્થમ'

યમદૃત પું [સં.] યમનો નોકર

યમનિયમ પું ંવંવં [સં.] અષ્ટાંગ યોગનાં

પહેલાં એ અંગ (પાંચ મહાવ્રતરૂપી યમ;

તથા સૌય, સતોષ, તપ, સ્વાધ્યાય,

ઈશ્વરપ્રભિધાન એ પાંચ નિયમ)

યમપાશ પું [સં.] જે ફાંસા વડે જીવને

યમ લઈ જાય છે તે

યમપુરી સ્ત્રીં યમરાજની નગરી (૨) નરક

યમલ નં [સં.] નેચ્છ

યમસૌક પું, યમસદન નં યમનું સ્થાન

યમી વિં (૨) પું [સં.] સંયમી (૩)

સ્ત્રીં યમુના નદી

યયાતિ પું [સં.] એક ચંદ્રવંશી રાજા

યરવડાચક્ર નં ગાંધીજીએ યરવડા જેલમાં

સુધારેલો પેદી-રેડિયો

યવ પું [સં.] જવ

યવન પું [સં.] (પ્રાચીન) યુનાન દેશનો

રહેવાસી (૨) આર્થસંસ્કૃતિ બદ્ધારનો

માણસ; મ્યેચ. -નિકા સ્ત્રીં [સં.]

જવનિકા; પાટો (૨) યવની. -ની સ્ત્રીં

[સં.] યવનની કે યવન સ્ત્રી

યશ પું [સં.] કીર્તિ (૨) કૃતિ; સિદ્ધિ

[લા.]. ંસ્વતી, ંસ્વની વિં સ્ત્રીં,

ંસ્વી વિં [સં.] નામાંકિત (૨)

કૃતદર્મદ. -શોમાન નં યશનું ગાન;

યશ ગાવો તે. -શોદા સ્ત્રીં [સં.]

શ્રીકૃષ્ણને ઉછરનાર નદની પત્ની
 -શોધન નં [સ] યશશ્રી ધન (૨)
 વિં યશસ્વી -શોધરા સોં [સ]
 ભગવાન બુદ્ધતા પૂર્વાશ્રમના પત્ની
 યદિ, ંકા, -દી સોં [સ] લાકડી
 યહુદી વિં (૨) પું [ફા] પેલેઝાર્દનનો
 મૂળ વતની, મૂસા પેગબરનો અનુયાયી
 યત્ર નં [સ] સયો (૨) જુઓ જતર.
 ંણા સોં [સ] કલેશ, વેદના (૨)
 નિયત્રણ ંરચના સોં યત્રની રચના,
 યત્રની ગોઠવણી વ્યવ્ત અં યત્રની
 ધે, એકધારું ંવિદ્યા સોં યત્રોની
 વિદ્યા ંશાસ્ત્ર નં યત્રોનું શાસ્ત્ર,
 'મિકનિકસ' -નિત વિં [સ] નિયત્રિત
 -ત્રોદોગ પું [+જ્વોગ] યત્રો દ્વારા
 યત્રો કારખાનાને ધરોદોગાર
 -ત્રોદોગવાદ પું યત્રોદોગો વધવાથી
 દેશની આઝાદી છે એવો વાદ 'ઇન્ડ
 સ્ટ્રીયલિઝમ'
 યા અં [ફા] હે' (૨) અથવા, યાને
 [અઅદ્યા! સં પ્રં હે પ્રથુ!]
 યાકૃત નં [મ] માલેક એક રત્ન -તી
 સોં ભાગના ધીમા મસાના મેળવી
 બનાવેલો એક માદક પાક
 યાગ પું [સ] યજ્ઞ
 યાચક પું [સ] માગણ -ના સોં [સ]
 વિનતિ, પ્રાર્થના (૨) માગણી, લીખ
 યાચવું સંકિં [સ] યાચ્] યાગના કરવી
 યાચિત વિં [સ] માગેલું
 યાજક પું [સ] યજ્ઞવિધિ કરાવનાર ઋત્વિજ
 યાજન્ત નં [સ] યજ્ઞ કરાવેલો તે
 યાજ્ઞવલ્કય પું [સ] એક પ્રાચીન ઋષિ
 યાજ્ઞસેની સોં [સ] દ્રીપદી
 યાજ્ઞિક વિં [સ] યજ્ઞ સંબધી (૨) પું
 યજ્ઞ કરનાર કે કરાવનાર (૩) એક અટક
 યાગ્ય વિં [સ] યજ્ઞમા હોમવાનું
 યાતના સોં [સ] દુખ, કષ્ટ, પીડા
 યાતાયાત સોં [સ] જીવે ને આવણે તે,
 હેરાફેરા (૨) જન્મમરણનું દુખ

યાત્રા સોં [સ] જુઓ નત્રા ંથુ પું
 યાત્રા કરનારો -ત્રિક [સ], -ત્રી વિં
 યાત્રા કરનારું (૨) પું યાત્રાળુ
 યાદ સોં [ફા] સ્મરણ (૨) યાદી, ટાચણ
 ંગાર વિં યાદ કરાવે તેવું (સ્મારક)
 (૨) યાદ રહી નય તેવું ંગીરી સોં
 યાદદારત, સ્મરણ (૨) સભારણુ સ્મારક
 ંદારત(-રતી) સોં [ફા + દારતન]
 સ્મરણશક્તિ
 યાદવ પું [સ] યદુનો વંશજ (૨) કૃષ્ણ
 -વાસ્થળી, -વી સોં યાદવોની અદર
 અદરની લડાઈ અને કતલ (૨) અદર
 અદરની લડાઈ [લા]
 યાદી સોં [ફા] ટીપ, વિગતવાર ટાચણ
 (૨) તે નોંધવાની ચોપડી (૩) યાદ, સ્મરણ
 યાદશ વિં [સ] જેવું, જેના જેવું
 યાન નં [સ] વાહન (૨) શરૂ સામે આક્રમણ
 યાને અં [મ યાની] અથવા યા
 યામ પું [સ] તણ કલાક, પહોર
 યામિની સોં [સ] રાત્રી
 યામ્ય વિં [સ] યમ સંબધી (૨) દક્ષિણ
 દિશાનું -મ્યોત્તર વિં દક્ષિણમાથી
 ઉત્તરમા જવું
 યાર પું [ફા] દોરત (૨) આશક, ન્તર
 -રી સોં દોરતી, પ્યાર (૨) સીપુરુષનો
 અનુચિત પ્રેમ કે સંબધ (૩) સદ
 છટો મૂકવાનો દોર (૪) મદદ [યારી
 આપવી (નસીબ) = નસીબ પાધકું
 જિતરણ પ્રથમ સફળ થવો]
 યાર્ડ પું [ર] વાર, તણ ફૂટનું માપ (૨)
 વારો વાડા જેવી જગા ઉદાં રેલવે યાર્ડ
 યાવ સોં [ત્રિજી] સિદ્ધની ગરદન પરના વાળ
 યાવસ્થ દ્રઢિવાકંઠે અં [સ] સુધ્ધ અને
 ચદ્ર હોય ત્યા સુધી, હમેશને મટે
 યાવજીવન અં [સ] આખી જિંદગી સુધી
 યાવત અં [સ] નયા સુધી
 યાહોમ અં [અવસ્તા મોહામ] કુરખાનીનો
 પોકાર [ંકરણુ=મરણિયા ધર્મને પાવું]
 યાળ સોં જુઓ યાવ

યાંત્રિક વિં [સં.] ચંત્રનું; ચંત્ર સંબંધી;
 ચંત્ર જેવું (૨) પું ચંત્રરાસી
 યુક્ત વિં[સં.] નોડાયેલું(૨) યોગ્ય; ધટ્ટ
 (૩) (સમાસને અતે) 'વાળુ' અર્થમાં.
 ઘડાં અપમાનયુક્ત. -ક્રાંતિયુક્ત વિં
 [+અયુક્ત] સારુનરસું; યોગ્યાયાગ્ય
 યુક્તિ સ્ત્રીં [સં.] તદ્દલીર; કગમત (૨)
 ન્યાય; તક. ંયુક્તિ સ્ત્રીં સારાનરસા
 ઉપાય કરવા તે; વિવિધ યુક્તિઓ
 અજમાવવી તે. ંખાજ વિં ચતુર;
 હોશિયાર (૨) સોધક, કરામતી
 યુગ પું [સં.] પૌરાણિક રીતે પાડેલા
 કાળના લાખા ચાર વિભાગોમાનો દરેક
 (સત્ય, ત્રેતા, દ્વાપર અને કલિ) (૨)
 જમાનો [લા.] (૩) યુગલ; યુગ્મ, ંધર્મ
 પું યુગનો પ્રધાન ધર્મ, ંપ્રવર્તક વિં
 યુગ પ્રવર્તવનાર; યુગ બદલનાર (૨)
 પું જેના મહાન પુરુષાર્થથી જગતમાં
 યુગાંતર થાય તે (પુરુષ). ંદી નં
 નેકું. ંધર પું [સં.] યુગપ્રવર્તક
 યુગ્મ નં [સં.] નેકું. ંકે નં [સં.] યુગ્મ;
 નેકું. ંકોણુ પું 'ઓહરને' ંએ-અલ' [ગ.]
 સુદોષિયા પું[સં.] આદર્શ સમાજવ્યવસ્થા
 અને સુખસંપત્તિવાળો કાર્પનિક બેઠ કે
 તેવો પ્રદેશ યા રિયતિ
 સુત વિં [સં.] યુક્ત; સદિત. -તિ સ્ત્રીં
 [સં.] યોગ; મિશન; મેલાપ મિટા
 સુધિષ્ઠિર પું [સં.] પાંચ પાંડવોમાં સૌથી
 યુદ્ધ નં [સં.] લડાઈ; સંગ્રામ. ંનિષેધ
 પું યુદ્ધનો સર્વથા નિષેધ. ંઓફ્રી
 સ્ત્રીં યોદ્ધા સમય માટે યુદ્ધ બંધ રાખવું
 તે; 'આર્મિસ્ટીસ'. ંદોષાર વિં [અજ્ઞાત]
 યુદ્ધ પછીનું; યુદ્ધ પત્યા પછીના શાંતિના
 કાળમા કરવાનું-હાથ ધરવાનું; જેમ કે
 યુદ્ધોત્તર યોજનાઓ
 યુનાન પું [ફા.] ગ્રીસ. -ની વિં યુનાનનું
 કે તેને લગતું (૨) મુસલમાનોનું-તેમણે
 ખીલવેલું (વેંકું) [અતનો જયો
 યુનિટ પું [દ.] એકમ; મૂળ ધટક (૨) એક

યુનિવર્સિટી સ્ત્રીં [દ.] વિદ્યાપીઠ; વિશ્વ-
 વિદ્યાલય [૨. વિ.]
 યુરેનિયમ નં[દ.] એક ધાતુ (મૂળ તત્ત્વ)
 યુવક પું યુવાન. ંચૂરતિ સ્ત્રીં યુવાનોના
 સંગઠનની કે તે વડે ચલાવાતી પ્રવૃત્તિ.
 ંમંદળ નં, ંરંધ પું યુવકોનો
 સંગઠિત સમૂહ કે સંસ્થા
 યુવતી સ્ત્રીં [સં.] જુવાન સ્ત્રી
 યુવરાજ પું [સં.] પાટવી કુંવર. -રી
 સ્ત્રીં પાટવી કુંવરની સ્ત્રી
 યુવા પું[સં.] યુવાન. ંન વિં યુવાવસ્થામાં
 આવેલું, જુવાન (૨) પું તેવો પુરુષ.
 ંવસ્થા સ્ત્રીં [+ અવસ્થા] જુવાની
 યુક્ત સ્ત્રીં [સં.] ન્હૂ
 યુથ નં [સં.] ટોળું
 યુપ પું[સં.] પછાતા પછાને બાંધવાનો ધાંમડો
 યે 'ય' જેમ જ અર્થ મુસવે (કાર્ષક વિરોધ
 માત્રામાં) [પ્રકારે; ગમે તેમ કરીને
 યેન ટેન પ્રકારેણુ શં પ્રં [સં.] ગમે તે
 યોગ પું [સં.] મેળાપ; સંગમ (૨) ઉપાય;
 ંલાજ (૩) પરમાત્મા સાથે સંબંધ
 કરવાનો ઉપાય (૪) ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ
 (૫) યોગદર્શન (૬) અવસર; પ્રસંગ;
 લાગ (૭) સૂચક કે ચંદ્રના અમુક રથાનમાં
 આવવાથી થતા રજ વિચિત્ર અવસરમનો
 દરેક [મયો.] (૮) બ્યુત્પતિ [બ્યા.] ંદોષ
 પું; નં [સં.] ને વસ્તુ ન હોય તે મેળવવી
 અને હોય તેનું રક્ષણ કરવું તે (૨)
 કુશળતા, આબાદી. ંદર્શન નં [સં.]
 પત્તજલિપ્રણીત યોગશાસ્ત્ર. ંનિદ્રા સ્ત્રીં
 [સં.] અધી' નિદ્રા અને અધી' સમાધિની
 રિયતિ (૨) યુગના અંતમાં વિષ્ણુની
 નિદ્રા. ંખલ [સં.], ંખળ નં યોગથી
 પ્રાપ્ત થતી શક્તિ. ંભ્રષ્ટ વિં [સં.]
 યોગમાંથી અળેલું. ંમાયા સ્ત્રીં [સં.]
 યોગની વૃદ્ધિ શક્તિ (૨) સુદૃઢી કૃત્તિ
 કરનારી ઈશ્વરની શક્તિ (૩) દુર્ગા. ંમુદ્રા
 સ્ત્રીં ખેચરી વગેરે પાંચ મુદ્રાઓમાની
 દરેક; યોગની વિશિષ્ટ ક્રિયા. ંફલિ સ્ત્રીં

શબ્દની ત્રણ પ્રકારની અર્થબોધક વૃત્તિ-
શક્તિમાની એક (યોગ, શ્દિ અને
યોગશ્દિ), જેમા યોગ-વ્યુત્પત્તિ-
તેમ જ શ્દિ બનેથી શબ્દનો અર્થ નક્કી
થાય છે ઉદા ૫ ૪ [વ્યા] ંશાસ્ત્રનં
[સ] યોગન નિરૂપણ કરનારુ સાક્ષ
ંએમાધિશ્ચોં [સ] પૂર્ણધ્યાનમા ઇત્તુ
લીન યદ્યજ્જુ તે ંસાધના સોં યોગની
સાધના ંસિદ્ધ પું યોગની સિદ્ધિ
પ્રાપ્ત કરનારો, યોગી ંસૂત્રનં [સ]
પતજલિએ રચેરો યોગશાસ્ત્રનો પ્રસિદ્ધ
અથ ંગાનુયાયો અં [+ અનુયોગ]
જુઓ નેશાનભેગ ંગાલ્યામ પું
[+અન્યાસ] યોગનો અભ્યાસ ંગયોગપું
[+અયોગ] અનુકૂળ અને પ્રતિકૂળ
સંભેગ -ગિની સોં [સ] યોગાલ્યાસ
કરનારી સ્ત્રી, તાપસી (૨) દુર્ગા અને
શિવની તહેનાતમા રહેલી આઠ વપદેવી
ઓમાની દરેક -ગી પું [સ] યોગ
સાધન કરનાર, તપસી -ગીરાજ,
-ગીશ્વર -ગીંદ્ર, -ગેંદ્ર, -ગેશ્વર
પું [સ] યોગીઓમા અષ્ટ (૨) મહાદેવ

યોગ્ય વિં [સ] ઇજગ્ર ઘટ્ટ લાપક ંતા
સોં [સ] યોગ્ય હોવુ તે ંયાયોગ્ય
વિં [+ અયાગ્ય] યોગ્ય અને અયોગ્ય
યોગક વિં (૨) પું [સ] યોગના કરનાર.
ંતા સોં યોગવાની શક્તિ
યોગન પું [સ] ચાર ગાડ
યોગતા સોં [સ] ગોઠવણ, વ્યવસ્થા (૨)
કાથં પરત્વે રીત, વસ્તુ, ઉદેશ વગેરેના
પહેરેથી કશેલો વિચાર, સંકલના વગેરે તે
યોગવું સંકિં [સ] યુગ્મ જેડે સાધવુ,
જેડવુ (૨) યોગના કરવી, રચવુ ગોઠવવુ
(૩) નીમવુ, મૂકવુ, -મા પ્રવૃત્ત કરવુ
યોદ્ધો યોધ [સ] પું લડવેયો
યોનિ(-ની) સોં [સ] સ્ત્રીની જનનેદ્રિય
(૨) ઉત્પત્તિસ્થાન, આદિ કારણ (૩) દેવ,
મનુષ્ય, પશુ વગેરે જેવી જીવની જાત
યૌગિક વિં [સ] યોગ સખધી
યૌન વિં [સ] યોનિ સખધી યોનિમાથી
જન્મેલુ (૨) લોહીના સખધવાળુ, લગ્ન
સખધમાથી થતુ
યૌવન નં [સ] જુવાની ંવેશ(-ય) વિં
જુવાન -ના સોં યુવતી (અશુદ્ધ શબ્દ
રચના)

૨

૨ પું [સ] ચાર અર્ધસ્વરોમાનો બીજો
રકંઠક સોં [જક નો દ્વિતાવ] ખેચાખેચી,
તકરા
૨કેમ સોં [મ] નીચ(૨) દાગીનો ધરેલુ (૩)
મોટી સખ્યામા નાણુ (૪) સખ્યા [ગ]
(૫) ગણિતનો દિસાખ મડાવે છે તે
લખાણ [એક પાત્ર
૨કા(-કે)ખી સોં [ખા] નાનુ, ધીછુ
૨ક્ષા વિં [સ] રાત્ર, લાન (૨) રાગવાળુ
(૩) નં લોહી ંકંજુ પું લોહીમા
હોતો (રાતો ને ધોળો) સૂક્ષ્મ અણુ,
'કોર્પરકલ' ંપાત્ર પું [સ] લોહીનુ
પડવુ વહેવુ તે. ંપિત્ત નં [સ] લોહી

વાળી રસી અર્થા કરે તેવો એક કોઠ
(૨) જેમા નાક-મો ઇત્યાદિમાથી લોહી
પડે છે અથવા લોહીમિશ્રિત કાઈ પડે
છે એવો એક રોગ ંવાસિની સોં
રક્ત વહેનારી નસ ંત્રાવ પું લોહીનું
વહેવુ તે (૨) ઝાડા વાટે લોહીનું જતુ
તે - એક રોગ
૨ક્ષક વિં (૨) પું [સ] રક્ષણ કરનાર
-જુ નં [સ] રખવાળી, બચાવ, પાલન.
-જુમક વિં રક્ષણ પર ધ્યાનવાળુ,
'ડિફેન્સિવ', 'પ્રોટેક્ટિવ'
૨ક્ષત્વું સં કિં [સ] રક્ષી રક્ષણ કરવુ
૨ક્ષા સોં [સ] રક્ષણ (૨) રાખડી (૩)

રાખોડી ૦૫૫૫ નં રાખડી બાધ
વાની કિયા (શ્રાવ ધી પૂર્ણિમાને દિવસે)
રક્ષિત વિં [સ] રક્ષાયેતુ
રખડપટ્ટી સીં રખડતુ તે, ફેરા, ધક્કા
રખડવું અંકિં રખડવ, નકામા ફેરા ખાવા
(૨) [પા] ઠેકાગે ન પડતુ (૩) અધ
વચથી વાલસી જલુ
રખડાડિ વિં રખડતુ, બાંકતુ (૨) ઠરાયુ
રખડામણુ નં, -છૂડી સીં નકામી
રખડપટ્ટી
રખડુ(-રેવ) વિં જુઓ રખડાડ
રખપત સીં પત-આમર રાખવી તે
રખરખ નં [રવં] તનપતુ-તનસતુ તે
(૨) (માદગીમાથી) એન ન પડતુ તે ૦વું
અંકિં રખરખ કરતુ(૨)અંકિંધીકતુ
રખવાળા પું [દિ રજવાળ (સ રજા, મા
રજત ઉપરથી)] રક્ષક, ચોક્કાદાર -ળી
સીં, -છું નં રક્ષણ ચોક્કી (૨) તે
ખંડ અપાતુ મહેનતાણુ
રખાત સીં વગર પરચે રાખેલી સી
રખાપત સીં જુઓ રખપત
-રખુ વિં રાખનાર, રક્ષનાર, સાચવનાર,
સભાળનાર એવા અર્થ'મા નામને અતે
ઉદાં ધરરખુ
રખે(ને) અં કદાય કદાપિ
રખેવાળા, -ળી, -છું જુઓ 'રખવાળ'મા
રખેળાણુ સંકિં રાખવાળુ કરતુ, રાખ
એવલી
રખો(ંપિયો) પું [સ રજા ઉપરથી] ગામ
કે ખેતગની ચોક્કી કરનાર ૦પુ નં
જુઓ રખવાળુ [ભરમ
રખયા સીં [પા રજવા (સ રક્ષા)] રાખ,
રખ સીં [પા] નસ (૨) [પા] ખમેકતિ,
વડણ (૩) હક
રખ પું, નં [ર] બનસ
રખડ સીં માનિસ રખડતુ તે (૨) સખત
મહેનત ૦દગડ અં જેમ તેમ કરીને,
જેમ તેમ ૦પટ્ટી સીં ખૂલ રખડતુ તે
૦પુઝારું નં જાડી પુજિતુ કે બસીવાર
વિનાયુ માણસ

રખડવું સંકિં ધૂલુ (૨) ચોગતુ (૩)
ખૂલ મહેનત કરાવવી, ઠેરાન કરતુ
રખડો પું ['રખ'તુ' પરથી] જાડો પ્રવાહી
પદાર્થ (૨) પ્રવાલી નીચે કરતો કચરો
(૩) ખટખટ, ઝડો, પચાત
રખતપીતિયુ વિં પતતુ રા ધી
રખદોળાવું સંકિં ધૂળમા રખડતુ, ખરડાય
એમ કરતુ
રખરખ સીં [સરં રખરખા] કાલાવાલા
૦વું અંકિં કરગરતુ, કાલાવા ના કરવા
-ગાવણુ સંકિં 'રખગતુ'નું પ્રેરક (૨)
આઠા આપી કુ ખી કરતુ (૨) ટે કાવતુ,
વલખા મરાવવા
રખશિયુ વિં ધીકુ, ધીયુ સુરત [૦ગાકું
શંખં અત્યત ધીમે ને મુરખીથી
ચાલતુ કામો]
રખિયુ, રખીકું વિં [રખ' ઉપરથી] હકીકુ
(૨) અમુક રખ-મનના વડણવાળુ
રખવાટ પું ઉતાવળનો અગરાહ, બાવરા
પણુ -દિયાપણુ નં રખવાટ કરતો તે,
-દિયુ, -યુ વિં રખવાટ કરનાકું
રખુ પું [સ] એક સ્પર્શથી રામ-
રામના પ્રપિતામહ ૦નદન, ૦નાથ,
૦પતિ, ૦વીર પું [પ] રામવદ્ર
રખન નં, -ના સીં [સ] રખતુ-ખનાવતુ
તે (૨) ગોડવણ, બ્યવગથા -નાત્મક
વિં [પાત્મક] જેમા કાર્ષકનતુ રખવાતુ
હોય તેણુ [રખનાત્મક કાર્યક્રમ પું
રખનાત્મક કામોની ચોળના જેમ કે
ગાધીજીએ ખતાવેલી]
રખચિતા પું [સ] રખનાર
રખવું સંકિં [સ રખ'રખના કરવી, ખનાવતુ
રખવું અવકિં [સ રખ] (પ્રવાલીકું) જમીનમા
ઊતરતુ-પચતુ (૨) રાયતુ, આસના યતુ
રચિત વિં [સ] રચેતુ
રચેતુ પચેતુ, રચુપચુ વિં [રચતુ +
પચતુ] રત, તલ્લીન
રખ સીં [સ] આણુ, ધૂળનો કણ (૨)
ખૂલ, કરતર (૩) નં સીનો માસિક
અટકાવ (૨) વિં ચોકુ, જરાક

રજક પું [સં.] ધોખી
 રજકણુ સીં; પું ધૂળનો કણ
 રજકો પું મેથીની નતનું ધાસ
 રજકોશ પું કૂલનો અંડકોચ કે રજ
 [વ. વિ.]

રજત વિં [સં.] રૂપાનું (૨) ધોળાયા પડતું
 (૩) નં રૂપું. ૦ગાડોત્સવ પું પચીસ
 વધે પૂરાં થતાં જોવાતો ઉત્સવ;
 'સિદ્ધવર જ્યુબિલી'

રજનિ(-ની) સીં [સં.] રાત્રી. ૦કર,
 ૦નાથ, ૦પતિ પું [સં.] ચંદ્ર

રજપૂત વિં (૨) પું [સં. રાજપુત] રજ-
 પૂતાનાના ક્ષત્રિય રાજવંશનો આદમી
 કે તેને લગતું. -તાઈ સીં રજપૂતપણું.
 -તાણી, સીં રજપૂત સીં. -તાના
 પું હિંદોએ નામનો પ્રદેશ; રાજસ્થાન.
 -તી સીં રજપૂતપણું [મહિનો

રજખ પું [મ.] હિજરી સનનો સાતમો
 રજવાડી વિં [રાજ + વાડો] રજવાડાનું. -કું
 નં દેશી રાખ્ય. -ડો પું દેશી રાખ્ય
 (૨) રજપૂનો રહેતા હોય તે પ્રાંત-
 સંસ્થાન (૩) રાજનો મહેલ

રજસ પું [સં.] જુઓ રજેગુણ (૨) જુઓ
 રજ. -સ્વલો [સં.], -સ્વળો સીં અટ-
 કાવવાળી સીં [છટી (૩) રુખસદ
 રત સીં [અ. રિજા] પરવાનગી; સંમતિ (૨)
 રતઈ સીં થોડા રૂની ઓઢવાની અમુક
 પ્રકારની ગોદડી

રતકલ સીં [અ. રિજાજા] માંદગી (૨)
 અણધારી આફત (૩) મૃત્યુ
 રતચિહ્ન સીં રત આપતી કે ભાગતી ચિહ્નો
 રતિરતર નં [દં.] પત્રક; નોંધપત્રક (૨)
 [દં. રતિરતર ઉપરથી] પોસ્ટ ઓફિસમાં
 નોંધાવી પાવતી લઈને વિશેષ મુરક્કિતપણે
 મોકલતો કાગળપત્ર (૩) સરકારમાં
 નોંધવું - નોંધાવવું તે.

રજ સીં ['રજ' ઉપરથી] રેતી
 રજૂ વિં [અ. રજૂ] નજર સામે રાખેલું;
 હાજર કરેલું. ૦આત સીં રજૂ કરવું તે

રજેગુણ પું [સં.] પ્રકૃતિના ત્રણ ગુણોમાંનો
 ખાલો (પ્રવૃત્તિનો હેતુભૂત ગુણ) (૨) ક્રોધ;
 તામસ [લા.]. -ણી વિં રજેગુણવાળું
 કે તેને લગતું (૨) ક્રોધી; તામસી [યહું
 રજેટાકું અંકિં (કચડું) રેણાકું ને ધૂળથી મેલું
 રજેટી સીં ['રજ' ઉપરથી] ઝીણી ધૂળ
 રજેણો પું [રજમ + હરણ] જેન સાધુની
 પૂજણી - ઓધો [યહું તે

રજેકશન નં [સં.] પહેલી વાર રજસ્વલો
 રજેયણો પું જુઓ રજેણો
 રજજુ સીં [સં.] દોરી; દોરડું
 રજખપટ્ટી, રજખપાટ સીં રજખાકરું
 તે (૨) રજખવાની ધમાલ કે મહેનત
 રજખવું અંકિં નકામું કે કામધધાવગર
 રખડું - ભટકવું. [(કામ) રજખીજવું =
 ગેરવલ્ય કે ખોટાં પડી જવું]

રટણુ નં, -ણી સીં, -ની [સં.] નં, -ના
 [સં.] સીં રટવું તે. -વું સંકિં [સં. રટ]
 વારે વારે ચાલ કરવું - બોલવું

રટકણુ (-ણું), રટકું વિં જરાકમાં કે
 વારંવાર રડવા કરવું; રોતલ

રટતી સૂરત વિં રડતા - ઉદાસી ચહેરાનું
 રટથડ પું જુઓ રથથડ

રડખડવું અંકિં [રડ (દં. રટ = ખસી
 પડેલું) + ગખડવું] રખડવું, રજખવું, રવડવું
 રડથડ સીં રડવડવું તે. ૦વું અંકિં
 [જુઓ રડખડવું] રખડવું; કૂટાવું

રડવું અંકિં [પ્રા. રટ (સં. રટ)] રૂદન કરવું
 (૨) સંકિં - ને ઉદેશીને દુ.ખી થવું (૩)
 દયા આવે તે રીતે વલ્લવડું

રડવું અંકિં [દં. રટ = મખડેલું] ગખડી જવું
 રડાકૂટ સીં, -ટો પું રણ કૂલું તે (૨)
 ખળાપો (૩) વ્યથા શ્રમ

રડાચોળ સીં [રડવું + ચોળ (દં. રોલ =
 કાલાલલ)] પોકેપોક મૂકીને રડવું તે

રડચુંખડચું વિં [રડવું (દં. રટ) + ખડવું]
 વિખડું - ખૂણ પડેલું (૨) શાગ્યે કાઠક
 (૩) વેરાયેલું; વીખરાયેલું

રઠ સીં [પ્રા. રટ (સં. રટ)] લગની (૨) રઠ

રદિયાળું વિં(સં રાગ ઉપરથી) સુદર, મોહક
રણ નં [પ્રા રણ(સં અરણ્ય)] રેતીનું મેદાન
રણ નં [મ] યુદ્ધ (૨) લડાઈનું મેદાન
રણકર્ણુ અં કિં [રવં, પ્રા રણકાર (સ
રણકાર)] રણકારો યવો-કર્ણો (૨)
પાડાનું બોલકું [કા]

રણકાર(-રૈ), રણકો પું [જુઓ
રણકડ/ધાતુની વસ્તુ ખખડવાનો અવાજ
(૨) ને અવાજ ધઈ ગયા બાક નીકળ્યા
કરનો કર્ણો-કર્ણોતો સૂર

રણક્ષેત્ર નં [સ] રણભૂમિ
રણગાડી સ્ત્રી લોહાના બખતર વગેરેથી
સુસજ્જ, તથા ખાડાખંધા વગવી રાકે તેવા
પેડાની રચનાવાળી તોપ વગેરેવાળી યાત્રિક
ગાડી, 'ટેન્ક'

રણગીત નં લડાઈનું ગીત
રણછોડ પું [સ રણ+છોડ] શ્રીકૃષ્ણનું એક
નામ (જરાસંધ સાથેના યુદ્ધમાંથી રણભૂમિ
છોડીને દ્વારકા નાસી ગયા હોવાથી) વંશ
પું બંબડા કાકોરના પ્રસિદ્ધ મદિરમાં
સ્થાપિત (ભગવત્-) સ્વરૂપનું નામ

રણજગ પું મોટું યુદ્ધ, સખત કષ્ટાક્રમી
રણજિત વિં યુદ્ધમાં જીતનાર
રણઝલુવું અં કિં [રવં] (નૂપુર વગેરેનું)
જંગલનું-ખખડાનું

રણધીર(-રૈ) વિં યુદ્ધમાં ધીર-અડગ
રણખંડ પું રણથંડો
રણભૂમિ(-ગી) સ્ત્રી [સ] લડાઈનું મેદાન
રણરંગ પું કૃત્ય કે તેનું મેદાન (૨) યદાઈનો
રસ, ઉત્સાહ

રણવાટ સ્ત્રી રણક્ષેત્રનો રસ્તો (૨) બહારવટું
રણવાસ પું રાગીઓને રહેવાનો વાસ-
સ્થાન, અત પુર

રણશિંગડું, રણશિંગું નં યુદ્ધમાં
વગાડવાનું તલકું

રણશૂર(-રૈ) વિં યુદ્ધમાં બહાદુર
રણમઆમ પું મોટું યુદ્ધ (૨) રણભૂમિ
રણહાક સ્ત્રી લડાઈની કિલ્લિયારી-હાકલ
કે ગજના

રણંગળુ નં [સ] રણભૂમિ
રણિત વિં [સ] રણકાર કરતું
રણિયું, રણી વિં (સ ક્રા પરથી) દેવાદાર
રત વિં [સ] લીન (૨) આમ્રજ
રતન નં જુઓ રતન (૨) આખની કીકી
બ્લેટ સ્ત્રી એક વનરખતિ

રતપ પું [મ, રત્ન] લગભગ સાગી આડત્રીસ,
રૂપિયામાર જેટલું એક અમેજ વજન.
-લી વિં રતવનું (૨) (સખ્યાવાચક
જોડે) અમુક રતવનું

રતવા પું આમડીનો એક રાગ

રતાશ સ્ત્રી [રાત્] ઉપરથી) લાલાશ

રતાળુ નં [સ રત્તાનું=સકન્દ ઉપરથી]
એક કદ [રાતી મુખડ

રતાંજ(-ઠ)લી(-ળી) સ્ત્રી [સ રત્ત-ચંદન]
રતાંધળું વિં [પ્રા રત્તિ(સં રાત્ય-ધ)] રાતે
ન દેખે તેવું

રતિ સ્ત્રી [સ] આસક્તિ, અનુરાગ (૧)
પ્રીતિ, આનંદ (૩) કામકોશ, સ્વભાગ
(૪) કામદેવની સ્ત્રી વંશ, વ્યતિ પું
[સ] કામદેવ

રતી સ્ત્રી [સ રત્તિકા] યવોડી જેટલું કદ
કે વજન (૧) લાડ, તોલાથી નાનું એક
વજન બપૂર, વસાર વિં રતી જેટલું
(૨) જરાક [લાલાશ પડતું

રતુખડું, રતુમડું વિં ['રાત્] ઉપરથી]
રતોવ(-વા)ઈ અં રાતે ને રાતે

રતન નં [સ] કીમતી પર્યટ(મલ્લિ વગેરે)
(૨) દરેક ભતિમાં ઉઠતું વસ્તુ (૩) સમુદ્ર
વગેલાવાની કળેથી ૧૪ વસ્તુઓમાંની દરેક
(લક્ષ્મી, કીસ્તમ, પારિભતક, સુગ, ધન-
તરિ, ચંદ્રમા, કામદુષા, ઔશવત, રલા
વગેરે દેવાખનાઓ, ઉચ્ચ શ્રવા, હલાહલ,
સારગધનુષ, પાચજન્ય રાખ અને
આમૃત) ંચિંતામલ્લિ પું ચિંતામલ્લિ.
બજડિત વિં રતોથી જડેલું બનાવેલું
સ્ત્રી [સ] મલ્લિઓની માળા કે હાર.
-ત્તાકર પું [સ] રતોની ખાખ, સમુદ્ર.
-ત્તાવલી સ્ત્રી [સ] રતનાવા

૨૪ પું [સં.] ઉપર છુમ્મટ જેવા છત્રવાળું
એક વાહન (૨) લગાઈની ગાડી. ંજા
(-યા)ત્રા સ્ત્રીં અપાડ મુદ્દ પીજનો
તહેવાર, જ્યારે દેવને રથમાં બેસાડી ફેરવે છે
૨૪૪ પું [સં. સ્ત્ર. ઉપરથી] માઠી અને
છાણનું નહું લીપણ
૨૪૫ સ્ત્રીં [સં.] શેરી (૨) રાજમાર્ગ
૨૬ વિં [અ. રજ] નકામું, ખાતલ કરેલું
૨૬૦ પું [સં.] દાંત
૨૬૫ સ્ત્રીં પું [‘૨૬’ ઉપરથી] કંટેલી વાતને ૨૬
કરે તેવા સામે જવાળ
૨૬૬ વિં [નુઓ ૨૬] નકામું
૨૬૭ સ્ત્રીં [સ. રજ્જા] સૂયંની પત્ની
(૨) ટોપલીમાં જવારા ત્રાવીને દેવી બેસાડે
છે તે (જનોઈ કે કામ વખતે)
૨૬૮ સ્ત્રીં, -ટો પું આટો; ફેર (૨)
લાખી દોડ; ગળારડી (૩) રપેટવું - યકવડું તે
રપેટવું સંકિં ખૂબ જોસથી દોડાવવું (૨)
ખૂબ મહેનત કરાવી યકવડું
૨૬૯ સ્ત્રીં, -ટો પું નુઓ ૨૬૮
રફતે રફતે અં [ગ.] ધીરે ધીરે; થોડે થોડે
૨૭ વિં [અ. રફમ] નાહેલું; પડાયન કરી
ગયેલું. ંચકર વિં પડાયન કરી ગયેલું
૨૮ પું [અ.] વણવાનું કામ. ંગર પું
વણનાર [અસ્તઅસ્ત
૨૯ કફે અં [અ. રફમ્ રફમ] ફનાફાતિયા;
૨૭ પું [અ. રજ] પરમેથર; પરવરદિગાર
૨૭૬ સ્ત્રીં [હિ.] ખાસરી
૨૭૭ નં [ફ.] એક પ્રકારના ઝાડના રસનો
બનતો પદાર્થ
૨૭૮ પું નં [અ.] એક તંતુવાધ; રવાળ
૨૭૯ સ્ત્રીં પું ભરવાડ જેવી એક નાતનો
માણસ
૨૮૦ પું [અ.] વસંતઋતુ કે ત્યારનો રખી-
પાક. ંઉલ અવલ પું [+ ંજ્ઞવલ
(અ.)] દિજરી સનનો ત્રીજો મહિનો.
ંઉલ આખર પું [+ ંજ્ઞવલિર (અ.)]
દિજરી સનનો ચોથો મહિનો. ંપાક
પું શિયાળુ પાક

૨૮૭ (૨) નં નુઓ ૨૭૨
રમકેલમકે સ્ત્રીં [રવં] ઝાંઝર રમજૂમ
કમકે તેમ લટકાવી ચાલવું તે
રમકેડું નં નાનાં છાકરાંને રમવાની વસ્તુ
રમખાણુ નં મારફાડ; તોફાન; ધિંગાણું
રમચી સ્ત્રીં સોનાગેરુ; એક જાતની લાલ
માટી [માસ
રમજાન પું [અ.] દિજરી સનનો નવમો
રમજટ સ્ત્રીં તડામાર; ઝડી
રમજમ સ્ત્રીં [રવં] નૂપુરનો અવાજ
(૨) અં રમજૂમ
રમણુ પું [સં.] કાંત; પતિ (૨) નં
રમવું તે; વિલાસ; કીડા. [રમણે અંઉવું
= રમતમાં થેલું થવું (૨) (થેલણ જેવું
લાગે ત્યાં સુધી) જોશમાં આવવું; ઊડેલ
કે વાયેલ તબિયતનું થવું]
રમણુખુઝારું નં માટીનું નહું દાંકણ
(૨) તેના જેવું બેડોળ, ઢંગધડા વિનાનું
કાંઈ પણ [લા.]
રમણુભમણુ અં [રમવું + ભમવું] અસ્ત-
વ્યસ્ત; વેરણખેરણ
રમણા (-શ્ચી) સ્ત્રીં [સં.] સ્ત્રી (૨) મુંદર સ્ત્રી
રમણીક, -ય [સં.] વિં ંમનોદર. -યતા સ્ત્રીં
રમત સ્ત્રીં [‘રમવું’ ઉપરથી] ખેલ; કીડા;
ગમત (૨) રમવાની રીત (ગિલ્લીદંડો;
શેતરંજ વગેરે). ંગમત સ્ત્રીં નુદી
નુદી જાતની રમનો; ખેલ; કીડા. ંવાત
સ્ત્રીં સાવ સંદેવી, રમત જેવી વસ્તુ
કે કામ; રમતા રમતાં સધાય એવું તે.
-તારામ પું એક દેશજે ટકીને ન
રહેનાર; બધે રખડ્યા કરનાર -તિયાળ,
-તીણું વિં રમતમાં જ ચિતવાળું.
-તું વિં ‘રમવું’નું વંદું (૨) ધૂડું;
બંધનરહિત (૩) મોકળું; ખુલ્લું (૪) દીવું;
તંજ નદિ એવું [માનણ; લીન
રમમાણુ વિં [સં.] રમી ગયેલું, આનંદ
રમરમ અં એવો અવાજ થાય તેમ
(૨) છપ ઉપર રવરવે તેમ. -માવડું
સંકિં જોરથી મારવું

રમલ પું [મ. રમ્; સ. રમ્] પાસા
ફેટી બલિષ્ઠ નેવાની વિધા (૨) તેના
પાંચ ધાતુના પાસા

રમવું અઠ્ઠિં [સ. રમ્] ખેલવું (૨) આનંદ
માનવો (૩) મનમાં કે યાદદાસ્ત પર
સતત હોવું - ત્યાંથી ન પાસવું કે ભુલાવું.
જેમ કે, વાત રમ્યા કરવી, રમી રહેતી
(૪) કામકોડા કરવી (૫) તમારો - ખેલ
કરવો (બંધવો) (૬) દાન ખેલવો (પાસા,
પત્તા) (૭) લાડ કરવું (૮) નકામું
રખાવું; રસજનું

રમા સીં [સ.] સુદર સીં (૨) લક્ષ્મી.
ઠકાંત પું [સ.] વિષ્ણુ; પ્રભુ

રમાડવું સઠ્ઠિં 'રમવું'નું પ્રેરક (૨)
પડાવવું, ફેસલાવવું; ઉતરવું

રમાનાથ, રમાપતિ પું [સ.] વિષ્ણુ, પ્રભુ
રમૂજ સીં [મ. સ્મૂજ] મન પુરા યાય
તેવી ગમત (૨) મરકરી; વિનોદ. - છ
વિં ગમતી; વિનોદી

રમેશ પું [સ.] જુઓ રમાપતિ
રમ્ય વિં [સ.] રમણીયં
રમણ (અણી, ની) સીં [મા. રમણી (સં.
રજની)] + રાત્રી

રવ પું [સં.] અવાજ
રવઈ સીં [દિ. રવય] નાનો રવેયો
રવડું અઠ્ઠિં [જુઓ રડવડું] રખડું
રવરવ અં રવરવે તેમ ઠવું અઠ્ઠિં
ચચરવું (૨) અવાજ સાથે (ગ્વાળાની
જેમ) ગતિમાન દેખાવું. - વાડ પું
રવરવવું તે

રવાનગી સીં [વા.] જવું-રવાના થવું તે;
વિદામગીરી (૨) તે વખતે આવેલી શેઠ
(૩) પરગામ રવાના કરવું - મોકલવું તે
રવાના અં [મ.] મોકલેવું; વિદાય કરેલું
રવાનુકરી વિં [સ.] અવોજના અનુકરણથી
યેનો (સખ્દ)

રવાંતે અં જુઓ રવાના
રવાલ સીં [વા. રહવાર] ઘોડા તથા બળદની
(અમુક એકધારા વેગવાળી) એક પ્રકાર-
ની ચાલ

રવિ પું [સ.] સુયં (૨) રવિવાર. વવાર
પું [મં.] અઠવાડિયાનો એક દિવસ
રવી વિં જુઓ ગ્રી

રવેશ પું [વા. રવિશ] માળનો બદાર
પડતો બાગ; અણો (૨) રિવાજ; ધારો.
-દી સીં મહાનનો રવેશ નાંચેનો
પરસાળ પહેલાનો અડાળો જેવો બાગ

રવેયું નં ધણુ નાનું વેંગણ (૨) ઉપરથી ઘોડું
ચીરી, મસાલો ભરી કરાતું - ભગતનું શાક
રવેયો પું [જુઓ રવઈ] દહીં વડોલ-
વાનો વાસ

રવેયો પું [વા. રવિયજ] દિ. રસનો
રવો પું દાણાદાર લોટ (૨) ધાતુનો રસ

જામી જઈ બનેલો દાણો (૩) ગોળની ચામી
રશિયન વિં [સ.] રશિયાનું કે તેને લગતું
(૨) પું તેનો વતની (૩) સીં તેની ભાષા
રશિયા પું [રં.] યુરોપની પૂર્વે અને
એશિયાની ઉત્તરે આવેલો દેશ

રશિમ પું; નં [સં.] કિરણ (૨) લગામ, રાસ
રસ પું [સ.] છબથી માલુમ પડતો સ્વાદ

(ખાટો, ખારો, ગળથો, તીખો, કડવો,
તરો, એ છ) (૨) શરીરની સાત ધાતુ-
ઓમાંની પ્રથમ; અનનું પ્રથમ રૂપાંતર
(જેમાંથી પછી માંસ, મેદ, વીચં વગેરે
સાત બને છે) (૩) કાવ્ય જેવા સામ-
ળવાચી સ્થાપી બાવોનો ઉદ્દેક પતાં થતો
અલૌકિક આનંદ (શૂગાર, હાસ્ય, કસુલ,
વીર, રોદ, ભયાનક, અદ્ભુત, ખીમરસ,
અને શાંત એ નવ પ્રકારનો) (૪) પ્રીતિ;
આનંદ (૫) મમત; સરસાઈ (૬) દ્રવ્ય;
પ્રવાહી (૭) વનસ્પતિ કે ફળનું પ્રવાહી
(૮) સાર; સત્ત્વ (૯) લાભ; નફો (૧૦)
શેતું રૂપ વગેરે ધાતુને ઓગાળીને કરેલું
પ્રવાહી (૧૧) પારો (૧૨) પારા, ધાતુઓ
વગેરેની મરમ ઠક પૂરતો સફેદ રંગની એક
ઉપધાતુ (વેદક) (૧૩) પાશ મારીને કરેલું એક
રસાયન, 'કેલોમથ'. ઠકસ પું સાર;
સત્ત્વ; કસ. ઠગુલું નં, ગુલો પું
એક બંગાળી મીઠાઈ (૨) તેના જેવો

યોગમદોળ માણસ [લા] ૦૨૨ વિં રસ
 યોગખનાર-સમજનાર (૨) પું તેવો
 માણસ (૩) રસાયની વેદ ૦નેદ્રિય સ્ત્રી
 [સ્તના + દ્વિય] છબ. ૦૫૨ વિં રસથી
 પરિપૂર્ણ. ૦૬૨ અં રસપૂર્વક, હોશભેર
 રમમ સ્ત્રી [અ રમ] રીત, રિવાજ
 રમમય વિં [સ] રસથી પરિપૂર્ણ
 રમવું સંક્રિં [સ રસ] દોળ-ઓપ. ૦
 ચડાવવો (૨) સુશોભિત કરવું
 રસળવું અંક્રિં [શુભો રસળવું] દીન
 કરવા નકામા આમ તેમ ક્ષર્ણ કરવું
 રસળાગી(-૭) સ્ત્રી, -૮ પું રસળવું
 તે, નકામો વખત કાઢવો તે
 રસાકરણી(-મી) સ્ત્રી [રસો (દોરડું) +
 કસવું (ખેચવું)] ચડસપૂર્વક ખેચા
 ખેચી, ગજગ્રાહ બેવી રપર્થા
 રસાતલ [સ], -ળી નં પાચમુ પાતાળ
 [૦૪૫] = વિનાશ થવો (૨) નિર્વંશ જવું
 રસાત્મક વિં [સ] રસવાળું (૨) પ્રવાહી
 રસાદાર વિં [રસો + દાર] રસાવાળું
 રસાભોળ સ્ત્રી [સ રસા = પૃથ્વી + બોળ
 (બોળવું)] પૃથ્વી રૂપે-રસાતલ નય તેમ
 રસાયણ, -ન [સ] નં ધાતુ, પારા વગેરેની
 ભરમવાળી ઔષધિ (૨) જરા અને વ્યાધિ
 દૂર કરનાર ઔષધ (૩) રસાયનવિદ્યા
 ૦(-ન)વિદ્યા સ્ત્રી ધાતુ, પારા વગેરે
 મારવાની કે ટાણ વગેરે દલક્રી ધાતુઓનું
 સોનું બનાવાની વિદ્યા (૨) રસાયણ-
 શાસ્ત્ર ૦(-ન)શાસ્ત્રનંસૌતિક પદાર્થોના
 લક્ષણો તથા તેમના પરિવર્તનના પરિ-
 ણામોની ચર્ચા કરતું શાસ્ત્ર, 'કેમિસ્ટ્રી'
 (૨) રસાયનવિદ્યા -ણી(-ની) વિં
 રસાયણ સંબંધી (૨) પું રસાયનશાસ્ત્રી
 રસાય પું [સ] આગ્રો
 રસાવદાર પું ઘોડેસવાર દુકડીનો નાથક
 રસાલો પું [અ રિસાલ] ઘોડેસવાર પદ
 ટન (૨) અમદાર કે શ્રીમતના પરિજન,
 પરિવાર વગેરે
 રસારવાહ પું [સ] રસ ચાખવો તે

રસાળ(-ળું) વિં રસવાળું (૨) કૃતદ્રુપ
 રસિક વિં [સ] રસવાળું, રસપૂર્ણ (૨)
 રસિયુ, ભાલુક, રસજ (૩) પું તેવો
 માણસ. ૦૧૧ સ્ત્રી, -કા સ્ત્રી રસજ
 કે રસીલી સ્ત્રી
 રસિયણુ વિં સ્ત્રી 'રસિયુ'નું સ્ત્રીરૂપ
 રસિયુ વિં [પ્રા રસિય (સ રસિક)] રસો
 ઠામરાત, રસ માણવાને લેતુક (૨) રસ
 અતુલવનાર (૩) રસો ચડનાર, ચડસીલું
 રસી સ્ત્રી [વે રસિયા] પડુ, તેના બેટ
 પાણી (૨) રોગના જતુઓની બનાવેલી
 દવા (જેને સોયવાળી પિચકારી વડે
 રડીમાં દાખલ કરે છે)
 રસી સ્ત્રી [પ્રા રસિ] દોરડી
 રસીક સ્ત્રી [પ્રા] પહોચ, પાવતી
 રસીકું વિં રસ ભોગવવા લેતુક (૨)
 છપીલું, સુંદર (૩) રસથી ભરેલું
 રસૂય પું [અ] પેગબર -લેખુદા પું
 ખુદાનો પેગબર
 રસેશ(-શ્વર) પું [સ] શ્રીકૃષ્ણ
 રસે દ્રિય સ્ત્રી [સ] છબ
 રસો પું ['રસ' ઉપરથી] અથાણું શાક,
 મુરખા વગેરેનો મસા નાવાળો નડો રસ
 રસો પું [પ્રા રસિ] નડું દોરડું
 રસોધયણુ સ્ત્રી 'રસોધયો'નું સ્ત્રીરૂપ
 રસોધયો પું રસોધનોધધીકરનારો પુરુષ
 રસોઈ સ્ત્રી [અપં રસોઈ, પ્રા રસઈ (સ
 રસવતી)] રાધણું (૨) રાવેતુ અન્ન, ભોજન.
 ૦ખાણી નં ભોજન કે તેનું લગતુ કામ
 -ડું નં રસોઈ કરવાની જગા
 રસોળી સ્ત્રી શરીરની સપાટી ઉપર ઊપસી
 આવેલી ગાઠ [ઉપાય, છલાજ
 રસોડો પું [પ્રા રસજ] માથું, રાહ (૨)
 રસોડી સ્ત્રી [પ્રા રસિ (સ રસિય)] રસી,
 દોરડી. -રસોડો પું રસો, નડું દોરડું
 રહમ્ય નં [સ] ધ્રુવે ભેદ (૨) મર્મ, તત્ત્વ
 રહિત વિં [સ] વગરનું
 રહીમ વિં [અ] કૃપાળુ (૨) પું પરમેશ્વર
 રહીશ વિં [રહેલું ઉપરથી] રહેવાસી

રહેણાં (રહે) નં રહેવાનું સ્થાન; રાસ
રહેણી (રહે) સીંચરહેવાની રીત. ઠંડરણી
રોં વર્તન; રીતમાત

રહેમ (રહે) [મ. રમ], વત સીં [મ.
રમ] દયા, કૃપા, મહેરબાની. ઠંડિલ
વિં કૃપાળુ. ઠંડિલી સીં કૃપાળુતા.
ઠંડર સીં કૃપાદિ. —માન પું
પરમ કૃપાળુ પરમેશ્વર. —મિયત સીં
કૃપાદિ

રહેવાનું (રહે) અંકિં રલી રહાનું (ર)
એન પડવું. ઉદાં દુ ખે રહેવાનું નથી

રહેવાસ (રહે) પું રહેવું-વસવું તે (ર)
રહેણાં. —સી વિં રહેનારું; રહીશ

રહેવું (રહે) અંકિં [દિ. રહ] વસવું (ર) ટકવું;
કરવું (૩) માવું; સમાવું (૪) અટકવું;
ચોમવું (૫) ખાધી હોવું (૬) જીવવું;
જીવતા રહેવું (૭) રાત પડવું; સ્વસ્થ
થવું (૮) નોકરીએ લાગવું (૯) ગમ
રહેવો (૧૦) હોવું (ખીન સમ્પદો સાથે.
ઉદાં દીવા રહેવું) (૧૧) ખીન ક્રિયા-
પદના ભૂત કૃત સાથે 'તે ક્રિયા પરી
કરવી' એ અર્થમાં. ઉદાં તે બોલી
રહો (૧૨) ભૂત કૃત સાથે 'તે
ક્રિયા ચાલુ હોવી' એ અર્થમાં. ઉદાં
હું વિચારી રહો છું કે તમે મારે શું
કરવું (૧૩) વર્તમાન કૃત સાથે 'તે
ક્રિયા ચાલતી રહે છે' એ અર્થમાં. ઉદાં
તે ઘેર કાગળ લખતો રહે છે

રહેંટ (રહેં) પું [સ. અવધ; પ્રા. અરહટ,
રહટ] જુઓ રેંટ

રહેંસવું (રહેં) સંકિં [જુઓ રેસવું]
ચીરી નાખવું; કતલ કરવું

રહું વિં (ર) અં (‘રહેવું’નું મૂળ) નકાર-
વાચક વાક્ય પછી, ‘તો બલે એટલે
ચોમતું’, ‘બલે એટલે વાત અટકે’, ‘બલે
એમ ન કરે’ એવા બાવનો ઉદ્ભાવ.
ઉદાં ન આવો તો રહું. ન આવે તો
રહો, —હી. ઠંડિયું વિં ખાધી ખાયેવું
રણતર નં [રણવું પરથી] કમાણી

રણવું સંકિં કમાવું

રણાઉ વિં રણતું, કમાતું (ર) નફો થાય તેવું
રણિયાત વિં [સં. લલિત ઉપરથી] ખુશી;
પ્રસન્ન

રણિયામણું વિં [જુઓ રણિયાત] મુંદર
રંક વિં [સ.] ગરીબ

રંગ પું [સ; પા.] લાલ, પીળો વગેરે
વર્ણ કે તેની બુધી કે તેનું પ્રવાહી (ર)

પટ; અસર (૩) આનંદ; મસ્તી; તાન
(૪) કેશ; નયો (૫) પ્રીતિ; રનેહ (૬)

આળસ; વટ (૭) રંગભૂમિ (૮) રણાંગન.
ઠંડંગ પું (પ્રાયઃ ૫૦૦૦) બાલ દેખાવ;

રીતમાત; ચાળા. વત વિં રંગેહુ (ર)
સુશોભિત (૩) સીં રંગની છા. ઉદાં

આ કપડાની રંગત સારી નથી (૪) મન;
આનંદ. વ્તાળી સીં ઉદરખના ભ્રમણની

તાળી. ઉદેપ પું જુઓ રંગના લોકો પ્રત્યેનો
દ્રેષ. ૦પંચમી સીં વસનપચમી. ૦પાણી

નં કેડી પીણ. ૦ખડાર સીં આનંદની
રેલાલ. ૦ખાજ સીં [પા.] મોજમન

(ર) ગંજાની એક રમત. ૦બેરંગી
વિં વિવિધ રંગનું. ૦ભૂમિ (—મી) સીં

[સ.] જેના ઉપર નાટક ધાય છે તે
ભૂમિ જગા (ર) નાટકશાળા. ૦ભેદ

પું જુઓ વર્ણના લોકો પ્રત્યે ભેદભાવ.
૦ભેર અં ઉદરખમેર; ઉલ્લાસથી.

૦મંડપ પું ઉત્સવ નિમિત્તે રાખવારેલા
મંડપ (ર) રંગભૂમિ (૩) દેવમંદિરનો

ખુલ્લો ચોક. ૦રસ પું ભોગવિલાસ;
પ્રેમરસ (ર) કંડુનો રંગ. ૦રસિયું વિં

ભોગવિલાસ કરનારું; વિલાસી. ૦રાગ પું
ગાનતાન; મોજમન. ૦રાણું વિં રંગીલું;

મોજ [ધનાર
રંગરૂટ પું [દં. રિક્ટ] લરકરમાં નવો ભરતી

રંગરૂપ નં ધાટ; દેખાવ; સુંદરતા
રંગરેલ પું [પા.] કપડા રંગનાર

રંગરોગાન નં (પ્રાયઃ ૫૦૦૦) રંગ અને
રોગાન (વગેરેની સુશોભિતતા)

રંગલો પું મરકો; વિદૂષક; ઉસાવનારો
(ભવાઈ કે નાટકમાં)

રંગવું સંકિં રંગ ચડાવવો (ઉપર ચોપડીને કે તેમાં બોળીને)
 રંગાઈ સોં રંગવાની મનૂરી (૨) રંગવાની સફાઈ કે કળા. —ટ પું રંગવાનું કામ અને કળા. —ટી સોં રંગાટ (૨) રંગદેજ (૩) રંગવાનું કારખાનું. —રો રંગદેજ રંગિત વિં રંગેયું
 રંગી વિં [સ. રગિત] રંગનું શોળીન (૨) * (સમાસમા છેડે) રંગવાળું. ઉદાહરણ 'રંગી' (૩) સોં એક નતની લાલ માટી
 રંગીન વિં [પા.] રંગેલ; રંગિત
 રંગેલિંગી વિં [રંગ + ભાંગ] વ્યસની (૨) રંગરસિયું; વિલાસી
 રંગીલું વિં [પ્રા. રગિલ] આનંદી, મોજ; રસિયું (૨) સુંદર; ખૂબસૂરત
 રંગોળી સોં [રંગ + ઓળ] જમીન પર રંગ પૂરી પાડેલી ભાત કે તે પાડવાનું એક ઓભર
 રંજ વિં રજ; જરા
 રંજ સોં [પા.] દુ ખ; ખેડ; દિલગીરી
 રંજક વિં [સ.] ખુશ કરે તેવું (સમાસને છેડે). ઉદાહરણ મનોરંજક. —ન નં [સ.] ખુશ કરવું તે (૨) રંગવું તે (૩) વિં મનોરંજક
 રંજવું સંકિં પીડવું, કનડવું
 રંજડ પું; સોં [રંજ' ઉપરથી] બગાડ; નુકસાન (૨) તોફાન; મસ્તી (૩) કનડગત; સંતાપ, કલેશ ંજું સંકિં રંજડ કરવી
 રંજિત વિં [સ.] રંગિત (૨) પ્રસન્ન, આનંદિત (૩) આસક્ત; અનુરક્ત
 રંડા સોં [સં.] રાડ; રડી (એક ગાળ). ંપે પું વિધવાપણું. ંજવું સંકિં, ંજું અંકિં 'રાંડવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ. —ડી સોં નાચવા ગાવાનો ધ ધો કરવી સો (૨) વેરથા (૩) ગજડાનું રાણીનું પત્નું. —ડીખાજ વિં વેરથાના છદ્માં પડેલું; અભિચારી. —ડીખાજ સોં રંડીખાજ પણું
 રંતિદેવ પું [સ.] પ્રસિદ્ધ દાની ચંદ્રવંશી રાજા
 રંદો પું [પા.] લાકડું છાંયી લીમું કરવાનું એક સુતારી ઓભર

રંધવારી સોં [રાંધવું ઉપરથી] રસોડાયણ
 રંધાવું અંકિં 'રાંધવું'નું કર્મણિ (૨) — કામ સિદ્ધ થવું; ફાવવું; લાભવું [પા.]
 રંધો પું જુઓ રંદો
 રંધ નં [સ.] છિદ્ર; કાણું (૨) દોષ [લા.]
 રંધા સોં [સ.] એક અપ્સરા (૨) સુંદર સો (૩) કેળ. ંધળા નં કેળું. —લોડુ વિં સોં [સ.] કેળ જેવા સાયળવાળી સુંદર સો
 રા પું [સ. રાજન] રાજ
 રાધકલ સોં [દ.] એક નતની બદ્ધક
 રાઈ સોં [સ. રક્ત = તાંબુ ઉપરથી] જુઓ રાવની
 રાઈ સોં [પ્રા. રાઈ (સ. રાગિ)] (સમાસમાં) શ્રેયી; ષક્તિ. ઉદાહરણ વનરાઈ
 રાઈ સોં [પ્રા. રાઘા (સ. રાગિકા)] એક નતના મસાવાનાં બી ંજું નં રાઈ ચડાવેલા દલી માં ફળની બારીક કચુંબર નાખી બનાવેલી વાની. ંમીકું નં નજર ઉતારવા રાઈમીકું ઉતારી અગ્નિમાં નાખવાં તે [પુરુષ; બદાહર.]
 રાહિત પું [પ્રા. રાહત (સ. રાહતર)] વીર
 રાક્ષસ પું [સ.] દાનવ; દેવ; અસુર (૨) રાક્ષસ જેવા વક્ષણવાળો માણસ [લા.] —સી વિં રાક્ષસનું (૨) રાક્ષસના જેવું; ગભવર; ચિકરાળ, કૂર (૩) સોં રાક્ષસ સો, રાક્ષસની સો (૪) કૃતરિયો દાન
 રાખ સોં [પ્રા. રક્ષા (સ. રક્ષા)] રાખોડી
 રાખડી સોં [સ. રક્ષા] અનિદ્રથી બચવા કાંડે બાંધવામા આવતો દોરો (જેમ કે, બળેવને દિવસે)
 રાખવું સંકિં [પ્રા. રખવ (સ. રક્ષ)] રક્ષવું; પાળવું; બચાવવું (બાલ, માન) (૨) સુધરવું (૩) ધાગણ કરવું; બતાવવું (દયા, નેર) (૪) હોવા દેવું; રહેવા દેવું (કાયમ રાખવું) (૫) ખરીદવું; ઉપયોગ માટે પાસે રહે એમ કરવું (૬) આગ સુબંધ માટે પોતાનું કરવું (પરસો કે પર-પુરુષને) (૭) અન્ય ક્રિયાપદના (ભૂત-

કાળના) રૂપ સાથે સાતત્યનો અર્થ
બતાવે. ઉદાહરણ રાખડુ, લખ્યે રાખડું
રાખોડિયું વિં રાખોડીના રંગનું
રાખોડી સ્ત્રીં બરમ

રાખ પું [સ.] મોટ; મમતા; આસક્તિ
(૨) ગમે, મેળ; બનત (ક) કોધ, ગુસ્સો
(૪) લાન રંગ (૫) મનોરજન થાય
તેવી ગાવાની રીત (૬) અવાજ, સ્વર.
વડે પું લાગે સાદ (ગાવાનો કે
રડવાનો). ં(-ગિ)ણી સ્ત્રીં [સ. રાગિણી]
રાગની સ્ત્રી (દરેક રાગના છ મનાય છે).
-ગિવિં [સ.] પ્રેમી, અનુરક્ત (૨) કોધી
રાધવ પું [સ.] ગુણો વરાજ (૨) રામ
રાય નં બોભર (૨) રાયરચીણ (૩)
વાસણ (૪) પું સાળમા જેના વતી
તાણે જી યોનીયો થાય છે તે, દોરીથી
ગૂથેથી બનાવટ. ંરચીણું નં ધરનો
સરસામાન [શોભવું

રાચવું અંકિં [દે. રજ] રાજ થવું (૨)
રાજ પું [સ. રાજ] રાજ (૨) સમાસમાં
'રાજ'નું પૂર્વ પદમાં થતું સરકૃત રૂપ.
ઉદાહરણ રાજમહેલ (૩) નં રાજ્ય. ંકેદેવકે
નં રાજ્યનો તથા ઈશ્વરી કોષ; આસ-
માની મુલતાની. ંકેચી સ્ત્રીં [સ.]
રાજકુવરી. ંકેતી પું [સ.] રાજ્ય
કરનાર; રાજ ંકેચિ પું રાજનો
માનીનો આચિત કવિ. ંકાજ પું
રાજ્યને લગત કામકાજ (૨) રાજનીતિ.
ંકારણુ નં રાજવલીવટ, 'પોલિટિક્સ'.
ંકારણી વિં રાજકારણને લગત (૨)
પું રાજકારણમાં ભાગ લેનાર માણસ.
ંકારમાર પું રાજકાજ. ંકીય વિં
રાજ કે રાજ્ય સંબંધી. ંકીયકેદી પું
રાજકોદને કારણે કેદમાં પૂરવામાં આવેલો
રાજકારણી પુરુષ. ંકુમાર પું [સ.]
રાજનો ટીકરો. ંકુમારી સ્ત્રીં રાજની
દીકરી. ંકુલ [સ.], ંકુળી નં રાજનું
કુટુંબ. ંકુંવર પું રાજકુમાર. ંકુંવરી
સ્ત્રીં રાજકુમારી. ંકેદી પું જુઓ

રાજકીય કેદી (૨) રાજ કે રાજના નેવા
વિધિથી પૂરવામાં આવેલો કેદી. ંકોતિ
સ્ત્રીં રાજસત્તાની ધણપાથણ - ફેરબદલી
રાજગરે પું એક બતનું કુરાળનું અનાજ
રાજગાદી સ્ત્રીં રાજનું મિંદાસન
રાજગુરુ પું [સ.] રાજનો ગૌર
રાજગોર પું જુઓ રાજગુરુ
• રાજચિહ્ન નં [સ.] મુગટ, છત્ર, ચામર,
દડ વગેરે રાજના ચિહ્ન (૨) બવિધમાં
રાજ થરો એવું સૂચવતાં કેટલાંક સામુ-
દ્રિક ચિહ્ન (૩) રાજના ચિહ્નની છાપ
રાજદરબાર પું રાજને રહેવાનું અને
દરબાર બરવાનું મોટું મકાન
રાજદંડ પું [સ.] રાજનો દડ; એક રાજ-
ચિહ્ન (૨) રાજ્યે કરેલી શિક્ષા (૩)
રાજની સત્તા
રાજદૂત પું [સ.] રાજનો એલચી
રાજકોદ પું [સ.] રાજ કે રાજ્યનો કોદ.
-હી વિં (૨) પું [સ.] રાજકોદ કરનાર
રાજદ્વાર નં [સ.] રાજના મહેલનો
દરવાજો (૨) રાજદરબાર. -રી વિં રાજ
કે રાજ્ય સંબંધી; રાજકીય
રાજધર્મ પું [સ.] રાજનો ધર્મ
રાજધાની સ્ત્રીં [સ.] રાજ રહેતો દોષ
તે મુખ્ય મહેર; પાટનગર
રાજન પું રાજ (સંબંધન) (૨) રાજ [પ.]
રાજન પું [દં. રેતિન] એક ઝાડમાંથી
નીકળતો રસ; ખેરનો
રાજનગર નં રાજધાની; મુખ્ય રહેર
રાજનીતિ સ્ત્રીં [સ.] રાજસાસનની નીતિ
કે વિદ્યા
રાજનૈતિક વિં રાજનીતિને લગતું
રાજપાટ નં રાજગાદી
રાજપુત્ર પું [સ.] રાજકુમાર. -ત્રી સ્ત્રીં
[સ.] રાજકુમારી [અમલદાર
રાજપુરુષ પું [સ.] રાજનો નોકર કે
રાજમંકરણુ નં રાજકારણ
રાજપ્રમુખ પું રાજ્યોના એકમનો બધા-
રણીય પ્રમુખ

રાજ્યધારણ નું રાજ્યનું ધારણ
રાજ્યધારણ વિં રાજના વંશમાં જન્મેલું
રાજ્યધારણ વિં (૨) પું રાજનો ભક્ત.

-દ્વિતીય સ્ત્રી રાજ પ્રત્યેની ભક્તિ
રાજ્યધારણ નું [સં.] રાજનો મહેલ
રાજ્યધારણ પું રાજ કે રાજ્યનો ખાનનો
-બંડાર

રાજ્યધારણ પું રાજ કે તાલુકદારે ખેડત
પારોથી લેવાનો ખેતીની ડાપજનો બાગ

રાજ્યધારણ પું [સં.] વૈષ્ણવ મંદિરમાં
બધારનો એક ભાગ તથા દર્શન

રાજ્યધારણ પું રાજનો મહેલ
રાજ્યધારણ સ્ત્રી રાજની મા

રાજ્યધારણ, રાજ્યધારણ વિં (સંસ્કૃતમાં
રા. રા) જે પુરુષને કામ્ય લખાતો હોય
તેને ઉદેશીને વપરાતું વિશેષણ

રાજ્યધારણ વિં રાજને માનેલું, પ્રતિષ્ઠિત
(૨) રાજ્યધારણથી માન્ય; 'કોન્સ્ટિ-
ટ્યુશનલ'

રાજ્યધારણ પું [સં.] ધોરી રસ્તો
રાજ્યધારણ પું [સં.] પતંજલિએ વર્ણવેલો

અષ્ટાંગયોગ (૨) રાજ યાચ તેવો ગ્રહોનો
યોગ (જન્મકુંડળીમાં) [એક ઇલકાળ]

રાજ્યધારણ પું રાજ્યના રાજ જેવો પુરુષ-
રાજ્યધારણ સ્ત્રી રાજકારણી દાવ-પેચ,

ધુક્તિપ્રધુક્તિ [રાજધિરાજ
રાજ્યધારણ પું રાજ્યનો રાજ; મહા-

રાજ્યધારણ સ્ત્રી રાજની સ્ત્રી; પટ્ટરાણી
રાજ્યધારણ પું રાજ

રાજ્યધારણ પું [સં.] દાનિય વંશનો ઋષિ
(૨) ઋષિના જેવા આચારવાળો રાજ

રાજ્યધારણ પું ગજ (૨) રાજ જેવો બાળ્ય-
ધારણ ખાતુર (૩) વિં રાજને જાણે
તેણું; રાજ્યધારણ

રાજ્યધારણ અઠકિં [સં. રાગ] પ્રકારનું; રોમનું
રાજ્યધારણ (ધ) પું મોટો પ્રખ્યાત વેદ

રાજ્યધારણ નં રાજની આજ્ઞા (૨)
રાજ્ય યજ્ઞનું તે (૩) રાજ મારફતે
રાજ્ય રાજ્યધારણ; 'મોનકા'

રાજ્યધારણ સ્ત્રી રાજની મરજ પ્રમાણે
આજ્ઞા રાજ્યધારણ; 'મોનકા'

રાજ્યધારણ વિં [સં.] રાજ્યધારણ કે તેને લગતું
રાજ્યધારણ સ્ત્રી રાજ (૨) રાજ્ય યજ્ઞવનાર
સત્તા. ૦૬ વિં જેમાં રાજની સત્તા
આજ્ઞા હોય તે

રાજ્યધારણ સ્ત્રી રાજની સમા (૨) રાજ્યનો
દરબાર (૩) ખાસ વર્ગના લોકોના પ્રતિ-
નિધિઓની ધારાસભા; 'કાઉન્સિલ ઓફ
સ્ટેટ' [કાઠ (૨) જુઓ રાજ્ય]

રાજ્યધારણ વિં રાજને યોગ્ય, ઉદાં રાજ્યધારણ
રાજ્યધારણ પું [સં.] સર્વોપરી રાજ વડે

ચોટાના રાજ્યાધિકાર વખતે કરાતો
એક ચણ

રાજ્યધારણ નં દેશી રાજ્ય (૨) રાજ્યધારણ
-ની વિં રાજ્યધારણનું (૨) સ્ત્રી

રાજ્યધારણની બાપા
રાજ્યધારણ પું [સં.] ધારણ યાંચ અને પગવાળો

એક ભતનો હંસ [રાજ કરવો
રાજ્ય અં ઓળખાઈ ભયતેમ (ઉદાં હીલો

રાજ્ય પું [સં.] રાજ્ય કરનાર આદમી (૨)
રાજ્યની સંજ્ઞાનું પતું (ગંજીમાં) (૩)

ભોળો ને ઉદાર સ્વભાવનો માણસ. ૦૬
સ્ત્રી [સં.] રાજનો હુકમ. ૦૬ રાજ્ય પું

રાજ્યનો રાજ; મહારાજ
રાજ્યધારણ પું રાજ [પ.] (૨) મહેલને

ઉદેશી કૃતી વખતે ગાવાનું ગીત; મરસિયો
રાજ્ય વિં [અ.] ખુશ (૨) સંમત. ૦૬ રાજ્ય

સ્ત્રી રાજ્ય; સહીસલામતી (૨) સ્વેચ્છા;
હોંસ. ૦૬ રાજ્ય નં નોકરીમાંથી છૂટા

થવાની અથવા દાવા વગેરેમાં કોઈ પાત્ર
ખાખતમાં હડી જવાની રાજ્યધારણ દર્શાવતું

જાખાણ [આખાખાણું
રાજ્યધારણ વિં કમળ જેવાં રોગન-

રાજ્યધારણ, રાજ્યધારણ પું [સં.] રાજ્યધારણ
રાજ્ય નં [સં.] રાજની દક્ષિણતર પ્રદેશ

(૨) સત્તા; અજ્ઞ. ૦૬ રાજ્ય (૨) પું
[સં.] રાજ્ય કરનાર; રાજ. ૦૬ રાજ્ય સ્ત્રી

રાજ્ય કે રાજ્યધારણની ડાહ્યાપાહ્યા. ૦૬

નં [સ.] રાજ્યનું તંત્ર ંધુરા સ્ત્રી
 [સ.] રાજ્યની જવાબદારી. ંનીતિ સ્ત્રી
 રાજ્ય સ્થાપવાની વિદ્યા; હંડનીતિ.
 ંમકરણુ નંરાજકારણુ. ંખંધારણુ
 નં રાજતંત્રનું ખંધારણુ - તે સ્થા-
 વવાનાં ધારાવેરણુ કે તેનો કાયદો.
 ંલક્ષ્મી સ્ત્રી રાજની શાભા-વેશવ-
 ંશ્વેથ (૨) વિજયની પ્રીતિ-ંગૌરવ.
 ંચવસ્થા સ્ત્રી ંજ્યો રાજ્યખંધારણુ
 (૨) રાજકારભાર. ંચવહાર પું
 રાજ્યનું કામકાજ. ંશાસ્ત્ર નં રાજ્ય
 સંબધી શાસ્ત્ર; 'પૌલિકિકસ'. ંસમા
 સ્ત્રી ંજ્યો રાજસમા. ંન્યાભિષેક
 પું [સ] રાજગાદી ઉપર બેસાડવું તે
 કે તેનો વિધિ. ંન્યાસૌહણુ નં
 [+ આરોગ] રાજ્ય ઉપર બેસવું તે
 રાણી સ્ત્રી [સ.] રાણી
 રાડ સ્ત્રી [પ્રા. રાહિ (સ. રાહિ) સીસ;
 ખૂમ (૨) કળિયો (૩) કૃતિયાદ
 રાકું નં જુવાર ખાજરી કે સરકતનો
 સોડો (૨) તીર (૩) ખરૂ
 રાણી સ્ત્રી [પ્રા. (સ. રાણી) રાજની સ્ત્રી
 (૨) રાણીની સંજ્ઞાનું ગંજકાનું પાનું.
 ંજાથું નં રાણીનું ડોકડું. ંવાસ પું
 જુઓ રણવાસ
 રાણું વિં [સ. તિર્વાંગ] બુઝાયેલું (દીવા
 માટે) ંધખ વિં સાવ રાણુ; તંન
 અધારૂ
 રાણો પું [પ્રા. રાજ, રાજવ (સ. રાજન,
 રાજક)] રજપૂત રાજ (૨) ગોસો [લા.]
 રાત પું [દે. રતામ] હનમ; વાજદ
 (વાળંદનું માનવાચક સંબોધન)
 રાત સ્ત્રી જુઓ રાત્રિ
 રાતડિયા પું રાત્રી જુવાર
 રાતહહાટો, રાતદિવસ અં રાત્રે ને
 દિવસે; હ મેમાં [કામ ચાલવું તે
 રાતપાળી સ્ત્રી રાતની પાળી; રાતે પછ
 રાતખ સ્ત્રી [અ.] રાજ નિયમિત પૂરૂ
 પાડવાનું કે લેવાનું રીકું

રાતવાગો પું રાતે ક્યાંક મુકામ કરવો
 કે ખેતરમાં ચોપી માટે રહેવું તે
 રાતું વિં [પ્રા. રત(સ. રત્ન)] લાલ રંગનું
 (૨) આસક્ત; રત (સમાસને છેડે. ઉદા.
 રગરાતું). ંચટક, ંચોળ [+ સં. ચોળ]
 વિં ખૂબ રાતું. ંપીછું વિં ઉરકેરાયેલું;
 આકળું, છંટેકાયેલું [લા.]. ંમાતું વિં
 [+ સ. મત] હુષ્પુષ્પ ને આનંદદ
 રાતોરાત અં રાત્રે ને રાત્રે; રતોવર્ષ
 રાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી [સ.] સૂચં આપમે ને જોગે
 તેની વચ્ચેનો સમય; રાત. ંચર્ચા સ્ત્રી
 [સ.] રાત્રે ફરવું તે (૨) રાતે કરવાની
 ક્રિયા. ંશાસ્ત્ર (-જ્ઞા) સ્ત્રી રાતે કામ
 કરતી નિશાળ (ધધાદારી મોટા માટે)
 રાત્રે અં રાત્રે; રાત્રિએ
 રાધા સ્ત્રી [સ.] એક ગોપકન્યા (શ્રીકૃષ્ણની
 પરમ અનુરાગિણી). ંકાંત, ંવદત્તભ
 પું શ્રીકૃષ્ણ. ંગાંકું વિં રાધા જેવું
 ગાંકું; પ્રેમવિહ્વલ, વેવલું; પ્રેમાળ.
 -ધિકા સ્ત્રી [સં] રાધા
 રાધેય પું [સ.] કર્ણ (ધૃતરાષ્ટ્રના સાગયિ
 અધિરથની પત્ની રાધા દ્વારા પાલિત)
 રાને નં [પ્રા. રણ (સં. અરણ્ય)] જંગલ
 (૨) ઉજ્જડ પ્રદેશ. ંટી, ંવી, ંબું
 વિં જંગલી (૨) અસહ્ય (૩) અમાર
 (૪) વનેરૂ. ંની વિં જંગલી. ંની
 પરજ સ્ત્રી [+સ પ્રજા] રાન પ્રદેશમાં
 વસતી આદિવાસી જાત
 રાફેટો પું [દે. રપ] સાપ કે ઉંદરનું દર
 (૨) કીડી, ઊધર્ધ વગેરેનું ઉપર ચોપી
 માટીના ઢગલાવાળું દર. [ંફાટવો =
 ધનુ મોટી સખ્યામાં બહાર આવવું]
 રાખ(ંડી) સ્ત્રી [દે. રખા] ભરડક;
 કાજ, વેસ (૨) ઉકાળીને જડો રાખ
 જેવો કરાનો શેરડીનો રસ
 રાખેતો પું [અ. રાખિત] ધાંદા, શિવાજ
 રાણું વિં [સ રામમથરી] ગામડિયું; અણપડ
 રામ પું [સ] દશરથ રાજના પુત્ર;
 વિષ્ણુનો એક અવતાર (૨) પરશુરામ

(૩) બળરામ (૪) પરમેશ્વરનું એક નામ
 (૫) છવ; દમ; હોરા (૬) વંકુને
 અતે લાગતાં 'તે ક્રિયા કરવાની રેવવાળું'
 -મરત માણસ' એવો અર્થ સૂચવે
 છે. ઉદા. બમતારામ (૭) [સર. મ.
 રામ = રૂપિયો, સીતા = અધિકારી] આનો
 (વ્યાજ) (૮) 'તે વર્ગ' મા મોટું' એ
 અર્થ બતાવવા નામની પહેલાં મુકાય
 છે. ઉદા. રામકુંડાળું ઇ. [એલો.
 ભાઈ રામ! = મહાદેવે રમણાનમાં લઈ
 જતાં બોલાતો બોલ (૨) ધઈ રહ્યું!
 સત્યાનારાની પાદી! ૦૨મી જવા =
 મરી જતું (૨) પાયમાલ થતું. ૦૬કહાણી
 સ્ત્રી ૦ વીતકકથા; કુંખની કહાણી. ૦૪ી
 સ્ત્રી ૦ [દિ.] બાવી, સાધુની બાપડી.
 ૦૬કુંડાળું નં મોટું કુંડાળું. ૦૪કું
 પું [સ.] દશરથના પુત્ર રામ
 રામજણી(=ની) સ્ત્રી ૦ [સ. રામા + જની]
 નાયનારી; ગણિકા
 રામઢોલ પું મોટું નગારું [આપદા
 રામણ સ્ત્રી ૦ ('રામાયણ' ઉપરથી) પીડા;
 રામણદીવો પું ૦ [નુઓ લામાણ દીવો]
 વરઘોડામાં વરની મા મગજનો દીવો
 લે છે તે [એવી] એક તલસી
 રામતલસી સ્ત્રી ૦ (કૃષ્ણ = કાળીથી જુદી
 રામદવારો પું ૦ [સ. રામ + દાર] રામનું
 મદિર (૨) ધર્મશાળા
 રામદાસ પું ૦ મહારાષ્ટ્રના મુખ્યપ્રસિદ્ધ સંત.
 -સી વિ. ૦ રામદાસના સપ્રદાયનું
 રામદુવાઈ સ્ત્રી ૦ રામની આણ
 રામદૂત પું [સ.] વાનર (૨) હનુમાન
 રામધૂત સ્ત્રી ૦ રામનામની ધૂત-નેરથી
 જપ કે લહે
 રામનયમી સ્ત્રી ૦ [સ.] ચેત્ર સુંદ નોમ;
 રામચદ્રજનો જન્મદિવસ
 રામનામ નં રામનું-પ્રભુનું નામ
 રામપગડું નં રામના પગલાવાળું મીના-
 કારી ધરણ્ય
 રામપાતર, રામપાત્ર નં ખરેડું; શકોડું

રામકુંડાળું નં એક કુંડાળું
 રામખાણું નં કદી નિષ્કળ ન જાય તેનું
 રામનું ખાણું (૨) નિષ્કળ ન નીવડે
 તેનું; અમોષ [લા.]
 રામભરોસો પું ૦ રામનો ભરોસો
 રામરસ પું ૦ મીઠું (૨) રામની ભક્તિનો રસ
 રામરાજ(=ન્ય) નં રામચંદ્રજનું રાજ્ય
 (૨) તેના જોડું ન્યાયથી ચલાવાતું
 મુખી રાજ્ય [(૨) માલપૂએ
 રામરોટી સ્ત્રી ૦ રાધેલા અન્નની વિકાસ
 રામલીલા સ્ત્રી ૦ રામની કથાનું ભવાઈ
 જેતુ નાટક
 રામા સ્ત્રી ૦ [સ.] સ્ત્રી (૨) સુંદર સ્ત્રી
 રામાનંદ પું ૦ રામાવત સપ્રદાયના
 સ્થાપક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ.
 સં. ૧૩૫૬-૧૪૬૭). -દી વિ. ૦ રામા-
 નંદનું અનુચારી
 રામાનુજ(=જ્ઞાચાર્ય) પું ૦ [સ.] વિશિષ્ટ-
 દ્વેતના પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સં. ૧૮૭૧-૧૯૬૪). -જી વિ. ૦
 એમના સપ્રદાયનું, -ને લગતું
 રામાયણ નં [સ.] રામની જીવનકથા
 (૨) [લા.] વીતકકથા (૩) લાખી વાત;
 ટાયલ (૪) સ્ત્રી ૦ મુરકેલ કામ; રામણ
 રામી પું ૦ [સ. ભારામ = બગીચો પરથી] માળી
 રામેશ્વર નં [સ.] દક્ષિણનું એક તીર્થધામ
 રામૈયું નં રામપાત્ર; શકોડું
 રામૈયો વિ. ૦ પું (૨) પું ૦ સૂદ વિનાનો ઠોસ
 રામો પું ૦ [સ. રામ ઉપરથી] ધરકામ
 કરનાર નોકર; 'વાદી' (મુખઈ)
 રામોદી(=સી) પું ૦ પહેરેગીર; ચોક્ષિયાત
 (૨) સિપાઈ; પટાવાળો
 રાય સ્ત્રી ૦ [ફા.] ધારણા; અભિપ્રાય; મન
 રાય પું ૦ [પ્રા. (સ. રાજ્ય)] રાજ (૨)
 ધનવાન માણસ (૩) કેટલાક વિરોધનામે
 ના અતમા આવે છે. ઉદા. ૦ કયાણરાય
 રાયણ સ્ત્રી ૦ [પ્રા. રાયણી (સ. રાજાવતી)]
 એક ઝાડ અને તેનું ફળ. ૦ માળા સ્ત્રી ૦
 રાયણ જેવા સોનાના મણકાની માળા.
 -ણું નં રાયણનું ફળ

રાયતુ' જુઓ રાઈતુ મા
 રાયવર પુ. વરરાત્ન (વશગીતમાં)
 રાય સી. [સ] જુઓ રાગ
 રાય સી. [સ] ફરિયાદ (૨) સહાયતા
 માટેની આજીવ (૩) ચાકી
 રાય પુ. મહારાષ્ટ્રમાં નામને લગાડાતો
 સન્માનસૂચક શબ્દ કે પત્ની ઉદા. ૦
 રામરામ * [(૨) નાનો તબૂ
 રાવટી(-ડી) સી. ગોળ છત્તુ, અગાશી
 રાવણ પુ. [સ] દેશ માથાવાળો લ માનો રાત
 રાવણહરથો પુ. [સ] રાવ = રાત્ર અવાજ
 કરવો ઉપરથી] બરથરીનુ તત્તુવાધ
 રાવણિયો પુ. [રાવણ ઉપરથી] ગામનો
 ચોખ્ખો ગામના ચોરાનો ઉવાદાર
 રાવણુ ન. [પ્રા રાજ (સ રાજકુલ) =
 રાજગૃહ, દરબાર] રજપૂત કાકારની
 મિજલસ (૨) ગામની નાત કે પત્ર બેચ
 થતુ તે (૩) સિપાઈએને રહેવાનુ ઠેકાણુ
 રાવત વિ. [પ્રા રાજ (સ રાજપુત) =
 રજપૂત ક્ષત્રિય] પુ. ઘોડાવાળો (૨)
 ઘોડેસવાર ચોખ્ખો [વપરાતુ રણ
 રાવતી સી. [જુઓ રાઈ ન ૧] પદેણમાં
 રાવલ પુ. [જુઓ રાવ] રજપૂતાનાના
 કેટલાક રાજાએ માટે વપરાતો માન
 સૂચક શબ્દ (૨) નાનો રજપૂત ભગીરદાર
 (૩) એક માગણની ભતતો માણસ
 રાવળ પુ. [પ્રા રાજ = રાજકીય રાજ
 સબધી] કુળની વશાવલીના ચોપડા
 લખી રાખવાનો ધધો કરનાર (૨)
 બ્રાહ્મણોમાં એક અટક
 રાવળિયો પુ. [પ્રા રાજ (સ રાજકુલ
 ઉપરથી)] એ નામની ભતતો આદમી
 રાવણુ ન. [જુઓ રાવણ] રાવણુ (૨)
 રાજદરબાર રજવાડો (૩) જનનખાનુ
 રાગ સી. [મ રાગ] બાગીદારી (૨) વ્યાજ
 મુદત (૩) સગસરી (૪) રાશિથી મળતા
 ભક્તિ, ગુણ ગ્વભાવ વગેરે (૫) પુ. દગડો
 રાશ સી. [પ્રા રક્ષિ (સ રક્ષિ)] દોરડુ
 (૧૬ હાથન) (૨) લગામ અહોડો વધ
 વિ. રાગ બેટકુ (સોળ હાથ)

રાશિ પુ. [સ] દગડો (૨) ગણિતનો
 આક્રંડો (૩) સી. નક્ષત્રના બાર જૂમ
 ખામાનું પ્રતેક (મેષ વૃષભ, મિથુન,
 કર્ક, મિથ કન્યા તુલા, વૃશ્ચિક, ધન,
 મકર, ક્રમ અને મીન)

રાશી વિ. [જ] ખરાબ

રાષ્ટ્ર ન. [સ] દેશ, રાજ્ય ગીત ન. ૦
 રાષ્ટ્ર ગીત વધવળ પુ. રાષ્ટ્રનો
 વાવટો વપતિ પુ. સમગ્ર રાષ્ટ્રનો
 પ્રમુખ વપતિ પુ. રાષ્ટ્રની આઝાદી ને
 ઉન્નતિનો પિતા - ધડવેચો (૨) મહાત્મા
 ગાંધીને લગાવામાં આવેલો સન્માન
 સૂચક શબ્દ વપૂત સી. રાષ્ટ્રવાદ,
 રાષ્ટ્રની એકાતિક પૂજા બાપા સી.
 આખા રાષ્ટ્રમાં ચાલેલેવી સામાન્ય ભાષા
 બુદ્ધા સી. રાષ્ટ્રનુ પ્રતીક વાદ પુ.
 રાષ્ટ્ર એક સ્વતંત્ર ધાક છે માટે તેનુ
 હિત સાધતુ એવો વાદ, રાષ્ટ્રપૂજ,
 'નેશનલિઝમ બંધ પુ. રાષ્ટ્રનો
 સુધ 'લીગ ઓફ નેશન્સ' - ટ્રિટ્ર
 (-ષ્ટ્રી)ય વિ. રાષ્ટ્રન, -નેલગત - ટ્રિટ્ર
 (-ષ્ટ્રી)ય કરણુ ન. રાષ્ટ્રની માનકીતું
 કરતુ તે, નેશનલાઇઝેશન' - ટ્રિટ્ર (-ષ્ટ્રી)
 થ શાખા સી. વપરદેશી સરકારથી સ્વતંત્ર
 રીતે અને રાષ્ટ્રીયતાની દૃષ્ટિએ ચલાવાતી
 શાળા - ટ્રિટ્ર (-ષ્ટ્રી)ય શિક્ષણુ ન. ૦
 રાષ્ટ્રની દૃષ્ટિએ અપાતુ કે પરદેશી સર
 કારથી સ્વતંત્રપણે ચાલેલુ શિક્ષણ
 - ટ્રિટ્ર વપોગી વિ. ગણને ઉપયોગી,
 રાષ્ટ્રનું હિતકર

રાસ પુ. (૨) સી. જુઓ રાસ

રાસ પુ. [સ] ગાતા ગાતા ગાનાંકારે
 કૃતા કરાનો નાચ કે તેમાં ગાય એવુ
 ગીત ઠોડી પુ. એક ભતતો ગરબો
 (બનેતો બનાવ વણ વનો)

રાસલ પુ. [સ] ગધેડો [રાસની કીડા
 રામચીલા રી બધે જોખીઓ સાધ કરી
 રાસાયણિક, રાનાયનિક [સ] વિ. ૦
 રસાયણને લગતુ, રસાયણી, કેમિકલ

રાસો પુઁ એક પ્રકારનું વીરરસનું કાવ્ય
 રાહ પુઁ [વા] રસ્તો (૨) સ્ત્રી રીત,
 તરફ; ચાલ (૩) વાપ, પ્રતીક્ષા
 રાહત સ્ત્રી [અ.] સુખ, આરામ, વિસામો;
 દુખમાં દિવસોટા - મદદ
 રાહદારી પુઁ વટેમાગુ (૨) સ્ત્રી રસ્તા
 ઉપરથી લઈ જવાતા માપ ઉપર લેવાતો
 કર, તેની રત્નચિહ્નો (૩) રાહબરી
 રાહબર પુઁ [નુઓ રાહ] ભોમિયા. -રી
 સ્ત્રી ભોમિયા થવું - હોવું તે
 રાહુ પુઁ [સ] પુરાણાનુસાર નવ ચંદ્રમાનો
 એક, સૂર્યચંદ્રને શરણ વળતે ગ્રહનાર
 પીડાકારી ગ્રહ
 રાજ સ્ત્રી [સ રાજ] ઝટ સળગી ઊઠે તેવો
 એક ભત્તના વૃક્ષમાથી મળેલો પદાર્થ
 રાંક (-કુ) (૦) વિઁ [સ રાંક] ગરીબ, સાદસ
 રાંબ (૦) સ્ત્રી કોટની દીવાલની બાજુ
 (૨) સપારી [એક રામ
 રાંજણ (-ણી) (૦) સ્ત્રી [દિ. રાજ] પગનો
 રાંટ (૦) સ્ત્રી વાક, વલણ (૨) અણ-
 બનાવ, વિરોધ. -ટું વિઁ રાટવાળું
 રાંડ (૦) સ્ત્રી [સ રાંડ] રાંડેલી, વિધવા
 (૨) વેશ્યા. ઠું અઁકિં વિધુર કે વિધવા
 થવું (૨) વિઁ બાયણુ ઠું પુઁ બાયણો,
 નામદં. -ડીરાંડ સ્ત્રી વિધવા (૨)
 નિરાશ્રિત વિધવા -ડેલી વિઁ સ્ત્રી વિધવા
 રાંઠણું (૦) નઁ [દિ રાંઠણ] દોરડું
 રાંધણુ (૦) નઁ રાધવાનું કામ. ઠાંઠ
 સ્ત્રી આદણુ સુદ કે વદ ઠાં -ણિયું
 નઁ રસોડું -ણી સ્ત્રી રસોડું (૨)
 રાધવાની રીત -ણું નઁ રાધવાની ક્રિયા
 (૨) રાધેલી રસોઈ (૩) રાધવાની રીત
 રાંધણું (૦) સઁકિં [સ રાધ] ખોરાક
 પકવેલો (૨) સાધડું, ફળ મેળવવું
 રાંપ (૦) પુઁ [પ્રા રાંપ પરથી] મોટી રાંપડી.
 ઠી સ્ત્રી કરસણમાં ઊભેલું નકાણું
 ધાસ કાઢી નાખવાનું ખેતીનું ઓળટર.
 ઠું સઁકિં રાંપડી ફેરવડી -પી સ્ત્રી
 મોશીનું એક ઓળટર

રિહત વિઁ [સ] ખાલી, શૂન્ય
 રિક્ષા સ્ત્રી [ફ.] માણસથી ખેંચાતી બે
 પૈડાની નાની ગાડી બ્રિટી રાખેલું
 રિહડું વિઁ [ફ.] ખાસ અલાયદું રાખેલું;
 રિહવટ (-ણું) સ્ત્રી રીજવવાની કળા
 રિજામણુ નઁ રીજવવું તે કે તે માટે
 - અપાતી વસ્તુ
 રિજાવણું સઁકિં નુઓ રીજવવું
 રિજાણું અઁકિં નુઓ રીજવું (પરથી)
 રિટાયડું વિઁ [ફ.] નિવૃત્ત થયેલું (નોકરી
 રિદ્ધિ સ્ત્રી [નુઓ જાદી] સમૃદ્ધિ ંસિદ્ધિ
 સ્ત્રી રિદ્ધિ અને સિદ્ધિ (૨) ગણપતિની
 બે પત્નીઓ
 રિપુ પુઁ [સ] શત્રુ
 રિપોઈ પુઁ [ફ.] સવિરતર હેવાય
 રિખામણુ (-ણી) સ્ત્રી રિખાવાની પીડા
 રિખાવણુ સઁકિં, રિખાણું અઁકિં
 'રીખવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 રિયાસત સ્ત્રી [અ.] રાજ્ય, હકૂમત (૨)
 ભગીર (૩) દેશી રાજ્ય. -તી વિઁ
 રિવાજ પુઁ [અ રવાજ] આપ, ધારો
 રિવિજન નઁ [ફ.] ફરી જોઈ - તપાસી
 જવું તે, પુનરાવર્તન
 રિવેટ પુઁ [ફ.] એક બાજુ માધાવાળો
 અને બીજી બાજુ જોડવાની વસ્તુમાં પડે-
 લ્યા પછી દીપીને જોડી દેવાય તેવો ખીચો
 રિવોલ્વર સ્ત્રી [ફ.] એક વખત બરે
 અનેક ખાર કરી શકાય એવી કળત્રાણી
 વિસ્તોલ [સ્ત્રી સગવળ
 રિશ્તેદાર વિઁ [વા] સગુ, સબધી -રી
 રિશ્તત સ્ત્રી [અ] લાત, રુશવત. ંખોર,
 -તી વિઁ લાચિયુ
 રિસામણી સ્ત્રી રિસાણુ તે -ણું વિઁ
 જરાકમાં રિસાઈ વધ એવું (૨) નઁ રીસ
 [રિસામણું મનામણું દરવાં =
 સહેજમાં રિસાણુ અને સહેજમાં મનાણું]
 રિસાણું અઁકિં [પ્રા રસ (સ રા)] કોવથી
 નારાજ થવું, ક્રોધે બરાવું
 રિસાળ (ઠું) વિઁ રિસામણુ

રિસીવર પું [ફ.] સગીરની કે કજિયાની
 મિલકતની વ્યવસ્થા માટે નિમાતો
 સરકારી અમલદાર (ર) સદેશો ઝીલવાનું
 ધાત્રિક સાધન (ટેલિફોન, વાયરલેસ ઇન્ડ્રું)
 રિસર્વિસ સીંગ [ફ.] નાટ્ય સંવાદ વગેરે
 અગાડથી અભ્યાસ માટે બજાવવાં તે
 રિંગ સીંગ [ફ.] વીડી (ર) રમતગમત કે
 અખાડાની યાચોરબાનરની અંદરની જગ્યા
 રી પું નકપમ સ્વરની સંજ્ઞા
 રીઝ સીંગ [ફ.] ઉપરથી] ખુશી, આનંદ
 રીઝવણું સંકિં રીઝ એમ કરવું
 રીઝવું અંકિં [પ્રા. રિઝ (સ. ક્રમ) =
 ખુશી થવું] ખુશ થવું; સંતુષ્ઠ થવું
 રીડ સીંગ [પ્રા. રાઢિ] રાડ; ખૂમ; પોકાર.
 -રિયારમણ સીંગ ખૂમાખૂમ; હોકારા
 રીડું વિં [દિ. રિદ્ધ = પાક] વપરાઈને
 મળખૂત થયેલું (ર) હુખ વેડી કાઢી થયેલું
 (૩) નધરોળ; મુધરે નદિ એલું (ગુનેગાર)
 રીત સીંગ જુઓ રીતિ (ર) કરકરિયાવર.
 ંભાત સીંગ ચાલચલાલ, વર્તણૂક (ર)
 કરકરિયાવર. ંરિવાજ પુંબંબં રીત
 અને રિવાજ. ંસર અં રીત પ્રમાણે
 રીતિ સીંગ [સ.] પ્રકાર, તરેલ (ર) પદ્ધતિ;
 રૂઢિ; ધારા (૩) શેલી [કા. શા.]
 રીતે અં પ્રમાણે; પેડે (ર) + તરીકે (૩)
 રિવાજ - પદ્ધતિ પ્રમાણે
 રીધ સીંગ + રિદ્ધિ. ંસીધ સીંગ રિદ્ધિસિદ્ધિ
 રીખવું સંકિં [સ. રિપ્] કનડાનું; ખૂખ
 હુખ આપવું
 રીમ નં [ફ.] વીસ ધા (કાગળ)
 રીર સીંગ [સ. રી ઉપરથી] + રાડ; ખૂમ
 રીસ સીંગ; નં [ફ.] દોનો વીટેલી ગર-
 ગડી કે બૂંજળી (ર) સિનેમાનાં દરશોની
 લાંબી પટ્ટી
 રીસ સીંગ [પ્રા. રમા] રિસાવું તે; રોષ; ગુસ્સો
 રીંગલ નં રીંગળીનું ફળ - એક શાક.
 -રૂપી સીંગ [દિ રિંગળી] રીંગળાનો છાંડ.
 -રૂં નં રીંગળ
 રીંછ નં [અપ. રિછ, પ્રા. રિચ્છ (સ. જશ)]

એક રાની હિસ પ્રાણી. ંડી સીંગ
 રીંછની માદા. ંડું નં રીંછનું બચ્ચું
 રુઆબ પું [મ. રમ્બ] તુઓ રૈફ. ંદાર
 વિં રુઆબવાળું
 રુકાવટ સીંગ રૈકાલ
 રુકો પું [મ. રક્ષક] દૂંઢી ચિઢી
 રુકિમણી સીંગ [સ.] શ્રીકૃષ્ણના પટરાણી
 રુક્ષ વિં [સ.] રક્ષ; લૂણ; શુષ્ક (ર) કટોર.
 ંતા સીંગ [(૩) પક્ષપાત; વક્ષ
 રુખ પું [કા.] ગાલ (ર) ચતેરૈ; સિકલ
 રુખસત (-ક) સીંગ [અ.] બરતરસી; રમ
 રુગલ વિં [સ.] માંદું. -રુગલાલ નં
 [+ માલ્ય] દવાખાનું
 રુચવું અંકિં [સ. રચ] ગમવું
 રુચિ સીંગ [સ.] ઇચ્છા, બાવ (ર) બૂખ.
 ંકર વિં [સં.] રુચિ ઉત્પન્ન કરે તેવું
 (ર) ગમે એવું; સુંદર. ંભંગ પું
 રસજુદિને ન ગમવું તે. ંર વિં [સ.]
 સુંદર; મનોહર (ર) રુચિ યાચ એવું
 રુજ (-ભ) સીંગ [સ.] પીડા; રોગ
 રુજાવણું સંકિં 'રૂઝ'નું પ્રેરક
 રુજાવું અંકિં 'રૂઝ'નું બાવે; ધા પુરાઈ
 ઉપર નવી ચામડી - રૂઝ આવવી
 રુદન નં [સ.] રડવું તે; રૈદલ
 રુદય નં હુદય [પ]
 રુદિત નં [સ.] રુદન (ર) વિં રડેવું
 રુદિયું નં હુદય [પ]
 રુદ્ધ વિં [સં.] રૈકાયેલું; રૂઢાયેલું
 રુદ્ર વિં [સ.] ભયંકર, ભયાનક (ર) પું
 મહાદેવ (૩) એ નામના અગિયાર
 દેવોમાંનો દરેક. -દ્રાક્ષ પું, સીંગ એક
 વૃક્ષ અને તેનું ખી. -દ્રાણી સીંગ [સ]
 પાવંતી. -દ્રાવતાર પું [+ અવતાર]
 રુદ્રનો અવતાર; રુદ્ર જેવું ક્રોધી રૂપ.
 -દ્રી સીંગ ધિવની રૂઢિતું એક વેદિક
 સુક્ર કે તેનો અગિયાર વાર પાઠ
 રુધિર નં [સ.] લોહી. ંવાહિની સીંગ
 લોહીની નસ. -રાહિસરણ નં [+ અભિ-
 સરણી શરીરમાં રુધિરનું ફરવું તે

રુખાપત સ્ત્રીં [મ. રૂઝ] ચોપાઈ (અરબી,
ફારસી કે હદ્દ)

રુમલાવણું (૩') સંકિં 'રુમલાવું'નું પ્રેરક

રુમાડો (૩') પુર્ણ 'રુમડું' પ. થી] ખૂમાખૂમ;

રોરખકોર ['રુમડું'નું પ્રેરક ને કમ'ણિ

રુમાવણું (૩') સંકિં, રુમાવું અંકિં

રુવાંટી સ્ત્રીં ['રુ' ઉપરથી] કુમળા અને

ઝીણા વાળ. -હું નં ૩૩

રુથેલ(-લું) વિં રૂથી બધું

રુશનાઈ સ્ત્રીં [નુઓ રોશનાઈ] શાહી

રુશવત, ંખોર નુઓ વિશ્વત, ંખોર

રુષ વિં [સ.] ગુરસે થયેયુ

રુંડ નં [સ.] માયુ; ડોડ (૨) વિં બોડું;

અપંગ. ંગુંડ વિં ગોળમટોળ. ંમાળ

સ્ત્રીં માળસની ખોપરીઓનો દાર

રુંધન નં [સ.] રોકવું, રોકાવું કે ગૂંચળાવું તે

રે નં [દે રૂઝ] બી કાઠી લીધેલો કપાસ

રૂએ અં [ફા. રૂ, રૂપ સ્ત્રીં = કારણ]

પ્રમાણે - આધાર કે કમે મા કારણે

રૂક્ષ વિં [સ.] નુઓ રૂક્ષ. ંત્રા સ્ત્રીં

રૂખ સ્ત્રીં નુઓ રૂખ (૨) અટકળ (૩)

વિચાર; અભિપ્રાય (૪) બનતરનું વલણ;

બાવતાલ (૫) ચોખ્ખ પ્રસંગ; મોખ

રૂખ(ંડું) નં [સં. રૂક્ષ પ્રા. રૂક્ષ] એક

નાનું જાડ - ડોડ [(સ. રૂ.)] રૂઝાડું

રૂઝ સ્ત્રીં રૂઝાડું તે. ંવું અંકિં [પ્રા. રૂઝ

રૂઝવું સંકિં [પ્રા. રૂઝ (સ. રૂઝાપરથી) કોપવું

રૂઝપ સ્ત્રીં ['રૂઝ' પરથી] રૂપાળાપણ;

સુંદરતા (૨) સારાપણ (૩) બહાપણ

રૂડું વિં [પ્રા રૂક્ષ (સ રૂપ ઉપરથી) સારું;

ઉત્તમ, સુંદર. -ડેડું વિં રૂડું (લાલિત્ય-

વાચક)

રૂઠ વિં [સ.] પછા કાળથી પ્રચાર કે

વપરાયમાં હોવાથી દૃઢ થયેલું. -ઠાઈ

પું [પ થઈ] રાખ્ખો રૂઠ અથ' (ચોગાથ'-

થી લેખેટા)

રૂઠિ સ્ત્રીં [સ.] રૂઠ થયેલી રીત કે

રિવાજ (૨) તે કારણથી રાખ્ખો અમુક

અથ'બોધ કરાવવાની રાજી (નુઓ

ચોગાથ') ંપ્રચોગ પું બાપામા રૂઠ -
રૂઠિથી નેનો વિરોધ અથ' થતો લોચ
એવો રાખ્ખપ્રયોગ

રૂપ નં [સ.] આકાર, દેખાવ; સ્વરૂપ (૨)

સીદ્ધ' (૩) વેશ (૪) વાક્યમાં વાપરવા

પ્રત્યય વગેરે લગાડીને તૈયાર કરેલો

રાખ્ખ - પદ [બ્યા.] (૫) વિં (સમાસને

અતે) સરણું; સમાન (ઉદાઃ દુઃખરૂપ)

રૂપક નં [સ.] એક પ્રકારનું નાટક (૨)

એક અર્થાલંકાર, નેમાં ઉપમેયને ઉપમાન

સાથે તદ્દપ કે અભિનન બતાવી વર્ણન

કરેલું હોય છે [કા. રા.]

રૂપરેખા સ્ત્રીં માત્ર રૂપ બતાવનારી રેખા

(૨) આછા ખ્યાલ; દ્રક' ખ્યાન

રૂપવતી વિં સ્ત્રીં [સ.] રૂપાળી

રૂપવાન વિં [સ.] રૂપવાળું; સુંદર

રૂપાખ્યાન નં ધાતુનાં રૂપો બનાવનાં

તે [બ્યા.]

રૂપાણું વિં મુંદર

રૂપાંતર નં રૂપમા ફેરફાર; અન્ય રૂપ

રૂપાંદે (૦) સ્ત્રીં રૂપાળા દેહવાળી સ્ત્રી

રૂપિયાકાર વિં (૨) પું એક રૂપિયાના

વજન નેટકુ; તોણા નેટકુ

રૂપિયો પું [સ. રૂપ્યકો] રોજ આનાની

કિંમતનો રૂપાનો સિક્કો

રૂપી વિં રૂપાનું રૂપાવાણું (સમાસને અતે)

રૂપું નં [મ. રૂપ્યકો] એક ધાતુ. -પેરી

વિં રૂપાનું; રૂપા નેવું. -પેડી સ્ત્રીં

રૂપિયો (તિરરકારમાં)

રૂપરૂ અં [વા.] સમક્ષ

રૂપરૂ પું [ર] રશિયાનો રૂપિયા નેવો સિક્કો

રૂમ સ્ત્રીં [ર.] ઓરડી

રૂમરૂમ અં [રૂમ] કાંકરનો અવાજ

રૂમલાવું (૨') અંકિં રૂમવા પર ચડવું;

ગાડપણથી રૂમવું (દોરનું)

રૂમવું (૨') અંકિં [પ્રા. રૂમ = મલિન કરવું]

નેરથી ધૂમવું (ધૂમમાં) (૨) બટકવું; ફરવું

રૂમાલ પું [વા.] (દાવમાં લગવાનો)

લગાડો કકડો

રૂપુ નં [૫ રાગ] રૂપુ, શરીર ઉપરનો
નાનોવાળ, ગમ રૂવાટું [નં ફરકું =
જરા પગ અસર ન થઈ]

રૂસ પું, નંગળા [યુરોપ-એશિયામાં સગળ
ફેલાયેલો એક દેશ, 'રશિયા'

રૂસાણું નં ['રૂસ' પરથી] રિસાડ તે
ઉમરું અંકિં [૫ રૂ, પ્રા રૂ] રિસાવ

રૂમી વિં [વા] રશિયાનું, ને લગત
રૂપ પું, નં [મ] આત્મા છવાત્મા

—હાની વિં [વા] છવાત્મા કે આત્મા
મળથી [૩ નાતગો

રૂછડું, રૂછું નં [નુમો રૂડ] દૂધ વાળ
રૂધ સીં, ૦૭૫, ૦૧ નં [રૂધતુ પરથી]

રૂધાડ તે, રામય, પ્રતિબધ (ર) આપી,
અકળમય [(૨) ગૂગળાવડ

રૂધવું સંકિં [પ્રા મ્થ (સ રૂ)] રૂકડ
રૂધામલ સીં રૂધાડ તે, ગૂગળામલ

રૂધાવવું સંકિં, રૂધાવું અંકિં
'રૂધતુ' પ્રેરક ને કમંલિ

રૂવાડું, રૂવું નં [નુઓ રૂડ] રૂવાડું
રે અં [સ] એ! એ! [સબોધનનો

ઉદ્ગાર] (ર) કવિતામાં પાદપૂતિ માટે
નિરર્થક મુદ્દા છે

રેઇનકોટ પું [ર] વરસાદમાં ન પનગાય
તેવા કાપડનો ડગલો

રેકર્ડ નં [ર] નોંધ (ર) ફક્તર, ફાઈલ
(૩) સીઆમોફોન વાળની યાળી—ચૂડી

(૪) પું, નં પરાદાટા, આક, છેલ્લી ટક
રેકેટ નં [ર] ટેનિસનું બેટ

રેખ સીં [સં રેમા] રેખા (ર) દાંતે
જડાવેલી રોનાની ટપડી (૩) નાની

ખીચી (૪) અં જરાયે [૫]
રેખતો પું [વા] ફારસી અને ઉર્દૂ

કવિતાનો એક ઢાંગ
રેખા સીં [સં] લીડી આકા ૦કંઝ

પું ઉપર રેખા દોરી કરાનો કસ [ગ]
૦ચિત્ર નં રેખાઓથી દોરેલ ચિત્ર

(ર) કોઈના જીવનનું દ્રશ્ય નિરૂપણ
રેખાંશ પું [સ] ઉત્તર અને દક્ષિણ

મુનમાળી પસાર થતી પૂરીના ગોળા
ઉપરની લીડી, 'લોન્ગિટ્યુડ' ૦નુત્ર નં

રેખાસનું વનુળ
રેખિક વિં એક પાતચિત્રનવાળું સમી

કળા, જેનો આલેખ રેખાથી દર્શાવી
સકાય 'વા નિધર' [ન]

રેગિન્ટાન પું, નં [વા] રેતાળ પ્રદેશ,
ગ્લ મરુમિ [નુત્રામ કરાવે એવું

રેચ પું [સં] નુત્રામ ૦ક વિં [સ]
રેજીંગી સીં છટ્ટ પરચૂરન મોળાનાશનું

નાનું પરચૂરન
રેડ સીં [ર] હાપો, ધાડ

રેડ (ર) વિં નર્ફ રગડા જેવું
રેડવવું સંકિં [ર] રુદ્ધ = ગળદેહ] રોડવડ,

નિભાસી લેવું (ર) ગમગાવડ
રેડવું સંકિં પ્રસાદીની ધાડ કરવી (ર)

ધારા ચડાવીને ભરવડ, અદર નાખવડ
રેડિયમ નં [ર] વિકિ લૂધમી' એક

તત્ત્વ ધાતુ
રેડિયો પું [ર] તાર વગર, અવાજ દૂર

સબળાવવાનું કે સાબળવાનું ચત્ર કે
તે ક્રિયા [(ર) નકામું નમાડ

રેડિયાળ (ર) વિં રવડડ, ધણી વિનાનું
રેડું (ર) વિં રખાવું, સબળા વિનાનું

રેડુ (ર) સીં [પ્રા રવળી (સ રવળી)] + રાત્રી
રેડુ (ર) સીં [નુઓ રેડુ] રજ

રેડુ (ર) નંધાડની સાધ કરવાનું જારમ્
૦વું સંકિં રેડુ રેડુ

રેડુ (ર) સીં [નુઓ રેડુ ન. ૧] + રાત્રિ
રેડુ પું, સીં [સ] ધા, રજ

રેડુકા સીં [સ] પરચુરામની માતા
રેત નં [સં] વીચ

રેત સીં જી ને રેતી ૦દાની સીં લખા
લુની રાત્રી સૂક્ષ્વવા બમરાવવાની રેત

રાખવાનું પાત્ર, ૦વેા પું ખોદતા બહુ
રેતી નીકળે એવો કૂવો —તાળ વિં

રેતીવાળું —તિથુ નં રેતદાની (ર)
રેતીનું, રેતીવાળું —તી સીં પથ્થરનો

ઝીણા બૂકો, વાણકા

રેન (રે) સીં [ન્યુઓ રેય = રજની]રાત
રેફ પું [સં.] અક્ષર ઉપર કરાતું રેનું (')

આતું ચિહ્ન

રેફિનરેટર પું [રં.] જેની અંદર મૂકી
વસ્તુઓ ઠંડી થઈ સારી રહે અથવા
ઠરી નય તેનું એક યંત્ર-સાધન

રેખચો (રે') પું [ન્યુઓ ચહેખચો] પાણીની
અત્યંત ઢોળાઢોળ; તેથી થયેલો કીચડ
રેખજેખ અં [સરં એમજેખો] પરસેવાથી
નીતરતું

રેલ સીં [દિ. રેલિ] પૂર(ર) પુષ્કળતા [લા.]

રેલ સીં [રં.] રેલવેનો પાટો. ગાડી સીં
આગગાડી

રેલછેલ, રેલમછેલ સીં રેલીને ક્યકાઈ
જતું તે (ર) પુષ્કળતા [લા.]

રેલવું અંકિં રેલ આવવી; લેણથી વહેતું
(ર) જતું; પરવરતું (૩) સંકિં નેરથી

રેકું (૪) ઢોળતું (૫) રેલમાં તાણી જતું

રેલવે (ગંડાઈન) સીં [રં.] આગગાડીનો માર્ગ.
ગરેટેશન નં [રં.] આગગાડીને લેવા

રહેવાનું સ્થાન; ત્યાં કરાતું તેનું મકાન વગેરે
રેલસંકટ નં પાણીની રેલથી લેખજેતું સંકટ

રેલા રેલ સીં [રેલ' ઉપરથી] રેલમછેલ

રેલાણું અંકિં રેલો ચાલવો; ઢોળાણું

રેલો પું [રેલ' ઉપરથી] નાનો પ્રવાહ

રેવડી સીં ખાંડની ચાસણી અને તવની
એક બનાવટ (ર) બેડાલ; ફળેલી [લા.].

ગંદાણાણાણુ સીં પૂરી કુળેલી

રેવત પું [સં. રેવ = રૂઢવું] ઘોડો

રેવતાચળ પું [સં. રેવતાચ્ચ] રેવત, ગિરનાર

રેવતી સીં સત્તાની સમું નક્ષત્ર (ર)

ખડરામની પત્ની

રેવંચી સીં [વા. રીવરચીની] એક વન-

સ્પતિનો ગુદર-એક ઔષધિ. બોનો

ગોળ પું નુલાળ માટે તેમ જ રંગ

વગેરે માટે વપરાનો રેવંચીનો ગુદર

રેવંત પું [ન્યુઓ રેવત] ઘોડો

રેવા [સં.] ૦૭ સીં, નર્મદા નદી

રેશન નં [રં.] ક્ષણવાળી પ્રમાણે નિયત

પ્રમાણ - માપ (ર) ક્ષણવાળી પ્રમાણેનું
રેપી પું. ૦કાઈ નં [રં.] રેશન માટેની
સીધાચિટ્ટી. - નિંચ નં [રં.] જરૂરની
વસ્તુઓની નિયત ક્ષણવાળી કરવી. તે;
માપનધી

રેશમ નં [વા. એશમ] એક નતના
કીડાની લાગના તંતુ કે તેનું બનાવેલું
કાપડ (ર) સીં એક નતની ઘોડી
[લા.]. - મી વિં રેશમનું (ર) રેશમ
જેતું સુવાણું

રેષા સીં [સં.] રેષા લીટી

રેસ સીં [રં.] ઘોડદોડની ગરત; તેને
લગનો નુમાર. ૦કાઈ પું [રં.] ઘોડ-

દોડનું મેદાન

રેસાદાર વિં [રેસો + દાર] રેસાવાળું

રેસિટેન્ટ પું [રં.] અંચેલ અમલ વખતે

દેશી રાખોમાં રખાતો અંચેલ સત્તાનો

પ્રતિનિધિ [ફળ વગેરેનો]

રેસો પું [સં. રેપાઉપરથી] તંતુ (વનસ્પતિ,

રેંકડી, રેં'૦) સીં, - રો પું, નાની બજાર-

ગાડી (ર) ભારની નાની ધારી

રેંકધું (રેં) અંકિં [પ્રા. રેફ] માથ-

ભેંસનું બાંધણું

રેંછપેંછ (રેં પેં) વિં [ન્યુઓ રં'લ]

નમાતુ (ર) ઉત્સાહ વગરનું

રેંટ (રેં'૦) પું [નિલુય રોટ્ટ (મ. રેંટ = બે)

મિલકીત] ઠાનો ખીલે દાવ

રેંટ (રેં'૦) પું [સં. અરવટ] કૃત્રામાંથી

ખાળી કાઢવાની ઢોળકાંચા ચક્રની

ચોળના. ૦માળ સીં રેંટનાં ઢોચકાંની

ફરતી દાર; ધટમાળ

રેંટિયાખારશ (રેં) (રેં'૦) સીં બાદરવા

વડ બારા (ગાંધીજીની જન્મતિથિ)

રેંટિયો (રેં'૦) પું [ન્યુઓ રેંટ] હાથે ચૂતર

કાંતવાનું ચકનું એક સાધન

રેંટુટો (રેં'૦) પું રેટ [રહેંસતું

રેંસતું (રેં'૦) સંકિં [દિ. રેસિ] ન્યુઓ

રેયત સીં [મ.] પ્રત. ૦વારી વિં (ર)

સીં બારોબાર ખેડૂત પારોયી મહેસુલ

ઉપરાવની તે (જમીનદારીથી બચટ) કે
તેને લખતું
રેવન, ઠંક, ઠંગિરિ પું (સ.) ગિરનાર પર્વત
રેક વિં રેકડું
રેક વિં (૨) સીં ['રેકડું' ઉપરથી] રેકાળી
રેકકળા સીં, -ખાટ પું રેકડું ને
કળકુ તે, રેકડું
રેકટોક વિં રેકડું કે ટોકડું તે, કયો
ખય વાપી કે વિરોધ
રેકડું વિં રેકડું (૨) સીં રેકડા પેસા.
-ઉચ્ચ વિં રેકડ વહેવાર કરનાર (૨)
દાજરજવાની -ડી સીં દિવસના
સાધાગળ સમય ઉપરાંત સવારમા જે
વધુ કામે રોકાય તે કે તેની રેકડી
મત્તરી. -કું વિં ઉધાર ન રાખેતુ ખજ
તગ આપેતુ (નાણું) (૨) નગદ નાણું
(નોટનદિ) (૩) [લા] કાઈ ખજ છુપાવ્યા
વિનાતરત કહેતુ (કથન)(૪) નેવો જવાળ
રેકડું સંકિં [પ્રા. રફ (સ. ગ્ન્ય, કે છુપ-
કુ)] અટકાવતુ જવા ચાલવા કે થવા
ન હેતુ, આતરડ (૨) કામે વળગાડતુ,
નોકરીમા રાખતું (૩) વેપારધંધામા
નાખતુ (નાણું) [અપાયત
રેકાણુ નં રેકડું કે રેકાડું તે (૨)
રેકડું સીં રેકડું અને કુતુ તે, રડારોજ
રોગ પું [સ] બગાડ, વિકાર, તડુરસીમા
બગાડો, વ્યાધિ વ્યાધિ પું રોગનો
ફાલો ઠોગ પું વરસાદ વગેરેની પીડા
રોગાન પું, નં [ફા. રોગના] તેલ, માણ,
લાખ વગેરેનું એક જાતનું મિશ્રણ (લાકડા,
લગડા વગેરે ઉપર ચડાવે છે)
રોગિયું, રોગિય, રોગી [મ], રોગીકું
વિં માદું, રોગવાળું
રોચક વિં [સ] રુચિ કરાવે તેવું, ગમત
રોજ પું [ફા] દિવસ (૨) એક દિવસની
મત્તરી (૩) અં હમેશા. ગંગા પું
ગુજરાન માટે કરવાનો ધંધો, નોકરી કે
ઉદ્યમ ગંગારી સીં રોજગાર, કામધંધા,
ગંગારી સીં દરરોજના કામની નોધ-

પાપી, રાધરી. ઝળરોજ અં [ફા.]
રોજરોજ; દરરોજ. ઝંઝા પું દરરોજનો
દિસાગ (૨) ને લખવાનો ચોપડો -તિંડું
વિં રોજનું. -ઝ સીં રોજગાર (૨)
ગુજરાન (૩) રોજની આવક; પેદાશ
રોજો પું [મ] રોગ અને ધાર્મિક
મુસલમાનની કળાર (૨) મુસલમાનનો
દિવસનો ઉપવાસ [જ નવી ષ્ઠ
રોજ નં [રો રોજ] પેદાશને મળતુ એક
રોજિયો, રોજી વિં એક જાતનો કપાસ
રોટલી સીં [સ. રોટ, ર. રટ્ટિયા, રાટ્ટી]
ધરના લોટની પાતળી ગોળ વાની. -ઝો
પું હાથે થાપીને બનાવેલી જડી બાખરી
(૨) આજીવિકા [લા.]
રોટી સીં [સરં દિં.] જુઓ રોટી (૨)
પાકડોની વહેવાર પું સાથે જમવા
જમાડવાનો સબધ
રોટું (રો) નં બરાબર પાકતા પહેલા
સુકાઈને ચીમજાઈ ગયેતુ બેસવાદ ચોપારી
(૨) રામું -જડ માણસ [લા.]
રોડવળું અંકિં [પ્રા રજ (સ. છુટ કે
છુટ)] ગળડાવતુ
રોડા પું ઝળવળં [જુઓ રોડવળું] દોટ,
ગળરડી. -ડી સીં દોટ, રોડા
રોટું નં [સ હોટ] ઈનો કકડો
રોણુ સીં [જુઓ રોન] રાતની ચોટી
રોણું નં [પ્રા. રોજન (સ રોજન)] રૂદન
રોતડું, -કું, -લ વિં ['રોત' ઉપરથી] અટ
રોઈ પડે એવું
રોતું વિં ['રોત' નું વળંકું] રડતુ, રડયા કરતું
રોડકું (-ણું) નં પીતકની કથની (૨) રૂદન
રોદન નં [સ] રૂદન
રોધ પું [સ] અટકાવ. ઠંક વિં [સ]
રોધ કરનારું. ઠંક નં [સ.] રોધતુ તે.
ઠંકું સંકિં રોડકું; અટકાવતુ
રોન સીં [દં. રાન] રાતની ચોટી માટે
ફરતુ તે [વિં રોનવાળું]
રોનક સીં [મ] તેજ, બપોરે ઠંકાર
રોપ પું ['રોપ' પરથી] રોપો; ઊડ.

લ

લ પું [સ] ચાર અર્ધસ્વરોમાંનો ત્રીજો
લઈ 'લેડું'નું ક્રૂં ૩૫ જેમ કે, લઈ જવું
૫૦. અને આં ['લેડું'નું આંકું] ઉદાઃ
'એને લઈને'

લઉઓ પું [પ્રા લ્વ (સ. લ્વ) ઉપરથી]
રાત્રની પાસે રહેતો મરકરો, લોચો
લકડકડકડ આં ધમધોકાર, અપાઠાખધ
લકડિયું વિં લાકડાનું (૨) કડણ (૩) જાડને
પણ જાણી દે એવું (હિમ) (૪) મસાલા
રાખવાની ખાનાવાળી લાકડાની પેટી

લકેવો પું [અ. લ્લવહ] સરીરનું એકાદ
અંગ રહી જવાનો રોગ; પક્ષાગત
લકોર સીં લીટી, રેખા

લકું(-ફ)ઓ પું [અ. લુક્મહ] કોળિયો;
લાડવો; ફાપદો (કટાક્ષમાં)

લક્કડ નં [સ. લ્લુટ; પ્રા. લ્લુટ] લાકડું
(બુદ્ધિ સમાસમાં વપરાય છે). ૦કામ
નં લાકડાનું કામ; સુતારીકામ. ૦કોટ
પું લાકડાનો કોટ કે આતરો (૨)
વહાણમાંથી ન્યાં લાકડાં ઊતરે છે તે
ડબ્બો. ૦ખોદ પું એક પક્ષી. ૦ધક્કડ
આં જુઓ લકડકડકડ. ૦પીઠ સીં
લાટી, લાકડાનું પીઠું. ૦ફોટો પું લાકડાં
ફેડનારો. ૦રી વિં લાકડા જેવું કડણ
(૨) પું ૦ખ૦વ૦ જુઓ લક્કડશી લાકડું.
૦રી લાકડું પું એક મીઠાઈ. ૦સી વિં
જુઓ લક્કડશી. -ડિયું વિં (૨) નં
જુઓ લકડિયું

લક્ષ પું [સ.] લાખની સખ્યા (૨) ધ્યાન
(૩) ઉદેશ (૪) (તાકવાનું) નિશાન

લક્ષણ નં [સ.] ચિહ્ન; નિશાની (૨)
ગુણ; ખીલ વરતથી જુદો પાડનાર ખાસ
ધર્મ (૩) તેવા ધર્મનું કથન; વ્યાખ્યા
[વ્યા.] (૪) દંગ; આચરણ. ૦વંતું વિં
સુલક્ષણ (૨) (કટાક્ષમાં) નકારાં લક્ષણવાળું

લક્ષણ સીં [સ.] લક્ષ્યાર્થનો બાધ
કરાવનાર રાખ્ધની શક્તિ [વ્યા.]

લક્ષધા આં [સ.] લાખ રીતે

લક્ષવસ્ત્ર આં અવરથ; જરૂર

લક્ષતું સંક્રિં [સ. લ્લ] તાકડું (૨)
તાકીને બેસડું (૩) અટકળ કરવી (૪)
રોધી કાઢવું; નેઈ જવું

લક્ષવેધી વિં ધારેલું નિશાન પાડનાર
લક્ષાધિપતિ પું [સ.] લાખ રૂપિયાની
પૃથ્થવાળો; લખપતિ

લક્ષિત વિં [સ.] દેખાડેલું (૨) દેખેલું

લક્ષી વિં [સ.] લક્ષવાળું, લક્ષતું (સામાન્ય
રીતે સમાસને અંતે ઉદાઃ 'એકલક્ષી')

લક્ષમણ પું [સ.] રામનો નાનો ભાઈ;
સુમિત્રાનો પુત્ર

લક્ષ્મી સીં [સ.] વિપ્લવી પત્ની; ધનની
અધિષ્ઠાત્રી દેવી, ચૌદ રત્નમાંનું એક
(૨) ધન; હોલત. ૦કાંત, ૦નાથ, ૦પતિ,
પું [સ.] વિપ્લુ ૦પૂજન નં, ૦પૂજ
સીં [સ.] આરો વદ તેરસને દિવસે
કરાતી લક્ષ્મીની પૂજ. ૦વંતું (-તુ),
૦વાન [સ.] વિં પૈસાદાર

લક્ષ્ય વિં [સ.] લક્ષ આપવા જેવું (૨)
તાકવાનું; તાકી રાકાય તેવું (૩) નેઈ
રાકાય - ભાગી રાકાય તેવું; દરેય (૪)
નં ધ્યેય (૫) લક્ષ; હેતુ (૬) નિશાન
(તાકવાનું) (૭) લક્ષ્યાર્થ (૮) જેનું લક્ષ્ય
બાધવાનું હોય તે [વ્યા.]. ૦ખિંદુ નં
લક્ષ્ય; ધ્યેય. ૦વેધ પું [સ.] ધારેલા
નિશાનને તોડી પાડવું તે. ૦વેધિત્વ નં
લક્ષવેધીપણ. ૦વેધી વિં જુઓ લક્ષ-
વેધી. -લ્લ્યાર્થ પું [અર્થ] મુખ્યાર્થનો
બાધ થયે તેનો સંબંધી એવો ને બીજો
અર્થ લેવો પડે છે તે [વ્યા.]

લખ વિં [જુઓ લક્ષ્ય] દરથ (જગત માટે).

ઓચોરાશી સોંચોરાશી લખ જન્મનું
ચક્ર
લખ વિં [જુઓ લખ] લખ [પ.]
લખણ નં [સં. લખ] + લખણ; ચિહ્ન
લખણી નં [લખણું પરથી] ટીપ; ચાટી
(દાન કે ઉપરાણાની). -ણું નં લખવાનું
વતરણું; લખણ (૨) લખણી. -ત નં
કરાર; સહી સાથેનું લખણ (૨) નસીબ-
ના લખ. -ત પત્તર નં કાગળિયા
ઉપરનું લખણ (૨) ગમે તેટલું (કાચું) કે
અચોક્કસ) લખણ
લખપતિ પું લક્ષાધિપતિ
લખલખ વિં [સ. લખ લખણી; અથવા
રવં] ચગકવું; સ્વચ્છ (૨) અં લખલખે
એમ. ંવું અંકિં ફાટવું; પીડા થવી
(૨) ચડાવવું; ઝગડવું (૩) લખલખવું
લખલખવું અંકિં [સ. લખ] ટીમ ભૂખ
લાગવી; ટીમ અભિલાષા થવી

લખેશરી વિં [સ. લેખ] ૮ દેવંત (૨)
પું લખપતિ [ચાલકને]
લખોટવું અંકિં લખ ચાલવો (ચાલીના
લખોટી સોં [સં. લખ + જુલક] કાચ
કે પથરની (રમવાની) નાની મોટી
-ટો પું મોટીલખોટી (૨) અચરણ
કે સરકારી કાગળોનો સીંદણ અંકિં
લખલણ નં લક્ષણ [લિખ; નં અં]
લખ્યા લખ પું અંકિં વિધિ કેમ
લગ અં + લગી, મુગી
લગટ વિં (૨) અં
લગી સોં મોટા
લગડું નં [લગડું
લગડું કે લેડું
લગણ અંકિં લગડું
લગત વિં [લગડું
(૨) લગડું
લગડું લગડું

લગી અં લગણ; મુધી

લગીર(=રેક) વિં જુઓ લગાર

લગે અં + લગી

લગેજ નં [ફ.] (રેલવે) ઉતારનો સામાન.

[૦કરવું = ઉતારનો સામાન લગેજના

ખાસ ડબ્બામાં મોકલવો (૨) સગસામાન

જોખાવી રસીદ કઢાવવી]

લગોલગ અં [દે. લગ = નજીક] છેક પાસે,

અડીને (૨) લગભગ, પાસે

લક્ષ વિં [સ.] લાગેલું; વળગેલું (૨) લીન;

આસક્ષ (૩) નં જેટલો સમય પૃથ્વી

એક રાગિમારહે તેટલો વખત (૪) કોઈ

શુભ કાર્ય કરવાનું મુદ્દત (૫) પરણવાનું

મુદ્દત (૬) પરણલું તે, વિવાહ

લઘરવધર વિં ચીથરેદાલ

લધિમા સોં [સ.] લધુપણ (૨) આક

સિદ્ધિઓમાની એક-અતિલધુ થઈ જવું તે

લધુ વિં [સ.] નાનું (૨) હલકું (૩) સહેલું

(૪) હૃદય; એક માત્રાનું. ૦કંસે પું-

() આવો કૌસ. ૦કોણ પું ૦૦ થી

નાનો કોણ; 'એકચૂટ એન્નલ' [ગ.].

૦તમ વિં સૌથી નાનું (૨) પું અમુક

રકમોમાની દરેકથી જોને શેષ વિના

ભાગી શકાય એવી નાનામાં નાની રકમ.

૦તમ સ્પાધારણુ અવયવી, ૦તમ

સ્પાધારણુ લાગ્યે પું જુઓ લધુતમ.

૦તા સોં [સ.]. ૦તાવાચક વિં

લધુતા ખતાવનાર. ૦મતી સોં થોડા

મત ધરાવનો પક્ષ (૨) એવા લોકો

(૩) થોડા મત હોવા કે ધરાવવા તે.

૦લાધવી સોં ચાલાકી; પેચ; યુક્તિ.

૦લિપિ સોં જોલેલું જાલદી લખી

શકાય તેવી દૂંધા સકેતોવાળી લિપિ;

'શોટ'હેન્ડ'. ૦લેખન નં લધુલિપિમાં

લખવું તે. ૦શંકા સોં પેશાબની હાજત

લચક સોં લચકાની ચાલ (૨) મચકોડ

લચકલચક અં ['લચકો' ઉપરથી] લચકે

ને લચકે, મોટે મોટે કોળિયે, ઉતાવળથી

લચકવું અંકિં લચી જવું (૨) કરમોડાવું;

સાંધામાથી ડાતરી જવું (૩) મદથી ચાલતાં

કમરેથી જરા મરડાડ

લચકો પું લોચો (૨) લચકો દાળ. ૦દાળ

સોં ઢીસી દાળ (પ્રવાલી અને લાતરી

વચ્ચેની) [અને લોદા જેવું દોષ તેમ

લચપચ અં [રવં] પ્રવાલીથી તરબોળ

લચવું અંકિં ભારથી નમી જવું

લરછો પું માળે, પાયેલા દોરની આંદી

લજવવું સંકિં [સ. જ્ઞ] લાગે તેમ

કરવું; લજવવું

લજાડવું સંકિં 'લાજવું'નું પ્રેરક

લજામણી સોં ['લાજ' ઉપરથી] એક

છાડ (અડવાથી તેનાં પાન સમચાર્થ

નય છે). -ણું વિં લાજ પમાડે તેડું;

લાજ આવે તેડું; શરમજનક

લજાવવું સંકિં જુઓ લજાડવું

લજાત સોં [ગ.] મજ; લિજાત

લજાત સોં [સ] લાજગરમ (૨) અપક્રાંતિ.

૦હીન વિં [સ] શરમ વિનાનું; બેશરમ.

-જિજાસુ વિં [સ] લજાત પામેલું, શરમાયેલું

લટ સોં [સ જ્ઞ] થોડા વાળની સેર

(૨) વડની મૂળી (૩) અમુક (સૂતરનાં)

તાર કે દોરાની આગી (૪) મોતીની સેર

લટક સોં ['લટકું' ઉપરથી] લટકો (૨)

છટા; ખૂખી, ગેલી. ૦ણું, ૦ણિયું વિં

['લટકું' ઉપરથી] લટકણ, જૂવણ (૨)

નં કાનનું એક લટકણ રહેલું ધરેલું

લટકવું અંકિં જૂલવું; લખડવું, ટગાવું

(૨) આધાર રહિત થવું; વચ્ચે રખડી

જવું [કા]

લટકાવવું સંકિં 'લટકું'નું પ્રેરક

લટકણું વિં લટકણાણું (૨) લટકા કરનારું

લટકું નં લટકો, નખડું. -કો પું સરીરનો

મોઢક હાવભાવ ચાળો; નખડું -કો મટકો

પું આંખ અને શરીરનો ચાળો; નખડું

લટપટ વિં [રવં] પ્રેમાસક્ત; એકબીજાને

વળગેલું - ચોટેલું (૨) સોં ધાલમેલ;

ખટખટ. -ટિયું નં હજમની અસો ધસ

વાની ચામડાની પડી

લટવું અંકિં નમી પડવું
 લટાર સોં આટો, ફેરો, ચઝર
 લટિયુ નં [નુઓ લટ] વાળ (જરા તુચ્છ-
 કારણ) (૪) પું ભમરડો
 લટ્ટ વિં નરમરોરા (૨) પરવરા (૩) સ્તબ્ધ
 લઠ વિં [પ્રા લટ્ટિ (સ ઘણિ) = લાડી] નહુ
 ને મજાત (૨) પું ડગોરો - ડિયુ વિં
 લહુ (૨) નં ગાડાને નીચરો ભાગ જેમા
 લહો રહે છે - ઠિ (-ડી) ગુ વિં લઠ,
 મજાત (૨) હુચ્ચુ - હુ વિં (૨) પું
 નુઓ લઠ - હી સોં નાનો લહો - હો
 પું ગાડા કે ગાડાના પેડાની લોડાની ધરી
 (૨) લહુ માણસ [મજાતવુ
 લડકણ (-ચુ) (લ) વિં ટટાખોર, લડવાના
 લડત (લ) સોં લડાઈ [ટાકડું
 લડતું વિં લહુ અનમસ્ત (૨) નં તેવ
 લડખડવું અંકિં લડખડિયું ખાવુ
 લડખડિયુ નં ઠોમર ખાઈ લયગી પડવુ તે
 લડવાડ (લ') સોં [લ'વુ' પરથી] ઝરડો,
 કંચિયો, વડવાડ - ડિયુ વિં લડયા
 કરવાના સ્વભાવવાળુ (૨) જેને કારણે
 લડાઈ ચાલી હોય તેવ
 લડવું (લ') સંકિં [સ લટ] વડવુ,
 કપડો દેવો (૨) અંકિં સામસામે
 વાદવિવાદ, ટટો, બોવામોલી, મારામારી
 કે યુદ્ધ - લડાઈ કરવા (૩) કોટે' ચડવ
 (૪) અણખનાવ થવો [લા] ચૈયે પું
 થાહો [જગ (૨) ટટો ઝડો
 લડાઈ (લ') સોં [લડવુ પગથી] યુદ્ધ,
 લડાકે (-કુ) (લ') વિં લડકણ
 લડાયક (લ') વિં લગી રાકે તેવ (૨)
 લડાઈના ખપનું (૩) લડખુ
 લડાખતું સંકિં [લાડ' ઉપરથી] યાડ કરવા
 લડાખવુ (લ) સંકિં 'લડવુ નુ પ્રેર-
 લડી સોં [લ' ઉપરથી] એક ભતની
 વસ્તુઓની પાનિ કે માળા (૨) દોરાની લટ
 લટ્ટુ પું [સ] લાડુ
 લટણ સોં લન, ટેવ (૨) પદ્ધતિ
 લણણી સોં પચવાની ક્રિયા - તું સંકિં

[સ રુ] તૈયાર થયેલા પાનને કાપવો
 (૨) ફળ મેળવતુ [લા]

લત સોં લગની (૨) ટેવ, બચન
 લતા સોં [સ] વેવ
 લતાડ સોં, પું લાત, પાટુ (૨) દેરવી
 તેળવુ તે, ફરી જતુ તે (૩) ગોથ, ગોથુ
 લતામડપ પું [સ] લતાઓનો માડવો
 લતા નં બંબવં [સ લક્ષ્મીના લક્ષ્મી] લગ
 લતો પું [લ] ટેરનો ભાગ, મડો ડો
 લથડપથડ અં [રવં] પાણીથી ભીનઈને
 તરબોળ હોય તેમ (૨) નુઓ લથરપથર
 લથડવું અંકિં ઠોમરથી ગોથુ ખાવુ
 (૨) ગોડના અચકાવુ (૩) દમડુ પગ
 જવુ (માદગીથી)
 લથડિયુ નં ગોથુ, અડખગિયું
 લથપથ અં [સ નિર્ + ખાથ] એકળીખને
 જોરથી વાગ્યા હોય તેમ [અસ્તબસ્ત
 લથરપથર અં દીતુ લખડવુ હોય એમ,
 લદખદ અં [રવં કે સ ન્યુ ઉપરથી]
 પ્રવાહીથી ભરપૂર લયકા જેવુ હોય તેમ
 (૨) દીવા પદાર્થમા પડી ખરડાયેતુ હોય
 એમ (૩) લીન, ચકચૂર
 લદાવું અંકિં 'લાદવું'નું કર્મણિ
 લપસોં [સ નિર્ ઉપરથી] પીડા ઉપાધિ વડુ
 લપ અં [રવં] જલદી, ચટ
 લપકેલપકે અં [રવં] વધાનપ, લપકે
 લપકે (૨) લપ ૧૨૧ મારતુ હોય એમ,
 લખડખડ, રહી રહીને વેદના થાય એમ
 (જેમ કે, ગૂમડામા) [મારવા
 લપકેવુ અંકિં [રવં] લપકારા થવા -
 લપકારો પું છત્તને લખક લખક બદાર
 માદની તે (૨) વેદનાથી કે ભયથી ડાઈ
 પણ અવધવનુ લખક લખક થતુ તે
 લપકાગે પું [સ નિર્ ઉપરથી] તો ૧૦૦ થી
 વધારેપણુ બોલતુ તે, લપકો
 લપકો પું [સ નિર્] ગદા પદાર્થનો
 લપકો (૨) ડામ
 લપકો પું [સ નિર્ ઉપરથી] તો ૧૦૦ થી
 વધારેપણુ બોલતુ તે (૨) લપકારો

લપછપ સોં ધાલમેલ
 લપટ સોં [રવં; સં. લિપ્ ઉપરથી] ઝપટ
 (૨) અડક્ટ (૩) પેચ. ફોદો (૪) તલ્લીન;
 મગલ. ઝપટ સોં એચિતી ઝૂંટ
 મારવી તે. ંપું અં કિં સરહું
 લપટાવયું સંકિં 'લપટયું', 'લપટાવું' પ્રેરક
 લપટાવું અંકિં [સ. લિપ્] ચીકટમાં
 ખરડાવું (૨) લલચાવું, ફસાવું [લા.]
 લપટું વિં [જુઓ લપટયું] સગ્ગડ નહિ
 તેડું, ટીડું
 લપડંગ વિં ખૂળ લયું
 લપડાક સોં [સ.] લપડ; તમાચો (૨)
 કપડો કે ખત્તા ખાવી તે [લા.]
 લપરડો પું નડો લેપ; લપેડો
 લપલપ સોં [રવં; સં. લર્] બકબક;
 લવારો (૨) અં ચપચપ; ઝપથી (૩)
 લખૂક લખૂક. -પાટ પું; સોં લવારો;
 બકવાટ (૨) ઉતાવળ; ધાંધલ. -ધિયું
 વિં લપલપાટ કરનારુ
 લપવું અંકિં [સ. લિ, ટ્] સંતાવું
 લપસાવું વિં લપસી પડાય એવું (૨)
 નં લપસી પડાય એવી જગ્યા
 લપસવું અંકિં ખસી પડવું; સરી જવું
 (૨) પતન થવું [લા.]
 લપાવું અંકિં સતાવું (૨) સોડમાં
 ભરાવું; અડોઅડ દબીને ગોડવાવું
 લપૂડું વિં [સ. લર્] લપડપિયું; વાતોડિયું
 (૨) પેટમાં વાત ન રહે તેડું
 લપેટવું સંકિં વીંટવું (૨) સડોવવું [લા.]
 લપેડવું સંકિં લપેડો કરવો
 લપેડો પું [સ. લિપ્] લપરડો; નડો લેપ
 લપ્પટ વિં [સં. લિપ્ ઉપરથી] ખરોખર
 સગ્ગડ ચોટેલું
 લપ્પડ સોં [રવં] લપડાક
 લપ્પનછપન સોં; નં પંચાત; છૂપી
 ધાવમેલ (૨) દોડડહાપણ; તીનપંચ
 લપ્પો પું [અ. લ્પ = વીંટાળેલું] ભરચક
 કસળવાળું રૈયમી વણાવવું કપડું (૨)
 ગોડું ઢગલડા વગરનું થીંગડું [લા.]

લફડ(-ર)ફફડ(-ર) અં [રવં] લખડું,
 આમતેમ લડયા કરતું તથા પગે ચડવાવું
 દોષ તેમ; અચ્ચવગિયત
 લફડું નં [રવં] લીટનો લખકો (૨)
 (વરતુ કે કામ કે માણસ વળગવાથી
 થતું) નડતર; પીડા; ઉપાધિ [લા.]
 લફડું વિં [લુડો લ્યું(-પ)ગ] કપડી;
 દગલખાજ (૨) લપટ; વ્યભિચારી (૩)
 નફડ; નિર્ધમજ
 લખ અં [રવં] એવા અવાજ સાથે
 (મોંમા મૂકવું) (૨) લપ; જલદી. ંકલખકે
 અં જુઓ લપક લપક. ંકારો પું
 જુઓ લપકારો. ંકે પું જુઓ લપકો
 લખડવું અંકિં [સ. લ્પ] જુઓ લટકું
 લખતરું વિં [લખડું] ઉપરથી નખજું;
 ક્ષીણ (૨) નરમ; પોચું
 લખડાવું અંકિં [જુઓ લખડ] પ્રવાહીથી
 તરબોળ થવું કે ખરડાવું (૨) સડોવાવું;
 ફસાવું [લા.] [ખાલવું તે; લપકારો
 લખરકો પું [સં. લર્] તોછડાઈથી વધારે પડવું
 લખલખ અં [રવં] એવો અવાજ થાય
 તેમ (જેમ કે, કૂતરાના ચાલવાનો) (૨)
 ઉતાવળે (૩) લખલખ
 લખાચો પું [લ્વાર (કા.) ચો (વેદ કા.)
 મેલાં ફાટેલાં લગડાનો જથ્થો (૨) લાંબા-
 ત્વચા સરસામાનનો જથ્થો (૩) (બહુ
 કીમતી નહિ એવો) ધરવાખરો (તિરરકા-
 રમાં ને બહુધા બંધવંમાં)
 લખાડ(-ડી) વિં [સં. લર્ ઉપરથી] નૂડું
 જોડવાની ટેવવાળું. -ડી સોં નૂંકાણું
 લખુડણુ, લખુલખુ, લખૂકલખૂકે અં
 બીકથી લપ લપ થાય તેમ
 લખોતરું વિં જુઓ લખતરું
 લખધ વિં [સં] મળેલું. ંમતિષ જેની
 પ્રતિષ્ઠા નમેલી છે તેડું; પ્રતિષ્ઠિત. -બધા
 સોં દુધા; પીડા; બેરીછાકરાંની જંનળ.
 -ધિધ સોં પ્રાપ્તિ; સિદ્ધિ
 લખેકે અં [અ. લ્પેક] 'સેવામાં ઢાજર
 હુ' 'છસાહેબ' એવા અર્થનો ઉદ્દગાર

લઘ્ય વિં [સં] મળી શકે એવું
 લમણા(-થા)ઝીક સ્ત્રીં માયાઝીક
 લમણું નં, -હો પું ગાલની ઉપરનો
 કાન આગળનો માથાનો ભાગ
 લથ પું [સં] નારા; પ્રલય (૨) લીનતા;
 એકતારથઈ જતુ તે(૩) વિરામ(સંગીતમાં)
 (૪) નૃત્ય, ગીત અને વાદ્યની સમતા
 (સંગીતમાં) (૫) કોઈ સ્વર કાઢવામાં
 લાગેના સમય (દ્રુત, મધ્ય અને વિલંબિત)
 (૬) ગાવાનો ઢંગ; ૨૧૨ કાઢવાનો ઢંગ
 લયતા સ્ત્રીં [અ.] ફારસી સાહિત્યની એક
 પ્રસિદ્ધ માશૂક. ૦મજનૂન નં ૫૦ ૫૦
 લયલા અને તેનો આશાક મજનૂન; ફારસી
 સાહિત્યમાં આશાક માશૂકની એક પ્રસિદ્ધ
 નોટી
 લયાનત સ્ત્રીં [જુઓ લાનત] લ્યાનત;
 શરમ, નામોશી(૨) ધિક્કાર; ફિત્કાર; કફવા
 લલકાર પું [રવં] [સ. લલ્કાર] લલકારવું તે
 (૨) લલકારેલું ગાન. ૦પું સં કિં લાંબી
 સ્વરે ગાતુ (૨) ખૂમ પાડવી (૩) હાંકવા
 -જલદી ચડાવવા ઉશ્કેરવું-ઉત્તેજિત કરવું
 (૪) લડાઈનું આહવાન કરવું; પડકારવું
 લલચાવવું સંકિં 'લલચાવું'નું પ્રેરક
 લલચાવું અંકિં [જુઓ લાલચ] લાલચમાં
 ફસાવું(૨) મોહિત થવું (૩) લાલસા કરવી
 લલના સ્ત્રીં [સં] સુંદર સ્ત્રી
 લલાટ નં [સં] કપાળ. ૦રેખા સ્ત્રીં [સં]
 વિદ્યાતાએ લલાટે લખેલા નસીબના લેખ
 લલામ વિં [સં] સુંદર; રમણીય
 લલિત વિં [સં] મનોહર; સુંદર (૨) પ્રિય;
 ગમે એવું (૩) નાજુક; કોમળ (૪) પું
 એક છંદ. ૦કલા(-થા) સ્ત્રીં 'ફાર્શન
 આટ'; મન અને કલ્પનાના ગમ પર
 મુખ્ય આધાર રાખનાર કલા. કલાં
 ચિત્રકળા, સંગીત ઇં. -તા સ્ત્રીં [સં]
 જુવાન સુંદર સ્ત્રી [લાલુપતા
 લલુતા સ્ત્રીં [સં. લ્હ ઉપરથી] જુઓ
 લલોપતાં નં ૦૫૦૦૦, લલોપરથી સ્ત્રીં
 [સં. લ્હ ઉપરથી; સરં દે. લલિ =
 ખુશામત] સવાસલા; ખુશામત

લવ વિં [સં] થોડું (૨) પું અંશ (૩)
 નિમેષનો છટ્ટો ભાગ (૪) રામનો પુત્ર
 લવ સ્ત્રીં [પ્રા. (સ. લ્હ)] લવારો
 લવચીક વિં [મ.] ભાગે નહિ પણ વળે એવું
 લવણ નં [સં] મીઠું
 લવરી સ્ત્રીં [જુઓ લવણ] લવારો
 લવલવ સ્ત્રીં લવારો; બકબકાર (૨) અં
 લવલવ કરે તેમ. ૦પું અં કિં લવલવ
 કરવું. -વાટ(-રો) પું લવારો
 લવલીન વિં તલ્લીન
 લવલેશ વિં [સં] થોડું (૨) અં જરા
 પણ; તલ્લીમાન (૩) પું બહુ જ થોડો અંશ
 લવણું અં કિં [પ્રા. લ્હ (સં. લ્હ)]
 લવારો કરવો
 લવંગ નં [સં] લવિંગ; એક તેળનો.
 -ગિયું વિં લવંગ જેવું કે જેવડું (૨)
 નં કાનનું એક ધરેલું
 લવાજમ નં [અ. લ્હાન્નિમ] અમુક મુદતે
 આપવાની રકમ (જેમ કે, પગારની,
 વતમાનપત્રની)
 લવાઈ પું [અ. લ્હાન્નિ] પંચ(૨) પંચાતિથો.
 -દી વિં લવાઈ સંબંધી (૨) સ્ત્રીં
 લવાઈતું કામ
 લવાર (વા) પું (આખ્ય) છુહાર. -રિયાં
 નં ૦૫૦૦૦ છુહારનું કામ કરતી જિપ્સી
 જેવી એક જાત
 લવાડું નં બકરીનું બચ્ચું
 લવારો પું [જુઓ લવણ] લવરી; બકવાટ
 લવિંગ નં જુઓ લવંગ(૨) એ આકારનો
 (બંદૂક, સેવવગેરેનો) નાનો ભાગ. -ગિયું
 વિં (૨) નં જુઓ લવગિયું
 લવૂરિયું (વ) નં, લવૂરો પું નખ કે
 નોરથી બરેલો ઉશ્કરો
 લંબો પું જમનો લોળો
 લશ્કર નં [ફા.] સૈન્ય(૨) ટાણું; ધાડિયું
 [લા.]. -રી વિં લશ્કરનું, -ને લગતું
 લસણ નં [સ. લ્હુન] એક કંદ. -લ્હિયું
 વિં લસણવાળું (૨) લસણ જેવું (જેમ
 કે મૂળો). -લ્હિયો પું લસણની નાની

કળી જેલો તપખીરિયા રંગનો
એક મણિ [લસરકામેર
લસરક લસરક અં [રવં] ઝપાટાળધ;
લસરકો પું [રવં] ઝપાટાથી ખેચુ કે
ધસડુ તે (ર) ધસરકો
લસલસ અં [સ લ્સ] લસલસતુ હોય
એમ ંવું અં કિં ચળકતુ; તેજ
મારું (ર) થી તેલથી તરખોળ હોતુ (૩)
આનદમા ખેવતું કે નાયતુ
લસંતી વિંસોં [સ.] રોમતી, ચળકતી
લસોટવું સંકિં લસરક પૂટુ - વાટુ
લસેસી સોં દૂધ અને પાણીનુ શરખત
લહર(-ર)તું અં કિં લહરીઓ ઠાંતી
લહરિ(-રી) સોં [સ.] તરંગ, મોનું
લહાણુ (લ્) નં [પ્રા. લહ (સ. લાગ)]લામ;
નફો. -છી સોં [સરં દ. લાહન = ખાધ
વસ્તુની ભેટ] ખુશાનીને પ્રસંગે ભેટની
વહેચણી. -છું નં શુભાશુભ પ્રસંગે
નાતીલા વગેરેમા કરાતી વહેચણી
લહાવ(-વો) (લ્) પું [પ્રા. લહ (સ. લમ્)]
આનદનો ઉપભોગ(ર)બોરતો, બોરિયો
લહિયો પું [પ્રા. લિહ, સ લિન્] લખવાનું
કામ કરનારો માણસ
લહે (લહે) સોં ['લહેતુ'] લગની; તાન
લહેકવું (લહે) અંકિં [સ. લ્હ] જુવતું
(ર) લહેકાથી ચાલતું, બોલતું વગેરે જેવી
ક્રિયા કરવી (૩) ફરફરવું
લહેકો (લહે) પું [નુઓ લહેકવું] શરીરનો
મોહક ચાળો કે મરોડ(ર)વણું લંબાવીને
કે રાગડો તાણીને બોલતું તે
લહેજત (લહે) સોં [નુઓ લમ્જત]મળ
(ર) રસ, રનાદ. ંદર વિં લહેજતાણું
લહેર (લહે) સોં [સ. લહરીઉપરથી]તરંગ;
મોનું (પાણી, પવન કે વિચારનું) (ર)
જા કે કેદની અસર (૩) લીલાલહેર (૪)
મળ, ચમન. ંવું અંકિં તરંગ બહવે;
મોલની લહરી ચાલવી. -રિયું નં
મોલની ભાતનો સારથો (ર) સોંઓનું
કોટનું એક ધરેણું (૩) ઝોફ. -રી વિં

આનંદી (ર) તરંગી (૩) હરકી(૪)ટકાઈ
(૫) સોં લહેર; મોનું
લહેવું (લહે) સં કિં [પ્રા. લહ(સ. લ્મ)]
ધ્યાનપૂર્વક સામળતું (ર) સમજટ,
ચિંતનતું(૩)માળતું(૪)પ્રાપ્ત કરતું,મેળવતું
લળકવું અંકિં [સ. લ્હ]ચમકારા મારવા,
ચળકતુ (ર) ઉમગવી ડોલતાં ડોલતાં
આવતુ (૩) લાલસા કરવી
લળવું અંકિં [સ. હ્હ, લ્હ] નમતું (ર)
પ્રેમથી ઉમગકામા આવતુ (૩) નુઓ
લળકતુ
લંક પું પાનગી કમ્મરનો લાંક; મરોડ
લંક, ંપુરી, -કા [સ.] સોં રાતણની
નગરી (ર) સિંહાન
લંગડ વિં [સ. લગઉપરથી; પા. લા]લ્હ;
બોડું; પાગળું. -ડાવું અંકિં લગડું
ચાલવુ. -ડી(ંધોડી) સોં એક રમન.
-કું વિં લંગડ
લંગડો પું એ નામની ભતતી કેરી કે આંબો
લંગર નં [પા; દે વગર] વહાણુ થોભાવી
રાખવા જમીનમાત્રાય તેમ નાખવાનું
વાંકા અકોડાવાણું એક સાધન (ર)
સદાવત, લંગરખાનુ (૩) સોંઓનું પગનુ
એક ધરેણું (૪) એક છેડે વજન બાંધેલી
દોરી; લગીસ (૫) લાંબી હાર, લંગાર
[લા.]. ંખાનું નં સદાવત, લગર ંવું
સંકિં લગર નાખી વહાણુ થોભાવણું
(ર) એકને બીજું વગગાડી સાંકળ કે
હાર કરવી (૩) ફદામાં નાખણું [લા.]
લંગાર સોં [નુઓ લગર] લાગી હાર;
પકિત (ર) સાંકળ. ંવું સંકિં નુઓ
લગરડુ
લંગાણું અંકિં [સ. લા] લંગડાડુ
લંગીસ નંપતગના દિવસોમારમાત્ર લંગર
લંગૂર નં [નુઓ લંગૂલ] પૂછકું. -ર
(-રિયો) પું વાંદરો
લંગૂલ નં [લં] લાંગૂલ; પૂછકી
લંગોટ પું [સરં કાનકી લગૂં] લગોટી
જેવી લાંબી પીવાણું તથા લગોટીની

પેઠે પહેરાતું શરૂઆતમા ત્રિકોણ કકડા-
વાળું એક વસ્ત્ર. બાંધ વિં લગીટ
પહેરેલું (૨) બ્રહ્મચારી. -ટિયું વિં
લગીટી પહેરતું, નાની ઉમરનું. -ટિયોપું
બાળપણનો મિત્ર (૨) બાપો. -ટી સ્ત્રી
માત્ર દ્વિતી દેહાય તેમ કમ્મરે બાંધેલી
પટ્ટી કે દોરી સાથે ખેંચીને બાધવાની
લગાડાની પગી. -ટો પું મોટો લગીટ
લંઘન નં [મ.] નુઓ ઉલ્લંઘન(૨)લાંચ.
-નીય વિં બોળની કે ઉઘાપી રાકાય
એવું. -વું સં કિં નુઓ ઉલ્લંઘનું (૨)
લાવું

લંઘાવું અં કિં નુઓ લંગાવું (૨)
ઓસવાઈ જતું. ઉદાન સાક લંઘાઈ ગયું
લંપટ વિં [સ.] લપટાઈ લટું બની ગયેલું
(૨) બ્રહ્મચારી; વિધથી

લંખ વિં (૨) પું [સ.] 'પપે'નિકકુલર'
[ગ.] (૩) વિં (૪) પું બોળબો (૫)
દરિયાનું ખાણી માધવાની દોરી. ૦ક પું
[સ.] પરિવ્રજ; અધ્યાય. ૦કલું વિં [સ.]
લાંબા કાનવાળું (૨) પું ગધેડો. ૦ગોળ
વિં (૨) પું અશકાર; 'ઇલિ'સોઇડ [ગ.].
૦ચોરસ વિં (૨) પું 'રેક્ટો-ગલ' [ગ.].
-ગાઈ સ્ત્રી લાંબાપણ કે તેનું માપ.
-ખાણુ નં લાંબાપણુ દૂરતા (૨) લખાવવું
તે. -ખાવવું સં કિં 'લખાવું'નું પ્રેરક.
-ખાવું અંકિં લાંબું થવું (૨) ઘણું
વખત ચાલવું

લંખુશ-(સ) વિં ['લંખ', 'લાંખુ' ઉપરથી]
સાધારણથી વધારે લાંબું કે જાંચું (૨)
પું તેવું માણસ

લંબોદર વિં [સ.] હંદાણું (૨) પું ગણપતિ
લા [મ.] નંદાદેવે કં પૂવં જ. ઉદાન લાંબાજી
લાંબોસી સ્ત્રી [દ.] પુત્રકાલકથ
લાંબાજાન વિં [મ.] નિરૂપાય; લાચાર
લાંબલાઈ ઇલેલલાઈ સુહંમદરસુ-
હુલ્લાઈ શંખ્રં [મ.] 'અલ્યા સિવાય
કોઈ અલ્યા નથી, ને મહંમદ એના રસુલ
છે' એ કલમો-ઇસ્લામનો મુખ્ય સિદ્ધાંત

લાંબસન્સ નં [દ.] પરવાનો
લાકડ નં નુઓ લકડ. -ડી સ્ત્રી સોઠી;
લાડી. -કું નં [સ.] લ્લકુડ; પ્રા. લ્લકુડ]
જાડનાં સૂકા થડ ડાળ વગેરે (૨) બગતણ
(૩) આડખીડી; નડતર; ગોઠ [લા.]
લાક્ષણિક વિં [સ.] લક્ષણ સંબંધી;
લક્ષણથી સૂચિત થતું (૨) લક્ષણ
સંબંધી (૩) ખાસ લક્ષણ સૂચવનારું;
આખા વર્ગનું સૂચક. ૦તા સ્ત્રી
લાક્ષા સ્ત્રી [સ.] લાખ. ૦ગૃહ નં
લાખનું બનાવેલું ઘર. ૦રસ પું લાખનો
રસ; અળનો

લાખ સ્ત્રી [સ] લાખા ખાખરો પીપળો
બોરડી વગેરે પર થતા કીડાઓએ
બનાવેલો એક પદાર્થ

લાખ પું [સ. લક્ષ] સો હજાર. ૦પસાય
પું (૨) સ્ત્રી [પ્રા. (સ. પ્રમાદ)] એક ગામ.
એક હાથી ને લાખ રૂપિયા કે બીજી કોઈ
લાખ વસ્તુઓનો સમૂહ આપેલો
સરખાવ (૨) મોઢામાં મોટો સરખાવ [લા.]
લાખવું સં કિં લાખવાળું કરવું; લાખ
ચડાવવી

લાખાગૃહ નં નુઓ લાક્ષાગૃહ
લાખિયું વિં લાખનું બનાવેલું કે લાખેલું
(૨) નં લાખનું કંકણ
લાખું નં [સ. લ્લખનું] શરીર ઉપરનું
જન્મથી પડેલું ચાહું

લાખેલું વિં [પ્રા. લ્લખનિય (સં. લક્ષણ)]
પ્રતિષ્ઠિત; આબરૂદાર; સુલક્ષણ
લાખેલું વિં લાખ રૂપિયાનું; કીમતી
લાખોટવું સંકિં નુઓ લાખવું
લાગ પું [સ] લગતાકડો; દાવ; પ્રસંગ (૨)
અધાર; ટેકણ (૩) હુક્તિ (૪) વચાન
લાગત અં [સ] લગ્ન સતત, ચાણ; લગાતાર
લાગણી સ્ત્રી ['લાગવું' ઉપરથી] મનની
જતિ કે ભાવ (૨) દયા; સમભાવ. ૦અધાન
વિં વિચાર કે તક નહિ પણ લાગણી
જેમાં મુખ્ય હોય તેવું; ભાવપ્રધાન
લાગત સ્ત્રી થયેલું ખચ (૨) દાણ; જકાત

લાગતું વળગતું વિં કુટુંબી કે કોઈ
બીજી રીતે સબધી
લાગલાગ પું સબધી તીરેનો હિરસો
લાગવાગટ અં સતત, ચાલુ, લાગ
લાગલું અં [સ લ્ ઉપરથી] તરત જ
લાગવગ સ્ત્રીં લાગ અને વગ વગવરીતો
લાગતું સંક્રિં [સ લ્] સબધ કે રપથ
યવો (૨) સબધ કે સગાઈ દોષી (૩)
લાગી કે અસર થવી (૪) જણાવ
સમજાવ (૫) દેખાવ, ભાગવ (૬) ધ્યાન
-દાન થવી (બૂન - તરસ) (૭)
મડવું, મચ્છા રહેવું (૮) લાગુ થવું, શરૂ
કરી દેવું (નોકરીએ-ધધે) (૯) વાગુ
પડવું, બેસવું આવવું (કૃત્રી, દવા) (૧૦)
લાગુ પાડે નડવું (પાણી લાગવું) (૧૧)
અથાગ, વાગવું (૧૨) મીચાવું (ઉમથા
જ આખ લાગી છે) (૧૩) કિમત
પડવી, ખર્ચ થવું (૧૪) શરૂ કરીને
નરી રહેવું (રડવા લાગ્યું) (૧૫) સ્ત્રી કે
પુરુષે ખરાબ સબધ બાધવો (૧૬)
બીજા ક્રિયાપદ સાથે આવતા તે ક્રિયા
કરવામા હાથ કે મદદ દેવા અથવા
તેમા મડવું એવો અર્થ બતાવે (કરવા
લાગ, નાખવા લાગ)

લાગતું અંકિં સળગવું
લાગુ વિં વળગેલું, લાગેલું, સબધ હોય
તેવું (૨) બધેબેસવું અનુદય આવતું
(૩) અં ચાલુ, નરી
લાગો પું [દિ લા] દાપુ, હકસાર્થ (૨)
કર, વેરા (૩) સબધ, સગપણ (૪)
પીછા, કેડો

લાગવ નં [સ] લખતા (૨) ચળતા,
કુશળતા (૩) નાનમ (૪) કુલ્લકપણ (૫)
તકનો એક ગુણ - થોડાથી થણાનો
ખુનાસો થવો તેતેથી બલદો ગૌરવદોષ
છે [ન્યા]

લાચાર વિં [જા] નિરુપાય, વિવરા (૨)
ગરીબ, દીન - રી સ્ત્રીં લાચારપણું,
વિવરાતા

લાઈ નંબળવં [નુઓ લાઇન] પગને
તળિયે તેમ જ હથેળીમા લીમડાના પાનથી
છાયા છાટી, તાવેતાથી ઝડપથી વારવાર
ડામવું તે

લાજ સ્ત્રીં [નુઓ લાજ] શરમ (૨)
મર્યાદા, મનાવે (૩) આખર, પત

લાજમ વિં નુઓ લાજમ
લાજવું અંકિં [સ લજ્, ના જ્] શરમાવું
લાલ સ્ત્રીં [સ] ડાંગની ધાણી બહોમ
પું લક્ષના વિધિ દરમ્યાન વરકન્યા
વેદીમા ડાંગર હોમે છે તે

લાલણું વિં [સ લજ્ગતું] શરમાણ
લાજિમ વિં [જ] રાજમ ઘટિત, છાજે એવું
લાટ પું [સ] ભરથ આસપાસના પ્રદેશનું
પ્રાચીન નામ

લાટ પું લાટો, મોતે, તરગ
લાટ સ્ત્રીં [પ્રા લટ્ટિ (સ યટ્ટિ)] ધાણીનું
બીજુ લાકડું (૨) ધરી (જેમ કે, ગાડાની,
રેલિયાની) [જ્યાબધ

લાટ પું [દિ લેટ] જથો બધ અં
લાટસાહેબ પું મોટો સાહેબ, 'લોડ'
લાટી સ્ત્રીં લાકડાનું પીડું
લાટો પું મોતે, તરગ
લાટો પું [પ્રા લટ્ટિ (સ યટ્ટિ)] સાથુ કે
કોઈ ધાતુનો લાખો ટુકડો

લાડી પું [પ્રા લટ્ટિ (સ યટ્ટિ)] નડી લાકડી.
બ્યાજ વિં લાડી ચલાવવામા કુશળ
લાડ નં [દિ લટ્ટિયો] હસાવી ખેત્રાવી
રાજ રાખવું તે (૨) તેવું વર્તન કે ચેષ્ટા
બંધણું વિં લાડકું. બંધવાયું વિં
નુઓ લાડવાયું બંધું વિં નુઓ લાડ
વાયું બણું (-ણું) વિં લાડવાયું બ્યાયું
વિં લાડમો બાંહેણું, વણાવું

લાડવો પું નુઓ લાડ
લાડી સ્ત્રીં [દિ લટ્ટિ = રમ્મ ઉપરથી]
કામળ કન્યા (૨) નવી પરણેલી વહુ
લાડીણું વિં લાડવાયું (૨) નં લાડવાયું હામડું
લાડુ પું [સ લ્] મોદદ, એક મીઠી વાની
(૨) પિડો, ગોળો [છાકરી
લાડો પું [નુઓ લાડી] વર (૨) લાડવાયો

લાણી સ્રીં [નુઓ લણ્ણી] કાપણી
 ('લણ્ણી' અર્થમાં આ નોટણી નહિ)
 લાત સ્રીં [દે. લતા] પગથી મારવું તે -
 કંઠેલો આધાર; પાટુ (૨) નુકસાન [લા.]
 લાદ સ્રીં [દે. લરી] ઘોડા ગચેડાનુ છાણ
 લાદવું સંક્રિં [વ. લડ] (ગમેડા વગેરેની
 પીક પગ) સામાન ભરવો; ખડકવું
 લાદી સ્રીં પથ્થરની પાતળી અને નાની
 તખની (૨) ફરસખ ધી
 લાધવું સંક્રિં [પ્રા. લ્ધ (સલ્ધ) ઉપરથી]
 પ્રાપ્ત થવું; મળવું
 લાનત સ્રીં [મ.] લયાનત; વ્યાનત; રારમ
 લાપટ સ્રીં [રવળ] તમાચો. -ટિયો પું
 લાપોટિયો; ખુસટિયો
 લાપરવા વિં [ફા.] બેપરવા. ઈં સ્રીં
 બેપરવાઈ [એક મીડી વાની
 લાપરી (-સી) સ્રીં [દિ. લ્પસિવા] ઘડની
 લાપી સ્રીં સફેદો અને બેલનેલની બનાવેલી
 લગદી; લાપી
 લાપેટ, -ટિયો નુઓ 'લાપટ'માં
 લાફા પું [ફા. લાફ] તમાચો
 લામી સ્રીં નુઓ લામી; લાંબી
 લાભ પું [સ.] કાપડો. ઠંકારક, ઠંકારી
 વિં લાભ કરે તેવું. ઠંકારી વિં લાભ
 આપનારું. ઠંકાર્યમ સ્રીં કાર્તક સુદ
 પાચમ. ઠંકુ સંક્રિં મળવું; પ્રાપ્ત થવું;
 ખાટું. -લોજી પું તોલતા તોલ્યા
 'એક'ને બંધે બોલે છે
 લામણદીવો પું નુઓ રામણદીવો
 લામા પું [દ; રિવેટી વ્લામ]) તિબેટનો
 વડો ખીલ્લ આચાર્ય
 લાય (લા'હ,) સ્રીં આગ (૨) બળતરા
 લાયક વિં [મ. લાયક] ચોચ; ઉચિત
 (૨) લાયકાતવાળું; પાત્ર (૩) બધ-
 બેસવું, ઊગવું, અનુકૂળ. -કાતા, -કી
 સ્રીં ચોગ્યતા; પાત્રતા
 લાયરી (લા') સ્રીં [સ. લ્પ] બધુ બોલવું
 તે (૨) પતરાળ, શેખી, ડંકાસ
 લાર (લા') સ્રીં લાખી હાર

લારી (લા') સ્રીં [દ. લારી] રેલના પાટા
 પર ઠેલીને ચલાવવાની ગાડી (૨) માલ
 વહી જવાની ગાડી (હાથની કે મોટર)
 લારું (લા') નં [નુઓ લાર] ઝાંખરું;
 લફરું (૨) ધાકું; રોળું (૩) આડો
 સંબંધ [લા.]
 લાલ પું [સ. લલ ઉપરથી] હેલ, રંગીલો;
 બાંકો (૨) ઊંઠરો; પુત્ર
 લાલ વિં [ફા. લલ = રત્ન ઉપરથી] રાતા
 રંગનું. ઠંધૂમ વિં [નસ ઘૂઘી] ખૂબ લાલ
 લાલચ સ્રીં [સ. લ્પ ઉપરથી; લલ્સા]
 લલચાવું તે; લાલસા, લોભ (૨) લલચાવે
 તે; લાલચમા નાખે તેવી વસ્તુ, લાચ
 લાલચટક વિં ખૂબ લાલ
 લાલચુ વિં લાલચવાળું; લોભી
 લાલચોળ વિં [લાલ + સ. ચોળ] ખૂબ લાલ
 લાલજી પું કૃષ્ણના બાળસ્વરૂપની મૂર્તિ
 (૨) ગોસાઈજીનો પુત્ર
 લાલન નં [સ.] લાડ લડાવવાં તે.
 ઠંપાલન નં લાડમાં ઊછરવું તે
 લાલપાણી સ્રીં [લા.] દાર (૨) લોહી
 લાલબમ વિં લાલચોળ
 લાલબાઈ સ્રીં આગ; લાપ
 લાલસા સ્રીં [સ.] ઉત્કટ ઇચ્છા; તૃષ્ણા
 લાલા સ્રીં [સ.] લાળ
 લાલા પું [સ. લલ] લહેરી; હેલ, ફફડ
 (૨) ઉત્તરમાં અમુક ભતિના લોકના
 નામ પૂર્વે આદરનો શબ્દ, જેમ કે લાલા
 લજપતરાય (૩) બાપને માટે સંબોધન
 શબ્દ (કોઈ ઠેકાણે). ઠંજી પું હેલ; ફફડ.
 ઠંતાણુ સ્રીં [દે લાલા] તું તાણીને
 ઉપર લે તો બચાવ! એવા વાર્તા-પ્રસંગ
 ઉપરથી) નાલેશીબરી મુરખ સ્થિતિ
 લાલાશ સ્રીં લાલી; રતારા
 લાલિત્ય નં [સ.] લલિતપણું
 લાલિમા સ્રીં લાલારા
 લાલિયો પું [નુઓ લાલો] બખરચી-ટોડ
 [સુ.] (૨) લાલ દૂતરો કે બળદ
 લાલી સ્રીં [લાલ = રાત્ર ઉપરથી] રતારા

લાલો પું લાન, કાંડો (૨) પાગ
 લાવળી સોં ગોક રાગ કે દાગ લવકારાય
 લેની કવિતા (૨) સુગાનનો એક તા
 લાવણ્ય નં [સ] સોદ્યં ઓમય વિં,
 ઓમયી વિં ગોં [મ] રૂંદર
 લાવરી સોં [સ લવણી] એક પખી
 લાવરું (બ) નં [મા લાવિર (મ લવિર)]
 કાપનાર ઉપચી કૃતરાનુ કરડુ તે (૨)
 કૃતરાનુ બસુ તે
 લાવચરકર નં સરભમસાયે નાટ ૨૨૨
 લાવણું સંકિં [સ લા લવણ=લાવેણું]
 લઈ આવતુ આવતુ
 લાવા પું [દ] નવાગામુખીમાથી નીકળનો
 ગમ રસ [લાવરું
 લાવું (લા) નં [મ લાવપચી] કૃતરાનુ કાકુ,
 લાશી (ન) વિં [તુર્તી] ખરબાદ, પાથમાલ
 (૨) સોં [દા] મડ
 લાખર સોં [સ લખર] દીવ, રમણા
 -રિયુ વિં રસગાજવાડુ, કદે પડ કદે
 નદિ એડ
 લામુ વિં [મા હુર (મ રુશ)] લુડ, ધી
 કે ચીક વિનાનુ (૨) નં કઠોળ સિવાય
 નુ અનાજ
 લાન્ધ નં [સ] સગીત સાયેનુ નૃત્ય
 લાઉ (લાઉ) સોં નુઓ લાય
 લાડી સોં ધડના લોળી ખેળ
 લાળ સોં [સ લાળ] મેહાનો ચીકણો
 પ્રવાલી -ગિયુ વિં ધગી લાળ પડતી
 હોય તેવ (લાકડું) (૨) કાગથી બદન પરમે
 નદિ તે માટે બાકને ગમે બાધાતુ કપડું
 લાળી સોં [સ લોળી] કાનની નીચે લખડતી
 ચામડી (૨) બૂમ (પથપખી-ખાસ કરીને
 સિયાળની)
 લાળો (લા) પું [સ મહાત] અગારો
 લાંક (૦) પું લક, કમરનો વાક-મરોડ
 લાંગ પું [સ લાંગ] વઢાણાનેતુ એક કઠોળ
 લાંગર (૦) નં નુઓ લગર ઓં સંકિં
 નુઓ લગારતુ, લગર નાખી થોમતુ
 લાંગુ (ગુ) નં [સ] પૂછું

લાંધ (બુ) (૦) નં, સોં [મા વા (મ લખન)]
 લાલા, ઉપવામ ઓળુ નં દેતુ આધવા
 લાવન વર્ષ બેસતુ તે (દાર્દની સાન) ઓં
 અંકિં [સ રૂ] લાલો કવો -ધો
 પું લાવ ૧ ઉપવાસ (૨) લાવડ
 લાંચ (૦) સોં [મ લાચ] અમદદાર કે
 સતાધારીને કાગી રીને અપાતી કે લેવાતી
 અરદિન રકન ઓપાડિ, ઓપો વિં
 લાચિ -ચિયુ વિં લાય લેનાડુ
 લાંછન નં [સ] લા, કલક (૨) વિદન
 ના સોં લાગન લાગતુ કે લગ ડુ તે
 લાંક (૦) વિં [લકુ ઉપચી] દોડ, ખંધુ,
 શક (૨) ગોં નદિ તેવ, તોડાની -કાઈ
 સોં લુચાઈ, શકતા -કિયુ વિં લાક
 લાંપી (ગી) (૦) સોં નુઓ લાપી
 લાંબીટ્ટી (૦) સોં એ નદેલ (૨) વકરાર
 લાંબુ (૦) વિં [સ લા લબાઈ, સમય
 વરેમા ધણુ લાંબી એ અચી = ધસ
 ધણા વધતુ (૨) મરી જલ]
 લાંભણું, લાંભુ (૦) નં [સ લમ ઉપચી]
 વિનાગ, હિરસો (૨) ભાગિયાઓના ભાગ
 વહે ચવા નાખવામા આવતી ચિટ્ટી
 લિખિત વિં [સ] લખેતુ (૨) નં લખ્યા
 લેખ ના મ વિં લખનાગ એ અર્થમા
 કાગલ લખવામા વાપરે છે, લખિત મ
 (સંલેખ વિં)
 લિખાત, ૦૧૨ નુઓ 'લહેત મા
 લિટમમ પું [દ] રતનલેતના ફળનો રસ
 (તેનમ અને આ કલીની પારખ માટે
 વપરાય છે) [વખવાની ગીત
 વિપિ/પી) સોં [સ] ભાષાના વર્તો
 લિસ વિં [સ] લી સાયેતુ ખરડાયેતુ (૨)
 આસન, ફસેતુ [લાવસા, કામના
 લિખા સોં [સ] મેગવવાની ધચ્છા (૨)
 લિકાફે પું [મ] પરળીટિયુ
 લિકુદ નં [દ] ઉપર ચઢવા માટેનુ એક
 ચાનિક સાધન
 લિખરલ વિં (૨) પું [દ] ઉદારમતવાદી
 લિખામ પું [મ] લેખાસ, પોશા

લિમિટૅડ વિં [ર.] ધાયદાથી સહિચારુ
(જેમ કે, કપની)

લિસવટ નં [સ જ્ઞાપ્ત] નિવૃત્ત, કપાળ
લિવાઉ (-મ) નં [વોલ્ફલેવ નીલામુ] દરાજી
લિમેટી સીં [સ મેપા] નાની લીલી કે
ઉચરડો -ટો પું મોટી નિસોદી

લિસ્ત્ર નં [ર.] ચારી

લિંગ નં ચિહ્ન (૨) ભૂતિ [વ્યા] (૩)
માધન, હેતુ [ન્યા] (૪) મહાદેવની મૂર્તિ
(૫) પુરુષની ઉદ્ધી (૬) લિંગદેહ બેદક
પું, વંશરીર નં [સ] જ્ઞાતમાનુ સૂક્ષ્મ
સરીર -આયત પું એ નામના શેષ
સંપ્રદાયનો આદમી -ગી વિંનિગવાળુ

લિંબલુ સીં નિબુનુ ઝાડ, નિબોઈ

લિબુ નં [સ નિવ] લીબુ, એક ખાદ્ય ફળ
બી, -બોઈ સીં લીબોઈ

લિબોળી સીં લીબોળી, પહોળા મોનું
એક મોટું વાસણ [લીબડાનુ ફળ

લિંબોળી સીં [પ્રા ગિન્નોલિવા, લે લિંબોળી]

લીક સીં [રિ] લીલી (૨) હં

લીખ સીં [પ્રા લિખા (સ લિખા)] નૂ
નામના જતુના ઈંડા -ખિયુ નં લીખ
કાઢવાની ઝીણા દાતાની કાસકી

લીચી સીં [વીની લિચુ] પૂર્વ હિંદમાં
યતુ એ નામનું એક ફળઝાડ કે તેનું ફળ

લીજએ, લીને તેનું નિધ્યય ૩૫ [૫]

લીલી સીં [પ્રા લિલા (સ લેલા)] પહેળાઈ
વગરની રેખા (૨) દાર, એળ (૩) પદ, કડી
(૪) લીક, હંદ

લીલ સીં [ર લ્લી] લાલ

લીડુ સંકિંલેવું નૂં કાં (૨) લીધેલું

લીધે અં લઈને તેથી, તેટલા માટે, કારણે

લીધેલ (-લુ) લેવું નૂં મં હં

લીન વિં [સ] લય ખમેલું (૨) ગરક, તલલીન

લીપલુ નં [લીપલુ] પરથી લીપલુ જમીન

ઉપર કરેડો છાણ માટીનો શેષ [કરવો

લીપલું સંકિં [સ લિપ] છાણ માટીનો શેષ

લીમડી સીં [અપં લિમ્બ, પ્રા લિમ્બ (સ.

નિવ) નાનો લીમડો (૨) લીમડાની

ભતનુ કોઈ પણ નાનું ઝાડ (જેમ કે
મોડી લીમડી) -ટો પું એક ઝાડ

લીરે પું લૂગડાનો લાળો કંડો, ચીરો

લીલ સીં અધિધાર પાણીમાં કે તેવી જગામાં
થતી લીથી ચીકડી વનસ્પતિ (૨) બલ

લીલ સીં [સ નાંક] આખનો (પ્રયોગમાં
લીલ પરણાવથી કહેવાય છે)

લીલમ નં લીલા રગનુ એક રતન

લીલવો પું મોળનો લીલો દાણો (જેમ
કે પાપડી તુવેરનો)

લીલા સીં [સ] કીડા, ખેવ (૨) અહુભત

ખેવ (૩) અવતારે કરેલા કામ (૪) તેનું નાટક

લીલાલુ નં લીનેતરીવાળો પ્રદેશ

લીલાપુર પોતામ પું [સ] શ્રીકૃષ્ણ (તેથી

બલદ - મર્યાદાપુર પોતામ = શ્રીરામ)

લીલામું નં વાગવાથી થયેલું લીલુ ચાકું

લીલાલહેર સીં આનંદ, સુખ (૨) આળાદી

લીલાવતી સીં [સ.] પ્રસિદ્ધ ગણિતી

ભારકરાચાખની પુચી

લીલાશ સીં લીલાપલુ

લીલાંપાણી નં બંબંબં ટેલી ભાગનું પેય

લીલી ઘોડી સીં ભાગ (૨) ભાગનો ૨૬

લીલી આ સીં એક ધાસ કે તેને ઉકાળાને
આ પેટે પિવાતું પેય

લીલીસૂકી સીં [લીલુ + સૂકું] સુખ અને

દુખ, ચડતીપડતી

લીલું વિં [રે લિલિર] કાચી કરીના

રગનુ (૨) લીનુ (૩) રસવાળુ, વાનું

(૪) ખૂબ પેસાદાર [લા] [લીલો દુકાળ

શં પ્રં અતિરૂઢિને લીધે પડેલો

દુકાળ] બંધમ વિં [નિશ્વામ] ખૂબ

લીલું બીજું વિં ખૂબ કોપાયમાન

-લોતરી સીં તાજ લીલી વનસ્પતિ

(૨) ભાજપાતો, વાનું ચાક

લીવર નં [ર] કલેનુ, કાળનું

લીસુ વિં [રે લિસપ = પાવળુ -નાનું કરેલું]

ખરબચડું નહિ તેવું, સુવાળું (૨) સરખું

લીલ (-લી) સીં [પ્રા લીલ (સ લેલા)]

લીલી (૨) હં

લમ્બાનેર લટકવું. ૦વું અંકિં લટકવું
 (૨) નમી જવું [જમ; લેણા
 લૂલી (૦ખાઈ) સોં [સં. દન્ ઉપરથી]
 લણું વિ [સ. દ્વ. લ્લ] લંગડું (૨) અપંગ;
 અરાત્ન; નિર્મળ (૩) પાયા કે આધાર
 વગરનું [લા.]
 લૂંટ સોં [સ. ડું ઉપરથી] જુઓ લૂં.
 ંલિયું વિં જુઓ લૂટલિયું. ૦ફાટ સોં
 જુઓ લૂટાટ ૦વું સંકિં જુઓ લૂટવું.
 ંડા વિં જુઓ લૂટક. ંડારુ (૨૧)
 પું જુઓ લૂગર. ંડાલૂંટ સોં જુઓ
 લૂટલૂ. ંડાવણું, ંડાણું જુઓ લૂટાવણું,
 લૂટાડ
 લૂંડાપણું નં ગુલામનીરી [ગુલામ
 લૂંડી સોં દારી; ગુલામની. ંડો પું દાર;
 લૂખ સોં [રે. ભૂરી] જુઓ લૂમ. ૦વું
 અંકિં જુઓ લૂમડું
 લે (લે) 'લેવું'નું આશય બીજે પુરુષ એક-
 વચન (૨) અં વાડ, ઠીક એ અપનો
 ઉદ્દેશાર
 લેખ પું [સ] લખેલું તે; લખાણ (જેમ કે
 લિલાલેખ, વિચિના લેખ) (૨) ખત,
 કરારનું લખાણ (૩) દૂકો નિબંધ. ૦ક
 પું [સ.] લલિયો (૨) મંથ કે લેખ
 લખનાર. ૦ણુ (અણુ) સોં [સ. લંતની]
 કંચમ. ૦ન નં [સ.] લખવું તે. ૦નકલા
 (અણ) સોં લખવાની કળા ૦નપદ્ધતિ
 સોં લખવાની રીત, ૦ખારન ૦નસામગ્રી
 સોં લખવાનો સામાન. ૦ની સોં [સં.]
 જુઓ લેખણ. ૦પત્ર પું; નં [સ.] કરાર;
 દસ્તાવેજ. ૦વણું, ૦વું સંકિં [જુઓ
 લેખું] દિસામમા લેખ, ગણકારવું. અખા
 સોં [સં.] લીટી, રેખા -ખિકા સોં
 સો લેખક. -ખિત વિં લખેલું, લેખી.
 -ખિતવાર વિં લેખિત; લખાણમાં
 હોય એવું (૨) અં લખાને. -ખિની
 સોં [સ] લેખણ. -ખી વિં લેખિતવાર.
 -ખું નં મોઝે ગણાય એવો દૂકો સહેલો
 દિસાખ (૨) ગણતરી, દિસાખ (૩) ગણું

[લા] -ખે અં દિસામે, પ્રમાણે (૨)
 પ્રીત્યર્થે; વારતે; ખાતે
 લેણમ સોં [કા. જેજન] કસરતનુ એક
 સાધન કે તેની કસરત
 લેટ વિં [દ.] મોડું
 લેટવું અંકિં લેટવું; આળોટવું (૨) સૂવું
 લેટિન સોં [દ.] પ્રાચીન રોમની ભાષા
 લેડી સોં [દ.] બાનુ; માનવંત સો (૨)
 'સર'ની પત્નીનો તેજો કલકાળ
 લેણુ સોં જુઓ લેંડ
 લેણુ (લે) વિં ['લેવું' ઉપરથી] 'લેનાર'
 એ અર્થમાં રાખેને ડેડે (કદાં જીવલેણ)
 (૨) (લે') નં લેણુ, લેવાનું તે. ૦દાર
 પું લેણવાળો. ૦લેણુ સોં લેવડલેવડનો
 સંબંધ (૨) લેણાલેણી. -ણુલેણી સોં
 પૂર્વજન્મનું માગનું આપવાનું કે લેવાનું
 હોય તેજો સંબંધ, જાણાનુબંધ (૨)
 લેવડલેવડનો સંબંધ. -ણિયાટ પું
 લેણદાર; લેણવાળો. -ણું (લે') નં
 આપેલું પાણુ લેવાનું તે (૨) જાણાનુબંધ
 જેવો સારો સંબંધ
 લેથ સોં [દ] સંધાડો (લોહનો ધાટ
 ઉતારવાનો) [કાય [પ. વિ.]
 લેન્ડ પું [દ] અતર્ગળ કે બહિર્ગળ
 લેપ પું [સ] દીક્ષા પદાર્થને પાતળો ઘર;
 ખરડ (૨) ખરડ કરવાનો દીક્ષા પદાર્થ (૩)
 લેપાડ તે; આસક્તિ
 લેપન નં [સં] લેપ કરવો તે (૨) લેપાડું તે
 લેપાડું અંકિં ખરડાડ (૨) આસક્ત થવું
 લેફ્ટનન્ટ પું [દ.] મદદનીશ કમંચારી
 લેખક નં [દ.] નામકામવાળું પત્ર
 લેખારા પું [જુઓ લિખારા] પોશાક;
 પહેરવેરા
 લેઓરેટરી સોં [દ.] પ્રયોગશાળા
 લેલાણુ (લે) વિં લઈને નાસી જનારું (૨)
 ગાલીતટીથી પારકું લઈને પોતાનું
 ખતાવનારું
 લેમન (નેડ) પું; સોં; નં [દ.] લી છુના
 શરજત જેવું એક પીણું

લીંટ નં; સ્રીં નાકનો ચીકણો મળ
 લીંડી સ્રીં [સં હેડ; દે હિંડ-હિયા] ગોળીના
 આકારની અધાર(હંદર-બકરી વગેરેની)
 ંપીપર સ્રીં લાંબી પીપર. -કું નં.
 ગરગોલા જેવો કંકણ મળ (ગધેડાંધં મો)
 લીંપણ, ંગૂંપણ નં જુઓ લીપણ. -વું,
 -વું ગૂંપવું સંકિં જુઓ લીપવું
 લીંબડી(-ડો) જુઓ 'લીમડી' મા
 લીંબણ સ્રીં જુઓ લિબણ
 લીંબુ, ંડી, -બોઈ જુઓ 'લિખુ' માં
 લીંબોળી સ્રીં જુઓ લિંબોળી
 લુકમાન પું [મ.] કુરાનમાં વણવેલો એક
 વિદ્વાન ડાહ્યો પુરુષ
 લુરચાઈ સ્રીં લુચ્યાપણ
 લુચ્યું વિં કપડી; દોંગુ (૨) બધુ; પકું;
 પહોંચેયુ (૩) વ્યભિચારી દિશ્ય તે
 લુછણિયું નં લજવાનું કપડું ઇત્યાદિ જે
 લુછાવવું સંકિં, લુછાવું અંકિં 'લજવું' નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 લુટણિયું વિં લૂટી બપ તેવું
 લુટાઉ વિં લૂટું
 લુટારુ(-રો) પું લંટનારો; ધાડપાડ
 લુટાવવું સંકિં, લુટાવું અંકિં 'લૂટવું' નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 લુઠવું અંકિં [સ હુટ] જુઓ લઠવું
 લુસ વિં [સ.] લોપાયેલું; નાથ પામેલું
 લુપ્ધ વિં [સં.] લોભિયુ; લાલચ (૨)
 લોમાયેલું; મોહિત. -બધા સ્રીં લોભ;
 આતુરતા [ચાંચે; જટ જટ (ખાતું તે)
 લુશ(-સ) લુશ(-સ) અં [રવં] વખર
 લુહાર પું [પ્રા. હોહાર (સં. હોહકાર)] લોહું
 ધડનાનો ધધો કરનાર જ્ઞાતિનો આદમી.
 -રિયાં નં બ વં જુઓ લવારિયાં
 લુંગી સ્રીં [હિં.] કાછડી વાળ્યા વગર કેડે
 વીંટવાનું વસ્ત્ર
 લુંચન નં [સ.] વાળ દૂંધી નાખવા તે
 લુંચિત વિં [સં.] લુંચન કંઈકું
 લૂ સ્રીં ઉનાળાના ગરમ પવનનો અપાટો
 (૨) તેનાથી થતો રોગ

લૂઓ પું [સં. હવ ઉપરથી] વણવા માટે
 લીધેલો કણકનો નાનો ગોળો
 લૂક(-ખ) સ્રીં જુઓ લૂ
 લૂખસ સ્રીં ચામડીનો એક રોગ, ખૂલ્લી
 લૂખું વિં [પ્રા. લુખ (સં. લુહ)] ચીકટ
 વિનાનું (૨) રસ વિનાનું (૩) નિર્ધન;
 ખાલી [લા.]. ંપા(-પૂ) ખું વિં લૂખું
 લૂગડાંલતાં નં બંબવં [લૂગડું + લા. લતહ]
 લૂગડા અને તેવી ખીટ વસ્ત્રો
 લૂગડું નં [પ્રા. હુગ્લ, હુગ્લ (સં. હુગ્લ)]
 કપડું; વસ્ત્ર (૨) સાદ્યો. [લૂગડાં ઉતારીને
 વાંચળો = (પત્રની શરૂઆતમાં) મરણના
 સમાચાર સૂચવવા લખાય છે]
 લૂગદી સ્રીં પ્રવાહી સાથે ધૂંટીને બનાવેલો
 લોહો (૨) દોર પાવનો લોહો
 લૂછવું નં ['લજવું' ઉપરથી] લૂછણિયું
 લૂછવું સંકિં [પ્રા. લુછ, લુછ (સં. પ્ર + જન્)]
 લૂગડાથી ધસી સાફ કરવું; લોછવું (૨)
 ઠાઈને ધસવું, લગાડવું કે ચોટાડવું
 લૂટ સ્રીં લૂટું તે (૨) લૂટેલો માલ.
 ંફાટ સ્રીં લૂટું તે
 લૂટવું સંકિં [સ. હુટ; પ્રા. હુટ, હુટ]
 બળાકારે હરી લેવું; ઝૂંટવી લેવું
 લૂટાલૂટ સ્રીં ['લૂટવું' પરથી] ઉપરાઉપરી
 કે અનેક રચણે લૂટફાટ મચી રહેતી તે
 લૂઠવું અંકિં [જુઓ લૂઠવું] ગબડવું, આળોટવું
 લૂણુ નં [પ્રા. (સં. લ્વળ)] મીઠું; નિમક.
 [ઉત્તારવું = બલા દૂર કરવા પાત્રમાં
 મીઠું ધાલી માયા ઉપર ફેરવવું]. ંહરામ
 વિં નિમકહરામ. [લૂણુ હરામ કરવું =
 જેનો રોટલો ખાધો હોય તેને ખેવડા
 નીવડવું] ંહલાલ વિં નિમકહલાલ.
 [લૂણુ હલાલ કરવું = વફાગર રહેવું]
 લૂણી સ્રીં [પ્રા. લ્વળ (સં. લ્વળ) પરથી]
 એક લાંબ
 લૂણો પું લીનારાથી ઈંટ, ડાવગેરે ખવાઈને
 ઉપર વળતી છારી
 લૂમ સ્રીં ફળનું ઝૂમણું. ંખું નં, ંખો
 પું ઝૂમણું; મોટી લૂમ. ંઝૂમણું અંકિં

लमभाभेर लटकुं. ०ंउं अ०किं लटकुं
(२) नमी लुं [लम; लोदा
लूडी (०भा०) सो० [सं. लू० वपरथी]
लूडुं वि [स. ल. लुं] लंगडुं (२) अपंग;
अराक्रा; निर्मण (३) पाया के आधार
वगरनुं [ला]

लूटं सो० [स. लूट० वपरथी] लुओ लूट.
०ल्लियुं वि० लुओ लुल्लियुं. ०६६८ सो०
लुओ लूट. ०ंउं स०किं लुओ लुल्लियुं.
—टाउ वि० लुओ लुल्लियुं. —टाउ (—रे)
पु० लुओ लुल्लियुं. —टाउ लूटं सो० लुओ
लुल्लियुं. —टाउ लुं, —टाउ लुओ लुल्लियुं,
लुल्लियुं

लूंडापायुं न० शुद्धामगरी [शुद्धाम
लूंडी सो० दासी; शुद्धामगरी. —रे पु० दास;
लूँ सो० [दे. लूँ] लुओ लम. ०ंउं
अ०किं लुओ लमवुं

ले (ले) 'लेवुं'नु आशाय' पीने पुरष अक-
वयन (२) अ० वाड, ठीक अे अय'ने
बहुगार

लेप पु० [स.] लपेडु ते; लपाण (लेम के
सिद्धावेम, विधिना लेप) (२) अत;
करारनुं लपाण (३) दूको निम'ध. ०६
पु० [सं.] लल्लियो (२) अय के लेप
लपनार. ०ल्ल (—लू) सो० [स. लेल्लनी]
कलम. ०६ न० [स.] लपनुं ते. ०६६८
(—ला) सो० लपवानी कला ०६६८
सो० लपवानी रीत, कलारत ०६६८
सो० लपवानो सामान. ०नी सो० [स.]
लुओ लेपल. ०पय पु०, न० [स.] करार;
दरतावे. ०वपुं, ०ंउं स०किं [लुओ
लेपुं] दिसाभमा लेपुं, गल्लारवुं. —भा
सो० [स.] लीडी, रभा —भिल सो०
सो लेपक. —भिल वि० लपेडुं; लेपी.
—भिलवार वि० लेपित; लपाणमां
दोय अेजुं (२) अ० लपाने. —भिनी
सो० [स.] लेपल. —भी वि० लेपितवार.
—पुं न० मेअे गल्लाय अेवो दूको सदेवो
दिसाभ (२) गल्लारी; दिसाभ (३) अलुं

[ला]. —अे अ० दिसाभ; प्रभावे (२)
प्रोत्यर्थे; वास्ते; भाते
लेल्लम सो० [फा. लेल्लम] कसरतनुं अेक
साधन के तेनी कसरत
लेट वि० [र.] मेडुं
लेटपुं अ०किं लोडपुं; आलोडपुं (२) लुं
लेटिन सो० [र.] प्राचीन शमनी भाषा
लेडी सो० [र.] आनु; मानवत सो (२)
'सर'नी पत्नीनो तेवो दलकान

लेल्ल सो० लुओ लेड
लेल्ल (ले) वि० ['लेवुं' वपरथी] 'लेनार'
अे अय'मां शम्भने छेडे (कहा० लुल्लेण)
(२) (ले') न० लेल्ल; लेवानुं ते. ०६६८
पु० लेल्लवाणो. ०६६८ सो० लेल्लदेवडनो
सभ'ध (२) लेल्लदेवडनो. —लेल्लेण सो०
पूर्वजन्मनु भाग्य आपवानुं के लेवानुं
दोय तेवो सभ'ध; कल्लानुमध (२)
लेल्लदेवडनो सभ'ध. —लेल्लेण पु०
लेल्लदार; लेल्लवाणो. —लेल्ल (ले') न०
आपेयु पाडु लेवानुं ते (२) कल्लानुमध
लेवो सादो सभ'ध

लेथ सो० [र.] संधाडे (लोडनो धाड
वतारवानो) [काय [प. वि.]
लेन्स पु० [र.] अतर्गोण के अतिर्गोण
लेथ पु० [स.] दीया पदाय'ने पातणो यर;
भरड (२) भरड करवानो दीयो पदाय' (३)

लेपाडु ते, आसकिं
लेपन न० [स.] लेप करवो ते (२) लेपाडुं ते
लेपाडुं अ०किं भरडाडु (२) आसकिं यडुं
लेल्लन. ०६ पु० [र.] मल्लनीरा कभ'यारी
लेपल न० [र.] नाममात्राणुं पत्त'
लेपान्त पु० [लुओ विभास] पौसाक;
पडेरवेरा

लेपोरेटरी सो० [र.] प्रयोमशाय
लेपोरु (ले) वि० लघने नासी लनाडु (२)
अलीतडीथी पारडुं लघने पोदानुं
अतावनाडुं

लेमन (—नेड) पु०; सो०; न० [र.] ली लुना
शरभत लुं अेक पीलु

લેમૂક (લે) સ્ત્રી લેવું ને મૂકવું-છાડવું તે;
 બાંધછાડ (૨) લેમેલ; મૂકવણ
 લેમેલ (લે) સ્ત્રી વારંવાર લેવું અને મૂકવું
 તે (ઉતાવળના ગમરાટમાં) (૨) મરવાની
 તૈયારી; ભોયે લેવાનો વખત (૩) તેવો
 ગમરાટ કે મૂકવણ
 લેમ્પ પું. નં [દ.] ત્રિવે [લૂમખ
 લેરખું (લે) નં 'લહેરખું' પરથી નુઓ
 લેહું (લે) નં કોલ પાયરવાનું કડિયાનુ ઓળર
 લેહૂર (લે) વિં જીથે ઘેરાયેલું (૨) ધણ;
 અતિરાય
 લેવડ સ્ત્રી [લેવુ+વડ (સ. જતિ)] ઉધાર લેવાનો
 વ્યવહાર. જેવડ સ્ત્રી ઉછીનું લેવા
 આપવાનો સબંધ. -ડાવવું સંકિં
 'લેવું'નું પ્રેરક (૨) ધમકાવવું, કપકારવું
 લેવલ નં [દ.] સપાટી; સમતલતા (૨)
 (સપાટીથી ગણતી) જિ'ચાઈ
 લેવાદેવા પું; સ્ત્રી આપવાલેવાનો કે
 ખીજ કોઈ પણ ભતનો સંબંધ
 લેવાલ નં ખરીદનારું (શેર બજારમાં
 વપરાય છે). -લી સ્ત્રી ખરીદી
 લેવાવું અંકિં 'લેવું'નું કર્મણિ (૨)
 (શરીરનું) સુકાવું; ફિક્કું પડવું (૩)
 ખસિયાળું પડવું; શરમાવું
 લેવી સ્ત્રી [ફે] ફરજિયાત ઉગમણ; લાગો (૨)
 રાત્ર કે ગવર્નરનો લોકને મળવાનો દરબાર
 લેવું સંકિં [પ્રા. છે (સ. હા)] સ્વીકારવું
 (૨) પકડવું; ઝાલવું (૩) ભેળવવું; દાખલ
 કરવું. ઉદાં એ કામમાં એને ન લેશે
 (૪) ખાવું અથવા પીવું (દૂધ લેશે કે
 ચા ?) (૫) માન્ય રાખવું ટેકો આપવો
 (પક્ષ, ઉપરાણ) (૬) ખરીદ કરવું (થોડો
 કપારે લીધો ?) (૭) કિંમત લેવી (આ
 સાલનું શું લીધું ?) (૮) ધારણ કરવું
 (વેશ લેવો) (૯) દાખલવું (રાક લેવો)
 (૧૦) રોરવું; તેડી જવું (છાકરાને સાથે
 લીધો) (૧૧) ઝૂંટવું; પડાવવું; વિનાનું
 કરવું (આખર, વખત, જીવ, લાય) (૧૨)
 ધમકાવવું; કપકો આપવો (તે આપ્યો

કે તેને લીધો) (૧૩) ઉપાડવું; સ્થળાંતર
 કરવું (ટેબલ પાસે લો) (૧૪) યોડવું;
 ઉચ્ચારવું (તેનું નામ ન લેશે) (૧૫) વદોરવું
 (હાથ લેવી) (૧૬) નોંધવું; ઉતારી લેવું (તેમનું
 ઠેકાણું લઈ લો) (૧૭) કાપવું; ઉતારવું
 (નખ, વાળ) (૧૮) આપે કે કરે તેમ
 કરવું (કામ લેવું) (૧૯) તપાસ કરી
 સમજવું (માપ, તાગ, ખબર) (૨૦)
 માગવું; પૂછવું (આજ્ઞા, પરવાનગી) (૨૧)
 ઉપાડવું, રહી કરવું (વાધો લેવો) (૨૨)
 પૂર્વ શબ્દથી સૂચિત થતી ક્રિયા બતાવે
 (શ્વાસ લેવો) (૨૩) ખીલ (કિં ની સાથે
 આવતા તે ક્રિયા પૂરી કરવી અથવા નહેલી
 પનાવવી એવો અર્થ બતાવે (ખાઈ લેઈ).
 જેવું નં નુઓ લેણદેણ
 લેશ/વિં [સં.] જરાક (૨) પું અણ;
 થોડો ભાગ. ઓમાત્ર વિં બહુ જ થોડું
 (૨) અં જરાક પણ
 લેસ સ્ત્રી [દ.] જરીની કિનાર
 લેસન નં [દ.] વિદ્યાર્થીએ ઘેરથી તૈયારી
 કરી લાવનાનું કામ કે બાજતર
 લે'કવું (લેં) સંકિં [નુઓ લહેકવું] ઝૂંટવું
 લે'ધો (લેં) પું મોટું સૂચણ; ચોગ્ગો
 લે'ડ (લેં) સ્ત્રી [તેલુગુ રોં=મે] લેખ, ગિરમી-
 દંડની રમતમાં વકટ પછીનો દાવ; રેટ
 લોઈ સ્ત્રી [સં. હોમ ઉપરથી] કામગી;
 બનવું કાપડ
 લોક પું [સં.] જનતા; જનસમૂહ (૨) વર્ગ;
 ભતિ (૩) કર્મકળ ભોગવવાના માનેલાં
 નુદાં નુદાં સ્થાન કે જગત (સ્વર્ગલોક
 ઇં). ઠંકથા સ્ત્રી લોકોમાં પ્રચલિત
 વાત (૨) દતકથા. અર્થા સ્ત્રી લોકોમાં
 ચાલતી વાત. ંજવન નં લોકનું -
 સમાજનું જીવન. ંચય નં [સં.] ત્રિભુવન
 (સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ). ંપાલ [સં.],
 -પા પું નુઓ દિક્ષપાલ. ંપ્રસિદ્ધ
 વિં [સં.] જગમયદ્ધર. ંપ્રિય વિં
 લોકોને પ્રિય. ંભાષા સ્ત્રી સમાન્ય
 જનતાની બોલી. ંભોગ્ય વિં આમ

લોકોને રસ પડે એવું ંમત પું લોકોનો
મત. ંમાતા સ્ત્રી [સ.] સમમ જન-
સમુદાયને પોષનારી હકીમી (૨) નરી.
ંમાનસ નં લોકું સમૂહગત માનસ;
'માસમાન્ડ'. ંમાન્ય વિં લોકોમાં
માન પામેલું; લોકોએ સ્વીકારેલું (૨)
પું વિવેક મહારાજ

લોકલ સ્ત્રી [દં.] ધીમી ગતિએ લોકલી
ને બધા સ્થાનોએ ઊભી રહેતી ગાદી
(૨) મોટા શહેરના લાગે અને પરાંમાં
લોકલી ટ્રેન (૩) સ્થાનિક; તનનું. ંમોર્ડ
સ્ત્રી; નં [દં.] નિરક્ષા કે તાલુકામાં
ન્યાં મુધરાઈ નથી હોતી ત્યાંની સ્થાનિક
સ્વરાજ્યની સ્થા [ડર

લોકલસ સ્ત્રી લોકોમાં નહાડું કહેવાવાનો
લોકવાયકા સ્ત્રી લોકોમાં ચાલતી વાત;
અરવા

લોકવાર્તા સ્ત્રી [સ.] નુઓ લોકકથા
લોકશાસન નં, લોકશાહી સ્ત્રી લોકો
દ્વારા ચાલતું રાજ્ય; 'ડેમોક્રસી'

લોકશાળા સ્ત્રી સામાન્ય જનતા માટેનું
ગિણણ આપતી અમુક જનની એક શાળા

લોકસંચલ પું [સ.] લોકહિત; લોકકલ્યાણ
લોકસાહિત્ય નં લોકોમાં પ્રચલિત કથા-
વાર્તા કે કવિતાઓ સાહિત્ય

લોકસેવક પું પ્રત્યક્ષેવક, લોકસેવા કરનાર
લોકહિત નં [સ.] લોકોનું હિત

લોકાચાર પું [સ.] લોકોમાં ચાલતો
બચહાર કે રીતિ [કહેવાય તે-વગેરે]

લોકાપવાદ પું [સ.] લોકમાં નહાડું
લોકિટ નં, લોકેટ નં [દં.] સીઓનું

ગાનનું એક ધરેલું

લોકેષ્ય સ્ત્રી [સ.] લોકોમાં પ્રતિષ્ઠા કે
ચરાની કામના (૨) સ્વર્ગ વગેરે લોકના
સુખની કામના

લોકેષ્ટિ સ્ત્રી [સ.] કહેવત
લોકેષ્ટર વિં [સ.] અલૌકિક; અસાધારણ

લોખંડ નં લોકું. -ડી વિં લોખંડનું
બનાવેલું (૨) ધણુ મજબૂત (૩) દંડ-
નિધયી; અણનમ [લા.]

લોચ પું [સ. હુંજ] માયાના વાળ પોતાને
હાથે ટૂંપી કાઢ્યા તે [જન]. બંત નં
હુંચન; ટૂંપી નાખતું તે (૨) ધીનવી લેતું તે
લોચન નં [સ.] આંખ. -નિયું નં
લોચન [પ.]

લોચવાતું લોચાતું અંકિં લોચામાં પડતું;
ચૂચવાતું; સડોવાતું (૨) લોચો વળતું
લોચો પું [મ. લોચક] લોહો; હથકા (૨)
રૂચો; ડબ્બો (૩) ચરખડ; ગોટાળો (૪)
વાચો; તકરાર

લોટ પું [દં. રોટ] બારીક બૂકો; આટો
લોટકું નં [નુઓ લોટું] ચડવો
લોટણ (-ણિયું) વિં લોટલી -ગુલાંટ ખાયા
કરતી (પતંગ)

લોટપોટ વિં લોપપોથ (૨) ગોટપોટ
લોટરી સ્ત્રી [દં.] ટિકિટો વેચી ખરીદના-
રાઓમાંથી જેને નસીબે આવે તેને ઇનામો
આપવાની રીતે કરાતી એક પ્રકારની
મતવ્યવસ્થા (૨) નસીબનો ખેચ [લા.]

લોટપું અંકિં [પ્રા. લોટ (સ. હુટ્ટ)] લેટું;
આપોટવું (૨) સૂડું (૩) ગજલું; ગુલાટ
ખાવી

લોટિયું વિં [નુઓ લોટું] લોટાના તળિયા
જેવું; લોટુજું. -ચો પું નુઓ વહોરો ૧

લોટી સ્ત્રી [લોટવું] ઉપરથી નાનો લોટો.
-ટું નં નાનો માટીનો ધોડો; માટીનું

લોટાજેતું વાસણ (૨) માણું [લા.] -ટો
પું ધાતુનું એક પાત્ર-કળશિયો (૨)

દરત [લા.]

લોડ પું [દં. લોડ=વાહવાનો પથ્થર (સ.
લોડ)] પાણીનું લાટ જેવું ભોળું; પૂરનો
ધોડો (૨) તાપથી ઓગળીને બાજેગો

માટીનો ગડો, લોડાનો લડો (૩) વાધો;
તકરાર [લા.] [(કપાસ)

લોડવું સંકિં [દં. લોડ] ચરખાથી પીલતું
લોડાં નં બંબંબં લોડાના બોબરો. -ડી
સ્ત્રી લોડાની તળી

લોડું નં [મ. લોડ ઉપરથી] એક ધાતુ, લોખંડ
લોથ સ્ત્રી લાગ; મડું (૨) [લા.] ઉપાધિ;

પીડા (૩) વિનં તદન યાત્રી ગયેલું. ૦ પોથ
વિનં યાત્રી ગયેલું [આગેાટું
લોથયું અં કિં બેચેનીમાં આમ તેમ
લોથિયું (લો) નં [સં. હુય] કૃતરાનું બચકું
લોન સીં [સં.] અમુક સરતે લેવાતી ઉછીતી
કે બ્યાનુક્રી રકમ

લોપ પું [સં.] હુપ્ત થયું તે; નાથ પામયું
તે; દેખાતું બધ થયું તે. ૦ કં વિનં લોપ
કરનારું

લોપડચોપડ નં [લિપયું+ચોપડું] ચીકડ;
ધી, તેલ વગેરે (૨) [લા.] અતિશયોક્તિ
(૩) ખુશામદ.

લોપરી સીં [નુઓ લેપરી] થપોલી
લોપયું સંકિં [સ. હુય] ઉલ્લેખયું; ન માનયું
લોફર વિનં પું [સં.] બટકેલ; બદમાશ
લોખ (લો) સીં માદદાસ્તી (૨) આદત
લોખડી (-રી) સીં [અ. લોમડી] બારીક
બનની કામળા કે ચોટણી

લોખાન પું [ફા. વ્હાન] એક વક્ષનો ગુંદર
(ધૂપ કે ઔષધિ)

લોભ પું [સં.] લાવય; તૃપ્તિ. ૦ નં વિનં [સં.]
નુઓ લોભામણું (૨) નં પ્રલોભન.
-ભામણું વિનં લક્ષ્યાવે તેલું. -ભાવયું
સંકિં 'લોભાનું' નું ધેરક. -ભાનું અંકિં
લોભમાં પડયું; લક્ષ્યાયું. -ભિત વિનં
[સં.] લોભાયેલું. -ભિયું, -ભી વિનં
લોભવાળું

લોભ પું; નં [સં.] વાળ; રૂંધું; રામ
લોલ વિનં [સં.] ચંચળ (૨) સુંદર (૩) આનુર
(૪) નં ગરબાની લીટીને છેડે આવતો
રાજ. ૦ કં નં લટકતી અને જૂલતી વસ્તુ
(જેમ કે ઘંટ કે ધડિયાળમાં)

લોલો સીં [સં.] છમ
લોલિત વિનં [સં.] હાલયું; જૂલયું
લોલુપ વિનં [સં.] લુપ્તવાળું; તૃપ્તિતુર.
૦ તા સીં

લોલો અં [સં. હુય] દાલરડાનો એક
અવાજ (૨) પું (છમનો) જૂલો
રનાયુ; લોલો [પ્રેરક

લોલડા (-રા) વયું (લો) સંકિં 'લોલડું' નું
લોલાયું (લો) અંકિં 'લોલડું' નું કમંભિ
લોલ નં [સં.] માલીનું ટેકું

લોલ નં [સં.] લોલું. ૦ ચુંબક નં લોલાને
આકર્ષવાના ગુણવાળું એક દ્રવ્ય. ૦ ચુંબ.
કલ્પ નં લોલાને આકર્ષવાનો ગુણ;
'મેમેલિચમ'

લોલર પું બડસો; મૂખ (૨) લોલર;
રખડેલ યા તોફાની નુવાનડો

લોલડું સંકિં [પ્રા. હુલ] લુહડું
લોલિત વિનં [સં.] લાલ; રાતું
લોલિયાળ (-યું) વિનં લોલીવાળું

લોલું નં [પ્રા. લોલિમ (સ. લોલિત)] ગુધિર.
૦ કિંકાળો પુંબળાપો; કંકાસ. ૦ તરસ્થું
વિનં સામાનું લોલી રેડીને તેની દાઝ રામે
એલું. ૦ છુ (-લો) લાલુ વિનં લોલીના
રેલાથી ખરડાઈ ગયેલું

લોળિયું નં [સ. લોલ ઉપરથી] સીઓનું
કાનની બાટનું એક ધરેલું [ટરયું

લોળો પું [સ. લોલ ઉપરથી] છમ; છમનું
લોલંડી (લો) સીં [પ્રા. લુલ = લુપાયેલું]
એક નાનું ચોપયું પ્રાણી

લોલં (લો) વિનં [પ્રા. લુંલ (સં. મુંલ)]
નુઓ લાંક. -કિયું વિનં નુઓ લોલિયું.
-કું નં છાકું [સં.]

લોંડી સીં લંડી [લોલો

લોલો (લો) પું ચીકણા નરમ પદાર્થનો
લોલિક વિનં [સં.] લોલોમાં ચાલતુ (૨)

આ લોલનું; દુન્યવી (૩) નં લોલાચાર
(૪) ખરખરો [રાખનો મરકરો

લોલો પું [સ. લુલ ઉપરથી] લડો; વિદુષક;
લ્યાનત સીં [અ. લાનત] નુઓ લ્યાનત

૧

વ પું [સં.] ચાર અર્ધસ્વરોમાંનો ચોથો
 વક્ટે પું [વિભુ વક્ટુ=એક] ગિદ્ગીદ્ગીની
 રમતમાં પહેલો દાવ
 વક્ટુ વિં [અ. વક્ત] સાવજનિક; ધર્માદા
 વક્ટુ અંકિં [સં. વિ+ઠ] બગડું, પીકરું
 (૨) બહેકવું; ફાટવું (૩) ફરી જવું;
 વાંકું બોલવું
 વક્ટી સોં, -રો પું [સં. વિ+કી ઉપરથી]
 વેચાણ(૨) વેચાણનું નાણું (૩) વેચાયેલો માલ
 વકાદાત સોં [અ.] વકીલાત; વકીલનું
 કામ. બનામું નં અસીલ તરફથી
 વકીલાત કરવાની સત્તાનો લેખ
 વકાસવું સંકિં [સં. વિ+ક્ષ] (મો)
 પહેલું કરવું -ફાટવું [ઉમેદ
 વકી સોં [અ. વકીમ] સંભવ (૨) આશા;
 વકીલ પું [અ.] સનદી કાયદાશાસ્ત્રી(૨)
 એલથી; પ્રતિનિધિ (૩) કોર્ટના પક્ષની
 વાત રજૂ કરનાર — તે માટે મથનાર.
 -કાત સોં, -લાતનામું નં જુઓ
 વકાલત, બનામું [દંગ; લાયકી
 વક્કર પું [અ. વક્ત] મોક્ષો; વજન (૨)
 વક્તવ્ય વિં [સ] બોલવા જેવું (૨) નં
 કથન; બાધણ
 વક્તા પું [સ] બોલનાર; બાધણ કે કથા
 કરનાર. -કૃતાસોં, -કૃત્યનંબોલવા-
 ની છા. -કૃત્વશક્તિ સોં છટાદાર
 બોલવાની કે બાધણ કરવાની શક્તિ
 વકત્ર નં [સં.] મુખ
 વકે વિં [સ] વાંકું. જાણ સોં [સ.] વક્ટુ
 (૨) વળાંક; 'કવેચર' [અ.]. બુટું પું
 [અ.] અપ્રતિ. બદલિ સોં [સ.] બાકી
 નજર (૨) વાંકું જ ભેનારી -કોથની
 કે દેવની નજર (૩) વિં તેની નજરવાળું.
 -કીબવન નં [સં.] (કિરલોનું) વાંકા
 વડુંતે. -કોક્તિ સોં [સં.] કથાક્ષનું વચન

(૨) વાકો બોલ (૩) એક કાવ્યાલંકાર
 [કા. શા.]
 વક્ષ, બેચલ (-ળ), -ક્ષ:બેચલ (-ળ) નં
 [સં. વક્ષ, વક્ષ:ચલ] છાતી
 વખ નં + જુઓ વિષ
 વખત પું [અ. વક્ત] કાળ; સમય (૨)
 તક (૩) માઠી હાલત (૪) નવરાશ (૫)
 વાર; ફેરા (જેમ કે, એને કેટલી વખત
 ફરું?) બેચખત અં [ફા. દેવવત]
 ગમે ત્યારે; અવારનવાર. બેચર અં ચોખ્ખ
 વખતે. -તે અં કદાચ; સંભવતઃ.
 -તોવખત અં વારંવાર
 વખલો પું વાણના દોષથી થતો કપડાનો
 નુકસાનીવાળો ભાગ
 વખવખવું અંકિં વલખાં મારવાં (૨)
 ખાકું ખાકું કરવું; તણવું
 વખાણુ નં [પ્રા. વચ્છાળ (સં. વ્યાલ્યાન);
 અર્થ] પ્રશંસા. બું સંકિં પ્રશંસા કરવી
 (૨) + વિગતથી કહેવું; વણવું
 વખાર સોં [વિ. વચ્છાર] કોઠાર. -રિયો
 પું વખારવાળો (૨) વખારનો નોકર
 વખુ વિં [પ્રા. વચ્છ (સં. વક્ષ)] નામને લાગતાં
 -ના વલણ, લગની કે પક્ષનું. 'ઉદાં
 આપવખુ. -ખું નં પક્ષ (૨) ઓથ (૩) વગ
 વખુટું વિં વિખુટું [(૨) સંકટ
 વખો પું [અ. વાક્ષિગદ] બૂખમશનું સંકટ
 વખોડવું સંકિં [વિ. વિમલોડ] બોડકાડવી;
 નિંદા કરવી
 વગ પું; સોં [પ્રા. વગ્ગ (સં. વર્ગ)] પક્ષ;
 તરફેણ (૨) જગા; સવડ (૩) તક;
 અવસર. [વગે કરવું = કેકાણે પાડવું.
 વગે પડવું શંખે અનુકૂળતા પ્રમાણે]
 વગડાડિ વિં [વગડો] ઉપરથી] જંગલી
 વગડો પું [પ્રા. વિગડ (સં. વિકટ)] જંગલ;
 વેરાન કે ઉજળા પ્રદેશ; રાન

વગદાં ન૦બ૦વ૦ કુંકા. [બંધીણુવાં]
 વગર અ૦ [અ. વિગેર] વિના
 વગવસીરો પું [વગ + વસીરો] વગ ને
 વસીરો; મોટાની સાથેનો સંબંધ, તેની
 ઓથ ને કુમક
 વગળા પુ; ન૦ [પ્રા. વિગ્ન (સ. વિગ્ન)]
 ભેગ (૨) બ્રહ્મા, વણ'સ કરતા.૦વંશી
 વિ૦ વણ'સ કર
 વગાડવું સંકિં [નુઓ વાગવું] વગટે એમ
 કરવું.બાલવવું(૨)વાગે - લાગે એમ કરવું
 વગિયું,વગીણું વિ૦ ['વગ' ઉપરથી] ઓળ-
 ખીટું; વગવાણું (૨) પકાપાત કરનારું
 વગુ અ૦ [નુઓ વગ] જયે; બાનુ
 વગૂતવું અ૦કિં [સ. વિ + પ્રા. ગુલ (સ.
 પ્રયિત)] બરાત, ગૂચાણું
 વગેરે અ૦[અ. વોરદ]અને ખીત; ઇત્યાદિ
 વગે. પું [નુઓ વગ] લતો, ભાગ
 વગોણું ન૦, -વણી સ્ત્રી -વણું ન૦
 ['વગોણું' ઉપરથી] નિદા; ફેલેતી
 વગોવણું સંકિં [પ્રા. વિગોવ (સં. વિગોવ-)
 = ફેલેત કરવું] નિદા કરવી;ફેલેતી કરવી
 વધરડું ન૦ રાત્રી સાઠી જેવી ડાંગર
 વધરણું ન૦ [નુઓ વધરો] ઘરકત; વિપ્ર
 વધરો પું [સ. વિપ્ર] ઢટો, અણબનાવ
 (૨)વિપ્ર (૩) બગડણ કે સજવા માંડવું તે
 વધાર પું [સર૦ પ્રા. વ્યારિમ = વધારણું]
 થી કે તેવમાં મરચાં, રાઈ, હિંગ વગેરે
 કકડાવી દાળ, કઢી વગેરેમાં છાકારવું તે
 (૨) મમરો; ટુકડો; ઉરકેરણી [લા.].૦ણી
 સ્ત્રી૦હિંગ.૦વું સંકિંવધાર કરવો -રિયું
 વિ૦ વધાર દીધેવું (૨) ન૦ એક અથાણું
 વચ ન૦ [સં] વચન; બોલવું તે
 વચ સ્ત્રી [સ. વિચ = મધ્ય] વચે હોવું
 તે; મધ્યસ્થતા (૨) અ૦ + વચે
 વચકણું ન૦[નુઓ વચકાણું]વાંચો; વાંકું
 વચક(-કાણું) અ૦કિં [સ. વ્યત્તવ; પ્રા.
 વચ] માફું લાગવું; રિસાણું; ઉડાણું (૨)
 વચેથી છરછી જવું
 વચકું ન૦[નુઓ વચકણું] વિપ્ર; વચકણું.
 -કે. પું માફું લાગવું(૨)વાંધો (૩)વહેમ

વચગાળો પું વચેનો ભાગ
 વચડવું સંકિં [સર૦ પ્રા. વિચરિવા (સ.
 વિચરિજા)] વધરવું
 વચન ન૦ [સં] વેણ; કથન; વાક્ય (૨)
 પ્રતિજ્ઞા; કોણ (૩) સખ્યા [વ્યા.]. -ની
 વિ૦ વચન પાળનારું; સ્તવવાદી. -નીય
 વિ૦ [સ] રહેવા કે બોલવા જેવું (૨)
 નિધ (૩) ન૦ લોકાપવાદ; લાંછન. ૦બ્રહ્મ
 વિ૦ વચન ન પાળવું
 વચમાં અ૦ ['વચ' પરથી] વચે
 વચણું વિ૦ વચમાંનું; મધ્યેનું
 વચળણું અ૦કિં [મ. વિચ-] કથનવું;
 ચસકણું; બગડવું
 વચાળા સ્ત્રી૦ વચેની ખાલી જગા
 વચાળો પું['વચ'ઉપરથી]ન વપરાતો ખૂણો
 વચેટ વિ૦ [નુઓ વચ] વચવું
 વચે અ૦ [નુઓ વચ]વચમાં. -ચેવચ
 અ૦ બરાબર વચે [વાછરડું
 વચ(૦-છ) પું; ન૦ [પ્રા. વચ (સં. વચ)]
 વછિયાત પું મોટા વેપારી તરફથી પરદેશ
 માલ ખરીદનાર કે વેચનાર આડતિયો
 વછુટાણું અ૦કિં 'વછટણું'નું ભાવે
 વછૂટવું અ૦કિં છૂટવું (૨) છડીને ઠાડવું
 વછૂટું વિ૦[નુઓ છૂટું]વિખૂટું; છૂટું પડેલું
 વછેરી સ્ત્રી૦ [નુઓ વચ] નાની ઘોડી.
 -રું ન૦ ઘોડીનું બચ્ચું. -રો પું નાનો
 ઘોડો (૨) વાછડો (તરતમાં ખસી કરેલો)
 વછો પું [સ. વિચ્છો] વિચોળ
 વછોડવું સંકિં વછટે એમ કરવું
 વછોણું વિ૦ [સ. વિચ્છોણ] વિખૂટું પડેલું
 વજન ન૦ [અ. વજન]ભાર (૨) તોલ (૩)
 [લા.] દબાણ; વગ (૪) મોલો, માત.
 ૦દાર વિ૦ વગનવાણું [વગાડવું
 વજાડવું સંકિં [પ્રા. વજાવ (સં. વાદવ)]
 વજકાર વિ૦(૨)પુંવજકાણો જગીરદાર
 વજરો પું [અ.] ઇનામમાં મળેલી જમીન
 વજર પું [અ.] પ્રધાન (૨) શેતરંજનું એક
 મહોરું. -રોઈ(-તા), -રી સ્ત્રી૦ વજરનો
 ઓધો, કારકિર્દી કે અમલ

વળૂ નં [અ] (નિમાળ પડતા પહેલાં) હાથ,
પગ, મો વગેરે ધોવા તે
વળૂદ નં [અ] ખરાપણુ વાસ્તવિકતા
વળ્જર નં + ઇદનુ આયુધ - વજ
વળ નં [સ] દિધિયિ નિમિના હાડકાનુ
ખનેતુ ઇદનુ આયુધ(૨)વીજળી(૩) ફૂલની
દાડી ંકાય વિં વજ જેની મ્હણ કાયા
વાણુ ંપાત પું વીજળીનુ પડતુ તે
(૨) મોટુ સ કટ આવી પડતુ તે [લા]
ંયેપ પું કદી જખડેખલિ તેવો લેપ
વટ પું [સ] વડ
વટ વિં [દે વટ્ટ] મુખ્ય, બધા માટેનુ
વટ સોં [સ શ્રુતિ પ્રા વટ્ટ] ટે, પથ્(૨)
આખર(૩)ધીરધાર કરવી તે (૪)ધીરધાર
થતી હોય તે બજાર ઉદાં નાણાવટ (૫)
હોવાપણુ એવો બાવ બતાવતો પ્રત્યય
ઉદાં ધરવટ (૬) પું રોડ
વટકવું અંકિં [સરં પ્રા વટ્ટિમ(સ વલિત)]
રીસમા ખરી જુ વ માયુ
વટપૂણ્મા સોં [સ] જેડી પૂનમ
વટલ(-લા)વું અં કિં [નુઓ વટાળજી]
હલકી મનાતી જતિ કે ધર્મમા જુ
વટલોઈ સોં તાબડી
વટપુ સંકિં [પ્રા વટ્ટ (સ વૃત કે વર્મન)]
ઉપરથી]ઓળગતુ પસાર કરતુ(૨)અંકિં
(વેળાનુ) પસાર થઈ જતુ (૩) (પાણીનુ)
પાણુ હડતુ ઓસરતુ (૪) નારી જતુ
વટમાવિની સોં [સ] જેડ પૂણ્માએ
વડની નીચે જેની પૂજ કરાય છે તે
દેવતા તેતુ પવં
વટલુકમ પું મુખ્ય કે સવંને લાગુ પડતો
હુકમ(૨)ખાસ સમાચી કાઢેતો તાકાલિક
હુકમ ઓરિંનન્સ
વટતર વિં ધરેણિયાત (૨) નં વટાવ
વટાણો પું એ નામનો મ્હોળનો દાણો
વટાવ પું[સ વટ્ટ ઉપરથી] છા મુલમાથી
કાઈ કારણથી ને ઓણુ લેવાય અથવા
કાપી અપાય તે (૨) મોટા સિક્કાનું
પરચૂરણુ લેતા ને ઓણુ આવે તે (૩)

વેચાણુ ઉપરતુ વગતર ંવું સં કિં
મોટા સિક્કાનુ પરચૂરણુ નાણુ લેતુ
(૨) ફૂડી, મોટ વગેરેના નાણા કરવા
વટાવવું સં કિં [નુઓ વટલુ] પસાર
કરતુ ઓળગતુ [વટાવી ખાણુ-ઉતરી
જતુ(૨) ન બંધ (૩) મોટુરુપથોગ કરવો
(ખાપની આખર વટાવી ખાવી) (-ને)
વટાવે ઓવું સં પ્રં -થી ચડિયાત]
વટાળ પું [દે વિટ્ટલ] વટનાવાપણુ ભ્રષ્ટતા
ંવું સંકિં વટલાવતુ -મો પું વટાળ
વટિકા સોં [સ] મોળી, વડી
વડિયુ, વડી વિં વટ-ટેકવાણુ
વડી સોં [સ] વટિકા મોળી
વટુ નં [પ્રા વટ્ટ (સ શ્રુત)] 'તેનો ધ મો
કે મમકાજ' એ અર્થમા નામને અતે
લાગે છે (પ્રધાનવટુ)
વટેમાર્ગ પું [સ વટ્ટ + માર્ગ] મુસાફર
વટેશરી સોં વાગખર્ચ (૨) ખાણુ
વડ પું [પ્રા (સ વટ)] એક ઝાડ
વડ વિં [દે વટ્ટ] વડુ (સમાસમા વપરાતુ
૩૫) બપણુ નં મોળાપણુ
વડવા સોં [સ] ધોળી [લિખડતુ મૂળ
વડવાઈ સોં વડની ડાગમાથી ફૂટીને
વડવાગ(-ગો)ળ સોંરાને બેડતુ એક પક્ષી
વડવામિ [સ] વડવાનલ[સ] વડવાનળ
રમુદ્રમા ગ્રહેલો અભિ
વડવે પું [દે વટ્ટ ઉપરથી] પૂવંજ (૨)
ખાપ અથવા માનો ખાપ
વડસમરે પું સાસુ કે સસરાનો ખાપ
વડમાસુ સોં સાસુ કે સસરાની મા
વડાઈ સોં [વડુ પરથી] મોળાઈ કીર્તિ
(૨) અભિમાન પતરાજ
વડાનરું વિં [પ્રા વટ્ટ (સ વટ્ટ) + અગર]
દરિયાકિનારે ખા ભોમા પા ની સુમ્બીને
બતાવેતુ ગાગડાદાર (મીઠું)
વડારણુ સોં [સરં પ્રા વટ] ગોની
ખવાસણુ રાગીની દારી [માની મા
વડિયાઈ સોં[વડુ + આઈ] ખાપ અથવા
વડી સોં[વિ] જિજાગીદાળની એક બતાવટ

વડીલ વિં [દિ. વહિલ] (કુટુંબમાં) પૂજ્ય; મોટું, મુરખી (૨) પું તેવો માણસ (૩) પૂર્વ - લોપાર્જિત વિં [+ ઉપાર્જિત] બાપદાદાએ રળેલું
 વડું વિં [દિ. વડુ, અથવા પ્રા. વડ્ઠ (સ. વૃદ્ઠ)] મોટું (સમાસમાં 'વડ' રૂપ, જેમ કે વડસાસું)
 વડું નં [પ્રા. વટન (સ. વટક)] અડદની દાળની એક વાની
 વડું નં [પ્રા. વડ, વટ (સ. વટ)] પડના અર્થમાં સપ્તમાવાચક શબ્દને લાગે છે. ઉદા. એકવડુ, બેવડુ, તેવડું ઇં (૨) કદ (૫૬) બતાવવાના અર્થમાં આ, જે, કે, તે વગેરે સર્વનામેને લાગે છે. ઉદા. આવડુ, બેવડુ, કેવડું ઇં
 વડે અં વતી, થી
 વડેરું વિં [દિ. વડું] વડીલ, મોટું
 વડકલુ(-લું), વડકારું વિં ['વડવું' ઉપરથી] કનિયાબેાર
 વડવાડ સ્ત્રીં ['વડવું' ઉપરથી] કનિયો; તકરાર, લડાઈ. -ડિયું વિં વડકલુ
 વડવું અંકિં તકરાર કરવી (૨) મારામારી કરવી (૩) સંકિં કપકો આપવો
 વડવેડ સ્ત્રીં વડવાડ
 વણુ નં [દિ. વણી, સરં પ્રા. વળી] કપાસ, કપાસનો છાંડ કે કપાસનું ખેતર
 વણુ અં [સ. વિના] વિના [૫]
 વણુકર પું વણવાનો ધધો કરનાર. -રી વણવાની મનૂરી
 વણુછો પું [સ. વર્ગદાયા] ઝાડની છાયા (નીચેના રોપ પરની)
 વણુજ પું [પ્રા. વગિજ(સ વાગિજ્ય)] વેપાર; ધધો(૨)સ્ત્રીવેપારની વસ્તુ, 'કોમોટિડી' વણુજર સ્ત્રીં [વણુજ + હાર કે દાર] વણુજરાની પોડ કે દાડ્યો. -રી સ્ત્રીં વણુજરાની સ્ત્રી -રું નં વાળુજરાનો ધધો -રો પું બળદોની પીડ ઉપર માણ બરી દેશપરદેશ લઈ જનાર વેપારી
 વણુતર નં વણુતરે(૨)વણાટ, પોત, કુમાર

વણુલોભી વિં [વણ (વિના) + લોભ] લોભરહિત
 વણુવું સંકિં [દ. વુળ(સ વે)] આમળક; ભાગવું (દોરકું) (૨) સાળ વડે કપડું બનાવવું (૩) વેલણ વડે રાહલી વગેરે કરવું (૪) પાટિયા ઉપર લોટ મસળીને (સેતો) પાડવી
 વણુસવું અંકિં [સ. વિનચ] બગડવું; ખરાબ થવું (૨) નાશ પામવું
 વણુસાડવું સંકિં બગાડવું
 વણાટ પું વણતર; પોત. ંકામ નં વણવાનું કામ
 વણીક પું [સ.] વાણિયો (૨) વેપારી. ંવૃત્તિ સ્ત્રીં જુઓ વાણિયાવિદ્યા (૨) વેપાર વડે આજીવિકા ચલાવવી તે
 વણિય(-યે)ર (વ') નં એક નાનું ચોપણું પ્રાણી
 વત [સ.] નામને લાગતાં 'ની પેટે, -ની જેમ' અર્થ બતાવે છે ઉદા. આત્મવત્
 વત [સ.] નામને લાગતાં 'વાળુ' અર્થ બતાવે છે. ઉદા. ફલવત્
 વતડવું સંકિં [સ. વિ + વૃદ્ઠ] નખથી ખણવું કે ફાડી નાખવું
 વતન નં [અ] મૂળ ગામ કે દેશ (૨) ઇનામ દાખલ સરકાર તરફથી મળેલી જગીર (૩) જમીનજગીરની બેપજ. ંદાર વિં(૨)પું બનીરદાર. ંપરદેતી સ્ત્રીં [ફા] સ્વદેશાભિમાન; સ્વદેશ-પૂજા -ની વિં(૨) પું મૂળ રહીશ
 વતરડવું સંકિં જુઓ વતડવું
 વતરણું નં કલમ
 વતરેક અં [સ. વ્યતિરેક] + વિના; વગર (૨) પું વ્યતિરેક, બેદ, અમાન
 વતી અં વડે (૨) મારે, બદલે
 વતી વિં સ્ત્રીં [સ.] (જુઓ 'વત્'માં) ઉદા. વાવણવતી [પાત, -તિયુ
 વતીપાત પું, -તિયું વિં જુઓ વ્યતિ-વતું નં [સ. વૃ ઉપરથી] દલમત
 વતે અં [સ. વૃત્તે] વડે, થી

વતેસર વિનં [વિસ્તાર' પરથી] વિસ્તારવાળું
 (૨) નં નકામું લખાણ, ટાયડુ
 વધુ વિનં [વધતું] વધારે
 વતેસર વિનં [સ વ્યતિરેક] + શ્રેષ્ઠ (૨) અં
 વિના, વતરેક
 વત્સ પુનં, નં [સ] બાળ (૨) નં વાતરડુ
 વત્સર પુનં [સ] વધ
 વત્સલ વિનં [સ] માયાળુ, મનેહાનં તા
 સીં વાત્સય
 વત્સલ સીં [સ] પુત્રી
 વત્સ અં [જુઓ વદિ] કૃષ્ણપક્ષમા (૨)
 સીં કૃષ્ણપક્ષ
 વદતો બ્યાધાત પુનં [સ] પોતે બોડેની
 વાતથી વિરુદ્ધ બોલતુ તે, એક તક' દોષ
 વદન નં [સ] મુખ
 વદ્યું સંકિં [સ વદ] બોલતુ
 વદિ અં [સ] કૃષ્ણપક્ષમા, વદ
 વદી સીં [સ વદિ] વધ, સરવાળા
 કે ગુણાકારમા, એમ દશક વં કોઈ
 એક રચાનના સરવાળા કે ગુણાકારની
 આવેલી રકમમાથી એકમનો આકડો
 ગણી બાકીના રચાનના અક આગળના
 રચાનની રકમમા ઉત્તરોત્તર ઉમેરવામા
 આવે છે તે [ગ]
 વધ પુનં [સ] કાપીને મારી નાખતુ તે
 વધ સીં [સ વદિ] વધારો ંધટ સીં
 વત્સ એહું થતુ તે
 વધ્યું અંકિં [સ વદ] સખ્યા, ૫૬ માપ,
 ગણ, કયામા પણ વધારો થવો, મોટા
 થતુ (૨) બચત બાકી રહેતુ (૩) આગળ
 જતુ ટપતુ પ્રગતિ કરવી
 વધાર્થ (અણી) સીં [પ્રા વદાવગ (સ
 વર્ધન)] બુદ્ધિના સમાચાર (૨) બુદ્ધિજનર
 લાવનારને અપાતી બેટ - મેહુ નં
 મગગમય' નિમિત્તે માતાનું પૂજન (૨)
 વધામ લી
 વધારતુ સંકિં [પ્રા વદર (સ વર્ધ)]
 વધારો કરવો, ઉમેરતુ (૨) વિસ્તારતુ (૩)
 બચત કરવી, બાકી રાખતુ

વધારે વિનં [જુઓ વધારતુ] અધિક, વિરોધ.
 વધતું વિનં નોઈએ કે ધરે તેથી વધારે
 (માત્રા, કદ, મર્યાદા વગેરેથી) - રે પુનં
 ઉમેરો, વદિ (૨) નફો (૩) બાકી, સિલક
 (૪) સાધણ, પુરવણી (૫) વર્તમાનપત્રનો
 વધારા તરીકે કાઢેલો અક
 વધાવતું સંકિં [જુઓ વધાર્થ] ભક્તિથી
 અથવા આશીર્વાદ દેતા કૃષ્ણ ચોખા
 નાખવા (૨) હપ ભેર આવમાર આવવો
 વધાવો પુનં વધાવવાની સામગ્રી
 વધુ વિનં [સ વદ પરથી] વધારે વધતું
 વિનં વધારે પડતુ [ઊકરાની વદુ
 વધુ સીં [સ] વદુ, જુવાન પત્ની (૨)
 વધુ કું વિનં વધારે પડતુ વધારાનું
 વધેરવું સંકિં [સ વર્ધ] બલિદાન આપવું
 (૨) ફો'તુ (૩) કાપતુ
 વધ્ય વિનં [સ] વધ કરવા યોગ્ય
 વન નં [સ] જગત્તે રહેવા નં વત્કવ.
 વન વિનં [સ] વનમા રહેનારું, જગત્તે
 (૨) પુનં તેતુ માણસ કે પ્રાણી (૩) વાદરો
 વેવતા પુનં વનવં, સીં [સ] વેવેલી
 સીં વનનો અધિગતા દેવ કે દેવી
 વેવેલી નં ગામ બહાર રમ જગાએ
 કરેલી ઉત્સવી ંમાવાસ [સ] ંમાવાસીં
 વનના ફૂલની માગ (૨) ધૂટણ લગી
 પહોંચે તેવો ફૂલનો હાર (શ્રીકૃષ્ણનો)
 ંમાવાસીં [સ], ંમાવાસીં પુનં શ્રીકૃષ્ણ વેવેલી
 સીં [જુઓ વનરાણ વેવેલી પુનં [સ] સિદ્ધ.
 વેવેલી (૨) સીં [સ] લાખો જગત્તે
 પ્રદેશ (૨) જગત્તે પગરસ્તો વાત્સ
 પુનં [સ] વનમા વસતુ તે વાત્સી વિનં
 [સ] વનમા વસનારું વેવેલી સીં જગત્તે
 સોજા વેવેલી [સ], વેવેલી સીં
 અરણ્યનો પ્રદેશ
 વનરપતિ સીં [સ] જાડ ઊડ વગેરે
 વેવેલી નં વનરપતિ (તે નીચિયા) ના તેલનો
 રાસાયણિક પ્રક્રિયાથી પોઈ - કારીને
 બનાવતો ધી જેવો પદાર્થ વેવેલી
 નં 'બોમ્બી'

વના સ્રીં જુઓ વનિતા [પ.]
 વના અં [જુઓ વિના] સિવાય
 વનિકા સ્રીં [સ.] ઉપવન; નાનકડું વન
 વનિતા સ્રીં [સ.] સ્રી
 વનું વિં 'વિનાનું' એવા અર્થમાં નામને
 લાગે છે (ઉદા. લાનવનું)
 વનેચર વિં(ર)પું[સ.] વનચર; જંગલી
 વનેરુ વિં રખડેલ; જંગલી
 વનો પું [સ. વિનય] + વિવેક
 વન્ય વિં [સ.] જંગલનું
 વન્ય મોર પું [ફ.] 'એક વાર ફરીથી'
 એવા અર્થનો હોયદ્વાર
 વપત સ્રીં જુઓ વિપતિ [કરાવવી તે
 વપન નં [સ.] વાળ કપાવવા તે; હાન્યમત
 વપરાશ સ્રીં વાપર; ઉપયોગ
 વપુ નં [સ.] શરીર
 વધા સ્રીં [મ.] વચનને વળગી રહેવું તે;
 પ્રમાણિકપણું(ર) ભક્તિ, શ્રદ્ધા; વિશ્વાસ.
 વધાર વિં વચનને વળગી રહેનારું(ર)
 વિશ્વાસુ (૩) સ્વામીમક્ત. વધારી સ્રીં
 વચનને વળગી રહેવું તે (ર) સ્વામી-
 ભક્તિ (૩) નિષ્ઠા (૪) રાજભક્તિ
 વમુટ-(ઠ)ણુ નં પીડા; આપદા
 વલો પું [જુઓ વૈભવ] સાહેબી (ર)
 મર્યાદા; અદબ (૩) પ્રતિષ્ઠા, વળન
 વમન નં [સ.] ઊલટી
 વમવું સંકિં [સ. વમ્] ઓછી કાઢવું
 વમળ નં વહેતા પાણીમાં થતું ફંડાણું-
 ભમરો
 વય નં; સ્રીં [સ.] ઉમ્મર
 વયણુ નં [પ્રા.; જુઓ વચન] + બોલ
 વયસ્થ પું [સ.] મિત્ર. -સ્થા સ્રીં સુખી
 વયોવૃદ્ધ વિં [સ.] ધરડું; વૃદ્ધિ
 વર વિં [સ.] ઉત્તમ(ર) પું વરરાજ (૩)
 પતિ (૪) વરદાન (૫) નામને લગતાં
 'શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ' એવો અર્થ થાય. ઉદા.
 પદિતવર. વંકન્યા નં બંબવં વરણનાર
 પુરુષ ને સ્રી [પાતળું પતડું
 વરક-(ખ) પું [મ.] સોનાચાદીનું છેક

વરઘોડિયાં નં બંબ. નવદપતી [ચ.]
 (ર) લક્ષ્મીના વરઘોડામાં જતાં બાળકો(૩)
 નાસ્તો કરવા વરજોડે જતાં નાનકાં છોકરાં
 વરઘોડો પું [વર + ઘોડો] પરણવા જતા
 વરની સ્વામી (ર) ક્ષેત્રી [લા.]
 વરજવું સંકિં [જુઓ વજવું] તજવું
 વરડું (વ')નં [પ્રા. વરહાટ=ફણગોનીકળવો]
 બ્યંજન સાથે જોડાતું ઉ-ઘીકારનું
 (, ,) આડું ચિહ્ન
 વરડું (વ') નં [જુઓ વરડું] વૈદું; ફેટ્ટી
 -ભગેલો કઠોળનો દાણો
 વરણુ સ્રીં [જુઓ વણું] ભતિ; નાત
 વરણાગિયું વિં વરણાગી કરનારું
 વરણાગી સ્રીં ટાપટીપ; છેડાઈ; અપકો
 વરણી સ્રીં [સ. વરણ=વરણ તે ઉપરથી]
 કિયાકમં કરાવવા બ્રાહ્મણને પસંદ કરી
 તેનું પૂજન કરવું તે (ર) પસંદગી
 વરત પું; સ્રીં [પ્રા. વરતા (સ. વરત્રા)]
 કોસ ખેંચવાનો દોર
 વરતણિયો પું[પ્રા. વત્તળ(સ. વર્તન)=વેતન]
 રાવણિયો; ગામનો રખવાળ (ર) પગી(૩)
 ભોમિયો; વળાનો
 વરતવું અંકિં [જુઓ વતવું] ચાલવું(ર)
 બનવું, થવું(૩)સંકિં પારખવું, ચોળખવું
 (૪) રીત આપવી. ઉદા. બહેનને કંઈ
 વરત્યા નહિ
 વરતારો પું[વરતવું ઉપરથી]ભવિષ્યકથન
 વરઠ વિં, -ઠા વિં સ્રીં [સ.] વરદાન
 દેનાર; કૃપાળુ
 વરદાન નં [સ.] દેવદેવી કે સતે પ્રસન્ન
 થઈ આશા પૂરી પાડવા આપેલું વચન
 વરદાયક, વરદાયી વિં [સ.] જુઓ વરદ
 વરદી સ્રીં [મ. વરદી ઉપરથી] ખબર;
 કહેણું (ર) ટુકમ
 વરધ સ્રીં(સં. શ્રદ્ધિ) (પ્રાયઃ લક્ષ્મી)મુહૂર્તની
 આડે રહેલા દિવસોમાંનો દરેક (ર)
 લક્ષ્મીપૂર્વની એક મંગળવિધિ
 વરમ પું [સ.] સોભે
 વરમાળા-(ખા) સ્રીં ૨૦૦૦માં કન્યા

પસંદ કરેલા વરને પહેરાવે છે તે માળા
(૨) પરણતી વખતે વરકન્યાના કંઠમાં
નખાતી સુતરની માળા

વરનાલત પું પરણવા જતો વર

વરવધૂ [સ.], -હું નં બં વં વર અને
વહુ, પતિપત્ની

વરવું સંકિં [પ્રા. વર (સ. વૃ.)] પસંદ કરવું
(૨) વર તરીકે પસંદ કરવું; પરણવું

વરવું અંકિં [સ. વ્યાજ] અપવું; વપરાવું;
ખર્ચાવું [(૨) નરસું; નઠાડું

વરવું વિં [પ્રા. વિસ્વ (સ. વિસ્વ)] બેડોળ
વરશી સીં [સ. વર્ષ ઉપરથી] મરનારની પહેલી
વાર્ષિક તિથિએ કરવામાં આવતી ક્રિયા

વરસ નં વધે. ંગાંઠે સીં જન્મદિવસ
બદલાયો પું, બવગોટ, બવટોળ નં
વરસ ભેટી સમય

વરસવું અંકિં [પ્રા. વરસ (સ. વૃષ)] વરસાદ
પડ્યો (૨) વરસાદ જેમ પડવું કે રેડાવું
(૩) સંકિં વરસાદની જેમ છટથી
આપવું કે વેરવું

વરસાદ પું ['વરસવું' ઉપરથી] વાદળમાંથી
પાણીનું પડવું તે (૨) ઉપરથી મોટા
જથામા પડવું તે

વરસી સીં ભુઓ વરશી [વર્ષાસન
વરસુંદ સીં વધે વધે' મળતી બાધી રકમ;
વરસોવરસ અં દર વધે'

વરંડ [સ.], -ટો પું બોસરી; પગાળી

વરાડ પું, સીં ['વરાડું' ઉપરથી]
ભાગ; હિરસો

વરાડું (વ') નં દોરડું [લગ્નની જ્ઞાન
વરાત સીં [સ. વર + વાત અથવા વ્રાત]
વરાધ સીં નાના છોકરાને થતો એક રોગ
વરાધ સીં તવધ; આતુરતા (૨) વરસાદ
આવી ગયા બાદ થોડા દિવસ ઉધાડ
નીકળતા પાણી ચુસાઈ જાય છે તેવી
જમીનની સ્થિતિ

વરાસન નં [સ.] ઉત્તમ આસન - બેઠક
વરાડ પું [સ.] હુકમ; સ્વર (૨) વિષ્ણુનો
ત્રીજો અવતાર [ન ખગોળશાસ્ત્રી

વરાડમિહિર પું [સ.] પ્રાચીન ગણિતી

વરાળ સીં પાણી ગરમ થતાં તેનું વાયુરૂપે
થતું રૂપાંતર (૨) બગતરા; દાઝ, જુરસો
[લા.]. બ્યંત્ર નં વરાળથી ચાલતો સંભો
વરાં અં [ભુઓ વાર] વેળા; વખત. કહાં
લાખવરા

વરાંગ વિં [સ.] સુદર અવથનોવાળું (૨)
નં માથું. ંના, -ગી સીં સુદર
અંગવાળી સીં

વરાંસવું (૦) અંકિં [ભુઓ વરાંસો]
બરોસે ભૂવવું (૨) પરતાવું, અફસોસ કરવો
વરાંસો (૦) પું બરોસો (૨) પરતાવો
વરિયાળી (વ') સીં [સ. વૃદ્ધ્યાર્ણ] મુખવાસ
તરીકે વપરાતું એક બી

વરિધ વિં [સ.] સર્વોત્તમ [દિસ પ્રાણી
વરુ પું; નં [સ. વૃક] એક ચોપચું
વરેણુ પું [સ.] પાણીનો અધિષ્ઠાતા દેવ;
પશ્ચિમ દિશાનો દિકુપાલ (૨) સૂર્ય માળાનો
એક શ્રદ્ધ; 'નેષ્યૂત'

વરેડી અં [સ. વર+શિદ્ધિ કે વર+ગોણ] વર
તરફથી અપાતુ લક્ષ્મી ખુરાલીનું જન્મણ
(૨) જનોઈ દીધા બાદ અપાતુ જન્મણ
વરેડું (૨) નં [ભુઓ વરાડું] રાઢવ, દોરડું
વરેણુય વિં [સ.] પસંદ કરવા થોડ્ય (૨)
પ્રધાન; શ્રેષ્ઠ

વરો પું [ભુઓ વરવું=વપરાવું] નાત
જમાડવી તે (૨) વપરાય, ખરચ

વરો(-રે)ડી સીં વરેડી

વર્ગ પું [સ.] મોટા સમુદાયનો એક ભાગ
(૨) નત પ્રમાણે પાડેલા જથામાનો દરેક
(૩) શ્રેણી, કોટિ, કક્ષા (૪) શાળામા શ્રોત્રી-
વાર વિદ્યાર્થીઓને ભણવા બેસવાનો
ઓરડો (૫) 'રકવેર' [ગ.]. ૮૫૬ પું
'ક્રોએટિક ઇન્ડેક્સ' [ગ.]. ૦૪૬ [સ.],
૦૪૭ નં 'રકવેર' ૩૬ [ગ.] ૦૫૩૬ પું
સમાજના વર્ગો વર્ગો વચ્ચે દિલવિરોધને
કારણે વિચાડ, 'ક્યાસ વોર'. -ગીંકરણ
નં [સ.] વર્ગ પાડવા તે. -ગીંય વિં [સ.]
વર્ગનું, વર્ગસંબધી (૨) એક જ વર્ગનું
વર્ચસ નં [સ. વર્ચસ] દીક્ષિ, તેજ (૨) બળ;

પરાક્રમ (૩) વીર્ય. -સ્વ નં વર્ચસ્વ.
 -સ્વી વિં [સ] તેજસ્વી, વીર્યવાન
 વર્ણ પું, ૦ન નં [સ] વર્જુ તે ૦નીય
 વિં [મ] તજવા યોગ્ય ૦નુ સંકિં
 [સ] વર્જુ તજવુ, છોડી દેવુ. -ર્જિત વિં
 [સ] તજેલુ, છોડી દીધેલુ -ર્જ્ય વિં [સ]
 વર્જનીય
 વર્ણ પું [સ] રગ (૨) અક્ષર (૩) રૂપ
 (૪) પ્રકાર (૫) પું, સીંહિદુ સમાજના
 ચાર વિભાગમાનો દરેક (આક્ષણ, ક્ષત્રિય,
 વૈશ્ય અને શૂદ્ર) (૬) જ્ઞાતિ ઉદાહરણ અક્ષર
 વર્ણ ૦ંધર્મ પું [સ] દરેક વર્ણનો ધર્મ
 વર્ણન નં [સ] વર્ણવતુ કે વર્ણવેલુ તે,
 બ્યાન (૨) પ્રસાસા -નાત્મક વિં
 વર્ણનરૂપ -નીય વિં [સ] વર્ણવવા યોગ્ય
 વર્ણલેહ પું [સ] વર્ણો વચ્ચેનો ભેદ
 વર્ણમાલા [સ], -ળા સ્ત્રી ભાષાના
 મૂળાક્ષરો [વિગતે કહેવુ (૨) વખાણવુ
 વર્ણવવું સંકિં [સ] વર્ણ વર્ણન કરવુ,
 વર્ણવુ સંકિં ૦નુઓ વર્ણવલુ
 વર્ણવ્યવસ્થા સ્ત્રી [સ] વર્ણોની વ્યવસ્થા,
 ચાર વર્ણો દ્વારા થતી સમાજવ્યવસ્થા
 વર્ણન કર વિં [સ] ભિન્ન વર્ણના
 સ્ત્રીપુરુષથી કલ્પત થયેલુ (૨) અભિચારથી
 કલ્પત થયેલુ (૩) પું તેવો માણસ
 વર્ણનુક્રમ પું [સ] મૂળાક્ષર પ્રમાણેનો
 ક્રમ ૦ંણિકા, ૦ંણી સ્ત્રી મૂળાક્ષર
 પ્રમાણે ગોઠવેલુ સાંકળિયું
 વર્ણશ્રમ પું [સ] (સમાજ તથા વ્યક્તિના)
 વર્ણવાર અને આશ્રમવાર વિભાગ અને
 તેમના કર્તવ્યોની વ્યવસ્થા
 વર્ણાતર વિં [સ] ભિન્ન વર્ણનુ (૨)
 નં ભિન્ન વર્ણ
 વર્ણિત વિં [સ] વર્ણવેલુ
 -વર્ણ વિં [સ] વર્ગ પરથી (સમાસને અતે
 લાગતા) -ના વર્ણ -રગવાળુ ઉદાહરણ
 ધડવર્ણ [કરવાનુ છે તેવુ
 વર્ણ્ય વિં [સ] વર્ણનીય (૨) ૦નુ વર્ણન
 વર્ણ્યુકે સીંહ વર્તમાની રીત, ચાલચલગત

વર્તન નં [સ] આચરણ, રીતભાત
 વર્તમાન વિં [સ] ચાલુ (૨) આધુનિક
 (૩) પું બં વં સમાચાર, ખબર (૪)
 પું વર્તમાનકાળ ૦ંકાળ પું ચાલુ
 સમય (૨) કિંનો એક કાળ [વ્યા]
 ૦ંકાંત નં કિંનું એક કદત [વ્યા]
 ૦ંપત્ર નં છાપુ
 વર્તવું અંકિં [સ] વર્ણુ આચરણ કરવુ,
 ચાલવુ (૨) થવુ, હોવુ (૩) સંકિં
 પારખવુ, જોવુ (૪) રીત પ્રમાણે આપવુ
 વર્તાવ પું ['વર્તવુ' ઉપરથી] વર્તણુક,
 રીતભાત [ઉદાહરણ મધ્યવર્તી
 -વર્તી વિં [સ] (સમાસને અતે) હોવુ
 વર્તુલ [સ], -ળા નં ગોળાકાર, ફાળુ
 (૨) 'સકલ' [ગ] -વા (-ળા) કાર વિં
 [+ આકાર] ગોળ આકારનુ, 'સરકચુલર'
 [ગ] (૨) પું ગોળ આકાર
 વર્ધક વિં [સ] વધારનારું (પ્રાય સમાસને
 અતે) -માન વિં [સ] વધતુ જતુ
 આબાદ થતુ (૨) પું વિષ્ણુ (૩) રજામાં
 તીર્થ કર -મહાવીર
 વર્ધિયાજના સ્ત્રી વર્ધા મુખને ગાંધીજીએ
 ધડેલી પ્રાયમિક કેળવણીની યોજના,
 પાયાની કેળવણી [વધતુ સમૃદ્ધ થતુ
 વર્ધિત વિં [સ] વધેલુ -વણુ વિં [સ]
 વર્ધ નં [સ] કવચ
 વર્ધ વિં [સ] પ્રધાન શ્રેષ્ઠ (સમાસને અતે)
 વર્ધ નં [સ] બાળ માસનો સમય (૨)
 (પ્રાચીન ભૂગોળ મુજબ) પૃથ્વીનો અશુક
 ખડ નેમ કે ભારતવર્ષ
 વર્ધણુ નં [સ] વરસલુ તે
 વર્ધણુ નં વર્ષ દરમિયાન બનનાર બના
 વેનો વરસારો {વર્સલુ
 વર્ધવું અંકિં (૨) સંકિં [મ] વર્ધ ૦ંકાં ૦નુઓ
 વર્ધા સીં [સ] વરસાદની જતુ -આવણ
 અને બાદરવો (૨) વરસાદ
 વર્ધામન નં [સ] વર્ધ + અનન (સામ્ય
 તરફથી) શુજરાત માટે મળતી વાર્ષિક
 રકમ [મારવા
 વર્ધાખતુ અંકિં [સ] વિ + લક્ષુ] વધવા

पलभां न० ७०५० कृंक्षं
 पलघु न० [स. वल्-उपरथी] वृत्ति, मननुं
 वणुं ते (२) (रस्ता के नदीनो) वां (३)
 कविताभां आवतो जघलो (४) नक्ष-
 तोष्टानी उपराभाणी (५) भरोड
 पलथ न० [सं.] कं'कल; कडुं
 पलवल स्त्री० [लुओ पलवल] वधारे
 पडती अचयता (जोसवा, जेसवा, ठि-
 वामी); धडी सभल्लु न रडेवु ते (२) वगर
 पूछये जोलजोस करवुं ते; यिजावलावेडा.
 ०पुं अ० किं [सं. वि + लर; प्रा. वडवड]
 जोलजोस करवु (२) शैतां शैता जोलवुं;
 विज्ञाप करवो (३) वलभां मारवां. -लाट
 पुं० वलोपात (२) सणवणा. -लियुं वि०
 वलोपात करवु (२) वलवल कथां करवुं;
 जडुओतु [रडेवासी, डय
 वलदी पु० [हं. होडेड उपरथी] होखे डने
 वली पुं० [अ.] पीर, ओलियो
 वलूर (व') स्त्री० [‘वलूरड’ परथी] यण;
 जल्ल. ०पुं स० किं [प्रा. लर] जल्लवुं;
 डतरडपुं. -रियु न०, -दे पुं० नहोर
 के नभने उडरडो; लवूरे
 वलूँड (-ध) पुं० अ० किं मंडुं (२) पेधुं;
 पणकडुं (३) स० किं वणगडुं
 वले (वे) स्त्री० [अ. वल्ल] डाल; दया (२)
 भूडा डाल
 वलोणुवार (व') पुं० वलोववानो दिवस.
 -दे अ० जालेराडीजे, वारे वारे [ला.]
 वलोणु (व') स्त्री० [लुओ वयोवड] स्वार्थ;
 नानु वलोणु. -थुं न० वयोवड ते (२)
 वलोववानी गोणी (३) रयेया
 वलोपात पुं० अधीराष्टनु आकणापलु (२)
 आकड, डरुपंत. -लियुं वि० वयोपात
 करनाडु; तेवा स्वभावतु
 वलोवडुं (व') स० किं [सं. वि + लड] [सं.
 भाषाळ काडवा हदीने रवेया वडे धूमडुं
 (२) यथेवुं; वूयडुं [ला.]
 वलकेल न० [सं.] आनी छा'य (जडुधा
 पडेरेवा माटेनी)

वल्लिभ (-ल्लि) क पुं०; न० [सं.] गड्डो
 वल्लल वि० [सं.] वडाडुं (२) पुं० प्रिय;
 पति (३) वल्लललायार्थ -प्रसिद्ध वैष्णव
 आचार्य. -ला स्त्री० [सं.] प्रिया; पत्नी
 वल्लरि (-री) स्त्री० [सं.] वेष्ट
 वल्लि (-ल्लि) स्त्री० [सं.] वेष्ट
 वल्लुं वि० [प्रा. वल्ल उपरथी] रांडुं;
 इंडातु (२) पडोणुं; योडुं (३) वणु
 (डहा० मारल्लु, धरवल्लु)
 वलटा (-ठा) पुं० अ० किं [‘वा’ (वाथु) उपरथी]
 पवनभां जूलीने सुकडुं [आवपी
 वलणुं अ० किं [सं. वि + वल्ल] अरज
 वलणाट पुं० यण; जल्ल (२) सणवणा
 वश वि० [सं.] ताजे; गरले (२) मुग्ध
 (३) पुं० काणु; नियमन. ०वतीं वि०
 [सं.] ताजे रडेनाडुं
 वशात अ० [सं.] (समासभा. नामने अते)
 ‘ने लीये’ जेवा अर्थभा. डहा० देवशात
 वशिल्व न० [सं.] ताजेदारी (२) योगनी
 आठ सिद्धिओमांनी ओक -सव'ने वश
 करवानी सप्लि
 वशिथर पुं० [सं. विषर, प्रा. विसर] नाम
 वशिष्ठ पुं० [सं.] ओक प्रसिद्ध वैदिक
 ऋषि; रघुवंशना कल्युडु
 वशी पुं० लुओ वसी
 वशीकरवु न० [सं.] वश करवुं ते (२)
 वश करवानो मत्र; लडु
 वसति (-ती) स्त्री० [सं.] वसवुं ते; वस्ती
 (२) वास; रडेकाळ (३) लोडसभ्या
 (४) जालजालानो वसवो (५) वसोली
 जगा. ०जालुतरी स्त्री० वसतिनी अल-
 तरी. ०पनक न० जालुगोनी सभ्यानी
 जालुतरीनी मोंध.
 वसत न० [सं.] वस [(३) माडुं
 वसतुं वि० [सं. विषम] मुशेड (२) कपडुं
 वसवसेा पुं० [अ.] आदेशो; वडेम
 वसवाट पुं० वसवुं ते. -थुं न०, -ये
 पुं० आम तरडुथी पसायतां आपी
 वसावेया दलभ, धोणी, वगेरे डारीगर

વસતું અંકિં [સ વસ] રહેવું, મુકામ કરવો (૨) મનમાં ઠસડ, દિલમાં ઠોતરડું
 વસંત સ્ત્રી, નં [સ વસન] વર વરફાથી
 કન્યાને અપાતી (વસાદિની) ભેઠ
 વસત પું, સ્ત્રી [સ] ચેત્ર વંશાખ માસની
 જન્મ, જન્મરાજ(૨) એક રાગ ંતિવકા
 સ્ત્રી [સ] એક છદ ંપચમી સ્ત્રી
 [સ] માં મુક પચમી -તિયુ નં
 વસત જન્મમાં સ્ત્રીઓ પહેરે છે તે
 કસુબાની છાટવાળુ ધોળુ વસ્ત્ર -તી
 વિં વસત સબધી (૨) પીળુ
 -તોત્સવ પું [સ] વસત જન્મનો ઉત્સવ
 (પહેલા ચેત્રની પૂનમે, હવે ફાગણની
 પૂનમે)
 વસા સ્ત્રી [સ] મેદ (૨) ચરખી
 વસાણું નં ઔધધિઓ નાખી બનાવેલો
 પાક (૨) ગાધિયાટાની ચીજ
 વસાત સ્ત્રી [જુઓ વિસાત] માલ, પૂછ
 (૨) હિસાબ, અણતરી
 વસાવું અંકિં [સ વસ] 'વસવું' નુ ભાવે
 (૨) 'વાસવુ નુ કમ'ણિ -વો પું રખો,
 રખેવાળ
 વસાહત સ્ત્રી [સ વસ ઉપરથી] મૂળ
 રથાનેથી બીજો કરાતો વાસ કે તેનું
 સ્થાન (૨) સસ્થાન, 'કોનોની'. -તી
 વિં વસાહતને લગતુ (૨) વસાહત
 કરી રહેનાર
 વસિયત સ્ત્રી [મ. વસિયત] વારસો
 (૨) વસિયતનામુ ંનામુ નં વીલ,
 વારસા વિધેનું લખાણ
 વસિષ્ઠ પું [સ] જુઓ વસિષ્ઠ
 વસી પું [મ] વહીવટ કરનાર, ગામનો
 બહોમરત કરનાર
 વસીવો પું [મ] મોટા સાથે સબધ,
 તેમની લાગવગ કે મદદ
 વસુ નં [સ] સોનુ (૨) પું, સ્ત્રી ધન,
 દોષત (૩) પું સ્થ' (૪) આઠ દેવોના
 એક મહાગમાનો દરેક દેવ પું [સ]
 શ્રીકૃષ્ણના પિતા ંધા સ્ત્રી [સ] પૃથ્વી.
 ંમતી, -નુધરા સ્ત્રી [સ] પૃથ્વી

વસુકર્ણ અંકિં [સ વિસુક્ક] (ગાયત્રેસ)
 દૂધ દેતી બધ થવી
 વસુલ નં [મ] માગતા પેટે ચૂકતે થયેલી
 રકમ (૨) આમદાની (૩) મહેસુલ
 (૪) ચૂકતે થાય કે થયેયુ દોષ તેમ
 -લાત સ્ત્રી વસુલ કરવાની સાધ,
 મહેસુલ (૨) વસુલ કરવુ કે લેવુ તે
 વસો પું ['વીસ' ઉપરથી] વીસનો
 વીસમો ભાગ (૨) સવાપાય દાણ (૩)
 સો કે વીસનો અનુક્રમે સોમો કે
 વીસમો અંશ
 વસત સ્ત્રી + વસુ
 વસતાર પું જુઓ વિસતાર (૨) બહોળુ
 કુટુંબ ંણુ વિં સ્ત્રી વસતારી સ્ત્રી
 -રી વિં બહોળા કુટુંબવાળુ
 વસતી સ્ત્રી જુઓ વસતી ગંગાતરી,
 ંપત્રક જુઓ 'વસતિ(-તી) મા
 વસતુ સ્ત્રી [સ] પદાર્થ, ચીજ (૨) સાચ,
 સાર (૩) નં નાટક કે કથાનો વિષય,
 'પ્લોટ' ંત અં [સ] ખરી રીતે, સાચુ
 જોતા જોતા સ્ત્રી ખરાપણુ, સાચ.
 ંનિર્દેશ પું અથવા વિષયનુ કે વાર્તાનુ
 સૂચન. ંસ કલના સ્ત્રી કથા કે નાટકના
 વસતુની યોજના-ગૂથણી
 વસે નં [સ] કપડું. ંપરિધાન નં
 [સ] કપડા પહેરવા તે ંસ્વાવલંબન
 નં વસેની બાબતમાં સ્વાવલંબન-
 બતે દાતી પોતાની કપડાની જરૂર પૂરી
 કરી લેવી તે -સેલાલ કાર પું બંબવં
 [+ અલકાર] વસો અને આમૂષલો
 વસલ પું [મ] મેળાપ (૨) સબધ
 વસન નં [સ] વાદન (૨) ઉપાડવું-
 બચકવુ તે, બચાપીને લઈ જવુ તે (૩)
 વહેવુ તે (પાણીનુ)
 વસવું સંકિં [સ વસ] વસન કરવુ, વહેવ
 (૨) અંકિં પ્રવાહરૂપે વહેવુ (૩) જવ
 વસાણુ નં [પ્રા વાદળ] નાવ, મોટો
 મહત્તો ંપદી પું ખારવો, નાવિક
 (૨) દરિયાઈ વેપારી (૩) વડાજનો

માલિક; ઉપરી. વધુ નં દરિયામાં
વડાણ ફેગવવા તે (૨) વડાણો વડે
વેપાર કરવો તે (૩) દરિયાની મુસાફરી
વડાણું નં [દિ. વિદ્યા] પ્રમાત
વહાર (વ) સીં [પ્રા. વાહર (સ. વ્યાહર)
= મદદ માટે બોલાવણું સહાયતા; મદદ
વહાણ (વ) નં પ્રીતિ, વધ સીં, વધણ
(વ) નં પ્રેમ. વધ પું પ્રિયતમ;
પતિ. વધોયું વિં વહાણમાં બહારેણ;
લાડકવાયુ. -લી સીં પ્રિયા. -ણું વિં
પ્રિય. -લેશરી વિં હિનેચણ -લો પું
પ્રિયતમ. -લોવહાલી નંબંબં
આશક ને માશક [વિજ, ધન [લા]
વહી સીં [મ. વહા] યુદ્ધનો સદેશો (૨)
વહી સીં [દે. વહિયા] નામાનો ચોપડો
(૨) વશાવળીની ચોપડી (૩) ચોપડી
(મરી કે લખેલી). વધુન, નં, વધુન
સીં દિવાળીને દિવસે કરાતું ચોપડા-
ચોનુ પૂજન
વહીવટ પું કારભાર; બદોખરત (૨)
ખલતિ, શિરસો (૩) લેવડદેવડ, સંબધ.
વહાર પું કારભારી (૨) મામલતદાર.
-લી વહીવટને લગત [રાખનાર બાટ
વહીવચો પું [વહી + વાચત] પેદીનામું
વહુ સીં [પ્રા. વહુ (સ. વધુ)] પત્ની (૨)
હાકરાની સી. વહેણું વિં વહુ પાછળ
ગાંડું, વહુવણુ વધર સીં નવોદા સી
(૨) નં લગ્નનો વરપોડો (૩) નંબંબં
ધણી ધણિયાળી, નવુ પરણેલું જોડું.
વધારુ સીં જુવાન માનીતી વહુ
વહેણું (વ) (વ) નં [પ્રા. વહણ (સ.
વહન)] પ્રવાહ
વહેમ (વ) પું [જ. વહમ] રોક, સદેહ
(૨) પ્રમ, ખોટી માન્યતા -માવું અંકિં
વહેમ લાવવે; વહેમમા પડતું -મી (વહુ)
વિં વહેમવાળું; વહેમથી ભરેલું
વહેર (વ) પું [જુઓ વહેરણું] વહેરતાં
પડેલો બૂકો (૨) ફાટ; ચીરો બંધાયો
પું વહેરનારો. વધુ સંકિં કરવત

વડે કાપણું. -રો, -રોઆંતરો,
-રોવંચો પું તક્ષવત; આતરો
વહેણ (વહે) સીં [દે. વેહગ = છાપરાવાળો
ગાડી] રથ, વાહન [ચર પ્રાણી
વહેણ (વ) સીં [દ.] એક મોડું જળ
વહેણું (વહે) વિં [દ. વહિણ] ઉતાવળું;
જલદી વધોડું વિં વખતસર નહિ
તેવ; વહેણ કે મોડું (૨) અં વહેણ
કે મોડુ એમ (૨) ગમે ત્યારે; સમવડે
વહેવાર (વ) પું [પ્રા. વવહાર (સ. વ્ય
વહાર)] સંબધ, ધરવટ (૨) ધીરધાર
કે લેવડદેવડનું કામ (૩) વતંણુક, વતંન
(૪) આચાર, આચરણ (૫) દુનિયા-
દારીના સંબધ કે કામકાજ (૬) રૂઢિ;
વહીવટ. -રિયું વિં વહેવારને લગત
(૨) વહેવારીક. -રિયો પું લેવડ-
દેવડમા ચોખવટવાળો (૨) વહેવારે
આપનારો (૩) શાહકાર. -રીકું વિં
મધ્યમ; કામ સરેતેવ. -રુ વિં મધ્યમ,
સાવારણ (૨) વહેવારમા ચાલી રાખે તેવ,
આચારમા હતારી શકાય તેવ, વ્યવહાર
વહેણું (વહે) સંકિં [સ. વહ] ડાચકણ
(૨) ખમણું, વેડણ (૩) અંકિં પ્રવાહ-
રૂથે મરડ (૪) ઘસડાણ (૫) જતુ રહેણ;
વીતણ. [વહી જવું = વહી જવું]
વહેણિયું (વહે) નં નાનો વહેણો
વહેણો (વહે) પું [દે. વહોલ, વાહલી]
નાનો પ્રવાહ (૨) વહેણને ખાડો
વહેચણું (વહે) (વહે) સીં વહેચણ કે
ભાગ કરવા તે (૨) હિરસો
વહેચણું (વહે) સંકિં [સ. વિમજ; પ્રા.
વિહજ] હિરસા પાડવા (૨) દરેકને ભાગ
પ્રમાણે આપણું
વહોણું (વ) વિં [સ. વિહાણ] વનું વિહોણું
વહોરત (હા) સીં વહોરેણ તે, ખરીદ
(૨) જોખમ (૩) નિશા, નિશામાં
મળેલું તે -તિયો પું ખરીદનાર (૨)
ચતિ, અમણ
વહોરવું (હા) સંકિં [પ્રા. વિહાર (સ.

વિષાદ]] ખરીદ કરવું (૨) સંધરવું
 (૩) માગી લાવવું(૪)માથે લેવું (જોખમ)
વહોરો (વહો) પું. ['વહોરવું' પરથી]
 લોટિયો; સિયા મુસલમાનની એક
 નતનો આદમી (૨) મુસલમાનોની એક
 જમાતનો આદમી (૩) એક અટક
વહ્નિ પું. [સ.] અગ્નિ
વળી પું. [પ્રા. વળ (સ. વલ્) ઉપરથી]
 આમળો; આટો (૨) સંબંધ; વગ (૩)
 યુક્તિ; કરામત (૪) દાવ; લાગ (૫)
 અંટસ; કીનો (૬) મમતા, આગ્રહ
 (૭) વેળ; ગાઠ
વળકો પું. ['વળવું' ઉપરથી] બફાવા પર
 આવવુ તે (૨) સાંત પડવું તે
વળગણુ નં. વળગવું તે (ભૂતપ્રેતનું) (૨)
 નિસબત; સબંધ (૩) ભૂતપ્રેત (૪)
 વળગેલુ કામ કે માણસ (૫) આડો
 સંબંધ. -છી સ્ત્રી. કપડાં નાખવાનો
 આડો વાંસ
વળગવું અંકિં. [પ્રા. વલગ, વિલગ (સં.
 વિ + લગ્) બાજવું; લથેલાવું (૨) આગ્રહ-
 થી મરવું
વળગાટ (-ડ) પું. ભૂત કે કાંઈ વળગવું
 તે (૨) ભૂતપ્રેત. -ડવું સંકિં. 'વળ
 ગવું'નું પ્રેરક (૨) માથે નાખવું
વળણુ નં. જુઓ વલણ (૨) જાળવું મૂળ
વળતર નં. ['વળવું' ઉપરથી] બદલા તરીકે
 જે કંઈ મજરે આપવાનું હોય તે
વળતા (-નાં) અં. [પ.] વળતી અં. ['વળવું'
 ઉપરથી] પછી (૨) વધારામાં; વળી
વળવું વિં. ['વળવું' ઉપરથી] સામું (૨)
 પાછું ફરવું. ઉદા. વળનો જવાબ, વળતીટપાલ
વળકોર વિં. વળવાળું
વળાવળી સ્ત્રી. [સ. વલ્, ઉપરથી] ખણજ;
 ચળ; સળવળાટ. ઠવું અં. કિં. ખણજ
 આવવી; સળવળવુ
વળવું અંકિં. [સ. વલ્] વાંકું થવું; મરડાવું
 (૨) પાછા ફરવું (૩) મનનું વલણ થવું
 (૪) કસાવું (૫) સુધરવું (૬) બંધાવું

(અબોડો, લાડુ) (૭) -માં લાગવું, વળગવું
 (વાને વળ્યા) (૮) થવું; બનવું (શેવાળ
 વળવી, ટોળે વળવું) (૯) પડરાવું; જવું
 (વળતોદલાડો, વળતી વેળા) (૧૦) કાયદો
 થવો; સરવું [વળતાં પાણી યં. પ્રં.
 આંટ, નેર બોધું થવું તે]
વળાવવું સંકિં. 'વળવું', 'વાળવું'નું પ્રેરક
 (૨) વિદાય કરવું; માર્ગ પાડી આવવુ
વળાવિયો પું. ['વળાવવું' ઉપરથી] ભોમિયો
 (૨) વાટમા સભાળ રાખનાર
વળાવું નં. [જુઓ વળાવિયો] ભોમિયાનું
 કામ (૨) તેનું મહેતાણું. -વો પું. જુઓ
 વળાવિયો [(૨) વળોડ; મરોડ
 વળાંક (૦) પું. (રસ્તાનું) વળવું તે; મરડાટ
 વળિયાંપળિયાં નં. બં. વં. વળેલાં અં. જ
 ને પળિયાં; ઘડપણ
વળી સ્ત્રી. [પ્રા. વલ્હિ (સ. વલમિ)] પાતળો
 લાંબો સોટો (જેવો કે ધર બાંધવામાં
 વપરાય છે)
વળી અં. ['વળવું' ઉપરથી] વધારામાં; ઉપરાંત
વળું નં. [વળવું ઉપરથી] જમીનનું પડ
 (૨) પાણીનાં જમીનમા વહેતાં વહેણ
 (૩) મનનો તરંગ; વેળ
વળું (-ધ) વું. સંકિં. જુઓ વલ્લુંદડ
વળો પું. નદી મોટી વળી
વળોડ પું. ['વળવું' ઉપરથી] ધાટ; મરોડ
 (૨) રીતબાત; વિવેક
વંક વિં. [સ.] વાંકું (૨) પું. આડું વલણ.
 -કાંઈ સ્ત્રી. વાંકાઈ (૨) આડાઈ. -કાંઈ
 અંકિં. રિસાવું; આડા થવું (૨) વાંકું
 થવું; વળાંક કે વાંક
વંગ સ્ત્રી. [સ.] કલાઈ (૨) બંગ-બંગાળ દેશ
વંચન નં. [સ.] કંગડું તે (૨) કંગાડુ તે.
 -ના સ્ત્રી. [સ.] કંગાઈ (૨) ભ્રમ
વંચિત વિં. [સ.] ઉતરાયેલું (૨) વિમુખ, હીન
વંજી સ્ત્રી. [પ્રા. (સ. વળ્યા)] વધ્યા; વાઝણી સ્ત્રી
વંટોળ (-ળિયો) પું. [પ્રા. વટલ (સં. વૃજ)] =
 ગોળાકાર ઉપરથી] ફૂંડાળો કરતો નેરમાં
 વાતો પવન

વંદેવું અઠકિં [સં. વંદ] હાથથી જવું; હઠ
 બહાર જવું(૨)ફાટવું; વહી જવું(૩)બગડવું
 વંડી સોં [દે. વરઢ] ખુદની જમીનની
 આસપાસની નાની જમીન. -ડો પું મોટી
 વંડી(૨)નેના વડે આતરેવું મોટું સ્થાન(૩)
 થોળ. -ઢી સોં, -ઢો પું જુઓ વંડી, -ડો
 -વંત વિં [સ. વત] 'વાણુ' અર્થમાં
 નામને છેડે (ઉદાહરણ માનવત)
 વંતર નં [પ્રા. (સ. વ્યતર)] ભૂત. -રી
 સોં ભૂતરી [રી ગણી
 વંતાક નં [સ. વૃત્તાક] રી ગણું. ઓ સોં
 -વંતું વિં જુઓ વંત
 વંદન નં, -ના સોં [સં.] નમસ્કાર, પ્રણામ.
 -નીય વિં [સં.] વંદન કરવા થોળ
 વંદવું સંકિં [સ. વદ] પ્રણામ કરવા
 વંદિત વિં, -તા વિં સોં [સ.] પૂજ્ય;
 આદરણીય
 વંદે માતરમ્ શાં પ્રં [સ.] 'ભારત માતાને
 વંદું છું' (એક જયગોષ્ઠી) (૨) નમસ્કાર
 કહેવાનો કે પત્રમાં અતે લખવાનો
 એક પ્રયોગ
 વંદો પું એક જવડુ
 વંધ વિં [સ.] જુઓ વંદનીય
 વંધ્ય વિં [સ.] વાંઝિયું; નિષ્ફળ. ઓ વ નં
 વાંઝિયાપણુ. -ધ્યા સોં વાંઝણી સો
 વંશ પું [સ.] પુત્રપૌત્રાદિકનો કંમ; કુળ
 (૨) જોલાદ (૩) વાંસ. ઓ વિં [સં.]
 વગમાં ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું સંતાન;
 વારસદાર. ઓ વંશર સોં [સ.] પેઢીનો
 કંમ (૨) અં પેઢીના કંમથી. ઓ વિસ્તાર
 પું વશ વધારવો કે આગળ ચલાવવો
 તે. ઓ વંશ નં વશવિસ્તારવું આડ,
 પેઢીનાયું. -શાવળ(-ળી) સોં [સ.
 વશાવળી] પેઢીનાયું, વંશવંશ. -રી વિં
 વગતુ (૨) સોં બસી
 વા અં [સ.] અથવા; કે, ચા
 વા પું [સ. વાત, વાણુ] પવન; વાયુ (૨)
 તરંગ; ફાટો (૩) શરીર પર ગડગડ
 નીકળવાનો, માથામાં કે કાનમાં ચસકા

નાંખવાનો, કે સાંધા રહી જવાનો રોગ
 (૪) રોગ કે વિચારનું મોઝું [લા.]
 વા અં [સરં પ્રા. વાય (સ. વ્યાપ)] 'જેટલે
 અંતરે કે જેટલું' એ અર્થમાં નામને
 લાગે છે (ઉદાહરણ એતરવા; રાશવા)
 વાઈ સોં મૂઝી; ફેફડું; 'હિરડીચિયા'
 વાઈસ [ફ.] 'ઉપ', 'ની નીચેના દરજ્જાનું'
 એ અર્થનો ઉપસર્ગ (જેમ કે, ઓથાન્સેલર,
 ઓસેસિડેન્ટ)
 વાઈસર પું [ફ. વોસર] જે ભાગ ધટ
 જોડવા વચ્ચે મુકાની ચક્તી
 વાઈસરોય પું [ફ.] રાજાનો પ્રતિનિધિ
 વાઈકે નં + વાયક; વાકચ [પ]
 વાક પું [દે. વક્ષ કે વક્] કચ, સત્વ (૨)
 લોટ બંધાય એવી તેની ચોકાશ
 વાક સોં [સ.] વાચા, વાણી [પ્રદેશ
 વાકળ પું મહી અને ઢાઢર નદી વચ્ચેનો
 વાકેફ, ંગાર વિં [અ. વાકિફ] જાણવું,
 માહિતગાર (૨) પ્રવીણ
 વાક્યાતુરી સોં, વાક્યાતુર્ય [સ.] નં
 જોડવાની ચતુરતા-હોશિયારી કે ચાલાકી
 વાક્યક [સં.], -ધી નં રાખ્દનો અભિ-
 પ્રેતથી જુદો અર્થ કરી બીજાની વાતને
 ઉઠાવી દેવી તે
 વાક્યપટુ વિં [સ.] જોડવામાં ચતુર. ઓ સોં
 વાક્ય નં [સ.] પૂણું અર્થ બતાવતો
 રાખ્દસમૂહ (૨) વચન, કથન ંરચના
 સોં [સ.] વાક્યની રચના, 'સિન્ટેક્સ'
 વાખરો પું [પ્રા. ઉચ્ચર (સ. ઉપચર)]
 ધરગતુ સરસામાન (પ્રા. 'ધર' સાથે
 આવે છે) ૧ [(૨) મરકી
 વાખો પું [અ. વાખિજી] જુઓ વખો
 વાગ સોં [સં.] વાક, વાણી
 વાગડ પું [પ્રા.] કચ્છનો પૂર્વ તરફનો એક
 પ્રદેશ(૨)કપાસની એક ભત. -ડિયું વિં
 વાગડ દેશનું (૨) નં સોં જોનું એક વચ્ચે
 વાગડાં નં ંબંધ [સ. વાગડાં] વાગડા, વણખાં
 વાગણું નં જુઓ વાગોળ
 વાગવું અઠકિં [જુઓ વાગવું] અવાજ

નીકળવો (વાધનો) (૨) ઈન્ન થવી,
 બખમાત્રુ(૩) (અમુક કલાકનો) સમય થયો
 વાગળું નં [પ્રા વગ્ગુલિ] વાગતુ, વાગોળ
 વાગોળ સ્ત્રી, નં વડવાગોળ
 વાગોલપું સંકિં [પ્રા વગ્ગો-] આધેલુ
 મોમાલાની ફરી ચાવતુ (ઢોરે) (૨) ધીમે
 ધીમે ચાલી ખાતા વાર લગાડવી [લા]
 વાગોળ સ્ત્રી, નં વડવાગોળ
 વાગોળવુ સંકિં વાગોવતુ [આડબર
 વાગતલ [સ] -ળ સ્ત્રી ખાતી રાખેનો
 વાગડાન નં [સ] કન્યા આ રીશ'એમ
 કહેવુ તે, સગાઈ (૨) વચન
 વાગેવતા સ્ત્રી [સ] સગવતી
 વાગમાલુ નં [સ] મહેલુ
 વાગયુદ્ધ નં [સ] માત્ર શાબ્દિક યુદ્ધ (૨)
 ગરમાગરમ ચર્ચા
 વાગિનસામ પું [સ] આનંદપૂર્વક પર
 સ્પર સંભાષણ (૨) કઈ તથ્ય કે
 તત્ત્વપ્રાપ્તિ વિનાની ખાતી ડાચાક
 વાગ્યે અં [વાગતુ નુ ફગ] વાગતા,
 વાગે ત્યારે
 વાધ પું [પ્રા વગ્ગ (સ વાગ્ગ)] એક
 હિસાબી નં બંધુ સ્ત્રી વાતની માદા
 બંધ પું વાતના નખતુ બાગકતુ
 ધરેલુ (૨) એક પોતાની હથિયાર બખારશ
 (-સ) સ્ત્રી આસો વદિ બારશ
 વાધરણ સ્ત્રી વાતરીની કે વાધરી સ્ત્રી
 (૨) ગદી ફૂંચ સ્ત્રી
 વાધરી પું [પ્રા વાગુરિય (સ વાગુરિય)]
 એ નામની જાતનો આદમી (૨) મેનો,
 ગદો કે અસહ્ય નીચ માણસ [લા]
 વાધિયો પું [સ વગ્ગ પ્રા વગ્ગા ઉપરથી]
 ઘોડાની લગામના જે હેડામનો દરેક
 વાધો પું [સ વાસમ્યુગ્મ] ડગલો, પોશાક
 વાડમય નં [સ] સાહિત્ય
 વાચ સ્ત્રી [સ] વાણી, બાષા, બોલી (૨)
 બોલવાની શક્તિ
 વાચક વિં [સ] બોલતુ (૨) (સમાસને
 હેઠે) દર્શક, બોધક (૩) પું વાચનાર

(૪) (અર્થ દર્શાવનાર) શબ્દ વર્ગ
 પું વાચનારાઓનો વર્ગ, વાચક જનતા
 વાચન નં [સ] વાચતુ તે(૨) વાચવાની
 દબ (૩) ધારાસભામાં ચર્ચા માટે બિલ
 આવવુ તે, 'રીડિંગ' બંધાણી સ્ત્રી
 વર્ગોમાં ચનારના તૈયાર કરેલી ચોપ
 ડીઓની શ્રે ૧ -ના સ્ત્રી [સ] પુગતકતુ
 મૂળ લખાણ, પાક, ટેકસ્ટ (૨) તેનું
 પકન કરવુ કે કરાવવુ તે -નાવય
 [+ માલ્ય] નં છાપા વગેરે વાચના માટે
 રખાતા દોષ તે સ્થાન
 વાચસ્પતિ પું [સ] બૃહસ્પતિ, દેવોના ગુરુ
 વાચા સ્ત્રી [સ] વાણી, બોલી બંધન
 નં [સ] પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થવુ તે
 વય [સ], -ળ વિં બંધુઓ -ચિક
 વિં [સ] વાચા સબધી, વાચાનું
 વાચ્ય વિં [સ] બોલવા જેવું (૨) કહેવા
 ધારેલું -અર્થ પું [+ અર્થ] શબ્દની
 અભિધાનક્રિયા નીચેનો મૂળ અર્થ
 વાછટ સ્ત્રી [વાયુ + છાટ] પવનથી ઊડેના
 વરસાદના છાટા -ટિયુ નં વાછટ
 અટકાવવા ખારી-ખારખા પર દેલ છાનું
 વાછડી સ્ત્રી [પ્રા વચ્છદરી (સ વત્તરારા)]
 ગાયન માદા બચ્ચુ -ડુ નં વાછડું -ઢે
 પુંગાયુ નર બચ્ચુ -રડી સ્ત્રી, -રડું
 નં, -રડો પું જુઓ વાછડી, -ડું, -ડો
 વાછડુ નં [જુઓ વાછડી] માયનુ બચ્ચુ
 વાછટ સ્ત્રી, -ટિયુ નં જુઓ 'વાછટ'માં
 વાછૂટ સ્ત્રી ગુદા તાટે પવન નીકળવો-
 પાંદડુ તે
 વાજ વિં [પ્રા વજ્જ = ત્રાસવુ પરથી]
 કરાળેતુ (૨) દારેલુ (૩) સ્ત્રી તોળા,
 પીડા કરાળો [બંધાવવુ = કરાળેતુ,
 ત્રાસવુ] [અને એની ધામધૂમ
 વાજન નં ['વાજુ' ઉપરથી] વાજિત્રી
 વાજળી વિં [અ વાજિત્ર] ધરિત યોગ્ય
 વાજવુ અંકિં [પ્રા વજ્જ (સ વડ-વાધનુ
 વાગતુ)] વાજવુ (વાધનુ) [૫] [વાજતે
 ગાજતે = ધામધૂમથી, જહેર રીને]

વાળપેટી સ્ત્રી હાર્મોનિયમ
 વાળિત્ર નં [સ. વાલિત્ર] વાળુ; વાલ
 વાળિયા વિન(ર) પુંખંબવં પાણી પાઈને
 પકવેલા (કે)
 વાળિત્ર નુઓ 'વાળિત્ર'
 વાળ પું [મ.] થોડો. ઠંકરણ નં [સ.]
 વીથંવધંક ઔષધ-પ્રયોગ
 વાળુ નં [નુઓ વાલ] વા, ધા નેધસરકો
 કે એ ત્રણ પૈકી કોઈથી ધ્વનિ નીકળે
 તેવું સાધન(ર) એકસરખા લક્ષણવાળા
 લોકનું મેળ [લા.]
 વાટ સ્ત્રી [સ.] રસ્તો (ર) પ્રતીક્ષા; રાહ
 વાટ સ્ત્રી [પ્રા. વટ્ટિ (સ. વર્તિ)] દિવેટ
 વાટ સ્ત્રી [પ્રા. વટ્ટ (સ. વૃત્ત)] પેડા ઉપર
 ચક્ષવવામાં આવતો લોડાનો પાટો
 વાટકી સ્ત્રી [દિ. વટ્ટ] છાતી. -કે પું
 મોઢું છાતું
 વાટખરચ, પું, -ચી સ્ત્રી, મુસાફરીનો
 ખર્ચ (ર) મુસાફરી દરમ્યાન ખર્ચ-
 વાની રકમ [પયસે
 વાટણિયો, વાટણો પું વાટવાનો ગોળ
 વાટપાકુ પું મુસાફરોને લૂતનાર
 વાટવું સંકિં [દિ. વટ્ટ] કચરણ; લસોટણું
 વાટવો પું [પ્રા. વટ્ટ (સ. વૃત્ત)] = ગોળકાર
 પાનસોપારી કે પેસા વગેરે રાખવાની
 ધણી પડવાળી એક પ્રકારની કાચળી
 વાટસરુ વિન(ર) પું [વાટ+સરુ] વટેમાથુ
 વાટાધાટ સ્ત્રી [સ. વટ (તોડવું) + વટ
 (નેડવું)] ભાંજગડ; પચાત
 વાટિકા સ્ત્રી [સ.] બગાયો; વાડી
 વાટી સ્ત્રી [દિ. વટ્ટ] કાચલી (ર) વાડકી
 વાટેરુ પું [નુઓ વાટસરુ] મુસાફર
 વાટો પું [પ્રા. વટ્ટ (સ. વૃત્ત)] ગોળ લાંબો
 વીટો(ર) (પેટ પર વળતી મોટી) કરચલી
 (૩) ચૂનાની ગોળ કિનાર
 વાઠ સ્ત્રી [દિ. વાઠી] જમીનની આનુ-
 આનુ કાંઠા વગેરેથી કરેલી આડ
 વાઠ સ્ત્રી [પ્રા. વાઠ (સ. વાટ)] મહોલો; લતો
 ઉપાં વહોરવાડ
 વાઠકી, -કું, -કો પું નુઓ 'વાપકી'માં

વાટવ પું [સ.] છાદાણ
 વાડાખંધી સ્ત્રી અલગ અલગ વાડામાં
 બંધાવું તે - નુદાઈ; પક્ષાપક્ષી (ર) વિન
 વાડામાં બંધાયેલું એવું
 વાડિયું (વા) નં ખનૂર ભરવાનો કે તે
 ભરેલો સાદીનો થેલો
 વાડી સ્ત્રી [પ્રા. (સ. વાડી)] બાગ, બગાયો
 (ર) ફૂલ ચૂંથીને કરેલો રાણગાર (૩)
 નાતવરા ઇં માટે બાધેલી વચ્ચે ચોક-
 વાળી જગા (૪) નાનો વાડો કે મહોલો;
 પોળ જેવી જગા. વલણકે પું જગીર,
 ખેતર વગેરે(ર) સમૃદ્ધિ [લા.] ંવિસ્તાર
 પું કુંકનકળીલો
 વાટો પું [પ્રા. વાટ (સ. વાટ)] ધર પછવાડે
 આતરેલી છુલ્લી જગા (ર) બકરાધેઠાં
 પૂરવાની જગા (૨) મહોલો (૪) સંડાસ
 (૫) તડ; પક્ષ [લા.] ંવિયું નં જાડની
 આસપાસ કરેલી નાની વાડ
 વાઠ પું શેગડાનું ખેતર
 વાઠ પું [વાટું ઉપરથી] કાપ; જખમ
 (ર) ધાર (૩) ચૂંક (૮) કાપણી. ંકાપ
 સ્ત્રી ચીરવું કે કાપવું તે (દાક્તરેશરીરને).
 ંહુટિયો પું વાઠકાપ કરનારો (દાક્તર)
 (ર) ભાંજગડિયો
 વાઠવું સંકિં [પ્રા. વટ્ટ (સ. વર્તિ)] કાપવું
 વાઢિયું નં નુઓ વાડિયું
 વાઢિયો પું [પ્રા. વટ્ટ (સ. વૃષ્ટ) ઉપરથી]
 ઉત્કટ ઇચ્છા, ગળકો (૨) ચડસ
 વાઢી સ્ત્રી ધી પીરસવાનું પ્રાયઃ નાજયા-
 વાળું માટીનું વાસણ
 વાણ સ્ત્રી જોલી [પ.]
 વાણ નં કાચી, બીડી, ખનૂરીનાં પાંદડાં
 ઇં ની (ખાટલો ભરવામાં પ્રાયઃ વપ-
 રાતી) દોરી
 વાણિજ્ય નં [સ.] વેપાર
 વાણિયણ સ્ત્રી વાણિયા કોમળી કે
 વાણિયાની સ્ત્રી
 વાણિયાવિદ્યા સ્ત્રી, વાણિયાવેડા
 પું ખંબવં વાણિયાની રીત કે વર્તન
 (કરકસર, વખત વર્તીને કામ લેવું ઇં)

વાણિયો પું [પ્રા. વાણિ (સં. વાણિ)]
એ નામની નાનનો આદમી (૨) એક
છવડું (વરસાદ પડવાનો ધાય ત્યારે
નીચે ઊડે છે)

વાણી સ્ત્રી [સ.] સરસ્વતી (૨) વચન;
ઝોલી (૩) વાચા (૪) વાગિદ્રિય; જમ
(૫) રવર; ચૂર. ંવિવેક પું વાણીનો
વિવેક; વિચારપૂર્વક ઝોલવું તે. ંશૂરું
વિં ઝોલવે શૂર

વાણો પું ['વણુ' ઉપરથી] વણતાં
નખાતા આડા દોરા

વાણોતર પું ગુમાસ્તો

વાણોતાણો પું વાણો અને તાણો

વાત પું [સ.] પવન (૨) શરીરની તણ
ધાતુઓમાંની એક (જુઓ પિત્ત)

વાત સ્ત્રી [સ. વર્તી] વાતાં; કથા (૨)
હકીકત; ખીના, વૃત્તાંત(૩) લોકમા ચાલવી
ખરી ઝોટી વાત; ગામગપાટો (૪) કહેલું
કે કહેવાનું તે. ઉદા. 'તમારી વાત હું
સમજ્યો' (૫) વાતચીત; સંભાષણ (૬)
મોટી-અગત્યની કે અડરી બાગત, વિસાત
(એમાં તે શી મોટી વાત છે?) (૭)
વિષય; બાગત (પારખી વાતમા માયું
ન મારો) (૮) રીત; વર્તન; વહેવાર
(પેસાદારની વાત જુટી છે) (૯) વણું; ગુણગાન (એની તે વાત ધાય?) (૧૦)
સરસાર્થ; વાદ (એની શી વાત કરવી?)
(૧૧) કહેવાનું કે કરવાનું તે (વખત
આવે ત્યારે વાત) (૧૨) ચોક્કસ, ગોઠવણ
(મારી બધી વાત મારી ગઈ) (૧૩) ગુપ્ત
બેદ, રહસ્ય (તેની વાત બહાર પડી ગઈ).
ંચીત સ્ત્રી સંભાષણ (૨) ગપમાં

વાતડ સ્ત્રી [વાતડ] વા પેસી શકે તેવી તરડ
વાતડી સ્ત્રી વાત [પ.]

વાતાવરણ નં [સ.] પૃથ્વીને વીંટળાઈને
રહેલું વાયુનું આવરણ (૨) પરિરિચતિ;
આજુનાજુના નૈતિક કે માનસિક
સંજોગો [લા.]

વાતૂડિયું, વાતૂડું; વાતોડિયું, વાતોડુ

વિં ધગી વાનો કરવાની ટેવવાળું
વાત્સલ્ય નં [સ.] મમતા; પ્રેમ (મોટાનો
નાના પ્રત્યે)

વાત્સ્યાયન પું [સ.] ન્યાયશાસ્ત્ર તથા
કામસૂત્રના લેખકોનું નામ

વાડ પું [સ.] ચર્ચા; શાસ્ત્રાર્થ (૨) બાંજ-
ગડ; તકરાર (૩) ચડસાચડસી (૪)
જ્ઞાનવિજ્ઞાનના કોઈ વિષયમાં કાંટા
અનુમાન કે તારણ; 'ધિધરી'. ઉદા.
વિકાસવાદ. ંચરત વિં [સ.] સરાય-
ધુજા; ચર્ચાર્પદ

વાદન નં [સ.] વગાડવું તે

વાદવિવાદ પું [સ.] ચર્ચા; સામસામા
સવાઈજવાળ

વાદળ નં [દે. વટલ (સં. વાર્દલ)] આકાશ
માં એકઠો થયેલો વરાળનો ગોટા જેવો
સમૂહ જે વરસાદરૂપે નીચે પડે છે. -ળી
વિં વાદળી રગનું (૨) વાદળમાં ધઈને
આવતો (સખત તાપ) (૩) સ્ત્રી નાનું
વાદળ (૪) પાણી ચૂસી રાખે તેવી એક
દરિયાઈ જાનવરની કે તેની કૃત્રિમ પેદાશ.
-ળું નં વાદળ

વાદિત્ર નં [સ.] વાજિત્ર; વાનું

વાદી વિં [સ.] વદનાર; ઝોલનાર (સમાસને
અતે). ઉદા. સત્યવાદી (૨) (સમાસને
છેડે) વાદમાં માનનારું. ઉદા. વેદાંતવાદી
(૩) વાદ કરનાર (૪) દરિયાદી (૫)
મુરસી વગેરે વગાડીને (સાપ વગેરેનો)
ખેલ કરનાર; મદારી. ંહું વિં મમતી;
વાદે ચડે તેવું. -દોવાદ અં ૨૫ધામાં

વાધ નં [સ.] વાનું

વાધણુ(-ણી) સ્ત્રી હેડકી; અટકડી

વાધર(-રી) સ્ત્રી [સ. વર્ધી] ચામડાની
સાડકી પગી કે દોરી

વાધવું અંકિં [સ. વૃષ] વધવું

વાન પું [સં. વૃજ] વણું (૨) નં
શરીરનો બાધો

વાન વિં [સ. વણું પું] સખને છેડે
'વાણ'ના અર્થમાં લાગે છે (વેગવાન)

વાનગી સ્ત્રી (સ. વર્ણિકા, પ્રા. વત્રિમાં)
નમ્રો (૨) નવાઈની ચીજ

વાનગીસ્થ વિં [સ] વાનપ્રસ્થાશ્રમમાં
નથેયું (૨) વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે પેન્થાન
લઈ નોકરીમાંથી છૂટું થયેલું -સ્થાશ્રમ
પું ગૃહસ્થાશ્રમ પછીનો ત્રીજો આશ્રમ;
જેમાં માણસ વનમાં ગઈ સંન્યાસની
તૈયારી કરે છે

વાનર પું [સ] વાંદરા, કપિ. ંચેષ્ટા
સ્ત્રી અડપલા [લા.]. ંચેના સ્ત્રી
(રામની) વાંદરાની સેના (૨) છાકરા-
ઓની સેના કે સથ [લા.]

વાની સ્ત્રી એક જાતની મીઠી જીવાર
વાની સ્ત્રી [પ્રા. વન્નિત્રા (સ. વર્ણિકા)]
જાણસ; ચીજ; પ્રકાર (જમણની)

વાની સ્ત્રી મડદાની રાખ

વાનું નં [જુઓ વાની નં. ૨] વસ્તુ, ચીજ;
જણસ. [સ્ત્રી સારાં વાનાં થવાં = બધું
હેમજેમ પાર ઊતરડા]

વાનો પું [પ્રા. વળ્ણય (સ. વર્ણિકા)] એક
સુગંધીદાર પદાર્થ (૨) લેપ, પીઠી

વાપર પું [વાપરડું પરથી] વપરાય. ંજું
સંકિં [મ. વ્યાજ] ઉપયોગમાં લેતું
(૨) ખર્ચું

વાપસ અં [ફા.] પાછું

વાપિ(-પી) સ્ત્રી [સ] વાવ

વામ સ્ત્રી જુઓ વામા [પ.]

વામ પું; સ્ત્રી [પ્રા. (સ. વ્યામ)] જે હાથ
પહોળા કરતા છાતી સાથે થતી લંબાઈનું
માપ

વામ વિં [સ.] સુદર (૨) ડાબું (૩)
ઝલકું; પ્રતિકૂળ (૪) અધમ; નીચ.
ંકુદિ સ્ત્રી [સ] જગ્યા બાદ ડાબે
પડે સ્થિત તે

વામજું વિં [જુઓ વામન] ઠી ગણુ નં ૩

વામન વિં [સ] ઠી ગણુ (૨) પું બંધિને
છગવા થયેલો વિપ્લુનો પાંચમો અવતાર
(૩) પું ઠી ગણુ. ંદ્રાદશી સ્ત્રી
બાદરવા સુદિ બારણ. -નાવતાર પું
વામનરૂપે વિપ્લુનો પાંચમો અવતાર

વામમાર્ગ પું તત્તમાર્ગ, શક્ત સ પ્રદાય
વામા સ્ત્રી [સ] નારી (૨) સુદર સ્ત્રી
વામાદાસા પું ૦૫૦૫૦ અનિશ્ચયમાં વખત
ગાળે તે, ગદ્યાતત્ત્વા

વામાંગ નં [સ] ડાબું અંગ - પડખું

વાય પું [પ્રા. (સ. વાત)] વાયુ [પ.]

વાયક નં વેણ, વાક્ય [પ.]. -કી સ્ત્રી

[પ્રા. વાયા (સ. વાચ) ઉપરથી] વાત, અક્ષર

વાયકાઈ સ્ત્રી વાયકાપણું .

વાયકું વિં [પ્રા. વાઝલ (સ. વાઝલ)] પેટમાં

વાયુ ઉત્પત્ત કરે તેજું (૨) કુડાકા કે

ફૂવારા મારવાની ટેવવાળું (૩) વિચિત્ર

સ્વભાવનું; ઢંડીજું [લા.]. [૦૫૩૫] =

બારે પડતું; ધાર્યા કરતાં અવળું

પરિણામ આવતું

વાયલું નં [સ વાત + બન્ન] (સ્ત્રી) મિત્રીને

અપાતું) યુગાધીનું જમણું

વાયદાચિદ્દી સ્ત્રી અમુક મુદતે પૈસા

આપવાની કબૂલાતનું લખાણ

વાયદામર અં વાયદા પ્રમાણે, મુદતસર

વાયદો પું [ગ વમદદો] મુદત, અવધિ (૨)

મુદત પર કરવાનું કામ [વાયદાનો સેદો

સં પ્રં અમુક મુદતે અમુક વાવે

માલ લેવાનો સદાનો વેપાર]

વાયરો પું [દ. વાપાર (સ. વાત, પ્રા. વાપ)]

પવન (૨) ચિરસ્તો, ફેશન [લા.] વાયરે

ચડવું = લહેરમાં આવડું (૨) કુકાડ (૩)

હવાઈદિલ્લા બાંધવા (૪) બોર લે પડતું

વાયલનં [દ. વોલ્] એક જાતનું સ્ત્રીઓનું વજન

વાયલ વિં [પ્રા. વાઝલ (સ. વાઝલ)] તરળી,

દંડતા વિનાનું

વાયંચ વિં [સ.] વાયુ સબધી (૨)

ઉત્તરપશ્ચિમ જૂથને લગતું (૩) સ્ત્રી ઉત્તર

અને પશ્ચિમ વચ્ચેનો જૂથ

વાયસ પું [સ] કાગડો

વાયુ પું [સ] અવન (૨) પું; નં બાદી

(૩) નં વાઈ; મૂળી. ંપુત્ર પું [મ.]

દનુમાન (૨) બીમ. ંમંદળી નં વાતા-

વરણ. ંશાસ્ત્રી પું વાતાવરણમાં યતારા

ફેરફારો દર્શાવવાનું શાસ્ત્ર જાણનાર;
‘નિઠિયારોયોનિરુ’ ંમુત [સ] પું
વાયુપુત્ર

વાયેક નં વાયક, વેણ [પ]

વાયોલિન નં [દ.] ફીડલ, એક તત્ત્વવાદ્ય
વાર (વા') પું [દ. વાર્દ] ત્રણ કૂટ જોટલુ માપ
વાર અં [સ] નામને અતે પ્રમાણે, અનુ-
સાર એવા અર્થમા. ઉદાં કમવાર
વાર [ફા] ‘વાણુ’ અર્થમા નામને લાગતો
પ્રયય. ઉદાં ઉમેદવાર

વાર પું [સ.] અઠવાડિયાનો દરેક દિવસ
(૨) સ્ત્રીં વખત, સમય (૩) વખત, ફેરો.
ઉદાં પાય વાર (૪) દીવ, વિલબ [લા.].
ંકવાર પું [નકુવાર] સારો નરસો દહાડો
વારણ પું [મ.] હાથી (૨) નં વારણ-
અટકાવતું તે (૩) નિવારણ-દૂર કરવું તે
વારણું નં [સ. વારણક] ઓવારણ
વારતહેવાર પું, વારપરબ(-વ) નં
ઉત્સવનો દિવસ, સારો વાર કે પર્વ
વારવું સંકિં [પ્રા. વાર (સ વારવ)]
અટકાવવું, મના કરવી (૨) ઓવારણ
વારસ પું [વા વારિસ] મરનારની મિત્રકત,
જવાબદારી, હકદારો વગેરેનો હકદાર.
—સાગત વિં વારસામાં બિતરેયું.
—સાહક(-ક) પું વારસાનો હક. —સો
પું વારસને મળેલી મરનારની મિત્રકત

વારવાર અં [સ] વારંવાર; ફરી ફરીને
વારાણસી સ્ત્રીં [સ] કાશી
વારાફરતી અં વારા પ્રમાણે એક પછી એક
વારાફેર પું બંબંબં વારવાર આવવું
તે (૨) બદલાવું તે (દર્શાનું)
વારંવાર સ્ત્રીં [સ.] અલિપ્ત, વેશ્યા
વારિ નં [સ] પાણી, નીર. ંક નં [સ.]
વાદ્ય; મેધ. ંધિ પું [સ] સમુદ્ર
વારી સ્ત્રીં [સ. વાર] વારો, કમ, પાળી
(૨) બદલો લેવાનો અવસર
વારુ અં [સ વરુ] ઠીક(૨) વિં સાફ, સુંદર
વારુણી સ્ત્રીં મહિરા (૨) પશ્ચિમ દિશા
વારંધીએ અં વારવાર

વારો પું [સ. વાર] વારી; કમ; પાળી (૨)
અણોને, પાકી. [બંધવો = કાંઈ વસ્તુ
નિયમિત પૂરી પાડવાનો કસર કરવો
(ઉદાં દુધનો ઇં)]

વારો પું [સ. વાર] ધરો. [ંમૂકવો =
ગરમ પાણી બરીને ધરો પેટ પર મૂકીને
રોક કરવો]

વારોવારિયું વિં વાર પ્રમાણે દિવસો
ગણીને કાઢવામા આવતું (બ્યાજ)

વાર્તા સ્ત્રીં [સ] વાત, કથા (૨) ખીના;
દુષ્ટીકત; સમાચાર [વાળી ટીકા]

વાર્તિ(-ત્તિ)ક નં [સ વાર્તિક] વિવેચન-
વાર્ધ(-ર્ધ)ક(-કથ) નં [સ.] વૃદ્ધાવસ્થા

વાર્નિશ પું [દ.] લાકડાને પાલીસ કરવાનું
દ્રવ્ય—એક પ્રવાહી બનાવટ

વાર્ષિક વિં [સ] વરસે વરસે આવતું કે
થતુ (૨) વરસ સબધી (૩) નં દર
વરસે પ્રકટ થતુ પત્ર

વાર્ષેય પું [સ.] વૃષ્ટિઋણના—શ્રીકૃષ્ણ
વાલ પું [સ. વત] ત્રણ રતી જોટલુ તોપ

વાલ પું બંબંબં [પ્રા. વત] એક કઠોળ
વાલ પું [દ. વાલ] નળી વગેરેની અંદર

રાખેલો એક બાનુ ઊંચો થઈ રાકે
તેવો પડેલો [ંમુત પું અગદ]

વાલિ પું [સ] સુખીવનો મોટો ભાઈ.
વાલી સ્ત્રીં [વાલ] ઉપરથી નાના દાણાના વાલ

વાલી પું [મ.] મુરખ્ખી; રક્ષક, પાલક
વાલી, ંમુત જુઓ વાલિ, ંમુત

વાલુકા સ્ત્રીં [સ] રેતી. ંયંત્ર નં કલાક
જાણવાની રેતી ભરેલી શીશી (૨) વૈદકમા

ઓષધ બનાવવાનું (તેના ધાટું) એક યત્ર
વાલોળ (લો) સ્ત્રીં [વાલ] પરથી એક

શોગ—શાક
વાલ્મીકિ પું [સ] રામાયણ રચનાર કવિ

વાવ સ્ત્રીં [પ્રા. વારી (સ. વારી)] અંદર
બિતરવાના પગથિયાવાળો કૂવો

વાવટો પું ધન, ફેરકાવવાનું નિશાન
વાવડ પું [વા (સ. વિ+આ = વ્યા)+પ્રા.

(સ વડ)] બાળ, પત્તો, સમાચાર (૨)
સાગનું ફેલાવું તે

સાવણિયો પું બીજ ચોરવાનું સાધન
 સાવણી સોં વાવણું તે
 સાવર પું જુઓ વાવડ
 સાવડું સંકિં [પ્રા. વાવ (સ. વપ)] હગા-
 ડવા માટે જમીનમાં બી કે રેષા
 નાખવા-સાવડું
 સાવટોળ પું વટોળિયાનું તોફાન
 સાવા અં [વાહવાહ'કપરથી] (બાળભાષામાં)
 સાડું; મળેનું (૨) સોં જમણું
 સાવાજોડું નં [વા(વાધુ)+જોડું] (પ્રા. જોડ
 = જૂડી પાડવું) વાવટોળ
 સાવાદળ નં [વા+વાદળ] જોસથી વાતો
 પવન અને વાદળ; તોફાની વાદળી (૨)
 સંકટ [લા.] [જગામા
 વાવાશ અં ખુલ્લામાં; પવન લાગે તેવી
 વાવું અંકિં [સ. વા] (પવનનું) કૂં કાણું
 (૨) (શરીરને ઠાંદની) અસર થવી (૩)
 સંકિં (પ્રાય કૂં જીને) વગાડવું, ખનવણું
 વાવું સંકિં [સ. વી] વિચાડું
 વાવેતર નં વાવણું તે (૨) વાવેણું તે (૩)
 વાવેલી જમીન
 વાશ સોં [સ. વામ્; પ્રા. વાસ] કાગવાસ
 વાસ પું [સ.] વસવાટ (૨) મુકામ, ધર;
 રથાન (૩) પોળ; મહોલો (૪) સોં
 ગધ (૫) દુર્ગન્ધ
 વાસકોટ પું, નં [ફ્રેસ્કોટ] ખાંડિયો કબજે
 વાસણું નં [દિ.] પાત્ર, કામ [અખાડવાં=
 ધરમા (થણખડું) પતિપત્ની વચ્ચે) તકરાર
 થવી]. બહેસણું નં રાધવા વગેરેનાં વાસણ
 વાસના સોં [સ.] પૂર્વના સરકારોથી
 દેહ થયેલી કામના (૨) વાસ; ગંધ
 વાસર પું [સ.] દિવસ; વાર
 વાસરી સોં [સ. વાસર] ડાયરી, રાજનીશી
 વાસડ વિં જુઓ વાસેડ
 વાસવ પું [સ.] ઈંદ
 વાસવું સંકિં [સ. વપ્=આરંભ કરવું]
 બધ કરવું [કરવો] વગાડવું, વાડ
 વાસવું સંકિં [પ્રા. વામ (સ. વાસ)=અવાજ
 વાસતી વિં [સ.] વસન મેલવું, ને
 લગવું (૨) સોં એક વેલ

વાસિત વિં [સ.] સુવાસિત કરેલું
 વાસિની વિં સોં, વાસી વિં [સ.]
 (બહુધા સમાસને છેડે) રહેનારું (હંદાં
 નગરવાસી)
 વાસી વિં [પ્રા. વાસિય (સ. વાસિત)]
 આગલા દિવસનું; વધારે વખત રહેવાથી
 બગડી ગયેલું
 વાસીદું નં [પ્રા. વાસિદ (સ. વાસિત)=
 વાસી રાખેલું] ઢોરનું છાણ, મૂતર વગેરે
 કચરો; પૂતો
 વાસુકિ પું [સ.] નાગોને રાગ
 વાસુદેવ પું [સ.] શ્રીકૃષ્ણ ઓપાસો પું
 'ઈન્દેલસ કપ' [પ. વિ.] [ખેતર
 વાસેડ વિં [વાસી રાખેલું] પડતર રાખેલું
 વાસો પું [સ. વાસ] વાસ કરવો તે (૨) મુકામ
 વાસો પું [જુઓ વાસર] દહાડો (ખાસ
 કરીને પ્રસન થયાનો)
 વાસ્તવ નં [સ.] જુઓ વાસ્તવિકતા.
 બંદી વિં વસ્તુતાએ હોય તે જોનારું -
 કલ્પના કે ભાવનાથી દોષધર્મ નહિ;
 'ચિયલિસ્ટ'. -વિક વિં [સ.] ખરેખરું
 (૨) વાજળી. -વિકતા સોં સાચી
 ઉકીકત (૨) વાજળીપણું
 વાસ્તુ નં [સ.] ધર બાધવાની જગા (૨)
 ધર (૩) વાસ્તુપૂજન. ઓપૂજન નં નવા
 ધરમાં રહેવા જતાં કરાતી શાંતિક્રિયા.
 ઓવિદ્યા સોં મકાન બાધવાની વિદ્યા;
 રથાપત્ય
 વાસ્તે અં [મ. વાસ્તિદ] કાળે, અર્થે
 વાહ અં [વા.] 'કેડું સાડું, યાબાસા'!
 એવો પ્રશંસનો હૃદનાર
 વાહક વિં [સ.] વહેનારું; હાથકનારું;
 ખેતનારું. લઈ જનારું
 વાહન નં [સ.] જમીન પર આવન માટે
 વપરાતું સાધન (ગાડી, યંત્ર ઇં) (૨)
 વિચાર, લાગણી કે કાર્ય પ્રગટ કરવા
 માટે વપરાતું સાધન; આધ્યમ
 વાહવાહ સોં [વા વાહ] કીર્તિ (૨) અં
 જુઓ વાહ

વાહવું સંકિં સમન્નવવું પટાવવું; ઉત્તરવું
વાહવું સંકિં ['વહવું', સં. વાહ્ય-ઉપરથી]
વ્યતીત કરવું; ગાળવું; વહે એમ કરવું
વાહિની વિં સ્ત્રીં [સ.] વહેનારી (૧) સ્ત્રીં
' નદી (૩) રોના (૪) નસ

વાહિયાત વિં [અ.] વ્યર્થ; નકામું (૨)
ખરાગ, હલકું

વાહી વિં [સં.] વહેનારું, લેવ્યકનારું (પ્રાયઃ
સમાસને અંતે) ઉદા. ભારવાલી

વાળ પું [સ. વાગ] કેસ. [ઝિલા થવા =
રેમાય થવો]

વાળણ પું નં ['વાળવું' = પાણું ફેરવવું] ઉતાર;
અસર ધોઈ નાખવાની શક્તિવાળું તે

વાળવું સંકિં [પ્રા. વાલ (સં. વાલ્ય)] વાંકું
કરવું, નમાંવવું (૨) વાળીને આકાર

કરવો કે ગોઠવવું (જેમ કે, લાકડું, ખીડી,
અબોડો) (૩) પાણું ફેરવવું (દેવું, મન,

બદલો) (૪) કચરો કાઢવો (ધરવાળવું)
(૫) ઉપર છાવરવું; ઢાંકવું (ધૂળ વાળવી,

છેડો વાળવો) (૬) પાળી જવાનો રસ્તો
કરવો ખેતરમાં (૭) આવેલી કિચા કે

પ્રસંગ પૂરાં કરવાં (વરસી વાળવી)
વાળંદ પું [વાળ + સં. દા = કાપવું]

હાલમ; નાવી [ધિવાની પીંછી
વાળાફેરવી સ્ત્રીં [વાળો + ફેરવવું] દાગીના

વાળી સ્ત્રીં [સ. વાગી] (સ્ત્રીઓનું) નાકનું
ધરેલું - નય (૨) કડી [રેતી; કાંકરી

વાળુ સ્ત્રીં [પ્રા. વાલુમા (સં. વાલુકા)] વેળુ;
વાળુ નં; સ્ત્રીં [દિ. વિગાલિટ] રાત્રિભોજન

-વાળું વિં [પ્રા. વાલ્કો - વાલ્કો (સ. વાલ્કઃ)]
'-ના સબધનું', '-ની માલિકીનું', '-ના

ધધાનું' વગેરે અર્થોમાં નામને અંતે (ધર-
વાળો, દૂધવાળો)

વાળો પું ['વાળ' ઉપરથી] ધાતુનો લાંબો
તાર (૨) એક રોગ

વાંક (૦) પું [જુઓ વાંકું] અપરાધ;
ખામી; દોષ (૨) વકતા; રાંઠ (૩) સ્ત્રીઓનું

હાથનું એક ધરેલું
વાંકડિયું (૦) વિં વાંકું (લાલિત્યવાચક)

વાંકડો (૦) પું વરને આપવાની પરાણ
વાંકાઓણું (૦) વિં બોલીને ફરી જનારું

વાંકિયું (૦) નં સળિયા, નળ વગેરેના
નોડાણ માટેનો વાંકો આકૃતિનો ટુકડો

વાંકું (૦) વિં [પ્રા. વંક (સં. વન્ક)] વક;
સીધું નહિ એવું; ટેકું (૨) સરળ નહિ

એવું; કુટિલ (૩) અવળું; બોકું; ડાંચું
(૪) વિરુદ્ધ; સામે થયેલું (૫) નં વાંધો;

ગેરસમજ; અભળનાવ (૬) વાંકું તે;
વકતા. વ્યૂકું વિં વાંકું; આકું અવળું

વાંધું (૦) નં કાતર
વાંધો (૦) પું [પ્રા. વગ્ધ (સં. વર્ગ)] વર્ગ; ભદ

વાંચન (૦) નં [જુઓ વાચન] વાંચવું તે
(૨) વાંચવાની દબ (૩) અભ્યાસ.

આખા સ્ત્રીં જુઓ વાચનમાળા. -ના-
લય નં જુઓ વાચનાલય

વાંચવું (૦) સંકિં [સં. વચ્ પરીથી]
લખેલું મનમાં કે મેટેથી ઉઠેલું (૨)

[લા.] ભાખવું (૩) ઇચ્છવું
વાંછના સ્ત્રીં [જુઓ વાંછા] ઇચ્છા

વાંછવું સંકિં [સં. વાઠ] ઇચ્છવું
વાંછા સ્ત્રીં [સં.] ઇચ્છા; વાંછના

વાંછિત વિં [સં.] ઇચ્છેલું
વાંજ (વણી) (૦) સ્ત્રીં [પ્રા. વંજા (સં. વન્જા)]

સંતતિ ન થતી હોય તેવી સ્ત્રી; વધ્યા.
વણું વિં જુઓ વાંજિયું. -જિયાળાફું

વાંજિયાનું બિનવારસી (૨) નં એકનો
એક છાકરો. -જિયામહેલું નં વાંજિયા

હોવાનું મહેલું; વાંજિયાપણાની ખોડ.
-જિયું વિં સંતતિ ન થતી હોય તેવું

(૨) ફળ કે લાભ ન થતો હોય તેવું
વાંદ (૦) પું [સ. વન્દ પરીથી] હિરસો; ભાગ.

-ટો પું વાંદ (૨) ગરાસ કે નરવાની
જમીનનો ટુકડો

વાંદો (૦) પું [દિ. વંદ (સં. વન્દ = અપરિણીત)]
કન્યા ન મળવાથી કુંવારો રહેલો

વાંદર (૦) પું [સં. વાંદર] વાંદરું. ૦ - (૨) વેડા
પું બં વં વાંદરા જેવી ચેદાઓ કરવી

તે. -રી સ્ત્રીં વાંદરાની માદા. -ફું નં

વાનર-એક ચોખ્ખું પ્રાણી. -રો પું
 નર વાનર (૨) ચાંપ; થોડો (૩) તાજાનો
 ખીલો, ઉઘાળો (૪) એક પ્રકારનું દારૂખાનું
 (૫) ભાર ઉપાડવાનું એક ચંત્ર
 વાંદો (૦) પું વદો; એક ઘવડો
 વાંધો (૦) પું [સ. વાધક] ડરકત, અડ-
 ચણ (૨) વિરોધ; ઝડો; તકરાર વ્યવહાર
 પું બહચૂક; ખોડખાપણ; કઈ ને કઈ
 છિદ્ર કે વિરોધનું કારણ
 વાંદળ (૦) વિં વાયલ (૨) ફોગટ; માલ
 વગરનું (૩) વિરેક વિના ખોલે કે
 વાવરે તેવું
 વાંન (૦) પું [સં. વસ] એક ઝાડ (૨)
 તેનો સોટો (૩) વલોણાનો રવેથો (૪)
 સાત આઠ હાથ જેટલું માપ. ઠોડો પું
 વાંસનો સોટો. ઠોડો પું વાંસનાં
 ઠાળડાં વગેરે બનાવનાર [વાચક
 વાંસલડી (૦) સોંવાંસળી, બસી (લાલિત્ય-
 વાંસલો (૦) પું [સ. પ્રા. વાસિ] લાકડાં
 ઊપવાનું સુતારી એનાર
 વાંસળી (૦) સોં ['વાંસ' પરથી] બંસી,
 ફૂંધોને વગાડવાનું નળી જેવું એક વાધ
 (૨) રૂપિયાબરવાની સાંકડી લાંબી કોયળી
 વાંસી (૦) સોં ['વાસ' પરથી] દાતરડા જેવું
 ફળ ખેસાડેલો લાળો વાંસ
 વાંસી (૦) સોં ચોખાની એક ભત
 વાંમે (૦) અં ['વાંરો' પરથી] પૂઠે, પગવાડે
 વાંમે (૦) પું [મં. વંશ = કંદોડ પરથી]
 બરડો; ખીક
 વિ [સ.] એક ઉપસર્ગ. જુદાઈ, વિરોધ કે
 લાગણ્યનું બતાવે (વિરોધ), પુષ્કળપણ
 કે વિરોધતા બતાવે (વિનાશ) (૨) બદુ-
 સીદિસમાસમાં 'વગરનું' એવા અર્થમાં
 આને (વિજન) [વિકરાગ; બીષણ
 વિકટ વિં [સ.] મુરકેત (૨) કુર્ગમ (૩)
 વિકરાલ [વં.] -ળા વિંડરામણ; ભયાનક
 વિકર્ણ પું 'શયેગોન' [મ]
 વિકલા સોં [સ.] કાનો સાડમો ભાગ,
 ફાણથી પળ થોડો વખત (૨) એક
 અંશનો ૩૬૦૦ માં ભાગ [મ.]

વિકલ્પ પું [સ.] તક'વિતક' (૨) ચાલી
 શકે તેવી ઘણી વસ્તુઓમાંથી ગમે તે એક
 લેવાની છૂટ હોવી તે; તેવી વસ્તુ [બા.]
 વિકસનું અં કિં [સ. વિકસ] ખીલવું
 (વિકસાવવું)
 વિકસિત વિં [સ.] ખીલેલું, વિકાસ પામેલું
 વિકળ વિં [સ. વિકલ] વિહ્વળ; વ્યાકુળ
 વિકળા સોં જુઓ વિકલા
 વિકાર પું [સ.] ફેરફાર, પરિવર્તન (૨)
 શારીરિક કે માનસિક બગાડ. ઠંક વિં
 વિકાર કે ફેરફાર કરનારું. વ્વશ વિં
 વિકારને વશ થયેલું. -રી વિં [સં.]
 વિકારવાળું (૨) વિકાર કે ફેરફાર
 થઈ શકે એવું. -રોત્તજક વિં [સં.]
 વિકારને ઉત્તેજક કરનારું
 વિકાસ પું [સં.] ખીલવું તે (૨) ઉત્ક્રાંતિ.
 વ્યાદ પું જુઓ ઉત્ક્રાંતિવાદ
 વિકિરણ નં [સ.] વિખેરવું તે (૨) ગરમી
 કે પ્રકાશનાં ફિરલોનું ફેંકાવું તે;
 'રડિયેશન' [પ. વિ.]
 વિકીર્ણ વિં [સ.] વીખરાયેલું
 વિકૃત વિં [સં.] વિકાર પામેલું -તિ
 સોં [સં.] વિકાર
 વિક્રમ પું [સં.] પરાક્રમ (૨) વિક્રમાદિત્ય.
 ંસંવત પું વિક્રમ રાખથી ચાલેલો
 સંવત્સર (૬ ક્રમાં વિં સં.) -માદિત્ય
 પું [સ.] ઉત્તરનો એક પ્રસિદ્ધ રાજ
 વિકૃત્ય પું [સં.] વેચાણ
 વિક્રિયા સોં [સ.] ફેરફાર; વિકાર
 વિક્રિપ્ત વિં [સ.] વિદોષ પામેલું
 વિક્ષુબ્ધ વિં [સ.] વિદોષ પામેલું
 વિક્ષેપ પું [સ.] અડચણ (૨) અસ્થિરતા;
 મૂંઝવણ
 વિક્ષેપ પું [સ.] અજવળા; દોષ
 વિખ નં [જુઓ વિખ] ડેર. વ્યાદ પું ડેર
 પેદા થાય તેવી ખોલચાળ; તકરાર; કનિયો
 વિખાણ સોં; નં + જુઓ વખાણ
 વિખૂટું વિં [વિ + ખૂટો (ખૂટી છૂટું
 થયેલું)] જુડું; સાચમાંથી છૂટું પડી ગયેલું

વિખેરવું સંક્રિં [પ્રા. વિખિર (સં. વિ + કૃ)]
ભેગું હોય તેને છૂટું કરી નાખવું
(વિખેરાવવું, વિખેરાવું)

વિખ્યાત વિં [સં.] નાશીતું; પ્રસિદ્ધ.
-તિ સ્ત્રીં [સં.] પ્રસિદ્ધિ [વિવિધ]

વિગઠન નં [સં.] સગઠનથી બેઠું તે;
વિગત વિં [સં.] ગત; અતીત (૨) મૃત
વિગત સ્ત્રીં [વિ (વિરોધ) + ગતિ (સમજ)].

ખીના; ખાખત. વ્યાર, -તે અં દરેક
વિગત સાથે; વિરતારપવંક

વિગલિત વિં [સં.] પીગળી ગયેલું [વાળું]
વિગુણ વિં [સં.] ગુણરહિત (૨) વિરુદ્ધ ગુણ-

વિગ્રહ પું [સં.] યુદ્ધ; સંગ્રામ (૨) શરીર
(૩) સમાસના અવયવો દ્વારા પાડવા તે

[વ્યા.]. વેષ્યાં સ્ત્રીં લઘુરેખા; (-)
આતુ વિરામચિહ્ન [વ્યા.]

વિઘટન નં [સં.] છૂટું પાડવું તે
વિઘાતક વિં નાશ કરનારું

વિઘોટી સ્ત્રીં દર વીધે આકારાતું કે
બરવાનું મહેસૂલ

વિદ્ય નં [સં.] દરકત; સંકટ; મુરકેલી.
વંકર્તા વિં (૨) પું વિદ્ય કરનાર.

વંસંતોપી વિં વિદ્ય કરવામાં રાજ્યનારું
વિચક્ષણ વિં [સં.] ચતુર; બુદ્ધિમાન

વિચરવું અંકિં [સં. વિ + ચર] જવું;
આમ તેમ ફરવું

વિચલિત વિં [સં.] અસ્થિર; ઢાલતું
વિચાર પું [સં.] મનથી ચિંતવવું; મનન

કરવું તે (૨) અભિપ્રાય (૩) ઉદ્દેશ;
આશય (૪) કલ્પના; મનશ્ચેષા (૫)

નિશ્ચય (૬) વિવેક; મર્યાદા (૭) પરિ-
ણામનો ખ્યાલ (૮) ચિંતા. વંક પું [સં.]

વિચાર કરનાર; ચિંતનશીલ પુરુષ. વંછી
સ્ત્રીં [સં.] વિચાર કરવો તે. વંછીય

વિં [સં.] વિચારવા માટેનું કે વિચારવા
ચોગ્ય. વંદા પું વિચારપદ્ધતિ કે તેની

સરણીનો દોષ; વિચાર કરવામાં થતી
બૃહ. વંપૂર્વક અં વિચાર કરીને.
વંપંત, વંપાત વિં વિચાર કરનારું;

વિચારવાળું. વંવિનિમય પું વિચારોની
આપણે. વંધું સંક્રિં વિચાર કરવો.

વંસરણિ (-ણી) સ્ત્રીં વિચારની સરણી
-તેની પદ્ધતિ, કમબદ્ધતા વગેરે. વંસુષ્ટિ

સ્ત્રીં વંધનના સમય વિચારોનો સમૂહ
વિચિ સ્ત્રીં [સં.] મોજું; તરંગ

વિચિત્ર વિં [સં.] તરેલવાર; વિલક્ષણ
(૨) અદ્ભુત; નવાઈ પમાડતું. વંતા સ્ત્રીં

વિચી સ્ત્રીં [સં.] વિચિ; મોજું
વિચિછન્ન વિં [સં.] વિચ્છેદ પામેલું

વિચ્છેદ પું [સં.] કાપ; ઉદ (૨) વિભાગ
(૩) વિયોગ (૪) નાશ

વિછળામણ નં વીછળેલું પાણી
વિછળાવવું સંક્રિં 'વીછળવું'નું પ્રેરક

વિછોડ પું [દિ. વિચ્છો] વિયોગ; જુદાઈ [પં.]
વિજન વિં [સં.] માણસના અવગજવર

વિનાનું; એકાંત; વેરાન
વિન્ય પું [સં.] ક્તેહ. વંકે પું વિન્ય

શૂચવતો ડોકો. વંયાત્રા સ્ત્રીં વિન્યની
ઉત્તરણીની યાત્રા. વંસંત પું વિન્યની

યાદગીરી માટે બોલો કરેલો સ્તંભ. -યા
સ્ત્રીં [સં.] પાવંતી (૨) ભાંગ. -યાદશમી

સ્ત્રીં [સં.] દરોરા; આસો મુદ ૧૦. -યી
વિં [સં.] ક્તેહમંદ

વિવત્તીય વિં [સં.] બીજી નતનુ
વિવિગીયા સ્ત્રીં [સં.] જીતવાની ઇચ્છા

વિવેતા પું [સં.] વિજય મેળવનાર
વિવેગ પું 'વિવે' વિયોગ; છૂટું પાડવું તે.

વંછુ (-ણી) વિં સ્ત્રીં વિયોગી સ્ત્રી;
વિરદિણી

વિજ્ઞપિત સ્ત્રીં [સં.] વિનંતી
વિજ્ઞાત વિં [સં.] સારી રીતે જાણેલું

વિજ્ઞાન નં [સં.] સવિશેષ જ્ઞાન; સાક્ષીય
જ્ઞાન; 'સાયન્સ' (૨) અનુભવજ્ઞાન (૩)

બ્રહ્મજ્ઞાન; તત્ત્વજ્ઞાન. વંશસ્ત્રી પું
વેશાનિક; 'સાયન્સિસ્ટ'

વિજ્ઞાપક વિં [સં.] જાહેર કરનારું; માહિતી
આપનારું (પુસ્તક કે ચોપાનિયું). -ન

નં, -ના સ્ત્રીં નિવેદન; વિનંતિ

વિદ્ય પું [સ] વેશ્યાનો અનુચર, ભડવો
 (૨) નાટકમા નાયક-નાયિકાનો વિદૂષક
 જેવો સાથી
 વિદ્ય પું [સ] ડાળી [મુશ્કેલી
 વિદ્યખણા સ્ત્રી [સ] વિવંશી] દુ ખ, સતાપ,
 વિદ્યામત નં [૬] ખોરાકમા હોણ એક
 પ્રાણહાથી તત્વ
 વિદ્ય પું [સં] કૃષ્ણ, વિષ્ણુ
 વિદ્યમત નં, -ના સ્ત્રી [સ] અનુકરણ
 (૨) ઉપહાસ, મરકરી (૩) ઝગ (૪)
 મુશ્કેલી, પીડા
 વિષ્ણુ અં [પ્રા વિના (સ વિના)] વિના [પ]
 વિષ્ણુમણી નં અનાજમાથી વીણી કાઢેનો
 નકામો ભાગ (૨) વીણવાની મનુરી
 વિષ્ણુવર્ણ સંકિં, વિષ્ણુવું અંકિં
 'વીણુ'નું પ્રેરક ને કર્મણી
 વિત નં [સ વિત] વિત, ધન [પ]
 વિતથ વિં [સ] અસત્ય, મિથ્યા
 વિતરણ નં [સ] અર્પણ, દાન
 વિતર્ક પું [સ] એક તર્ક પછીનો બીજો તર્ક
 (૨) સંદેહ, શક (૩) તર્કવિતક, વિચાર
 વિત્તાંડા સ્ત્રી, વ્યાદ પું [સ] ખોટો બક-
 વાદ, નકામી માયાજીક (૨) ચોતાનો
 પક્ષ જ ન હોય અને માન સામા પક્ષનું
 ખડત જ કર્યા કરવું તે [ન્યા]
 વિતાડવું સં કિં [વીતવું] પ્રેરક] દુ ખ
 દેવ, પગવડ (૨) પસાર કરવું (દિવસ)
 વિતાન પું, નં [સ] ચદરવો, છત
 વિતાવવું સંકિં વિતાડવું, પસાર કરવું
 વિત્ત નં [સ] દ્રવ્ય
 વિદ્ય વિં [સ] અમાસમા ઉત્તરપક્ષ તરીકે
 આવતા 'જાણનાર' અર્થે બતાવે છે
 (કથાવિદ્ય)
 વિદર્ભ પું [સ] એક દેશ, આધુનિક વરાડ
 વિદ્યાય વિં [જુઓ વદાય] વળાવેલું, મોક નેલું
 (૨) સ્ત્રી રત્ન ક્ષય પડવું તે ંગીરી
 સ્ત્રી રત્ન આપતી તે, વળાવવું તે
 વિદ્યારક પું [ન] વિદ્યારણ કરનાર. -ણ
 નં [સ] વિદ્યારવું તે (૨) વિદ્યારક

વિદ્યારવું સંકિં [સ, વિદ્ય] ચીરવડ, કકડા
 કરી નાખવા
 વિદ્યારિત વિં [સ] ચીરવું
 વિદ્યિત વિં [સ] જાણમા આવેલું, જાણાયેલું
 વિદ્યિર્ણુ વિં [સ] વિદ્યારિત, ચિરાયેલું
 વિદુર પું [સ] ધૃતરાષ્ટ્ર તથા પાંડુનો
 નાનો ભાઈ
 વિદુપી વિં સ્ત્રી [સ] પડિતા
 વિદૂષક પું [સ] મરકરો, રગનો (૨)
 નાટકમા નાયકનો મિત્ર
 વિદેશ પું [સ] પરદેશ -સ્ત્રી વિં (૨) પું
 [સ] પરદેશી -સ્ત્રીય વિં [સ] પરદેશી
 વિદેહ વિં [સ] અશરીરી (૨) વિગત,
 મૂલ (૩) દેવત્ય પામેલું, માયાપાસથી મુક્ત
 થયેલું ંમુક્તિ સ્ત્રી મરણ બાદ પ્રાપ્ત
 થતી મુખિ (જીવનમુક્તિથી બિલકુ) -હી
 વિં જુઓ વિદેહ
 વિદ્ય વિં [સ] વીધાયેલું
 વિદ્યમાન વિં [સ] હયાત (૨) હાજર
 વિદ્યા સ્ત્રી [સ] જ્ઞાન (૨) તેનું શાસ્ત્ર કે
 કળા (સમાજવિદ્યા) (૩) વિજ્ઞાન, 'સાયન્સ'
 (૪) જુઓ વદ્યા ંગુરુ પું વિદ્યા શીખ-
 વનાર ગુરુ વદ્યાન નં [સ] વિદ્યાનુ દાન
 ંધર પું [સ] એક દેવચોતિનો દેવ
 ંધરી સ્ત્રી [સ] વિદ્યાધર વર્ગની સ્ત્રી.
 ંધિકારી પું [+ અધિકાર] કેળવણી
 ખાતાનો ઉપરી, 'ડી પી આઈ' ંધીક
 સ્ત્રી, નં વિદ્યાનુ ધામ 'યુનિવર્સિટી'
 (૨) ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, આંધીજ્યે ગુજ
 રાતમા સ્થાપેલ રાષ્ટ્રીય યુનિવર્સિટી.
 ંભ્યામ્ પું [સ] ભણતર, કેળવણી
 ંમદિર નં રાગા ંધિની સ્ત્રી, ંથી
 પું [સ] ભણનાર, અભ્યાસી ંભ્ય
 નં [સ] શાળા
 વિદ્યુત સ્ત્રી [સ] વીજળી -દ્વેગી વિં
 [+ વેગી] વીજળીના વેગવાળું, અતિ
 ત્વરિત -ત્વરતા, -ત્વેષ્યા સ્ત્રી [સ]
 વીજળીની વાડીચૂકી રેખા
 વિદુમ નં [સ] પરવાનું (૨) ક્રેપળ

વિદ્યજ્ઞાન પું [સં.] વિદ્યાન માણસ
 વિદ્યતા સ્ત્રી [સં.] પડિતાર્થ; જ્ઞાન
 વિદ્યહોમ્ય વિં [સં.] વિદ્યાનોને જ રસ
 પડે એકું [પડિત; જ્ઞાની
 વિદ્યાન વિં (૨) પું [સં.] જ્ઞાનવાન;
 વિદ્યેય પું [સં.] દ્વેષ; શત્રુતા.-પી વિં [સં.]
 વિદ્યવાળું [(બહુવિધ)
 -વિધ વિં [સં.] (સગાસને આતે) રીતનું.
 વિધ સ્ત્રી [પ] વિધિ; રીત; પ્રકાર (૨)
 અં + પ્રમાણે; રીતે
 વિધર્મી વિં [સં.] વિરોધી કે જિનન ધર્મવાળું
 વિધવા સ્ત્રી [સં.] જેનો પતિ મરી ગયા
 હોય તેવી સ્ત્રી. ંવિવાહ પું [સં.] તેનું
 પુનર્ગમ [વિવિધ
 વિધવિધ વિં [જુઓ વિધ] બહુ પ્રકારનું;
 વિધાતા પું [સં.] બ્રહ્મા (૨) સ્ત્રી વિધાત્રી.
 -ત્રી સ્ત્રી પ્રારબ્ધની અધિષ્ઠાત્રી દેવી
 વિધાન નં [સં.] વિધિ; રીત (૨) શાસ્ત્રાજ્ઞા
 (૩) ક્રિયા (૪) સેવા (૫) ઉપાય. ંસજ્ઞા
 સ્ત્રી કાયદા ધડનારી સભા; 'લેજિસ્લેટીવ
 એસેમ્બલી'
 વિધાયક વિં [સં.] રચનાત્મક (૨) પું
 બવરચા કરનાર (૩) રચનાર
 વિધિ પું [સં.] બ્રહ્મા (૨) ભાગ્યદેવતા
 (૩) આજ્ઞા; શાસ્ત્રાજ્ઞા (૪) સંસ્કાર (૫)
 પું; સ્ત્રી ક્રિયા (૬) ક્રિયાનો ક્રમ કે
 પદ્ધતિ. ંનિષેધ પું અમુક કરવા ન
 કરવા માટેની શાસ્ત્રાજ્ઞા
 વિધુ. [સં.] ચંદ્રમા
 વિધુર પું [સં.] જેની પત્ની મરી ગઈ
 હોય એનો પુરુષ
 વિધેય વિં [સં.] કરવા યોગ્ય (૨) અધીન;
 આજ્ઞાધારક (૩) નં વાક્યમાં ઉદેશને
 વિધે જે કંઈ કહું હોય તે [બ્યા.]. ંવધક
 વિં વિધેયના અર્થમાં વધારા કરનાર
 (૨) નં તેનું પદ [બ્યા.]
 વિધેયર્થ પું [સં.] શાસ્ત્રાજ્ઞા, પ્રેરણા,
 ઉપદેશ, ફરજનો અર્થ બતાવતું ક્રિયા-
 પદનું રૂપ [બ્યા.]

વિધ્યસ્ત વિં [સં.] નાશ પામેલું
 વિધ્યસ પું [સં.] નાશ
 વિન અં [સં. વિના] + વિલ્; વિના [પ.]
 વિનત વિં [સં.] નમ્ર (૨) નમી ગયેલું
 વિનતિ સ્ત્રી [સં.] વિનતી (૨) નમ્રતા
 વિનય પું [સં.] નમ્રતા (૨) સહયતા.
 ંમંદિર નં મા'યમિક કેળવણી
 આપનારી શાળા
 વિનવણી સ્ત્રી ંવીનવડું તે
 વિનંતિ(-તી) સ્ત્રી [પ્રા. વિનતિ [સં.] વિનતિ]
 અરજ, આજીજી. ંપત્ર નં વિનંતી
 કરતો પત્ર કે લખાણ
 વિના અં [સં.] સિવાય; વગર. ંનું વિં
 વગરનું; રહિત; વિહોણું
 વિનાયક પું [સં.] ગણપતિ
 વિનાશ પું [સં.] નાશ. ંકે વિં નાશ કર-
 નાર. -શિક્ષા સ્ત્રી ંલોહાના બખ્તરવાળું
 એક લડાયક જઘાજ, 'ડિસ્ટ્રોયર'. -શિની
 વિં સ્ત્રી, -શી વિં [સં.] નાશ કરનારું
 (૨) નાશ પામે તેનું
 વિનિપાત પું [સં.] અવનતિ; પડતી
 વિનિમય પું [સં.] અદલાબદલી; આપણે
 વિનિયોગ પું [સં.] ઉપયોગ; પ્રયોગ (૨)
 નિમજ્જક
 વિનીત વિં [સં.] સૌમ્ય; વિવેકી (૨)
 સુશિક્ષિત (૩) નરમ પક્ષનું; 'લિબરલ'
 (૪) હાઈસ્કૂલ કે વિનયમંદિરનો અભ્યાસ-
 ક્રમ પાર કરી ગયેલું; 'મેટ્રિક' (૫)
 એ કક્ષાનું. ંપક્ષ પું બધારનીય માર્ગે
 રાજકીય સુધારાઓ માટે પ્રવૃત્તિ ચલા-
 વવામાં માનતો 'લિબરલ' કે 'મોડરેટ' પક્ષ
 વિનોદ પું [સં.] મોજ; આનંદ (૨)
 મરકરી; મનક. -દિની વિં સ્ત્રી,
 -દી વિં વિનોદ કરનારું કે કરી શકે એનું
 વિન્યાસ પું [સં.] ગોઠવણ (૨) મૂકતું તે
 વિપક્ષ વિં [સં.] સામા પક્ષનું; વિરોધી
 (૨) પું સામાવાજિયો; દુશ્મન
 વિપત(-તિ) સ્ત્રી [સં.] દુઃખ; આફત
 (૨) મુશ્કેલી

विषय पुं० [सं.] कुभागं. ०गाभा वि०
(२) पुं० कुभागे नृनार
विषय(-दा) स्त्री० [सं.] विपत्ति
विपरीत वि० [सं.] विलङ्घ; विरोधी
विपर्यय, विपर्यास पुं० [म.] विलङ्घय
यर्ष जुं ते (२) मिथ्याज्ञान; होय
तेनायी विलङ्घं नृ समजुं ते
विपक्ष [सं.], -ण स्त्री० पणनो १०मो भाग
विपाक पुं० [सं.] परिपक्वता (२) परिष्कार;
क्षण [माद. ०ता स्त्री०
विपुल वि० [सं.] विशाल (२) पुष्कल (३)
विप्र पुं० [सं.] व्याघ्र
विप्रयोग पुं० [सं.] वियोग
विश्व पुं० [सं.] जगत्; अध्यापूषी (२)
विपत्ति (३) विनाश (४) दुष्णी नृ
नाश प्राप्तुं ते. ०वाही वि० जगत्
नृरी छ ऐम माननाहु; 'देवादपुरा-
निरु'
विश्वराज पुं० संकिं 'वीश्वरं'तुं प्रेरक
विश्व [सं.], -ण वि० निष्क
विश्वस्त वि० [सं.] विभाग करुं (२)
जुहुं पडेहुं के पाडेहुं
विश्वस्त स्त्री० [सं.] नामनो किया साथे
संघट्टे देभाडनार प्रत्यय [व्या.]
विश्वकर पुं० [सं.] सूर्य
विश्वग पुं० [सं.] जगत् (२) विरसो.
-गी(०य) वि० विश्वगनुं. -ने जगत्
विश्वगक वि० [सं.] जुहुं पाडनार
विश्वग्य वि० [सं.] भागी गकाय के
भागवा जेहुं. ०ता स्त्री०
विश्ववरी स्त्री० [सं.] राजि
विलिप्त वि० [सं.] निरत; पृथक्; जुहुं
विभु वि० [सं.] सर्वव्यापी; नित्य, अत्यंत
(२) सक्तिमान; समर्थ (३) महान;
श्रेष्ठ (४) पुं० प्रभु
विभूति स्त्री० [सं.] संपत्ति, ऐश्वर्य (२)
द्विग के अलौकिक शक्ति (३) परम
विभूषा स्त्री० [सं.] सज्जगरी सज्जवट
विभूषित सज्जगरेहुं

विभनरक वि० [सं.] उदास; भित्त
विभर्ष(-र्ष) पुं० [सं.] विचार आया-
यन; समीक्षा
विभक्त [सं.], -ण वि० निर्भण. ०ता स्त्री०
विभाता स्त्री० [सं.] सावधी भा
विभात न० [सं.] आकाशभा दूरी यके
तेहुं वाहन. ०विधा स्त्री० विभात यथा-
वचानी विधा; 'अनिश्रान'. -नी वि०
विभातवाहु के ते संघधी (२) पुं०
विभात यथावचानुं नलतो भाष्य.
-नी भयक न० विभातने जडना जतर-
वानुं भयक के रोरान; 'अश्रीम'
विभागी पुं० [सं.] अवगो रस्तो
विभास्य स्त्री० विभासुं ते; परतावो
(२) जडी चिंता
विभासुं अ०किं [प्रा. वीमस (स. विमृत्त
तथा मीमांसा)] परतावुं; पाठगधी चिंता
करनी (२) विचारुं; विचारमां पडुं
विभुस्त वि० [सं.] स्वतंत्र; मुक्ति (२)
तजेहुं; छडेहुं. -स्त स्त्री० [सं.]
छुटकारो, मुक्ति
विभुष वि० [सं.] मों देवरी लीहुं होय
तेहुं पराश्रुभ; निवृत्त (२) प्रतिष्ठा; विरुद्ध
विभूट वि० [सं.] भूट जनी गयेहु
विद्यत न० [सं.] आकाश
विद्याहुं अ०किं [प्रा. विद्याय (सं. विज्ञान)]
प्रसव यवो (सामान्यतः पशुने)
विद्युष्टि वि० [सं.] जुहुं पडेहुं
विद्योग पुं० [सं.] जुहा पडुं ते (२) विरुद्ध.
-गिनी वि० स्त्री० [सं.] विरुद्धिणी. -गी
वि० [सं.] विरुद्धी
विद्योगक वि० [सं.] जुहुं पाडनार
विरक्त वि० [सं.] अनुराग के रूढ़ी
विनाहुं. -स्त स्त्री० [सं.]
विरचित वि० [सं.] रच्यु
विरज वि० [सं.] रज विनाहुं; स्वच्छ
विरज्य [सं.], ०वायो पुं० एक युगधीदार
भूग; वीरज्य
विरत वि० [सं.] विराम पायेहुं; निवृत्त

यथेष्टं. -ति ओ०[सं] वेशाभ्य; विरक्ति
(२) विराम [शोभतुं]
विरमभुं अ०कि० [स. वि + रम्] अटकतुं;
विरल [म.], -स्तु वि० दुर्लभ (२) आर्धु
आर्धु (३) अक्षय (४) निज्जन
विरसवि०[म.] स्वाद विनानु (२) रस विनानु
(३) विषय (४) पुं० रसग. ०त्ता श्री०
विरल पुं०[स.] प्रियजनो विरोग. -डाभि
पुं० [+ अभि] विरहद्वी अभि. -डातुर
वि० [+ आतुर] विरहद्वी व्याकुल जनेतुं.
-दिष्टी वि० श्री० (२) श्री० [स.]
प्रियना विरहवाणी. -दित वि० [स.]
विहोष; विनानु. -दी वि० (२) पुं०
[स.] विरहवाणी
विरशि पुं० [म.] अक्षय
विराग पुं० [स.] वेशाभ्य. -गी वि० [स.]
वेशाभ्युक्त (२) पुं० साधु; संन्यासी
विराजमान वि० [स.] प्रकाशमान (जिह्वं
के दाज्ये ये अथभां मान अतावता
वपराय छे)
विराज्जुं अ०कि० [स. वि + राज्] प्रकाशतुं,
शोभतुं (शुभो विराजमान)
विराजित वि० [स.] सुशोभित, प्रकाशित
(शुभो विराजमान)
विराट् वि०[स.] मोक्ष; अथ; अति विराग
(२) पुं० जेने त्यां पांडवो अज्ञातवास
रहा दत्ता ते मत्स्य देशो राज (३)
विश्वरूप ईश्वर. ०पुरुष पुं० सर्व-
व्यापी आत्मा; विश्वपुरुष
विराम पुं० [स.] निवासते (२) आराम;
विरामो (३) अंत; अवसान. ०विह्वल
न० शोभवाणी निरानु (वांयतां). ०पुं
अ०कि० अटकतुं; शोभतुं; पथ पडतुं;
अंत आववा
विरुद्ध वि० [सं] विरुद्ध; प्रतिद्वंद्व
विरुप वि० [सं.] कर्षण
विरचन न०[स.] श्रुतांग; दस्त; दवा लक्ष
पेट साक्ष करतुं ते
विशेष पुं० [सं.] विरुद्धता; द्वेष; शत्रुवद

(२) कञ्जियो; तकरार. -धात्मा पुं०
[+ आगत] मात्र देणीतो विराम (२)
तेवा वलनवाणी ओक अर्थद्वंद्व
[हा. शा.]. -धी वि० विशेष करनातुं;
वेरी; शत्रु (२) विरुद्ध; विरुद्ध (३) पुं० दुश्मन
विरुद्ध वि० [सं] विचित्र; अद्भुत;
असाधारण. ०त्ता श्री०
विरपन न० [स.] विराम. -पुं अ०कि०
[स. विरप] विराम करवा
विरथ पुं० [म.] लय; नारा
विरसपुं अ०कि० [स. विरस] अक्षय
(२) आनंद करवा
विरण पुं० [स.] दीन; वार. -अित वि०
लटकतुं (२) विरण यथो होय ओतुं
(३) धीमं
विराप पुं० [सं.] दुश्मन; आकंद
विरायत सी०; न० [म.] वतन (२) दुर्गेना
अखल देश (३) गिरा दोकानो देश (४)
द्वंद्व. -ती वि० विरायतनुं के त्यां
जनेतुं (२) स्वदेगनुं नदि ओतुं; परदेशी
(३) असाधारण; विचित्र [ला]
विरापुं अ०कि० [स. वि + ली] करमातुं
विरास पुं०[स.] जेद; कीडा (२) जेनपाछ,
मो० (३) मोक्षक हावभाव. -सिनी
श्री० [म.] विरासवाणी श्री. -सी वि०
(२) पुं० कामासक्त, विषयी (३) जेनपाछ
छावनार; लहरी
विदीन वि० [म.] दीन यर्थ जयेतु (२)
लय पावेतुं [तथासतुं]
विदोक्तुं अ०कि० [स. विदोक्] जेतुं (२)
विदोभ वि० [स.] विपरीत; विरुद्ध
विवक्षित वि० [म.] कहेता धारेतुं
विवर न० [स.] दूर; छिद
विवरण न० [स.] स्पर्शीकरण; विवेचन
विवर्त पुं० [म.] अभ, मिथ्याभास (२)
अकाक्षर दूरतुं ते
विवश वि०[म.] पराधीन (२) व्याकुल
विवस्यान पुं० [स.] सुय
विवाद पुं० [मं] अर्था (२) अडा (३)

મતમેઃ. ૦ચરત વિં અપદામાં પડેલું;
જેને વિશે વિવાહ ચાલે છે તેવું. -દાસ્પદ
વિં [+ આસદ] વિવાહને જેમાં સ્થાન
છે તેવું
વિવાહ પું [સ.] વેવિશાળ (૨) લગ્ન.
વ્યાજન નં વિવાહ કે તેવો ધામ-
ધૂમવાળો અવસર. -હિત વિં, -હિતા
વિં સ્ત્રીં [સ.] પરણેલું
વિવિધ વિં [સ.] અનેક પ્રકારનું. ૦તા
સ્ત્રીં વિવિધ હોવાપણુ (૨) વૈચિત્ર્ય
વિવૃત વિં [સ.] હરાડું; ખુલ્લું (૨) વિસ્તૃત
વિવેક પું [સ.] જુઓ વિવેકબુદ્ધિ (૨)
સૂચતા; વિનય. ૦બુદ્ધિ સ્ત્રીં સારાસાર
હટે ખાડવાની - સમજવાની બુદ્ધિ.
-કી વિં વિવેકબુદ્ધિવાળું; સમજું;
સૂચ્ય (૨) વિનયવાન; જ્ઞાની
વિવેચક વિં (૨) પું વિવેચન, દીકા કે
સમીક્ષા કરનાર. -નં નં [સ.] સ્પષ્ટીકરણ
(૨) દીકા; શુદ્ધિદાય જુઓ પાકી બતાવવા
તે. -તા સ્ત્રીં [સ.] વિવેચન
વિશદ વિં [સ.] નિર્મળ (૨) સ્પષ્ટ;
સરળ. ૦તા સ્ત્રીં
વિશાખા સ્ત્રીં [સ.] નં સ્ત્રીં જનું નક્ષત્ર
વિશારદ વિં (૨) પું [સ.] નિપુણ (૨)
પંડિત; વિદ્વાન
વિશાસ [સ.], -ળા વિં મોટું; વિસ્તીર્ણ
વિશિષ્ટ વિં [સ.] વિશેષતાવાળું; અસા-
ધારણ. ૦તા સ્ત્રીં. -દાદૈત નં [+ અદૈત]
ગમાનુજે પ્રવતવેલો વેદાન્તનો સિદ્ધાંત
વિશીલ્ય વિં [સ.] આંગીતરી ગયેલું, છૂલું
વિશુદ્ધ વિં [સ.] પવિત્ર (૨) નિર્મળ. ૦તા
સ્ત્રીં. -દ્ધિ સ્ત્રીં [સ.] વિશુદ્ધતા
વિશૃંખલ [સ.], -ળા વિં બધન વિનાનું;
સ્વચ્છંદી
વિશે અં [જુઓ વિશે] સબધી
વિશેક વિં + જુઓ વિશેષ
વિશેષ વિં [સ.] વધારે (૨) ખાસ, અસાધારણ
(૩) પું તકાવત (૪) અસાધારણ ધર્મ.
[૦વિનંતિ કે (દ્વંકર્માં વિં વિં) =

વિશેષમાં કહેવાનું કે (એ અર્થ) મા પત્રમાં
લખાય છે) વિશેષે કરીને = ખાસ કરીને]
વિશેષણ નં [સ.] નામનો શુણ્ કે સંખ્યા
બતાવનાર શબ્દ [વ્યા.]
વિશેષતઃ અં [સ.] મુખ્યત્વે કરીને; ખાસ
કરીને -તા સ્ત્રીં વધારે પણુ (૨) તકાવત
(૩) ઉત્કૃષ્ટતા; અસાધારણતા
વિશેષતામ નં [સ.] વસ્તુ, માણસ આદિનું
ખાસ નામ તે; નામનો એક પ્રકાર [વ્યા.]
વિશેષ્ય નં [સ.] વિશેષણથી જેનો શુણ્
કે વધારો બતાવવા હોય તેવો શબ્દ [વ્યા.]
વિશ્વંભ પું [સ.] વિશ્વાસ (૨) સ્વસ્થ;
ખાનગી વાત. ૦કથા સ્ત્રીં ખાનગી વાત
વિશ્રામ પું [સ.] વિસામો; આરામ (૨)
આરામ લેવાનું સ્થાન
વિશ્રાંતિ સ્ત્રીં વિશ્રામ
વિશ્રુત વિં [સ.] પ્રખ્યાત
વિશ્લિષ્ટ વિં [સ.] છૂટું પડેલું - પાડેલું
વિશ્લેષ પું, ૦છુ નં [સ.] છૂટું પડેલું કે
પાડેલું તે
વિશ્વ નં [સ.] જગત, સૃષ્ટિ (૨) વિં સમમ;
વિરાટ. ૦કર્માં પું [સ.] દેવોનો શિક્ષ-
ણસ્ત્રી (૨) ઈશ્વર (૩) સુતાર. ૦જનીને
વિં [સ.] સમસ્ત વિશ્વનું. -ને લગત (૨)
બૂતમાત્ર પ્રત્યેનું. ૦જિત વિં [સ.] વિશ્વ-
જિત વિશ્વને છતનારું. ૦નાથ પું [સ.]
સ્વામી; પરમેશ્વર (૨) કાશીમાં આવેલું
શિવનું જ્યોતિર્લિંગ. ૦રૂપ વિં [સ.]
સર્વં વ્યાપી (૨) પું વિષ્ણુ. ૦વિદ્યાલય
નં યુનિવર્સિટી, વિદ્યાપીઠ. ૦વ્યાપી
વિં [સ.] આખા જગતમાં વ્યાપી રહેલું.
૦શાંતિ સ્ત્રીં સકલ જગતની શાંતિ
વિશ્વસનીય વિં [સ.] વિશ્વાસ કરવા
લાયક; વિશ્વાસપાત્ર
વિશ્વસ્ત વિં [સ.] વિશ્વાસુ; વિશ્વસનીય
વિશ્વંભર વિં [સ.] આખા જગતનું પોષણ
કરનાર (૨) સર્વં વ્યાપી (૩) પું વિષ્ણુ.
-રા વિં સ્ત્રીં વિશ્વનું પોષણ કરનારી
(૨) સ્ત્રીં પૃથ્વી

વિશ્વામિત્ર પું [સ] એક પ્રસિદ્ધ ઋષિ
 વિશ્વામ પું [સ] બરોગો, ખાતરી (૨)
 શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ ંધાત પું [સ] કોઈએ
 નકેરો વિશ્વાસ તોડવો તે, વિશ્વાસ
 આપીને અવશ્ય કરવું તે, દગલબાજી
 ંધાતી વિં (૨) પું [સ] વિશ્વાસપાત્ર
 ધરનાર ંધાત્ર વિં [સ] વિશ્વાસનીય
 વિશ્વામી વિં [સ] વિશ્વાસ પરથી) બુઝો
 વિશ્વાસુ (૨) પુંઈસુ ખિરત વિષે વિશ્વાસ
 -શ્રદ્ધા રાખનાર ખિરતી -સુ વિં
 વિશ્વાસ રાખનાર (૨) વિશ્વાસપાત્ર,
 વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય [મહાદેવ
 વિશ્વેશ્વર પું [સ] વિશ્વનાથ, હાશીના
 વિષ નં [સ] રેર [નિસ્તેજ
 વિષણુ વિં [સ] હદાસ, ખિન્ન (૨) શ્રીકં,
 વિષધર પું [સ] સાપ નાગ
 વિષમ વિં [સ] અસમાન, ખાડાટેકરાવાળું
 (૨) મુશ્કેલ (૩) પ્રતિકૂળ (૪) દારૂળ
 (૫) એકી સખ્યા ંજવર પું [સ]
 રતી રહીને આપનો તાવ
 વિષય પું [સ] ઉદ્વિચારાલ પદાર્થ (૨) ભોગ્ય
 પદાર્થ, ભોગ્યનુ સાધન (૩) કામભોગ (૪)
 વિચાર માટે કે ભણવા માટેનું વસ્તુ (૫)
 મજાદૂર, સુ (૬) દેશ જનપદ ંભોગ પું
 વિષયો ભોગવવા તે કામભોગ વ્ય પદ
 વિં વિષયભોગમા લ પદ ંવાચના સીં
 વિષયભોગની વાસના ંવિકાર પું
 વિષયને લીધે થતો વિકાર (૨) કામરૂપી
 વિકાર ંવિચારિણી વિં સીં સમામા
 રબૂ કરવાના કરાવ પદનારી

વિપુવરેખા સીં [સ] વિપુલવૃક્ષ નં
 પૃથ્વીની ધરીની મ યમા કાટખૂંત્રે કલપેતુ
 વતુંળ, 'હમ્વેર'
 વિષે અં [સ] વિવશ) વિરો, મા(૨) બાબત
 વિષ્કલક પું [મ] આગની કથાનો સાર
 તથા આવનાર વસ્તુનુ સૂચન કરતો
 નાખનો ઉપોદ્ધાત - અવતરણ
 વિષ્ણુ સીં [સ] મળ, નર
 વિષ્ણુ સીં [સ] સમાધાનીની વાટાઘાટ
 વિષ્ણુ પું [સ] સૃષ્ટિનુ પાનન કરનારું
 ઈશ્વર ૩૫ (૨) વિં વિશ્વ સર્વંબાપી
 ૦૫૬ નં [સ] વૈકુંઠ [અસમાન
 વિસદશ વિં [સ] સદશ નહિ એટલે,
 વિસદાયવુ સંકિં 'વીસરવુ'નુ રેરક
 વિમર્ગ પું [સ] હકાર નેવો ઉચ્ચાર
 કરવાનું () આતુ ચિહ્ન [વ્યા]
 વિસર્જન નં [સ] છોડી દેતું તે (૨) વિદાય
 થતું કે ધરતું તે (૩) સમાપ્તિ
 વિસર્જિત વિં [સ] વિસર્જન કરાયેતું
 વિસગત વિં [સ] અસગત, વિસવાની
 -તિ સીં અસગતિ, વિસવાદ
 વિગવાદ પું [સ] અસગતિ(૨) વિરોધ
 -હી વિં [સ] વિસવાદયુક્ત
 વિમાત સીં [અ વિસાત] વસાત કિ મત,
 ૨) [લા] ગળુ, દમ સી,
 મ
 * [પ્રા વિસ્તાર
 તે, વિશ્રાંતિ

વિસ્તીર્ણું વિં[સં.] વિસ્તારવાળું. ૦તાં સ્ત્રી
 વિસ્તૃત વિં [સં.] વિસ્તારવાળું
 વિસ્ફોટક વિં કૂટે એવું કે ફોડી નાખે
 એવું (દબ્ધ)
 વિસ્મય પું [સં.] આશ્ચર્ય; અચ્ચા.
 ૦કારક, ૦કારી વિં વિસ્મય પમાડે તેવું
 વિસ્મરણ નં [સં.] ભૂલી જવું તે
 વિસ્મિત વિં [સં.] વિસ્મય પામેલું
 વિસ્મૃત વિં [સં.] ભૂલી જવાયેલું. -તિ
 સ્ત્રી [સં.] વિસ્મરણ
 વિસ્તંભ પું [સં.] જુઓ વિસ્તંભ
 વિહંગ નં [સં.] પક્ષી; વિહંગ
 વિહરવું અંકિં [પ્રા. વિહર (સં. વિ + હર)
 ફરવું (૨) વિહાર કરવો
 વિહંગ નં [સં.] પક્ષી; વિહંગ. ૦દષ્ટિ સ્ત્રી
 પક્ષીની પેઠે બધી પરિસ્થિતિને એકી સાથે
 ઉપરથી જોઈ લેતી તે. ૦મ નં [સં.]
 વિહંગ. આપણે ૦મ નં [અવળોત્તર]
 વિહંગદષ્ટિથી કરેલું નિરીક્ષણ
 વિહાર પું [સં.] ફીડા (૨) આનંદમાં
 દરવું ફરવું તે (૩) પ્રમણ (૪) (બોલ) મઠ.
 -વિહારિવંસી, -વીવિંવિહાર કરનાર
 વિહીત વિં [સં.] યુદ્ધયેલું (૨) (શાસ્ત્ર)
 ફરમાવેલું
 વિહીન વિં [સં.] વિનાનું
 વિહીણું વિં [પ્રા. વિહીન (સં. વિહીન)] વિનાનું
 વિહવલ [સં.], -ળા વિં બાવડું; આતુર.
 ૦તાં સ્ત્રી
 વિંધ્ય પું [સં.] દક્ષિણપથ ને ઉત્તરપથ
 વચ્ચેની પર્વતમાળા. -ધ્યાચલ (-ળા) પું
 [+ અવળ] વિંધ્ય પર્વત
 વીખર (-ર) પું અંકિં [સં. વિ + ફર]
 વેરાડું, ઘૂંટા પડી જવું
 વીગત સ્ત્રી, ૦વાર અંબુએ 'વિગત'માં
 વીધુ નં [પ્રા. વિગદ (સં. વિગદ) = વિભાગ]
 જમીનનું એક માપ (૫-વીસેક યુગાનું)
 વીચિ (-ચી) પું; સ્ત્રી [સં.] તરંગ; મોઝાં.
 ૦માલા [સં.], -ળા સ્ત્રી તરંગોની દાર
 વીછળવું અંકિં [પ્રા. વિછોલ] પાણી
 ફેડી ઢલાવી સાફ કરવું (વીછળાવું)

વીછી (-છી) પું [સં. છદ્ધિ; પ્રા. વિચ્છિજ,
 વિચ્છી] એક સેરી પ્રાણી; વીછી
 વીધુવા પું બં વં [વીછી ઉપરથી]
 (સોઆનું) પગને અંગૂઠે પહેરવાનું પેરણું
 વીજ સ્ત્રી [પ્રા. વિજ્ઞ (સં. વિજ્ઞત)] વિદ્યુત.
 ૦કારો પું પદાર્થમાં ઉત્પન્ન થયેલ
 વીજશક્તિ. ૦કારવું સંકિં પદાર્થમાં
 વીજશક્તિ ઉત્પન્ન કરવી; 'ચાજ' [પ વિ.].
 ૦સુખક નં વીજળાથી થતું ચુંબક
 [પ. વિ.] [વીજળો; પખો
 વીજળો પું [પ્રા. વીજળ (સં. વિજળ)]
 વીજળી સ્ત્રી [પ્રા. વિજ્ઞલિયા (સં. વિજ્ઞલ)]
 એક ભૌતિક શક્તિ; વીજ, વિદ્યુત. ૦ધર
 નં વીજળી ન્યાં ઉત્પન્ન થાય કે ન્યાંથી
 બધે મોકલાય તે સ્થાન; 'પાવર-સ્ટેશન'
 વીજાણુ નં વીજળાનો આણુ; 'ઇલેક્ટ્રોન'
 વીણવું સંકિં [પ્રા. વિળી (સં. વિ + ની)]
 ચૂંટવું (૨) પસંદ કરવું (૩) (અનાજ-
 માથી કાંકરા વગેરે) ઉપાડી લેવું, દૂર કરવું
 વીણા સ્ત્રી [સં.] બીન; એક તંતુવાદ્ય.
 ૦ધર, પાણિ પું નારક
 વીત વિં [સં.] જતું રહેવું (૨) ડાકી દીધેલું.
 ૦ક નં; સ્ત્રી વીતેલું તે (૨) સંકટ.
 ૦ટુણ્ણ વિં [સં.] તુણા વિનાનું. ૦રાગ
 (-ગી) વિં [સં. વીતરાગ] રાગ-આસેડિ
 વિનાનું. ૦સોણ વિં સોભરદિત. ૦વું
 અંકિં ગુજરવું; પસાર થઈ જવું (૨)
 દુઃખ પડવું
 વીચિ (-ચી) સ્ત્રી [સં.] માર્ગ; રસ્તા
 વીનવવું સંકિં [પ્રા. વિન્નવ (સં. વિન્નવ)]
 વિનતિ, અતુરોદય કે આજીજી કરવી.
 (વીનવાવું)
 વી. પી. નં [સં.] આંકેલ દામ આપે મળે
 એવું ટપાલમાં આવતું પારસણ, છુક-
 પોસ્ટ ૦
 વીધરવું અંકિં [પ્રા. વિધુર (સં. વિ + ધુર)]
 વકરવું; ઘુરવું થવું; ઘુરવેરાડું
 વીમાકં પની સ્ત્રી વીમે ઉતારનાર મંડળી
 વીમે પું [પ્રા. વીમહ] વગત કે જિંદગીને

વિશ્વામિત્ર પું [સ] એક પ્રસિદ્ધ ઋષિ
 વિશ્વામ પું [સ] ભરોસો, ખાતરી (૨)
 શ્રદ્ધા પ્રતીતિ ંધાત પું [સ] કોઈએ
 મૂકેલો વિશ્વાસ તોડેલો તે, વિશ્વાસ
 આપીને અવગુ કરતુ તે, દગલખાણ
 ંધાતી વિં (૨) પું [સ] વિશ્વાસપાત
 કરનાર ંધાત્ર વિં [સ] વિશ્વસનીય
 વિશ્વામી વિં [સ] વિશ્વાસ પરથી] જુઓ
 વિશ્વાસુ (૨) પું ંધસુ પ્રિયત વિષે વિશ્વાસ
 -શ્રદ્ધા રાખનાર પ્રિયતી -સુ વિં
 વિશ્વાસ રાખનાર (૨) વિશ્વાસપાત્ર
 વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય [મહાદેવ
 વિશ્વેશ્વર પું [સ] વિશ્વનાથ કાશીના
 વિષ નં [સ] ડેર [નિરતેજ
 વિષણુ વિં [સ] ઉદાસ, ખિન્ન (૨) શીક,
 વિષધર પું [સ] સાપ નાગ
 વિષમ વિં [સ] અસમાન, ખાડાટેકરાવાળુ
 (૨) મુશ્કેલ (૩) પ્રતિકૂળ (૪) દારુણ
 (૫) એકી સંખ્યા જીવર પું [સ]
 રેલી રહીને આવેલો તાવ
 વિષય પું [સ] ઉપનિષદ્ધા પદાર્થ (૨) ભોગ્ય
 પદાર્થ, ભોગ્ય સાધન (૩) કામભોગ (૪)
 વિચાર માટે કે ભણવા માટેનુ વસ્તુ (૫)
 મજદૂર મુ (૬) દેશ જનપદ ંભોગ પું
 વિષયો ભોગવવા તે કામભોગ ંવ પદ
 વિં વિષયભોગમા લ પદ ંવાસના સ્ત્રી
 વિષયભોગની વાસના ંવિકાર પું
 વિષયને લીધે થતો પિકાર (૨) કામરૂપી
 વિકાર ંવિચારિણી વિં સ્ત્રી ંસામા
 રત્ન કરવાના ંરાવ વિચારી કાદનારી
 (સમિતિ) ંશુખ નં [સ] વિષયભોગનુ
 શુખ -યામકત વિં [સ] જુઓ વિષય
 લ પ -યામકત સ્ત્રી [સ] વિષયશુખમા
 આસજિ -યાતર નં [+અતર] વિષયનો
 ફેરફાર પ્રસ્તુત વિષયમાથી અન્ય વિષય
 મા જાતરી જવુ તે -યાધ વિં [+અધ]
 વિષયભોગમા અધ યનેન -ચી વિં [સ]
 વિષયાસક્ત કામી (૨) વિષયનુ -ને લગતું
 વિષાદ પું [સ] ખેદ દિલગીરી (૨) નિરાશા,
 અનુસાદ

વિપુવરેખા સ્ત્રીં [સ], વિપુવૃત્ત નં
 પૃથ્વીની ધરીની મધ્યમા કાટખૂંટી કે પેટ
 વતુંળ, 'હમ્પેર'
 વિધે અં [સ] વિવિધ વિરો મા (૨) બાળત
 વિંકલક પું [સ] આગની કથાનો સાર
 તથા આવનાર વસ્તુનું સૂચન કરતો
 ના કનો ઉપોદ્ધાત -અવતરણ
 વિદ્યા સ્ત્રીં [સ] મન નરક
 વિદિ સ્ત્રીં [સ] સમાધાનીની વાટાઘાટ
 વિધ્યુ પું [સ] સુદિન પાનન કરનારું
 ઈશ્વર રૂપ (૨) ત્રિં વિશ્વ સર્વં બાપી
 ંપદ નં [સ] વૈકલ્પ [અસમાન
 વિમદશ વિં [સ] સદૃશ નહિ એવું
 વિમરાયવુ સંકિં 'વીસરવુ નુ પ્રેરક
 વિસર્ગ પું [સ] ઢંકાર જેવો ઉચ્ચાર
 મરવાનુ () આતુ ચિહ્ન [બા]
 વિમર્જન નં [સ] ઊડી દેતુ તે (૨) વિદાય
 થવુ કે કરવુ તે (૩) સમાપ્તિ
 વિસર્જિત વિં [સ] વિસર્જન મારણે
 વિમગત વિં [સ] અસંગત વિસવાદી
 -તિ સ્ત્રીં અસંગતિ વિસવાદ
 વિનવાદ પું [સ] અસંગતિ (૨) વિરોધ
 -દી વિં [સ] વિસવાદશુન્ય
 વિન્નાત સ્ત્રીં [અ] નિમત્ત] વસાત કિ મત,
 મહત્તર (૨) [લા] ગત્તુ, દમ (૩) ગણતરી,
 લેખુ, હિસાબ
 વિસ્ત્રામો પું [પ્રા વિસ્ત્રામ (સ વિશ્રામ)]
 યામ ખાતે તે, વિશ્રાંતિ (૨) વિશ્રામો
 લેવાની જગા
 વિસ્તારવું સંકિં [પ્રા વિસ્તાર, વીસાર (સ
 *વિ + સ્ત) ભૂદી જવુ
 વિસ્તારો પું વીસરી જવુ તે, વિરમરણ
 વિસ્થાપન નં [સ] ભૂલ [પામવુ
 વિસ્તારવું અં કિં [સ] વિસ્ત] વિસ્તાર
 વિસ્તાર પું [સ] ફેલાવો (૨) વધારો (૩)
 વિગાળતા (૪) બહોળો પરિવાર કે કુટુંબ
 [લા] ંપૂર્વક અંવિસ્તારથી લખાણથી
 વિસ્તારવું સં કિં [સ] વિસ્ત] વિસ્તાર
 કરવો, લખાવવુ

વિસ્તીર્ણ વિં [સ] વિસ્તારવાળું ૦૮૧ સોં
 વિસ્તૃત વિં [સ] વિસ્તારવાળું
 વિસ્ફોટક વિં કૂટે એવું કે ફોડી નાખે
 એવું (દબ્બ)
 વિસ્મય પું [પ] આશ્ચર્ય, અચ્ચતો
 ૦૬૧૨૬, ૦૬૧૨૭ વિં વિસ્મય પમાડે તેવું
 વિસ્મરણ નં [સ] ભૂતી જવું તે
 વિસ્મિત વિં [સ] વિસ્મય પામેલું
 વિસ્મૃત વિં [સ] ભૂતી જવારેલું -તિ
 સોં [સ] વિસ્મરણ
 વિસ્મય પું [સ] જુઓ વિસ્મય
 વિલગ નં [સ] પરી વિલગ
 વિલરવું અંકિં [પ્રા વિહર (સ વિ + દ્વ)
 ફરવું (૨) વિહાર કરવો
 વિલગ નં [સ] પરી વિલગ ૦૬૬૬ સોં
 પત્નીની પડે બધી પરિસ્થિતિને એકી સાથે
 ઉપરથી જોઈ લેતી તે ૦૮૧ નં [સ]
 વિલગ -ગાયત્રી ૦૮૧ નં [સવચ્ચોગ]
 વિલગદશિથી કરેલું નિરીક્ષણ
 વિલાર પું [સ] હીડા (૨) આનંદમાં
 હરવું ફરવું (૩) પ્રમદા (૪) (બોલ) મઠ
 -વિલ્લીવિંસોં -રીવિંવિલાર કરનાર
 વિલીત વિં [સ] મુઠાયેલું (૨) (શાસ્ત્ર)
 ફરવોડું
 વિલીત વિં [સ] વિનાનું
 વિલીણ વિં [પ્રા વિલીન (સ વિલીન)] વિનાનું
 વિલ્લય [સ] -ળ વિં બાવડું, આલુર
 ૦૮૧ સોં
 વિધ્ય પું [સ] દક્ષિણપથ ને ઉત્તરાપથ
 વચ્ચેની પર્વતમાળા -ધ્યાયલ (પળ) પું
 [+ સવચ્ચ] વિધ્ય પર્વત
 વીખર (-ર) પું અંકિં [સ વિ + ફર]
 વેરાડું છટા પડી જવું
 વીગત સોં, વ્યાર અંકિં વિગત મા
 વીધું નં [પ્રા વિગત (સ વિગત) = વિશાગ]
 જમીનનું એક માપ (૫ મીસેક ગ્રામનું)
 વીચિ (-ચી) પું, સોં [સ] તરંગ મોજ
 ૦૮૧૫ [સ], -ચી સોં તરંગોની ધાર
 વીછળવું અંકિં [પ્રા વિચ્છળ] પાણી
 ફેગ હલાવી સાફ કરવું (વીછળાવું)

વીછી (-છી) પું [સ જ્ઞિ, પ્રા વિચ્છિ, પ્રા
 વિચ્છી] એક ડેરી પ્રાણી વીછી
 વીધુલા પું ૦૮૧ ૧૦ [વીછી ઉપરથી]
 (સોંચાનું) પગને આગૂંડે પહેરવાનું પહેલું
 વીજ સોં [પ્રા વિજ (સ વિગત)] વિદ્યુત
 ૦૬૧૨૭ પું પદાર્થમાં ઉત્પન્ન થયેલ
 વીજશક્તિ ૦૬૧૨૮ અંકિં પદાર્થમાં
 વીજશક્તિ ઉત્પન્ન કરતી 'ચાજ' [પ વિ]
 ૦૮૧ ૧૦ નં વીજળાથી થતું ચુંબક
 [પ વિ] [વીજળો, પખો]
 વીજળો પું [પ્રા વીજા (સ વિગત)]
 વીજળી સોં [પ્રા વિજળિયા (સ વિગત)]
 એક ભૌતિક શક્તિ, વીજ વિદ્યુત ધર
 નં વીજળી જ્યાં ઉત્પન્ન થાય કે જ્યાંથી
 બને મોકળાય તે સ્થાન, 'પાવર-સ્ટેશન'
 વીજલું નં વીજળીનો અણ 'હૅવેકટોન'
 વીજલું અંકિં [પ્રા વિગી (સ વિ + ગી)]
 ચૂલ (૨) પસદ કરવું (૩) (અનાજ
 માંથી કાકરા વગેરે) ઉપાડી લેવું, ફરકવું
 વીણા સોં [સ] બીન, એક તત્ત્વનાથ
 ધર, પાણિ પું નારદ
 વીત વિં [સ] જવું રહેવું (૨) ડાંગ હીરેલું
 ૦૬ નં, સોં વીતેલું તે (૨) સકટ
 ૦૮૧૨૮ વિં [સ] વૃક્ષા વિનાનું ૦૮૧૨૯
 (-ગી) વિં [સ] વીતણી રાગ-આસેમિ
 વિનાનું ૦૮૧૨૯ વિં હોતરહિત ૦૮૧
 અંકિં ગુજરાત પસાર થઈ જવું (૨)
 ૬ ૫ પડવું
 વીચિ (-ધી) સોં [સ] માર્ગ, રસ્તા
 વીનવડું અંકિં [પ્રા વિચ્ચ (સ વિચ્ચ)]
 વિનંતિ, અનુરોધ કે આજ્ઞા કરવી
 (-નીનવાવું)
 વી પી. નં [૬] આકેશદામ આપે મળે
 એટલે પાવડામાં આવડું પારસા, છુક
 પોશ ૬૦
 વીજવું અંકિં [પ્રા વિજુર (સ વિ + જુર)]
 વસ્ત્રવ ગુરૂં થતું હરેરાવું
 વીમાક પની સોં વીમો ઉતારનાર મંદી
 વીમો પું [પ્રા વીમદ] વાતુ કે વિષદ

નુકસાન પહોંચતાં તે બદલ પૈસાથી થતી
બરપાઈ; 'ઇન્ડોરન્સ' (૨) તેનો કચર
(૩) તે પેટ બરવાનો હપ્તો (૪)
જોખમમયું માહસ [લા.]

વીર વિં [સ.] શૂર; પરકમી(૨)પું તેવો
પુરુષ (૩) વીરો, ભાઈ (૪) એક ભૂત
(૫) મહાવીર

વીરડો પું [દિ. વિગ્રહ] નદી કે તળાવના
સૂકા ભાગમાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો
વીરણુ [સ.], વ્વાગો પું જુઓ વિરણ
વીરતા સ્ત્રી, વીરત્વ નં [સ.] શૂરવીરતા;
પરાક્રમ

વીરપક્ષી સ્ત્રીંશ્રાવણી પૂર્ણમાને દિવસે
ભાઈ તરફથી બહેનને આપતી એક
વીરઅદ્ર પું [સ.] શિવનો એક ગણ
વીરભૂમિ સ્ત્રીં વીરોની જન્મદાતા ભૂમિ
વીરરસ પું [સ.] કાચના નવ રસોમાંનો એક
વીરલાક સ્ત્રીં કુદ્ધ પ્રસંગે ચોદ્દાની
ભયંકર ગર્જના

વીરાસન નં [સ.] (ચોગનું) એક આસન
વીરાંગના સ્ત્રીં [સ.] વીર-બહાદુર સ્ત્રી
વીરી સ્ત્રીં [જુઓ વીરો] બહેન. -રો પું
[સ. વીર] ભાઈ

વીર્ય નં [સ.] શુક્ર, ધાતુ(૨)વીરતા, બળ;
પરાક્રમ. વ્વાત પું [સ.] વીર્યસ્રાવ.
વ્વત્ત, વ્વાન [સ.] વિવ્વપરાક્રમી; બળવાન.
વ્વસાવ પું વીર્ય કરી જવું-ખરવું તે.
વ્વહીન વિં [સ.] નામદં; નિર્બળ

વીલ નં [દ.] વસિયતનામું
વીલાં નં બંબં ટોળામાં જ ફરતાં એક
જાતનાં મેંખીઓ

વીલું (વી) વિં [પ્રા. વિદ્વ (સં. વિવદ્)]
રજગત, ઇદ્દે [સરમિંદુ; ભોંડું]
વીલું (વી) વિં [પ્રા. વિલિન (સં. પ્રીલિત)]
વીશ વિં જુઓ વીસ. -રી સ્ત્રીં
જુઓ વીસી

વીશી સ્ત્રીં પૈસા આપવાથી તૈયાર રસોઈ
મળે તે જગા વ્વાગો પું વીશીનો માલિક
વીસ વિં [પ્રા. વીમ (સં. વિગતિ)] '૨૦'; વીસ

વીસરવું સંકિં [પ્રા. વીમર (સં. વિ + ર)]
ભૂલી જવું (વીસરાવું)

વીસા પું બંબં ૨૦૫૧થી ૧૦નો ધડિયો
(૨) વાણિયાઓનો એક પેટાભાગ

વીસી સ્ત્રીં વીગી; વીસનો સમૂહ; (૨)
વણાટમાં તાણાના તારની એક ગણતરી
વીંખવું સંકિં [પ્રા. વિખિન (સં. વિમ્ખિવ)]
જુઓ પીખવ

વીંછિયો પું ['વીછી' ઉપરથી] એક ધરેલું

વીંછી (પું) [પ્રા. વિછિન, વિછુન (સં.
વૃષ્ટિક)] એક જેરી જંતુ; વીછી. ઠોડો
પું વીંછી (૨) વૃષ્ટિક રાશિ. -છુ પું
વીછી. -છુડો પું વીંછીડો

વીંધુવા પું બંબં જુઓ વીંધવા

વીંજણું નં એક સુતારી ઓળર

વીંજણો પું [જુઓ વીંજણો] ૫ ખો

વીંજણું નં જુઓ વીંજણ

વીંજવું સંકિં [પ્રા. વીરજ્જમાળ (સં. વીજ્જ)]
હવામાં નેરથી ધુમાવવું [એક ધરેલું]

વીંટલી સ્ત્રીં, -લો પું સોઓનું નાકનું

વીંટલો પું [દિ. વિંટલિયા] જુઓ વીંટો

વીંટવું સંકિં [પ્રા. વિંટ (સં. વેટર)] લપેટવું
વીંટાવવું, વીંટાવું

વીંટાળવું સંકિં [જુઓ વીંટવું] લપેટવું,
ગોળ વીંટવું (વીંટાળાવવું, વીંટાળાવું)

વીંટી સ્ત્રીં [દિ. વિટિયા] આંગળી ઉપર
પહેરવાનું ગોળ ધરેલું

વીંટો પું [જુઓ વીંટવું] વીંટાળેલો ગોળ
આકાર (૨) પયારીનો વીંટો

વીંઢારવું સંકિં [પ્રા. વીંઢ (સં. વીંઢ) ઉપરથી]
અગવડ વેડીને સાથે રાખવું (વીંઢારાવવું,
વીંઢારાવું)

વીંધ નં ['વીંધવું' ઉપરથી] વેઠ; કાણું;
નાક. ંછી સ્ત્રીં છિદ્ર પાડવાનું ઓળર

વીંધણું નં જુઓ વીંધણું

વીંધવું સંકિં [પ્રા. વિંધ (સં. વ્યંધ)] વીંધ
પાડવું (૨) કાચવું; ભોંકવું. (વીંધાવવું,
વીંધાવું)

[વરસવું [૫.]
વૂંઠવું સંકિં [પ્રા. વૂંઠ (સં. વૂંઠ) ઉપરથી]

વૃક્ષ નં [સ] વર - દેહર પું [સ] સીમ
વૃક્ષ નં [સ] આડ - ક્ષા રોપણુ નં આડ
રોપણુ તે

વૃક્ષ નં [સ] વર્તન (૨) અક્ષરમેળ છદ
(૩) વટુળ (૪) સમાચાર (૫) વૃત્તાત
હકીકત ંખડ પું વટુળનો ભાગ
સેમેન્ડ' [ગ]

વૃત્તાત પું નં [સ] હકીકત વર્ણન (૨) ખબર
વૃત્તિ સ્ત્રીં [સ] ચિત્તમા ઊઠતો વિચાર,
ચિત્તનો વ્યાપાર (૨) મનનું વહણ (૩)
સ્વભાવ પ્રકૃતિ (૪) વર્તન (૫) વ્યાખ્યા
ટીકા (૬) ધર્મો આજીવિકા (૬) શબ્દની
અર્થ બનાવવાની શક્તિ [વ્યા]

વૃત્ત પું [સ] એક રાક્ષસ જેને ઇંદ્ર મારેનો
પુથા અં [સ] ફેગટ નિમ્બળ

વૃદ્ધ વિં [સ] ઘરડુ (૨) વડીલ ૦૫
નં [સ] ધડપણ - દ્વા વિં સ્ત્રીં [સ]
ઘરગથથેલી (૨) સ્ત્રીં ડોસી - દ્વાવસ્થા
સ્ત્રીં [સ + અવસ્થા] ધડપણ

વૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સ] વધારો (૨) આબાની (૩)
સ રકૃત સ્વરોમા થતો એક ફેરફાર [વ્યા]
વૃદ્ધિગત વિં [સ] વધી ગયેલું વિસ્તાર
પામેલું [આક્રમી રાશિ]

વૃદ્ધિક પું [સ] વીછી (૨) વીછીડો -
વૃથ પું [સ] આખનો ંકેતુ પું [સ] શિવ
વૃથણુ પું, નં [સ] અડ ગોળી
વૃથણ પું [સ] આખનો પોઠિયો ંવજ
પું [સ] વૃથકેતુ શિવ

વૃથન પું [સ] ચદ્ર (૨) નીચ પાપી માણસ
વૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] વરસાદ
વૃષ્ટિ પું [સ] શ્રીકૃષ્ણનો એક પૂર્વજ
વૃત નં [સ] ડીટું

વૃદ નં [સ] ટોળું અંગીત નંબધાએ
સાથે કરવાનું સંગીત વ્યાદન નં એક
સાથે અનેક વાદ્યોના વાદનનું સંગીત
વૃદા સ્ત્રીં [સ] ટુનસી વન નં [સ]
ગોઠળ નજીક આવેલું વન

વેદટિંગ રૂમ સ્ત્રીં [ફ] રેન્ડે સ્ટેશન
ઉપર ઉપલા વગના મુસાફરોને બેસવા
ઊઠવાનો ઓરડો

વિ જો - ૪૦

વેકળો પું નાનો વહેલો વોકળો
વેખણુ સંકિં [સ વિ + ર્શ] જેણે તપાસવું
વેગ પું [સ] ગતિ, ઝડપ (૨) જીરસો,
નેસ (૩) ચસકો (૪) ત્રાસ તાપ

વેગન નં [ફ] માન બરવાનો - બાર
ખાનાનો ડોઘો [અનગ - યો અંબાધિ]

વેગળું વિં [દિ વગળ] દુર (૨) જીદુ,
વેગી (૦છુ) વિં [સ] વેગવાણું

વેચવાલ વિં વેચવાવાળું વેચનાર
વેચવું સંકિં કિમત લઈને આપવું

વેચાણું નં વેચાણુતે (૨) વેચણુ તે ંખત
નં વેચાણુ આખાનું લખાણ - લિયુ

વિં ખરીદેડું (૨) વેચી શકાય તેણું
વેચાણુ વિં કિમત આપીને લીધેલું કે

આપેલું

વેઠ સ્ત્રીં [પ્રા વિટ્ટિ (સ વિટ્ટિ)] વજર
દામનું વૈતરું (૨) ફરજિયાત વૈતરું (૩)

બાર, પીડા ઉપાધિ [લા]

વેઠણુ સંકિં [પ્રા વેટ્ટણ (સ વેટ્ટણ)] સહન
કરવ ખમડું (૨) નિલાવણું

વેઠિયાવાડ સ્ત્રીં ગમે તેમ કરી નાખવું
તે ખમડું કરેલું કામ

વેઠિયો પું વેઠ કરનારો (૨) વેઠે પકડેલો
વગર પેસાનો નોકર

વેડકેણુ સંકિં નકામું ખરચી નાખવું
ઉડાવી દેણું બગાડવું

વેડમી (વે) સ્ત્રીં [સ વનિકા] પૂરણપોળી
વેડણુ અંકિં [પ્રા વિર (સ વીર)] વેડીથી

તોડવું ઉતારવું (ફળ)

વેડવો પું [જીઓ વીરડો] તળાવ કે
નદીમા પાણી માટે ખોદેલો ખાડો

-વેડા પું અંબ [પ્રા વિવ્વ (સ વિવ્વય) =
નં ૧ ૨૨વીડું - નાજેડું વર્તન એ અર્થ મા

શબ્દને અર્થે (ઉદાં ણાયલાવેડા)

વેડાગ પું અર્થ થોડો
વેડી સ્ત્રીં [જીઓ વેડવ] છોડે બળીદાર
ઝાળીવાળી લાખીલાકડી (આંખો વેડવાની)

-રો પું વેડનારો

વેઠ પું [પ્રા (સ વેટ)] આગળી ઉપરનો

સાધા આગળનો કાપો (૨) બેથી વધારે
 આટાવાળી વાળાની વીંટી
 વેઢમી સ્ત્રીં જુઓ વેડમી
 વેઢો પું [જુઓ વેઢ] આગળી ઉપરનો સાધા
 આગળનો કાપો [હાડ, વણ
 વેણુ (વે) સ્ત્રીં [પ્રા વગી (સં વર્તી) કપાસનો
 વેણુ (વ) સ્ત્રીં [પ્રા વેગળા (સ વદના)]
 પ્રસવની પીડા [વચન
 વેણુ (વે) નં [અપં વળ (સ વચન)] જુઓ
 વેણી (-ણી) સ્ત્રીં [સ] ચોપો (૨) અ બોડે
 બાધવાનો કૂલનો ગજરો
 વેણુ સ્ત્રીં [સ] વાસળી
 વેત (વે) પું પાટ, મોખ (૨) તજવીજ, વેવડ
 વેતન નં [સ] પગાર
 વેતર નં [(સ વા ઉપરથી)] એક એક વારનું
 જણતર (પ્રાય દોરનું) [તજવીજ
 વેતરણુ સ્ત્રીં વેતરણુ તે (૨) નેઈતી ગોઠવાણુ,
 વેતરણું સંકિં [વેત ઉપરથી] શરીરને
 બેસતું આવે તેમ લગડું કાતરણુ (૨) કોઈ
 કામની) નેઈતી ગોઠવાણ કે તજવીજ
 કરવી પાટ બેસાડવો (૩) બગાડણુ, બેધુ
 મારણુ [લા]
 વેતમ પું, નં [સ] નેતર નં (-સી) વૃત્તિ
 સ્ત્રીં નેતરની જોમ (બળિયા આગળ) નમી
 જવા છતાં રિયતિગ્રાપક રહેવાની રૂતિ
 વેતા પું બંબંબં ભલીવાર, ડહાપણુ, આવડ
 વેતાલ [સ] -ળા પું એક ભતનો ભૂત
 (૨) ભૂત શરીરમાં પેડેનો ભૂત (૩) ભૂતનો
 રાત્રી (૪) દારપાળ
 વેતા પું [સ] જળનાર
 વેત્ર નં [સં] નેતર (૨) છદી
 વેઠ પું [સ] જ્ઞાન (૨) શાસ્ત્રીય જ્ઞાન (૩)
 આર્યોનું સૌથી પ્રાચીનધર્મ પુસ્તક
 જગ્ગેદ, યજુર્વેદ સામવેદ અને અથર્વવેદ
 વેઠના સ્ત્રીં [સ] પીડા
 વેઠવચન, વેઠવાક્ય નં [સં] વેઠનું વચન
 (૨) તેના જેટલું પ્રમાણભૂત વચન
 વેઠનું સંકિં [સ વિદ્] જળણુ
 વેઠન્યામ પું [સ] જુઓ વ્યાસ

વેઠાંગ નં [સ] વેના છ અંગો (શિક્ષા,
 કલ્પ વ્યાકરણ, નિરુપ્ત, છદ, ગયોતિર)
 વેઠાત પું, નં [સ] વેઠોનો અતિમ ભાગ—
 ઉપનિષદ (૨) નં વેઠાતદ્વાર નં ૦૬૨૧ નં
 નં બાદરાયણ વ્યાસે રચેલા બ્રહ્મસૂત્ર, છ
 વદિકદશનોમાનુ એક—ઉત્તર મીમાંસા
 વેઠિ (૦કા) સ્ત્રીં [સ] હોમ વોરે માટે તંધાર
 કરેલી બોટથી ૨ કુડ, વેઠી
 વેઠિયુ વિં વેઠ બણેતુ (૨) બણેતુ પણ
 ગણેતુ નહિ [લા]
 વેઠી સ્ત્રીં [સ] જુઓ વેઠિ
 વેધ પું [સ] છિદ્ર વેઢ (૨) વીધતુ તે
 (૩) મટો વગેરેનું નિરીક્ષણ (૪) સુતાર
 કે કડિયાના કામમાં શાસ્ત્રીય દોષ (૫)
 બે રહેતા પદાર્થની દિશાનો સમતલ
 રેખા સાથે થતો ખૂણો 'આસ્ટિટથડ [ગ]
 વેધનું સંકિં [સ વિદ્] વેધ પાડવો
 (૨) વીધતુ
 વેધશાત્રા [સ], -ળા સ્ત્રીં મટાદિની
 ગતિ વગેરે નીરખવાનું ગ્ધાન,
 ઓળખવંટરી [ડમણિયું
 વેન (વે) નં [જુઓ વાઢન] બળદગાળ ૨
 વેપાર (વે) પું [સ વ્યાપાર] માલ વેચવા
 સાવગો ધવો વેરાળગાળ, બવણજ
 પું [+ સ વાણિજ્ય] વેપારનું કામ ૧૪,
 કામધધો વેશાહી સ્ત્રીં વેપારને માટે
 જમાવેલું ૨ વેપારની દહિવાણુ રાજ કે
 હકૂમત -રી પું વેપાર કરનાર
 વેર અં લગી, સુધી
 વેર (વે) નં [જુઓ વેર] તુલ (૨) દ્વપ ઝેર
 વેરણુ (વે) વિં સ્ત્રીં વેરી -વેરભાવ રાખનારી
 વેરણુબે (-ઝે) રણુ વિં [વેરણુ + ખેરણુ,
 છેરણુ] અરતગચરત
 વેરભાવ (વે) પું શત્રુવદ, દ્વધ
 વેરધી (વે) પું વેરી, શત્રુ
 વેરણું સંકિં [સ વિદ્] છટું છટું કે
 વીખરાતુ પડે એમ કરણુ (૨) પાથરણુ (૩)
 ખૂબ ખર્ચણુ [લા]
 વેરાગ (વે) પું વેરાચ બણુ સ્ત્રીં સાધુકી,
 બારી -ગી પું ખાવો, સાધુ

વેરાન (વે) વિં [વા. વિરાન] જગજડ
 વેરાધું અં કિં 'વેરું'નું કમંધિ (૨)
 . વીખરાઈ જતું; છટ્ટ પડી જતું
 વેરી ((વે) વિં [પ્રા. વેરી (ઈ. વેરિન)] વેર
 રાખનારું (૨) પું દુરમન; રાત્ર
 વેરે (વે) અં [પ્રા. વેર (ઈ. વેર)] નેડે; સાથે
 (વધ) (૨) + પેડે
 વેરો પું ૬૨; જકાત
 વેલ સીં [પ્રા. વેલિ (ઈ. વેલી)] લતા; લાંબી
 ને પથરાતી કે જાંચે ચડતી વનસ્પતિ
 વેલણ નં [ઈ. વેલન] રાહલી વગેરે વણવાનો
 દંડકો
 વેલણુટ્ટી સીં. -ટ્ટો પું ભરતકામ કે ચિત્ર-
 કામમાં વેલ વગેરેની નકશી
 વેલા સીં [ઈ.] નુઓ વેળા
 વેલી સીં [નુઓ વેલ] લતા
 વેલુ સીં [ઈ. વાડુરા] રેતી
 વેલો પું મોટી વેલ (૨) વંચપરંપરા [લા.]
 વેલો પું સીના કાનનું એક ધરણું
 વેવલાઈ સીં વેવલાપણું
 વેવલાં નં બંબં ફાંફાં; વલખાં
 વેવલું વિં ૬૭ વગરનું; કાધારંચું (૨)
 જાગીનેડા કરનારું (૩) વાન મોટી
 નાખે તેડું; લપડું
 વેવાઈ (વા) પું [પ્રા. વેવાઈન (ઈ. વેવાઈન)]
 પુત્ર કે પુત્રીનો સસરા. -જુ સીં
 વેવાઈની સી [વિનાદ ગોડવનારો
 વેવિરાળ (વે) નં સગપાનું -નિધિ. પું
 વેશ પું [મ.] પોશાક; પડેરેચ (૨) રૂપ
 સોંગ. બધારી વિં [ઈ.] વેશ લેનાર (૨)
 ઢોંબી, ટચ્ચું (ક) પું ૬૪; ટચ્ચો
 વેશ્યા સીં [ઈ.] અખિયા. વાડ સીં,
 વાટો પું વેશ્યાઓનો લત્તો કે ધામ
 વેષ. બધારી નુઓ 'વેશ'માં
 વેષન નં [ઈ.] પીટાપું તે (૨) પીટેયું
 તે; ઢાંક રૂ; જોખન
 વેષિત વિં [ઈ.] પીટેયું; ઢાંકેયું
 વેસણ નં [પ્રા. (ઈ. વેસન)] ચખાનો
 ઘોર (૨) તેનું ખીરું

વેસર (-રી) સીં નથ; વાળી
 વેલ પું [પ્રા. (મ. વેપ) વીધ; ઘોર (૨)
 નાઈ (૩) ૬૨
 વેળ (વે) સીં તાલ; આંકડી (૨) ગડ-
 ગમડ કે ધાના દાંનેલીધે આંધાના મૂળમાં
 બાજી આંક (૩) મનનો તરમ; વળું
 વેળ સીં [ઈ. વેળ] વેળા; વખત (૨) ભરતી.
 -ળા સીં સમય; વખત (૨) વિલંબ;
 વાર (ક) [લા.] ખાસ ટાલુ; પ્રસંગ
 (૨) મુરકેલી કે આપકાનો પ્રસંગ
 વેળુ સીં [નુઓ વેલ] રેતી
 વેંગણ (વેં) નં [ઈ. વેંગા] વંતાક;
 રીંગણું. -ણી સીં વંતાકનો છાંડ.
 -ણું નં વેંગણ
 વેંત (વેં) પું [નુઓ વેત] બેન, મોઢવધુ;
 લાગ; પેચ (શા વેંતમાં ફેરા છે ?)
 વેંત (વેં) સીં [ઈ. વિતરિત; વા. વાતરિત]
 દેવળીના અંગૂઠાના ટેરવાથી તે ટચ્ચી
 આંગળીના ટેરવા મુધીનું લાંબામાં લાંબું
 અંતર (૨) અં કિયાના વળું ના
 રૂપને લાગતાં, 'તે કિયા યવાની સાથે-
 સાથ, તરતોતરત' એવો અર્થ બતાવે છે
 (જતોતેત). -તિયું વિં વેંત વેંત (૨)
 નં પાતાળમાં હોત મનાવું વેતિયુ માનસ
 વેકકિપક વિં [ઈ.] વેકકિપક
 વેકુંઠ નં [ઈ.] વિષ્ણુનું ધામ. બનાથ,
 બપતિ, વરાય પું વિં. વ્યાન્ત પું
 વેકુંઠમાં વાસ (૨) મૃત્યુ
 વેખરી સીં [મ.] વાળીની ચાલી કોટિ;
 રપલ ઉચ્ચારાયેલી વાળી (પરા, મયતી,
 અધમા અને વેખરી) (૨) યાવટા
 ધાળી ફૂટે તેમ જોડાતી વાળી
 વેખાનસ વિં [ઈ.] વાનપ્રસને લગતું
 (૨) પું વાનપ્રસ. ભવત નં વાન-
 પ્રસને ધાતુ જન
 વૈચિત્ર્ય નં [મ.] વિચિત્રતા
 વૈજયંતી સીં [ઈ.] ખબ (૨) કાળ
 વૈજયંતી (૩) પાંચ રંજની પાંડુ મુખી
 પડેલે તેથી માળા (દીપ્તખની) (૪) માળા

વૈજ્ઞાનિક વિં [સ] વિજ્ઞાન સબધી(ર)
 પું વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી
 વૈદ પું [જુઓ વેદો] હાયપતની ચામડી
 કાપવાથી પડતો નીરો
 વેદુ નં (ચ) જુઓ વરુ
 વૈતરણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સ] ચમપુરીમા
 જતા આવતી કરિયત પૌરાણિક નદી
 વૈતરુ નં યાક લાગે કે કરાળો ડાપને
 તેડુ મામ (ર) વેડ (૩) મહેનતાણુ
 વૈતરો પું [સ] વહિતુ = (ભાર) વહેનાર
 વૈતરુ કરનાર મનૂર (ર) ખૂબ વૈતરુ
 કરી શકનાર
 વૈતાલ પું જુઓ વેતાન
 વૈતાલિક પું[સ] સવારમા સ્તુતિના ગાન
 કરી રાખને ઉઠાડનાર, માગધ, ચારણ
 (ર) વૈતાલ સાધ્યો હોય તેનો જાદુગર
 વૈતાળ પું જુઓ વૈતાળ, વેતાન
 વૈદ પું [સ] વૈદ રોગ જાણી દવા કરનાર
 ઠંડ નં વેદુ, રોગના નિદાન, ચિકિત્સા
 વગેરેનું શાસ્ત્ર ંકીય વિં વૈદક સબધી
 વૈદગ્ય(-ગ્ય) નં [સ] વિદગ્યતા, ચતુરતા
 વૈદરાજ પું વૈદ (માનાથે)
 વૈદર્ભ પું [સ] વિદર્ભ દેશનો રાજા -ભી
 સ્ત્રીં [સ] તેની પુત્રી-દમયતી
 વૈદિક વિં [સ] વેદોને લગતુ (ર) વેદોમા
 કહેડુ (૩) વેદ જાણતુ
 વેદુ નં [સ] વૈદ્યક વૈદનો ધધો
 વૈદ્ય નં [સ] ઓક નીન રગનો મણિ
 વૈદેહી સ્ત્રીં [સ] સીતા
 વૈદ્ય, ઠંડ ંકીય [સ] જુઓ 'વૈદ'મા
 વૈષ્ણવ નં [સ] શિવ કે વિરુદ્ધ ધર્મ
 વાગા હોવાપણુ (ર) નાસ્તિકતા
 વૈષ્ણવ નં [સ] વિષ્ણુમાજી રહસ્યો
 વૈનતેય પું [સ] ગરુડ (ર) અરુણ
 વૈષુલ્ય નં [સ] વિપુલતા
 વૈભવ પું [સ] વિભવ ંશાદી(-ળી)
 વિં(ર) પું વૈભવવાળુ [ખિન્નતા
 વૈમનસ્ય નં [સ] વૈર દ્રવ્ય (ર) નિરુસાહ
 વૈયક્તિક વિં [સ] વ્યક્તિને લગતુ કે
 તેને અંગેનુ

વૈયાકરણ(-ણી) વિં [સ] વ્યાકરણ
 સબધી (ર) પું વ્યાકરણશાસ્ત્રી
 વૈર નં [સ] વૈર. ંભાવ પું [સ] વૈભાવ
 વૈરાગ પું [સ] સસારઉપરની આસક્તિનો
 અભાવ, વિરમ્તિ -ગી વિં [સ] વૈરાગી,
 વૈરાગ્યુત્ત (ર) પું બાપો, સાધુ -ગ્ય
 પું નં [સ] વૈરાગ
 વૈરી વિં (ર) પું [સ] વૈરી
 વૈવસ્વત પું [સ] જુઓ મનુ (ર) ચમ
 વૈવાહિક વિં [સ] વિવાહ સબધી
 વૈવિધ્ય નં [સ] વિવિધતા
 વૈશાખ્યત પું [સ] જનમેજયને મહા
 ભારતની કથા સંભળાવનાર
 વૈશાખ પું [સ] વિક્રમ સવતનો સાતમો
 મહિનો -ખી વિં વૈશાખ માસમા
 આવતુ કે યતુ
 વૈશિષ્ઠ્ય નં [સ] વિશિષ્ટતા
 વૈશેષિક વિં [સ] વૈશેષિક મતનુ (ર)
 પું વૈશેષિક મતનુ અનુયાયી (૩) નં
 છ વૈદિક દર્શનોમાનુ કાણાદ મુનિએ
 પ્રવર્તાવેલુ દર્શન
 વૈશ્ય પું [સ] ચાર વર્ણોમાનો ત્રીજો-
 ખેતી, ગોરક્ષા અને વેપાર કરનારો વર્ણ.
 વૈશ્ણવ સ્ત્રીં [સ] વૈશ્યનો ધધો (ર)
 વૈશ્યનો સ્વભાવ, દરેક મામમા હાનિવાજ
 નેવાની વૃત્તિ [અપાનો બવિ
 વૈશ્વદેવ પું [સ] રોજ જમતા પહેલા દેવોને
 વૈશ્વાનર પું [સ] જઠરાગ્નિ (ર) અગ્નિ (૩)
 પરમેશ્વર
 વૈષમ્ય નં [સ] વિષમતા, અસમાનતા
 વૈષ્ણવ વિં [સ] વિષ્ણુ સબધી (ર)
 વિષ્ણુની ઉપાસના કરનારુ (૩) પું તેવો
 ગાણસ -ધી વિં સ્ત્રીં (ર) સ્ત્રીં [સ]
 વૈષ્ણવ સો
 વૌકળો પું નાનો વહેળો, નાળુ
 વૌકાઉટ પું [ર] વિરોધ દર્શાવવા સભા
 માથી ચાલ્યા જતુ તે [મત ન પનાર
 વૌટ પું [ર] ચૂટણીનો મત ંર પું [ર]
 વૌટરમૂક વિં [ર] પાણી જેમા ન પેસી
 શકે તેડુ

વોટરવક્ત્ર નં [દ.] શહેર વગેરેની વસ્તીને
પાણી પૂરું પાડનારું મથક કે કારખાનું; ટાંપી
વોટર નં [દ.] ધરપકડ કરવાનો સરકારી
પરવાનો. [ગામનો] વિભાગ
વોટર પું [દ.] (કોઈ વહીવટ માટે પડતો
વોટર પું [દ.] કેદીઓનો મુકાદમ
વોટર પું [દ.] વીજળીનું દબાણ દેખાડનાર
એકમ. -દેજ નં [દ.] વીજળીના દબા-
ણનું માપ [પ. વિ.] [ધીળીની દુકાન
વોશિંગ કંપની સોં [દ.] વિદ્યાચની ઢબની)
વોળામણ (નરું) (વો) વિં [વળતું' પરથી]
વાકું; વળાંકવાળું (૨) નં વાંકું; વળાંક
વોળાવણું (વો) સંક્રિં [પ્રા. વોલ
(વોલિંગ)] વળાવણું; વિદાય કરવું
વોળાવિયો (વો) પું [વોળાવણું પરથી]
વળાવનારો, વળાવવા સાથે જનાર ભોમિયો
વોંકળો (વોં) પું જુઓ વોંકળો
વ્યક્ત વિં [સ.] રચ્ય, પુ' જુ (૨) સાકાર બનેલું
વ્યક્તિ સોં [સ.] કોઈ પણ વર્ગ માંનું એક
(૨) માણસ (૩) વ્યક્ત થયું તે. ગત
વિં વ્યક્તિને લગતું, અંગત, વ્યક્તિક.
વ્ય નં વ્યક્તિનો વિશેષ ગુણ
વ્યય વિં [સ.] વ્યાપ્ત, અસ્થિર, ગમરાયેલું.
વ્તા સોં [વિષયસ (૩) બાધા; વિદ્ર
વ્યતિક્રમ પું [સ.] ઉલ્લંઘન કરવું તે (૨)
વ્યતિરિક્ત વિં [સ.] અતિરિક્ત; સિવાય;
બિન્ન [(૩) કતમતા; એછતા
વ્યતિરેક પું [સ.] અબાવ (૨) બિન્નતા
વ્યતીત વિં [મ.] થીતી ગયેલું
વ્યતીપાત પું [સ.] ન્યોતિષમાં અશુભ
મનાતો ૧૭મો યોગ (૨) કૃત્વાત કે ઉપદ્રવ.
-તિયું વિં ઉપદ્રવ કરનારું; તોડાની
વ્યત્યય પું [સ.] વ્યતિક્રમ
વ્યથા સોં [સ.] દુઃખ; પીડા. -થિત
વિં [સ.] વ્યથા પામેલું, દુઃખી
વ્યભિચાર પું [સ.] પોતાના ગુણધર્મને
વફાદાર ન રહેવું તે (૨) પરસીપુરુષનો
આડો વ્યવહાર (૩) કત'વ્યગ્રહતા (૪)
નિયત સાદ્યર્થ ન હોવું તે [ન્યા].

-રિહી વિં સોં [સ.] વ્યભિચારી સો.
-રી વિં [સ.] વ્યભિચાર કરનારું (૨)
વ્યભિચારદોષવાળું (૩) પું વ્યભિચારી
'માણસ [વ્યવવાળું
વ્યય પું [સ.] અરચનાપર. -ચી વિં [સ.]
વ્યર્થ અં [મ.] ફોગટ; મિથ્યા (૨) વિં
નકામું; નિર્થક. વ્તા સોં
વ્યવરજીદ પું [સ.] જીદ પાડવું તે
વ્યવધાત નં [મ.] આડ, પાડો (૨) વિદ્ર;
એકાગ્રતામાં ભંગ
વ્યવસાય પું [સ.] કામકાજ કે તેની ખટપટ;
ઉદ્યોગ (૨) નિશ્ચય. -ચી વિં [સ.]
વ્યવસાયવાળું
વ્યવસ્થા સોં [સ.] ખ દોબરત; ગોઠવણ.
વ્યવસ્થા પું [સ.] વ્યવસ્થા કરનાર, 'મેનેજર'.
-સ્થિત વિં વ્યવસ્થાયુક્ત; બરાબર
ગોઠવેલું-ગોઠવાયેલું
વ્યવહાર પું [સ.] વ્યાપાર; કામકાજ;
ધર્મ (૨) વર્તન (૩) લોકરીતિ (૪) પરસ્પર
આપવાલેવાનો સબધ. ંદુશળી, બદ્ધ
વિં વ્યવહારની બાબતોમા કુગળ. -ડું
વિં વહેવારું; વ્યવહાર. -ચી વિં [સ.]
વહેવારમાં મુકાય કે ઉતારાય તે
વ્યવહિત વિં [સ.] વચ્ચે પડાવાળું, ઢંકાયેલું
વ્યદિ સોં [સ.] સમજિતો પ્રત્યેક અંશ કે
વ્યક્તિ
વ્યસન નં [સ.] દેવ; લત (૨) માદક
પદાર્થ લેવાની દેવ (૩) દુઃખ (૪) આક્રુત;
ભ્રેખમ (૫) નાચ; યુવારી. -ની વિં
[સ.] વ્યસનવાળું
વ્યસ્ત વિં [સ.] વેરાયેલું (૨) બિલકું (૩)
વહેચીનામેલું છૂટું પાડેલું (૪) 'અવસ' [મ.]
વ્યંગ વિં [સ.] એકાદ અંગ વિનાનું; અપંગ
(૨) જુઓ વ્યંગ્ય. -ચી વિં [સ.]
જુઓ વ્યંગ્યાર્થ
વ્યંગ્ય વિં [સ.] આડકતરી રીતે સૂચિત
(૨) કટાક્ષી કહેલું (૩) નં વ્યંગ્ય;
કટાક્ષ. -ચી વિં [સ.] આડકતરી વ્યંગ્ય
વૃત્તિથી સૂચિત થતો ગૂઢ અર્થ; વાચ્યાર્થ
અને લક્ષ્યાર્થથી બિન્ન એવો-વ્યંગ્ય અર્થ

વ્યંજન પુ. નં [સ] મરની મદદ વિના
જેનો ઉચાર ન થઈ શકે તે વર્ણ

વ્યંજના સ્ત્રી. [સ] વ્યગ્યાર્થનો યોગ કરવા-
ની રખેની શક્તિ [વ્યા] [નપુસક

વ્યંહલ (-ળ) પુ. [સ વટ, વિ+મંહ] [અતે]

વ્યાકરણ નં [સ] ભાષાના શુદ્ધ પ્રયોગો,
નિયમો વગેરેનું શાસ્ત્ર ઠકાર પુ. વ્યાકરણ
રચનાર, વ્યાકરણ ઋષિ વિ. વ્યાકરણ
ના દોષ વિનાનું

વ્યાકુલ [સ] -ળ વિ. ગામડું, બાવડું,
ગમવાયેલું ત્તા સ્ત્રી

વ્યાખ્યા સ્ત્રી. [સ] વસ્તુનું પૂરતું અને
આવશ્યક વર્ણન (૨) વિરતૃત કે રપણ
અથ, દીકા ત્તા પું. [સ.] વ્યાખ્યાન
કરનાર વત્ નં [સ] ભાષણ, કોઈ
વિષયનું વિગતારથી પ્રતિપાદન

વ્યાધાત પું. [સ] વિદ્ય, પ્રતિબદ્ધ (૨) વિરોધ

વ્યાદ્ય પું. [મ] વાય વ્યર્મ [સ], -દ્યાંબર
[+અર] નં વાનું ચામડું

વ્યાજ નં [મ વિ+આજન્=તજન્] માવડું
-વધારણું નાણા વાપરવા બદલ મૂળ રકમ
ઉપર આપવો પડતો વધારો વ્યાજિ વિ.
મોટું ચાલે નાણા ધીંગનાડું; વ્યાજ પર
કમાઈ કરનાડું. વ્યાજ (-ધ) સ્ત્રી. નાણા
નકામા પડી રહેનારી કે મુદત પહેલાં પરત
થવાથી આવતી વ્યાજની યોગ્ય ઓર
વિનમ્રો વ્યાજખાઈ. ઋણ નં વ્યાજ
અને મુ'વનો બેગો આકડો, રાશી. વ્યટ-
તર નં વ્યાજ ને વટાવ વગેરેની બિયજ.
વ્યટું નં વ્યાજ અને વગવનો ધવો.
-તુ (ઠકું) વિ. ચાલે ધીરેલું અથવા
લીધેલું

વ્યાધ પું. [સ] પારથી

વ્યાધિ પું. સ્ત્રી. [સ] રોગ, મરજ વ્યક્ત
વિ. [મ] વ્યાધિમા સપરાયેલું, રોગી

વ્યાન પું. [સ] પચપ્રાણમાનો એક

વ્યાપ પું. [મ] વ્યાપ્તિ, વિસ્તાર, પસારો.
ઠક વિ. [સ] સર્વ ઠકાણે વ્યાપી રહેનાડું
(૨) વિશાળ. ઠકતા સ્ત્રી. ઠકું સંકિં

[સ. વ્યાપ] અંકિં કોઈ ચીજની અદર
ફેલાવ (૨) પ્રગરવું, ફેલાવ

વ્યાપાર પું. [સ.] પ્રાણી કે પદાર્થની ક્રિયા
(૨) કલોગ, ધવો (૩) વેપાર. -રી પું
વેપારી [અતે]

વ્યાપી વિ. [સ.] વ્યાપક (પ્રાય સમાપ્તને
વ્યાસ વિ. [સ] વ્યાપેલું -સિ સ્ત્રી. [સ]

વ્યાપત તે (૨) [વ્યા] નિત્યસાદૃશ્ય (૩)
સાધન અને સાધનો સાદુચાર્ય નિયમ

વ્યામોહ પું. [સ] મોટ, અસાન, ભાતિ

વ્યાયામ પું. [સ] કસરત ઇર્ષદર નં,
રોશાળા સ્ત્રી. કસરતરાળા

વ્યાય પું. [સ] સાપ (૨) ચિત્તો, વાધ

વ્યાવત્ઠક વિ. [સ] વ્યાવન કરનાડું, જુદું
પાડનાડું [(૨) વહેવાડું

વ્યાવહારિક વિ. [મ] વહેવાર સંબંધી

વ્યાવૃત્ત વિ. [સ] પાછું ફરેલું કે ફેરવેલું
(૨) અવગ કરેલું કે થયેલું (૩) નિષિદ્ધ

(૪) આચ્છાદિત, ઘેરાયેલું -તિ સ્ત્રી
વ્યાવૃત્ત થવું કે કરવું તે (૨) અભાવ

વ્યામ્ પું. [મ] મહામારત અને પુરાણોના
કર્તા-એક ઋષિ (૨) બ્રાહ્મણની એક

અટક (૩) નડાઈ, વિરતા (૪) વર્તુળના
મધ્યબિન્દુમાંથી પસાર થઈ તેના પરિધને

બે બાજુ અડતી લીટી, 'શાયેમીટર' [ગ].
ઠણ પું. વ્યાસ ઋષિ (માનાયે) (૨)

(મહાભારતની) કથા કરનાર [લા] ઇપીક
સ્ત્રી, નં વક્તા કે કથાકારને બોલા રહેવાનું

કે બેસવાનું ઠિચુ સ્થાન
વ્યાસ ગ પું. [સ] મહાવરો, અલ્યાસ (૨)

આસક્તિ, ભક્તિ -ગી વિ. વ્યાસ ગવાળું
વ્યાળ પું. જુઓ વ્યાપ [(૩) અવ્યવસ્થા

વ્યુત્ક્રમ પું. [સ] બેલટો ક્રમ (૨) ઉલ્લંઘન
વ્યુત્ક્રાંત વિ. [સ] ઉલ્લંઘેલું, ઓળ ગાયેલું.

-તિ સ્ત્રી. બહાર નીકળવું-જતા રહેલું તે
(૨) ઉલ્લંઘન (૩) મોતી માતિ, બિયવપાયથ

વ્યુત્પત્તિ સ્ત્રી. [સ] ગપ્દની મૂળ ઉત્પત્તિ
[વ્યા] (૨) વિક્રાંત, પ્રાવીણ્ય

વ્યુત્પન્ન વિ. [સ] વિદ્વાન, પ્રવીણ (૨)
સાધિત (ચમ્દ) [વ્યા]

બ્યુદ પું [સં.] સિન્યની ગોઠવણી. બરચના
 સીં તેની રચના
 બ્યોમ નં [સં.] આકાશ
 મગ નં [સં.] વૃંદાવન (ગોઠ્ય પાસે) (૨)
 ગોવાળોનું ગામ (૩) પું સમૂહ. બલાષા
 સીં એક બોલી-મજ દેશની ભાષા.
 બવનિતા સીં મજની સ્ત્રી; ગોપી.
 બિહારી વિં (૨) પું મજમાં વિહાર
 કરનાર (શીટ્કણ). -બંગાળી સીં [સં.]
 ગોપી
 મગનું અંકિં [સ. મગ] બંધ

મણુ પું; નં [સં.] ધા; નારુ
 મત નં [સં.] નિયમપૂર્વક આચરવાનું
 પુણ્યકર્મ (૨) અમુક કરવા ન કરવાનો
 ધાર્મિક નિશ્ચય. બચ્યા સીં [સં.] મત
 કરવું કે પાળવું તે. બધારી વિં મત લેનારું.
 બંગાળ પું મતનો બંગ; મત તોડવું
 તે. -તી વિં [સં.] મતવાળું
 મોડા સીં [સ.] લાગ; શરમ
 મીઠિ પું [સં.] ચોખા
 મેષ પું બુઝો વિરહ [પ.]

શ

શ પું [સં.] ચાર ઉપમાક્ષરો (ચ, પ, સ, હ)
 માંનો પ્રથમ (અવર્ગનો)
 શક પું [મ.] વહેમ; યક્ષ
 શક પું [સ] એક પ્રાચીન જાતના લોક
 (૨) સંવત (૩) શાલિવાહને ચલાવેલો
 સંવત (ઈ. સ. ૭૮ થી)
 શકટ નં [સં.] ગાડું [ફેલું; યુદ્ધ]
 શકતું નં [પ્રા. સક (સં. શલ્ક) = છાલ]
 શકદાર વિં [ફા.] જેના પર શક જતો
 હોય તેવું
 શકન, -નિયાળ બુઝો 'શકન'માં
 શકપ્રવર્તક વિં [સં.] શક પ્રવર્તવાનારું;
 જેના રમણમાં સંવત રાત્ર થાય તેવું;
 ચાદગાર
 શકમંદ વિં [ફા.] સંસારગ્રસ્ત; શકવાળું
 શકરખોર (-રે) પું [ફા.] એક પક્ષી (૨)
 મીઠી વાનીઓનો રોખીન
 શકરટેટી સીં [પ્રા. ચક્રાર, ફા. ચકર+ટેટી]
 એક કૂળ [મીઠી તળેલી વાની
 શકરપારે પું [ફા. ચકરપારા] પકની
 શકરિયું નં એક કંદ [પક્ષી
 શકરો [ફા. શિક્ક], બંગાળ પું બાજ
 શકવર્તી વિં [સં.] બુઝો શકપ્રવર્તક

શકવું અંકિં [સ. શક] શક્તિમાન થવું
 (૨) સંભવવું (મુખ્ય કિં ને સહાયક રૂપે
 જ વપરાય છે. જેમ કે, બોલી શકશે)
 શકાર પું [પ્રા. સ (સં. સર) + પ્રા. ફાર
 (ક્રિયા, આકૃતિ)] સકાર; અરકત; સાસ
 શકુન નં [સં.] ભાવિ શુભાશુભસૂચક ચિહ્ન;
 શકન (૨) પક્ષી [દુર્યોધનનો મામે
 શકુનિ નં [સ] પખી (૨) ગીધ (૩) પું
 શકુત નં [સં.] મોર (૨) શકન; પક્ષી.
 બધા સીં [સં.] મેનકા અને વિશ્વામિત્રની
 પુત્રી; દુધ્યંતની પત્ની
 શકે અં [શકલ પરથી] બહુ કે [પ.]
 શકેદું નં [સં] બટેરું; માટીનું કોડિયું
 શકર સીં [ફા. ચકર; પ્રા. સકરા] સકર;
 ખાંડ. બટેટી સીં બુઝો શકરટેટી.
 બપારો પું બુઝો શકરપારો. -રિયું નં
 શકરિયું
 શક્ક સીં [બુઝો શિકલ] ચહેરો; સ્વરૂપ
 શક્કાર વિં ધાટીલા મુંદર ચહેરાવાળું
 (૨) મોહક; બભકાર
 શક્કો પું [મ. શિક્ક = છાપ કે શલ્ક = ચહેરા
 ઉપરથી] ચહેરો; મુંદર ભવ્ય ચહેરો (૨)
 ધરેલાં પહેરેની બભક

શક્તિ સ્ત્રી. [સં] સામર્થ્ય; બળ (૨) દેવી
(૩) એક અક્ષ. ૦પૂજક વિં (૨) પું
દેવીનો ઉપાસક. ૦પૂજા સ્ત્રી. [સ.] દેવી-
પૂજા. ૦મતા સ્ત્રી. [સ.] શક્તિ હોતી
તે; સામર્થ્ય. ૦માન [સ.], ૦સ્પષ્ટ
વિં બળવાન; સમર્થ

શક્ય વિં [સ.] બની શકે કે કરી શકાય
એવું. ૦તા સ્ત્રી. [સ.] સબવ, શક્ય
હોતું તે [ઉદાહરણ, શયી

શક પું [સ.] ઉદ. -કાણી સ્ત્રી. [સ.]

શખર પું [મ. શલ્લ] માણસ

શગ સ્ત્રી દીવાની જ્યોત

શગડી સ્ત્રી કોલસા બાળવાનું એક સાધન;

ચૂલાનું કામ દેતી એક બનાવટ; સગડી

શગરામનં જુઓ શિગરામ

શશિ(-ચી) સ્ત્રી. [સ.] ઉદાહરણ. ૦પતિ
પું [સ.] ઉદ

શક વિં [સં] પૂર્વ; હુચ્ચુ (૨) તેવો માણસ.

૦તા સ્ત્રી, ૦ત્વ નં [તિના રેસા

શણ નં [સ.] લી ડીની જાતનો એક છોડ (૨)

શણગટ પું સણગટ; ધૂધટ; ધૂમટો

શણગાર પું [સ. નૃગાર; પ્રા. સિંગાર] શરીરને

શોભાવનાર વસ્ત્ર, આભૂષણ વગેરે. ૦ધું

સં કિં સુશોભિત કરવું (૨) ધરેણા

પહેરવાં

શણગાવું સંકિં સણગાવું; ફણગો ફૂટેવો

શણગો પું સણગો, અકર; ફણગો

શણિયું નં ['શણ' ઉપરથી] શણનું કપડું

શત પું [સં] સો. ૦ક નં [સ.] સોનો

સમુદાય (૨) સેકું. ૦કેતુ પું [સ.] ચક્ક

કરનાર (૨) ઉદ. ૦ગુણ વિં [સ.] સો

ગણ. ૦ધા અં [સ.] સો રીતે. ૦દ્રુ સ્ત્રી

[સ.] સતત જ નદી. ૦મુખ વિં [સ.]

-સો મુખવાળું (૨) સો રીતે ચલુ

શતસાઈ સ્ત્રી. [સ. સત ઉપરથી] સો શ્લોક-

વાળો અથ [ઉત્સવ

શતાબ્દી સ્ત્રી. [સ.] સેકું (૨) સો વર્ષનો

શતાવધાન નં [સ.] એકીસાથે સો વાતો

પર ધ્યાન આપવું કે સાંભળી યાદ રાખવી

તે કે તેવી શક્તિ. -ની વિં શતાવધાનવાળું

શતાંશે પું [સ.] સોમો ભાગ

શત્રુ પું [સ.] વેરી; દુરમન. ૦ધન પું [સં.]

લક્ષમ્યનો ભાઈ. ૦તા સ્ત્રી, ૦ત્વ નં [સ.]

શત્રુવટ; દુરમનાઈ; ૦વટ સ્ત્રી દુરમનાવટ;

વેર

શનિ પું [સ.] એ નામનો ગ્રહ (જુઓ

ગ્રહ) (૨) શનિવાર (૩) નીલમ [ની દશા

નાં પ્રં દુર્ભાગ્ય; બારે વિપત્તિનો સમય

(સાડાસાત દિવસ, -માસ કે, -વર્ષ રહેતો

મનાય છે). ૦વાર પું [સ.] અકવાડિ-

યાનો શ્રાતમો દિવસ. ૦ચર પું શનિ

શનૈઃ અં [સ.] ધીમે ધીમે

શનૈચર પું [સ.] જુઓ શનિચર

શપથ પું [સ.] સોગંદ; કસમ

શખ નં [સ.] મડદું

શખનમ નં [ફા.] શકળ (૨) એવું ઝીણું ને

મૃદુ મલમલનું કાપડ [લીલડી

શખરી સ્ત્રી. [સ.] રામની પરમમંત્રી એક

શીઠ પું [સ.] અવાજ (૨) બોલ; વચન

(૩) અર્થપૂર્ણ એક કે વધારે અક્ષરોનો

સમુચ્ચય [બ્યા.] ૦કોશ (-ય) પું [સ.]

ભાષાના શબ્દોના સંગ્રહનો અથ. ૦ચિત્ર

નં [સં.] શબ્દો દ્વારા આપેલો ચિતાર-

દોરેણ ચિત્ર. ૦તળા સ્ત્રી જુઓ વાઝળ.

૦અમાણ નં [સં.] શબ્દજ્ઞાનનું સાધન

(૨) શાબ્દિક પુરાવો. ૦અયોગ પું

શબ્દનો પ્રયોગ-ઉપયોગ કે વાપર (૨)

રૂઢિપ્રયોગ. ૦બદ્ધ નં [સ.] શબ્દરૂપી

બદ્ધ-બેદ. ૦યોગી વિં નામ સાથે

સંબંધમાં વપરાતું; નામયોગી (અન્યથ)

[બ્યા.] ૦રચના સ્ત્રી શબ્દોની ગોઠવણી;

બોલવા લખવાની શૈલી. ૦વેધી વિં [મ.]

માત્ર શબ્દ-અવાજને આધારે ધાતું બાણ

મારનારું. ૦શક્તિ સ્ત્રી. [સ.] શબ્દની

અર્થબોધક શક્તિ (અભિધા, લક્ષણ

અને વ્યવહાર). -ઘડાતીત વિં [સ.]

શબ્દની ન વર્ણવી શકાય એવું. -ઘડાર્થ

પું [સ.] શબ્દનો અર્થ (૨) શાબ્દિક

અર્થ.-છઠ્ઠાલંકારપું. [સં.] શબ્દરચનાની ચમત્કૃતિવાળો અલંકાર [કા. શા.]-છઠ્ઠાણુ વિં નકામા વધારેપડતા શબ્દોવાળું કે તેવી શૈલીનું; 'વર્જોઝ'

શમ પું. [સં.] શાંતિ (૨) ક્ષમા (૩) ઉદ્રિયો અને વાસનાઓનું શાંત થવું તે. ૦તા સ્ત્રીં શાંતિ (૨) ક્ષમા; ધીરજ. ૦ત નં [સં.] શાંત પડવું કે પાડવું તે. ૦વું [સ. શ્મ] શાંત પડવું; ટાઢ પડવું (૨) નારા પામવું

શમશમવું અં કિં [સ. શ્મ] હાલતું ચાલતું બંધે થઈ જવું (૨) શાંત થવું

શમશેર સ્ત્રીં [કા.] તરવાર. ૦ખડાદુર વિં તરવાર ચલાવવામાં બહાદુર (એક ખિતાબ)

શમળી સ્ત્રીં એક પક્ષી; સમગ્ર

શમા સ્ત્રીં [અ.] મીઠુબતી (૨) હીવો [લા.] શમિયાનો પું. [જુઓ શમિયાનો] તંબૂ

શમી સ્ત્રીં [સં.] એક ઝાડ; સમડો. ૦પૂજન સમગ્રીના વૃક્ષનું પૂજન (દશેરા પર યાચછે)

શયતાન પું. [અ.] ઈશ્વર સામે બળવો કરનાર એક કિસ્સો (૨) બદમાશ, સેતાન. -નિયત સ્ત્રીં બદમાસી

શયદા વિં. [કા.] ઘેરું; ગાંડું (૨) પ્રેમઘેરું

શયન નં [સં.] સૂવું તે (૨) પધારી. ૦ગૃહ નં સુવાનો ચોરડો

શય્યા સ્ત્રીં [સં.] પધારી

શર પું. નં [સં.] બાણ

શરસ્વદ્ર પું. [સં.] શરદઋતુનો ચંદ્ર

શરણુ નં [સં.] આશ્રય; રક્ષણ; ઓથ. [શરણે આવવું = તાબે થવું]

શરણાઈ સ્ત્રીં [કા. સદનાઈ] કૂંડીને વગાડવાનું એક વાજું

શરણુગત વિં. [સં.] શરણે આવેલું. -તિ સ્ત્રીં શરણે આવવું તે

શરણાથી વિં. [સં.] શરણ ઇચ્છનારું

શરણું નં ર. રણ; આશ્રય

શરણુવિં (૨) નં [સં.] શરણ દઈ શકે એવું

શરત સ્ત્રીં [અ. શર્ત] હોડ; કરાર; બોલી.

-તી વિં. [કા.] શરતને લગતું; શરત-વાળું (૨) શરત કરી હોય તેવું

શરતપૂર્ણિમા સ્ત્રીં [સં.] આશ્વિન પૂર્ણિમા; માણિકકારી પૂનમ

શરદ સ્ત્રીં [સં.] આસોથી કાર્તિક માસ સુધી રહેતી ઋતુ (૨) વર્ષ [લા.]. ૦પૂનમ સ્ત્રીં શરતપૂર્ણિમા [સંજેષમ

શરદી સ્ત્રીં [કા. શર્દી] ઠંડી; યેળ (૨)

શરદુ (-દો) ત્સવ પું. [સં.] આશ્વિન પૂર્ણિમાનો-શરદ પૂનમનો ઉત્સવ

શરણપું. નં [અ.] કૃપાના રસનું બનાવેલું પીણું. -તી વિં આછા રંગનું (૨) સ્ત્રીં એક નૃતનું બારીક કાપડ

શરમ સ્ત્રીં [કા. શર્મ] લજ્જા (૨) પ્રતિષ્ઠા; ઇજ્જાત (૩) લયાનત -માવવું સં. કિં 'શરમાવું' નું શ્રેયક (૨) શરમ કે માન રાખી સમજે-માને એમ કરવું; શરમથી મનાવવું -માવું અં કિં શરમ આવવી (૨) જંબવાણું પડવું. -માળા વિં શરમાય એવું; શરમવાળું. -મિંદગી સ્ત્રીં [કા.] શરમ. -મિંદુ વિં [કા. શર્મિદહ] શરમથી જંબવાણું પડી ગયેલું

શરયુ (-યુ) સ્ત્રીં [સં.] જુઓ સરયુ

શરયું વિં. [જુઓ સરયું] તીક્ષ્ણ કાનનું

શરયું વિં. ૦તૈયારજમીન ઉપર વરસાદની ધાર પડવાથી જે સુવાસ નીકળે છે તેવું. ઉદા. નવી માટલીનું પાણી શરયું શરયું લાગે છે

શરવૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સં.] બાણનો વરસાદ

શરસડો પું. જુઓ શિરીષ

શરાદિ (-ધિ) થાં નં બંબં આદ્ય પક્ષ; બાહરવા વદના દિવસો

શરાદ પું. [અ. સર્ગા] ધીરધારનો ધ ધો કરનાર; નાણાવદી

શરાદિત સ્ત્રીં [અ.] માણસાઈ; લાયકી

શરાફી સ્ત્રીં શરાફને લગતું (૨) ચોક્કસ (૨) સ્ત્રીં નાણાવદું

શરાખ પું. [અ.] દારૂ બેધારી સ્ત્રીં દારૂની લત. ૦ખાણ સ્ત્રીં શરાખનું વ્યસન; શરાખબેધારી. -ખી વિં દારૂ પીનાર

શરાવ [સં.], ૦હુ' નં સકોટુ; અપલિયું
 શરાસન નં [સ.] ધનુષ્ય
 શરિયત સ્ત્રી [અ.] કુરાનનું અનુશાસન
 -ધાર્મિક નિયમો
 શરીર વિં [અ.] જીવાકુળનું (૨) પ્રતિષ્ઠિત;
 આબરૂદાર (૩) પું મોટા શહેરનો
 સરકારનિયુક્ત એક નાગરિક અધિકારી
 શરીર નં [સ.] દેહ. ંધારી વિં શરીરી.
 ંયાત્રા સ્ત્રી [સ.] શરીરનો નિર્વાહ (૨)
 શરીરનો વ્યાપાર. ંરચના સ્ત્રી શરીરની
 રચના. ંવિદ્યા સ્ત્રી શરીરની રચના
 વગેરેનું વિજ્ઞાન, 'ફિઝિયોલોજી' ંસંપત્તિ
 સ્ત્રી [સ.] આરોગ્ય; શારીરિક શક્તિ.
 ંસંબંધ પું [સ.] શરીર સાથેનો
 સંબંધ (૨) સંબોગ સંબંધ. -રી
 વિં [સ.] શરીરવાળું (૨) પું આત્મા
 શરુ નં [પ્ર. સર્વ] એક જનનું ઝાડ; સડુ
 શરૂ વિં [અ. શુરુ] આરંભાયેલું; ચાલુ.
 ંઆત્ર સ્ત્રી આરંભ; પહેલ
 શર્કરા સ્ત્રી [સં.] સાકર; ખાંડ
 શર્મિષ્ઠા સ્ત્રી [સ.] ચર્માત્મી એક રાણી
 શર્વ પું [સ.] શિવ
 શર્વરી સ્ત્રી [સં.] રાત્રી. ંપતિ, ંશ[નંદી] સ્ત્રી
 પું ચંદ્ર
 શલભ નં [સ.] તીર
 શલાકા સ્ત્રી [સં.] સળા (૨) પીળી
 શલાવડું નં જુઓ શરાવડું
 શલ્ય નં [સં.] તીર (૨) કાટો (૩) પું
 માદ્રોનો બાર્ડ
 શલ્યા સ્ત્રી [જુઓ શલા] પચ્ચની છાત્ર
 શશ, ંક પું; નં [સં.] સસલું. ંધર પું
 [સં.] ચંદ્ર. -શંક પું [સં.] ચંદ્ર
 શશિકલા [સં.], -ળા સ્ત્રી ચંદ્રની કળા
 શશિકાંત પું [સં.] જુઓ ચંદ્રકાંત
 શશિચર પું [પ્રા. સ્વચર (સં. શશચર)] ચંદ્ર
 શશિલેખા સ્ત્રી [સં.] શશિકળા
 શશી પું [સં.] ચંદ્ર
 -શરેત્ર નં [સ.] (મારવાનું) હથિયાર. ંકિયા
 સ્ત્રી વાદકાપ; 'ઓપરેશન'. ંધારી

વિં સશ્ત્ર ધારણ કરનારું (૨) પું યોદ્ધો.
 ંમયોગ પું વાદકાપ; 'ઓપરેશન'.
 ંયુદ્ધ નં સશ્ત્રોધી - હિ સહ યુદ્ધ.
 ંવિદ્યા સ્ત્રી [સં.] સશ્ત્ર વાપરવાની વિદ્યા.
 -સ્ત્રાસ્ત્ર નં જનં વં [સં.] સશ્ત્ર અને
 અસ્ત્ર; મારવાનાં નેમજ કેંકવાનાં હથિયાર
 શસ્ત્ર નં [સં.] અનાજ
 શલાદત્ર સ્ત્રી [અ.] શલીદ યજ્ઞ તે
 શલાળી સ્ત્રી [સં. પ્રાણિકા; પ્રા. સેદાડિયા]
 એક કૂલઝાડ
 શલીદ વિં (૨) પું [અ.] ધર્મયુદ્ધમાં પ્રાણ
 આપનાર. -દી સ્ત્રી શલીદપણું
 શલૂર નં [અ. શુર] હોશ; આવડત
 શલેનશાહ (શહે) પું [ફા. શલેનશાહ] રાજા
 ંઓનો રાજ; સમ્રાટ. ંત્ર સ્ત્રી સામાન્ય.
 -દી વિં શલેનશાહ સંબંધી (૨) સ્ત્રી
 શલેનશાહત
 શહેર (શહે) નં [ફા. શા] નગર; મોટું
 ગામ. -રી વિં શહેરનું કે તે સંબંધી
 (૨) પું શહેરમાં વસનાર (૩) નાગરિક;
 'સિટિઝન'
 શળ પું [સં. શલાકા હપરશી] ગદીથી પડેલો
 ંઓ; સળ (૨) સોળ
 શળી સ્ત્રી [સં. શલાકા] સળા
 શંકર પું [સં.] શિવ -રાચાર્ય પું [સં.]
 કેવલાદેવતા પ્રવર્તક આચાર્ય કે તેમણે
 રચાયેલ પીઠનો અધિપતિ
 શંકા સ્ત્રી [સં.] મક; સંદેહ; વહેમ (૨)
 કલ્પિત ભય (૩) ઝાડા પેશાબની હાજત.
 ંહું અં કિં સંદેહમાં પડવું; વહેમાવું
 (૨) સંકેતવાવું; શરમાવું. ંરીલ વિં
 વહેમી. ંરુપક વિં [સં.] જેને વિષે શંકા
 હોય તેવું. -કિત વિં [સં.] શંકાવાળું
 શંકુ નં [સં.] ઉપર જતાં અણિયાળી યતી
 જતી ગોળ બેકકની ધન આકૃતિ (૨)
 હલર અળગ
 શંખ પું [સં.] એક જાતના દરિયાઈ પ્રાણીનું
 કાટલું જેને કૂંકવાથી અવાજ થાય છે (૨)
 આંગળી ઉપરનું તેના આકારનું ચિહ્ન

(૩) મૂખ [લા] [ઠંદુ'કવે] = દેવાજી
કાંદવ (વ્ય ગમા)]
શાખજી નં [સરં કા સત્તરાહત] એક
સફેદ ચીકણો પથ્થર કે તેનો બૂકો
શાખણી સીં [જુઓ શખિની] -ક'શા,
ક કાસિયળ સી [નાનો શખ
શખડી સીં નાનો શખડો -વેા પું
શખિની સીં [સ] કામશાસ્ત્ર પ્રમાણેના
ચાર વર્ગોમાના એક વર્ગની સ્ત્રી (પત્નિની,
ચિત્રિણી, હસ્તિની અને શખિની)
શાંક પું [સ] પદ, નપુંસક
શાંકુ પું [સ] શિવ
શાંકુમેળો પું જુની જુદી જાતો કે વસ્તુ
એનો અન્યવરિયત સમૂહ, ખીચડો (ર)
અઢારે વસ્તુનું સેજમેજ થતુ તે
-શાંક [સ] શખડને લાગતા તે કમે-હિસાબે
એવો બાર બતાવે છે ઉદાં શખડશ
-શાંક વિં [વા ગ્રાહી] નામને અતે લાગતા
'તને લગતુ તે રીતનુ, તેના જેવું' એવો
અર્થ સૂચવે છે ઉદાં વાલિયાશાંક
શાંક નં [સ] નં ખાંઈ શકાય તેવા કદ,
કળ, બાજી
શાંકણુ (-ણી) સીં જુઓ શાકિની (ર)
પિગાધી ચુડે :
શાંકપાંકડું નં શાંખાજી
શાંકખતર સીં, નં શાંનું ખતર
શાંકખાજી સીં શાં નેવાજી (ર) સામાન્ય
કેનજીગી ની મ્દાય એવું -મદ્દરવ વિનાનુ
તે [લા]
શાંકાહાર પું [સ] વનસ્પતિનો જ આહાર,
અન્નાહાર -ગી વિં (ર) પુ અન્નાહારી,
'વેલિટરિયન' [પિશાચી કે દેવી
શાકિની સીં [સ] દુર્ગાના ગણમાની એક
શાંકેઅં [સ] શક ઉપરથી શક સ વત પ્રમાણે
શાક્ત વિં [સ] ગર્જિ સ બધી (ર) શખિ
કે દેવીનુ પૂજન (૩) પું તેવો માણસ
શાંકચ ઠંદં, ઠંમુનિ, ઠંમિહ પું [સ]
ગોત્ર મુદ્ધ [જુઓ સાક્ષી
શાખ સીં આખર, વટ (ર) અટક (૩)

શાખા સીં [સ] ડાળી (ર) વિભાગ (૩)
જુદા જુદા ગોત્રો કે મહોત્તમા પ્રચલિત
વેદની સ દિનાનો પાઠ કે ક્રમનો ભેદ ઠંમુગ
પું [સ] વાદરો
શાગરિત (-ર) શાગિદે [વા] પું શિખ્ય,
ચેટો (ર) સહાયક, મદદગાર
શાકેય નં [સ] શકતા
શાણુ પું [સ] કસોટીનો પથરો
શાણુકું નં [જુઓ સાણુક, સાનક] શકોકું
(ર) જીખ માગવાનુ પાત્ર
શાણુપ સીં, ઠંપુ નં [શાણુ પરથી] ઠંદા
પણ, ચતુરાઈ
શાણું વિં [મા સયાગ (સ ર્ગાન)] ચતુર, ડાહ્ય
શાતા સીં [સ શાત, પ્ર શાત, સતા] શાતિ,
ઠંદક, નિરાત
શાદી સીં [વા] લગ્ન
શાન સીં [અ] લાગકો (ર) દેખાવ, છટા,
ઢળઢમ ઠંદાર વિં છટાદાર, ધાગીલ (ર)
નજરમાન
શાપ પું [સ] બદ્દુવા ઠંપુ સંકિં [સ શાપ]
શાપ દેવો -પિત વિં [સ] નાપ પામેલુ
શાખાશ અં [વા] સાખાશ, ધન્ય વાહ
-શી ધન્યવાદ, તારીફ [મોખિ
શાખિદક વિં [સ] શખનુ કે તેને લગતુ (ર)
શામક વિં [સ] શમાવે એવુ, સાન્નિધારક
શામળ (-ળિયો) પું [સ ર્ગામલ] શ્રીકૃષ્ણ
-જીં વિં કાણુ -ગી પું શ્રીકૃષ્ણ
શામિયાનો પું [વા] જુઓ શમિયાનો
શામિલ વિં [અ] સામેલ, ભળેલ, ભેડાયેલુ
શાયર પું [અ શાયર] કવિ, વિદ્વાન -સી
સીં શાયરપણુ (ર) કાવ્યકળા, કવિતા
-શાયી વિં [સ] (સમાસને અતે) 'સુતાર'
પોદતાર' એવા અર્થમા (શેષગ્રાથી)
શાર (શા) પું કાણુ હિંદ ઠંડી સીં ચાર
પાડવાનુ આ પીઠાર જોતર ઠંડો પું મોટી
ચારડી (ર) કુત્રામા વધારે પાણી લાવવા
ચાર પાડવો તે કે નળ જમીનમા કંટારી
કુવો ખનાવવો તે, 'ચારિંગ'
શારદા સીં [મ] સરખતી ઠંપીઠ સીં

વિદ્યાપીઠ (૨) ચંકરાચાર્યની પશ્ચિમ
ભારતની ગાદી કે મઠ (દ્વારકાનો)
શારતું (શા') સંક્રિં શાર પાડવો (૨)
મહેલાથી બાળતું [લા.]

શારંગે નં [સં. શાંગ] નુઓ સારંગ.
ધર, બપાણું પું વિષય
શારીરિક વિં [સં.] શરીર સંબંધી
શાદૂં લ પું [મં.] વાદ્ય. વંકીડિત પું [સં.]
એક છંદ

શાલ પું [સં.] સાગનુ ઝાડ
શાલ સ્ત્રી [પા.] બરેલી કિનારનું ઓટવાનું
બનતુ એક કીમતી વસ્ત. ંદુશાલા
પું બંબવં માનાથે અપાતા શેલાપાપડી
વગેરે [નિશાળ]

શાલા સ્ત્રી [મં.] મકાન; ધર (૨) પાડશાળા;
શાલિ સ્ત્રી [સં.] રાગર; શાળ

શાલિઆમ પું [સં.] વિષયના પ્રતીક તરીકે
પૂજનો કાળો લીસો ગોળ પથ્થર

શાલિની પું [સં.] એક છંદ (૨) વિં સ્ત્રી
'શાલી'નું સ્ત્રી ૩૫

શાલિવાહન પું [સં.] શક જાતિનો એક
પ્રસિદ્ધ રાજા, જેનાથી શક સંવત ગણાય છે
શાલિહોત્ર પું [સં.] ઘોડો (૨) ઘોડા વગેરે
જનવરોનું વૈદુ. -ત્રી પું અશ્વવૈદ્ય;
જનવરોનો વૈદ્ય; સાલોત્રી

-શાલી [સં.] વિં નામને અંતે લાગતાં,
'વાળુ' અર્થ બતાવે છે (પ્રભાવશાલી)

શાલોપયોગી વિં [સં.] વિદ્યાર્થીઓને
ઉપયોગી

શાલમલિ પું; નં [સં.] એક ઝાડ; શીમળો

શાવ (૦ક) પું; નં [સં.] બાળ; બચ્ચું

શાશ્વત વિં [સં.] નિત્ય. બતા સ્ત્રી

શાસક પું [સં.] શિક્ષા કરનાર (૨) રાજા;
હાકેમ

શાસન નં [સં.] શિક્ષા (૨) અમલ; રાજ્ય
(૩) આજ્ઞા (૪) ઉપદેશ. બતા નં
રાજ્યતંત્ર. બપદ્ધતિ સ્ત્રી રાજ્ય ચલાવ-
વાની પદ્ધતિ

શાસ્ત્ર નં [સં.] ધર્મગ્રંથ (૨) કોઈ પણ

વિષયનું તાત્વિક તેમ જ વ્યવસ્થિત જ્ઞાન.
૦કાર પું [સં.] શાસ્ત્ર રચનાર. બદ્ધ વિં
(૨) પું શાસ્ત્ર જાણનાર -ત્રીઅર્થ પું [સં.]
શાસ્ત્ર વિષયક ચર્ચા (૨) શાસ્ત્રના અર્થની
ચર્ચા. -ત્રી પું [સં.] શાસ્ત્ર જાણનાર
(૨) એક બ્રાહ્મણ અટક. -ત્રીય વિં
[સં.] શાસ્ત્ર સંબંધી, શાસ્ત્રનું (૨) શાસ્ત્રરૂઢ.
-ત્રીયતા સ્ત્રી ગાત્રશુદ્ધિ દોષનું તે.
-ત્રીયતા વં [સં.] શાસ્ત્રમાં કહેતું

શાલ પું [પા.] મુસલમાન રાજા; બાદશાહ
(૨) શરદ્ (૩) પ્રમાણિક-વટવાળો પુરુષ
(૪) (કટાક્ષમાં) ચોર (૫) વાલિયાઓમાં
એક અટક. બંદાદી સ્ત્રી બાદશાહની પુત્રી.
બંદાદી પું બાદશાહનો પુત્ર. બંદોગ વિં,
બંદોગી વિં સ્ત્રી પ્રમાણિક (૨) સ્ત્રી-
કારવા ભોગ; કાયદેસર; લાવનારને નાણાં
આપવાં પડે તેવી (હુડી)

શાલમુગ નં આફ્રિકાનું એક મોટું પક્ષી

શાહી વિં [પા.] શાહ સંબંધી (૨) સામ્રા-
જ્યનું, -ને લગતું

શાહી સ્ત્રી [પા. સિવાહી] લખવામાં વપરાતો
પ્રવાદી રંગીન પદાર્થ; સાહી. બચ્ચું પું;
નં સાહીને ચૂસી લે તેવો એક જાતનો
કાગળ

શાહુકાર પું [સં. સાહુ (પ્રા. સાહુ) + કાર]
શરદ્; નાણાવટી (૨) વટવાળો; પ્રમાણિક

(૩) (કટાક્ષમાં) ચોર; હુચ્ચો -ત્રી સ્ત્રી
શાહુકારપણું; પ્રમાણિકતા

શાહુડી સ્ત્રી [સં. શાલ્કી] જમીનમાં બોડ
કરીને રહેતું એક આહીદાર પીછાંવાળું

પ્રાણી; સાહુડી

શાહેક પું [જ. શાહિદ] સાક્ષી પૂરનાર.
-દી સ્ત્રી સાક્ષી; પુરાવો (૨) પું નુઓ

શાહેદ; સાક્ષી

શાળ સ્ત્રી [સં. શાલિ] ડાંગર

શાળા સ્ત્રી નુઓ શાલા
-શાળી વિં નુઓ -શાલી
શાળી સ્ત્રી [નુઓ શાલિ] ડાંગર
શાળોપયોગી વિં નુઓ શાલોપયોગી

શાકર(-રી) વિં[સ] શ કર સ બ ધી (૨)
 શ કરાચાનું
 શાંત વિં[સ] શાંતિયુક્ત -તિ સ્ત્રીં[સ]
 વેગ, દોષ કે ક્રિયાનો અભાવ (૨) ક્લેશ
 કે કાસ કે યુદ્ધનો અભાવ (૩) નીરવતા
 (૪) માનસિક કે ગારીરિ ઉપદ્રવ કે
 વિકારનું મગી જતું તે (૫) ધીરજ,
 ખામોશ (૬) વિશ્રામ, નિવૃત્તિ -તિપાઠ
 પું શાંતિ યાય એ માટે થતા મંત્રનો
 પાઠ -તિમય વિં શાંતિથી બરેલું
 શાંત પું, નં [સ] ધનુષ્ય (૨) વિષ્ણુનું
 ધનુષ્ય ંધર. ંપાણિ પું [સ] વિષ્ણુ
 શિકરાવતું સંકિં 'ગિકાવતું' પ્રેરક
 શિકરાવું અંકિં 'શિકારવું' કર્મણિ
 શિકલ સ્ત્રીં [અ શક્ત] મુખાકૃતિ, ચહેરો
 શિકસ્તા સ્ત્રીં[પા] પરાજય, હાર
 શિકાકંઈ સ્ત્રીંમેય કાપનારી એક વનગપતિ,
 વિકાખાઈ
 શિકાયત સ્ત્રીં[અ] ક્રિયાદ, ભૂય કાઢવી તે
 શિકાર પું [પા] ગમત, ખોરાક કે
 કસરત માટે પશુપંખીને મારવા તે, મૃગયા
 (૨) એ રીતે મારેતું કે મારવા થોમ
 પ્રાણી (૩) ભોગ, બક્ષિલા] પ્રાય)
 શિકારવું સંકિં સ્વીકારવું (દ્વડી માટે
 શિકારી(-ર) વિં [પા] શિકાર સ બ ધી
 (૨) શિકાર કરનાર (૩) પું શિકાર
 કરનાર, પારધી
 શિકોતર(-રી) સ્ત્રીં [દિ. સીકોતરી=સ્ત્રી]
 શિકોતરા જેવી ભૂતડી -રૂં નં વળગેતું
 છટે નહિ તેવું ભૂત
 શિક્કય સ્ત્રીં [ન્યુઓ શિકય
 શિક્કે અં સિક્કે, સુધ્યા, સહિત
 શિક્કક પું [સ] શિક્કણ આપનાર
 શિક્કવુ નં [સ] કેળવણી (૨) બોવ,
 ઉપદેશ ંપદ્ધતિ સ્ત્રીંશિક્કણ આપવાની
 પદ્ધતિ ંશાસ્ત્ર નં શિક્કણનું શાસ્ત્ર
 શિક્કા સ્ત્રીં [સ] જ્ઞાન, બોધ શિખામણ
 (૨) સભ (૩) એક વેદાંગ, ઉચ્ચારશાસ્ત્ર
 ંપત્રી સ્ત્રીંશિક્કા-બોધ આપતું લખાણ

કેઅથ(૨)સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાયનો એક
 મુખ્ય બોધગ્રંથ -શિક્કા સ્ત્રીં [સ] સ્ત્રી
 શિક્કક. -શિક્કવિં [સ] શિક્કણ પામેલું
 શિખર નં [સ] પર્વતની ટોચ (૨) મથાણું;
 ટોચ -શિક્કી પું [સ] એક છદ
 શિખવણી સ્ત્રીંબંધોરણી, છાની શિખામણ
 શિખવાડવું અંકિં [ન્યુઓ શિખવણ (૨)
 બંધોરણ ઉરકેરણ [લા]
 શિખ ં પું [દિ છિદ્દમ] દહી ખાડની
 બનાવાતી એક મીઠી વાની
 શિખડી પું [સ] મોર (૨) દુપદ ચાલનો પુત્ર
 શિખા સ્ત્રીં [સ] ચોટલી (૨) છોણ (૩) જોત
 શિખાઈ વિં શિખણ (૨) જિનઅનુભવી
 શિખામણ સ્ત્રીં [સરં પ્રા શિક્કાવળ
 (સ શિક્કણ)] બોધ, શિક્કા, સલાહ
 શિગરમ નં સિગરમ, એક વાદન
 શિથિલ વિં [સ] નરમ, ઢીકું પડી ગયેલું,
 (૨) નિર્બળ (૩) યાકેલું ંતા સ્ત્રીં.
 શિકારમ સ્ત્રીં [ન્યુઓ શિકારમ
 શિથિ પું [સ] હોલાને માટે બાળને
 શરીર આપનાર પુરાણપ્રસિદ્ધ રાજા
 શિથિકા સ્ત્રીં [સ] પાતળી
 શિથિર પું [સ] તબૂ (૨) છાવણી
 શિયળ નં [ન્યુઓ શીલ] સતીત્વ, સ્ત્રીનું
 પાવિત્ર્ય [સંપ્રદાયનું
 શિયા વિં [અ] એ નામના મુસવમાની
 શિયાવિયા વિં ગમરાયેલું, બાવડું (૨)
 ભોડું પડી ગયેલું
 શિયાળ પું, સ્ત્રીં, ંવું, -શિયું નં [સ
 ગુગલ, પ્રા સિમાલ] કૃતરાના વર્ગનું એક
 પ્રાણી
 શિયાળું વિં ગિયાળામા થતું
 શિયાળો પું [સ સ્ત્રીતકાલ, કે સિત્તિ]
 (કાતિંકથી માધ મહિના મુવીની)
 શકની ંનુ
 શિર નં [સ, સરં વા સર] માથું (૨)
 ટોચ, મથાણું (૩) લશ્કરની આગલી
 હાર. ંછત્ર વિં [સ] માયાના છત્રરૂપ,
 પાત્રક, વડીય ંછેલ પું [સ] માથું
 કાપી નાખતું તે ંછત્ર વિં શિરચ્છત્ર

शिरजरी श्री० [फा. सर + जोर डपरयी]
 जेरावरी; जपरहस्ती
 शिरताग पुं० [फा. सर + ताग] माथानो
 भुगट (२) वडीय; डपरी [ला.]
 शिरचेय पुं० [सर० प्रा. सरचे] पाथडी
 के डेटा परतुं छाथुं; कलगी; तोरी
 शिरभोर पुं० [शिर + प्रा. मज्ज (सं. मुकुट)]
 माथानो भुगट (२) सव'श्रेष्ठ ते [ला.]
 शिरसा अ० [सं.] शिर वडे. ० व'ध वि०
 [सं.] माथुं नभाववा जेवुं; मान्य
 शिरस्तेदार पुं० [शिरस्ती + दार] अमल-
 दारनो मुख्य कारकुन. —री श्री० शिरस्ते-
 दारनुं काम के पद
 शिरस्ती पुं० [फा. सरिस्तह] प्रथा; रिवाज
 शिरा श्री० [सं.] रज्जवाहिनी; नस
 शिरार्थ (रा') श्री० [म. सुराही] जिभा भोनुं
 पाथीनुं ऐक वासल
 शिरामणु (रा') न०, —खी श्री० नास्ती
 शिरावपुं (रा') स० कि० नास्ती करवा
 शिरीष न० [सं.] ऐक जाड (२) तेनुं कूख
 शिशार्थ (रा') श्री० लुआ शिरार्थ
 शिशैधार्थ वि० [सं.] माथे यडाववा—स्वीका-
 रवा योअ
 शिशैभि'दु न० [सं.] ज'यामां ज'युं जि'दु
 के रगान; टोय (२) 'वट'कस' [ग.]
 शिशैलाग पुं० [सं.] टोयनो के माथानो भाग
 शिशैमण्डि पुं० [सं.] यूडाभण्डि (२) मुख्य;
 श्रेष्ठ; नायक [ला.] [रवा लायक
 शिशैमान्य वि० [सं.] माथे यडाववा—स्वीका-
 शिला श्री० [सं.] पथरनी छाल. ० छाप
 श्री० शिला डपर डोतरनी के डेवुं छापकाम.
 ० जित न० [सं.] कुंगरनो रस मनाती ऐक
 पौष्टिक औषधि. ० रैपणु न० [म. मत्तपण]
 मकान आंधवामां प्रथम तेनो पाथानो
 पथर भूकवा ते—तेनो विधि. ० जेभ
 पुं० पथर डपर डोतरनो लेभ
 शिलिंग पुं० [सं.] ऐक अ'जेथ सिक्को
 (आरेक आना जेतलो)
 शिली'ध न० [सं.] टोप; ह्तरानो काम

शिल्प न० [सं.] कारीगरी; कला (२) आंध-
 कामनी कला. ० कार पुं० [सं.] कारीगर (२)
 आंधकाममां प्रवीण भासुअ. ० शारन न०
 [सं.] शिल्पनुं शास्त्र. —दपी वि० शिल्पने
 लगतुं (२) पुं० शिल्पशास्त्री (३) कारीगर
 शिव वि० [सं.] शुभ; कल्याणकारी (२) पुं०
 स'हर; महादेव (३) न० कल्याण. ० छ
 पुं० (मानार्थ'क) शिव; महादेव. ० निर्माह्य
 न० शिवने अर्पण यथेष्टुं ते (२) तेनी
 पेडे डपयोगमां न लेवा जेवुं ते. ० भाग
 पुं० रौव स'प्रदाय. ० रात (-त्रि, -त्री)
 श्री० [सं.] शिवरात्रि माघ वदि १४नी रात.
 ० लि'ग न० [सं.] शिवनुं लि'गस्वरपी
 प्रतीक. —वालय न० [सं.] शिवनुं मंदिर
 शिशिर श्री० [सं.] माघ ने कागल भासनी
 क'डी मज्ज
 शिशु पुं०; न० [सं.] आणक; अन्ध
 शिशुपाल [सं.] —ण पुं० जेहि देशनो प्रसिद्ध
 राज जेनो श्रीकृष्णे वध कर्था हतो
 शिशूडी श्री० [स्व०] नानो शिशूडी. —री
 पुं० पीसवा; सिसेदी
 शिश न० [सं.] पुत्रपत्नी शुद्धेन्द्रिय
 शिष्ट वि० [सं.] विद्वान; सुशिक्षित (२)
 स'लावित. ० ता श्री०, —छाया पुं० [सं.]
 शिष्टोमां बालनो आवेक्षा व्यवहार;
 शिष्टोना आचार (२) सभ्य रीतमात
 (३) आदरसत्कार (४) सभ्यता हेभाडवा
 भातर करवानो आचार
 शिष्य पुं० [सं.] शिष्य; विद्यार्थी. ० वृत्ति
 श्री० शिष्यने तेना अर्थ' पेडे भगती
 (नाथानी) मह. —थ्या श्री० श्री शिष्य
 शिस्त श्री० [फा. शस्त = नेम] नियमबद्ध
 वतन; 'डिस्'प्लीन'. ० पादन न० शिस्त
 पाणनी—शिस्तमां रहवुं ते. ० भाज वि०
 शिस्तवाणुं; शिस्तपूर्वक
 शि'ग श्री० [डि. सिगा] कडोणनी के तेना
 जेवी पीनाणी पाथडी
 शि'ग न० [प्रा. सिग (सं. संग)] जुआ शि'जु.
 ० डांठवुं स० कि० शि'गडा वडे डपराडपरी

મારુડ વડી સોં નાનુ શિગડું (૨)
બદ્ધકનો દારૂ ભરવાની શિગડામટની
નળી ઠંડુ નં પશુના માથા ઉપરનો
અવયવ (૨) એવા આકારનું એક વાદ્ય,
રણશિગડું —ગાળ(—પુ) વિં શિગમ
વાણુ —ગરિ વિં શિગડાવાણુ (૨) સોં
રણશિગડું

શિગોડી સોં [સ મ્હગાટક=ગિગોડું]
જેને શિગોડા થાય છે તે વેડો —કુ નં
પાણીમા યતી એક વે નુ કળ (૨) એના
આકારનું એક દારૂખાનું

શીકર પું, નં [સ] શીકર પાણીની છાટ,
ફરફર [નળી

શીકલિ, શીકી સોં બળદને મોટે બધાતી
શીકુ નં [સ શિવ્ય પ્રા શિક્ય] (ખાધ
મૂકવાનો) અધર લટકવાય એવો જોળા
જેવો ધાટ, શીકુ

શીકે અં [નુઓ સિકે] સુ વા
શીખ સોં [સં શિક્ષા] શિખામણ (૨)
વિદાયગીરી કે તે વેળા અપાતી ભેટ
શીખ સોં [વા સાળ] આણીદાર પોલો
લોહાનો સળિયો (ચેનામાથી અનાજ
કાપવા માટેનો)

શીખ પું [સ શિખ્ય] ગુરુ નાનકના સપ્રેદાયનો
અનુયાયી

શીખવવુ સંકિં [પ્રા સિખવ (સ શિખ્ય)]
બાણવવુ (૨) બ ભેરડુ ઉશ્કેરવુ [લા]

શીખવુ સંકિં [મ શિખ] બાણવુ જ્ઞાન
મેળવવુ

શીખે અં [નુઓ શીકે] સુધા

શીધ વિં [સ] સત્વર (૨) અં જ નહી
ઠંકવિ પું શીધ કવિતા બનાવે તેવો કવિ
ઠંકવિતા સોં ઠંકવિ નં કશી પક્ષ
પૂવ તયારી વિના તરતજ બનાવેલી
કવિતા ઠંકા સોં ઝડપ ઉતાવળ

શીકુ પુ સંકિં સીકુ (કાણુ કોટ વગેરે)
પૂરવુ પૂરીને બાધ કરવુ (૨) ખીકુ

(૩) (દેવ) વાળવુ
શીત વિં [સ] ટાકું, ઠંકુ (૨) નં શરીર

ઠંકુ પડી જતુ તે ઠંકટિલ ધ પું (ખેલ)

ધ્રવ આસપાસનો શીતળ કટિબધ પ્રદેશ

શીતલ વિં [સ] ઠંકુ ઠંકા સોં

શીતલા સોં [સ] બળિયા (૨) શીતલા મા

ઠંકા સોં બળિયાના રોગની દેવી

શીતળ, ઠંકા નુઓ 'શીતલ મા

શીતળા (ઠંકા) નુઓ 'શીતલા' મા

ઠંકાતમ સોં શ્રાવણ સુ કેવલ સાતમ

શીતાંશુ પું [સ] ચંદ્ર [એવુ મધ્યમ

શીતોષ્ણ વિં [સ] અતિ ગરમ કે ઠંકુ નહિ

શીદ (ઠંકે) અં શા માટે ? શુ કામ ?

શીદી પું [વા] સીદી હબસી

શીધુ નં રસોઈની મચી સામગ્રી સીધુ

શીમળ (—ગી) પું [સ જાલ્મજી] એક ઝાડ

શીરીત વિં [વા] મીઠુ, મધુર

શીરું નં શીરા જેવો રંગડો ખીરું

શીરો (શી) પું [વા] એક મીઠી વાની (૨)

નુઓ શીરું

શીર્ણુ વિં [સ] તૂટીફૂટી ગયેલું (૨) જીર્ણ

(૩) ચીમળાર્ક કે સુકાર્ક ગયેલું

શીર્ષ નં [સ] શીર્ષ, માથુ ઠંક [સ] માથુ

(૨) ઓપરી (૩) માથાનો ટોપ (૪) મથાણું

(વખાણવું) (૫) વિં (અતે સમાસમા)

મયાળાવાળું એ અર્થ મા —વાંસન નં

[+ મામન] માથા ઉપર ઊભા રહેવાનું

એક યોગાસન

શીલ નં [સ] સ્વભાવ (૨) વર્તણૂક (૩)

ચારિત્ર્ય (૪) શિયળ (૫) વિં (સમાસને

અતે) '—ની સ્વભાવવાળું —ની ટેવવાળું'

એવા અર્થ મા ઉદાહૃ 'દાનશીલ' ઠંકા

(—પુ) ઠંકાનું [સ] વિં શીલવાળું

શીશ નં [પ્રા સીસ (સ નીર્ષ)] માથુ

જેટલું નં અણખાણ પડેરવાનું એ— પડેલું

શીશમ નં સીસમ

શીશમહેલ પું [વા શીશદ + મહેલ] દીવાલો

પર કાચ જડયા હોય એવી ઓરડી કે મન

શીશી સોં કાચનું (દવા ધં બરવા વપરાતું)

એક પાત બાટલી [ઠંકુ ધાડવી—વાઠકાપ

કરવા મોરોફોર્મની દવા સૂધાગી મૂર્તી

આણવી] —શી. પું. [ફા રીગદ] મોટી
શીશી. [શીશામાં ઉતારવું = છેતરીને
કાળુમા લેડુ - વગ કરવું]

શીળ, વ્યતું, વ્યત્ત નુઓ 'શીય'માં
શીળવા પું, શીળશ નં નુઓ શીળી
શીળી સોં [પ્રા સીચલિયા (સ રીતલ્કી)]
ઓચિતાદીમણ્યર્થ આવવાનો એકરોગ.
આતમ સોં નુઓ ગીતયાસાતમ
શીળુ વિં [પ્રા સીમલ (સ રીતલ્કી)] ઠડુ
—જો પું છયો

શી'કલી સોં નુઓ શીકલી
શીકી સોં પરિયાપતરાણી બારેલી
ચોકી (૨) શીકની
શીકું નં નુઓ શીકું [નુઓ 'શિગ'માં
શી'ગ, બી, ઠડું, —પાળી, —ગાળું, —ગી
શીગોડી, —કું' નુઓ 'શિગોડી'માં
શુક પું [સ] પોપટ (૨) શુકદેવ ઠેવ
' પું [સ] વ્યાસના પુત્ર-ભાગવતના કથાકાર
શુકન નં નુઓ શુકન (૨) સારા-શુભ
શુકન. —નિયાળ વિં સકુનવાળુ

શુકર પું [અ શુક] આભાર, ઉપકાર (૨)
સુભાગ્ય (૩) ક્ષેત્ર —રાના પુંબવં
ઉપકાર માનવો તે (૨) જેનેકાર
(૩) ક્ષેત્ર [ભરાતુ બબર-શુજરી
શુકરવાર પું નુઓ શુકવાર —રી શુકવારે
શુક્તિ સોં [સ] છીપ [(૩) નં વીથ'
શુક પું [સ] એ નામનો ગ્રંથ (૨) શુકવાર
શુક પું [અ] નુઓ શુકર ઓળટરી સોં
[ફા.] આભાર માનવો તે

શુકવાર પું અકનાડિયાનો એક દિવસ (૨)
બલીનાર દગ, રામ —રી સોં શુકરવારી
શુકાચાર્ય પું દેવોના ગુરુ (૨) દાઝો
માલ્યસ [કા]

શુકાના પુંબવં [ફા] નુઓ શુકરાના
શુકવ વિં [મ] સફેદ, ધોળુ (૨) પું
બ્રાહ્મણોનો પુરોહિત (૩) એક બ્રાહ્મણ
અટક. ૦૫૬ પું, ૦૦ મુદ્ પક્ષ, અજવાળિયુ
શુચિ વિં [સ] શુદ્ધ, પવિત્ર (૨) સોં
શુદ્ધતા, શુચિતા ૦૦૦ સોં, ૦૦૦ નં

શુદ્ધ વિં [મ] ચોખ્ખુ, સ્વચ્છ (૨) પવિત્ર
(૩) દોષગ્રહિત (૪) ભેગસેળ વિનાનુ (૫)
સોં શુદ્ધિ, સૂધ, ભાન; ખબર [પ]
—દ્વિતિ નં [+ બૌદ્ધ] શ્રી વલ્લભાચાર્ય
ચાપેયો મત

શુદ્ધિ સોં [સ] પવિત્રતા, શુદ્ધતા, સ્વચ્છતા
(૨) પ્રાચક્ષિત કરી પવિત્ર થવું તે (૩)
ધર્માતર કરેલાને ધાર્મિક ક્રિયા કરી
મૂળ ધર્મમાં પાછુ આણવું કે તેને આવડ
તે (૪) ભાન, ભગૃતિ. ૦૫૩ (૦૬) નં
છાપની બુનેના સુધારાની યાદી

શુની સોં [સ] કૂતરી
શુભ વિં [સ] મ ગળપ્રદ, કલ્યાણકારી (૨)
નં બહુ, કલ્યાણ. ૦૫૧ તક વિં શુભે
ચક. ૦૫૨ સુ ૦૫૦ [સ] 'બહુ યાઓ'
એવુ આશીર્વાચન —તેચક વિં [+ સ.
ચ્છકો] શુભ ઇચ્છનારું, દિતેચ્છ —તેચ્છા
[+ ચ્છા] શુભ યાઓ એવી ઇચ્છા —લોપ-
માલાચક વિં [+ ઉપમા + લાયક] શુભ
ઉપમાઓને લાયક (પત્રલેખનમાં વિશેષણ)

શુભ વિં [સ] ઉત્તમવળ (૨) સફેદ
શુભાર પું [ફા] સુમાર, આશરો, અડસટો
(૨) દિસાબ, ગણતરી —રે અં આશરે,
અદાબથી, અડસટ્ટે

શુટક નં [સ] દાયળે, સીધેન (૨) કન્યાની
કિમત તરીકે વર પાસેથી લેવાતુ ધન
(૩) મૂલ્ય, કિમત (૪) ભાડું (૫)
જઠાત, દાણ

શુશ્રૂષા સોં [સ] સેવાચારી [સોં
શુક વિં [સ] સફ; રસ વગગુ, લાણ. ૦૦૦
શું સં વરતવાચક પ્રસાર્ય સર્વનામ
(શું કહો છો ?) (૨) એપરવાઈ કે તુચકાર
બતાવવા પ્રસાર્યમાં વપરાય છે (તારાથી
શું યાય તેમ છે ?) (૩) વિં કયુ, કઈ
ભતનું એ અર્થમાં સવાલ પૂછતા વપરાય
છે (તે સો પદાર્થ છે ?) (૪) આદ્યર્થ-
સૂચક (શો રાફ ?) (૫) પ્રસાર્ય-સૂચક
(શો વિચાર છે ?) (૬) કેટલાક પ્રયોગોમાં
'કઈ' 'શું' જેવો અર્થ યાય છે (શું

શોકપગલું (શોક) નં મરેલી શોક નડે
 નહિ એમ માની ગળામાં પહેરાતું
 માદળિયું કે ધરેલું [શોકથી પીડિત
 શોકાતુર, શોકાત્ વિં [+ આહુર, આર્ત]
 શોકિયું નં જુઓ સોગિયું
 શોકીન (શો) વિં [જ.] શોખીન
 શોખ (શો) પું [જુઓ શોક જ.] હોંસ;
 ઇચ્છા; કાડ (૨) મેળમળ; રંગબાજ.
 -ખી(બન) વિં શોખ કરનાડુ; શોખ
 મારનાડુ
 શોખ પું [જુઓ શોક સં.] સોગ; શોક
 સોગિયું નં જુઓ સોગિયું
 શોચ પું [સ. શુચ્છ ઉપરથી] શોક (૨)
 ઢિંકર (૩) પરતાવો. બના સોં શોક.
 બનીય વિં [સ.] શોચ કરવા થોચ.
 બું સંકિં શોચ કરવો (૨) વિચારવું.
 -ચ વિં [સ.] શોચનીય
 શોચિત નં [સં.] લોહી
 શોધ પું; સોં [સં.] શોધવું તે; ખોળ;
 તપાસ (૨) શોધેલી વસ્તુ. ઠંક વિં
 (૨) પું [સં.] શોધ કરનાર. ખોળ
 સોં શોધવું તે; તપાસ કરવી તે
 શોધન નં, બના સોં [સ.] શોધવું તે
 (૨) સ્વચ્છ કરવું તે; શુદ્ધિ (૩) પરીક્ષા
 શોધવું સં કિં [સ. શુષ્ક] ખોળવું; તપાસ
 કરવી (૨) પરીક્ષા કરવી (૩) શોધ દૂર
 કરવા; શુદ્ધ કરવું (૪) ન જાણેલી વસ્તુ
 નવી ખોળી કાઢવી
 શોધિત વિં [સં.] શોધેલું; ખોળેલું (૨)
 તપાસેલું (૩) શુદ્ધ કરેલું
 શોધર પું [સં.] મોટર હાંકવાનો ધો કરનાર
 શોભવું અં કિં [સ. શુભ] સુંદર દેખાવું
 (૨) હાજરું; લાયક હોવું કે દેખાવું
 શોભા સોં [સ.] સુંદર દેખાવ; સોંધ
 (૨) પ્રતિષ્ઠા; આખર [લા.]. વ્યમાન
 વિં [સં.] શોખીન શોભાવાળું. ઠંચક

શોષ પું [સ.] શોષાવું તે; ખાસ; સોસ.
 ઠંક વિં શોષી લેનારું. બહુ નં [સં.]
 શોષવું તે; શોષાવું તે. બું સં કિં
 [સં. શુષ્ક] ચૂસી લેવું; ચૂસી સૂકું કરી
 નાખવું. -પાવું અં કિં [શોષવું]નું
 કમં(લિ)ચૂસાવું; ચૂકાઈ જવું. -ચિત વિં
 [સં.] શોષાઈ ગયેલું
 શોચ નં [સં.] સ્વચ્છતા; પવિત્રતા (૨)
 મલોત્સર્ગ. ઠંક પું પાચખાતું; સંડાસ
 શોરસેની સોં [સં.] એક પ્રાકૃત ભાષા
 શોચ નં [સ.] શરતા; પરાક્રમ; બહાદુરી.
 ઠંગીત નં વીરરસનું ગીત; શોચનું વર્ણ-
 નાત્મક કે પ્રેરણાત્મક ગીત
 શોહર પું [સ.] સ્વામી; પતિ
 શ્મશાન નં [સં.] મહાં બાળવાનું સ્થાન.
 ઠંભુ(મિ-મી) સોં મસાણું, વેરાચ પું
 [સ.] ક્ષણિક વેરાચ [લા.]. -નિચો પું
 ડાધુ; મસાણીયો
 શ્મશુ સોં [સ.] દાદી (૨) મૂળ
 શ્યામ વિં [સં.] કાળું (૨) પું કાળો રંગ
 (૩) શ્રીકૃષ્ણ. ઠંક વિં [સં.] લીલું (૨)
 કાળું; શામળું. ઠંકુર પું [સ.] શ્રીકૃષ્ણ.
 -મા સો [સ.] સોળ વર્ષની જુવાન સો
 સ્યાલ(ઠંક) પું [સ.] સાળો
 શ્યેન પું [સ.] ખાજ
 શ્રદ્ધા સોં [સ.] આસ્થા; વિશ્વાસ. ઠંકુ
 (ન) વિં [સ. શ્રદ્ધા] શ્રદ્ધાવાળું.
 -શ્રાં(લિ) સોં [+ અજલિ] શ્રદ્ધાપૂર્વક
 આપેલી અંજલિ (શ્રદ્ધા તરીકે).
 -દ્વેષ વિં [સં.] શ્રદ્ધા રાખવા થોચ
 શ્રમ પું [સં.] યાક (૨) મહેનત; તકલીફ.
 ઠંચી વિં [+ સ. જીવિન્] શારીરિક
 શ્રમ કરીને, શુશ્રૂષા મેળવનાર (‘શુદ્ધિ-
 ઇવી’થી બલકું)
 શ્રમજી પું [સ.] બોદ કે જૈન સાધુ.
 ઠંકુરૂતિ સોં બોદ અને જૈન કાળમાં

ભાગ, યગ [લા] ંકકું વિં તરતનું જ
દોદેલુ (દ્વધ)

શેડા પું બં વં લીટના લખકા

શેડો પું [નુઓ હેડો] ખેતરની ચોમેર
ખેડયા વિનાની છાડાવી પટ્ટી, જ્યા ચાર
ઠગે છે

શેતર જ પું [જ. ગુતરજો] રમત, ચતુર ગ
શેતરંજ પું [જા ગુતરજી] એક જતનુ
રગીન બાવીગળ પાયરલુ

શેતાન પું નુઓ શયતાન -નિયત સ્ત્રી
શેતાનપલુ -ની વિં તોફાની (ર)સ્ત્રી
શેતાનિયત

શેતૂર નં [ફા શહૂત] એક જાડ (જેના
પાદડા પર રેશમના કીડા લાછરે છે) (ર)
તેનુ કળ [ચાણીસમે ભાગ

શેર પું [દિ સેર] એક તોલ -મણનો

શેર પું [જા] વાન, સિદ્ધ (ર) ચિત્તો

શેર (રો) સ્ત્રી [અ સિચર] કવિતા, કવિતાની
કડી (ફારસી, ઉર્દૂ વગેરે)

શેર પું [દિ] ધધા માટેની પત્તાળી મૂઠી કે

ભાગીદારીનો નિયત ભાગ (ર) તેનુ ખત

શેરડી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ -જેના સાઠામાથી

ગોળ ને ખાડ બને છે, શેલડી (ર) નાનો

સાકડો શેરડો-રસ્તો

શેરડો પું પગવાટ (ર) લોહી તરી આવવાથી

મો પર પડતો લિસોટો (૩) સુકાઈ ગયેલા

આસુના રેલાના ડાથ (૪) ધાસડો (૫)

કડુ પાણી પીતા અદર પેટ સુધી થતી

કડકની લિસોટા જેવી અસર

શેરફલાલ (શે) પું શેરનો (તેલેવા લેચવા

માટે) દલાલ [અનર

શેરખતર (રો) નં શેરની લેવડદેવડનુ

શેરવાણી (ની) સ્ત્રી [હિં] એક પ્રકારનો

લાઓ (કિતર હિંદુસ્તાની) કાઠ

શેરધું અં કિં નુઓ હેરલુ

શેરામણુ નં નુઓ હેરામણુ

શેરિયુ નં શેર વજનનુ માપ. -યો પું

શેર વજનનું કાટલુ [ચિળ

શેરી સ્ત્રી [દિ સેરી] સાકડી ગલી (ર) કુળિયું,

શેરો (શેરો) પું અરજ વગેરે પર અધિ
કારીએ દૂકમા કરેલુ ટિપ્પણુ

શેલડી સ્ત્રી નુઓ શેરડી

શેલું નં કસબી ઉપરણો-ખેસ (ર) (અમુક

કામની) વિધવાએ પહેરવાનો ખાસ એક

સાલ્યો (૩) સ્ત્રીઓનુ કસબી પાલવવાળુ

એક કીમતી વસ્ત્ર

શેલો પું [દિ સડી = દોરડુ ઉપરથી] દોહતી

વખતે ગાયને પગે બાધવાનુ દોરડુ

શેવ સ્ત્રી શેવ, ચણાના લોટની લાખી

સળી જેવી એક તળેલી વાની (ર) ધકની

કરાતી એ જ આકારની એક વાની

શેવાલ સ્ત્રી [સ] લીલ, સેવાળ

શેવાલ (ખ) સ્ત્રી [સ સ્વર] ખાફ, વરાળ

શેવાળ સ્ત્રી લીલ, સેવાળ

શેષ વિં [સ] ખાફી રહેડ (ર) પું શેષનાજ

(૩) શેષ ભાગ (૪) સ્ત્રી પ્રસાદ (૫)

ભાગાકારમા વધતી રકમ [ગ] ંશાયી

પું [સ] વિધુ

શેલ (રો) સ્ત્રી [ફા શહ] હરાવલુ તે,

દબાવલુ તે (ર) દાખ, છાપ (૩) શેતરજની

રમતમા સામાના રાખને નાસલુ પડે તેવી

રીતે પોતાનુ મહેલું ગોઠવલુ તે (૪)

પતંગના પેચ ધાય ત્યારે એકદમ દોરી

જવા દેવી તે [માટે (પ્રસાધક)

શે (રો) અં રા કારણે, શાયી (ર) રા

શૈલ્ય નં [સ] કડક

શૈયિલ્ય નં [સ] શિયિલતા, મદતા, ટીલારા

શેલ પું [સ] પવંત ંકંચા, બાત, બાતન્યા

સ્ત્રી [સ] પાવંતી ંરાજ પું [સ]

હિમાલય [રીત, હાતરત

શેલી સ્ત્રી [સ] દખ, રીત (ર) લખાણની

શેનેશ પું [સ] હિમાલય

શેવ વિં [સ] શિવ સખધી (ર) પું શિવભક્ત

શેશવ નં [સ] બાળપલુ

શોક (રો) પું [અ] નુઓ શોખ

શોક (શોક,) સ્ત્રી સપત્ની, પતિની બીજી સ્ત્રી

શોક પું [સ] ખેદ, દિલગીરી, સતાપ (ર)

મરણ પછી શોક વ્યક્ત કરવાનો લોકાચાર.

બંનેક વિં શોક ઉત્પન્ન કરનારુ

शोकपत्रं (शोक) न० भरीली शोक नडे
नहि अम भानी गणभां पहेरातं
भाहणियुं के धरेलु [शोकथी पीडित
शोकातुर, शोकात् वि० [+ आतुर, आर्त]
शोकियुं न० नुओ सोगियुं
शोकीन (शो) वि० [अ.] शोभीन
शोभ (शो) पुं० [नुओ शोक अ.] होंस;
हृष्टा; कोड (२) भोजभन; रंभाष्ट.
-भी(०न) वि० शोभ करनाडु; शोभ
भारनाडु

शोग पुं० [नुओ शोक स.] सोग; शोक
शोगियुं न० नुओ सोगियुं
शोय पुं० [स. शुच उपरथी] शोक (२)
द्विकर (३) परतावो. ०ना ओ० शोक.
०नीय वि० [स.] शोय करवा योअ.
०वुं स०किं शोय करवो (२) विचारवुं.
-य वि० [स.] शोयनीय

शोयित न० [स.] बोली
शोध पुं०; ओ० [स.] शोधवुं ते; भोज;
तपास (२) शोधेली वस्तु. ०के वि०
(२) पुं० [स.] शोध करना. ०भोज
ओ० शोधवुं ते; तपास करवी ते
शोधन न०, ०ना ओ० [स.] शोधवुं ते
(२) स्वच्छ करवुं ते, शुद्धि (३) परीक्षा
शोधवुं स० किं [स. शुध] भोजवुं; तपास
करवी (२) परीक्षा करवी (३) दोष दूर
करवा; शुद्ध करवुं (४) न लबेली वस्तु
नवी भोजी काढवी

शोधित वि० [स.] शोधवुं; भोजे (२)
तपासे (३) शुद्ध करवुं
शोधर पुं० [स.] मोटर हाकवाने धाघा करना
शोभवुं अ० किं [स. शुभ] सुंदर देभावुं
(२) छाजवुं; लायक होवुं के देभावुं
शोभा ओ० [स.] सुंदर देभाव; सौंदर्य
(२) प्रतिष्ठा; आभर [ला.]. ०यमान
वि० [स.] शोभीत; शोभावाणुं. ०रपक
वि० [+ आस्पद] शोभावे तेव. -भीतुं
शोभत; साडु देभाव [पुं०] कोलाहल
शोर पुं० [का.] कोलाहल; घोषाट. ०भटोर

शोष पुं० [स.] शोषावुं ते; ध्यास, सोस.
०के वि० शोषी लेनाडु. ०धु न० [म.]
शोषवुं ते; शोषावुं ते. ०वुं स० किं
[स. शुष] सूसी लेवुं; सूसी सूक करी
नाभवुं. -पावुं अ० किं [शोषवुं] लुं
कभंलि] सुखावुं; सुकाई लुं. -धित वि०
[स.] शोषाई गयेलुं

शौच न० [स.] स्वच्छता; पवित्रता (२)
भवेत्सर्ग. ०कूप पुं० पायभानुं; संडास
शौरसेनी ओ० [स.] ओक प्राकृत भाषा
शौर्य न० [स.] शूरता; पराक्रम; जहादुरी.
०गीत न० वीररसनुं गीत; शौर्यनुं वलुं.
नात्मक के प्रेरणात्मक गीत

शौधर पुं० [का.] स्वामी; पति
शमशान न० [स.] भट्टां भाजवानुं स्थान.
०भूमि(-मी) ओ० भसाणुं. वैराग्य पुं०
[स.] क्षुल्लिक वैराग्य [ला.]. -नियो पुं०
डाधु; भसाणियो

शमथु ओ० [स.] दाही (२) भूछ
श्याम वि० [स.] काणुं (२) पुं० कायो रंग
(३) श्रीकृष्ण. ०ले वि० [स.] लीलुं (२)
काणुं; शामणुं. ०सुंदर पुं० [स.] श्रीकृष्ण.
-मा ओ [स.] सोण वषांनी लुवान ओ
श्याल(०के) पुं० [स.] सायो

श्येन पुं० [स.] भाल
श्रद्धा ओ० [स.] आस्था; विश्वास. ०लु
(-शु) वि० [स. श्रद्धालु] श्रद्धावाणुं.
-दाजलि ओ० [+ भजलि] श्रद्धापूर्वक
आपेली अजलि (श्रद्धा तरीके).
-द्वेय वि० [स.] श्रद्धा राखवा योअ

श्रम पुं० [स.] याक (२) भट्टेनत; तकलीफ.
०शुभी वि० [+ स. जीविन्] शारीरिक
श्रम करीने. शुज्जान भेजवनार (‘शुद्धि-
ज्योयी’ जलट्टे)

श्रमलु पुं० [स.] भौद्ध के जैन साधु.
०संस्कृति ओ० भौद्ध अने जैन काजभां
प्रवर्तेली संन्यासप्रधान संस्कृति. -शुभी
ओ० साध्वी

श्रमविभाग पुं० काम करवानी भट्टेनतना
भाग पाडवा ते; तेनी वहेयली

અમિત વિં [સ] મહેનત કરીને યાત્રુ
 ત્રવલુ નં [સ] સામળુ તે (૨) વેદાધ્યયન
 (૩) બાનીસમુ નક્ષત્ર (૬) પું માન (૫)
 અથ માળાપને કાવડમા બેસાડી તીર્થ-
 યાત્રા કરાવનાર-અધક મુનિનો પુત્ર.
 ંગાચર નિ [સ] કાનથી સામળી રાકાય
 તેલુ -છે દ્રિય સ્ત્રીં [સ] કાન
 અવર્ણું સંકિં [સ મ્] અવલ્લ કરલુ [પ]
 શ્રાદ્ધ નં [સ] પિતૃઓની તૃપ્તિ માટે
 અદ્ધાથી કરાતી તર્પણક્રિયા ંકર્મ નં,
 ંકિયા સ્ત્રીં [સ] શ્રાદ્ધ કરલુ તે (૨)
 શ્રાદ્ધની ક્રિયા
 શ્રાપ પું જુઓ શાપ [બોદ્ધ શુદરથ
 શ્રાવક વિં [સ] સામળનાર (૨) પું જૈન કે
 શ્રાવણ પું [સ] વિક્રમસવતનો દશમે
 મહિનો (૨) અવલ્લ ન પ (૩) અવલ્લ
 કરાવલુ તે [બેદાદરવેા વહેવેા =
 ચોધાર આમુ ચાદવો] -શ્ચી સ્ત્રીં [સ]
 શ્રાવલ મહિનાની પૂનમ, બળેવ
 શ્રાવિકા સ્ત્રીં [સ] શ્રાવક-જૈન કે બોદ્ધ-સ્ત્રી
 શ્રાવ્ય વિં [સ] સામળવા યોગ્ય (૨) સામ
 બાને માલુવાનુ નાટક ('દશ્ય'થી બેલદુ)
 શ્રાંત વિં [સ] યાત્રુ -તિ સ્ત્રીં [સ] યાક
 શ્ચી પું [સ] લખાલુના આરમ્ભા નપરાતો
 મ ન રાખ્ડ (૨) 'શ્રીમાન, શ્રીમતી નો
 સ લેપ (નામની આગળ લગાડાતો આદર
 બતાવનારો રાખ્ડ) (૩) સ્ત્રીં લક્ષ્મી (૪)
 સોદ્ય' શોભા ંક ંક પું [સ] શિવ, મહા
 દેવ ંખ્ડ પું મોર, શિખડી (૨) શિખડ
 (૩) નં [સ] ચદન ંગાલેશાય નમ
 રાંખ્ડ (મગળ તરીકે) ગણેશને નમરમાર
 (૨) પું બળવં પ્રારબ ંજ પું (માનાયે
 બળવં) પ્રભુ વિષ્ણુ (૨) સદમન દસ્તામી
 ંપાચ વિનામ પૂવે માનવાચક પૂવંગ
 (ધન, ધાન્ય, પશુ પુત્ર અને દીર્ઘાયુષ
 એ પાચ શોભા) ંકળ નં નાજિયેર
 ંમત વિં [સ] શ્રીમાન ંમતી વિં
 સ્ત્રીં [સ] 'શ્રીમાન'નુ સ્ત્રીલિંગ ંમત
 વિંતવ ર (૨) રામઓના નામ આગળ

મુકાતો રાખ્ડ ંમ તાઈ સ્ત્રીં શ્રીમ તપલુ
 ંમાન વિં [સ] ધનવાન (૨) શોભાવાન
 (૩) નામની આગળ મુકાતો આદર
 સૂચક રાખ્ડ ંમુઅ નં બ-ચ અને
 સુદર મુખ, પૂન્ય અને પવિત્ર પુરુષનુ
 મુખ ('આપ પોને, રવમુખે' એમ માનાયે
 વપરાય છે) બ્યુલ વિં [સ] શ્રીમાન
 પુરુષના નામ આગળ મુકાતો આદર
 સૂચક રાખ્ડ
 શ્રુત વિં [સ] સામળેલુ ંલેખન નં
 સામળાને લખલુ તે, ડિક્ટેશન
 શ્રુતિ સ્ત્રીં [સ] સામળલુ તે (૨) કાન
 (૩) સામળેલી વાત, કિવદતી (૪) વેદ
 (૫) ધ્વનિ, અવાજ
 શ્રેદી સ્ત્રીં [સ] 'પ્રોએશન' [ગ] બ્દલ-
 (-બ્) શ્રેદીનો સરવાળો [ગ]
 શ્રેણિ (-શ્ચી) સ્ત્રીં [સ] પક્ષિ, હાર
 શ્રેય નં [સ] મોક્ષ (૨) કલ્યાણ, હિત,
 શુભ ંરકર વિં [સ] શ્રેય કરે એલુ
 શ્રેષ્ઠ વિં [સ] સર્વોત્તમ, ઉત્કૃષ્ટ ંતા સ્ત્રીં
 શ્રેષ્ઠા પું [સ] શેઠ, મહાજનનો આગવાન
 શ્રોણિ (-શ્ચી) સ્ત્રીં [સ] યાપો, નિતળ
 શ્રોતા પું [સ] સામળનાર ંજન પું, નં,
 ં-ન્ટ, વર્ગ પું સામળનારો સમુદાય
 શ્રોત્ર પું, નં [સ] કાન -ત્રિય વિં [સ]
 વેદ બણેલો (૨) પું વેદાધ્યાસી બ્રાહ્મણ
 રક્ષાધા સ્ત્રીં [સ] તખાણ, સ્તુતિ, પ્રશંસા -ધ્ય
 વિં [સ] વખાણવા યોગ્ય, અશ સાપાત્ર
 ત્રિવલ વિં [સ] ભેડેલુ બેટલુ, મળેલુ (૨)
 ત્રેવવાણુ -તા સ્ત્રીં
 ત્રવેષ પું [સ] બે અર્થ વાળા રાખ્ડોનો પ્રયોગ
 (૨) આલિંગન
 ત્રલેખ નં [સ] કફ
 ત્રલોક પું [સ] ચાર ચરણનુ પદ (૨)
 અનુક્રમ છદનુ પદ (૩) (સમાસને અતે)
 ક્રીતિ, ચરા (ઉદાં પુરુષ-લોક)
 શ્વપચ, શ્વપાક પું [સ] પડાળ
 શ્વશુર પું [સ] સસરા
 શ્વશ્રુ સ્ત્રીં [સ] સાસ

શ્વસન નં[સ] શ્વાસ લેવો તે (૨) પવન
શ્વાન પું[સ] કૃતરો ંનિદ્રા સ્ત્રીં [સ]
કૃતરાની બિધ, અર્ધનિદ્રા અવરથા
ંવૃત્તિ સ્ત્રીં હડે થવા છતા દુકડે
મળતા દોડવાની વૃત્તિ
શ્વાન્ પું [સ] નાકથી વાયુ લેવો નૂકવો
તે (૨) દમ, હાડ ંનળી સ્ત્રીં ને દ્વારા
શ્વાસ ફેફસામાં નળ છે તે નળી -સોઆછુ-

વાસ [સ], -સોઆન્ [+ ઉશ્વાસ] પું
શ્વાસ લેવો અને મૂકવો તે
પ્રવેત વિં [સ] સફેદ ંપત્ર પું અમુક
હુકીકત વિષે બયાન આપતો સરકારી
ખરીતો ંપિ ઉ પું 'પિયુરી ગ્રેન્ડ',
-તાખર પું [+ બદર] સફેદ વસ્ત્રવાળો
(૨) જૈન ધર્મનો એ નામનો એક સ પ્રધાય
કે તેનો અનુયાયી

૫

પ પું [સ] ચાર ઉભાક્ષરોમાંનો (૮ વર્ગનો)
ખીલો
પટ વિં [સ ૧, -ટ, -વ] છ
પટ્કર્મ નંબંબં [સ] બ્રાહ્મણના છ
કર્મ (અધ્યયન, અભ્યાસ, દાન, પ્રતિગ્રહ,
યજ્ઞ અને યાજ્ઞ) (૨) તાત્ત્વિક છ કર્મ
(ભરણ, મારણ, ઉચ્ચાન, મોહન, રતબન
અને વિશ્વસન) (૩) યોગના છ કર્મ (ધૌતિ,
ખત્તી, નેત્રી, નીલિ ત્રાહક અને કપાલબ્રાતી)
પટ્કોણુ પું, -કોણુકૃતિ સ્ત્રીં [સ] છ
ખૂણવાળી આકૃતિ 'હેન્ડે ટોન [ગ]
પટ્ચક નંબંબં સરીરમાં ગુદાથી બહાર
સુધીના મનાતા છ ચઢો (મૂળાધાર,
વિગ, નાભિ, હૃત, કંઠ, મૂધ) [ચા]
પટ્પટ વિં છ પગલાણુ (૨) પું ભમરો
પટ્પ પત્તિ સ્ત્રીં [સ] વેદાતના અધિ
'કારીમાં દોવા ભેળતા છ ગુણ (શન,
દમ, ઉપરતિ, તિતિ, તા, અદ્વા, સમાધાન)
પટ્ગ નંબંબં [સ] રેફના ંઅગ (ફિફા,
કટપ, વ્યાકરણ નિરુદ્ધા, હદ, ન્યોતિથ)
પટ્ગ પુ સ્ત્રીં છ નવુઓ (વસત કોષ્ઠ,
વર્ષા, ચરદ, દેમત અને સિશિર)
પટ્ગ પું [સ] સ પીતના સમસ્તરોમાંનો
પહેલો (સા)

પટ્કર્શન નંબંબં [સ] વૈદિક તત્ત્વ
જ્ઞાનના છ કર્શનો (સાખ્ય યોગ, ન્યાય,
વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાત)
પટ્પત્ર નં [સ] કાવતરું
પટ્પ પું બંબં [સ] છ રસ (મીઠો,
ખારો, ખાટો, તીખો, કડવો અને તૂરો)
પટ્પુ પુંબંબં [સ] મનુષ્યના છ આંતર
સત્ત્વો (કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ
અને મત્સર)
પટ્તિ સ્ત્રીં [સ] સાઠ ંપૂર્તિ સ્ત્રીં [સ]
સાઠ વર્ષ પૂરા થવા તે કે તેનું પર્વ
પટ્ટ વિં [સ] છઠો -શાશ પું [+ અગ]
છઠો નાગ -ઈ સ્ત્રીં ૭૮ (૨) ૪૬૦ વિતર્મિ
(૩) બાગકના જન્મનો છઠો દિવસ
પટ પું [સ] નપુંસક
પોડશ વિં [સ] સોળ ંકલા [સ] -ગા
સ્ત્રીં બંબં (ચંદ્રની) સોળ કંઓ
-રી સ્ત્રીં [સ] સોળનો સમુદ્ર (૨)
દા મહાવિદ્યાઓમાંની એક -સોપચાર
પુંબંબં [+ ગવચાર] પૂજનના ૧૬
ઉપચાર (આનાદન, આસન, અર્ચપાદ,
આચમન, મધુપક, રનાન, વચાનરણ,
ચંદ્રોપનીત, નધ પુષ્પ દૂપ દીપ, નેવેલ,
વાખૂત, પરિક્રમા, વદન)

સ

મ પું[સ] ચારઉભાક્ષરોમાનો (ત વગ'નો)
 નીલો (૨) નામ પૂર્વે લાગતા પ્રાય
 'સાથે, સંદિત' કે કથાક 'સમાન' અર્થ'મા
 બહુમોહિ સમાસ બનાવે છે (સકુટુંબ)
 મ [સ નું] એક પૂર્વગ 'સુ સારું' એ
 અર્થ'મા (સપૂત)
 સર્ધ પું [સ સચિર, પ્રા સ્થમ] દરથ
 સકરકું સંકિં [પ્રા સકર, છુરુડ (સ સવટ,
 સુરુ) ઉપરથી] તાળીને બાધક
 મકરકંક નં [પ્રા સકરા (સ શર્કરા) કે
 ફા શવર + કંક] મીઠા સ્વાસ્વાણુ એક
 કંક, સકરિયુ
 સકરટેદી સ્ત્રીં જુઓ શકરટેદી
 મકરપારો પું જુઓ શકરપારો
 સકર્મક વિં[સ] જેને કર્મ હોય તેક
 (ક્રિયાપદ) [શાળી, નસીબવાન
 સકર્મી વિં [સ (સ સુ) + કર્મ] ભાગ્ય-
 સકલ [સ], -ળ વિં સર્વ, તમામ
 સકચો(-નો) પું [પા ચિકત્ત] અપ
 રાધીઓને શિક્ષા કરવાનો એક સચો,
 હેડ (૨) સખત પકડવાનુ યત્ર (૩)
 કાબુ, કબલો [લા]
 સ્કામ વિં[સ] કામનાવાણુ, કામનાથી
 કરેકુ (૨) કુળની કચ્છાવાણુ (૩) સ્વાર્થ
 ભુક્ષિવાણુ
 સકાર પું ઢંગ, આવડ (૨) સ્વાદ, સત્વ
 સકર સ્ત્રીં [પ્રા (સ શર્કરા), પા શકર]
 સાકર, ખાડ ંખેર પું સાકર ખાનારો
 છરડો (૨) મીઠી વસ્તુઓ બહુ ભાવતી
 હોય તેવો માણસ ંટેદી સ્ત્રીં જુઓ
 સરટેદી ંપારો પું જુઓ સકરપારો
 સક્કસ વિં [જુઓ કસક] સારી રીતે
 કસેકુ ખૂબ ખેલેકુ (૨) સખત, મજબૂત
 સક્કાદાર વિં જુઓ શક્કાદાર
 સક્કો પું ચહેરો (૨) રેફ, લપકો

મકિય વિં[સ] નકિયાયુક્ત, અમરી
 મખજુ વિં અડપકુ નહિ તેક, સાલસ
 (૨) જ પવાણુ, ઉધમાવ વિનાનુ
 સખત વિં [જુઓ સખત] કંકલ (૨) દંડ,
 મજબૂત (૩) કઠોર, નિર્દય (૪) આકરુ,
 યકવી નાખે તેક (૫) ખૂબ, ઉદયી જ્યાદે
 (સખત ભીડ) (૬) કડક, ઉઝ (૭)
 આગ્રહભયુ, નેરદાર (સખત બદામણ)
 (૮) સુરકેડ
 મખતળી સ્ત્રીં નેડાની અદર નાખવામા
 આવતુ નરમ ઇકુ પડ
 મખતાર્થ, નખતી સ્ત્રીં કડકાર્થ, કઠોરતા
 (૨) જુવમ (૩) બધી, પ્રતિબધ
 મખળડખળ વિં[સ] સ્થલ + ડખોળકુ
 ઢીકુ પડી ગયેકું ડાવતુ
 સખા પું [સ] મિત્ર
 સખાવત સ્ત્રીં [ખ] દાન, ખેરાત (૨)
 ઉદારતા -તી વિં દાની, ઉદાર (૨)
 સખાવતનું
 સખી વિં [ખ] દાની, ઉદાર
 સખી સ્ત્રીં [સ] સાહેલી
 સખુન પું જુઓ સુખન
 સખેક વિં[સ] ખેદયુક્ત (૨) અં ખેદ સાથે
 સખત વિં [ફા], -ખતાર્થ, -ખતી [ફા]
 સ્ત્રીં જુઓ 'સખત' ઇં
 સખ્ય નં [સ] મિત્રતા, પ્રીતિ
 સગ સ્ત્રીં [જુઓ રાગ] દીવાની નેત
 સગડ પું, સ્ત્રીં ખબર, ખાતમી, પતો
 (૨) પગેકુ
 સગડી સ્ત્રીં જુઓ રાગડી
 સગપણુ નં [સગ + પણ] સમાર્થ, લોહીનો
 સખધ (૨) વિવાહ, વાઘાન
 સગરામ પું, નં શિગરામ, રાગરામ
 સગર્ભા વિં સ્ત્રીં [સ] ગર્ભવતી, બારેવાર્થ
 સગવડ સ્ત્રીં નેગવાર્થ, અનુકૂળતા -ડિયુ

વિં સગવડવાળું; ફાવતું; અનુકૂળ પડતું
 સમાર્પ સ્ત્રી સમપક્ષ
 સગીર વિં [અ.] (કાપદા પ્રમાણે) કાંચી
 થંમરનું [ગુણવાળું]
 સગુણ વિં [સં.] ગુણયુક્ત (૨) આકારવગેરે
 સગું [પ્રા. સગ (સ. સ્વકે)] એક લોહીનું
 કે લક્ષસંબંધથી જોડાયેલું (૨) નં તેલું
 માણસ. ઓવડાણું નં સગું; સંબંધી.
 ંસંબંધી નં સગું અને સંબંધી;
 સગું કે સંબંધી. ંસાગવું નં સગું-
 વડાનું; સગુંસંબંધી
 સગોત્ર(નગ્રી) વિં [સં.] એક ગોત્રનું
 સઘન વિં [સં.] ગાદ; ધન (૨) નક્કર. ંતાસીં
 સઘળું વિં [પ્રા. સઘલ (સ. સઘલ)] સઘળ;
 બધું; તમામ
 સચરાચર વિં [સં.] રથાવર જંગમ બધું
 (૨) અં સર્વત્ર; ચર અચર બધામાં
 સચ્ચિ સ્ત્રી [સં.] ચત્વી; ઉદાહરી
 સચિત્ર વિં [સં.] ચિત્રવાળું
 સચિવ પું [સં.] પ્રધાન; વજીર
 સચી સ્ત્રી [સં.] સચિ; ઉદાહરી
 સચેત, ંત વિં [સં.] ચેતનવાળું (૨) સાવધ
 સચોટ વિં [સ+ચોટ] અચૂક; નિમ્નજ ન
 નય એલું (૨) અં ચૂકે નહિ તેવી રીતે
 સરચરિત(ન) વિં [સં.] સહાયારી (૨) નં
 સદ્વર્તન; સહાયાર
 સરચાર્પ સ્ત્રી [સ+ચાર્પ પરથી] સાચાપણું
 સરચિદાનંદ પું [સં.] સત, ચિત અને
 આનંદરૂપ બ્રહ્મ; પરમાત્મા
 સજ વિં જુઓ સજ્જ
 સજડ વિં મજબૂત; દઢ; સખત (૨) ભારે;
 આકરું (૩) સંખત ચોટેલું (૪) અકડાયેલું;
 જડાયેલું [સખી (૨) પ્રિયા
 સજની સ્ત્રી [પ્રા. સજન (સ. સજન) ઉપરથી]
 સજલ વિં [સં.] જળવાળું (૨) આસુથી ભરેલું
 સજનું સં કિં [સ. સજ્જ] ધારણ કરવું
 (૨) યજમાનરૂં (૩) સજ-તેયાર કરવું
 સજળ વિં જુઓ સજલ
 સગ્ગ સ્ત્રી [ફા.] શિક્ષા; દંડ; નસિયત

સગ્ગત વિં [જુઓ સુભત] કુલીન; ખાનદાન
 સગ્ગતીય વિં [સં.] એક ભતિ કે વર્ગનું
 સગ્ગવટ સ્ત્રી સજ્જતે તે કે તેની દબાછબ,
 રીત; યજમાર રોઆ કરવાં તે
 સજલ વિં [સં.] જલવાળું; જલતું
 સજલન વિં [સં.] જલતું
 સજલારોપણું નં [સં.] નિર્જીવમાં સજલ-
 પશુનો આરોપ કરવો તે (એક અલંકાર)
 સજ્જેડે અં પતિ કે પત્નીની સાથે
 સજ્જ વિં [સં.] (સજ્જને) તૈયાર થયેલું
 સજ્જડ વિં જુઓ સજ્જ
 સજ્જન પું [સં.] સજ્જ; ખાનદાન કે સહાયારી
 માણસ (૨) નં સજ્જ કરવું તે. ંતા
 સ્ત્રી ખાનદાની
 સજ્જત સ્ત્રી [પ્રા. (સં. ગચ્યા)] ચચ્યા (૨)
 તેરમાને દિવસે અપાતું ખાટલા અને
 પયારીનું દાન
 સજ્જિત પું [સં.] સજ્જ થયેલું કે કરેલું
 સડ પું [સં. સેડ] સમાન વસ્તુઓનો સમૂહ
 સડ(ંક) અં [રવં] ઝટ; એકદમ
 સડકવું અં કિં [સડક' અં ઉપરથી]
 નાસી જવું (૨) સરી જવું; ખસી પડવું
 સડકિયું વિં સડકે તેલું (૨) નં ઝટ
 સડે એવી ગાંઠ
 સડરપટર વિં [રવં] અચ્ચવરિયત; વેરણ-
 ઉરણ (૨) આમ તેમ; આધુ'પાણું (૩)
 પરચૂરણ (૪) અં અચ્ચવરિયતપણે
 સડા સ્ત્રી [સં.] જડા (૨) કેરાવાળી (સિંહની)
 સડાકે અં [રવં] તેવો અવાજ થાય
 તેમ (૨) ઝટ; ત્વરાથી. -કે પુંકેરાડાનો
 અવાજ (૨) કોરડો. [પુરતક]
 સડીકે વિં [સં.] ટીકાવાળું; ટીકા સહિત
 સડોડિ(ન) વિં પું સડો કરનારો
 સડોસડ અં [સડ' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી
 સડાખેર વિં સડાની લતવાળું. -રી સ્ત્રી
 સડાખાજ વિં સડાની લતવાળું. -જી સ્ત્રી
 સડો પું [દિ. સડ = વિનિમય] લાભનું લેખું
 માંડીને કરેલું સોદાનું સાદસ
 સડકે વિં (૨) અં સતપ્ધ; દિગ્મુદ

સડક સ્ત્રીં [અ. ઈરક] પાકો રસ્તો
 સડકો પું[રવં] આંગણાંથી પ્રવાહી પદાર્થ
 મોંમાં લેતાં થતો અવાજ; સખડકો (૨)
 નેરથી વાયુ ખેંચતાં નાકમાં થતો અવાજ
 સડકું અંકિં [પ્રા. નઢ (સ. ઘટ. કે સર)]
 કોટી જવું (૨) સાવ બગડવું [લા.]
 સડસડવું અંકિં સડસડ અવાજથી
 બિઠળકુ કે બળવું
 સડસડાટ પું સડસડ અવાજ (૨) સપાટા-
 બધ રેલાની પેઠે, સડેડાટ
 સડાકે અં [રવં] જલદી
 સડાકો પું[રવં] ચાણકનો અવાજ; સડાકો
 (૨) જુઓ સડકો (૩) બીડી ચલમનો
 હમ ખેંચવો તે [પાન; પાતરાં
 સડિયાનાં પાન (ડિ') નંબંબં અળવીતાં
 સડિયાની ગાંઠ (ડિ') સ્ત્રીં તેના કંદળી
 ગાંઠ [પાન કે દાડો
 સડિયો (ડિ') પું અળવીનો છાડ, તેવું
 સડેડાટ અં [રવં] સડસડ કરીને (અતિ
 માટે), વગર વિદ્યે; સડસડાટ
 સડો પું[સડવું] ઉપરથી] કોણવાટ; બગાડો
 (૨) છાયાચાર; ખરાબી [લા.]
 સડ પું [દિ] પવન બરાબર વદાણને
 ગતિ મળે તે માટે વદાણના થાંભલાને
 બાધવામાં આવતું કપડું
 સડુકો પું શળ ભોંકાતી હોય એવું દરદ
 (૨) મનનો તરંગ [લા.]
 સડુગટ પું સળગટ; સોડિયું; ધૂંધટ
 સડુગાવું અંકિં જુઓ સળગાવું
 સડુગો પું જુઓ સળગો
 સડુસડુ અં [રવં] બિઠળતા પાણીનો
 અવાજ. ઓં અંકિં સડુસડુ અવાજ
 થતો. ન્હુડાટ પું પાણી બળતાં કે ઢવા
 ગિરાતાં થતો અવાજ
 સડા વિં [સ.] (સમાસની સરઆતમાં)
 સાચું (૨) સાદું (૩) અસ્તિત્વવાળું (૪)
 યથાર્થ (૫) નંબંઅસ્તિત્વ (૬) સાચાપણ
 (૭) સાર (૮) સતીત્વનો જુરસો.
 ઓં પું સત્યયુગ

સડાત વિં [સ.] હમિસા ચાલુ (૨) કાચમી
 (૩) અં દં મેઘાં; નિરંતર
 સડાપત સ્ત્રીં, -તાટ પું [સિ + ટ્પાત
 ઉપરથી] જ'થીને ન બેસાય તે; ચંચળતા.
 -તિયું વિં મડપત ક્યાં કરનારું;
 ચંચળ; હાલ હાલ ક્યાં કરનારું
 સડાયુગ પું જુઓ સત્યયુગ
 સડાસાર્ધ સ્ત્રીં જુઓ ચતસાર્ધ
 સડામણી સ્ત્રીં સડાવવું તે; પજવણી
 સડાર પું; સ્ત્રીં જુઓ સિતાર
 સડારો પું જુઓ સિતારો
 સડાવણી સ્ત્રીં જુઓ સડામ'ની
 સડાવવું સંકિં [પ્રા. સ્તાવ (સ. સ્તાવ)]
 ૫૪૫૩ [સિમાવું તે
 સડાવું અંકિં સમાવું. -શ પું સમાવેશ;
 સડાં અં [સ. સર] + ધતાં, તોપણ
 સડાં અં [પ્રા. સન (સ. સપ્તન્) = સાત]
 સાતે ગુણેય. ઉદા. ૭ સડાં બેંતાલીસ
 સડિયું વિં ['સડ' ઉપરથી] સત્યવાદી;
 પ્રામાણિક; સત્
 સડિયું અં [પ્રા. સત્ (સ. સપ્તન્) = સાત
 ઉપરથી] સાતે ગુણેય; જુઓ સડાં
 સડિસપ્તમી સ્ત્રીં [સ.] ક્રિયાપદે બતાવેલી
 ક્રિયા કઈ પરિસ્થિતિમાં થઈ હતી તે
 બતાવવા સંસ્કૃતમાં કરાતો દૂર્ઘતનો અને
 તેના વિશેષ્યનો એક પ્રયોગ [વ્યા.]
 સડી સ્ત્રીં [સિ] પતિમતા (૨) મૃત પતિ સાથે
 ચિતામાં બળનારી સ્ત્રી (૩) પાર્વતી (૪)
 ગાયત્રી. ઓં, ઓં પું નં
 સડું વિં [પ્રા. સત્ (સ. સત્) ઉપરથી] સત્ય;
 સત્ય માને' ચાલનારું (૨) સતવાળું
 સડે અં [સ. સર] + હોતાં; છને
 સડેજ વિં [સ] (વધારે) પ્રકાશયુક્ત કે
 સુગંધ (૨) ઉત્સાહયુક્ત (૩) નયત
 સડેર્મ નં [સ] સાદું કામ
 સડેર પું [સ.] સ્વાગત. ઓં સંકિં
 સડાર કરવો. ઓં સમાર'ણ પું સડાર
 કરવા માટે ગોઠવાતો સમાર'ણ.
 ઓં સમિતિ સ્ત્રીં સ્વાગતસમિતિ

સત્કાર્ય નં [ઇ.] સારુ કાર્ય
 સત્તર વિં [પ્રા. (ઇ. સત્તરશન)] '૧૭'
 સત્તા સ્ત્રીં [ઇ.] સ્વામિત્વ; માલિકી (૨)
 અધિકાર; ટક (૩) અમલ (૪) બળ;
 નેર (૫) અસ્તિત્વ. ંધારી વિં સત્તાવાન.
 ંધીશ વિં [+ અધીશ] સત્તા અને અધિ
 કારવાળું (૨) પું અધિકારી; અમલદાર
 સત્તાણું (-યું) વિં [પ્રા સત્તાગર (ઇ. સત્તા-
 નવતિ)] '૯૭' [શવ.] '૫૭'
 સત્તાવત વિં [પ્રા. સત્તાવળ્લ-ન (ઇ. સત્તાવળ્લા-
 સત્તાવાર વિં [સત્તા+ કા. વાર] સત્તાયુક્ત;
 પ્રમાણિત
 સત્તાવાહી વિં સત્તાવાળું; સત્તા સૂચવત્ત;
 સત્તાની અસર પહોચાડે એવું
 સત્તાવીસ વિં [પ્રા. (ઇ. સત્તવિંશતિ)] '૨૭'
 સત્તુ પું [પ્રા. (ઇ. સત્તુ)] સાધવો
 સત્ત્વ નં [ઇ.] અસ્તિત્વ (૨) અંતઃકરણ
 (૩) સાર, તત્ત્વ (૪) સદ્ગુણ (૫) બળ;
 પરાક્રમ (૬) પ્રાણી. ંગુણ પું પ્રકૃતિના
 ત્રણ ગુણમાનો પ્રથમ (જુઓ ત્રિગુણ).
 ંગુણી વિં સત્ત્વગુણવાળું. ંહીન
 વિં કે બળ તત્ત્વ વગરનું
 સત્પથ પું [ઇ.] સન્માર્ગ
 સત્પુરુષ પું [ઇ.] સારો પુરુષ; સમ્મન
 સત્ય વિં [ઇ] સાચુ; વાસ્તવિક, ખરું
 (૨) નં ખરાપણું; તથ્ય; સાચી વાત.
 ંતા સ્ત્રીં. ંતારાયણ પું [ઇ] સત્યરૂપી
 નારાયણ; વિષ્ણુ ભગવાનનું એક નામ.
 ંતારાયણની કંથા સીં સત્યના ગાયણ-
 ની પૂલ ને તેમની કથાનો પાક પ્રસાદ
 વગેરે. ંનિષ્ઠ વિં સત્યને જ વળગી રહેનારું.
 ંનિષ્ઠા સ્ત્રીં સત્ય જ પરમ છે એવી
 શ્રદ્ધા કે ભક્તિ - અચળ વિશ્વાસ; સત્ય-
 પરાયણતા. ંપરાયણ વિં સત્યને જ
 વળગી રહેનારું. ંયુગ પું ચાર યુગમાનો
 પ્રથમ, સત્યયુગ. ંવક્ત્રા પું, ંવાહી
 વિં સત્ય બોધનાર. ંચંકલ્પ વિં જોનો
 ચંકલ્પ સાચો છે - જોનો ચંકલ્પ તરત
 સિદ્ધ થાય છે એવું

સત્યાચર પું [ઇ.] સત્યપાલનનો આગ્રહ
 (૨) તે દ્વારા લક્ષણ અધિષ્ઠક યુદ્ધ (૩)
 તે અર્થે કરેલો સવિનય કાનૂનભંગ.
 ંધાવણી સ્ત્રીં સત્યાગ્રહના સૈનિકાની
 ધાવણી. -હી વિં સત્યાગ્રહને અંગેનું
 (૨) સત્યાગ્રહ કરનારું (૩) પું સત્યા-
 ગ્રહ કરનાર

સત્યાનાશ નં [ઇ. સત્તા (અસ્તિત્વ) +
 નાશ] નષ્ટબોધ, પાપમાહી
 સત્યાર્થપ્રકાશ પું [ઇ.] સ્વામી દયા-
 નંદેશ્વર આર્ય સમાજનો મૂળ ગ્રંથ
 સત્યારી (-સી) વિં [પ્રા. સત્યારી (ઇ.
 સત્યારીતિ)] '૮૭'

સત્ર નં [ઇ.] યજ્ઞ યર યર્થ પૂરો થાય
 ત્યાં સુધીનો (૧૩ થી ૧૦૦ દિવસનો)
 સમય (૨) યજ્ઞ (૩) લાંબી રત્નઓ
 વચ્ચેનો સાગનો અવ્યાસનો સમય -
 ગાળો; '૬મ' (૪) સદાવત. -ત્રાંત વિં
 [ઇ.] સત્રને અંતે આવતું કે બનતું (૨)
 પું સત્રનો અંત [જલદી

સત્વર વિં [ઇ.] ત્વરાયુક્ત (૨) અં
 સત્સંગમ પું [ઇ.] સત્સંગ, સાધુસંત
 કે સમ્મનનો સમાગમ

સત્સંગ પું [ઇ.] સંત કે સમ્મનની
 સોબત. -ગી વિં સત્સંગ કરનારું
 (૨) પું સત્સંગ કરનાર (૩) રવામી-
 નારાયણ સંપ્રદાયનો અનુયાયી

સથરપ (-વ) થર અબધવરિયત, વીખરાયેલું
 સથવારો પું [પ્રા. સ્થ (ઇ. માવ), કે. કે.
 સ્થવર = સમુદ્ર] સાથ (૨) કાફલો

સદકું વિં [જુઓ સદણું] પ્રવાહી અને
 બકું - ઘટ

સદન નં [ઇ.] ધર; રહેઠાણ

સદર વિં [જ. દર] મુખ્ય; વડું; શ્રેષ્ઠ (૨)
 સદંદુ (૩) કુલ (સત્તા, પરવાનગી) (૪)
 નં મોટી ંચેરીવાળું કે ટાકેમ રહેતો
 હોય તે રથ (૫) પું પ્રમુખ; સમા-
 પતિ. ંચદાસિત સ્ત્રીં વડી કબેરી.
 ંઅમીન પું જાજથી હિતરતો વડે

દેશી અમલદાર. ૦પરવાનગી સીં
 જેમ ફાવે તેમ કરવાની કુલમુખત્યારી.
 ૦ખતર પું; સીં; નં મુખ્ય ખતર
 સદરહું વિં [અ. સદરહું] આગળ જણાવેલું;
 પૂર્વોક્ત

સદરે પું [અ.] દ્વંત્રી ખાંચનું ખૂતરું પહેરણ
 સદરું અં કિં માફક આવવું
 સદસદધિવેક પું [ઈ.] સારાનરસાનો
 ભેદ સમજવાની શક્તિ
 સદન્ય પું [ઈ.] સમાસદ
 સદળ વિં [ઈ. સ+દલ] ઢવાણ, નકુ.
 -હું વિં જુઓ સદળ (૨) ભારે
 સદંતર અં સદાને માટે (૨) પૂર્ણત;
 સર્વથા

સદા [ઈ.], ૦કાળ અં હમેશાં
 સદાચરણુ નં સાડું આચરણ; સદતં.ન.
 -હી વિં સદાચરણવાળુ

સદાચાર પું[ઈ.]સદાચરણ;શિષ્ય પુરુષોનો
 આચાર. -રી વિં [ઈ.] સદાચારવાળો
 સદામત નં [ઈ. સદા+મત કે શક્તિ] દીન
 બુખ્યાને રાજ અત્ર આપવાનુ મત કે
 જ્યાં તેમ રાજ અત્ર અપાય છે તે
 રચણ; અત્રક્ષેત્ર [(૨) પું મદાદેવ
 સદાશિવ વિં [ઈ.] હમેશાં કલ્યાણકારી
 સદી સીં [ફા.] સેકો

સદશ વિં [ઈ.] સમાન
 સદેહ વિં [ઈ.] દેહ સહિત. -હે અં
 દેહ સાથે (પરલોક જવું)

સદૈવ અં [ઈ.] હમેશાં
 સદોદિત વિં [ઈ.] નિત્ય પ્રકાશમય;
 નાશરહિત (૨) અં સદા; સર્વદા

સદોપ વિં [ઈ.] દોષવાળું [મિત
 સદગત વિં [ઈ.] સારી ગતિ પામેલું;
 સદગતિ સીં [ઈ.] સારી ગતિ; ઉત્તમ
 લોકની પ્રાપ્તિ [સદગુણવાળું

સદગુણ પું [ઈ.] ગુણ, -હી વિં [ઈ.]
 સદગૃહસ્થ પું [ઈ.] પ્રતિષ્ઠિત માણસ
 (૨) સમજન

સદર્મ વિં [ઈ.] સાચો કે શ્રેષ્ઠ ધર્મ

સદ્બુદ્ધિ સીં [ઈ.] સારી બુદ્ધિ; સન્મતિ
 સદ્ભાગી વિં [ઈ. ભાગ્યશાળી
 સદ્ભાગ્ય નં [ઈ.] સાડું ભાગ્ય; સુભાગ્ય
 સદ્ભાવ પું [ઈ.] હોવાપણનો ભાવ (૨)
 સારાપણનો ભાવ (૩) ખીલ પર ભાવ
 કે સ્નેહની લાગણી

સદ અં [ઈ.] તરત જ [ચરણ
 સદવર્તન નં [ઈ.] સાડું વર્તન, સદા-
 સદ્વૃત્તિ સીં[ઈ.]સારી વૃત્તિ(૨) સદ્વર્તન
 સધર્મચારિણી સીં [ઈ.] સદધર્મિણી
 સધર્મી વિં [ઈ.] સમાન ધર્મવાળું;
 સદધર્મી [ભાગ્યવતી સી

સધવા વિં સીં (૨) સીં [ઈ.] સો-
 સધર વિં શક્તિમાન; સખધું (૨) પેસાદાર
 સન સીં[ઈ.]સક, સંવત (ખ્રિસ્તી કે દિવસી).
 સનદ સીં [ઈ.] પરવાનગી; પરવાનો.

-દી વિં સનદવાળું
 સનમ સીં [ઈ.] માયક
 સનસનાટી સીં આશ્રય કે હબકની
 સ્વખખતાની વ્યાપક અસર; તરખાટ
 સનદ(-દી) જુઓ 'સનદ'માં

સનાતન વિં [ઈ.] શાશ્વત (૨) પરાપૂર્વથી
 ચાલ્યું આવતું ધર્મ પું પ્રાચીન કાળથી
 ચાલ્યો આવતો (હિંદુ) વેદધર્મ. -ની
 વિં (૨) પું સનાતન ધર્મનો અનુયાયી
 સનાન નં [ઈ. સ્નાન] સગાંસંબંધીના
 મરણથી કરવાનું સ્નાન. ૦સૂતક નં
 સનાન અને સૂતક (૨) લેવાદેવા;
 સબંધ [લા.]

સને અં સન પ્રમાણે [યુગારો
 સનેપાત, સન્નિપાત [ઈ.] પું ત્રિદોષ;
 સન્માન નં [ઈ.] સત્કાર (૨) પ્રતિષ્ઠા.
 ૦વું સં કિં સન્માન કરવું

સન્માર્ગ પું [ઈ.] સારો-નીતિનો માર્ગ
 સન્મિત્ર પું [ઈ.] સારો મિત્ર
 સપક્ષ વિં [ઈ.] પાખવાળું (૨) જેની
 પાછળ પક્ષ હોય એવું (૩) એકસમાન
 પક્ષનું (૪) સમાન

સપટાવવું સંકિં 'સપટાવું'નું પ્રેરક

સપટાવું અંકિં સપડાવું; ફસાવું, જકડાવું
સપડાવું અં કિં ફસાવું; પકડાવું
સપત્ની સ્ત્રી [સ.] શોક; પતિની બીજી પત્ની
સપત્નું નં જીઓ સ્વપ્ન

સપરમું વિં [સ. સુ + પર્વ ઉપરથી] શુભ
પર્વનું; માંગલિક; ખુશાલીનું

સપાટ વિં [સ સ (સમ) + પાટ, પટ્ટી ખાડા-
ટેકરા વિનાનું, એકસરખું (ર) તમામ;
તળિયાકાઠક [નિશા, ખાસડી]

સપાટ સ્ત્રી એક પ્રકારના (એકી વગરના)
સપાટાખંધ અં તરત, તાબડોતોબ

સપાટી સ્ત્રી કોઈ પણ વસ્તુનો છેક
ઉપરનો સપાટ ભાગ

સપાટો પું કપાટો, કડપ (ર) તમાચો (૩)
ચાણકનો પ્રહાર (૪) ગપાટો [લલામણ]

સપાડું નં [સ + પાડ] આભાર, પાડ (ર) વગ;
સપિંડ વિં (ર) પું [સ.] એક જ લોહીનું;

સાત પેઢી સુધીના પિતૃઓને પિંડ
આપનાર સંબંધી

સપૂતું વિં સમૂહનું; આજુ; તમામ
સપૂત પું [સ + પૂત] કુટુંબની આબર વધારે

તેવો દીકરો (ર) સારો પુત્ર [માસ
સપટેળર પું [ર.] ઈસવી સનનો નવમો]

સપત વિં [સ.] સાત. ૦ક નં [સ.] સાતનો
સમૂહ. ૦કોણું વિં [સ.] સાત ખૂણા-

વાળું (ર) પું સાત ખૂણાવાળી આકૃતિ
[ગ.] ૦ઢીપ પું ૦૦ વં પુરાણનુસાર

પૃથ્વીના સાત મોટા વિભાગ (જગ્ય, કથ,
પ્લક્ષ, શાકમણિ, કીચ, શાક અને પ્રકર).

૦પદી સ્ત્રી [સ.] વિવાદવિધિમાં વરકન્યા
એ સાત પનવા સાથે ફરતે તે (ર) તે વખતે

બાલવાનો મંત્ર. ૦મી વિં સ્ત્રી [સ.]
સાતમી (ર) સ્ત્રી સાતમ. ૦ષિં પું ૦૦૦૦

મરીચિ, અત્રિ, અગ્નિરસ, પુલસ્ત્ય, પુલહ,
કંતુ અને વસિષ્ઠ એ સાત ઋષિઓ કે સાત

વાસાઓનું એક ન્યૂ. ૦લોક પું ૦૦ ૦૦
૦૫, સુવર, સ્વર, મતર, વપ, જન, સત્ય

એ સાત લોક. ૦શતી સ્ત્રી [સ.] ૭૦૦
યોજનો સમૂહ. ૦સમુદ્ર, ૦સાગર [સ.]

પું ૦૦ ૦૦ ૦૦ લવણ, હસ્તરસ, સુરા, ધૂત,
ક્ષીર, દધિ અને શુદ્ધીકર એ નામના સાત

પૌરાણિક સમુદ્ર. ૦સૂર, ૦રવર પું ૦૦ ૦૦
૫૫૪, ઋષભ, ગાંધાર, મધ્યમ, પચમ,

ધેવત અને નિષાદ એ સંગીતના સાત
સૂર (સા, રી, ગ, મ, ધ, ધ, ની). - ૦તાલ

નં [સ.] અકવાડિયું (ર) સ્ત્રી સાત દિવસ
ચાડવું (ભાગવતનું) પારાયણ કે કથા

સપ્રમાણ વિં [સ.] સાધાર; સાબિતીવાળું
(ર) યોગ્ય પ્રમાણવાળું; માપસર (૩) અં

પ્રમાણ ટાકીને. ૦તા સ્ત્રી
સપ્રેમ અં [સ.] પ્રેમસહિત, પ્રેમપૂર્વક

સફર સ્ત્રી [રે; જ.] પ્રવાસ, મુસાફરી
(ર) વહાણની મુસાફરી

સફરજન નં [જ. સ્વરજળ] એક ફળ
સફરી વિં [જા.] મુસાફરીનું; સફર કરનારું

(ર) પું ખલાસી
સફડ [સ.], -ળ વિં ફળવાળું (ર) ભેનો

હેતુ પાર પડ્યો છે તેવું; સિદ્ધ; સાર્થક.
૦તા સ્ત્રી [પરું]

સફા વિં [જ.] સાફ; સ્વચ્છ (ર) ખલાસ;
સફાઈ સ્ત્રી [જા.] સાફસૂદી, સ્વચ્છતા (ર)

નિષ્કપટતા (૩) [લા.] બાઈ (૪) ટાપડીપ
સફાચંદ અં તંન સફા - ખલાસ

સફાળું વિં ફળ પડી હોય એવું; બેનાકળું
(ર) એચિંગ

સફેદ વિં [જા.] ધોળું. -દી સ્ત્રી ધોળી
ભૂમી (ર) ધોળાધા (૩) ચૂના વડે ધોળવું તે

(૪) ઈંદાનો ધોળો ગર. -દો પું ધોળો
ભૂકો (ર) તેલવાળો ધોળો રમ

સફે પું [જ. સ્વચ્છ] પૃથ્થ, બાહ્ય
સખક પું, નં [જ.] પાક; ધડો

સખજ સ્ત્રી [જા.] ભાંચ (ર) શાકભાજી;
ભાજીપાલો. ૦મંડી સ્ત્રી શાકભાજી

સખડકો પું [રવં] પ્રવાદી પદાર્થ ચૂસવાં
થતો અવાજ

સખડવું અં કિં [સ. ચક્ર, પ્રા. સ્વર =
કાબરચીતરું; દૂષિત - ઉપરથી] વાસી

પડયું રહેવાથી બનતી જડું (ર) નામું
યઈ પડયું રહેવું [લા.]

સખડાક અં [રવં] સખડાકનો રવ
સખડું વિં [સ છુદ્ધ] સારા બાધાનું,
મજબૂત, ખમે તેવું

મખખ પું[જ]કારણ, હેતુ (ર) અં કારણ
સખમરીન સ્ત્રીં [દ] પાણીની સપાટીનીચે
ચાલતી બોટ

સખર સ્ત્રીં(ર) અં [અ સઘ] જુઓ સખર
સખરમ નં [દિ સ્ત્ર (સ સર) + રસ] મીઠું
સખલ [સ] -ળ, -ળું વિં બળવાન

સખર સ્ત્રીં [જુઓ સખર] ધીરજ, સહન
શક્તિ (ર) અં 'થોભો, રદો' એ અર્થનો
ઉદ્યોગ. -રી સ્ત્રીં ધીરજ, સહનશક્તિ

સખોડયું સંકિં સોટીથી સખોસખ મારવું
સખોમખ અં [રવં] સપાટાખધ, ત્વરાથી
સખર વિં [સ સુ + મ ઉપરથી] ભરપૂર,

પરેપૂરું ભરેલું
સભા સ્ત્રીં [સ] મેળાવડો, પરિષદ (ર)
સમાજ, મડળી બંદોબસ પું સભામાં

બીજીને બોલતા થતો ગભરાટ બંધ પું
[સ] સભાનો અધ્યક્ષ, પ્રમુખ, સદર
બંધ પું સભાનો મડપ બંધાસન

નં સમાનુ વ્યવસ્થાસર કામ ચલાવવું તે
બંધાસન નં સમાસાસન અગેનુ શાસન.
બંધ પું [સ] સભાનો સભ્ય, 'મેમ્બર'.

બંધાન નં સભા ભરાવાની જગા
મહબાર વિં [જુઓ સખર] ભરપૂર,
સભર (ર) માતબર, પેસેટકે ભરપૂર

સભ્ય વિં [સ] વિવેકી, સલાવિત, શિષ્ટ
(ર) પું સમાસદ બતા સ્ત્રીં સભ્ય
પણું (ર) સરકૃતિ, સુધારો. -ભ્યો

સ્ત્રીં સી સભ્ય
સમ પુંબંબં [સરં અ વસમ] સોમન
સમ વિં [સ] સરખુ, સમાન (ર) પું

તાલનુ આરભરયાન(સગીત) બંધાલીન
વિં [સ] એક જ કાળમાં સાથે વિદ્ય
માન. બંધાવું વિં [સ] સમાન કોણ-
વાળી (આકૃતિ) [ગ]

સમદા વિં (ર) અં [સ] (-ની) પ્રત્યક્ષ,
રૂબ, નજર સામે

સમય વિં [સં] સમય, વખત
સમઘાત વિં [સ] સમાન ઘાતવાળો
(પદો) [ગ]

સમચતુર્ણ પું[સ] ચારેસમાન બાજુ
વાળો ચતુર્ણ-ચતુષ્કોણ, રોંગબક્ષ' [ગ]

સમચરી સ્ત્રીં [જુઓ સવતરી] દર
વર્ષે આવતી મરણતિથિ (ર) તે દિવસે
કરાતી ક્રિયા

સમચોરમ વિં (ર) પું [સમ + ચોરસ]
ચારે બાજુ ને ખૂણા સરખા દોય તેવી
આકૃતિ [સમાન છેદ [ગ]

સમચેદ પું [સ] અનેક અપૂર્ણાકનો
સમચરી સ્ત્રીં જુઓ સમચરી
સમજ(બધુ) સ્ત્રીં [સમજ] પરથી

અક્ષર, જ્ઞાન, હકાપણ (ર) પરસ્પર સમજ
રાખેલી વાત, કરાર બંધું વિં સમજે
તેવું, સમજણવાળું બંધાર વિં સમજણ

સમજવું સંકિં બાજુ (ર) અર્થ
મદલ કરવો (૩) ખરાબોટાની તુલના
કરવી, વિચાર કરવો (૪) અંકિં

આમલ હાડવો, માની જવું
મમલતવું સંકિં સમજે તેમ કરવું (ર)
મનાવવું, નરમ પાડવું, યાત કરવું (૩)

ફેસલાવવું, હેતરવું
સમજુ વિં સમજણ, શાણું
સમજુત(-તી) સ્ત્રીં સમજણ તે, માની

લેવું તે (ર) સમજવણ તે, જામ કે
વિરોધ દૂર કરી સમાધાન કરાવવું તે
(૩) શિખામણ, સલાહ (૪) ખુનાસો,

વિવેચન
સમડી સ્ત્રીં એક પક્ષી
સમડી સ્ત્રીં [સ ગર્મી] એક જાડ -ડો

પું રામી વૃક્ષ
સમણ નં જુઓ સખુ
સમતલ વિં [સ] સરખી સપાટીનું (ર)

નં સરખી સપાટી (૩) 'પ્લેઇન' [ગ]
સમતા સ્ત્રીં [સ] સમત્વ, સરખાપણું
સમતુલા સ્ત્રીં [સ] સમતોલપણું
સમતોલ વિં [સમ + તોલ] સરખા

વજનનુ (૨) સરખુ; સમાન (૩) પું; નાં બરાબર સરખું વજન

સમત્વ નાં [છ.] સમતા

સમદર્શિતા સ્ત્રીં [છ.] સમદર્શીપણુ

સમદર્શી વિં [છ.] સૌની તરફ સરખી

નજરે જોનારું; નિષ્પક્ષતા

સમદષ્ટિ વિં [છ.] સમદર્શી (૨) સ્ત્રીં

સમાનદષ્ટિ, નિષ્પક્ષતા

સમધારણુ વિં [સમ + ધારણ] સરખું;

નહિ બીજુ કે ત્રીજું (૨) મધ્યમ પ્રકારનુ

સમન્વય પું [છ.] એકસરખો વ્યવસ્થિત

ક્રમ (૨) ૫૨૨૫૨ સંબંધ (૩) તાત્પર્ય

સમન્વિત વિં [છ.] સમન્વય કરેલું;

યુક્ત, સંબંધ [પત્ર

સમન્સ પું [દં.] અદાલતી તેડું કે તેનો

સમખાલુ(-લૂ) વિં સરખી ખાનુઓ-

વાળી (આકૃતિ) [ગ.]

સમસાધ પું [છ.] સમતાની બુદ્ધિ-ભાવ

(૨) પોલીકાપણુ [ખાનુ

સમખુન(-ખ) વિં [છ.] જુઓ સમ-

સમય પું [છ.] વખત; કાળ (૨) મોસમ

(૩) લાગ; અવસર, સમય (૪) પ્રતિજ્ઞા;

નિયમ (૫) સંકેત; (૬) સિદ્ધાંત

(૭) યાત્રામાં શિક્ષણ માટે નિયત કરેલી

સમયવિમાન; 'પરિચયક'. ઓપતક નાં

સમયની ફાળવાણીની નોંધ. ઓચક

વિં સમયસૂચકતાવાળું. ઓચકતા

સ્ત્રીં સમયને યોગ્ય તત્કાળ કામ કર-

વાની બુદ્ધિ. -યાનુસાર અં [છ.]

સમયને અનુસરીને; સમય પ્રમાણે.

-યાનુસારી વિં સમયને અનુસરીને

વર્તનારું. -યોચિત વિં સમયને

અનુકૂળ [સ્ત્રીં [છ.] રજાએ

સમર પું; નાં [છં.] યુદ્ધ. ઓમ્મિ(-મી)

સમરણું સં કિં [છ. છટ પ્રા. છનર] સમરણ

કર્યું

સમરસ વિં [છં.] સમાન કે એક રસવાળું

સમરણણું સં કિં 'સમરણ'નું પ્રેરક

સમરંગણુ નાં [છં.] રજાએ

સમરૂપ વિં [છ] સમાન રૂપવાળું (૨)

'સિમિલર' [ગ.] [આવેલું [ગ.]

સમરેખ વિં [છં.] સમાન રેખા ઉપર

સમર્થ વિં [છ.] બળવાન, સક્તિમાન. ઠંક

વિં (૨) પું [છ.] સમર્થન કરનાર

બા નાં [છ] ફરીસોથી પુરવાર કર્યું

તે (૨) ટોંકા (૩) સાબિતી

સમર્થિત વિં [છ.] સમર્થન કરાયેલું

સમર્પણુ નાં [છ] અર્પણ કર્યું તે

સમર્પણું સંકિં [છ. છનર] સમર્પણ કર્યું

સમર્પિત વિં [છ.] સમર્પણ કરેલું;

સમર્પણેલું [સમોવર્ણ્યું

સમર્પયરક વિં [છં.] સરખી ઉમરનું;

સમવાય પું [છ] સનૂદ (૨) સંબંધ

(૩) એવો નિયમ સંબંધ કે જેમાં એક

સંબંધીનો નાશ થતા બીજો સંબંધી

પણ નાશ પામે (જેમ કે, દૂધ અને તેના

સફેદ રંગનો) [આ.] ઓત્ર નાં અનેક

સ્વાયત સમૂહોનું એકત્ર રાજ્યવત્ર સમૂહ-

તત્ર; 'ફેડરેશન'. -થી વિં સનવાય-

સંબંધવાળું (૨) સમવાયત્ર ત્રને લગતું,

'ફેડરેશન'

સમસાન નાં મસાલ. -નિયું વિં સમસાન

જેનું-નિર્દેશન (૨) અમળ (૩) ઘણું તરીકે

આવેલું [અને કઠિવાળું

સમસીતોખણુ વિં [છં.] સરખી ગરમી

સમરોર (બાહાદુર) જુઓ 'સમરોર'માં

સમસોડી વિ [છ. વન-જોક] એક સરખા

મ્યોકવાળું; મૂળ મ્યોક પ્રમાણે મ્યોકવાળું

(બાધાંતર) [('અષ્ટિ યી લગ્યું)

સમષ્ટિ સ્ત્રીં [છં.] સમજાગ; સમુદાય

સમસમનું નાં કિં [છં. સિમિલિમાલો]

એવો અવાજ થવો (૨) મૂંઝવણ વહેતું

(મનમાં)

સમસ્ત વિં [છ.] ઠપકું; ઠનામ; બહુ

ભેડું (૨) નાં સનમ સમુદાય

સમસ્ત્યા સ્ત્રીં [છં.] પ્રસ, કે પડો (૨) જાન;

સંકેત (૩) ડખાલુ. ઓપૂર્તિ સ્ત્રીં સમસ્ત્યા-

નો જવાબ આપવો કે આપવો જાન

પૂરો કરી આપવો તે, એવી રીત

સમળી સ્રીં સમગ્રી; એક પક્ષી
સમળી સ્રીં, -જો પું સમીવૃક્ષ
સમંજસ વિં [સં.] ઉચિત; વાજળી (૨)
સ્પષ્ટ; સમજ શકાય તેવું

સમા સ્રીં પૂરી બરતી આંચે ૧૨ મિનિટ
પાણી થોભે છે તે [સોબત; સંગત
સમાગમ પું [સ.] સયોગ; મેળાપ (૨)
સમાચાર પું [સ.] ખબર (બહુધા બંવં
મા). બપૂત નં વર્તમાનપત્ર

સમાજ પું [સ.] સમુદાય (૨) મંડળી;
સમા (૩) એક ધર્મ કે આચારવાળો
જનસમુદાય (૪) વ્યવસ્થિત જનસમુદાય;
જનતા. ઠંકારણુ નં સમાજતત્ત્વની
રચના-વ્યવસ્થિતિ. ઠંકુધી વિં સમાજ-
માં જ છવી શકે એવું (૨) સમાજ
ઉપર ઇવનાર. વ્વાહ પું વ્યક્તિ કે
વર્ગની નહિ, પણ સમાજની સત્તાનો
વાહ; 'સોશિયલિઝમ'. વ્વાહી વિં
(૨) પું સમાજવાદમાં માનનાર. ઠંકિદા
સ્રીં, ઠંકાસ્રી નં સમાજવ્યવસ્થાનું
ચાંસ. ઠંકૃત્તિ સ્રીં સમાજમા રહે-
વાની કે તે વસાવવાની માણસની સહજ-
વૃત્તિ. -છ વિં સમાજનુ; સમાજ
સંબંધી (૨) કોઈ અમુક સમાજમાં
લેણાયેલું

સમાણી સ્રીં જુઓ સમણી
સમાણું વિં [પ્રા. સમાળ (સ. સમાન)]
સમાન; સરખું (૨) -ને લાગુ પડતી
(ગાળ) (૩) અં [અપ. સમાણુ; પ્રા. સમ્મ]
-ની સંબોધાય; જુઓ સમું ૩
સમાધ સ્રીં જુઓ સમાધિ [પ.]
સમાધાન નં [સ.] વિરોધ, શંકા કે
ચૂચવણનો નિવેડો અને શાંતિ (૨)
તૃપ્તિ; સંતોષ (૩) ધ્યાન; સમાધિ (૪)
પતવું કે પતવણુ તે (૫) કળિયાની પટા-
વટ. -ની સ્રીં સમાધાન; નિવેડો
(૨) ચિત્તની શાંતિ; નિરાંત (૩) મુલેહ-
સંપ (૪) પું મદિરની જરૂરિયાતો
વેપ્પવાને સમજાવી તેમની પાસેથી

માગણી કરનાર મદિરનો અધિકારી;
મદિરની આંતરિક વ્યવસ્થા કરનાર
સમાધિ પું; સ્રીં [સં.] જેમાં ધ્યાતા અને
ધ્યાનનો ખ્યાલ હોય થઈ ધ્યેયનું સ્વરૂપ
જ ચિત્તમાં રહે છે તેવું જાંડું ધ્યાન
[યોગ] (૨) સાધુસંન્યાસીનું મરણ (૩)
સાધુસંતને દાટયા હોય તે જગા પર
કરેલી દેરી. ઠંકથ વિં સમાધિમાં પડેલું
સમાન વિં [સ.] સરખું (૨) પું પાંચ
પ્રાણવાયુમાનો એક (જુઓ પચપ્રાણ).
ઠંકદા વિં સમાન કક્ષાનું. ઠંકા સ્રીં.
ઠંકર્મા(-મી) વિં [સ.] સમાન ધર્મ-
વાળું. ઠંકીલ વિં સમાન ગુણ, ધર્મ
કે સ્વભાવનું. -નાથ વિં [+ અર્થ]
સમાન અર્થવાળું

સમાપન નં, -ની સ્રીં [સ.] સમાપ્ત કે
પૂરું કરવું તે; સમાપ્તિ

સમાસ વિં [સ.] પૂરું; પૂણ. -સિ
સ્રીં પૂરું થવું કે કરવું તે; ઉવટ; અંત
સમાર પું સમારણુ તે; સમારદામ (૨)
ચાસમાં બી નાખી તે ઠાંકવા ઉપર
ફેરવવામાં આવતું લાંણું પાટિયું. ઠંકામ
નં સમારણું-દુરસ્ત કરવું તે

સમારણું સંકિં [પ્રા. સમાર (સં. સમ્ +
આ + રચવ)] દુરસ્ત કરવું; સુધારણું (૨)
કાપણું (શાક) (૩) ઓળી કરીને વ્યવ-
સ્થિત કરેલું (વાળ)

સમારણ પું [સ.] ઠાંકમાઠથી કરેલો
આરંભ (૨) ધામધૂમવાળો ઉત્સવ

સમારોપ પું, ઠંકુ નં [સ.] આરોપણું
તે. -પિત વિં [સ.] આરોપણું; ચઢાવેલું
સમાણણું સંકિં [સ. સમ્ + માળ]

સંબાળણું [-ના સ્રીં અવલોકન
સમાલોક્યક વિં [સં.] અવલોકન કરનાર.
સમાવ પું સમાવું કે સમાવણું તે; સમાવેશ
સમાવણું સંકિં 'સમાવું'નું પ્રેરક
સમાવિષ્ટ વિં [સ.] સમાવેશ પામેલું
સમાવું અંકિં [પ્રા. સમાવ (સ. સમ્ +
આવ)] માણું; અદર આવી જવું (૨)

સતાહું; ચાલતા તંત્રમાં ગેઠવાહું-અનુકૂળ
 થઈને સ્થાન પામવું.
 સમાવેશ પું [સં.] સમાવું તે; સમાસ
 સમાસ પું [સં.] સમાવું તે; સમાવેશ
 (૨) એ કે વધારે શબ્દોના સંયોગથી
 થયેલો શબ્દ [અર્થ] (૩) સંક્ષેપ
 સમાહાર પું [સં.] સંગ્રહ; સમૂહ (૨)
 સંક્ષેપ. ઉદા. પું દંદ સમાસનો એક
 પ્રકાર. ઉદા. 'યદ્વાતદ્વા', 'જન-આવ'
 સમાતર વિં [સ.] સમાન અંતર આવેલું;
 સમાન અંતરવાળું; 'પેરેલલ', 'અનુ-
 કુળ', 'અનુષ્ટુપ' પું 'પેરેલલોગ્રામ' [ગ.]
 સમિતિ સ્ત્રી [સ.] મંડળી; (નાની) સમા
 સમિધ સ્ત્રી [સ.] યજ્ઞોપયોગી લાકડાં
 સમીકરણ નં [સં.] સરખું કરવું તે
 (૨) 'ઇકવેશન' [ગ.]
 સમીક્ષા સ્ત્રી [સ.] ખારીકાઈથી નેહું કે
 તપાસવું તે (૨) આલોચના; સમાલોચના
 સમીચીન વિં [સ.] મયાધ' (૨) યોગ્ય
 સમીપ વિં [સ.] નજીક; નિકટ. ંતા સ્ત્રી.
 ંવર્તી વિં [સ.] નજીકનું; પાસે પડેલું
 સમીર (અણ) પું [સ.] પવન
 સમીસંધ્યા, સમીસાંજ સ્ત્રી [સમી (પ્રા.
 સમિત; સ. સમિત કે સમ્ય) + સંધ્યા, સાંજ]
 સંધ્યાકાળ; સાંજની વેળા
 સમુચિત વિં [સ.] યોગ્ય
 સમુરચય પું [સ.] સંગ્રહ; સમૂહ
 સમુકાંતિ સ્ત્રી [સ.] જુઓ ઉત્કાંતિ
 સમુદાય પું [સ.] ટોળું; જથ્થો
 સમુદ્ર પું [સં.] દરિયો. ંકિનારો પું
 દરિયાનો કાંઠો. ંમંથન નંદાનવો અને
 દેવોએ અમૃત માટે કરેલું સમુદ્રનું મંથન
 સમુ' વિં [સ. સમ] ઠીક; સરખું; દુરસ્ત;
 અવસ્થિત (૨) [અ. સમ; પ્રા. સમ, સં.
 સમ્ય] જુઓ સમાણ (૩) અં સાથોસાથ;
 સહિત. ઉદા. ધડાકા સમું તે નીચે પડ્યું.
 ંમુ' વિં સમું; સરખું
 સમૂહ વિં [સં.] મૂલસહિત. -લાય
 વિં [ન મય] મૂળ તથા ટોચ સાથે

સમૂહ પું [સં] ટોળું. ંકાર્ય નં આપ્યા
 સમૂહનું એકત્રિત, એક બનીને થવું-
 સંગઠિત કાર્ય. ંતંત્ર નં જુઓ સમવાય-
 તંત્ર. ંઆર્ય ના સ્ત્રી સામુદાયિક
 પ્રાર્થના. ંવાચક વિં સમૂહ બતાવનારું
 સમૂળ [સં. સમૂલ], ંગુ' વિં [સ. સમૂલક]
 તમામ; પૂરેપૂરું. -જી' વિં સમૂળ
 સમૂહ વિં [સ.] સમૂહિતવાળું; સંપન્ન.
 -દ્વિ સ્ત્રી [સ.] આખાદી; એકથય'
 સમેટવું સં કિં [જુઓ સમેત] આટોપવું;
 એકઠું કરવું
 સમેત વિં [સ.] સંયુક્ત; સાથે હોય તેવું
 (૨) અં સુધ્ધાં; સહિત
 સમેયો પું [પ્રા. સમેય (સં. સમેત)] સામેયું
 (૨) અમુક એક ધર્મના માણસોનો
 મેળાવડો [અવસર
 સમો પું [જુઓ સમય] વખત (૨) પ્રસંગ;
 સમોતુ' વિં [સ. સમેત] એકસાથે સ્થળું
 સમોલ સ્ત્રી [પ્રા. સમિલ (સ. શમિલ,
 શમ્યા)] નેતરુ બરાવવાની ધૂંસરાની ખીલી
 સમોવડ વિં [પ્રા. સમોવજ (સ. સમવ
 +વડ)] = સામે આવવું પરથી] સમાન;
 બરાબરિયું (૨) પ્રતિસ્પર્ધી. -ડિયલ
 વિં સ્ત્રી, -ડિયું વિં સરખી ઉંમરનું;
 સરખું (૨) પ્રતિસ્પર્ધી; ઢરીક. -ડું' વિં
 સમોવડ
 સમોવણ નં સમોવણ તે કે તેને માટેનું પાણી
 સમોવણું સં કિં વધારે ગરમ પાણીને
 નવાય એવું કરવા તેમાં ઠંડું પાણી ઉમેરવું
 સમ્યક વિં [સં.] યોગ્ય (૨) અં ઠીક;
 બરાબર. -કુલ નં. -ંદષ્ટિ સ્ત્રી યોગ્ય
 -સાચી દષ્ટિ
 સમ્રાણી સ્ત્રી [સં.] મહારાણી; સમ્રાટની સ્ત્રી
 સમ્રાટ પું [સં.] રાજાધિરાજ; શહેનશાહ
 સયુક્તિક વિં [સં.] યુક્તિ કે પ્રમાણ સાથેનું
 સર નં [સ.] સરોવર
 સર સ્ત્રી [સં; દ. સરિઆ, સરી] ગળામાં
 પહેરવાની સેર; સાંકળી
 સર પું [સં.] અગ્રેજી રાજ્યમાં અપાતો એક

ઇલકાબ (૨) સાદેમ (શાળામાં શિક્ષકને
 માટે અંગ્રેજીમાં સંજોગધન)
 સર- વિં [કા.] 'વડુ'ના અર્થમાં શબ્દની
 આગળ (કદાં મરુખો)
 સર પું [સરં કા.] (સુખપું બંધનમાં)
 પતાની રમતમાં અમુકનું પ્રાધાન્ય તે, દુકમ
 સર વિં તામે, આધીન; જિતાયેયુ
 સર પું બંધન (વ્યાજ ગણવામાં) મુલ અને
 મુદતના મહિનાનો ગુણાકાર
 સર અં 'પ્રમાણ; રૂએ' એ અર્થમાં નામની
 કે વિશેષણની સાથે (કાયદેસર) (૨)
 'માટે, અથે' એ અર્થમાં નામની સાથે
 (ધધાસર) (૩) નિરર્થક પૂર્વપદ તરીકે.
 કદાં સરસમાચાર [એક છાંડ
 સરકટ નં [સં. સર+કટ] નેતર કે બરુ જેવો
 સરકણું વિં સરકી જાય-જવાય એવું
 (૨) નં સરકણી જગા
 સરકવું અંકિં [સ. મ્] લપસવું; ખસવું
 (૨) છટકવું; ધીમે રહીને જતા રહેવું
 સરકસ નં [ફ.] જતાવર, કસરત વગેરેના
 એકનો તમાસો
 સરકાર પું; સ્ત્રીં [કા.] પ્રભુનું શાસન
 કરનારી સત્તા (૨) રાજસાહેબ, સત્તાધીય
 એ અર્થના ઉદ્દેશોધનમાં વપરાય છે.
 બધારો પું, બહારણું, બહારત નં
 મહેસુલ. -રી વિં સરકારનું; સરકાર
 સખધી
 સરકિયું નં સરકી શકે તેવી ગાંઠ
 સરકો પું [કા. સિરકહ, સ સરક] ધણો જ
 ખાટો રસ; તાડી, ચેરડી, દ્રાક્ષ વગેરેનો
 ખટાસ ચરેલો રસ
 સરખામણી સ્ત્રીં [જુઓ સરખું] તુલના;
 મુકાબલો (૨) બરાબરી
 સરખાવવું સં કિં ['સરખું' પરથી]
 મુકાબલો કરવો, મેળવી જોવું; તુલના કરવી
 સરખું વિં [પ્રા. સારિક્ષ (સં. સરહ)]
 બરાબર; સમાન (૨) સખાટ; ખાડાટેકરા
 ચિનાનું (૩) બરાબર રીતનું; વ્યવસ્થિત
 (૪) હાજર; ધટિત (મારા સરખું કામ)

(૫) વાક્યમાં નામ પછી વપરાતાં 'અ'
 કે 'યે' જેવો બાવ સુચવે છે. કદાં
 આંગળી સરખી ન ઉપાડી
 સરખવો પું [સં. સિદ્ધ] એક ઝાડ
 સરખમ નં [કા. સરખમ] વરોડાની
 પેઠે, પ્રસંગ પર નામમાં ફેરે છે તે કે
 તેમ નીકળેલ સમુદાય
 સરજતહાર પું જુઓ સજ'નદાર
 સરજવું સંકિં જુઓ સજ'વું
 સરજેરી સ્ત્રીં [કા.] જુઓ સિરજેરી
 સરડકો પું [૨૧૦] સરડ એવો અવાજ;
 સેડકો; સખડકો
 સરડો પું [પ્રા. સરડ (સ. સરડ)] કાચિડો
 સરણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સ.] પગરસ્તો;
 માર્ગ (૨) પદ્ધતિ; રીત
 સરત સ્ત્રીં [સરં સુરતા (સ. સુરત)] નજર
 (૨) ચાહદાસ્ત; રમૂતિ (૩) ધ્યાન. બચૂ
 સ્ત્રીં નજરચૂક; બૂલી જવું તે
 સરતું વિં [સરં સરસું] નહક; પાસે
 સરહાર પું [કા.] નાયક; આગેવાન (૨)
 અમીર, ઉમરાવ
 સરહેશમુખી સ્ત્રીં [ન. સર+હેશમુખ
 ઉપરથી]] મરાઠી રાજ્યનો મહેસુલી લાગો
 સરનશીન પું [કા.] સમાપતિ; પ્રમુખ
 સરનામું નં [કા.] નામકામ વગેરે
 સરપણું નં [સં. ઘવન = રાધવા માટેનો
 અગ્નિ] બાવળનાં લાકડાં
 સરપંચ પું [સર+સં. પચ] પચનો વડો
 સરપાવ પું [કા. સરોપા] શાખાશી બદલ
 આપવામાં આવતો પેશાક; કનામ
 સરપેચ પું [કા.] જુઓ સિરપેચ
 સરફેશી સ્ત્રીં [કા.] માથું ફેલ કરવું
 -આપવું તે
 સરહાર વિં [૨. સરિગરી (પ્રા. સરિ-સ.
 સરહ + મ્)] ઓધુવતું નહિ-સરપે-
 સરખું (૨) નફોતોડા વિનાનું
 સરહાર સ્ત્રીં [કા. સરહાર] આદરસત્કાર;
 સેવાચાકરી
 સરમુખત્યાર વિં [સર+મુખત્યાર] કુલ

સત્તાવાળુ (૨) કુપ સત્તાવાળો અધિકારી.
 -રી સ્ત્રી સરમુખત્યારપણ, કુલ સત્તા
 સરયુ(-યુ) સ્ત્રી [સ] ઉત્તર હિંદુસ્તાનની
 નદી, જેને કાઠે પ્રાચીન અયોધ્યા હતી
 મરણ વિં [સ] સીકુ (૨) મુશ્કેલ નહિ
 એતુ (૩) નિષ્કપટી, નિખાવમ ઠાપ્પી
 સરવડિયું, સરવડું નં, મરવડો પુ
 રહી રતીને પડતુ વરસાદનુ ઝાપડુ
 સરવણી સ્ત્રી [સરાવતુ] ઉપરથી તેરમાને
 દિવસે કરાતી સજ્જાદાન ઇંની ક્રિયા
 મરવર નં જુઓ સરોવર
 સરવાણી સ્ત્રી [સરવુ ઉપરથી] ઝરણુ
 મરવાયુ નં આખા વર્ષના હિસાબનુ તારણુ
 સરવાળે અં [જુઓ સરવાળો] એકદર
 (૨) પરિણામે, અંતે
 સરવાળો પુ સખ્યાઓને બેગી ઉમેરવી
 તે (૨) તેથી થતી કુન રકમ
 સરવું વિં [પ્રા સર (સ સ્વર) ઉપરથી] ધરવુ,
 ઝટ સામળે તેલુ (૨) મોટેથી બોલાયેલુ
 સરવું વિં [જુઓ સરાટ] અમુક ભવના
 સ્વાદ અને ફેરમવાળુ [સરવાળમ
 સરવું વિં [સ સ ઉપરથી] ચપળ, ઉદાં
 સરવું અં કિં [પ્રા સર (સ સ)] જુઓ
 સરકતુ (૨) પાર પડતુ, વળતુ (જેમ કે
 ગરજ, અર્થ, કામ)
 સરવે (૨) સ્ત્રી [સ] આકર્ણી, મોજણી,
 (જમીનના માપ ઇંની) વપાસ. ંયર
 પું [સ] તે કરનાર હજનેર
 સરવૈયુ નં જુઓ સરવાયું
 સરશિયુ નં સરસવનુ તે [અશિયું
 મરશિયુ નં [પ્રા. સરીશિવ (સ. સરીસપ)]
 સરમ પું જુઓ સરૈય
 સરમ વિં [સ શ્રેયસ્ ઉપરથી] સાધુ; ઉત્તમ
 સરસ વિં [સ સમસ] રસવાળુ (૨) મુદર
 સરમવ પું [પ્રા સરિસવ (સ. સર્વ)] એક
 ભવનું તેલી બી રિપર્ધા, ચડસાચડસી
 સરમાઈ સ્ત્રી [સરસ] ન. ૨ ઉપરથી
 સરસમાન પું [સર+સામાન] સચરચીકુ,
 વરગણ સામાન

સરનિગ નં [સ] કમળ
 સરશિયુ નં જુઓ સરશિયુ ન. ૧ તથા ૨
 સરમુ અં [દે. સરિસ] અડીને પાસે, નજીક
 સરસૂણો પું [ફા] વડો સૂણો, પ્રાત કે
 વિશાળને ઉપરી
 સરસ્વતી સ્ત્રી [સ] વિદ્યાની દેવી, યારદા
 (૨) ઉત્તર ગુજરાતની એક નદી (૩)
 ત્રિવેણીસગમની ગુપ્ત નદી ંપૂજન
 નં સરસ્વતીની પૂજનો ઉત્સવ (કોઈ ઠેકાણે
 વસતપચમીએ તો કોઈ ઠેકાણે આસો
 માસમા) (૨) દિવાળીમા ચોપડાનુ પૂજન
 સરહં સ્ત્રી [ફા. સરહ] સીમા, સીમાડો.
 ંપ્રાંત પું હિંદના વાયવ્ય ખૂણાનો, તે
 સરહદ યરનો પ્રાત (હવે પાકિસ્તાનમા)
 સરળ, ઠાપ્પી સ્ત્રી જુઓ 'સરલ મા
 સરંભમ પું [ફા] ભેઈતી સામગ્રી (૨)
 લશાઈ કે લશકરની સામગ્રી
 સરા સ્ત્રી [સ સ ઉપરથી] પ્રવાહ, ધારા
 (૨) ઋતુ, મોસમ (ઉદાં લગનસરા)
 સરા(-ઈ) સ્ત્રી [ફા] મુસાફરખાનુ
 સરાટ પું સરવી વાસ કે સ્વાદ
 સરાડે અં [જુઓ સરાણ] સવે, સીધે માગે
 સરાણુ સ્ત્રી [પ્રા સળ (સ. શાળ)] ધાર
 કાઢવાનુ યત્ર -લિપ્તિ પું સરાણુ ઉપર
 ધાર કાઢી આપનાર
 મરાફ(-ફી) જુઓ 'સરાફ'મા
 સરાર અં [પ્રા. સરાસર = આ છેડાથી પેલા
 છેડા મુધી] ઉસાર, ઠેક મુધી
 સરાવ [સ], ંહુ નં યરાવ, યકોડુ
 સરાવવું સં કિં સારવુ -શ્રાદ્ધ કરવુ
 સરાસર અં, -રી અં (૨) સ્ત્રી [પ્રા,
 સરં દે. સરિસરી] જુઓ સરેરાસ
 સરાંડી (૦) સ્ત્રી [સ. સર કે શન + કાડી (સ.
 કાઢ)] કરાડી, સાડી
 સરિતા(-તા) સ્ત્રી [સ] નદી
 સરિયામ વિં મુખ્ય, ધોરી (રસ્તો) (૨)
 ભહેર (૩) સીકુ, સળગ
 સરીખું વિં [પ્રા સરિસ (સ. સદગ)] સરખું
 સરીશું વિં [પ્રા. સરિસ (સ. સદગ)] સરખું

સરીખું અં સરખું, નચક [૫]
 સરુ નં [વા સર્] એક આડ, યરુ
 સરૂપ વિં [સ] સરખ, સમાન (૨) રૂપાણુ,
 સુંદર. વ્તા સીં
 સરેડે અં જુઓ સરાડે
 સરેરાશ સીં નાની મોટી રકમોનો જુમડો
 કરીને કંદાતુ માન (૨) અં સરેરાશ
 ગણતા (૩) શુભારે અદાજથી [ન]
 સરેરાશ (અ) પું [વા] ચામડા કે હાડકામાંથી
 મળેલો ચીકણો પત્થર
 સરેથો પું [ના પુરિઓ (સ નુરગિક)]
 મુગધીદાર વસ્તુઓ વેચનાર
 સરેજ નં [સ] કમળ - જિની સીં [સ]
 કમળની વેડ
 સરેહ પું [ના પુરોર] એં વતુવાધ
 સરેવર નં [સ] મોટું વળાન
 સર્કેડ, ંધ, રૂપેક્ટર પું [ફ] અમુક સર્કલ
 કે વિભાગનો એક મહેસુલી અધિકારી
 સર્ગ પું [સ] સૃષ્ટિ (૨) ઉત્પત્તિ (૩) ત્યાગ
 (૪) અધ્યાય (ગાઓનો)
 સર્ચલાઈટ સીં, નં [ફ] ખૂન દૂર સુધી
 પહોંચે એનો વીજળીનો જોરદાર પ્રકાર
 સર્જક વિં (૨) પું [સ] સર્જનાર
 સર્જન પું [ફ] સરવૈધ, વાડગપતુ કામ
 ખાસ વ્યક્તિ દાખર
 સર્જન નં [સ] સર્જતુ તે (૨) સર્જેલુ
 તે, કૃતિ (૩) સૃષ્ટિ ંજીતું વિં આદિ,
 સૃષ્ટિની શરૂઆતથી ચાલતુ આવેતુ
 ંશક્તિ સીં નં રચવાની શક્તિ ંહાર
 પું સરજનદાર, પેદા કરનાર, ઈશ્વર
 સર્જપું સંકિં [સ સર્જ] પેદા કરતુ, રચતુ
 સર્જિત વિં [સ] સર્જેલુ (૨) નસીબમાં
 લખેલુ
 સર્ટિફિકેટ નં [ફ] પ્રમાણપત્ર
 સર્પ પું [સ] સાપ ંદશ પું સાપનો દશ
 સર્પ પું અં કિં [સ સર્] દોડી જતુ
 સર્પિણી સીં [સ] સાપની માદા
 સર્વ વિં [સ] બધું, સધળું. ંકાલીન વિં
 [સ] નિત્ય, બધા વખત ટકી રહેનાર.

ંગત વિં [સ] સર્વત્ર રહેતુ ંગામી
 વિં [સ] સર્વવ્યાપક. ંગુણનં પન્ન
 વિં સર્વ ગુણોવાળુ (૨) કુણે પદુ,
 બધા ગુણવાળુ [લા] ંચારી વિં બધું
 ગ્રહણ કરતુ ંજનીન વિં [સ] સારું
 જનિક, સર્વ લોક સબધી ંજ વિં
 [મ] બધું બાણનારુ. ંજતા સીં વ્તા:
 અં [મ] ચોતરફ (૨) બધી બાજુએથી
 (૩) સર્વ પ્રકારે. ંતોભદ્ર વિં [સ] બધી
 રીતે સુંદર. ંતોમુખ (અ) વિં [સ]
 બની બાજુ મુખવાળુ (૨) દરેક પ્રકારતુ,
 પૂર્ણ, વ્યાપક ંત્ર અં [સ] દરેક તથા
 ંથા અં [સ] સર્વ પ્રકારે, બધી રીતે.
 ંદમન વિં [સ] બધાનુ દમન કરનારુ
 (૨) પું કુપ્યત અને શક તલાનો પુત્ર ભરત
 ંદરીં વિં [સ] બધુ જ્ઞાનારુ કે નજનારુ.
 ંદા અં [સ] ઉમેશ, નિરતર ંદેશિતા
 સીં સર્વદેશીપણુ ંદેશી (અ) વિં
 બધા દેશ, અં કે વિભાગને લગતુ.
 ંધર્મસમભાવ પું બધા ધર્મો પ્રત્યે
 સમાનતાનો બાવ ંનામ નં [સ]
 નામને બદલે આવતો સખ્દ [વ્યા] ંનાશ
 પું [સ] બધાનો નાશ ંપક્ષી વિં
 બધા પક્ષને લગતુ (૨) સર્વનો ચોગ્ય
 પક્ષ કરતુ ંભક્ષી વિં બધુ ભક્ષણ
 કરતુ ંમાન્ય વિં બધાને માન્ય
 ંચાપક, ંચાપી વિં [સ] સર્વવાપી
 સર્વત્ર વ્યાપી રહેતુ ંશક્તિમાન
 વિં સર્વ પ્રકારની શક્તિવાળુ ંશેષ
 વિં સર્વમાં કેષ. ંન્નતાપીશ પું
 સર્વ સત્તા જેના હાથમાં છે તેણે,
 સરમુખત્યાર, ંન્નચક પું [સ] બની
 જાતની માહિતીનો સંગ્રહ, 'સાદ્યો
 પીડિયા' ંસાધારણુ, ંસામાન્ય વિં
 સોને લાગુ પડતુ ંસ્વ નં [સ] પોતાનુ
 બધું, બની માન્યતા કે શક્તિસપ્તિ
 -વર્ણુમત વિં [અનુમત] બધાને
 અનુમત-કબૂલ (૨) પું, નં બધાનો મત.
 -વર્ણુમતિ સીં બધાની અનુમતિ.

-वर्षापेक्ष न० [मन्त्रेण] सर्वस्वतुं अपेक्ष.
-वर्षाणी (०७५) वि० [स. सर्वाणीण] सर्व
अंगेने लघुत्वं (२) आपा शरीरमां व्यापी
के इरती रडेत्तु. -वे स० [स.] सर्व; अथ.
-वेत्तम्य वि० [उच्च] सौथी वृत्त्य.
-वेत्तकृष्ट, -वेत्तम वि० [स.] सौमा
उत्तम, श्रेष्ठ. -वेत्तय पु० [उच्च] सर्वनो
वृत्त्य; अधानुं दित. -वेत्तमात्रायक
वि० [उच्चमा+दायक] अथी शुभ
उपमात्रेने योग्य; श्रेष्ठ (वरीय माटे
पयोमां वपरात्तु वि०) -वेत्तयोऽपी वि०
सर्वने उपयोऽपी. -वेत्तपरी वि० [उच्चपरी]
सौथी व्युत्थात्तु (२) श्रेष्ठ.

सलक्ष्मणं वि० [स+लक्ष्मण] सारा लक्ष्मण-
वाणुं (२) सलक्ष्मण, तोक्षणी नहि तेउ
सलक्ष्मण वि० [स] लाजवाणुं (२) अ०
लक्ष्मणपूर्वक

सलक्ष्मणं ओ० सलक्ष्मणं ते
सलक्ष्मणं अ० [स] लक्ष्मणं साध (स. शल्य)
वृत्त्य न गृह्यथी गलरातुं; गृह्यथुं (२)
'साधवत्तु' कर्मणि

सलक्ष्मणं पु० [प्रा. मित्र (स. मित्रकार)]
पथर घडनारो [मिमेरुली, सलक्ष्मण]
सलक्ष्मणं न० [लक्ष्मणं साध (स. शल्य)]
सलक्ष्मण ओ० [म.] नभरकारो एक प्रकार.

[०७५] कुम [म.] ०७५ कुम २० प्र०
मगती वपते वदन करवा जोडवानो
मुसलमानी वृद्धार (तमने शांति मणो!)"
सलक्ष्मण वि० [म.] सलीसलक्ष्मण; सुरक्षित
(२) वयात अनेत दुरस्त. -ती तं दुरस्ती;

क्षेम (२) वयाती; निदगी (३) सुरक्षितता
सलक्ष्मण वि० [म.] सलक्ष्मण दामय ७ योडुं
महेत्तु वरतुं पडे तेवी जमीन

सलक्ष्मण ओ० सलक्ष्मण दामय अपातुं
मान, वेष्ट के महेत्तु (२) व्यायाममां
के कवायतमा सलक्ष्मण करवानी रीत

सलक्ष्मणं न० [लक्ष्मणं सारावत्तु] पात्र; शोडुं
सलक्ष्मण ओ० [म.] सिधामथ (२) अभिप्राय
सलक्ष्मण ओ० [म. सिलह] मुवेष्ट. ०८२

वि० (२) पु० मुवेष्ट करनार के करावनार
सलक्ष्मणं पु० सलक्ष्मण आपनार
सलक्ष्मण न० [स.] पाणी

सलक्ष्मण ओ० [म.] वर्तपूक; रीतमात; वर्तव
सलक्ष्मण ओ० [म.] सलक्ष्मण उपरथी सलक्ष्मण;
विनथी वर्तपूक (२) सलक्ष्मण, मेण
सलक्ष्मण वि० [प्रा. सलक्ष्मण (स. म+लक्ष्मण)]
मनोहर; सुंदर

सलक्ष्मण न० [म.] धरता मेनी सनवडोवाणो
मनोहर; सुंदर देवग्राहीनो भास उन्मो
(२) रीमरमां वताउयोनो मोरो ओरडो
(३) लक्ष्मणी दुकान

सलक्ष्मण पु० [म. लक्ष्मण] देवता पाठा नीचे
गोडवानो पाठो

सलक्ष्मण पु० पातुं वी पल, अथोष्ट
सलक्ष्मण ओ० [म.] पाठ्याष्टत; राग्य
सलक्ष्मण पु० [म.] गधक [२. वि]

सलक्ष्मणं पु० [म.] सलक्ष्मण स. ओसिडो.
क्षार [२. वि.] -३ पु० [म.] सलक्ष्मण
साधे मगाने यथेष्टो क्षार [२. वि.]

सलक्ष्मण पु० [म.] सलक्ष्मण ओसिडो
क्षार [२. वि.] [२. वि]
सलक्ष्मण स. ओसिड पु० [म.] ओक तेमण

सलक्ष्मण ओ० [म.] ओक तेमण
[२. वि.] [अथो धसवानी पथरी
सलक्ष्मण ओ० [प्रा. सिलिया (स. सिलिका)]

सलक्ष्मण पु० सागोण
सलक्ष्मण ओ० वि० लुओ सलक्ष्मण
सलक्ष्मण पु० ओ० [स. सु+वड (स वृत्ति)]
लुओ सगवड

सलक्ष्मण वि०, -सली वि० ओ० वाडोवाणी
सलक्ष्मण वि० [स.] ओक ७ वल्लु; समान
वल्लुं (२) यातुव'व'मा सभातो-
वल्लुवाणो (वि०)

सलक्ष्मण अ० [म.] लुओ सलक्ष्मण
सलक्ष्मण वि० सलक्ष्मण; अवग्राही वल्लु (२) धडि-
यागता कंठानी दिशामां इरतु, 'क्षो'कवार्धज'

सलक्ष्मण पु० ७० व० [स. शताब्दी] ओक
वनरपतिनां जीव; सुवा

સવા વિં [પ્રા. સવાય (સ. સવાર)] એક
અને પા, ૧૧ (૨) (બીજી સંખ્યા આગળ
લાગતા) તેથી ૦૧ વધારે, જેમ કે, સવા
૭ (૩) સો, હજાર જેવી સંખ્યા પૂર્વે
‘તેથી સર્વા જણું’ અર્થે બતાવે. ઉદાહરણ
સવા સો. ૦૬ વિં સોં સવાયું (૨)
સોં સવાગણુ તે

સવાકવા પું [સ (સ સુ) + વા, ક (સ. કુ)
+ વા] અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ પવન (૨)
અકરમાત

સવાકો પું [‘સવા’ ઉપરથી] પેસો, દોઢિયુ
સવાણુ સોં [જુઓ સુદાણ] સોળતનો
આનંદ, સોળતની દુઃખ (૨) આરામ, ફરાર
સવાદિયું વિં [‘સ્વાદ’ ઉપરથી] ગ્વાદિષ્ટ
(૨) સ્વાદિષ્ટ ચીજોના ચટકાવાળુ
સવાયા પું ૦૫૦૦૦, -યાં નં ૦૫૦૦૦ સવાના
આક, -યું વિં સવાગણું (૨) ચરિયાત.
-યો પું સવાકો; પેસો

સવાર (સ’) સોં, નં [દિ.] પ્રાતઃકાળ, વહાણ
સવાર વિં [ફા] ઘોડા, ઢાંથી કે વાહન
ઉપર બેઠેલું (૨) પું તેવો માણસ;
અસ્વાર (૩) ઘોડેસવાર સિવાઈ. -રી
સોં [ફા.] સવાર થતું તે (૨) ગાડી વગેરેમાં
બેસનાર ઉતારુ (૩) વાહને ચડી કાઢ-
માઠથી વરઘોડા રૂપે ફરતું તે, તેવો વર
ઘોડો (૪) અમલદારીને અંગે સુસાફરી
(૫) કૃત્ય; હુમલો; ચડાઈ

સવાલ પું [મ.] પ્રશ્ન (૨) પૂછવાનું તે;
માગણી, અરજ (૩) બોલ. ૦૫૫૫
પું ૦૫૦૦૦ પ્રશ્નોત્તર (૨) બોલાબોલી (૩)
પડપૂછ - તપાસ

સવા વીસ વિં [સવા + વીસ] સાયું;
પ્રમાણરૂપ; સિદ્ધાંત [લા]

સવાસણુ સોં [સ. સુવાસિની] સૌભાગ્ય-
વતી સ્ત્રી

સવાસણું નં સાડું લગાડવા મીઠું મીઠું
બોલતું તે (૨) કાલાવાલા [પ્રશ્ન]

સવિતા પું [સ.] સૂર્ય (૨) સરજનહાર;
સવિનય વિં [સ.] વિનયયુક્ત (૨) અં

વિનયપૂર્વક. ૦૪૦૪ પું વિનયપૂર્વક
- અદિ સાયુક્ત લગ (અન્યાયી કે
અધર્મી કાયદા કે હુકમનો)

સવિશેષ વિં [સ.] વિશિષ્ટતાવાળું; અ-
સાધારણ (૨) ઉત્તમ, મુખ્ય (૩) અં
ખાસ કરીને (૪) ખૂબ જ

સવિસ્તાર વિં [સ.] વિસ્તારયુક્ત (૨)
અં વિસ્તારપૂર્વક

સવે (વે,) અં [સ + વેદ ઉપરથી] ઠેકાણું;
રત્તો, બ્યવસ્થિત (૨) વિં સાડું; રૂક

સવેળા અં વખતસર; આગળથી
સવેચો પું એક છંદ

સંઘ વિં [સ.] ડાણ (૨) ડાને ખભે રહેલું
(બનેઈ). ૦૬૦૫ પું [સ.] ડાબે
હાથે પણ બાણ હોડી રાકનાર અનુન

સંઘપરસંઘ વિં [સ.] ડાણ જમણું
સશક્ત વિં શક્તિવાળું; સમર્થ

સશસ્ત્ર વિં [સ.] શસ્ત્રસમજ; શસ્ત્ર સાથે
સસડવું અંકિં [રવં] સડ સડ અવાજ

સાથે ખૂબ ડકળડું [ગરમ કરતું
સસડાવવું અંકિં ‘સસડવું’ નું પ્રેરક, ખૂબ

સસણવું અંકિં [રવં] સણસણવું
સસણાટ પું [રવં] સણસણાટ, સણસણવું તે

સસણી સોં [રવં] સસણવાનો અવાજ
(૨) બાગકનો એક શેગ [ખાપ

સસરો પું [સ. સસર; પ્રા. સસર] વર કે વહુનો
સસલી સોં [સ. સસ; પ્રા. સસ] સસલાની

માદા. -હું નં એક નાનું ચોપણું
પ્રાણી. -ઘેા પું સસલાનો નર. [સસ-

લાનું શીંગડું] શંખ્રં તેના જેવી
અસહવિત વસ્તુ દર્શાવવા વપરાય છે]

સસ્તન વિં સ્તનવાળું, ‘મેમલ’
સસ્તું વિં સોણું (૨) સાર કે વક્તર

વિનાનું [લા.]
સસ્થ નં [સ.] ધાન્ય; અનાજ

સસ્સો પું [પ્રા. સસ (સ. સસ)] સસલો
સહ અં [સ.] સાથે. ૦૬૧૨ પું [સ.]

સાથે મળીને કામ કરતું તે; એકબીજાને
મદદનાર થતું તે (૨) આજો. ૦૬૧૨

ઓં, ઠકારિત્વ નં સહકારીપણું, ઠકારી
વિં સહકારવાળું; સહકાર કરતું કે તેનાથી
ચાલતું (૨) પું સહકાર કરનાર. ઠકારી
ઘંડાર પું સહકારથી ચાલતી દુકાન.
ઠકારી મંડળ નં, ઠકારી મંડળી
ઓં સહકારથી ચાલતું મંડળ
સહગમન નં [છં.] સાથે જવું તે (૨)
સતી થતું તે [સોબતી. -રી ઓં
સહચર વિં (૨) પું [છં.] સાથે ફરનાર;
સહચાર પું [છં.] સાથ; સંગ; સોબત;
સંબંધ (૨) મુસંગતપણું (૩) સાદચર.
-રિણી વિં ઓં [છં.] સાથે રહેનારી
કે ફરનારી (૨) ઓં સહચરી
સહજ વિં [છં.] સાથે જન્મેલું (૨) કુદરતી;
સ્વાભાવિક (૩) સહેજ; સહેલું (૪)
અં ખાસ કારણ વિના (૫) સ્વાભા-
વિક રીતે (૬) સહેલાઈથી
સહજન્ય વિં [છં.] સહ + જન્, ઉપરથી]
સાથે જન્મેલું
સહજપ્રાપ્ત વિં સહેજે મળેલું
સહજબુદ્ધિ ઓં કુદરતી બુદ્ધિ કે પ્રેરણા;
'હન્સિકંક' [રિકુરતુ તે
સહજસ્ફૂર્તિ ઓં સહજબુદ્ધિ; સહેજે
સહધર્મચાર પું [છં.] સાથે રહી ઇવન-
ની કુરમે બમવતી તે. -રિણી ઓં પત્ની
સહધર્મિણી ઓં જુઓ સહધર્મચારિણી
સહધર્મી વિં (૨) પું [છં.] સમાન ધર્મ-
વાળું (૨) એકસમાન ધર્મનું અનુયાયી.
સહન નં [છં.] સહેલું - ખમતું તે.
ઠસક્રિ ઓં સહન કરવાની સક્રિ.
ઠરીલ વિં [છં.] સહન કરે તેના
સ્વાખનું; શાંત; ધીર; સહિષ્ણુ.
ઠરીલતા ઓં [ધ્યાયી
સહપાડી પું [છં.] સાથે જાણનાર; સહા-
સહજાગિની ઓં [છં.] પત્ની
સહભોગ્ય નં [છં.] સાથે બેતી કરેલું
ભોજન (૨) નિલ વર્ણના લોકોનું એક
પંજને ભોજન [સરખા મતવાળું
સહમત વિં [છં.] એકમત; સમાન-

સહયોગ, -ગી [છં.] જુઓ સહકાર, -રી
સહર્થ વિં [છં.] ઉપયુક્ત (૨) અન્દરખભેર
સહવાસ પું [છં.] સાથે વસવું તે (૨)
સોબત; સંબંધ (૩) અભ્યાસ; મદાવર.
-સી વિં સાથે વસનારું (૨) પરિચિત
(૩) ટેવાયેલું [સાથે શિક્ષણ આપવું તે
સહશિક્ષણ નં [છં.] છાત્રાઠાકરીઓને
સહસા અં [છં.] લતાવળે (૨) યોચિનું
(૩) વિચાર કયાં વિના
સહજ પું [છં.] હમર. ઠરશિમ પું [છં.]
ચૂષ. -સાક્ષ પું [છં.] ઠદ
સહાધ્યાયી પું [છં.] સાથે બાલનારા
વિદ્યાર્થી; સહપાડી
સહાનુભાવ પું, સહાનુભૂતિ ઓં [છં.]
સમતાવ; દિલસોજ
સહાય પું [છં.] મિત્ર; મદદગાર
સહાય ઓં [જુઓ સાહ] મદદ. ઠક
વિં મદદગાર. ઠકારક, ઠકારી વિં
સહાય કરનારું (૨) સહાયર્થાં વપરાતું
ક્રિયાપદ [વ્યા.]
સહાયતા ઓં [છં.] સાહ; મદદ
સહાયભૂત વિં મદદગાર થયેલું
સહાયવૃત્તિ ઓં પરસ્પર સહાય કરવાની
(પ્રાણીની) સહજવૃત્તિ; સહાયશીલતા
સહારો પું આશ્રય; હૃદય
સહિત અં [છં.] સાથે (૨) મુખ્યાં
સહિયર ઓં [પ્રા. સર્વિ (ધ. સ્વર્ણ)] સહી, સખી
સહિયારું વિં [પ્રા. સહાર, ઠન ઇ. સ્વાત્તન)]
ભાગિયાભાગવાળું (૨) તેણ; મામ વહે વ્યા
ન દોષ તેલું (૩) નં પવિત્રાણું; ભાગિયાપણું
સહિષ્ણુ વિં [છં.] જુઓ સહનથીલ.
તા ઓં
સહી ઓં [મ. સહી] (ખત, કાનગમાં)
નીચે થતાનું નામ લખતું તે; મત (૨) વિં
ખરું; સજા (૩) અં કબલ; નં બૂર. નતી
સહી ઓં [પ્રા. (ઇ. ટાં)] સખી; સહિયર.
પણું નં સખીપણું, સહિયર તરીકેનો
સંબંધ
સહીસલામત વિં મુરશિત; કાંઈ પણ

ઈત્ત કે તુકસાન વિનાનું (૨) અં તેવી રીતે. -તી સીં સહીસલામતપણું સહુ વિં સર્વ [સહેલાઈ સહુલિયત સીં [અ. સહુલ] સુગમતા; સહુલ્ય વિં[સં.] સામાનો બાવ કે લાગણી સમજ રહે તેવું (૨) દયાળુ (૩) રસિક; રસજ. ત્તા સીં
સહેજ (સહે) વિં [સં. સહજ ઉપરથી] થોડું; અલ્પ (૨) અં જુઓ સહેજ. નસાજ વિં (૨) અં થોડુંધણું; જરાક. -જે અં સહેલાઈથી
સહેતુક વિં [સં.] હેતુવાળું; સપ્રયોજન સહેલ (સહે) વિં [અ. સહુલ] સહેલું સહેલ (સહે) સીં [અ. સર] આનંદથી આમતેમ ફરવું તે (૨) મોજમજ; હહેર. ંગાહ સીં [+ ફા. ગાહ = જગા] હરવું ફરવું કે મોજમજ માણીતે કે તેની જગા. નસાપટા પુંબળવં મોજમજ
સહેલાઈ (સહે) સીં [જુઓ સહેલ ૧] સરળતા
સહેલાણી (સહે) વિં (૨) પું [જુઓ સહેલ ૨] મોજ; આનંદી (માણસ)
સહેલું (સહે) વિં [જુઓ સહેલ ૧] મુશ્કેલ નહિ તેવું; સરળ. નસટ વિંએકદમ સહેલું સહેલાણું (સહે) અંકિં 'સહેલું'નું કર્મણિ સહેલું (સહે) સંકિં [સ. સહ] સઉન કરવું; વેઠવું; ખમવું
સહોદર વિં [સં.] એક માને પેટ જન્મેલું (૨) પું બાઈ. -રા વિં સીં [સં.], -રી સીં બહેન [એક પર્વત સહ્ય પું[સં.] પશ્ચિમ ધાટનો એક ભાગ- સહ્ય વિં [સં.] સહી રાકાય એવું. બહેક પું જુઓ કર્મણિપ્રયોગ [બ્યા.] સહ્યાદ્રિ પું [સં.] સહ્ય પર્વત સહ્ય પું ગેડ કે દળાણનો આંકો-કાપો (૨) સોળ
સળક સીં સળકવું તે; સળકો સળકડી સીં [સં. ગણકા] નાની સળી; સળેકડી (૨) ઉશ્કેરણી [લા.]. -ડું નં સળેકડું; સળી

સળકવું અંકિં [સં. ગણકા ઉપરથી] સહેજ હાલવું; સળવળવું (૨) (દાદ સાથે) ખાવાનો ખાવ થવો (૩) સોંકાતું હોય તેમ સળકા નાખવા
સળકો પું જુઓ સળક (૨) તીવ્ર ઇચ્છા સળગવું અંકિં બળવું; લાગવું સળવળવું અંકિં જરા જરા હાલવું; મરડાવું (૨) સરીર પર ઇવડું ચાલવું હોય તેવી લાગણી થવી (૩) કશું કરવા તત્પર થઈ રહેવું [લા.]
સળવળાટ પું સળવળવું તે સળવું અંકિં [જુઓ સડું] ઇવડા પડવાથી અંદરથી ખવાઈ જવું; અંદરથી બગડી જવું
સળંગ વિં [સં. સંલગ્ન] સાંધ વિનાનું; આણું; તુરક નહિ તેવું; ઠેક સુધીનું (૨) અં અટક્યા વિના; ઠેક સુધી. નસૂત વિં સળંગ; કમમજ્જ; બરોબર સંકળાયેલું સળિયો પું [જુઓ સળી] ધાતુનો લાંબો કકડો
સળી સીં [સં. ગણકા] પાસનો, લાકડાનો કે ધાતુનો લાંબો, પાતળો, ગોળ, નાનો કકડો. નસ્યો પુંબુક્તિપ્રયુક્તિ (૨) ઉશ્કેરણી [લા.] સળેકડી સીં, -ડું નં, સળેખડી સીં, સળેખડું નં જુઓ 'સળકડી'માં સળેખમ નં [સં. રહેખમ્] એક રાગ; સારી સળો પું સડો; સળવું તે સંકટ નં [સં.] ટુંખ આફત. નિવારણ નં મહં આપી સંકટ દૂર કરવું તે સંકટામણ (સેણી) સીં જમાની તંગારા (૨) લીડ; મુશ્કેલી
સંકટાણું અંકિં [સં. કડું ઉપરથી] દળાણ; બચડાણું (૨) જમાની તંગારા વેઠવી (૩) મુશ્કેલીમાં આવવું [લા.]. -શ સીં જમાની તંગારા (૨) મુશ્કેલી
સંકર પું [સં.] બેળસેળ; મિશ્રણ સંકર્ષણ પું [સં.] બલરામ (૨) રોપનાગ સંકલન નં, -તા સીં [સં.] એકડું કરવું તે; સંગ્રહ (૨) સરવાળો

संक्षिप्त वि० [स.] ऐक्यं करेणुं
संक्षेप पु० [स.] तरंग धरादो; ध्वजा(२)
निधय; मनसुतो (३) धर्मकर्म वगेरे
करवा भाटे खेवामां आवतो नियम
(४) कल्पना करवी ते; तर्क. वचिकदप
पु० ७७०० तर्कवितर्क. ०शक्ति स्त्री०
संक्षेपनी शक्ति; ध्वजाशक्ति. -द्विपत्त
वि० [स.] कल्पेणुं (२) ध्वजेणुं; धारेणुं (३)
निधय करेणुं

संक्षेपायुं अ० किं 'संक्षेपयुं' कर्मणि;
संक्षेप यत्तुं; संक्षेपना आंकडा पेठे
नेदयेय होवुं

संक्षेप्य वि० [स.] मिश्रित; सेनसेन ययेणुं
(२) वेरायेणुं; देवायेणुं; व्यास; भरथक
(३) अरपष्ट (४) संक्षेपित

संक्षेप्य (संक्षेप) न न० [स.] स्तुति
संक्षेपित वि० [स.] संक्षेप प्रमेयुं (२)
संक्षेप; उदार के विराज नहि तेणुं

संक्षेप वि० [स.] व्याप्त; ध्वजावाणुं (२)
अथर्वस्थित (३) असंगत

संक्षेप पु० [स.] अगाड्यी करेली धूपी
गोडवणु (२) नुज्यो संक्षेपयान (३)
धरादो; निरानी (४) करार; सरत (५)
अमुक राप्दगी अमुक अर्थनो जोध
यवे। नेईजे ऐनी लाधानी परंपरागत
इदि [व्या.] ०स्थान न० संक्षेप प्रमाणे
मजवानी जगा

संक्षेपयुं सं० किं [दे. संक्षेप] आटोपयुं;
ऐक्यं करेणुं; पाधु वाणी खेवुं

संक्षेप्य पु० [स.] तगी; अ०त; संक्षेप
(२) आर्यको; अथकावुं ते (३) लालन;
धरम (४) जिडावुं ते. ०न न० संक्षेपयुं
ते. ०युं सं० किं [स. संक्षेप] संक्षेप करवे।
-व्यायुं अ० किं संक्षेप पायवे।

संक्षेपयुं सं० किं [प्रा. संक्षेप] संक्षेप करेणुं;
देवायेणुं ऐक्यं करेणुं; संक्षेपयुं

संक्षेपणी स्त्री० संक्षेपयुं ते

संक्षेपयुं सं० किं वधारे अंदर डेवुं (२)
प्रमलित करुं (३) उरकरुं (४) नुज्यो
संक्षेप

संक्षेप पु०, ०युं न० [स.] ऐक्य जगा के
स्थितिमांथी जीछ जगा के स्थितिमां
जुं ते; संक्षेप (२) ओणंगुं ते (३)
प्रवेश करवे। ते

संक्षेप वि० [स.] ऐक्य जगायेथी जीछ
जगाये गयेणुं (२) पडोयणुं करेणुं;
संक्षेपित (३) स्त्री० नुज्यो मकरस कांति.
(४) नातवराभां भाषाभां वधेणुं वधरावतां
वधरातो जोध. -ति स्त्री० [स.] नुज्यो
संक्षेप (२) मकरस कांति. -ति कांत (प्रा)
पु० संक्षेपितो समय; वचगाणो; ऐक्य
जगा 'के स्थितिमांथी जीछ जगा के
स्थितिमां जगा मुदीनो वयलो समय

संक्षेप वि० [स.] द्वंद्व

संक्षेप पु० [स.] द्वंद्व; सार (२) द्वंद्वयुं
के साररप ते

संक्षेपयुं अ० किं [स. सका वयरथी]
संभावो यवे। -वे। पु० संक्षेप; हाजव
(२) कर्मकभाटी; कंठाणो

संक्षेप्य स्त्री० [स.] रकम; आंकडा (२)
गलना; गलतरी. ०तीत वि० [स.]
असंगम. ०पल (प्रा) न० नानी मोठी
संक्षेप्य होवाने कारले मण्ड के नीपणुं
ऐवुं जण. ०वाचक वि० संक्षेप्य
जलावनारुं (वि०) [व्या.]

संग पु० [स.] सयोग (२) संक्षेप (३)
सोपत; सटवास (४) आसक्ति (५) मेधुन
संग पु० [का.] पथर

संगेन न० वीजरायेलां जग, लोको के
अंगने ऐक्यित करी व्यवरस्थित करवांते
संगठित वि० संगठनवायुं

संगत वि० [स.] संजड (२) सुखंद

संगति स्त्री० [स.] सयोग (२) मेण (३)
सटवास (४) पूर्वापर संक्षेप. ०दोष
पु० सोपतनी माडी असर

संगठित वि० [का.] पथर जेवा दिखनुं; कठोर

संगठोप पु० नुज्यो संगतिदोष

संगम पु० [स.] सयोग; मेगाप; समानम
(२) नदीओनुं मिलन; ते स्थान. ०नीय

પું એક મણિ, જે મળ્યાથી પ્રિયતા
વિયોગનો અંત આવે છે એમ મનાય છે
; સંગસારી સીં [કા.] પથ્થર મારી મારીને
છવ લેવાની સળ

[સંગાથ પું સંગતિ, સાથ, સોખત (વાટમાં).

-થી વિં(ર) પું સંગાય કરનાર

સંગી વિં [સ.] સંગ કરનાર (ર) પું સોખતી

સંગીત નં [સ.] ગાયન, વાદન અને નૃત્યનો

સમાહાર (ર) ગાયન કે વાદન

સંગીન વિં [કા.] પથ્થરનું (ર) ટકાડ;

મજબૂત (૩) સીં બઢૂકની નળીને છેડે

ધાલવામાં આવતું બાલા જેવું આણીદાર

ખાનું; 'બેયોનેટ'. વા. સીં સંગીન હોયું તે

સંગૃહીત વિં [સ.] સંઘરેલું

સંગેમરમર પું [કા.] ચક્રમકની છાંટવાળો

આરસપહાણ

સંગોપન નં [સ.] પાલનપોષણ

સંચક પું [સ.] એકલું કરવું તે (ર) સંધરી

રાખેલો જથો (૩) સારી સારી વસ્તુઓનો

એક સ્થળે કરેલો જમાવ. ંકર્તા (-સાં)

પું સંઘ કરનાર [એક સંગ

સંચકણી સીં [સ.] સંધરણીનો - જાડાનો

સંચકવું સંકિં સમઘ કરવો

સંચકસ્થાન, સંચકાલય નં બ્યાં

દેશપરદેશની જાણવા અને જોવાનું

વસ્તુઓ એકઠી કરી હોય તે સ્થળ;

'અસુચ્યમ'

સંચામ પું [સ.] યુદ્ધ. ંસમિતિ સીં

યુદ્ધની વ્યવસ્થાપક સમિતિ

સંચાકક પું સંઘ કરનાર

સંધ પું [સ.] ટોણું (ર) યાત્રાળુઓનો

સમૂહ (૩) સંગઠિત અને વ્યવસ્થિત

સમુદાય (જેમ કે, બૌદ્ધ બિશ્વુઓનો ઇં)

સંધટન નં [સ.] જુઓ સંગઠન

સંધટિત વિં [સ.] એકત્રિત; સંગઠિત

સંધળળ નં સંધનું કે સંધ બનવાથી

નીપજવું બળ

સંધરણી સીં જુઓ સમઘણી

સંધરવું અંકિં [સ. સમઘ] એકલું કરવું;

જમા કરવું (ર) જતન કરીને રાખી મૂકવું

(૩) સમાસ કરવો; પોતાની અંદર લેવું

સંધરાખોર વિં જરૂરી વધારેપડતું

સંધરી રાખવાની વૃત્તિવાળું. -રી સીં

સંધરાખોર વૃત્તિ; 'હોડિંગ' [જથો

સંધરો પું [સ. સમઘ] સંધરેલી વસ્તુઓનો

સંધર્ષ પું, ંણુ નં [સ.] જે વસ્તુઓનું

ધમાકું કે અથડાવું તે (ર) સ્પર્ધા (૩) ક્લહ

સંધવી પું સંધ કાઢનાર (ર) એક અટક

સંધંબ્યાયામ પું સમૂહનો સાથે થતો

વ્યાયામ

સંધસક્ષિ સીં સંબળ

સંધાડિયો પું સંધાડાથી ધાટ ઉતારનારો

સંધાડો પું [સ. સરઘ્ડ ઉપરથી] હાથીદાંત,

લાકડાં વગેરેનો ધાટ ઉતારવાનું ચત્ર

સંધાત પું [સ.] ભેગા થવું - એકઠા થવું

તે (ર) સમૂહ, જથો (૩) સાથ; સંગાથ

(૪) એક જ પદાર્થના અણુઓનું પરસ્પર

આકર્ષણ; 'ક્રાહીઅન' [પ. વિ.] (ખ) અં

સાથે (કાની સંધાત ગયો ?). -તી વિં (ર)

પું સંગાય કરનાર. -તે અં સાથે

સંધેડો પું જુઓ સંધાડો

સંચ પું [જુઓ સચો] ગુપ્ત કરામત કે

ગોઠવણ (ર) ભીંત કે પટારા વગેરેમાં

રાખેલું ગુપ્ત ખાનું

સંચાય પું [સ.] સમઘ; જમાવ

સંચરવું અંકિં [સ. સચર] જવું; ચાલતા

થવું (ર) ઢાખણ થવું; વ્યાપી જવું

સંચળ પું [પ્રા. સોવચ્છ (સ. સૌવચ્છ)]

એક દ્વાર

સંચાર પું [સ.] ફેલાવું તે; પ્રસાર (ર)

ચલાવવું તે, પ્રેરવું તે (૩) જવું તે; -મા

ચઈને જવું તે (૪) સૂચનું એક રાશિમાથી

બીજામા જવું તે

સંચારવું સંકિં [સ. સચાર] નળિયાં

ફેરવીને છાપડું ઠીક કરવું

સંચારાવવું સંકિં 'સચારવું'નું પ્રેરક

સંચારો પું છાપડું સંચારનાર

સંચાલક પું [સ.] ચલાવનાર - વ્યવસ્થા

करनार. — न० यथावतुं—व्यवस्था
करवी ते
संख्यालित वि० [सं.] संख्यालन करायेतुं
संखित वि० [सं.] ऐक्यं करेत्तुं; सधरेत्तुं
(२) पूर्वजनमानां भाषा रदेत्तां कभं
संख्ये पुं० + लुभ्यो संख्य
संख्ये पुं० यत्र (२) संख्य
संख्येदेः पुं० [संख्यं संख्यं] पापडियो भारे
संख्यन न० [सं.] भरेत्तुं ख्यतुं करतुं ते.
—नी श्री० [सं.] भरेलाने ख्यन आपे
तेषां विद्या के औपधि
संख्ये पुं० [प्रा. (स. सयोग)] भेटा (२)
देवयोग (३) परिस्थिति. व्यवशात् अ०
देवयोगे; संख्येगाने लीधे
संख्या श्री० [सं.] ज्ञान; ज्ञेयता (२) ज्ञान;
संभज (३) ज्ञान; निशानी (४) नाम.
व्याख्यं वि० संख्या ज्ञातवानां [व्या.]
संख्यास पुं०; न० जन्य
संख्यावत्तुं संखि० [प्रा. संख्येय (स. संख्येयित्त)
वपरथी] सामेल करतुं; संपावतुं
संत वि० [प्रा. (स. ज्ञान के सत्)] साधुपुरुष
संतति वि० (२) अ० [सं.] सतत
संतति श्री० [सं.] भाज्यव्यां; संतान;
आद्याह (२) विस्तार (३) परंपरा.
नियमन न० संतति पधती के यती
अष्टकावती ते. ०२११२३ न० उत्तम संतति
प्राप्त करवाना नियमोक्तं शास्त्र; प्रजनन-
विद्या, 'युक्तेनिकस'
संतस वि० [सं.] भूष तपी गयेतुं (२)
दुःखी; पीडित (३) भूष गुरसे ययेतुं
संतर्तु न० [पो. सित्तरा; सिद्धी — सित्तिरी]
ऐक्यं कृणु; ऐक्यं नतनी नारंगी
संतलस श्री० भाजगी भसलत
संताकृती श्री० [सं. तातुं + कृ (रव०)]
ऐक्यं रमत
संतलतुं संखि० छपावतुं
संतान न० [सं.] संतति
संताप पुं० [सं.] कवेय; दुःख; उद्वेग;
पथात्ताप उं० संखि० [सं. सत्ता] संताप

आपवे; पीडित. — पित वि० [सं.] संताप
पामेत्तुं [छपावतुं; गुप्त रदेत्तुं]
संतापुं अ० [सं. सन्त (स. ज्ञान) वपरथी]
संतुष्ट वि० [सं.] संताप पामेत्तुं
संतापुं सं० [सं. संतोष] संताप
आपवे; सत्त करतुं [कुल वजन
संतापे पुं० [सं. संताप] आरक्षण सद्धित
संताप पुं० [सं.] तृप्ति; समाधान; सुख
(२) दोष तेजसायी सत्त रदेत्तुं ते. ०३२२३
वि० संताप आपे तेत्तुं. — पी वि० [सं.]
संताप राभनां
संती पुं० [र. सेन्दी] पदेरणीर
संथागार पुं० [पालि] विचार करवा जेगा
भजवानुं लहेर भजान; 'दाउनदोव'
संथादेः पुं० [प्रा. संवाग, — य (स. सत्तारक)]
भरत्तु नष्टक आवता भमता छोडी भरत्तु-
पयारी पर सत्तुं ते
संढर्तु पुं० [सं.] गूथतुं ते; गोडवत्तुं ते (२)
ऐक्यं करतुं ते (३) आग-गपाजनी
अथेनो संढर्तु (४) द्यना (५) प्रबंध;
अथ. ०२४४ पुं० अथ, आंकडा के ऐवी
माहिती मेजववा माटे भपने संढर्तु-
अथ; आकरअथ; 'युक्त ऐक्यं रदेरन्स'
संढर्तु वि० [सं.] स देवयुक्त; अस्पष्ट.
०२११२३ श्री०
संढर्तु श्री० [अ.] पेटी; तिन्नेरी
संदेश (—री) पुं० [सं.] कहेत्तु; भज,र,
समाचार
संदेश पुं० [सं.] शंका; वडोम
संधातुं संखि० साधतुं; जेडुं
संधातु, — [सं.] न० जेडातु; सांधल (२)
जेग; लाग (३) लक्ष; निशान (४) धनुष्य
पर जाल् यडावी निशान देतुं ते
संधि पुं०; श्री० [सं.] जेडातुं ते; स योग
(२) साधो; सांधानी जगा (३) सुखेद, तद
(४) अल्लोनी वपत (५) जे युज के विशिष्ट
समयो वज्येनो समथ (६) जे वज्यो साधे
आववापी यतो देरक्षर के जेडातु [व्या.]
(७) नाटकनो साधो — विभाग (८) योरे

લીતમાં પાડેલું બાકું. ઠંકાળા પું બે
યુગ કે વિશિષ્ટ સમયો વચ્ચેનો સમય.
બધા પું શરીરના સાંધા રહી નય
તેવો રોગ

સંધું વિં [પ્રા. સધિમ (સ. સધિત)] સધગું; તમામ
સંધ્યા સ્ત્રીં [સ.] બે સમયને જોડનારો—
વચગાળાનો દ્વંકો વખત (૨) સાંજ (૩)
સંધ્યા વખતે કરાતું નિત્યકર્મ. ઠંકાલ
[સ.], -ળા પું સાંજ. બવંદન નં [સ.]

સંધ્યા વખતનું નિત્યકર્મ
સંનિધિ પું; સ્ત્રીં [સ.] સમીપતા (૨)
અં પાસે; નજીક

સંનિપાત પું [સ.] જુઓ સનેપાત (૨)
ઢગલો (૩) સાથે મળવું તે (૪) સંબંધ
સંન્યસ્ત વિં [સ.] તણ દીધેલું (૨) નં
સંન્યાસ. -સ્ત્રીં સંન્યાસ પું [+ આશ્રમ]
વાનપ્રસ્થ પછીનો ચોથો આશ્રમ

સંન્યાસ પું [સ.] ત્યાગ કરવો તે (૨)
સંસાર વ્યવહારનો ત્યાગ (૩) સંન્યાસા-
શ્રમ. -સ્ત્રીં સંન્યાસ પું જુઓ સંન્યસ્તાશ્રમ.
-સ્ત્રીં સ્ત્રીં [સ.] સંન્યાસી સ્ત્રી. -સ્ત્રી
પું [સ.] જોણે સંન્યાસ લીધો હોય તે

સંપ પું [પ્રા. સપાવ (સં. સપાવ)] ઔકચ; મેજ
સંપત સ્ત્રીં [સ.] સંપદ; સંપત્તિ
સંપત્તિ સ્ત્રીં [સ.] ધન, હોદ્દત (૨) ઐશ્વર્ય;
આબાદી (૩) અધિકતા; સંપૂર્ણતા.
ઠંકાલે નં અર્થઘાસ; સંપત્તિની
ઉત્પત્તિ અને વહેંચણીના નિયમોની
ચર્ચા કરતું શાસ્ત્ર

સંપદ (-દા) સ્ત્રીં [સ.] સંપત; સંપત્તિ
સંપદ વિં [સ.] યુક્ત, સહિત (૨) વેલવશાળી
સંપર્ક પું [સ.] સંબંધ; સંગ
સંપર્ક અંકિં સંપ કરવો

સંપાડવું સંકિં [પ્રા. સપાડ (સં. સપાડ)]
પ્રાપ્ત કરવું; મેળવવું ('સંપાડવું'નું પ્રેરક)
સંપાત પું [સ.] એક સાથે પાડવું તે (૨)
સંગમ; સમાગમ (૩) પ્રહાર

સંપાદક પું [સ.] સંપાદન કરનાર. -ન
નં [સ.] મેળવવું તે (૨) તૈયાર કરવું તે

(૩) કોઈ પુસ્તક કે પત્ર પ્રસિદ્ધ કરવા
તૈયાર કરવું તે

સંપાદિત વિં [સ.] સંપાદન કરેલું

સંપી (ઠંકુ) વિં સંપવાળું

સંપુટ પું; નં [સ.] બે શકારાં કે તેવી
ચોલી વસ્તુઓનાં મોં એક ઉપર એક
મૂળી કરેલો ઘાટ (૨) હાથના પંજા તે
પ્રમાણે જોડવા તે

સંપૂર્ણ વિં [સ.] બધું, તમામ (૨) પરિપૂર્ણ
(૩) સમાપ્ત. ઠંકા સ્ત્રીં [સ.] પરિપૂર્ણતા;
ન્યૂનતા ન હોવી તે

સંપેતરું નં કોઈને પહોંચાડવા માટે
રોંપાયેલી વસ્તુ; ભેટસોગાતની ચીજ
સંપ્રદાન નં [સ.] આપવું તે (૨) ચોથી
વિભક્તિનો અર્થ [વ્યા.]

સંપ્રદાય પું [સ.] શિવાજી; ચાલુ વહીવટ
(૨) ધર્મનો ફાટો; પય (૩) ગુરુપરંપરાગત
ઉપદેશ

સંપ્રસારણ નં [સ.] ય્, વ્, ર્, લ્ નાં
અનુક્રમે ઇ, ઉ, ઝ, લૂ, યવાં તે [વ્યા.]
(૨) પ્રસારવું તે

સંખલ વિં [સ.] જોડાયેલું; યુક્ત

સંખંધ પું [સ.] સંયોગ; સંપર્ક; જોડાણ
(૨) વિવાહ; સમાઈ (૩) મિત્રતા; પરિચય
(૪) છઠ્ઠી વિભક્તિનો અર્થ [વ્યા.]. ઠંક
વિં [સ.] સંબંધ કરનારું (૨) સંબંધ-
વાચક. બધાચક વિં છઠ્ઠી વિભક્તિનો
અર્થ ખતાવતું [વ્યા.]. -ધી વિં [સ.]
સંબંધવાળું (૨) સગું (૩) અં વિધે;
બાબતે; સંબંધમાં [જ્ઞાનવાળું]

સંખુલ વિં [સ.] જાળેલું (૨) સંપૂર્ણ
સંખોધન નં [સ.] જગાડવું તે (૨) જણાવવું
તે; સમજાવવું તે (૩) બોધાવવું તે (૪)
બોધાવવા વપરાનો શબ્દ. -વું સંકિં
[સં. સંવોષણ] ડેરશીને બોલવું (૨) સમજાવવું

સંખોધિત વિં સંખોધાયેલું
સંભવ પું [સ.] શક્યતા (૨) મૂળ (૩) ઉત્પત્તિ.
ઠંકીય વિં [સ.] સંભવે એવું; શક્ય.
ઠંકું અંકિં [સં. સંમૂ] ઉત્પન્ન થવું, બનવું

(२) संभव दोषो; अनी शक्यं. ०वित
वि० [सं.] संभव दोष तेजुं; शक्य
संभवावयुं स०कि०; संभवयुं तु प्रेरक (२)
वणतो उत्तर के कडक वेल् के गग कडेवी
संसार पुं० [सं.] नेहती आमो (२)
शाक के अयाधामां करवाने मसाये
संसारयुं न० यादगीरीनी वस्तु के निधानी
संसारयुं स०कि० [प्रा. संभर (सं. संल्ल)]
पाद करुं [(२) न० तेजुं शाक
संभारियुं वि० संभारवाणुं; मसाये पूरेजुं
संभावना श्री० संभव; शक्यता
संभावित वि० [सं.] प्रतिष्ठित
संभाव्य वि० [सं.] शक्य (२) सकार
करवा योग्य (३) कडेपी शक्य तेजुं
संभाव्य न० [सं.] वातशीत; प्रसोतरी
संभाष श्री० [संभाषणं परशी] तपास;
हरहार; काण्ठ (२) रक्षल; जतन. ०पुं.
स०कि० [प्रा. संभाळ (सं. संभाळ)] संभाष
राज्यी; जतन करुं; सायवजुं; जलवजुं
(२) (हाम, जवाणदारी ६०) माये लेजुं
—यथावजुं; निभावजुं (३) अ०कि० साव-
येत के दोसियार रडेजुं; अक्षयतमां न
परी नजुं
संभूत वि० [सं.] ओकहुं करेजुं
संभोग पुं० [सं.] उपभोग (२) मंधुन
(३) विषयभोग
संभ्रम पुं० [सं.] धूमजुं ते; अक्षर करुं
ते (२) त्वरा; धांधल (३) गहराठ;
व्याकुलता (४) डकडा (५) छाति (६)
भूल (७) भय
संभ्रांत वि० [सं.] भुभावजुं (२) अक्षर-
येजुं; व्याकुल यजेजुं (३) छातिमां पडेजुं.
संभूत वि० [सं.] संभूतिवाणुं; सरणी के
अनुसूय मत धरावतुं (२) मान्य; पसंद.
—ति श्री० [सं.] अनुभूति; कण्ठलात;
समान मतवाणुं डोडुं ते
संभान न० [सं.] सन्मान; आदरसत्कार
(२) औरव; प्रतिष्ठा. —नित वि० [सं.]
संभूत (२) संभानवाणुं. —न्य वि०
[सं.] संभानने योग्य

संभाननी श्री० [सं.] सावरणी
संभिक्ष वि० [सं.] भिक्षित. ०पु. न०
[सं.] नुयो भिक्षल. —अत वि० [सं.]
नुयो संभिक्ष
संभुष वि० [सं.] सामे भुषवाणुं; सामे
दोष तेजुं (२) —नी प्रत्ये लागणीवाणुं
(३) अ० ३५५; सामे भिणावडे
संभेदन न० [सं.] ओकडा यजुं ते (२)
संभेद पुं० [सं.] भूर्ण (२) छाति (३)
आज्ञान (४) भोद
संयत वि० [सं.] दाणमां के दाणमां राभेजुं
(२) अधिजुं; जकडेजुं (३) संयमवाणुं
संयम पुं० [सं.] निमड; निशय (२)
छन्दियनिमड. ०न न० [सं.] नियमल;
हमन; निमड (२) जेन्नी दाणजुं ते.
—भी वि० (२) पुं० [सं.] संयमवाणुं
संयुक्त वि० [सं.] नेदायेजुं; युक्त (२)
अनेके मणीने करेजुं
संयोग पुं० [सं.] नेदाजुं के सेगा यजुं ते
(२) संयंघ (३) समागम (४) मिश्रल;
भेजवल्ली (५) संनेग; परिरिषित. —गी
वि० [सं.] नेदानाडुं (२) संयोगवाणुं.
—गीभूमि(—भी) श्री० जमानना जे
भोडा प्रदेशने नेडनारी आंकी जमान-
नी पडी
संयोगके वि० (२) पुं० [सं.] नेडनार.
—न न० [सं.] नेडजुं ते (२) नेडाल;
संयंघ (३) आयोगन; (४) जे पदायो
रासायनिक रीते बणी जडेने नवे पदाय
येवे ते [२. वि.]
संयोगित वि० [सं.] नेडेजुं
संरक्षल न० [सं.] रक्षल [०ता श्री०
संलग्न वि० [सं.] लागेजुं; वणजेजुं; येरेजुं.
संवत पुं० [सं.] विक्रम संवत (२) तेजुं हार्ड
पल वष [वार्षिक भयलतिथि
संवत्सर पुं० [सं.] वष. —री श्री० छमछरी;
संवत न० [सं.] वरा करवाना क्रिया
(२) ग्रैम करवे ते; ग्रैमशी छती देवा-
ने प्रयत्न [ति (३) वधारजुं ते
संवर्धन न० [सं.] वधजुं ते (२) छउरजुं

संवाद पुं० [सं.] वातशीत; सवालजवाब
(२) यथा (३) ऐकराग होवे ते (४)
ऐकमत यत्तु ते. -द्विता श्री० संवादी-
पक्ष; 'दामनी'. -ही वि० सखमत;
अनुकूल; ऐकरागवाणुं

संवाचक वि० [सं.] सवालन करणारे. -न
न० [सं.] वचन करणुं ते; लक्ष्य करणुं ते
(२) यथी करवी ते

संविधान न० [सं.] व्यवस्था; आधेयन
(२) नाटकना वस्तुनी स कलना, गोष्ठवल्ली

संवृत वि० [सं.] आच्छादित; ढाकेलुं;
ढकायेलु (२) संकेचित; सांकुं ('विवृत'
थी जलवृत्त) [व्या.] [रुद्रराज]

संवेदन न०, वना श्री० भान; प्रतीति;
संशय पुं० [सं.] संदेह; शक (२) हठेरात;

लय. ववाही कोर्ष पक्ष तत्त्वमां संकाशी
निहाणवानी वृत्तिवाणुं; 'रुद्रराज'.

-यात्मक वि० संशयवाणुं; संशय लय
ऐव. -यात्मा वि० [सं.] संकाशील

संशुद्धि श्री० [सं.] पवित्रता; शुद्धि

संशोधक वि० [सं.] शोध करणारे (२)
शुद्ध करणारे. -न न० [सं.] शुद्धि (२)

शोधभोज; 'रिसय'. [शोधेलुं]

संशोधित वि० [सं.] शुद्ध करेलुं (२)

संसाध श्री० [सं.] सहा; भंडण

संसाध पुं० [सं.] संजघ; सोजत; संगति
(२) आसक्ति; लंपटता

संसार पुं० [सं.] सृष्टि; जगत (२) मायानो
प्रपंच (३) जन्ममरणानी धर्मार्ण (४)

गृहसंसार. ००००००० पुं० दुनियादा-
रीनो व्यवहार. ०००००० पुं० संसार

इथी सागर. ००००० न० कृष्णपरिवारणुं
के संसारनामोणानुं सुभ. ००००० पुं०

सामाजिक अने कौटुंबिक जाणतेमां
सुधारण. -री वि० [सं.] संसारव्यवहार

संजघी (२) संसारमां रच्युपच्युं (३)
संसार मांडी जेकेलुं [संज्ञता; प्राप्ति]

संसिद्धि श्री० [सं.] सिद्धि; पूर्णता (२)

संस्कारण न० [सं.] शुद्ध करण, दूररत

करण के समकालीन ते (४) संस्कार करवा
ते (३) (अथनी) आहूति

संस्कार पुं० [सं.] शुद्ध करणुं ते (२) सुधारणुं

ते (३) राजगारणुं ते (४) वासनाओ के

कर्मेनी मन ठपर पडती छाप (५) शिक्षण,
उपदेश, संगति वगैरेनो मन ठपर पडेलो

प्रभाव (६) पूर्व कर्मेनुं क्षण; संज्ञेन (७)
मरण पाछा करवानी क्रिया (८) द्विजेने

जन्मथी मरण सुधी करवा पडता आव-
श्यक १६ विधिमांनो द्वैक (गर्भाधान,

पुंसवन, अनावलोभन, विष्णुजलि, सीमं-
तोन्नयन, लवकर्म, नामकरण, निष्कर्म,

सूर्यावलोकन, अन्नप्राशन, चूडाकर्म, उपन-
यन, गायत्र्युपदेश, समावर्तन, विवाह,

स्वर्गाश्राद्ध) (९) शिक्षण; उणवल्ली.

-रिता श्री० [सं.] संस्कारीपक्ष; 'कल्प्य'.

-री वि० [सं.] भूजधी सारा संस्कारवाणुं

(२) सारी उणवल्लीवाणुं (३) पुण्यशाणी

संस्कृत वि० [सं.] संस्कार पामेलुं (२) शुद्ध

करेलु (३) राजगारेलु (४) श्री० न०
गीर्वाणसाध. ००००० वि० संस्कृतथी

परिपूर्ण

संस्कृत श्री० [सं.] सद्यता; सामाजिक

प्रगति; 'सिखिलेशान'

संस्था श्री० [सं.] स्थापित व्यवस्था के

इदि (उदा० लक्ष्यस्था) (२) भंडण;
तत्र; 'उरिष्टयुशन'

संस्थान न० [सं.] नानुं राज्य; रजवाडा

(२) परमुलकमां वसाहत; तेजुं राज्य;

'कोलोनी'. ००००० वि० (२) पुं० वसाह-
तमा रहनेवार [करनार

संस्थापक वि० (२) पुं० [सं.] संस्थापन

संस्थापन न०, -ना श्री० [सं.] सारी

रीते स्थापणुं ते; प्रतिष्ठा करवी ते

संस्थापित वि० [सं.] संस्थापन करेलुं

संस्मरण न० [सं.] बारबार स्मरण (२)
न० ज० व० व्यक्तिनो जवन प्रसंगानुं

आवेजन; 'रेमिनिस्सेन्स'
संस्कृति श्री० [सं.] स्मृति; याद

સંહિતિ સ્ત્રીં [સ.] સમુદાય (૨) સંપ, સંગઠન
સંહિત્વું સંકિં [પ્રા. સેદર (સં. સમૃદ્ધ)]
એકદું કરી લેવું; પાણુ ખેતી લેવું (૨)
સહાર કરવો

સંહાર પું [સ.] નાગ; કતલ; ઉચ્છેદ. ૦ક
વિં (૨) પું સહાર કરનાર. ૦વું સં
કિં [સ. સહાર] સંહાર કરવો

સંહિતા સ્ત્રીં [સ.] પદ કે લખાણનો વ્યવસ્થિત
સમૂહ. ઉદા. મનુસંહિતા (૨) વેદોનો
દેવાની સ્તુતિવાળો મંત્રભાગ [સ્વર

સા પું સંગીતના સ્વરસપ્તકમાંનો પ્રથમ
સાધકલ સ્ત્રીં [દ.] બેસનારે પોતે ચલાવ-
વાનું બે ચક્રવાળું એક વાદન

સાધકલોપીડિયા પું [દ.] જ્ઞાનકોશ

સાધકલોપદાર્થલ નં [દ.] મૂળ લખાણ
લખી તે પરથી નકલો કાઢવાની એક
યુક્તિ કે સાધન

સાધકલ સ્ત્રીં જુઓ બકનળી [પ. વિ.]

સાધસ પું [અ.] ઘોડાવાળો; રાવત

સાકટી સ્ત્રીં, -ટું નં, -ટો પું, -ડી

સ્ત્રીં સામની લાખી બડી વળી

સાકર સ્ત્રીં [પ્રા. સકરા (સ. સંકરા)] ખાંડના

પાસાદાર ગાંગડા. -રિયું વિં સાકર

ચડાવેલું (૨) સાકર જેવું (સ્વાદ કે

આકારમાં). -રિયો પું ફૂલમાના

મધની ઝરમર (૨) સાકરિયો ચણો

સાકાર વિં [સ.] આકારવાળું; મૂર્તિરૂપવાળું

સાકી પું [અ.] મધ પાનાર (૨) માથકનું

સંબોધન

સાક્ષર વિં (૨) પું [સ.] વાચવા લખવાની

આવડતવાળું; મણેત્રુ (૨) શિક્ષિત, વિદ્વાન

(૩) લેખક, સાહિત્યકાર. -રી વિં સાક્ષર

અખી (૨) સારે ભારે શબ્દોવાળું (લખાણ)

સાક્ષાત્ અં [સ.] નજરોનજર; સંમુખ.

નકાર પું [સ.] નજરોનજર જેવું તે;

પ્રત્યક્ષ દર્શન (૨) પરમ તત્ત્વ કે ઉચ્ચરનો

સાક્ષાત્ અનુભવ

સાક્ષી સ્ત્રીં સાખ; ચાહેરી

સાક્ષી પું [સ.] નજરોનજર જોનાર (૨)

સાક્ષી પૂરનાર; ચાહેઈ

સાખ સ્ત્રીં સાક્ષી; ચાહેરી

સાખ સ્ત્રીં આડ ઉપર જ પાકેલું ફળ

સાખ સ્ત્રીં ખારણાના ચોકડાના બિભા

ટોકા (૨) ખારણ; આગણુ [લા.].

૦પ(-પા) ડોશી પું જોડમા જ જેનું

ધર હોય એવો ઝાડોશી

સાખી સ્ત્રીં બે ચરણનો એક પ્રકારનો

દોહરી કે પદ (૨) ચક્ર, લાવણી, કે

ગરબીમા આવતી, લખાણને ગાવાની

દૂકી પદ્યિયો [જોડાજોડ, લગોલગ

સાખોસાખ અં [સાખ (ખારણાની) પરથી]

સાગ પું [પ્રા. (સ. સાગ)] જેનાં ઇમારતી

લાકડાં બને છે તે એક નવતનું ઝાડ

સાગર પું [સં.] દરિયો (૨) દશ પદ જેટલી

સંખ્યા [(પ્રાચ; ખૂસ કામમા)

સાગરીત(-ઈ) પું [જુઓ સાગરીત] સાધી

સાગુચોખા, સાગુદાણુ પું અં વં

[સાગુ (મલાવા) + ચોખા કે દાણા] તાડ

જેવા સાગુ નામના ઝાડના યડના ગરના

બનાવેલા દ્રવિયા કણ [ખારીક ચૂનો

સાગોળ પું [ફા. શાશિલ] ચાળેલો

સાચ નં [પ્રા. સચ (સ. સચ)] સત્ય ૦કલું

વિં સાચુ બોલનાર; પ્રમાણિક, નિષ્કપટી.

૦માચ વિં [‘સાચ નો દિગ્ગર્જ’]

ખરેખરું; જેડ છે તેવું (૨) અં ખરેખર

સાચવણુ(-ણી) સ્ત્રીં [‘સાચવણુ’ ઉપરથી]

જતન; સભાળી [જતન કરવું

સાચવણું સં કિં [પ્રા. સચવ] સભાળવું;

સાચાર્થ સ્ત્રીં સચ્ચાર્થ

સાચાબોલું વિં સાચુ બોલનારું

સાચું વિં [જુઓ સાચ] ખરું, સત્ય; હોય

તેવું (૨) અસલ, બનાવટી નહિ એવું જેમ કે,

સાચુ મોતી (૩) સત્ય બોલનારું (૪) એક-

વચની. ૦લકું વિં ખરુંબોલું (૨) નં

ખમેરણી. -ચે અં ખરે; નકી (૨)

વાજબી રીતે. -ચેસાચું વિં ખરેખરું;

સાચ સાચું; સાચમાચ

સાજ પું [જા.] ઉપયોગી સરસામાન (૨)

શણગાર; વસ્ત્રાભૂષણ (૩) ઘોડા પર

નાખવાનો સામાન

માગર [સ સગર], ઋષીમાગર નં,
-નિયા પુનઃગવ વરના વરગોડા સાથે
રહેતું પ્રતિષ્ઠિત લોભનું મહત્ત્વ -નું નં
નાતનું પચ

સાગરનરંભ પુન સાધનગ્રામગ્રી
સાગરિદો પુન [પા સાગરિદ] નાનાર કે
નાયનારની ગ્રાથેનો સાર પિત્રાગ્રી કે
તમનની

સાગર ખાર પુન [સ સગર (પ્રા સગરિદા)
+ ખાર (સ કાર)] એક ખાર

માગુ વિન [સ સગર, ગરક] તદુરસ્ત
(૨) ભાગેલું નહિ એક, આપુ ઓત્તાનું
વિન તાનુ અને નીરોગી ઋષમ, ઋષમું
વિન તદુરસ્ત, નીરોગી (૨) સાવ સાગુ,
આપેઆપુ, અક્ષત

માટકો પુન ગ્રામગ્રામી પટીએ બાધી બના-
વેલો ચાણક કે કારકો

માટાખત નં સાટા નિયે લખત
સાટાતેખડા નંબંબંબં [સાટુ + તેખડુ]
કન્યાના સાટાને તેખડા કરવાનો વ્યવહાર
સાટી સોં માણસો જેમા બેસે છે તે
ગાગનું જોણુ -ચોકડુ

સાટીન સોં [દ. સંતિ] એક નવનુ
રેશમી કાપડ

સાટુ નં [દ સટ] કરાર, બોરી, કબાલો
(૨) મૂલ ઉરવડુ તે (૩) બહાનની રકમ
(૪) માગને બદલે માન કે કન્યાને બદલે
કન્યા આપવી તે (૫) બદલો, અવેળ.
-દે અં બદલે, અવેળમા

સાકંભારી સોં જગતી પ્રાણીઓને ખીજ
બીને લગાવવાનો તમાસો (૨) લગાવણી [લા]
સાકી સોં સાક વર્ષની વય, વડપણ (૨)
સાક વર્ષનો ગાળો [કે ડાગર

સાકી સોં સાક દિવસે પાંતી એક જુવાર
સાકનીશ (-સ) વિન [સ સગર વિન] '૩૭'.
સાકલો પુન [પ્રા સાક, સાકિલ (મ સાકલ)]
સાકલો, સાકી

સાકા (-કી) (૬) વિન [પ્રા સકા (સં સાથે)]
(સખ્યા પૂર્વે આવતા) સાધ, ઉપર

અર્ધું ઉદાહરણ સાકા પાથ. [સાકા (-કી)
ખાર લંબંબં પરલા]

માકી સોં [પ્રા માકા (સ માગ)] કીનની
સાકલો (૨) સાકલો [(પ્રમાની)]

માકીનાતી (૧) વિન સાકા સાત લાપની

માકુ (-કુ), બાઈ (૬) પુન [સ સ્વાર્ક,
પ્રા માગ + (સ વાઙ પ્રા વાઙ)] સાળીનો વર
માકુકું નં મોટું રામકું (૨) નિદાખાત
માકુરી (-સી) સોં [પ્રા સકા (સ સ.ગ)]

પકડ જેતુ એક સાધન, સાકની. -સો
પું મોટી સાકુરી (૨) પકડ, સકડાનકુ,
મુરકેરી [લા]

માત વિન [પ્રા. મત (સ સત્તર)] '૭' ઠો
પું સાતનો આકડો. ઓત્તાળી સોં
[+ ત. ણી] દોડીને રમવાની એ રમત

નાતત્ય નં [સ] સતતપણુ

માતપટો પુન પાતીએ કે ઉચેળીમા થતુ
એક નવનુ રાકુ

સાતમ સોં [સ સત્તર] પખવાડિયાની
માતમી તિથિ. -સું વિન કમમા છ પછી
આવતુ

માતવો પું [પ્રા સતુ (સ સત્તર)] રોચ્યા
અનાજનો લાઠ, સત્ત

નારિયક વિન [સ] સત્તરગુણવાળુ, ચાત
(૨) સત્તરગુણમાથી ઉત્પન્ન થયેલુ (૩)
સત્ત (૪) પ્રામાણિક (૫) સદ્ગુણી

માથ પું [પ્રા સત્તર (સ સત્તર)] સોબત
(૨) સદકાર (૩) અં સાથે [૫]

સાથરો પું [પ્રા સત્તર (સ સત્તર)] પાસનુ
બિંબનુ, પરાણની રાધ્યા (૨) દર્ભની
સાકી, (૩) તારને મુલાકા

લીપી તૈયાર

માથવો પું
સાથળ સી

સાંચિયો પં
ક્ર આની

સાથી પું
ગાર,
નોકર,

સાથે અં [‘સાથ’ પરથી] ભેડે, ભેગુ,
 સથાથે બંધાયું અં [+લાગ્યું] સાથે
 સાથે, ભેગાભેગી, એકીફેરે (૨) સામઠુ,
 એકદમ [વાટે, સૂર (૨) બૂમ
 સાદ પું [પ્રા. સ્. (સ. ગદ્ય)] અવાજ,
 માફગી સ્ત્રી [વા.] સાદાર્થ
 માફડી [સરં દ સારી] દમ, વાડછા
 વગેરેની બનાવેથી ચઢાર્થ
 સાફર વિં (૨) અં [સ] આફરપૂર્વક,
 માનસહિત [ઠંકરણું = મિનયપૂર્વક રહ્યું
 કરણ]
 સાદાર્થ સ્ત્રીં સાદાપણુ, સાદગી
 સાદુ વિં [પ્રા સાદ] બપડો, આડબર,
 ખર્ચાપણુ, જટિલતા, મિથણુ, દબ કે
 કૃત્રિમતા વિનાનુ, સરળ, સીધુ (૨) રગ,
 ભાત કે લખાણુ વિનાનુ, કોરું (૩) મજૂરી
 કરવાની ન હોય તેવુ, આસાન (કેદ)
 સાદશ્ય નં [સ] સરખાપણુ, સમાનતા
 સાધંતવિં (૨) અં [સ] સપૂર્ણ, આદિથી
 અત મુધીનુ
 સાધક વિં [સ] માર્ગસિદ્ધિમા ઉપયોગી
 (૨) સિદ્ધ કરનારું (૩) સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન
 કરનારું (૪) નત, દેવ વગેરે સાધનારું
 (૫) પું સાધના કરનાર (મોક્ષની)
 સાધન નં [સ] સાવડુ તે (૨) ઉપકરણ,
 ઓબર, સામગ્રી (૩) ઉપાય, યુક્તિ (૪)
 ઈશ્વરપ્રાપ્તિ માટે જરૂરી તપ, સમય,
 ઉપાસના વગેરે (૫) હેતુ[ન્યા] ંમમૃદ્ધિ
 સ્ત્રીં સાધનસામગ્રીની છત -વિપુલતા
 સાધના સ્ત્રીં [સ] સાધવા કે સિદ્ધિ કરવા
 આવશ્યક પ્રયત્ન કે ક્રિયા કરવા તે
 સાધર્મ્ય નં [સ] સમાન ગુણધર્મવાળા
 હોવાપણુ
 સાધ્યું સં કિં [સ સાધ] સિદ્ધ કરણુ, પાર
 પાડવું (૨) સાબિત કરવું (૩) (દેવ, મન
 વગેરે વરા થાય કે સિદ્ધ થાય તે માટે)
 સાધના કરવી (૪) પેતાને અનુકૂળ કે
 વશ કરવું (૫) રાખવું સિદ્ધિ રૂપ કયા
 ફેરફારથી બન્યું તે બતાવવું (૬) (તક કે
 સભેગોનો) લાભ હાવી લેવો

સાધારણુ વિં [સ] સામાન્ય, ખાસ નહિ
 તેવું (૨) મધ્યમ, નહિ અતિ વધુ કે
 નહિ અતિ ઓછું (૩) સમાન, બધાને
 લાગુ પડે તેવું અવશ્યક પું ‘દોમન
 રૂપર’ [ન] બતા સ્ત્રીં
 સાધિત વિં [સ] સાચેવું
 સાધુ વિં [સ] સારુ, ઉત્તમ (૨) ધાર્મિક;
 ઈશ્વરભક્તિપરાયણુ, સદાચરણી (૩)
 સમાસને અતે (સાધનારુ ઉદાં સ્વાય)
 સાધુ, તકસાધુ (૪) પું સાધુ પુરુષ
 (૫) ત્યાગી, ખાલો, વેરાળી (૬) અં
 સાબાણાધન્યા. અચરિત વિં સાધુતાવાળા
 છનનવાણુ, સાધુ (પુરુષ) બતા સ્ત્રીં
 સાધ્ય વિં [સ] સિદ્ધ કરવાનું (૨) સાધી
 શકાય તેવું (૩) નં સિદ્ધ કરવાનું તે.
 સાધ્વી વિં સ્ત્રીં [સ] શીવવતી, પતિવ્રતા
 (૨) સ્ત્રીં ખાતી, સાધુની
 સાન સ્ત્રીં [પ્રા સગા (સ સગા)] કરારો,
 સકેત, આખમયકારો (૨) સમજાવ,
 અક્ષ ૧ (૩) નં ગીરો મૂકવું તે, અવેજ
 સાનંદાશ્ચર્ય નં આનંદયુક્ત આશ્ચર્ય
 (૨) અં આનંદ અને આશ્ચર્ય સાથે
 સાની સ્ત્રીં પે ગુમાખાન વગેરે તળતા ખરી
 પડેલા મૂકો (૨) તે નભયો કચરેલા તલનો
 બૂકો (૩) રાખ
 સાનુકૂલ [સ], ની વિં અનુકૂળ, મદદગાર
 સાન્તવિં [સ] અતવાણુ, મર્યાદિત, નશ્વર
 સાપ પું [પ્રા સપ્ (સ સર્પ)] સર્પ, બુજગ.
 બણુ (-છી) સ્ત્રીં સાપની માદા
 સાપેક્ષ વિં [સ] અપેક્ષાવાળું (૨) સ્વતઃ
 હમ્તીન ધરાવનારું પણ ઓછ કરા પર
 આધાર રાખનારું, ‘રિલેટિવ’
 સાપોક્ષિયુ નંનાનો સાપ (૨) સાપનુ બન્યું
 આપ્તાલિક વિં [સ] સાત દિવસનું (૨)
 સપ્તાહને લગતું (૩) નં સાત સાત દિવસે
 બહાર પડતું છાપું
 સાફ વિં [મ] સફા, સ્વચ્છ (૨) કચરા-ઠાટા
 વગરનું (૩) સપાટ (૪) નિષ્કપટી (૫) રપટ
 (૬) અં બિયડાલ ધસીને

સાજન [સ. સજ્જન], ઝમડીજન નં,
-નિયા પુઝવવં વરના વરયોડા સાથે
રહેતુ પ્રતિષ્ઠિત લોગનું મહળ. -નું નં
નાતનુ ૫૫

સાજસરંતમ પું સાધનસામગ્રી
સાજિદા પું [વા સાજિદા] ગાનાર કે
નાયનારની સાથેનો સાર-નીરાળો કે
તબલચી

સાજખાર પું [સ. સાજકા (પ્રા સજિત્રા)
+ ખાર (સ. ક્ષાર)] એક ખાર

સાજુ વિં [સ. સજ, સ્વસ્ક] તદુરસ્ત
(૨) ભાગેલું નહિ એતુ, આપુ. ઓતજુ
વિં તાજુ અને નીરાળી ઝંડામ, ઝંડામું
વિં તદુરસ્ત, નીરાળી (૨) સાવ સાજુ;
આખેઆપુ, અક્ષત

સાદકો પું સામડાની પટીએ બાધી બના-
વેલો ચાણુક કે કોરડો

સાદાખત નં સાદા વિધેતુ લખત
સાદાતેખડાં નંબવં [સાદું + તેખડું]
કન્યાના સાદાને તેખડા કરવાનો બ્યવહાર
સાદી સીં માણસો જેમા જેસે છે તે
ગાનું બોણુ -ચોકડું

સાદીન સીં [સ. સંનિ] એક બતનુ
રેશમી કાપડ

સાદું નં [દ. સ્ત્ર] કરાર, બોલી, કબાલો
(૨) મૂલ ઠેરવતુ તે (૩) બહાનાની રકમ
(૪) માલને બદલે માલ કે કન્યાને બદલે
કન્યા આપવી તે (૫) બદલો, અવેજ.
-ટે અં બદલે, અવેજમા

સાઠમારી સીં જ ગથી પ્રાણીઓને ખીજ-
વીને લડાવવાનો તમાસો (૨) લડાવણી [લા]
સાઠી સીં સાઠ વર્ષની વય, ૫૬૫૫ (૨)
સાઠ વર્ષનો બાળો [કે ડાગર

સાડી સીં સાઠ દિવસે પાકતી એક જુવાર
સાડત્રીશ (-સ) વિં [સ. સત્ર ત્રિશત] '૩૦'.
માડલો પું [પ્રા સાઢ, સાઢિલ (મ. શાપ્ક)]
સાદલો, સાડી

સાડા(-ડી) (ડ') વિં [પ્રા સઢ (સ. સાઈ)]
(સખ્યા પૂર્વે આવતા) સાધ, ઉપર

અડલુ. ઉદા. સાડા પાત્ર [સાડા(-ડી)
ખાર તંબ્રં પરના]

સાડી સીં [પ્રા. સાઈ (સ. શાઈ)] ડીમતી
સાડો (૨) સાડો [પનોતી]

સાડીસાતી (ડી) વિં સાડા સાત હાપની
સાડુ(-ડુ), ઝભાઈ (ડ') પું [સ. સ્વાહી,

પ્રા સાળા + (સ. વાઢ. પ્રા વોડુ)] સાળીનો વર
સાણુકું નં મોટું ચકોરું (૨) મિશ્તાપાત્ર

સાણુરી (-સી) સીં [પ્રા સઢાગ (સ. ૬ શ)]
૫૬૬ જેતુ એક માધન, સાડતી. -સી

પું મોટી સાળસી (૨) ૫૬૬, સકડાનણ;
મુરકેડી [લા]

સાત વિં [પ્રા. સત (સ. સત્તર)] '૭'. ઠેડી
પું સાતનો આકડો. ઓતળી સીં

[+ તળી] દોડીને રમવાની એ રમત
સાતત્ય નં [સ] સતતપણું

સાતપડો પું પાનીએ કે હથેળીમા થતું
એક નાતનુ ચૂમડું

સાતમ સીં [મ. સત્તમો] ૫૫૫૫૬યાની
સાતમી તિથિ. -મું વિં કમમા ૭ ૫૪ી
આવતુ

સાતવો પું [પ્રા સતુ (સ. સત્તુ)] શોકલા
અનાજનો લોઠ, સતુ

સાત્તિયક વિં [સ] સત્તિયજ્ઞવાણુ, શાત
(૨) સત્તિયજ્ઞમાથી ઉત્પન્ન થયેતુ (૩)

સત્ય (૪) પ્રામાણિક (૫) સદ્ગુણી
માથ પું [પ્રા. સત્તવ (સ. સત્તવ)] સોખત

(૨) સદ્ધાર (૩) અં સાથે [૫]
સાથરો પું [પ્રા. સ્થર (સ. સ્થર)] થાસનુ

બિહાનું, પરાળની રાથ્યા (૨) દહની
સાદી, (૩) ચોકો, મરનારને મુવાડવા

લીંખી તૈયાર કરેડી જમીન
સાથવો પું જુઓ સાતવો [૫૫૫

સાથળ સીં [પ્રા. સત્તિય (સ. સત્તિયક)]
સાંધિયો પું [પ્રા. સત્તિય (સ. સ્વત્તિક)]

ક આની મજળસૂચક આકૃતિ
સાથી પું ['સાય' પરથી] સોખતી, મદદ

જાર; નેડીદાર (૨) ખેડ માટે રાખેડો
નોકર, હારી

સાથે અં [‘સાથ’ પરથી] નેડે, ભેગું;
સંશયે. બલાયું અં [+ લાગણું] સાથે
સાથે; ભેગાભેગી; એકાદેરે (૨) સામઠું;
એકદમ [વિરોધ; સુર (૨) ખૂમ

સાદ પું [પ્રા. સદ (સ. સદ્ય)] અવાજ;
સાદગી સ્ત્રીં [પ્રા.] સાદાર્થ
સાદડી [સરં દે. સારી] દલા, તાડછા
વગેરેની બનાવેલી ચટાર્થ
સાદર વિં (૨) અં [સ] આદરપૂર્વક;
માનસહિત. [ઠંદરું = વિનયપૂર્વક રબ્દ
કરવું]

સાદાર્થ સ્ત્રીં સાદાપણ; સાદગી.
સાદું વિં [પ્રા. સારદ] બપોડો, આડબર,
ખર્ચાળપણું, જટિલતા, મિશ્રણ, દલા કે
કૃત્રિમતા વિનાનું; સરળ, સીધું (૨) રંગ,
ભાત કે લખાણ વિનાનું; કોરું (૩) મનૂરી
કરવાની ન હોય તેવું; આસાન (કેક)
સાદશ્ય નં [સ] સરખાપણું; સમાનતા
સાદંતવિં (૨) અં [સ.] સ પૂણે; આદિથી
અંત મુધીનું

સાધક વિં [સ] કાચંસિદ્ધિમાં ઉપયોગી
(૨) સિદ્ધ કરનારું (૩) સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન
કરનારું (૪) ખૂન, દેવ વગેરે સાધનારું
(૫) પું સાધના કરનાર (મોક્ષની)

સાધન નં [સ] સાધનું તે (૨) ઉપકરણ;
ઓનર; સામગ્રી (૩) ઉપાય; યુક્તિ (૪)
ઈશ્વરપ્રાપ્તિ માટે જરૂરી તપ, સયમ,
ઉપાસના વગેરે (૫) હેતુ [આ.] ંસમૃદ્ધિ
સ્ત્રીં સાધનસામગ્રીની છત -વિપુલતા

સાધના સ્ત્રીં [સ.] સાધવા કે સિદ્ધ કરવા
આવશ્યક પ્રયત્ન કે ક્રિયા કરવાં તે
સાધર્મ્ય નં [સ.] સમાન ગુણધર્મવાળા
હોવાપણું

સાધવું સં કિં [સ. સાધ્] સિદ્ધ કરવું; પાર
પાડવું (૨) સાબિત કરવું (૩) (દેવ, મંત્ર
વગેરે વરા યાચ કે સિદ્ધ યાચ તે માટે)
સાધના કરવી (૪) પેતાને અનુકૂલ કે
વરા કરવું (૫) રાખવું સિદ્ધ રૂપ કયા
ફેરફારથી બચું તે બળાવવું (૬) (તક કે
સ ભેગોનો) લામ કઠાવી લેવો

સાધારણ વિં [સ.] સામાન્ય; ખાસ નહિ
તેવું (૨) મધ્યમ; નહિ અતિ ઘણું કે
નહિ અતિ ઓછું (૩) સમાન; બધાને
લાગુ પડે તેવું. ંઅવયવ પું ‘કોમન
ફેક્ટર’ [ગ્ર.]. ંતા સ્ત્રીં

સાધિત વિં [સં.] સાધિતું
સાધુ વિં [સ.] સારું, ઉત્તમ (૨) ધાર્મિક;
ઈશ્વરભક્તિપરાયણ; સદાચરણી (૩)
સમાસને અંતે (સાધનારું. ઉદાં સ્વાર્થ)
સાધુ; તકસાધુ (૪) પું સાધુ પુરુષ
(૫) ત્યાગી, ખાલો; વેરાગી (૬) અં
શાખાશાધન્યા. ંઅરિતવિં સાધુનાવાળા
છવનવાળું; સાધુ (પુરુષ). ંતા સ્ત્રીં

સાધ્ય વિં [સ.] સિદ્ધ કરવાનું (૨) સાધી
શકાય તેવું (૩) નં સિદ્ધ કરવાનું તે.
સાધ્ની વિં સ્ત્રીં [સ.] શીલવતી; પતિવ્રતા
(૨) સ્ત્રીં બાવી, સાધુરી

સાન્ત સ્ત્રીં [પ્રા. સળા (સ. સળા)] ઠંડારો;
સ કેત; આંખમચકારો (૨) સમજણ;
અકલ (૩) નં ગીરો મૂકવું તે, અવેજ
સાન્તદાસ્યર્થ નં આનદ્યુક્ત આશ્ચર્ય
(૨) અં આનદ અને આશ્ચર્ય સાથે
સાન્તી સ્ત્રીં પેશીમાંખાન વગેરે તળતાં ખરી
પડેલી ખૂડો (૨) તેલબચોં કચરેલા તલનો
ખૂડો (૩) રાખ

સાનુકૂલ [સ.], -બી વિં અનુકૂળ; મદદગાર
સાન્ત વિં [સ.] અ તવાળું, મર્યાદિત, નશ્વર
સાપ પું [પ્રા. સપ્ (સ. સર્પ)] સર્પ; ભુજગ.
બણુ (-હણી) સ્ત્રીં સાપની માદા

સાપેક્ષ વિં [સ.] અપેક્ષાવાળું (૨) સ્વતંત્ર
હસ્તી ન ધરાવનારું ધણ બીજ કરા કર
આધાર રાખનારું; ‘રિસોલિવ’
સાપેક્ષિયું ન બનાવે સાપ (૨) સાપનું બચ્ચું
સાપતાલિક વિં [સ.] સાત દિવસનું (૨)
સપ્તાહને લગતું (૩) નં સાત સાત દિવસો
બહાર પાડુ છાપુ

સાફ વિં [અ.] સફ; સ્વચ્છ (૨) કચરા-કાંઠા
વગરનું (૩) સપાટ (૪) નિષ્કપટી (૫) સ્પષ્ટ
(૬) અં બિલકુલ ધસીને

સાક્ષ્ય નં [સ.] સક્ષતા
 સાક્ષાદ્ વિં તદન સાક્ષ (૨) અં ચોખ્ખો-
 ચોખ્ખુ: ૨૫૮ રીતે (૩) ખુલ્લા દિલથી
 સાક્ષુદ્ વિં ચોખ્ખું; કચરાવિનાનું (૨)
 સોં સક્ષી; વાળઝૂડ (૩) કામકાજની
 મુધકતા (૪) પું દંડની કસરતનો એક
 પ્રકાર. -ફી સોં સાક્ષુદ્ [કકડો
 સાફી સોં [મ.] ચલમ પીવાનો કપડાનો
 સાફી વિં [મ.] વળતર વગરનું
 સાફી પું ફેટા
 સાખડમોથું વિં બોણુ, નિષ્કપટી (૨)
 ભેગસેગવાણું [(૩) ટટાર; સાનું
 સાખડું બધુંયે; તમામ (૨) સજ્જ; તેધાર
 સાખર નં [સ. શ્વર] ચિંગડાવાણું હરણ
 નેતું એક પ્રાણી. ંશિ(-શી)ગડું,
 ંશિ(-શી)ગું નં સાખરનું શિગડું
 સાખર(બમતી) સોં અમદાવાદ પાસેની
 નદી. ંકાંડો પું તેના કાંકા પર
 આવેલો પ્રદેશ
 સાખાશ(-શી) નુઓ સાખાશ, -શી
 સાખિત વિં [અ.] સિદ્ધ; પુરવાર. -તી
 સોં પુરાવો; ખાતરી
 સાખુ પું [અ. સાવન] દ્વાર અને તેલની
 મેળવણીથી બનાવેલો મેલ કાપે તેવો
 પદાર્થ [નુઓ સાગુચોખા
 સાખુચોખા, સાખુદાણા પું બં ૧૦
 સાખૂ પું નુઓ સાખુ
 સાખૂત વિં [અ. જુવત] આખું; નેતું ને તેવું;
 સાખુસમું; પૂરેપૂરું હયાત (૨) સંગીન;
 નક્કર, મજબૂત. -તી સોં મજબૂતી;
 સંગીનતા (૨) મુરક્ષિતતા
 સાખાર વિં [સ.] આહારસહિત (૨) અં
 આનારપૂર્વક [કંઈ અર્થ] કે હેતુવાળું
 સાલિપ્રાય વિં [સ.] અલિપ્રાયવાળું;
 સાલિમાન વિં [સ.] અલિમાનયુક્ત
 સામ પું [પ્રા. સામિ (સ. સ્વામિન્)]
 સ્વામી; પતિ [પ.]
 સામ પું [સ.] નુઓ સામવેદ (૨) રાજ-
 નીતિના ચાર ઉપાયોમાંનો એક, મીઠી

વાતોથી સમજાવીને મેળવી લેવું તે(સામ,
 દામ, દંડ, અને ભેદ)
 સામથી સોં [સ.] કોઈ કાર્યમાં ઉપયોગી
 કે સાધન તરીકે કામનો સામાન (૨)
 ઠાકારજના પ્રસાદની વિવિધ વાનીઓ
 સામડું વિં મેળું; એકડું (૨) અંસાથેલાગું;
 એકીવારે [ખાકરી
 સામનો (સા') પું સામે થતું તે; વિરોધ;
 સામયિક વિં [સ.] સમયસંબધી (૨)
 સમયોચિત (૩) નિયતકાલિક (૪) નં
 નિયત સમયે પ્રકટ થતું છાપું
 સામર્ય નં [સ.] બળ; શક્તિ; તાકાત
 સામવેદ પું [સ.] ચારમાનો ગ્રીએ વેદ.
 -દી વિં સામવેદ બહેલું કે સામવેદનું
 અનુયાયી (૨) નું તેવો માણસ
 સામસામું (સા') વિં બરાબર સામું
 (૨) વિરુદ્ધ (૩) સ્પર્ધાવાળું (૪) અં
 એકબીજાની સામે (૫) હરીફાઈમાં. -મે
 અં સામસામું; સામાસામી
 સામળ(-ળયો) પું [પ્રા. સામલ (સ.
 શ્યામલ)] સામળ; શ્રીકૃષ્ણ. -ળું વિં
 સામળું; કાળું. -ળો પું શ્રીકૃષ્ણ
 સામંજસ્ય નં [સ.] ઓચિત્ય; યોગ્યતા
 સામંત પું [સ.] વીર ચોક્કો (૨) ખંડિયો
 રાજ (૩) રાજનો મોટો જગીરદાર
 કે સરદાર. ંશાહી સોં સામતોના
 કે અમીર ઉમરાવોના આધાર કે વચ્ચે-
 વાળી રાજ્યપ્રથા; 'ફયુડલિઝમ'
 સામાજિક વિં [સ.] સમાજ સંબધી (૨)
 સમાજનું. ંતા સોં
 સામાન પું [કા.] સામગ્રી; રાયરચીલું;
 ઉપયોગી ચીજો; સાહિત્ય; સરંભ (૨)
 સાજ; પલાણ
 સામાન્ય વિં [સ.] સાધારણ; ખાસ નહિ
 તેવું (૨) બધામાં સમાન. ંજાન નં
 ખાસ અમુક વિષયનું નહિ પણ સાધારણ
 જરૂરી એવા અનેક વિષયોનું સામાન્ય
 જ્ઞાન. ંતા: અં [સ.] સાધારણ રીતે.
 ંનામ નં કોઈ એક આખા વર્ગને
 લાગુ પડતું નામ [વ્યા.]

સામાપાંચમ સ્ત્રીં [સામે + પાંચમ] બા-
 ઠરવા સુદ પાચમ - એક હિંદુ પવ'
 સામાયિક નં [સં.] સમતાપૂર્વક એકાગ્ર
 બેસવાનું નિત્યક્રમ' [જૈન]
 સામાવાણિયું, સામાવાણું (સા') વિં
 સામા પક્ષનું; શત્રુ પક્ષનું
 સામાસામી (સા') અં સામસામે; એક-
 ખીલની સામે (૨) સ્પર્ધામાં
 સામિયાનો પું બુઓ સામિયાનો
 સામીપ્ય નં [સં.] સમીપતા; નજીકપણ
 સામુદાયિક વિં [સં.] સમુદાયનું, -ને
 લગત (૨) સમુદાય વડે કરાવું
 સામુદ્ર વિં [સં.] સમુદ્રનું, -ને લગતું.
 ંધુની સ્ત્રીં [+ સ. ધુની = નદી] બે
 મોટા સમુદ્રને જોડનારી ખાડી. -દ્રિક
 વિં [સં.] સમુદ્ર સંબંધી (૨) નં
 શરીરનાં ચિહ્ન ઉપરથી ભવિષ્ય કે શુભા-
 શુભ ક્ષણ જાણવાનું ચાત્ર (૩) પું તે
 ચાત્ર જાણનાર
 સામું (સા') વિં [પ્રા. રહુ (સ. સમુલ)]
 સામે આવેલું (૨) વિરુદ્ધ. -મે અં ૩ખ૩
 (૨) નજર વરફની દિશામાં (૩) વિરુદ્ધમાં
 સામેલ, ંગીરી બુઓ સામિલ, ંગીરી
 સામેયું નં [સામું + આવડું] (વાજતે
 આજતે) સામે લેવા જતું સરખસ કે
 અતિથિને તેમ જઈને રામ રામ કરવા તે
 સામે પું [પ્રા. સમવ (સ. સ્વાનાક)] એક
 ખડકાન્ય
 સામેપચાર, સામેપાય પું [સં.] સામનો
 ઉપયોગ કે પ્રયોગ; મીઠા વચનથી મેળવી
 લેવું તે
 સામ્ય નં [સં.] સમાનતા. ંવાદ પું માલ-
 મતા વગેરે સામાજિક માલકીના ગણી,
 ફરેકનું સામ્ય સ્થાપનારા એક રાજકીય
 વાદ; 'કોમ્યુનિઝમ'. ંવાદી વિં (૨)
 પું સામ્યવાદમાં માનનાર કે તેને લખતું
 સામ્રાજ્ય નં [સં.] એક સમ્રાટની હક-
 મત નીચે આવેલાં અનેક રાષ્ટ્રોનો સમૂહ
 (૨) તેની હકમત. ંવાદ પું 'ઇમ્પી-

રિયલિઝમ'. ંવાદી વિં (૨) પું
 સામ્રાજ્યવાદમાં માનતું કે તે સંબંધી
 સાયક નં [સં.] ખાણ (૨) ખડક; ઉદ્યોગ
 સાયન વિં [સં.] અધનયતન પ્રમાણે ગણતું
 સાયર પું [પ્રા. (સં. સાગર)] સાગર
 સાયંકાલ [સં.], -ળ પું સંધ્યાકાળ; સાંજ
 સાયંપ્રાતર અં [સં.] સાંજ અને સવારે
 સાર સ્ત્રીં સદાય; મદદ [પ.]
 સાર વિં [સં.] સારું; ઉત્તમ [પ.] (૨)
 પું; નં કસ; સત્ત (૩) વાત્પથ; સારાંશ
 (૪) લાભ [લા.]. ંસાદી વિં અસાર
 ઊઠી સાર મદલ કરનારું
 સારજન્ટ પું [જ.] મોરો પોલીસ જમાદાર
 સારણાંક સ્ત્રીં પેદામાં થતી એક ભતની
 ગાઠ
 સારણી સ્ત્રીં [બુઓ સારણું] વળાટ માટે
 ફળીમાથી વાણી પરીવરવા તે. ંકામેદાર
 પું ફળીમાં વાણી સારવાનું કામ કરનાર
 સારથિ પું [સં.] રથ દાકનાર
 સારપ સ્ત્રીં સારપણું; સજ્જનતા
 સારભાગ પું સારો ભાગ (૨) સારાંશ
 સારભૂત વિં સારપ (૨) સર્વોત્તમ
 સારવાર સ્ત્રીં [પ્રા. સારવિષ (સ. સમારચિત)]
 = સલાજી, દુરસ્ત કરેલું બરદાસ્ત;
 સેવાચારી [શ્રાદ્ધ કરવું; સરાવડું
 સારવું સં કિં [પ્રા. સારવ (સ. સમારવ)]
 સારવું અં કિં [પ્રા. સાર (સ. સારવ)]
 પરીવડું (૨) આજવું, લગાડવું
 સારસ પું; નં [સં.] એક પંખી. -સી
 સ્ત્રીં [સં.] સારસની માદા
 સારસ્વ નં [સં.] સરસ્વતી
 સારસ્વત વિં [સં.] સરસ્વતી સંબંધી
 (૨) વિદ્યોપાસક (૩) બ્રાહ્મણોની એક ભત
 સારંગ પું [કા. સરંગ] વદાણનો મુખ્ય
 ટહેલ (૨) તેનો મદદનીશ
 સારંગ પું [સં.] એક રામ (૨) મૃત્ર (૩)
 નં ધનુષ્ય
 સારંગ નં [સં. શાંક] વિષ્ણુનું ધનુષ્ય; શાંક.
 ંધર, ંધારી, ંપાણિ પું વિષ્ણુ

સારંગી સ્ત્રી[સં.] એક તંતુવાદ્ય (૨) મૃગલી
 સારાઈ(-શ) સ્ત્રી સારાપણું
 સારાસાર પું [સં.] સારું અને ખોટું.
 વિચાર પું[સં.] સારાસારનો વિચાર.
 વિવેક પું સાર અને અસારનો વિવેક
 કરવો-જુદા પાડવા તે
 સારાસારી સ્ત્રી સારો મેળ કે સંબંધ
 સારાંશ પું[સં.] બાવાય; મતલબ; તાત્પર્ય
 સારિકા સ્ત્રી [સં.] મેના
 સારીગમ સ્ત્રી [સા-રી-ગ-મ છંડ]
 સંગીતના સાત સ્વર કે તેની સ્વરલિપિ
 (૨) કોઈ રાગ કે ગીતના સ્વર
 સારીપેઠ(-ઠે) અં ખૂણ; પુષ્કળ
 સારુ અં -ને માટે; વાસ્તે
 સારું વિં [સરં દિ.] સમસ્ત; આખું
 સારું વિં (૨) નં [સ. સારક; પ્રા. સારક]
 શુભ; લાડું (૨) સુંદર; મનનું (૩) અં
 (જવાબમાં) ઠીક; બલે. બરસ્તું, બમાડું
 વિં સારું અને ખોટું
 સારેવડું નં ચોખાના લોટનો પાપડ
 સારો પું બેસતા વર્ષને દિવસે વંચાતી,
 વર્ષ દરમ્યાન બનવાના બનાવોની
 આગાહી [તારવડું તે
 સારોદાર પું [સં.] સાર કે રહસ્ય
 સાર્ય વિં [સં.] અર્થયુક્ત (૨) પું કાફલો
 સાર્યકે વિં [સં.] સફળ; કૃતાર્ય (૨) નં
 સફળતા; સિદ્ધિ. -કચ નં સાર્યકતા
 સાર્યવાડ પું [સં.] વણજાર (૨) સંધરી;
 કાફલાનો આગેવાન
 સાર્વજનિક, સાર્વજનીન વિં [સં.] સર્વ
 લોકોનું; સર્વ લોકો સંબંધી (૨) સર્વ
 લોકોને ઉપયોગી [(૨) સર્વવ્યાપી
 સાર્વત્રિક વિં [સં.] સર્વ જગાએ યતું
 સાર્વભૌમ વિં[સં.] આખી પૃથ્વીનું; આખી
 પૃથ્વી સંબંધી (૨) પું ચક્રવર્તી રાજ
 સાલ પું; નં [સં.] એક વૃક્ષ
 સાલ નં [સં.] સ્વયં; પ્રા. સલ્લ] વીંધમાં
 બેસે તેવો હોડો; બંધબેસતો સાધિ (૨)
 નડતર; આડખીલી (૩) ગિલ્લીઢંડાની

એક રમત. [ઠંડાડું=બંધબેસતો સાધિ
 બનાવવો (૨) આડખીલી દૂર કરવી]
 સાલ સ્ત્રી [ફા.] વર્ષ (૨) પાકની મોસમ
 (૩) વર્ષાસન. બગરેહ સ્ત્રી [+ફા.
 ગિલ્લી] વરસગાંઠ
 સાલપોલિયું વિં સાવમાંથી ઢીલું પડી
 ગયેલું (૨) સાલ બરાબર બેઠાં ન હોય તેવું
 સાલમ પું [બ.] એક કંદ. બપાક પું
 સાલમ નાખીને બનાવાતો એક પાક
 (૨) માર [લા.]
 સાલવડું સંકિં સાલ બેસારવાં
 સાલવારી સ્ત્રી વરસ પ્રમાણે અનુક્રમ;
 (૨) બનાવોની સાલવાર મોકલવી
 સાલવું અંકિં [જુઓ સાલ નં. ૨]
 રાત્રે પેકે દુઃખ્યા કરવું; ખટકવું; ભોંકવું
 (૨) દિલમાં દુઃખ થવું [સરજ
 સાલસ વિં [બ.] નરમ સ્વભાવનું; બહું;
 સાલાર વિં [ફા.] આગેવાન; મુખ્ય
 સાલિયાણું નં [ફા. સાલના] વર્ષાસન;
 વાર્ષિક વેતન [સાળો
 સાલું વિં જુઓ સાળું. -લો પું જુઓ
 સાલોત્રી પું [જુઓ સાલિહોત્રી] દૌરનો
 દાક્તર [વસ્ત્ર
 સાલોત્રી પું સાલોત્રી; સ્ત્રીઓને પહેરવાનું
 સાવ (સા') અં તંન
 સાવડું વિં [પ્રા. સાવક (સ. સાવલ)]
 ઘોરમાણું; અપરમાનું
 સાવચેત વિં સાવધાન; ભગત; સચેત.
 -તી સ્ત્રી સાવધાની (૨) ચેતવાળી
 સાવજ પું [સં. સાવજ; પ્રા. સાવજ] સિંહ
 સાવજી નં ખંખી (લાડમા)
 સાવધ, -ધાન [સં.] વિં સાવચેત; હોશિ-
 ચાર; ભગત. -ધાનતા, -ધાની સ્ત્રી
 સાવચવ વિં [સં.] અવચવાણું
 સાવરણી સ્ત્રી પૂંને વાળવાનું સાધન.
 -જો પું મોટી સાવરણી
 સાવિત્રી સ્ત્રી [સં.] સૂર્યનું કિરણ (૨)
 ગાયત્રી (૩) સત્યવાનની પત્ની. ભવત
 નં જેઠ માસના શુક્લ પક્ષના ઉલ્લા

ત્રણ દિવસોમા સોમાગ્યની રક્ષા માટે
 કરાવે સોમાનું (વરસાવિત્રીનું) મત
 સાંકે વિં [સ.] ચંકાસુકા
 સાંકે વિં [સ.] આશ્વર્થવાળુ, નવાઈ
 ભરેલું (૨) અં અચળા સાથે
 સાંકે વિં [સ.] આઠે અગ સહિત
 (માથુ, આખ, હાથ, છાતી, પગ, નાંધ,
 મન અને વાણી). ંપ્રણામ પુંબંબં
 નીચા સૂઈ (આઠે અગથી) કરેલા પ્રણામ
 સાંસ પું [પ્રા. (સ. જામ)] જાસ, હમ
 (૨) જવ, પ્રાણ, (૩) ચંકાર [લા.]
 સાંસરવાસો પું સાસરે જતા દીકરીને
 અપાનો વગડા, ધરેલા વગેરે સામાન
 સાંસરવેલ સોંસસરાના પ્રુપ્પના માણસો
 સાંસરિયું નંસાસરીનું સગુ (૨) સાસરું [પ.]
 સાંસરી સોં, -કું નં [પ્રા. સાંસર (સ.
 જાનુરુકન)] સસરાનું ધર
 સાંસુ સોં [પ્રા. સાંસ (સ. જ્યૂ)] વર કે
 વહુની મા. ંસયો પું પતિ. ંસ સોં
 (નાનાથે) સાંસુ [હાંકે હાંકે
 સાંસોટ અં ['જાસ' ઉપરથી] જાસભેર,
 સાંસયથે નં [સ.] સાંસે રહેલ કે ફરલ
 તે (૨) સગ, સાય (૩) હમેશા સાથે
 હોલુ તે [ફરેલી
 સાંસનિક વિં [સ.] સહજ, સ્વાભાવિક;
 સાંસું સંકિં [પ્રા. સાંસ (સ. સાંસ)]
 જાવડ, પકડડુ
 સાંસે નં [સ.] જોખમભરેલું ગમ (૨)
 અવિચારી કામ (૩) જોખમ હોવા છતાં
 હામ લીધી અપવાવડ તે. -નિક વિં
 [સ.] સાંસ કરનારું. ંસ સોં
 સાંસર્ય સોં [સ.] મદદ. ંકારક વિં
 સહાય કરે એવું
 સાંસિય નં [સ.] સાધન, સામગ્રી (૨)
 પ્રભના વિચાર, ભાવના, જ્ઞાન વગેરેની
 ભાષામા સમજાયેલી મૂડી; વાક્યમય.
 ંકાર પું સાંસિય રચનાર ંકૃતિ
 સોંસાંસિયની ચીજ, ંપરિષદ, ંસભા
 સોં સાંસિયચર્યા કરનારી પરિષદ કે
 સભા. -ત્યક વિં સાંસિયને લગતું

સાંસી, ંસુસ જુઓ શાલી, ંસુસ
 સાંસીકાર, -રી જુઓ સાંસીકાર, -રી
 સાંસી સોં જુઓ સાંસી
 સાંસે પું [મ. સાંસિ] માલિક; ધણી
 (૨) મોટા માણસ (૩) ટોપીવાળો;
 યુરોપિયન (૪) ઈશ્વર. ંસદી સોં
 બાદશાહ કે ઉમરાવની દીકરી. ંસદી
 પું બાદશાહ કે ઉમરાવનો દીકરો.
 ંસોપી સોં 'હેટ', ગોરા પહેરે છે એવું
 ટોપચુ કે ટોપી ંસીક પું ગોરાલોક,
 -ખાસ કરીને અંગ્રેજ. -ખા સોંસોકાણી;
 પ્રતિષ્ઠિત સો. -ખી સોં જાહેરવાલી;
 વૈજવ (૨) શેઠાઈ. -ખો પું રવામી, વર
 સાંસેલી સોં [દિ. સાંસી; સરં પ્રા. સંસી
 (સ. સંસી)] સખી [સહાયતા કરનાર
 સાંસ સોં [સ.] સહાયતા. ંકારક વિં
 સાંસ સોં [સરં પ્રા. સાંસિય (સ. સાંસિય)]
 =વલકર] કપડા વણવાનું યોગ્ય.
 ંખાતું નં મિલનો સાળોનો વિભાગ.
 ંવી પું કપડાં વણનાર, વલકર
 સાંખાવેલી સોં સાળાની વડુ, સાળેલી
 માળી સોં [સ. દવાલી] વટની બહેન
 સાંણ પું [દ. સાંલી] સોંસોને પહેરવાનું
 ઝીણું રંગીન વસ્ત્ર
 સાંણું વિં વાક્યમા વપરાતા તેની વિ-
 વક્ષામા જરા વધારે સચોટતા ને મમ-
 તાનો ભાવ ઉમેરે છે. ('મારું સાંણું'
 પણ બોલાય છે.) ઉદાં સાળી વાત તે
 ખરી (૨) 'માણું' પેઠે વહાલમા કે
 નિરથક બોલાય છે [સુ.]
 સાંણેલી સોં જુઓ સાંણેલી [સુ.]
 સાંણો પું [પ્રા. સાંણ (સ. દવાલક)]
 વટનો ભાઈ
 સાંઈ (૦) પું [સ. સાંઈ] પરમેશ્વર, પ્રદા
 (૨) ફીર ંખાવા પું સાધુ. બાવો
 (માનાથ) બંબંબં
 માંકે (૦) સોં સકામણ (૨) મુરેલી.
 -કું વિં [પ્રા. મુરુક] પદોગારમા બોણ
 (૨) બીડાલ, પ્રદ વમરનું (૩) સક્રિય;

અનુદાર. -ડે માંકડે અં ગમે એમ
સંકડાઈને

સાંકળ (૦) સ્ત્રીં [પ્રા. સ્વલ (સં. ગ્વલ)]
કડીઓ કે આંકડા નોડીને બનાવેલી
લાગી હાર (૨) ખારી ખારણાને બધ
કરવાની એવી હારનું સાધન (૩) જમીન
બરવાનું ૧૦૦ ફૂટનું માપ. ૦૫૦ સંકિં

સાંકળની પેઠે નોડડુ; વળગાડવું (૨)
અંકિં સાંકળની પેઠે બધાવું, સંકળાડુ.

-ળિયું નં પુસ્તકના પ્રકરણ વગેરેનો
પાનના નખર સાથે અનુક્રમ. -ળી સ્ત્રીં

નાની કડીઓ નોડી બનાવેલી સેર (૨)
કોટે ધાવવાની કડી. -ળું નં પગનું

એક ધરેણું [વાળું (૨) પારિવારિક
સાંકેતિક વિં [સ] સ કેત સ બધી; સ કેત-

સાંખવું (૦) સંકિં [સ. સ + હમ્] ખમવું;
સહન કરવું (૨) ક્ષમા કરવી

સાંખ્ય, ૦૬૨૧ નં [સ.] કપિલ મુનિએ
રચેલું દર્શન; છ વેદિક દર્શનોમાનુ એક

સાંગ વિં [સ.] અર્ગો સહિત (૨) આખુ;
તમામ [હથિધાર

સાંગ પું; સ્ત્રીં; નં બરછી જેવું એક
સાંગામા (-માં) થી (૦) સ્ત્રીં અટલીને

જેસાય તેવી પાટી બફેલી ખુરસી ધાટની
માથી

સાંગી (૦) સ્ત્રીં રચના ધરી અને સાદી
એ જે વચ્ચેનો કઠેરાવાળો ભાગ

સાંગોપાંગ વિં (૨) અં [સ.] અંગ-
જાંગ સહિત; સમસ્ત; પૂર્ણ

સાંચરવું (૦) અંકિં [જુઓ સંચરવું]
ચાલવું (૨) જવું; વિદાય થવું

સાંચવું (૦) સંકિં [સ. સચિ] સધરવું;
એકઠું કરવું, વહેરી રાખવું

સાંચાકામ નં ચત્ર (૨) ચંત્રકામ (૩)
ચત્રની રચના વગેરે

સાંચો (૦) પું (૨) બીજું [સંચાકાળ
સાંચ (-જ) (૦) સ્ત્રીં [પ્રા. સજા (સ. સજ્યા)]

સાંકી (૦) સ્ત્રીં સરાકી. -કો પું જુવાર
ચેરડી વગેરેનો પેરાઈવાળો દાડો

સાંકરી, -સી, -સો (૦) જુઓ સાલસી, -સો
સાંક (૦) પું [પ્રા. સક (સ. સાન્ક)] ગોધા;

આખલો (૨) માતેલો નિરંકુશ માલસલા]
સાંક (૦) (૦) સ્ત્રીં [દિ. સકી] જાંટડી;

હતાવળી ચાલતી સવારીની જાંટડી
સાંકિયો (૦) પું જુઓ સાંક પું

સાંતળવું (૦) સંકિં [સ. સન્ + તળવું]
ધી કે તેલમાં શેકવું કે તળવું

સાંતી (૦) સ્ત્રીં એક હળથી વવાય તેટલી
જમીન (૨) નં જુઓ સાતીકું. ૦૬૦

નં હળ [ચાંતિ
સાંતવન નં, -ના સ્ત્રીં [સ.] આશાસન;

સાંથ (૦) સ્ત્રીં ગણોત, જમીન ખેડવા
આખ્યા બદલ લેવાનું બાકું

સાંથવું (૦) સંકિં સાથે આપવું
સાંથિયો, સાંથી (૦) (૦) સાથે જમીન

ખેડનાર ખેડત, ગણોતિયો [ચુ
સાંદીપનિ પું [સ.] શ્રીકૃષ્ણ અને સુભમાના

સાંધ (૦) સ્ત્રીં જુઓ સાધો (૨) કાંતણ
વણાટમાં તાર સાધવા તે (જેમ કે, નવી

તાળી સાળ પર લેતા). ૦૬૫ નં સાધવું
તે, સાધો (૨) અનુસધાન (૩) વધારાનો

ભાગ; પુરવણી. ૦૫૦ અંકિં [સ. સધા,
પ્રા. સધ] સીવવું (૨) નોડડ (૩) સાધો

કરવો (૪) (વાસણને) ફેલવું - થીંગડું
દેવ. -ધો પું ન્યાં બે વસ્તુઓ સાથે

નોડાઈ કે સિવાઈ હોય તે ભાગ (૨)
ફાટલું કે ટૂટેલું દુરસ્ત કરવા દીધેલું થીંગડું

સાંધ્ય વિં [સ.] સધ્યા સખધી
સાંનિધ્ય નં [સ.] સમીપતા

સાંપડવું (૦) અંકિં [પ્રા. સપડ (સ. સ +
પડ), મળવું, પ્રાપ્ત થવું (૨) જન્મવું;

અવતરવું [જીવન કે તે વિશે વિચાર
સાંપરાય પું [સ.] પરલોક (૨) મરણોત્તર

સાંપ્રત વિં [સ.] થોડા (૨) હમણાંનું;
હાલનું (૩) અંતરત; અબધી. -તિક

વિં [સ.] વર્તમાન સમયનું, હમણાંનું
સાંપ્રદાયિક વિં [સ.] સંપ્રદાય સંબધી

કે સંપ્રદાયનું [લિખાડની ખોળી
સાંખ (૦) સ્ત્રીં [સ. સમ્] સાંખણી નીચલી

सांभिल (०) श्री० लुओ संभिल
 सांभिली (०) श्री० [सांभ] उपरथी] नानु
 सांभिलुं. -छुं न० के वडे आडवानुं ते
 ऐक साधन
 सांभिलपुं (०) स० कि० [प्रा. सगर (सं. सगु)]
 ऐकहुं करवुं (२) अ० कि० याड आववुं
 सांभिलपुं (०) स० कि० [प्रा. समल] थवल्
 करवुं (२) ध्यान उपर लेवुं [बा.]
 सांभिलुं (०) वि० धीर-सभरीवाणुं (२)
 लुरसी नरभ पडयो होय ऐवुं
 सांभिल (०) पु० अ० व० [प्रा. सप्त (स. धाम)]
 तनी; मुरडेवी
 सांभिलारक वि० [सं.] स'सार स'भधी
 सांभिल (०) अ० सोंसिहुं; सीधु
 सांभिलारिक वि० [सं.] स'रकार स'भधी
 सांभिलिक वि० [सं.] स'रकारिने लगत (२)
 स'रकार भाषाने लगत
 सांभिलानिक वि० [सं.] स'स्थान स'भधी
 (२) पु० स'स्थानभांसाधेवस्तने देयभाळ.
 ०२५२११ पु० लिटिष स'स्थानेने भणतुं
 रवरान; 'डेमिनियन स्टेट्स'
 सिक्कल श्री० [म. गड] मुभवटो; यडेरे
 सिक्कलीगर पु० [फा. संटगर] (दयिधार
 वगेरे) परीने साड करनारो, सराखियो
 सिक्कल पु० [फा.] ओसने आदशाड
 अडेकडाडर
 सिक्कल श्री० लुओ सिक्कल
 सिक्कलार वि० छापवाणुं (२) सुंदर हेभावनुं
 सिक्कलशास्त्र न० प्राचीन सिक्कलो परथी
 कराती पुरातत्त्व शोधनुं शास्त्र; 'न्युमिरमे-
 डिक्स'
 सिक्के अ० सुधां [नाणुं]
 सिक्के पु० [म.] छाप; मटोर (२) यडली
 सिक्का वि० [सं.] छोटेल्ल
 सिंगराम पु०; न० लुओ सिंगराम, सभराम
 सिंगराम (२२८) श्री० [हि.] विद्यापती जी
 सिंगल न०; पु० [र.] इरथी भजर आपचानी
 निर्यानी के ते भाटेनी योजना (२)
 रयवेने हाथ

सिङ्गावुं अ० कि० 'सीङ्गुं'नुं भावे
 सिङ्गावुं अ० कि० 'सीङ्गुं'नुं कभ'लि
 सित वि० [सं.] थेत, सङ्केत (२) पु० धोणो रंग
 सितम पु० [फा.] लुडम. ०गर (०११) २
 वि० लुडमगार. ०गुलरी श्री० सितम
 गुलरवे ते
 १. सितार पु०; श्री० [फा.] ऐक तंतुवाध
 सितारो पु० [फा.] वारो; अड (२) दशा;
 नसील [धा.]
 सितार वि० [प्रा. सतरि (स. सतति) '७०'
 सितोतेर [प्रा. सितेइतरि (स. सप्ततति) '७०'
 सित्याही (२२) वि० [प्रा. सनार्मा (स.
 सनार्माति)] सत्यारी; '८७'
 सित्यातेर वि० लुओ सितोतेर
 सिङ्गावुं अ० कि० [स. सार] भी यड; रिमाडुं
 सिङ्ग वि० [सं.] तेयार; सङ्ग, प्रास (२)
 निश्चित, साभित (३) निष्ठात (४, सिद्धि
 प्रास करी होय तेवुं (५) मुझ (६) पु०
 सिद्धिओ गेगनी होय तेनो योनी के
 देवी पुरुष (७) मुझ पुरुष. ०ता श्री०
 [सं.] सिद्धपल्ल (२) सिद्धि; सङ्गता (३)
 साभित. ०स'कद्वय वि० [सं.] लेना
 स'कद्वयनाथी कथ' सिद्ध याय ऐवुं.
 ०उरुत वि० लेनो हाथ लेती गयो छ
 ऐवुं; दयोहीवाणुं. -द्वार्थ पु० [सं.]
 नीतम शुद्ध
 सिद्धांत पु० [सं.] पूरी तपास के विचारणा
 पही साथो साभित यथेयो ऐवे निमित्त
 मत के निष्कर्ष (२) कपपत्तिपुत्र भय.
 ०याही वि० सिद्धांतमा मान्यतावापु;
 कोर्क पल्ल आभतमां ते अगेना सिद्धांत
 प्रमाणे (जील कोर्क भगवत आधारै नहि)
 यावतामां माननाडुं. न्ती रि० (२) पु०
 [सं.] सिद्धांत गल्ल के समर्थन करनाडुं;
 सिद्धांतवादी (३) यात्रेना चलने माननाडुं
 सिद्धि श्री० [सं.] परिपुष्ट, सङ्ग के
 साभित यडुं ते (२) साभित (३) द्वाप्रसि
 (४) उवटनी मुझि (५) योयपी भगनी
 आड सक्तिओमांनी इरेक (लुओ अक्ष-

महासिद्धि). ०६५४ वि० सिद्धि
 आपनाहुं [विदाय यहुं
 सिधार(-य)हुं अ०कि० आलपी पकडपी;
 सिनेमा पुं [ह.] चित्रोनी परपराने
 आलपी धटना तरीके पठ उपर जताववानी
 युक्ति (२) ते युक्तिथी जतावातु चित्र के
 नाटक, यक्षचित्र (३) सिनेमानुद. ०७५४
 न०सिनेमानुं चियेटर. -भेटोआइ पुं०;
 न० [ह.] सिनेमा जताववानी युक्ति के
 तेनु यत्र (२) सिनेमा
 सिपाई पुं० [नुओ सिपाही] सैनिक, डेढ़ानो
 भायुस (२) यपरसी, पडावाणो (३)
 पोलीस ०७५५ श्री० सिपाईनुं काम के
 नोःरी. ०८५५ न० अ०व० सिपाई
 वगेरे कूटकण भायुसो [सिनापति
 सिपाइसाज्जार पुं० [वा.] लरकरनो उपरी,
 सिपाही पुं० [का.] सिपाई
 सिद्धत श्री० [म.] गुल; विशेषता, भासियत
 (२) तारीफ (३) यायाजी, होशियारी
 सिद्धारस श्री० [का. सिफारिश] बलामल;
 लाजवजवाग आगण डोईने माटे कइली
 प्रशसा के आग्रह
 सिन्ने'ट पुं०; श्री० [ह.] यक्षतरमां चूना पेठे
 वपगनी ओक वस्तु
 सिर न० [म्रा. (स. सिरस), का. सर] सिर;
 भायु. ०८५६ श्री० सिरनेरी, जणरदस्ती
 (२) तुभाणी. ०८५७ पुं० मुगठ (२) [वा.]
 मुद०णी (३) सरदार, अग्रणी. ०८५८ न०
 नुओसरनामुं. ०८५९ पुं० नुओसरपाव.
 ०८६० पुं० केंटा के पादरी पर जधातो
 दीरागोती'जित पडो.
 सिरस्तेदार, -री नुओ सिरस्तेदार, -री
 सिरस्ते पुं० नुओ सिरस्ते, यादु वहीवट
 सिद्धार्थ श्री० नुओ सिद्धार्थ
 सिद्ध अ० [म.] इक्ष; मात्र; केवण
 सिद्धकश्री० [नुओ सिधक] अर्थ जतां भाजी
 वधेवी रकम (२) हाथ परनी शकड रकम
 (३) वि० हाथमां जयत रहैयुं; जयत
 सितसिताज'ध वि० अनुक्रम प्रमाणनुं

(२) सजग (३) अ० अनुक्रम प्रमाणे;
 ओक पाछी ओक
 सिद्धसिद्धो पुं० [म.] सांकेत (२) कर्म; प्रथा;
 परंपरा (३) दुखपरंपरा; वंशानुक्रम
 सिद्धार्थ श्री० सीववानी रीत (२) सिवडाभल
 सिद्धिक श्री० [ह.] रीती [२. वि.]
 सिद्धिदान न० [ह.] ओक धातु-तत्त्व [२. वि.]
 सिद्धेदार नु० [का. सिद्धेदार] पोटेसवार
 सिपाई [मडेनतालु]
 सिवडाभल न०, -श्री श्री० सीववानुं
 सिवडावपुं स० कि० 'सीववुं'नुं प्रेरक
 सिवाय अ० [म.] (अमुक) विना; वगर
 सिवानुं अ० कि० 'सीववुं'नुं कर्मस्थि
 सिविल वि० [ह.] मुलकी. ०८५७ न० पुं०
 जिल्हा माटेनो सरकारी दफ्तर. ०८५८ श्री०
 श्री० [ह.] आर्थ. सी. ओस. कडेवाली ०८५९
 अभवदारेनी नोकर. ०८६० रिपटल श्री०
 [ह.] जिल्हानी वर्य सरकारी करिपताव.
 -खियन पुं० [ह.] आर्थ. सी. ओस. नी
 परीक्षामां पास सरकारी अभदहार (२)
 जधा कामो के आतांमा सरपु काम दई
 राके ओवुं कांई (भायुस के वस्तु) [वा.]
 सिस्कारपुं स० कि० सिस्कारो करवो;
 डरकरवु [यतां यतो अवाज
 सिस्कारो पुं० [२०] हातमांथी पवन पसार
 सिस्कार श्री० [स.] सज'न करवानी धम्मा
 सिस्कोटी श्री० [२०] नुओ सीदी
 सिस्कोजियुं न० [सर० दे. साहुजिया = मोरनुं
 पीछु] साहुजीनुं सजिया जेवु पीछु
 सिस्टर श्री० [ह.] नख'; श्री जरहासी
 सिंग श्री० [दे. सिंग] सींग
 सिचन न० [स.] सिचत ते. -पुं स० कि०
 [सं. सिच्] सी यहुं; छाटवुं; रेशुं (२)
 पाणी पातु (आडने) (३) उपराउपरी
 गोकवहुं (४) लाहुं (५) (पाणी काढवा
 माटे) क्वामां भुहुं (६) (धो के दोरहुं)
 सिद्धर न० [स.] पारो, सीसुं तथा गंधकनी
 मेजवणुंनो लाल भूझ. -रियुं वि०
 सिद्धरता रंगनुं

सिंध पुं०; न० [स. सिंधु] हिंदो एक
 प्रांत (हाथ पाकिस्तानमां)
 सिंधव पुं०; न० [प्रा. (सं. सैवव)] एक
 अनिज क्षार
 सिंधाश्लेषु न० लुओ सिंधव
 सिंधी वि० सिंधु, -ने वगुं (२) पुं०
 सिंधो रडेवासी (३) ओ० सिंधीभाषा
 सिंधु पुं० [सं.] समुद्र (२) ओ० तेनुमनी
 हिंदुस्ताननी प्रसिद्ध नदी (हाथ
 पाकिस्तानमां)
 सिंध पुं० [स.] एक रानी हिंसक प्राणी;
 यशुओनो राम (२) पांयमी राशि.
 ओ० सिंधनी भाषा. ओ० न०
 [स.] मुख्य द्वार. ओ० पुं० [स.] सिंधो
 के सिंध केवा नाइ
 सिंधल, ओ० पुं० [स.] लंका; सिंधोन
 सिंधस्थ न० [स.] नृद्वरपति सिंधराशिमां
 होय ते समय
 सिंधावलोइन न० [सं.] सिंधनी पडे
 आग वधतां पडेवां पाछणुं इरीथी
 नेई लेवुं ते (२) समावोयन; आग
 कडेवा पडेवा पुनें नुं साराशे कडेवुं ते
 सिंधासन न० [स.] सिंधनी आधुतिवाहुं
 जेथुं आसन (राम, देव के आचार्यनुं)
 सिंधिकामुत पुं० [स.] सिद्धि नामनी
 राक्षसीनो पुत्र-राहु
 सीक ओ० [फा. सीख] शीघ्र; बोडानो
 सलियो के गज
 सीकर पुं०; न० [स.] शीकर; इरकर; छांठ
 सीध ओ० [फा.] लुओ सीक
 सीगरे पुं० सुतारनुं एक ओलर
 सीजवहुं स०किं 'सीजुं'नुं प्रेरक
 सीजुं अ०किं [प्रा. सिन्ध (स. सिंध)]
 धीमे तापे गराणर अक्षरने तैयार
 यजुं-रघाई रडेवुं (२) पार पडुं; सीधुं
 (३) [हा] शांत पडुं (४) दुःखी यजुं
 सीटी ओ० [रव०] ओ० के भूजणी केवा
 साधनथी पवन कूंडने करातो वीछो
 अवाज के तेनुं साधन; सिंसेरी

सीडपुं स०किं [लुओ शीडपुं] पूरवुं, छांटी
 लेवुं (२) अहा करवुं (जेम के, देवुं)
 सीडी ओ० [हिं. सिद्धी] निखरणी
 सीत ओ० [सं.] हणपूणी; डोरा
 सीता ओ० [स.] जनकनी पुत्री; एक सती
 सीताक्षल(-ण) न० एक क्षण. -णी ओ०
 सीताक्षनुं अड
 सीतार पुं० [स.] खास अंदर जे यतां
 करातो के यतो सीत ओवे अवाज
 सीटी पुं० आफ्रिकानो भूज वतनी; हणसी
 सीध ओ० भणर; समचार
 सीध ओ० [लुओ सीधु] सीधापल्लु
 सीधुं अ०किं [स. सिंध] सिद्ध यजुं;
 पार पडुं; सीजुं
 सीधार् ओ० ['सीधु' कपयणी] सीधापल्लु
 सीधी पुं० लुओ शीटी
 सीधुं न० रांधवा नेटुं कायुं अनाज
 वगेरे सामग्री
 सीधुं वि० [स. सिद्ध वपयणी] बांधुं नहि
 तेवुं; एक वीथीमां होय जेवुं (२)
 पांयडुं; पाधुं (३) सरण; अ समन्य
 जेवुं (४) निष्कपटी. ओ० वि० दोर
 नेवुं सीधुंसट
 सीधुंपाष्टी न० ('सीधांपाष्टी' न० ००००
 मा पल्ल वपराय छे), सीधानी सामग्री
 के तेनो सामान; भावापीवानुं
 सीधुंसट वि० एकदम सीधुं; साव सीधुं
 सीधुंसामथी ओ०, सीधुंसामान
 न० ०००० सीधानी सामग्री-सामान
 सीन पुं० [सं.] नाटकनुं इश्य (२) देभाव.
 ०री ओ० [सं.] रंजभूमि पर देभावमां
 साधनेनी गोडवगु. ०सीनरी ओ०
 लुओ सीनरी
 सीनो पुं० [फा.] छातीनो इलाव
 सीप ओ० [प्रा. सिप (स. शुक्ति)] धीप
 सीम ओ० [प्रा. सिम (स. सीमा)] जेतार
 के गामनी छड; ते भागनी जमीन
 सीमणो पुं० लुओ सीमणो
 सीमंत न० [सं.] ओमिनो सेथो (२)

અધરણી. -તિની સ્ત્રી [સં.] સૌભાગ્ય-
વતી સ્ત્રી (૨) જેને અધરણી આવી હોય
એવી સ્ત્રી. -તોપ્રયત્ન નં [સં.] સગમાં-
વસ્યામાં સ્ત્રીને યોગ્યા, છઠ્ઠા કે આઠમા
માસમાં કરવાનો એક સંસ્કાર

સીમા સ્ત્રી [સં.] હદ; મર્યાદા. ંચિદ્વન
નં સીમા બતાવનારી નિશાની. ંડે
પું ગામની હદ; તે ભાગ. -મોદક્ષધન
નં [સં.] સીમા ઓળંગવી તે (૨)
દરોરાને દિવસે પોતાના રાજ્યની સીમા
ઓળંગી પારકી હદમાં પ્રવેશ કરવાની
એક ક્રિયા

સીરી વિં [ફા. શીરીન] મીઠું; મધુર; સ્વાદ
પેદા કરે તેવું (૨) સ્ત્રી તેથી વાસ
સીલ સ્ત્રી [દ.] મહોર; મુદ્રા, છાપ (૨) મહોર
લગાડી ચોટાડેલું લાખ કે એવા બીજા
પદાર્થનું ચક્ર. ંખધ વિં સીલ મારેલું
(૨) સીલ તટ્યા વિનાનું; વગર ખોલેલું
સીવણુ નં [સીવણું/ઉપરથી] જુઓ સીવણી
(૨) જ્યાં સીંચુ હોય તે જગા. ંકામ નં
સીવવાનું કામ કે હારીમરી. -ચૂં સ્ત્રી
સીવણું તે કે તેની દળ

સીવણું સં. કિં [પ્રા. સીવ (સં. સિવ)]
ટાંકો મારી જોડેલું; સાંધણું
સીશમ સ્ત્રી; નં [દે.] એક ઝાડ કે એનું
લાકડું; શીશમ

સીસ -સા) પેન સ્ત્રી [સીમું+પેન] પેનસિલ
સીસી સ્ત્રી શીશી, ખાટલી
સીમું નં [પ્રા. (સં. સીસ)] એક ધાતુ
સીસો પું શીશો; ખાટલો
સીંગ સ્ત્રી જુઓ શિંગ
સીંચણિયું નં પાણી સીંચવાનું પાત્ર કે
સાધન (૨) ક્ષામાં સીંચવાનું દોરડું
સીંચણું સં. કિં જુઓ સિંચણું [સંકેત]
સીંચણો પું [દે સિંચણ] બાજપક્ષી;
સીંદરી સ્ત્રી [દે. સિંદુ, સિંદુર (દે. સિંદો=
ખજૂરીનું ઝાડ)] (કાપીની) દોરડી
સુ અં [સ.] નીચેના અર્થમાં વપરાતો ઉપસર્ગ
(૧) સુંદર; સારું (સુવાસ) (૨) સારી

રીતે; ખૂબ (સુરક્ષિત) (૩) સહેલાઈથી
(સુલભ) [સંક્રમણ]

સુકતાન નં [ફા. સુક્ત ઉપરથી] જુઓ
સુકર વિં [સં.] સહેલું [શરીરનું]
સુકલકડી વિં લાકડી જેવું સૂકું; દુબળ
સુકવણી સ્ત્રી સુકવેલી વસ્તુ (૨) સુધ્વજં.

-ચું નં પૂરતો વરચાદ ન. આવવાથી
વાવેતર વગેરેનું સુકાર્થ જડું તે
સુકાન નં [દ. સુકાળ; જ. સુકાન] જેને
મરડવાથી વહાણ દિશા બદલે છે તે કળ
કે તેની જગાનો વહાણનો ભાગ. -ની
પું [સરં. દે. સુકાનિય] સુકાન ફેરવનાર
ખલાસી

સુકાણું અં કિં [પ્રા. સુક (સ. સુવ)] ભેગ
કે પ્રવાહી બહી જઈ શુષ્ક થવું (૨) (શરીર)
દુબળું પડવું; ફૂસ થવું

સુકાળ પું [સ. સુ+કાળ] સારા પાકનો
વખત (દુકાળથી બિડકું) (૨) છત;
પુષ્કળપણું [લા.]

સુકુમાર વિં [સ] પથ્થુ કામળ; નાજુક
સુકૃત નં, -તિ સ્ત્રી [સં.] સારું કામ;
પુણ્ય. -ત્ય નં સુકૃત

સુખ નં [સ.] તનમનને ગમે એવો અનુ-
ભવ (આરામ, ચેન, શાંતિ, સતોષ,
તૃપ્તિ, ઉપભોગ); કામનાની સિદ્ધિનો
આનંદ. ંકર, ંકારક, ંકારી, વિં
[સં.] સુખ કરનારું; સુખદાયી. ંચેન
નં સુખશાંતિ; આરામ

સુખડ સ્ત્રી [પ્રા. સિરિલક (સં. મીસક)]
ચદનના ઝાડનું સુગંધીદાર લાકડું કે તે
ધસી કરાનો લેપ [ખનાવનારો; કદોઈ]
સુખડિયો પું [સુખડી પરથી] મીઠાઈ
સુખડી સ્ત્રી [પ્રા. સજ્જલિ (સં. જજ્જલિ)]
ધોળાજમાં ધડેનો લોટ રોળેને બનાવેલી
એક વાની (૨) મીઠાઈ (૩) હંકસાઈ;
હસરી; બહિસ

સુખતણી સ્ત્રી જોડાની અંદર નખાવું નરમ
પટ્ટું ચામડું [જુઓ સુખકર
સુખક [સં.], -દાયક, -દાયી, -દેણુ વિં

સુખન પું [ફા] બોલ, વેણ, યજ્ઞ
 સુખપાલ સ્ત્રીં એક નતની પાલખી
 સુખમણી સ્ત્રીં જુઓ સુખમણી [પ.]
 સુખરૂપ વિં (૨) અં [સ] સાજી સમું,
 સહીસલામત
 સુખાકારી સ્ત્રીં સુખી હાલત, વદુરસ્તી
 સુખાવહ વિં [સ] સુખમરક
 સુખાસન નં [સ] સુખદાયક ખનાવટવાળુ
 આસન (૨) પાખી, મ્યાનો
 સુખિયારું, સુખિયુ વિં જુઓ સુખી
 સુખી વિં [સ] સુખવાળુ, દુખ વિનાતુ
 સુગત પું [સ] જુદા બગવાન
 સુગતિ સ્ત્રીં [સ] સદ્ગતિ, મોક્ષ
 સુગમ વિં [સ] નહેલુ ઓત્તા સ્ત્રીં
 સુગરી સ્ત્રીં [સ] સુગૃહીં એક પક્ષી (એ
 સુદર માળો ખનાવે છે)
 સુગધ પું, સ્ત્રીં [સ], -ધી સ્ત્રીં સારી
 ગધ, ખુશબો -ધીદાર વિં સુગધીવાળુ
 સુગારું અંકિં સૂગ ચડવી
 સુગાળ, ઓ, -જીં વિં [સૂગ પરથી] જેને
 જટ સુગ ચડે એવું, જ' સુગાય એવું
 સુગૃહીં સ્ત્રીં [સ] એક પક્ષી, સુગરી
 સુગ્રાહ્ય વિં [સ] સહેલાઈથી પ્રવેશ કરી
 યકાય એવું (૨) સહેલાઈથી સમભય એવું
 સુચીવ પું [સ] (સમાયજીમા) વાનરોનો
 રાજ, વાલીનો બાઈ
 સુધટિત વિં [સ] સારી રીતે રચેલું (૨)
 સુપરરિન (૩) ધટિત, ચોખ્ખું
 સુધક વિં [સ] સુ + ધ' સ્વચ્છ, ચોખ્ખું
 (૨) ચતુર, વિવેકી ઓત્તા સ્ત્રીં
 સુધરી સ્ત્રીં જુઓ સુગરી
 સુચરિત(-ત) વિં [સ] જુઓ સચ્ચરિત
 (૨) નં સારું ચરિત
 સુજન પું [સ] સારો સહાયારી માણસ
 સુભાષ્ટ વિં [પ્રા (સ સુભ)] હોશિયાર, જ્ઞાની,
 સમજી
 સુભાત વિં [સ] કુલીન, જીયા કુળનું
 સુન વિં [સ] ડાહ્યું, ચતુર, વિદ્વાન ઓત્તા સ્ત્રીં
 સુઝાડવું સંકિં 'સુઝવું' પ્રેરક

સુડતાળીસ વિં [પ્રા. સત્તત્તલીસ (સ.
 સત્તત્તવારિસ)] '૪૦'
 સુડોલ વિં [સુ + ડોળ] ધાટીલું, રૂપાળું
 સુણ્ણવું સંકિં [પ્રા. સુણ (સ. ઝુ)] સાબળવું
 (સુણાવું, સુણાવવું)
 સુત પું [સ] પુત્ર
 સુતનુ વિં [સ] સુદર નાનુંક યરીરવાળું
 સુતર વિં (૨) અં [સ. સુ + તર] સહેલું,
 સુગમ, સરળ
 સુતરાઈ વિં સૂતરનું બનેલું
 સુતરિયા પું સૂતરનો વેપારી
 સુતરું વિં (૨) અં જુઓ સુતર
 સુતરે વિં જુઓ સુતરાઈ
 સુતલ [સ], -તી નં નીચું પાતાળ
 સુતા સ્ત્રીં [સ] પુત્રી
 સુતાર પું [સ] ચત્રપાર, પ્રા સુતદાર] લાકડા
 ધડનાર કારીગર ઠંકામ નં લાકડા
 વડવાનું કામ -રી વિં સુયારનું, -ને
 લગતુ (૨) સ્ત્રીં સુયારનામ [ધાત
 સુથાડિયો પું એક નતનું ભગી સળીનું
 સુથાર, ઠંકામ, -રી જુઓ 'સુતાર'ના
 સુદ અં [જુઓ સુદિ] શુદ્ધ પક્ષમા (૨)
 સ્ત્રીં શુદ્ધ પક્ષ [નં વિષ્ણુનું ચક્ર
 સુદર્શન વિં [સ] સારા દેખાવવાળું (૨)
 સુદામા પું [સ], શ્રીકૃષ્ણનો એક ગરીબ
 સહાધ્યાયી ને મિત્ર (૨) કાળખ માણસ
 [લા] ઓપરી સ્ત્રીં ચેરબદર (૨) કાળખનું
 નિવાસસ્થાન [લા]
 સુદિ અં [સ] જુઓ સુદ
 સુદિન પું [સ] શુભ દિવસ
 સુદુર વિં ધણું દુર
 સુદૃઢ વિં [સ] ધણું દૃઢ
 સુધન્વા પું [સ] એક પ્રસિદ્ધ વિષ્ણુમંત્ર
 સુધરવું અં કિં સારું થવું
 સુધરાઈ સ્ત્રીં સુધારો, સુધરેલી સ્થિતિ
 (૨) મુનિસિપાલિટી
 સુધરાવવું સંકિં 'સુધરવું' પ્રેરક, સુધારે
 એમ કરવું, સુધારાવડું
 સુધા સ્ત્રીં [સ] અમૃત (૨) ચૂનો ઠંકર પું

[स.] यद् ० धवद वि० अभूत जेव घोणु'
(२) यूनाथी घोणुनु
सुधार पुं० [सुधारव' परथी] सुधारो. ० क
वि० सुधारनाहु; सुधारो करनाहु (२) पुं०
तेवो आहमी. ० ॥ ओं सुधारवु ते;
सुधारो
सुधारवुं स० किं जगडेहु, कथणेव सुधरे
ओम करवु, साहु करवु (२) दुरस्त करवु;
समाख (शाक, मकान छ०) (३) भूष
दूर करी जहुं कडेवु के लभवु
सुधारस पुं० [स.] अभूत
सुधारावपुं स० किं सुधराववु
सुधारो पुं० सुवरवु ते, सारी रियति, सारो
देरदार (२) ससृति, सल्यता (३) नवो
याव के रीतभात (४) दरावने सुधारवा
भाटेनो कराव
सुधांशु पुं० [स.] यद्मा
सुधी अ० [ए सात्रधि] लगी, पय' त
सुधीर वि० [स.] भूष धीर
सुधां (०त्ता) अ० सावे, मणीने, पल (जाफ़ी
रहा के छोडया विना)
सुनावणी ओ० [सुलव' सुलवव' उपरथी]
न्यायाधीशे दूरियाद साबणवी ते के तेने
सबजाववी ते
सुनत ओ० [अ] ओक मुसलमानी सरकार,
नेमा खिगनी पोपयानी यामेरी कापी
नाजवाभा आने छे (२) मुसलमान करवु
ते; धर्मांतर [ला.]
सुन्नी वि० [अ] ओ नामना मुसलमानी
पथनु (२) पुं० ओक मुसलमानी स प्रदाय
सुपक्ष वि० [स.] सारी रीते पाकेहु
सुपथ पुं० [स.] सारो, नीतिनो मार्ग
सुपन न० जुओ स्वप्न [प] [सोपेवु
सुपरत सी० [पा. सुपर] सोपथ (२) वि०
सुपरिन्टेन्डेन्ट पुं० [र.] निरीक्षक करनार
उपरी; मुख्य अधिकारी
सुधात्र वि० [स.] योज्य, लायक. ०त्ता ओ०
सुपुत्र पुं० [स.] सपुत्र
सुप्त वि० [स.] स्नेव, जेवेल

सुप्रतिष्ठित वि० [स.] सारी प्रतिष्ठावाणु,
आजहार
सुप्रज वि० [स.] सुंदर प्रभावाणु'
सुप्रसन्न वि० [स.] धलु प्रसन्न
सुदक्ष (-ण) वि० [स. सु + क] सारा दक्ष-
परिज्ञानवाणु (२) न० साहु परिज्ञान-दक्ष
सुदियाहुं वि० [फा. सुदीयानद] उपरथी
सुंदर, आथी सदाईदार
सुसुद्धि ओ० [स.] सद्सुद्धि
सुलोध पुं० [स.] साहु ज्ञान के शिष्यामल.
० क वि० सुलोध देनाहु
सुलग वि० [स.] सुंदर, रमणीय (२)
सुभागी. ०त्ता ओ०, -गा वि० ओ०
भूजसुरत के औलाभ्यवती (ओ)
सुलट पुं० [ए] अहादुर लडवैयो
सुलद्रा ओ० [स.] श्रीकृष्णनी जूदेन,
अजुननी पत्नी
सुलागी वि० [स.] लाभ्यराणी
सुलापित वि० [स.] सुंदर रीते कडेवु (२)
न० तेवु वाक्य के पद
सुमति ओ० [स.] सद्सुद्धि
सुमन न० [स.] दूध
सुमार पुं० [जुओ सुमार] अडसटो.
-रे अ० आसरे, लगसग
सुमित्रा ओ० [स.] लक्ष्मणी माता
सुमेण पुं० सारो मेण - जनाव (२) साहु
सुभज मिथल
सुयाणी ओ० [प्रासुया (सरु तिका)] प्रसव
करावतारी ओ, दार्ध [अवसर
सुयोग पुं० [स.] शुभ-सारो के योज्य
सुर पुं० [स.] देव
सुरक्षित वि० [स.] सारी रीते रक्षायेहु
सुरभी ओ० [फा.] वासी
सुरगंगा ओ० [स.] आकारागंगा
सुरगुरु पुं० [स.] देवाना गुरु, जूदरपति
सुरत न० ते नामनु रादेर [कल्पद्रुम
सुरतरु न० [स.] रवर्गनु ओक जाड (२)
सुरता ओ० लगनी (२) ध्यान (३) याद; संध
सुरदास पुं० प्रसिद्ध अथ भक्त कवि
(२) आभयो साधु के भाखस [ला.]

સુરધનુ નં મેધધનુધ્ય
 સુરધેનુ સ્રીં [સ. સુર + ધેનુ] કામધેનુ
 સુરપતિ પું [સં.] ઇશ્વરાન
 સુરભિ(-ભી) વિં [સં.] સુવાસિત (૨)
 સ્રીં કામધેનુ ગાય (૩) ગાય
 સુરમો પું [ફા.] એક ખનિજ પદાર્થ
 કે તેનું આંખનું અંજન
 સુરઘ્ય વિં [સ.] અત્યંત રમણીય
 સુરવાહ(-વા) પું; સ્રીં [ફા. સુત્વાર]
 પાયભો; ચોરણે
 સુરસરિ(તા,તા) સ્રીં [સ.] ગંગા
 સુરંગ સ્રીં જમીનમાં કંચેલુ ભોયડું (૨)
 (જમીનમાં ખાડો ખોદી ખડક તોડવા
 કે રાત્રીના નાશ કરવા વપરાતી) દારૂ-
 ગોળાની એક યુક્તિ કે તેને માટેની બનાવટ
 સુરંગી વિં સારા સુશોભિત રંગનું
 સુરા સ્રીં [સ.] મદિરા; દારૂ
 સુરાઈ સ્રીં [જુઓ સુરાઈ] કૃતના ધાટનું
 સાકડા ગળાનું વાસણ
 સુરાખ સ્રીં [ફા.] કાણુ; ખાકોડું [રાખ્ય
 સુરાખ્ય નં [સ.] સારુ-સારી રીતે ચાલતું
 સુરાપાન નં [સ.] દારૂ પીવો તે [ધ્વનિ
 સુરાવટ સ્રીં સુર મિથાવવા તે (૨) સુરેલ
 સુરાહી સ્રીં [અ.] જુઓ સુરાઈ
 સુરીહું વિં ભયર કે બરોબર મળેલા સુરવાણું
 સુરુચિ સ્રીં [સ. સુ + રચિ] સારી રુચિ,
 ભંગ પું સુરુચિનો-શાસ્ત્રસંજ્ઞતાનો ભંગ
 સુરેખ વિં [સ.] પ્રમાણસર; પાટીડું; સુંદર
 સુરેખા સ્રીં સીધી લીટી [ન.]
 સુરેલ વિં [સુર ઉપરથી] સુરીડું; સુમધુર
 સુરેશ, સુરેશ પું [સ.] ઇશ્વર
 સુલક્ષણ [સ.], નહું વિં સારાં લક્ષણ-
 વાળું [નું પ્રેરક]
 સુલકાવર્ણ સંકિં સહકું કરતું ('સહકાવર્ણ'
 સુલતાન પું [અ.] ખાદ્યાર્થ; મુસલમાની
 રાજા. -ના સ્રીં મેગમ; રાણી. -ની
 વિં સુલતાનનું, -ને લગતું (૨) સ્રીં
 સુલતાનનો અમલ (૩) રાજાની આપ-
 ખુદી કે જુલમ [લા.]

સુલભ વિં [સ.] સહેલાઈથી મળે એવું
 સુલાખ સ્રીં જુઓ સુરાખ
 સુલેખન નં [સ.] સારા અક્ષર લખવા તે
 સુલેલ સ્રીં [અ. સુલ] સલાહશક્તિ; અડા
 કે લડાઈનો અભાવ (૨) સમાધાની;
 સધિ. વશાંતિ સ્રીં સુલેલ અને શાંતિ
 સુલેશ પું [ફા. સુલ્લા] વગર તલે કે કોરી
 તમાકુ બરેલી ચલમ
 સુલકા(-ગા)વર્ણ સંકિં 'સુલ'નું પ્રેરક
 સુલણું વિં [સ.] સુદર રંગનું (૨) નં
 સોનું. વકાર પું [સ.] સોની. બનિયમ
 પું સુલણું જેવો ઉત્તમ કીમતી નિયમ.
 ભંદોલિય પું પચાસ વર્ષે બજા-
 વાતી જયતી. ભંદિર નં અમૃતસરનું
 'સુલ'થી મહેલુ શીખ મદિર. બુગ
 પું સારામાં સારો યુગ, સત્યયુગ. -ણું
 વિં સુંદર વર્ણવાળું
 સુવા પું એક વનરપતિ; તેનાં બીજ
 સુવાડવું સંકિં 'સુલ'નું પ્રેરક; સુવાડાવડું
 સુવાણુ સ્રીં જુઓ સવાણુ
 સુવારેગ પું [પા. સ્વા (સ. શક્તિ) + રેગ]
 સુવાવડાથી થતો એક રેગ
 સુવાર્તા સ્રીં [સ. સુ + વાર્તા] સારી-પરિવ્ર
 વાર્તા; 'ગોરપેલ'. ઉદા. ઈશુની સુવાર્તા
 સુવાવડ સ્રીં બાળકને જન્મ આપવાને
 અને તે પછીનો સૂતકનો સમય. ભાનું
 નં સુવાવડ કરવાનું દવાખાનું; પ્રસૂતિ-
 થઈ. -ડી સ્રીં સુવાવડમાં હોય એવી સ્રી
 સુવાવું અંકિં 'સુલ'નું બાવે ૩૫
 સુવાસ સ્રીં [સ.] સારી વાસ; મુગધી
 સુવાસણ, સુવાસિણી સ્રીં [જુઓ
 સુવાસિની] સૌભાગ્યવતી સ્રી
 સુવાસિત વિં [સ.] ખુશખોશ
 સુવાસિની સ્રીં [સ.] સુવાસણ
 સુવાડક વિં ગરમી કે બીજાને પેતાના-
 માથી સરળતાથી વહેવા દે તેનું [પ. વિ.]
 સુવિકિત વિં [સ.] સારી રીતે નજીલ
 સુવ્યવસ્થા સ્રીં [સ.] સારી વ્યવસ્થા,
 -સ્થિત વિં [સ.] સારી પેઠે વ્યવસ્થિત

સુશિક્ષિત વિં [સ] સારી રીતે શિક્ષિત
 સુરીક્ષ વિં [સ] ઉત્તમ શીલવાળું, સ્વચ્ચરિત
 (૨) વિવેકી, વિનયી (૩) સરળ, સીધું
 સુરોભિત નં શોભા માટે ઠરેલી સ્તંભવટ
 સુરોભિત વિં [સ] ધણુ શોભીતું
 સુશ્રુત વિં [સ] બહુશ્રુત, વિદ્વાન (૨) પું
 પ્રાચીન પ્રસિદ્ધ વેદ [ખેસાડેલું]
 સુશ્લિષ્ટ વિં [સ] સારી રીતે નેડેલું કે
 સુપુષ્ટ વિં [સ] મૂતેલું, બિધતુ (૨) અપ્રમટ,
 અદર રહેતું લેટન્ટ - સિ સોં [સ]
 ગાઠ નિઠા
 સુપુમધ્યા સુપુમધ્યા [સ] સોં યોગશાસ્ત્ર
 પ્રમાણે ત્રણ પ્રધાન નાદીઓમાની વચની
 સુહુ અં [સ] મારી રીતે ઉત્તમ રીતે
 સુમનાડ (ટો) પું [સ્વં] જોરથી વહેતા
 કે વીધાતા પવનનો કે તેને મળતો અવાજ
 સુસગત વિં [સ] સુ + સગત] બરાબર
 સગત - બધેસર - તિ સોંમુસ ગતતા
 સુસખલ વિં [સ] આગળપાછળ બરાબર
 સબધવાળું, સુસગત
 સુસ્ત વિં [ફા] આળસુ (૨) મદ, ધીસુ.
 - સ્તી સોંઆળસ બેધતુ ધેન (૨) મદતા
 સુસ્થ વિં [સ] સુસ્થિત (૨) સ્વસ્થ,
 સાનુતાનુ
 સુસ્થિત વિં [સ] સારી રીતે સ્થિત,
 દં (૨) સારી સ્થિતિવાળું (૩) બરાબર
 ગોઠવાયેલું
 સુહાગ પું [પ્રા સોહગ (સ સૌમાન્ય)]
 સોમાન્ય બળુ વિં સોં સોમાન્યવતી
 (૨) પતિની માનીતી - ગિયુ, - ગી વિં
 સુમાગી સુખી
 સુહાણુ સોં [સરં] ના સુહાવળ (સં મુલાવળ)
 શાંતિ, સમાધાન
 સુહાવર્ણ સંકિં સુહાવર્ણુ પ્રેરક, શોભાવળ
 સુહાવર્ણુ અંકિં [પ્રા સુહ (સં ગુમ) અથવા
 - પ્રા સુહ (સ સુ + મા)] શોભતુ સોહાવળ
 સુહાસિની વિં સોં [સ] સુદર હાસ્યવાળી
 સુહુદ પું [સં] મિત્ર
 સું અં [મપ સહ] સાથે શું [પ]

સુંદર વિં [સ] રૂપાળુ, સુરોભિત, મજેનું
 નાં સોં. - રી સોં સુંદર સો (૨)
 સરજાર્થ જેવું એક વાધ [વાળી
 સુવાળી (૦) સોં પૂરી જેવી નારતાની એક
 સુવાળું (૦) વિં [પ્રા સુમારમ (સ સુમાર-
 કમ)] લીસુ અને નરમ (૨) સ્વભાવતુ
 નરમ, મૃદુ
 સૂકં સોં સૂકાપણુ, બીનાશનો અભાવ
 સૂકંગળુ નં બાળકને થતો એક રોગ,
 સુકવાન, રિકેટસ
 સૂકર પું, નં [સ] શૂકર, ખૂક, સૂતર
 સૂકવર્ણુ સંકિં જુઓ સુગવળ
 સૂકુ વિં [પ્રા શુક, (સ ગુક્)] શૂક,
 લીનાશ વિનાનું (૨) કૃષ, દૂબળું
 સૂદો પું તમાકુનો બૂકો, જરદો
 સૂદ્ધ વિં [સ] સારી રીતે કહેવાયેલું (૨)
 નં વેદમત્રો કે યજ્ઞાઓનો સમૂહ - ક્ષિત
 સોં [સ] ઉત્તમ ઉક્તિ કે કથન
 સૂદ્ધમ વિં [સ] અણુ, ઝીણું બારીક (૨)
 નં બ્રહ્મ ંદશકં યત્ર નં બારીક
 વસ્તુ મોટી દેખાડનારું એક સાધન ંદેહ
 પું [સ] દેહધી છૂટા પડેલો છત્ર જેનો
 આશ્રય કરી રહે છે તે સર્ગર (પાચ પ્રાણ,
 પાચ જ્ઞાનેન્દ્રિય, પાચ સૂક્ષ્મભૂત, મન
 અને બુદ્ધિ એ સત્તર વસ્તુ બનેલું શરીર)
 ંદારીર નં [સ] સૂદ્ધ દેહ
 સૂગ સોં [સ સુ + વિષાકેપરથી] અતિશય
 અણુગમે, ધૂણા, નીતરી
 સૂચક વિં [સ] સૂચવે એલું, સૂચવનારું
 (૨) ગર્ભિત સૂચનોવાળું કે તે જગાડતું
 સૂચન નં [સ] સૂચવતું તે કે જે સૂચવાય
 તે - નાં સોં [સ] સૂચવતું તે હાસાશ,
 ચેતવણી
 સૂચવર્ણુ સંકિં [સ સૂચ] સૂચના કરવી,
 ધ્યાન કેપરલાવતું, જણાવતું (સૂચવાર્ણુ)
 સૂચિ સોં [સ] યાદી, સાકળિયું, કમાનું
 સારી ટીપ (૨) સોય
 સૂચિત વિં [સ] સૂચવાયેલું કે સૂચવેલું
 સૂચિપત્ર (૦ક) નં [સ] સૂચિ, યાદી

સૂચી સોં [હ] જુઓ સૂચિ ૦૫૩(૦૬)

૧૦ [હ] જુઓ સૂચિપદઃ

સૂચું અં [હ] (દરથી ચાનથી વગેરેનું)

દેખવું કૂવું, સેવે વડો

સૂકં સોં સૂકું તે, સનમ નન; પડોવ

ધું ૧૦ પેવાને મનુ-સનમ

સૂકું અં [હ] [સર ૫૬ હુલે (હ

દસનલ)] પેવાનું ૭૬૫૨ (૨) સનમ

વમ પાવી, અકલ પડોવવી

સૂકં નં [હ] કોટ ૫૮૬૨ ૬૦ દસનલ ૨૮

૦૬૨ નં [હ] (સૂ અ.વી ભવ એવી)

નાની બેદ કે પે

સૂક વિં [હ] સૂકું (રિષિ રહા હોવ

તેરથા વખતનુ સાનનુ અને સાડ (બાગ)

(૨) પું, નં મૂળ (૩) આનથા વગેરે

નાં મૂળ, કાશ વગેરે ખાતી ખાતી સફાઈ

વગી તે [પુ] મોટી સૂકી

સૂકી સોં સોપારી કાવરવાનુ સાધન. - ટો

સૂકે પું એક ભવનો પોષ્ટ [સૂકું

સૂકું અંકિં [પ્રા. રા (હ. કુળ) ૭૫૫]

સૂક પું [હ] સારથિ, રથ હાકનાર (૨)

કાનિયથી બ્રાહ્મણને પેટે થયેલા પુત્ર

સૂકં નં [હ] સનાસ બગેરીયા જન્મ

અને મરણ વગેરેથી પાળવામા આવવી

આતડડે. - સી વિં સૂકવણી

સૂતપુત્ર પું [હ] કલ્

સૂતર નં [હ] સૂત ૩ કાલીને કાઢેલા વાર

સૂતરકેણી (૨) સોં એક ભવની મીઠાઈ

સૂતરશાળ સોં એક ભવની ડામર

સૂતળી સોં [હ] સૂત ઉપરથી) શાળની

પાવળી દોરી [નં સુવાવડખાનું

સૂતિકા સોં [હ] સુવાવડી સો. ૦૭૫

સૂત નં [હ] દોરી; વાવણી (૨) સૂતર

(૩) નિયમ, વ્યવસ્થા (૪) પ્રાચીન શાસ્ત્ર

કારીએ રચેલા મૂળ સંક્ષિપ્ત વાક્ય કે

તેનો અર્થ (૫) ધીવ વરીકે રચીકારેલું

દંડ વાક્ય (૬) 'ધોમપુ'વા' [ન] (૭)

'પ્રાપ્તિશન' [ન]. ૦૬૨ પું [હ]

મૂળ સૂત રચનાર. ૦૫૨ પું સૂતોમા

કાપરો અર્થ (ભેમ કે, કાપક કિં

ધનં અર્થે ૦૬૨ પું [હ] વાક્ય

પ્રકાશ વડ, એ વડો તેમ જ ૧૨૦૫

૦૦૬ કે (૨) સુદર ૫૫૫ પું

પાર ૦; ૨૦૫

સૂક સોં [નુમેટુ રોં કવ (૨) ક. ૧

૦૫૨ ૦૫૬ સોં [૦૫૬] ક. ૧

૦૫૬ કોટ (૨) ૦૫૬ ૦૫૬

૦૫૬ ૦૫૬ ૦૫૬ ૦૫૬ ૦૫૬

સૂત વિં [નં ૬૬ ૧૦ ૬૬ ૬૬

૦૬૨ પું [હ] ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

વિં [હ] ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

સૂત વિં [નુમેટુ રોં કવ (૨) ક. ૧

૦૫૨ ૦૫૬ સોં [૦૫૬] ક. ૧

૦૫૬ કોટ (૨) ૦૫૬ ૦૫૬

૦૫૬ ૦૫૬ ૦૫૬ ૦૫૬ ૦૫૬

સૂત વિં [હ] ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨ ૦૬૨

સૂરજ પું [પ્રા. સુજ (સં. સૂર્જ)] સૂર્ય.

૦સુખી ન૦ એક કૂલકાડ (૨) તેનું કૂલ
સૂરજ ન૦ [સ.] એક કંદ

સૂરત સી૦ [અ.] ચહેરો; મુખાકૃતિ

સૂરત(નતી) સી૦ જુઓ મુરતા

સૂરપેટી સી૦સૂર પૂરવાનું પેટી આકારનું વાહ

સુરા સી૦ [અ.] કુરાનનો અધ્યાય

સૂરિ(રી)પું[સં.] વિદ્વાન; પંડિત; આચાર્ય;

કવિ (જેન આચાર્યોના નામ પાછળ લગાડ-

વામાં આવે છે).-રીશ્વર પું (ફકર) જેન

સાધુઓનો વડો

સૂરોખાર પું [ફા. સુરહ + સ. ક્ષાર] એક

નતનો ક્ષાર; 'નાઈટર'

સૂર્ય પું [સ.] પૃથ્વીને પ્રકાશ ગરમી ઇ૦

આપતો આકાશીય ગોળો; સૂરજ. ૦કાંત

પું [સં] એક કાલ્પનિક મણિ, જેના

પર સૂર્યનાં કિરણ પડતાં અગ્નિ ઉત્પન્ન

થાય છે એમ મનાય છે. ૦ચંદ્રાણુ ન૦ [સં.]

ચંદ્ર આડે આવવાથી સૂર્યજિંભનું ઢંકાણું

-ચંદ્રણુ થવું તે. ૦નમસ્કાર પું સૂર્યને

નમન (૨) (તે સાથે કરાતી) એક પ્રકારની

કસરત. ૦નારાયણ પું ૦સૂર્યદેવ. ૦મંડલ

[સં.], ૦મંડળ ન૦ સૂર્યમાળા (૨) સૂર્યનું

જિંભ. ૦માલા(-ળી) સી૦ સૂર્ય અને

તેની આસપાસ ફરનારા ગ્રહોનો સમૂહ.

૦સુખી ન૦ એક કૂલકાડ કે તેનું કૂલ.

૦વંશ પું [સં.] ક્ષત્રિયોના જે પ્રધાન

વંશમાંનો એક (ચંદ્રવંશ અને સૂર્યવંશ).

૦વંશી વિ૦ સૂર્યવંશમાં જન્મેલું (૨)

સૂર્ય જાળા પછી મોડું બેઠું. [લા.].

૦સ્નાન ન૦ સૂર્યનો તાપ ખાવો-શરીર

પર લેવો તે; એક નૈસર્ગિક ઉપચાર.

-ચોસ્ત પું [સં.] સૂરજનું આયમવું તે.

-ચોંદય પું [સં.] સૂર્યનું બળવું તે

સૂલદાણું અ૦ કિં સૂલકું થવું કે કરાવું

સૂલકું વિ૦ ચતુ; સવળું (૨) અનુજી

સૂવર પું; ન૦ [પ્રા. સૂવર (સં. સૂકર)]

ભૂંડ; ડુકર

સૂર્ય અ૦કિં [પ્રા. સુવ(સં. સ્વપ્); અપ. સુખા

(સં. સૂી)] આડા પાલું; (૨) બેધવું

સૂરી સી૦ એક નતનું કાપડ

સૂસવણું અ૦કિં[રવ૦]સૂસુ અવાજ કરવે

સૂળ,-ળી જુઓ ચળ,-ળી

સૂંધણું અ૦કિં[દિ. સુવ] સોડકું; વાસ લેવી

(૨) નાકના શ્વાસથી અંદર ખેંચવી

(બીંકળી). (સૂંધાડણું)

સૂંઠ સી૦[પ્રા. સૂંઠી(સં. સૂઠી)]સૂકવેલું આદું

સૂંડલી સી૦ નાનો સૂંડલો.-લેઃ પુંટાપલો

સૂંઠ સી૦[સં. સૂઠ]દાંપીનો લાંબો નાકવાળો

અવધવ

[મદદ

સૂંઠલ સી૦(બળદ કે મનૂરીની) સામસામી

સૂંઠિયું વિ૦ સૂંઠવાળું; સૂંઠના આકારનો

(કોસ) (૨) ન૦ એક નતની ઢલકી

જુવાર (૩) બેટ કે યોડાની પીઠ પર

પસારો ન લાગે એ માટે પડાણ-નીચે

નખાણું કપડું

સૂંથણી સી૦ નાનું સૂથણું; લેવી.-ણું

ન૦ પાયલમો; મુરવાળ; લેવો

સૂંથિયું ન૦ચી યરો; દોરડી વગેરેની ધાસની

મોટી ઢટાણી (૨) ઢંગધડા વિનાની કે

નૂની પાપટી કે ટોપી [લા.]

સૂજન ન૦ સુષિ; સજ્જન [પ.]

સૂજવું અ૦કિં [સં. સજ્] સરજવું

સૂષિ સી૦ [સં.] સજ્જેલું તે; વિશ્વ; જમત.

૦કર્તા(-તા)પું[સં.]સુષિનો બનાવનાર; .

પરમેશ્વર. ૦કમ પુંસુષિનો કમ-નિયમ.

૦રચના સી૦સુષિની રચના. ૦વિજ્ઞાન

ન૦ સુષિની રચના વગેરેનું શાસ્ત્ર.

૦સાદર્થ ન૦ કુદરતનું સૌંદર્ય

સેકંડ સી૦ [ફ.] મિનિટનો સાઠમો ભાગ

સેકેરીન ન૦ [ફ.] કાલસામાંથી બનતી ખાંડ

સેકેટરી પું [ફ.] મત્રી

સેકેટેરિયેટ ન૦ [ફ.] સરકારનાં મુખ્ય

ખાતાનું સોથી મોટું કાર્યાલય કે કચેરી

સેચન ન૦ [સં.] જુઓ સિંચન

સેજ (સે) સી૦[પ્રા.સેજ(સં. સેચ્ચા)] પયારી

સેટ પું [ફ.] જુઓ સટ

સેડ સી૦ રોડ. ૦કડું વિ૦ રોડકડું

સેડવું સંકિં [જુઓ સડું] સડી નય
તેમ કરું [-નિયત, ની
સેતાન, નિયત, ની જુઓ સેતાન,
સેતુ પું [સં.] પુલ. ંખંધ પું [સં.]
પુલ બાધવો તે (૨) રામે લંકા જવા
બાધેલો પુલ

સેતૂર નં ચેતૂર

સેના સ્ત્રી [સં.] લરકર; ફોજ. ંનાયક,
બી, ંપતિ પું [સં.] લરકરનો વડો
સેનેટ સ્ત્રી [દં.] યુનિવર્સિટીનું નિયામક
મંડળ

સેનેટોરિયમ નં [દં.] દરહીઓને માટેનું
સારાં હવાપાણીવાળું ઉપચારનું મથક
-આરોગ્યભવન

સેનો પું [દં.] એક જાતનું કાપડ

સેન્ટ પું [દં.] એક અમેરિકન નાણું

સેન્ટ નં [દં.] અત્તર

સેન્સર પું [દં.] ટપાલ, સિનેમા હં
તપાસી તેમા ખરાબ કે વાંધાજનું શંક-
નાર કે ધ્યાન પર લેનાર સરકારી
અધિકારી [વસતીપત્રક

સેન્સસ નં [દં.] વસતીની ગણતરી કે
સેપટાં નંબર ૦ ચામડાની પટીઓ-
શકતા. [ંકાઠી નાખવાં = છાંડાં નીકળી
બધ ત્યાં મુખી ખૂલ મારતું]

સેપ્ટિક વિં [દં.] જટુનો ચેપ લાગેલું;
સડવાથી થતા હેરવાળું. ંટેન્ક નં [દં.]
મગમૂત વગેરેનું ગડું પાણી કોચું થઈ
નીતરી સાફ થાય તે માટે કરેલો એક
પ્રકારનો બધેલો ખાણકો.

સેમિટિક વિં [દં.] 'સેમીટ' નામની
પ્રાચીન પ્રજાને લગતું; આસીરિયા,
અરબસ્તાન તે તેની આસપાસના પ્રદેશનું
કે તેને લગતું

સેર (સે) સ્ત્રી [કા.] હવા ખાતી તે; સહેલ
સેર (સે) સ્ત્રી [દં. સર્લ] જે દોરામાં
ગોળી, મણકા વગેરે પેરોળ્યાં હોય તે;
તેવી માળા; સર

સેરડો પું જુઓ સેરડો

સેરવું સંકિં [સં. સ હપરથી] સરકાવવું;
ધીમે રહીને ખસેડવું [ખનાવેલો રસ
સેરવો પું [કા. સોર્વે] માંસ હકાળીને
સેલાસાડી સ્ત્રી [સેલુ + સાડી] સીઓને
પહેરવાનું રાત્રીપોળા લીટીઓવાળું ગરમ-
મુતરાઈ કપડું; રોલાસાડી

સેલું નં જુઓ સેલું

સેલો પું જુઓ સેલો

સેલ સ્ત્રી સેવા; ચાકરી [પ.]

સેલ સ્ત્રી જુઓ સેલ

સેલક પું [સં.] સેવા કરનાર; ચાકર(ર)
ઉપાસક; બકા. -કી સ્ત્રી સ્ત્રી સેલક;
બકાણી

સેલતી સ્ત્રી [સં.] એક કૂલચાડ; શુભદાવરી

સેલન નં [સં.] સેવવું તે. -ના સ્ત્રી સેવા
કરવી તે

સેલ્ધન (ની) વિં [શ્રીવર્ધન ગામખં
યતી]એ નામની જાતની; સેવતું (સેવારી)
સેવવું સંકિં [સં. સંજ] સેવા કરવી; બજવું
(૨) ખૂમ સંગ કરવો; ઉપયોગમા લેવું
(૩) (પક્ષીની માદાએ ઉપર બેસી) ઢૂંક
આપવી (હંકાને)

સેલ્ડું વિં જુઓ સેલ્ધન

સેવા સ્ત્રી [સં.] ચાકરી; નોકરી (૨) પૂલ;
આરાધના (૩) સારવાર; બરહાસત (૪)
નિષ્કામ ભાવથી પારકાનું કામ કરવું તે
સેવાસ્થાન નં વર્ધા પાસેનું ગામ (ન્યા
ગાંધીજી વસ્થા હતા)

સેવાચાકરી સ્ત્રી સેવા, ચાકરી, સારવાર
સેવાદાન નં રવય સેવકનું વાલીમળદ્વંજ
સેવાદાસી સ્ત્રી (ખાવા કે સાધુઓ) સેવા
આટે ચણેલ દાંસી (રખાવ)

સેવાધર્મ પું [સં.] સેવકની ધર્મ

સેવાપૂલ સ્ત્રી સેવા ને પૂલ

સેવાભાવ પું સેવાનો ભાવ; સેવા કર-
નાની વૃત્તિ કે ભાવના. -વી વિં સેવા-
ભાવવાળું

સેવાળ સ્ત્રી જુઓ સેવાળ

સેવિકા સ્ત્રી [સં.] સ્ત્રી સેવક

સેવિઝ બેંક સીં [૬] બચતના નાણા
મૂકવાની વ્યવસ્થા રાખતી બેંક
સેંચ વિં [સ] સેવવા યોગ્ય (૨) પું
શેઠ માલિક એવકલાવ પું શેઠ
નોકરનો સબધ

સેશન સીં [૬] ધારાસભા જેવા મહાનની
બેઠકનો એકસાથે ચાલુ કામનો સમય કે
ગાળો સત્ર (૨) સેશન કોર્ટ 'એડર્ટ'
સીં [૬] જિલ્લાની વરિષ્ઠ ફોજદારી કોર્ટ
૦૦૪૪ પું સેશન કોર્ટનો ૦૦૪૪ - સેસી સીં
[૬] સેશન કોર્ટ - ૦૦૪૪ પું [૬] સેશન
૦૦૪૪ [ઈશ્વરમા માનવ]

સેશ્વર(-રી) વિં [સ] ઈશ્વરવાણુ (૨)
સેન્ન પું [૬] અમુક જાતનો એક કર (જેમ
કે મહેસૂલ સાથે બરવાનો લોકલ ખોડ
માટેનો)

સેન્ન સીં [પ્રા સપ(સ શેવ)] વરકન્યા અને
અવરિયાત સીના ખોળામા અપાતા
નાજિયેર પાન સોષારી અને રૂપિયો (૨)
વિવાહાદિક શુભ અવસરે અપાતી બેટ
સેન્નકૃત્ર્ય નં [પ્રા સીસ (સ સીવે) + કૃત્ર]
વેણીમા કે સેથા આગળ પહેરવાનું
સીઓનુ એક ધરેલું

સેળભેળ વિં (૨) નં જુઓ ભેળભેળ
-ળિયુ વિં સેળભેળ ધઈ ગયેલું, સેળ
ભેળવાળું

સે (સેં) પું [પ્રા સૈ (સ શત)] 'એક'
સિવાયના સખ્યાવાચક વિંસાથે વપરાતું
સોનું રૂપ લાંબા બસે ચારસે

સે કડો (સેં) પું [જુઓ સે] સોની
સખ્યા, સોનો સમૂહ (૨) સૈકો (૩) વિં
અનેક સો. જેમ કે સે કડો માણસો

સે ત(-થા) નો (સેં) પું અરડા ઉપાડવાનું
બે પાખિયાવાળું લાકડું રોટલો

સે થી (સેં) પું [જુઓ સેથો] માયાના
વાળને બે ભાગમા એળતા વચ્ચે પડતી
લીટી - થો પું [સ સીમતક] જુઓ સે થી
(૨) માયાનું એક ધરેલું

સે દ્રિય વિં [સ] ઉદ્રિયવાળું, સજીવ

સૈકુ નં, -કો પું [સ શતકમ] સે કડો,
સોનો જોધો (૨) સો વપ'નો સમય
સૈકડાગાંઠ સીંએક ઉડો બે ચવાથી છટી
બચ તેવી ગાંઠ

સૈકકિયુ નં સૈકડાગાંઠ
'સૈકકુ' નં [સરં સરકડો સૈકકિયું (ગાંઠ)]
સૈકકી પું [રવં] સરકડો, નાક દ્વારા કે
પ્રવાહી ખાતાપીતા આસ પાછો બે ચવાથી
થતો અવાજ (૨) સારાના છતી ઉપરના
પાડવનો જે ઉડો સામી બાજુની કૂખમા
બે ચીને ખોસાય છે તે

સૈકલ્ય નં ['સૈકલ્ય' ઉપરથી] છાપરાની
વળીઓ ઉપર નખાતા કામકા, ચીથો વગેરે
(૨) તેમને બાધવાની દોરી

સૈકલ્યું સંકિં [જુઓ શીડલું] સૈકલ્ય પાયરીને
તેને બાધવું (૨) આદી દઈ બે ચીજોને
ભેગી બાધવી

સૈનિક વિં [સ] સૈન્યનું, -ને લગતું (૨)
પું લડવૈયો લરકરનો માપસ

સૈન્ય નં [સ] લરકર, ફોજ

સૈયડ(-ડ) પું બંબં બળિયા, શીતળા

સૈયડ પું [મ] મહ મહ પચતબરનો વશજ
(૨) એક અટક (મુસજમાન ને નાગરમા)

સૈરખી સીં [સ] રણવાસની દાસી (૨)
વિરાટ રાજને ત્યા દાસી તરીકે રહેલી કીપદી

સૈધવ વિં [સ] સિધુનું, -ને લગતું (૨)
પું સિધવ, એક ક્ષાર (૩) થોડો

સો (સો) પું [સ શત] '૧૦૦'

સોઈ સીં સગવડ, વ્યવસ્થા

સોકટાબાજી સીં સોકટા વડે રનવાની
એક રમત કે તેનું સાધન - સરભમ

સોકટી સીં, -ટું નં સોગડાબાજીનું મહોકું

સોકડાબાજી સીં સોકડાબાજી

સોકડી, -ટું જુઓ 'સોકડી મા

સોગ પું [પ્રા (સ શીક)] શોક [૫]

સોગડાબાજી સીં જુઓ સોકડાબાજી

સોગડી, -ટું જુઓ સોકડી મા

સોગડાબાજી સીં સોકડાબાજી

સોગડી, -ટું જુઓ 'સોકડી' મા

सोमन, सोम'द(सो) पुं० अ० व० [फा. सोमन]
 सम; कसम; यथय. वनासुं न० सोमन
 पर नरेवो अकरार, 'अकिडेविट'
 सोमात(सो) स्त्री० [कुर्मी] नगराखानी यीज
 सोमियुं वि० [सोम] उपरथी] शोकवाणुं
 (२) न० शोकादश'क वस्त्र, सोमियुं
 सोमि स्त्री० मेदे
 सोम्युं वि० [प्रा. सुम्य (स. सुय) उपरथी]
 साधु. उत्तम (२) स्वयं
 सोम्ये पुं० [न्युयो सुम्य] दोहीनो नभाव
 यई यामडी अपरी आववी ते
 सोदी स्त्री० नेतर अथवा आङ्गी पातणी
 वाङ्गी. -टो पुं० मोदी नदी सोदी
 सोड (सो) स्त्री० [स + प्रा. उवट(स. उद्
 + वृत्) = पडयुं देरवड] पायु; आलु
 (२) स्त्री० लाज काठवामा के सतेतु
 भायस मो दाक्का कपडुं मोदा पर ले
 उ ते (३) सोडवळ
 सोड (ड') पुं०, स्त्री० [सोडु' उपरथी] वास
 (२) गो. ०८ स्त्री० [प्रा. सोरम (स.
 सौरम)] वास, परिमण, गंध
 सोडवळु न० ओढवाना वस्त्र के रजई
 वगेरे साधे नीये रभातुं सुवाणु वस्त्र
 सोडवुं (ड') स० कि० सुधु (२) अ० कि०
 अ धातु, सोडावु; गंध होव्री के आववी
 सोडा पुं० [ह.] ऐक पार, आवानो सोडा
 (साष्टभारना हूँ) (२) धोवानो सोडा
 (कोस्टिक) (३) सोडाबोहर
 सोडावुं (ड') अ० कि० [न्युयो सोड] सोडवुं;
 वास आववी
 सोडाबोहर न० [ह.] सोडावुं पीछु
 सोडियम न० [ह.] ऐक धातु-तत्त्व [र. वि.]
 सोडियुं (सो) न० [न्युयो सोड स्त्री०]
 स्त्री०. पडेरवा सुगडानो डाणी आलुनो
 भायाथी कसर सुधीनो बूयतो बाग
 सोडे (सो) अ० [न्युयो सोड स्त्री०] पडये,
 नलक (२) प्रभावे, रीते
 सोड्युं, सोलुं न० [दि. सोवण] स्वप्न
 सोत(सु) (सो) अ० [स. सहित] मुध्मा

सोदर पुं० [स.] सहोदर; सगे भाई
 सोदागर पुं० [फा.] मोटा वेपारी, श्रीमती
 भावनो वेपारी
 सोदाग(-गी) स्त्री० [फा.] मोटी कि मतना
 भावनो वेपार, मोटा वेपार (२) सोदा-
 गरपल्लु
 सोदो (सो) पुं० [कुर्मी] वेयवानो धधो;
 वेपार (२) [वा.] श्रीमती के ते करवानो
 स डेट के वायदो (३) वेपारी साइस
 सोनाभडोर स्त्री० सोनानो सिक्को
 सोनामुभी स्त्री० ऐक ऐक वनस्पति
 (२) ऐक धातु (सुवर्ण) भाक्षिक)
 सोनार पुं० [प्रा. सुवार (स सुवर्णकार)] सोनी
 सोनी, ०८ सोनान पुं० सोनारपाना धातु
 धडवानु काम करनार
 सोनुं न० [प्रा. सोण (स. सुवर्ण) पीणा
 रंगनी ऐक श्रीमती धातु
 सोनेट न० [ह.] अश्लोक कान्यो ऐक प्रकार
 सोनेरी वि० [सोनु पंथी] सोना न्वा
 पीणा रंगनु (२) सोनानो (३) सोवानो
 दोण यडावेतु (४) उत्तम, ध्यानमा लेवा
 न्नु (नियम, कायदो ०० [वा.] [सोनेरी
 दोणी रा० प्र० दृग्गोष्ठादना कामो
 आलाकीथी कस्ती अदभाशोनी दोणी]
 सोनेयो पुं० [सोनु' पंथी] सोनानो सिक्को
 सोपान न० [स.] सीडी, दादर (२) पगधियु
 सोपारी स्त्री०, न० मुभवसमा वपरातु
 ऐक दूण, देदूण
 सोपो पुं० [प्रा. सुप (स. स्वप) उपरथी]
 रात्रीना पडेलो पडोरमा प्रालुं न्वा निद्रावश
 यता वणतो जप के शाति [प्रा. सुको
 सोई स्त्री० [स. सोफ] सोमो (२) कान्यो
 सोई पुं० [ह.] गारीवाणी पुरशीवाटनी ऐक
 गेडक (ऐकथी वधु मेसे ऐवी)
 सोमन (सो) स्त्री० [म. सुवर्ण] साथ;
 मैत्री; स. य. -ती पुं० साथी, मित्र
 सोलाग पुं० न्युयो सोलाग्य (२) सुवासलुं
 यिहान, सोलाग
 सोलान अष्टादश [म. सुवर्ण] 'अथा
 भगवान।' न्वा ऐक आर्थयनो हृद्गार

સોમ પું [સં.] સોમવહ્લી. તેનો રસ (૨)
ચંદ્રમા (૩) સોમવાર. ન્નાથ પું [સં.]
પ્રભાસ પાટણમાં આવેલું પ્રસિદ્ધ શિવ-
લિંગ. ન્નાથપાટણ નં સૌરાષ્ટ્રનું
એક પ્રસિદ્ધ તીર્થસ્થાન. ન્પાન નં [સં.]
સોમરસ પીવા તે. વ્યજ્ઞ, વ્યાગ પું
[સં.] જેમા સોમરસ પીવામા આવતો
તેવો એક યજ્ઞ. વરસ પું સોમવહ્લીનો
માદક રસ

સોમલ પું, નં [અ. સમુલ્લાર] એક ઉપ-
ધાતુ કે પથ્થર, એક અત્યંત ઝેરી પદાર્થ.
ન્યાર પું ધોળો સોમલ; શંખિયો
સોમલ [(અમાસ)

સોમવતી વિં સ્ત્રીં સોમવારે આવતી
સોમવહ્લી સ્ત્રીં [સં.] વેદકાળમાં પ્રસિદ્ધ
એક લતા, જેનો પાનના રસનો યજ્ઞોમાં
ઉપયોગ થતો [દિવસ

સોમવાર પું [સં.] અઠવાડિયાનો એક
સોમવેલી સ્ત્રીં સોમવહ્લી
સોય (સૌ) સ્ત્રીં [પ્રા. સૌં (સ. સ્ત્રીં)]
સીવવાનું નાકાવાળું, પાતળું અણીદાર
સાધન

સોય સં [સ. સ + જ્વ] તે [પ.]
સોયાળીન સ્ત્રીં [દં.] એ નામની ફળી
કે દાણો (વઘાણા જેવો)

સોયો (સૌ) પું મોટી સોય
સોરટી સ્ત્રીં [દં. સોરિશ્વન] ધણા જાણની
રકમ ભેગી કરી અમુક હિરસો રાખી
ખાજીનામાંથી ચિઠ્ઠી નાખી જેનું નામ
આવે તેને નિયત ઇનામ આપવું તે;
'લોટરી'

સોરક પું [પ્રા. સોરક (સ. સોરાક)] સૌરાષ્ટ્રનો
એક ભાગ (૨) એક રાગ. -ડી વિં
સોરક દેશનું, ને લગતું. -ડો પું એક છંદ
સોરમ સ્ત્રીં જુઓ સોડમ

સોરવું (સૌ) સંકિં [સ. છુર] ઉચરડા
કે આછુ ઊલી કે ખાંપાખૂંટી કાઢી
સાફ કરવું (૨) [લા.] ખૂબ પૈસા પડાવવા
(૩) ભાંડવું

સોરવું (સૌ) અંકિં વિયોગથી ચૂરવું
સોરાટવું (સૌ) સંકિં ['સોરવું' પરથી]
સોર સોર કરવું; ખૂબ ઊલટવું (૨) ખૂબ
ભાંડવું [લા.]

સોરું અં લગીમાં; સુધીમાં [વાળી હેટ
સોલાહુટે સ્ત્રીં તાપ ન લાગે તેવી રચના-
સોલિસિટર પું [દં.] અસીલો સાથે સંબંધ
રાખતો એક ધારાશાસ્ત્રી

સોલ્લર પું [દં.] સૈનિક (૨) ગોરા સૈનિક
સો વસા અં [સિ + વસો] લગભગ નક્કી;
ખાતરીપૂર્વક

સોવાવું અંકિં [પ્રા. સોદ (સ. સોવર)]
અહીં તહીં ફાંફાં મારવાં; મુરકેલીમાંથી
છટવા આમ તેમ બેફામ જેમ દોડવું
સોવાસણુ (-ણી) સ્ત્રીં [પ્રા. સોવાસિણી (સં.
સુવાસિની)] સ્ત્રીં ભાગ્યવતી

સોવિયેટ નં [દં.] ગ્રામપંચાયત જેવું
સ્વસત્તાક મંડળ (રશિયાનું)

સોવું સંકિં [પ્રા. સોદ (સ. સોવર)]
ચૂપડામાં નાખી આમ તેમ ફેરવીને
ઝાટકવું [સોની

સોમણુ નં + જુઓ સુવણ્. ઠંકાર પું
સોસ પું [પ્રા. (સં. સોવ)] અતિશય તરસ;
ગળે પડતી સૂક (૨) [લા.] ટીપ ઇચ્છા
(૩) ફિકર; ચિંતા

સોસવાવું અંકિં ['સોસવું' પરથી] રસનું
સુકાઈ જવું (૨) થરીર સુકાવું (ચિંતાથી)
સોસવું અંકિં [પ્રા. સોસ (સં. સુપ,
સોવર)] સહન કરવું (૨) સંકિં
શોષવું; ચૂસી લેવું

સોસાયટી સ્ત્રીં [દં.] મંડળી (૨) સમાજ
(૩) ભેગાં મળી ખાધેલાં મકાનોનો નવો
વસવાટ; 'હાઉસિંગ સોસાયટી'

સોણવું અંકિં [પ્રા. સોદ (સં. શુર)]
શોભવું; સોહાવું

સોહં ચંપ્રં [સં.] 'તે (બલ) હુ છું'
એવું એક મહાવાક્ય

સોહાગ પું [પ્રા. સોદગ (સ. સૌગામ)]
હેવાતન (૨) રૂઠું ભાગ્ય (૩) હેવાતનું

કોઈપણ ચિહ્ન (જેમ કે ચૂડી, ચોટલો,
ચાંલો ઇત્યાદિ) ની વિનંતી સોહાગણની
સોહાગણ, સોહાગણ વિનંતી સુરોક્ષિત
સોહાગણ અંકિત જુઓ સોહાગણ
સોહાગણ વિનંતી [સોહાગણ] ઉપરથી સોહા-
ગણ (૨) સહેલુ (૩) મુખદાયક
સોહાગણ વિનંતી [પ્રા. સોહાગણ (૬. પોડગણ)] '૧૬'
સોહાગણ (સો) પુનઃ, નુનંતી નં [જુઓ સજા]
(સોહાગણ વગેરેના) મારનો શરીર પર
પડતો આકાશ

સોહાગણ (સો) પુનઃ [જુઓ સ્વાગણ] નાટક-
માનો વેશ; કૃત્રિમ દેખાવ (૨) ટોંગ
સોહાગણ (સો) સો [જુઓ સોહાગણ]
સસ્તાપણ, છતાં [ભાવનું; સસ્તું
સોહાગણ (સો) વિનંતી [સ્વર્ણ] ઓહા
સોહાગણ (સો) સો [સોહાગણ] ઉપરથી
સુપરત; ભાગવણ; સોહાગણ તે
સોહાગણ (સો) સંકિત [સ. સમર્પણ] કોઈના
કબજામાં સાચવવા આપણ; ભાગવણ
સોહાગણ, સોહાગણ (સો) વિનંતી (૨) અં
આરપાર

સો વિનંતી [મપ. સજ, પ્રા. સજ (સ. સર્વ)]
સધનું; સર્વ; સજ (૨) અં પણ; સુધધા;
વળી. હદાંતું સો (હો) આવળે
સોહાગણ નં [સ.] સુધધારતા; નાજુકતા
સોહાગણ નં [સ.] સુધધ; આરોગ્ય
સોહાગણ નં [સ.] સુધધતા; બહાર
સોહાગણ (નિ)ની સો [સ.] વીજળી
સોહાગણ નં [સ.] સાગ્ર ભાગ્ય (૨) સુધધ;
આનંદ; કલ્યાણ (૩) સધધાવરણ (૪)
ઔશધ (૫) સોહાગણ. અંધિયર નં
સોહાગણાવરણ સુધધનારાં સોના આમ-
ણ (ચાંલો, કેસ વગેરે). અંધિયરની
સો કાલિકા સુધધ પાચમ. અંધિયર (વં)ની
વિનંતી સો સધધ, સુવાસિની
સામિત્ર (નિ) પુનઃ [સ.] સુમિત્રાનો પુત્ર
લક્ષમણ [હર; સુધધર
સોહાગણ વિનંતી [સ.] સુધધ; ચાંત (૨) મનો-
સોહાગણ વિનંતી [સ.] સુધધ સંબધી

સોહાગણ નં [સ.] સુધધ
સોહાગણ પુનઃ એક રાશિમાં જોલો કાળ
સુધધ રહે તેલો કાળ
સોહાગણ નં એક મેપસ કાલિયામાં ગોને ૧૨
રાશિ ફરીને પાછા મેપ રાશિમાં આવતાં
સુધધને જોલો કાળ નય તેલો કાળ
સોહાગણ પુનઃ; નં [સ.] જુઓ કાલિયાવાડ
સોહાગણ નં [સ.] કલ્યાણ (૨) સુધધતા
(૩) અપણતા; લાધવ. અંધિયર વિનંતી
સોહાગણ જેને પ્રિય છે તેવું; 'કલ્યાણ' સોહાગણ (નં) નં [સ.] સુધધતા; મિત્રતા
સોહાગણ નં [સ.] સુધધતા
સંકેત પુનઃ [સ.] કાલિકા
સંકેત પુનઃ [સ.] ખળો (૨) ગણી (૩) યજ
(૪) વિભાગ; પ્રકરણ
સંકેત પુનઃ [સ.] મુખ્યત્વે છાકરાઓની
તાલીમ માટે રચાયેલા, એ નામના એક
સધનું માણસ
સંકેત સો [સ.] શાળા; નિશાળ
સંકેત રાશિ સો [સ.] શિષ્યવૃત્તિ
સંકેત પુનઃ [સ.] પેચવળો ખીલો
સંકેત નં [સ.] ભૂલ; ચૂક (૨) સંભાળથી
ચૂક થતું તે (૩) ટપકલ, અંધિયર કે પડતું તે
(૪) ઠાકર (૫) તોતડાતું. વંધિયર વિનંતી
વારંવાર સંકેત કર્યા કરનાર
સંકેત વિનંતી [સ.] સંકેત પામેલું
સંકેત પુનઃ [સ.] કાલિકાથી બળતો એક ભતનો
ચૂલો
સંકેત પુનઃ [સ.] કોઈ કાલિકા કે કચેરીમાં
કામ કરતા બધા સેવકોનો સમૂહ
સંકેત (૦) પુનઃ જુઓ સંકેત
સંકેત સો [સ.] આગળો
સંકેત સંકેત પુનઃ [સ.] લઘુલિપિમાં લખી
ભળનાર
સંકેત પુનઃ [સ.] (વાહનોના) યોગો; ભાગ
રહેવાની જગ્યા (૨) મૂકવાની યોગ્ય ઇ-
સ્ટેન્સિલ પેપર પુનઃ [સ.] જેના પર કોપીવાળી
લેખક કલમથી લખીને, ઉપર શાહી ચોપડી
લખી નકલો કાઢી ચકાસ તેવા એક કાગળ

સ્ત્રેષ્ઠ પું [૬] સિદ્ધો કે તેની છાપ (૨)
 (૫) તદસ્તાનેજની) દિક્ષિટ કે એનો સરકારી
 કાગળ (૩) ખત, દાવા વગેરે અંગે આપવો
 પડતો સરકારી વેપાર કે તેનો ખર્ચ ઉદાહરણ
 મળે તો સ્ટેમ્પ આપવો પડ્યો? [લા.]
 સ્ટેશન નં [૬] આગામીને યોજવાનું
 મથક (૨) કોઈ મથક, જેમ કે પોલીસ
 સ્ટેશન ઓમ્સ્ટાર પુનઃ સ્ટેશનનો વડો
 અમંદાર

સ્ટેશનરી સ્ટોર્સ [૬] ડેપનસાહિત્ય, વખવાના
 કામને માટે જરૂરી ખરી સાધન સામગ્રી
 સ્ટોર્સ પુનઃ [૬] વેપાર વણજની વસ્તુનો જથ્થો
 સ્ટોપપ્રેસ વિન [૬] છાત્ર છાપવાનું ચર
 થયા બાદ લીધેલ (ઉવટના સમાચાર)
 સ્ટોલ પુનઃ, સ્ટોર્સ [૬] દુકાન (સ્ટેશન પર છાપા
 આ ધોની) [ધાવતુ તે
 સ્તાન નં [૬] યાત્રા, ધાર્મિક ઓપન નં
 સ્તાનક પુનઃ [૬] રૂઢનો ગુરુડા (૨) પરિવેશ
 સ્તાનક વિન [૬] આશ્રય અર્થે, દિક્ષિટ
 (૨) જડ, નિશ્ચેષ્ટ

સ્તર પુનઃ [૬] ચર
 સ્તાવ પુનઃ, સ્તાવ નં [૬] સ્તુતિ ંનીય વિન
 સ્તુત્ય, સ્તુત્ય. ંધું સં કિં [૬] સ્તુ
 સ્તુતિ કરવી

સ્તાવ પુનઃ [૬] જૂમણ, જુડ
 સ્તાવ પુનઃ [૬] યામતો, ટેકા (૨) જડતા,
 નિશ્ચેષ્ટતા (૩) પ્રતિબંધ રૂકાવટ, નિયમન
 (૪) કાળના અધભાવમાનો એક ંકે વિન
 જાડા વગેરે રોકનાર (ઓવધ) ંન નં
 [૬] યોગાવધુ, અટકાવતુ કે રોકતુ તે
 (૨) સહારો ટેકા (૩) જડ કે નિશ્ચેષ્ટ
 કરી દેતુ તે (મત્ર કે પ્રયોગથી) - જિત
 વિન [૬] યોગાવેલુ (૨) ટેકવેલુ (૩) સ્તુત્ય
 સ્તાન નં [જા] 'સ્થાન' એ અર્થ મા નામને
 લાગે છે, ઉદાહરણ હિંદુસ્તાન

સ્તુતિ સ્ટોર્સ [૬] ગુણગાન તારીફ, વખાણ
 (૨) દેવદેવીની સ્તુતિ-પ્રાર્થના ંપાત્ર
 વિન પ્રસાસ કરવા યોગ્ય
 સ્તુત્ય વિન [૬] સ્તુતિપાત્ર, વખાણવા જેવું

સ્તૂપ પુનઃ [૬] રાણિ, ડગલો (૨) હુમ્મટ
 જેવું બાધકામ (બુદ્ધના અવશેષો ઉપર)
 સ્તેન પુનઃ [૬] ચોર
 સ્તેય નં [૬] ચોરી
 સ્તોત્ર નં [૬] દેવ વગેરેની છદોબદ્ધ સ્તુતિ
 ત્રિચારાજ નં જુઓ ત્રિચારાજ
 ત્રિચારાજ (નુ) વિન સ્ત્રી જેવા સ્વભાવનું,
 પોતું અને વેવલું (૨) સ્ત્રીવૃત્ત

સ્ત્રી સ્ટોર્સ [૬] બેરી (૨) પત્ની ંકેનર નં
 કૂલનો માદા ખીજવાળો રેસો ંકેળવણી
 સ્ટ્રી સ્ટ્રોમી કળવાળી ંચરિત (ન)
 નં [૬] સ્ટ્રોની ચતુર્થ ંન નં
 ખાઈ માણસ, ખેડુ ંનતિ સ્ટ્રી [૬]
 આખો સ્ટ્રોવર્ગ ંવ નં [૬] ંદાક્ષિણ્ય
 નં સ્ટ્રી તરફ માનભરી વર્ણવું,
 'શિવદરી' ંધન નં [૬] સ્ટ્રીની પોતાની
 જ માવડીનું ધન ંધર્મ પુનઃ [૬] સ્ટ્રીનો
 ધર્મ - તેના ખાસ ગુણવશ્ય વગેરે કે
 કર્તવ્યાર્થ (૨) સ્ત્રીદર્શન ંપાત્ર નં
 કયા નાટ્ય વગેરેનું નારીપાત્ર ંધુદિ
 સ્ટ્રી [૬] સ્ટ્રીની બુદ્ધિ (૨) સ્ટ્રીની સજાઈ.
 ંલિંગ નં [૬] નારી નતિ [વ્યા]
 ંસ્વાત્તંત્ર્ય નં સ્ટ્રીઓની સ્વતંત્રતા
 ંકે સ્ટ્રીઓની હક (૨) બારે જખરી
 હક [લા] ંકેલ્યા સ્ટ્રીઓની હત્યા
 (૨) તેને માર્યાનું પાપ

સ્ત્રી વિન [૬] સ્ટ્રી જેવું (૨) ખીકલું અને
 વેવલું નામદ (૩) નં સ્ટ્રીવ (૪) નામદાર્થ.
 ંતા સ્ટ્રી [૬]

-સ્થ અં [૬] 'સ્થેનારું રહેતું' એ અર્થ મા
 સમાસને અતે ઉદાહરણ કંઈય, માર્ગસ્થ
 સ્થગિત વિન [૬] યજ્ઞી ગયેલું રોકાયેલું
 (૨) રોકા દીધેલું, ખસેડાય કે વપરાય
 નહીં તેમ કરાવેલું - કરેલું

સ્થપતિ પુર્વ [૬] શિલ્પી સ્થાપત્ય બાણનાર
 સ્થાય નં [૬] જગા, સ્થાન (૨) જમીન.
 ંચર વિન [૬] જમીન ઉપર ફરનારું
 કે રહેનારું - લાંતર નં અન્ય સ્થળ (૨)
 કામબદ્ધો, સ્થળની ફેરબદ્ધી

[वा.] धव; लेय (प) अक्षर (संज्ञा) के
स्पर्शानी). ०भिंहु न० 'पोंन्ट ओइ
कोन्टेक' [ग.]. ०भण्डि न० [स.] पारस-
भण्डि [ग.]. ०भुं संकिं [स. सृष्ट]
अडवु; स्पर्श करवा [आभउछे
स्पर्शस्पर्श पुं [स.], -शीं ओं
स्पर्शस्पर्श ओं [स.] आगरी
स्पर्श वि० [स.] सहेयार्थी देपी के समल
शकाय तेव, पुष्ट, स्फुट. ०ता ओं.
०वहता पुं [स.] भराभेलो, योभ्ये
योभ्ये कही देनाई -हीकरवु न०
[स.] स्पर्श करवु ते; पुयासो
स्पर्श न० [स.] यडको, स्फुरल, कष, पलकारो
स्पर्शविट पुं [ह.] हाइ (२) आगवानो हाइ
स्पर्श वि० [स.] अडकवा योभ्य
स्पर्श वि० [स.] स्पर्शयिहुं
स्पर्शविट वि० [स.] स्पर्श करवा योभ्य
स्पर्श ओं [स.] धम्मा; तृथ्या (२)
हरकार; परवा
स्पर्शेश ओं [ह.] स्पर्श देयनी भाषा
स्पर्शयिहुं वि० [ह.] भास (२) पुं भास
जनावेही नानो प्यालो (३) ओं भास
हाडावाती आगगादी
स्पर्श पुं [ह.] जीम कोई काशनी मह
वगर नवसर्जनी शक्ति धरावतो काश
[व. वि.]
स्पर्श ओं [ह.] स्थितिरथापकतावाणी
योयादी कमान के वाणानु गोज गूछणुं
स्पर्श पुं [स.] ओक जतनो सहेइ कीमती
पथर के रत्न. ०भण्डि पुं [स.] ओक भण्डि
स्पर्श पुं [स.] स्पर्श
स्फुट वि० [स.] अधडेहु; विकसित(२)स्पर्श;
उवाहु. ०ता ओं. -टिह वि० [स.]
अधडेहु; अधडेहु (२) पुष्ट पथेहुं
स्फुरल न०, -लु ओं [स.] स्फुरल ते
(२) स्फुति
स्फुरल अंकिं [स. सृष्ट] कपडुं; इरकलुं
(२) ओकाओक देपाहुं के स्रुतुं (जेम के,
विचार) (३) अंकर कूटवो

स्फुरलमान वि० [लुओ स्फुरल] स्फुरल
स्फुरल वि० [स.] स्फुरल
स्फुरल पुं [स.] तथ्यो
स्फुति(-ति) ओं [स.] लयति, तेह;
अय्यार्थ (२) स्फुरल
स्फुट पुं [स.] (वपरतु आवरल तोहीने)
नेरथी कूटुं ते (२) पुयासो; योभ्ये
निवेडो (३) देहयो
स्मर पुं [स.] कामदेव
स्मरल न० [स.] याह; स्मृति(२)वारवार
याह करवु ते. ०विक्रि न० स्मारक, याह
आवे ते भाटेनु यिहुन. ०शक्ति ओं
याहशक्ति. -लुकि ओं (याह राखवानु
टपकावी लेवा भाटेनी) नोधयोपी; 'नोह-
लुक'. -लुयि वि० [स.] याह करवा योभ्य
स्मरल सं किं [स. सृष्ट] याह करवु; स्मरल
स्मरान, ०भूमि(-मी), लैराय लुओ
'स्मरान' भा
स्मारक वि० [स.] याह करवानाहुं (२)
न० सवारल, याहगीरी के ते अर्थ
करेहुं कार्य, धमारत वगेरे
स्मार्त(-त्त) वि० [स.] स्मृति सलधी
(२) स्मृति प्रभावे सर्व कर्म करनाहुं
(३) स्मृतिधामनु ललनार (४) पुं
स्मृतिनो पडित के तेने अनुसरनार
स्मिह न० [स.] मह हास्य
स्मृति ओं [स.] स्मरल; याह (२) हिंदुओनां
धर्मशास्त्रमानु हरैक (जेम के मनुस्मृति)
(३) विवेक ने लयति [ओह]. ०कौर
पुं स्मृति रयनार. ०विक्रि न० 'मेमरी
हुंहुंग'. ०हाय पुं स्मरलनो हाय
स्मृति पुं [स.] लडाईनो रय (२) न० टपकलुं
ते (३) वडेहुं ते
स्मृति न० [स.] अनेकांतवाद; हरैक वस्तुने
ओकथी वधारै आनु होय अने लधी
ते ते दृष्टि अ भरी होय तेवो (जेम
हयननो) वाह
स्मृत वि० [स.] सीवेहुं, लैदीधेहुं; लैदीधेहुं
अन ओं [स.] भाषा, कूटनो हाइ

સ્વયં અં કિં [સ. છ.] ઝરું; નીતરું
સ્વયં પું [છ.] બનાવનાર; રચનાર (૨)
દુનિયાનો સહા; ઈશ્વર
સ્વયં વિં [સ.] બિતરી, ખસી કે પડી ગયેલું
સ્વયં પું [સ.] ઝરું, ચૂલ કે ટપકું તે
(૨) વડી જરું કે ધસારું જરું તે; તેમ
નીકળેલી કે વડી જતી વસ્તુ
સ્વયં ઓં [સ.] શ્રી હોમવાનું લાકડાનું કંડણી
જેવું સાધન; સ્વ
સ્વયં (-વા) પું [સ.] ચાટવો, ઘસવો (યજ્ઞનો)
સ્વયં પું [સ.] ઝરા; ઝરણ (૨) પ્રવાહ.
સ્વયં, સ્વયંની ઓં [સ.] નદી
સ્વયંપર પું [છ.] એક જાતના જોડા (૨) રેલવેના
પાટા નીચે ન ખાતો લાકડાનો પાટો
સ્વયં ઓં [છ.] પથરપાટી
સ્વયં સં [સ.] પોતાનું; પોતાનું. ઠંઠું નં
પોતાનું ઠંઠું. ઠંઠિપત વિં પોતે કંઠેલું
કે માનેલું. ઠંઠિયું નં [સ.] પોતાનું કાચું.
ઠંઠિય વિં [સ.] પોતાનું (૨) પોતાના
કુટુંબનું. જાત વિં [સ.] જાતને જ લાગુ
પડતું; મનમાં કંઠેલું (૨) અં પોતાની
સાથે જ; મનમાં (ખાસતું) હોય તેમ)
સ્વયં વિં [સ.] ચોખ્ખું; સાફ. ઠંઠા ઓં
સ્વયં ઠંઠું પું [સ.] પોતાની જ મરણ પ્રમાણે
વર્તે તે. ઠંઠા, -ઠંઠા ઓં. -ઠંઠી વિં
સ્વયં ઠંઠું કરનારું; સ્વેચ્છાચારી
સ્વયં પું; નં [સ.] સચું; સંબંધી
સ્વયં જાતિ ઓં [સ.] પોતાની જાતિ કે વર્ગ.
-તીય વિં પોતાની જ જાતિ કે વર્ગનું
સ્વયં વિં [સ.] ત્વાધીન; કોઈના તાબામાં
નહિ તેવું. ઠંઠા ઓં
સ્વયં: અં [સ.] આપોઆપ, પોતાની મેલે;
ખીલની મદદ વિના. સ્વયં વિં [સ.]
જાતે જ પ્રમાણરૂપ-આપોઆપ સિદ્ધ
હોય એવું (જેને ખીલ પ્રમાણની જરૂર નથી)
સ્વયં નં [સ.] પોતાપણ; સ્વમાન (૨)
પોતાની વિશિષ્ટતા (૩) પોતાનું દોષ. સ્વ
ભાવ; માવિડી
સ્વયં પું [સ.] પોતાનો દેશ; જનનું

-શાભિમાન નં [+ અભિમાન] સ્વ-
દેશનું અભિમાન-ગૌરવ માનવું તે.
-શાભિમાની વિં સ્વદેશાભિમાનવાળું.
-શી વિં પોતાના દેશનું (૨) નં દેશસાઈ
(૩) સ્વદેશની ભાવના (૪) સ્વદેશનો
માલ વાપરવાની વૃત્તિ. -શી ધર્મ પું
સ્વદેશનો ધર્મ; પોતાની પડોશની
પરિસ્થિતિની સેવા કરવા મારફત જગતની
સેવા યાચ છે એવી ભાવના
સ્વધર્મ પું [સ.] પોતાનો કે પોતાના સ્વભાવ
કે વર્ણાશ્રમ પ્રમાણેનો ધર્મ. -ગીં વિં
(૨) પું પોતાના ધર્મનું
સ્વધા અં [સ.] પિતૃઓને બધી આપતાં
કરાતો હજાર (૨) ઓં પિતૃઓનો બધી
સ્વધામ નં [સ.] પોતાનું વતન (૨) સ્વર્ગ
સ્વધર્મસ વિં [સ.] પોતામાં જ સમાપ્ત
યત્ન; સંકલિત, પોતા પૂરતું મર્યાદિત
સ્વધર્મ નં [સ.] ધર્મમાં લાસતો દેખાવ;
સમજી. ઠંઠિય વિં સ્વધર્મનો દેખાવ;
કલિપત સુધિમાં વિવરનારું. ઠંઠિય પું
[સ.] સ્વધર્મનાં સ્વર્ગ વીચ પાત. ઠંઠિય પું
સ્વધર્મનો સ્વધર્મની કલ્પના કરનાર.
ઠંઠિય અં સ્વધર્મની પેટે, તુલ્યિક. ઠંઠિય
ઓં [સ.] સ્વધર્મમાં દેખાતી સુધિ, કલિપત
સુધિ; મિષ્ટ સુધિ. -ખાવસ્થા ઓં
[સ.] સ્વધર્મની અવસ્થા; ચિત્તની ત્રણ
(ભ્રમ, સ્વધર્મ, મુગ્ધતા) માંની એક
અવસ્થા (૨) તત્ત્વદોષ [લા.] -ધું નં
સંપન્ન; સ્વધર્મ જ્ઞાનથી પ્રકાશવાર
સ્વપ્રકાશ વિં [સ.] પોતાના તેજ કે
સ્વચ્છંદ નં [સ.] સ્વતંત્ર બાન -અસ્તિ
સ્વધર્મ પું [સ.] પું કુદરતથી જ સ્વ
સ્વ (૨) પ્રકૃતિ, વાસીર (૩) ટર-
સ્વ (૨) વિં સ્વાભાવિક. સ્વ
સ્વ; કુદરતી
સ્વધર્મ ઓં [સ.] પોતાનો
ભાવ. ઠંઠિય પું, સ્વ
[+ અભિમાન] સ્વ
અભિમાન; તે માટે

સ્વમાન નં [સં.] પોતાનું માન; પોતાની ઇચ્છા
 સ્વયં અં [સં.] પોતાની મેળે; આપોઆપ.
 ૦પાક પું નતે-હાથે રાંધવું તે. ૦પાકી
 વિં સ્વયં પાક કરી લેનારું. ૦પ્રકાશ
 વિં પોતાના તેજથી જ પ્રકાશિત. ૦ખૂ
 વિં [સં.] પોતાની મેળે જ ઉત્પત્ત થયેલું (૨)
 પું બ્રહ્મા (૩) ઈશ્વર. ૦વર પું [સં.]
 કન્યાએ પોતે વર પસંદ કરવો તે (૨)
 તે માટેનો સમારંભ. ૦સિદ્ધ વિં બીજી
 સિદ્ધિની જરૂર વિનાનું-આપોઆપ
 સિદ્ધ. ૦સેવક પું પોતાની મેળે સેવા
 કરવા તેયાર થયેલો માણસ; 'વૉલ ટિયર'.
 ૦સેવિકા સ્ત્રીં સ્ત્રી સ્વયં સેવક. ૦સ્ફૂર્તિ
 (-ર્તિ) સ્ત્રીં સ્ત્રી સ્વાભાવિક રુકુરણ; પોતાની
 મેળે જ થયેલી રુકુરણ.
 સ્વર પું [સં] અવાજ; સૂર; ધ્વનિ (૨)
 જેનો પૂર્ણ ઉચ્ચાર કોઈની મદદ વિના
 થઈ શકે તેવો વર્ણ [બ્યા.] (૩) સંગીતના
 સાત સૂરમાંનો દરેક (સા, રી, ગ, મ, પ,
 ધ, ની). ૦લિપિ સ્ત્રીં સંગીતના રાગ
 અને તાલવાર સૂર નોંધવાની લિપિ;
 'નોટશન'. ૦સંસક નં સંગીતના સાત
 સ્વરનો સમૂહ
 સ્વરાજ (-જ્ય) નં [સં.] પોતાનું સ્વતંત્ર -
 પ્રબંધતાક રાજ્ય (૨) પોતા ઉપર કાબૂ
 હોવો તે
 સ્વરિત વિં [સં.] સ્વચ્છુક્ર (૨) સુરીલું (૩)
 પું સ્વરના ત્રણ વિભાગમાંનો એક, જેમાં
 ઉદાત્ત અને અનુદાત્ત બંનેનાં લક્ષણ હોય છે
 સ્વરૂપ નં [સં] ધાત; આકાર (૨) દેખાવ;
 વર્ણ (૩) સુંદરતા (૪) લક્ષણ; સ્વભાવ.
 ૦તા: અં વસ્તુત; સ્વરૂપની દૃષ્ટિએ.
 ૦વતી વિં સ્ત્રીં સુંદર (સ્ત્રીં). ૦વાન
 વિં સુંદર; દેખાવડું
 સ્વર્ગ નં [સં.] દેવાનો લોક. ૦ઘોઠ પું
 સ્વર્ગ. ૦વાસ પું સ્વર્ગમાં વસનારું (૨)
 મૃત; મરહૂમ [લા.] (૩) પું દેવ. ૦સ્થ વિં
 જુઓ સ્વર્ગવાસી [દિવ્ય
 સ્વર્ગીય વિં [સં.] સ્વર્ગનું (૨) અલોકિક;

સ્વરૂપ વિં [સં.] ઘોઠ; કિંચિત્
 સ્વસ્તિ અં [સં.] 'હલ્યાણ યાઓ' એવો
 આશીર્વાદાત્મક ઉચ્ચાર. ૦ક પું [સં.]
 સાથિયો. ૦શ્રી સંપ્રં કામળ લખતાં
 શરૂઆતમાં લખાતું મગલસૂચક પદ
 સ્વસ્થ વિં [સં.] નીરાગી; તંદુરસ્ત (૨)
 ગમરાટ કે ઉદ્વેગ વિનાનું; શાંત; સાવધાન.
 ૦તા સ્ત્રીં
 સ્વહસ્ત પું [સં.] પોતાનો હાથ
 સ્વાગત નં [સં.] આવકાર; સત્કાર. ૦પ્રમુખ
 પું સ્વાગતસમિતિના પ્રમુખ. ૦મંત્રી
 પું સ્વાગત સમિતિના મંત્રી. ૦સમિતિ
 સ્ત્રીં સ્વાગતનું કામ કરનારી સમિતિ.
 -તા સ્ત્રીં આવકાર; અભિનંદન.
 -તાધ્યક્ષ પું [+ અધ્યક્ષ] સ્વાગત-પ્રમુખ
 સ્વાતંત્ર્ય નં [સં.] સ્વતંત્રતા. ૦પ્રિય,
 ૦પ્રેમી વિં સ્વાતંત્ર્ય જેને પ્રિય છે તેહું.
 ૦યુદ્ધ નં સ્વતંત્રતા મેળવવા માટેનું કે
 તેની રક્ષા માટેનું યુદ્ધ
 સ્વાતિ (-તી) સ્ત્રીં [સં.] પંદરમું નક્ષત્ર.
 ૦બિંદુ, ૦બુદ નં સ્વાતિમા પડતું
 વરસાદનું ટીપું (પોતીની માછલીના પેટમાં
 જઈ જે મોતી બને એમ કહેવાય છે)
 સ્વાદ પું [સં.] રસને દ્રિયથી થતો અનુભવ
 (૨) રસ; આનંદ (૩) ચાખવું તે (૪) રસ;
 મન (૫) મોહ, રોષ. -દ્રિયલુ વિં સ્ત્રીં,
 -દ્રિયું વિં જુઓ સ્વાદીલું. -દ્રિય (-ય)
 વિં [સં.] સ્વાદિષ્ટ) રાસક સ્વાદવાળું. -દીલું
 વિં સ્વાદુ વસ્તુઓ ખાવાની ટેવવાળું.
 -દુ વિં [સં.] સ્વાદિષ્ટ. -દેદ્રિય સ્ત્રીં
 [+ દંદ્રિય] ટપા
 સ્વાધીન વિં [સં.] પોતે પોતાને નિયમમાં
 રાખનાર (૨) પોતાના કાબૂ કે વશનું (૩)
 સ્વતંત્ર. ૦તા સ્ત્રીં [પાક (૩) અધ્યયન
 સ્વાધ્યાય વિં [સં.] વેદ (૨) વેદનો નિયમિત
 સ્વાનુભવ પું [સં.] પોતાનો અનુભવ.
 ૦રસિક વિં આત્મલક્ષી; 'સુબ્લેક્ટિવ'
 સ્વાનુભૂતિ સ્ત્રીં [સં.] સ્વાનુભવ
 સ્વાભાવિક વિં [સં.] કુદરતી; અકૃત્રિમ.
 ૦તા સ્ત્રીં

સ્વામિમાન નં [છ.] પોતાને આપેનું
અસિમાન; સ્વમાન. -ની વિં સ્વામિ-
માનવાનું

સ્વામિ પું છુઓ સ્વામી [પ.]

સ્વામિત્વ નં [છ.] ધર્મીય; આલિંગી

સ્વામિની સ્ત્રી [છ.] સેક્રી; ધર્મિયાણી

સ્વામી પું [મ.] પતિ (૨) માલિક (૩)

રામ (૪) સાધુસંતને યોગાવતાં વપરાતું

સંલોખન. વ્તીરાયણ પું એ નામથી

આલતા ધાર્મિક સંપ્રદાયના પ્રવંતક

સ્વાયત્ત વિં [છ.] સ્વાધીન

સ્વાસ્થ્ય નં [છ.] સ્વાસ્થાવિક રસ કે

ઉત્તમતા (૨) મન; ખૂબી

સ્વાર્થ પું [છ.] પોતાની મતલબ; પોતાનું

હિત. વ્ત્યાગ પું સ્વાયંનો ત્યાગ;

આપક્ષોગ. વપરાયતું વિં [છ.] સ્વાયંનો

જ વિચાર કરનાર; સ્વાર્થ. વ્યુદ્ધિ

સ્ત્રી સ્વાયંદિષ્ટિ. વ્યુત્તિ સ્ત્રી સ્વાયંની

વૃત્તિ. વ્ત્યાધક, વ્ત્યાધુ વિં પોતાનો

સ્વાયં સાધનારુ. -થી, -થી'તું વિં

સ્વાયંવાણું; આપમતલબી, એકલપેદું

સ્વાવકાંત નં [છ.] સ્વાશ્રય

સ્વાવકાંતી વિં સ્વાશ્રયી

સ્વાશ્રય નં [છ.] પોતાની પર આધાર

રાખવો તે. -થી વિં પોતા પર જ

આધાર રાખનાર

સ્વાસ્થ્ય નં [છ.] સ્વસ્થતા (૨) તંદુરસ્તી

સ્વાહા સ્ત્રી [છ.] અગ્નિની સ્ત્રી (૨) વ્યં

અગ્નિમાં આહુતિ આપતા યોગાતો રખ

સ્વાંગ પું સાય; ભનાવટી વેરા

સ્વીકાર પું [મ.] સ્વીકારતું તે. વ્યં સંકિં

[છ. સ્વીકાર] અસ્વીકાર કરવો, કબુલ

કરવું. -યં વિં [છ.] સ્વીકારવા પો. અ

સ્વીકૃત વિં [છ.] સ્વીકારેલું. -તિ સ્ત્રી

[છ.] સ્વીકાર

સ્વીય વિં [છ.] પોતાનું

સ્વેચ્છા સ્ત્રી [છ.] પોતાની ઇચ્છા. વ્યાર

પું [છ.] પોતાની મરજી પ્રમાણે વર્તવું

તે. વ્યારિણી વિં સ્ત્રી, વ્યારી વિં

સ્વેચ્છાચાર કરનારું

સ્વેદ પું [છ.] પરસેવો. વ્યાર વિં પરસેવા-

માથી થયેલું (૨) નં સ્વેદન છવ કે ભંતું.

વ્યાર નં પરસેવો (૨) પરસેવો ધાવવો તે

સ્વૈર વિં [છ.] મરજીમાં આવે તેમ વર્તનારું;

સ્વચ્છંદી, નિરક્રમ. વ્યિહાર પું મરજી

મુજબ વિહરતું તે. -રિણી સ્ત્રી [છ.]

સ્વચ્છંદી - વ્યમિચારિણી સ્ત્રી

સ્વોપાનિત વિં [છ.] પોતે જાતે રજેલું -

મેળવેલું; આપકમાર્ષનું

ઉ

ઉ પું [છ.] ચોથો ઉમાશ્વર

ઉકે પું કાવો; અધિકાર (૨) ફરતી; લાગો

(૩) કર્તવ્ય; ફરજ (૪) સત્ય; ન્યાય (૫) વિં

વાળખી; સાચું; સત્ય. વ્તાર વિં ઉકે

ધરાવનારું (૨) વાળખી

ઉકેસાઈ સ્ત્રી [મ. હફ + ફા. શાહી] ઉકનું

લવાળમ; ફરતી

ઉકાર પું હા પાડવી તે

ઉકાલવું સંકિં હાકવું (૨) હાંકી હાકવું

ઉકીકત સ્ત્રી [મ.] ખરી અહેવાલ કે ખીના

(૨) ખરી ખબર કે ખાતમી (૩) ખીના;

ખખર (૪) સત્ય. વ્તાર પું ઉકીકત - ખીના

કે ખાતમીને અંગેનો હોય - તેની બૂલ

ઉકીમ પું [મ.] યુનાની પેદું કરનારો;

મુસલમાન પેદું

ઉક્રમત સ્ત્રી [મ. ઉક્રમત] સત્તા; અધિકાર.

-તી વિં ઉક્રમત સખાથી

ઉક પું [મ.] છુઓ ઉક

ઉગવું અં કિં [છ. વા] અપાડું

ઉચ્ચમચવું અંકિં ઉચ્ચમગાં; પાયામાપી

કે સંધ્યાગાંધી હાલી જડું (ઉચ્ચમચાવવું)

ઉજ સ્ત્રી [મ. હજા] ભત્રા (મકાની)

ડાંગમ વિં [મ. દાંગ] પચેયુ, જરેયુ (૨)
 ઉચાપત કરેલુ [લા.]
 ડાંગરત પું [મ.] માલિક; સ્વામી; શ્રીમાન
 (૨) (મુસલમાનોમા) મોટા કે પૂજ્ય
 માણસને લગાડતો માનવાચક શબ્દ
 ડાંગમ પું [મ. હજામ] વાળદં ૦૦૦ સ્ત્રી
 મુડન, વાળ કાપવા કે ખોડવા તે (૨)
 [લા.] નકામી નિરથક મહેનત(૩) કડક
 દીકા કરવી, બધુ લઈ નાખત તે. ૦પટ્ટી
 સ્ત્રી ડાંગમતનુ કામ (તિરરકારમા)
 ડાંગર વિં [વા.] '૧૦૦૦' [હવે પણ
 હજી અં [સ. અવાપિ] અત્યાર લગી (૨)
 હજીરો પું [મ.] મિનારાઓવાળો સુદર રોળે
 હજી અં જીઓ હજી
 હજીર સ્ત્રી [મ. હજીર] 'આપ' અથ'નો
 દરબારી કે મુસલમાની વિવેકમા વપરાતો
 ઉદ્દગાર (૨) ટાંજરી; તહેનાવ. -રિયો
 પું તહેનાવમા રહેનારો નોકર (૨)
 અગૂહા, રમાલ
 હડ અં 'દૂર ખસ' એ અથ'નો (છલકા
 કે તુચ્છકારનો) ઉદ્દગાર
 હડાણું નં [સ, પ્રા. હટ્ટ] ખમરકામ, ખરીદ-
 કામ (૨) ખરીદવા વેચવાનો ધંધો
 હડ પું, સ્ત્રી [સ] જઈ, ખોટો આગ્રહ.
 ંયોગ પું [સ] આસન, પ્રાણાયામ વગેરે
 ક્રિયાઓ દ્વારા સધાતો યોગનો એક પ્રકાર
 હડવું અંકિં ખસતુ (૨) પાછા પડતુ (૩)
 હડ કરવી
 હડાચ હ પું હડપૂવ'ક આગ્રહ
 હડીલાઈ સ્ત્રી હડીલાપણુ
 હડીલું વિં હડવાળુ, જિદી (૨) હડે નહિ
 તેણ; મટે નહિ તેણ
 હડ અં [૨૫૦] જીઓ હડે
 હડકવા પું [સ. મલક] (હડકાયેલો ફૂરો)
 + વા (સં વાત) ફૂરો, શિયાળવા વગેરેને
 યતો એક રોગ જેથી તે જેને તેને કરડવા
 ધાય છે (૨) તેના જેવો ગાડો આવેગ
 [લા.]. ૦યું વિં હડકાયું [દોષ એવું
 હડકાયુ, -યેલું વિં જેને હડકવા યથો

હડતાલ સ્ત્રી [જીઓ હડતાલ] એક ઉપધાલ
 હડતાલ(-ળ) સ્ત્રી [હડ (સ હટ્ટ=હકાન) +
 સ તાજ (તાળ)] કામધ ધોખધ કરવા તે
 (શોક કે વિરોધ બતાવવા.). -લિ(-ળિ)-
 યો પું હડતાળમા બળેલો (૨) હડતાળ
 પડાવવામા આવેવાની લેનાર
 હડદો(બોલો) પું હડસેલો
 હડધૂત સ્ત્રી ચારે બાજુથી હડેહડે યતુ તે
 (૨) વિં ચારે બાજુથી તિરરકાર પામેલું
 હડપ અં [૨૫૦] એકદમ ને ત્વરાથી, હડક
 હડપચી સ્ત્રી [સ. હનુ + સ. પટ્ટી] ન્યા
 દાદી બેગે છે તે નીચવા જડખાનો બાગ
 હડક અં જીઓ હડપ
 હડકટ્ટ સ્ત્રી જીઓ અડકટ્ટ
 હડખડવું અં કિં નાદિ મત યઈ જઈ
 (૨) ગમરાવું
 હડસેલવું સંકિં હડસેલો મારવો, ધકેલવું
 હડસેલો પું [સરં ૨. હસ્યલિમ, સ. હસ્યાવ-
 સારિત્મ] ધક્કો
 હડહડ અં [૨૫૦] સડસડ (બેઠવાનો
 અવાજ) (૨) જીઓ હડે હડે. ૦યું વિં
 બેઠવું (૨) ચુરવ, પાક, પૂરેપૂરું [લા.].
 ૦યું અંકિં હડહડ અવાજ સાથે બેઠવું
 હડી સ્ત્રી હોટ
 હડુડાટ, હડુડુ અં [૨૫૦] નેરથી હડી
 કાઢવાનો કે ધસવાનો અવાજ
 હડે અં [જીઓ હડ] ફૂલરાને હાકવાનો ઉદ્દગાર
 હડેડાટ અં જીઓ હડુડાટ
 હડે હડે સ્ત્રી હડે હડે કરતુ તે (૨) આવકારનો
 અભાવ, અવગણના [લા.]
 હડો પું જીઓ અડો
 હડુવું સંકિં [પ્રા. હપ (સ. હન)] મારી
 નાખવું; જીવ લેવો, નાશ કરવો
 હડુહડુ સ્ત્રી [૨૫૦] જીઓ હડુહડાટ.
 ૦યું અં કિં (યોરો નાકમાથી કરે છે
 તે અવાજ) -ખાટ પું, -ખાટી સ્ત્રી
 હડુહડુ તે
 હડ અં [૨૫૦] પશુ વગેરેને હાજી કાઢતા
 બોલાતો ઉદ્દગાર (૨) સ્ત્રી (બાળશાધામા)
 મારતુ તે

ઉત્ત વિં [સ.] હણાયેલું; મરાયેલું; ધવાયેલું
 (૨) નિદ્રુપ; હલકું. ૦ભાગિની વિં સ્ત્રી,
 ૦ભાગી વિં કમનસીબ; અભાગિયું.
 ૦ભાગ્ય નં [સં.] કમનસીબ; દુર્ભાગ્ય.
 ૦બીયે વિં બળરહિત, શક્તિહીન. - તારા
 વિં [સ.] નિરાશ; નાસ્તીપાસ
 ઉત્પા સ્ત્રીં [સં.] ધાત; વધ; જ્ય લેવો તે
 (૨) પ્રાણીને મારવાથી લાગતો દોષ. ૦કાંડ
 પું ભારે ઉત્પા કે સદારનો બનાવ. ૦રું
 વિં [સં. હવા + કારક] ઉત્પા કરનારું
 ઉત્પાર વિં સ્ત્રીં અમુક એક માણસને
 (હાથને) જ દોહવા કે એવી ટેવાયેલી
 (ગાયમેસ)
 ઉત્પિયાર નં [વ. હતિયાર] શસ્ત્ર; આયુધ
 (૨) સાધન (૩) એભર. ૦ખ'ધ વિં
 સરાસ. ૦ખ'ધી સ્ત્રીં ઉત્પિયાર રાખવાની
 બધી-મના
 ઉત્પેત્રી (ખી) સ્ત્રીં [સં. હસ્ત+તલ કે સ્પર્શ
 ઉપરથી] છતા પંખનો સપાટ ભાગ
 ઉત્પેત્રી સ્ત્રીં [હાથ ઉપરથી] હાથનો કસબ;
 આવડત (૨) મહાવરો; ટેવ
 ઉત્પેત્રી સ્ત્રીં [હાથ ઉપરથી] ટીપવાનું કે
 ઠાકવાનું મોગરી જેવું સાધન. - ટો પું
 મોટી ઉત્પેત્રી; ધણ
 - ઉત્થુ' વિં (સમાસમાં) હાથના માપનું.
 ઉદાં અટીઉત્થુ' (૨) હસ્તક; હાથનું.
 ઉદાં એકઉત્થુ'
 ઉદ સ્ત્રીં [અ. હર] મર્યાદા; સીમા; અવધ
 (૨) અંત, છેડો. ૦પાર અંમર્યાદા વિના;
 અતિશય (૨) ઉદની બહાર. ૦પારી સ્ત્રીં
 ઉદ બહાર થતું તે
 ઉદીસ સ્ત્રીં [અ.] પથગંબર સાહેબનાં
 પ્રસંગોપાત કહેલાં વચનો કે દ્રમનોનો
 સમઢ; સુસલમાનોનો સ્મૃતિમય
 ઉતુ (નુ) માન પું [સં.] મારવિ; રામના
 પ્રખ્યાત વાનર ભક્ત. ૦હુકકી પું ઉતુ-
 માનના જેવો લાંગો હુકકો; 'લોંગ જ'પ'
 ઉપ અં [૨૪૦] એવા અવાજ સાથે (ખાતું)
 ઉપ (-ર) તો [ફા. હપ્તો; સં. સ્તાહ] પું

સમાહ; અઠવાડિયું (૨) થોડે થોડે પૈસાં
 ભરવા ઠેરવેલી મુદત; તે તે મુદતે ભર-
 વાની રકમ
 ઉખક સ્ત્રીં સખત બીક; કાળ
 ઉખરી (સ્ટી) પું [અ.] આફ્રિકાનો વતની
 ઉખણું અં જુઓ ઉખણા; હાલ
 ઉખદદી સ્ત્રીં [ફા.] સમભાવ; દિલસોજ
 ઉખરાદી સ્ત્રીં [ફા. હમરાહ] સોબત, સંઆવ
 ઉખવતની વિં [ફા. હમવતન] એક જ
 મૂળ વતનવાળું
 ઉખામ નં [અ. હમામ] નાહવાની જગા.
 ૦ખાનું નં રનાનગૃહ; ગુસલખાનું
 ઉખામદસ્તો પું [ફા. હાવનસ્તહ] ખાંડણી-
 પરાઈ (૨) ખાંડણીનો દસ્તો; પરાઈ
 ઉખાલ પું [અ. હમ્માલ] બોને ઉપાડનારો;
 મત્તૂર. - ટી સ્ત્રીં ઉખાલનું કામ, ઉખાલપણું
 ઉખેલ પું [અ. હમ્લ] મલ'
 ઉખેશ અં [અ.] રાજ; નિત્ય. - શાં અં ઉખેશ
 ઉપ પું [સં.] થોડો; અથ. ૦હળ નં
 થોડેસવાર હરકર
 ઉપાત વિં [અ.] છવતું; વિદ્યમાન. - તી
 સ્ત્રીં ઉપાતપણું; જિ'દગી (૨) અસ્તિત્વ
 ઉર પું [સં.] ટંકર, મહાદેવ (૨) વિં હરનાર;
 લેનાર (સમાસને છેડે). ઉદાં મનોહર
 હર વિં [ફા.] દરેક; પ્રત્યેક
 હરકંત સ્ત્રીં [અ.] અડચણ; નડતર (૨) વધો
 હરકોઈ વિં [હર + કોઈ] દરેક; ગમે તે કોઈ
 હરખ પું [જુઓ ઉપ] આનંદ. ૦ધેલું
 વિં અતિશય ઉપથી થેલું બનેલું. ૦પદ્ડું
 વિં અતિ ઉત્સાહી. ૦લેર અં હરખ સાથે.
 - ખા (-ખા) લું અંકિં [સં. હવ] ખુશ
 થતું; આનંદમાં આવતું [બિલકુલ
 હરગિજા (-રે) અં [ફા.] કદી પણ (નહિ);
 હરધડી અં દરેક ધડીએ; વારંવાર
 હરજી પું [સં. હરિ+જી] પરમેશ્વર
 હરડાં નં બંબળ હરડીનાં નાનાં અધ-
 કથરાં કળ. - ડી સ્ત્રીં [પ્રા. હરલ્લે (સ.
 હરત્તકી)] હરડાંનું ઝાડ. - ડે સ્ત્રીં હરડી
 નામના ઝાડનું કળ

હરણ નં [સ] હરી જલુ-ઉપાદી જલુ તે
 હરણ નં [સ હરિણ] મુગ - [લિયે] પું મુગ
 શીખ' નક્ષત્ર - પ્તી સીં હરણની માદા
 (૨) મુગશીખ [પ] - [લુ] નં મુગલુ, હરણ
 હરતા ન- (ળ) સીં અંક ઉપધાતુ
 હરતુ ફરતુ વિં દાલી ચા ની યકે એવુ કે
 એટલુ સાલુ થયેતુ
 હરદમ અં [ખા] હરેક ક્ષણે, ઉમેશ
 હરદારા પુંએક પ્રકારનો હરિકથા કરનાર
 હરદાર નં [સ હરિદાર] હિન્દુઓનુ એક
 તીર્થસ્થળ
 હરફ પું [અ હર્ફ] બો ૧, ૧૫૬ (૨) અક્ષર
 હરફર સીં હરતુફરતુ, વારવાર આવતુ
 જલુ તે
 હરખ (-ખ) ઉતુ અંકિં જુઓ હરખડતુ
 હરવુ સંકિં [પ્રા હર (સ ફ)] મળાત્કારથી
 ઉપાદી જલુ (સીને) (૨) જૂટવી લેતુ (૩)
 લઈ લેતુ ઠંદરતુ અં કિં આમતેમ
 મોજથી ફરતુ
 હરસ પું [સ અર્ધ] ગુદામા થતો એક રોગ
 ઠંમતા પું અંબં હરસ અને મસા
 હરહરમહાદેવ શં પ્રં [સ] જમણના
 પ્રારબનો મગળ હદ્દ ૧૨ (૨) કાનિયોની
 રણહાક
 હરાજ વિં [અ હર્જ] લિલામથી વેચેલુ
 -જ સીં લિલામ, જહેરમા કિ મત
 બોલાવરાવી વધારેમા વધારે કિ મત
 આપનારને વેચતુ તે
 હરામ વિં [અ] કુરાનમા મના કરેલુ હોય
 એવુ નિષિદ્ધ અધર્મી (૨) વગર હંતુ,
 અધટિત (૩) સુસ્ત, બેઠાખાઈ બોયાર
 વિં હરામનુ ખાવા ઇત્નાહુ (૨) કૂતલો
 (૩) બદમાસ બોયારી સીં હરામબોયાર
 પલુ અસસકે પું હરામનુ લેવાખાવાનો
 ચસમે ૦૦૧૬૦ વિં [ખા જ્યાદા] બ્યબિ
 ચારથી જન્મેલુ -મી વિં હરામબોયાર,
 કૂતલ બદમાસ (૨) હરામબોયારી
 હરાયુ વિં રખડતુ, ઇટું ફરતુ (૨) અક્રમ,
 વગરતુ, માતેલુ

હરિ પું [સ] વિપલુ, કૃષ્ણ (૨) ઘોડો (૩)
 સિદ્ધ (૪) વાદરો (૫) ચંદ્ર ઠંકથા
 સીં સગવાનની કથા ઠંકીર્ત (-ર્ત) ન
 નં સગીત સાથે પરમેશ્વરના ગુણ ૧૧૧
 ૦૪૧૧ પું હરિનો-વિપલુનો માલસ
 દેવદૂત (૨) હરિનો સક્રા (૩) અત્યંત
 હરિણ પું, નં [સ] હરણ, મુગ - [લ્યા ક્ષી
 વિં સીં [સ] હરિણ જેવા સુંદર નયન
 વાળી - પ્તી સીં હરણી, મુગ ની
 હરિત વિં [સ] લીલુ
 હરિતાવ સીં [સ] જુઓ હરતા ન
 હરિદામ પું [સ] જુઓ હરદાસ
 હરિદ્રા સીં [સ] હળદર
 હરિદાર નં [સ] જુઓ હરદાર
 હરિયાળી સીં [દ હરિયાળા (સં હરિત)]
 લીલોતરી કે તેની ચોખા -જુ વિં લીલુ
 હરિચંદ્ર પું [સ] પ્રસિદ્ધ સત્યવાદી રાજા,
 નિરા કુનો પુત્ર [નિ શિવ
 હરિહર પું [સ] હરિ અને હર, વિપલુ
 હરીફ પું [ખા] પ્રતિસ્પર્ધી, સામાવાળિયો
 (૨) વિરોધી, દુરમન -ફાઈ, -ફી સીં
 સરસાઈ, સ્પર્ધા (૨) ચતુર
 હરેક વિં હરેક, પ્રત્યેક
 હરેડી (-રી) સીં પૂક પકડવી તે (૨)
 મરણિયા કિકિયારી કરીને ધસતુ તે
 હરોલ (-ળ) સીં [લુર્કો હરાલુ] હરકરનો
 પાછલો ભાગ (૨) હાર, ઓળ (૩) બગબરી,
 નેડ
 હર્તા (-ર્તા) વિં [સ] 'હરનાર' (પ્રાય
 સમાસને છેડે) ઉદાં દુ ખડર્તા (૨) પું
 ચોર, હુદાર
 હર્થ નં [સ] મોટું સુંદર મનન, મહેલ
 હર્થ પું [સ] હરખ, આનંદ બેલુ વિં
 જુઓ હરખબેલુ ૦૦૧૬૦ પું હર્થની ખૂમ
 -ધિંત વિં [સ] હર્થ પામેલું
 હં પું [અ] નિહંય, ઉકેલ
 હલ નં [સ] જમીન ખેડવાનુ ઓળર
 હલક સીં [અ હલ્ક] કક, સ્વર (૨)
 ચોખા, રોનક (૩) પળ, ક્ષણ

હવિધ્ય નં [સ] હોમવા થોઅ દ્રવ્ય.
 -ધ્યાન્ત નં [સ] ચક્ષુ કે ઉપવાસના
 દ્વિસોમા ખાઈ શકાય તેણ અન્ન
 હવું (સીં હવી, પું હવે) ['હોવું'નું
 અનિયમિત બૂં કાંનુ રૂપ] યશું [પ]
 હવે અં [નુઓ હવા] અમુક પછી, અત્યારે
 (૨) અત્યાર પછી, આમળ પર
 હવેડો પું નુઓ હવાડો
 હવેલી સીં [ફા.] મોટું ને સુદર બાધાળીનું
 મકાન (૨) પુષ્ટિમાગીય મદિર
 હવ્ય વિં [સ] હોમના થોઅ (૨) નં
 હોમવાની સામગ્રી (દેવોને માટે) ઠંકવ્ય
 નં [સ.] દેવ અને પિતૃને આપવાનો બળિ
 હશે [નુઓ હવ] 'હોવું'નું બીજા પુરુષ એં
 વં નુ તથા ત્રીજા પુરુષનું બં કાંનુ રૂપ
 (૨) અં ખેર, કઈ ચિતા નહિ [લા.]
 હશેકું વિં નવશેકુ, સહેજસાજ અરમ
 હસાણી સીં, -હું નં હાસી
 હસનીય વિં [સ] હસવા થોઅ. ંતા સીં
 હસમુખું વિં હસતા મુખવાળુ, આનદી
 હસનું અંકિં [સ હસ] દાંત કાઠવા (૨)
 ગમત ખાતર બોલવુ (૩) સંકિં હાસી
 કરવી (૪) નં હાસ્ય(પ)મરહરી, મનક
 હસંતી સીં [સ] સમી
 હસામણું વિં [હસાવડ પરથી] હસાવે એવુ
 હસારત(-થ) સીં, નં [હસવ પરથી]
 હાસી, મનક (૨) મરકરીનુ કારણ
 હસ્ત પું [સ] હાય(ર)તેરસુ નક્ષત્ર. ઠંક
 વિં (૨) અં હાયે, મારફતે (૩) હવાલે,
 તાળે. ઠંકમલ(-ળ) નં કમળ જેવા
 હાય. ઠંકલા(-ળા) સીં હાયની કારીગરી.
 ઠંકૌશલ [સ] ઠંકૌશલ્ય નં (દાઈ કર-
 વામા) હાયની કુશળતા ઠંકેપ પું વચ્ચે
 હાય નાખવો -દબલ કરવી તે. ંગત
 વિં [સ] હાયમા આવેલુ, પ્રાપ્ત. ંદોષ
 પું [સ] હાયનો હવાણનો દોષ (૨) હાયે
 કરેલો વીય'ખાત ંધૂનનં નં મળતી
 વેળા હાય ગિલાફીને હવાવવાનો અથેજ
 ચાલ. ંમક્ષાલન નં હાય ધોવાતે.

ંમત સીં હાયે લખેલી મૂળ પ્રત,
 'મેન્યુસ્ક્રિપ્ટ'. ંમેલાપ, ંમેળો પું
 હાયમા હાય મેળવવો તે (લક્ષ વખતે).
 ંરેખા સીં હયેવીમા દોતી લીટીઓ
 (જેના પરથી દવિધ્ય બાખે) ંલિખિત
 વિં હાયનુ લખેલુ (૨) નં હાયપ્રત (૩)
 હાયે લખીને કઠાતુ માસિક. -સ્તાક્ષર
 પું [સ] હાયે લખેલા અક્ષર (૨) સટી
 -સ્તામલકવત અં [સ] હાયમાના
 આમળાની પેઠે (સહેલાઈથી કે રપથ રીતે)
 હસ્તિનાપુર નં [સ] પાડવોની રાજધાની
 અત્યારના દિલ્હીથી ૫૦ માઈલ ઈશાન
 માલુમા
 હસ્તિની સીં [સ] હાયણી
 હસ્તી સીં [ફા] હયાતી, અસ્તિત્વ
 હસ્તી પું [સ] હાથી
 હસ્તે અં હાયે, મારફત, દ્વારા. [ંપેતે
 યં પ્રં પેતે જતે કયું છે એમ સૂચવે
 છે (દિસાબ ઇં મા)]
 હળ નં [નુઓ હલ] જમીન ખેડવાનુ ંભર
 હળદ(૦૨) સીં [સ હરિદ્રા] એક ગાકાદાર
 મૂળ કે તેનો ભૂકો, એક મસાતો
 હળધર પું બળરામ
 હળપતિ પું (સુરતખાનુ) દૂબળા હેવાતી
 એક જાતનો માણસ [કાશ
 હળપૂણી સીં હળના ચવડામા ધાલવાની
 હળવું વિં [પ્રા. હલુમ (સં. જ્યુક)] હલકુ,
 ધીમુ, નરમ (૨) અશિષ્ટ [લા]
 હળવું અં કિં [સ હિલ] જવ મળવો,
 ગોઠવુ, ગમી જવુ (૩) અનુરક્ત થવુ, આડો
 સબબ બધાવો (પરસો સાથે). ંમળવું
 સં કિં પરસ્પર મળવુ-ગોઠી કરવી
 (૨) સલાહસ પથી ચાલતુ [આસ્તે
 હળવે, ંથી અં [નુઓ હળવું વિં] ધીમેથી,
 હળાહળ વિં (૨) નં નુઓ હલાહલ
 હં (૦) અં [સં, રવં] આદ્ય, ંવચકાર,
 ધમણી, હકાર, હાનિયો કે ઉત્સાહદર્શક
 ઉદ્ગાર [નવાવવુ
 હંકારવું સં કિં [પ્રા. હકાર] હાકવુ,

હંગામ પું [અ.] અવસર; મોસમ (૨)
 હંગામો. —મી વિં મોસમ પૂરતુ; થોડા
 વખત માટેનું; કામચલાઉ. —મો પું [ફા.]
 ધમાચકડી; ધમાલ (૨) તોફાન, હુલ્લડ
 હંડરપેટ પું [ફ.] હટ્ટેબેટ્ટ ટનનો વીસમો
 ભાગ [નાખણ]
 હંફાપવું સં કિં [‘હંફાઉ’ ઉપરથી] યકંવી
 હંભા અં [સ.] ગાયના બાડવાનો અવાજ
 હંમેશ (-શાં) અં [નુઓ હંમેશ] રોજ
 હંસ પું [સ] એક પક્ષી (૨) જીવ; આત્મા
 (૩) નુઓ એકડંડી. ંગતિ સ્ત્રીં [સ]
 હંસના જેવી ધીમી મોહક ચાલ.
 ંગામિની વિં સ્ત્રીં [સ.] હંસગતિથી
 ચાલનારી. ંણી સ્ત્રીં હંસની માદા.
 ંપક નં હંસતુ પગતુ (૨) લખાણમાં
 ઉમેરો દર્શાવવા માટે કરવામાં આવતું
 () આડ ચિહ્ન. —સા સ્ત્રીં હંસણી.
 —સી સ્ત્રીં [સ.] હંસણી
 હા અં [સં.] અરે! અહા!
 હા અં [સ. આર્] સમતિસૂચક ઉદ્ગાર
 (૨) સ્ત્રીં હા કહેવી તે; સ્વીકાર
 હાઈડોજન પું [ફ.] એક પ્રકારનો વાયુ
 હાઈડ્રો મીટર નં [ફ.] પ્રવાહીની ધનતા
 માપવાનું સાધન
 હાઈ કમિશનર પું [ફ.] પરદેશમાં
 પ્રતિનિધિ તરીકે રખાતો રાષ્ટ્રનો એક
 અધિકારી [અદાલત]
 હાઈકોર્ટ સ્ત્રીં [ફ.] હવાકાની સૌથી વડી
 હાઈસ્ક્રૂલ સ્ત્રીં [ફ.] મેટ્રિક સુધીની, માધ્ય-
 મિક શિક્ષણની નિયામ; વિનયમંદિર
 હાઉ પું [રવં] બાળકને લય ઉપભવનારો
 કાલ્પનિક બિહામણો જીવ (૨) નં નુઓ
 એડું ૧, ૨ [અવાજ]
 હાઉહાઉ અં [રવં] કૂતરાના બસવાનો
 હાક સ્ત્રીં [ફ. હાકા] હોકારો; બૂમ (૨)
 દોર; પ્રતાપ; છાપ. ંલ સ્ત્રીં હાક, બોલા-
 વવા માટે પાડેલી મોટી બૂમ (૨) પ્રોત્સા-
 હન ભર્યો અનુરોધ. —કેટો પું મોટો
 પાટો; બૂમ [અમલદાર]
 હાકેમ પું [અ. હાકિમ] સૂએ; રાજ્યકર્તા

હાકોટો પું નુઓ હાકોટો
 હાજત સ્ત્રીં [અ.] જરિયાત; આવશ્યકતા
 (૨) ઝાડા પેરાબની શંકા (૩) કાચી
 લેસ; ‘લોક અપ’
 હાજર વિં [અ. હાજિર] સમક્ષ; મોનુહ
 હોય તેવું. ંજવાબ પું હાજરજવાબી.
 ંજવાબીવિંસમવાનુસાર ચોખ્ખજવાબ
 તરત આપી શકે તેવું (૨) સ્ત્રીં તેની
 આવડ
 હાજરાહનુર વિં હનુરમાં તૈયાર હોય
 એકું (૨) સાક્ષાત; પ્રત્યક્ષ
 હાજરી સ્ત્રીં હાજર હોતુ તે (૨) નાસ્તો.
 ંપત્રક નં હાજરી નોંધવાનું પત્રક
 હાજિયો પું ‘હા’ કહેતું તે (૨) ખુશા-
 મતિયો; સ્થળની વાતની હા કહેનારો
 હાજ પું [અ.] હજ કરી આવેલો મુસલમાન
 હા જી અં જ હા, હા સાહેબ. ંહા સ્ત્રીં
 ખુશામત (૨) અં બારપૂર્વક હાકાર
 દર્શાવતો એક ખુશામતિયો ઉદ્ગાર
 હાટ સ્ત્રીં, નં [સ. હટ્ટ] દુકાન (૨) ગુજરી
 હાટક વિં [સં.] સોનાનું, સોનેરી (૨) નં સોનું
 હાટિયું નં લીંવર્માનું બારણાવાળું તાડું
 હાડ નં [ફ. હટ્ટ] હાડકું (૨) બાધો; કાકું.
 [ંઆપવું = ઉકે કંટાળી નાસી જતું].
 ંકી સ્ત્રીં નાનું અને પોચું હાડકું. ંકું
 નં અરિય [તરછાડતું તે
 હાડછેડ સ્ત્રીં [હડ(-ડે) + છેડ] તિરસ્કાર;
 હાડજવર પું ઝીણા વાવ; જલ્જવર
 હાડપિંજર નં ચરીરનું હાડકાનું બોણું
 હાડમારી સ્ત્રીં [હડે + મારી] તિરસ્કાર;
 ધુત્કાર (૨) દેરાનગતિ; મુરકેલી
 હાડવેર નં પાકું વેર [બેડનારો વેલ
 હાડવેદ (-ધ) પું હાડકાં બેસાડનારો કે
 હાડિયો પું [નુઓ હાડો] કાનડો
 હાડિયોતાપ પું નુઓ હાડગ્વ
 હાડેહાડ અં ઉકે હાડકા મુધી; હાડકે
 હાડકે. [ંહાગી જતું = ઝેડી-સારે
 લાગણી થવી (ગુસ્સાની)]
 હાડો પું [સં. માલિ, માર્કીવિન્] કાનડો

હાડોહાડ અં જુઓ હારેહાડ

હાથ સ્રોં [સ. હાનિ, પ્રા. હાનિ] નુકસાન, હાનિ
હાતિમ (ઠાપ) પું [મ.] એક પ્રખ્યાત
સખાવતી આરબ

હાથ પું [પ્રા. હથ (સ. હત્ત)] હસ્ત (૨)

કોનીથી વચલી આગળીના છેડા સુધીની
લંબાઈનું માપ (૩) (પતાની રમતમાં) એક

ભાગે જિતાયેલો દાવ (૪) રેલવેનું સિગ્નલ
(૫) [લા.] હાથનો કસળ (૬) સામેલગીરી

મદદ; પ્રેરણા. ઉદાં એ કામમાં મારો
હાથ નથી (૭) કૂખા, રહેમ ઉદાં તેના ઉપર

મારા બન્ને હાથ છે (૮) (૨ ગવા વગેરેમાં)
એકેક વારની એકેક ક્રિયા ઉદાં રંગના

બે હાથ દીધા (૯) લક્ષ્ય બધ, પાણિ મહલ
ઉદાં તેના હાથની માગણી કરી (૧૦)

સત્તા; તાબો; અખત્યાર; શક્તિ. ઉદાં
મારા હાથની વાત નથી (૧૧) હાથવાળી

બાજુ - પાસું. ઉદાં હાથે હાથે તેનું ધર
છે. ઠંકડી સ્રોં હાથની બેડી, ઠંકડા મથુ

નં હાથે કાંતવું તે. ઠંકાગળ પું હાથે
બનેલો (ચત્રથી નહિ) કાગળ. ઠંકારીગરી

સ્રોં હાથની કારીગરી. વગરણું નં
લક્ષ વખતનો વધાવો - રૂપિયા આપે છે

તે. ઠંગાડી સ્રોં હાથે ખેંચવાની કે
ધકેચવાની ગાડી. ઠંગાડાકી સ્રોં હાથની

ચાલાકી (બહુના ખેલમાં). ઠંગડ સ્રોં
(ચત્રથી નહિ) હાથથી છડતુ તે. ઉદાં

હાથછડના ચોખા

હાથજી સ્રોં [સ. હસ્તિની; પ્રા. હસ્તિની]
હાથીની માદા (૨) પુસ્તો [લા.]

હાથતાળી સ્રોં હાથની તાળી. [ઠંકડી =
સકારથી છટ્ટી જવું (૨) છેતરી જવું]

હાથધોણું નં [હાથ + 'ધોણું' ઉપરથી]
અતિસાર, ઝાડા

હાથપ્રત સ્રોં જુઓ હસ્તપ્રત
હાથરૂમાત પું હાથનો રૂમાલ

હાથલાકડી સ્રોં હાથમાં ઝાલવાની લાકડી
(૨) આધાર: ટેકા [લા.]

હાથવેત (ઠમાં) અં બહુ નછક; સાવ
પાસે, હાથ આવવાની તયારીમાં

હાથસાળ સ્રોં હાથે ચલાવાતી સાળ

હાથિજી સ્રોં જુઓ હાથજી

હાથિયો પું [પ્રા. હથિ (સ. હત્ત)] ૧૩મું નક્ષત્ર

હાથી પું [પ્રા. હથિ (સ. હત્તિન)] હસ્તી;
ગજ. ઠંખાનું નં હાથી રાખવાનો તબેલો.

ઠંકાંત પું હાથીનો દત્તરાજ. ઠંપથું વિં
રોગથી કૂલેલા પગવાળું (૨) મોટા પગવાળું

હાથિવાળો પું [દ. હથિલ] વરકન્યાનો
હસ્તમેળાપ

હાથો પું [‘હાથ’ ઉપરથી] હથિયાર કે ઓળર
જ્યાથી પકડાય તે ભાગ; મૂક કે દસ્તો

(૨) સહાય; મદદ (૩) પક્ષ

હાથોહાથ અં જેને આપવાનું હોય તેના
જ હાથમાં (૨) એકના હાથમાંથી બીજાના

હાથમાં એમ; એકબીજાની મદદથી

હાના સ્રોં હા ને ના કરવી તે; આનાકાની

હાનિ સ્રોં [સ.] નુકસાન (૨) પાયમાલી;
નાય. ઠંકર, ઠંકતા (-ત્તી), ઠંકારક વિં

[સ.] હાનિ કરનારું; નુકસાનકારક

હાફકોટ પું [દ.] અડધે સુધી આવતો
એક જતનો કોટ

હાફિજ પું [મ.] આખું કુરાન જેને મોઢે
હોય એવો માણસ (૨) પું ઈરાનનો

એક પ્રખ્યાત કવિ

હામ સ્રોં હિંમત

હામી પું (૨) સ્રોં [મ.] જમીન; પાથધરી

હાથ અં દુ-ખ, નાસ કે અફસોસનો ઉદ્દગાર
(૨) સ્રોં અંતરના ઊંડાદુઃખની બદલવા;

શાપ. ઠંપીટ સ્રોં હાથપીટ કરવી તે;
શાફ્ટ. વવરાળ સ્રોં શોક; અફસોસ.

ઠંવેચ સ્રોં શોક; અફસોસ; ચિંતા (૨)
અં શોકનો એવો ઉદ્દગાર. ઠંહાય, ઠંહાય

સ્રોં; અં જુઓ હાથવેચ (૨) કૂલું તે
હાર પું [સ.] કૂલની મોટી માળા (૨) ગળામાં

પહેરવાનું એવું ધરણું [ચોળ; પક્તિ

હાર સ્રોં [સ., પ્રા. હારિ] પરાજય (૨)

-હાર વિં [પ્રા. હારત્ર (સ. હારત્ર)] ‘કરનાર’

એ અર્થનો કર્તૃત્વવાચક પ્રત્યય (સર્ગ) ન-

હાર)

હારક વિં (ર) પું [સં.] હરનાર
 હારજીત ઓં હાર અને જીત [હાર
 હારટો પું મોટો હાર (ર) ખાંડનાં ચકતોનો
 હારણ વિં હારેલા મન કે સ્વભાવનું
 (ર) અધીરું [માન; આદર [લા.]
 હારતોરા પું જાં વાં હાર ને તોરા (ર)
 હારખંધ અં એક હારમાં
 હારવું અંકિં [જુઓ 'હાર'] ઓં પરાજિત
 થવું (ર) કાયર થવું; યાકવું (૩) સંકિં
 રમતમાં ચરત તરીકે મૂકેલી વસ્તુ ગુમાવવી
 હારસિંગાર નં પારિજાતક
 હારું વિં જુઓ - હાર
 હારે અં ['હાર' = પત્તિ ઉપરથી] નેડે;
 સાથે (ર) તુલનામાં
 હારો પું ૭ મળું વળન
 હારોહાર અં એક હારમાં; હારખંધ
 હાર્દ નં [સ.] હૃદય (ર) મર્મ; રહસ્ય (૩)
 ભાવાય. - હિંક વિં [સં.] ખરા અંતરનું
 હાર્મોનિયમ નં [હ.] એક વિદેશી વાદ્ય
 હાલ પું જાં વાં [મ.] દશા; રિયતિ (ર)
 અવદશા (૩) અં હમણાં; અત્યારે
 હાલકેટોલક અં [હાલવું + ડોલવું] ખજાજી
 ડકયું દોષ એમ; કમગતું
 હાલચાલ ઓં હાલવું ચાલવું તે; હરફર
 (ર) રીતભાત
 હાલત ઓં [મ.] અવસ્થા; રિયતિ (ર) દેવ
 હાલરુપું નં [જુઓ હાલ] બાળકને પ્રધાવતાં
 ગાતું ગીત [ચીનેની માળા
 હાલરું નં બાળકને નજર ન લાગે એવી
 હાલપું અં કિં [દે. હલ (સં. હલન)
 ઉપરથી] ખસવું; ડોલવું; ચળવું
 હાલવું અં કિં [દે. હલ] જવું; ચાલવું
 હાલવવાલ પું જાં વાં ['હાલ' ઉપરથી]
 ફૂંદા; ખરાબી; ચાપમાળી (ર) વિં
 ફૂંદામા પડેવું
 હાલો અં (ર) ઓં જુઓ હાલો
 હાલીમવાલી પું હલકા દરમ્યાનો - જેં
 જેં ભાણ
 હાલો અં [રવં] બાળકને લીધતાં વપરાતો
 વિ. જો. - ૪૫

હફાર (ર) પું ખોયું; પારણ (ખાજ-
 ભાયામાં) (૩) હાલરકું
 હાવ પું હઝા; હવસ
 હાવ પું [સં.] રાગારયુક્ત ચેષ્ટા કે ચાળો
 (ઓનો). હાવા પું જાં વાં રાગારયુક્ત
 ચેષ્ટા; નખરાં
 હાવરું હાવરું વિં [હાવ = હઝા + હાવરું]
 બ્યાકુળ; ગ્રમરાયેયું; માંડા જેવું
 હાવરો પું [હાવ = હઝા પરથી] તાવ
 ગયા પછી હાવડી બૂખ [હાવસોઈ
 હાવસોઈ (ં હાવસોઈ) રીંઠો જુઓ
 હાવાં (-વે) અં [જુઓ હવે] હમણાં [પ.]
 હાશ અં [રવં] જ પ, સતોષ કે નિર-
 સિનો હફાર (ર) ઓં નિરાંત, જ'પ; શાંતિ
 હાસ પું [સ.] હાસ્ય; હસવું તે
 હાસ્તો અં હા જ તે; જર; હા
 હાસ્ય નં [સ.] હસવું તે. અભિન નં
 રાજ કરવા દોરેયું હાસ્યજનક ચિત્ર;
 'હેરોયર'. અનક વિં હાસ્ય ઉપલવે
 એવું. અસ્ત પું નવ રસોમાંનો એક
 (જુઓ રસ). અવિનોદ પું હાસ્ય અને
 વિનોદ. - અપાસ્ત પું [સ.] હસવા
 ચોચ, હસવું આવે એવું
 હાહાકાર પું [સ.] હા. હા. એવો શોક
 કે ત્રાસનો હફાર; સર્વ જ શોક અને
 ત્રાસની હાનગી ફેલાઈ જવી તે
 હાહાહીહી ઓં હાસ્યવિનોદ, હામરકરી
 હાહો રીંઠો [રવં] હોહા; જુમરાણ (ર)
 ધામધૂમ; ધમાધ
 હાળી પું [સં. હાળી] દળ વડે ખેડનાર;
 ખેડૂત (ર) ખેતીકામમાં મદદગાર નોકર
 હાં (ં) અં [રવં; જુઓ 'હાં'] બાર,
 અનુદાઈ કે વિતવળીનો હફાર. હાં
 તમે એમ કરને, હાં (ર) અહીં પાતમાં
 વચ્ચે વચ્ચે હાંકારો કેવાનો હફાર (૩)
 હાનો હોહાશ-પડકાર કરવાનો હફ-હર
 (૪) + હા; હાકારસૂચક હફાર. હાં અં
 હાં; ખસ
 હાંક (ં) ઓં ખેડાવવા માટેની બૂમ

હાંકિં (૦) સંકિં [જુઓ હાંકિં] ૫૪,
યાદન, વદાણ, ગાડી વગેરેને ઇચ્છિત માગે
ચલાવવું (૨) ગપ મારવી [લા.]

હાંકારો (૦) પું હાં એવો અવાજ
હાંકે અં હાં ૧ જુઓ (તે બાવ સવિશેષે
ખતાવે છે)

હાંકેડુ (૦) પું હાંકનારો; આડીત
હાંન્ત ગમડી જળા સંપ્રત નાહિંમત ધઈ
જવું; દીકા ધઈ જવું

હાં છ (૦) અં + હાછ, માન સાથે જવાળ
દેવાનો એક ઉદ્ગાર

હાંડલી (૦) સીં [જુઓ હાડી] નાનું
હાંડણ; હાંડલી. -હું નં પહોળા મોનું
માડીનું એક વાસણ

હાંડવો પું [હાંડા ઉપરથી] એક વાની
હાંડી (૦) સીં [સ. હંટિકા, હાંટિકા] હાંડલી
(૨) ધાતુનું તેવું વાસણ (૩) લટકતો દીવો
મૂકવાનું કાચનું વાસણ. -હો પું મોટો
દેગડો

હાંટો પું હાંડવો; એક વાની

હાંફ (૦) પું; સીં, ંણ [સં. હાન્ફિકા]
ઉતાવળો શ્વાસ ચાલવો તે (૨) તેથી યતી
છાતીની રૂધામણ; અનુચ્છ. ંણ અંકિં
હાંફ ચાલી. ંણ વિં ંયાકળ; બાવડું.
ંણ હાંફણું વિં ગમરાયેકું; બેબાકળું;
બાવડું [પ્રારમિક ઉદ્ગાર

હાંદે અં કેટલાંક ગીતમાં હુલાવનારો
હાંદલી (૦) સીં, -હું નં જુઓ હાંડલી
-હું. [હાંદલાં કુસ્તી કંદે (૧૨મા) =
અત્યંત ગરીબાર્થ હોયો. હાંદલાં અખ-
ડવાં = બેહાચાલી - તકરાર થવી]

હાંસડી (૦) સીં [સં. હંસ ઉપરથી] ગળા
આગળનું એક હાડકું (૨) ગળાનું એક ધરેણું

હાંસા (-સિ) ડ (૦) વિં [અ. હાસિકા] મળેલું;
પ્રાપ્ત (૨) નં હાણ; જકાત; કર (૩)
ફાયરો; હાત (૪) ઉત્પત્ત; પેદાશ (૫)
પરિણામ

હાંસિયો (૦) પું [અ. હાસિયાહ] કાગળની
કોરી રખાતી, સામાન્યતઃ ડાબા હાથ
પરની ધડી

હાંસી (૦) સીં [સં. હાસ ઉપરથી] મનકં;
મરકરી (૨) ફોતી. ંણેલ પું મનક
માટે કરેણ કે બેલ જેવું કામ; મરકરી
હિ અં [સ.] જ [પ.] [હિકમતવાળું
હિકમત સીં [અ.] યુક્તિ; કરામત. -તી વિં
હિકરાણું નં [સરં દે. હિક્કિઅ] ઠંકલાણ;
શેકકળ (૨) ઘોંઘાટ; બુમરાણ

હિક્કળા નં વરસાદથી યતી અતિશય ઠંડી
હિક્કા સીં [સ.] હેડકી

હિચકારું વિં [જુઓ હીચકારું] કાચર,
બાચડુ (૨) અધમ; નીચ; ટીન
હિચકાવવું સં કિં 'હીચકડું'નું પ્રેરક
હિચાવવું સં કિં હિચાવું અં કિં
'હીચવું'નું અનુક્રમે પ્રેરક ને બાવે

હિજરત સીં [અ.] વતનથી છૂટા પડવું કે
વતન છોડવું તે. -તી વિં હિજરત કરનારું
હિજરાવવું સં કિં 'હિજરાવું'નું પ્રેરક
હિજરાવું અં કિં [અ. હિજ્ર = જુદાર્થ
ઉપરથી] ઝૂરવું; બજવા કરવું

હિજરી વિં (૨) પું [અ.] મદમદ પેગંબર
મક્કા છોડી મદીને ગયા ત્યારથી ગણાતો
સંવત

હિડિંબા સીં [સં.] બીમની રાક્ષસ પાની
હિત નં [સ.] ઠંક્યાણ; શ્રેય (૨) લાભ; ફાયરો.

ંકર, ંકર્તા (-તારી), ંકારક વિં (૨)
પું [સ.] હિત કરે તેવું. ંકારિતા સીં
હિત કરવાપણું. ંકારી વિં [સં.]
હિત કરનાર. ંચિંતક વિં (૨) પું
હિત ઇચ્છનાર તે. ંરાત્ર પું મૂળંતાથી
હિત કરવા જતાં પરિણામે હાનિ કરનાર
મિત્ર (૨) હિતમાં આડે આવનાર.
ંસંખધ પું બહું (૨) સ્વાર્થ. ંસ્પી
વિં [હિતેથી ઉપરથી] હિતેચ્છ - તાર્થ-
(-ધે) અં [+ અર્થ] હિત માટે. -તાપહ
વિં [+ સ. આવહ] હિતકારક; શ્રેયસ્કર.
-તાહિત નં [+ અહિત] હિત અને અહિત.
-તુ [સરં હિં], -તેચ્છુ [સ.] વિં હિત
ઇચ્છનાર. -તેશરી વિં જુઓ હિતેથી.
-તેપિણી વિં સીં [સં.] હિતેથી (સીં).

તૌતી વિં [સ.] હિતૌત્ય. નોપદેશ
પું [સં.] હિતની ચિખામણ (૨) એક
જાણીતો સરકત અથ

હિતા સીં [ફા.] મે દી. -નો પું મેંદી
હિદાનત સીં [મ.] જળવણી; સલાજ
હિદ્ સીં [દ.] ચઢીદીઓની મૂળ ભાષા
હિમ નં [સ.] ખરફ (૨) ધણે સખત કાર
(૩) અવિશય કંડી. ઠંકણ પું હિમનો
કણ; 'ફલેક'. ંગિરિ પું[સ.] હિમાલય.
ંપ્રદેશ પું શીતકલિખધમાં આવેલો
કે એના જેવી આખોડવાવાળો પ્રદેશ.
-માચલ પું [સ.] હિમાલય. -માચલ
પ્રદેશ પું હિમાલયની તળેદીમાં આવેલાં
રાખ્યોનો સમૂહ. -માચળ પું હિમાચલ
હિમાચત સીં [મ.] પક્ષ લેવો તે; તરફદારી
(૨) સમર્થન કરવું તે. -તી વિં (૨) પું
હિમાચત કરનાર

હિમાલય પું [સ.] હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે
આવેલો પ્રસિદ્ધ પર્વત
હિમાળું વિં હિમવાળું. હિમજેવું કંડું. -જો
પું [સ. હિમાલય] હિમાલય. [હિમાળો
જાળવો = હિમાલય ઉપર ચડીને ખરફમાં
દેહ પાડવો.]

હિમાંશુ પું [સ.] ચદ્ર [ખનેડું
હિરણ્મય વિં [સં.] સુવર્ણમય; સોનાનું
હિરણ્મય નં [સ.] સોનું. ંકશિપુ પું [સ.]
પ્રદલાદનો પિતા. ંગર્ક પું [સ.] જ્વલા
(૨) વિષ્ણુ (૩) સૂક્ષ્મશરીરયુક્ત આત્મા.
ંમય વિં જુઓ હિરણ્મય. -હુયાફક
[સ.] પું હિરણ્મયકચિપુનો ભાઈ
હિલચાલ સીં હાલત ચાલવું તે (૨) પ્રવૃત્તિ;
ચળવળ

હિલામો પું મજબૂત પ્રયત્ન (૨) ખંડ
હિલાવવું સં કિં, હિલાવું અં કિં
'હીલવું'નું પ્રેરક ને ભાવે [હી ચોળવું
હિલોળવું સં કિં હિલોળે ચડાવવું; ખૂબ
હિલોળો પું [જુઓ હિલોળ] તરંગનો
ઠંજો (૨) દીંચનામા તેવો લાંબો ઝોડો
(૩) ગમત; ખુશાલી

હિલ્લોલ પું [સ.], -ળ મોજા; તરંગ (૨)
મનનો તરંગ. ંધુસંકિં હિલ્લોળે ચડાવવું
હિરો સીં અં [રવં] જી ચક્રીને નેરથી નીચે
ફેંકતી વખતે કરાતો હુદ્ગાર

હિસાખ પું [મ.] ગણના; ગણતરી (૨)
દાખલો [ગ.] (૩) લેણદેણ; આવકખર્ચ
વગેરેની ગણતરી કે તેનું નામું (૪) લેણ;
વિસાત (૫) રીત, ઢંગ, મર્થાદા; નિયમ.
ંકિતાખ પું લેવડદેવડના ચોપડા (૨)
લેણદેણનો હિસાખ. ંનીરા (સ) પું
હિસાખ રાખનાર. -ખી વિં હિસાખને
લગતું (૨) હિસાખ રાખનારું, હિસાખ
રાખવામાં કે કરવામાં કુશળ (૩) ગણીને
નકી કરેલું, ચોક્કસ (૪) હિસાખ રાખ-
નારો મહેતો. -ખે અં હિસાખથી ભેટાં
કે ગણતાં (૨) રીતે; ગણતરીથી

હિસારવ [સ.], હિસારો પું એવો અવાજ
(ગાય કે ધોડાનો)

હિસાવવું સંકિં 'હીસવું'નું પ્રેરક
હિસ્ટીરિયા પું [દ.] મૂર્છા આણતો વાયુનો
એક રાગ

હિસ્સોદાર વિં ભાગીદાર
હિસ્સો પું [મ.] ભાગ, ફાળો [વધારણી
હિંગ સીં એક ઝાડનો ઉચ વાસવાળો રસ;
હિંગળો (ઠંક) પું [સ. હિંગુલ; પ્રા. હિંગુલ]
ગધક અને પારાની મેળવાણીવાળો એક
એક લાલ પદાર્થ. ંકિયું નં હિંગળો
રાખવાની દાખડી (૨) વિં હિંગળો-
કના રંગનું

હિંગાષ્ટક નં [હિંગ+ઘટક] હિંગ વગેરે
આઠ વસ્તુઓનું ચૂલ્
હિંગ પું; નં [સ.] હિંગ
હિંગોડું નં, -રો પું [સં. દુરી] એક ફળ
હિંગોલ (ળ) પું [પ્રા (સ. હિરોલ)] જુઓ
હિંગોલ. -ળાખાદસી ંખાલનાં હિંગોળે
હિંગોળો પું [પ્રા. હિંગોલ] કઠોરાવાળો મોટો
દી ચક્રો; જુઓ
હિંદ પું; સીં, નં [ફા. (સં. હિંદુ; ઘટહિંદુ)]
હિંદુસ્તાન. ંવાણી સીં હિંદુસ્તાનની

કે હિંદુ સી. ૦પી વિં [ફા.] હિંદનું,
 -ને લગતું. -દી વિં હિંદનું (૨) સીં
 ઉત્તર હિંદુસ્તાનમાં બોલાતી એક ભાષા
 (૩) હિંદની રાષ્ટ્રભાષા (૪) પું હિંદનો
 વતની. -દી-હિંદુસ્તાની સીં હિંદની
 રાષ્ટ્રભાષા. -દુ વિં (૨) પું [હિંદ
 ઉપરથી; ઇ., દે.] હિંદુ ધર્મનો અનુયાયી.
 -દુત્વ નં. -દુસ્તાન પું; નં [ફા.]
 ભારતવર્ષ. -દુસ્તાની વિં હિંદુસ્તાનનું,
 -ને લગતું (૨) પું ઉત્તર હિંદનો રહે-
 વારી (૩) સીં જુઓ હિંદી હિંદુસ્તાની.
 -દુસ્તાન પું; નં જુઓ હિંદુસ્તાન
 હિંદોલ પું [ઇ.] દીચકો; હિંડોળો (૨)
 હિંડોળ; એક રાગ. -ળપું સં કિં
 હિંદોળા કે પારણામાં બ્રુલાવણું
 હિંમત સીં [અ.] બહાદુરી. ૦ખાજ, ૦વાન
 વિં બહાદુર
 હિંસક વિં [ઇં.] હિંસા કરનારું
 હિંસા સીં [ઇ.] કોઈ પણ છવને હણવો
 કે ખીડવો તે. ૦મક વિં [ઇ.] હિંસા-
 યુક્ત; હિંસાવાળું -સ વિં [ઇ.] હિંસક;
 ધાતક; કર
 હીંક સીં [ઇ. હિકા] હેડકી; વાધણી (૨)
 સણકો; ચળ (૩) તાકીદ; ઉતાવળ (૪) દમ
 હીંકળ નં જુઓ હિક્કળ
 હીંકા સીં જુઓ હિકા (૨) તાણ; આચકા
 (મરતી વેળાના) [હીચકો
 હીચ સીં [હીચનું પરથી] હીચવાની ક્રિયા;
 હીચકનું અંકિં જુઓ હીચકનું
 હીચકારું વિં [પા.] જુઓ હિચકારું
 હીચકાનું અંકિં 'હીચકનું' બાવે (૨)
 ટિચાવું
 હીચનું અંકિં જુઓ હીચનું (૨) ગિલ્લી-
 દંડમાં ચોઈ ગળી પર ગોડવી તેને દંડાને
 ઊડેથી ઉડાડવી; હીલવું
 હીનરો પું [અ. હીન] નપુંસક; રાંડવો
 હીટર પું [ફ.] ઉલાઇન ગરમ કરવાનું સાધન
 હીલ્લ વિં [પ્રા. (ઇ. હીન)] અધમ; નીચ
 (૨) હલકું; ઊતરતું (૩) ભેગવાળું (૪)

વગરનું; વિનાનું; એકું; કમ. ૦પત(-ક)
 સીં; નં હીલ્પણું; હલકાર્થ; હાંઇન.
 -થું વિં જુઓ હીલ્
 હીન વિં [ઇં.] તથ દીધેલું (૨) વગરનું;
 વિનાનું (સમાસમાં). ઉદાં શક્તિહીન.
 (૩) જુઓ દીલું. ૦તા સીં. ૦યાન પું
 બોદધર્મનો એક સંપ્રદાય (બીને તે
 મહાયાન)
 હીખકનું અંકિં [જુઓ હેખક] હખકનું
 (૨) [જુઓ હીખક] રૂસકાં ખાવાં
 હીખકું નં રૂસકું
 હીમજ સીં નાની ઢરડે
 હીરનૌચમ(૨) તેજ; કાંતિ (૩) સત્ત્વ; દૈવત
 હીરક પું [ઇ.] હીર. ૦મહોત્સવ પું
 ૧૦ વર્ષ પૂરાં થયાની ખુશાલીમાં કરવા-
 માં આવતો મહોત્સવ
 હીરકોરી વિં રેશમી કિનારવાળું
 હીરાકણી સીં હીરાની કણી કરચ
 હીરાકશી(-સી) સીં [ઇ. કાલીચ] શાહી,
 રગ, દવા વગેરેમાં વપરાતો એક પદાર્થ;
 લોહનો સડકેટ
 હીરાકંઠી સીં પાસાદાર મણકાની કંઠી
 હીરાગળ વિં [હીર ઉપરથી] રેશમી
 હીરો પું [ઇ. હીર, ૦ક] એક ક્રીમતી પથ્થર;
 ઘોળા રંગનું રત્ન
 હીલવણું સંકિં હીલે એમ કરવું; હિલાવણું
 હીલણું અંકિં [જુઓ હાલણું] ડાલવું (૨)
 જુઓ હીચવું (૨)
 હીસણું અંકિં ઉસવું [પ]
 હીહી અં [ઇ.; રવં] ઉસવાનો અવાજ
 હીચકનું અંકિં હીચકો ખાવો
 હીચકો પું હીચવા માટે ઝાલેલું સાધન
 (૨) તેનું કે તેણે આદોલન-ઝોલો
 હીચનું અંકિં [સરં દે. હિંચિમ=એક
 પગથી ચૂલતા ચાલવું તે] ઝોલો ખાવો;
 હીચકો ખાવો (હીચવાવણું)
 હીચોળણું સં કિં [હીચનું ઉપરથી]
 બ્રુલાવણું; હીચકા નાંખવા
 હીચોળાખાટ સીં હિંડોળાખાટ

હીંડછા સોં હીંડવાની રીત; ચાલ
હીંડવું અંકિં [સ. હિંદ; પ્રા. હિંદ] ચાલવું
હીંડાડ(-વ)વું સંકિં 'હીંડવું' પ્રેરક
હીંડાવું અંકિં 'હીંડવું' બાવે
હીંડાવ(-ગો, -ગા)ખાટ જુઓ દિડોળ,
ખાખાટ

હીંયાં અં જુઓ અહીંયાં; લાં [પ.]
હીંસારવ પું જુઓ દિસારવ. -વું અંકિં
દિસારવ કરવે

હુઓ(-વે) [પ્રા. હુમ (સ. મૂલ)] હવે;
યયો('દોડવું' બું કાંતું કાલમસ્તરૂં) [પ.]
હુકમ પું [મ. હુવગ] આજ્ઞા; ફરમાન (ર)
(પ્રાય: બં વં મા) મહાકાની એક રમતમાં
અમુક ખાતનાં પાન છે ચાં ગણવા તે કે
તે પાન; સર. બનાવું નં કાટ'નો લેખી
ચુકાદો. બેસર પું હુકમ ર જુઓ

હુકાપાણી નં બં વં હુકોપાણી વગેરે
પીવા તે (ર) એકકોઠકનો કે સામાજિક
સંબંધ [લા]

હુકો પું [મ. હુપા] તમાકુ પીવાનું એક સાધન
હુકુકુ અં [રવં] ધસારો કે પડાપડીનો રવ
હુત વિં [સ] દોમેલું; બલિષ્ઠ આવેલું
(ર) નં બલિ. બદ્ધે નં દોમવાની
વગ્ન; બલિ બંબુજ, બવલ પું [સ.]
અગ્નિ -તમ્ભે પું [+ આત્મા] યદીદ;
દુત યયો માલસ. -તારો(બં) પું
[સ.] અગ્નિ -તારાની સોં [સ.] દોળી

હુતુતુ નં [રવં] એક રમત
હુત્તર પું [મ. હુત્તર] કારીનરી, કસબ.
ઉલોગ પું હુત્તર અને ડોગ. બંશાળા
સોં હુત્તર રીખ તાની યાળા. કળામતન
હુમલાખોર વિં હુમ તો કરવાની આદવાગું
હુમયા પું [મ. હુમ્દ] આક્રમણ; ધસારો
હુરિયો પું, સોં [રવં; સરં દ. હુરુદ]
ફોતો; ભવારો (ર) મલકે ઉડાવે તે
(૩) અંકરેલાની, મલકે કે તુમ્કારનો
એવો ઉદ્યાર

હુસરાવવું સંકિં જુઓ દુલાવવું; અથવા
સરં. હિન્દી=મોજુ. તર મ] દિલ્લોજડું;
(ખાતને) ઉઠા તેને રમાડું; ઘસાવું

હુલામણુ નં દુલાવવું તે. -ણું નં
હુલામણુ (ર) વિં લાડમાં પારેણું (નામ)
હુલામો પું ઉઠાળો (ર) ધમાલ [લા.]
હુલાવવું સંકિં [પ્રા. હુલ (સં હુલ)] જુઓ
હુલાવવું (ર) ઉગળવું (૩) ઉલાડ; ચારે
કાર ફેરવવું (૪) 'દુલાવ,' ફલવું નું પ્રેરક
(૫) ખોસી દેવ, લોકવું

હુલાવું સંકિં જુઓ દુલાવડું. ઉદાં 'દુ'
તો દુલાવું મારા બાઈને

હુલડ નં હલ્લો; તોફાન; બખેડો; બંડ.
ખોર વિં (ર) પું બખોર; તોફાની
હુલો જુઓ દુલો, હલો [પ.]

હુલુલુ અં [રવં] ઉતાવળમાં (ર) કરવા,
ફતરાને ઉરેરવાનો ઉદ્યાર

હુલેન પું [મ. હુલેન] નેમને નિનિતે
તામન તીકળે કે તે બાઈએમાનો એક
(ખીલે હસન)

હુલેન નં [મ.] સૂરત, કાલિ (ર) ખૂનસૂતી
હુ(ં) સંકિં. અદન (મધમ પુરુષ અંબં).
બપણું નં અદ તા; અભિમાન. બપક
(-હું) નં અભિમાન; અદ કાર

હું અં [પ્રા. હુ (સ. હુર)] ખોખારો, યરસો,
વિશાધ, બળ'ના ઇંનો ઉદ્યાર. બકાર
(-રો) (૦) પું [સ. હુરાર] 'દા, સાનળું'
હું એવા અર્થનો ઉદ્યાર, ઢાંકારો (ર)
ખોખારીને ખાવડ તે; ઢાંકારો (૩) 'હું'
એવો અવાજ; સિંદનાં

હુંસાવું રાં (-સી, -સી) (૦, ૦) સોં [સરં
દ. હિંદીસા=ચાસાચાની (દુ અને હું
વચ્ચે) રપધાં, ચાસાચાસી; રકકક;
એ ચાખેચો

હુંક પું [દ.] આંકડો, ઉટેથી વાળેડો ખીડો
હુંકલી સોં નાનો દૂકો

હુંકાહુંક સોં [રવં] વાંદરાના દોઢાચ
હુંકો પું જુઓ દુકો

હુંડ અં [રવં] તિરેકારનો એવો ઉદ્યાર
હુંડહુંડ અં [રવં] ઉતાવળ કે જપાયાન ધ

અર્થ સૂચવતો રવ [મામુસ
હુંડ પું [સ.] એક પ્રાચીન મોનોડ અવિનો

હૂપ અં [રવં] વાંદરાનો એવો અવાજ
(૨) પું+મૂઠા; મોટો વાંદરો (બાળભાષામાં).

-પાહૂપ અં વાંદરાના હોકાર

હૂખહૂ વિં [અ] તાદરા; આખેહૂખ
હૂરી સીં [કા.] સ્વર્ગની મુંદરી; અપ્સરા

હૂલકું નં એચિતો ગમરાટ

હૂલવવું સંકિં જુઓ હુલરાવવું

હૂલવું અંકિં [જુઓ હુલાવવું] જુઓ
હીલવું (૨) આનંદમાં આવવું

હૂંછી વિં તોફાની (૨) અપશુકનિયાળ.

ઠંધોડો પું હૂછી-તોફાની ઘોડો (૨)
અપશુકનિયાળ માણસ

હૂંડિયામણું નં હૂડીના વટારનો દર

હૂંડી સીં [સ. હુડા] દેશપરદેશમાં નાણાંની
આપલે કરવા માટે ચલાવવામાં આવતી
શાહુકારી ચિઠ્ઠી

હૂંડલ સીં [જુઓ સુંડલ] સહિયાડું

હૂંદ સીં ગંરમાવો (૨) સહાયતા, આશ્રય
[લા.]. -ફાવું અં કિં હૂંદ વળવી.

-ફાળ(-જુ) વિં હૂંદવાળું

હૂંશ સીં [જુઓ હોશ] + ઉમઝ; ઉત્સાહ
(૨) હોંશ; જોર

હૂત વિં [સ.] ધરાયેલું; છીનવી લીધેલું

હૂદ નં [સ.] હુંદય

હૂદય નં [સ.] જ્યાંથી લોહી શરીરમાં

ધકેલાય છે તે અવયવ (૨) [લા.] છાતી
(૩) દિલ; હૈયું; અંતઃકરણ (૪) કામળ

ભાવો કે લાગણી-પ્રેમ, દયા, સમજાવ
વગેરે (૫) મર્મ; રહસ્ય. બપડો પું

દિલનું - આંતરિક લાગણીઓનું કે હૃદય-
કોણનું બદલાવ તે. બ્લેફક, બ્લેફી વિં

હુંદયને મેરી નાખે તેવું; હુંદય ઉપર ખૂબ
અસર કરે તેવું. બંધન નં હુંદયમાં

થતુ મથન, બંધન વિં લાગણી વિનાનું.
બંધનશી વિં હુંદય ઉપર અસર કરે

તેવું. -યંગમ વિં [સ.] હુંદયપશી.
-ચાફાટ અં જુઓ હૈયાફાટ. -ચેશ-

(-શ્ચર) પું [સ.] પ્રીતમ (૨) સ્વામી;
પતિ. -ચેશ્ચરી સીં [સ.] પ્રિયા, વહાલી

સી (૨) પત્ની

હુંદિયું, હુંદે નં + જુઓ હુંદય

હુંદગત વિં [સ.] હુંદયમાં રહેલું; આંતરિક

(૨) નં આંતરિક વિચાર કે ભાવ

હુંદ વિં [સ.] પ્રિય; ગમે તેવું; ગમતું

હુંપીકેશ પું [સ.] શ્રીકૃષ્ણ (૨) વિષ્ણુ

હુંદ વિં [સ.] ખુશ, પ્રસન્ન. બુદ્ધ વિં

(શરીર) ખૂબ ભડું [હિંમત

હું (હું) સીં [દે. સહ = સહાયક] ધીરજ;

હું અં [સ.] સંબોધન કરવાનો ઉદ્દગાર

હું પું બેજ; લીનાગ (૨) હેત, ઉમંગકો

હુંદ સીં [દ.] વિલાયતી ટોપી

હુંદ અં [પ્રા. હુંદ] નીચે; હુંદે. બુંદ વિં

હુંદળનું; તળેનું. બુંદ અં નીચે; તળે. -હું

વિં હુંદકું નીચું (૨) અં હુંદે; નીચે.

-હે અં જુઓ હુંદ

હુંદ સીં [સ. હુંદ] ગુનેગારનો પગ જકડી

રાખવાને કહેલું મોટું ભારે લાકડું (૨)

બેઠ; કંદ [લા.] (૩) તોફાની ગાયમે સના

ગામાં પન વચ્ચે રહે એમ બંધાતું લાંબું

લાકડું; ડેરા (૪) ટેવ; -ના વગર ન

ચાલે તેવું થઈ જતું

હુંદ વિં [દ.] મુખ્ય; ઉપરી. બુંદોદ્ધિસ

સીં [દ.] મુખ્ય કે વડી કચેરી, કાર્યાલય

હુંદકી સીં [સ. હિવા] ભારે શાસનું કચડું

(૨) વાઘળી

હુંદકોન્દેખલ પું [દ.] પોલીસટુકડીનો

વડો; જમાદાર [કારકુન

હુંદકલાકું પું [દ.] વડો કારકુન અવલ-

હુંદબેડી સીં હુંદ અને બેડી (૨) અંકુશ [લા.]

હુંદમાસ્તર પું [દ. હુંદમાસ્તર] વડો-મુખ્ય

શિક્ષક

હુંદબા સીં જુઓ હિંદબા

હુંદો પું અતિશય ખ્યાર, આસકિત

હુંદનં [પ્રા. હિતજ (સં. હુંદ) ઉપરથી] પ્રીતિ;

ભાવ; રનેહ. બંધીત સીં વહાલ; કૃપા.

-તાળ (-જુ) વિં હેતવાળું; માયાળું

હુંદ પું [સ.] ઉદેશ; આશય (૨) સખબ;

કારણ (૩) પચાવયવ વાક્યમાં સખબ

બતાવનારું કથન કે વાક્ય [ન્યા.]

હેવાભાસ પું [હં.] દુષ્-ખોટો હેટા; હેટુનો
આભાસ [ન્યા.]

હેન્ક પું [ફં.] હાથો; હસ્તો

હેળક (હે) સીં [મ. દેક્ત] હળક; ધાસ્તી.

૦-(કા)નું અન્કિન્ડો નુઓ હળકવું. -ત

સીં નુઓ હેળક. -તાનું નુઓ હેળકાવું

હેભિયેસ દેખરે નં [હેતિ; દ.] કેદીને

ખરોખર કાયદેસર પકડયો હ કે કેમ,

તેની તપાસ કરવાને માટે, અદાલત કેદીને

પોતાની રૂબરૂ હાજર કરવા હુકમ કાઢે

હ તે

હેમ નં [છ] સોનું [સિદ્ધિસલામત

હેમફે(-ખે)મ વિગ્લેમનો દિર્ઘાવ)કુશળ;

હેમગિરિ પું [છ.] મેરુ

હેમઅંદ્ર પું [છ.] એક પ્રસિદ્ધ જૈન આચાર્ય

હેમંત સીં [છ.] માગરાને પોષ મહિનાની

જનુ

હેય વિં [છ.] ત્યાજ્ય. ૦તા સીં

હેરત (હે) સીં [મ.] નવાઈ; આયથ

હેરફેર વિગ્લેરનો દિર્ઘાવ)ખરફેર; ફેરફાર-

વાણું (૨) અદલામદથી થયેલું (૨) પું

હેફેર થયું તે (૩) વફાવત; ફેર; ફરક

હેરવું સન્કિં [રે. દર] ધારીને કે છપી

રીતે નેવું; નિહાળવું

હેરાન (હે) વિં [મ.] હેરાનગતિ પામેલું

કંઈએવું. ૦મત(-તિ) સીં મુરકેલી, પીડા

હેરિયું નં [દિવું ઉપરથી] હનું માનું નેવું

તે (૨) ખાદાખાઈ પડતું સૂચનું કિરણ

હેરોફેર પું [ફેરાનો દિર્ઘાવ] ઓરોફેરા;

જનું આનું તે (૨) ફેરોફોટો ખાવા નેવું

પોડું મામકાજ

હેહ સીં ખોલે; આર (૨) નેચવા સારું

માથામાં ભરેલા હાકાં છાણાં વગેરે કે તેવું

ખાડું (૩) માથે ઘીધેલું કે ઘેવાનું ખેડું

હેહકરી પું [વર. દક્ષિણ] મનુર; પેવરો

હેહના સીં [છં.] અવદેશન; વિરરકાર;

તરંગાડવું તે

હેહા સીં [મં] ખેડ, ઘેડ(૨) પતિરીડ(૩)

લીન સમોચ્છા(૪)તે બ્યકા કરવી ચેડા

હેહાસે પું [નુઓ હેયો] ધક્કો

હેહી સીં [રે. અવાળિ] સવત વરસાદ

હેહો(-રેહો) પું [સરં રે. હા] દેહારો;

આંચકો; ધક્કો

હેવાતાળુ(-ન) (હે) નં સીમા-આવરથા

હેવાન (હે) વિં [મ.] ટોર નેવું (૨) નં

પથ, ટોર. -નિયત સીં પથપણ, પાથવતા

હેવાડ (હે) પું [નુઓ અદેરાવ] વતાંવ

હેવાવું (હે) અન્કિં મદાવરો થવો

હેવારથ પું [છ.] વોડાનો ઉછડદાટ

હેસિયત (હે) સીં [મ. ફેલિયત] સામધ્ય;

યક્તિ

હેળવવું સન્કિં હલે એમ કરવું

હેં (હેં) અન્કિં [રવળ] એ; વિરનય, ધમધી

વગેરે ખતાવનારો ઉદ્દાર (૨) ફરીથી કે

રટીને પ્રમ કરવી વેળાનો ઉદ્દાર. ૦જાં

હેં, યાજ્ઞની વાત સારી? હેં, મું કદુ?

હેડિયાવેરો સીં મુસલમાની રાગનો એક

કર

[વરતો હેખાતો બાગ

હેડિયા પું ગજાની ઘાટી; ગજાનો ખડાર

હેહું નં નુઓ હેયું

હેમ વિં [છ.] દિમ સબધી; ખરડનું કે ખરડ

નેહું કંડું (૨) સોનાનું કે સોના નેવા

રંગનું. ૦વત વિં દિમાડયનું; દિમાડય

સબધી (૨) દિમાડયમાં રહેનારું કે

દિમાડયમાં ગણત થયેલું. ૦વતી સીં

પાવંતી [તિ (૨) મોટી ચિંવા

હેયાકૂટ સીં અતિ ચોડાને લીધે છાતી ફૂટવી

હેયાધારણ સીં સતોષ, સમાધાન (૨)

ખાવરી

હેયાકૂટ વિં છાતી ફાટી બધ એવું (૨)

અન્કિં છાતી ફાટી બધ એમ (૨૩)

હેયાકૂટ વિં મુઠ; બેવકૂટ; મમ વિનાનું

હેયારા(-સ)મટી સીં દેખા ઉપર મૂકવી

સપટીની પેઠે ફાંખ દેનારું

હેયાસૂનું વિન્દેશકૂટ; નહ(૨) નિપુર, નિર્દય

હેયું નં [મ. દિમર(છં. દરવ)] હુલ; દિય;

અંતઃકલ્પ

હેં અન્કિં [રવળ] ખાવરી અવવા સ અતિ-

દર્શક ઉદ્દગાર, હો (૨) કાવ્યના કેટલાક
 હોળીમા હલકાર માટે વપરાતો ઉદ્દગાર
 (૩) ઓ, હે (સંબોધનનો ઉદ્દગાર)
 હોષપાં અં [૨૧૦] ઓડકાર કે તૃપ્તિનો
 ઉદ્દગાર, ઓહિયા [નાનો હોકો
 હોકલી (હો) ઓં [નુઓ હુકો] હૂકલી,
 હોકા, ંયત્ર નં [અ હુકલ = દાખડો]
 દરિયામા દિશા નક્ષત્રાનુ સાધન
 હોકારો (હો) પું 'હ' 'હા' કહેવું તે,
 સમતિશયક અવાજ (૨) બૂમ, બરાડો,
 ધમકામણીભરી બૂમ
 હોડી ઓં [હ] ગેડીદાને મળતી એક
 વિલાયતી રમત
 હોડો (હો) પું નુઓ હુકો
 હોજ (હો) પું [અ] પાણીનો કુડ
 હોજત ઓં [અ હુજત] જમીનદાર અને
 ખેડત વચ્ચેનો વાર્ષિક દિસાબ
 હોજરી ઓં [દિ ઓજરી] ઓજરી, જઠર
 પેટ - કું નં ઓજડુ, પેટ (તિરકારમા)
 હોટલ (હો), હોટેલ [હ] ઓં આપાણી
 ઇં નાસ્તાની દુકાન (૨) યુરોપની ઢબની
 વીથી ને ઉતારો
 હોઠ પું નુઓ ઓઠ
 હોડ ઓં [દિ હોટ] ચરત
 હોડકું નં [સ હોઢ] નાની હોડી
 હોડી ઓં [સ હોઢ] મજનો, પનાઈ
 હોતા પું [સ] યજ્ઞમા મત્ર બણી આહુતિ
 હોમનાર
 હોદો પું [અ હોંદજ] અબાડી
 હોદોદાર વિં હોનો ધરાવનાર, અમલદાર
 હોદોપું [અ હોદ્દહ] ઓધો, પદવી, અધિકાર
 હોનારત ઓં બનનાર બનાવ, ભવિષ્ય
 (૨) અકરમાત [યજ્ઞનો કુડ
 હોમ પું [સ] હવન, યજ્ઞ ંકુડ પું
 હોમચલ નં [હ] સ્વરાજ
 હોમચું સં કિં યજ્ઞમા આહુતિ આપવી
 હોમિયોપથી ઓં [હ] શોષપચારની એક
 પદ્ધતિ [ખેર!
 હોય (હો) 'હોય' તુ વિધ્યથ' (૨) અં હશે!

હોરા ઓં [સ] અદી ધડી, મ્લાક (૨) એક
 રાશિ કેલખનો અર્ધો ભાગ (૩) જન્મકુડળી
 કે તે પરથી ભવિષ્ય ભાખવાની વિધા
 હોરી ઓં એક તાવ (૨) હોળીના દિવસો
 મા ગવાતુ એક ગાયન
 હોર્ન નં [હ] બૂગથુ, મોટરનુ બૂગથુ
 હોલ પું [હ] મોટો ચોરડો, ખડ
 હોલવણુ નં હોનાઈ જણુ તે
 હોલવણુ સં કિં નુઓ ચોલવણુ
 હોલાણુ નં નુઓ હોલવણુ
 હોલાણુ (હો) નં નુઓ ચોલાણુ (ફાનું)
 હોલાણુ અં કિં નુઓ ચોલાણુ
 હોલિકા, હોલી ઓં [સ] હોળી
 હોલી ઓં [નુઓ હોલો] હોવાની માદ
 હોલો પું [દિ હોલ] એક પખી
 હોલ્ડર નં [હ] વિલાયતી ઢબની ટાકવાળી
 હોલ્ડોલ નં [હ] મુસાફરીમા ખિસ્તરો ઇં
 કલમ લખેડી લઈ જવાની એક ખોળ
 જેવી બનાવટ
 હોવાપણું (હો) નં [હોવ હપરથી] અસ્તિત્વ
 હોવાપું અં કિં (કશા માટે) ગભરાટમા
 આમ તેમ દોડવ, સોવાવ
 હોવું (હો) અં કિં [પ્રા હુ, હવ (સ મૂ)]
 ચલુ બનલુ, હયાતીમા આવલુ
 હોવે અં [૨૧૦] હા
 હોશ પું [કા] જ્ઞાન, શુદ્ધિ (૨) સક્રિય, યમ
 હોશ પું બં વં જ્ઞાન, હિમત ચેતના
 હોશિયાર વિં [કા] આગાહ, કુશળ, નિપુણ
 (૨) સાવધ, સાવચેત, ખબરદાર (૩)
 સમજુ, બુદ્ધિશાળી -રી ઓં હોશિયાર
 પણું
 હોસ્પિટલ ઓં [હ] ઇસ્પતાલ
 હોહા (-હો) ઓં [૨૧૦] ગડબડ, ઘોવાટ,
 ધમાક (૨) નહેરાત કે ચર્ચા (૩) ગભરાટ,
 ખજભજાટ (૪) અં એવો અવાજ, ંકોર
 વિં હોહા, ગભરાટ, ત્રાસ
 હોળવું સં કિં [સરં ચોળણુ] કાસકીથી
 વાળ ઠીક કરવા
 હોળી ઓં [પ્રા હોલિયા (સ હોલિકા)]

ફાગણ પૂણિમાનો તહેવાર; તે દિવસે
લાકડાં વગેરેનો ઢગલો સળગાવવામાં
આવે છે તે (૨) તેમ કોઈ વસ્તુનો
ઢગલો કરી સળગાવવું તે (જેમ કે, વિદેશી
કાપડની હોળી). [અંતું નાળિયેર ચંદ્ર
આકૃતકે જોખમના કામમાં ધસી જનાર].
જોયું નં હોળીમાં નાખવાનું નાનું
ઠાણું (૨) વિં હોળી ખેલનાર; ઘેરેયો
હોળીયો પું [જુઓ ઓળાયા (ઓળ
ઉપરથી)] (૨કમની) પૂણિતાસ્યક અર્ધ-
ચંદ્રાકાર ચિહ્ન. ઉદા. ૧૦
હોંકાર (હોં) પું જુઓ હોંકાર
હોંચી (હોં) અ. [૨૧૦] ગણેડાના
જૂંકવાનો અવાજ

હોંશ (હોં) સ્ત્રી. [જ. હોંસ; જુઓ હુંડ]
જલદ; ઉમગ
હોંશાતોંશી (હોં તોં) સ્ત્રી. હુંડાનું
હોંશીકું વિં હોંસવાળું
હોંસ સ્ત્રી. હોંસ
હોંસાતોંસી સ્ત્રી. હુંડાનું
હોંસીકું વિં હોંસીકું
હસ્તાન વિં [સ.] ગઈ કાલનું
હાં અં + અહીંયા
હઠ પું [સ.] પાણીનો ઘડો ખાડો; ધરો
હરુવ વિં [સ.] લઘુ; દૂંઠા અવાજનું
હોંસ પું [સ.] કાય; પટાડો; નાચ
હી સ્ત્રી. [સ.] લાજ; શરમ, મર્યાદા
હીમ અં [સ.] હમીનો ખીજમંત્ર

૭

૭ પું હેલ્યો ગુજરાતી બ્યંજન (એનાથી યારે યતો એકે ચુદ્ધ નથી. પણ ચુદ્ધોમાં 'હ'ના
વિકલ્પ તરીકે 'જ' વપરાય છે)

શુદ્ધિ-ટીકા

૫૪

- ૫ અગર શબ્દનો ત્રીજો અને ચોથો અર્થ
જુદો શબ્દ ગણવો. [ગણવો
૧૫ અતર શબ્દનો ખીજો જુદો શબ્દ
૧૯ અધ્યાત્મ શબ્દમાં ઝ્ઞાન, ઓગા,
વિદ્યા [સ] ગણવા.
૨૫ અન્ન શબ્દમાં ઠંદ, બેવતા,
પૂર્ણ, પ્રાશન, મય, મય.
કોશ(-પ) [સ] ગણવા.
૩૨ અભ્યાસ શબ્દમાં-સી[સ] ગણવો.
૩૩ અમલદાર ને બદલે બદાર ગણવું.
(અમલ શબ્દના પેદામાં)
૩૪ અયુત માં ંસિદ્ધ [સ.] ગણવો.
૩૬ અભ્યુન પું [સ] પાચ પાંડવોમાનો
ત્રીજો (૨) એક વક્ષ
૪૦ અવસ્પર્ધિણી ના અર્થમાં 'અધ -
પાત તરફ વળતો' એટલુ શરૂઆતમાં
ભેરી લેવું.
૭૨ આસો ની બ્યું [સ. અશ્યુજ; પ્રા.
આસોગ]
૭૬ -ધ્ય વિશેષણ બનાવતો પ્રત્યય. ઉદા૦
ચયવર્ધય
૧૦૮ એટમ ખોમ્બ પું [ફ.] જુઓ
અણખોમ્બ
૧૧૧ ઓટોમેટિક વિં [ફ.] ખીજની મદદ
વિના આપમેળે ગતિમાન ચતું
૧૧૧ ઓટોમોબાઈલ નં [ફ.] મોટરગાડી
૧૧૧ ઓટો રિક્ષા સીં [ફ.] ચંત્રથી
ચાલતી રિક્ષા
૧૨૩ કને શબ્દની બ્યું [સ. કનેક્ટિવ;
અપ૦ કનેક્ટિવ]
૧૪૦ કંપાસ શબ્દનો અર્થ (૨) વર્તુળ
દોરવાનું સાધન
૧૪૨ કાબુકળિયા શબ્દનો અર્થ (૨)

સાકર ચડાવેલા ચણા-મગફળીઈના
દાણા

- ૧૭૩ કૂતરું શબ્દની બ્યું [સ. કુતુર; પ્રા.
કુતુર, દે. કુલ]
૧૭૪ કીમ સીં [ફ.] મલાર્ક (૨) તેના
જેવો પદાર્થ. જેમ કે, 'કોલકીમ'
૨૧૫ ગિરિરાજ પું [સ.] પર્વતોનો રાજા
-મોટો પર્વત
૨૨૦ ગેટ પું [ફ.] દરવાજો (૨) સીં
પોલીસચોકી
૨૪૬ ચલચિત્ર નં સિનેમાની ફિલ્મ
૨૪૬ ચાચોળ સુધારીને ચાચોળ કરો.
૨૫૩ ચાહીને અં ['ચાહવું' ઉપરથી]
ભણીબહને [લા.]
૨૭૪ છેટો શબ્દની બ્યું [દિ. છેમો (સ. છેવ)]
૨૮૫ જાતરખુ સુધારીને જાતરખુ કરો.
૨૯૧ જીવનદાન નં જીવનનુ દાન; ઢગારી
લેવું તે (૨) પોતાનું જીવન કયાને
સમર્પણ કરવું તે
૨૯૩ જેર ના અર્થમાં 'પરાજીત'ને બદલે
'પરાજિત' કરો.
૩૧૧ ટીલડી શબ્દના ત્રીજા અર્થમાં
'મોરની'ને બદલે 'મોરના' કરો.
૩૨૭ ઢગડો શબ્દની બ્યું [દિ. ઢિગડા]
૩૩૧ તકસાધુ વિં તક સાધી લેવાની
વૃત્તિવાળું; 'ઓપોર્ચ્યુનિટી'
૩૫૫ થ ના અર્થમાં 'તાહુસ્થાની'ને બદલે
'દંતરથાની' કરો.
૩૫૮ ઠ ના અર્થમાં 'તાહુસ્થાની'ને બદલે
'દંતરથાની' કરો.
૪૦૦ નાનમ (ના) સીં નાનાપણ
૪૧૩ નુસખો શબ્દનો અર્થ (૨) આખાદ
ધલાજ
૪૩૬ પાકિસ્તાન પું; નં મૂળ હિંદુ-

ગ્વાન ઘણી પૂર્વ તેમ જ પશ્ચિમના
 કેટલાક પ્રદેશોનું બનેલું નવું રાજ્ય
 ૪૪૮ પુરુષો યજ્ઞની બુધ [૬] રહ કરવી
 ૪૬૩ આણ્વીધર નં પ્રા ળિઓનું સ રહ
 રથાન, ઝૂ
 ૪૬૪ પ્રાયમમ પું [૬] ક્રુઓ રહવ
 ૪૬૫ પ્રેમિકા ઓ પ્રેમમા પડે ળી ઓ
 ૪૬૫ પ્રોફેસર પું [૬] અધ્યાપક (મદા
 વિદ્યાવધનો)
 ૪૮૦ છુકપોન્દ્ર નં [૬] મોપડી વગેરેને
 ખાસ ઓછા દરે ટપાવમા મોકલવાની
 અવસ્થા [પ્રસ્ત = દાકવુ તે]
 ૪૯૦ છુડાવવું રહની બુધ [સરં ૨
 ૪૯૬ ખાડર પું [૬] કિકેટની રમતમા
 દડો નાખનાર ખેડાડી
 ૫૩૩ આપખાધી ઓ બુઓ રોનિઝ
 ૫૪૦ માનાદ્ધી ઓ [૬] માગ્વી નેવી
 મુંદર આખવા ળી ઓ
 ૫૬૦ રજુશરયા ઓ લાવા લડવા યુદ્ધના
 મેદાન ઉપર પોટીજી નુ-મરજી પામતુ તે

૫૬૦ રતી રહનો અર્થ (૨) રહ કરો
 ૫૬૭ રાજેશ્રી વિં ડાર, રોનું રાત્રી ને
 ૫૭૧ રિટાયર્ડ યુદ્ધના અર્થમા (નોકરી
 પરથી) ને બંડે (નોકરી કે રમત
 માથી) કરવું
 ૫૭૬ રેાટી યજ્ઞ બુધ [પૂર્વ]
 ૫૮૬ લાધવચ્ચિ ઓ નાનમની એક
 પ્રકારે ચિત્રમા ૧૧૬ વર્ણો જવી તે,
 ઈન્ડીરિયોરિટી કોમ્પ્લેક્સ
 ૬૧૨ વાલુકાય ન યુદ્ધનો અર્થ (૨)
 રસાયનમરેડી કુપી રેતી બરેડા
 માટ્ટાની બદર રાખીને તપાવવાનું
 સાધન
 ૬૨૬ વેધક વિં [૬] વીથી નાખે એવું
 ૬૨૭ વેધી વિં [૬] (સમ્પાસને અતે)
 વીધનાડું ઉદાઃ મમ'વેધી
 ૬૩૮ શિરોરેખા ઓ ના રી અક્ષરના
 માયા ઉપરની રેખા (૨) કપાળની
 રેખા
 ૬૪૦ શુકન ની જલિ પું, નં કરો

હીડછા સોં હીડવાની રીત, ચાલ
હીડવું અંકિં [સ. હિંદુ, પ્રા. હિંદ] ચાલવ
હીંડાડ(-વ)વું સંકિં 'હીડવું' પ્રેરક
હીંડાવું અંકિં હીડવું ભાવે
હીંડાના(-ળા, -ળા)ખાટ જુઓ હિંડોળ,
-ળાખાટ

હીંચાં અં જુઓ અહીંયા, લા [પ]
હીંચારવ પુંજુઓ હિંચારવ -વું અંકિં
હિંચારવ કરવે

હુઓ(-વે) [પ્રા. હુમ (સ. મૂત)] હવે,
યથો(દોહ)નું મૂંકાંનું કાવચરતરૂપ[પ]
હુકમ પું [મ. હુમ] આજ્ઞા, ફરમાન (ર)
(પ્રાય બં વંમા)ગદ્યકાની એક રમતમા
આમુક બાતના પાન છે ચા ગણવા તે કે
તે પાન, સર બંનાનું નં કોટનો લેખી
ચુકાદો બંસર પું હુકમ ર જુઓ

હુકાપાણી નં બં વં હુકાપાણી વગેરે
પીવા તે (ર) એકકોઠકનો કે તામાજિક
સબધે લા]

હુકો પું [મ. હુગો]તમાકુ પીવાનું એક સાધન
હુકુકુ અં [રવં] ઘસારો કે પડાપડીનો રવ
હુત વિં [સ] હોમેલુ, બલિષ્ઠ આપેલુ
(ર) નં બલિ બંદુલ, બવલ પું [સ]
અગ્નિ -તારકમક પું [+આલ્પા] યદીદ,
દુત ધરેલો માણસ -તારક(બં) પું
[સ] અગ્નિ -તારકની સોં [સ] હોળી

હુતુતુ નં [રવં] એક રમત
હુત્તર પું [મ. હુત્તર] કારીનરી, કસબ
હુત્તર પું હુત્તર અને હુત્તર બં શાળા
સોં હુત્તર સીખરાની ટાળા કળામવન
હુમતારો વિંદુમતો કરવાની આદવવાગુ
હુમના પું [મ. હુમના] ચાલકમણ, ધસારો
હુરિયો પું, સોં [રવં, સરં] દુરુદ
ફલેતો, બચાલો (ર) મલકે ઉત્તરવી તે
(૩) નં ઉત્તરવીનો, મલકે કે તુલકારનો
એવો ઉદ્ગાર

હુસારવું સંકિં જુઓ દુડાવત, અથવા
સરં હિન્દા=મોજુ તરનું હિન્દોજુ,
(ખાગને) ઘણાંને રમાડુ, જાવડ

હુલામણુ નં દુડાવત તે -હુ' નં
દુલામણુ (ર) વિં લાડમા પારેલુ (નામ)
હુલામો પું ઘણાનો (ર) ધમાલ [લા]
હુલાવવું સંકિં પ્રા. હુલ (સં. હુલ) જુઓ
દુડાવત (ર) ઘણાગુ(૩) હુડાવત, ચારે
મર ફેરવત (ર) 'દુડાવત', ફેરવતું પ્રેરક
(પ) ખોસી રેલુ, લોકડ

હુલાવુ સંકિં જુઓ દુડાવત હુલાવ 'દુ
તો દુડાવ માય બાઈને'
હુલવડ નં હલવો, તોફાન, બખેરો, બડ.
ખેર વિં (ર) પું બડખેર, તોફાની
હુલો જુઓ દુલો, હલો [પ]
હુનહુન અં [રવં] ઉતાવળમા (ર) કરડવા,
ફતરાને ઉશ્કેરવાનો ઉદ્ગાર
હુરેન પું [મ. હુરેન] નેમને નિનિતે
તાનુ નીકળે કે તે ખાઈઓમાનો એક
(બીલે હસન)

હુરેન નં [ય] સૂરત, કાતિ (ર) ખૂસૂતી
હુ(૦) સંકિં બહાર (પ્રથમ પુરુષ અવં) ૦
પણુ નં અદતા, અતિમાન ૦પક
(-હુ) નં અતિમાન, અદકાર
હુ' અં [પ્રા. હુ (સ. હુર)] ખોખારો, યુરસો,
વિશેષ અર્થના હંનો ઉદ્ગાર ૦કાર
(-રો) (૦) પું [સ. હુરાર] હા, સાનહુ
પુ' એવા અર્થનો ઉદ્ગાર, હાકારો (ર)
ખોખારીને ખાવત તે, હાકારો (૩) 'હુ'
એવો અવાજ, ચિહ્નના

હુ-નાનુ રા(-દી, -તી) (૦.૦) સોં [સરં
દ હિન્દાસિ=ચડાચડની (૦ અને હ
વચ્ચે) રપર્ધા, નાસાચડસી, રકકડ,
એનાખેરો

હુક પું [ર] આકડો, ઘેરો વાળેડો ખીડો
હુકડી સોં નાનો ફૂર
હુકાફૂક સોં [રવં] વાદરાના હોઠાચ
હુકો પું જુઓ દુહો
હુક નં [રવં] તિરકારનો એવો ઉદ્ગાર
હુલહુલ અં [વં] ઉતાવળ કે ઘણાનધ
અર્થ સૂચવતો રવ [આમુસ
હુલ પું [સ] એક પ્રા. નિ. મોનોડ અવિનો

હૂપ અં [૧૫૦] વાદરાનો એવો અવાજ
(૨) પુનઃપ્રાપ્તિ વાદરો (બાળભાષામાં).
-પાહૂપ અં વાદરાના હોવાર

હૂબહૂ વિં [અ] તાદગ, આબેહૂબ
હૂરી સોં [જા] સ્વર્ગની સુદરી, અપ્સરા
હૂલકું નં ઓચિતો ગમરાટ
હૂલવતું સંકિં જુઓ દુલરાવતુ
હૂલવું અંકિં [જુઓ હુલાવતું] જુઓ
વિવતુ (૨) આનંદમાં આવતુ

હૂંછી વિં તોફાની (૨) અપશુકનિયાળ.
ઠોડો પું હૂછી-તોફાની ઘોડો (૨)
અપશુકનિયાળ માણસ

હૂંડિયામણુ નં હૂંડીના વઢારનો ફર
હૂંડી સોં [સ હુડા] ફેરાપરદેશમાં નાણાની
આપડે કરવા માટે ચલાવવામાં આવતી
શાહુકારી ચિઠ્ઠી

હૂંઠલ સોં [જુઓ સૂઠલ] સહિષ્ણુ
હૂંઠ સોં ગરમાવો (૨) સહાયતા, આશ્રય
[લા]. -ફાણું અં ફિં હૂંઠ વળવી.
-ફાળ(-જુ) વિં હૂંઠવાણ

હૂંશ સોં [જુઓ હોશ] + ઉમઝ, ઉત્સાહ
(૨) હોશ, જોર

હૂત વિં [સ] હરાયેલુ, છીનવી લીધેલુ

હૂઠ નં [સ] હૃદય

હૂઠય નં [સ] ગ્યાધી લોહી શરીરમાં
ધકેલાય છે તે અવયવ (૨) [લા] છાતી
(૩) દિય, હૃદય, અત કરણ (૪) કોમળ
ભાવો કે લાગણી-પ્રેમ, દયા, સમજાવ
વગેરે (૫) મર્મ, સહય. વપડટો પું
હિલનુ - આતરિક લાગણીઓનું કે હૃદય-
કોણનુ બદલાવ તે બેલેલક, બેલેલી વિં
હૃદયને ભેડી નાખે તેડ, હૃદય ઉપર ખૂબ
અસર કરે તેડ. ઠમંચન નં હૃદયમાં
ચતુ મયન. ઠમંચ વિં લાગણી વિનાનુ.
ઠમંચરી વિં હૃદય ઉપર અસર કરે
તેડ. -યંગમ વિં [સ] હૃદયરપશી.
-ચાકાદ અં જુઓ હૃદયાકાટ -ચેશ-
(-ચર) પું [સ] પ્રીતમ (૨) સ્વામી,
પતિ -ચેચરી સોં [સ] પ્રિયા, વહાલી
સો (૨) પત્ની

હૃદિયું, હૃદે નં + જુઓ હૃદય
હૃદગત વિં [સ] હૃદયમાં રહેલું, આતરિક
(૨) નં આતરિક વિચાર કે ભાવ

હૃદય વિં [સ] પ્રિય, ગમે તેડ, ગમત
હૃપીકિશ પું [સ] શીઘ્રચ (૨) વિષ્ણુ
હૃષ્ટ વિં [સ] ખુશ, પ્રસન્ન. વપુષ્ટ વિં
(શરીર) ખૂબ નડુ [હિમત

હે (હે) સોં [દે સદ = સહાયક] પીરજ,
હે અં [સ] સંબોધન કરવાનો ઉદ્દેશ
હેજ પું હેજ, બીનાગ (૨) હેત, ઉમડો
હેટ સોં [હ] વિલામળી ટોપી

હેઠ અં [પ્રા દેટા] નીચે, હેઠે. વહું વિં
હેઠનુ, તળેનુ વળ અં નીચે, તળે-હું
વિં હૃદય નીચુ (૨) અં હેઠે, નીચે.
-હે અં જુઓ હેઠ

હેડ સોં [સ હૃદિ] ઝુમેગારનો પગ જકડી
રાખવાને કંઈક મોટું ભારે લાકડું (૨)
જેઠ, હેટ [લા] (૩) તોફાની ગાયબે સના
ગમમાં પગ વચ્ચે રહે એમ બધાનુ લાલુ
લાકડું, ટેકો (૪) ટેવ, -ના વગર ન
ચાલે તેડ થઈ જતુ

હેડ વિં [હ] મુખ્ય, ઉપરી. વઝોફિસ
સોં [હ] મુખ્ય કે વડી કચેરી, કાર્યાલય
હેડકી સોં [સ દિવા] ભારે આસનુ રચકું
(૨) વાધાળી

હેડકોન્સ્ટેબલ પું [હ] પોલીસકુકીનો
વડો, જમાદાર [કારકુન

હેડકલાઈ પું [હ] વડો કારકુન અવલ-

હેડમેડી સોં હેડ અને મેડી (૨) અંકુશ [લા]

હેડમાસ્ટર પું [હ. હબમાસ્ટર] વડો-મુખ્ય
શિક્ષક

હેડખા સોં જુઓ હિડિખા

હેડી પું અતિશય ખ્યાર, આસક્તિ

હેડનં [પ્રા હિતનં (સ હૃદય) ઉપરથી] પ્રીતિ,

ભાવ, રનેહ ઇતીત સોં વહાલ, કષા.

-તાળા (-જુ) વિં હેતવાળુ, માવાળુ

હેતુ પું [સ] ઉદેશ, આશય (૨) સખળ,

કારણ (૩) પચાવચ વાક્યમાં સખળ
બતાવનારું કથન કે વાક્ય [ન્યા]

ઉત્પાદાસ પું [છ] દુષ્ટ ખોટો હેતુ, હેતુનો
આશાસ [ન્યા]

હેતુક પું [ર] હાથો, દસ્તો

હેબક (હે) સીં [અ. રેવત] હબક, ધામ્તી
૦-(કા)પું અંકિં જુઓ હબકવ. ના

સીં જુઓ હેબક નાપું જુઓ હેબકવ
હેબિયેસ દેપર્સ નં [હિલિ, ર] કંઠીને

બરોબર કાયદેસર પકડયો છે કે કેમ,
તેની વપાસ કરવાને માટે, અદાલત કંઠીને

ખોલાની રૂબર હાજર કરવા હુકમ કાઢે
છે તે

હેમ નં [છ] સોનું [સહીસવામવ
હેમદો(-એ)મ વિં [સિમનો દિર્ઘાવ]કુળબ,

હેમગિરિ પું [છ] મેરુ
હેમચંદ્ર પું [છ] એક પ્રસિદ્ધ ગ્રંથ આચાર્ય

હેમત સીં [છ] માગયાર ને પોષ મહિનાની
ઝુ

હેપ વિં [છ] ત્યાજ્ય બતા સીં
હેરત (હે) સીં [અ] નવાઈ, આશય

હેરફેર વિં [કેરનો દિર્ઘાવ] બદલેલ, ફેરફાર
પાણી (ર) અદવાનદની થયેલ (ર) પું

હેરફેર થય તે (૩) વધાવ, ફેર, ફરક
હેરફું સંકિં [ર હર] પારીને કે હાથી

રીતે ભેડ, નિહાળત
હેરાન (હે) વિં [અ] હેરાનગતિ પામેલ

કાળેળુ ગગત(-તિ) સીં મુસેલી, પીક
હેરિયુ નં [દેરવ વપરણી] જાનમાનુ ભેડ

તે (ર) બાદમાથી પાતું સૂચનું કિચ્
હેરોફેર પું [ફેરનો દિર્ઘાવ] આરોફેર,

જુ આવડ તે (ર) ફેરફારો ખાવા ભેડ
પોડ કામકાજ

હેલ સીં બેલે, નાર (ર) વેનવા સાડ
આગમા બરેલા લાકડા છાણ વગેરે કે તેડ

માડ (૩) માથે લીધેલ કે લેવાનું બેડ
હેલકરી પું [વ હર્કર] મનર, વેવરો

હેલતા સીં [છ] અવદેવતા, વિરહાર,
તરંગાડ તે

હેલા સીં [છ] ખેડ, કીડ(ર) પતિપીડ(૩)
લીન સંજોગેલા(૪) તે બેસા કરવી બેસ

હેલારો પું [જુઓ હેલો] ધક્કો

હેલી સીં [ર અવલિ] સતત વરસાદ

હેલો(-લો) પું [સરં ર. હલ] હેલારો,
આચારો, ધક્કો

હેલાતણુ(-ત) (હે) નં સીમા-વાવરયા
હેલાત (હે) વિં [અ] દોર ભેડ (ર) નં

પથ દોર -નિયત સીં પુપણુ, પાણવતા
હેલાલ (હે) પું [જુઓ અદેરાડ] પતાલ

હેલાવું (હે) અં કિં મઠાવરો થવો
હેલારવ પું [છ] પોડાનો હાલદમુલ

હેલિયત (હે) સીં [મ ફેલિયત] સામથ્ય,
શક્તિ

હેળવર્ણુ સં કિં હલે એમ કરડ
હે' (હેં) અં [રવં] એ, વિરનય, ધમકી

વગેરે બતાવતારો ઉદનાર (ર) ફરીયા કે
રલીને પ્રમ કરતી વેળાનો ઉદનાર ઉદાં

દે, સાચની વાત સા રી છે, મું કડુ
હેડિયાનેરો સીં મુસવમાની રાગનો એક

કર [વરતો હેખાતો બાન
હેડિયો પું ગજાની ધાડી, ગજાનો બઢાર

હેડું નં જુઓ હેડું
હેમ વિં [છ] હિમ સબધી, બરફનું કે બરફ

ભેડું કડું (ર) સોનાનું કે સોના ભેડા
રગતુ બવત વિં હિમાડયનુ, હિમાડય

સબધી (ર) હિમાડયમા રહેનાડું કે
હિમાડયમા ગાપન થયેડું બવતી સીં

પાવતી [તિ (ર) મોટી વિવા
હેયાફૂટ સીં -નિતિ સોકને લીધે છાલી ફટકી

હેયાધારણ સીં સતોડ, સમાપાન (ર)
ખાવરી

હેયાફૂટ વિં છાડી ફાડી બધ એડ (ર)
અં છાડી ફાડી બધ એમ (ર)ડી

હેયાફૂટ વિં નડ, બેરફૂડ, ગમ વિતાનુ
હેયારા(-ર) નડી સીં દેયા ઉપર મૂકી

સનલીની પેડે દુખ દેનાડુ
હેયાસુનુ વિં દેયાફૂટ, નુદ(ર) નિપુર, નિર્ધમ

હેયું નં [પા રિચવ(છ. દવગ)] હુદપ, દિવ,
અંત.ક.અ

હો અં [છ, રવં] ખાવરી-બવરા સમિતિ

દશાંક હજૂગાર, હા (૨) કાવ્યના કેટલાક
 ઢાળોમા હવકાર માટે વપરાતો હજૂગાર
 (૩) ઓ, હે (સંબોધનનો હજૂગાર)
 હોધ્યાં અં [૨૧૦] ઓડકાર કે તૃત્તિનો
 હજૂગાર, ઓહિયા [નાનો હોકો
 હોકલી (હો) સ્ત્રીં [નુઓ હુકો] હુકલી,
 હોકા, ંયત્ર નં [અ હુકવ = દાખડો]
 દરિયામા દિશા બણવાનુ સાધન
 હોકારો (હો) પું હ 'હા' કહેવુ તે,
 સમતિસયક અવાજ (૨) બૂમ, બરાડો,
 ધમકામાલીભરી બૂમ
 હોડી સ્ત્રીં [૨] ગેડીદડાને મળતી એક
 વિલાયતી રમત
 હોડો (હો) પું નુઓ હુકો
 હોજ (હો) પું [અ] પાણીનો કુડ
 હોજત સ્ત્રીં [અ હુજત] જમીનદાર અને
 ખૂત વચ્ચેનો વાષિંક હિસાબ
 હોજરી સ્ત્રીં [દિ બોજરી] ઓજરી, જકર
 પેટ -કું નં ઓજરુ, પેટ (તિરકારમા)
 હોટલ (હો), હોટેલ [૨] સ્ત્રીં આપાણી
 ઇં નાસ્તાની દુકાન (૨) યુરોપની ઢબની
 વીથી ને ઉતારો
 હોઠ પું નુઓ ઓઠ
 હોડ સ્ત્રીં [દિ હોટ] યરત
 હોડકું નં [સ હોડ] નાની હોડી
 હોડી સ્ત્રીં [સ હોડ] મળે, પનાઈ
 હોતા પું [સ] યજ્ઞમા મત્ર બણી આહુતિ
 હોમનાર
 હોદો પું [અ હોદજ] અબાડી
 હોદોદાર વિં હોદો ધરાવનાર, અમલદાર
 હોદો પું [અ હોદદ] ઓધો, પદવી અધિકાર
 હોનારત સ્ત્રીં બનનાર બનાવ, ભવિષ્ય
 (૨) અકસ્માત [યજ્ઞનો કુડ
 હોમ પું [સ] હવન, યજ્ઞ ંકુડ પું
 હોમશૂલ નં [૨] સ્વરાજ
 હોમવું સં કિં યજ્ઞમા આહુતિ આપવી
 હામિયોપથી સ્ત્રીં [૨] શોગપચારની એક
 પદ્ધતિ [ખેર]
 હોય (હો) 'હોય'નુ વિધ્યયં (૨) અંદરો

હોરા સ્ત્રીં [સ] અદ્વીધી, પ્લાક (૨) એક
 રાશિ કેલમનો અર્થો ભાગ (૩) જન્મકુળી
 કે તે પરથી ભવિષ્ય ભાખવાની વિધા
 હોરી સ્ત્રીં એક તાલ (૨) હોળીના દિવસો
 મા ગવાતુ એક ગાયન
 હોર્ન નં [૨] બૂગણુ, મોટરનુ બૂગણુ
 હોલ પું [૨] મોટો ઓરડો, ખડ
 હોલવણુ નં હોનાઈ જુલુ તે
 હોલવણુ સં કિં નુઓ ઓલવણુ
 હોવાણુ નં નુઓ હોલવણુ
 હોલાણુ (હો) નં નુઓ ઓલાણુ (ફવાનું)
 હોલાણુ અં કિં નુઓ ઓલાણુ
 હોલિકા, હોલી સ્ત્રીં [સ] હોળી
 હોલી સ્ત્રીં [નુઓ હોલો] હોવાની માદ
 હોલો પું [દિ હોલ] એક પખી
 હોલડર નં [૨] વિલાયતી ઢબની ટાકવાળી
 હોલડોલ નં [૨] મુસાફરીમા ખિસ્તરો ઇં
 કલમ લખેદી લઈ જવાની એક ખોળ
 જેવી બનાવટ
 હોવાપણુ (હો) નં [હોલુ ઉપરથી] અસ્તિત્વ
 હોવાવું અં કિં (કશા માટે) ગભરાટમા
 આમ તેમ હોલવ સોવાલુ
 હોવું (હો) અં કિં [પ્રા હુ દવ (સ મૂ)]
 યવુ બનવુ, ઉચાતીમા આવવુ
 હોવે અં [૨૧૦] હા
 હોશ પું [કા] બાન, શુદ્ધિ (૨) રક્તિ, રામ
 હોશ પું બં બં બાન, હિમત ચેતના
 હોશિયાર વિં [કા] આજાક, કુશળ, નિપુણ
 (૨) સાવધ, સાવચેત, ખબરનાર (૩)
 સમજુ, બુદ્ધિશાળી -રી સ્ત્રીં હોશિયાર
 પણું
 હોસ્પિટલ સ્ત્રીં [૨] ઈસ્પિતાલ
 હોહા (-હો) સ્ત્રીં [૨૧૦] ગડબડ, ઘોઘાટ,
 ધમાલ (૨) નહેરાત કેચર્યા (૩) ગભરાટ,
 ખળભળાટ (૪) અં એવો અવાજ. ંઠોર
 વિં હોહા, ગભરાટ ત્રાસ
 હોળવું સં કિં [સરં ઓળવું] કાસપ્રાપી
 વાળ ઠીક કરવા
 હોળી સ્ત્રીં [પ્રા હોલિયા (સ હોલિકા)]

ફાગણ પૂર્ણિમાનો તહેવાર; તે દિવસે
લાઠડાં વગેરેનો ઢગલો સજાવાવામાં
આવે છે તે (૨) તેમ કોઈ વસ્તુનો
ઢગલો કરી સજાવાવું તે (ભ્રમ કે, વિદેશી
કાપડની હોળી). [નું નાળિયેર યાં પ્રાં
આકૃત કે જોખમતા કામમાં ધસી જનાર].
ઓયું નાં હોળીમાં નાખવાનું નાનું
છાલું (૨) વિં હોળી ખેલનાર; ઘેરેયો
હોળીયો પું [નુઓ ઓળાયો (ઓળ
ઉપરથી)] (રકમની) પૂજા તામ્રચક્ર અર્ધ-
ચંદ્રાકાર ચિહ્ન. ઉદા. ૧૦)
હોંકાર (હોં) પું નુઓ હોંકાર
હોંચી (હોં) અ. [રવળ] ગધેડાના
મૂંકવાનો અવાજ

હોંશ (હોં) ઓં [ન. હોંસ; નુઓ હુંય]
લગડ; ઉમંગ
હોંશાતોંશી (હોં લોં) ઓં હુંયલુંશી
હોંશીલું વિં હોંયવાળું
હોંચ સીં હોંશ
હોંશાતોંસી ઓં હુંયલુંશી
હોંચીલું વિં હોંયલું
હાસ્તાન વિં [સ.] ગઈ કાલનું
હાં અં + અહીંયાં
હદ પું [હં.] પાણીનો લોઠો ખાટો; ધરો
હૂસ્વ વિં [હં.] લઘુ; દૂંકા અવાજનું
હૂસ પું [હં.] કમ; પડો; નાચ
હી ઓં [હં.] લાગ; શરમ; મર્યાદા
હીમ અં [હં.] લક્ષ્મીનો બીજમંત્ર

૭

૭ પું ઉલ્લેા ગુજરાતી બ્યંજન (એનાથી યાર યતો એકે યજ્ઞ નથી. પણ યજ્ઞોમાં 'અ'ના
વિકલ્પ તરીકે 'જ' વપરાય છે.)

શુદ્ધિ-વૃદ્ધિ

૫૪

- ૫ અગર શબ્દનો ત્રીજો અને ચોથો અર્થ
જુદો શબ્દ ગણવો. [ગણવો
૧૫ અત્તર શબ્દનો બીજો જુદો શબ્દ
૧૯ અધ્યાત્મ શબ્દમાં જ્ઞાન, ઓંકાર,
વિદ્યા [સં] ગણવા.
૨૫ અન્ન શબ્દમાં વહેટ, વેવતા,
વપૂર્ણ, વપ્રાશન, વમય, વમય-
કોશ(-૫) [સં.] ગણવા.
૩૨ અભ્યાસ શબ્દમાં-સી[સં.] ગણવો.
૩૩ અમલદાર ને બદલે વદાર ગણવું.
(અમલ શબ્દના પેદામાં)
૩૪ અયુત માં વસિદ્ધ [સં.] ગણવો.
૩૬ અલ્પન પું [સં.] પાંચ પાંડવોમાંના
ત્રીજો (૨) એક વક્ષ
૪૦ અવસર્પિષ્ણી ના અર્થમાં 'અધ-
પાત તરફ વળતો' એટલું સારાઆતમાં
ભેરી લેવું.
૭૨ આસો ની બુઝ [સં. અશ્વજુઝ; પ્રા.
અસોમ]
૭૯ -ઈય વિશેષણ બનાવતો પ્રત્યય. ઉદા.
પંચવર્ષીય
૧૦૮ એટમ ખોટા પું [સં.] જુઓ
આણખોટખ
૧૧૧ ઓટોમેટિક વિં [સં.] બીજાની મદદ
વિના આપમેળે ગતિમાન ચતું
૧૧૧ ઓટોમોબાઈલ નં [સં.] મોટરગાડી
૧૧૧ ઓટો રિક્ષા સ્ત્રી [સં.] ચંત્રથી
ચાલતી રિક્ષા
૧૨૩ કને શબ્દની બુઝ [સં. કૉન્ટેનર;
અંપ વળવું]
૧૪૦ કંપાસ શબ્દનો અર્થ (૨) વર્તુળ
દોરવાતું સાધન
૧૪૨ કાબુકળિયા શબ્દનો અર્થ (૨)

સાકર ચડાવેલા ચણા-મગફળી ઇના
દાણા

- ૧૭૩ ફૂતરું શબ્દની બુઝ [સં. કુતુર; પ્રા.
કુતુર; દે. કુત]
૧૭૪ કીમ સ્ત્રી [સં.] મકાઈ (૨) તેના
જેવો પદાર્થ. જેમ કે, 'કોલકોમ'
૨૧૫ ગિરિરાજ પું [સં.] પર્વતોના રાજા
-મોટો પર્વત
૨૨૦ ગેટ પું [સં.] દરવાજો (૨) સ્ત્રી
પોલીસચોકી
૨૪૬ ચલચિત્ર નં ચિત્રેમાની ફિલ્મ
૨૪૬ ચાચોળ મુધારીને ચાચોળ કરો.
૨૫૩ ચાહીને અં [આહવું ઉપરથી]
ભણીબહને [લા.]
૨૭૪ છેટો શબ્દની બુઝ [સં. છેઓ (સં. છેદ)]
૨૮૫ જાતરખુ મુધારીને જાતરખુ કરો.
૨૯૧ જીવનદાન નં જીવનનું દાન; ડોગારી
લેવું તે (૨) પોતાનું જીવન કરાને
સમર્પણ કરવું તે
૨૯૩ જોર ના અર્થમાં 'પરાજીત'ને બદલે
'પરાજિત' કરો.
૩૧૧ ટીલડી શબ્દના ત્રીજા અર્થમાં
'મોરની'ને બદલે 'મોરના' કરો.
૩૨૭ ઢંગલો શબ્દની બુઝ [સં. ઢિંગલ]
૩૩૧ તકસાધુ વિં તક સાધી લેવાની
વૃત્તિવાળું; 'ઓપોર્ચ્યુનિટી'
૩૫૫ થ ના અર્થમાં 'તાલુસ્થાની'ને બદલે
'હંતરથાની' કરો.
૩૫૮ ઠ ના અર્થમાં 'તાલુસ્થાની'ને બદલે
'હંતરથાની' કરો.
૪૦૦ નાનમ (ના) સ્ત્રી નાનાપણું
૪૧૩ નુસાઓ શબ્દનો અર્થ (૨) આખા
ધ્યાન
૪૩૬ પાકિસ્તાન પું; નં મૂળ હિંદુ-

- સ્વાનમાંથી પૂર્વ તેમ જ પશ્ચિમના
કેટલાક પ્રદેશોનું બનેલું નવું રાજ્ય
૪૪૯ પુસ્તકે ચબ્દની બ્યુઝ [ઇ.] રહ કરવી.
૪૬૩ પ્રાણીધર નં પ્રાણીઓનું સંગ્રહ-
સ્થાન; 'જૂ'
૪૬૪ પ્રાયમસ પું [ઇ.] જુઓ ૨૬૪
૪૬૫ પ્રેમિકા ઓ પ્રેમમાં પડેલી ઓ
૪૬૫ પ્રોફેસર પું [ઇ.] અધ્યાપક (મદા-
વિદ્યાધરને)
૪૬૦ છુક-પોટક નં [ઇ.] ચોપડી વગેરેને
ખાસ એછા રૂં ટપાલમાં મોકલવાની
અવર્યા [દુસ્તન = ઠાંકણું તે]
૪૬૦ છુટાવવું ચબ્દની બ્યુઝ [સરં. રં.
૪૬૬ ખાલર પું [ઇ.] કિકેટની રમતમાં
ફો નાખનાર ખેલાડી
૫૩૩ ખાપખંધી ઓ જુઓ રોનિંગ
૫૪૦ મીનાક્ષી ઓ [ઇ.] માછલી જેવી
મુંદર આંખવાળી ઓ
૫૬૦ રજુશર્યા ઓ લડતાં લડતાં યુદ્ધના
મેદાન ઉપર પોલીજનું-મરણ પામતું તે

- ૫૬૦ રતી ચબ્દનો અર્થ (૨) રહ કરો.
૫૬૭ રાજેશી વિઠ ડહાર; ઢોલું; ચાલ જેવું
૫૭૧ રિટાપર્ડ ચબ્દના અર્થમાં (નોકરી
પરથી) ને બાંહે (નોકરી કે રમત-
માંથી) કરવું.
૫૭૬ રોટ્ટી ચબ્દ બ્યુઝ [ટુટ્ટો]
૫૮૧ લાધવર્ધિ ઓ નાનમની એક
પ્રકાર ચિત્તમાં માંક વળી જતી તે;
'ઈન્ડીરિયોરિટી કોમ્પેક્સ'
૬૧૨ લાલુકાર્ય ચબ્દનો અર્થ (૨)
'રસાયનમરેલી કુપ્પી રેલી મરેલા
માલવાની અંદર રાખીને તપાવવાનું
સાધન
૬૨૬ વેષક વિઠ [ઇ.] વીધી નાખે એવું
૬૨૭ -વેધી વિઠ [મ.] (સમાસને અતે)
'વીધનાડું. ડહાં મમ'વેધી
૬૩૮ શિરોદેખા ઓ નાગરી-અક્ષરના
માથા ઉપરની દેખા (૨) કપાળની
દેખા
૬૪૦ શુકન ની ન્વતિ પું; નં કરો.